ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

Η ΠΑΝΤΕΒΠΝΟΣ ΠΑΝΥ

Καταβασίαι τοῦ ἐνιαυτοῦ

Περιέχουσα συντόμους καταβασίας τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ,
ἐκ τοῦ Εἱρμολογίου Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.
Χάριν πληρότητος, προσετέθησαν ἔτι
αἱ Ἀργαὶ καταβασίαι τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ,
ὡς καὶ αἱ θ' ὠδαὶ (τῶν ἑορτῶν) ἐρανισθεῖσες, κυρίως,
παρὰ π. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη πρωτοπρεσβυτέρου.

!!! LOCKED !!!

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης
Ὀκτώβριος 2025

Εὔχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἐπιμέλεια | Λουκᾶς Λουκᾶ | louka.loukas@gmail.com
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | gerry.monk@gmail.com

Λογισμικὸ Συγγραφῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς | Μουσικὰ Κείμενα τοῦ Δημητρίου Παπαδοπούλου

Περιεχόμενα

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου 0
Σύντομοι 0
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 0
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 5
Ἀργαὶ 9
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 9
ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς 15
Κανὼν α΄ ᾠδὴ θ΄ 17
Κανὼν β΄ ᾠδὴ θ΄ 19
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 23
Σύντομος 23
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 23
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 25
Ἀργὴ 26
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 26
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 28
Κωνσταντίνου Λάμπρου 30
Εἰς τὴν Ὕψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (προεόρτιες/μεθέορτες) 33
Σύντομοι 33
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 34
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 38
Ἀργαὶ 42
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 42
Τιμιωτέρα ἦχος πλ.δ΄ 48
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 49
Θρασυβούλου Στανίτσα 50
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 56
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 61
Σύντομος 61
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 61
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 63
Ἀργὴ 64
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 64
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 66
Κωνσταντίνου Λάμπρου 68
Εἰς τὴν Ὕψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ 71
Σύντομοι 71
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 71
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 76
Ἀργαὶ 80
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 80
ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς 86
Κανὼν α΄ ᾠδὴ θ΄ 87
Κανὼν β΄ ᾠδὴ θ΄ 89

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 92
Σύντομος 92
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 92
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 94
Ἀργὴ 95
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 95
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 97
Κωνσταντίνου Λάμπρου 99
Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου (προεόρτιες) 101
Σύντομοι 101
Ἀργαὶ 105
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 105
Τιμιωτέρα ἦχος δ΄ 110
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 111
Θρασυβούλου Στανίτσα 112
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 118
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 123
Σύντομος 123
Ἀργὴ 124
Ἀργὴ (διασκ. Παπαγιάννη) 125
Εἰς τά Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου 21/11 127
Σύντομοι 127
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 127
Ἀργαὶ 132
Ιωάννου Πρωτοψάλτου 132
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 139
θ΄ ᾠδὴ τῶν Εἰσοδίων 146
Κανών α΄, ᾠδὴ θ΄ 148
Κανών β΄, ᾠδὴ θ΄ 153
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 159
Σύντομος 159
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 159
Ἀργὴ 160
Ιωάννου Πρωτοψάλτου 160
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 162
Τῆς Κυριακῆς πρὸ Χριστοῦ Γεννήσεως 164
Σύντομοι 165
Απόστολου Ε. Παπαχρήστου 165
Ἀργαὶ 170
Ἀντωνίου ἱερέως καὶ Νομοφύλακος 170
Πέτρου Μπερεκέτη 177
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†8.4.2014) 183
Τιμιωτέρα ἦχος α΄ 191
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 191
Θρασυβούλου Στανίτσα 192
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 198

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 203
Σύντομος 203
Ἀπόστολου Ε. Παπαχρήστου 203
Ἀργὴ 204
Ἀντωνίου ἱερέως καὶ Νομοφύλακος 204
Πέτρου Μπερεκέτη 205
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†8.4.2014) 206
Τῶν Χριστουγέννων 208
Σύντομοι 209
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 209
Ἀργαὶ 217
Ιωάννου Πρωτοψάλτου 217
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 231
ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς 246
Κανὼν Κοσμᾶ, ᾠδὴ θ΄ 247
Κανὼν ἰαμβικός, Ἰωάννου μοναχοῦ, ᾠδὴ θ΄ 250
Καταβασία θ' ᾠδῆς 253
Σύντομος 253
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 253
Ἀργὴ 255
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 255
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 258
Τῶν Χριστουγέννων, πεζαὶ 262
Σύντομοι 262
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 262
Ἀργαὶ 267
Ιωάννου Πρωτοψάλτου 267
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 274
Τιμιωτέρα ἦχος α΄ 281
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 282
Θρασυβούλου Στανίτσα 283
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 288
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 293
Σύντομος 293
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 293
Ἀργὴ 294
Ιωάννου Πρωτοψάλτου 294
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 296
Τῶν Χριστουγέννων, ἰαμβικαὶ 298
Σύντομοι 298
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 298
Ἀργαὶ 302
Ιωάννου Πρωτοψάλτου 302
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 309
Τιμιωτέρα ἦχος α΄ 317
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 318

Θρασυβούλου Στανίτσα ... 319
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ... 325
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς ... 329
Σύντομος ... 330
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου ... 330
Ἀργὴ ... 331
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου ... 331
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου ... 332
Εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Ἰησοῦ καὶ Μεγ. Βασιλείου 1/1 335
Σύντομοι ... 336
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου ... 336
Ἀργαὶ ... 345
Πέτρου Λαμπαδαρίου ... 345
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη) ... 359
ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς ... 373
ᾠδὴ θ΄, κανὼν τῆς ἑορτῆς ... 374
ᾠδὴ θ΄, κανὼν τοῦ ἁγίου ... 377
καταβασίαι θ΄ ᾠδῆς ... 380
Σύντομος ... 381
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου ... 381
Ἀργὴ ... 383
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος ... 383
Πέτρου Λαμπαδαρίου ... 386
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη) ... 389
Τῶν Θεοφανείων 392
Σύντομοι ... 393
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου ... 393
Ἀργαὶ ... 402
Πέτρου Λαμπαδαρίου ... 402
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη) ... 417
ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς ... 430
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου ... 431
Κανὼν α΄ κυρίου Κοσμᾶ ... 431
Κανὼν β΄ ... 434
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ... 438
Κανὼν α΄ ... 438
Κανὼν β΄ ... 441
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς ... 445
Σύντομος ... 445
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου ... 445
Ἀργὴ ... 447
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος ... 447
Πέτρου Λαμπαδαρίου ... 450
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη) ... 453
Τῶν Θεοφανείων, πεζαὶ 456
Σύντομοι ... 456

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 456
Ἀργαὶ 461
Πέτρου Λαμπαδαρίου 461
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη) 467
ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς 473
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 474
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 477
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 481
Σύντομος 481
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 481
Ἀργὴ 482
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος 482
Πέτρου Λαμπαδαρίου 484
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη) 485
Τῶν Θεοφανείων, ἰαμβικαὶ 488
Σύντομοι ..... **Error! Bookmark not defined.**
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 488
Ἀργαὶ ..... **Error! Bookmark not defined.**
Πέτρου Λαμπαδαρίου 492
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη) 500
ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς 506
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 507
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 510
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 514
Σύντομος ..... **Error! Bookmark not defined.**
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 514
Ἀργὴ ..... **Error! Bookmark not defined.**
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος 515
Πέτρου Λαμπαδαρίου 517
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη) 519
Τῆς Ὑπαπαντῆς (προεόρτιες) 521
Σύντομοι 521
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 521
Ἀργαὶ 525
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 525
Τιμιωτέρα ἦχος γ΄ 535
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 535
Θρασυβούλου Στανίτσα 536
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 541
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 546
Πέτρου Λαμπαδαρίου (Σύντομος) 546
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (Σύντομος) 547
Πέτρου Λαμπαδαρίου (Ἀργὴ) 549
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (Ἀργὴ) 550
Τῆς Ὑπαπαντῆς 2/2 553
Σύντομοι 553

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 553
Ἀργαὶ 557
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 557
θ΄ ᾠδὴ τῆς Ὑπαπαντῆς 567
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας 568
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 576
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 584
Πέτρου Λαμπαδαρίου (Σύντομος) 585
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (Σύντομος) 586
Πέτρου Λαμπαδαρίου (Ἀργὴ) 587
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (Ἀργὴ) 589
Τῶν Κυριακῶν Τελώνου-Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς 592
Σύντομοι 592
Ἀργαὶ 596
Πέτρου Βυζαντίου 596
Τιμιωτέρα ἦχος πλ.β΄ 601
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 601
Θρασυβούλου Στανίτσα 602
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 607
Σύντομος 607
Ἀργὴ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 608
Ἀργὴ Πέτρου Βυζαντίου 609
Τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου 611
Σύντομοι 611
Ἀργαὶ 615
Πέτρου Βυζαντίου 615
Τιμιωτέρα ἦχος β΄ 620
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 620
Θρασυβούλου Στανίτσα 621
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 626
Σύντομος 626
Ἀργὴ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 627
Ἀργὴ Πέτρου Βυζαντίου 628
Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρεῳ 630
Σύντομοι 630
Ἀπόστολος Παπαχρήστου 630
Τιμιωτέρα ἦχος πλ.δ΄ 634
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 635
Θρασυβούλου Στανίτσα 636
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 642
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 646
Σύντομος Ἀπόστολου Παπαχρήστου 647
Ἀργὴ Ἀπόστολου Παπαχρήστου 647
Τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεῳ 649
Σύντομοι 649

Ἀργαὶ 653
Πέτρου Βυζαντίου 653
Τιμιωτέρα ἦχος πλ.β΄ 658
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 658
Θρασυβούλου Στανίτσα 659
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 664
Σύντομος 664
Ἀργὴ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 665
Ἀργὴ Πέτρου Βυζαντίου 666
Τῆς α΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν 668
Σύντομοι 668
Ἀργαὶ 671
Πέτρου Βυζαντίου 671
Τιμιωτέρα ἦχος δ΄ 676
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 677
Θρασυβούλου Στανίτσα 678
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 684
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 688
Σύντομος 689
Ἀργὴ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 689
Ἀργὴ Πέτρου Βυζαντίου 690
Εἰς ἑορτάς τῆς Θεοτόκου (ἐν Τριῳδίῳ) 692
Σύντομοι 692
Ἀργαὶ 697
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 697
Τιμιωτέρα ἦχος δ΄ 703
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 704
Θρασυβούλου Στανίτσα 705
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 711
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 715
Σύντομος 716
Ἀργὴ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 716
Ἀργὴ Πέτρου Πελοποννησίου 717
Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως 719
Σύντομοι 719
Ἀργαὶ 723
Πέτρου Βυζαντίου 723
Τιμιωτέρα ἦχος α΄ 729
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 729
Θρασυβούλου Στανίτσα 730
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 736
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 741
Σύντομος 741
Ἀργὴ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 742
Ἀργὴ Πέτρου Βυζαντίου 743

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν 745
Σύντομοι 745
Ἀργαὶ 749
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 749
θ΄ ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς 756
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 757
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 763
Σύντομος 763
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 763
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 764
Ἀργὴ 765
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 765
Πέτρου Πελοποννησίου 766
Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῶν Βαΐων 769
Σύντομοι 769
Ἀργαὶ 773
ὑπὸ Γρηγορίου πρωτοψάλτου συντμηθεῖσαι καὶ διασκευασθεῖσαι 773
θ΄ ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς 778
ᾠδὴ θ΄, κανὼν α΄ 779
ᾠδὴ θ΄, κανὼν β΄ 780
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 782
Σύντομος 782
Ἀργὴ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 783
Ἀργὴ Πέτρου Πελοποννησίου 783
Τῶν Βαΐων 785
Σύντομοι 785
Ἀργαὶ 790
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 790
θ΄ ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς 795
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 796
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 798
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 801
Σύντομος 801
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 801
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 802
Ἀργὴ 803
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 803
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 804
Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ 806
Σύντομοι 806
Ἀθανασίου Καραμάνη 806
Κωνσταντίνου Πρίγγου 811
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 815
Ἀργαὶ 819
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 819
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 826

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 832
Σύντομος 832
Ἀθανασίου Καραμάνη 832
Κωνσταντίνου Πρίγγου 833
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 834
Ἀργὴ 835
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 835
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 836
Τοῦ Πάσχα 838
Σύντομοι 838
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 838
Γαβριὴλ Κουντιάδου 842
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 846
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 849
ᾠδὴ θ΄ (κανὼν τοῦ Πάσχα) 853
Κωνσταντίνου Σκαρμούτσου 854
Γαβριὴλ Κουντιάδου 858
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 863
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 868
ᾠδὴ θ΄, (κανὼν τῆς Θεοτόκου) 873
Γαβριὴλ Κουντιάδου 874
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 876
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς, Σύντομος 878
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 878
Γαβριὴλ Κουντιάδου 881
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 882
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 884
Τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ 887
Σύντομοι 887
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 887
Γαβριὴλ Κουντιάδου 891
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 895
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 898
Ἀργαὶ 902
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 902
Γαβριὴλ Κουντιάδου 908
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 914
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 920
ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς 928
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 929
Γαβριὴλ Κουντιάδου 930
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 932
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 934
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 937
Σύντομος 937
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 937

Γαβριὴλ Κουντιάδου 938
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 939
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 940
Ἀργὴ 941
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 941
Γαβριὴλ Κουντιάδου 943
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 945
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 947
Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 950
Σύντομοι 950
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 950
Γαβριὴλ Κουντιάδου 954
θ΄ ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς 957
Γαβριὴλ Κουντιάδου 958
Κανὼν α΄, ᾠδὴ θ΄ 958
Κανὼν β΄, ᾠδὴ θ΄ 960
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 963
Κανὼν α΄, ᾠδὴ θ΄ 963
Κανὼν β΄, ᾠδὴ θ΄ 965
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 967
Σύντομος 967
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 967
Γαβριὴλ Κουντιάδου 968
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 969
Ἀργὴ 970
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 970
Γαβριὴλ Κουντιάδου 971
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 972
Τῆς Ἀναλήψεως (προεόρτιες) 974
Σύντομοι 974
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 974
Γαβριὴλ Κουντιάδου 977
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 980
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 983
Ἀργαὶ 987
Πέτρου Πελοποννησίου 987
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 990
Ἐν Κυριακῇ - ᾠδὴ θ΄ 995
Κανὼν τοῦ Πάσχα 995
Κωνσταντίνου Σκαρμούτσου 995
Γαβριὴλ Κουντιάδου 998
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 1001
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1005
Κανὼν τῆς Θεοτόκου 1008
Γαβριὴλ Κουντιάδου 1008
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1010
Ἐν Καθημερινῇ - Τιμιωτέρα ἦχος πλ.α΄ 1012

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 1013
Θρασυβούλου Στανίτσα 1014
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1020
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 1025
Σύντομος 1025
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1025
Γαβριὴλ Κουντιάδου 1026
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 1026
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1027
Ἀργὴ 1027
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1027
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 1028
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1029
Τῆς Ἀναλήψεως 1030
Σύντομοι 1030
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1031
Γαβριὴλ Κουντιάδου 1034
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 1039
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1043
Ἀργαὶ 1047
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 1047
Γαβριὴλ Κουντιάδου 1054
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 1060
ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς 1066
Γαβριὴλ Κουντιάδου 1068
ᾠδὴ θ΄, κανὼν α΄ 1068
ᾠδὴ θ΄, κανὼν β΄ 1070
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1074
ᾠδὴ θ΄, κανὼν α΄ 1074
ᾠδὴ θ΄, κανὼν β΄ 1075
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 1080
Σύντομος 1080
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1080
Γαβριὴλ Κουντιάδου 1081
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 1081
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1082
Ἀργὴ 1083
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 1083
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1084
Γαβριὴλ Κουντιάδου 1085
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 1086
Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς 1088
Σύντομοι 1088
Τιμιωτέρα ἦχος πλ.β΄ 1092
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 1092
Θρασυβούλου Στανίτσα 1093
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 1098

Σύντομος 1098
Ἀργὴ 1099
Τῆς Πεντηκοστῆς 1101
Σύντομοι 1102
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1103
Γαβριὴλ Κουντιάδου 1111
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 1120
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1129
Ἀργαὶ 1138
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀργές, διασκευασμέναι 1138
ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς 1151
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1152
Γαβριὴλ Κουντιάδου 1157
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 1161
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1166
Καταβασίαι θ΄ ᾠδῆς 1170
Σύντομος 1171
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1171
Γαβριὴλ Κουντιάδου 1172
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 1174
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1175
Ἀργὴ 1176
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1176
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 1178
Τῆς Πεντηκοστῆς ἰαμβικαὶ 1181
Σύντομοι 1181
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1182
Γαβριὴλ Κουντιάδου 1185
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 1190
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1194
Ἀργαὶ 1198
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 1198
Γαβριὴλ Κουντιάδου 1205
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 1211
ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς 1217
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1218
Γαβριὴλ Κουντιάδου 1223
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 1228
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1232
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 1237
Σύντομος 1237
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1237
Γαβριὴλ Κουντιάδου 1238
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 1239
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1239
Ἀργὴ 1240

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1240
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 1241
Γαβριὴλ Κουντιάδου 1242
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου 1243
Τῆς Μεταμορφώσεως (προεόρτιες) 1245
Σύντομοι 1245
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1245
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1249
Ἀργαὶ 1252
Πέτρου Λαμπαδαρίου 1252
Τιμιωτέρα ἦχος δ΄ 1257
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 1258
Θρασυβούλου Στανίτσα 1259
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1265
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 1269
Σύντομος 1270
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1270
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1270
Ἀργὴ 1271
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1271
Πέτρου Λαμπαδαρίου 1272
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1273
Τῆς Μεταμορφώσεως 6/8 1274
Σύντομοι 1274
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1274
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1279
Ἀργαὶ 1283
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 1283
ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς 1289
ᾠδὴ θ΄, κανὼν α΄ 1290
ᾠδὴ θ΄, κανὼν β΄ 1293
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 1295
Σύντομος 1296
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1296
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1297
Ἀργὴ 1298
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1298
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1300
Κωνσταντίνου Λάμπρου 1302
Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου (προεόρτιες) 1305
Σύντομοι 1305
Ἀργαὶ 1309
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου 1309
Τιμιωτέρα ἦχος δ΄ 1315
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 1315
Θρασυβούλου Στανίτσα 1316

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1322
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 1327
Σύντομος 1327
Ἀργὴ 1328
Ἀργὴ (διασκ. Παπαγιάννη) 1329
Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου 15/8 1331
Σύντομοι 1332
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1332
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1341
Ἀργαὶ 1351
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη) 1351
ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς 1367
Κανὼν α΄ τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄ 1368
Κανὼν β΄ τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄ 1370
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 1375
Σύντομος 1375
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1375
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1377
Ἀργὴ 1379
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1379
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη) 1382
Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου (μεθέορτες) 1386
Σύντομοι 1386
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1387
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1391
Ἀργαὶ 1396
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1396
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη) 1403
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Χουρμουζίου) 1414
Τιμιωτέρα ἦχος α΄ 1422
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου 1422
Θρασυβούλου Στανίτσα 1423
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1429
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς 1433
Σύντομος 1434
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1434
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1435
Ἀργὴ 1436
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1436
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη) 1437
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Χουρμουζίου) 1439
Εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου 1441
Σύντομοι 1441
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου 1441
Γαβριὴλ Κουντιάδου 1445
Ἀργαὶ 1449

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)..... 1449
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)..... 1454
Τιμιωτέρα ἦχος δ΄..... 1460
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου..... 1460
Θρασυβούλου Στανίτσα..... 1461
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη..... 1467
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς..... 1472
Σύντομος..... 1472
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου..... 1472
Γαβριὴλ Κουντιάδου..... 1473
Ἀργὴ..... 1474
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου..... 1474
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)..... 1475
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)..... 1476

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου

8 Σεπτεμβρίου

ἦχος πλ.δ΄

α Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ᾽ εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ᾽ εὔρους διαγράψας τὸ ἀήττητον ὅπλον. Διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

γ Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα. Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῴην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

δ Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

ε Ὦ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι᾽ οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ς Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας, Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

ζ Ἔκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ᾽ ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον, ὁ ὑπερύμνητος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Εὐλογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Πέτρου Λαμπαδαρίου

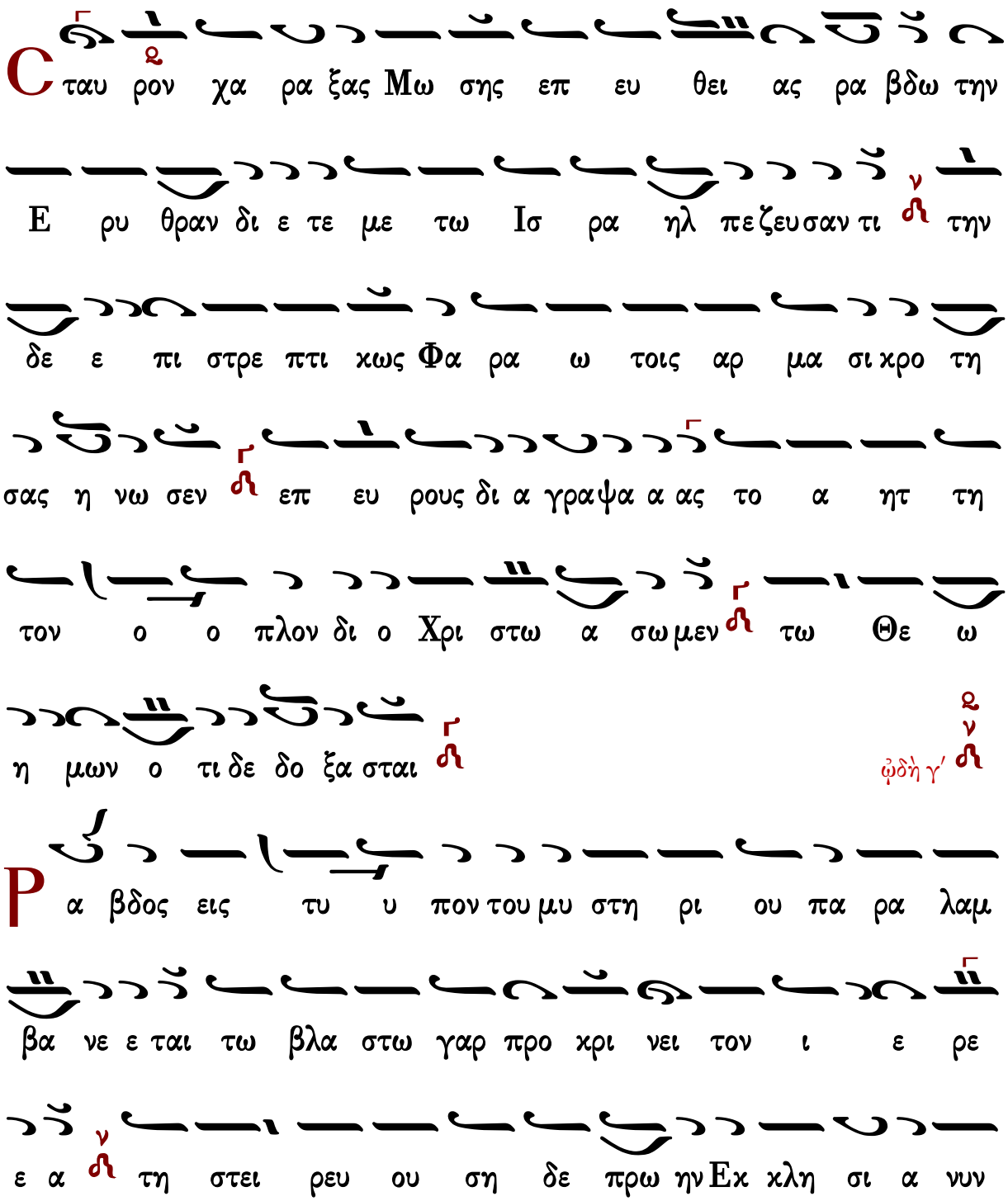
Σύντομοι
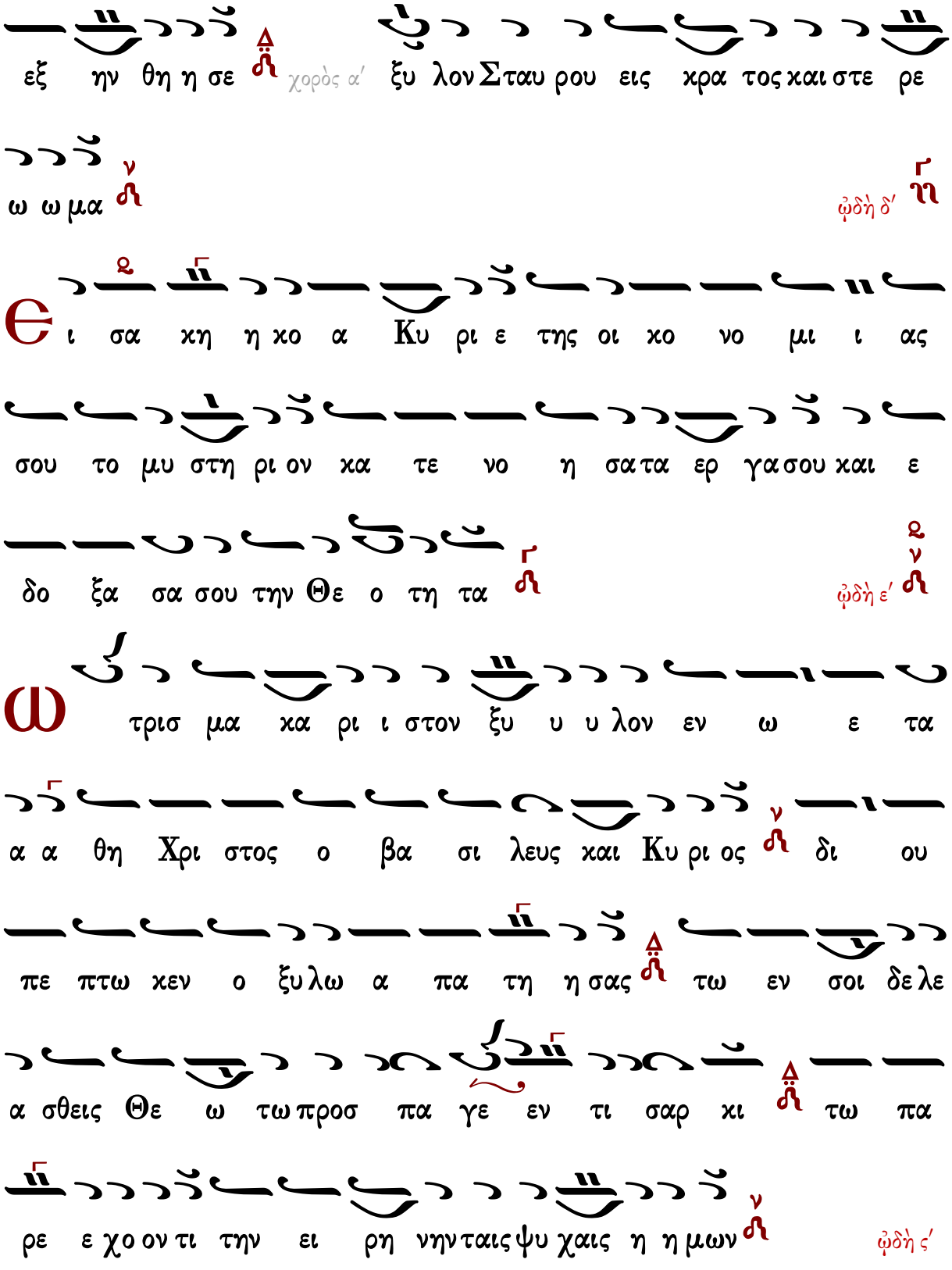
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

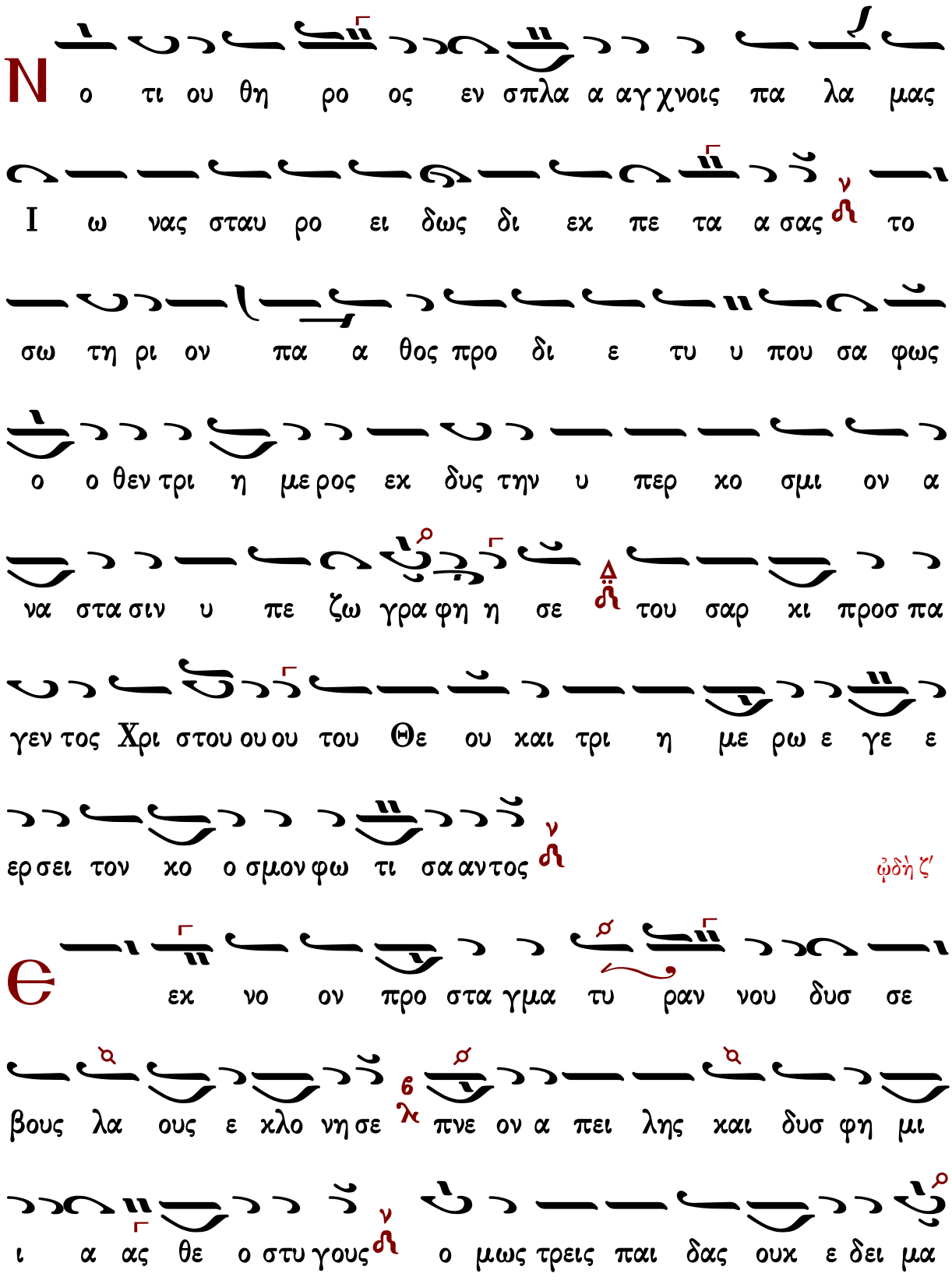
Καταβασίαι Σταυροῦ
ᾠδὴ α΄

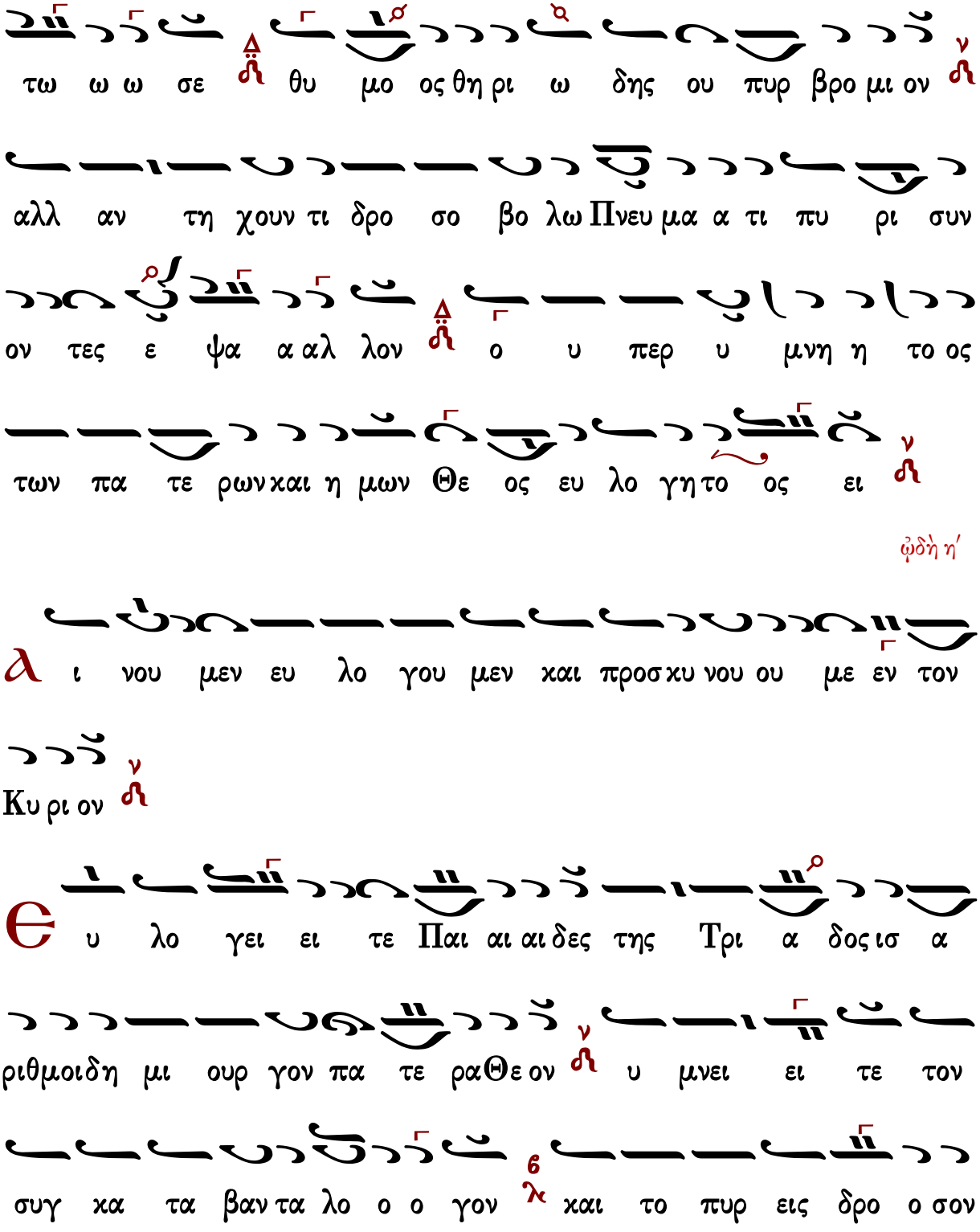
Ἦχος λ

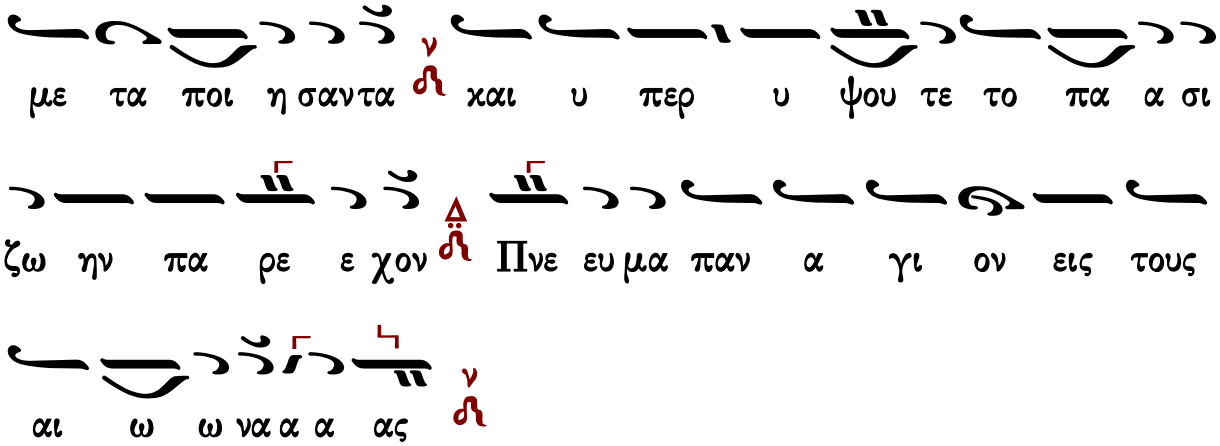
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.225#

εξ ην θη η σε χορὸς α′ ξυ λον Σταυ ρου εις χρα τος και στε ρε
ω ω μα ὠδὴ δ′
Θ ι σα χη η χο α Κυ ρι ε της οι χο νο μι ι ας
σου το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σου και ε
δο ξα σα σου την Θε ο τη τα ὠδὴ ε′
Ω τρισ μα κα ρι ι στον ξυ υ υ λον εν ω ε τα
α α θη Χρι στος ο βα σι λευς και Κυ ρι ος δι ου
πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας τω εν σοι δε λε
α σθεις Θε ω τω προσ πα γε εν τι σαρ κι τω πα
ρε ε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η η μων ὠδὴ ς′

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα λα μας
Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α σας το
σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ που σα φως
ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ περ χο σμι ον α
να στα σιν υ πε ζω γρα φη η σε του σαρ κι προσ πα
γεν τος Χρι στου ου ου του Θε ου και τρι η με ρω ε γε ε
ερ σει τον χο ο σμον φω τι σα αν τος
ὠδὴ ζ΄
Θ εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νου δυσ σε
βους λα ους ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη μι
ι α ας θε ο στυ γους ο μως τρεις παι δας ουκ ε δει μα

τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον
αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι πυ ρι συν
ον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ μνη η το ος
των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη το ος ει
ᾠδὴ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν τον
Κυ ρι ον
Θ υ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α δος ισ α
ριθμοι δη μι ουρ γον πα τε ρα Θε ον υ μνει ει τε τον
συγ κα τα βαν τα λο ο ο γον και το πυρ εις δρο ο σον

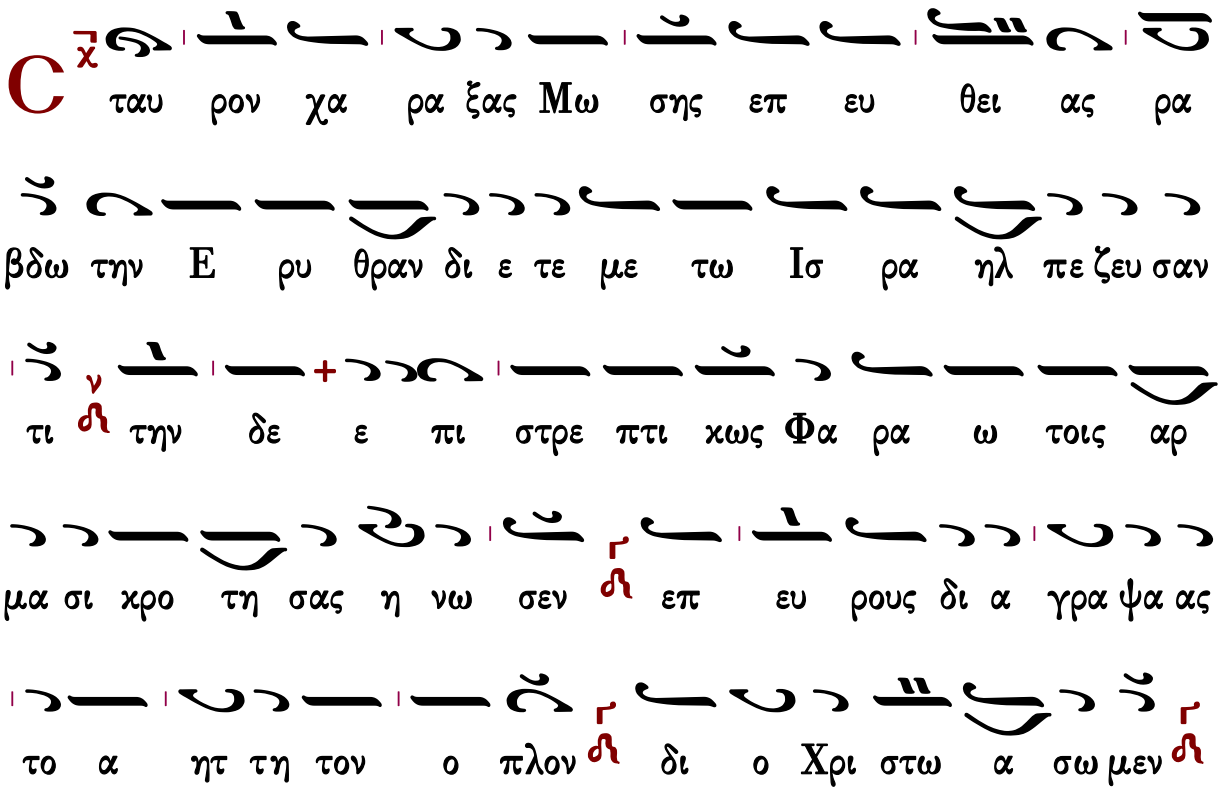

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασίαι Σταυροῦ
ᾠδὴ α΄

Ἦχος λ π ἀ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.292/1641*

τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται ὡδὴ γ′

Ρ α βδος εις του πον του μυ στη ρι ου πα ρα λαμ βα

νε ε ται τω βλα στω γαρ προ χρι νει τον ι ε ρε

α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν

εξ ην θη σε χορὸς α′ ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε ρε ε

ω ω μα

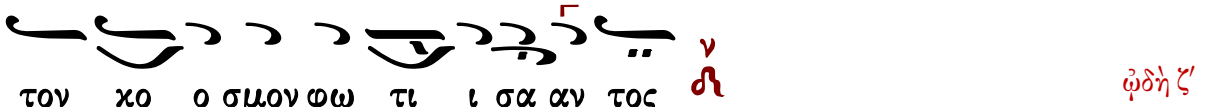
Θ ισ α κη κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι ας σου

το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σου και ε

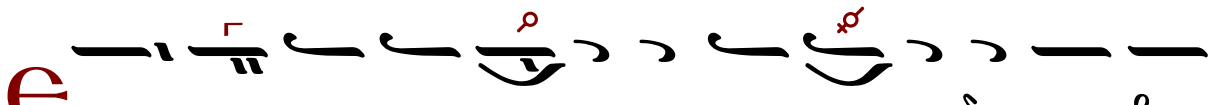
δο ξα σα σου την Θε ο τη τα ὡδὴ ε′

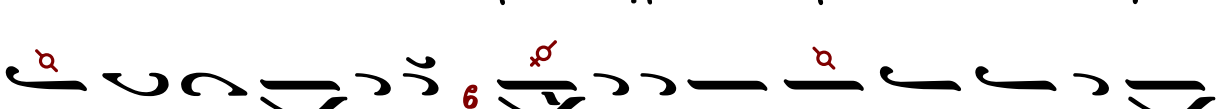
ω τρισ μα κα ρι ι στον ξυ υ λον εν ω ε

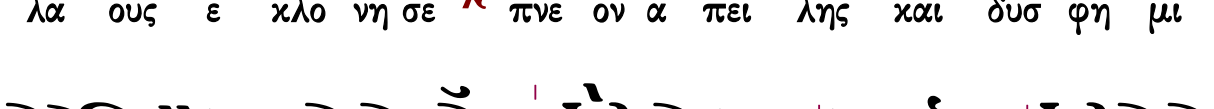

τα θη Χρι στος ο βα σι λευς και Κυ ρι ος δι ου
πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας τω εν σοι δε
λε α σθεις Θε ω τω προσ πα γεν τι σαρ κι τω πα ρε
χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η η μων
ᾠδὴ ϛ΄
Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα λα μας
Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα σας το σω
τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ που σα φως ο ο θεν τρι
η μερος εκ δυς την υ περ χο σμι ον α να στα σιν υ
πε ζω γρα φη η σε του σαρ κι προσ πα γεν τος Χρι
στου ου του Θε ου και τρι η με ρω ε γε ε ερ σει

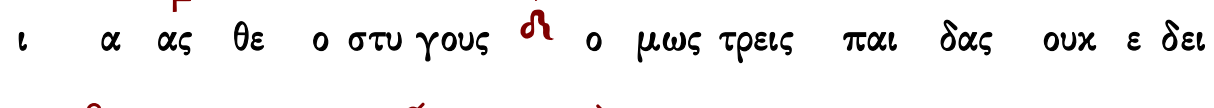

τον χο ο σμον φω τι ι σα αν τος

ᾠδὴ ζ΄

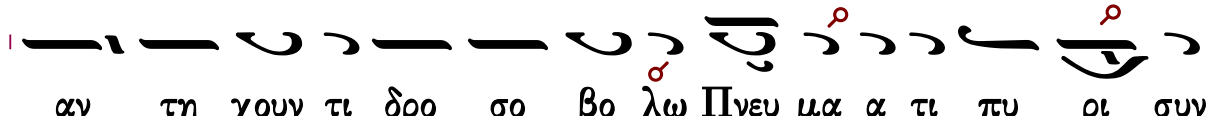

εκ νο ον προσ τα γμα τυ ραν νου δυσ σε βους

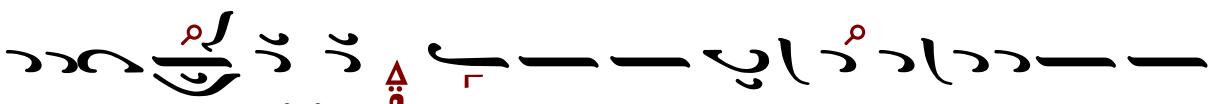

λα ους ε χλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη μι

ι α ας θε ο στυ γους ο μως τρεις παι δας ουκ ε δει

μα τω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον αλλ

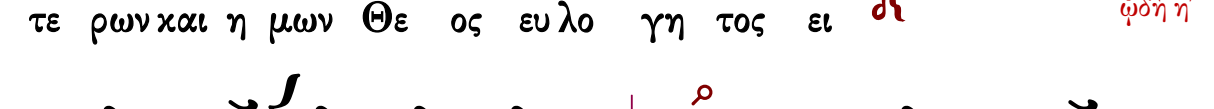

αν τη χουν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι πυ ρι συν

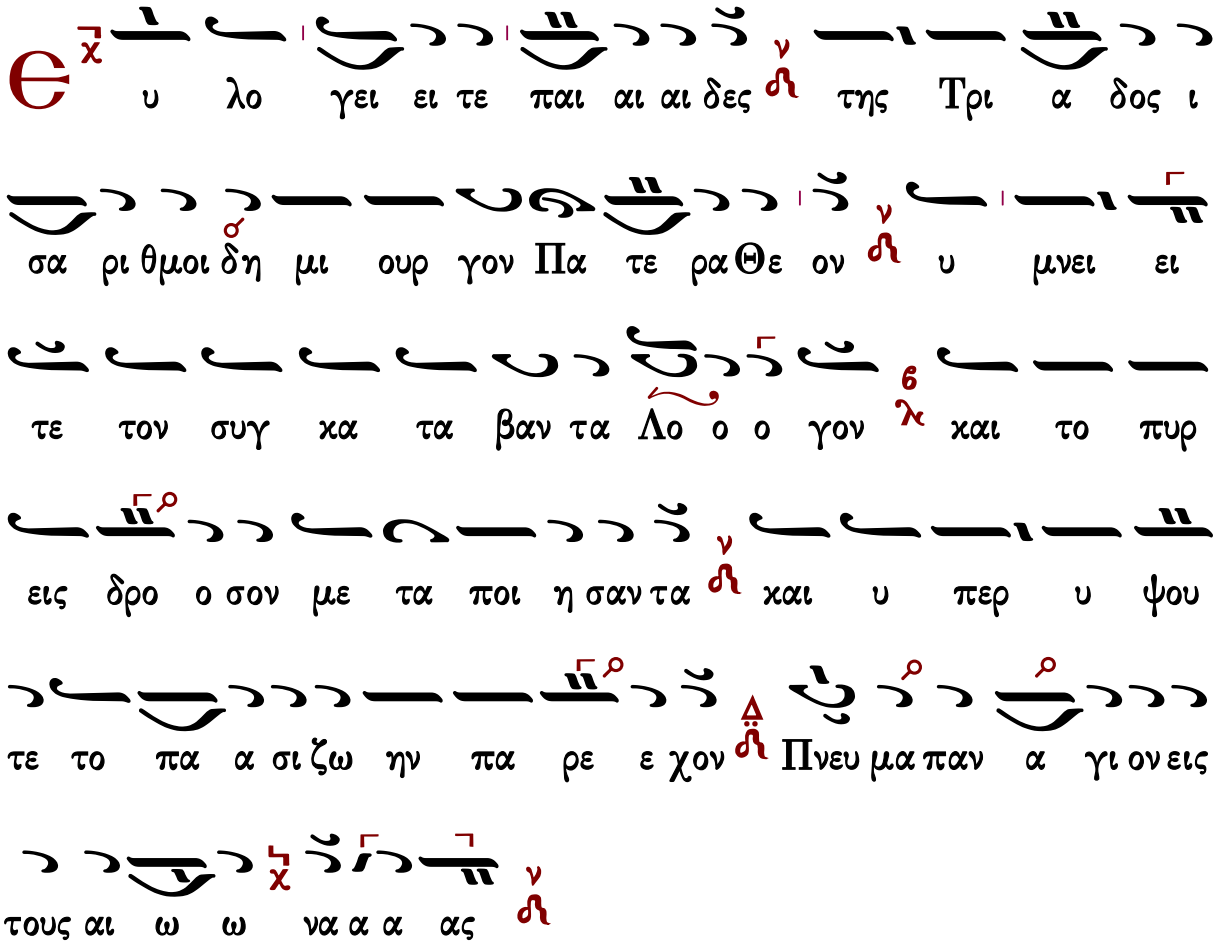

ον τες ε ψαλ λον ο υ περ υ μνη η το ος των πα

τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

ᾠδὴ η΄

ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν

τον Κυ ρι ον

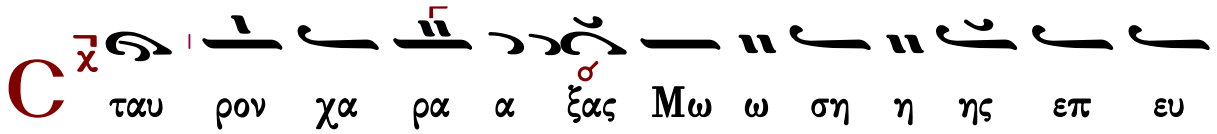
Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου[1]

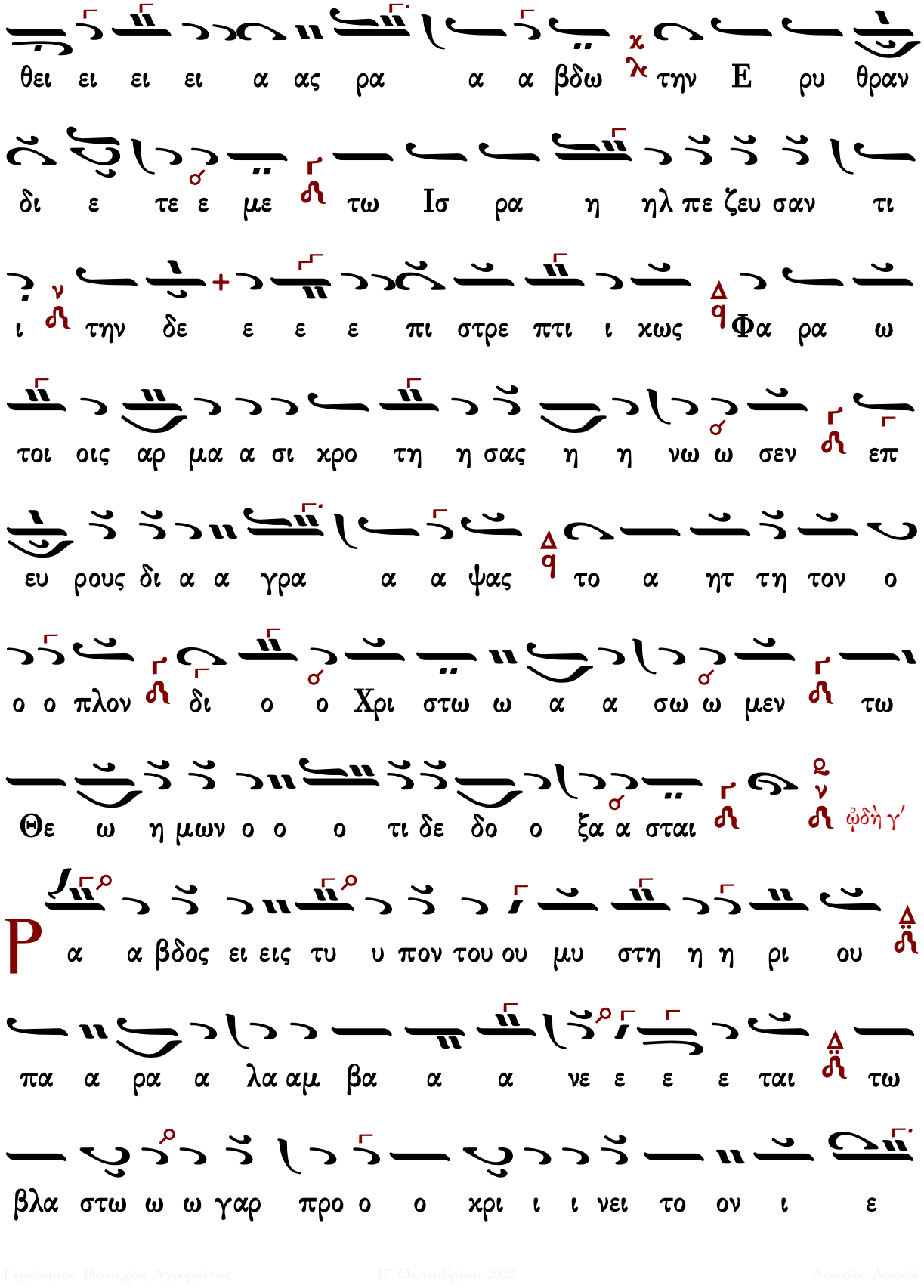
Καταβασίαι Σταυροῦ
ᾠδὴ α΄

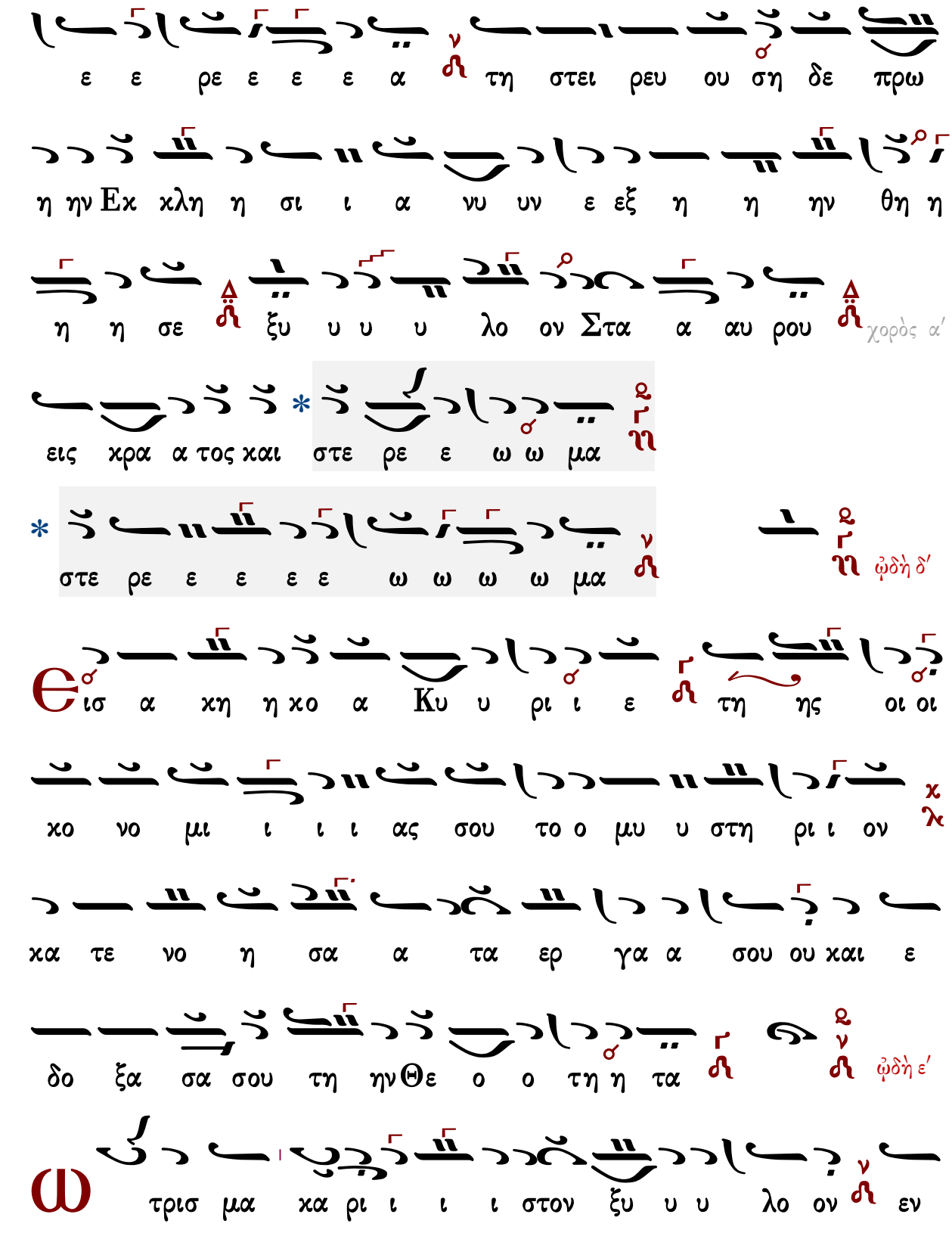
Ἦχος λ πα
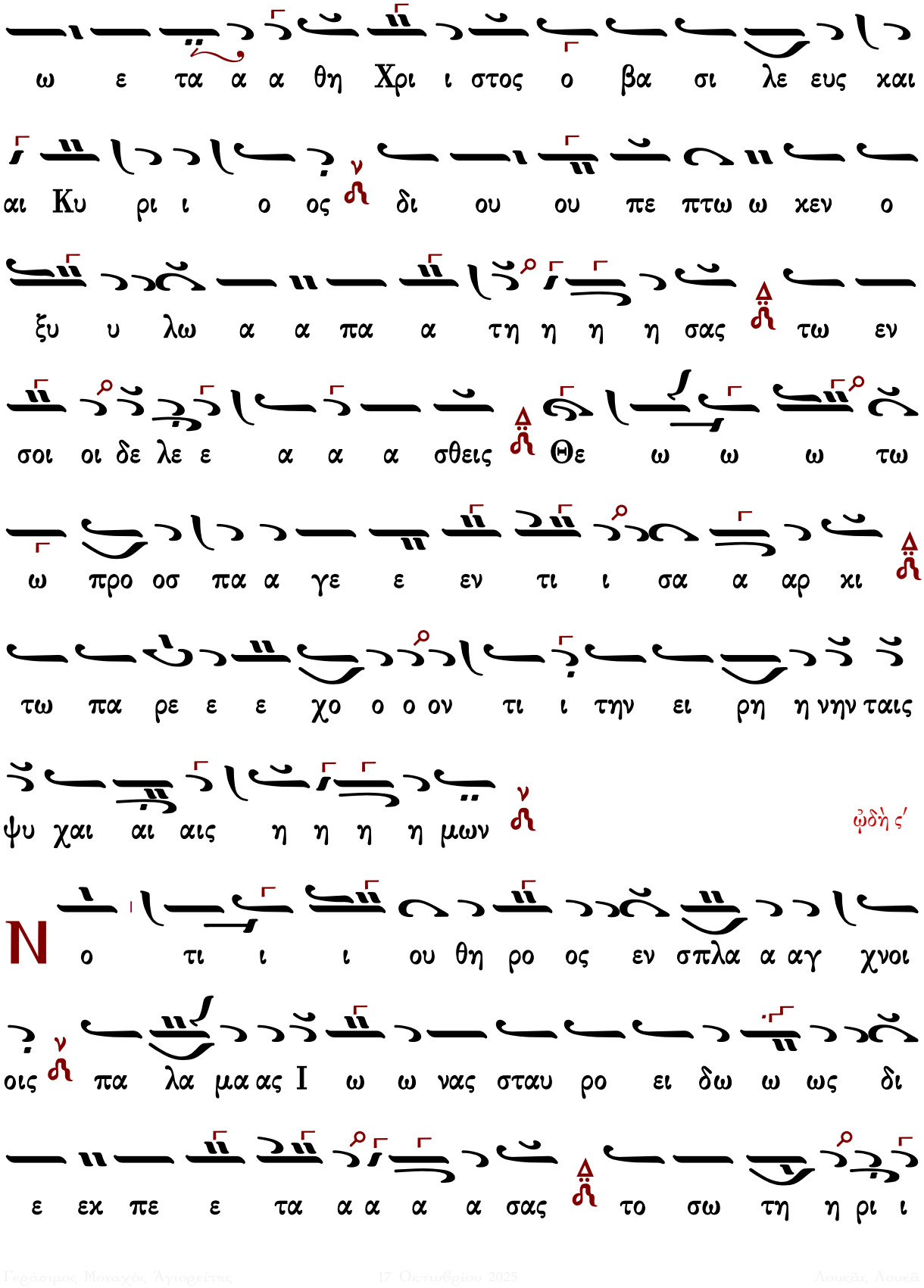
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.287/1636*

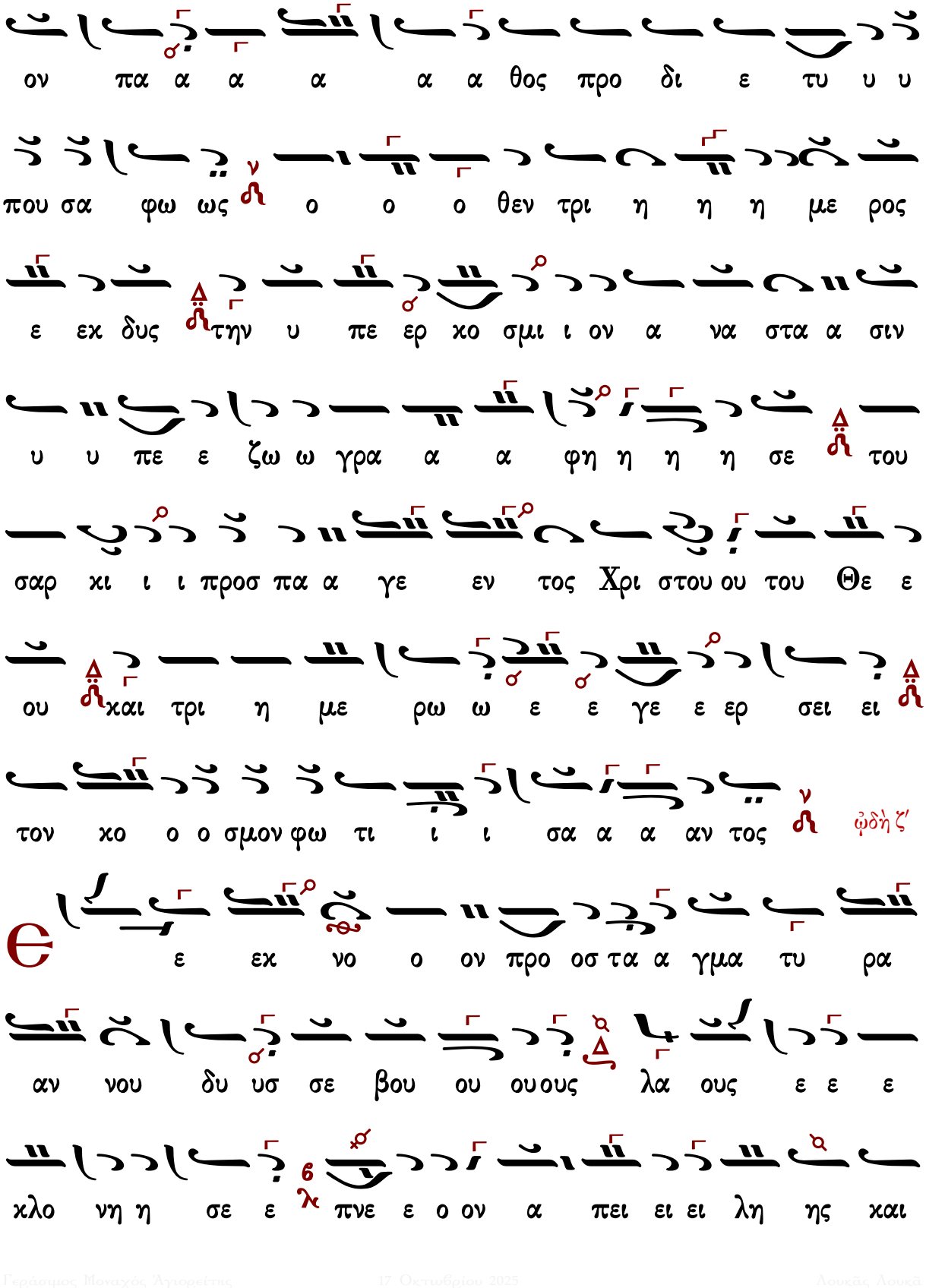

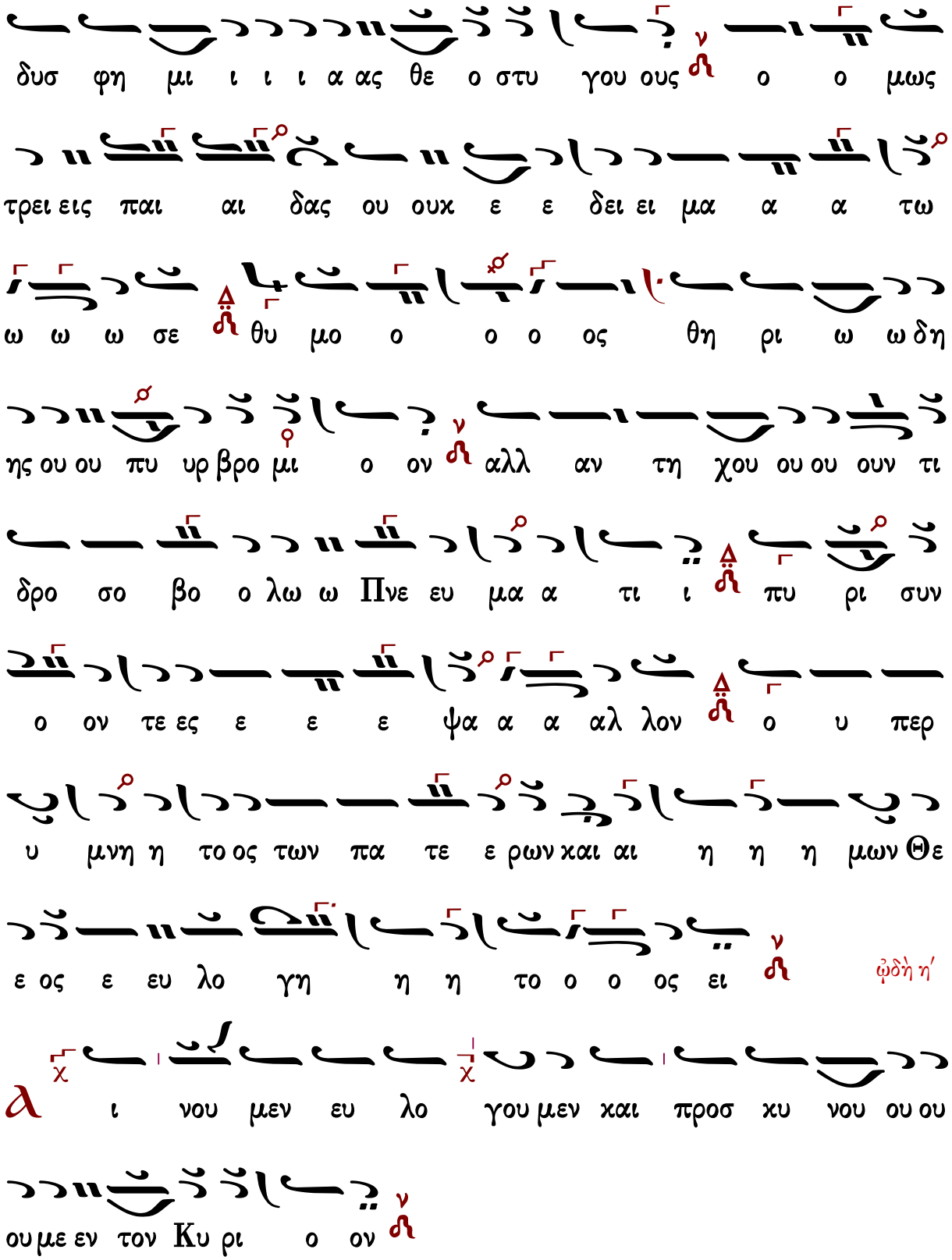
1 Γραμμαί τινες τῶν καταβασιῶν διεσκευάσθησαν ἐλαφρῶς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου διαιρέσεως φράσεων. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

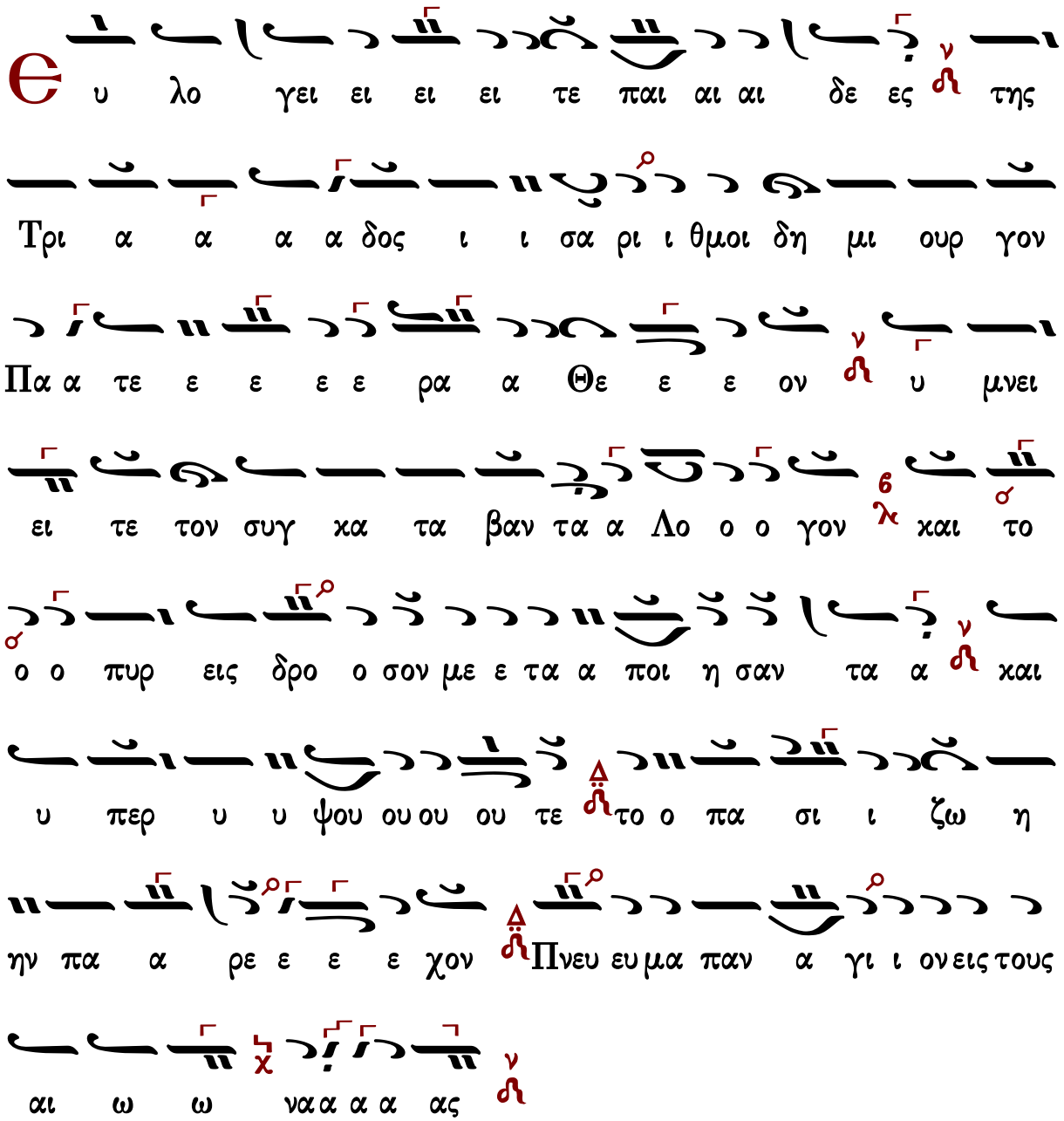

θει ει ει ει α ας ρα α α βδω την Ε ρυ θραν
δι ε τε ε με τω Ισ ρα η ηλ πε ζευ σαν τι
ι την δε ε ε πι στρε πτι ι χως Φα ρα ω
τοι οις αρ μα α σι χρο τη η σας η η νω ω σεν επ
ευ ρους δι α α γρα α α ψας το α ητ τη τον ο
ο ο πλον δι ο ο Χρι στω ω α α σω ω μεν τω
Θε ω η μων ο ο ο τι δε δο ο ξα α σται ὡδὴ γ΄
Ρ α α βδος ει εις τυ υ πον του ου μυ στη η η ρι ου
πα α ρα α λα αμ βα α α νε ε ε ε ται τω
βλα στω ω ω γαρ προ ο ο χρι ι ι νει το ον ι ε

ε ε ρε ε ε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω
η ην Εκ κλη η σι ι α νυ υν ε εξ η η ην θη η
η η σε ξυ υ υ λο ον Στα α αυ ρου χορὸς α΄
εις χρα α τος και στε ρε ε ω ω μα
στε ρε ε ε ε ω ω ω ω μα ᾠδὴ δ΄
Θ ισ α χη η κο α Κυ υ ρι ι ε τη ης οι οι
κο νο μι ι ι ι ας σου το ο μυ υ στη ρι ι ον
κα τε νο η σα α τα ερ γα α σου ου και ε
δο ξα σα σου τη ην Θε ο ο τη η τα ᾠδὴ ε΄
ω τρισ μα κα ρι ι ι ι στον ξυ υ υ λο ον εν

ω ε τα α α θη Χρι ι στος ο βα σι λε ευς και
αι Κυ ρι ι ο ος δι ου ου πε πτω ω χεν ο
ξυ υ λω α α πα α τη η η η σας τω εν
σοι οι δε λε ε α α α σθεις Θε ω ω ω τω
ω προ οσ πα α γε ε εν τι ι σα α αρ χι
τω πα ρε ε ε χο ο ο ον τι ι την ει ρη η νην ταις
ψυ χαι αι αις η η η η μων
ᾠδὴ ς′
Ν ο τι ι ι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοι
οις πα λα μα ας Ι ω ω νας σταυ ρο ει δω ω ως δι
ε εκ πε ε τα α α α σας το σω τη η ρι ι

ον πα α α α α α θος προ δι ε τυ υ υ
που σα φω ως ο ο ο θεν τρι η η η με ρος
ε εκ δυς την υ πε ερ χο σμι ι ον α να στα α σιν
υ υ πε ε ζω ω γρα α α φη η η η σε του
σαρ κι ι ι προσ πα α γε εν τος Χρι στου ου του Θε ε
ου και τρι η με ρω ω ε ε γε ε ερ σει ει
τον χο ο ο σμον φω τι ι ι σα α α αν τος ὡδὴ ζ΄
ε εκ νο ο ον προ οσ τα α γμα τυ ρα
αν νου δυ υσ σε βου ου ουους λα ους ε ε ε
χλο νη η σε ε πνε ε ο ον α πει ει ει λη ης και

δυσ φη μι ι ι ι α ας θε ο στυ γου ους ο ο μως
τρει εις παι αι δας ου ουκ ε ε δει ει μα α α τω
ω ω ω σε θυ μο ο ο ο ος θη ρι ω ω δη
ης ου ου πυ υρ βρο μι ο ον αλλ αν τη χου ου ου τι
δρο σο βο ο λω ω Πνε ευ μα α τι ι πυ ρι συν
ο ον τε ες ε ε ε ψα α α αλ λον ο υ περ
υ μνη η το ος των πα τε ε ρων και αι η η η μων Θε
ε ος ε ευ λο γη η η το ο ο ος ει
ᾠδὴ η′
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου
ου με εν τον Κυ ρι ο ον

ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Κανὼν α΄ τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄

ἦχος β΄

«Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν». (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ τοῖς ἀπειθοῦσι λαοῖς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας νάματα, τοῖς εὐπειθοῦσιν ἔθνεσι χαρίζεται, ἐκ λαγόνων στειρωτικῶν, καρπὸν εἰς εὐφροσύνην ἡμῖν, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, ἣν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανών β΄ τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία ἦχος πλ.δ΄

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπάξιον Θεομῆτορ τῆς σῆς ἁγνείας, τὸν τόκον ἐκληρώσω δι᾽ ἐπαγγελίας· τῇ ποτὲ γὰρ ἀκάρπῳ, θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθης· διὸ σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πεπλήρωται τοῦ βοῶντος ἡ προφητεία, φησὶ γάρ· ἀναστήσω σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν, τοῦ ἱεροῦ Δαυὶδ, ἐν σοί, ἄχραντε προτυπωθεῖσαν, δι᾽ ἧς ὁ σύμπας τῶν ἀνθρώπων χοῦς, εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη Θεῷ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ σπάργανα προσκυνοῦμέν σου Θεοτόκε, δοξάζομεν τὸν δόντα καρπὸν τῇ πρώην στείρᾳ, καὶ ἀνοίξαντα μήτραν, τὴν ἄγονον ἐκ παραδόξου· ποιεῖ γὰρ πάντα ὅσα βούλεται, Θεὸς ὢν παντεξούσιος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐβλάστησας νυμφοτόκε Ἄννα θεόφρον, ἐκ μήτρας παρ᾽ ἐλπίδα, καὶ ἐξ ἐπαγγελίας, παρθενόφυτον ἄνθος, θεόβλαστον ἁγνείας κάλλος· διὸ σε πάντες μακαρίζομεν, ὡς ῥίζαν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν ἄναρχον Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παγκρατορίαν, δι᾽ ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἥδρασται, τῷ νεύματι τοῦ κράτους αὐτῆς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐχώρησας ἐν γαστρί σου παρθενομῆτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν βασιλέα, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι· αὐτὸν δυσώπει πανσεβάσμιε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

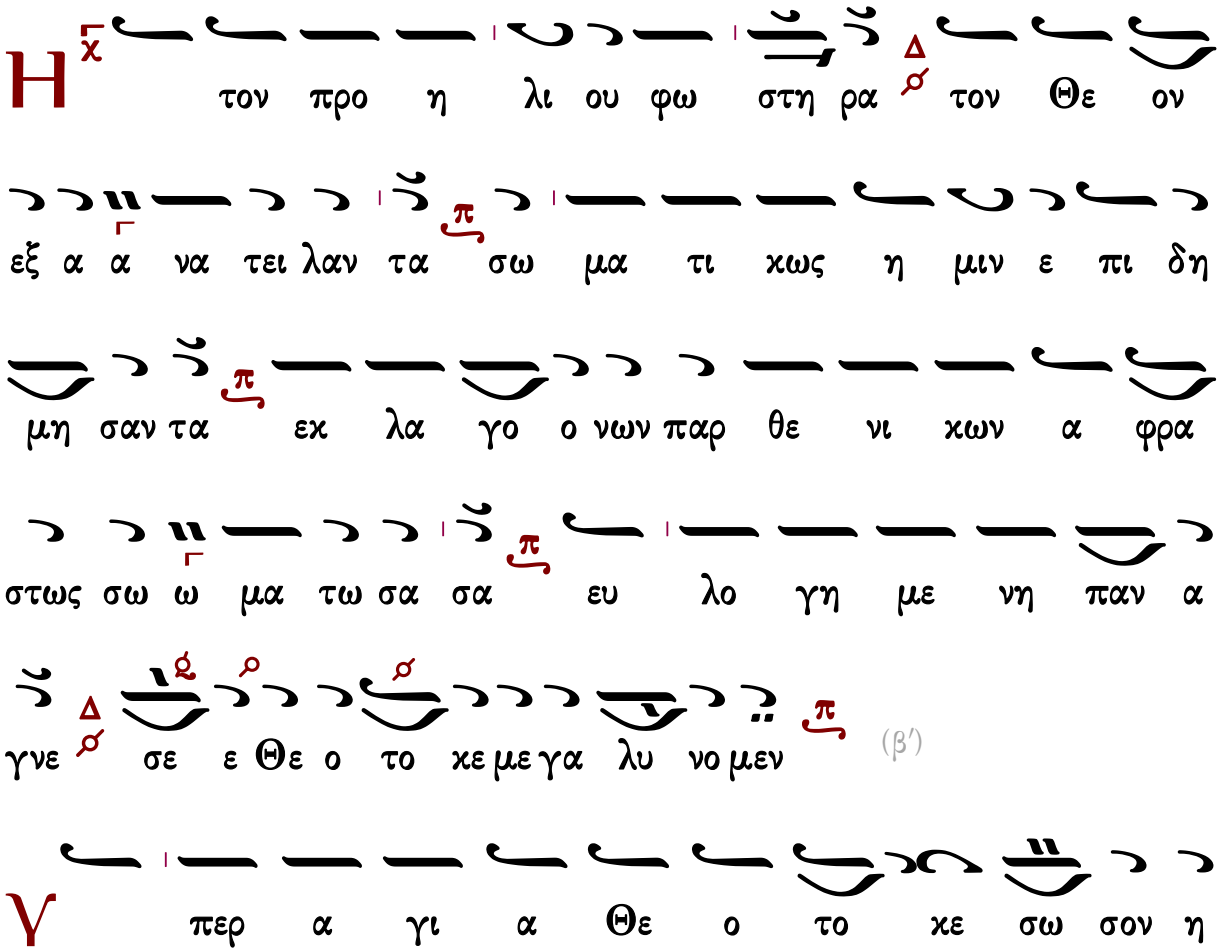
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

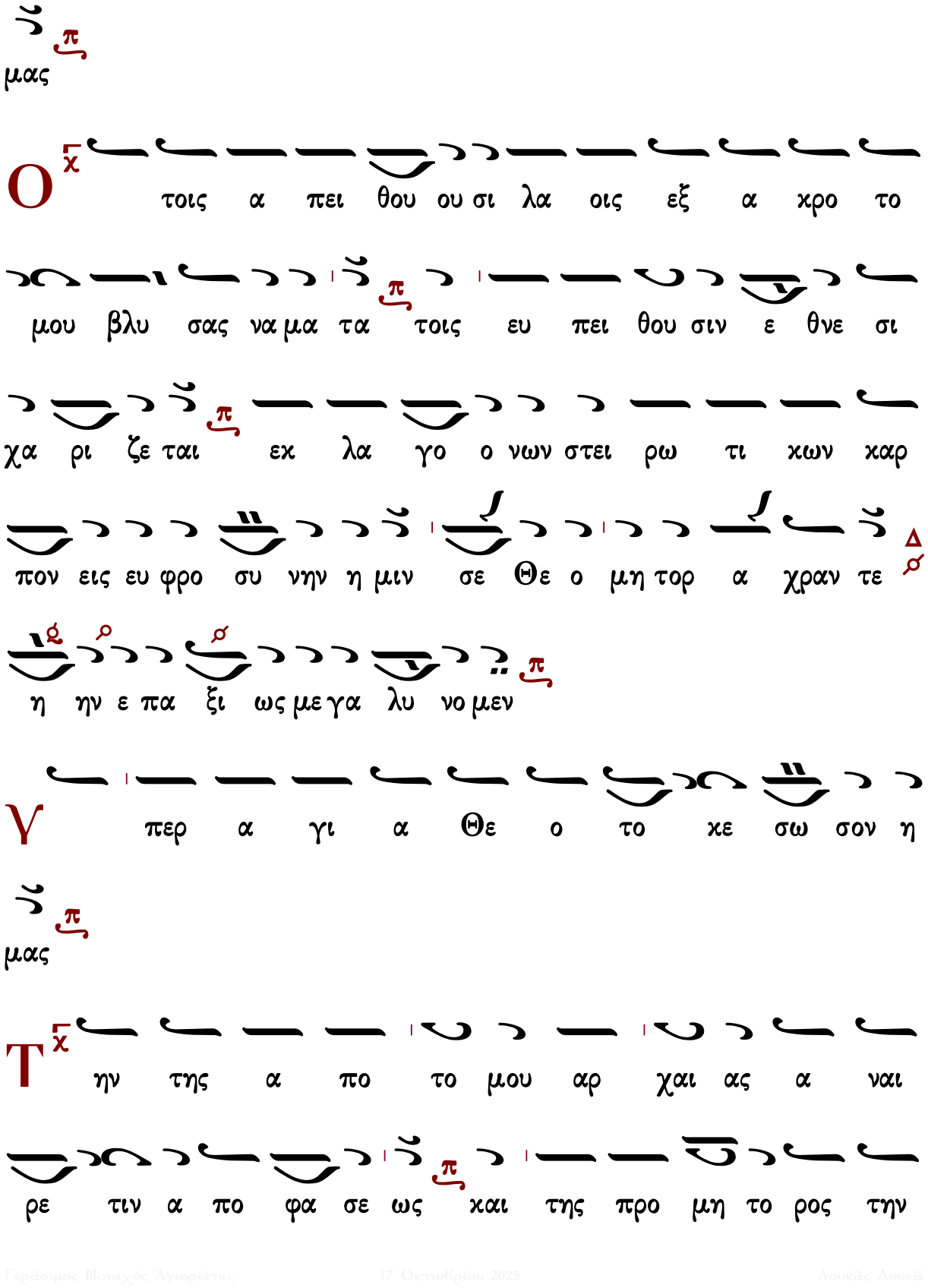
Κανὼν α′ ᾠδὴ θ′

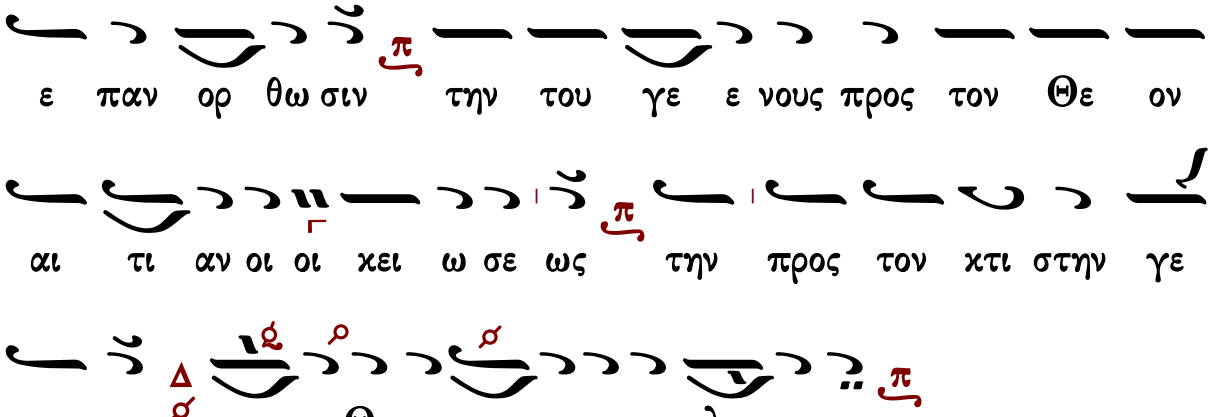
ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.105/1804#

μας
Ο τοις α πει θου ου σι λα οις εξ α κρο το
μου βλυ σας να μα τα τοις ευ πει θου σιν ε θνε σι
χα ρι ζε ται εκ λα γο ο νων στει ρω τι κων χαρ
πον εις ευ φρο συ νην η μιν σε Θε ο μη τορ α χραν τε
η ην ε πα ξι ως με γα λυ νο μεν
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η
μας
Τ ην της α πο το μου αρ χαι ας α ναι
ρε τιν α πο φα σε ως και της προ μη το ρος την

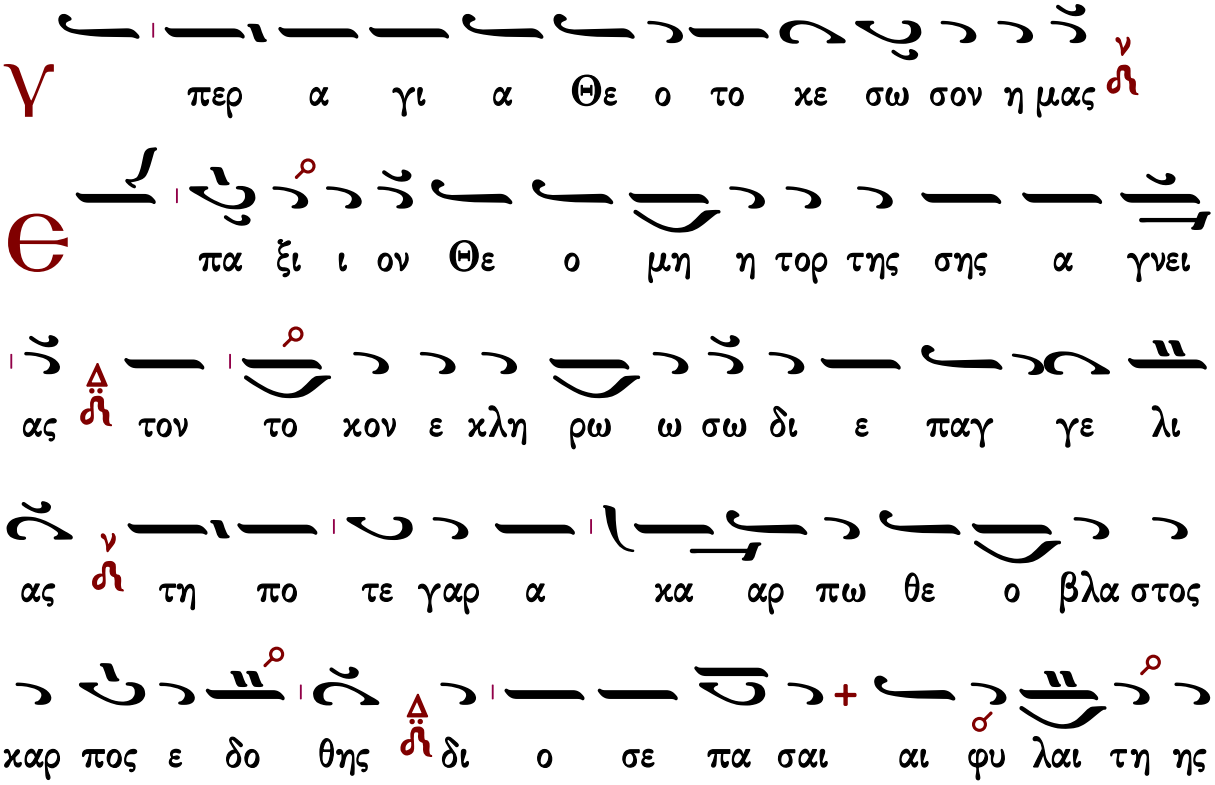

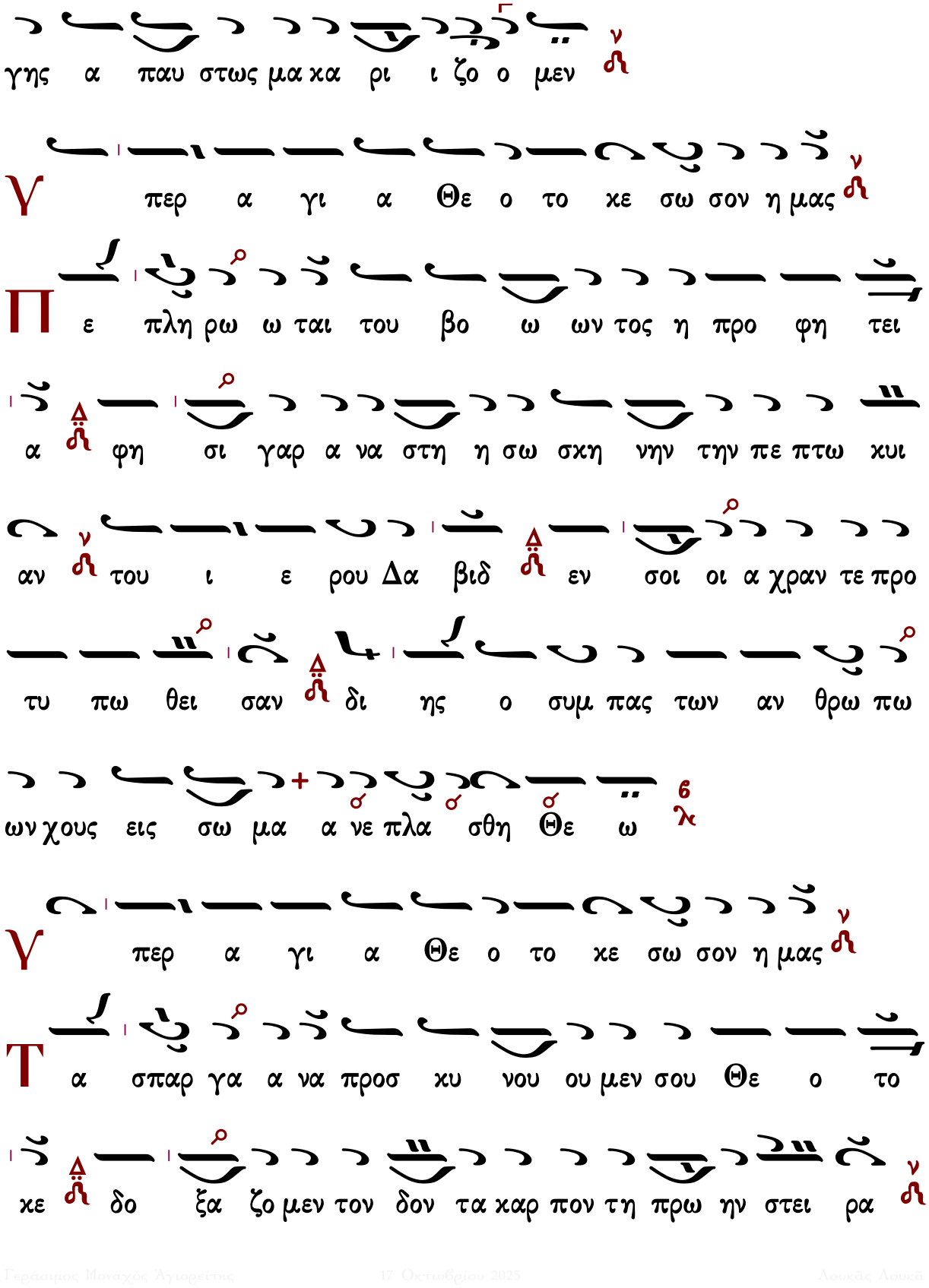
Κανών β′ ᾠδὴ θ′

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία

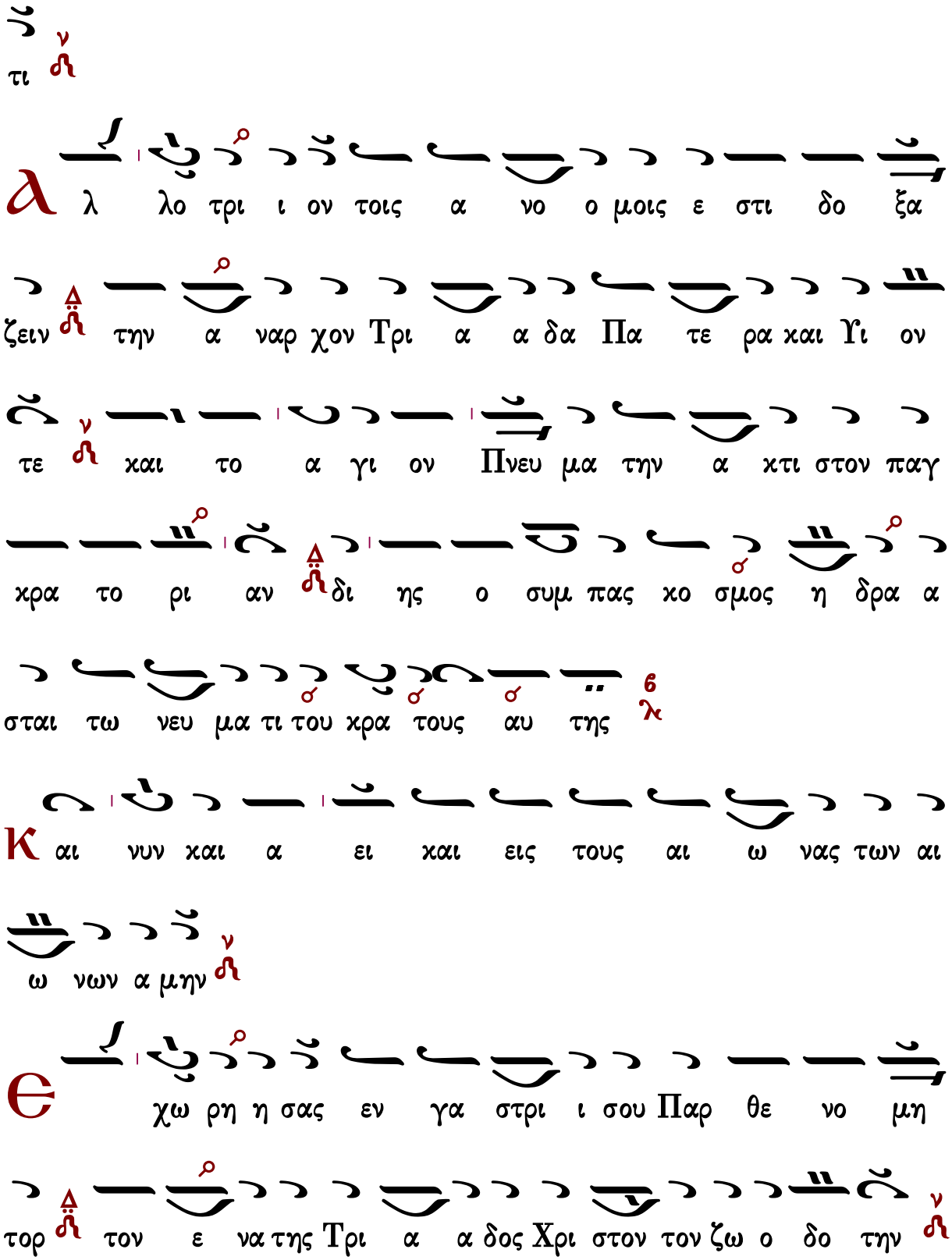
Ἦχος λ πα Νη

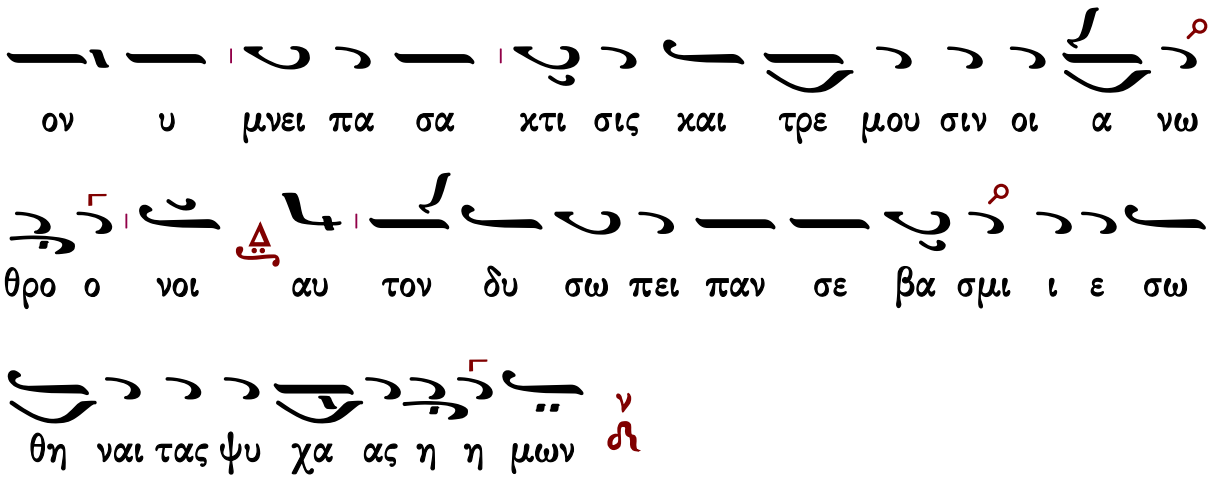
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.106/1805#

γης α παυ στως μα κα ρι ι ζο ο μεν
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Π ε πλη ρω ω ται του βο ω ων τος η προ φη τει
α φη σι γαρ α να στη η σω σχη νην την πε πτω χυι
αν του ι ε ρου Δα βιδ εν σοι οι α χραν τε προ
τυ πω θει σαν δι ης ο συμ πας των αν θρω πω
ων χους εις σω μα α νε πλα σθη Θε ω
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Τ α σπαρ γα α να προσ κυ νου ου μεν σου Θε ο το
κε δο ξα ζο μεν τον δον τα χαρ πον τη πρω ην στει ρα

και α νοι ξαν τα μη η τραν την α γο νον εκ
πα ρα δο ξου ποι ει γαρ παν τα ο σα βου λε ε
ται Θε ος ω ων παν τε ξου ου σι ι ος
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ε βλα στη η σας νυμ φο το κε Α αν να θε ο
φρον εκ μη τρας παρ ελ πι ι δα και εξ ε παγ γε
λι ας παρ θε νο φυ τον αν θος θε ο βλα στον α
γνει ας καλ λος δι ο σε παν τες μα κα ρι ζο ο μεν
ως ρι ζαν της ζω η ης η η μων
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι
λ λο τρι ι ον τοις α νο ο μοις ε στι δο ξα
ζειν την α ναρ χον Τρι α α δα Πα τε ρα και Υι ον
τε και το α γι ον Πνευ μα την α χτι στον παγ
χρα το ρι αν δι ης ο συμ πας χο σμος η δρα α
σται τω νευ μα τι του χρα τους αυ της
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Θ χω ρη η σας εν γα στρι ι σου Παρ θε νο μη
τορ τον ε να της Τρι α α δος Χρι στον τον ζω ο δο την

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος πλ.δ΄

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ᾽ οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον. Δι᾽ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενὴς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Σύντομος	Ἀργὴ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
	Κωνσταντίνου Λάμπρου

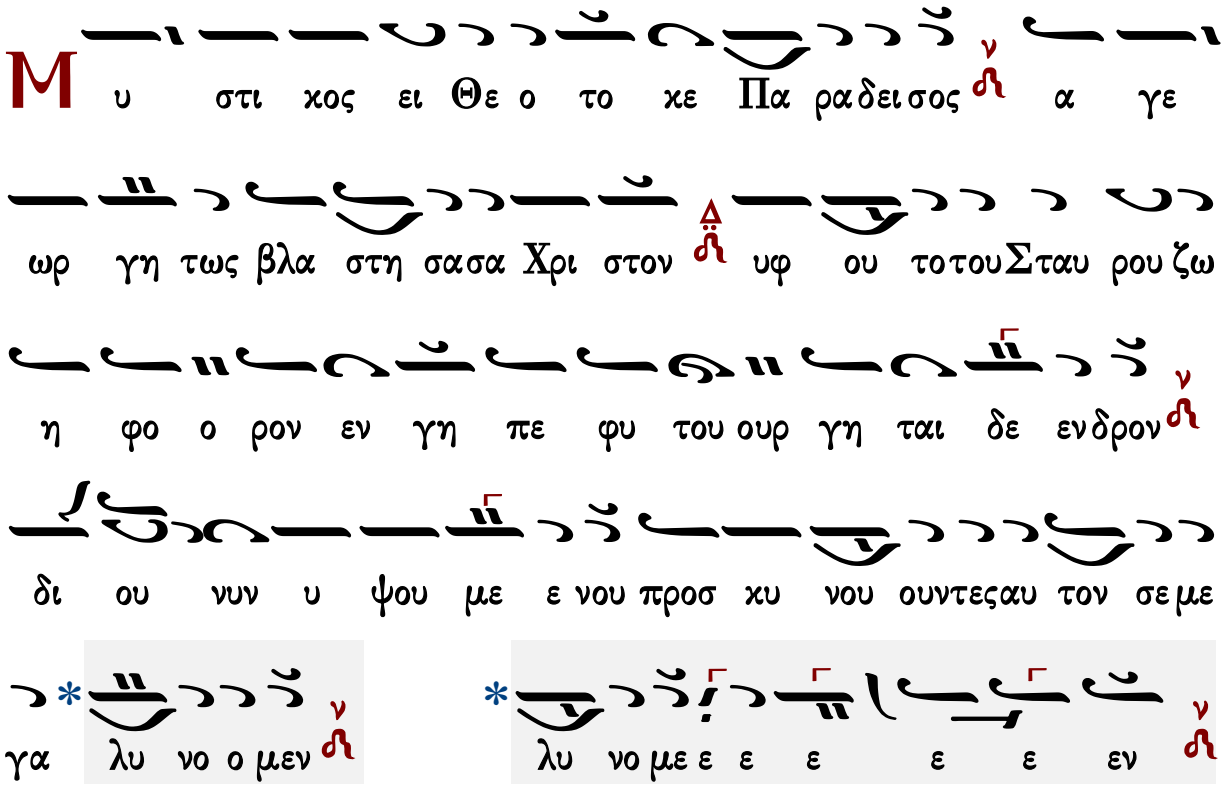
Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Πέτρου Λαμπαδαρίου
ᾠδὴ θ΄

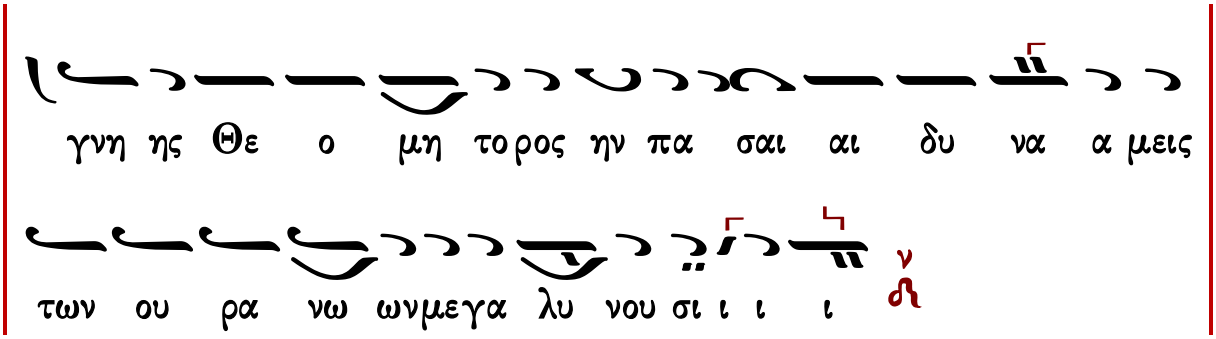
Ἦχος λ π ηˊ Νη

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.235#

Μ υ στι χος ει Θε ο το κε Πα ρα δει σος α γε
ωρ γη τως βλα στη σασα Χρι στον υφ ου τοτου Σταυ ρου ζω
η φο ο ρον εν γη πε φυ του ουρ γη ται δε ενδρον
δι ου νυν υ ψου με ε νου προσ κυ νου ουντες αυ τον σε με
γα λυ νο ο μεν
λυ νο με ε ε ε ε ε εν

έτέρα

Ο δι α βρω σε ω ως του ξυ υ υ λου τω γε νει
προσ γε νο με νος θανατος δι α Σταυ ρου κα τη ηρ
γη ται ση μερον της γαρ προ μη το ρος η παγ γε νης
κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω της α

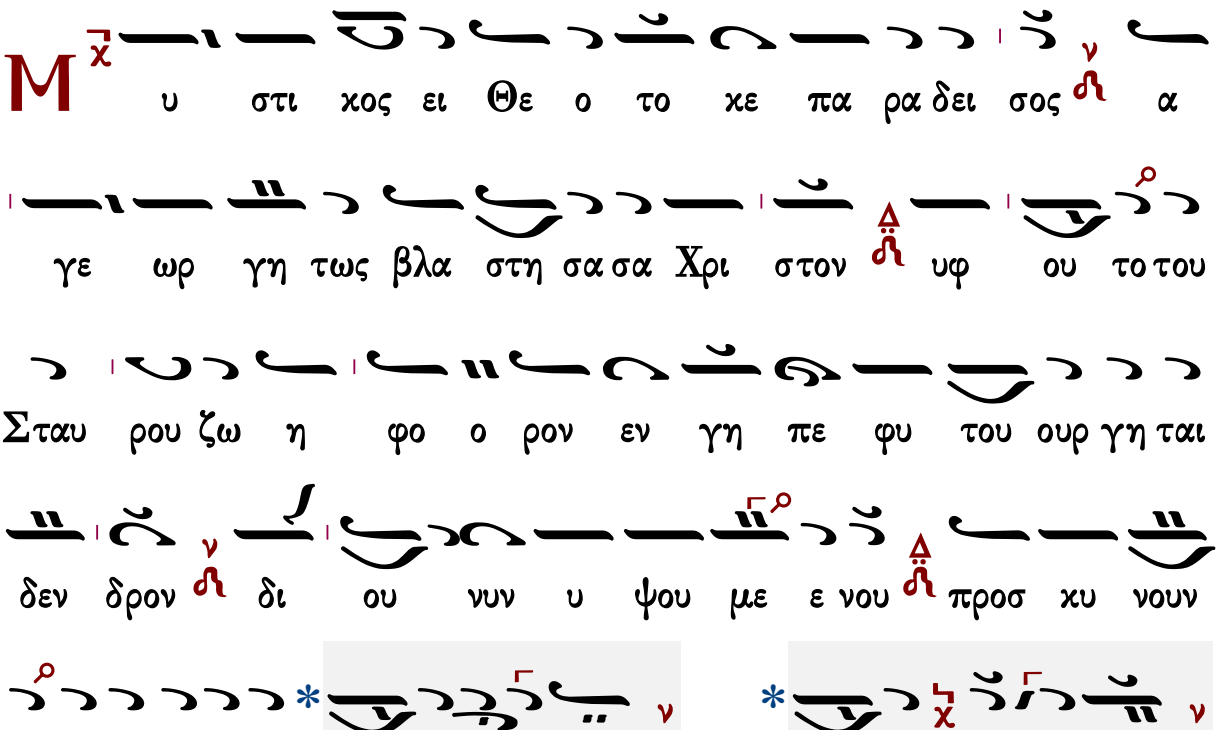

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

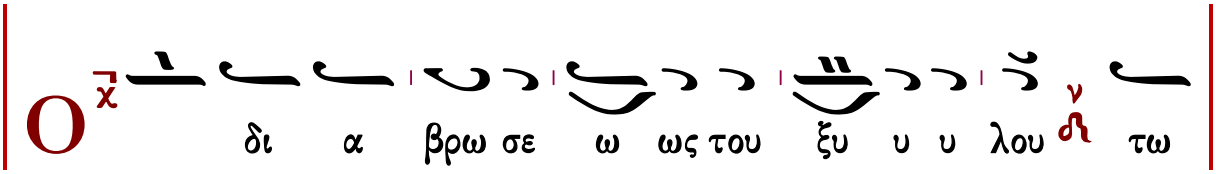
ᾨδὴ θ′

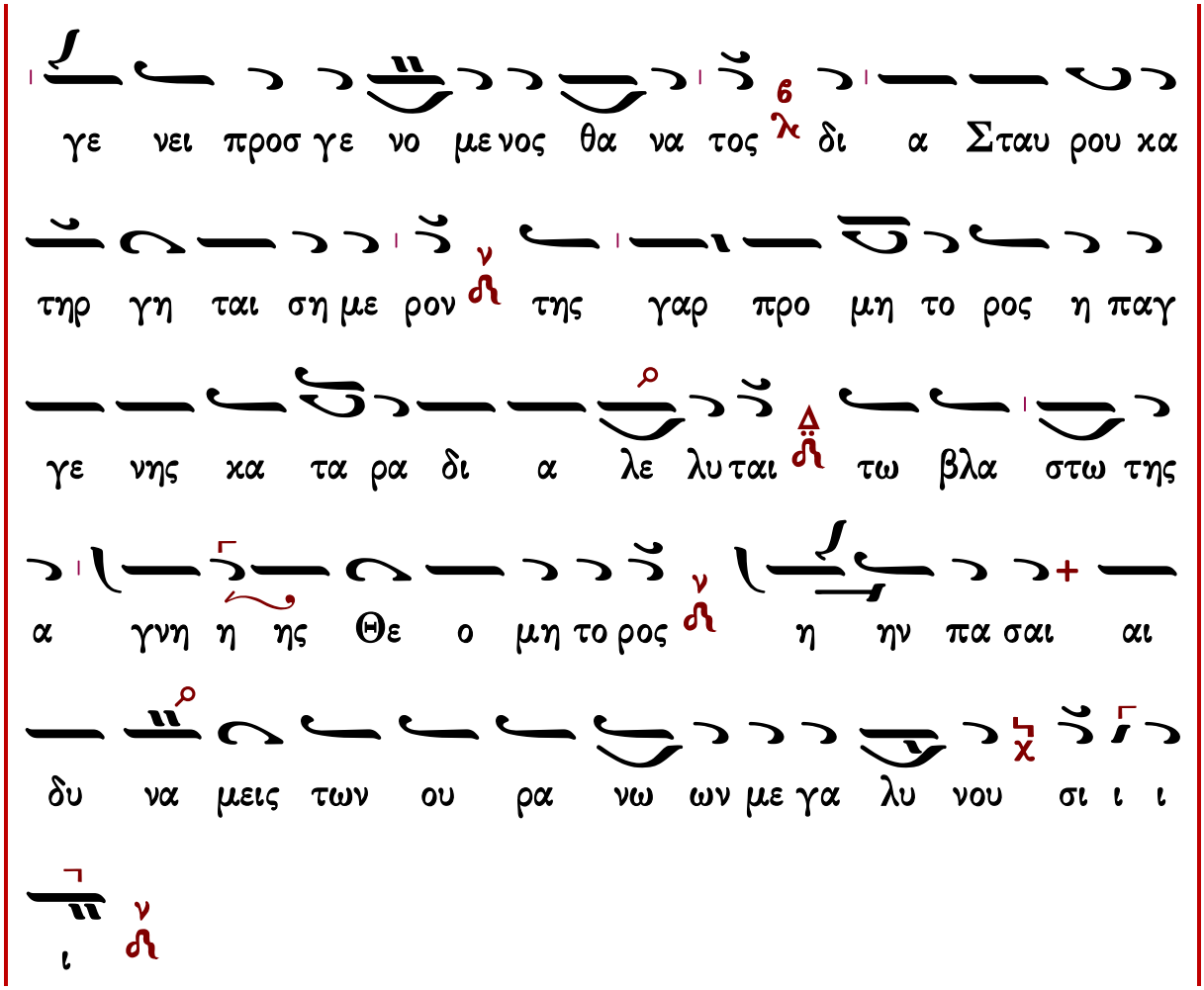
Ἦχος λ π ϊ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.295/1644*

ἑτέρα

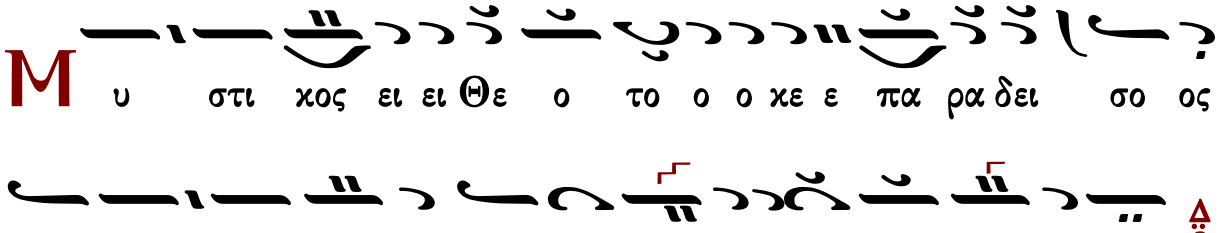
Ἀργὴ

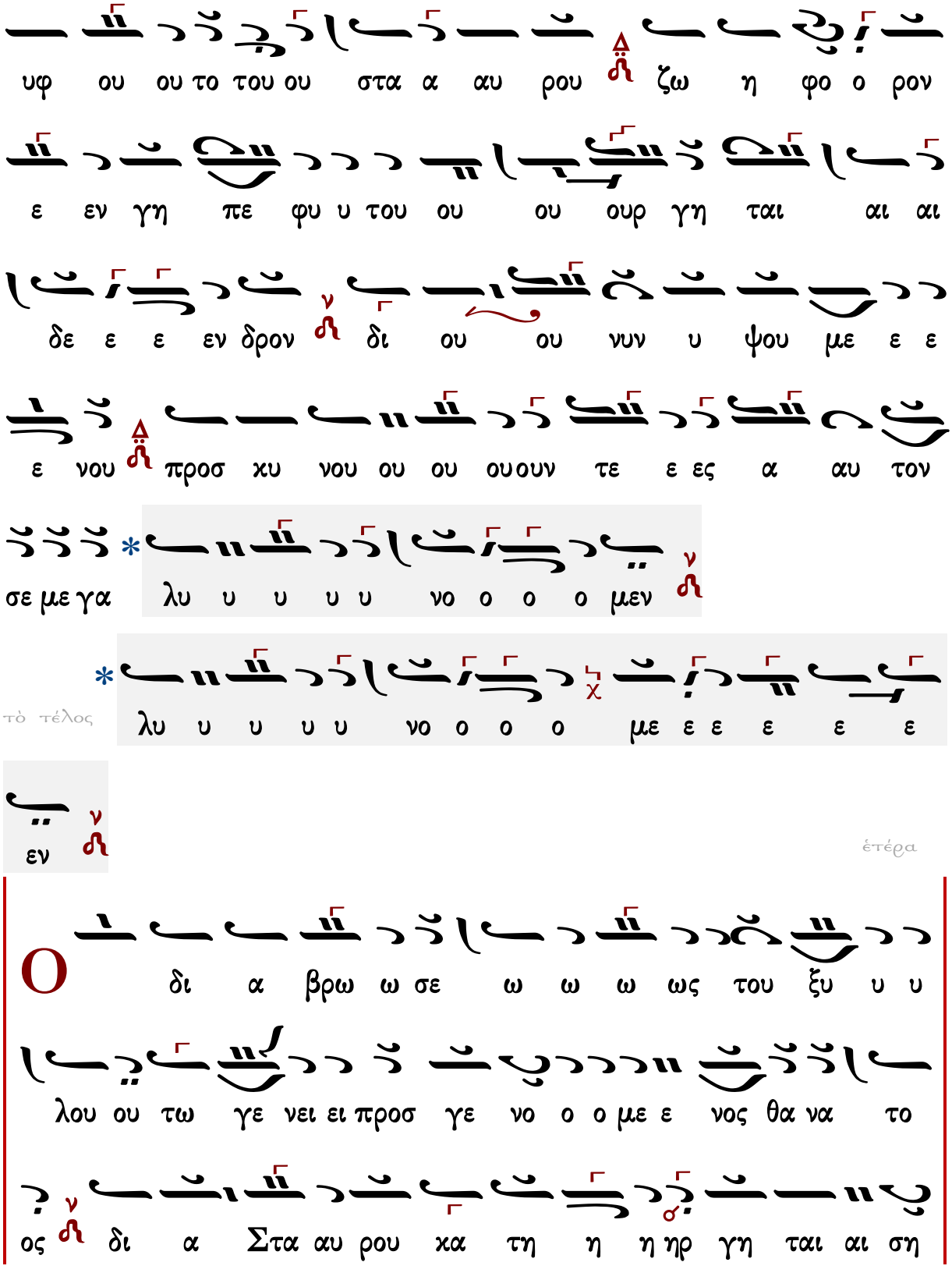
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

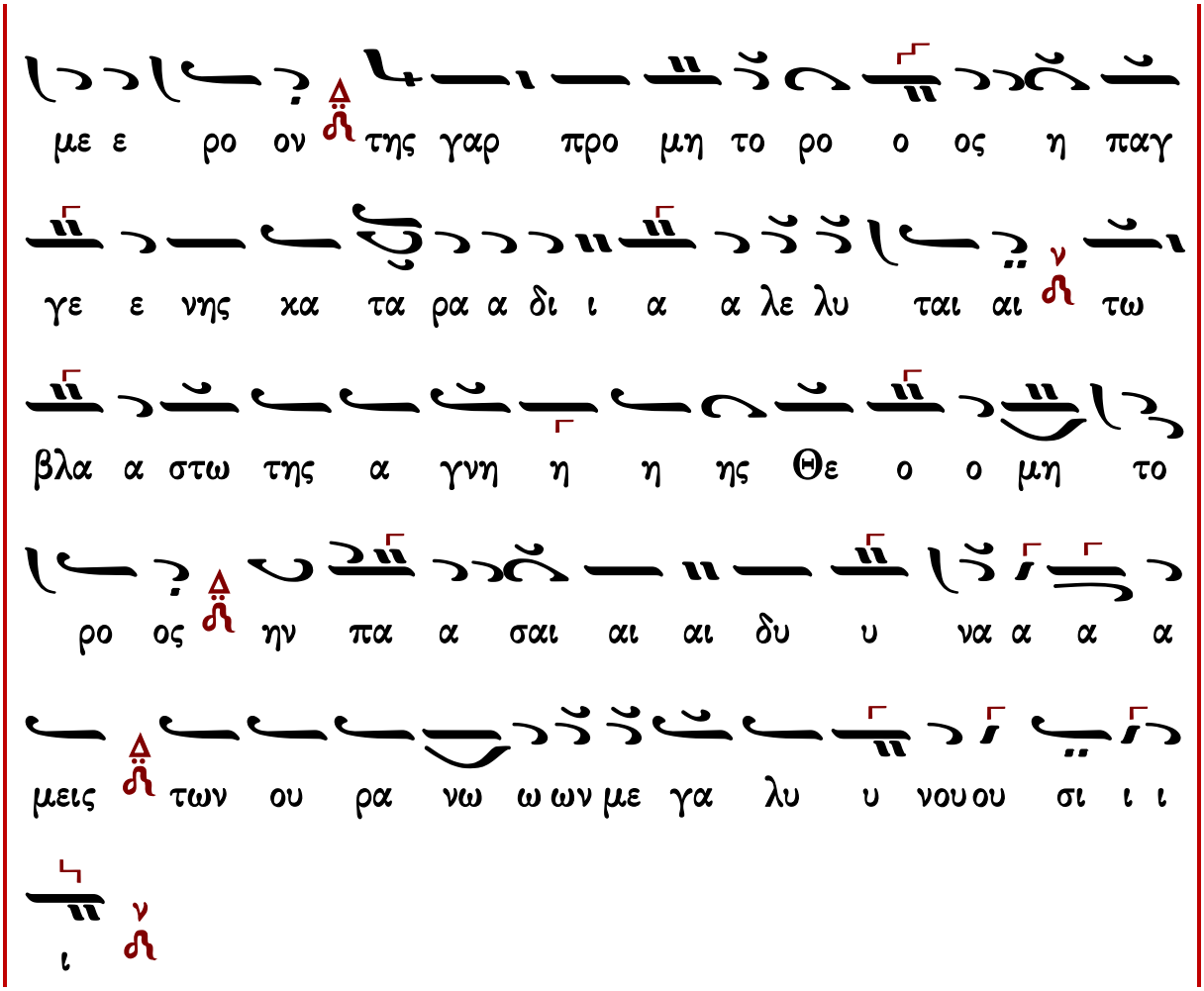
Πέτρου Λαμπαδαρίου
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ̱ π̱ ν̈ Νη

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.91#

υφ ου ου το του ου στα α αυ ρου ζω η φο ο ρον
ε εν γη πε φυ υ του ου ου ουρ γη ται αι αι
δε ε ε εν δρον δι ου ου νυν υ ψου με ε ε
ε νου προσ χυ νου ου ου ουουν τε ε ες α αυ τον
σε με γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο μεν
τὸ τέλος
λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε
εν
ἑτέρα
Ο δι α βρω ω σε ω ω ω ως του ξυ υ υ
λου ου τω γε νει ει προσ γε νο ο ο με ε νος θα να το
ος δι α Στα αυ ρου χα τη η η ηρ γη ται αι ση

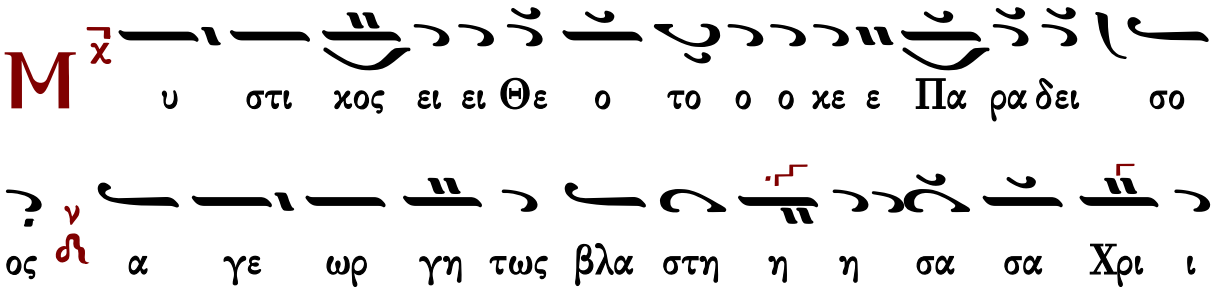

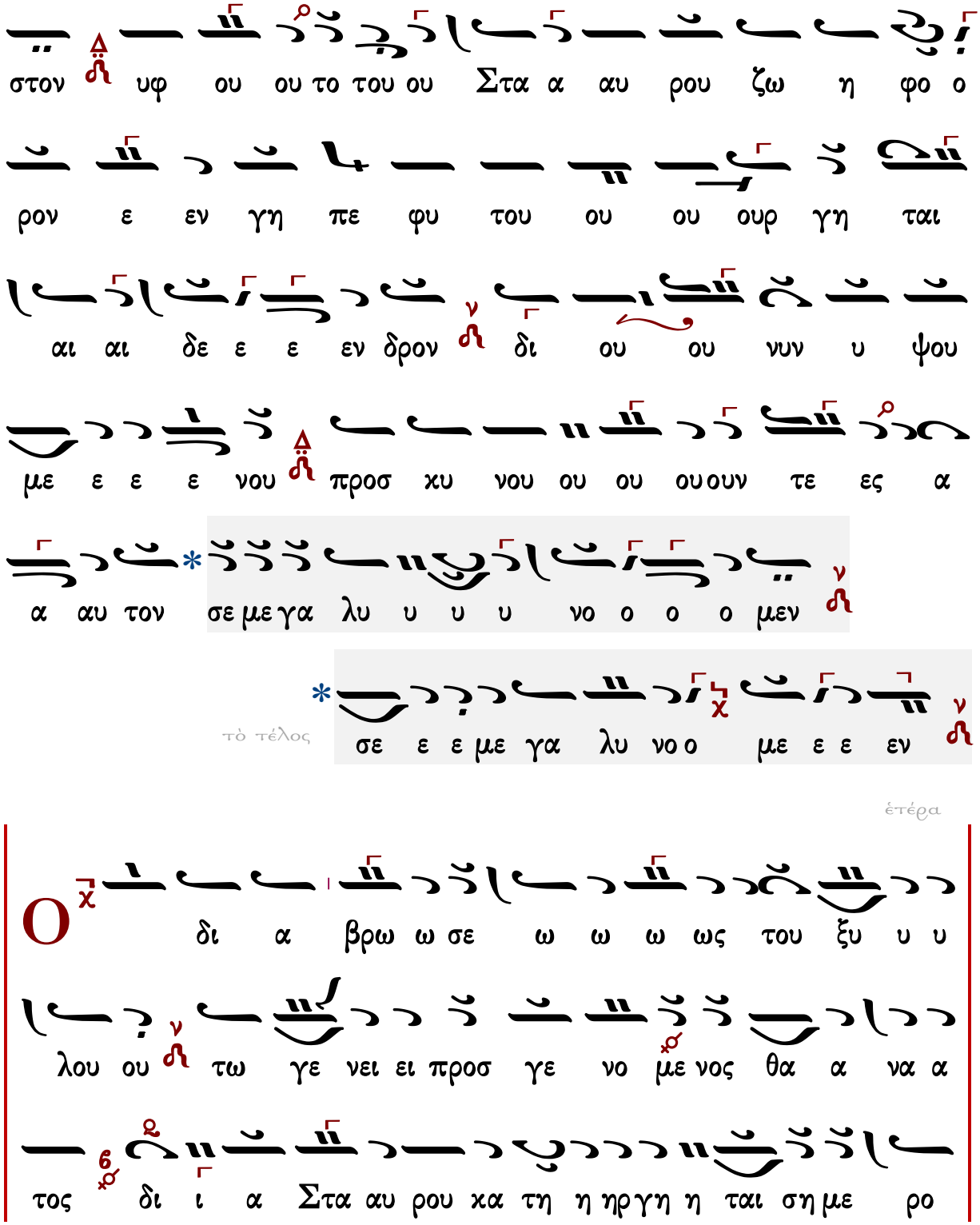
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

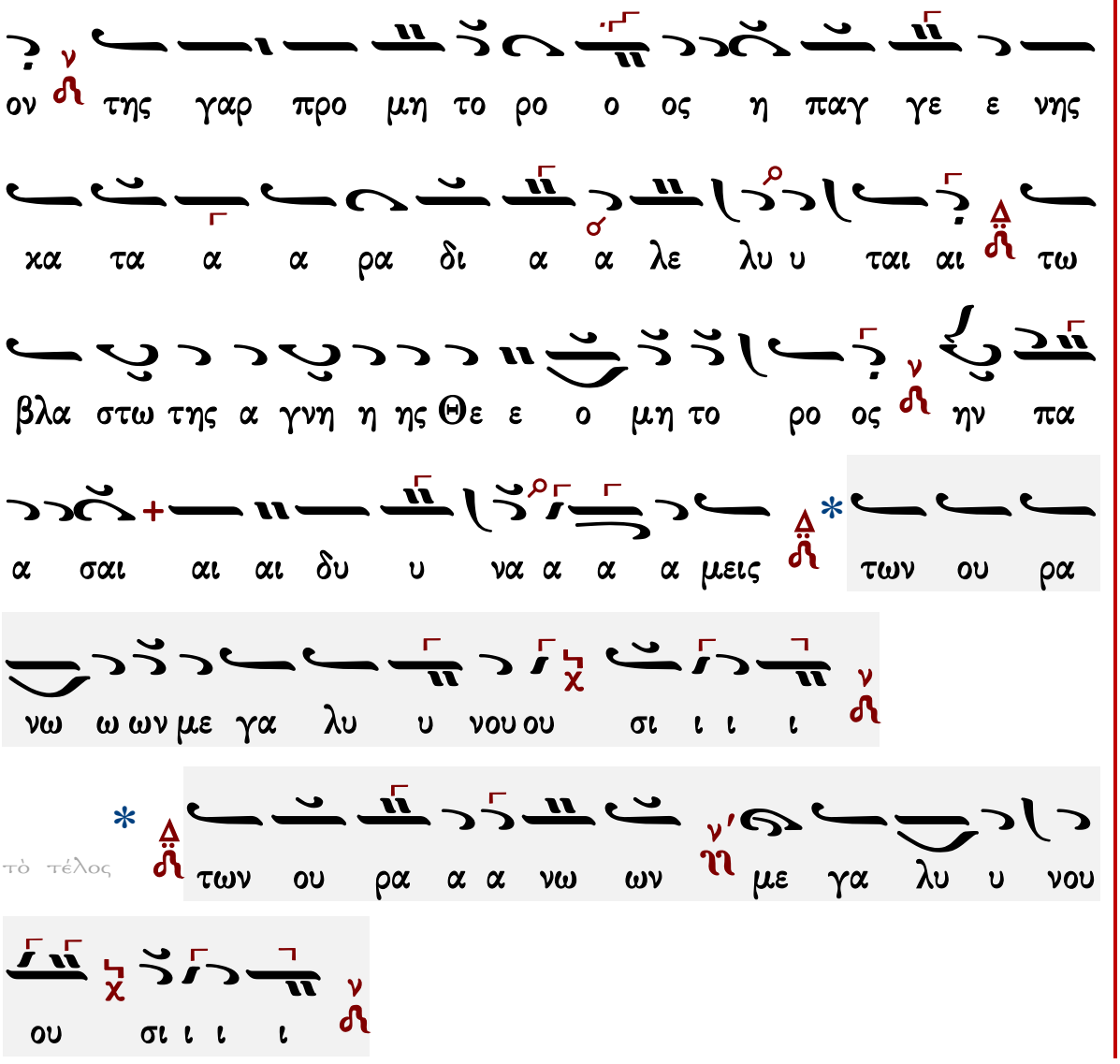
Πέτρου Λαμπαδαρίου
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ π Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.291/1640*

στον υφ ου ου το του ου Στα α αυ ρου ζω η φο ο
ρον ε εν γη πε φυ του ου ου ουρ γη ται
αι αι δε ε ε εν δρον δι ου ου νυν υ ψου
με ε ε ε νου προσ κυ νου ου ου ουουν τε ες α
α αυ τον σε με γα λυ υ υ υ νο ο ο ο μεν
τὸ τέλος
σε ε ε με γα λυ νο ο με ε ε εν
ἑτέρα
Ο δι α βρω ω σε ω ω ω ως του ξυ υ υ
λου ου τω γε νει ει προσ γε νο με νος θα α να α
τος δι ι α Στα αυ ρου κα τη η ηρ γη η ται ση με ρο

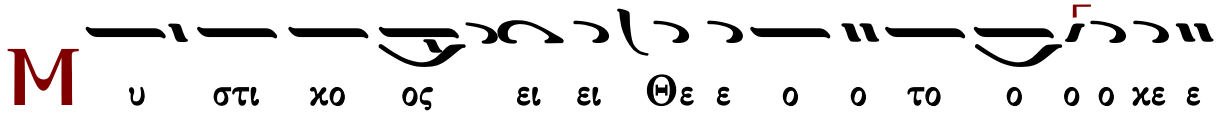

Κωνσταντίνου Λάμπρου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος

Κωνσταντίνου Λάμπρου
05 Θεία Λειτουργία5.25 σ.257*

πα ρα δει σο ος α α γε ωρ γη η τως βλα α στη
η σα α σα Χρι στο ο ον υφ ου ου το ο του ου
Στα α αυ ρου ζω η φο ο ο ο ρον εν γη πε
ε φυ υ υ του ου ουρ γη ται δε ε ε εν δρον δι
ου ου νυν υ ψου με ε ε ε νου προσ κυ νου ου
ου ουν τες α α αυ το ον σε με ε ε γα λυ υ
υ υ νο ο ο ο μεν
τὸ τέλος
λυ υ νο ο ο με ε ε ε εν
ἑτέρα
Ο δι α βρω ω ω σε ω ω ω ως του ου ξυ

υ υ λου ου τω γε νει ει προ οσ γε ε νο ο ο ο
ο με ε νο ος θα α να το ος δι α Σταυ
ρου χα τη η η ηρ γη ται αι ση η με ε ρο ον
της γαρ προ μη το ρος η πα αγ γε νης χα τα α
ρα α δι ι α α λε ε λυ ται αι τω βλα α στω της
α γνη η η ης θε ο ο μη το ο ρο ος ην
πα α σαι αι αι δυ υ να α α α α μεις των ου
ρα νω ω ων με γα λυ υ νου ου ου σι ι ι ι ι

Εἰς τὴν Ὕψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (προεόρτιες/μεθέορτες)

1/8, 6-13/8, 24/8-21/9

ἦχος πλ.δ΄

α Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ᾽ εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἥνωσεν, ἐπ᾽ εὔρους διαγράψας τὸ ἀήττητον ὅπλον. Διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

γ Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα. Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῴην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

δ Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

ε Ὦ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι᾽ οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ς Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας, Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

ζ Ἔκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ᾽ ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον, ὁ ὑπερύμνητος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Εὐλογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.
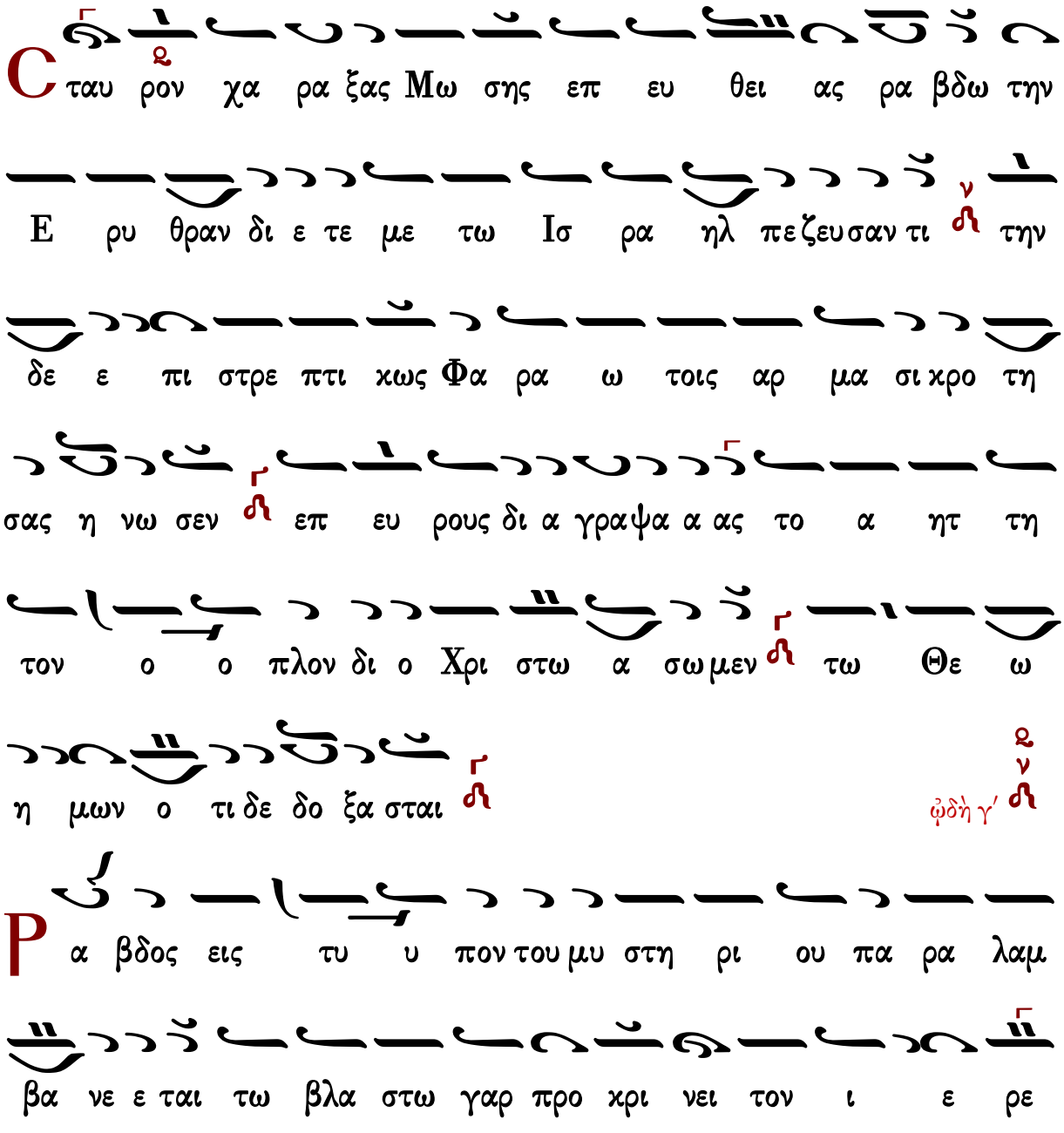
Σύντομοι		Ἀργαὶ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Πέτρου Λαμπαδαρίου
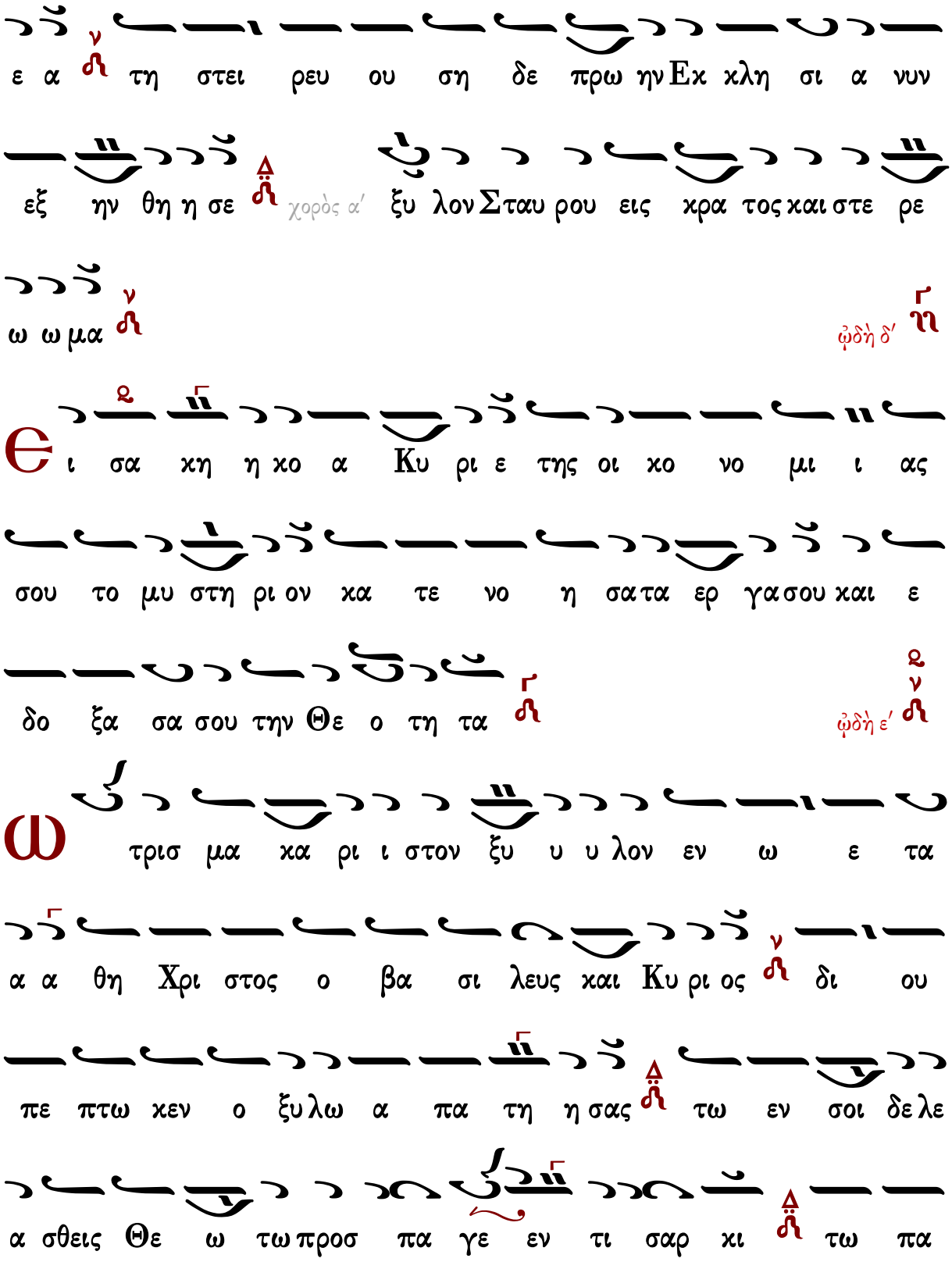
Σύντομοι
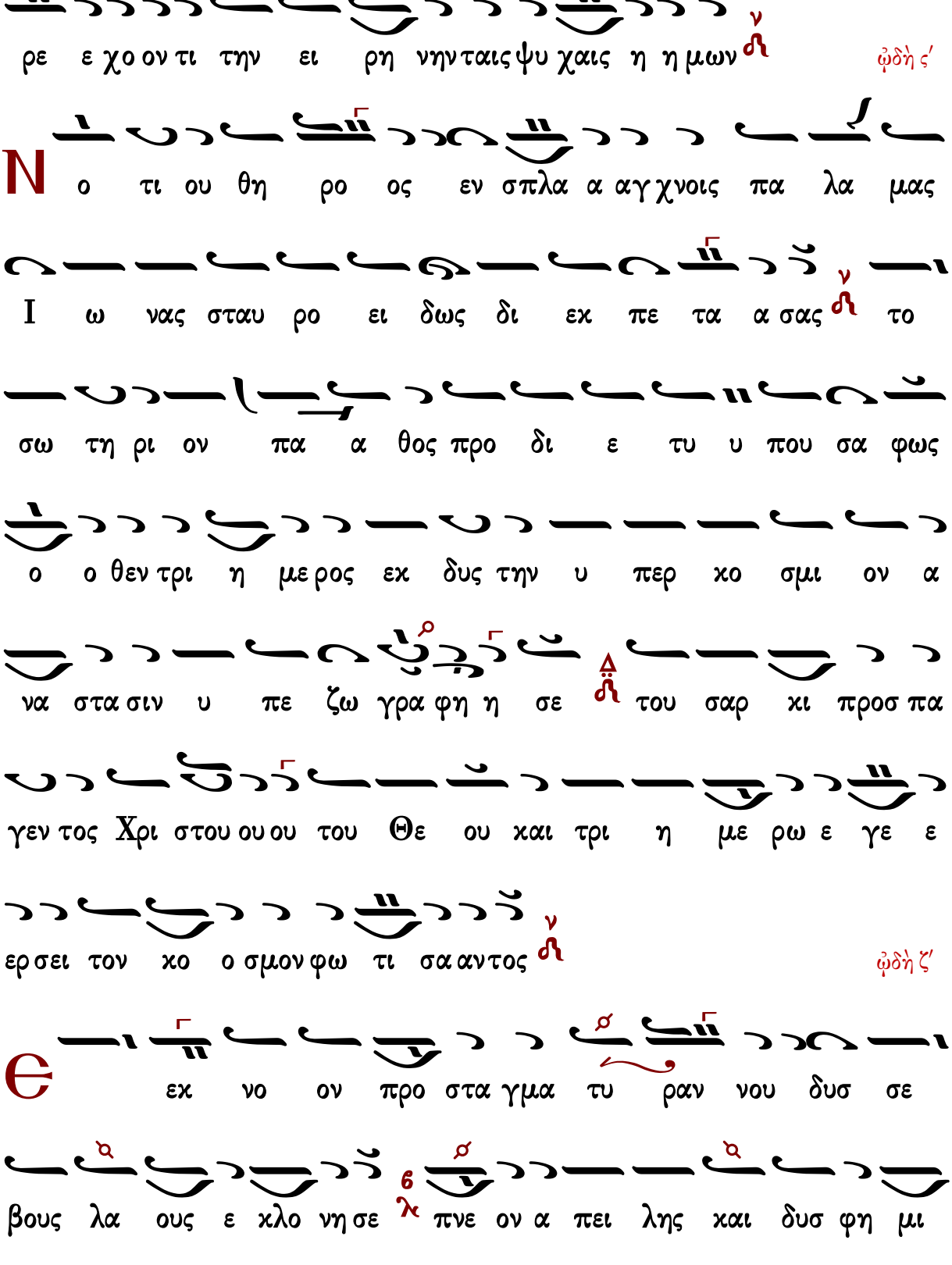
Καταβασίαι Σταυροῦ
ᾠδὴ α΄

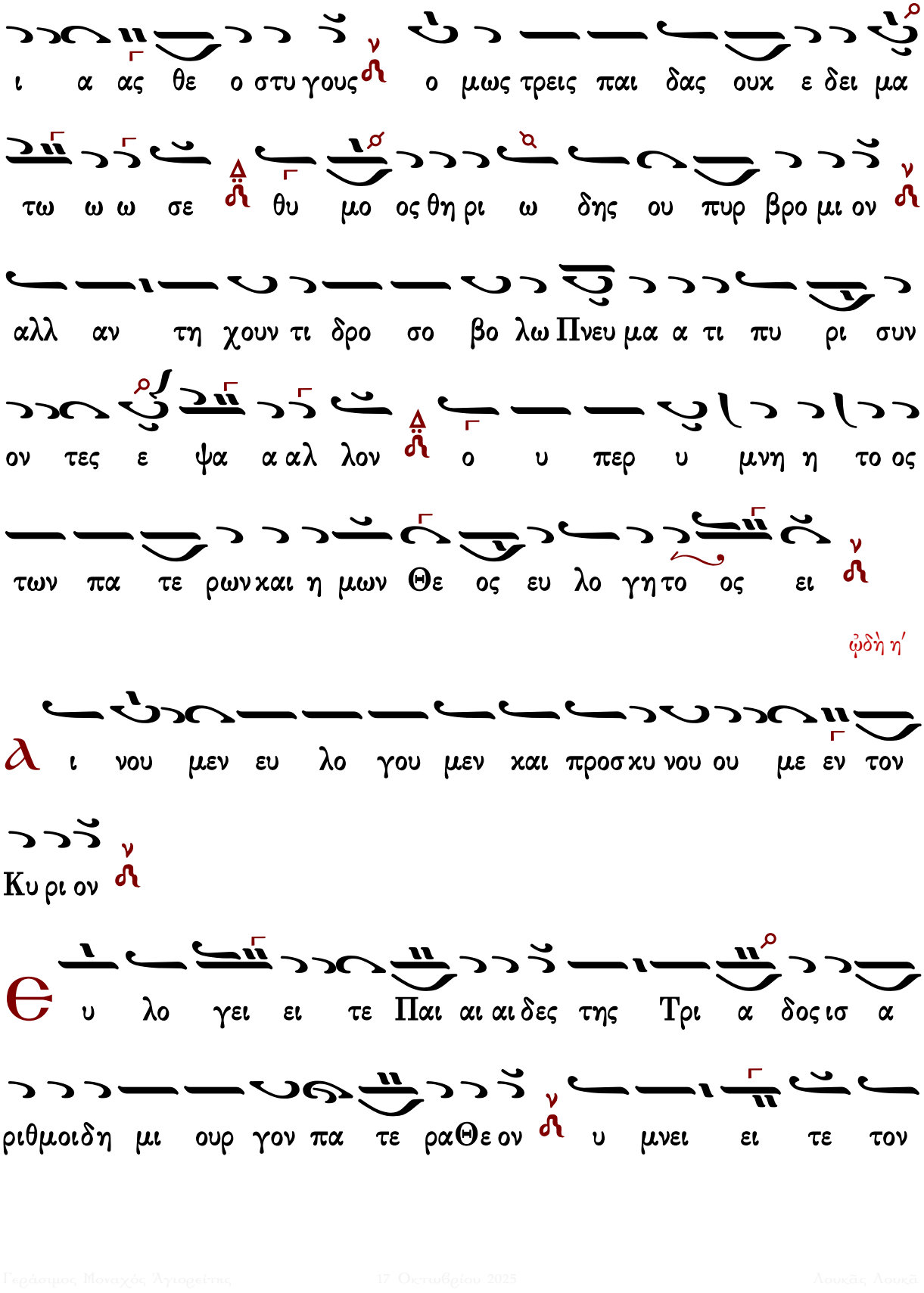
Ἦχος λ π ηˇ ν

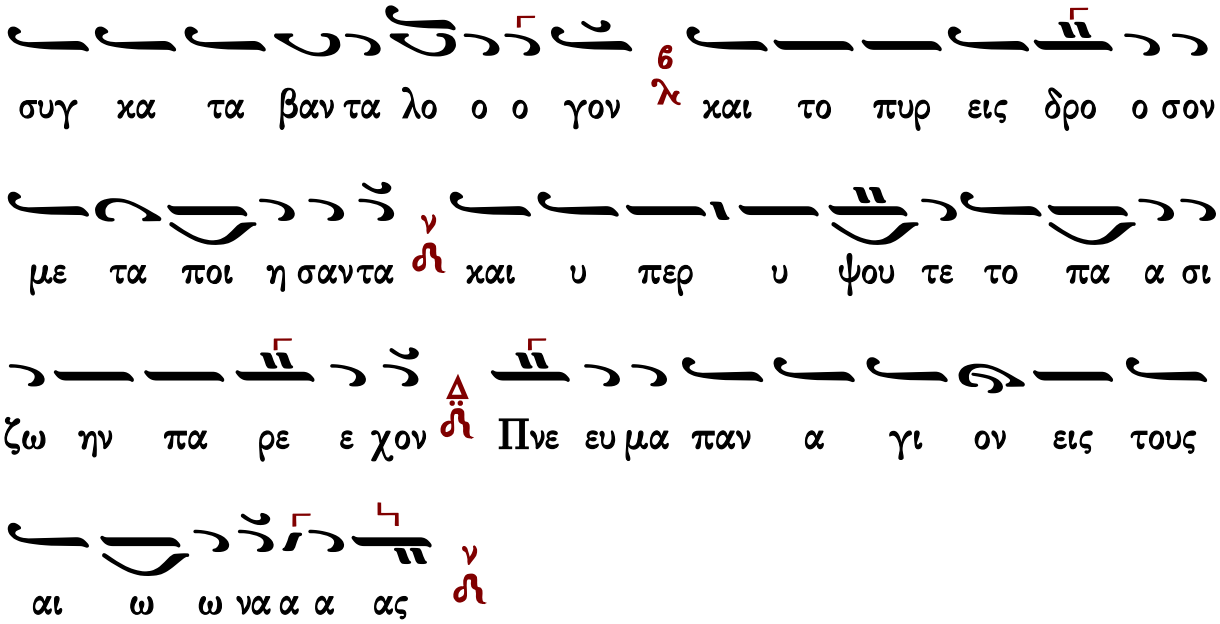
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.225#

ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν
εξ ην θη η σε χορὸς α′ ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε ρε
ω ω μα
ᾠδὴ δ′
Θ ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι ας
σου το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σου και ε
δο ξα σα σου την Θε ο τη τα
ᾠδὴ ε′
Ω τρισ μα κα ρι ι στον ξυ υ υ λον εν ω ε τα
α α θη Χρι στος ο βα σι λευς και Κυ ρι ος δι ου
πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας τω εν σοι δε λε
α σθεις Θε ω τω προσ πα γε εν τι σαρ κι τω πα

ρε ε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η η μων
ὠδὴ ς΄
Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα λα μας
Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α σας το
σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ που σα φως
ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ περ χο σμι ον α
να στα σιν υ πε ζω γρα φη η σε του σαρ κι προσ πα
γεν τος Χρι στου ου ου του Θε ου και τρι η με ρω ε γε ε
ερ σει τον χο ο σμον φω τι σα αν τος
ὠδὴ ζ΄
Θ εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νου δυσ σε
βους λα ους ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη μι

ι α ας θε ο στυ γους ο μως τρεις παι δας ουκ ε δει μα
τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον
αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι πυ ρι συν
ον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ μνη η το ος
των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη το ος ει
ᾠδὴ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν τον
Κυ ρι ον
Θ υ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α δος ισ α
ριθμοιδη μι ουρ γον πα τε ρα Θε ον υ μνει ει τε τον
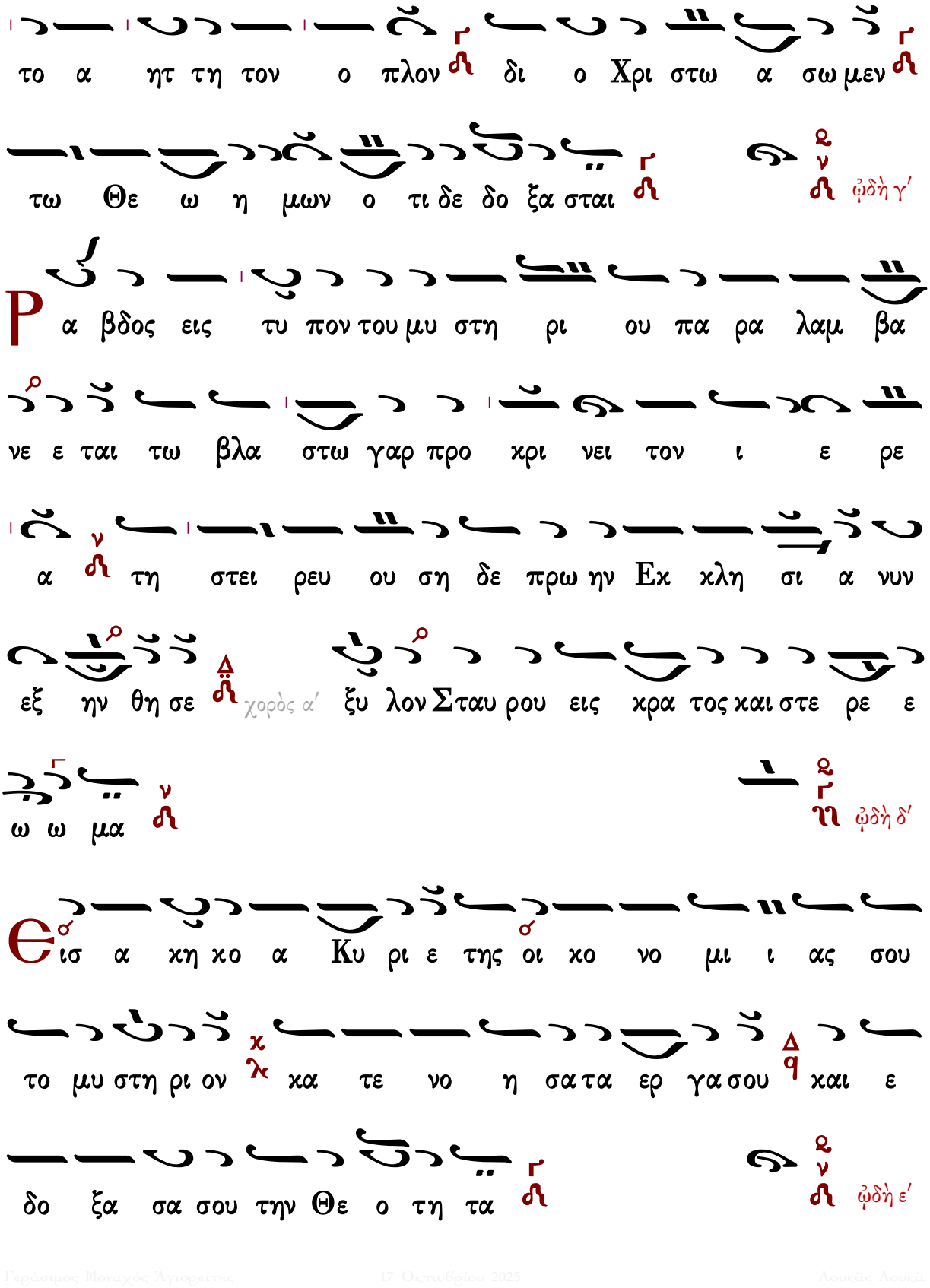

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
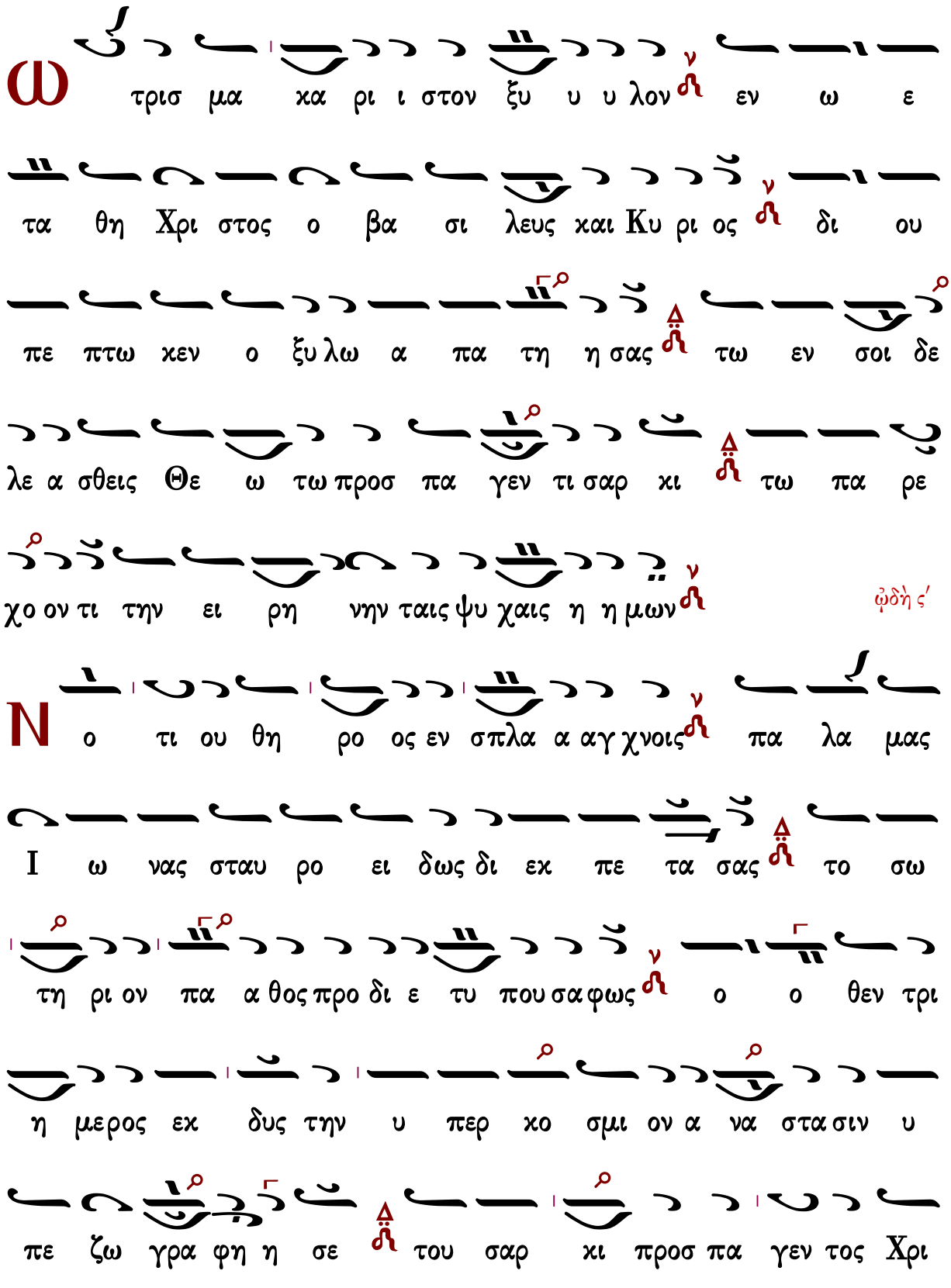
Καταβασίαι Σταυροῦ
ᾠδὴ α΄

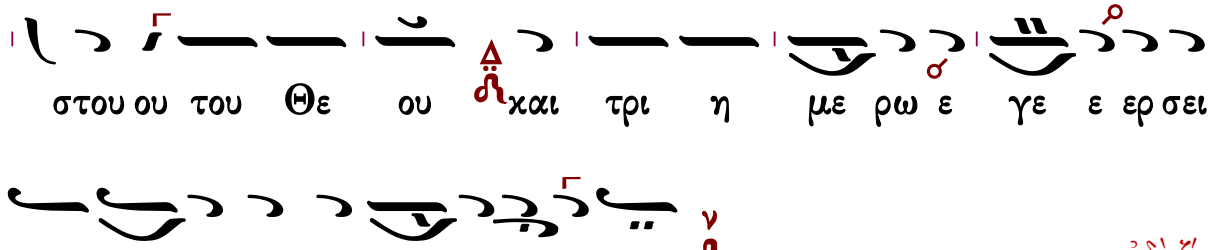
Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.292/1641*

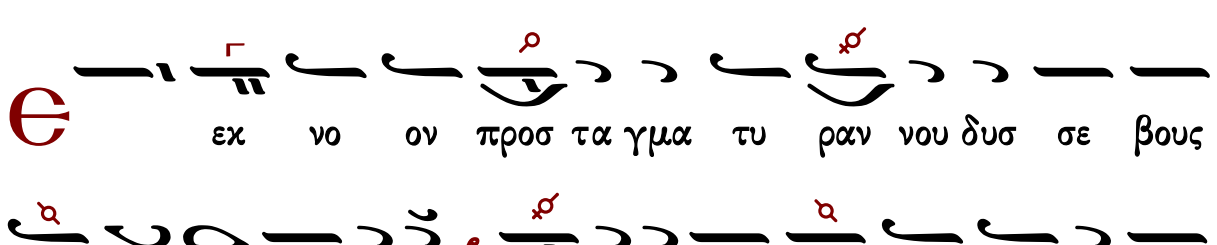

το α ητ τη τον ο πλον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται
ᾠδὴ γ′
Ρ α βδος εις του πον του μυ στη ρι ου πα ρα λαμ βα
νε ε ται τω βλα στω γαρ προ χρι νει τον ι ε ρε
α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν
εξ ην θη σε χορὸς α′ ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε ρε ε
ω ω μα
ᾠδὴ δ′
Θ ισ α κη κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι ας σου
το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σου και ε
δο ξα σα σου την Θε ο τη τα
ᾠδὴ ε′

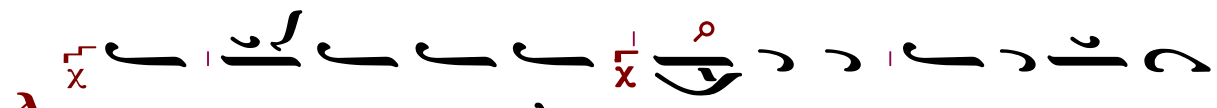

Ω τρισ μα κα ρι ι στον ξυ υ υ λον εν ω ε
τα θη Χρι στος ο βα σι λευς και Κυ ρι ος δι ου
πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας τω εν σοι δε
λε α σθεις Θε ω τω προσ πα γεν τι σαρ κι τω πα ρε
χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η η μων
ᾠδὴ ς′
Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα λα μας
Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα σας το σω
τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ που σα φως ο ο θεν τρι
η μερος εκ δυς την υ περ χο σμι ον α να στα σιν υ
πε ζω γρα φη η σε του σαρ κι προσ πα γεν τος Χρι

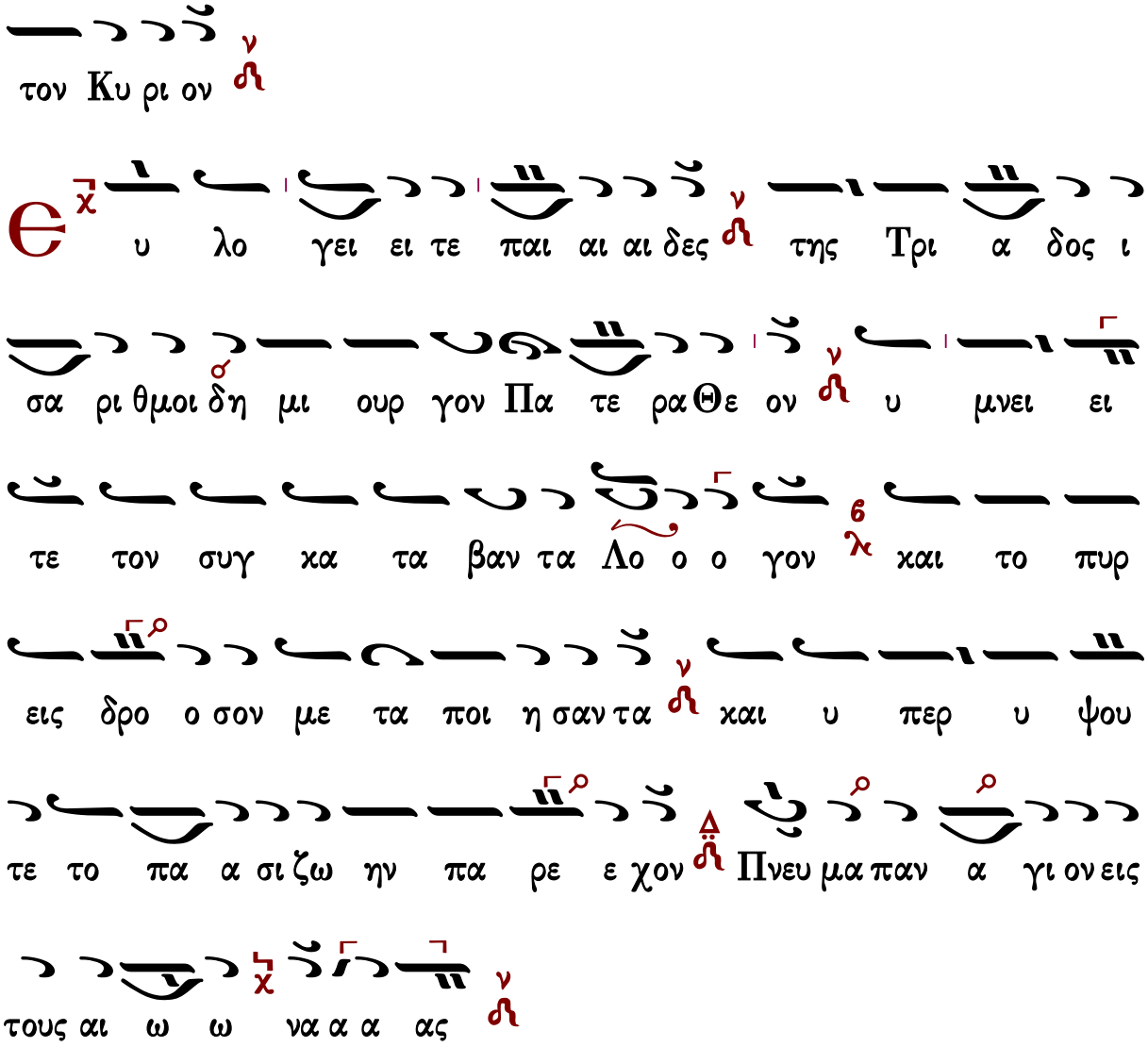

στου ου του Θε ου και τρι η με ρω ε γε ε ερ σει
τον χο ο σμον φω τι ι σα αν τος

ᾠδὴ ζ΄

εκ νο ον προσ τα γμα τυ ραν νου δυσ σε βους
λα ους ε χλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη μι
ι α ας θε ο στυ γους ο μως τρεις παι δας ουκ ε δει
μα τω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον αλλ
αν τη χουν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι πυ ρι συν
ον τες ε ψαλ λον ο υ περ υ μνη η το ος των πα
τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

ᾠδὴ η΄

ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν

Ἀργαὶ

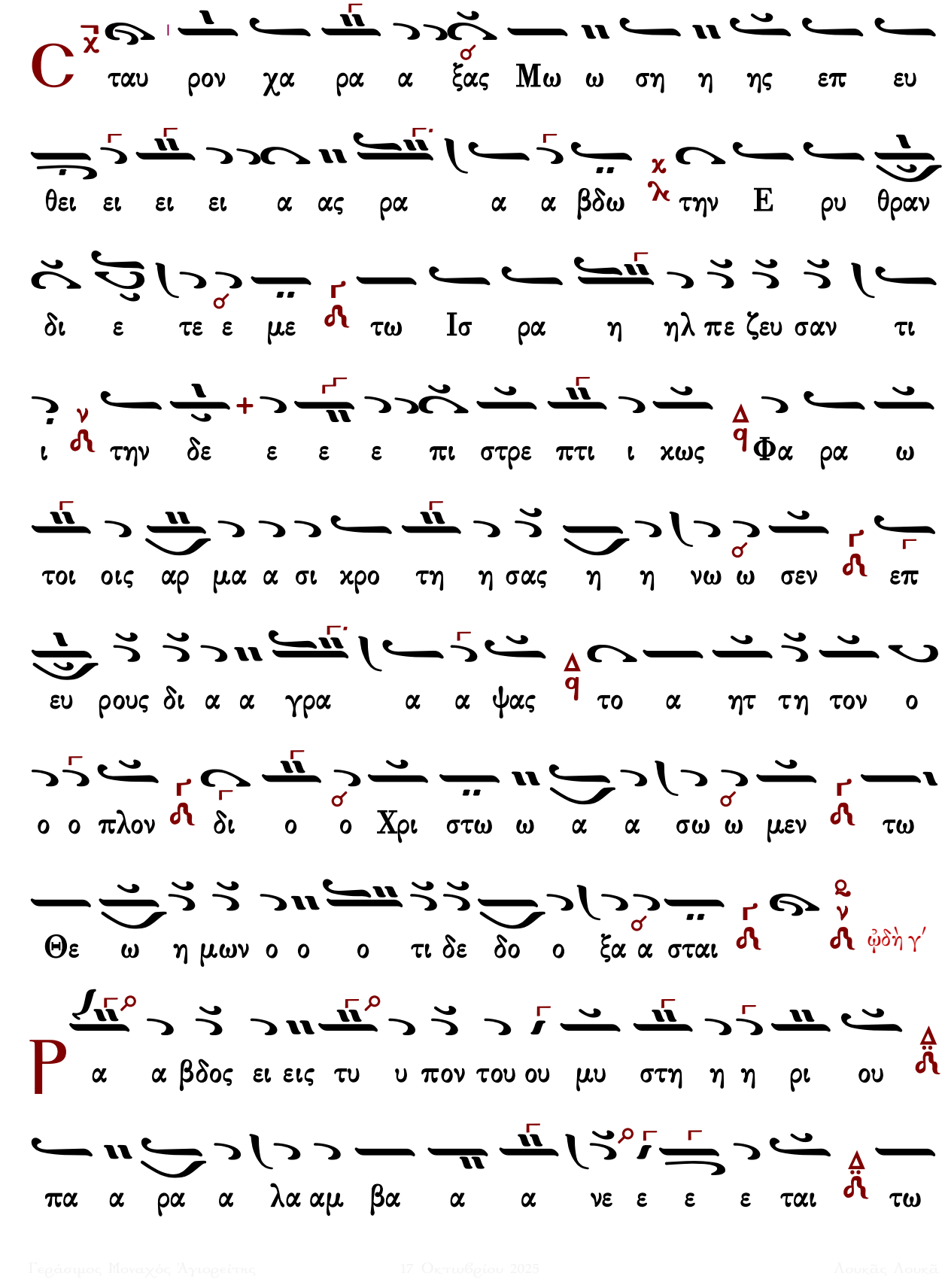
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου[2]

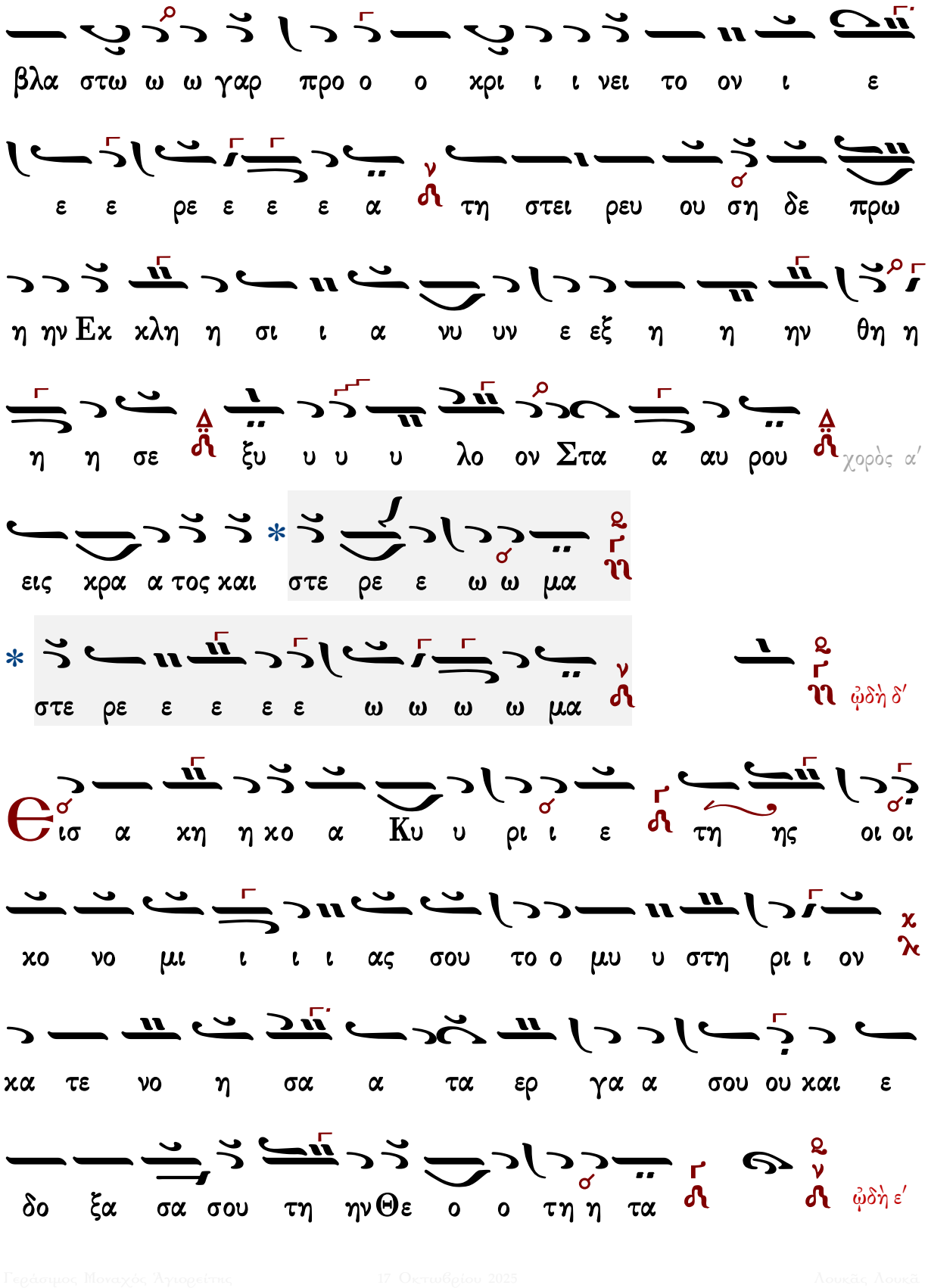
Καταβασίαι Σταυροῦ
ᾠδὴ α΄
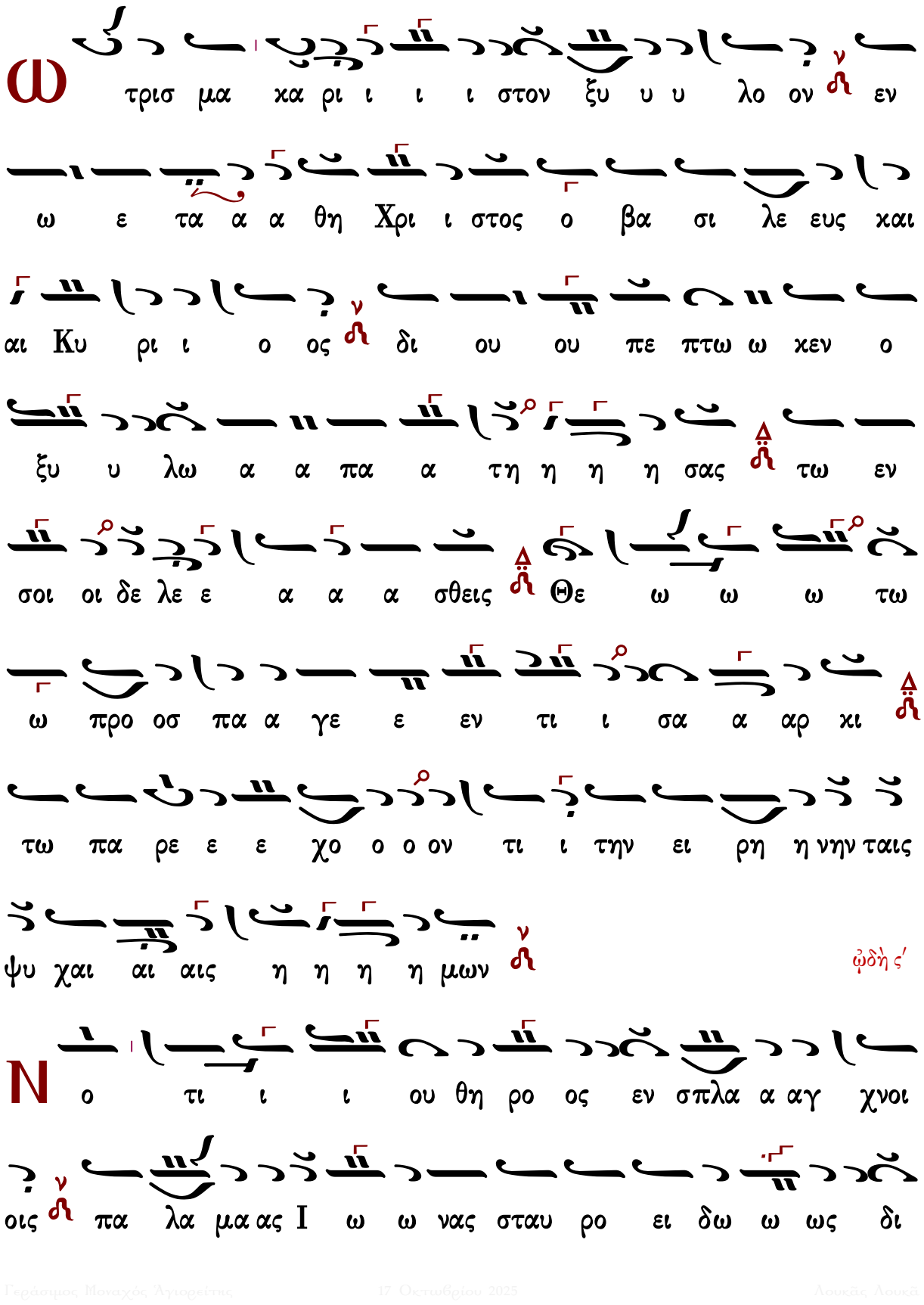
Ἦχος

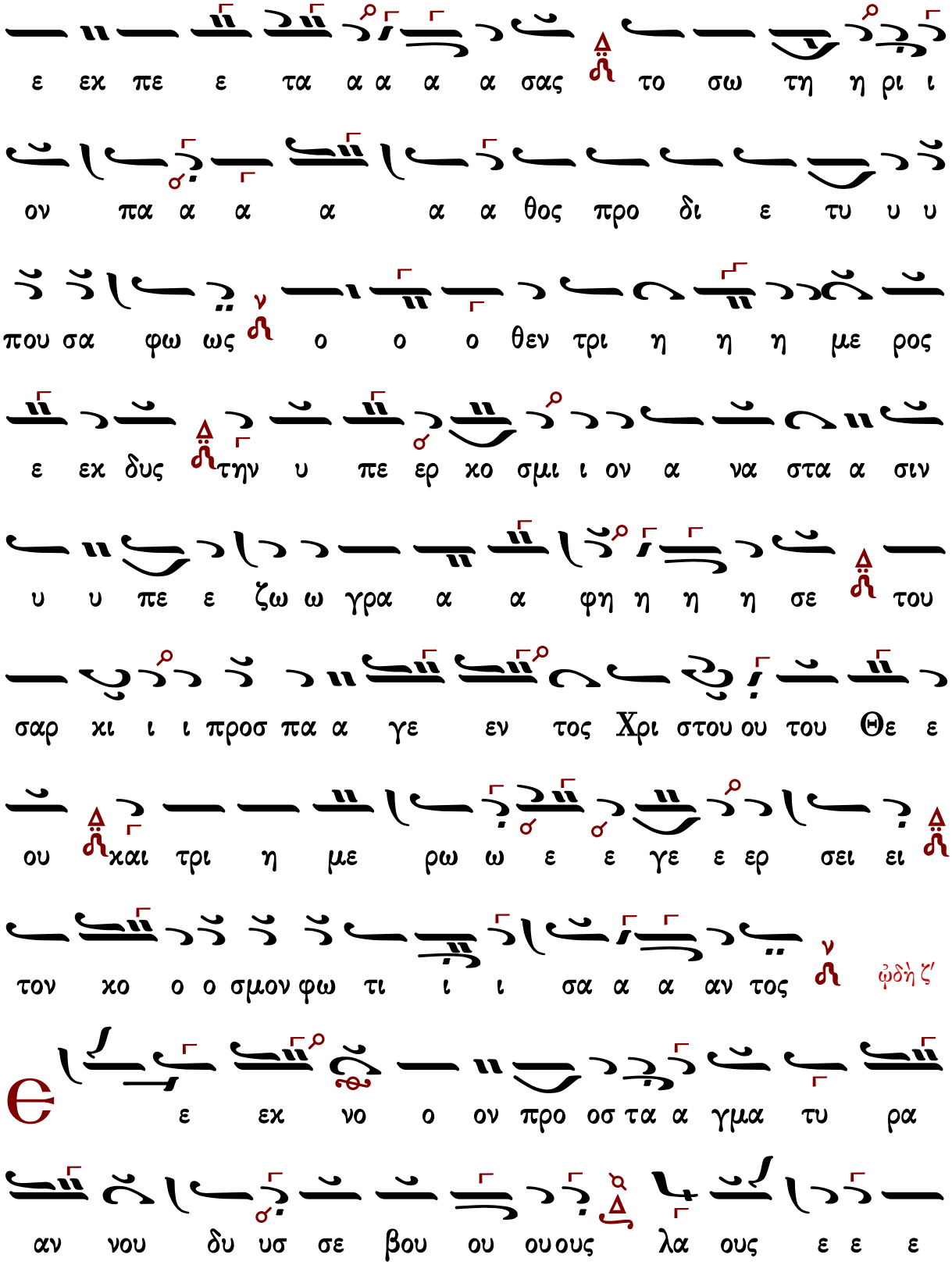
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.287/1636*

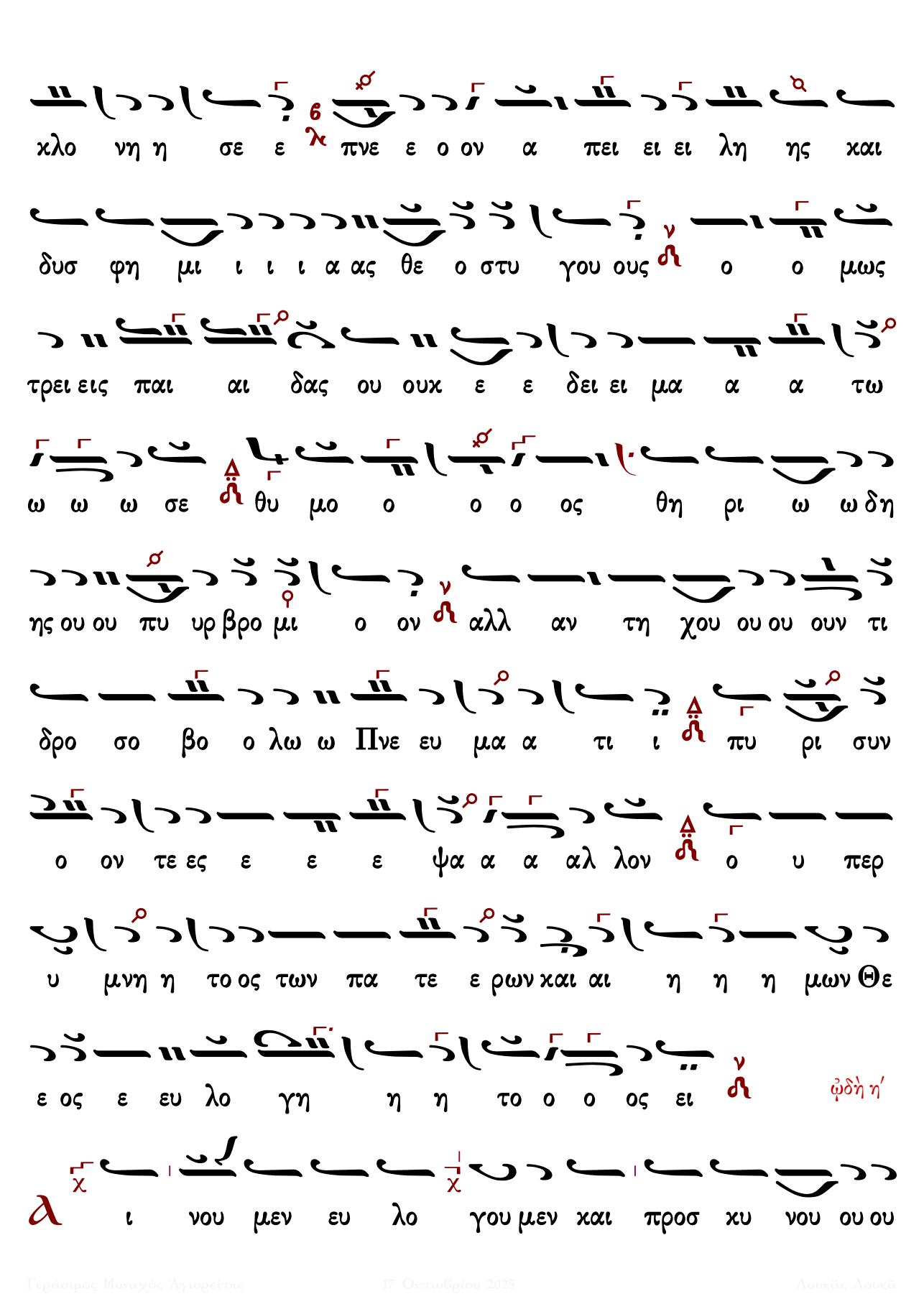
2 Γραμμαί τινες τῶν καταβασιῶν διεσκευάσθησαν ἐλαφρῶς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου διαιρέσεως φράσεων. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

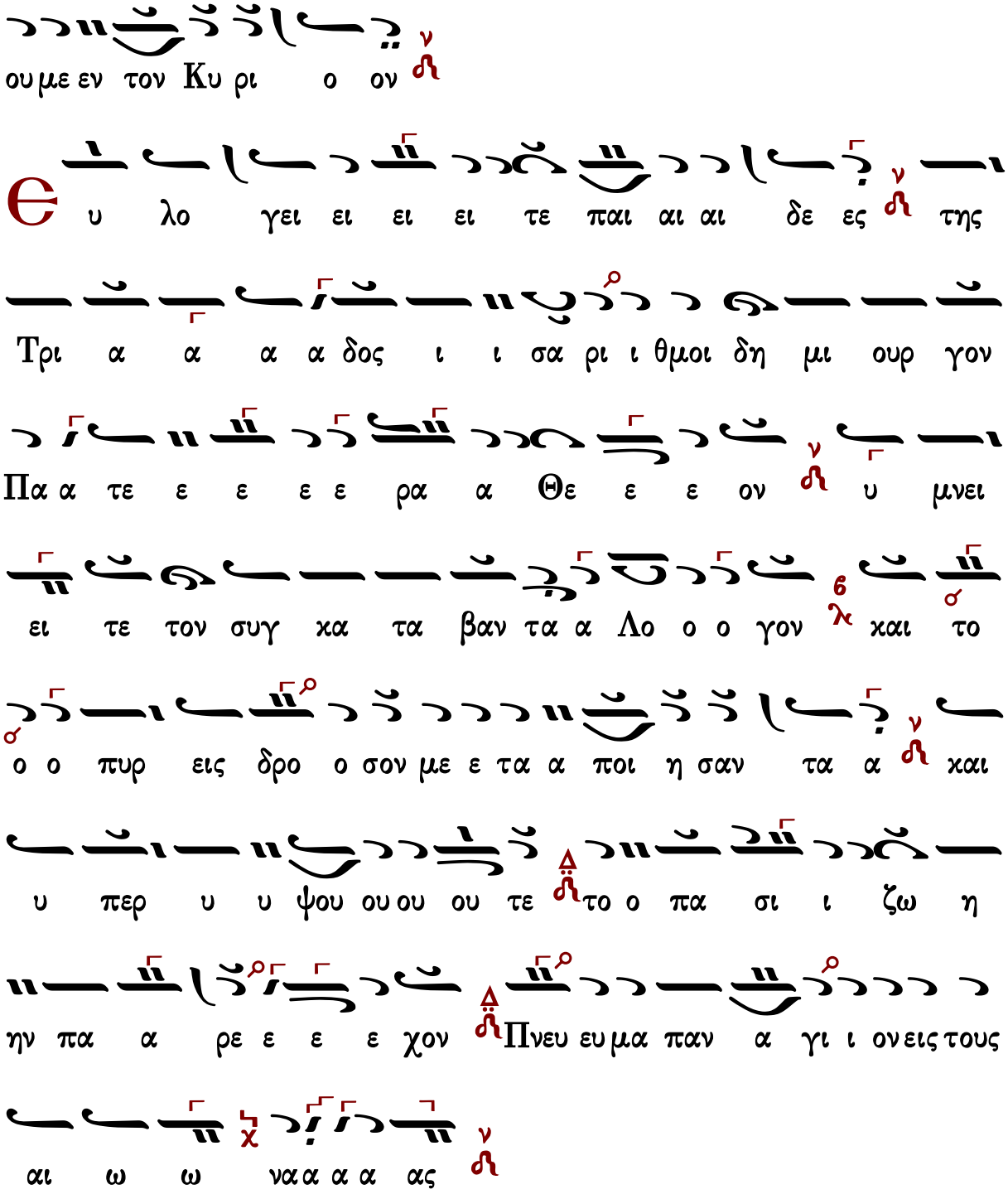

C ταυ ρον χα ρα α ξας Μω ω ση η ης επ ευ
θει ει ει ει α ας ρα α α βδω την Ε ρυ θραν
δι ε τε ε με τω Ισ ρα η ηλ πε ζευ σαν τι
ι την δε ε ε πι στρε πτι ι χως Φα ρα ω
τοι οις αρ μα α σι χρο τη η σας η η νω ω σεν επ
ευ ρους δι α α γρα α α ψας το α ητ τη τον ο
ο ο πλον δι ο ο Χρι στω ω α α σω ω μεν τω
Θε ω η μων ο ο ο τι δε δο ο ξα α σται ὠδὴ γ′
P α α βδος ει εις τυ υ πον του ου μυ στη η η ρι ου
πα α ρα α λα αμ βα α α νε ε ε ε ται τω

βλα στω ω ω γαρ προ ο ο χρι ι ι νει το ον ι ε
ε ε ρε ε ε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω
η ην Εκ κλη η σι ι α νυ υν ε εξ η η ην θη η
η η σε ξυ υ υ λο ον Στα α αυ ρου
χορὸς α΄
εις χρα α τος και στε ρε ε ω ω μα
στε ρε ε ε ε ω ω ω ω μα
ᾠδὴ δ΄
Ει σ α κη η κο α Κυ υ ρι ι ε τη ης οι οι
κο νο μι ι ι ι ας σου το ο μυ υ στη ρι ι ον
κα τε νο η σα α τα ερ γα α σου ου και ε
δο ξα σα σου τη ηνΘε ο ο τη η τα
ᾠδὴ ε΄

Ω
τρισ μα κα ρι ι ι ι στον ξυ υ υ λο ον εν
ω ε τα α α θη Χρι ι στος ο βα σι λε ευς και
αι Κυ ρι ι ο ος δι ου ου πε πτω ω κεν ο
ξυ υ λω α α πα α τη η η η σας τω εν
σοι οι δε λε ε α α α σθεις Θε ω ω ω τω
ω προ οσ πα α γε ε εν τι ι σα α αρ χι
τω πα ρε ε ε χο ο ο ον τι ι την ει ρη η νην ταις
ψυ χαι αι αις η η η η μων
ᾠδὴ ς′
Ν
ο τι ι ι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοι
οις πα λα μα ας Ι ω ω νας σταυ ρο ει δω ω ως δι

ε εκ πε ε τα α α α α σας το σω τη η ρι ι
ον πα α α α α α θος προ δι ε τυ υ υ
που σα φω ως ο ο ο θεν τρι η η η με ρος
ε εκ δυς την υ πε ερ χο σμι ι ον α να στα α σιν
υ υ πε ε ζω ω γρα α α φη η η η σε του
σαρ κι ι ι προσ πα α γε εν τος Χρι στου ου του Θε ε
ου και τρι η με ρω ω ε ε γε ε ερ σει ει
τον χο ο ο σμον φω τι ι ι σα α α αν τος ὡδὴ ζ΄
ε ε εκ νο ο ον προ οσ τα α γμα τυ ρα
αν νου δυ υσ σε βου ου ουους λα ους ε ε ε

χλο νη η σε ε πνε ε ο ον α πει ει ει λη ης και
δυσ φη μι ι ι ι α ας θε ο στυ γου ους ο ο μως
τρει εις παι αι δας ου ουκ ε ε δει ει μα α α τω
ω ω ω σε θυ μο ο ο ο ος θη ρι ω ω δη
ης ου ου πυ υρ βρο μι ο ον αλλ αν τη χου ου ουν τι
δρο σο βο ο λω ω Πνε ευ μα α τι ι πυ ρι συν
ο ον τε ες ε ε ε ψα α α αλ λον ο υ περ
υ μνη η το ος των πα τε ε ρων και αι η η η μων Θε
ε ος ε ευ λο γη η η το ο ο ος ει
ἀδὴ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου

Τιμιωτέρα ἦχος πλ.δ΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος πλ.δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου | Θρασυβούλου Στανίτσα | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 Ἦχος λ π ϊ Νη

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ϊ Νη

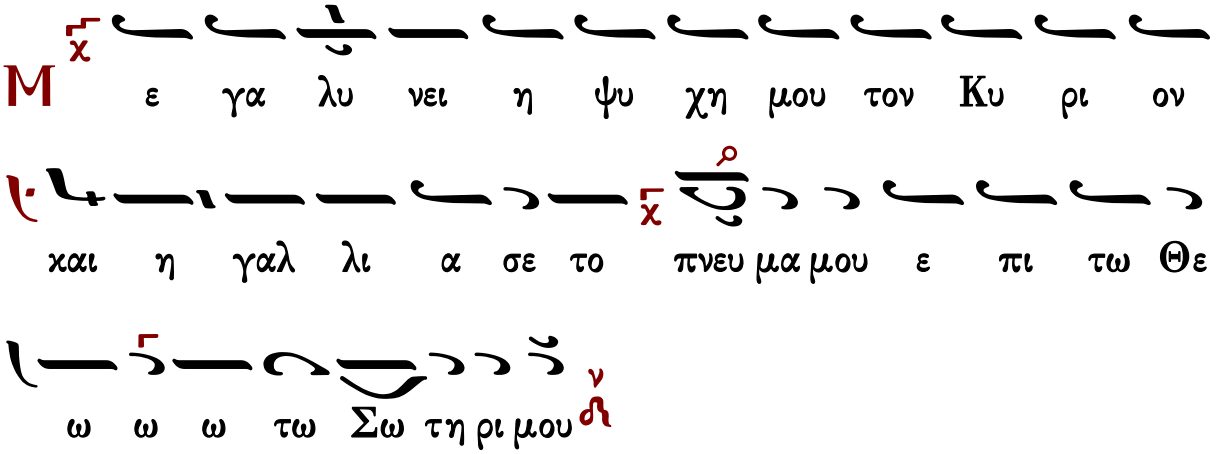
Πανδέκτη, Όρθρος
1850 σ.504#

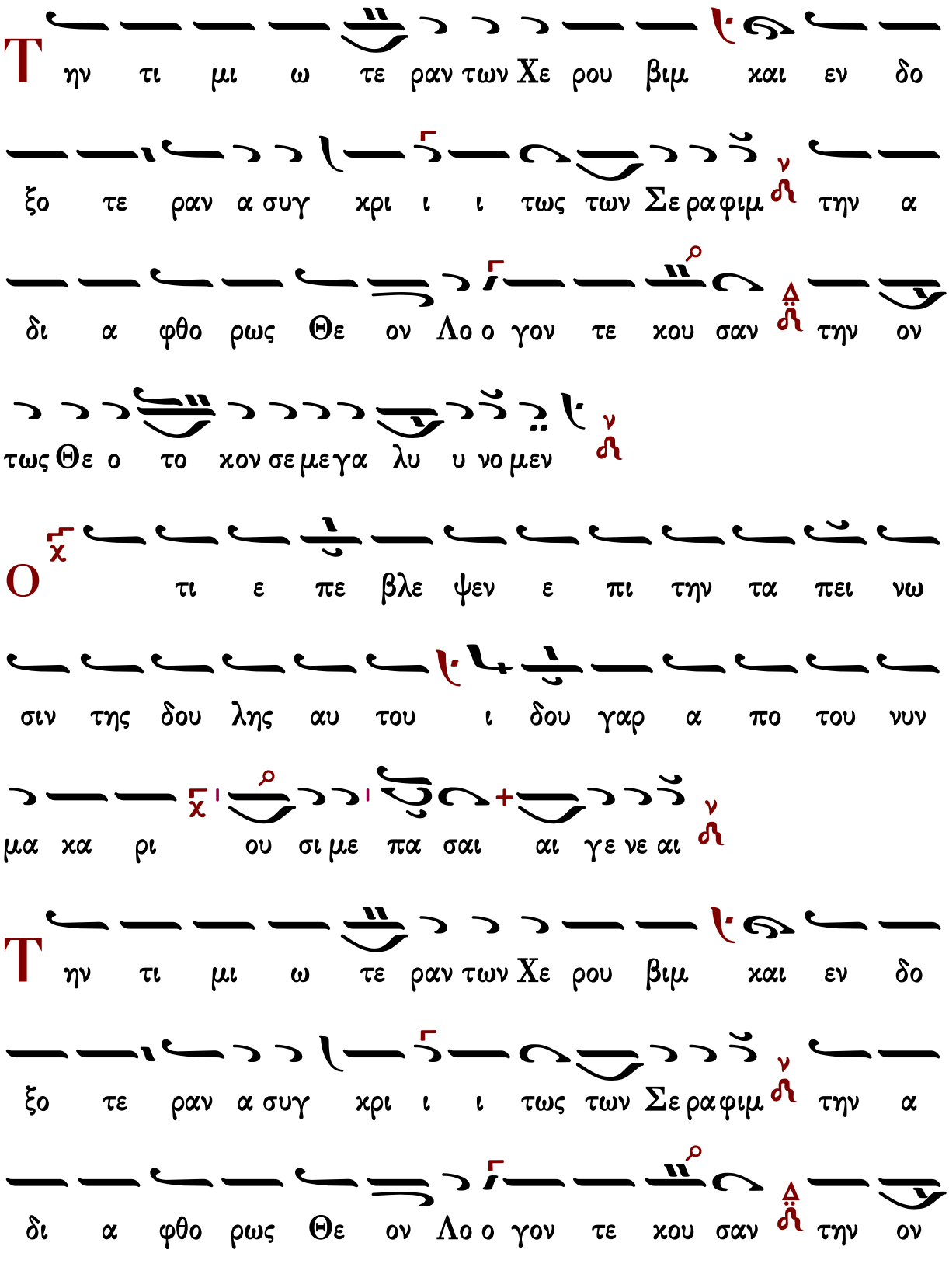

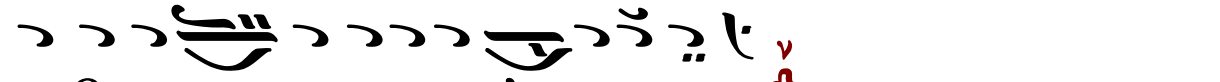
Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π ϊ Νη

Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2013*

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ραφιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε μεγα λυ υ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν
μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ραφιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον

τως Θε ο το χον σε μεγα λυ υ νο μεν

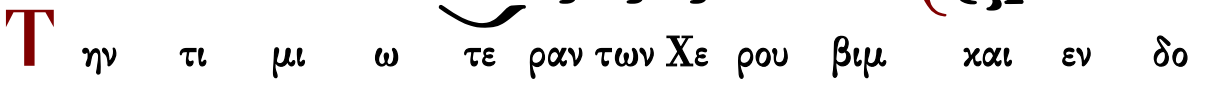

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

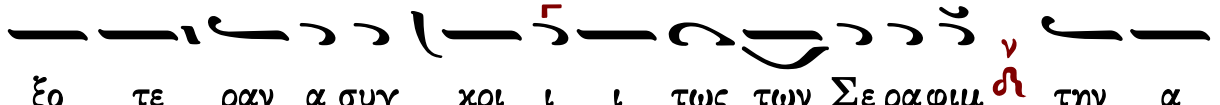

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το

ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο

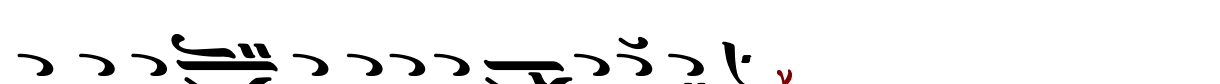

βου με ε νοις αυ τον

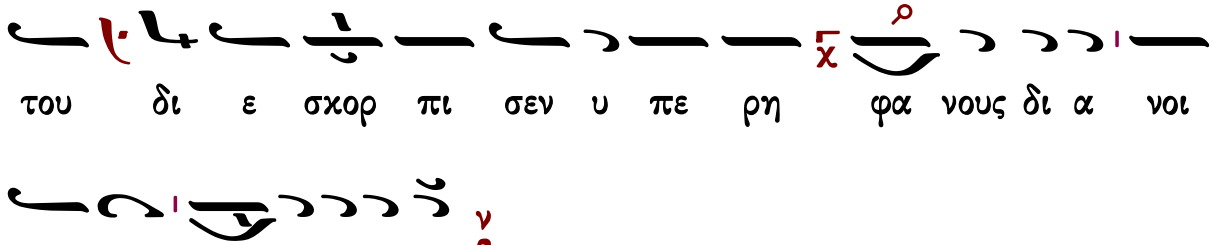

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

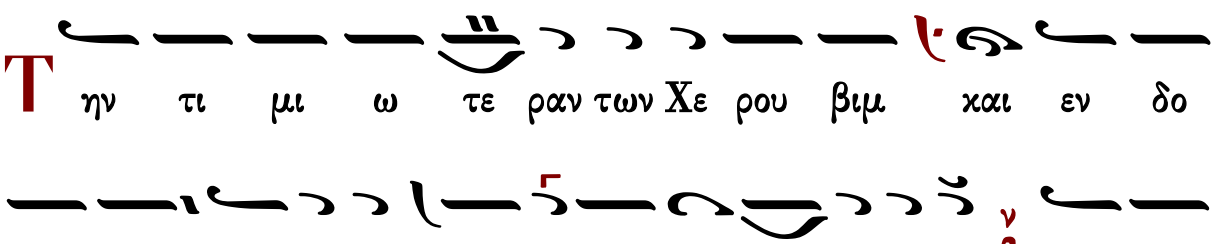

ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α

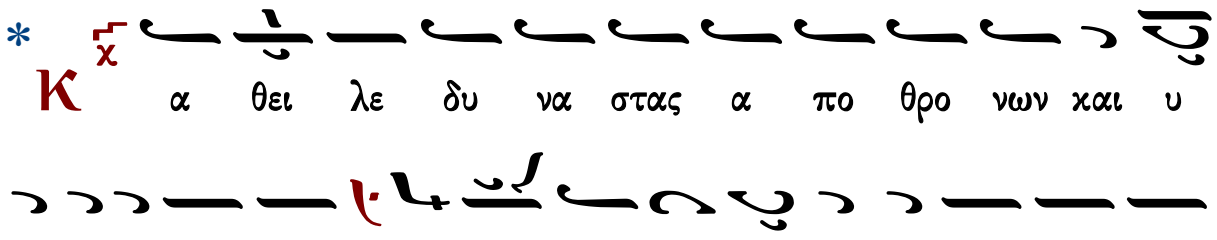

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν τη ν ον

τως Θε ο το χον σε μεγα λυ υ νο μεν

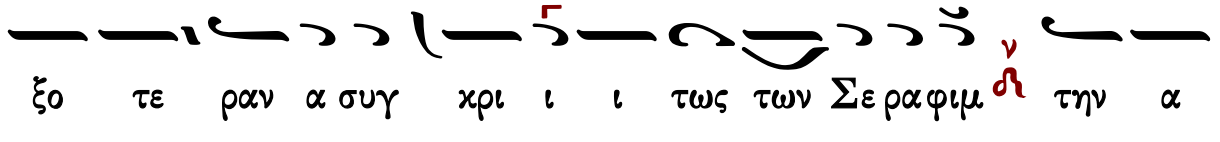

Ε ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ

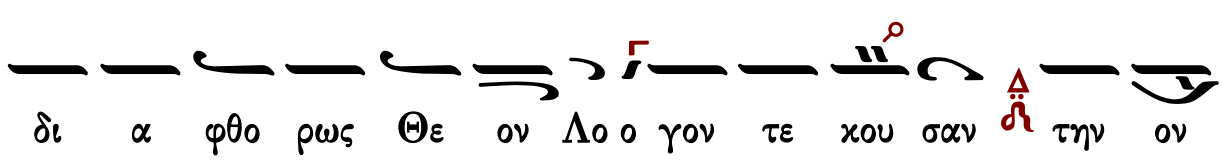

του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι
α χαρ δι ι ας αυ των

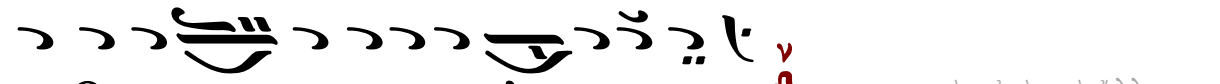

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ραφιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο μεν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων
και πλου του ου ουν τας εξ α πε στει λε χε νους

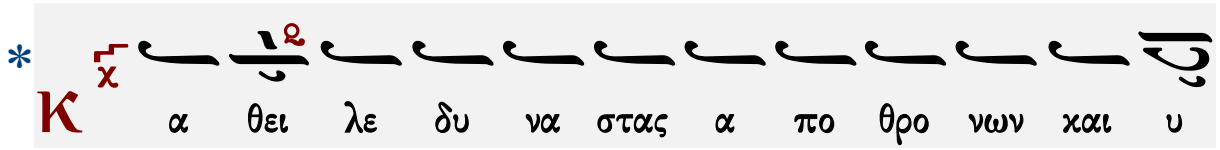

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

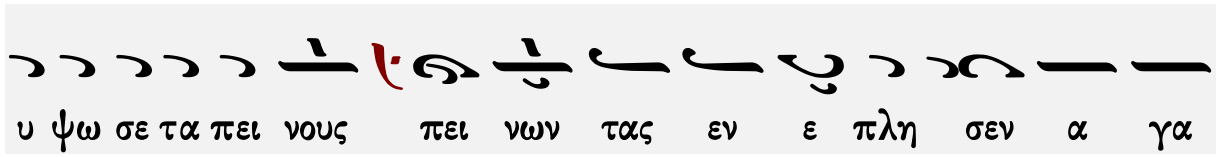

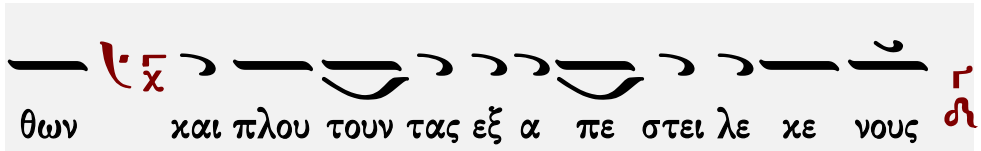

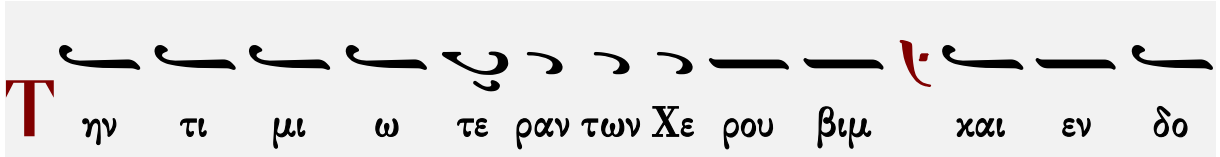

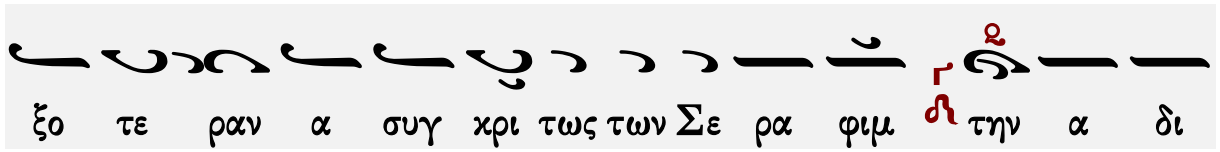
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως

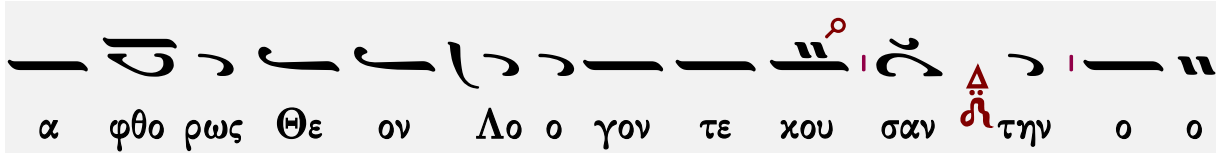

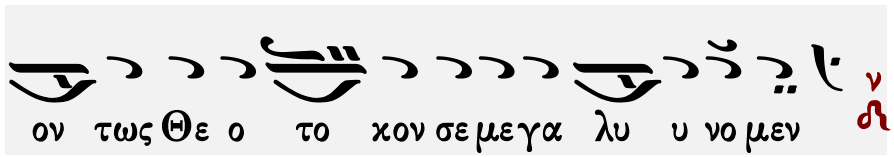

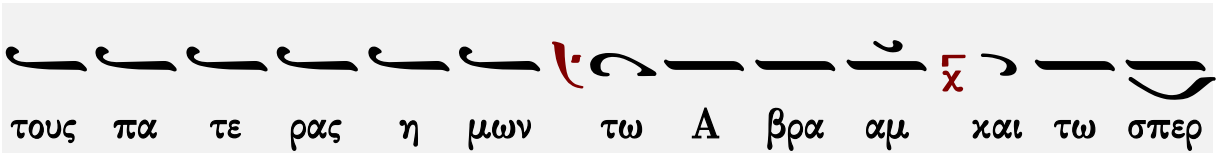

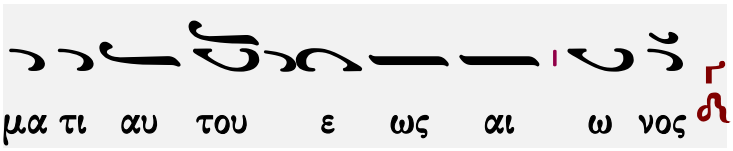

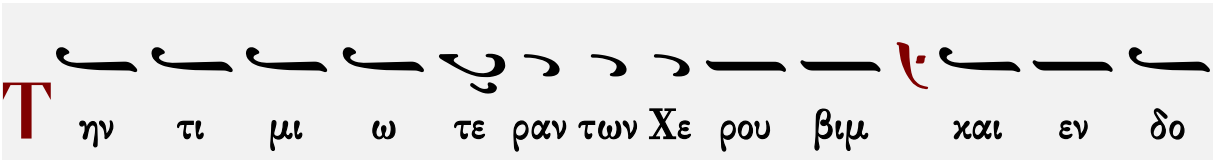

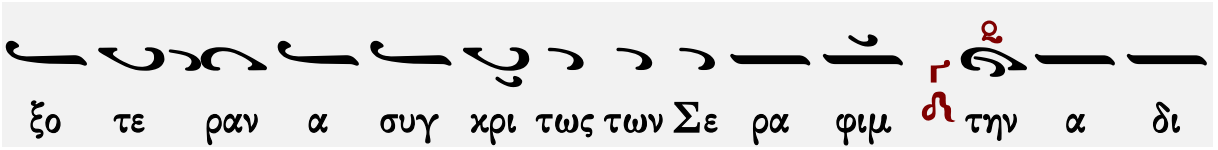

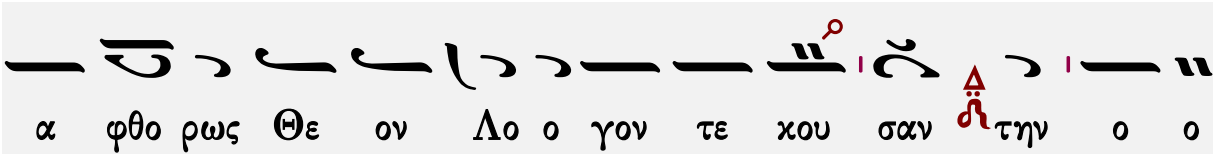

* χ
ἀ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς
τους πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ του ε ως αι ω νος ν
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ραφιμ ν την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν Δ την ον
τως Θε ο το κον σε μεγα λυ υ νο μεν ν
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως
* χ
ἀ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς

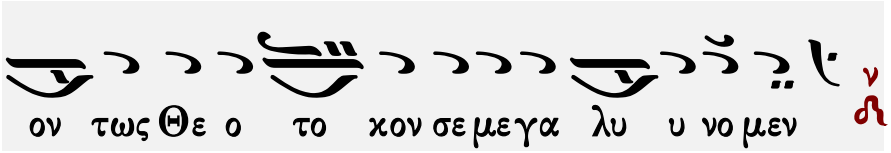

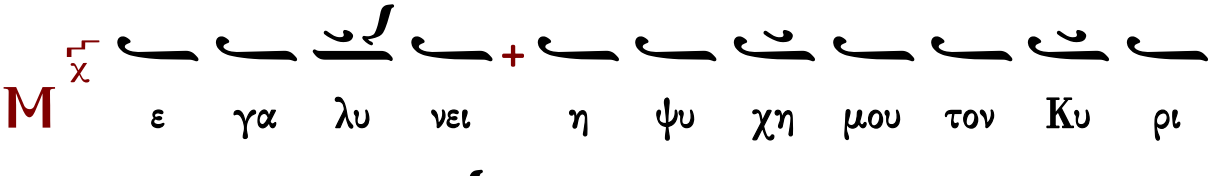

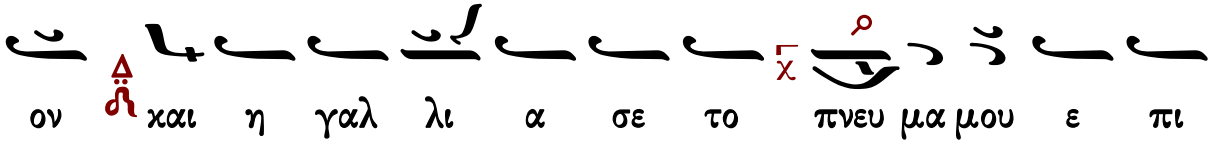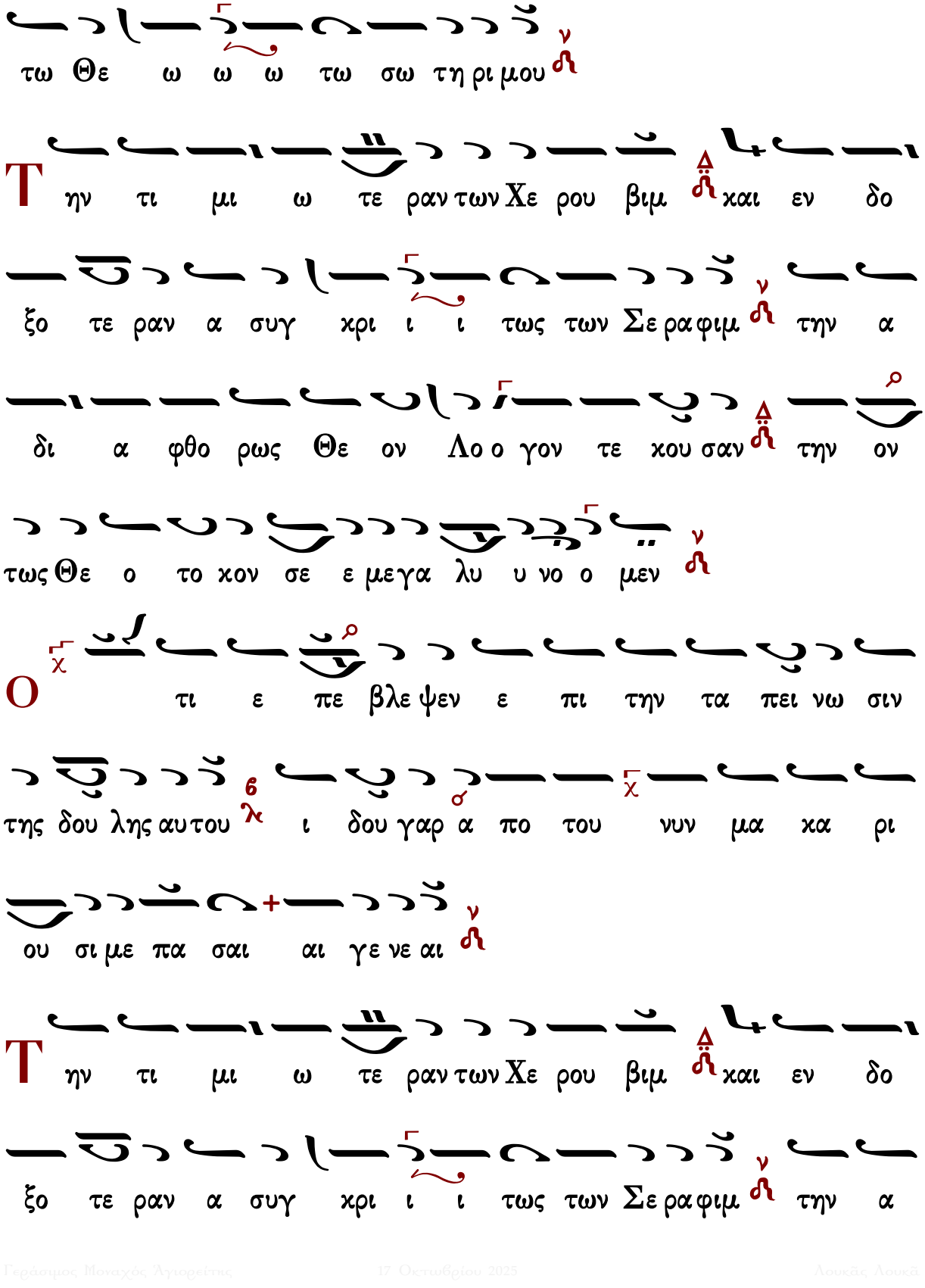

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
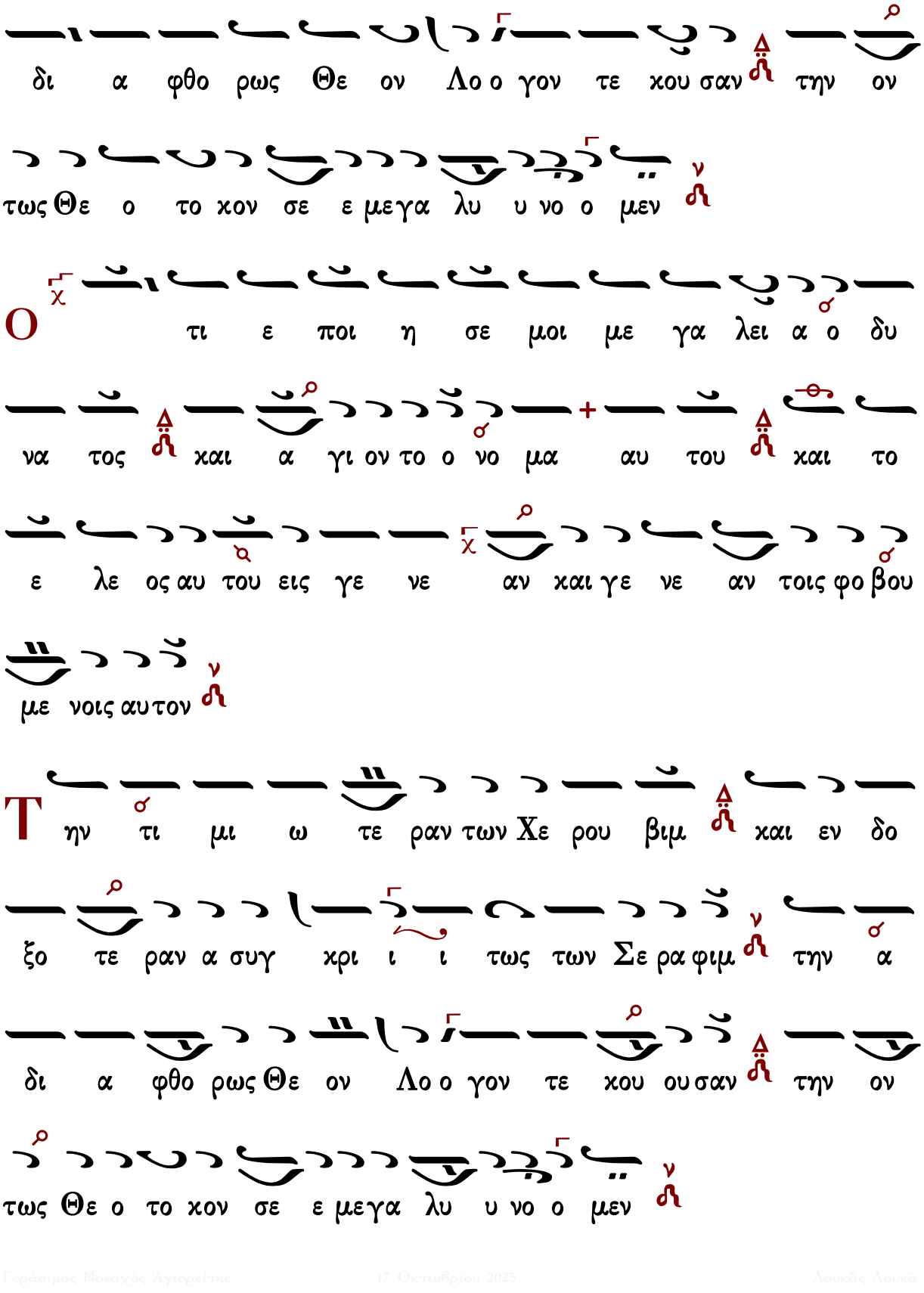
Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.36#

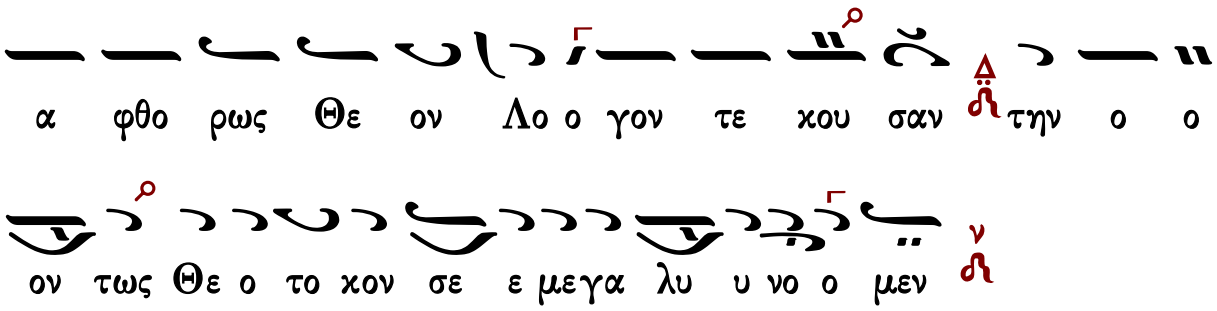

τω Θε ω ω ω τω σω τη ρι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι
ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το
ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν

Θ ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σχορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι
α χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ
υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ο ο
ον τως Θε ο το χον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν
λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους
πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι
αυ του ε ως αι ω νος
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος πλ.δ΄

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ᾽ οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον. Δι᾽ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενὴς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Σύντομος	Ἀργὴ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
	Κωνσταντίνου Λάμπρου

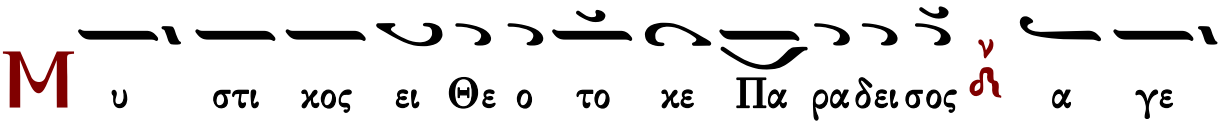
Σύντομος

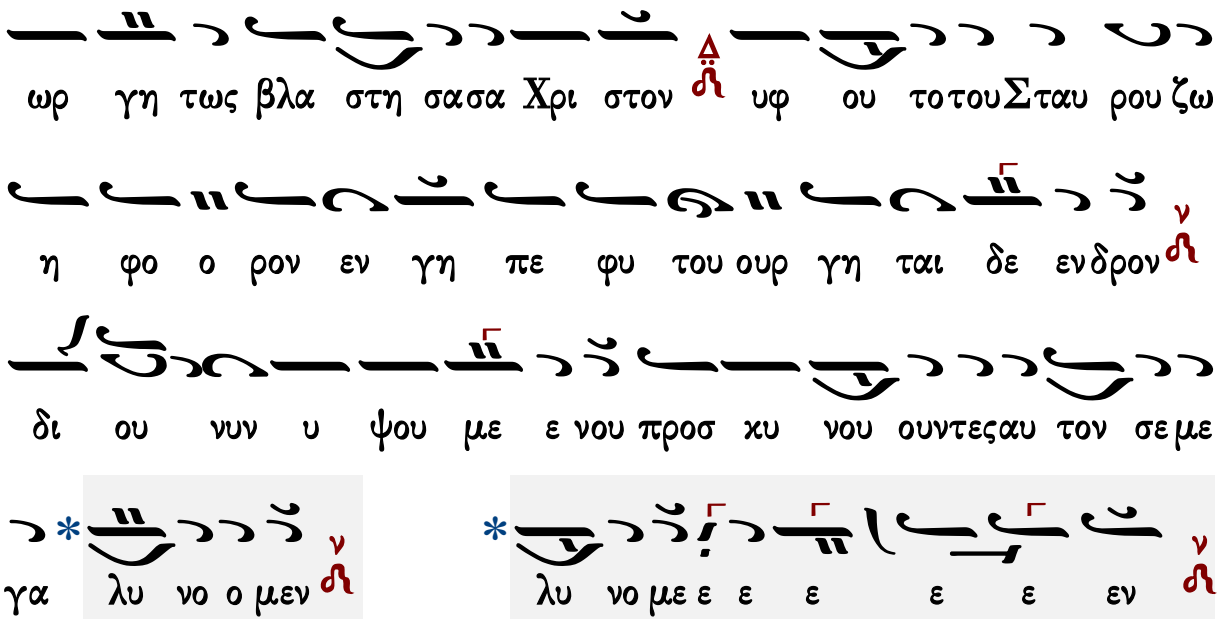
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Πέτρου Λαμπαδαρίου
ᾠδὴ θ΄

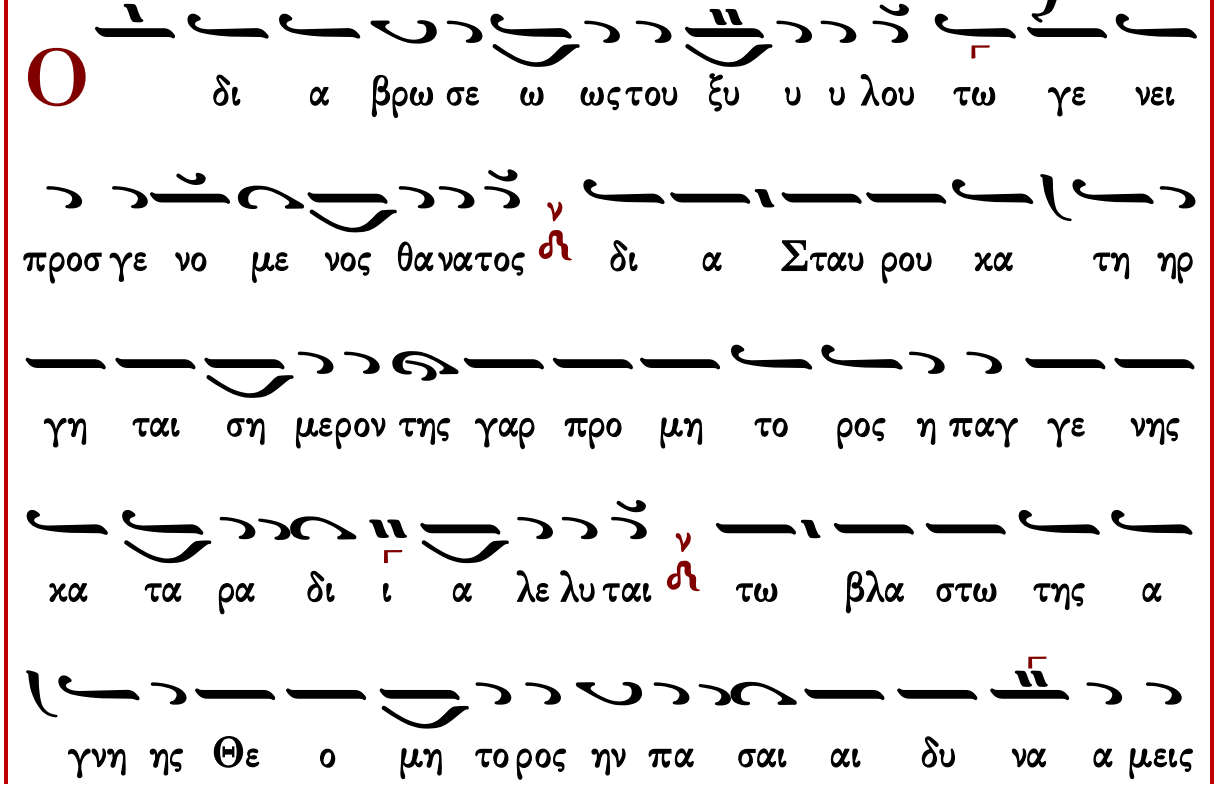
Ἦχος λ π ηˇ Νη

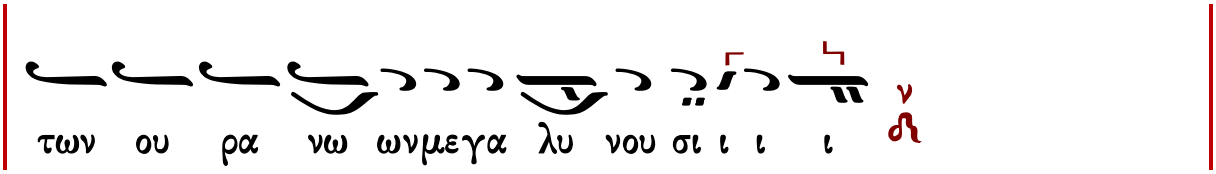
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.235#

ωρ γη τως βλα στη σασα Χρι στον υφ ου τοτουΣταυ ρου ζω
η φο ο ρον εν γη πε φυ του ουρ γη ται δε ενδρον
δι ου νυν υ ψου με ε νου προσ κυ νου ουντεςαυ τον σεμε
γα λυ νο ο μεν
λυ νο με ε ε ε ε ε εν

ἑτέρα

Ο δι α βρω σε ω ωςτου ξυ υ υ λου τω γε νει
προσ γε νο με νος θανατος δι α Σταυ ρου κα τη ηρ
γη ται ση μερον της γαρ προ μη το ρος η παγ γε νης
κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω της α
γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι δυ να α μεις

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

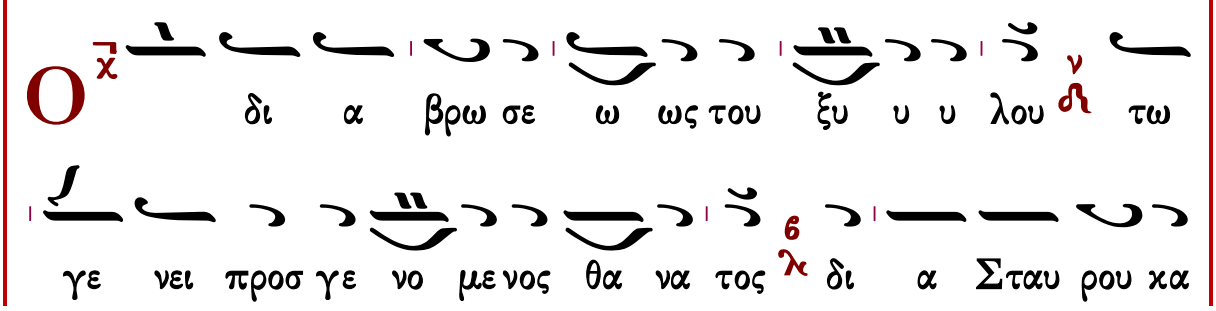
ᾠδὴ θ΄

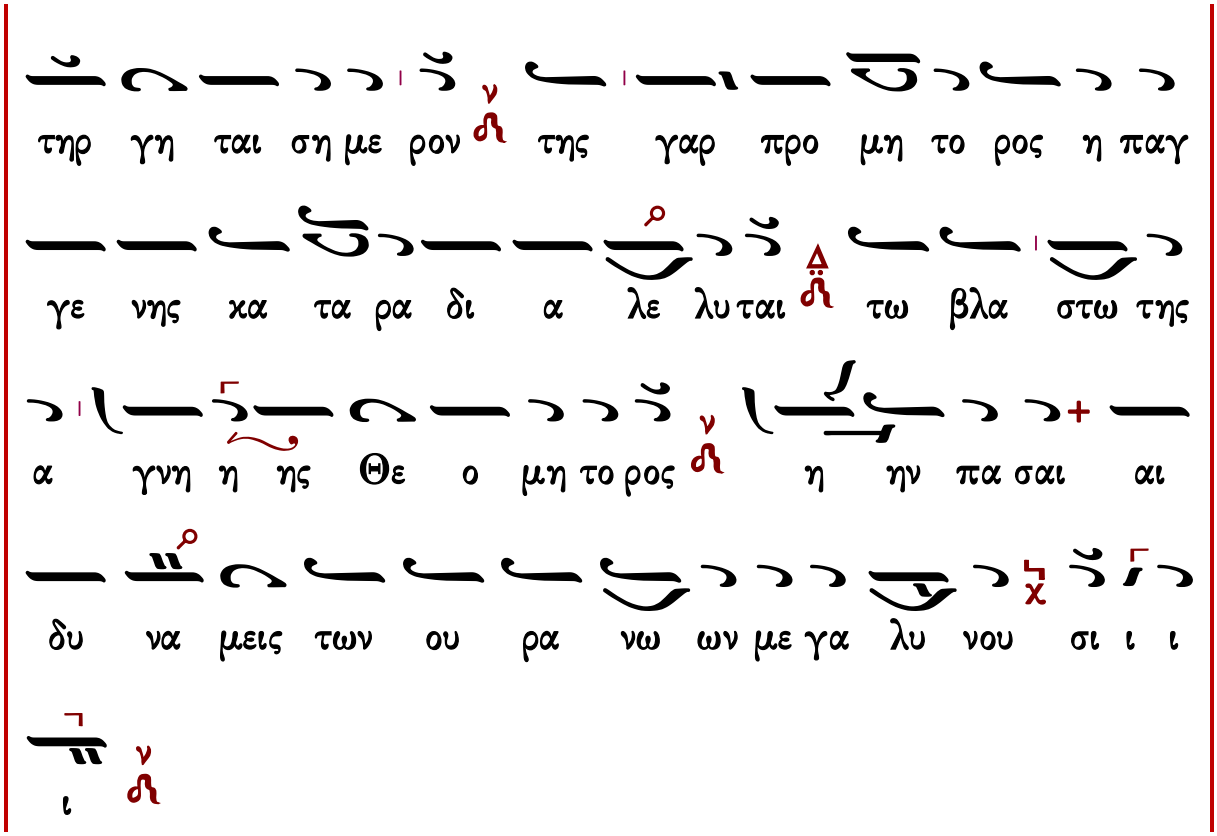
Ἦχος λ π ν Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.295/1644*

ἑτέρα

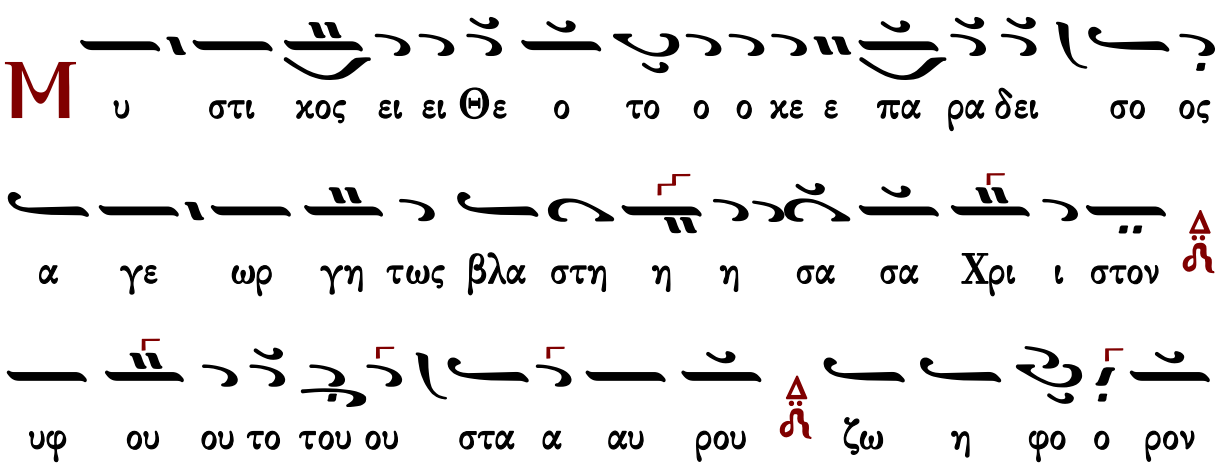
Ἀργὰ

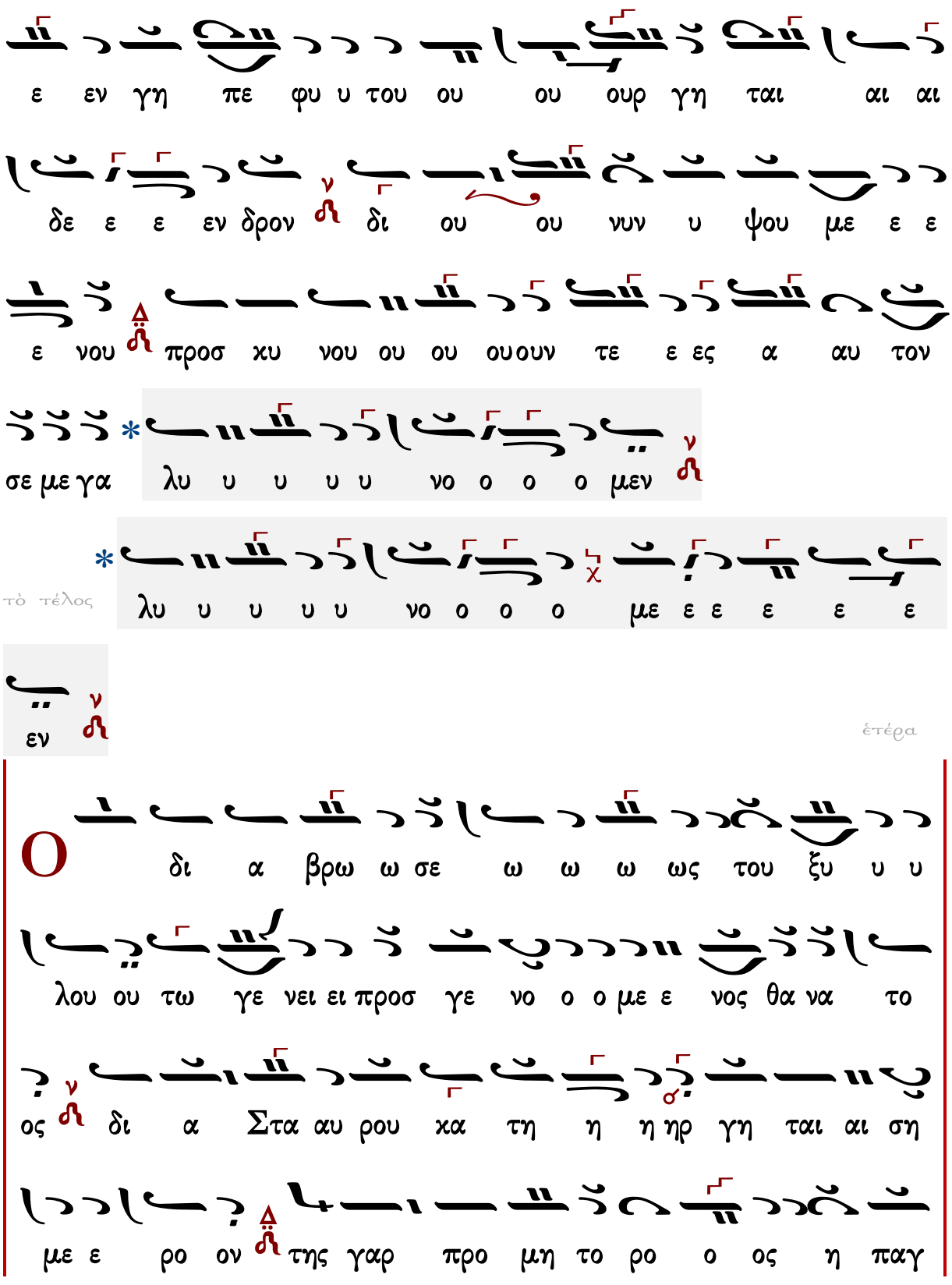
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

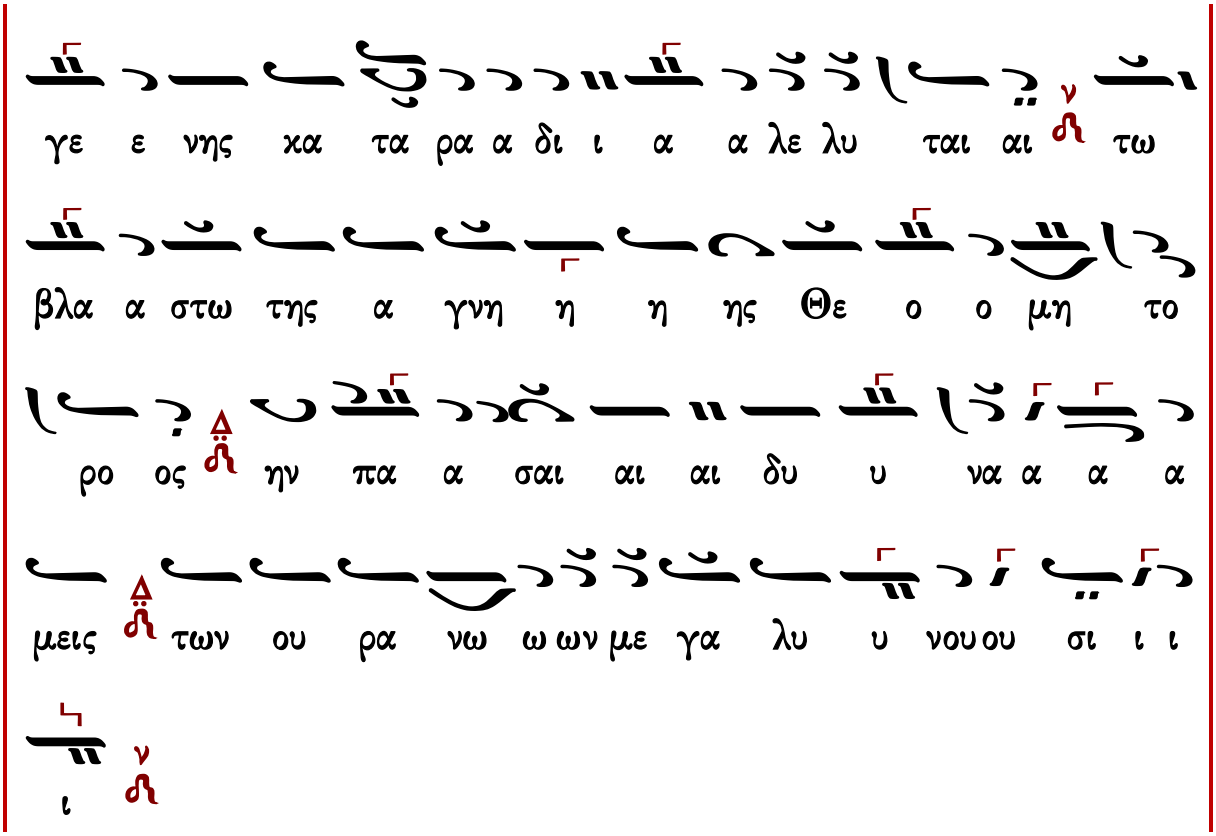
Πέτρου Λαμπαδαρίου
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ π Νη

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.91#

ε εν γη πε φυ υ του ου ου ουρ γη ται αι αι
δε ε ε εν δρον δι ου ου νυν υ ψου με ε ε
ε νου προσ κυ νου ου ου ουουν τε ε ες α αυ τον
σε με γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο μεν
τὸ τέλος
λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε
εν
ἑτέρα
Ο δι α βρω ω σε ω ω ω ως του ξυ υ υ
λου ου τω γε νει ει προσ γε νο ο ο με ε νος θα να το
ος δι α Στα αυ ρου κα τη η η ηρ γη ται αι ση
με ε ρο ον της γαρ προ μη το ρο ο ος η παγ

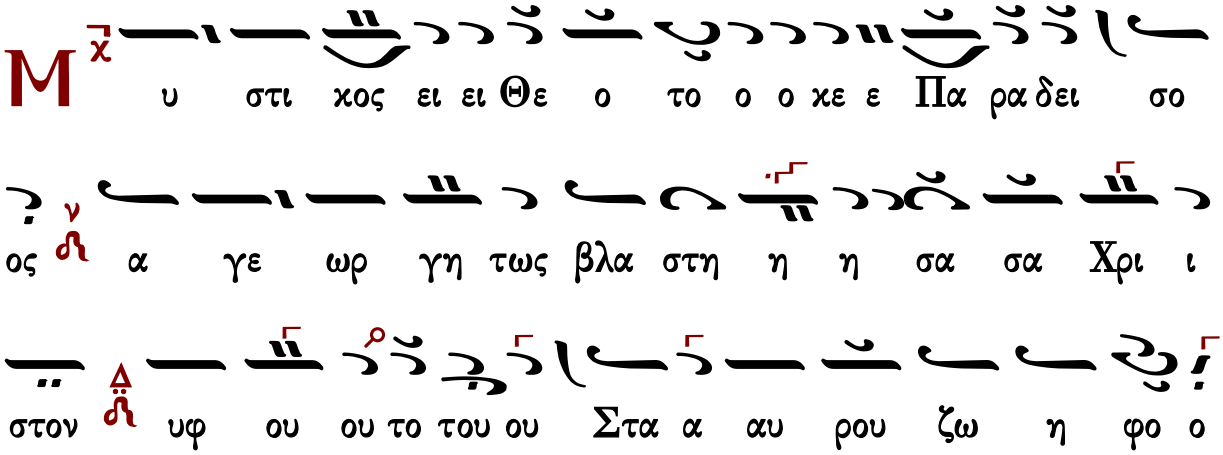

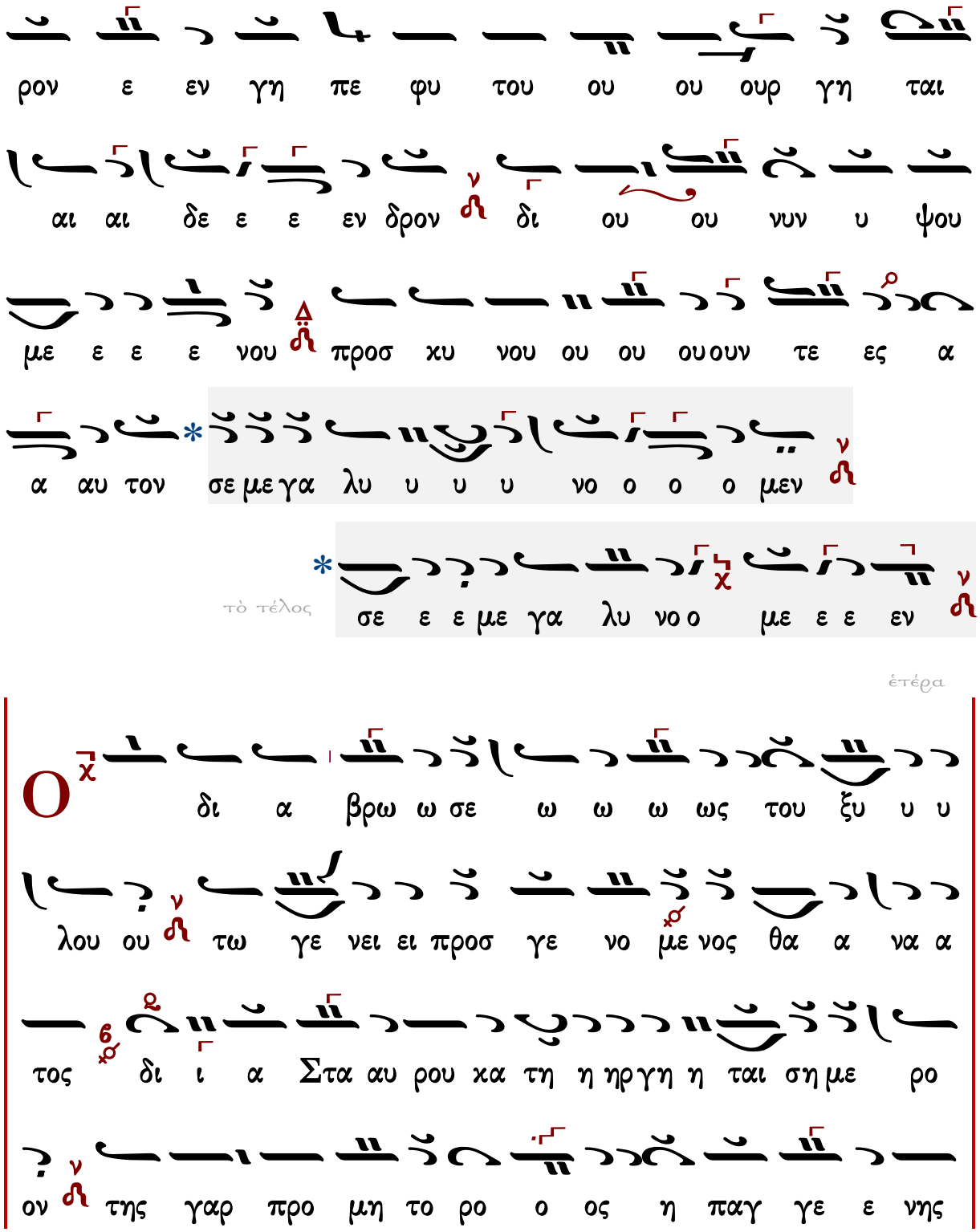
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

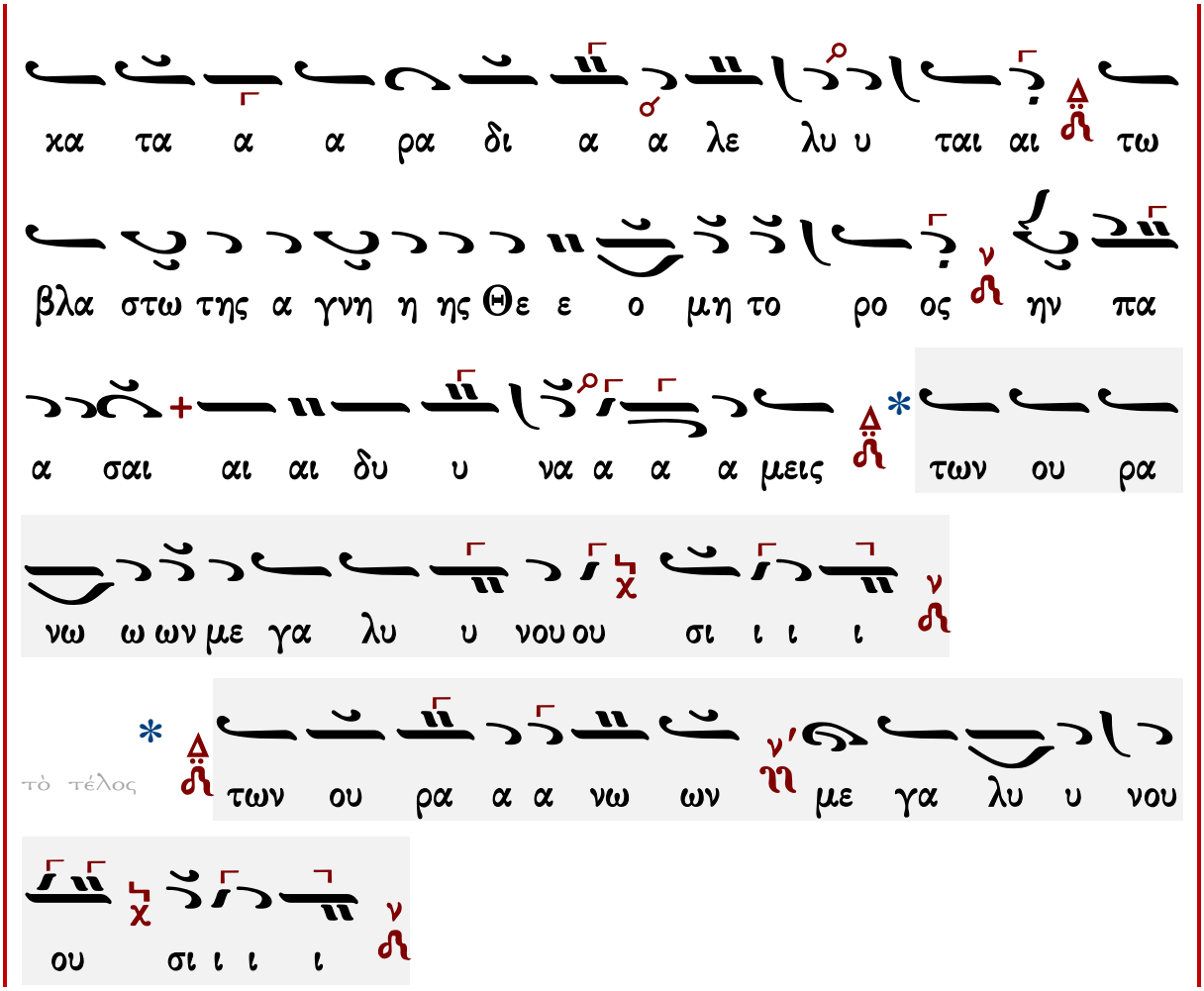
Πέτρου Λαμπαδαρίου
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ π ἠ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.291/1640*

ρον ε εν γη πε φυ του ου ου ουρ γη ται
αι αι δε ε ε εν δρον δι ου ου νυν υ ψου
με ε ε ε νου προσ κυ νου ου ου ουουν τε ες α
α αυ τον σε με γα λυ υ υ υ νο ο ο ο μεν
σε ε ε με γα λυ νο ο με ε ε εν
τὸ τέλος
ἑτέρα
Ο δι α βρω ω σε ω ω ω ως του ξυ υ υ
λου ου τω γε νει ει προσ γε νο με νος θα α να α
τος δι ι α Στα αυ ρου κα τη η ηργη η ται ση με ρο
ον της γαρ προ μη το ρο ο ος η παγ γε ε νης

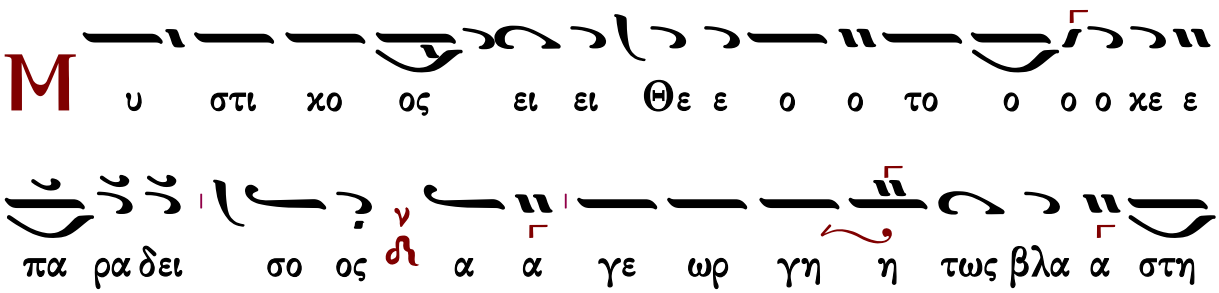

Κωνσταντίνου Λάμπρου

φῶς ἡ θ′

Ἦχος λ ἡ Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
05 Θεία Λειτουργία5.25 σ.257*

η σα α σα Χρι στο ο ον υφ ου ου το ο του ου
Στα α αυ ρου ζω η φο ο ο ο ρον εν γη πε
ε φυ υ υ του ου ουρ γη ται δε ε ε εν δρον δι
ου ου νυν υ ψου με ε ε ε νου προσ κυ νου ου
ου ουν τες α α αυ το ον σε με ε ε γα λυ υ
υ υ νο ο ο ο μεν
λυ υ νο ο ο με ε ε ε εν
τὸ τέλος
ἑτέρα
Ο δι α βρω ω ω σε ω ω ω ως του ου ξυ
υ υ λου ου τω γε νει ει προ οσ γε ε νο ο ο ο

ο με ε νο ος θα α να το ος δι α Σταυ
ρου κα τη η η ηρ γη ται αι ση η με ε ρο ον
της γαρ προ μη το ρος η πα αγ γε νης κα τα α
ρα α δι ι α α λε ε λυ ται αι τω βλα α στω της
α γνη η η ης θε ο ο μη το ο ρο ος ην
πα α σαι αι αι δυ υ να α α α α μεις των ου
ρα νω ω ων με γα λυ υ νου ου ου σι ι ι ι ι

Εἰς τήν Ὕψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

14 Σεπτεμβρίου

Ἦχος πλ.δ΄

α Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ᾽ εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ᾽ εὔρους διαγράψας τὸ ἀήττητον ὅπλον. Διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

γ Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα. Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῴην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

δ Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

ε Ὦ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι᾽ οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ς Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας, Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

ζ Ἔκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ᾽ ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον, ὁ ὑπερύμνητος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Εὐλογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Πέτρου Λαμπαδαρίου

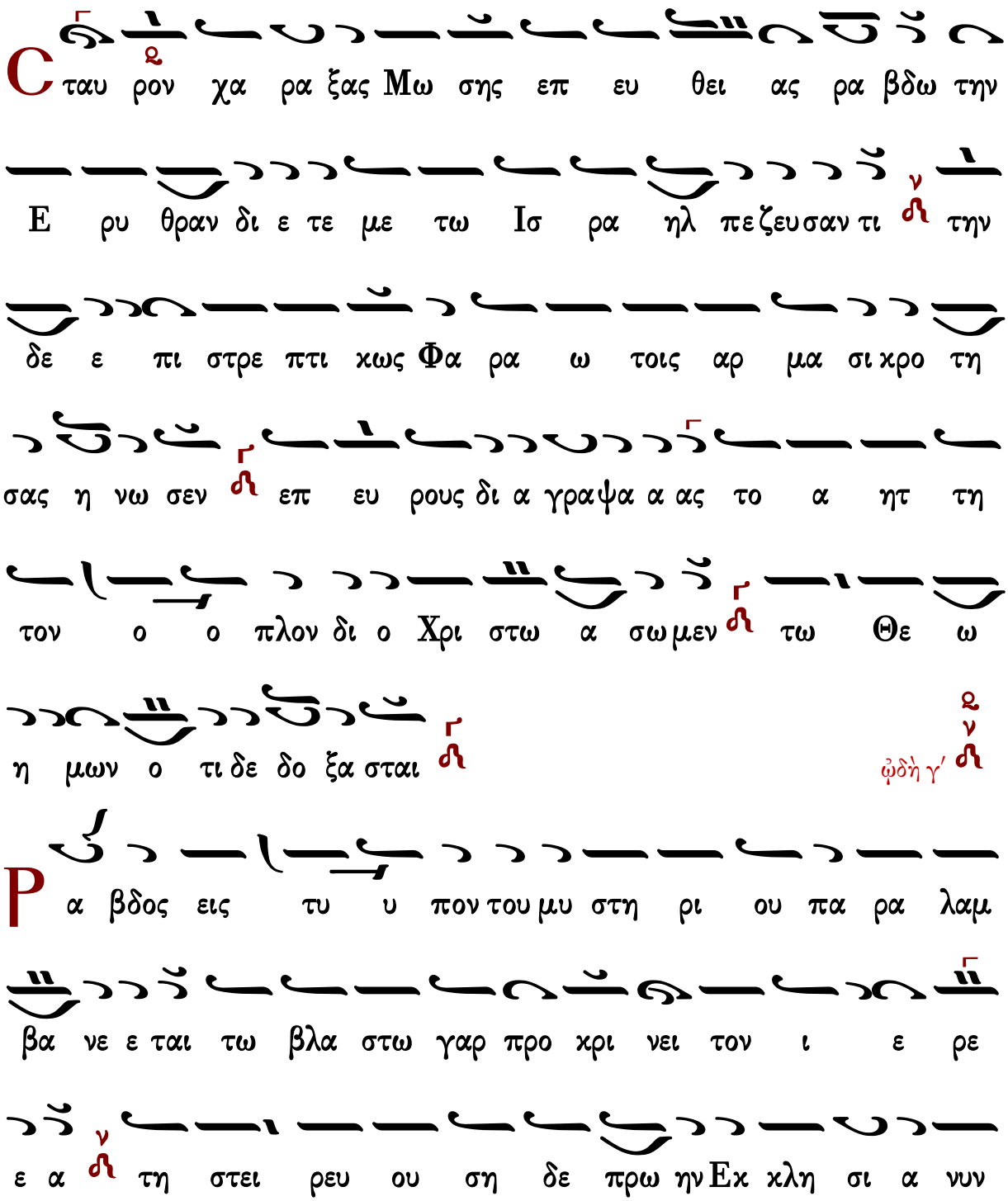
Σύντομοι
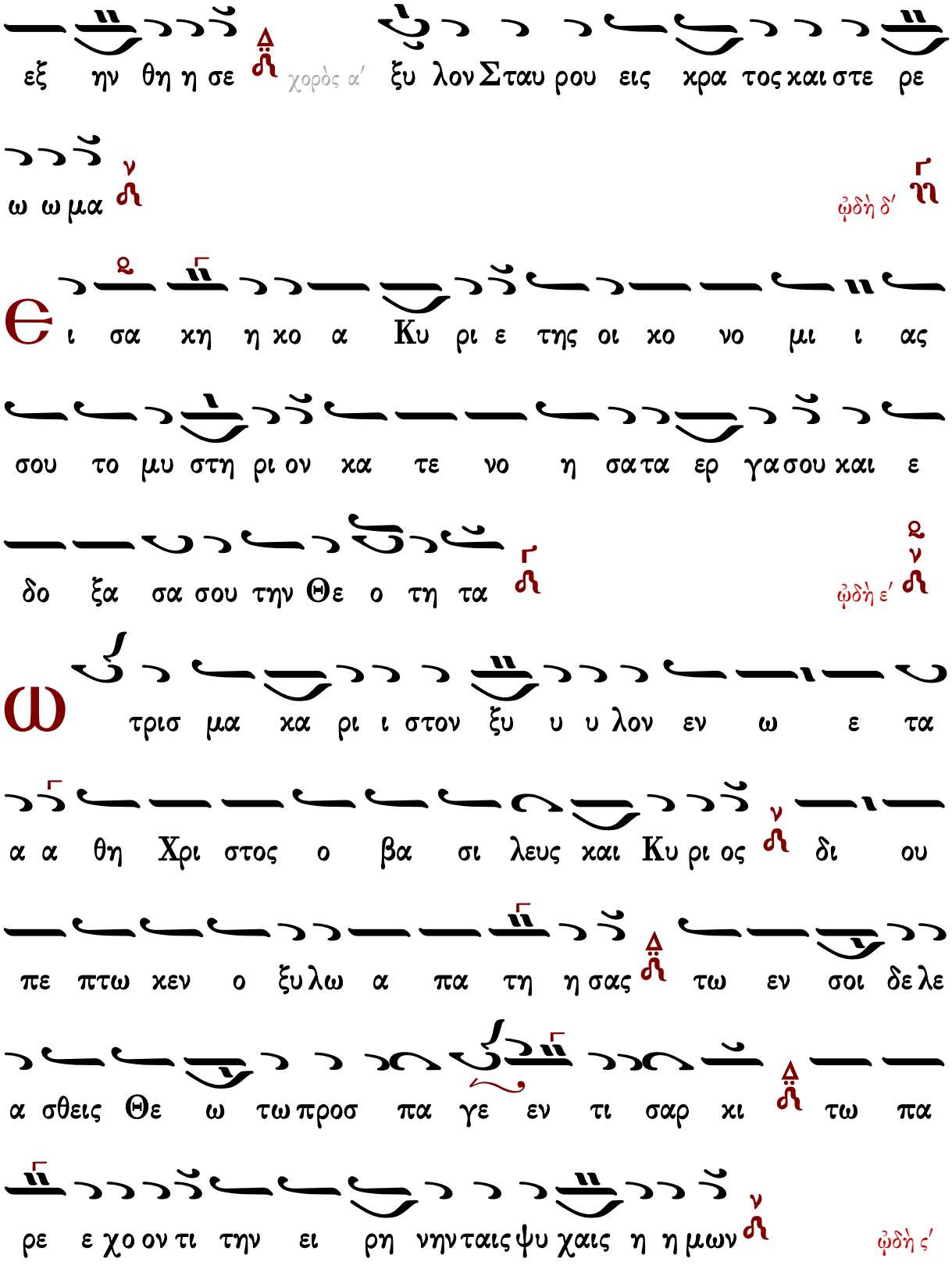
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

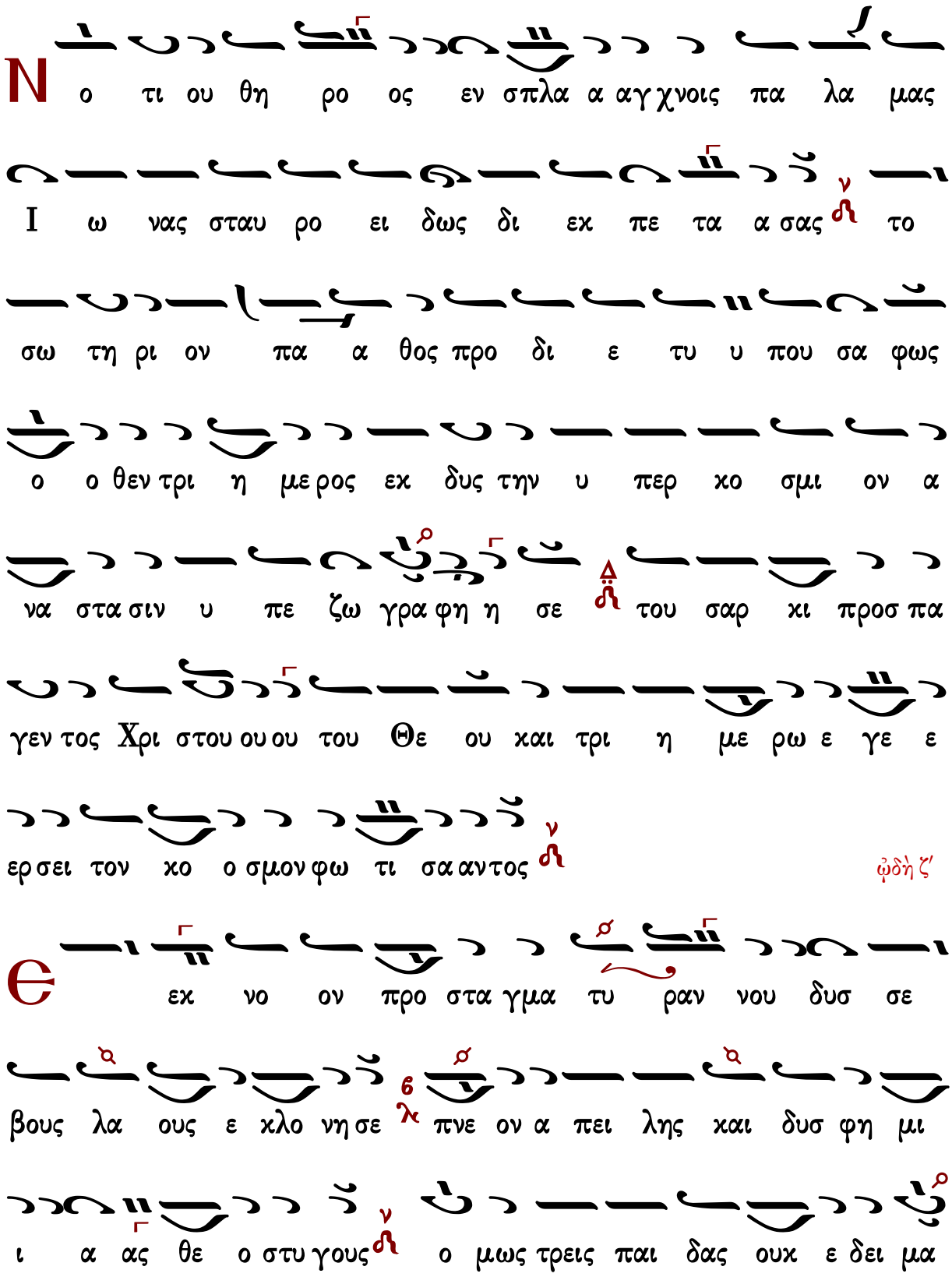
Καταβασίαι Σταυροῦ
ᾠδὴ α΄

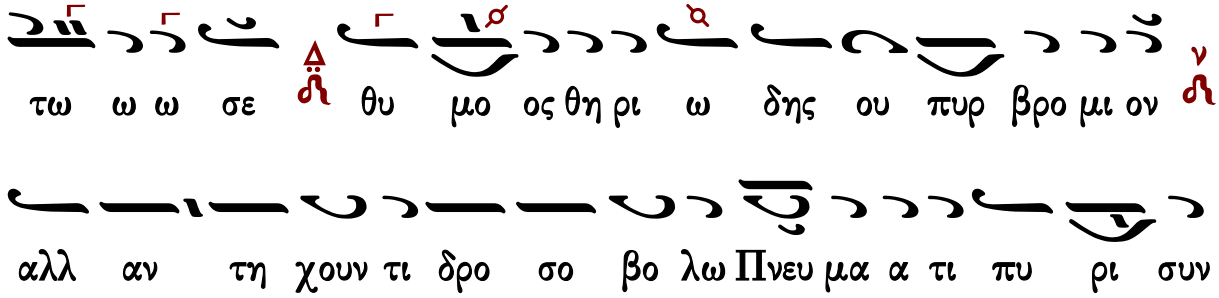
Ἦχος λ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.225#

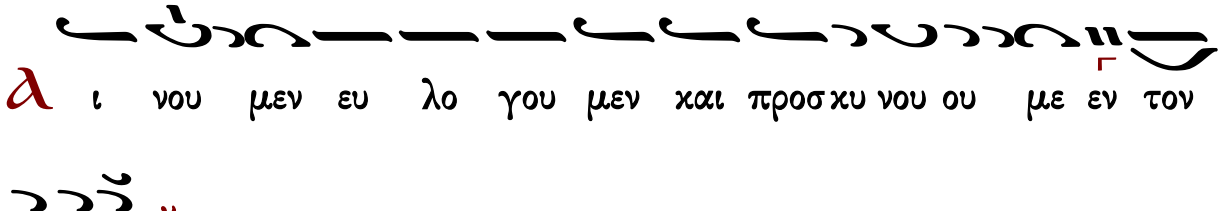

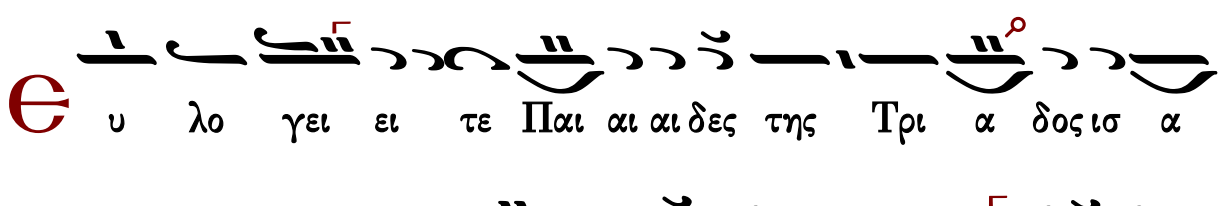

εξ ην θη η σε χορὸς α′ ξυ λον Σταυ ρου εις χρα τος και στε ρε
ω ω μα ὠδὴ δ′
Θ ι σα χη η χο α Κυ ρι ε της οι χο νο μι ι ας
σου το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σου και ε
δο ξα σα σου την Θε ο τη τα ὠδὴ ε′
Ω τρισ μα κα ρι ι στον ξυ υ υ λον εν ω ε τα
α α θη Χρι στος ο βα σι λευς και Κυ ρι ος δι ου
πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας τω εν σοι δε λε
α σθεις Θε ω τω προσ πα γε εν τι σαρ κι τω πα
ρε ε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η η μων ὠδὴ ς′

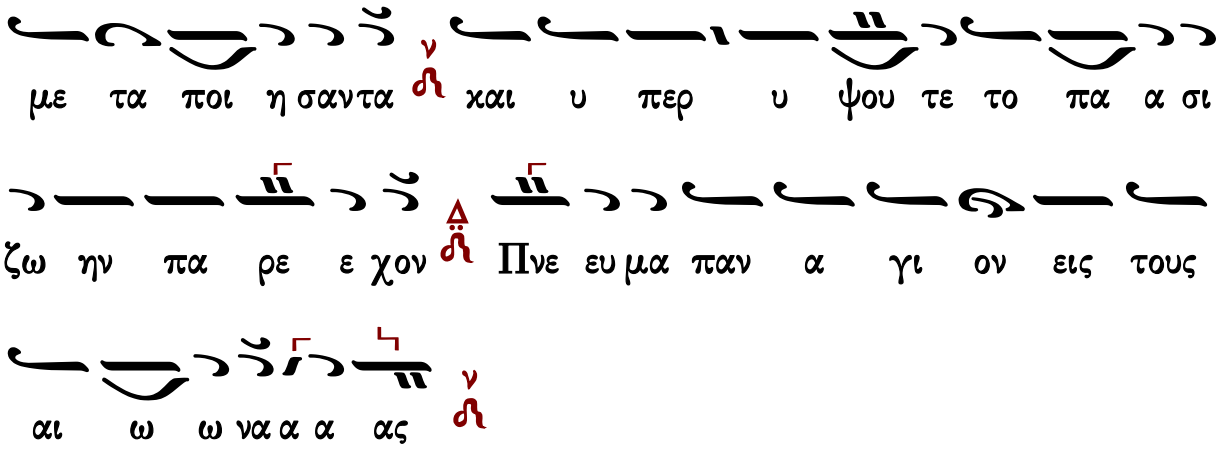

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα λα μας
Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α σας το
σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ που σα φως
ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ περ χο σμι ον α
να στα σιν υ πε ζω γρα φη η σε του σαρ κι προσ πα
γεν τος Χρι στου ου ου του Θε ου και τρι η με ρω ε γε ε
ερ σει τον χο ο σμον φω τι σα αν τος
ὠδὴ ζ΄
Θ εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νου δυσ σε
βους λα ους ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη μι
ι α ας θε ο στυ γους ο μως τρεις παι δας ουκ ε δει μα

τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον
αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι πυ ρι συν
ον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ μνη η το ος
των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη το ος ει

ᾠδὴ η′

λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν τον
Κυ ρι ον

Θ υ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α δος ισ α
ριθμοι δη μι ουρ γον πα τε ρα Θε ον υ μνει ει τε τον
συγ κα τα βαν τα λο ο ο γον και το πυρ εις δρο ο σον

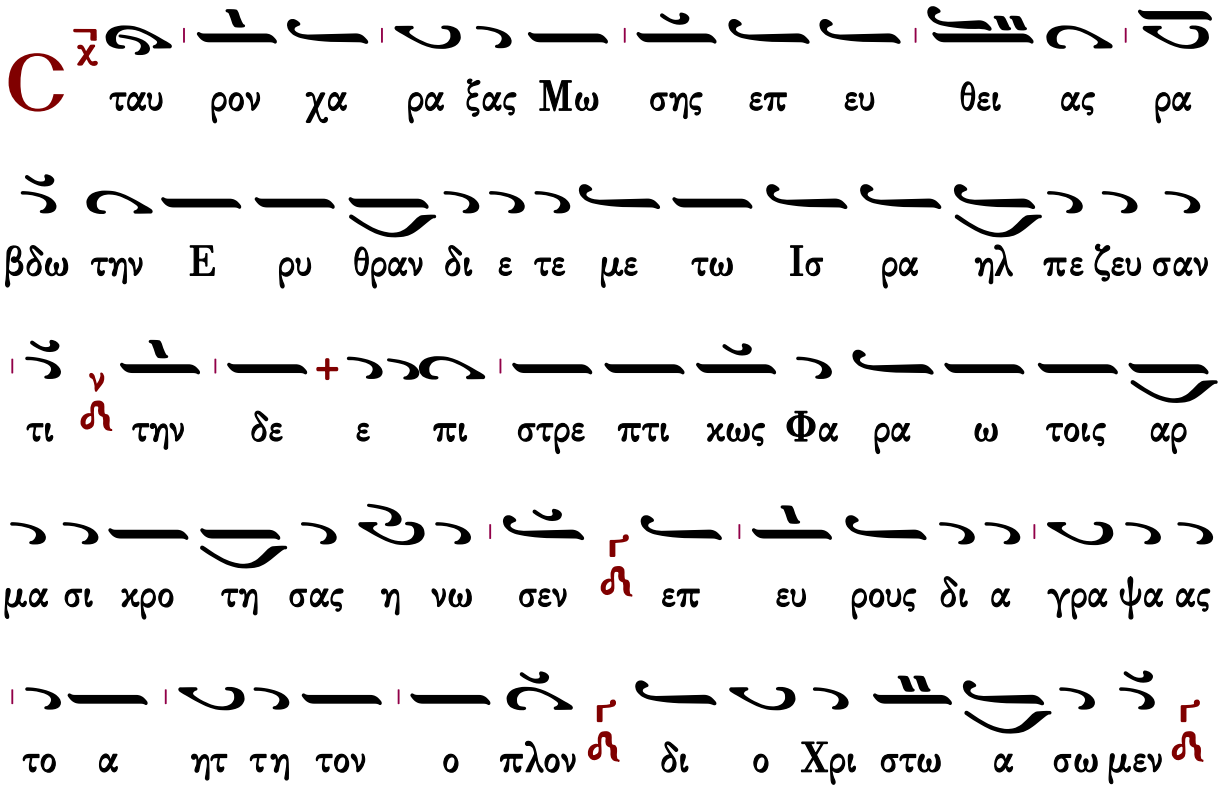

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασίαι Σταυροῦ
ᾠδὴ α΄

Ἦχος λ π

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.292/1641*

τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται

ᾠδὴ γ′

Ρ α βδος εις του πον του μυ στη ρι ου πα ρα λαμ βα

νε ε ται τω βλα στω γαρ προ χρι νει τον ι ε ρε

α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν

εξ ην θη σε χορὸς α′ ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε ρε ε

ω ω μα

ᾠδὴ δ′

Θ ισ α κη κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι ας σου

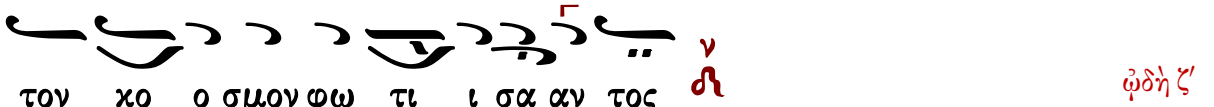
το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σου και ε

δο ξα σα σου την Θε ο τη τα

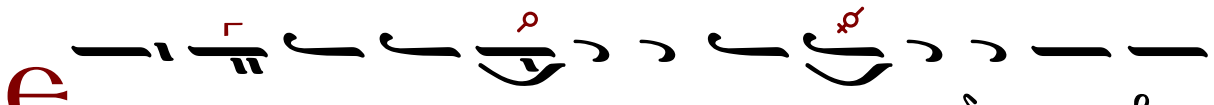
ᾠδὴ ε′

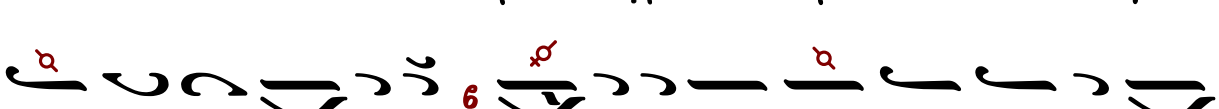
Ω τρισ μα κα ρι ι στον ξυ υ λον εν ω ε

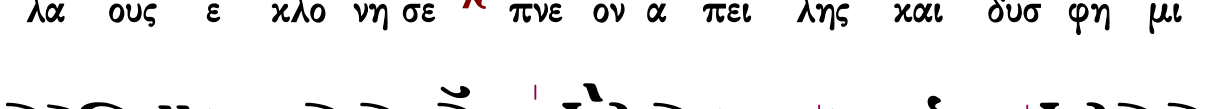

τα θη Χρι στος ο βα σι λευς και Κυ ρι ος δι ου
πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας τω εν σοι δε
λε α σθεις Θε ω τω προσ πα γεν τι σαρ κι τω πα ρε
χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η η μων
ᾠδὴ ς΄
Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα λα μας
Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα σας το σω
τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ που σα φως ο ο θεν τρι
η μερος εκ δυς την υ περ χο σμι ον α να στα σιν υ
πε ζω γρα φη η σε του σαρ κι προσ πα γεν τος Χρι
στου ου του Θε ου και τρι η με ρω ε γε ε ερ σει

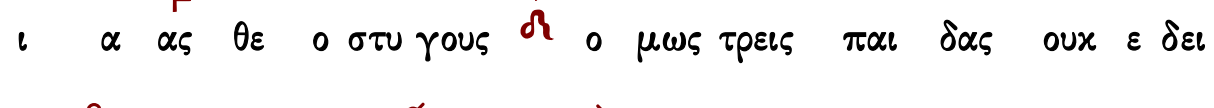

τον χο ο σμον φω τι ι σα αν τος

ᾠδὴ ζ΄

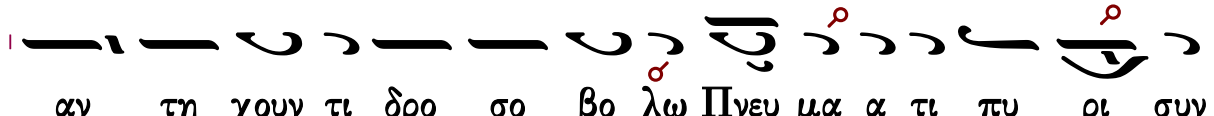

εκ νο ον προσ τα γμα τυ ραν νου δυσ σε βους

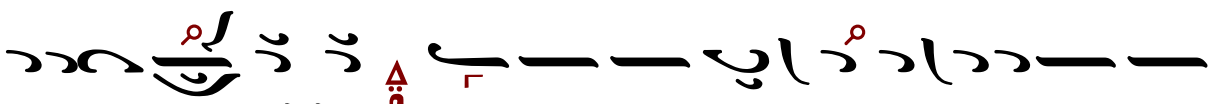

λα ους ε χλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη μι

ι α ας θε ο στυ γους ο μως τρεις παι δας ουκ ε δει

μα τω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον αλλ

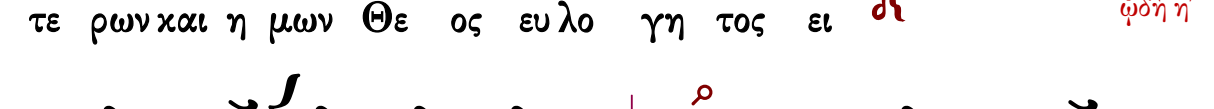

αν τη χουν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι πυ ρι συν

ον τες ε ψαλ λον ο υ περ υ μνη η το ος των πα

τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

ᾠδὴ η΄

ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν

τον Κυ ρι ον

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου[3]

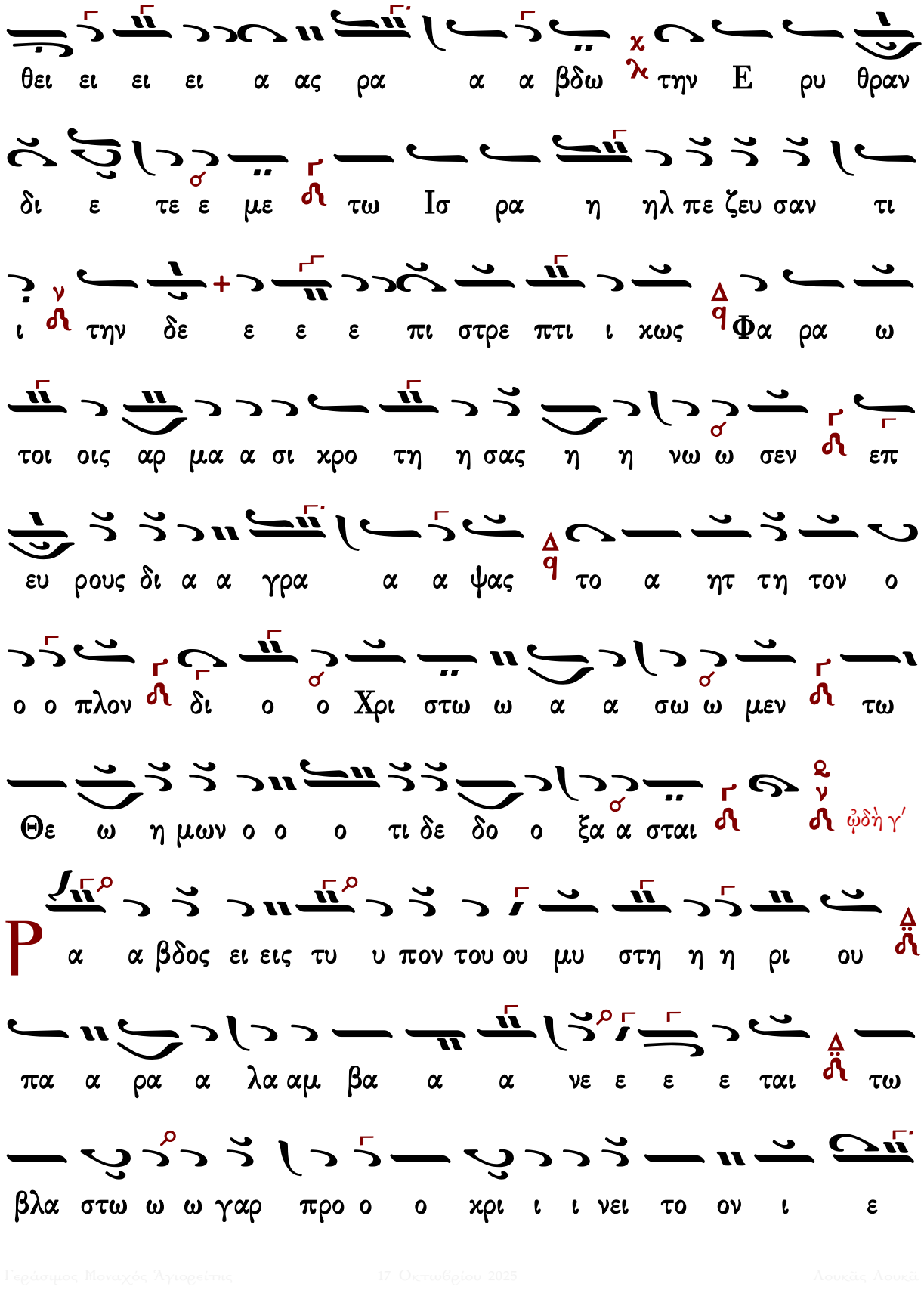
Καταβασίαι Σταυροῦ
ᾠδὴ α′

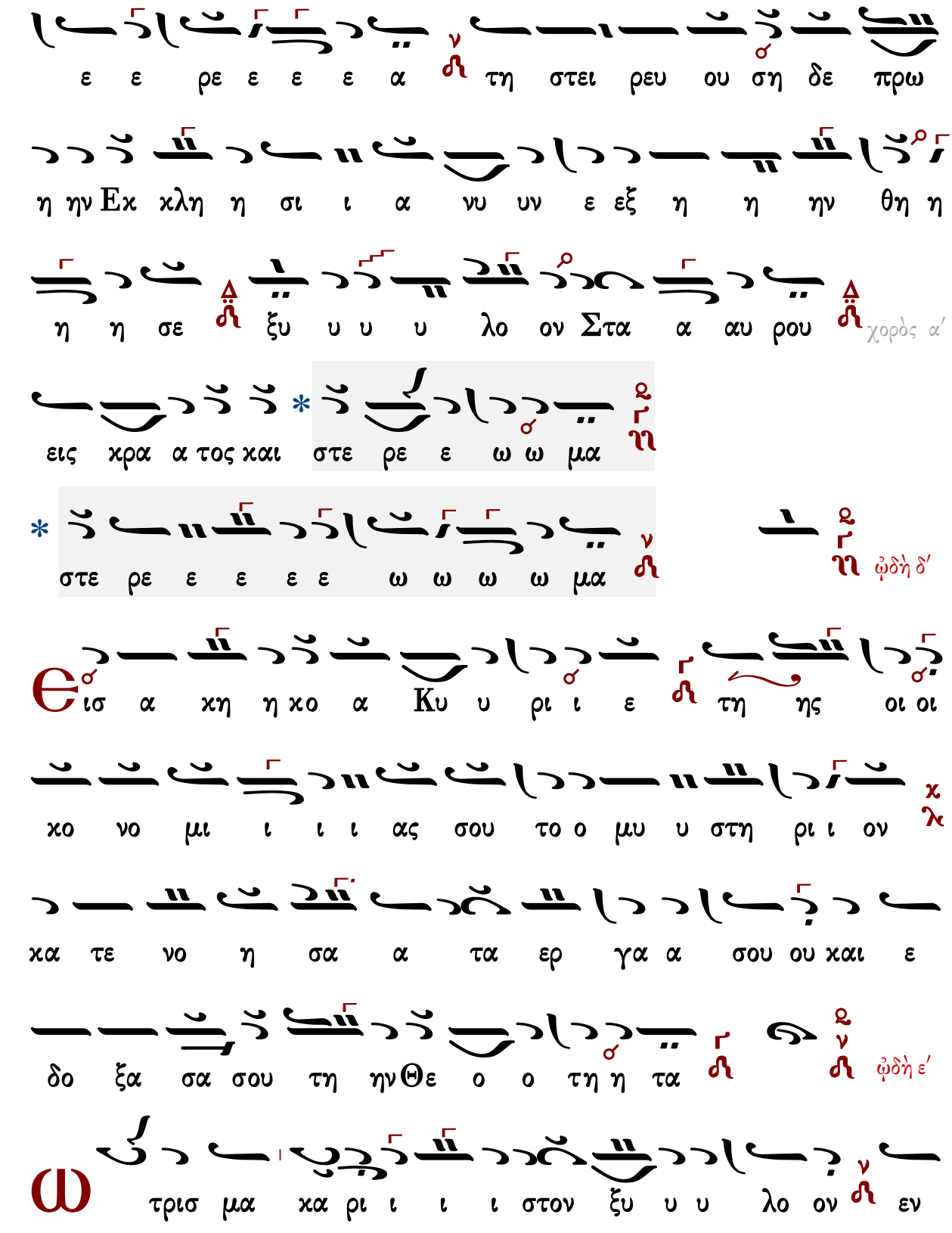
Ἦχος λ̱ πα
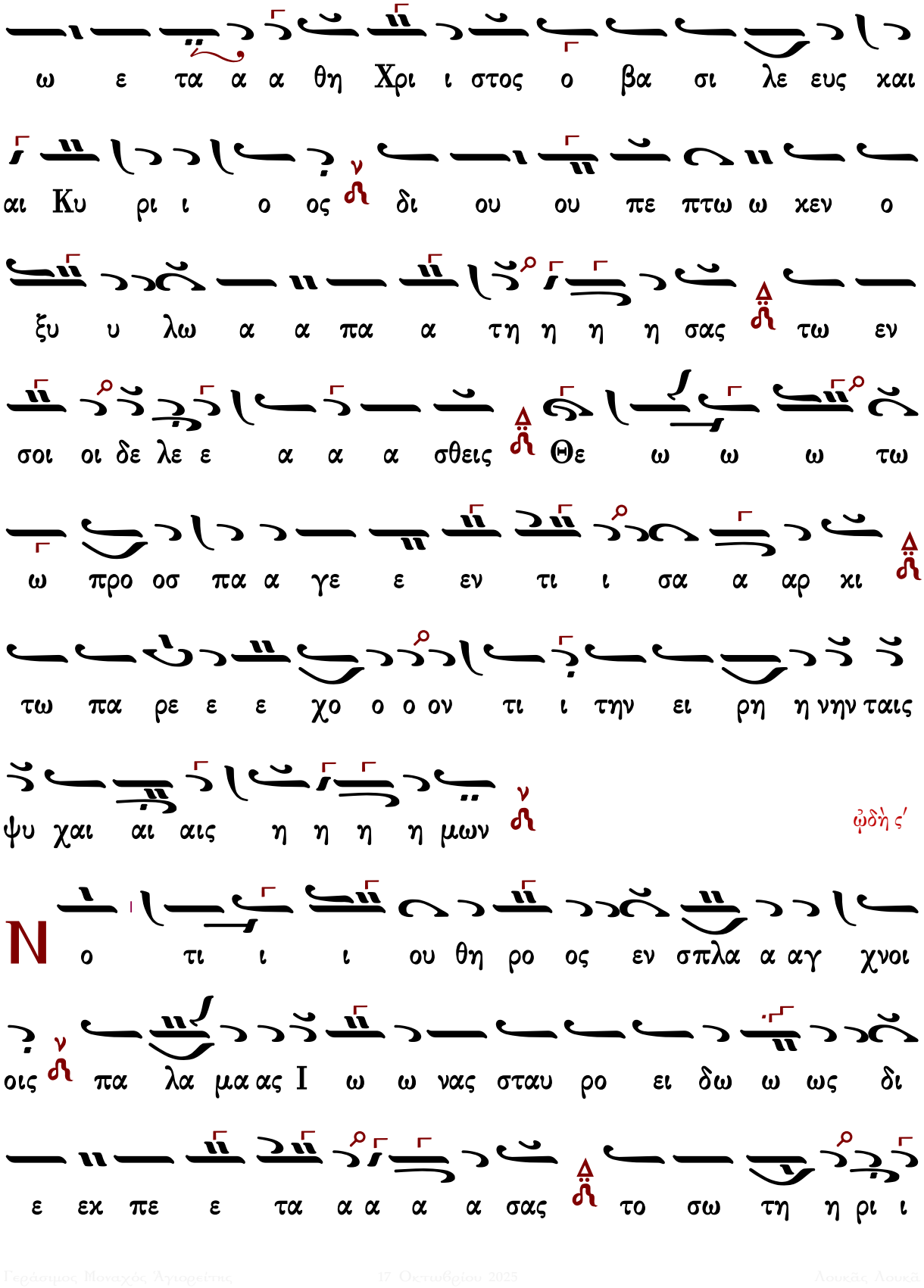
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.287/1636*

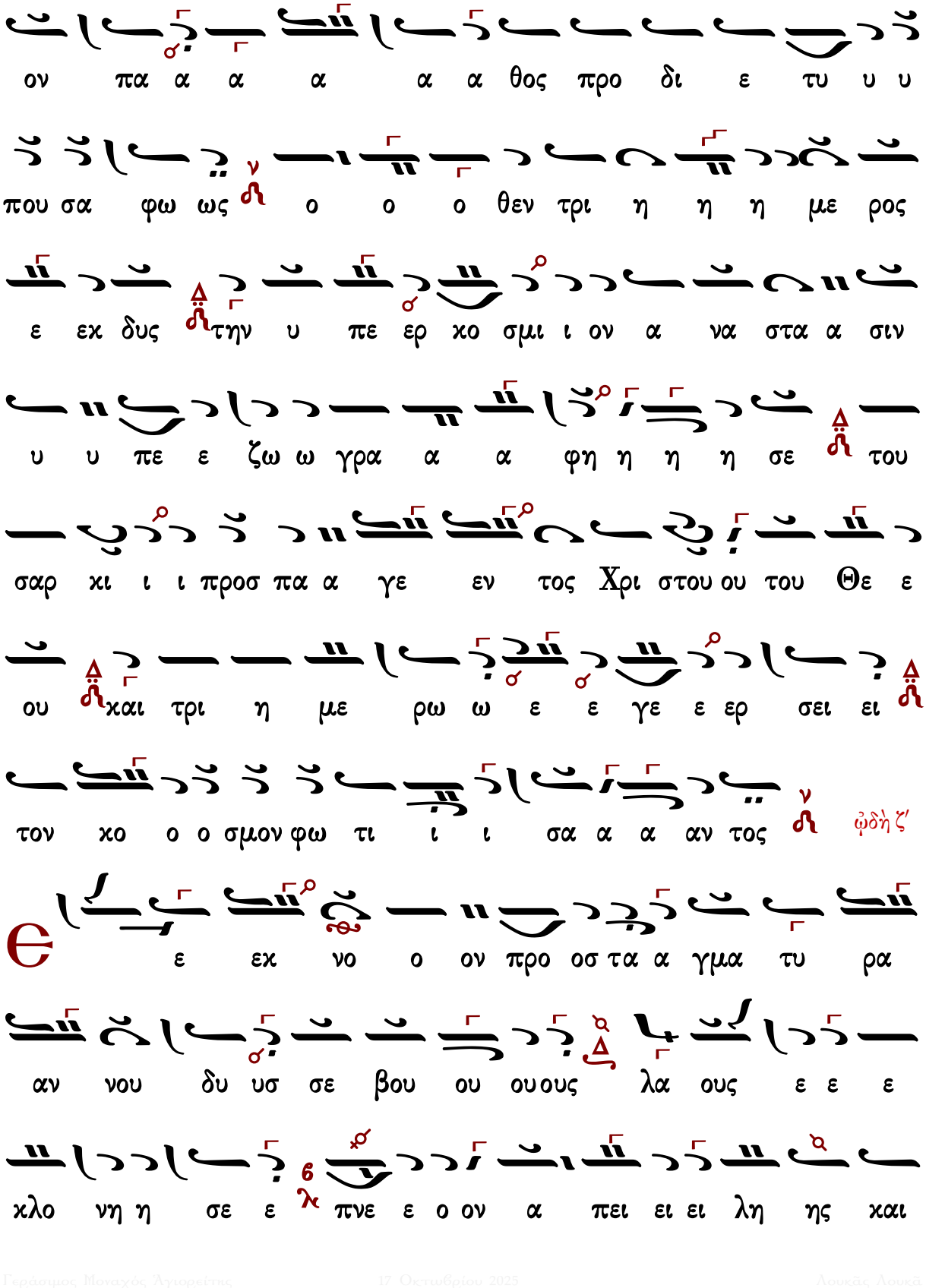

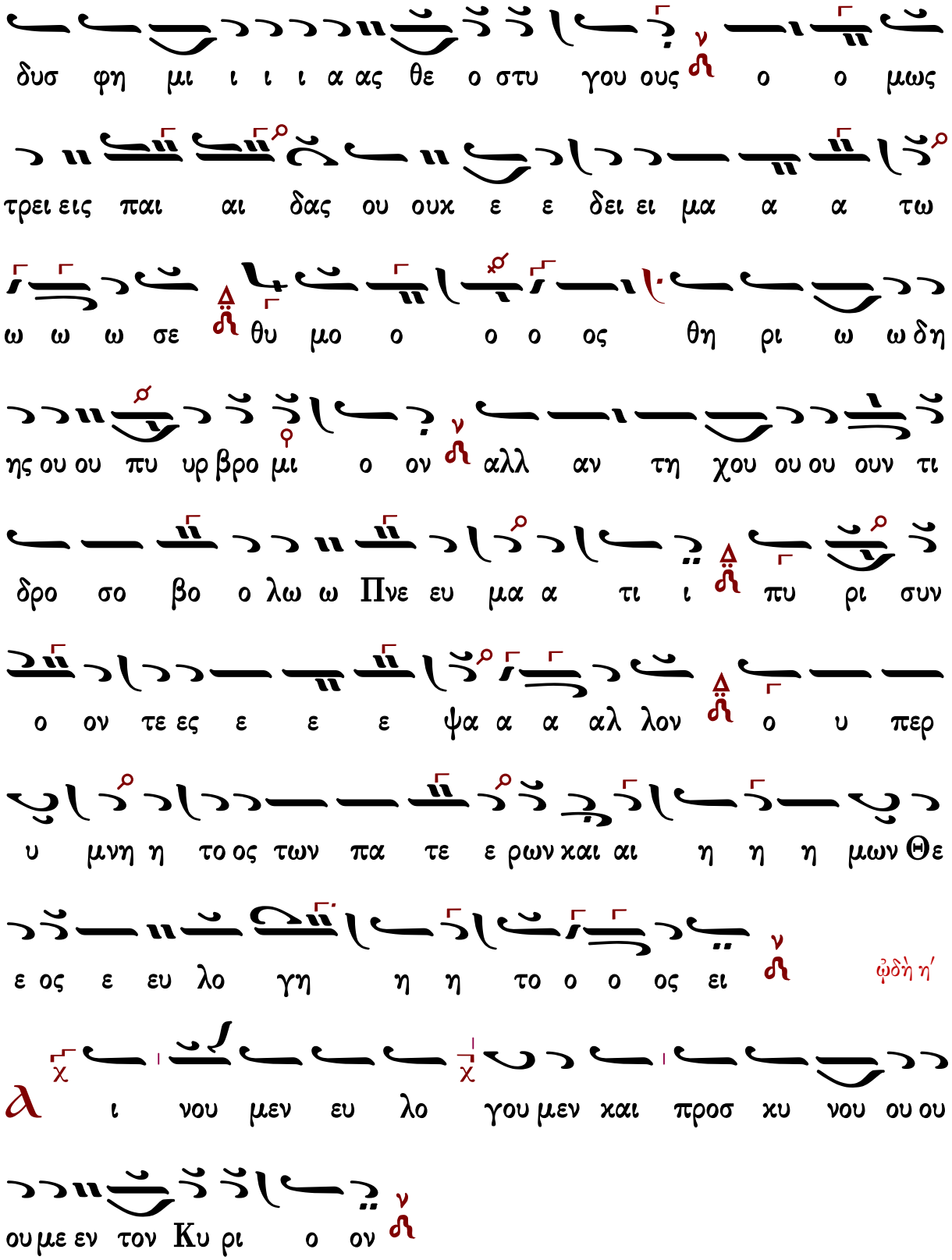
3 Γραμμαί τινες τῶν καταβασιῶν διεσκευάσθησαν ἐλαφρῶς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου διαιρέσεως φράσεων. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

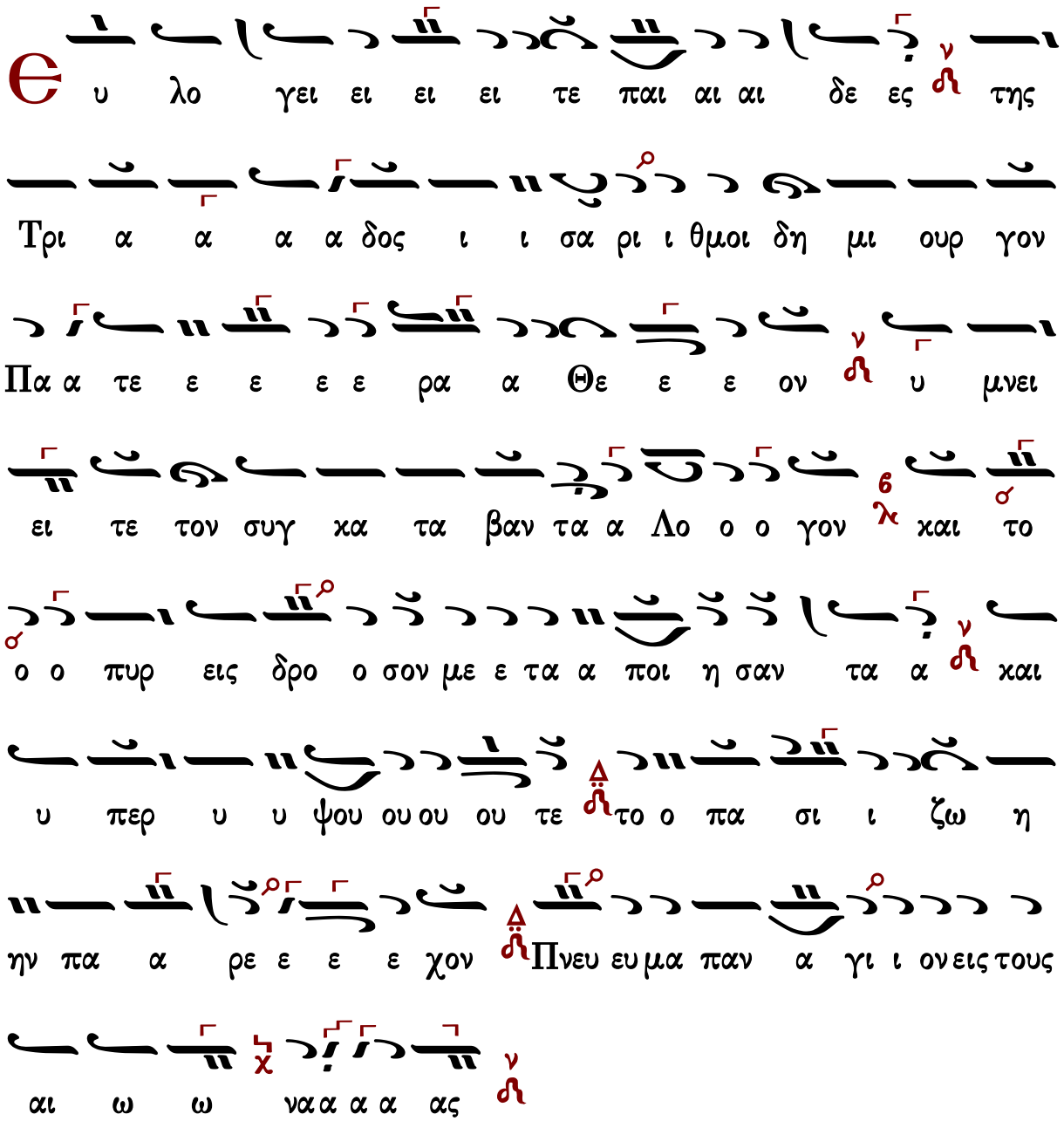

θει ει ει ει α ας ρα α α βδω τηνΕ ρυ θραν
δι ε τε ε με τω Ισ ρα η ηλ πε ζευ σαν τι
ι τηνδε ε ε ε πι στρε πτι ι χως Φα ρα ω
τοι οις αρ μα α σι χρο τη η σας η η νω ω σεν επ
ευ ρους δι α α γρα α α ψας το α ητ τη τον ο
ο ο πλον δι ο ο Χρι στω ω α α σω ω μεν τω
Θε ω η μων ο ο ο τι δε δο ο ξα α σται ᾠδὴ γ′
Ρ α α βδος ει εις τυ υ πον του ου μυ στη η η ρι ου
πα α ρα α λα αμ βα α α νε ε ε ε ται τω
βλα στω ω ω γαρ προ ο ο χρι ι ι νει το ον ι ε

ε ε ρε ε ε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω
η ην Εκ κλη η σι ι α νυ υν ε εξ η η ην θη η
η η σε ξυ υ υ λο ον Στα α αυ ρου χορὸς α΄
εις χρα α τος και στε ρε ε ω ω μα
στε ρε ε ε ε ω ω ω ω μα ᾠδὴ δ΄
Θ ισ α χη η κο α Κυ υ ρι ι ε τη ης οι οι
κο νο μι ι ι ι ας σου το ο μυ υ στη ρι ι ον
κα τε νο η σα α τα ερ γα α σου ου και ε
δο ξα σα σου τη ην Θε ο ο τη η τα ᾠδὴ ε΄
ω τρισ μα κα ρι ι ι ι στον ξυ υ υ λο ον εν

ω ε τα α α θη Χρι ι στος ο βα σι λε ευς και
αι Κυ ρι ι ο ος δι ου ου πε πτω ω χεν ο
ξυ υ λω α α πα α τη η η η σας τω εν
σοι οι δε λε ε α α α σθεις Θε ω ω ω τω
ω προ οσ πα α γε ε εν τι ι σα α αρ χι
τω πα ρε ε ε χο ο ο ον τι ι την ει ρη η νην ταις
ψυ χαι αι αις η η η η μων
ᾠδὴ ς′
Ν ο τι ι ι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοι
οις πα λα μα ας Ι ω ω νας σταυ ρο ει δω ω ως δι
ε εκ πε ε τα α α α σας το σω τη η ρι ι

ον πα α α α α α θος προ δι ε τυ υ υ
που σα φω ως ο ο ο θεν τρι η η η με ρος
ε εκ δυς την υ πε ερ χο σμι ι ον α να στα α σιν
υ υ πε ε ζω ω γρα α α φη η η η σε του
σαρ κι ι ι προσ πα α γε εν τος Χρι στου ου του Θε ε
ου και τρι η με ρω ω ε ε γε ε ερ σει ει
τον χο ο ο σμον φω τι ι ι σα α α αν τος ὡδὴ ζ΄
ε εκ νο ο ον προ οσ τα α γμα τυ ρα
αν νου δυ υσ σε βου ου ουους λα ους ε ε ε
χλο νη η σε ε πνε ε ο ον α πει ει ει λη ης και

δυσ φη μι ι ι ι α ας θε ο στυ γου ους ο ο μως
τρει εις παι αι δας ου ουκ ε ε δει ει μα α α τω
ω ω ω σε θυ μο ο ο ο ος θη ρι ω ω δη
ης ου ου πυ υρ βρο μι ο ον αλλ αν τη χου ου ουν τι
δρο σο βο ο λω ω Πνε ευ μα α τι ι πυ ρι συν
ο ον τε ες ε ε ε ψα α α αλ λον ο υ περ
υ μνη η το ος των πα τε ε ρων και αι η η η μων Θε
ε ος ε ευ λο γη η η το ο ο ος ει
ᾠδὴ η′
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου
ου με εν τον Κυ ρι ο ον

ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

κανὼν α΄ ἦχος πλ.δ΄

«Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ᾽ οὗ τὸ τοῦ

Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι᾽ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν». (β′)

Ἀγαλλέσθω τὰ δρυμοῦ ξύλα σύμπαντα, ἁγιασθείσης τῆς φύσεως αὐτῶν, ὑφ᾽ οὗ περ ἐξ ἀρχῆς, ἐφυτεύθη Χριστοῦ, τανυθέντος ἐν ξύλῳ· δι᾽ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦμεν αὐτὸν καὶ μεγαλύνομεν.

Ἱερὸν ἠγέρθη κέρας θεόφροσι, τῆς κεφαλῆς τῶν ἁπάντων ὁ Σταυρός, ἐν ᾧ ἁμαρτωλῶν νοουμένων, συνθλῶνται τὰ κέρατα πάντα, δι᾽ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦμεν αὐτὸν καὶ μεγαλύνομεν.

κανὼν β′

«Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενὴς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι».

Μὴ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύλου, ἐάσας ἀναιρέσιμον Κύριε, διὰ Σταυροῦ τελείως ἐξήλειψας· ὅθεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτέ, πικρίαν ὑδάτων Μερρᾶς, προτυποῦν τοῦ Σταυροῦ τὴν ἐνέργειαν· ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀδιαλείπτως βαπτομένους, τῷ ζόφῳ τοῦ προπάτορος Κύριε, διὰ Σταυροῦ ἀνύψωσας σήμερον· ὡς γὰρ τῇ πλάνῃ ἄγαν ἀκρατῶς, ἡ φύσις προκατηνέχθη, παγκλήρως ἡμᾶς πάλιν ἀνώρθωσε, τὸ φῶς τὸ τοῦ Σταυροῦ σου· ὃν οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἵνα τὸν τύπον ὑποδείξῃς, τῷ κόσμῳ προσκυνούμενον Κύριε, τόν τοῦ Σταυροῦ ἐν πᾶσιν ὡς ἔνδοξον, ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωσας, φωτὶ ἀπλέτῳ ἠγλαϊσμένον, βασιλεῖ πανοπλίαν ἀήττητον· ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

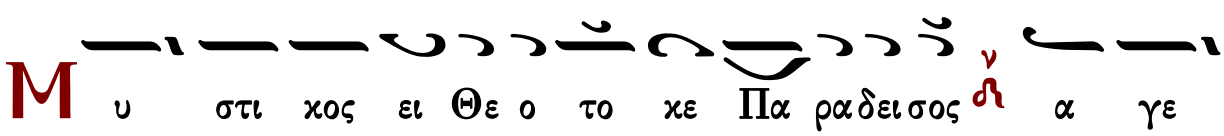
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

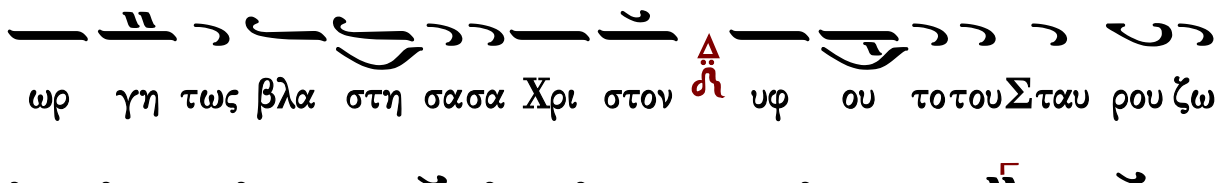
Κανὼν α′ ᾠδὴ θ′

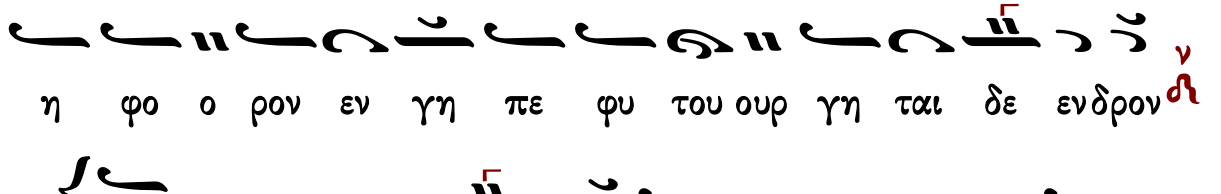
ὁ εἱρμὸς

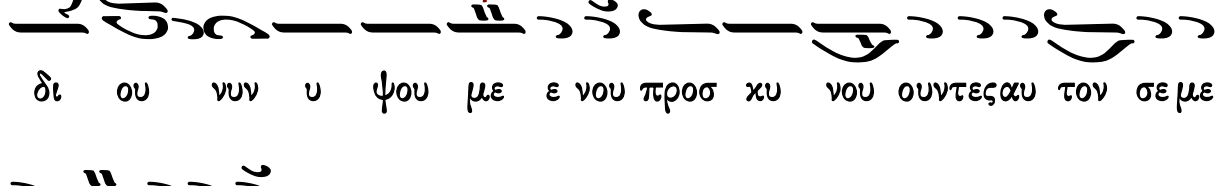
Ἦχος λ π δ Νη

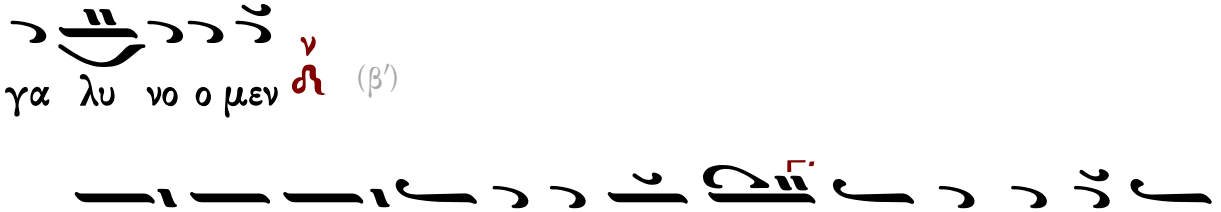
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.235#

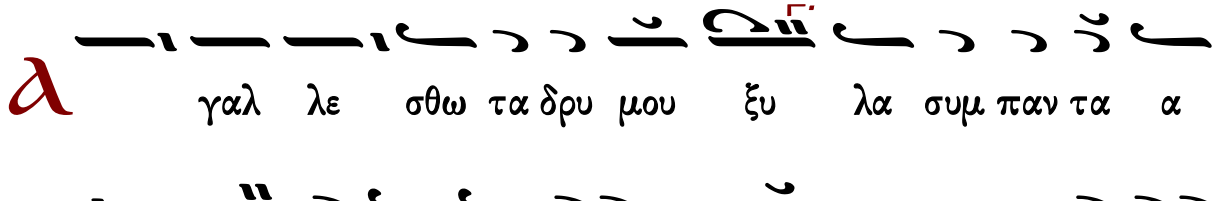

ωρ γη τως βλα στη σασα Χρι στον υφ ου τοτουΣταυ ρου ζω

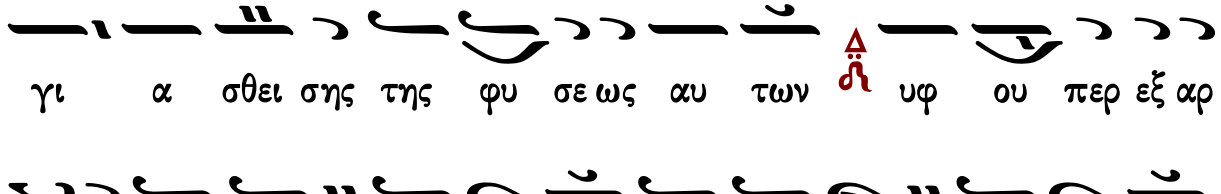

η φο ο ρον εν γη πε φυ του ουρ γη ται δε ενδρον

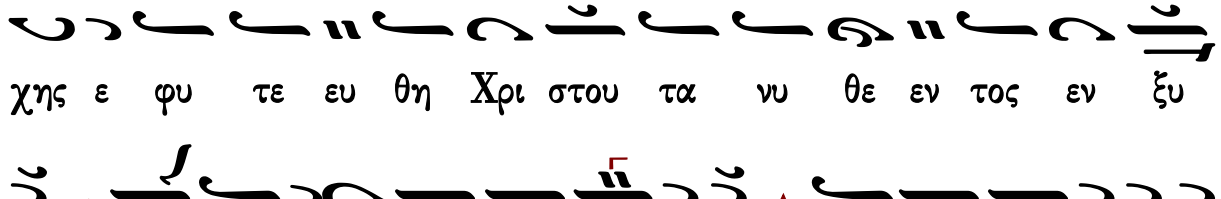

δι ου νυν υ ψου με ε νου προσ κυ νου ουντεςαυ τον σε με

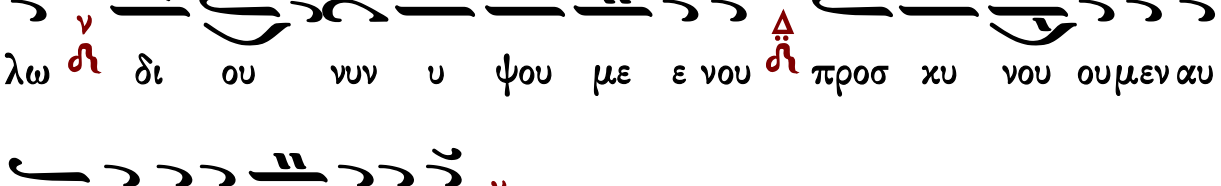

γα λυ νο ο μεν

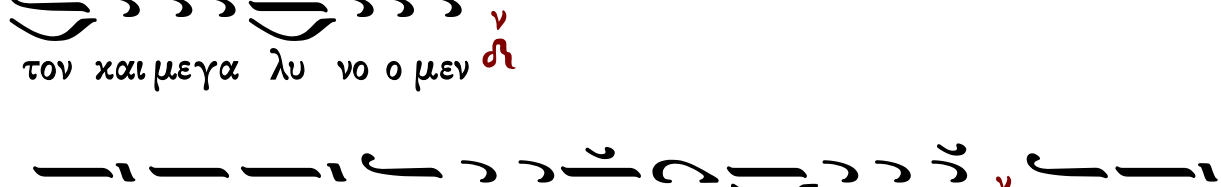
(β′)

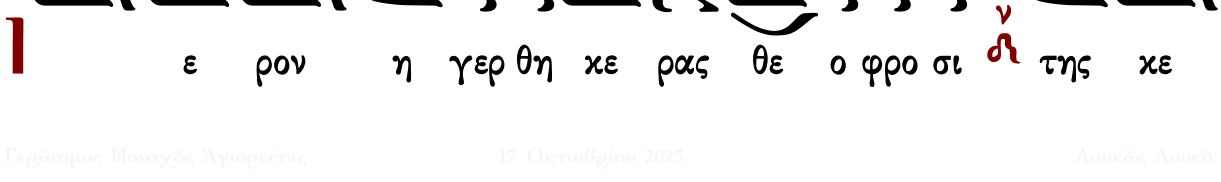

α γαλ λε σθω τα δρυ μου ξυ λα συμ παν τα α

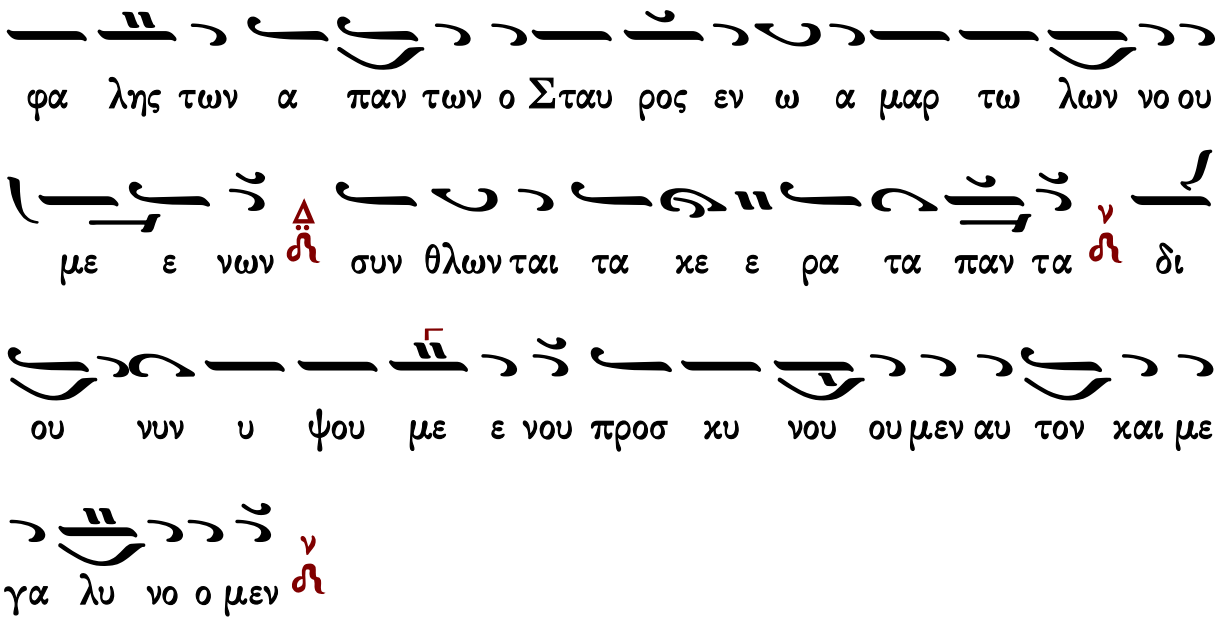

γι α σθει σης της φυ σε ως αυ των υφ ου περ εξ αρ

χης ε φυ τε ευ θη Χρι στου τα νυ θε εν τος εν ξυ

λω δι ου νυν υ ψου με ε νου προσ κυ νου ουμεν αυ

τον χαι μεγα λυ νο ο μεν

ι ε ρον η γερ θη κε ρας θε ο φρο σι της κε

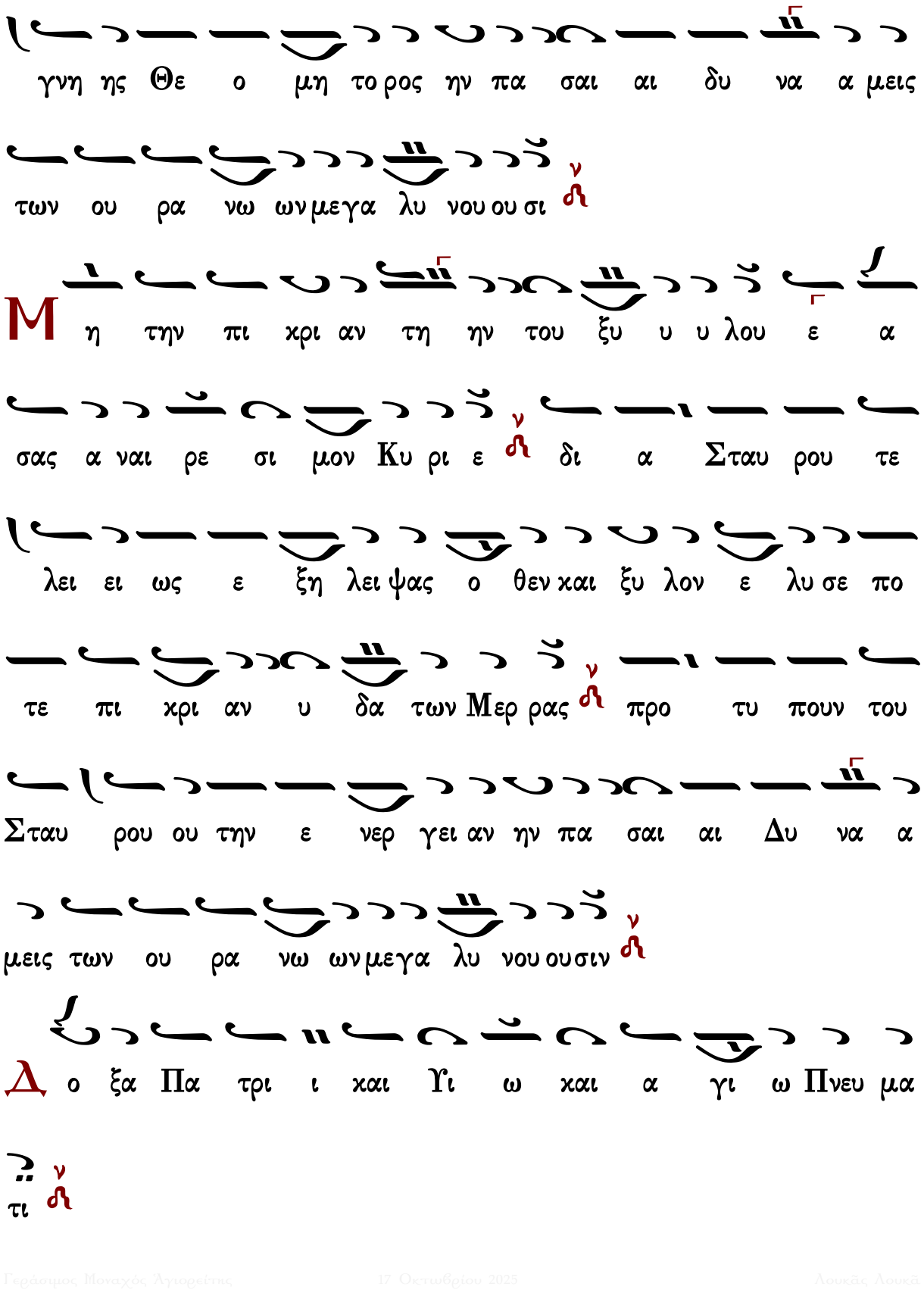
Κανών Β' ᾠδὴ θ'

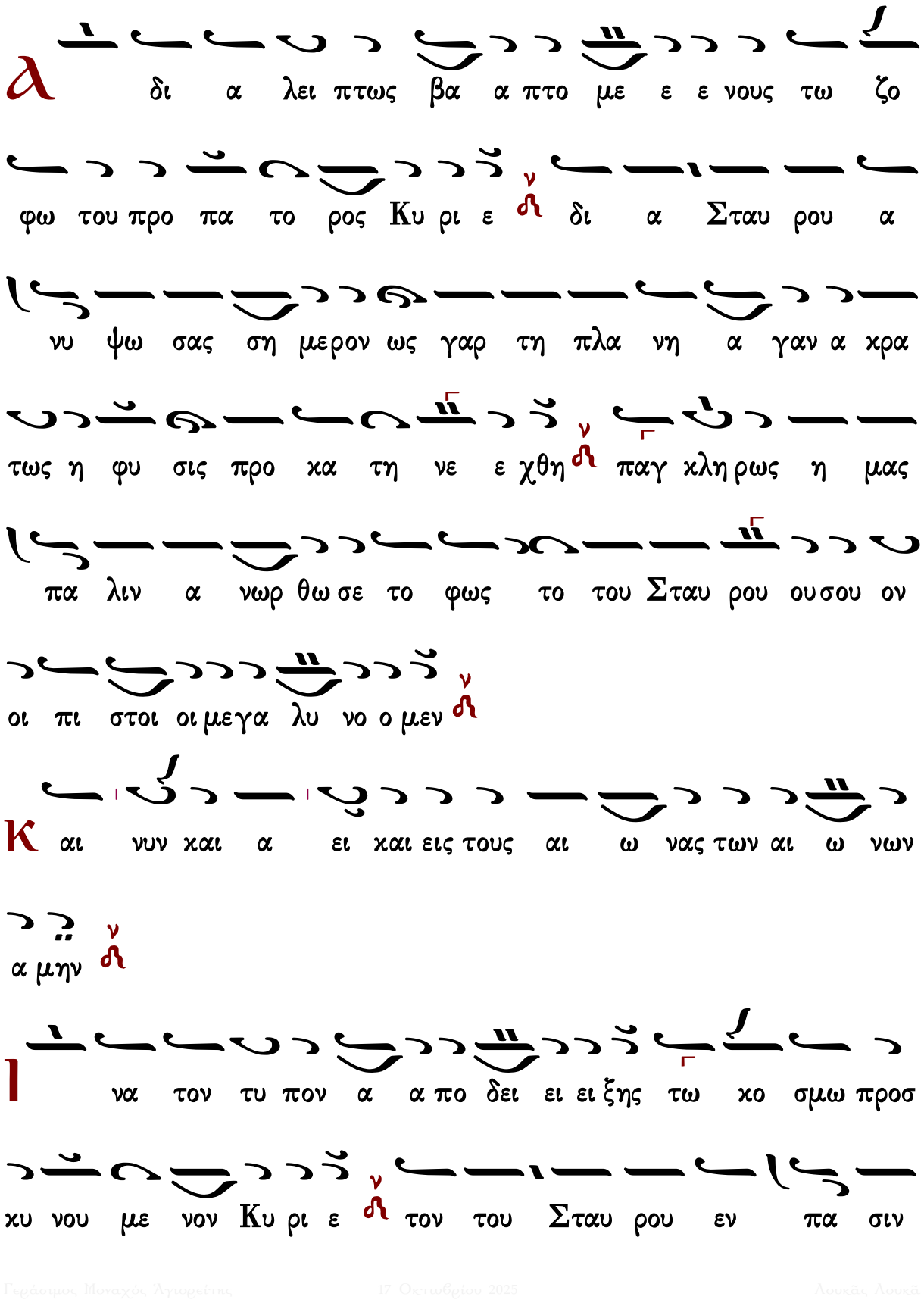
εἱρμὸς ἄλλος

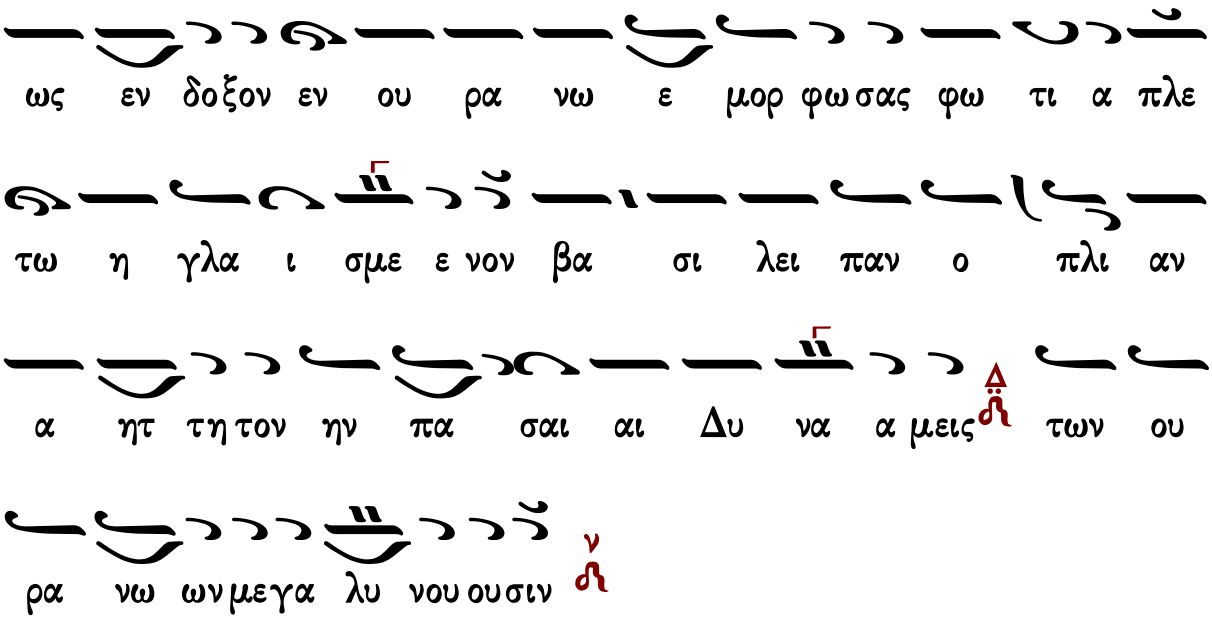
Ἦχος λ π ἡ Νη

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.236#

γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι δυ να α μεις
των ου ρα νω ων μεγα λυ νου ου σι
Μη την πι χρι αν τη ην του ξυ υ υ λου ε α
σας α ναι ρε σι μον Κυ ρι ε δι α Σταυ ρου τε
λει ει ως ε ξη λει ψας ο θεν και ξυ λον ε λυ σε πο
τε πι χρι αν υ δα των Μερ ρας προ τυ πουν του
Σταυ ρου ου την ε νερ γει αν ην πα σαι αι Δυ να α
μεις των ου ρα νω ων μεγα λυ νου ουσιν
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Α δι α λει πτως βα α πτο με ε ε νους τω ζο
φω του προ πα το ρος Κυ ρι ε δι α Σταυ ρου α
νυ ψω σας ση μερον ως γαρ τη πλα νη α γαν α χρα
τως η φυ σις προ κα τη νε ε χθη παγ χλη ρως η μας
πα λιν α νωρ θω σε το φως το του Σταυ ρου ουσου ον
οι πι στοι οι μεγα λυ νο ο μεν
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Ι να τον τυ πον α α πο δει ει ει ξης τω χο σμω προσ
κυ νου με νον Κυ ρι ε τον του Σταυ ρου εν πα σιν

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος πλ.δ΄

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ᾽ οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον. Δι᾽ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενὴς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Σύντομος	Ἀργὴ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
	Κωνσταντίνου Λάμπρου

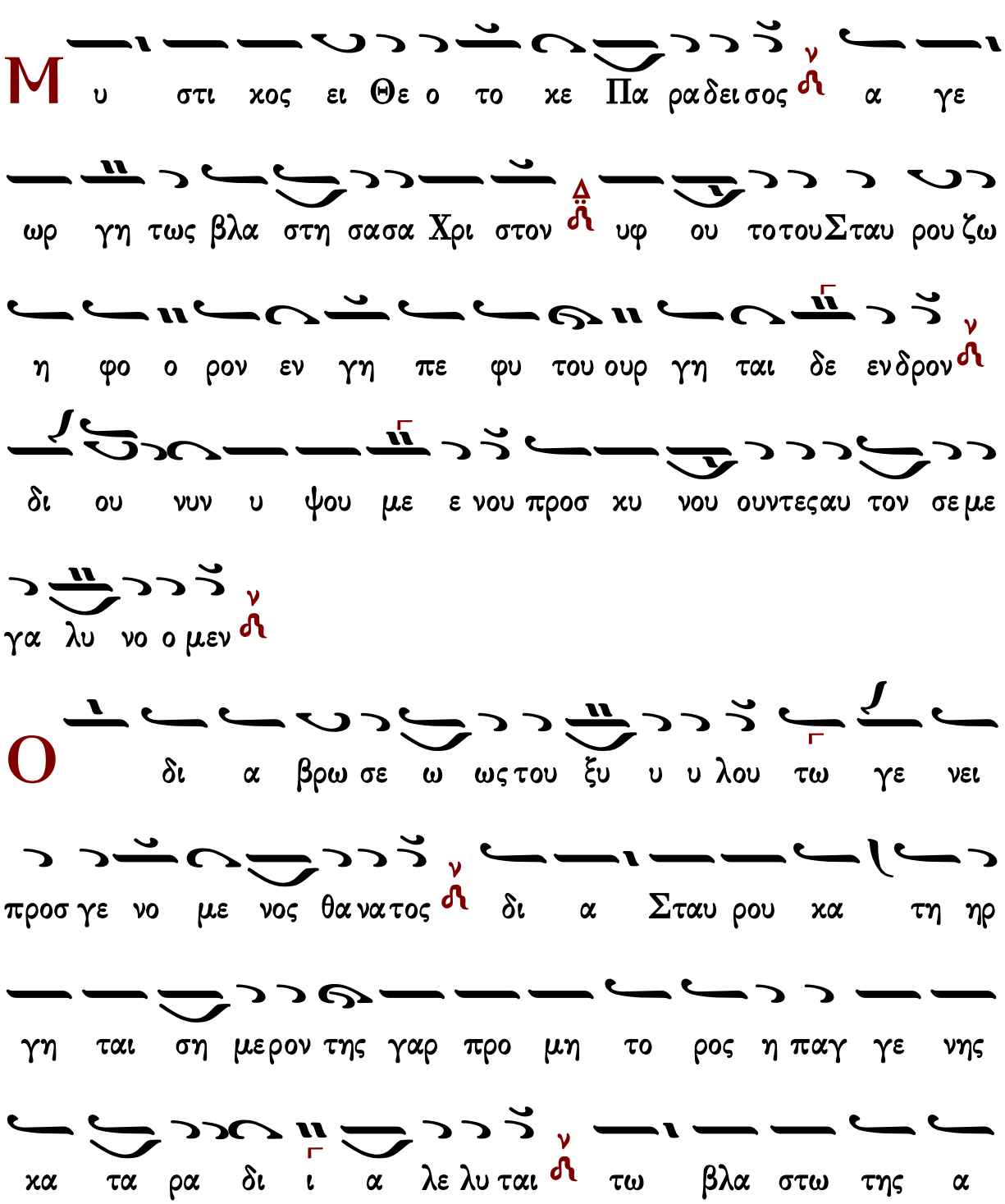
Σύντομος

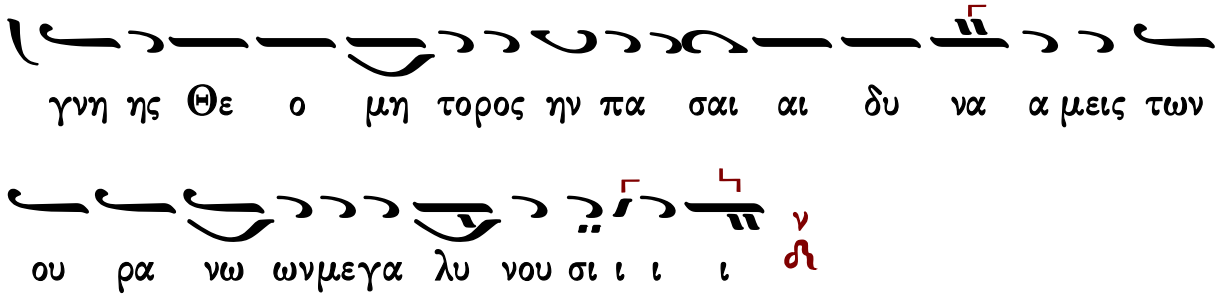
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Πέτρου Λαμπαδαρίου
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ π ἀ Νη

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.235#

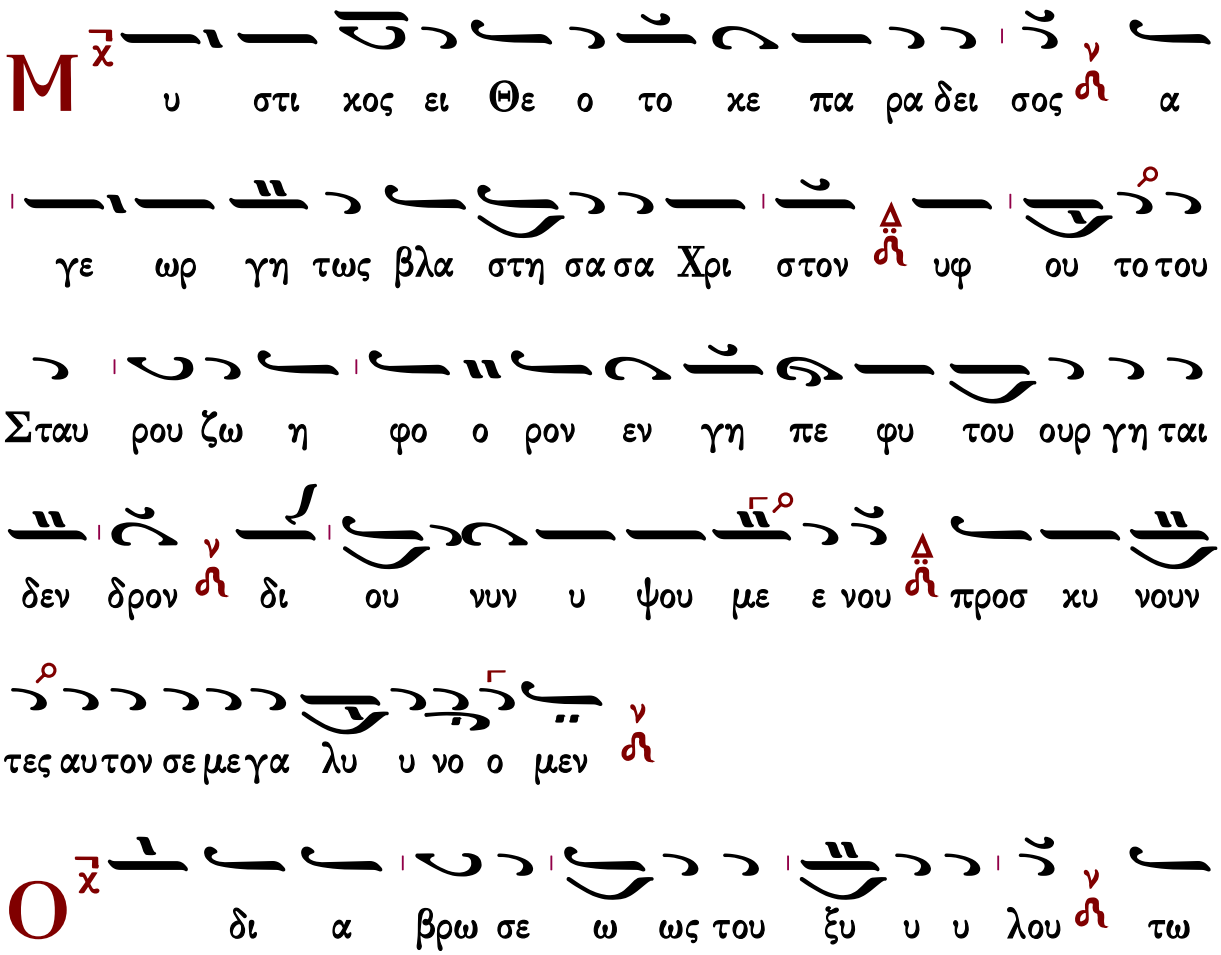

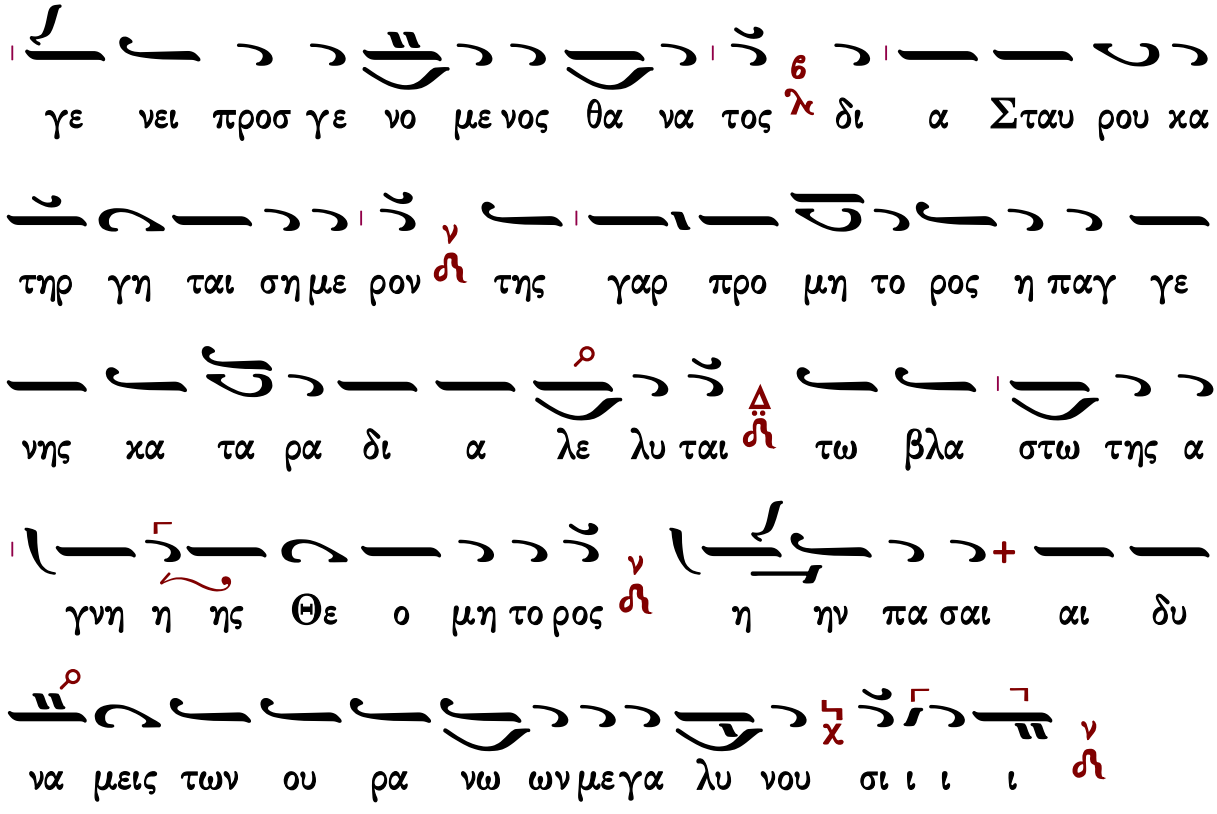
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾨδὴ θ′

Ἦχος λ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.295/1644*

Ἀργὰ
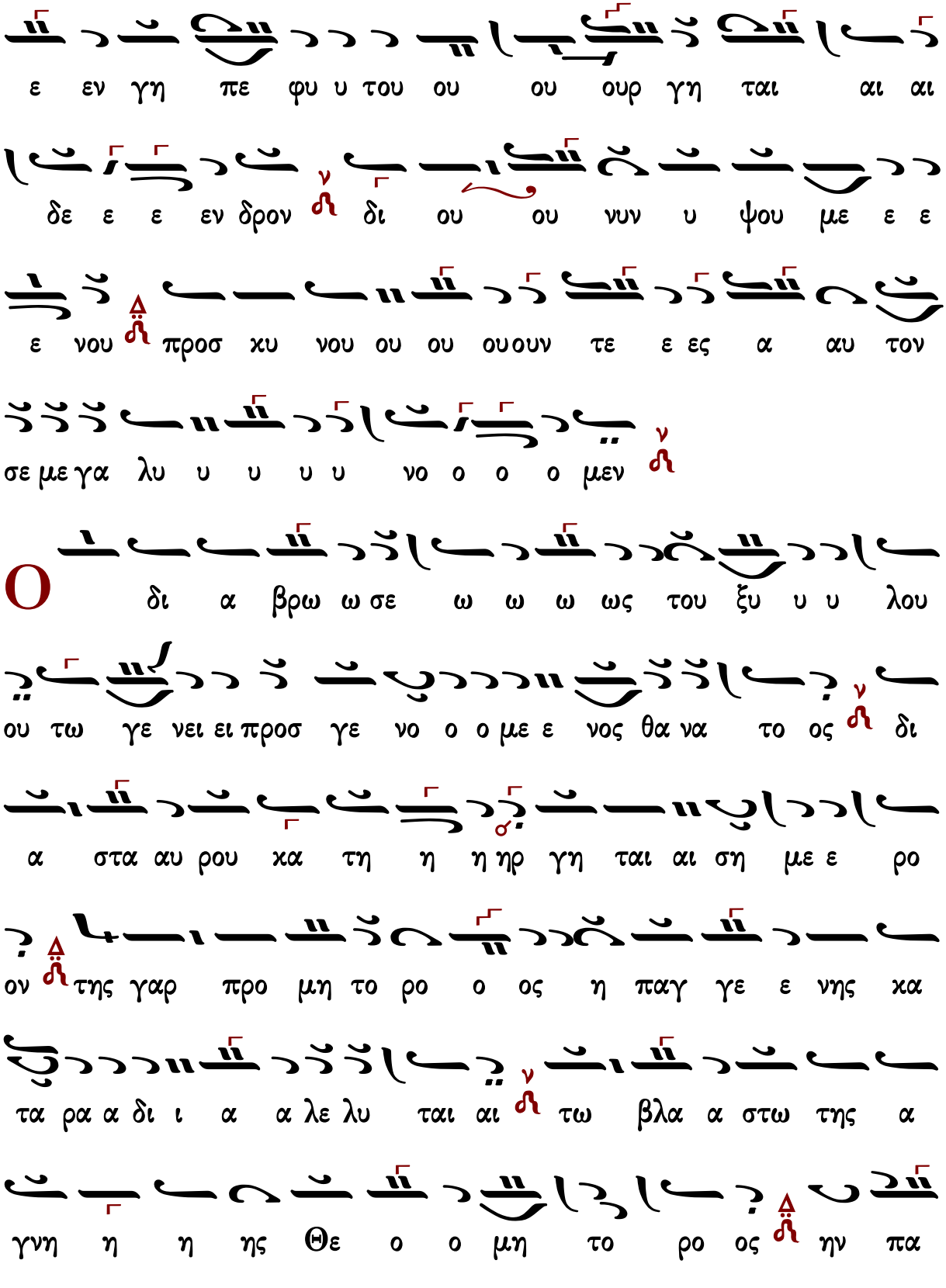
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

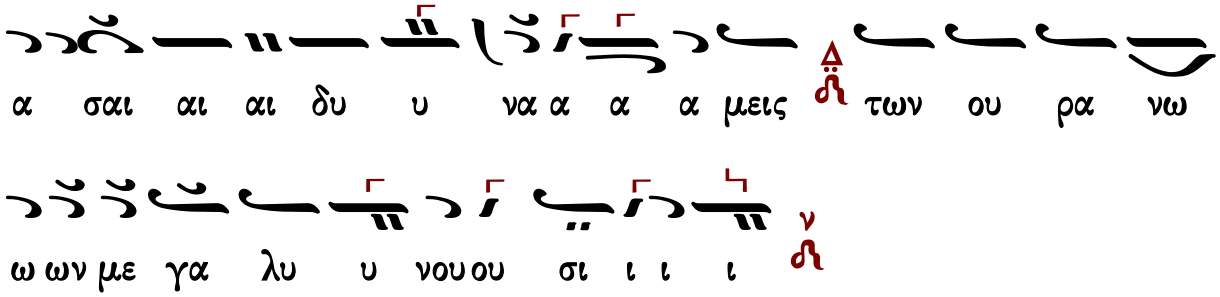
Πέτρου Λαμπαδαρίου
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ πα Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.91#

ε εν γη πε φυ υ του ου ου ουρ γη ται αι αι
δε ε ε εν δρον δι ου ου νυν υ ψου με ε ε
ε νου προσ κυ νου ου ου ουουν τε ε ες α αυ τον
σε με γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο μεν
Ο δι α βρω ω σε ω ω ω ως του ξυ υ υ λου
ου τω γε νει ει προσ γε νο ο ο με ε νος θα να το ος δι
α στα αυ ρου κα τη η η ηρ γη ται αι ση με ε ρο
ον της γαρ προ μη το ρο ο ος η παγ γε ε νης κα
τα ρα α δι ι α α λε λυ ται αι τω βλα α στω της α
γνη η η ης Θε ο ο μη το ρο ος ην πα

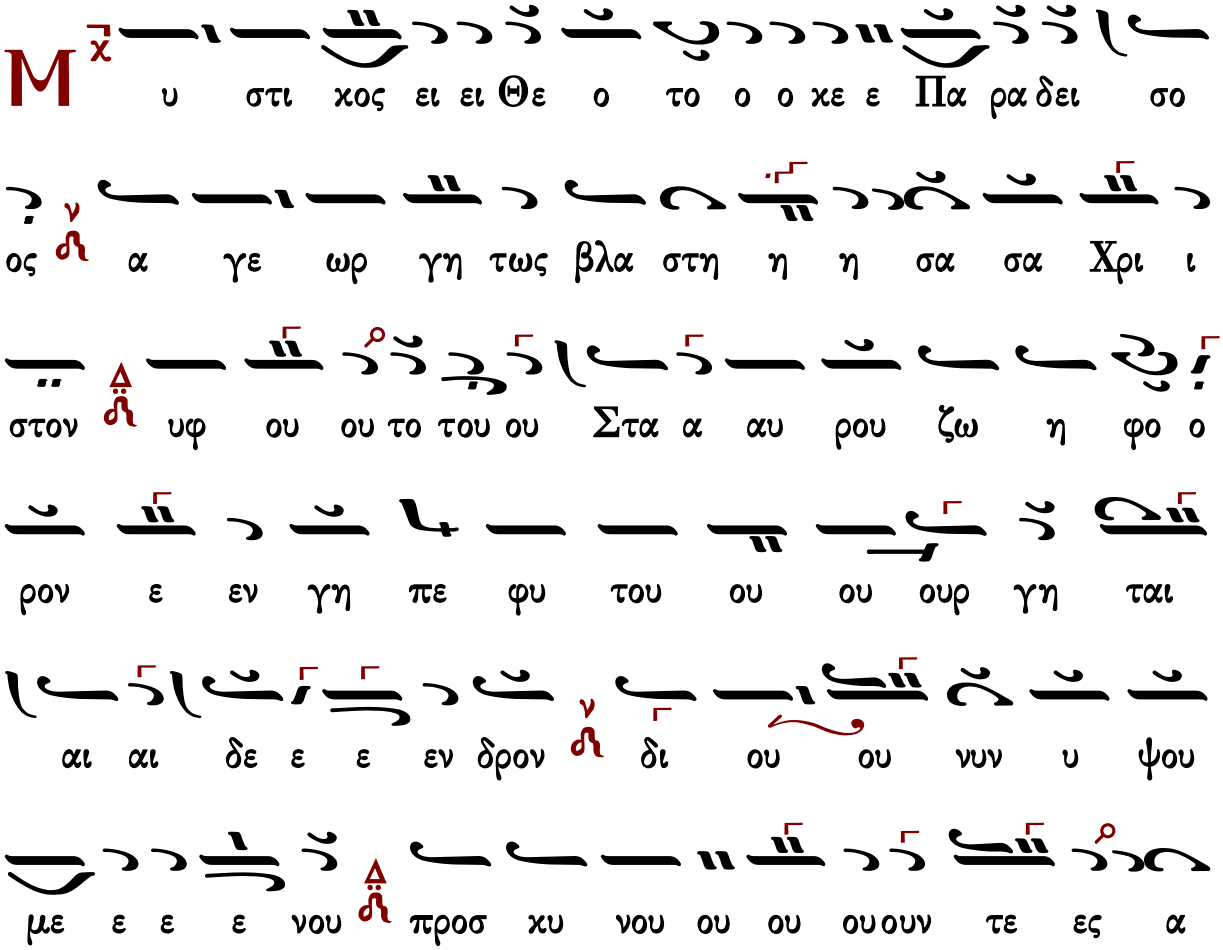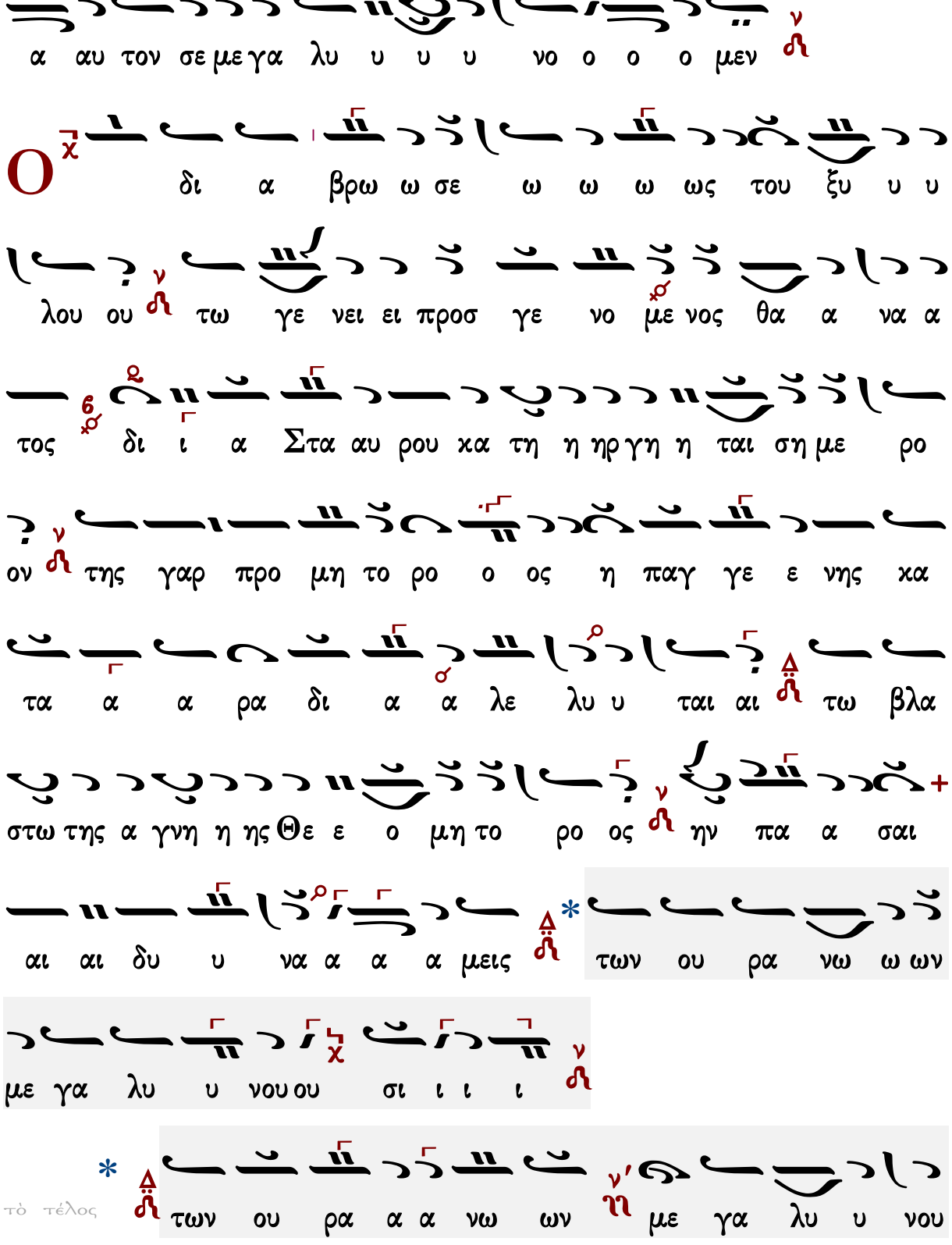

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου Λαμπαδαρίου
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ π ν Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.291/1640*

α αυ τον σε με γα λυ υ υ υ νο ο ο ο μεν
δι α βρω ω σε ω ω ω ως του ξυ υ υ
λου ου τω γε νει ει προσ γε νο με νος θα α να α
τος δι ι α Στα αυ ρου κα τη η ηρ γη η ται ση με ρο
ον της γαρ προ μη το ρο ο ος η παγ γε ε νης κα
τα α α ρα δι α α λε λυ υ ται αι τω βλα
στω της α γνη η ης Θε ε ο μη το ρο ος ην πα α σαι
αι αι δυ υ να α α α μεις
των ου ρα νω ω ων
με γα λυ υ νου ου σι ι ι ι
τὸ τέλος
των ου ρα α α νω ων με γα λυ υ νου

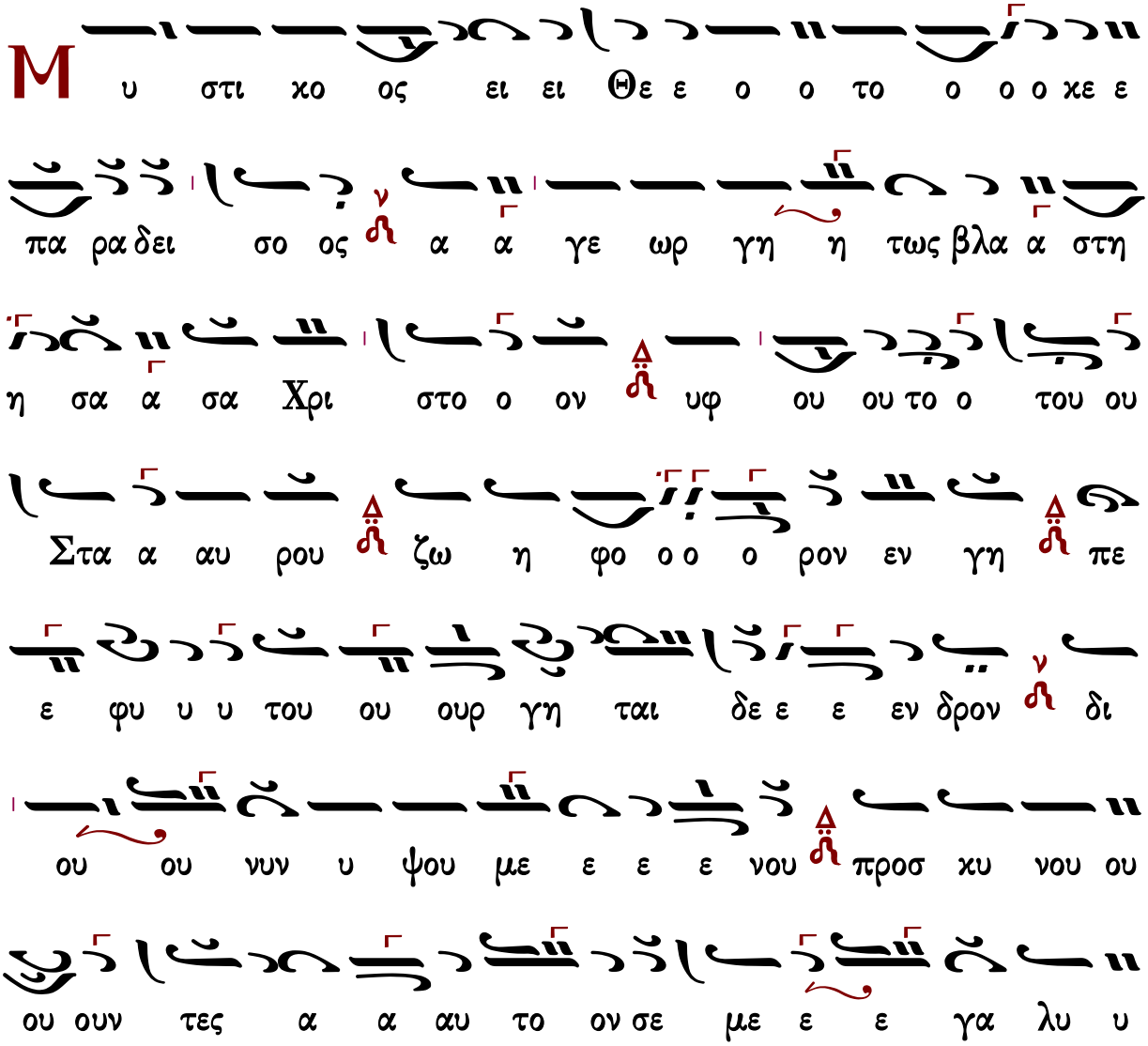

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Πέτρου Λαμπαδαρίου
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ π ἡ Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
05 Θεία Λειτουργία5.25 σ.257*

υ υ νο ο ο ο μεν
δι α βρω ω ω σε ω ω ω ως του ου ξυ υ
υ λου ου τω γε νει ει προ οσ γε ε νο ο ο ο ο με
ε νο ος θα α να το ος δι α Σταυ ρου κα
τη η η ηρ γη ται αι ση η με ε ρο ον της γαρ
προ μη το ρος η πα αγ γε νης κα τα α ρα α δι ι
α α λε ε λυ ται αι τω βλα α στω της α γνη
η η ης θε ο ο μη το ο ρο ος ην πα
α σαι αι αι δυ υ να α α α α μεις των ου ρα
νω ω ων με γα λυ υ νου ου ου σι ι ι ι ι

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου (προεόρτιες)

8-20 Νοεμβρίου

Ἦχος δ΄

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ καθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

ς Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι	Ἀργαί

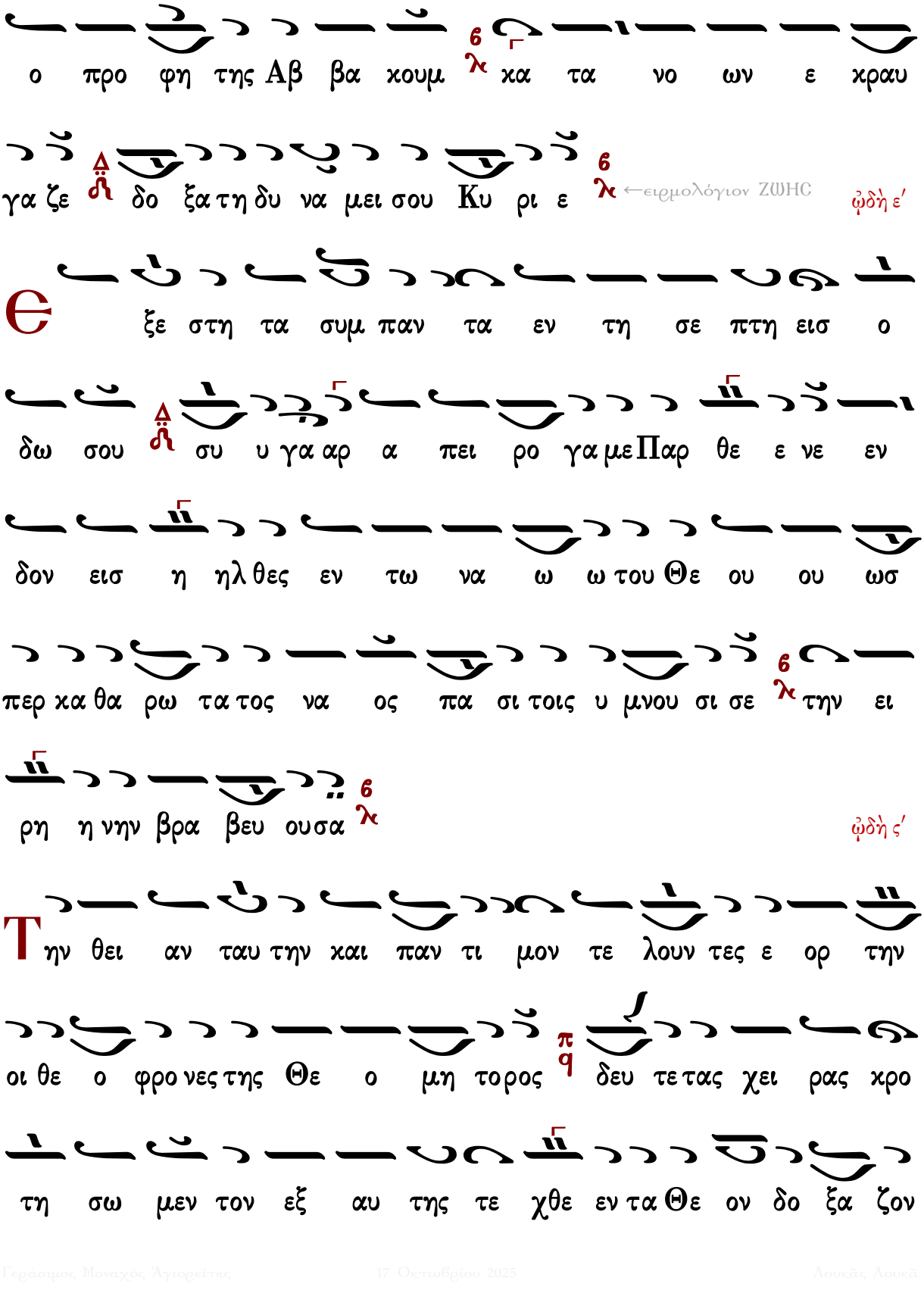
Σύντομοι

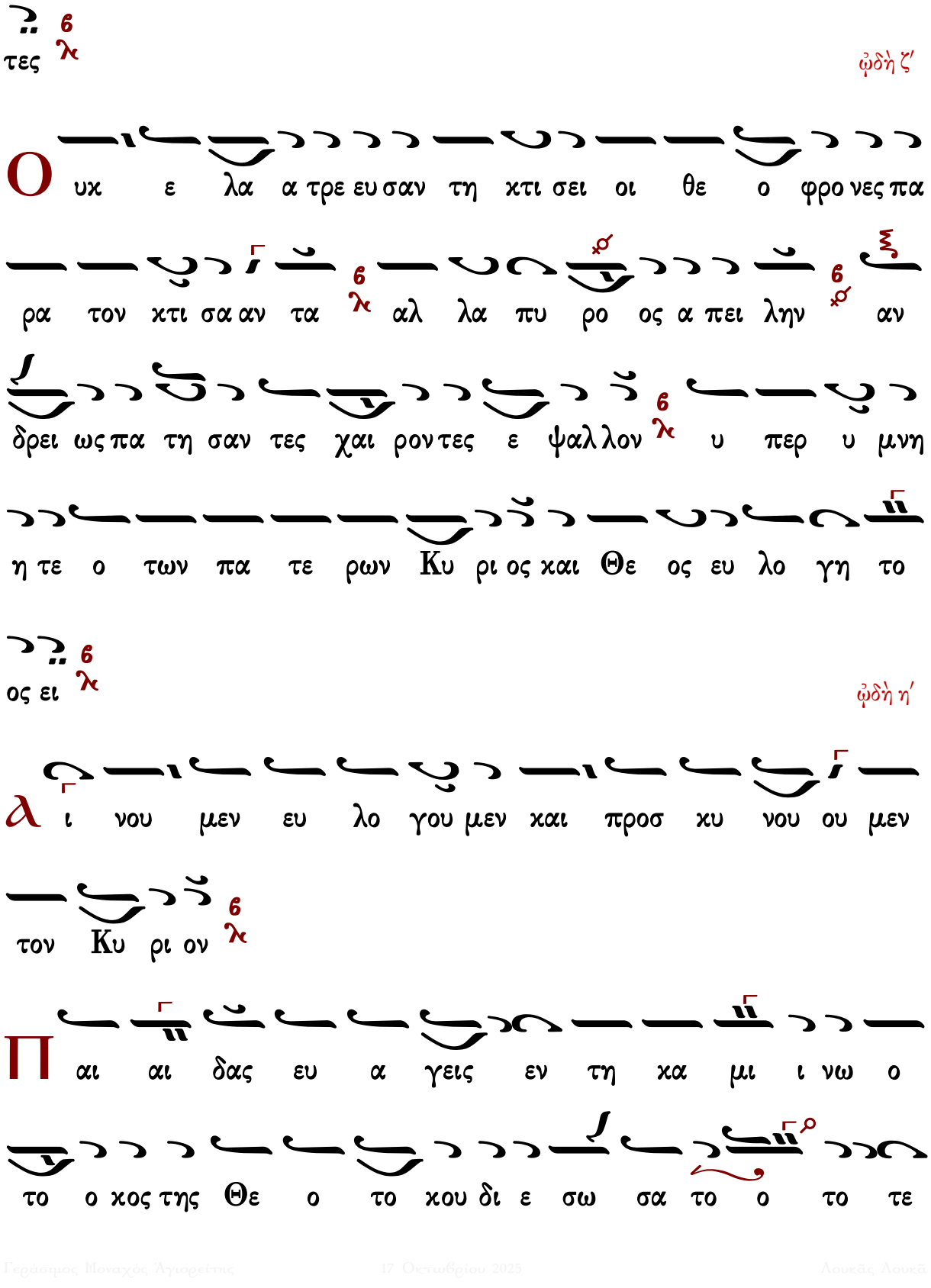
ᾠδὴ α΄

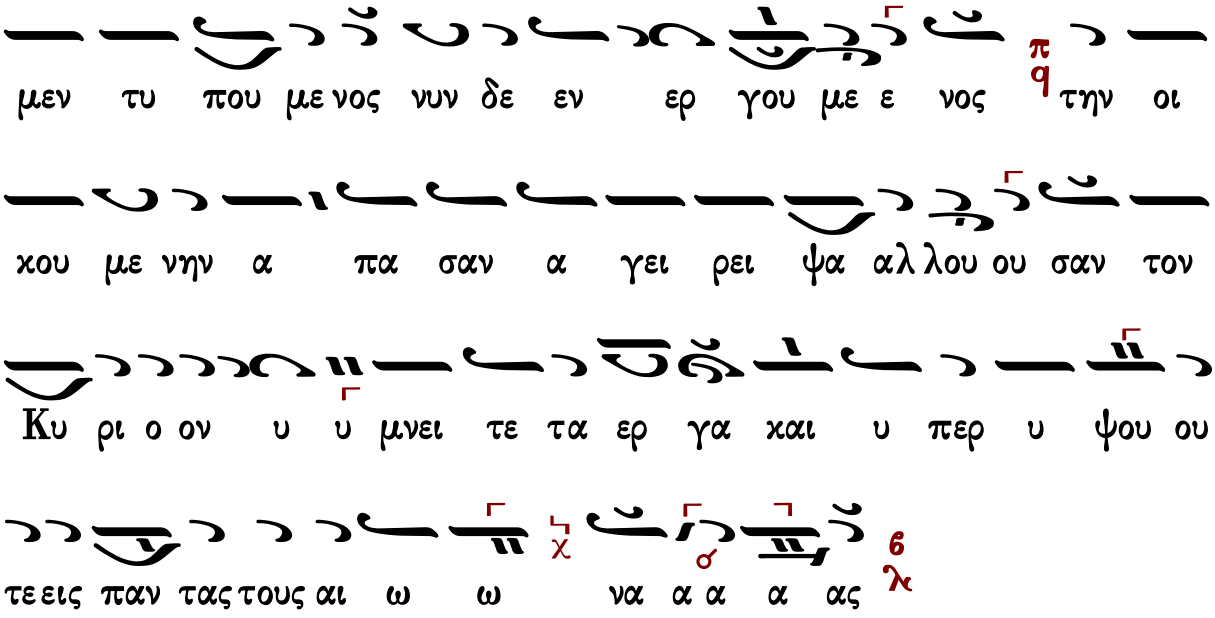
Ἦχος δ΄ Βʊ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

Α νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε ται
πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι Μη
τρι και ο φθη σο μαι φαι δρως παν η γυ ρι ζων και
α σω γη θο μενος ταυ της την εισ ο δον
ᾠδὴ γ΄
Τ ους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο κε η
ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ χρο τη σαν
τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη σε πτη εισ
ο δω σου χορὸς α΄ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον
ᾠδὴ δ΄
Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην της εκ
της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου του υ ψι στου

ο προ φη της Αβ βα χουμ χα τα νο ων ε χραυ
γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε ←ειρμολόγιον ΖΩΗC ᾠδὴ ε′
Θ ξε στη τα συμ παν τα εν τη σε πτη εισ ο
δω σου συ υ γα αρ α πει ρο γα μεΠαρ θε ε νε εν
δον εισ η ηλ θες εν τω να ω ω του Θε ου ου ωσ
περ κα θα ρω τα τος να ος πα σι τοις υ μνου σι σε την ει
ρη η νην βρα βευ ουσα
ᾠδὴ ς′
Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την
οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος δευ τε τας χει ρας χρο
τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον

τες
ᾠδὴ ζ΄
Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα
ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν
δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ μνη
η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το
ος ει
ᾠδὴ η΄
Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον
Παι δας ευ α γεις εν τη χα μι ι νω ο
το ο κος της Θε ο το κου δι ε σω σα το ο το τε

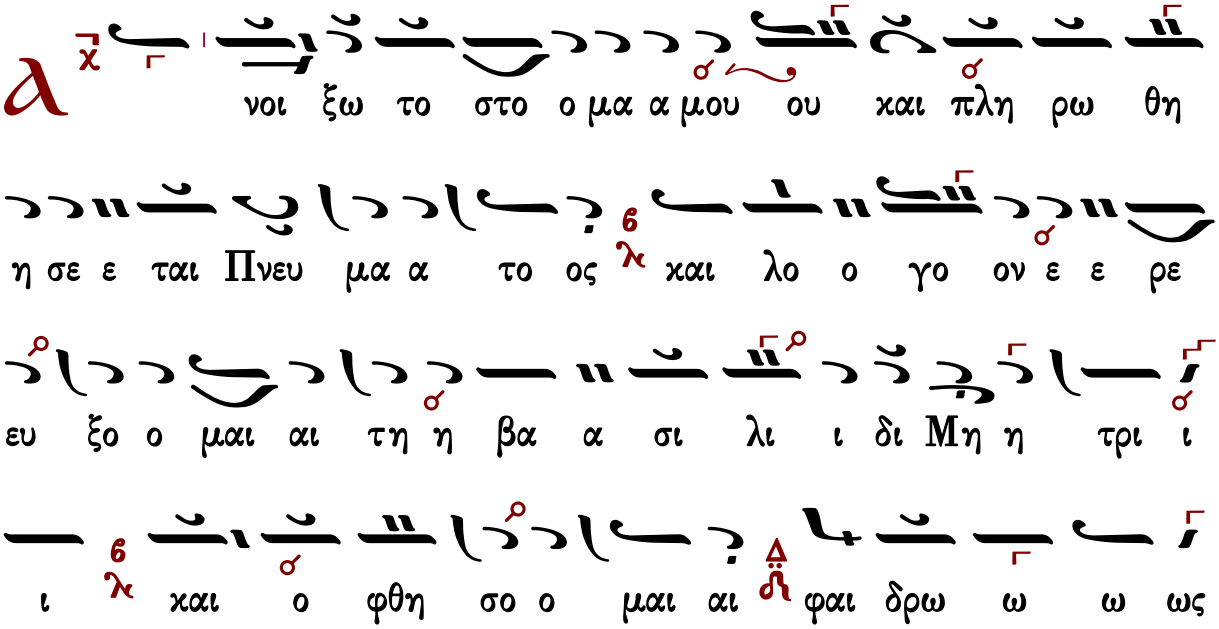
Ἀργαί

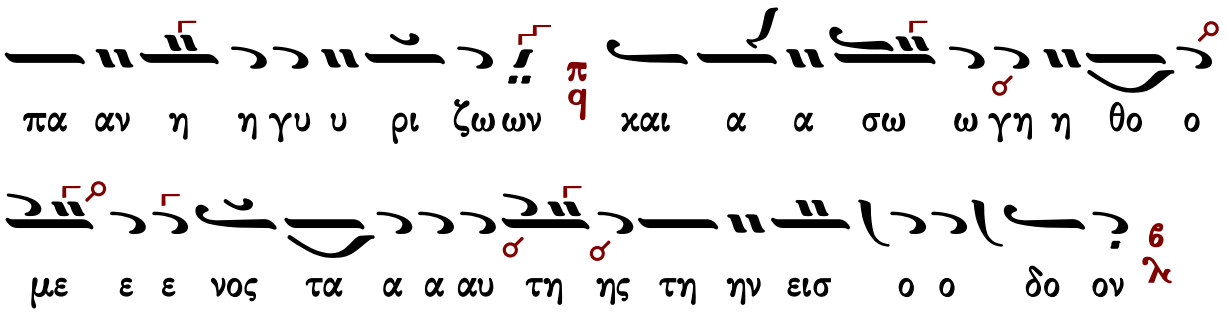
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

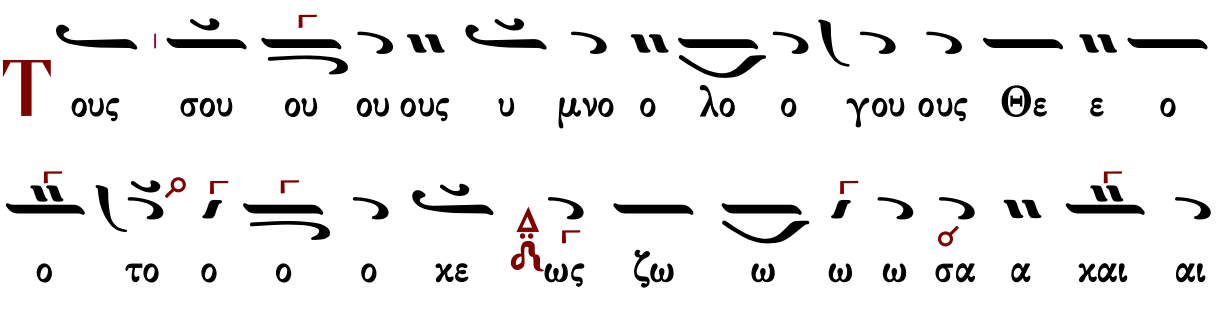
Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.370/2707*

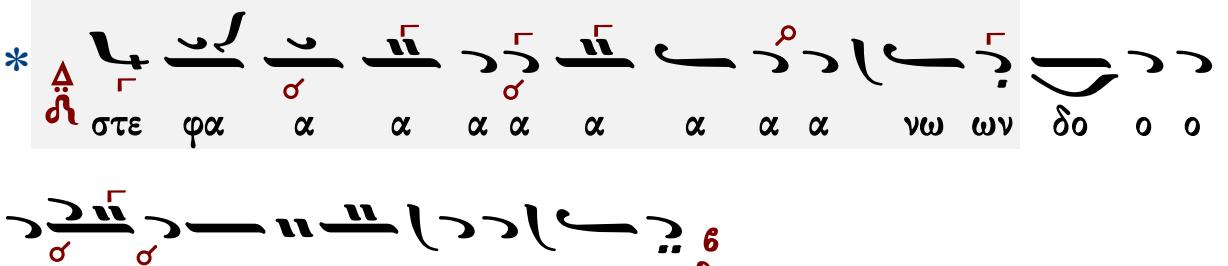

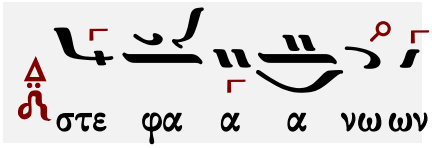

πα αν η η γυ υ ρι ζω ων χαι α α σω ω γη η θο ο
με ε ε νος τα α α αυ τη ης τη ην εισ ο ο δο ον

ᾠδὴ γ′

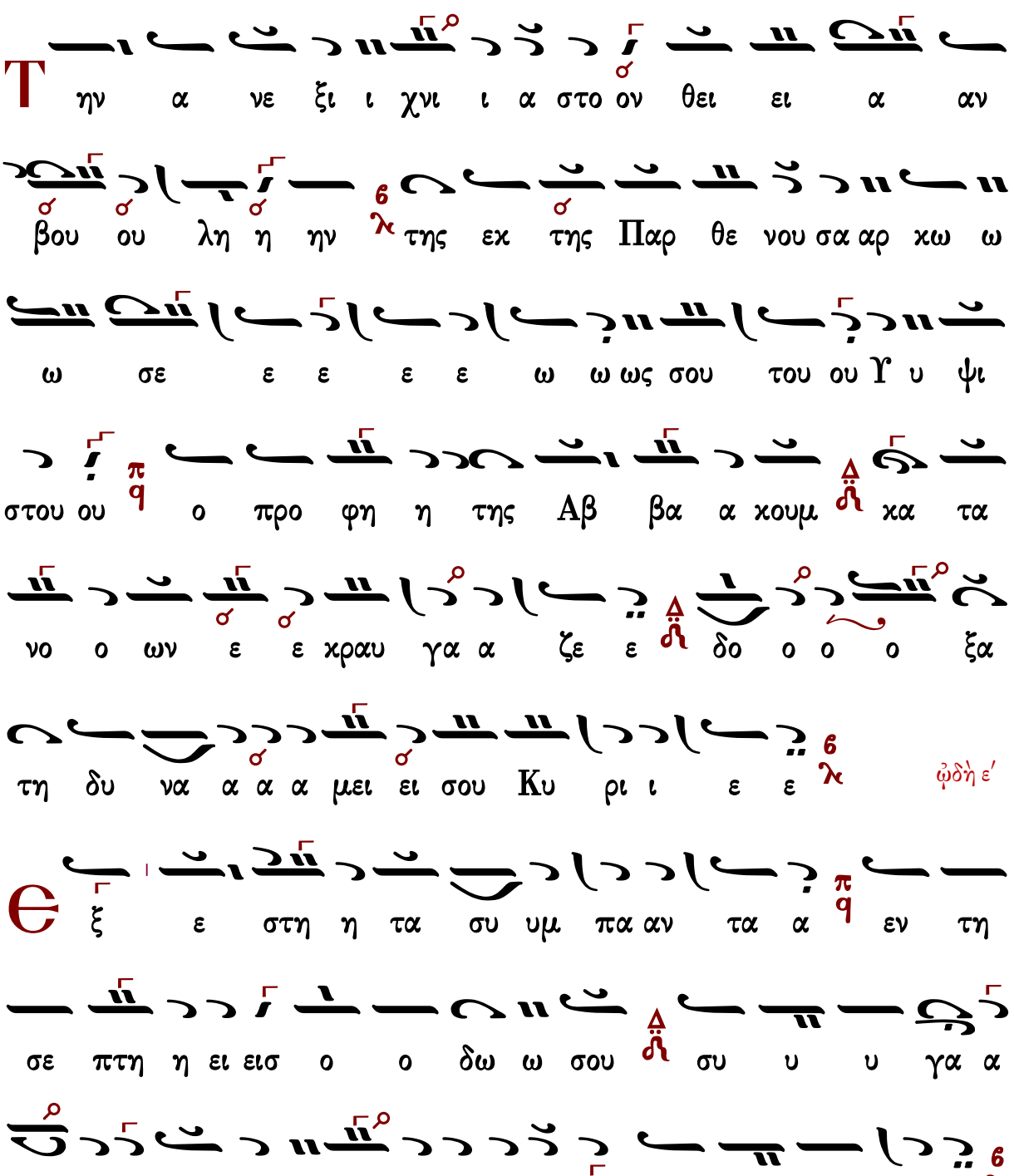

Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο
ο το ο ο ο χε ως ζω ω ω ω σα α χαι αι
α α α φθο νος πη η γη θι α α σο ον συ υγ
χρο τη η σα αν τας πνε ευ μα τι ι χον στε ρε ε ε ω ω
ω ω σον χαν τη σε πτη ει εισ ο ο δω ω σου

χορὸς α′

* στε φα α α α α α α α νω ων δο ο ο
ο ξη ης α α ξι ω ω σο ον

στε φα α α νω ων…

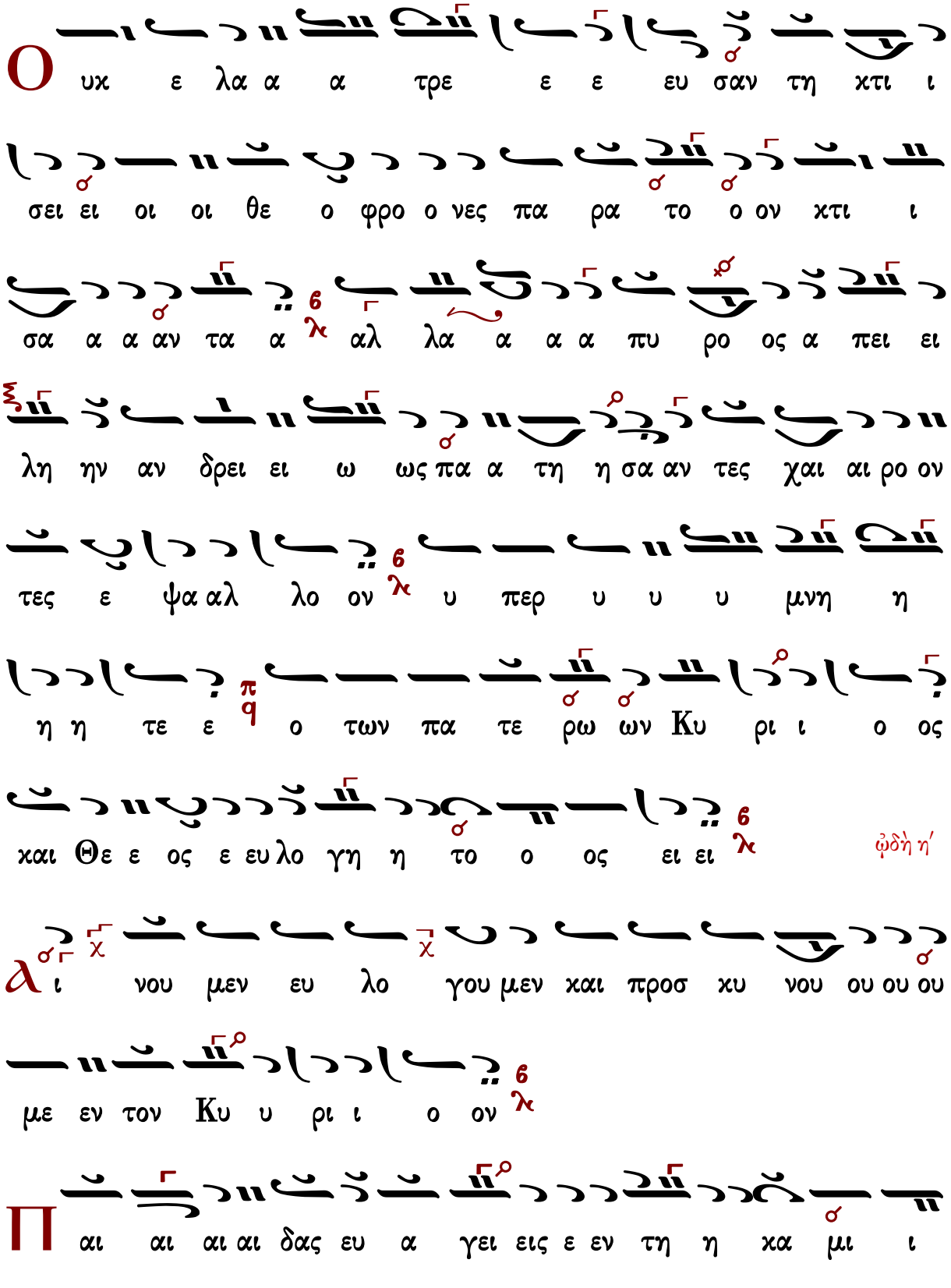
ᾠδὴ δ΄

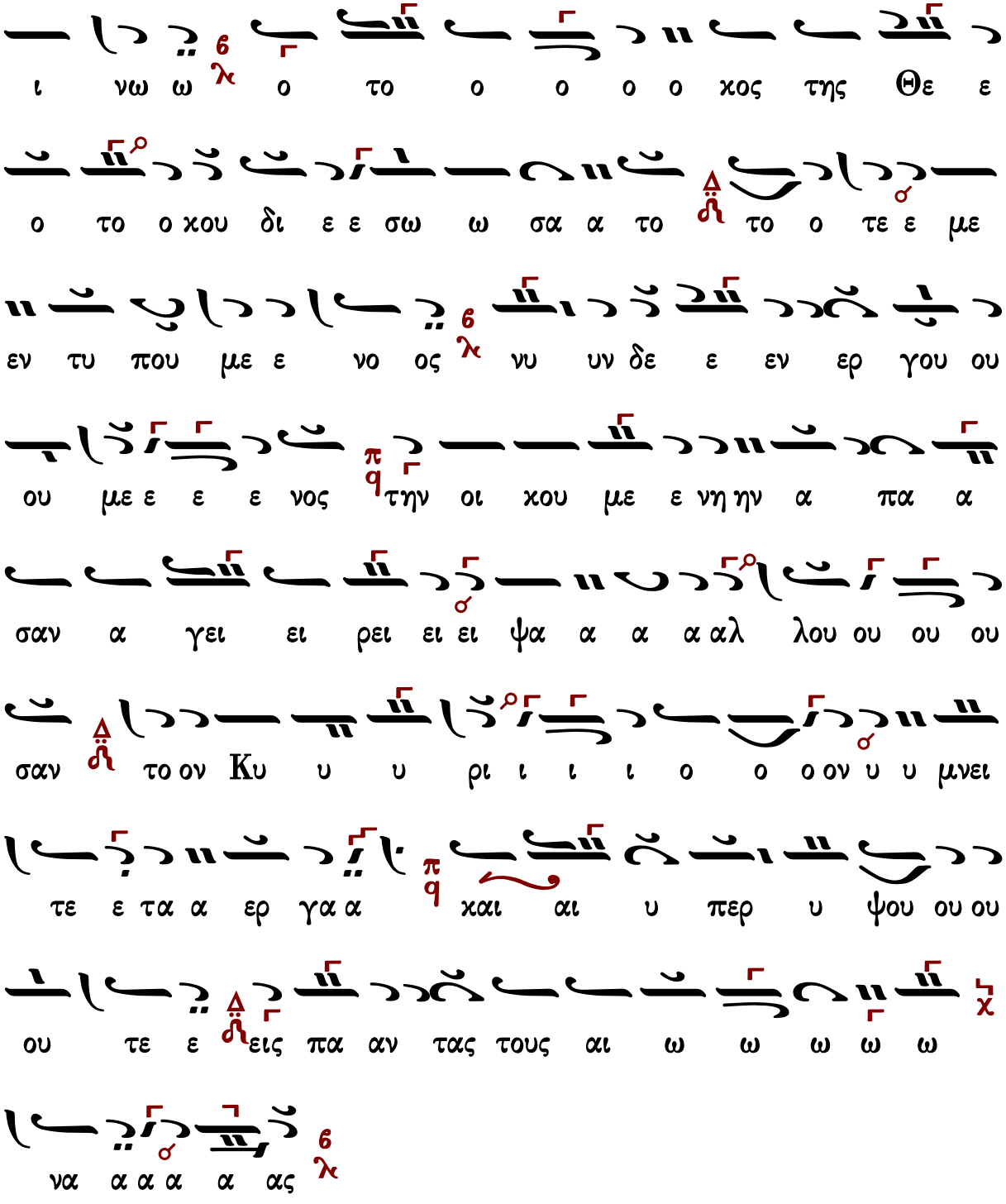

Την α νε ξι ι χνι ι α στο ον θει ει α αν
βου ου λη η ην της εκ της Παρ θε νου σα αρ χω ω
ω σε ε ε ε ε ω ω ως σου του ου Υ υ ψι
στου ου ο προ φη η της Αβ βα α κουμ κα τα
νο ο ων ε ε κραυ γα α ζε ε δο ο ο ξα
τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι ε ε

ᾠδὴ ε΄

ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α εν τη
σε πτη η ει εισ ο ο δω ω σου συ υ υ γα α
α α αρ α πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε

εν δον εισ η η η η ηλ θες εν τω να α α ω ω
ω ω ω του ου Θε ε ε ου ω ωσ πε ερ χα θα ρω
ω τα α το ος να α ο ο ο ος πα α σι ι τοι οις
υ μνου σι ι σε ε ε ε τηην ει ει ρη η η η νη ην
βρα βε ευ ου ου σα α
ὠδὴ ς΄
Τ ην θει αν τα αυ τη ην χαι πα αν τι ι μον τε λου ουν
τε ες ε ε ο ορ τη η ην οι οι θε ε ο ο ο
φρο ο νες της Θε ο μη η η το ο ο ο ρος δευ τε τας
χει ρα α ας χρο τη η σω ω μεν τον εξ αυ τη
ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον δο ξα ζο ον τε ες
ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ευ σαν τη χτι ι
σει ει οι οι θε ο φρο ο νες πα ρα το ο ον χτι ι
σα α α αν τα α αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει
λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον
τες ε ψα αλ λο ον υ περ υ υ υ μνη η
η η τε ε ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος
και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει
ᾠδὴ η′
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου
με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον
Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η χα μι ι

Τιμιωτέρα ἦχος δ΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου | Θρασυβούλου Στανίτσα | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

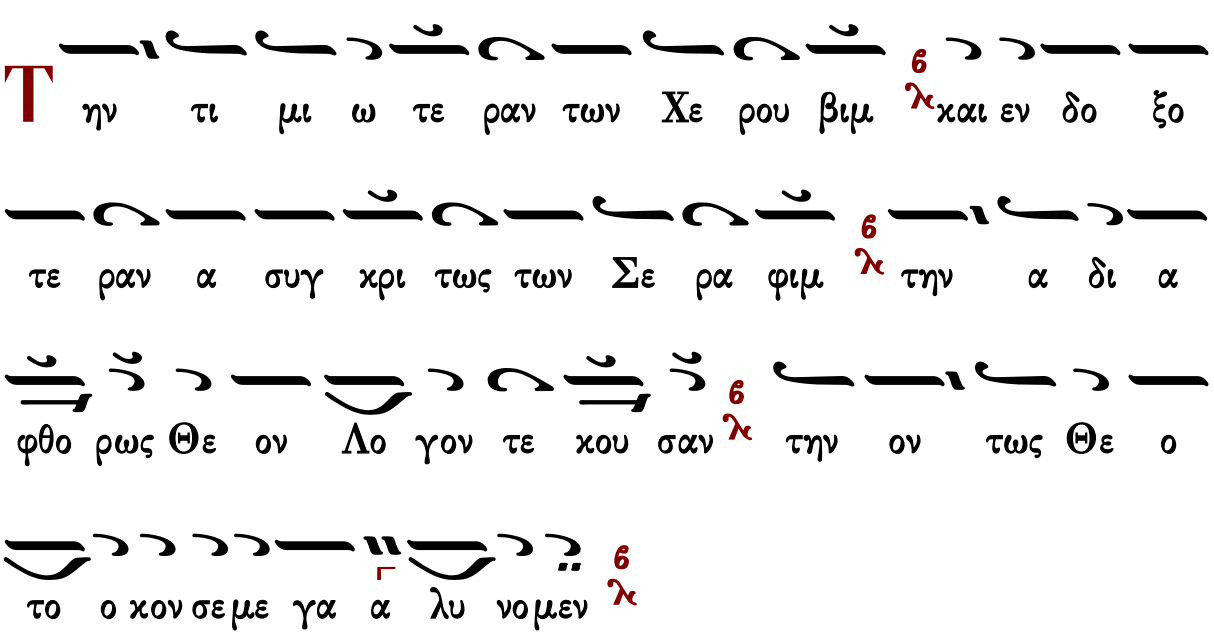
∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος δ΄ Βϐ

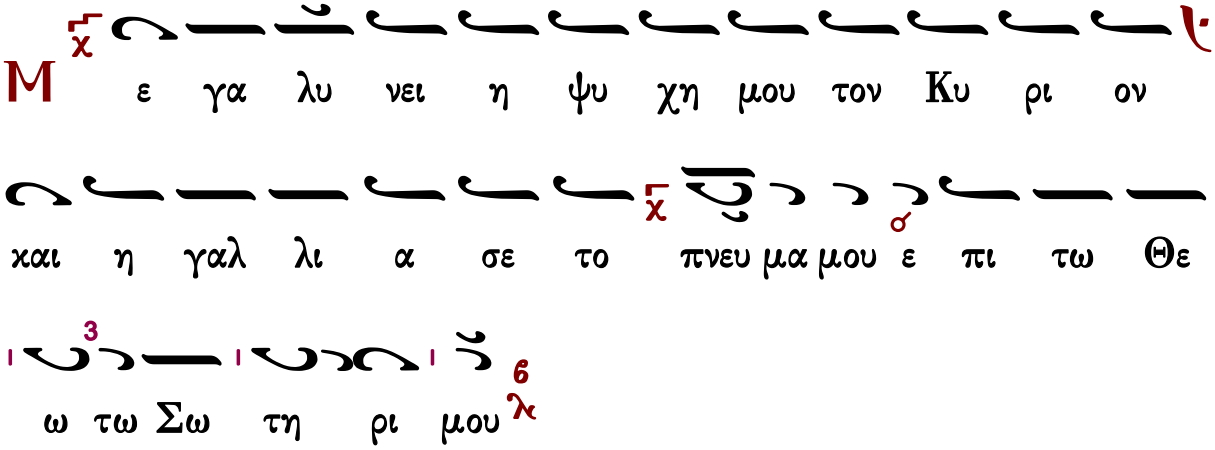
Πανδέκτη
Όρθρος 1850 σ.502#

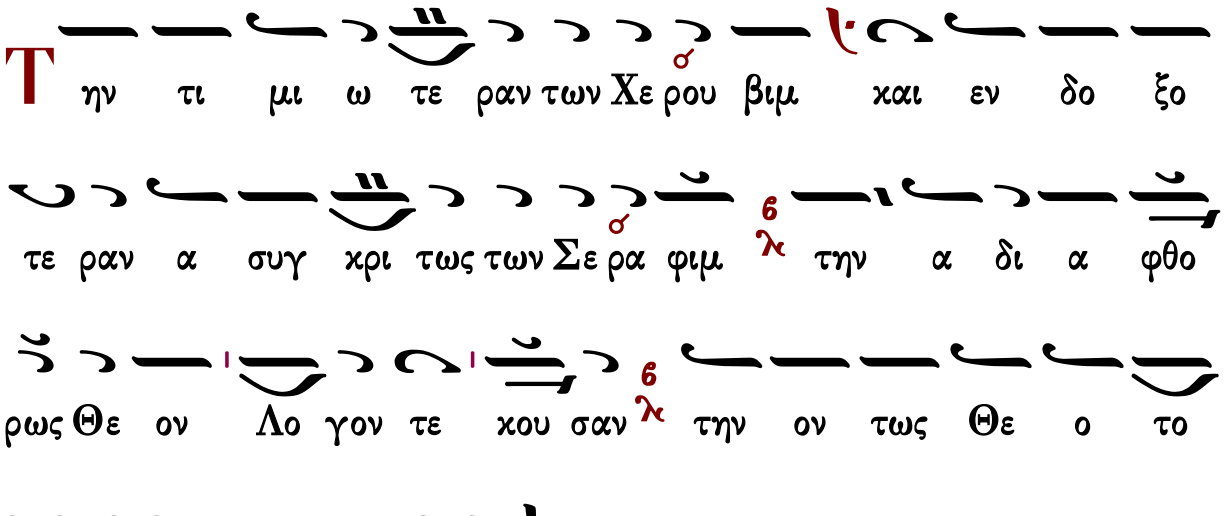

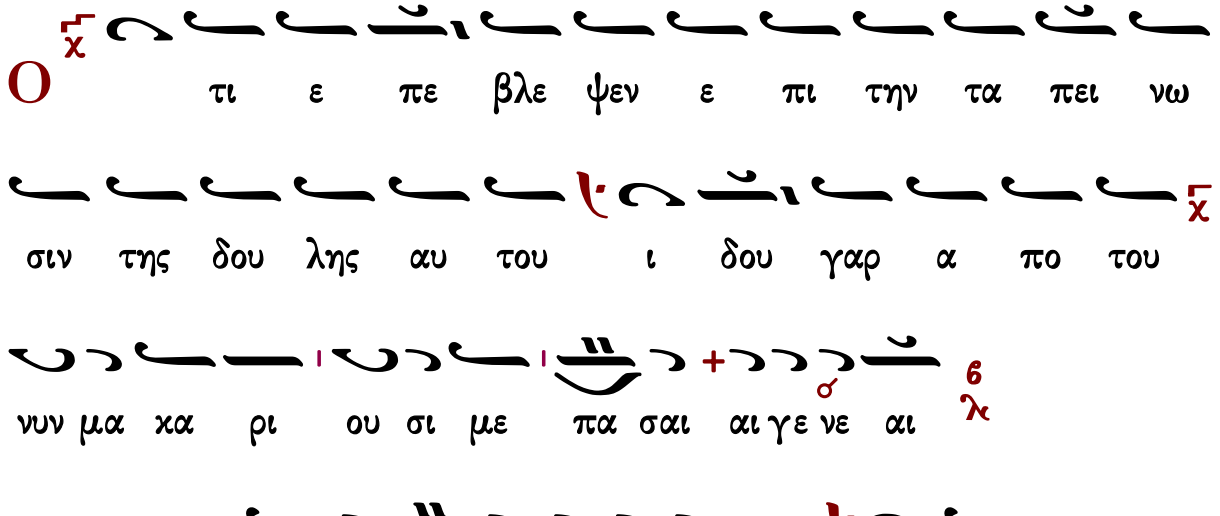
Θρασυβούλου Στανίτσα

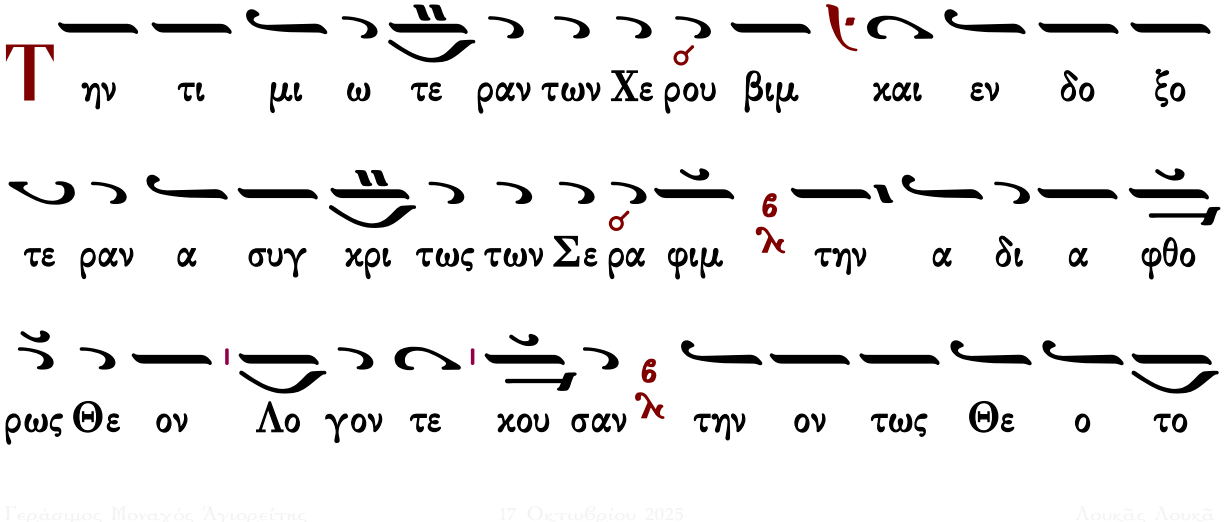
Ἦχος δ΄ Βϐ

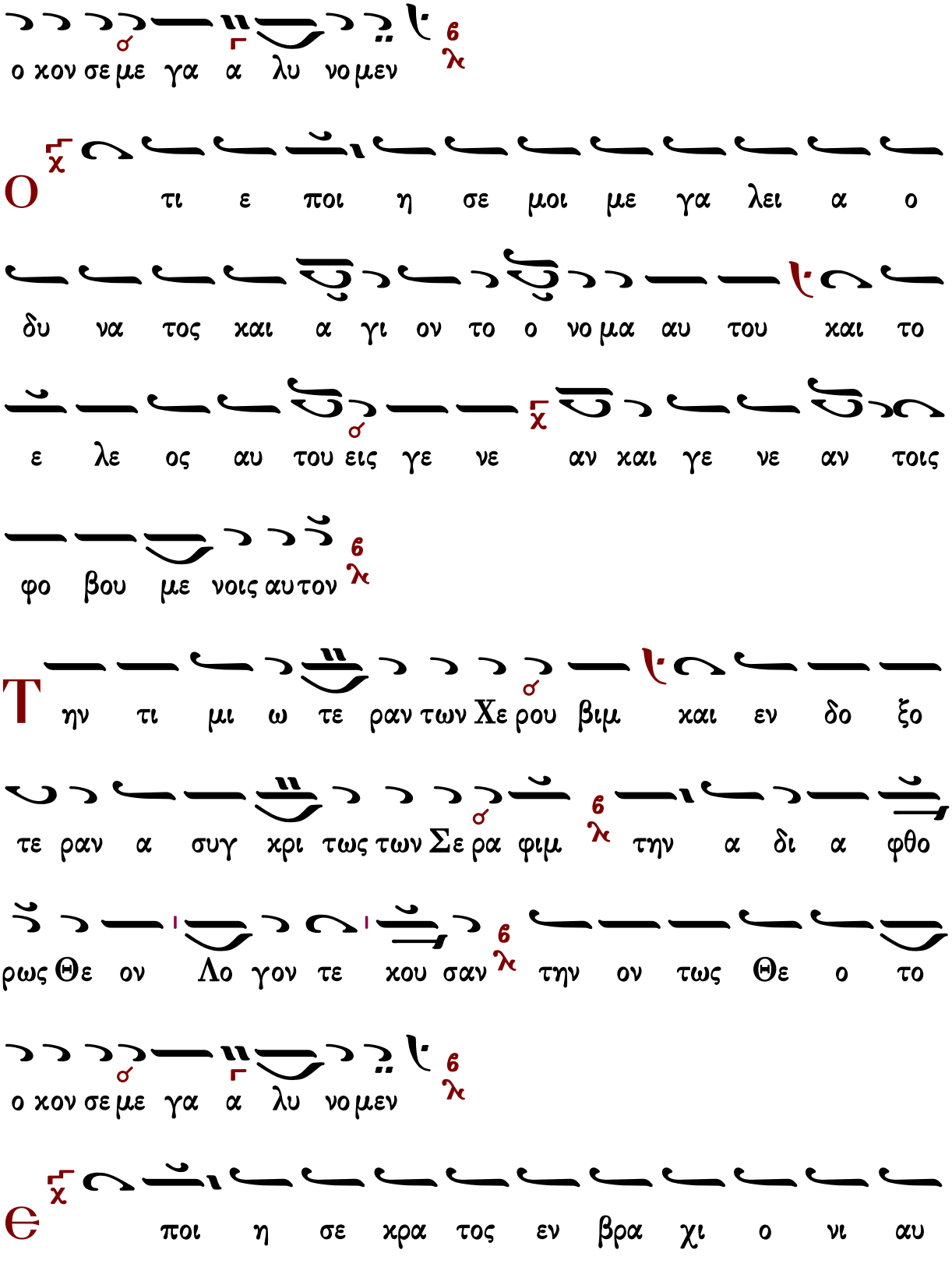
Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2013*
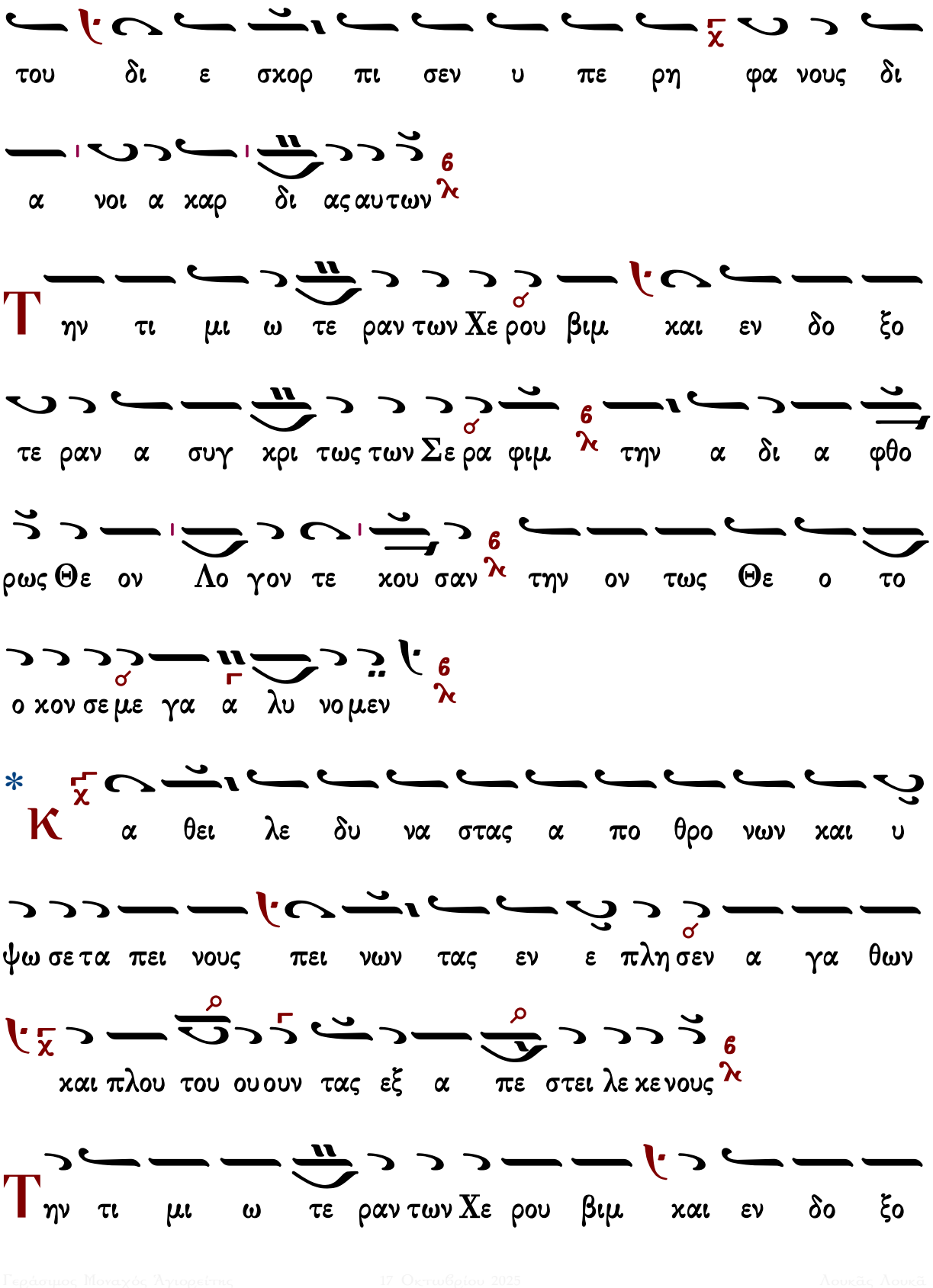

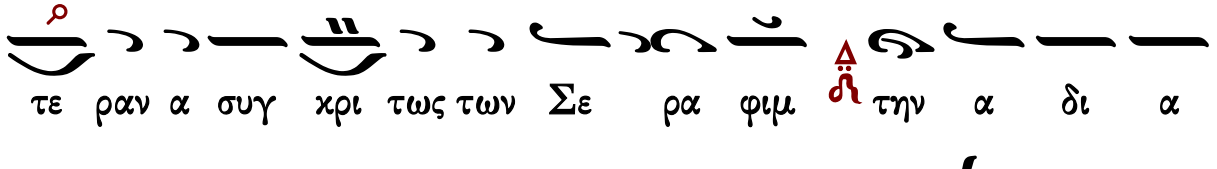

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το
ο χον σε με γα α λυ νο μεν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του
νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

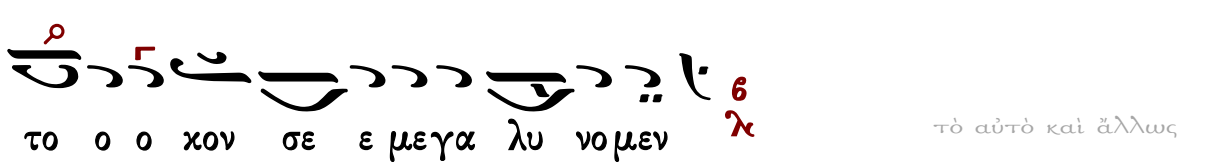

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το

ο χον σε με γα α λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το
ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις
φο βου με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το
ο χον σε με γα α λυ νο μεν
Θ οι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ

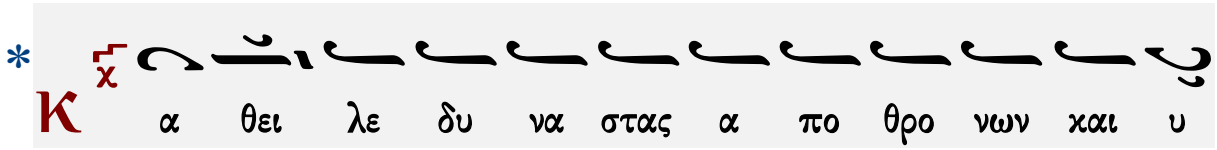

του δι ε σχορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι
α νοι α χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το
ο κον σε με γα α λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων
και πλου του ου ουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

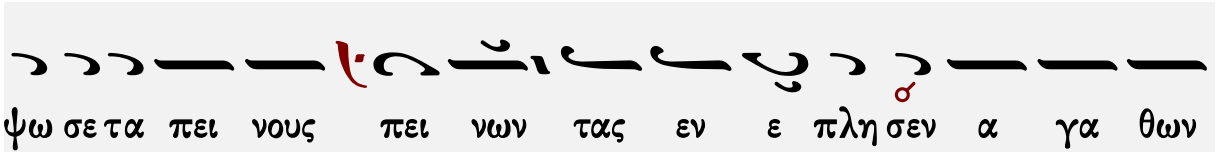

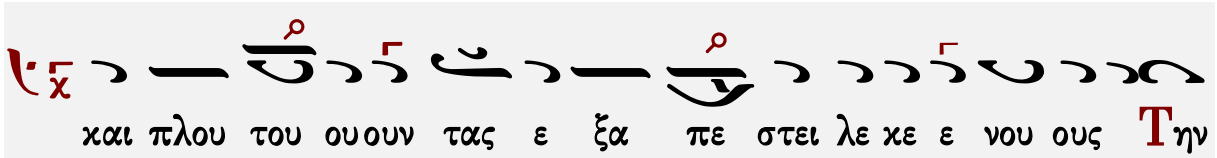

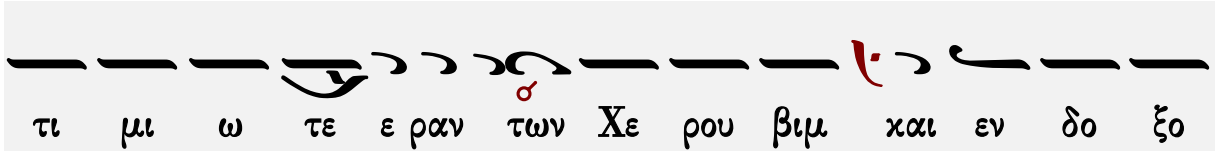

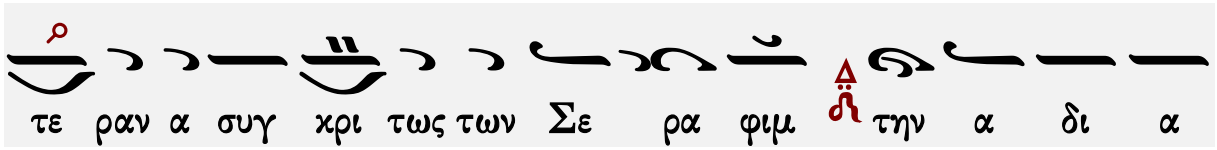
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως

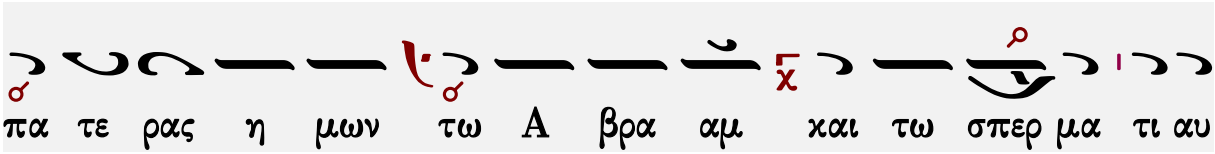

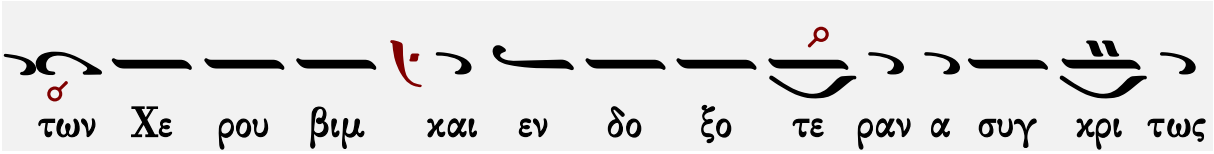

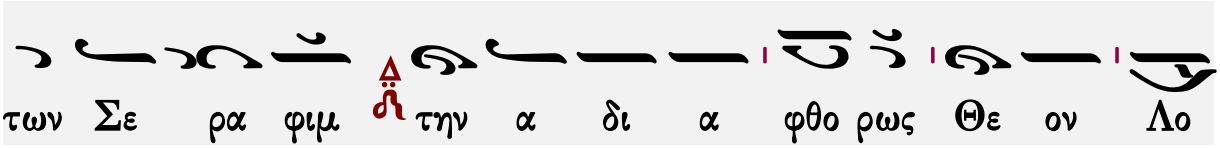
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως

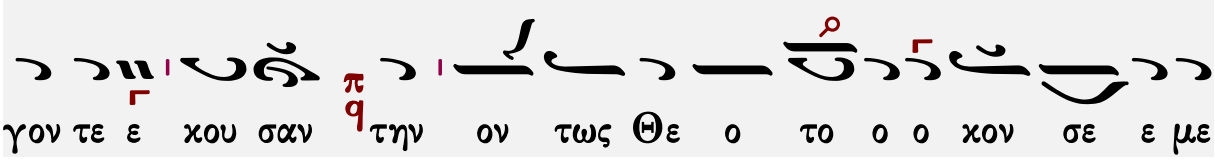
ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους

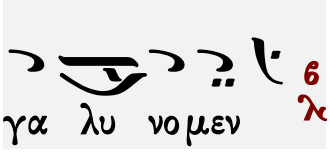

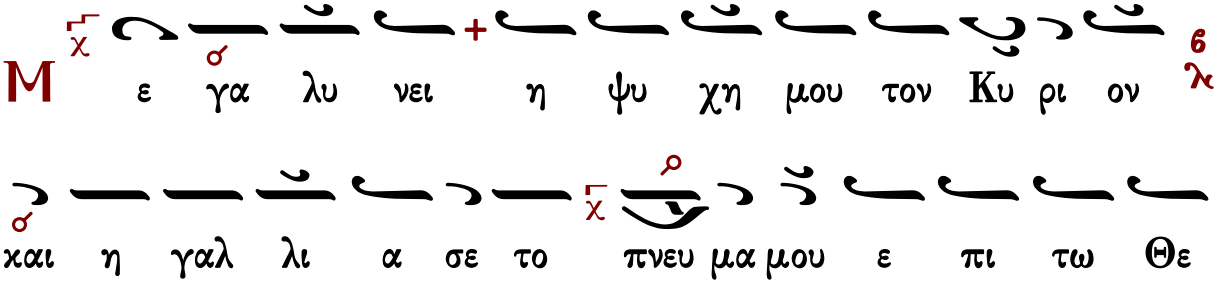

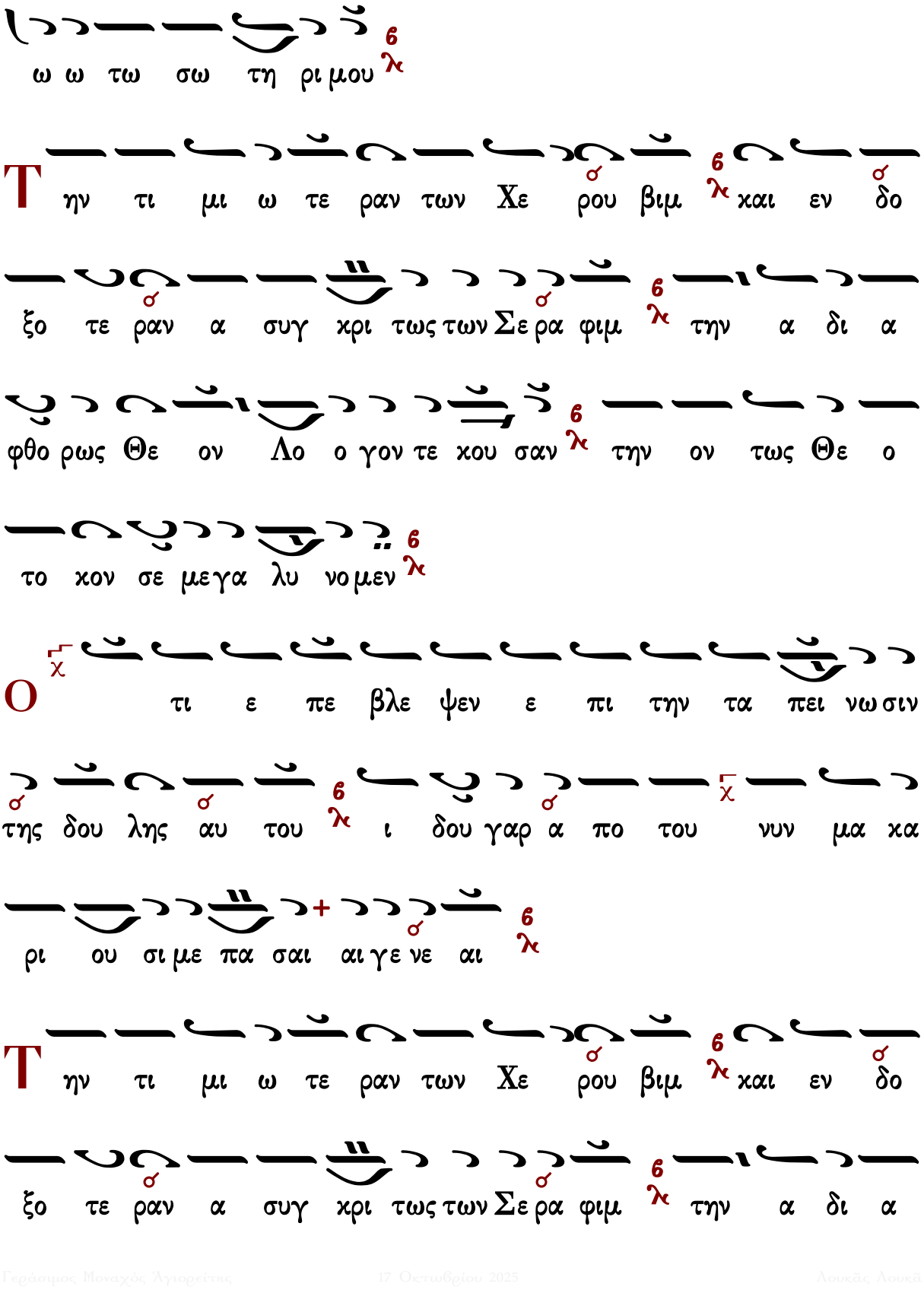

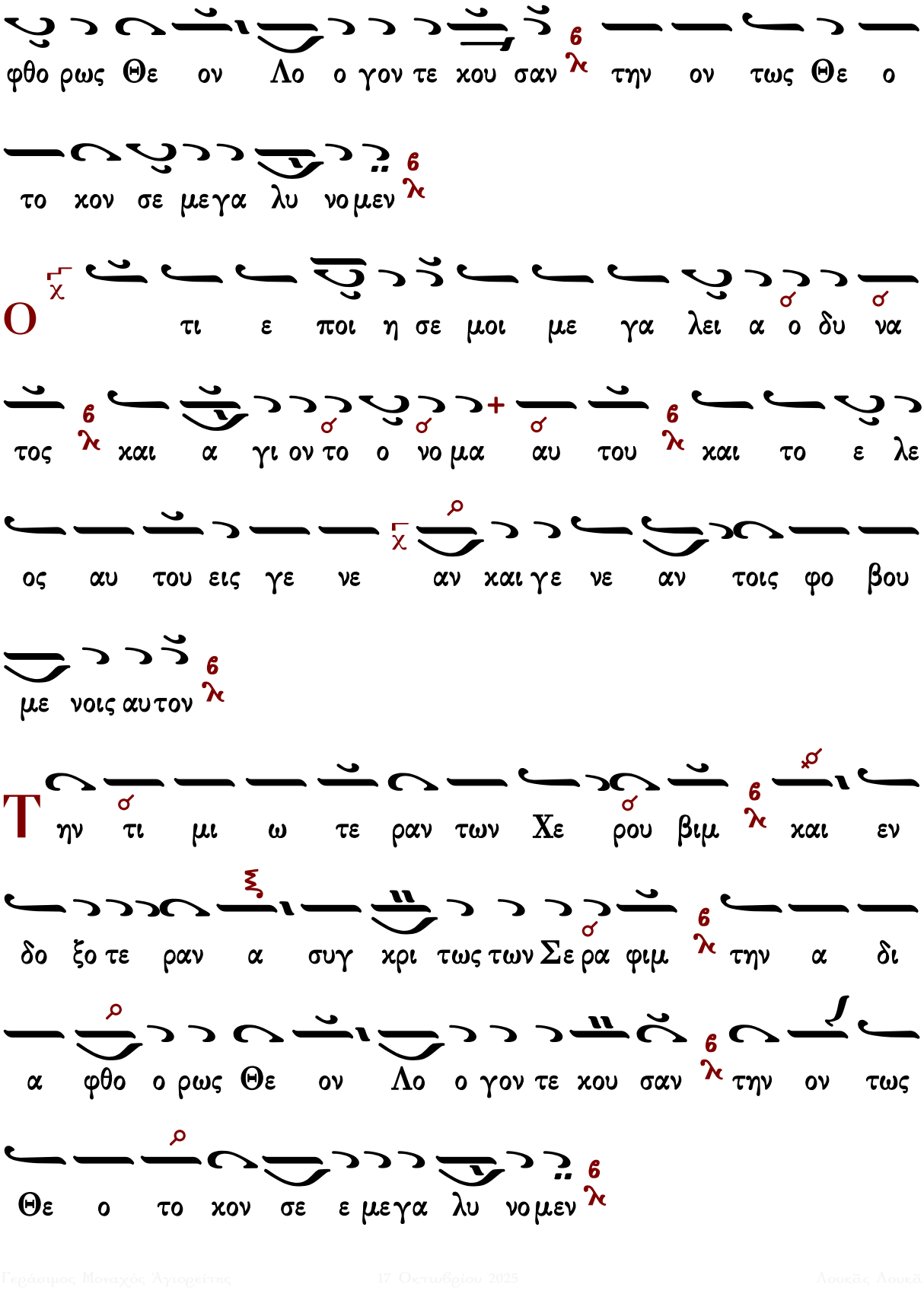
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

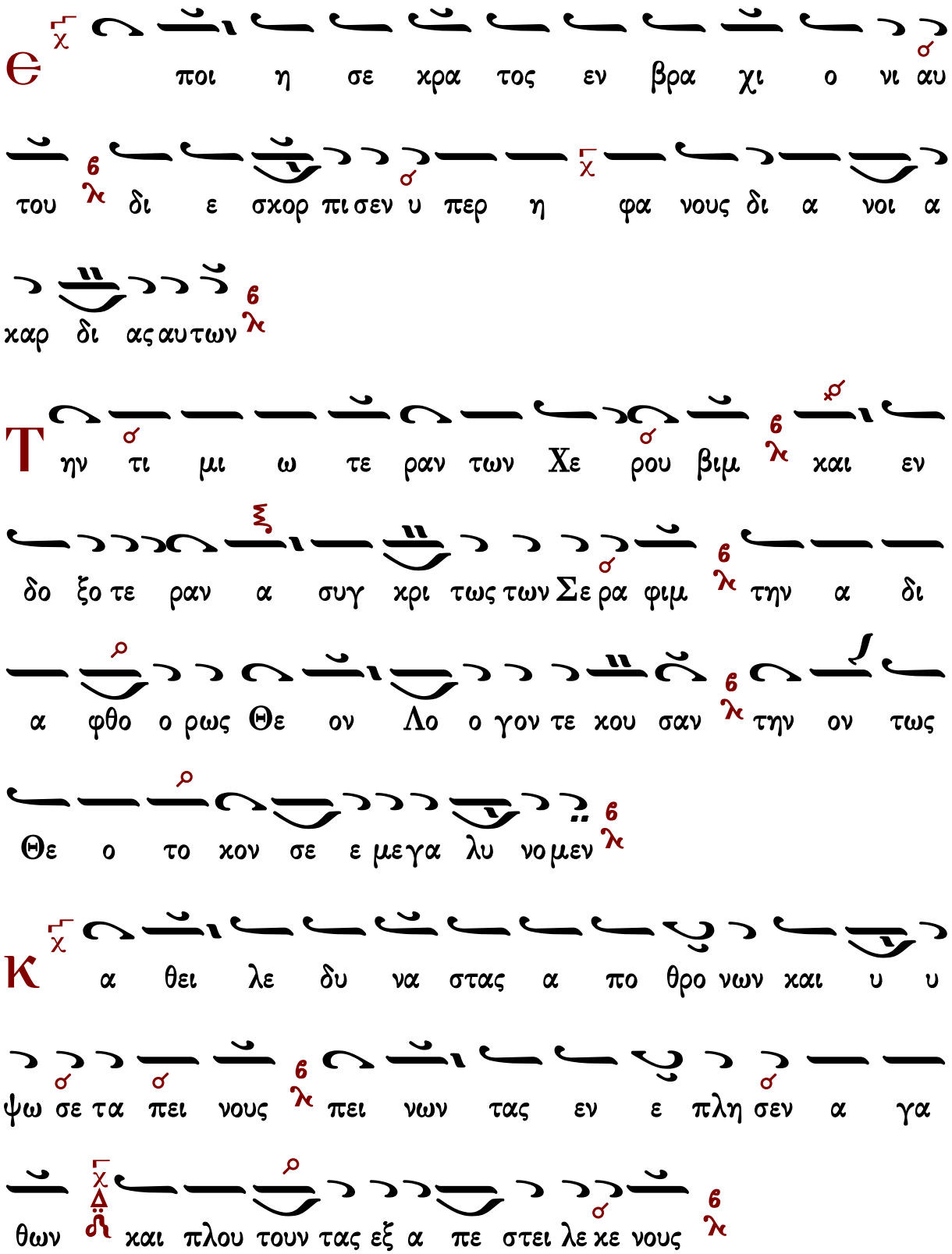
Ἦχος Βϐ

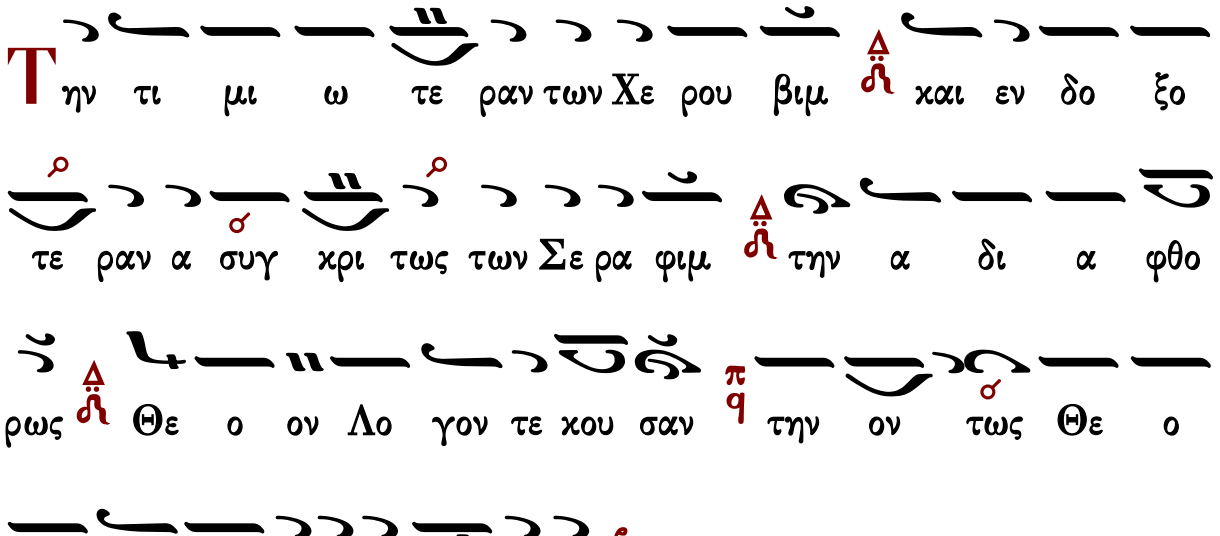
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

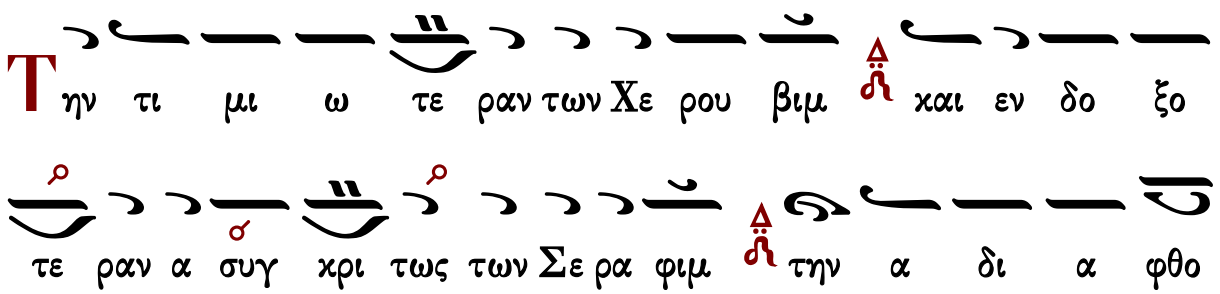

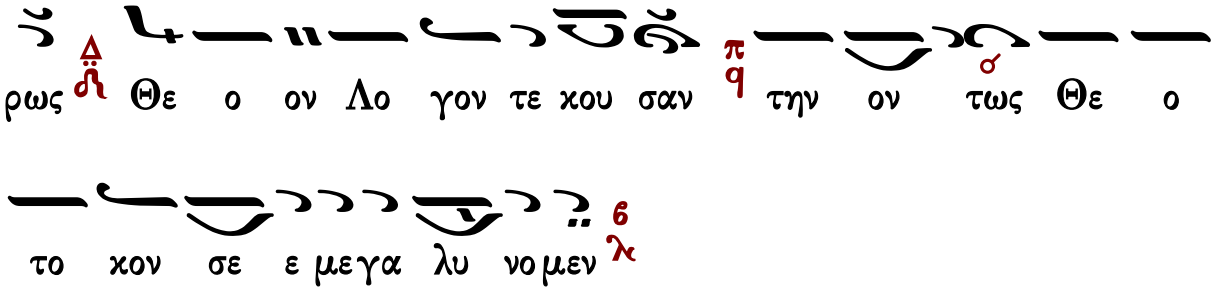

ω ω τω σω τη ρι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε μεγα λυ νομεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν

Θ ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του λ δι ε σχορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
χαρ δι ας αυ των λ
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ λ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν λ την ον τως
Θε ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν λ
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους λ πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους λ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν
λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ
του ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος δ΄

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ Εἰσόδια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

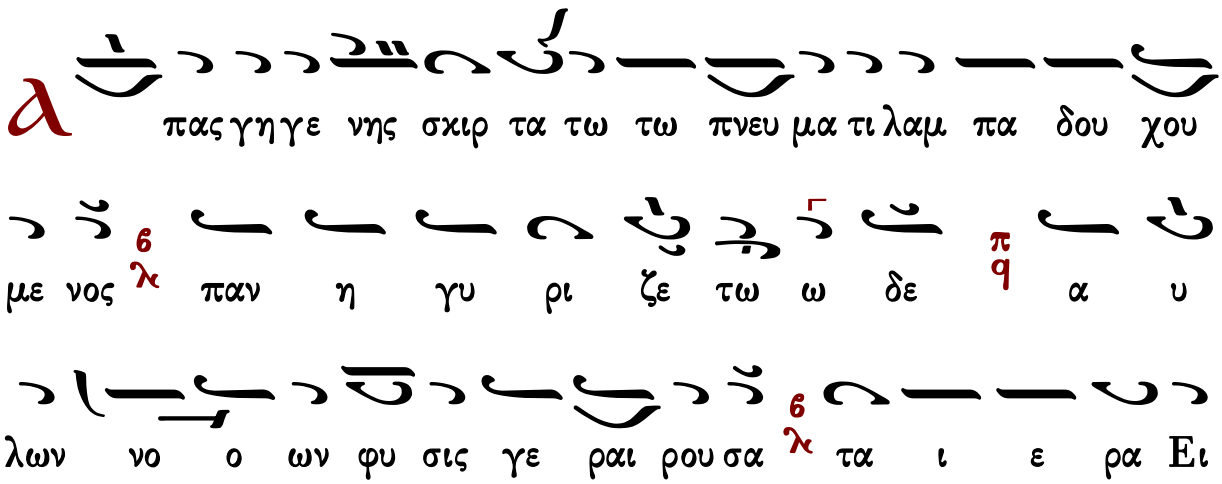
Σύντομος	Ἀργὴ	
Ιωάννου Πρωτοψάλτου	Ιωάννου Πρωτοψάλτου	διασκ. Κωνστ.Παπαγιάννη

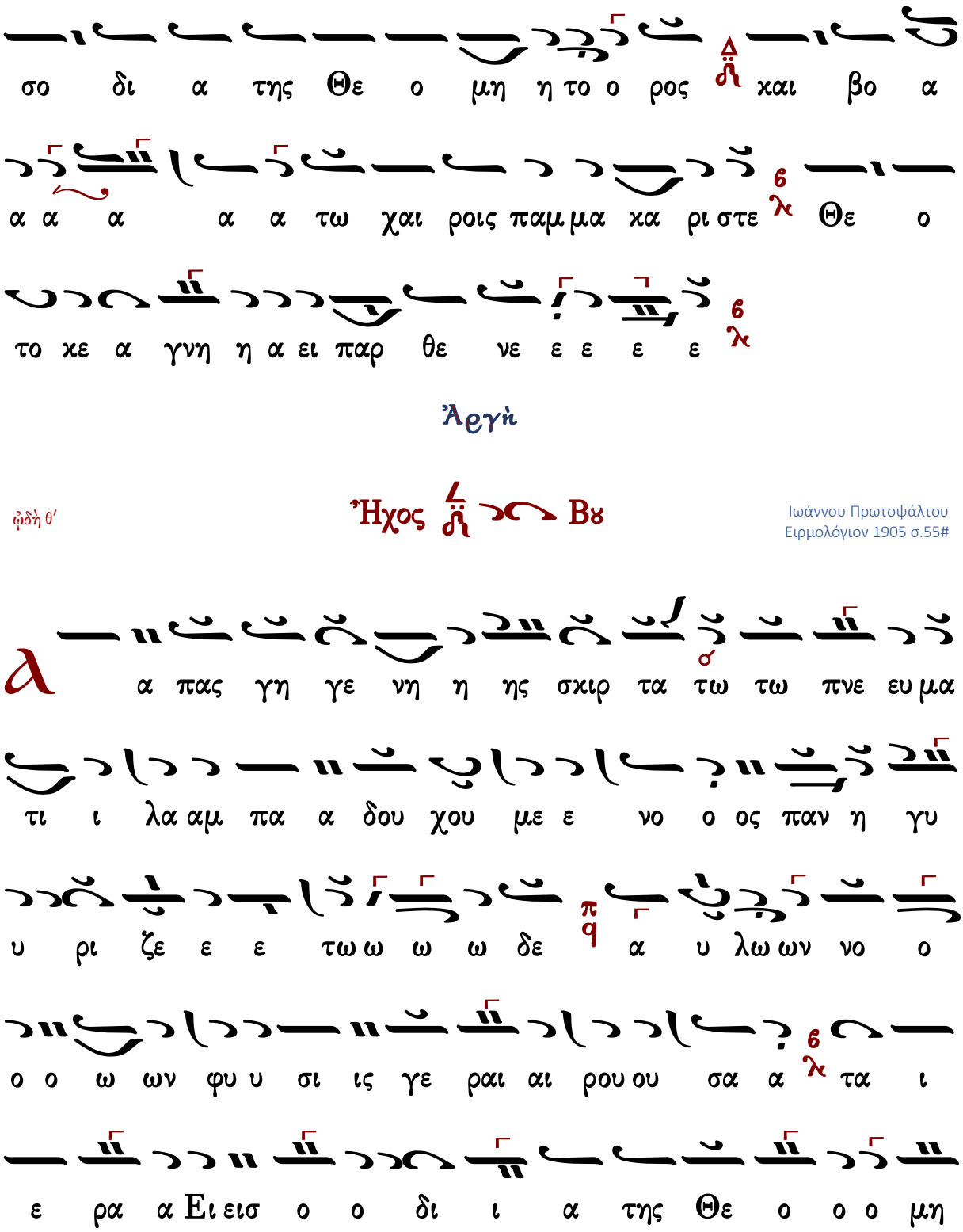
Σύντομος

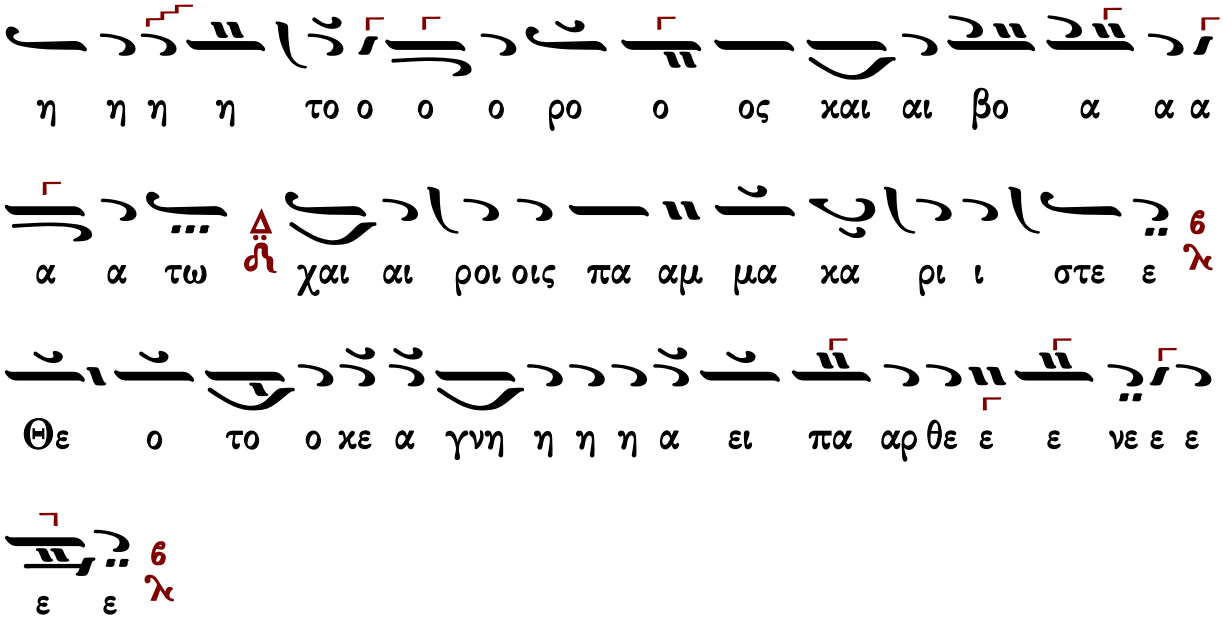
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος δ Βʁ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

σο δι α της Θε ο μη η το ο ρος και βο α
α α α α α τω χαι ροις παμ μα κα ρι στε Θε ο
το κε α γνη η α ει παρ θε νε ε ε ε ε
Ἀεγὴ
Ἦχος Βʁ
ᾠδὴ θ′
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#
α πας γη γε νη η ης σκιρ τα τω τω πνε ευ μα
τι ι λα αμ πα α δου χου με ε νο ο ος παν η γυ
υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α υ λω ων νο ο
ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι ρου ου σα α τα ι
ε ρα α Ει εισ ο ο δι ι α της Θε ο ο ο μη

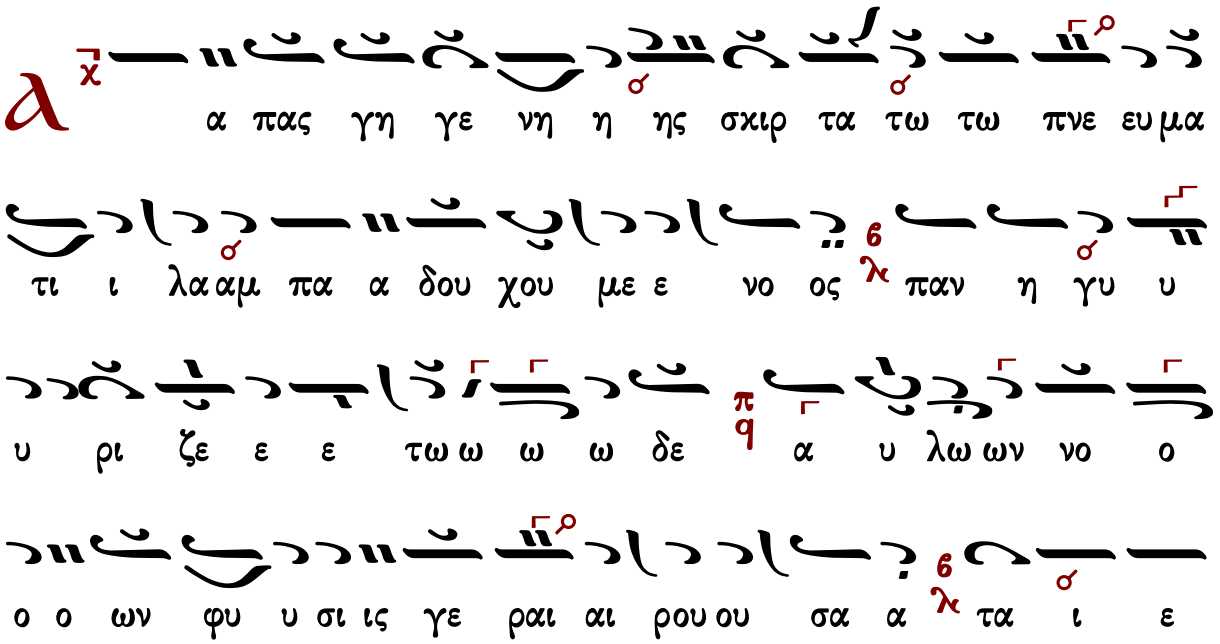

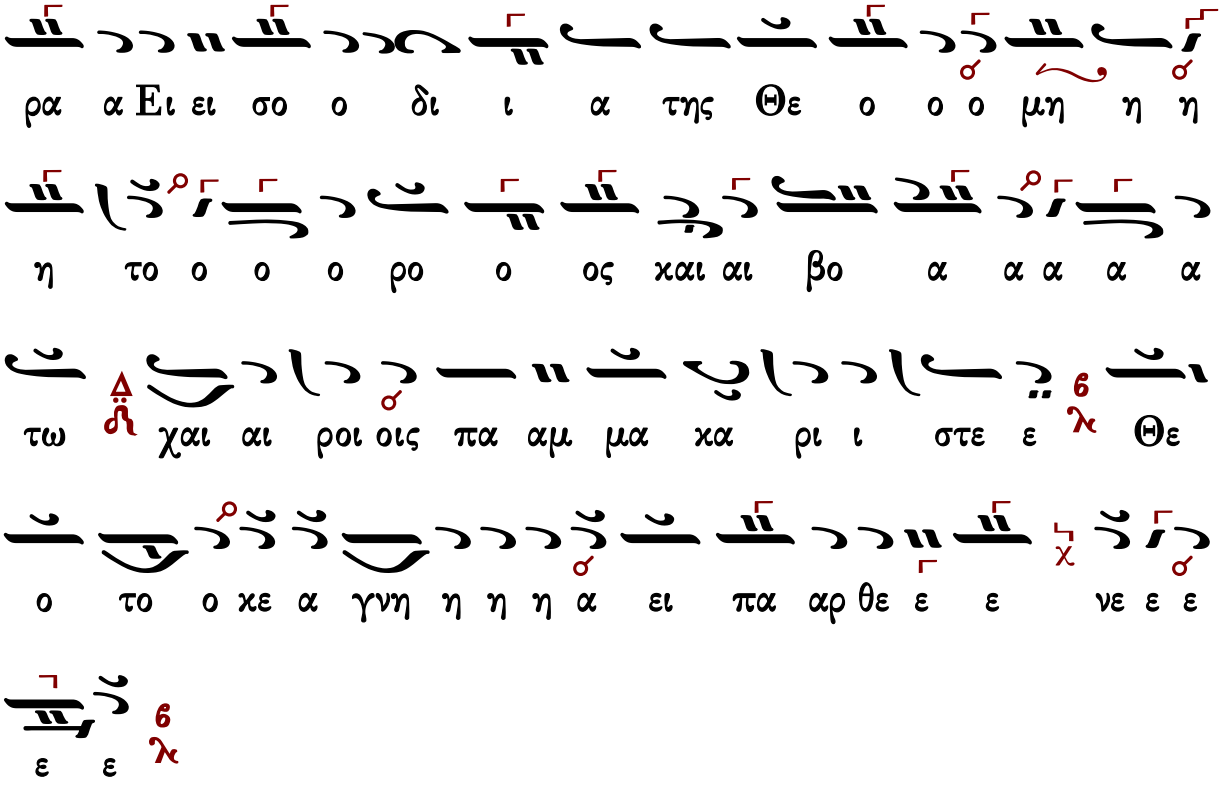
Ἀργὴ (διασκ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βʁ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1936*

ρα α Ει ει σο ο δι ι α της Θε ο ο ο μη η η
η το ο ο ο ρο ο ος χαι αι βο α α α α α
τω χαι αι ροι οις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε
ο το ο κε α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε
ε ε

Εἰς τά Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου 21/11

21 Νοεμβρίου

Ἦχος α΄

α Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

γ Τῶ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

δ Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς κατασκίου δασέος ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

ς Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιος θὴρ οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

ζ Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐκπτοήθησαν, ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

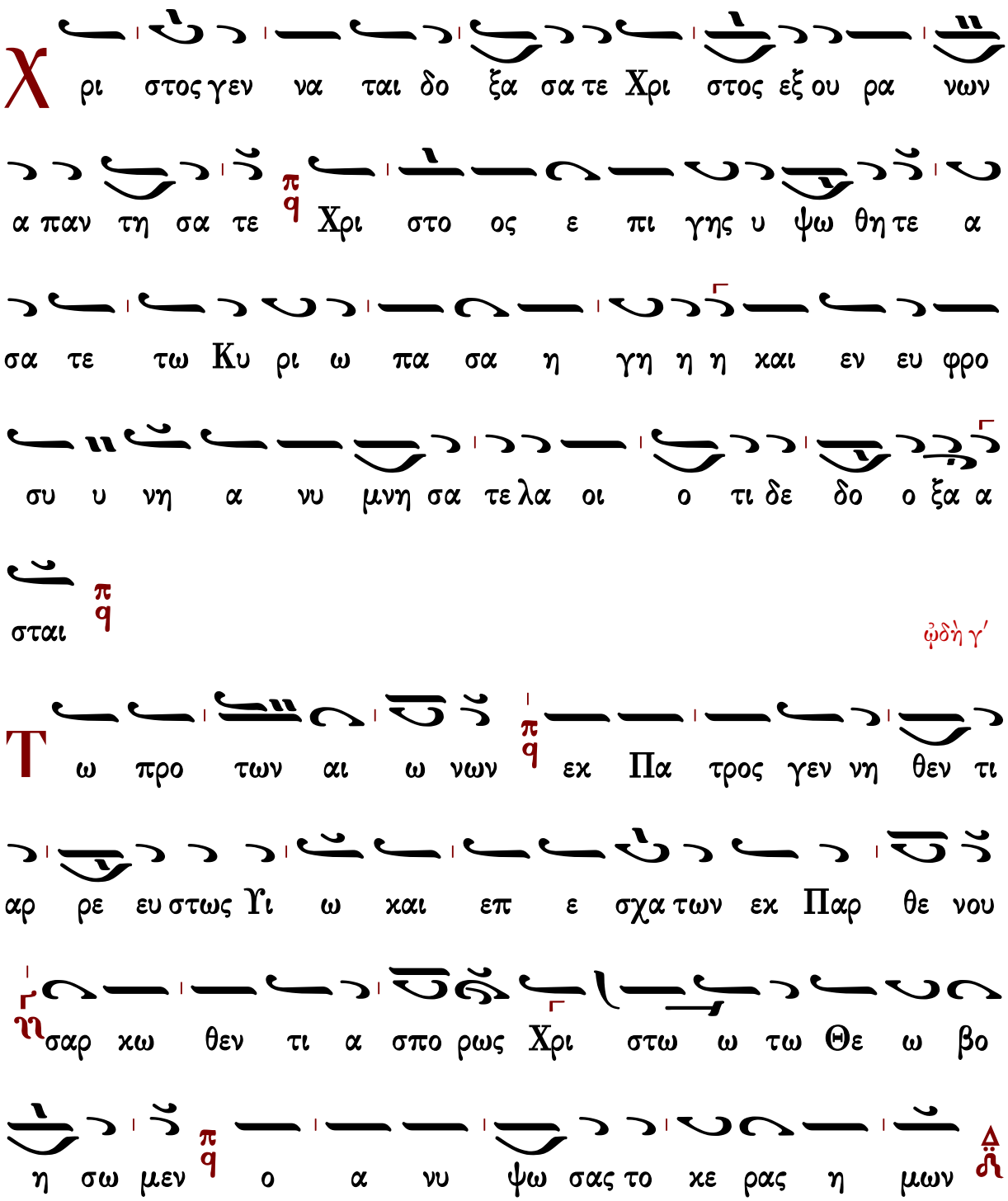
Ἀργαὶ		Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Σύντομοι

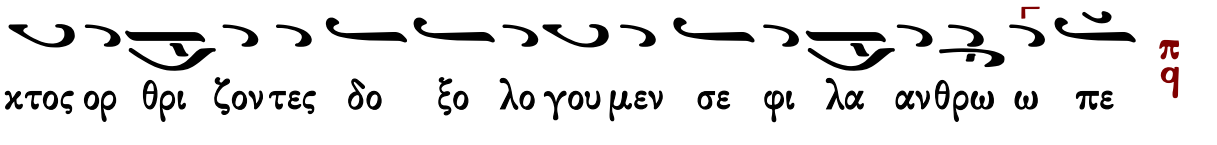
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος δ΄ Πα

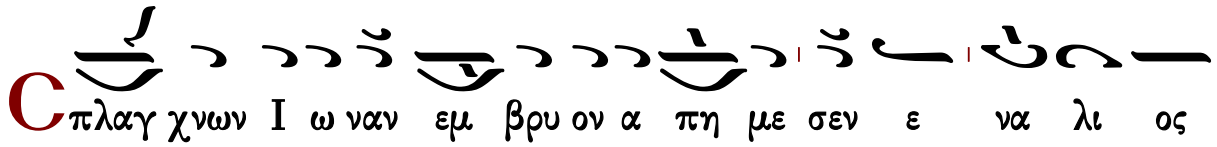
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Είρμολόγιον 1903 σ.248#

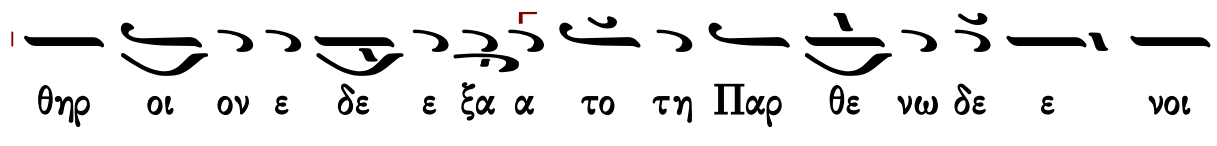

χορὸς α΄
α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε
ᾠδὴ δ΄
Ρ α βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ της
Χρι στε εκ της Παρ θε νου α νε βλα στη σας εξ ο ρους
ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος ηλ θες σαρ
κω θεις εξ α πειρ αν δρου ο α υ λος και Θε ος
δο ξα τη δυ να μει σου Κυ υ ρι ι ε
ᾠδὴ ε΄
Θ ε ος ων ει ρη νης Πα τη η ηρ οι κτιρ μων της
με γα λης βου λη ης σου τον Αγ γε λον ει ρη νην
πα ρε χο με νον α πε στει λας η μιν ο θεν θε ο
γνω σι ας προ φως ο δη γη θεν τες εκ νυ

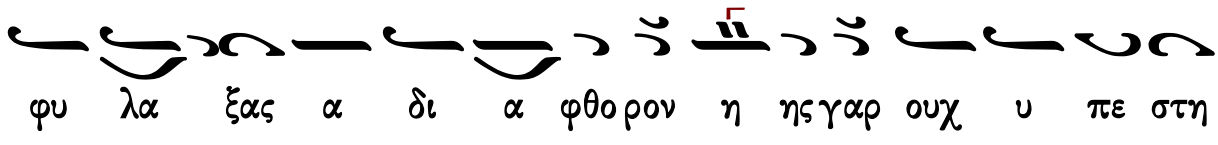

χτος ορ θρι ζον τες δο ξο λο γου μεν σε φι λα ανθρω ω πε

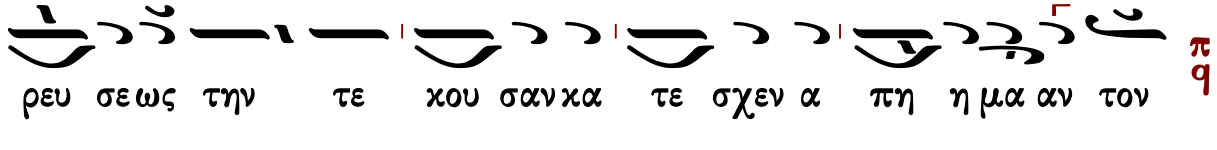
ᾠδὴ ς′

Cπλαγ χνων I ω ναν εμ βρυ ον α πη με σεν ε να λι ος

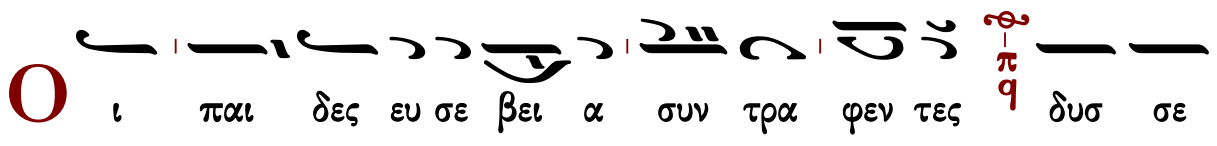

θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη Παρ θε νω δε ε νοι

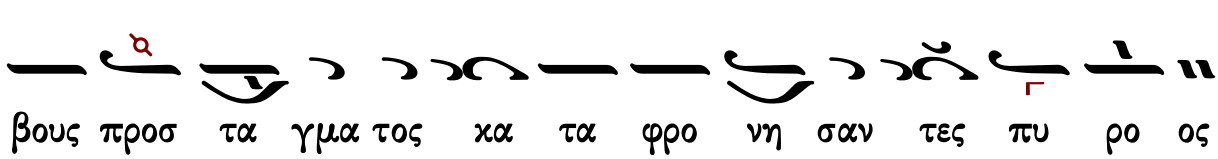

κη σας ο Λο γος και σα αρ κα λα βων δι ε λη λυ θε

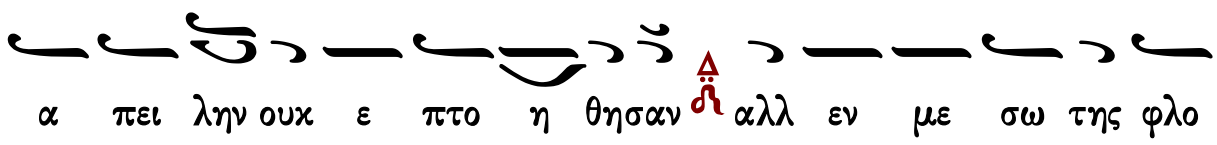

φυ λα ξας α δι α φθο ρον η ης γαρ ουχ υ πε στη

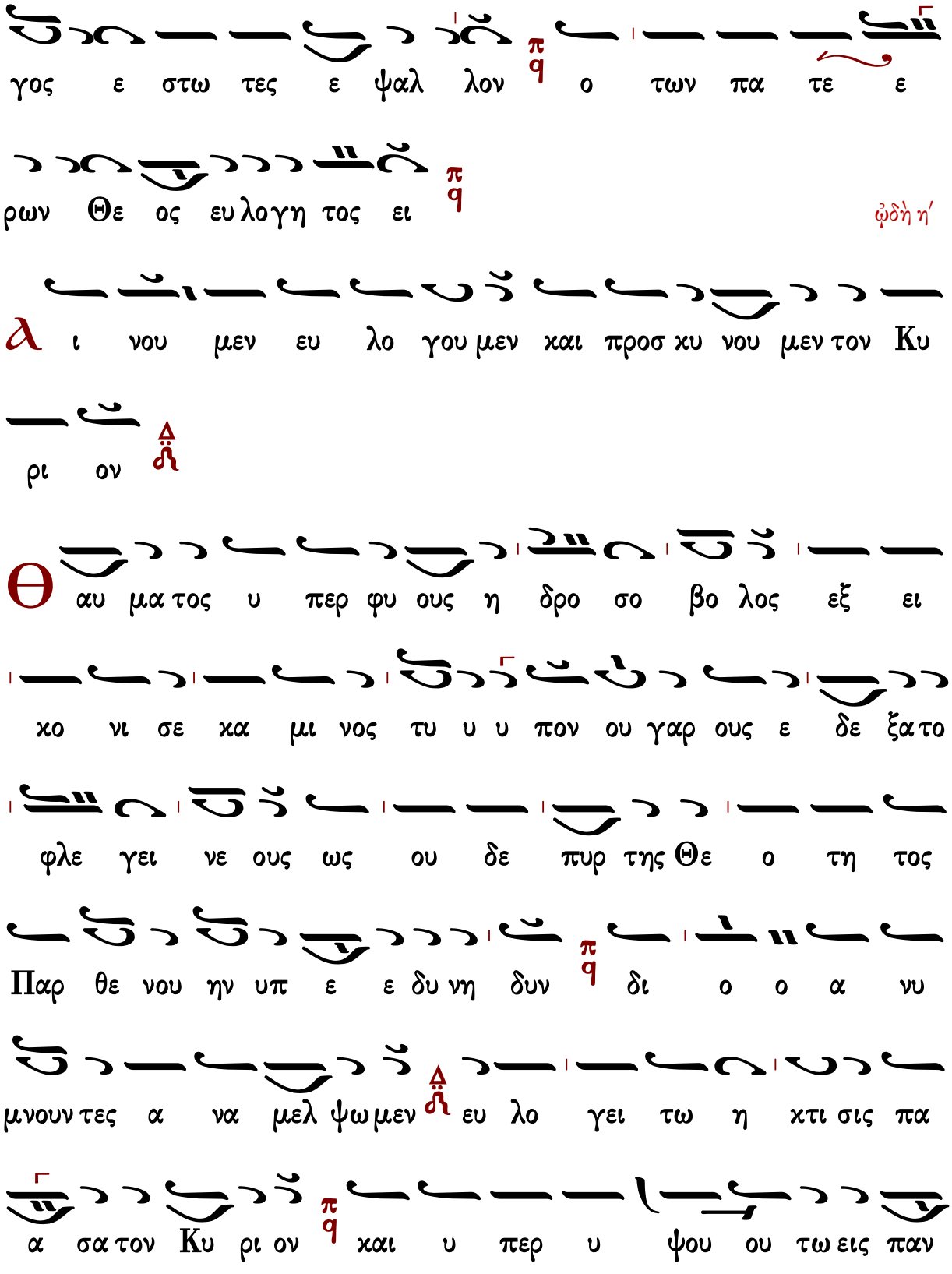

ρευ σε ως την τε χου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον

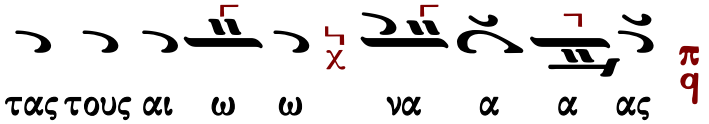
ᾠδὴ ζ′

Οι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ σε

βους προσ τα γμα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ ρο ος

α πει λην ουκ ε πτο η θησαν αλλ εν με σω της φλο

γος ε στω τες ε ψαλ λον π q ο των πα τε ε
ρων Θε ος ευ λο γη τος ει π q ᾠδὴ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον Κυ
ρι ον Δ
Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ ει
χο νι σε κα μι νος τυ υ υ πον ου γαρ ους ε δε ξα το
φλε γει νε ους ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
Παρ θε νου ην υπ ε ε δυ νη δυν π q δι ο ο α νυ
μνουν τες α να μελ ψω μεν Δ ευ λο γει τω η κτι σις πα
α σα τον Κυ ρι ον π q και υ περ υ ψου ου τω εις παν
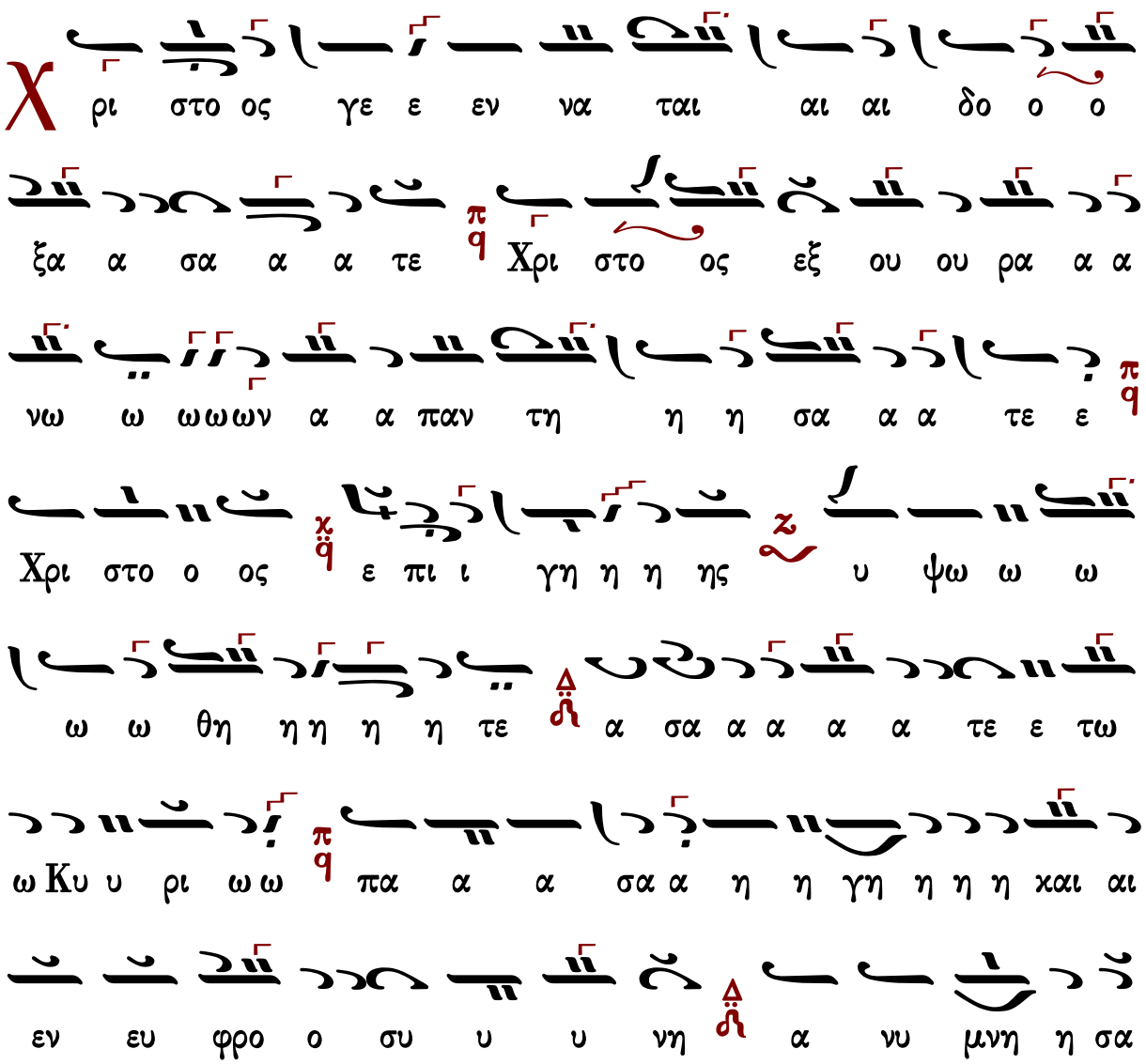

Ἀργαὶ

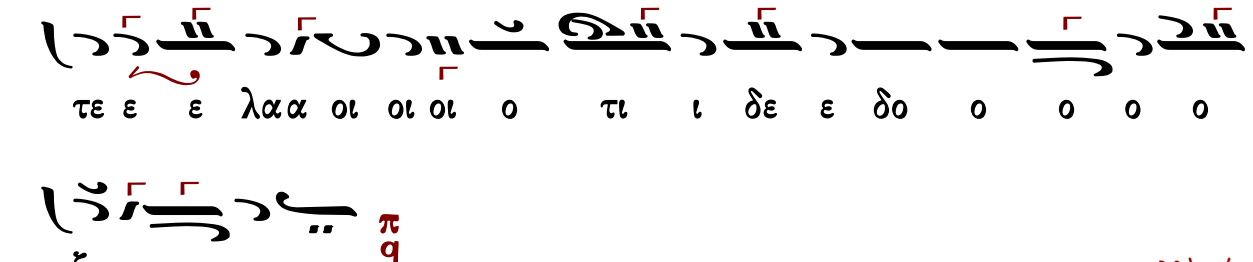
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

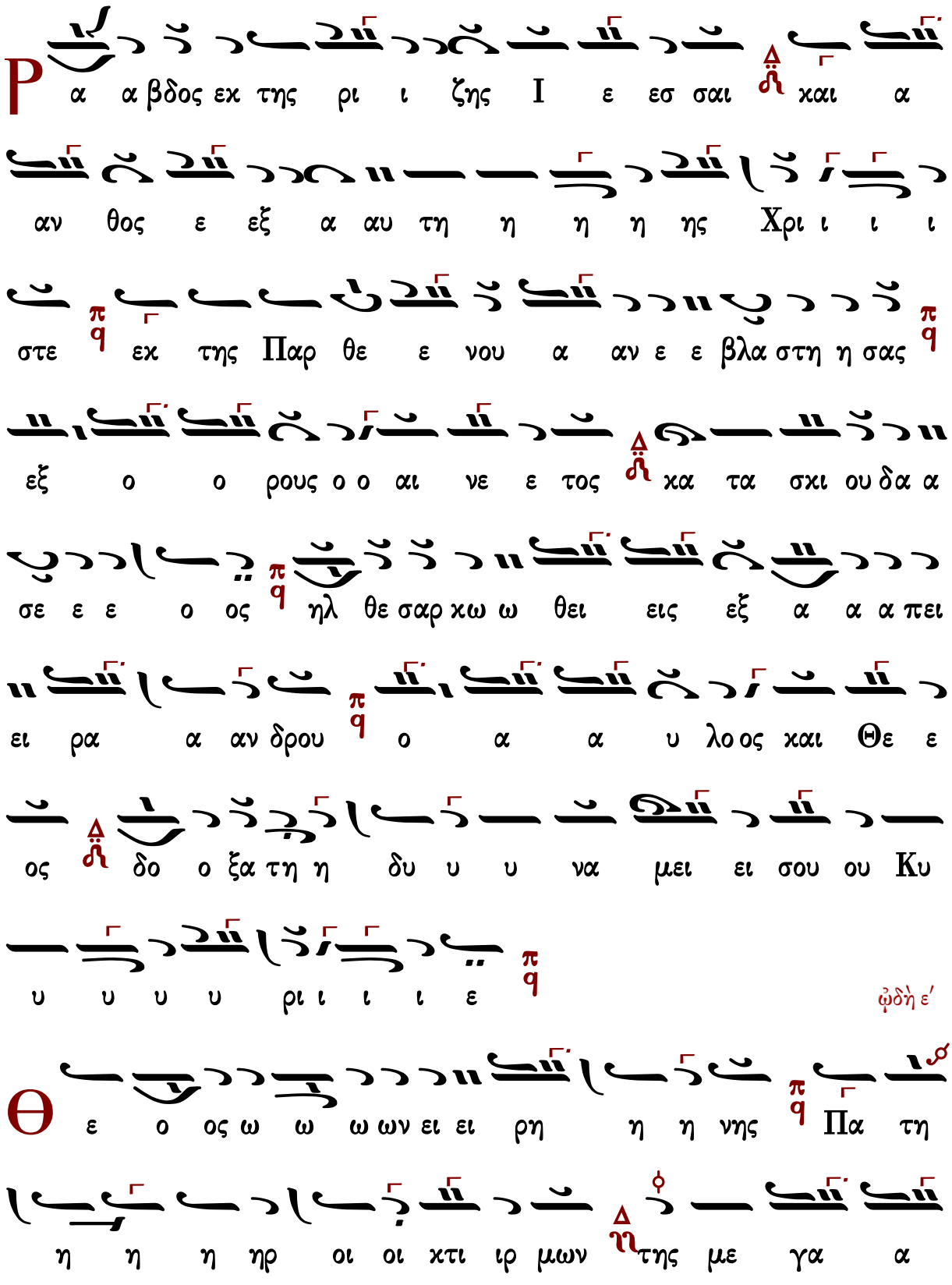
Καταβασίαι Χριστουγέννων
ᾠδὴ α΄

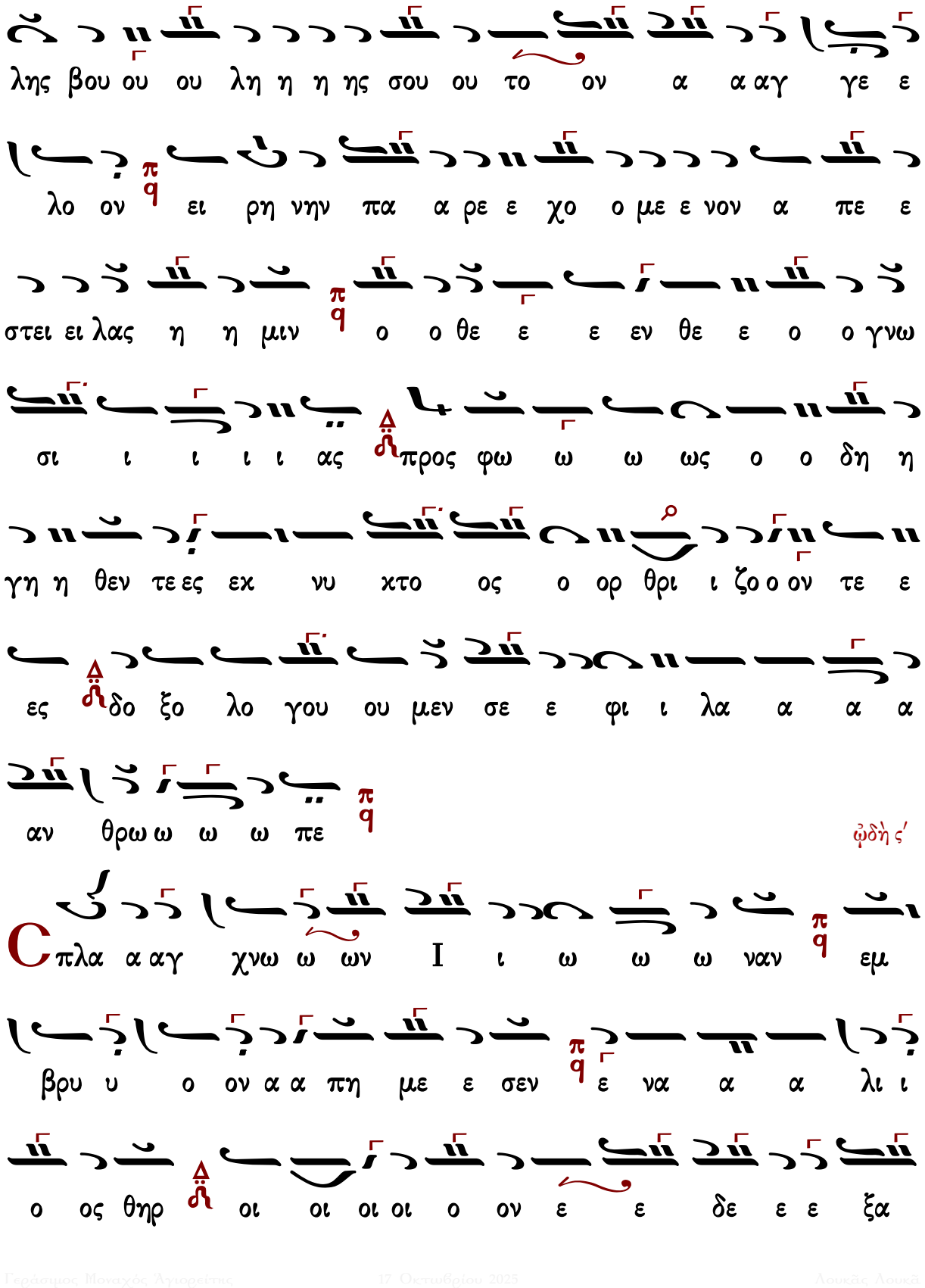
Ἦχος Πα
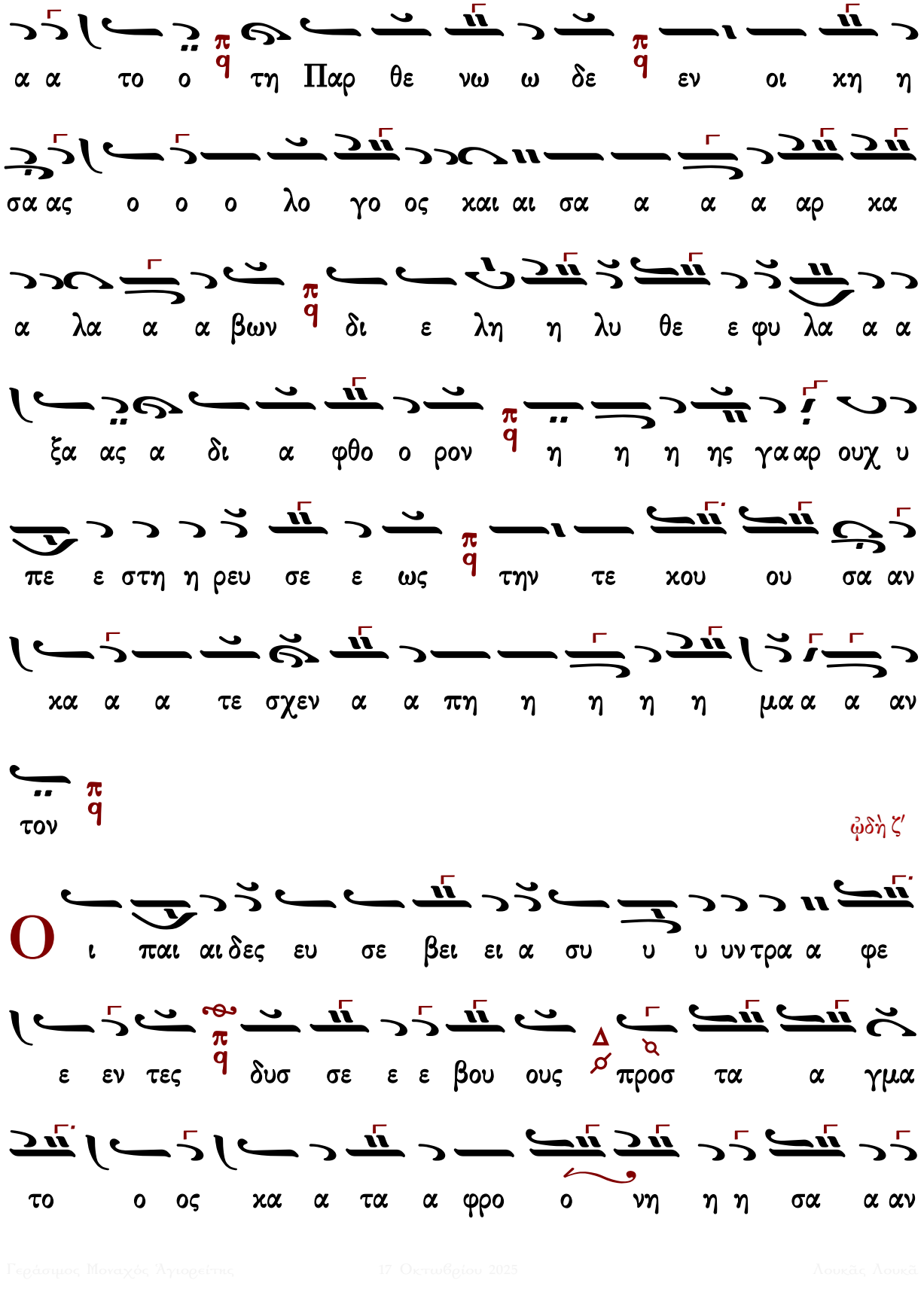
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.7*

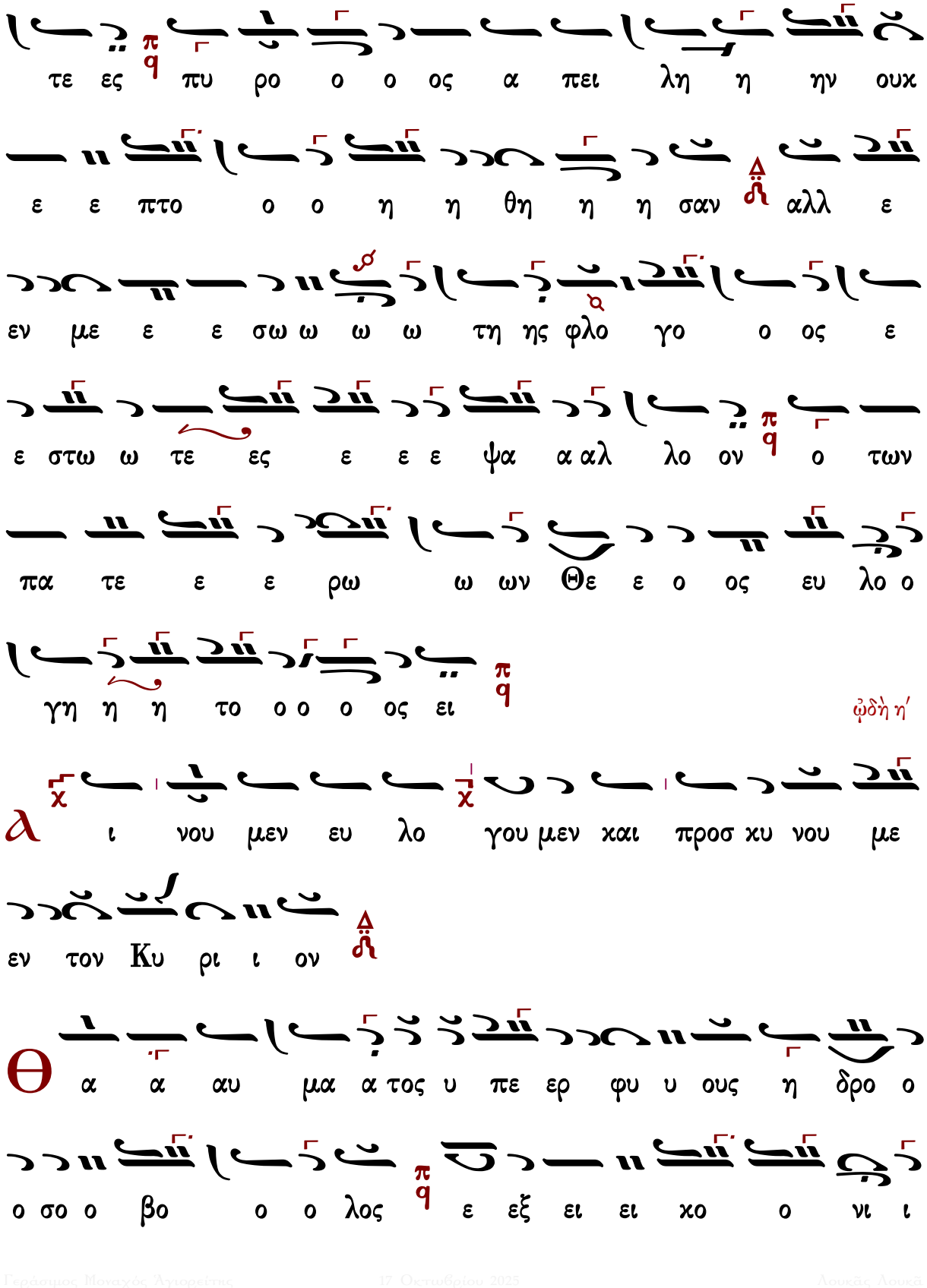

τε ε ε λαα οι οι οι ο τι ι δε ε δο ο ο ο ο
ξα α α α σται
ὠδὴ γ΄
Τ ω προ τω ω ων αι αι ω ω ω νων εκ πα τρο
ος γε εν νη η η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ευ
στω ως υι υι υι ω και επ ε σχα α των ε εκ
παρ θε ε ε ε νου σα α α αρ χω θε εν τι ι α
α σπο ο ο ρως Χρι στω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν ο α
νυ ψω ω σας το χε ε ε ρας η η μων χορὸς α΄ α α γι ο
ος ει ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε
ὠδὴ δ΄

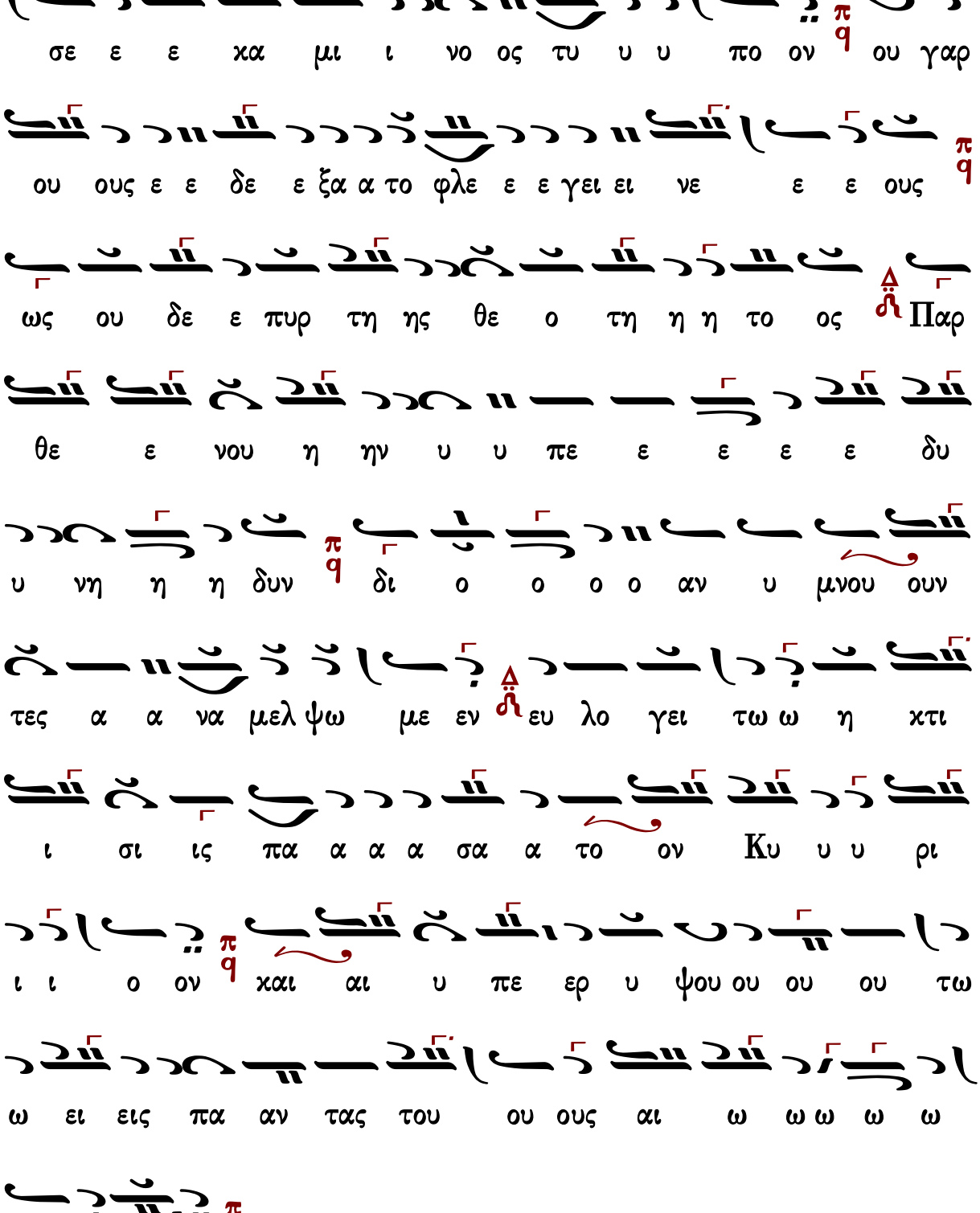

Ρ α α βδος εκ της ρι ι ζης Ι ε εσ σαι και α
αν θος ε εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι ι
στε εκ της Παρ θε ε νου α αν ε ε βλα στη η σας
εξ ο ο ρους ο ο αι νε ε τος κα τα σκι ου δα α
σε ε ε ο ος ηλ θε σαρ κω ω θει εις εξ α α α πει
ει ρα α αν δρου ο α α υ λο ος και Θε ε
ος δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου ου Κυ
υ υ υ υ ρι ι ι ι ε
ᾠδὴ ε΄
Θ ε ο ος ω ω ω ων ει ει ρη η η νης Πα τη
η η η ηρ οι οι κτι ιρ μων της με γα α

λης βου ου ου λη η η ης σου ου το ον α α αγ γε ε
λο ον ει ρη νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α πε ε
στει ει λας η η μιν ο ο θε ε ε εν θε ε ο ο γνω
σι ι ι ι ι ας προς φω ω ω ως ο ο δη η
γη η θεν τε ες εχ νυ χτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον τε ε
ες δο ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα α α α
αν θρω ω ω ω πε
ᾠδὴ ϛ′
C πλα α αγ χνω ω ων I ι ω ω ω ναν εμ
βρυ υ ο ον α α πη με ε σεν ε να α α λι ι
ο ος θηρ οι οι οι οι ο ον ε ε δε ε ε ξα

α α το ο τη Παρ θε νω ω δε εν οι χη η
σα ας ο ο ο λο γο ος χαι αι σα α α α αρ χα
α λα α α βων δι ε λη η λυ θε ε φυ λα α α
ξα ας α δι α φθο ο ρον η η η ης γα αρ ουχ υ
πε ε στη η ρευ σε ε ως την τε χου ου σα αν
χα α α τε σχεν α α πη η η η μα α α αν
τον
ι παι αι δες ευ σε βει ει α συ υ υ υν τρα α φε
ε εν τες δυσ σε ε ε βου ους προσ τα α γμα
το ο ος χα α τα α φρο ο νη η η σα α αν

ᾠδὴ ζ΄

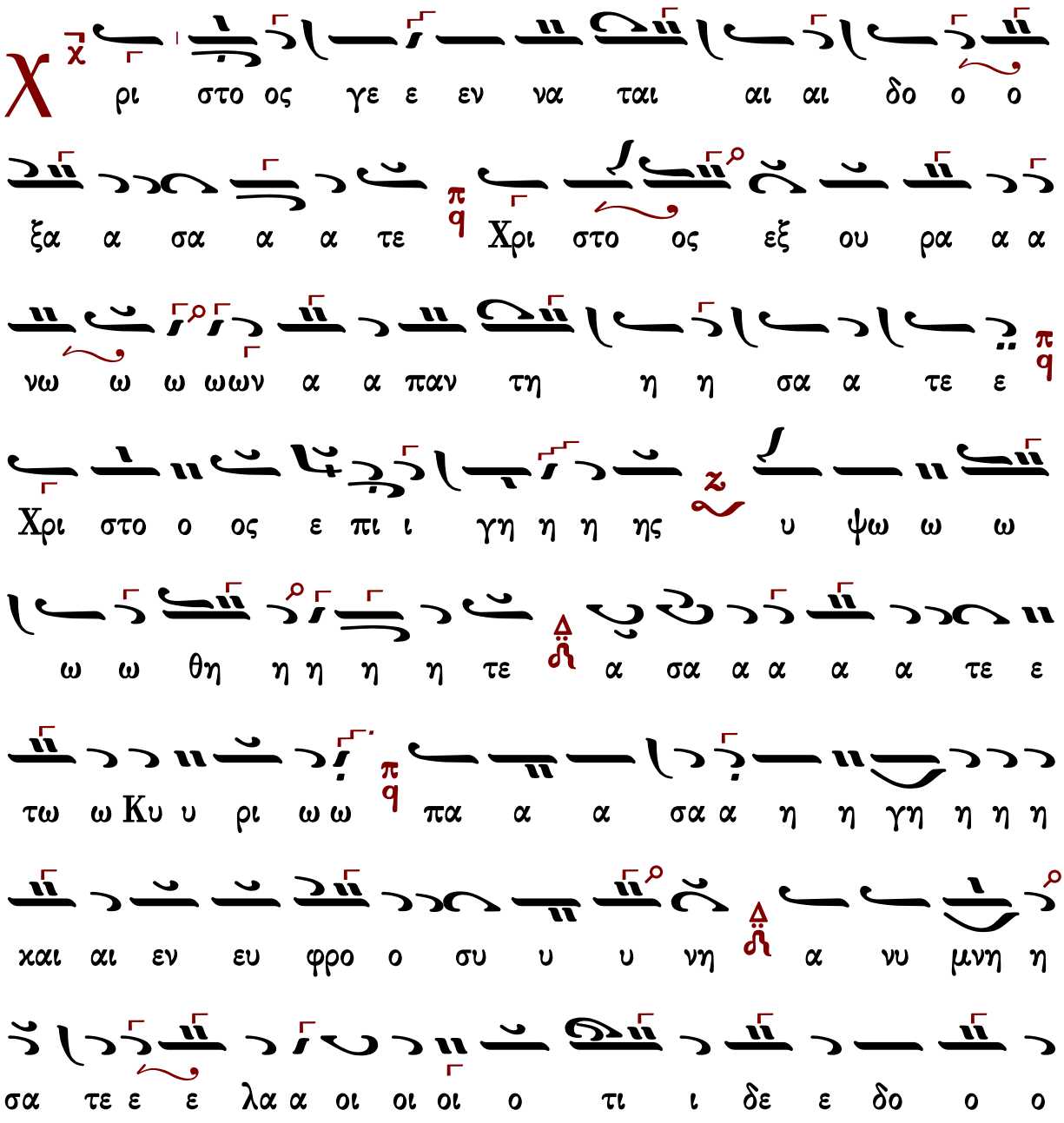

τε ες πυ ρο ο ο ος α πει λη η ην ουκ
ε ε πτο ο ο η η θη η η σαν αλλ ε
εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο γο ο ος ε
ε στω ω τε ες ε ε ε ψα α αλ λο ον ο των
πα τε ε ε ρω ω ων Θε ε ο ος ευ λο ο
γη η η το ο ο ο ος ει
ᾠδὴ η′
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με
εν τον Κυ ρι ι ον
α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ ους η δρο ο
ο σο ο βο ο ο λος ε εξ ει ει χο ο νι ι

σε ε ε χα μι ι νο ος τυ υ υ πο ον ου γαρ
ου ους ε ε δε ε ξα α το φλε ε ε γει ει νε ε ε ους
ως ου δε ε πυρ τη ης θε ο τη η η το ος Παρ
θε ε νου η ην υ υ πε ε ε ε ε δυ
υ νη η η δυν δι ο ο ο ο αν υ μνου ουν
τες α α να μελ ψω με εν ευ λο γει τω ω η χτι
ι σι ις πα α α α σα α το ον Κυ υ υ ρι
ι ι ο ον χαι αι υ πε ερ υ ψου ου ου ου τω
ω ει εις πα αν τας του ου ους αι ω ω ω ω ω
να α α ας

Καταβασίαι Χριστουγέννων
ᾠδὴ α΄

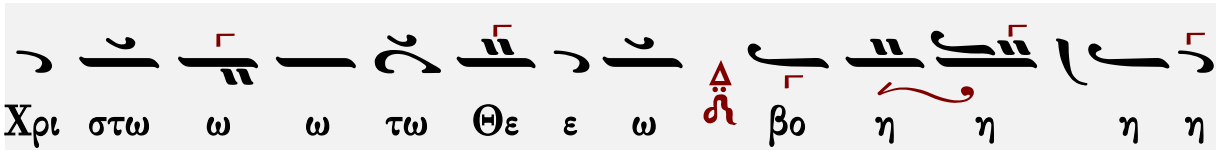
Ἦχος δ΄ Πα

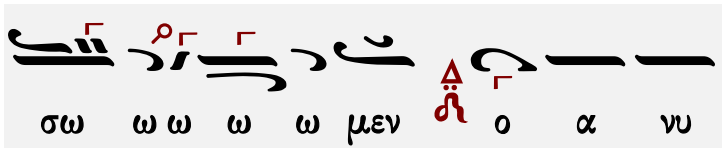
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.375/2712*

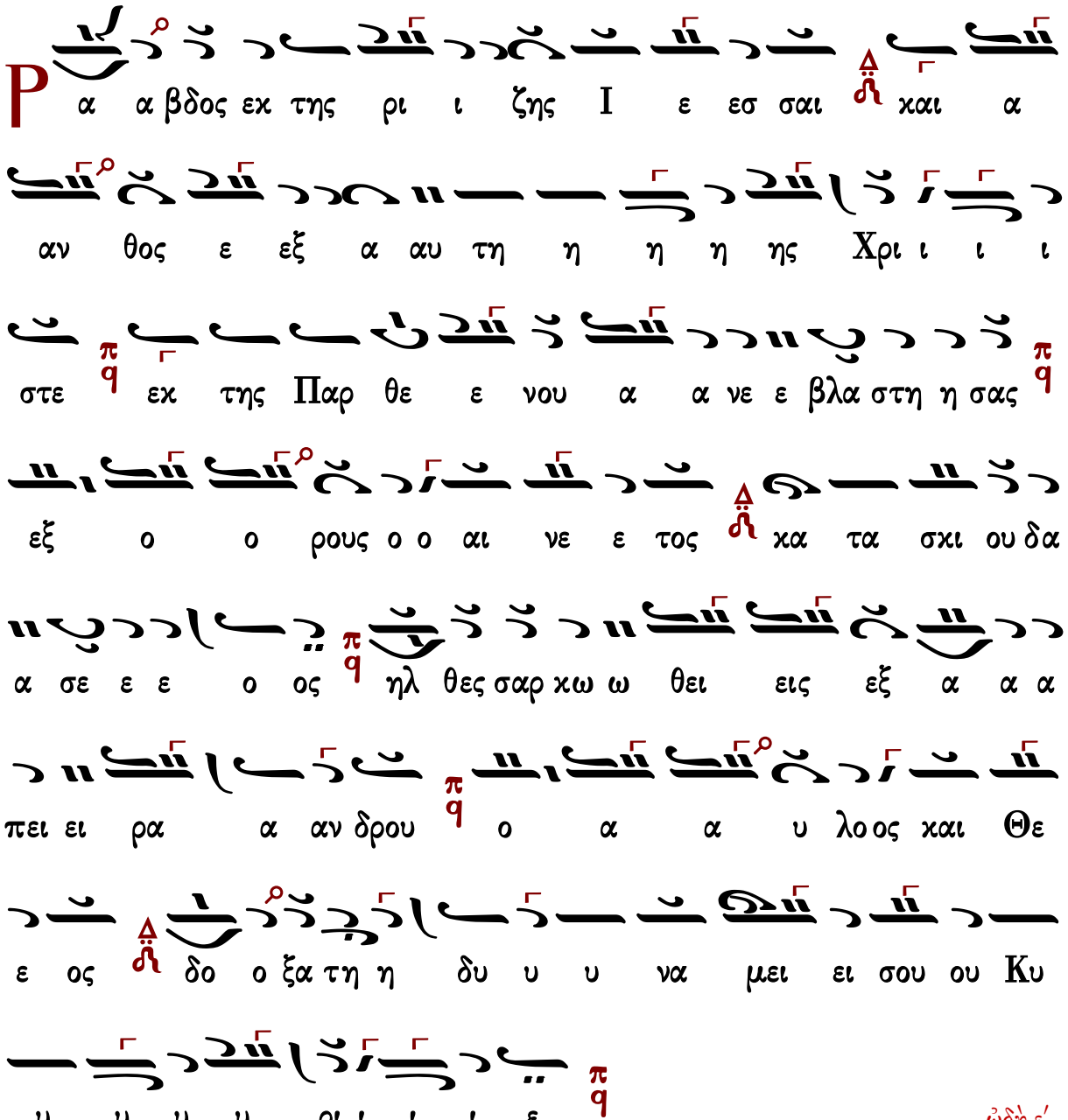

διασκευὴ πρωτ.Κων.Παπαγιάννη

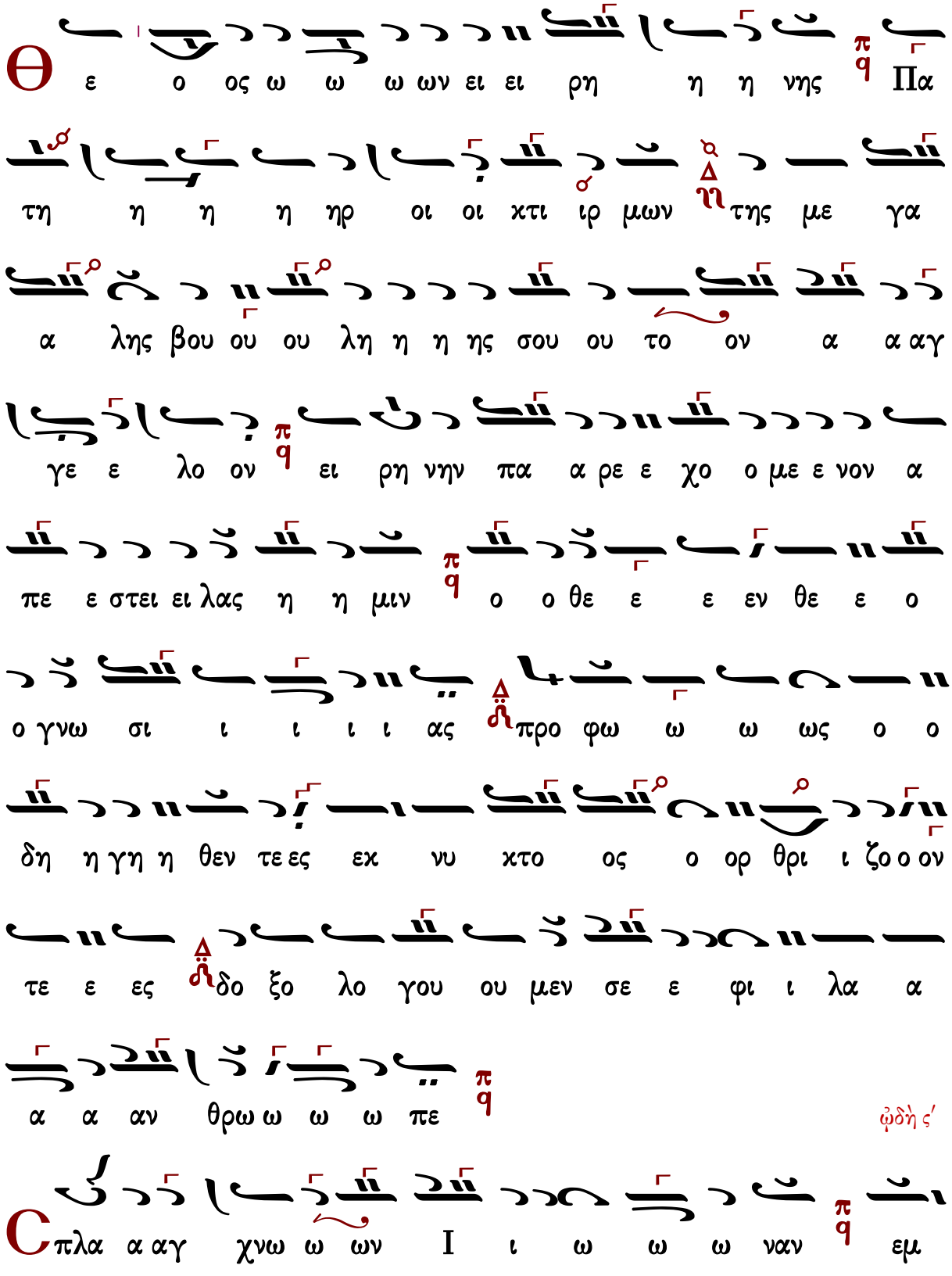

Χρι στω ω ω τω Θε ε ω βο η η η η

σω ω ω ω μεν ο α νυ ...

ᾠδὴ δ΄
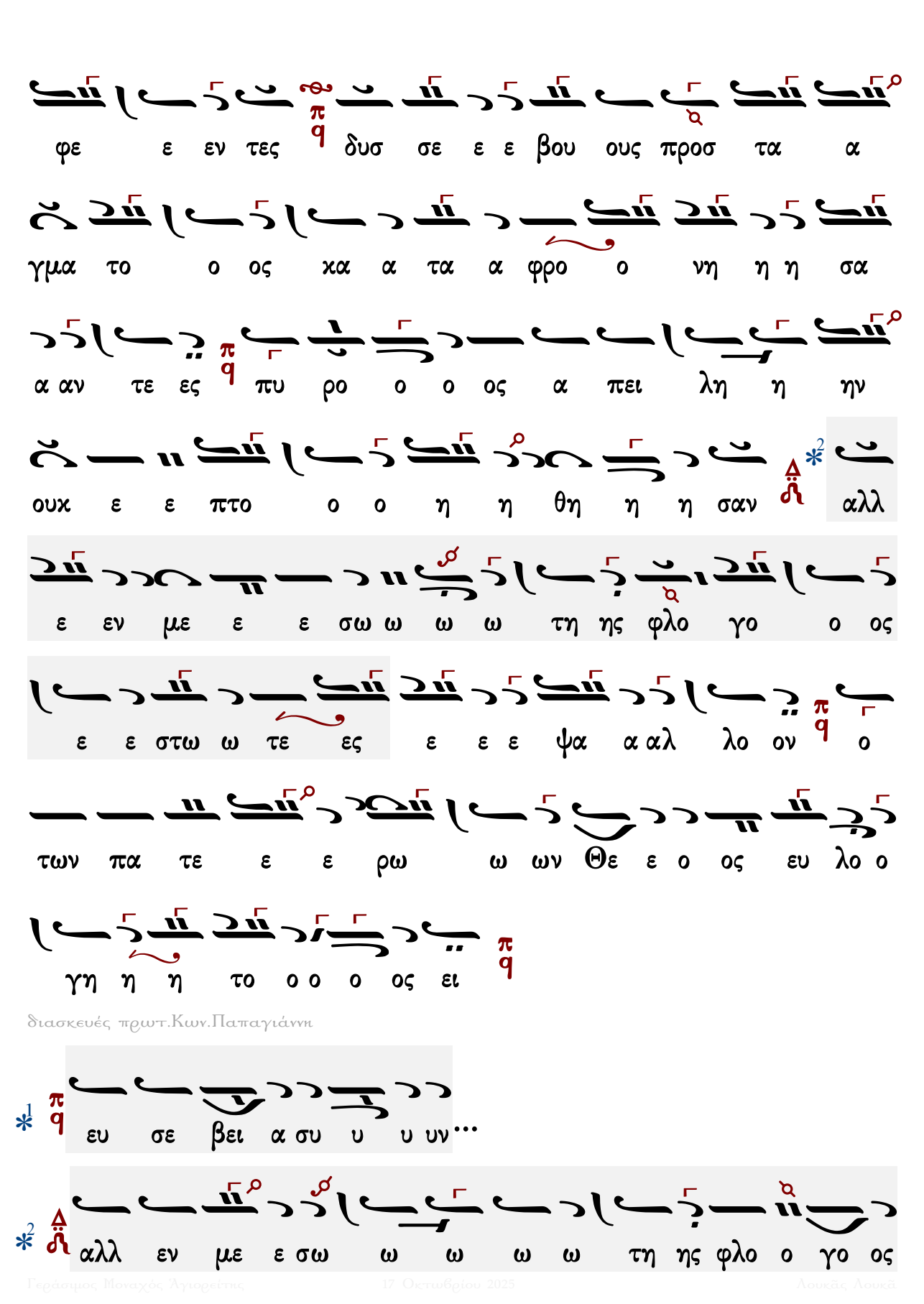

Π α α βδος εκ της ρι ι ζης Ι ε εσ σαι και α
αν θος ε εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι ι
στε εκ της Παρ θε ε νου α α νε ε βλα στη η σας
εξ ο ο ρους ο ο αι νε ε τος κα τα σχι ου δα
α σε ε ε ο ος ηλ θες σαρ κω ω θει εις εξ α α α
πει ει ρα α αν δρου ο α α υ λο ος και Θε
ε ος δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου ου Κυ
υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

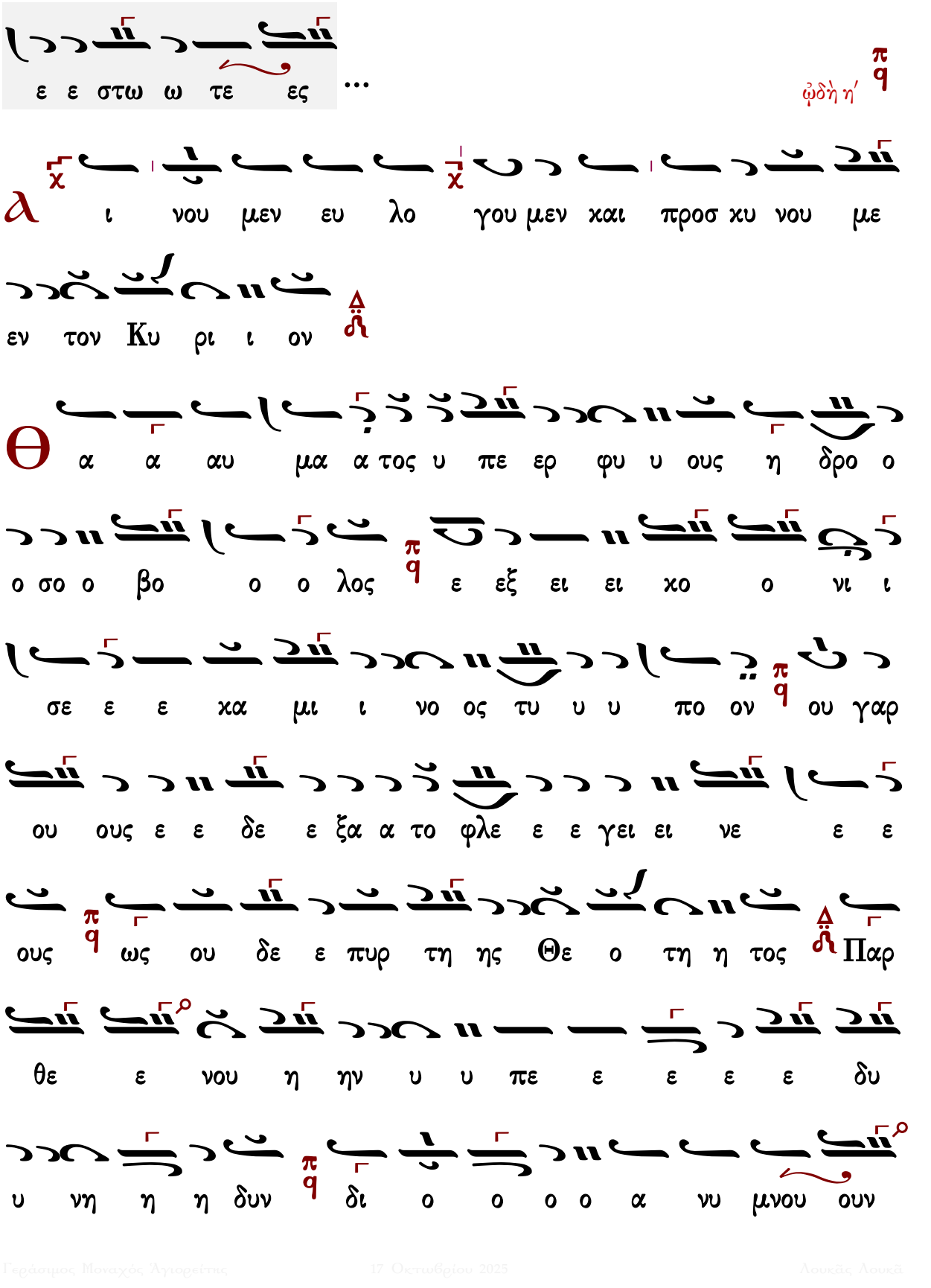
ᾠδὴ ε΄

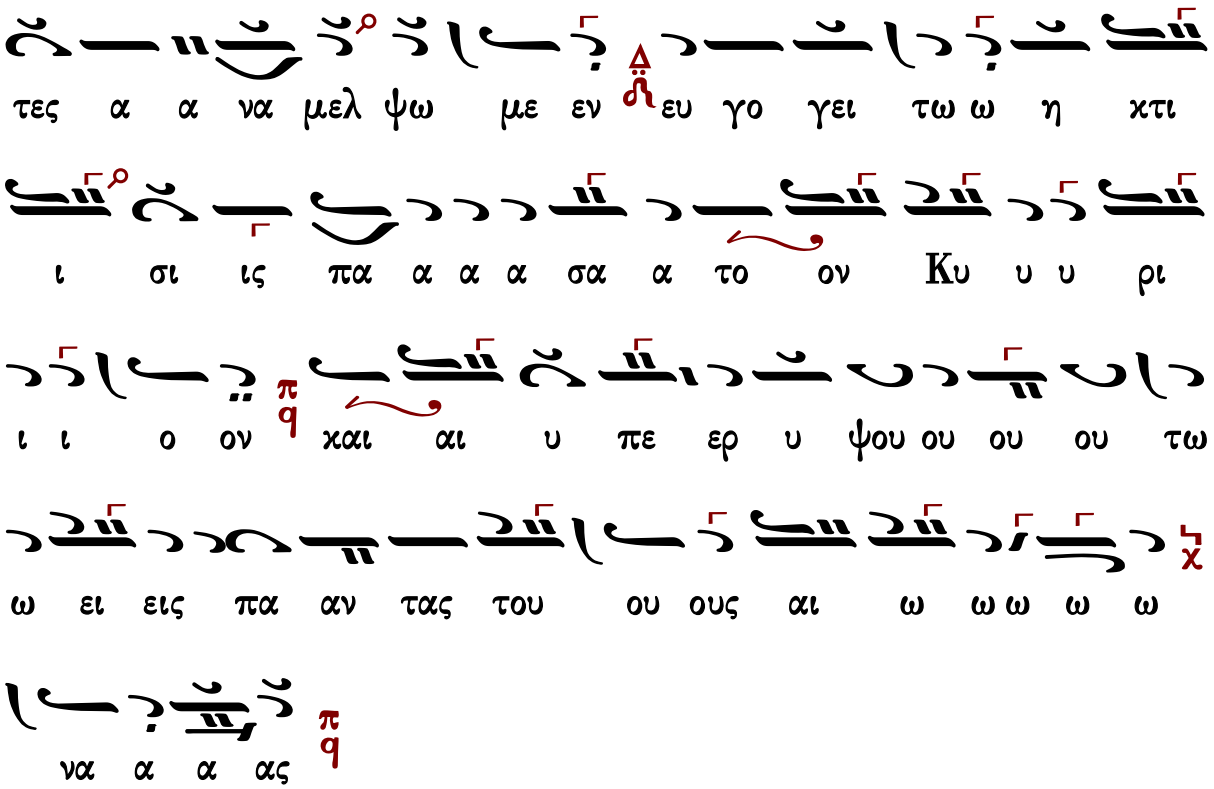

Θε ος ως ων ει ρη νης Πα
τη η η ηρ οι χτι ιρ μων της με γα
α λης βου ου ου λη η η ης σου ου το ον α α αγ
γε ε λο ον ει ρη νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α
πε ε στει ει λας η η μιν ο ο θε ε ε εν θε ε ο
ο γνω σι ι ι ι ι ας προ φω ω ω ως ο ο
δη η γη η θεν τε ες εκ νυ χτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον
τε ε ες δο ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα α
α α αν θρω ω ω ω πε
Cπλα α αγ χνω ω ων I ι ω ω ω ναν εμ

ᾠδὴ ς′

βρυ υ ο ον α α πη με ε σεν εν α α α λι ι
ο ος θηρ οι οι οι οι ο ον ε ε δε ε ε ξα
α α το ο τη Παρ θε νω ω δε εν οι χη η
σα ας ο ο ο Λο γο ος χαι αι σα α α α αρ
χα α λα α α βων δι ε λη η λυ θε ε φυ λα
α α ξα ας α δι α φθο ο ρον η η η ης γα αρ
ουχ υ πε ε στη η ρε ευ σε ε ως την τε χου
ου σα αν χα α α τε σχεν α α πη η η η
η μα α α αν τον
ᾠδὴ ζ΄
Ο ι παι αι δες ευ σε βει ει α συ υ υ υν τρα α

φε ε εν τες δυσ σε ε ε βου ους προσ τα α
γμα το ο ος κα α τα α φρο ο νη η η σα
α αν τε ες πυ ρο ο ο ος α πει λη η ην
ουκ ε ε πτο ο ο η η θη η η σαν αλλ
ε εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο γο ο ος
ε ε στω ω τε ες ε ε ε ψα α αλ λο ον ο
των πα τε ε ε ρω ω ων Θε ε ο ος ευ λο ο
γη η η το ο ο ος ει
διασκευές πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
ευ σε βει α συ υ υ υν...
αλλ εν με ε σω ω ω ω ω τη ης φλο ο γο ος

ε ε στω ω τε ες ...
ὠδὴ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ χυ νου με
εν τον Κυ ρι ι ον
Θ α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ ους η δρο ο
ο σο ο βο ο ο λος ε εξ ει ει χο ο νι ι
σε ε ε χα μι ι νο ος τυ υ υ πο ον ου γαρ
ου ους ε ε δε ε ξα α το φλε ε ε γει ει νε ε ε
ους ως ου δε ε πυρ τη ης Θε ο τη η τος Παρ
θε ε νου η ην υ υ πε ε ε ε ε δυ
υ νη η η δυν δι ο ο ο ο α νυ μνου ουν

θ΄ ᾠδὴ τῶν Εἰσοδίων

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

κανὼν α΄ ἦχος δ΄

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς πανάγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο,
πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

«Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων, χείλη δὲ πιστῶν, τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή».

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο,
πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ αγια τῶν ἁγίων.

Ὑπερίπταται Θεοτόκε ἁγνή τὸ θαῦμά σου τὴν δύναμιν τῶν λόγων· σῶμα γὰρ ἐν σοὶ κατανοῶ ὑπὲρ λόγον, ῥοῆς ἁμαρτίας ἀνεπίδεκτον· ὅθεν εὐχαρίστως βοῷ σοι· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου, τὴν εἴσοδον τιμήσωμεν,
ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Παραδόξως προδιετύπου ἁγνή, ὁ νόμος σε σκηνὴν καὶ θείαν στάμνον, ξένην κιβωτόν, καὶ καταπέτασμα καὶ ῥάβδον, ναὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ· ὅθεν ἐκδιδάσκει σοι κράζειν· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες κατεπλήττοντο,
πῶς θεαρέστως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Μελῳδῶν σοι προεκελάδει Δαυὶδ, λαλῶν σε θυγατέρα βασιλέως, κάλλει ἀρετῶν, ἐκ δεξιῶν παρισταμένην, ἰδὼν τοῦ Θεοῦ πεποικιλμένην σε· ὅθεν προφητεύων ἐβόα· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν ἁγίοις, παρθένοι συγχορεύσατε·
ἡ γὰρ θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια των ἁγίων.

Θεοδόχον προθεωρῶν Σολομῶν, ἠνοίξατο σε πύλην βασιλέως, ζῶσάν τε πηγὴν ἐσφραγισμένην, ἐξ ἧς τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν Παρθένον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν·
θεοπρεπῶς γὰρ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Διανέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν σήν, γαλήνην Θεοτόκε τῇ ψυχῇ μου, βρύουσα ζωήν, τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρέος, αὐτὴ περιέπουσα καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βοᾶν σοι· ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἁγνή.

κανὼν β′
Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην

ἦχος α′

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν ἱερέων.
Ἐκ τῶν δικαίων προῆλθεν, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπός, ἡ θεόπαις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτόν, σαρκὶ νηπιάζουσα προσφέρεται, ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, ὡς ἁγία, εἰς τὰ ἅγια οἰκεῖν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν ἱερέων.
Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν μητέρα, ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, ἐν τῷ ναῷ τῷ νομικῷ· Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, τῶν δικαίων, ὡς καρπὸς πνευματικός.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν ἱερέων.
Ἡ τῶν ἁγίων ἁγία, καὶ θεομήτωρ Μαρία, ταῖς ἱκεσίαις σου ἁγνή, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πάσης αἱρέσεως καὶ θλίψεως, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας, τὴν εἰκόνα, τῆς ἁγίας σου μορφῆς.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν ἱερέων.
Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τῶν Σεραφὶμ ἀνωτέρα, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀνεδείχθης Παρθένε, ὡς τὸν ἀχώρητον παντί, ἐν μήτρᾳ χωρήσασα Θεὸν ἡμῶν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Τὴν τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω Στρατευμάτων.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, θεογεννῆτορ ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

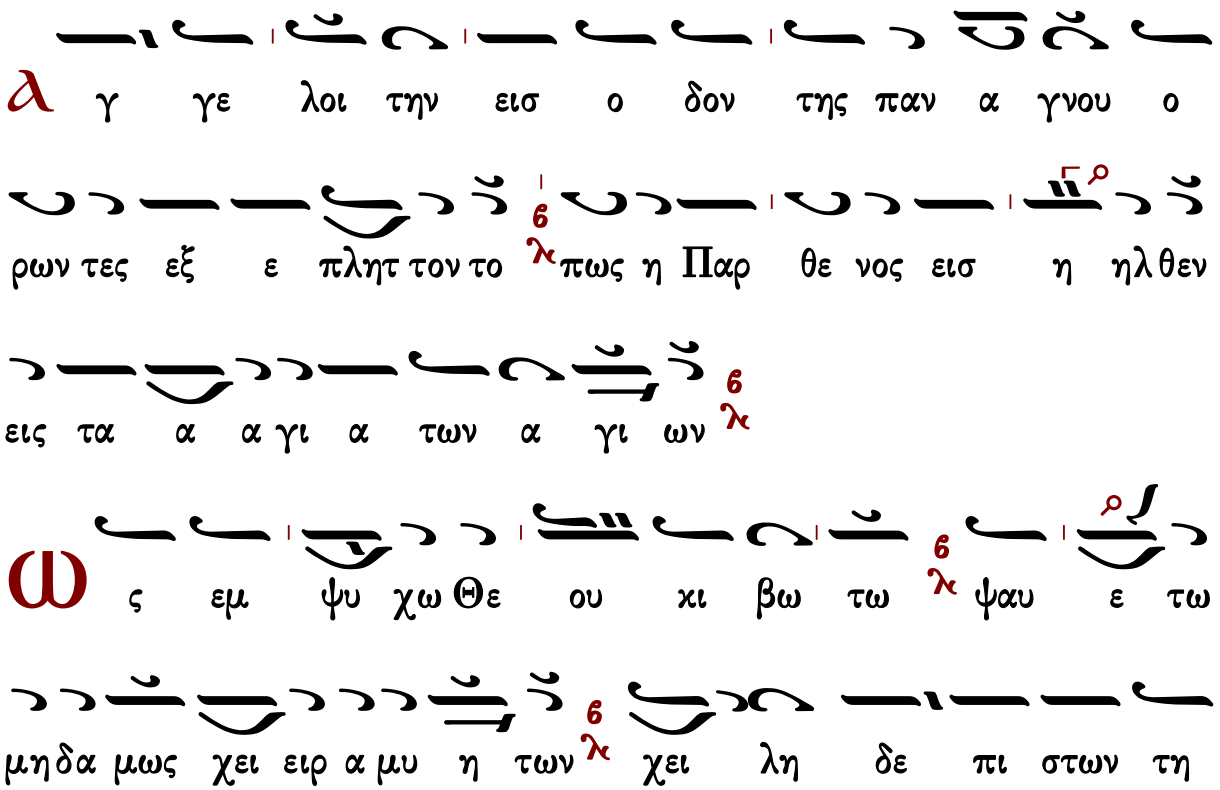
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
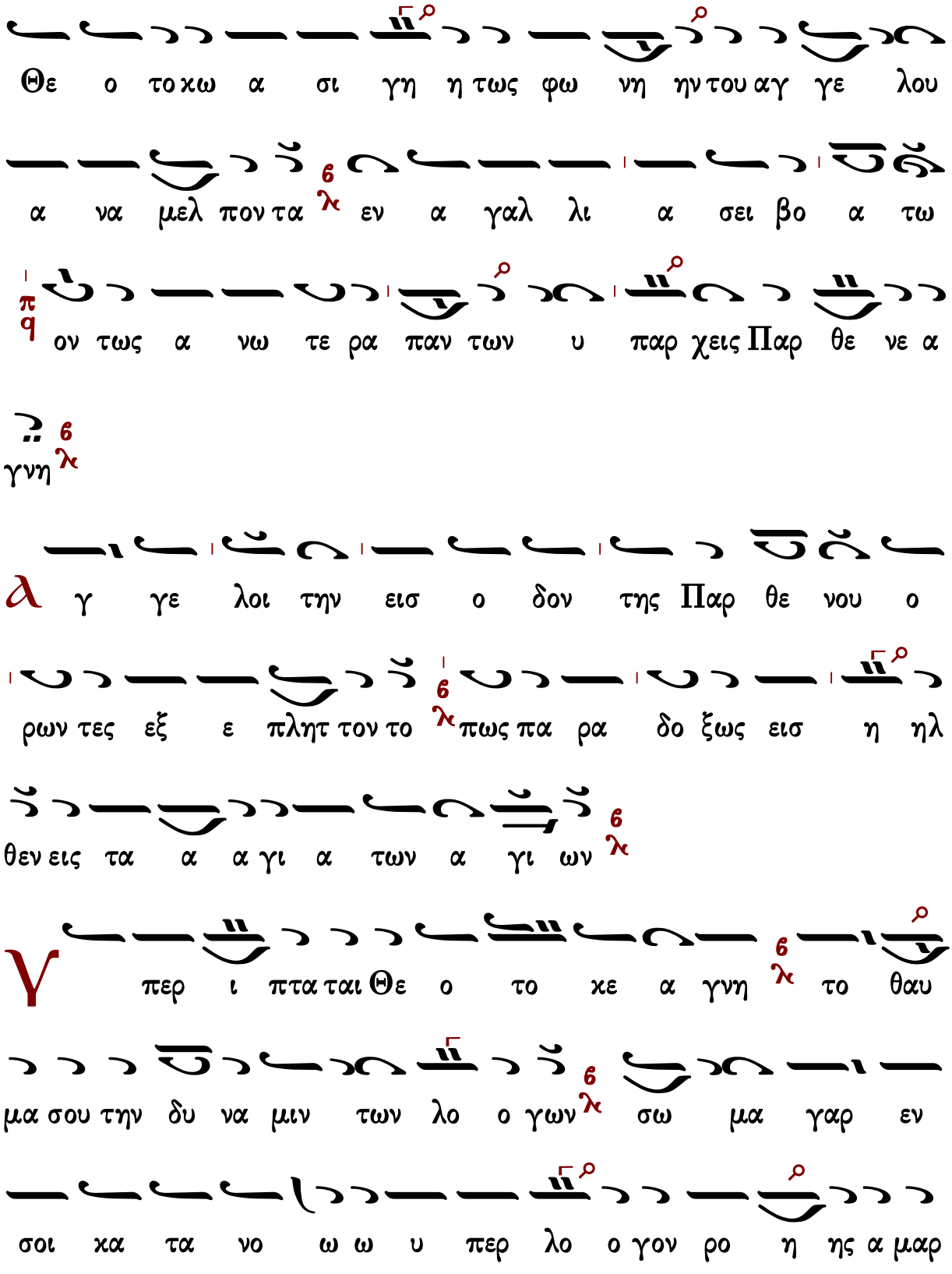
Κανών α΄, ᾠδὴ θ΄

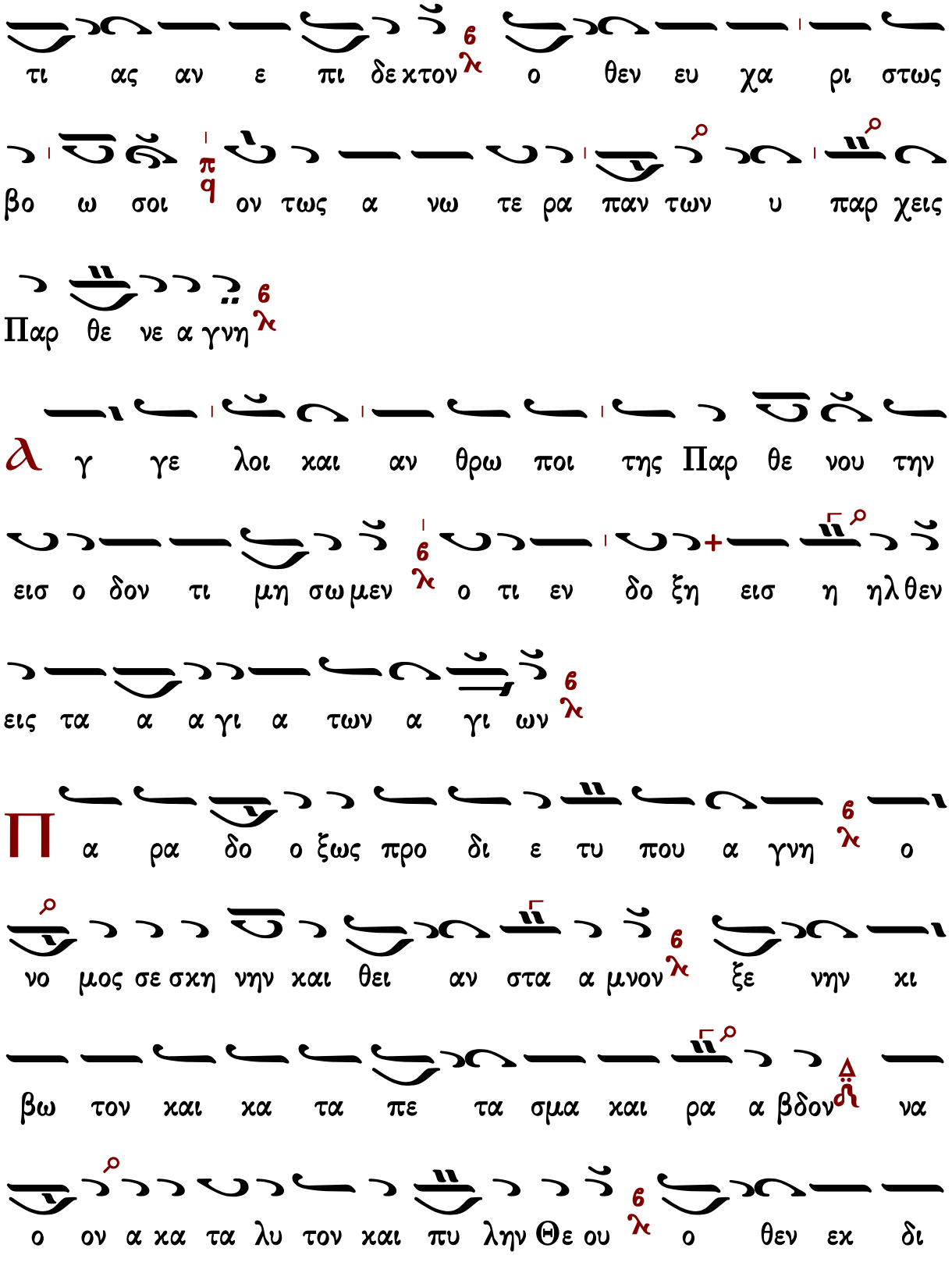
ὁ εἱρμὸς

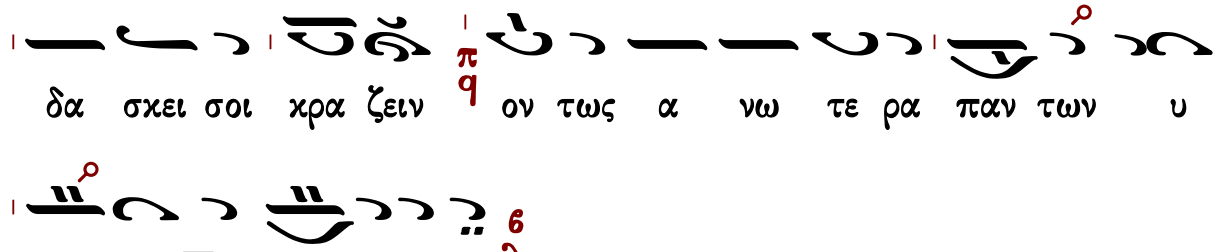
Ἦχος δ΄ Βϐ

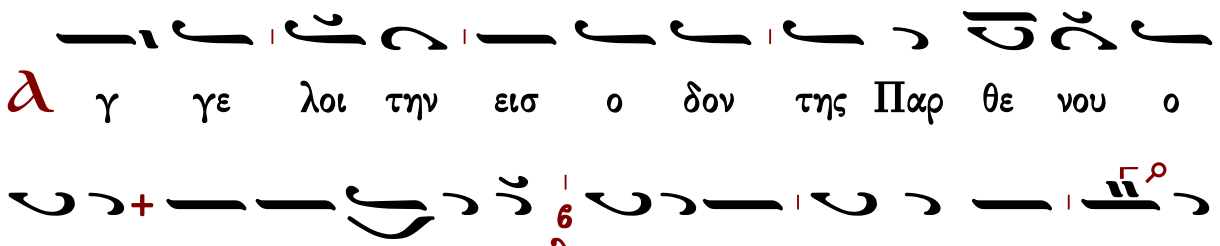
πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.257/2595#

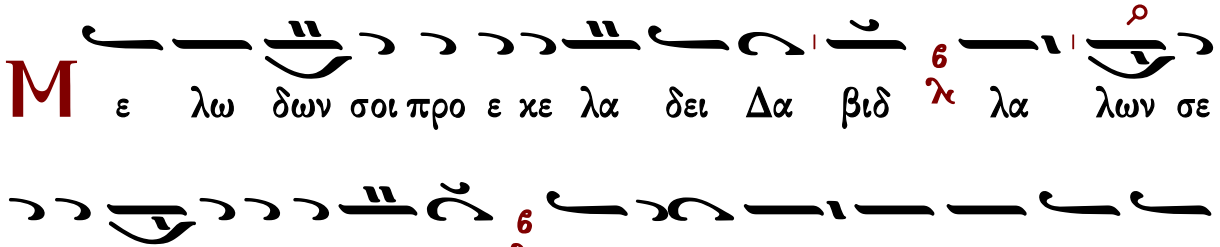

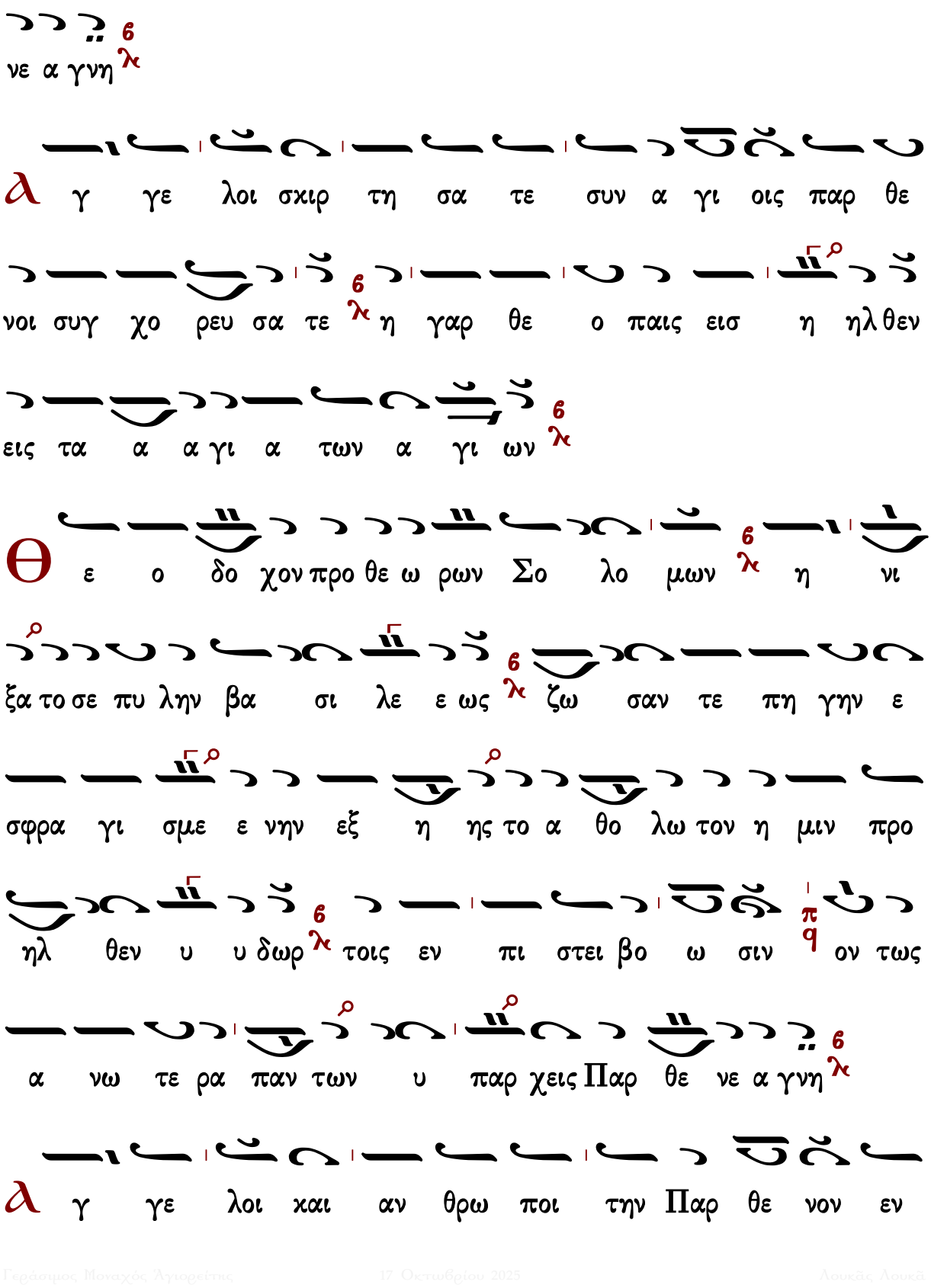

Θε ο το χω α σι γη η τως φω νη ην του αγ γε λου
α να μελ πον τα ε ν α γαλ λι α σει βο α τω
ον τως α νω τε ρα παν των υ παρ χεις Παρ θε νε α
γνη
α γ γε λοι την εισ ο δον της Παρ θε νου ο
ρων τες εξ ε πλητ τον το πως πα ρα δο ξως εισ η ηλ
θεν εις τα α α γι α των α γι ων
γ περ ι πτα ται Θε ο το κε α γνη το θαυ
μα σου την δυ να μιν των λο ο γων σω μα γαρ εν
σοι χα τα νο ω ω υ περ λο ο γον ρο η ης α μαρ

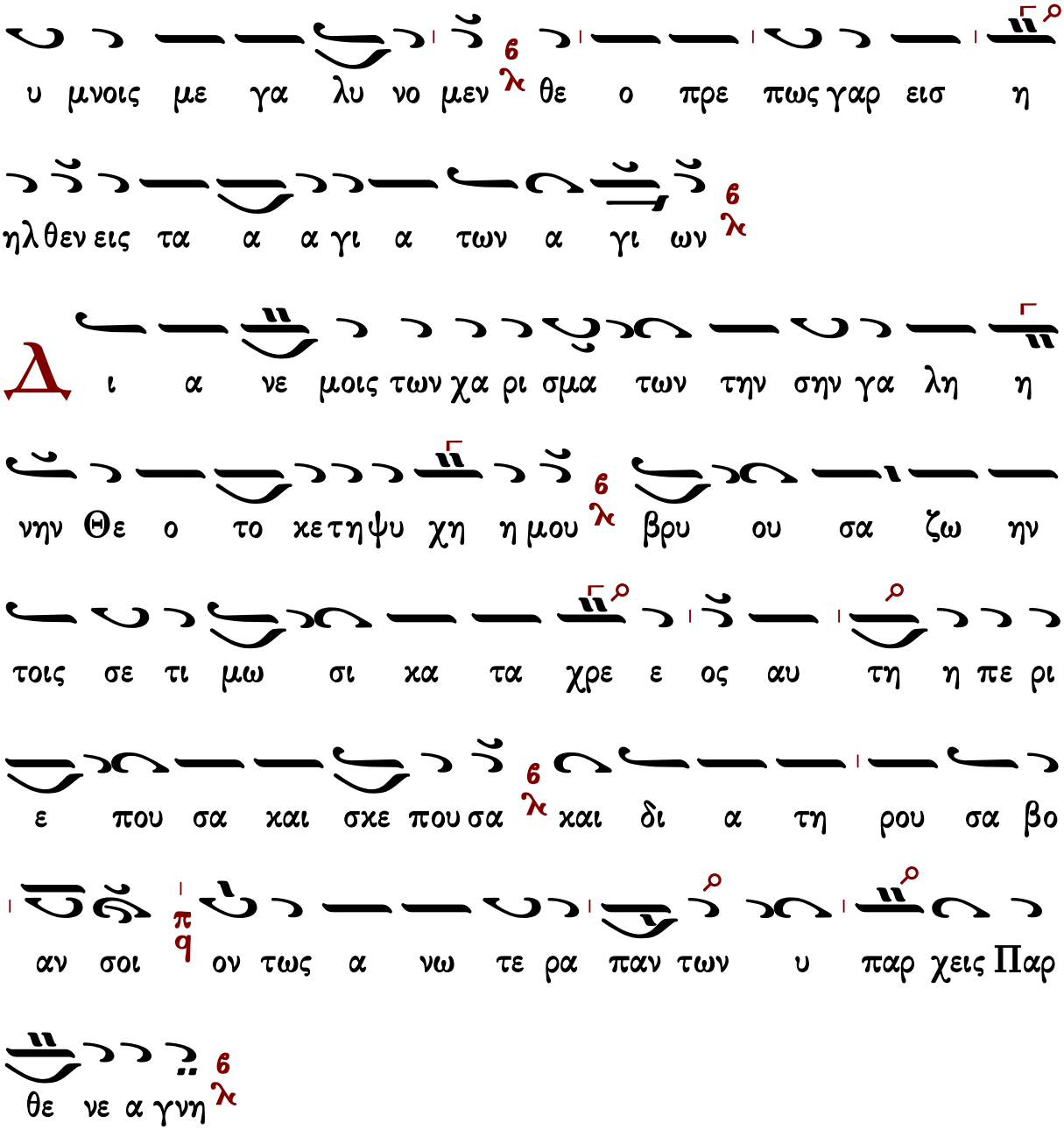

τι ας αν ε πι δε χτον ο θεν ευ χα ρι στως
βο ω σοι ον τως α νω τε ρα παν των υ παρ χεις
Παρ θε νε α γνη
α γ γε λοι και αν θρω ποι της Παρ θε νου την
εισ ο δον τι μη σω μεν ο τι εν δο ξη εισ η ηλ θεν
εις τα α α γι α των α γι ων
Π α ρα δο ο ξως προ δι ε τυ που α γνη ο
νο μος σε σκη νην και θει αν στα α μνον ξε νην κι
βω τον και κα τα πε τα σμα και ρα α βδον να
ο ον α κα τα λυ τον και πυ λην Θε ου ο θεν εκ δι

δα σχει σοι χρα ζειν ον τως α νω τε ρα παν των υ
παρ χεις Παρ θε νε α γνη

γ γε λοι την εισ ο δον της Παρ θε νου ο
ρων τες κα τε πλητ τον το πως θε α ρε στως εισ η ηλ
θεν εις τα α α γι α των α γι ων

ε λω δων σοι προ ε κε λα δει Δα βιδ λα λων σε
θυ γα τε ρα βα σι λε ως καλ λει α ρε των εκ δι
ξι ων πα ρι στα με ε νην ι δω ων του Θε ου πε
ποι χιλ με ε νην ο θεν προ φη τευ ων ε βο
α ον τως α νω τε ρα παν των υ παρ χεις Παρ θε

νε α γνη
λ
α γ γε λοι σχιρ τη σα τε συν α γι οις παρ θε
νοι συγ χο ρευ σα τε η γαρ θε ο παις εισ η ηλ θεν
εις τα α α γι α των α γι ων
Θ ε ο δο χον προ θε ω ρων Σο λο μων η νι
ξα το σε πυ ληη βα σι λε ε ως ζω σαν τε πη γην ε
σφρα γι σμε ε νην εξ η ης το α θο λω τον η μιν προ
ηλ θεν υ υ δωρ τοις εν πι στει βο ω σιν π q ον τως
α νω τε ρα παν των υ παρ χεις Παρ θε νε α γνη
α γ γε λοι και αν θρω ποι την Παρ θε νον εν

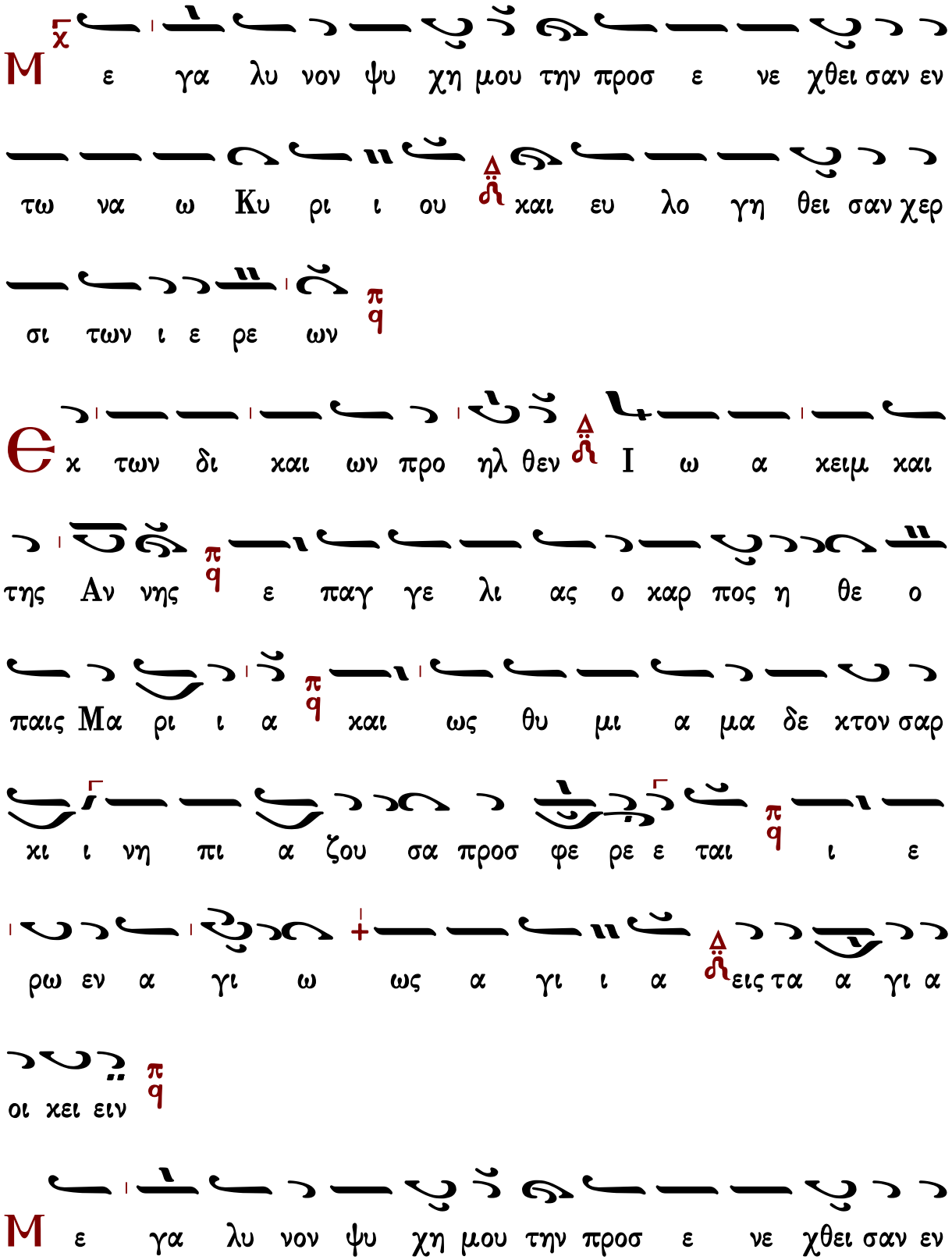

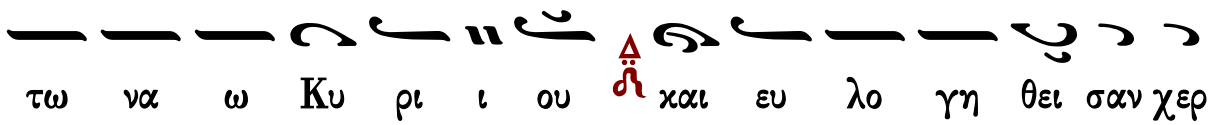
Κανών Β΄, ᾠδὴ θ΄

Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην

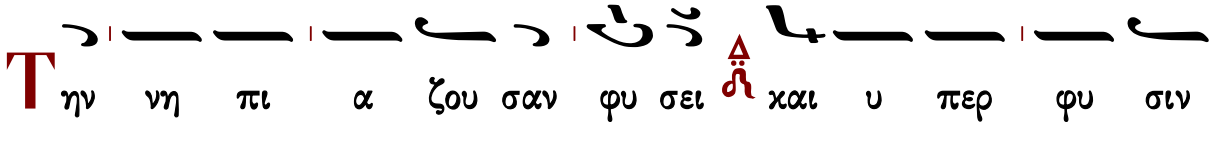
Ἦχος Πα

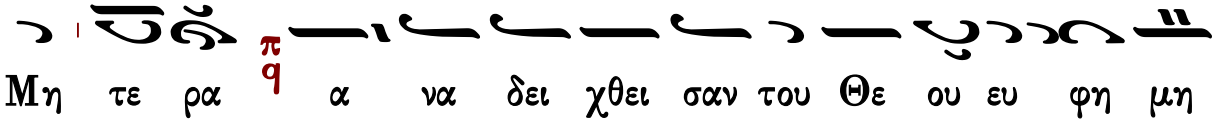
πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.260/2598#

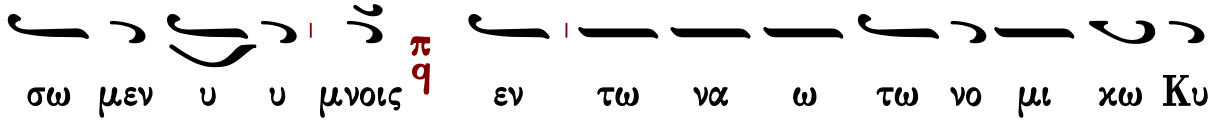

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου την προσ ε νε χθει σαν εν
τω να ω Κυ ρι ι ου και ευ λο γη θει σαν χερ
σι των ι ε ρε ων
Θ χ των δι και ων προ ηλ θεν Ι ω α χειμ και
της Αν νης ε παγ γε λι ας ο καρ πος η θε ο
παις Μα ρι ι α και ως θυ μι α μα δε κτον σαρ
κι ι νη πι α ζου σα προσ φε ρε ε ται ι ε
ρω εν α γι ω ως α γι ι α εις τα α γι α
οι κει ειν
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου την προσ ε νε χθει σαν εν

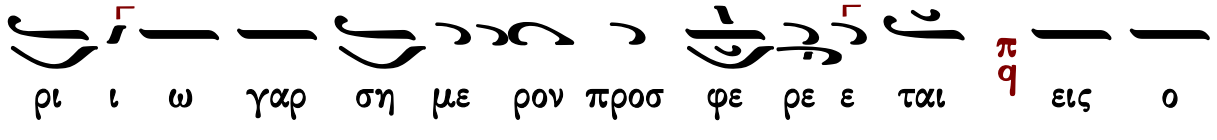

τω να ω Κυ ρι ι ου και ευ λο γη θει σαν χερ

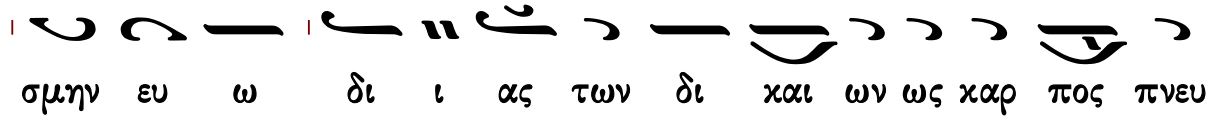

σι των ι ε ρε ων

Τ ην νη πι α ζου σαν φυ σει και υ περ φυ σιν

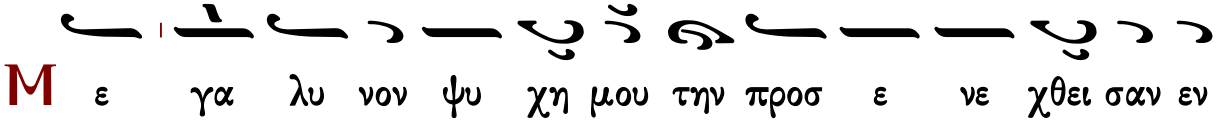

Μη τε ρα α να δει χθει σαν του Θε ου ευ φη μη

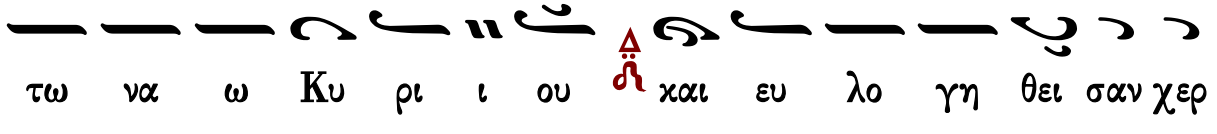

σω μεν υ υ μνοις εν τω να ω τω νο μι χω Κυ

ρι ι ω γαρ ση με ρον προσ φε ρε ε ται εις ο

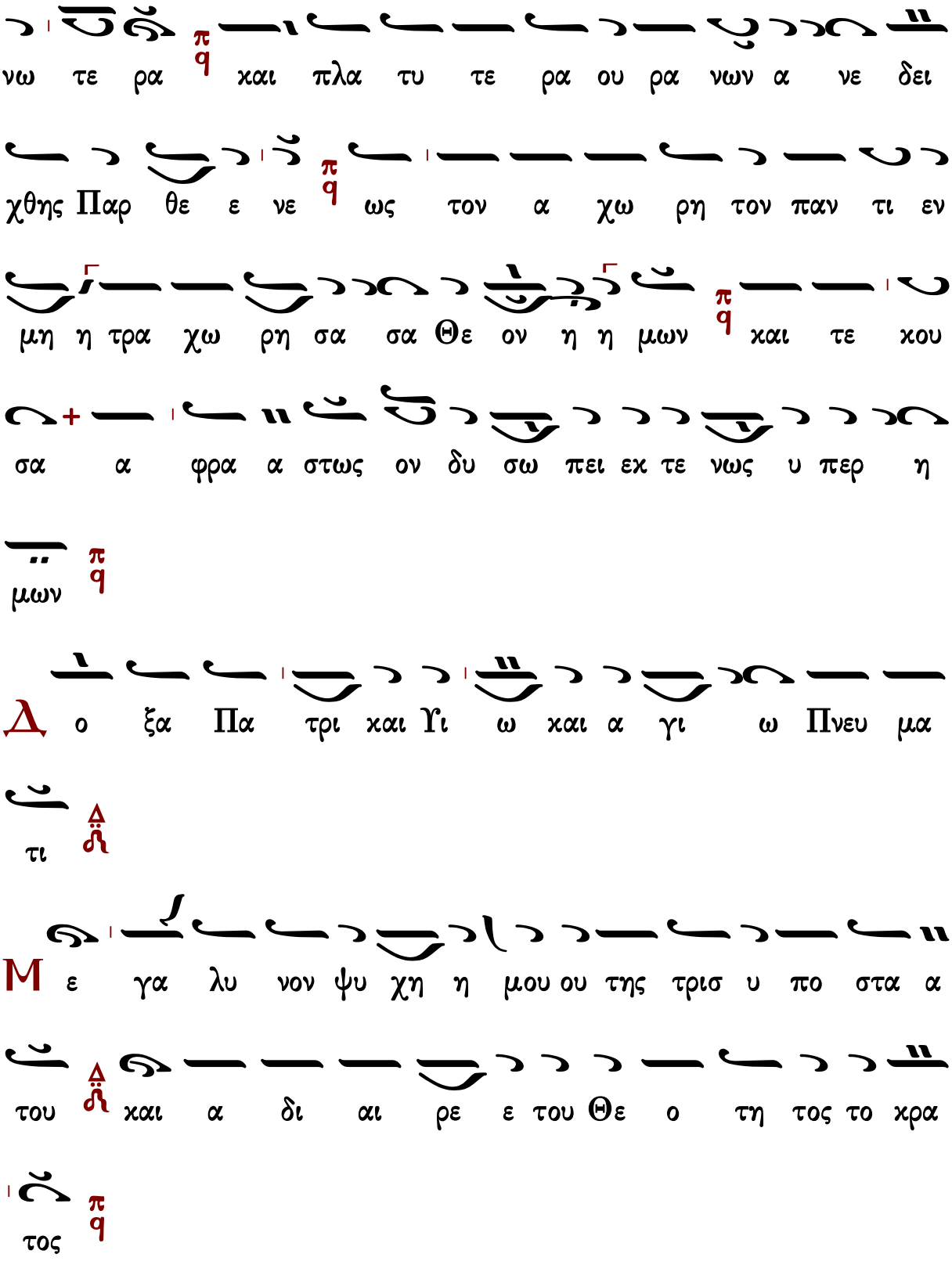

σμην ευ ω δι ι ας των δι και ων ως χαρ πος πνευ

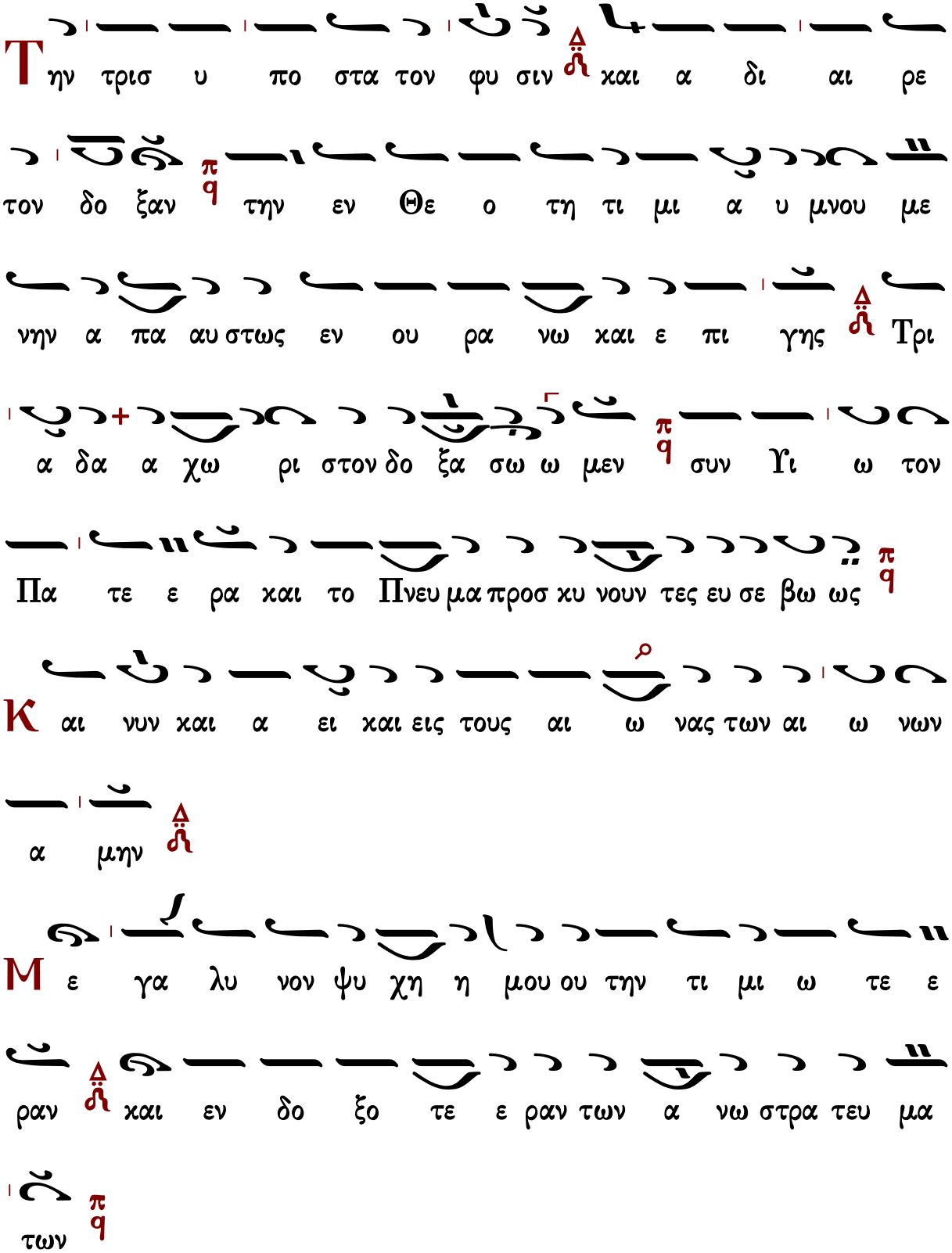

μα τι κος
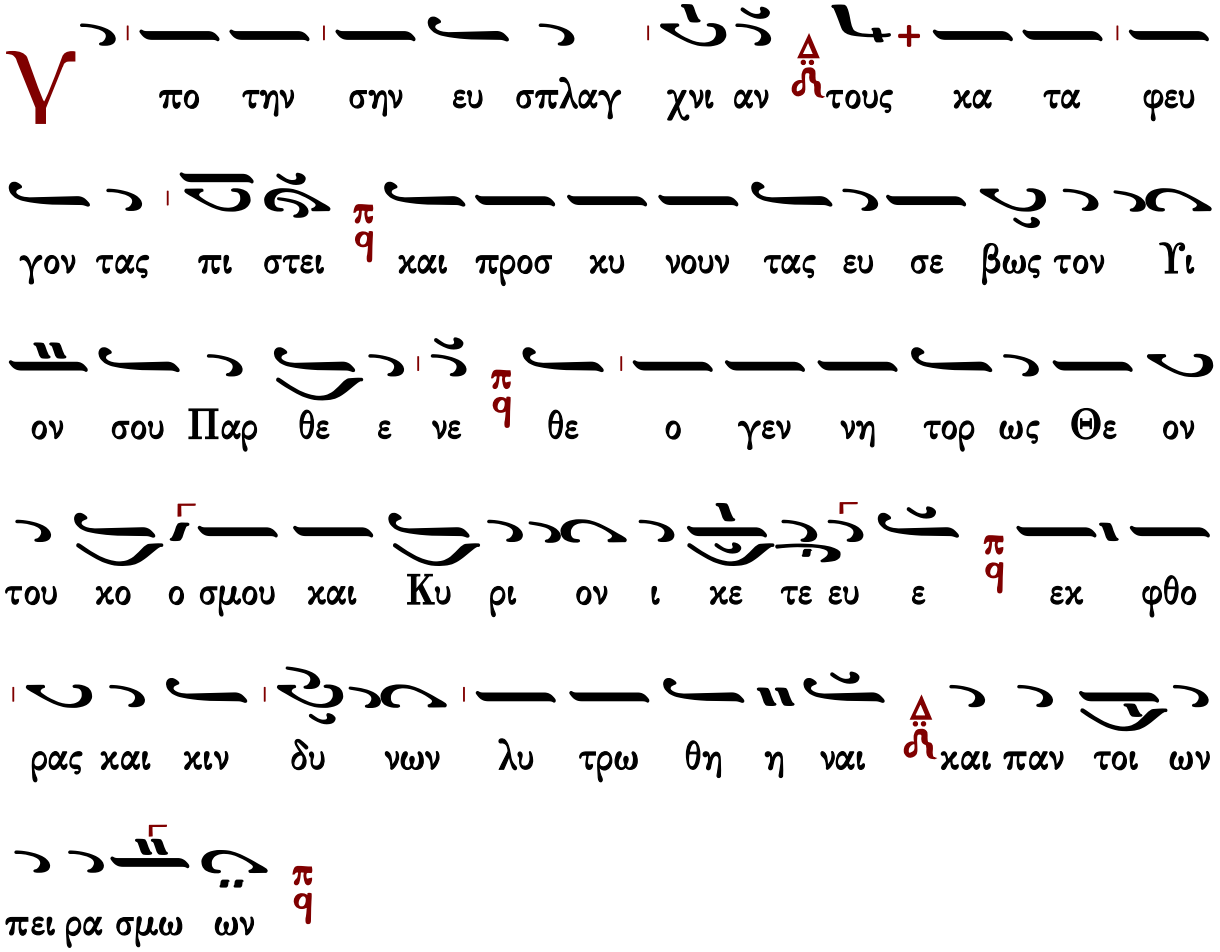

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου την προσ ε νε χθει σαν εν

τω να ω Κυ ρι ι ου και ευ λο γη θει σαν χερ

σι των ι ε ρε ων
Η των α γι ων α γι α και Θε ο μη τωρ
Μα ρι α ταις ι κε σι αις σου α γνη ε λευ
θε ρω σον η μας εκ των πα γι δων του ε χθρου και
πα α σης αι ρε σε ως και θλι ψε ε ως τους πι στως προσ
κυ νου ουν τας την ει κο να της α γι ας σου μορ φης ης
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου την προσ ε νε χθει σαν εν
τω να ω Κυ ρι ι ου και ευ λο γη θει σαν χερ
σι των ι ε ρε ων
Τ ων Χε ρου βιμ υ περ τε ρα των Σε ρα φιμ α

νω τε ρα π q και πλα τυ τε ρα ου ρα νων α νε δει
χθης Παρ θε ε νε π q ως τον α χω ρη τον παν τι εν
μη η τρα χω ρη σα σα Θε ον η η μων π q και τε χου
σα α φρα α στως ον δυ σω πει εχ τε νως υ περ η
μων π q
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι Δ
Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρισ υ πο στα α
του Δ και α δι αι ρε ε του Θε ο τη τος το χρα
τος π q

Την τρισ υ πο στα τον φυ σιν και α δι αι ρε
τον δο ξαν την εν Θε ο τη τι μι α υ μνου με
νην α πα αυ στως εν ου ρα νω και ε πι γης Τρι
α δα α χω ρι στον δο ξα σω ω μεν συν Υι ω τον
Πα τε ε ρα και το Πνευ μα προσ κυ νουν τες ευ σε βω ως
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι μι ω τε ε
ραν και εν δο ξο τε ε ραν των α νω στρα τευ μα
των

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος α΄

[Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.]

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

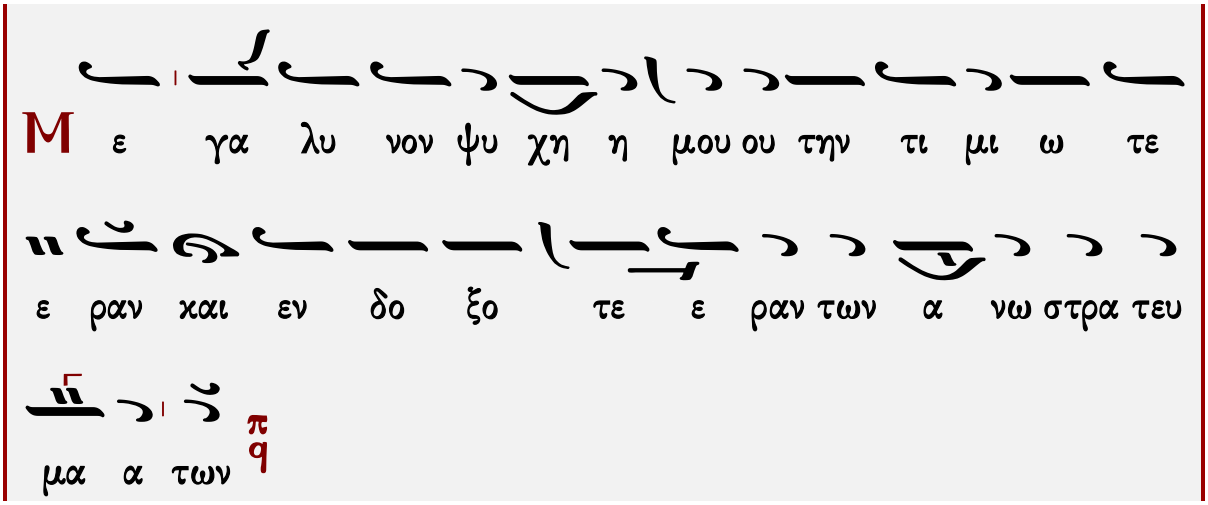
Ἀργὴ		Σύντομος
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος δ πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.265#

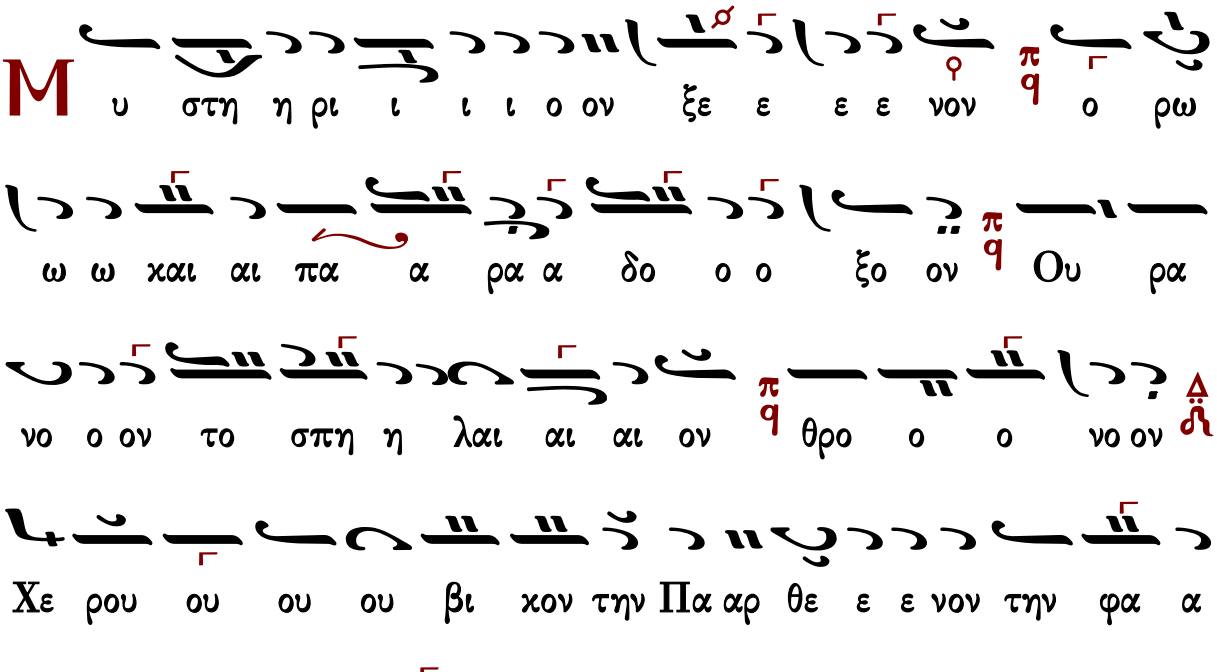
Ἀργὴ

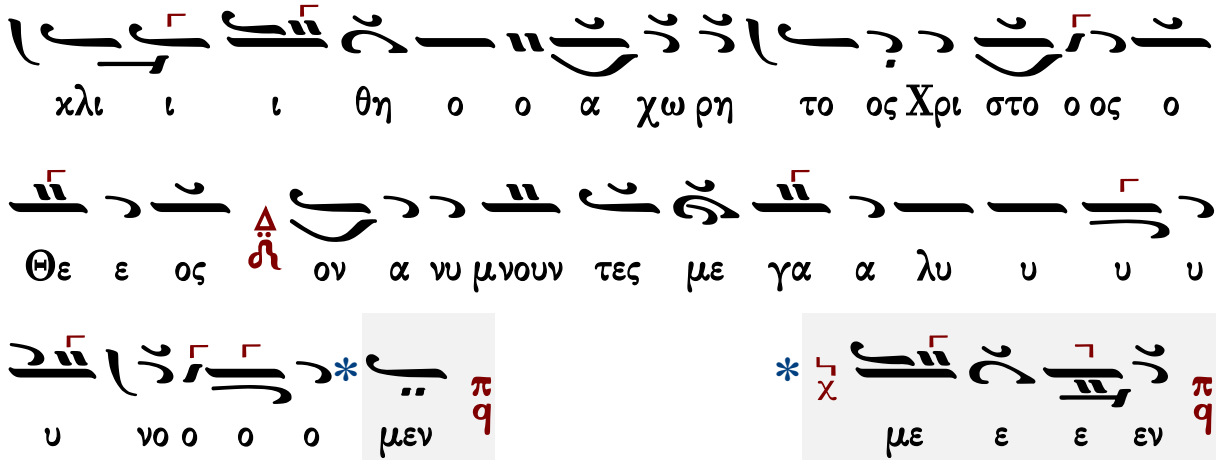
Ιωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος δ΄ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.15#

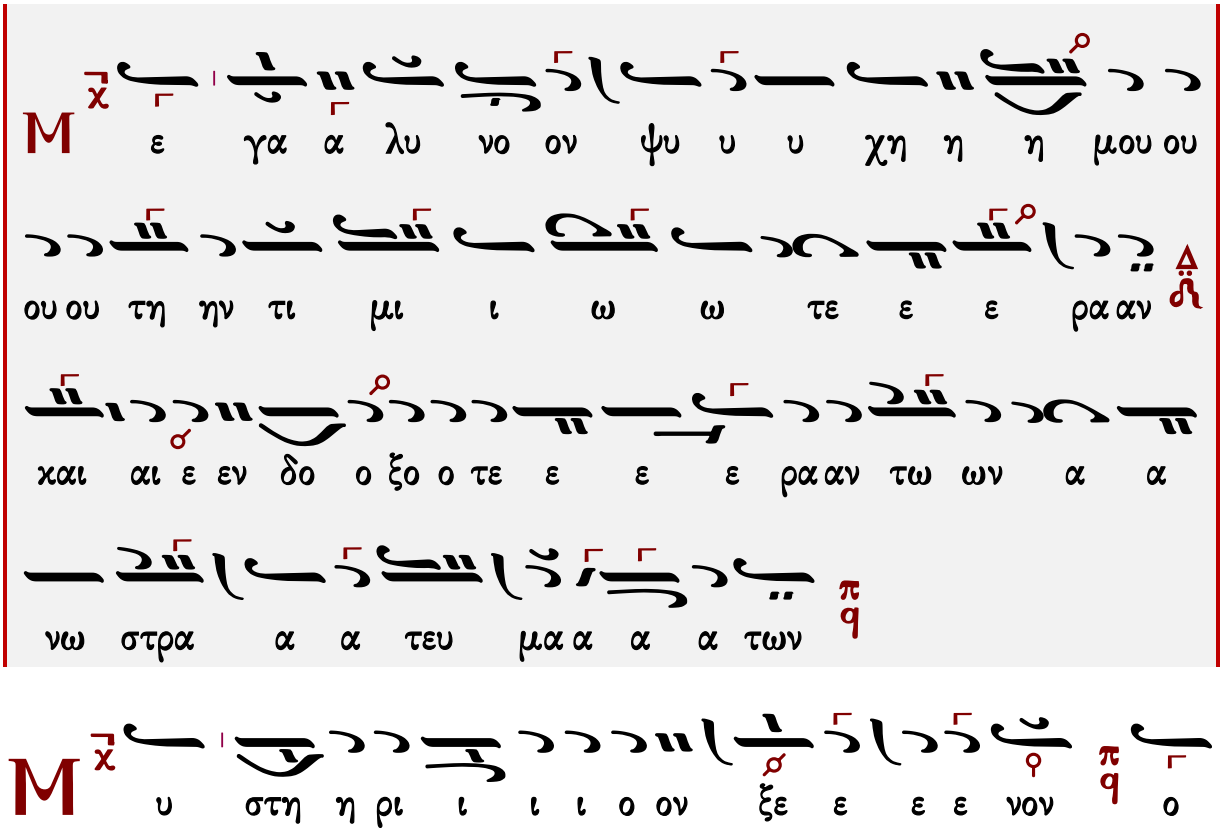

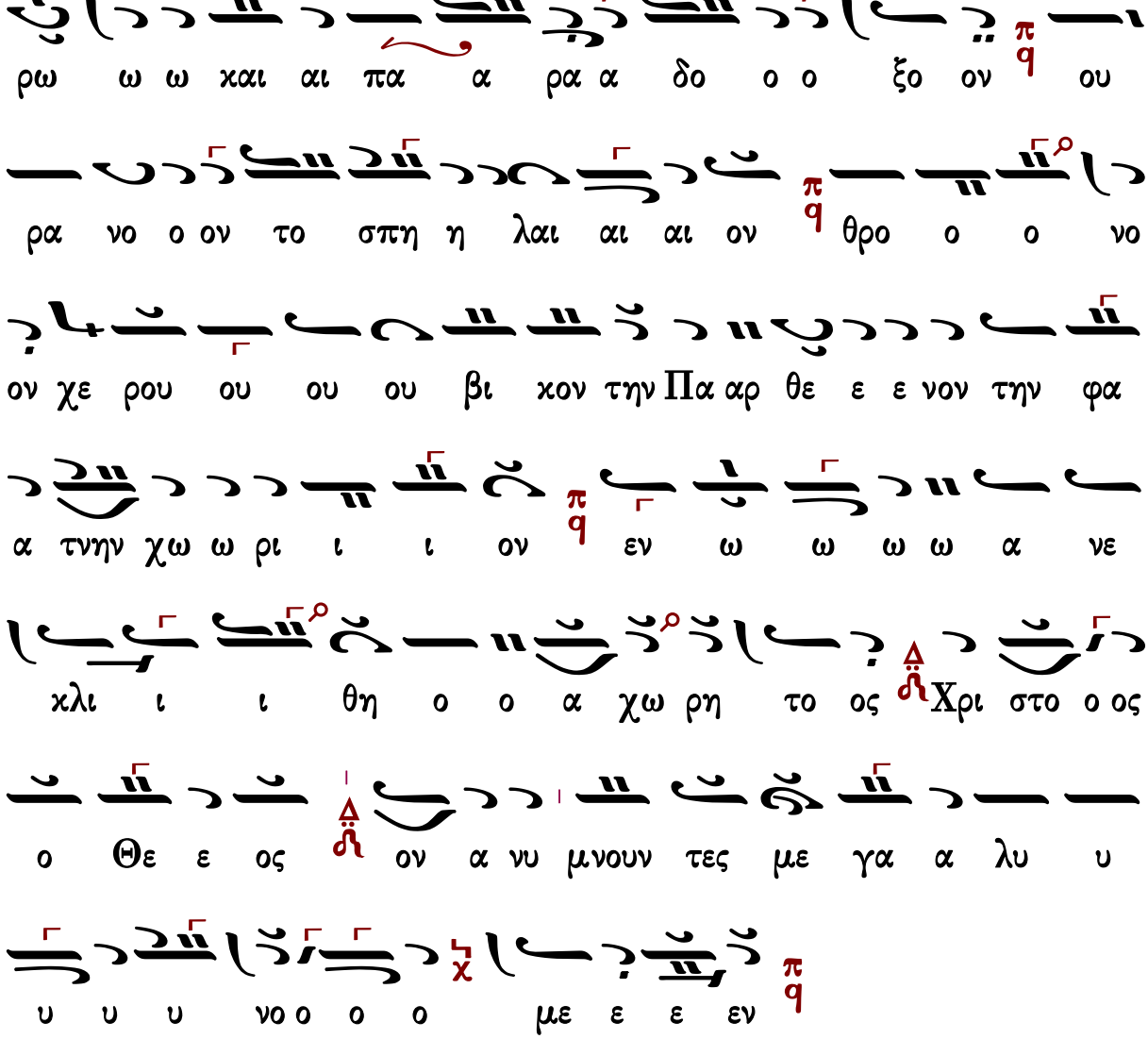
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.379/2716*

ρω ω ω χαι αι πα α ρα α δο ο ο ξο ον ου
ρα νο ο ον το σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο νο
ον χε ρου ου ου ου βι χον την Πα αρ θε ε ε νον την φα
α τνην χω ω ρι ι ι ον εν ω ω ω ω α νε
χλι ι ι θη ο ο α χω ρη το ος Χρι στο ο ος
ο Θε ε ος ον α νυ μνουν τες με γα α λυ υ
υ υ υ νο ο ο ο με ε ε εν

Τῆς Κυριακῆς πρὸ Χριστοῦ Γεννήσεως

ᾨδὴ α΄

Χριστὸς ἐν πόλει Βηθλεὲμ βρεφουργεῖται
τὴν ἡμῶν ὡς εὔσπλαχνος καινουργῶν φύσιν·
προθύμως δεῦτε γηγενεῖς τῇ καρδίᾳ
ᾄσμα μελῳδοῦ ᾄσωμεν τῷ Δεσπότῃ·
εἰς αἰῶνας ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾨδὴ γ΄

Ὑψιμέδων ἄναρχε εὐμενὲς Λόγε,
ἐπίβλεψον πρόσχες μοι δακρυῤῥοούσῃ
ἡ σεπτὴ ἐβόα σοι πρόπαλαι Ἄννα·
ἀλλ᾽ ὡς ἐκείνης ἤκουσας θρηνῳδούσης
καὶ ἡμῶν στερέωσον τὰς φρένας, ἄναξ,
τοῦ ἀξίως ὑμνεῖν σου τὰ γενέθλια.

ᾨδὴ δ΄

Ἀκηκοὼς ὁ προφήτης, Χριστέ, τὴν ἀκοήν σου
ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου προελθεῖν.
Καὶ ἐβόησε τρόμῳ· δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

ἀντὶ τῆς παραπάνω

[Ἀββακοὺμ τὴν ἔνδοξόν σου παρουσίαν
ἄκτιστε, Λόγε, προϊδὼν ἐμελῴδει
ἀκήκοα, Δέσποτα, ὅτι ἐξ ὄρους
ἁγίου ἥξεις εἰς βροτῶν σωτηρίαν
καὶ δέους πλήρης γεγονὼς ἀνακράζω
ὡς μεγάλα τὰ ἔργα, Χριστέ μου, τῆς σῆς δόξης.]

ᾨδὴ ε΄

Ὦ παντεπόπτα τῶν ἀνάκτων τὸ κλέος
τίς σου τὸ φιλάνθρωπον γηγενῶν οὐ θαυμάσει;
ἐν γῇ γὰρ ὤφθης μὴ λιπὼν τὰ πατρῷα
σήμερον πᾶσαν ἐγκαινίζων τὴν κτίσιν
καὶ εἰρήνην ὡς μόνος εἰρηνάρχης βραβεύων.

ᾨδὴ ς΄

Εἰς βυθὸν ἀπωλείας ἡ ταλαίπωρος φύσις

Χριστέ μου Λόγε, καταντήσασα πάλαι
ἔκειτο φεῦ μοι! σκοτεινοῖς ἐν κευθμῶσιν·
ἐπεὶ δὲ τῇ σῇ θεϊκῇ δυναστείᾳ
πρὸς οὐρανῶν μετέβη τὰ τερπνότατα κάλλη·
θύσω σοι, σῶτερ, ἐβόα, θυσίαν αἰνέσεως.

ᾨδὴ ζ΄

Ὡς οἱ παῖδες πάλαι σοι κράζομεν, Λόγε·
γενοῦ σῶν δούλων ἔρκος φύλαξ καὶ σκέπη
καὶ σῶσον πάντας προσβολῆς ἐναντίας
ὅπως ὑμνοῦντές σε σοῖς γενεθλίοις
εἰς αἰῶνας λέγομεν· εὐλογητὸς εἶ.

ᾨδὴ η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Νεουργὲ τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ σῶστα
ὑμνεῖ σε πᾶσα μετ᾽ ἀγγέλων ἡ κτίσις
σκιρτᾷ χορεύει καὶ ἀγάλλεται τρόμῳ,
εὐλογεῖτε λέγουσα πάντα τὰ ἔργα
τὰ σεπτὰ Γενέθλια τοῦ λυτρωτοῦ μου
σὺν ἐμοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας πόθῳ ὑπερυψοῦντα.

Σύντομοι	Απόστολου Ε. Παπαχρήστου
Ἀργαὶ	Ἀντωνίου ἱερέως καὶ Νομοφύλακος
	Πέτρου Μπερεκέτη
	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σύντομοι

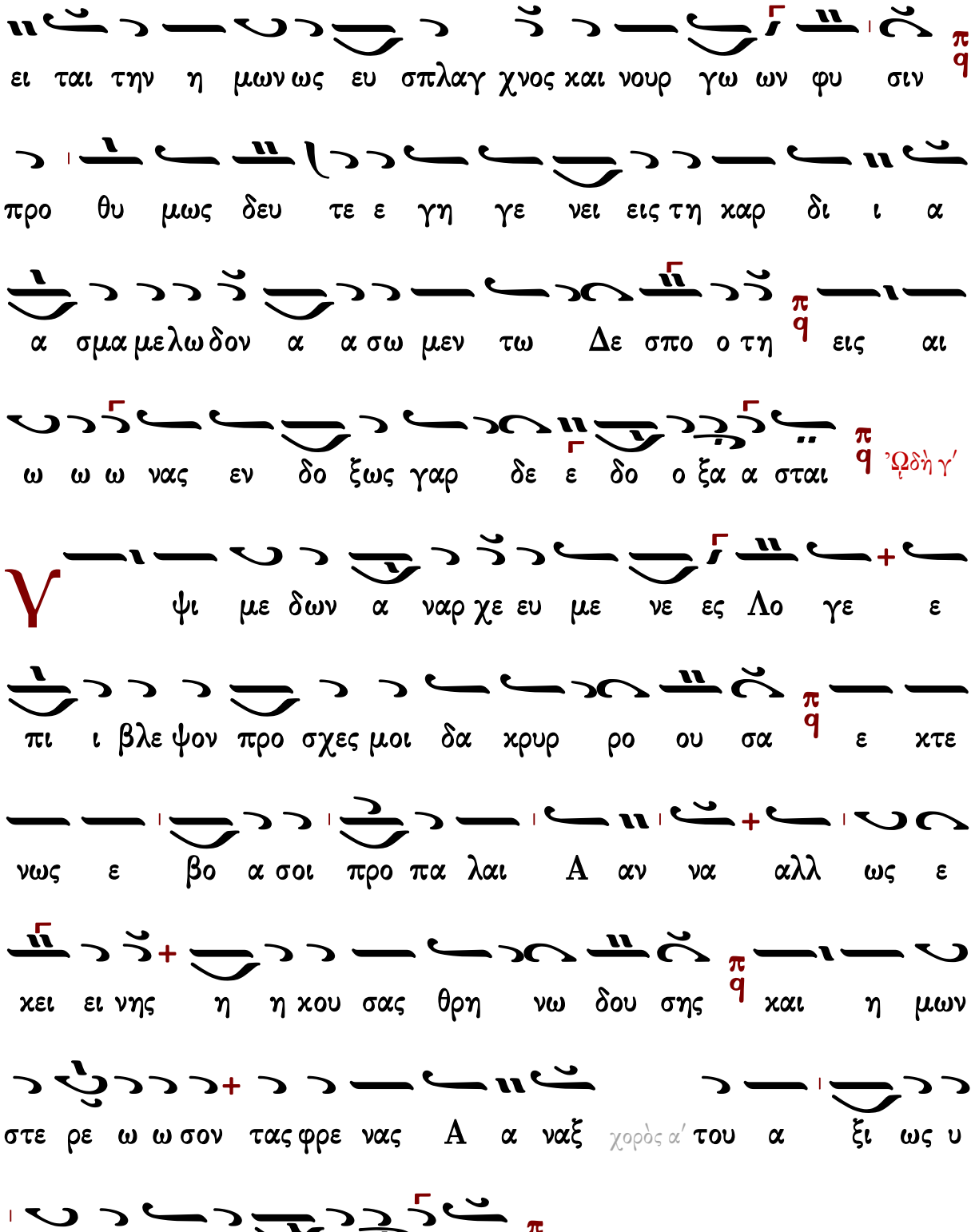
Απόστολου Θ. Παπαχρήστου

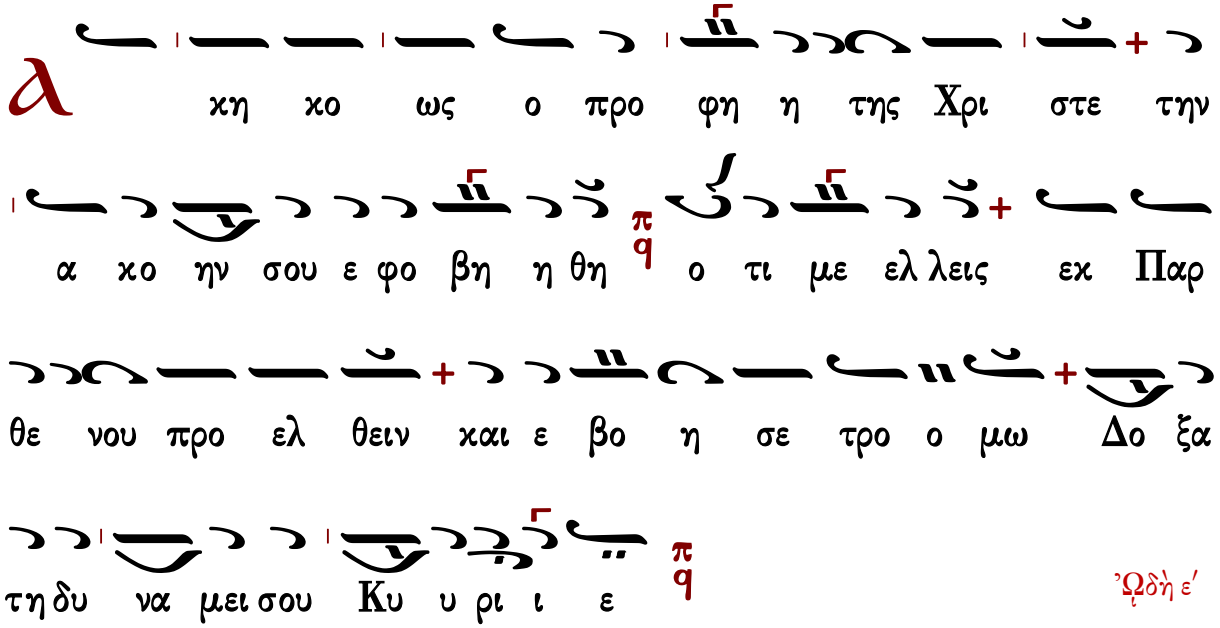
ᾨδὴ α΄

Ἦχος δ΄ Πα

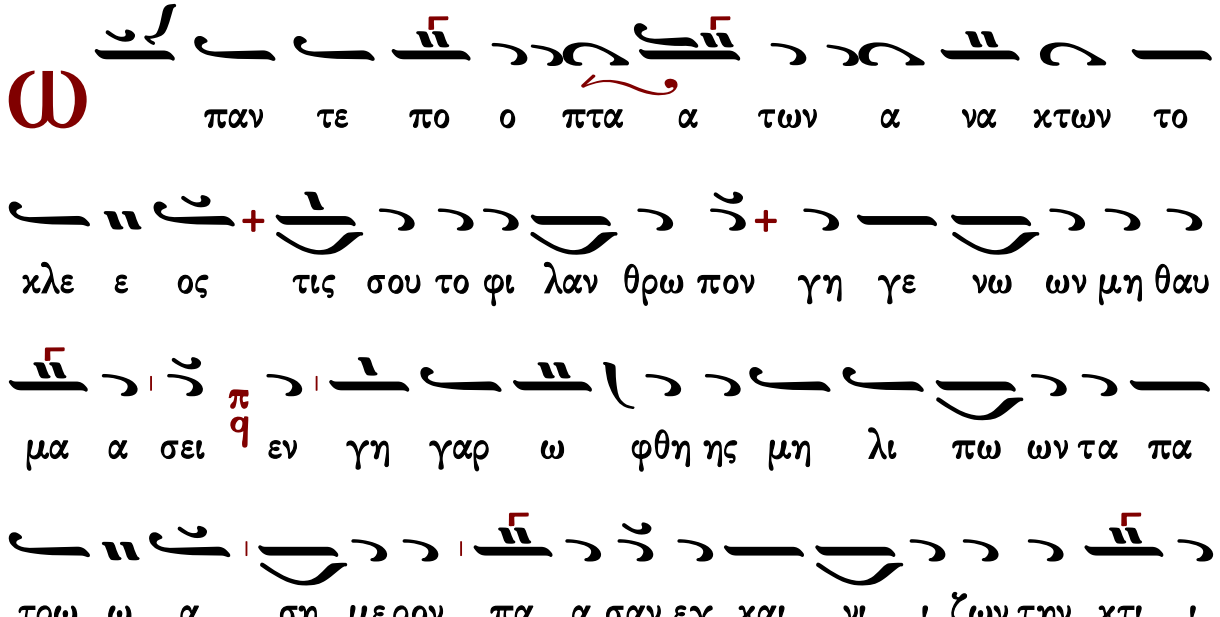
Απόστολου Ε. Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον
1998 σ.227*

ει ται την η μων ως ευ σπλαγ χνος και νουρ γω ων φυ σιν
προ θυ μως δευ τε ε γη γε νει εις τη χαρ δι ι α
α σμα μελω δον α α σω μεν τω Δε σπο ο τη εις αι
ω ω ω νας εν δο ξως γαρ δε ε δο ο ξα α σται
Ὠδὴ γ΄
ψι με δων α ναρ χε ευ με νε ες Λο γε ε
πι ι βλε ψον προ σχες μοι δα κρυρ ρο ου σα ε κτε
νως ε βο α σοι προ πα λαι Α αν να αλλ ως ε
κει ει νης η η κου σας θρη νω δου σης και η μων
στε ρε ω ω σον τας φρε νας Α α ναξ χορὸς α΄ του α ξι ως υ
μνειν σου τα γε νε ε θλι ι α
Ὠδὴ δ΄
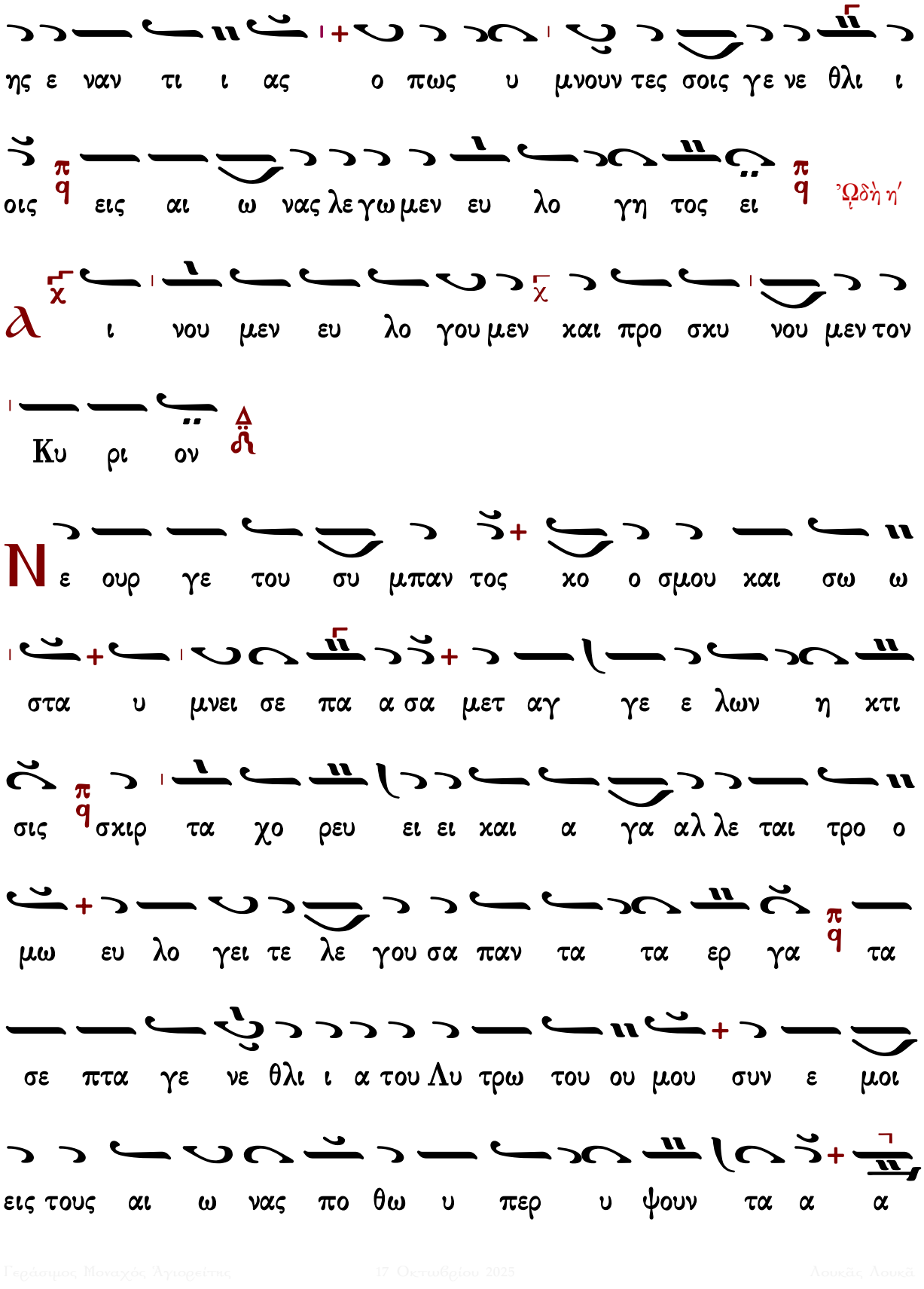

λ
χη χο ως ο προ φη η της Χρι στε την
α χο ην σου ε φο βη η θη π q ο τι με ελ λεις εκ Παρ
θε νου προ ελ θειν και ε βο η σε τρο ο μω Δο ξα
τη δυ να μει σου Κυ υ ρι ι ε π q

Ὠδὴ ε′

ω
παν τε πο ο πτα α των α να κτων το
κλε ε ος τις σου το φι λαν θρω πον γη γε νω ων μη θαυ
μα α σει π q εν γη γαρ ω φθη ης μη λι πω ων τα πα
τρω ω α ση μερον πα α σαν εγ και νι ι ζων την κτι ι
σιν π q και ει ρη η νην ως μο ο νος ει ρη να αρ
χη ης βρα βευ ων π q

Ὠδὴ ς′

Θεὶς βυθὸν ἀπώλειαν ἀσῆς ἡ τὰ λαι
πω ρος φυ υ σις Χρι στε μου Σω ω τερ κα ταν τη η
σα σα πα λαι ε κει το φε ευ μοι οι σκο τει
νοι οις εν κευ θμω ω σιν ε πει δε τη ση θε ι κη η δυ να
στει ει α προς ου ρα νων α νε βη η τα τερ πνο ο τα τα
κα αλ λη θυ σω σοι Σω ω τερ βο α θυ σι αν αι νε ε
σε ε ως
Ὡδὴ ζ΄.
Ὡς οι παι δες πα α λαι αι σοι χραυ γα ζο
μεν Λο ο γε γε νου σων δου ου λων Σω ω τερ φυ
λαξ και σκε ε πη και σω σον παν τα ας προσ βο λη

ης ε ναν τι ι ας ο πως υ μνουν τες σοις γε νε θλι ι
οις εις αι ω νας λε γω μεν ευ λο γη τος ει
Ὠδὴ η΄
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον
Κυ ρι ον
Ν ε ουρ γε του συ μπαν τος κο ο σμου και σω ω
στα υ μνει σε πα α σα μετ αγ γε ε λων η κτι
σις σκιρ τα χο ρευ ει ει και α γα αλ λε ται τρο ο
μω ευ λο γει τε λε γου σα παν τα τα ερ γα τα
σε πτα γε νε θλι ι α του Λυ τρω του ου μου συν ε μοι
εις τους αι ω νας πο θω υ περ υ ψουν τα α α

Ἀργαὶ

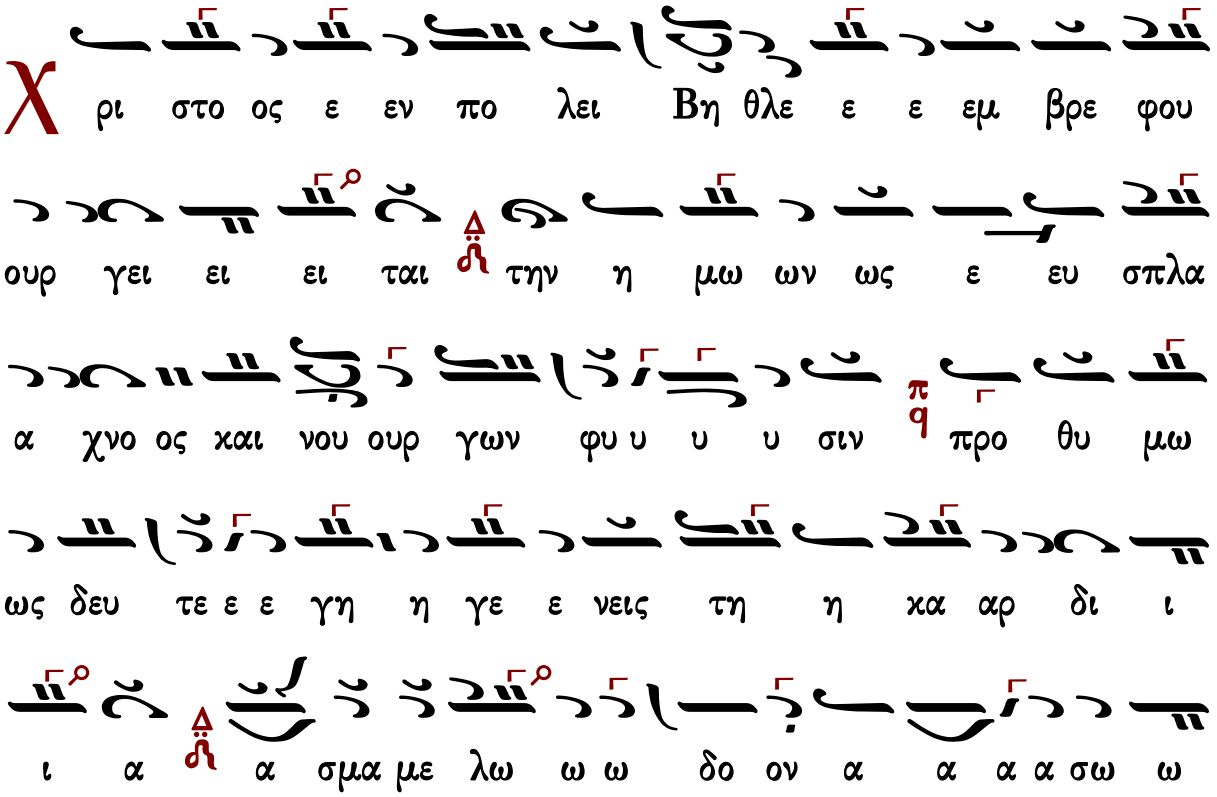
Ἀντωνίου ἱερέως καὶ Νομοφύλακος4

Μέλος Ἀντωνίου ἱερέως καὶ Νομοφύλακος τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας
(τέλη ιζ΄-ἀρχὲς ιη΄ αἰ.)

Εμμανουήλ Γιαννόπουλου
IMS-RASMB,Series Musicologica Balcanica
1.2.2021.
e-ISSN: 2654-248X*

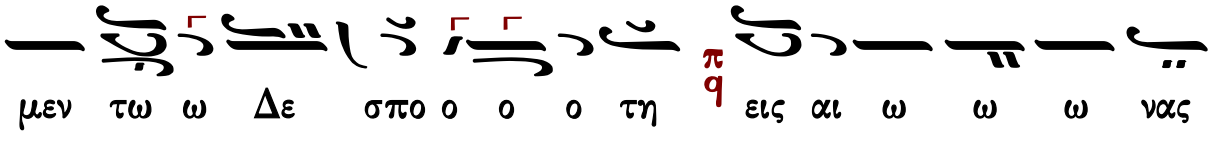
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Πα

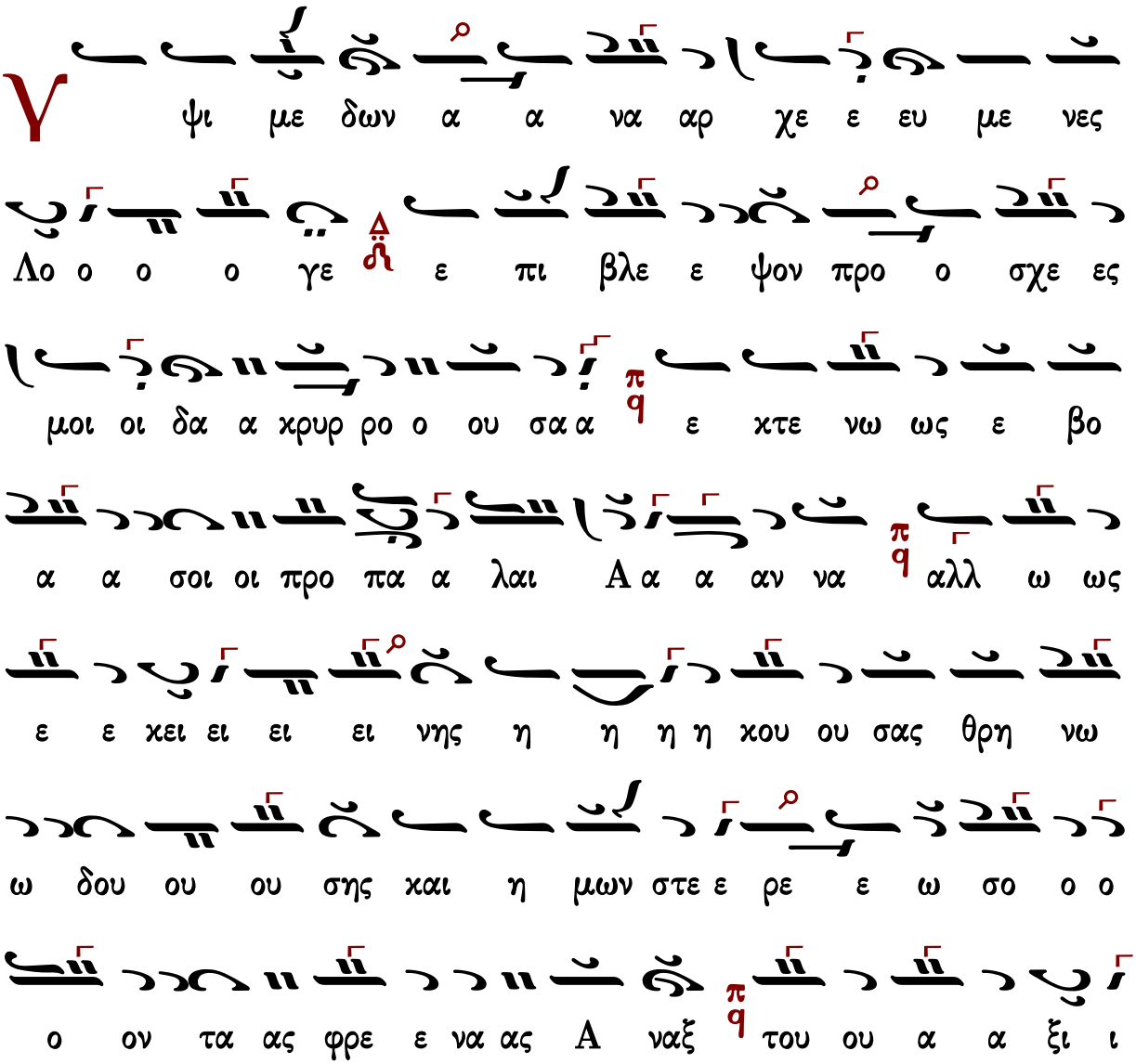
4 Οἱ καταβασίες αὐτές, ποίημα ἀδήλου ὑμνογράφου (ἴσως τοῦ ια΄ ἢ ιβ΄ αἰῶνος), ἐξηγήθησαν στὴν Νέα Μέθοδο ἀναλυτικῆς ψαλτικῆς σημειογραφίας τὸν Ἰανουάριο τοῦ ἔτους 2017 ἐκ τῶν κωδίκων μονῆς Ἰβήρων 968 (ἔτους 1724) καὶ Ψάχου-Γρηγορίου 78Α (αὐτογράφων τοῦ μελοποιοῦ), ἀπὸ τὸν Ἐμμανουὴλ Γιαννόπουλο, ἐπίκουρο καθηγητὴ τοῦ Τμήματος Μουσικῶν Σπουδῶν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ἐπιθεωρήθηκε καὶ πληκτρολογήθηκε ἡ ἐξήγησις τὸν Αὔγουστο τοῦ ἴδιου ἔτους.

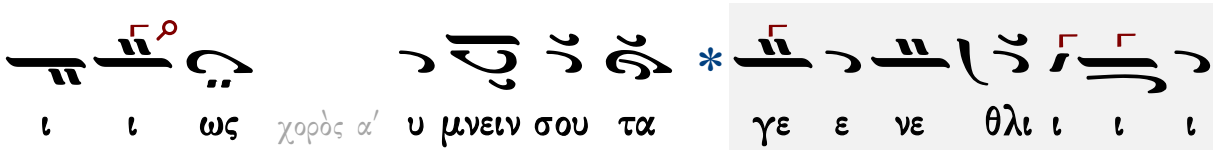

Σύμφωνα μὲ τὸν κώδικα Ψάχου-ἀρχεῖο Γρηγορίου 78Α:

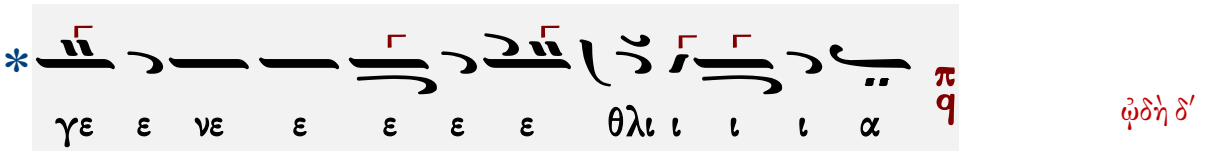

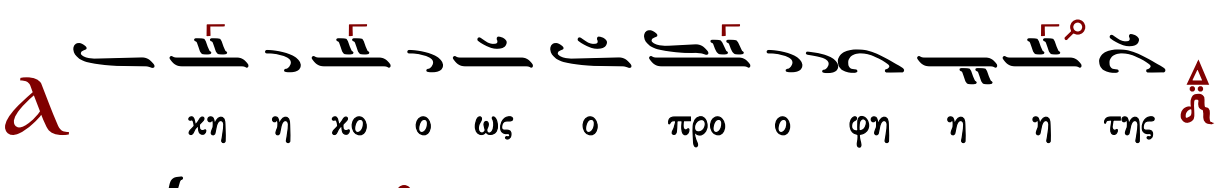
ᾠδὴ γ′

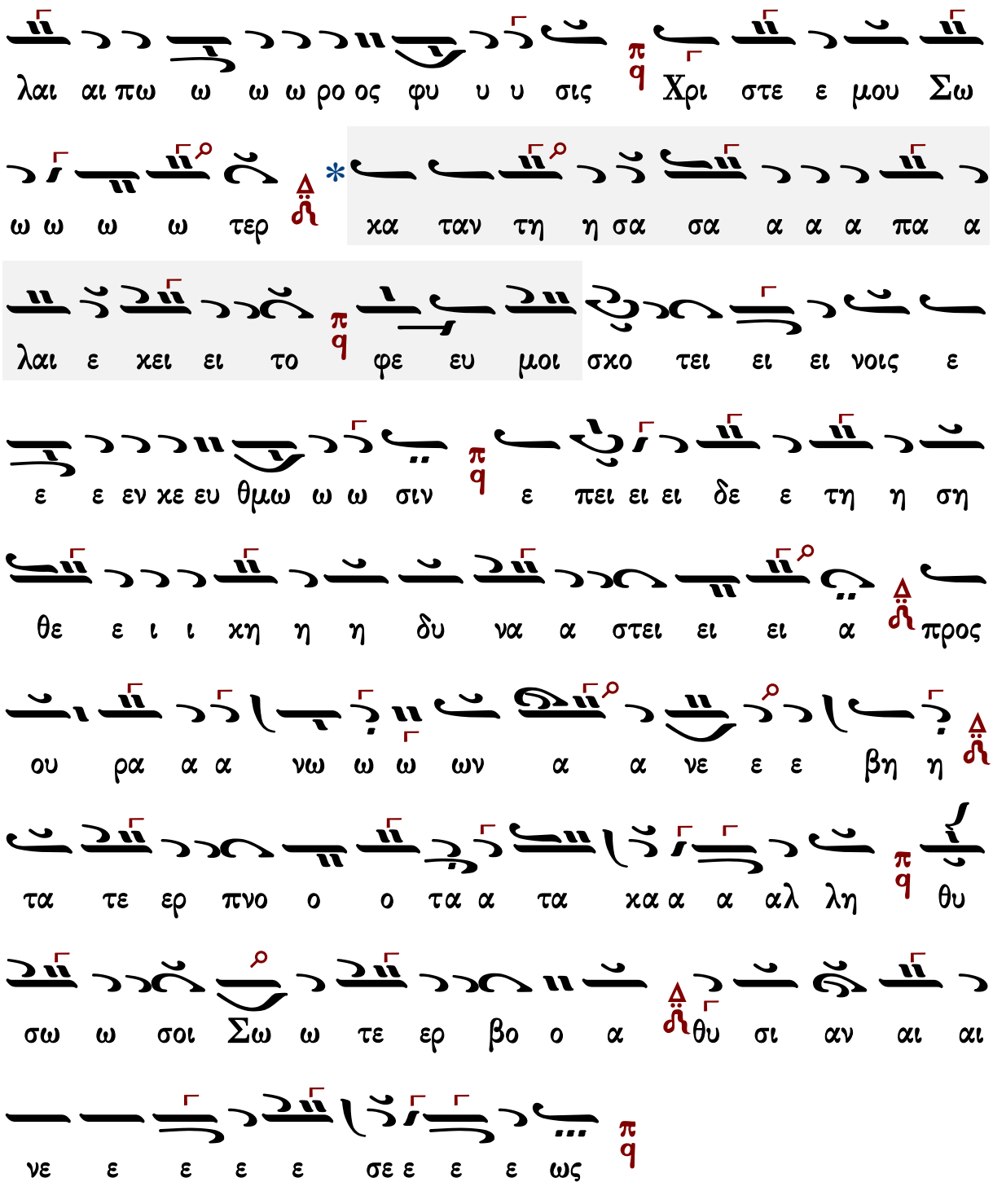
Σύμφωνα μὲ τὸν κώδικα Ψάχου-ἀρχεῖο Γρηγορίου 78Α:

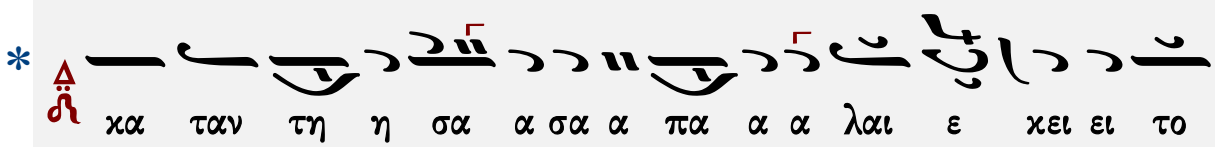

Σύμφωνα μὲ τὸν κώδικα Ψάχου-ἀρχεῖο Γρηγορίου 78Α:

σου ου Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε
ᾠδὴ ε′
παν τε πο ο ο πτα α των α α να α α χτω
ων το ο χλε ε ε ος τις σου το φι ι λαν θρω ω
πο ον γη η γε ε νων ου θαυ μα α α α σει εν
γη η η η γα αρ ω ω ω φθης μη λι ι πω ω ων τα πα
α τρω ω ω α ση με ρον πα α α σαν εγ χαι αι νι
ι ι ζων την χτι ι ι ι σιν και ει ρη η νην
ω ως μο ο ο νο ος ει ρη η να α α αρ χης
βρα βε ε ε ε ων
ᾠδὴ ς′
ις βυ θο ον α α α α πω ω λει ει ει ας η τα

Προτεινόμενη όμαλοποίηση χωρισμοῦ φράσης:

φε ευ μοι

ᾠδὴ ζ΄

ω ς οι παι αι αι δες πα α λαι σοι χρα α α
ζο ο ο μεν Λο ο ο ο γε γε νου ου σω ων δου ου
ου ου λων Σω ω ω τε ε ερ φυ λα αξ χαι σχε ε
ε ε πη χαι σω ω σο ον πα α αν τα ας προσ βο ο
λη η ης ε να αν τι ι ι ας ο πω ως υ
μνου ου ουουν τες σοις γε νε ε θλι ι ι οις εις
αι ω ω νας λε γο ο με εν ευ λο ο γη το ο ο ος

ει

ᾠδὴ η΄

λ ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ χυ νου με

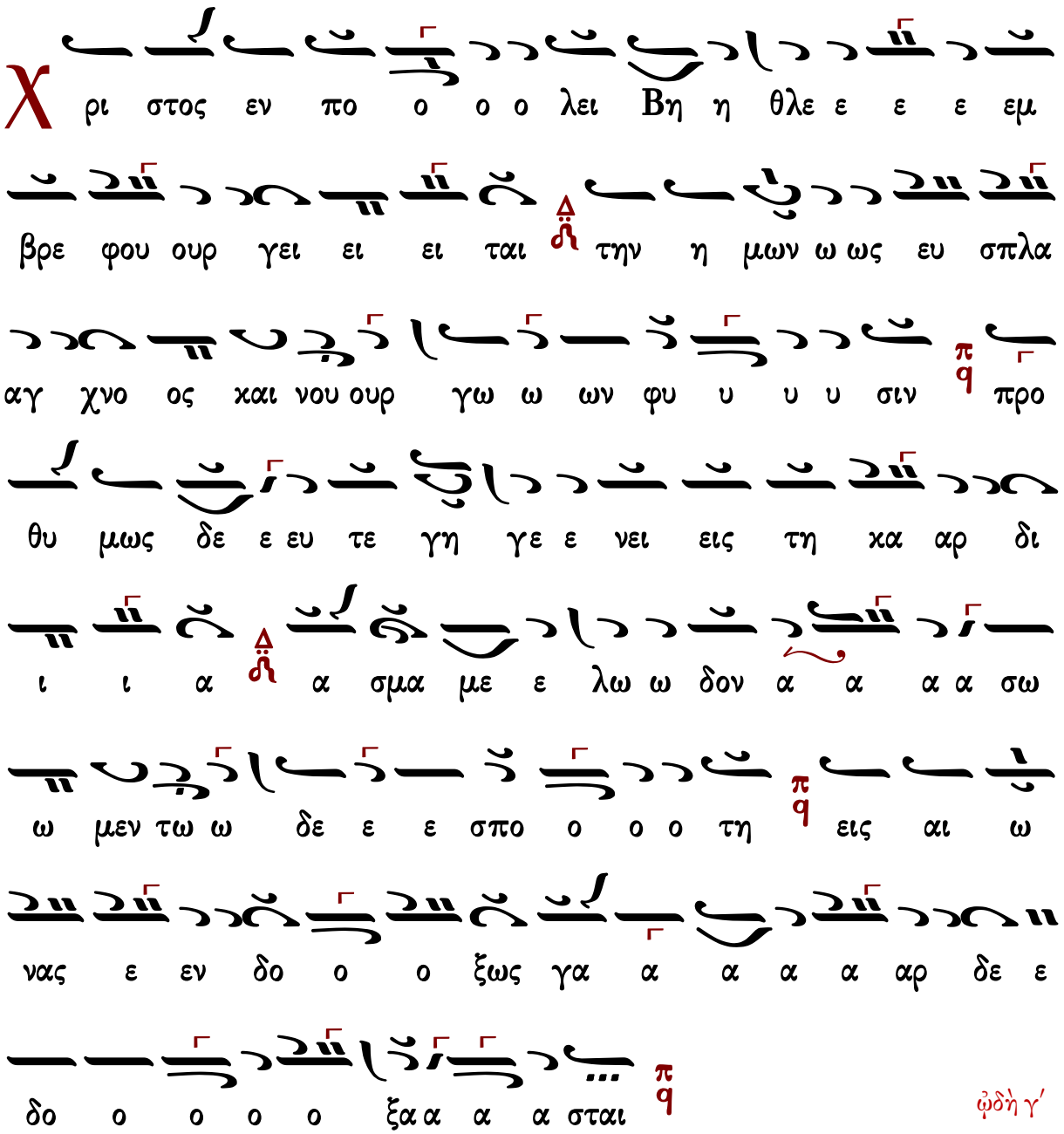

εν τον Κυ ρι ι ον
Νε ουρ γε ε του συ υμ πα αν τος χο σμου και
αι Σω ω ω στα υ μνει ει σε ε πα α α σα α
μετ α αγ γε ε ε λων η χτι ι ι ι σις σχιρ
τα χο ο ρε ε ευ ει ει και α γαλ λε ε ε ε ται αι
τρο ο ο μω ευ λο ο γει τε λε γου ου σα α παν
τα α α τα ε ε ε ερ γα τα σε ε πτα γε νε
θλι ι α του Λυ υ τρω ω του ου ου μου συν ε μοι οι οι
οι οι εις του ους αι αι αι ω νας πο ο ο θω ω υ
πε ερ υ ψου ου ου ουν τα
τα α α α

Πέτρου Μπερεκέτη5

ᾠδὴ α′

Ἦχος δ πλ. Πα

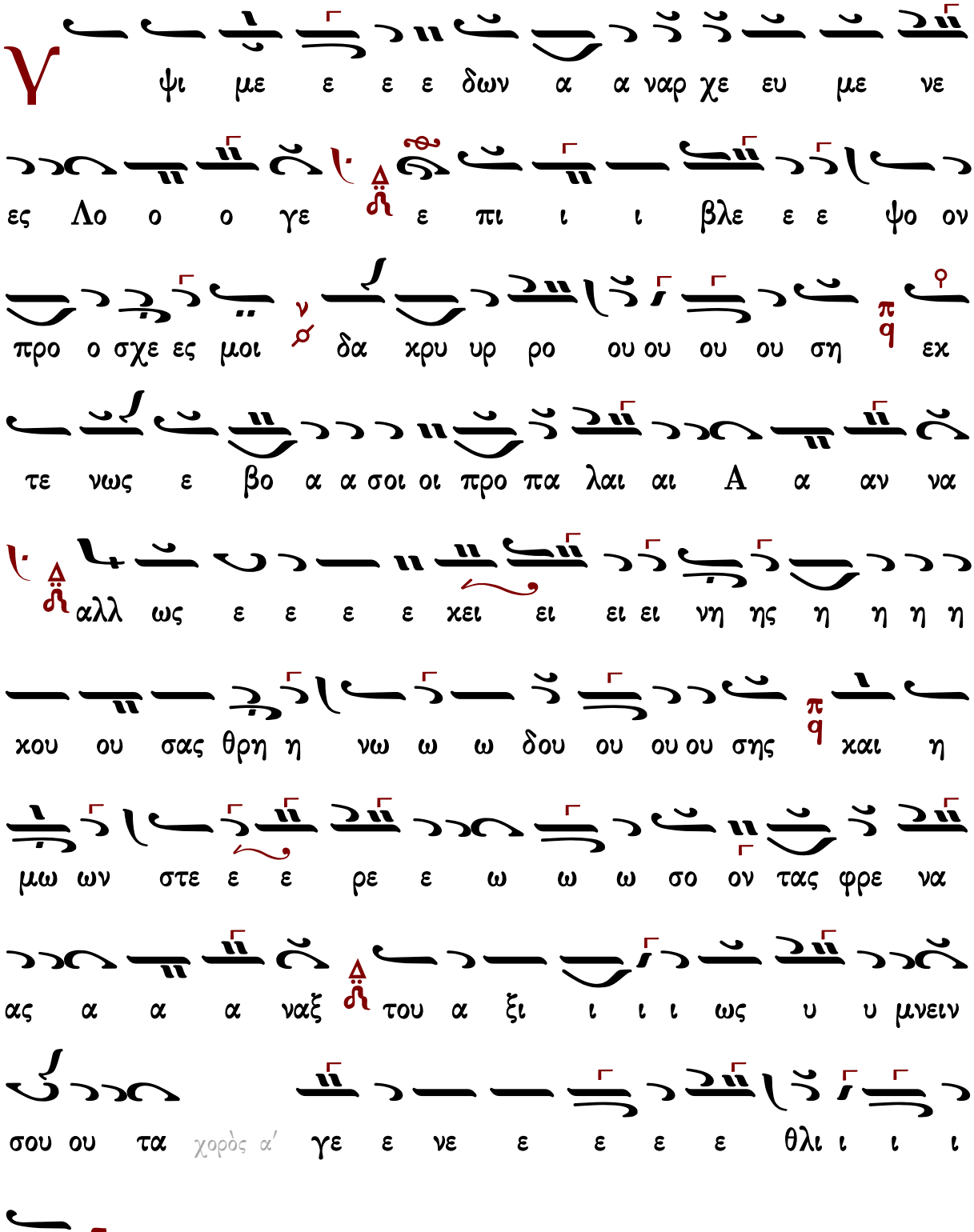
χειρόγραφα Γρηγορίου Πρωτοψάλτου
Βιβλιοθήκη Κ.Α.Ψάχου*

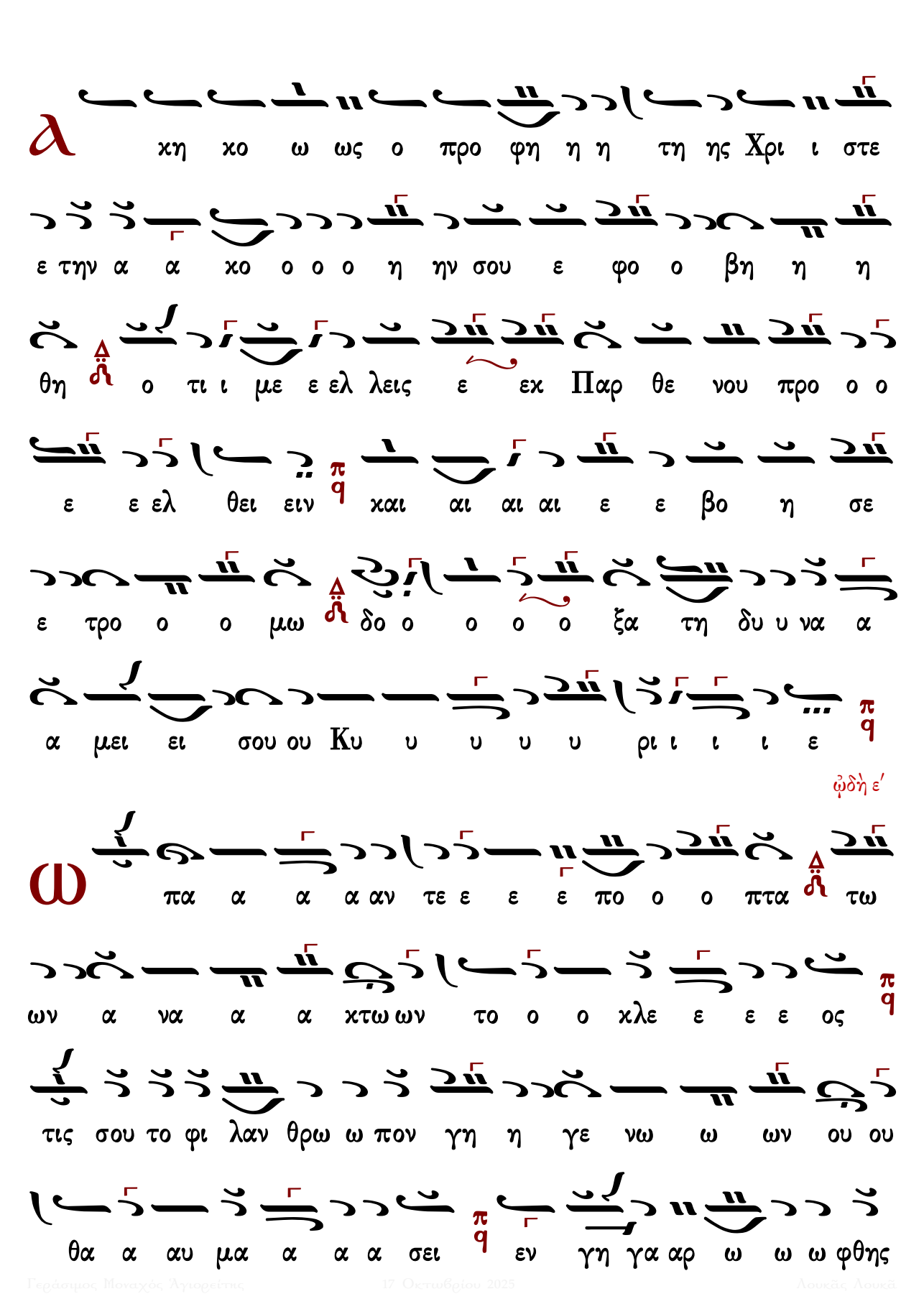
ᾠδὴ γ′

---

5 Οἱ προεόρτιες ἰαμβικὲς Καταβασίες (ἀνωνύμως φερόμενες, ι′-ια′ αἱ.) μέλος ἀργὸ εἱρμολογικὸ Πέτρου Μπερεκέτη (α′ τέταρτο ιη′ αἱ.). Ἐξήγηση Γρηγορίου Πρωτοψάλτου († 1821)

ψι με ε ε ε δων α α ναρ χε ευ με νε
ες Λο ο ο γε ε πι ι ι βλε ε ε ψο ον
προ ο σχε ες μοι δα κρυ υρ ρο ου ου ου ου ση εκ
τε νως ε βο α α σοι οι προ πα λαι αι Α α αν να
αλλ ως ε ε ε ε χει ει ει ει νη ης η η η η
χου ου σας θρη η νω ω ω δου ου ου ου σης και η
μω ων στε ε ε ρε ε ω ω ω σο ον τας φρε να
ας α α α ναξ του α ξι ι ι ι ως υ υ μνειν
σου ου τα χορὸς α′ γε ε νε ε ε ε ε θλι ι ι ι
α

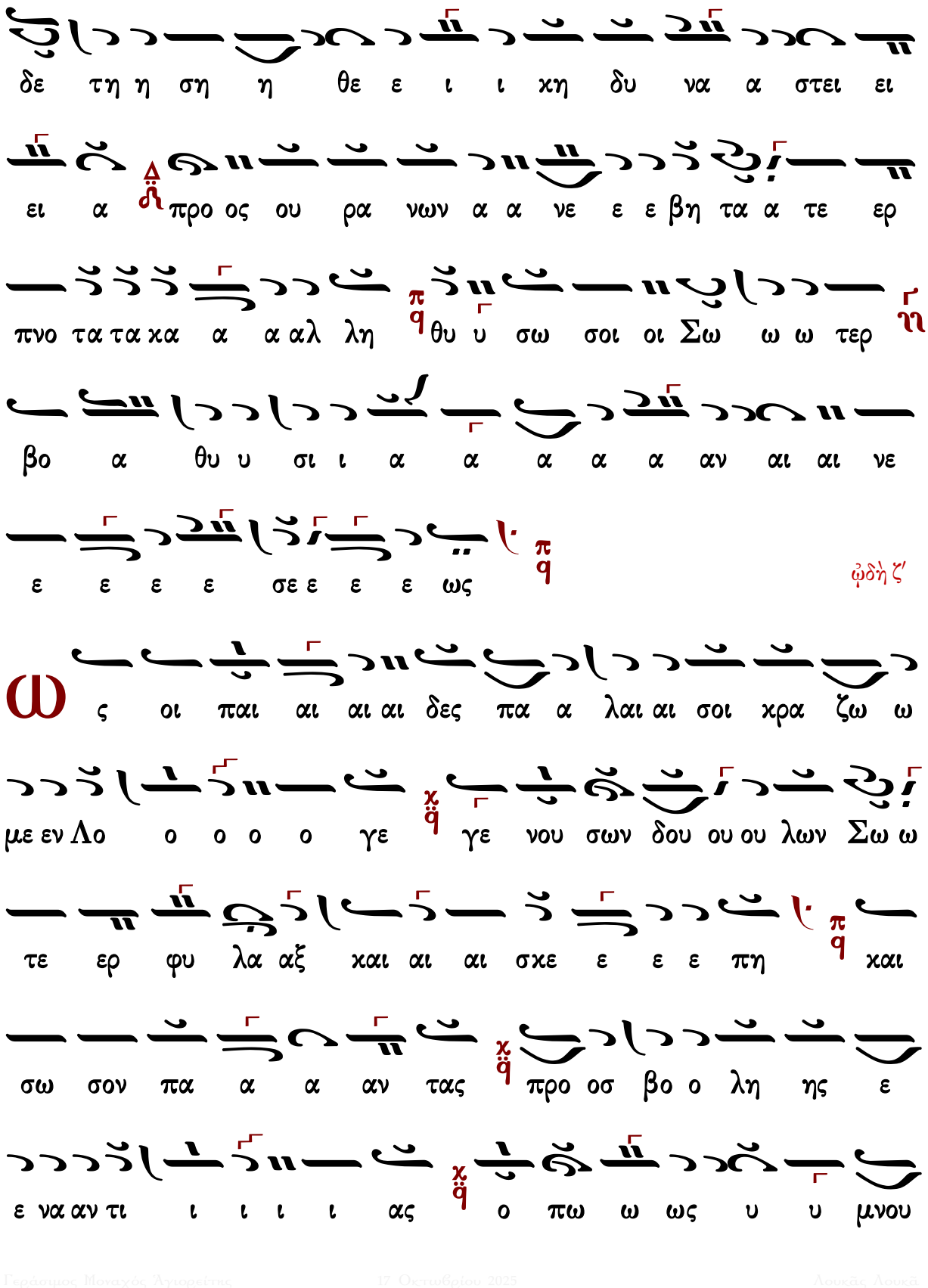
ᾠδὴ δ′

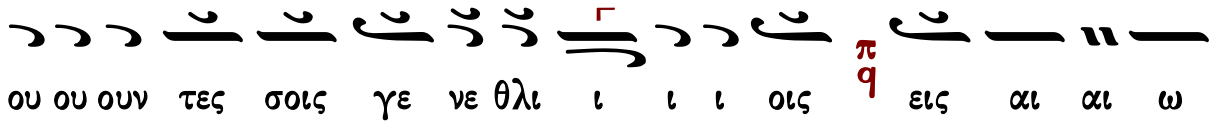

α
κη κο ω ως ο προ φη η η τη ης Χρι ι στε
ε την α α κο ο ο ο η ην σου ε φο ο βη η η
θη ο τι ι με ε ελ λεις ε εκ Παρ θε νου προ ο ο
ε ε ελ θει ειν χαι αι αι αι ε ε βο η σε
ε τρο ο ο μω δο ο ο ο ο ξα τη δυ υ να α
α μει ει σου ου Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε
ω
πα α α α αν τε ε ε πο ο ο πτα τω
ων α να α α κτω ων το ο ο κλε ε ε ε ος
τις σου το φι λαν θρω ω πον γη η γε νω ω ων ου ου
θα α αυ μα α α α σει εν γη γα αρ ω ω ω φθης

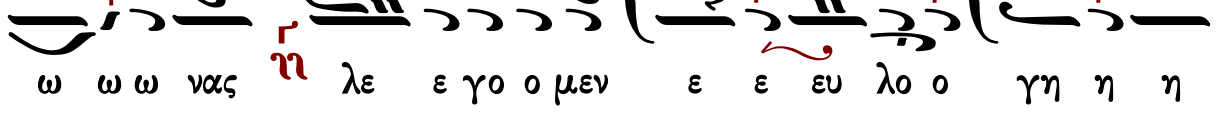
ᾠδὴ ε′

μη η η η λι ι πων τα πα α τρω ω ω α
ση με ρον πα α α σαν ε ε ε εγ χαι αι νι ζω ων
τη η ην χτι ι ι ι σιν χαι ει ρη νην ως μο ο ο
ο νο ο ος ει ει ρη η να α α αρ χης βρα βε ε ε ευ
ων
ιις βυ θο ο ο ον α πω λει ει ει ει ας η τα
λαι αι πω ρος φυ υ υ υ σις Χρι στο ος μου ου ου Σω
ω ω τερ χα α τα αν τη σα α σα α α πα α α α
λαι ε χει ει ει ει το ο φε ε ε ευ μοι σχο τει ει νοι
οι οι οις ε εν χε ε ευ θμω ω ω ω σιν ε πι

ᾠδὴ ς΄

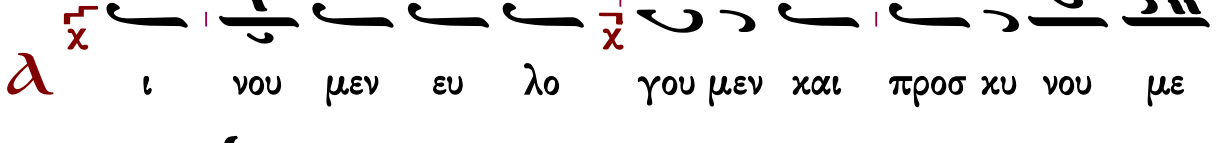

δε τη η ση η θε ε ι ι χη δυ να α στει ει
ει α προ ος ου ρα νων α α νε ε ε βη τα α τε ερ
πνο τα τα χα α α αλ λη θυ υ σω σοι οι Σω ω ω τερ
βο α θυ υ σι ι α α α α α αν αι αι νε
ε ε ε ε σε ε ε ε ως
ὡδὴ ζ΄
ς οι παι αι αι αι δες πα α λαι αι σοι χρα ζω ω
με εν Λο ο ο ο ο γε γε νου σων δου ου ου λων Σω ω
τε ερ φυ λα αξ χαι αι αι σχε ε ε ε πη χαι
σω σον πα α α αν τας προ οσ βο ο λη ης ε
ε να αν τι ι ι ι ι ας ο πω ω ως υ υ μνου

ου ου ουν τες σοις γε νε θλι ι ι ι οις εις αι αι ω

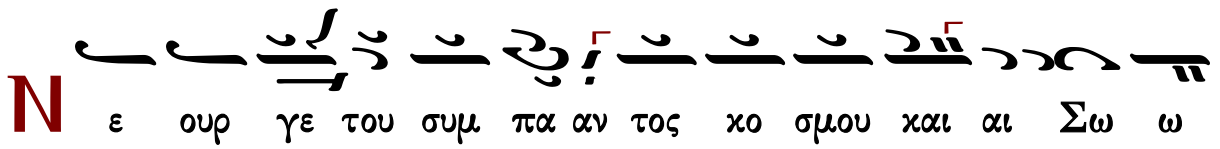

ω ω ω νας λε ε γο ο μεν ε ε ευ λο ο γη η η

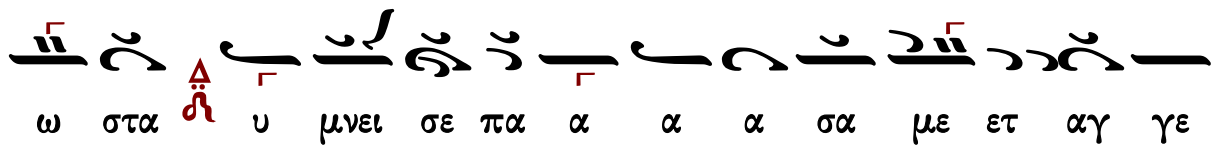

το ο ο ο ος ει

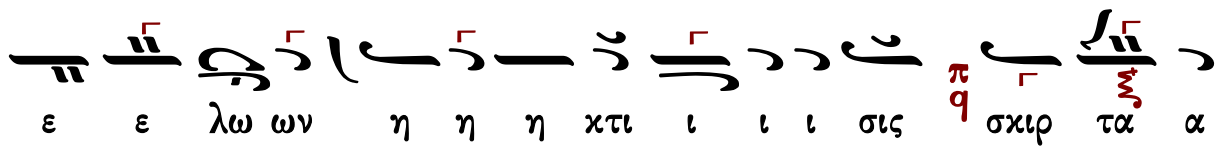
ᾠδὴ η′

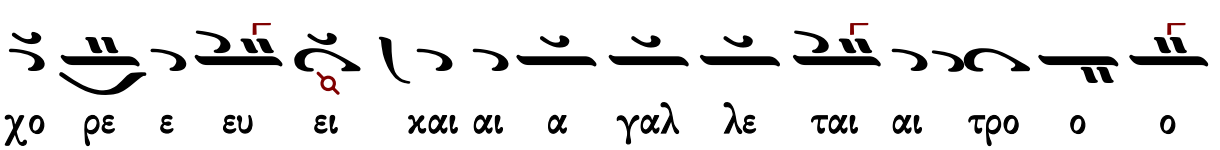

ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με

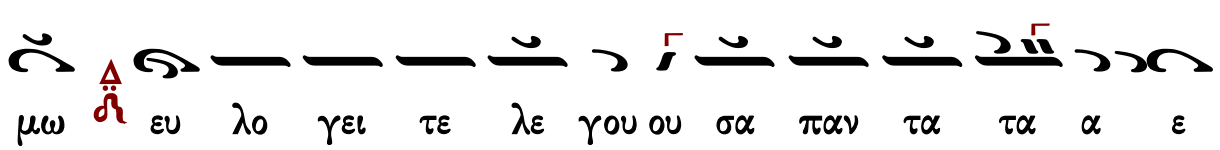

εν τον Κυ ρι ι ον

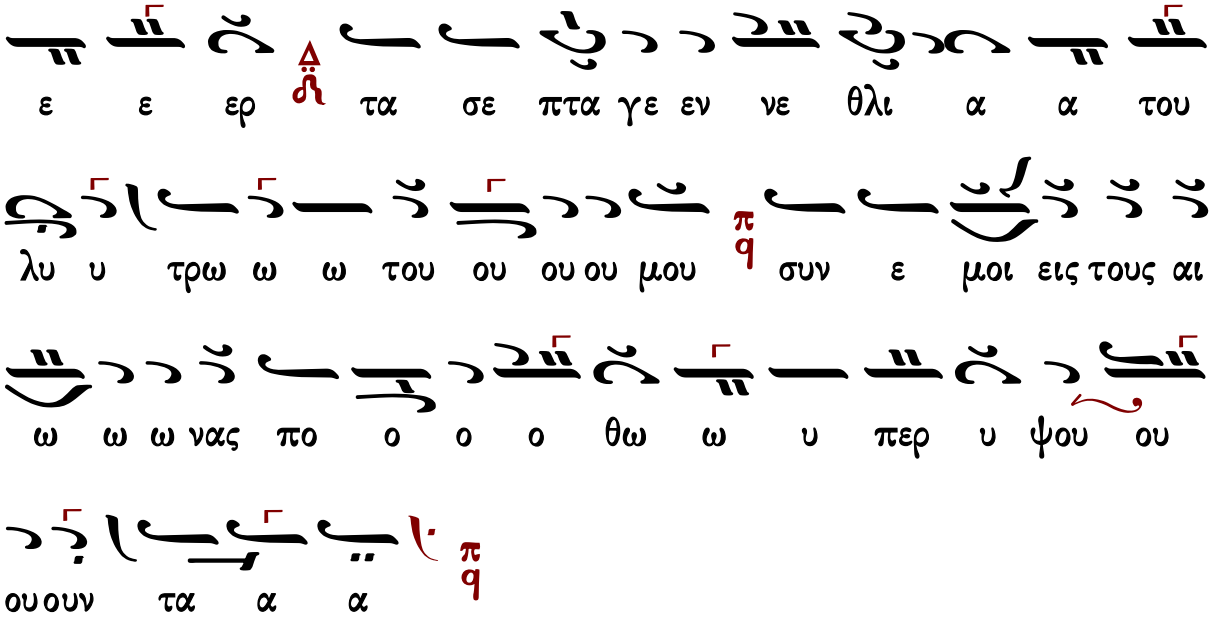

ε ουρ γε του συμ πα αν τος χο σμου και αι Σω ω

ω στα υ μνει σε πα α α α σα με ετ αγ γε

ε ε λω ων η η η χτι ι ι ι σις σκιρ τα α

χο ρε ε ευ ει και αι α γαλ λε ται αι τρο ο ο

μω ευ λο γει τε λε γου ου σα παν τα τα α ε

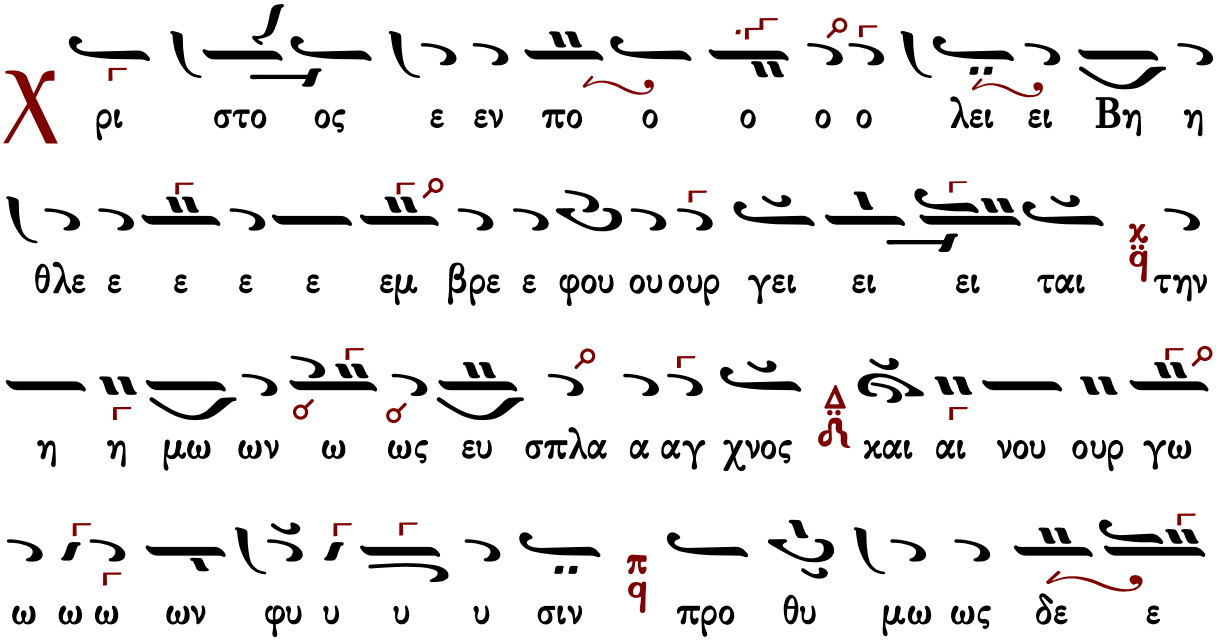

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†8.4.2014)[6]

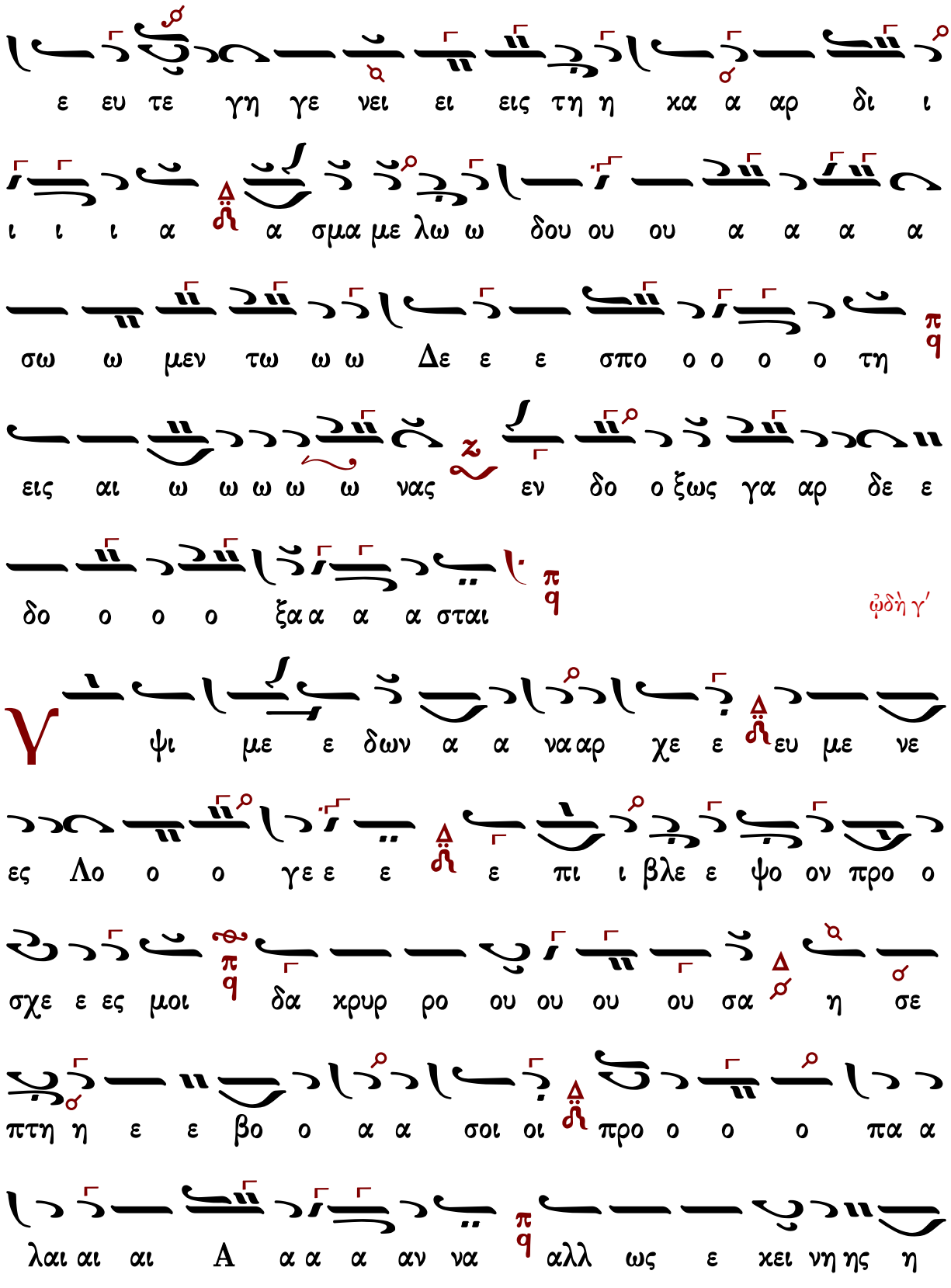
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Πα

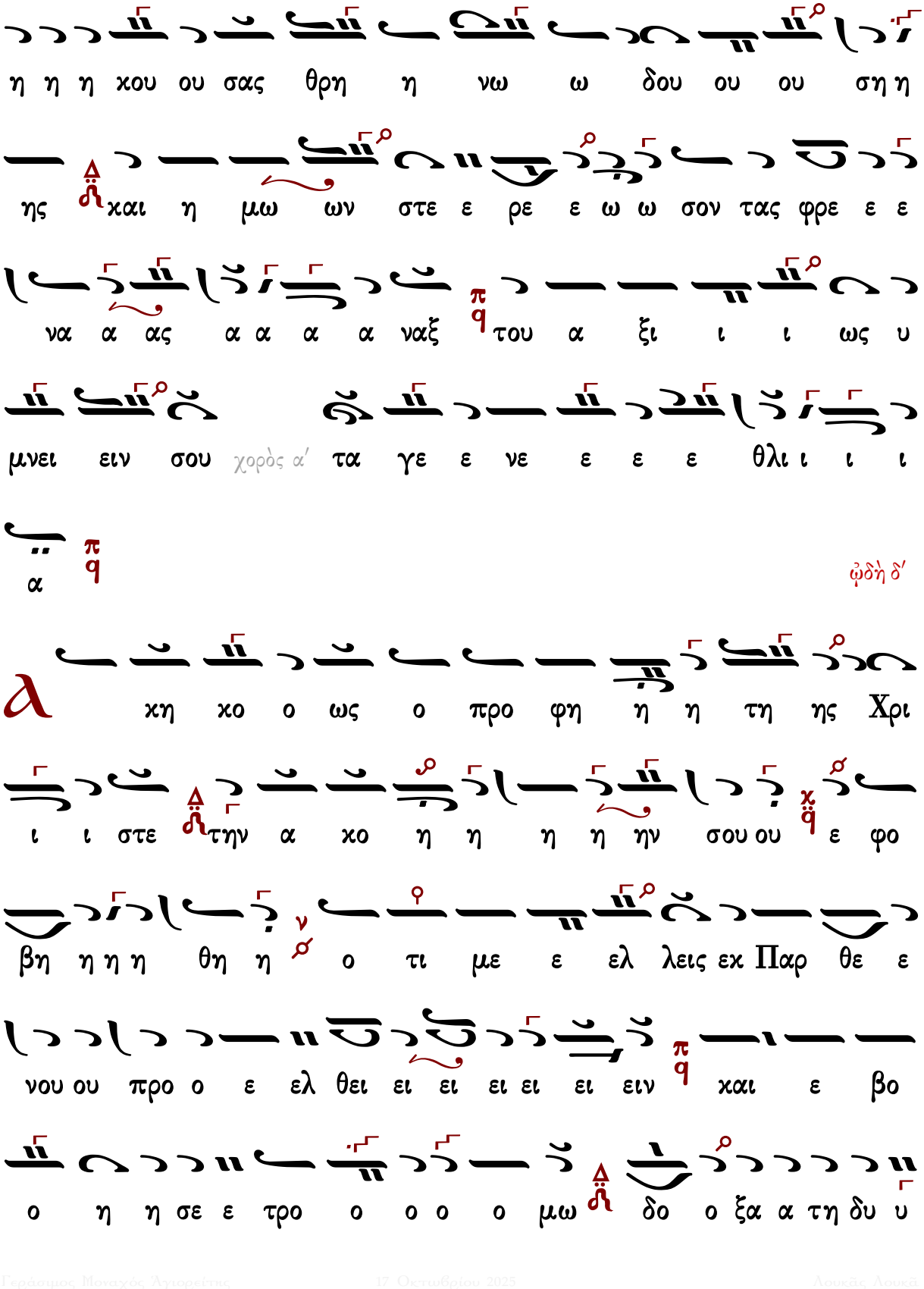
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Καλοφωνικὸν Εἱρμολόγιον 1995*

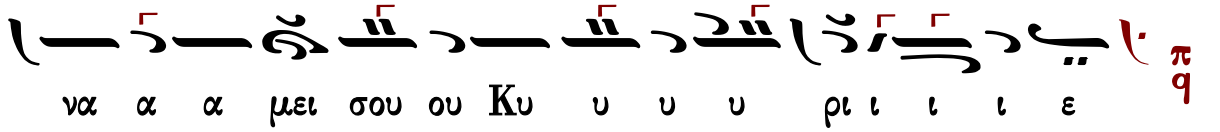

6 Οἱ παρόντες προεόρτιοι τῶν Χριστουγέννων εἱρμοί, μὴ ὑπάρχοντες εἰς τὰ ἐν χρήσει λειτουργικὰ βιβλία, ἐτονίσθησαν εἰς ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος κατὰ μίμησιν τῶν ἰαμβικῶν καταβασιῶν τῶν Χριστουγέννων. [π.Κ.Π. 21.6.1988]

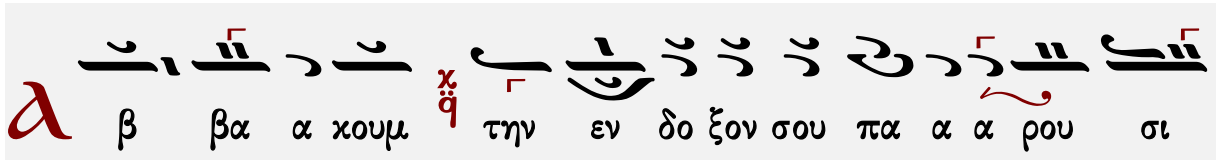

ε ευ τε γη γε νει ει εις τη η κα α αρ δι ι
ι ι ι α α σμα με λω ω δου ου ου α α α α
σω ω μεν τω ω ω Δε ε ε σπο ο ο ο ο τη
εις αι ω ω ω ω ω νας εν δο ο ξως γα αρ δε ε
δο ο ο ο ξα α α α σται
ψι με ε δων α α ναρ χε ε ευ με νε
ες Λο ο ο γε ε ε ε πι ι βλε ε ψο ον προ ο
σχε ε ες μοι δα χρυρ ρο ου ου ου ου σα η σε
πτη η ε ε βο ο α α σοι οι προ ο ο ο πα α
λαι αι αι Α α α α αν να αλλ ως ε χει νη ης η

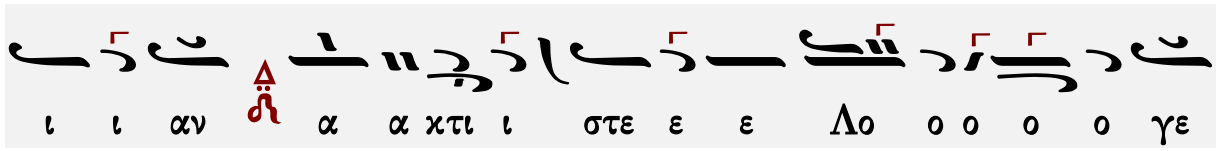
ᾠδὴ γ′

η η η χου ου σας θρη η νω ω δου ου ου ση η
ης χαι η μω ων στε ε ρε ε ω ω σον τας φρε ε ε
να α ας α α α α ναξ του α ξι ι ι ως υ
μνει ειν σου χορὸς α′ τα γε ε νε ε ε ε θλι ι ι ι
α
ᾠδὴ δ′
χη χο ο ως ο προ φη η η τη ης Χρι
ι ι στε την α χο η η η η ην σου ου ε φο
βη η η η θη η ο τι με ε ελ λεις εκ Παρ θε ε
νου ου προ ο ε ελ θει ει ει ει ει ειν χαι ε βο
ο η η σε ε τρο ο ο ο ο μω δο ο ξα α τη δυ υ

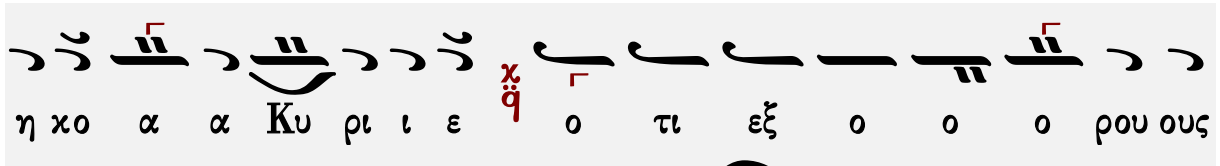

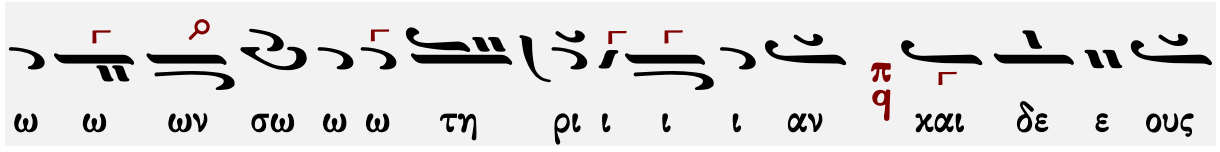
ἀντὶ τοῦ παραπάνω

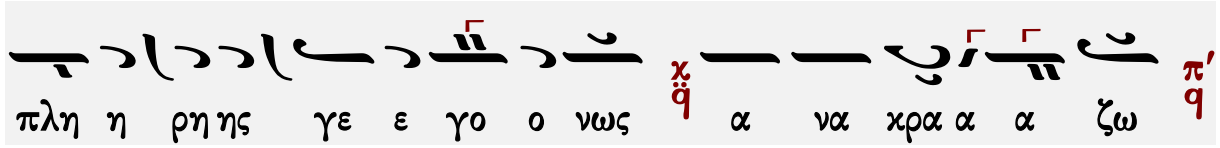

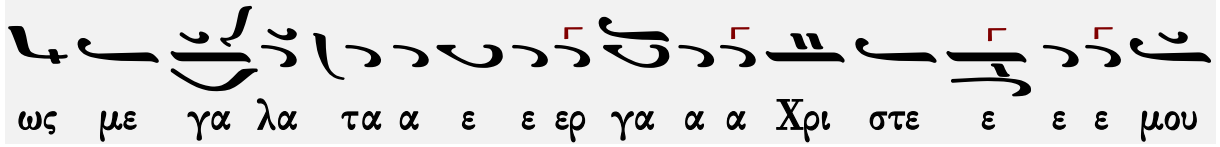

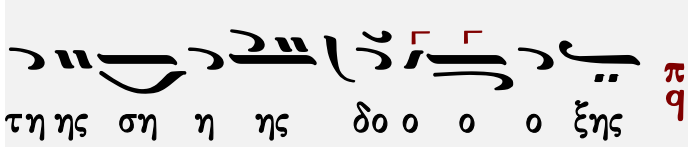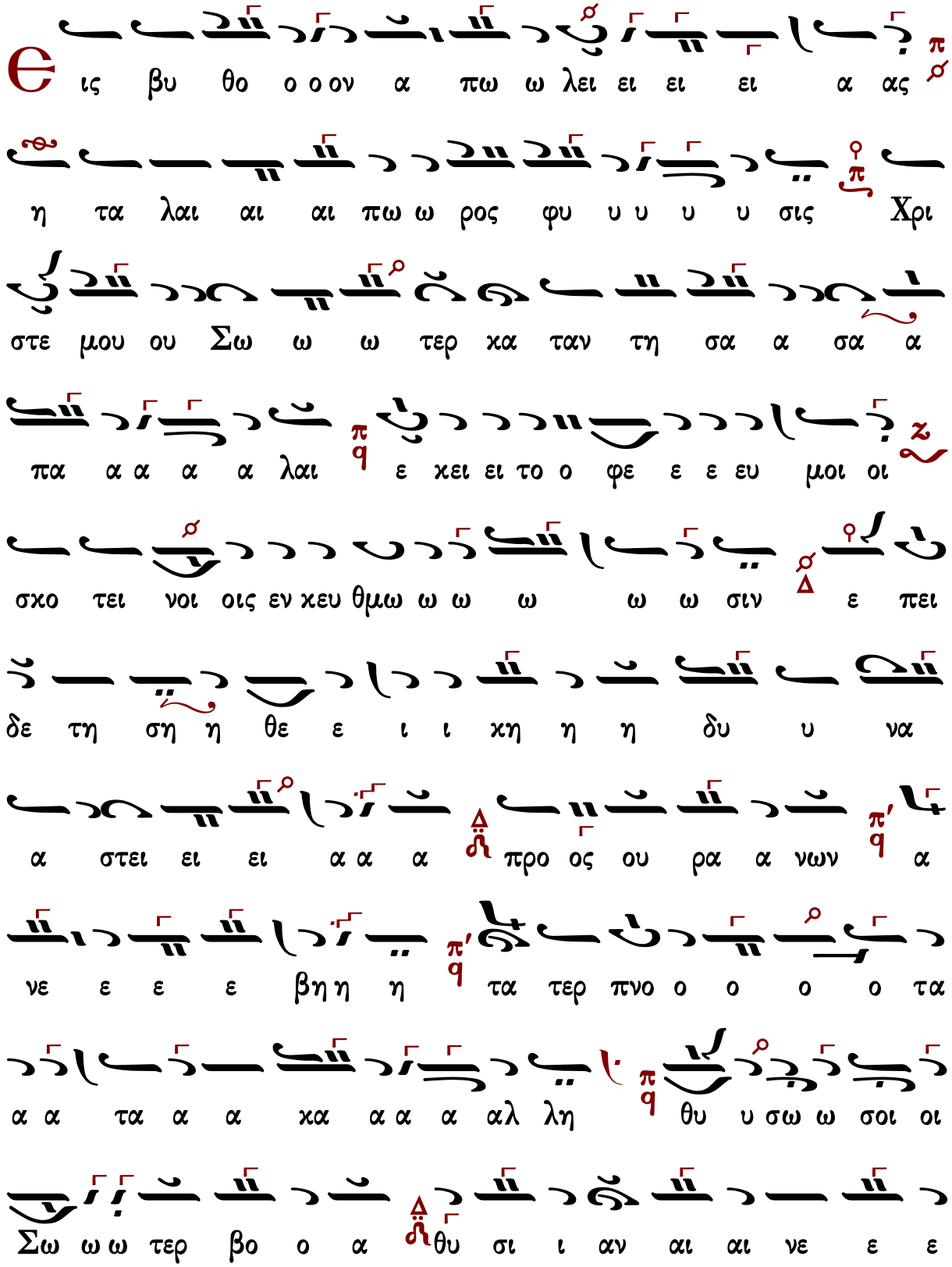

ω παν τε πο ο ο πτα α τωνα α να α α
χτω ων το ο ο χλε ε ε ε ος τις σου το φι ι
λα αν θρω ω πον γη γε νω ω ων ου ου ου
θα α αυ μα α α α σει εν γη η γα αρ ω ω
ω ω ω ω ω φθης μη η λι ι πω ω ω ω ω ων
τα α πα α α τρω ω ω α ση με ρον πα
α α α σα αν ε εγ χαι αι νι ι ι ζω ων τη
ην χτι ι ι σι ι ιν χαι ει ρη νη ην ω ως
μο ο ο νο ος ει ρη να α α αρ χη ης βρα α
α βε ε ε ε ευ ων

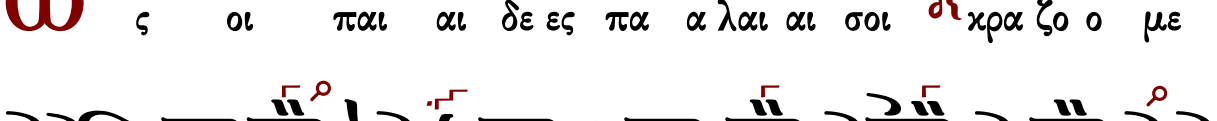
ᾠδὴ ϛ΄

Θεός ις βυ θο ο ο ον α πω ω λει ει ει ει α ας
η τα λαι αι αι πω ω ρος φυ υ υ υ υ σις Χρι
στε μου ου Σω ω ω τερ χα ταν τη σα α σα α
πα α α α α λαι ε χει ει το ο φε ε ε ευ μοι οι
σκο τει νοι οις εν χευ θμω ω ω ω ω ω σιν ε πει
δε τη ση η θε ε ι ι κη η η δυ υ να
α στει ει ει α α α προ ος ου ρα α νων α
νε ε ε ε βη η η τα τερ πνο ο ο ο ο τα
α α τα α α χα α α α αλ λη θυ υ σω ω σοι οι
Σω ω ω τερ βο ο α θυ σι ι αν αι αι νε ε ε

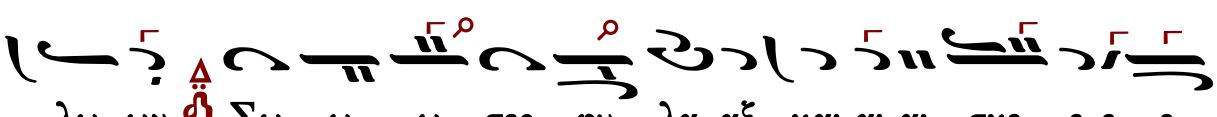

ε σε ε ε ε ως

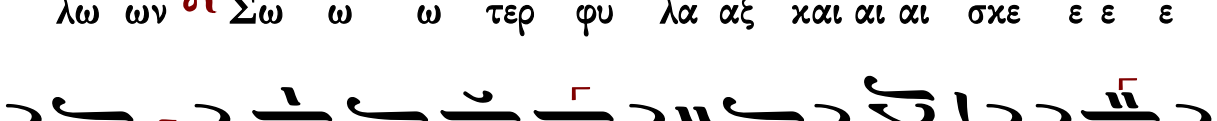
ᾠδὴ ζ΄

ς οι παι αι δε ες πα α λαι αι σοι χρα ζο ο με

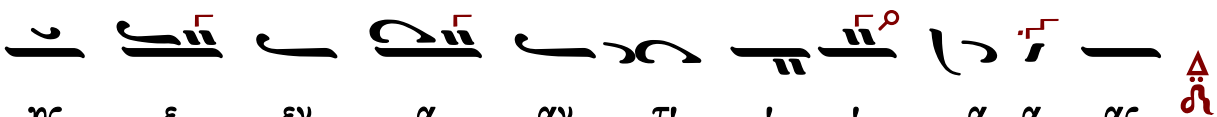

εν Λο ο ο γε ε ε γε νου ου σω ων δου ου ου

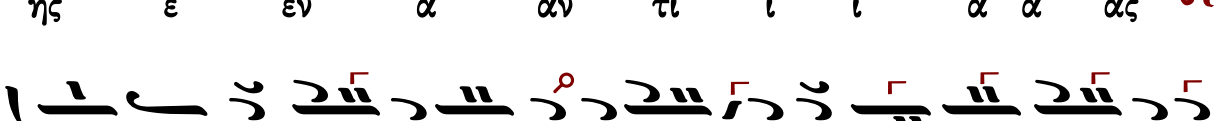

λω ων Σω ω ω τερ φυ λα αξ χαι αι αι σχε ε ε ε

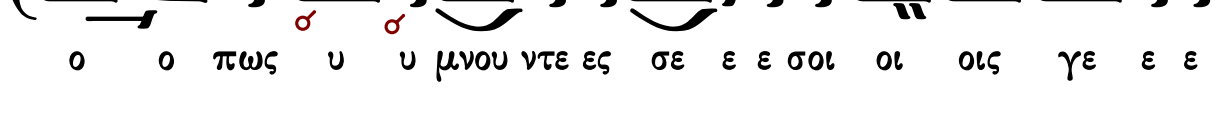

ε πη χαι σω σον πα α α αν τα ας προσ βο ο λη η

ης ε εν α αν τι ι ι α α ας

ο ο πως υ υ μνου ντε ες σε ε ε σοι οι οις γε ε ε

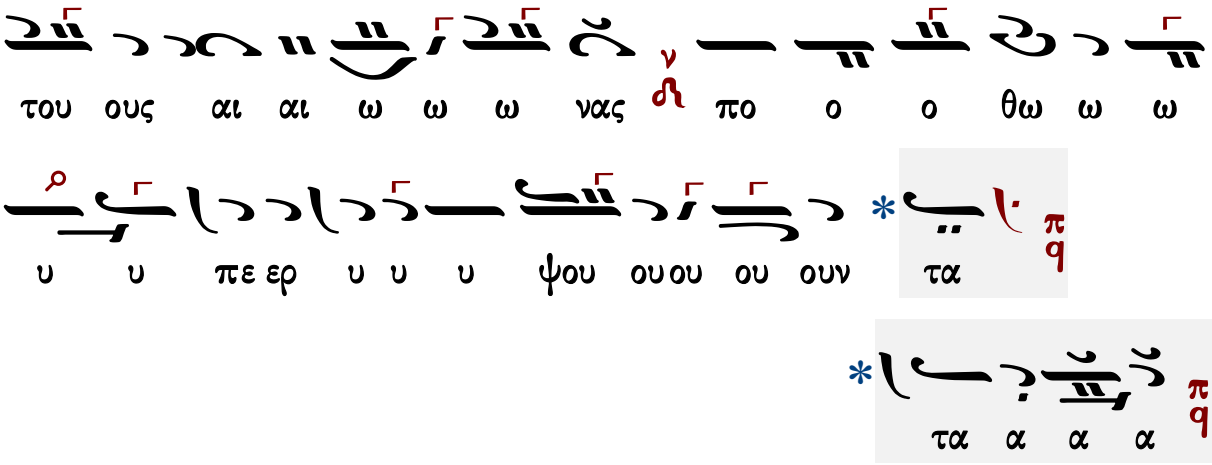

νε ε ε θλι ι ι ι οις εις αι ω ω ω νας

λε ε ε γω ω μεν ε ε ευ λο ο γη η η το

ο ο ο ος ει

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ κυ νου με
εν τον Κυ ρι ι ον
Ν ε ουρ γε ε του ου συ υμ πα αν το ος χο ο
σμου χαι αι σω ω ω στα α α υ μνει σε πα α
α α σα α μετ αγ γε ε ε ε λω ων η η η χτι ι
ι ι σις σχιρ τα χο ρε ε ε ευ ει ει χαι αι α α
γα α α αλ λε ε ται αι αι τρο ο ο ο μω ευ λο ο
γει ει τε ε λε γου ου ου σα πα α α αν τα α τα α
α ε ε ε ε ερ γα τα σε πτα γε ε νε ε θλι
ι α του λυ τρω ω του ου ου μου ου συν ε μοι οι εις

Τιμιωτέρα ἦχος α΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 — ἦχος α΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου | Θρασυβούλου Στανίτσα | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1

Ἦχος δ Πα

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος δ Πα

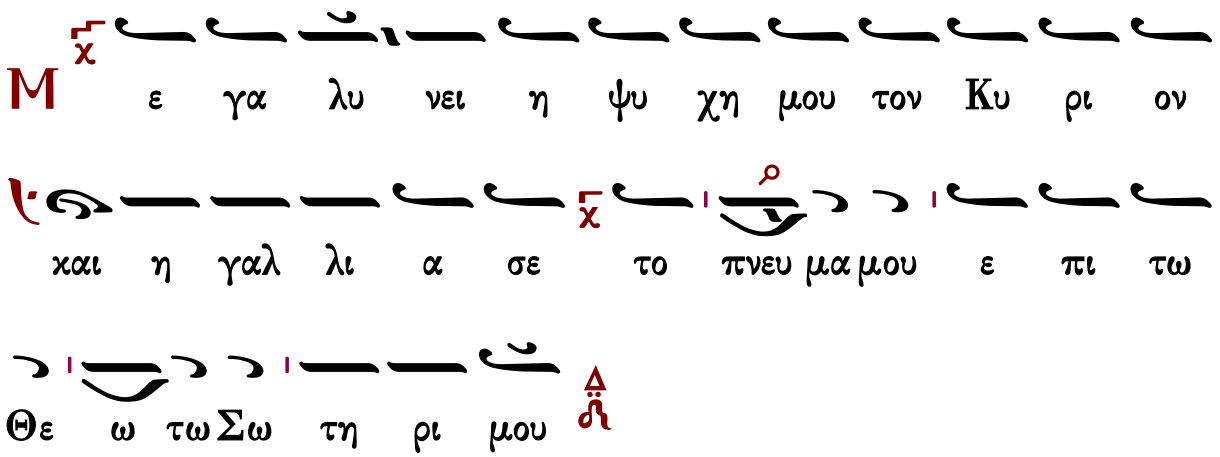
Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

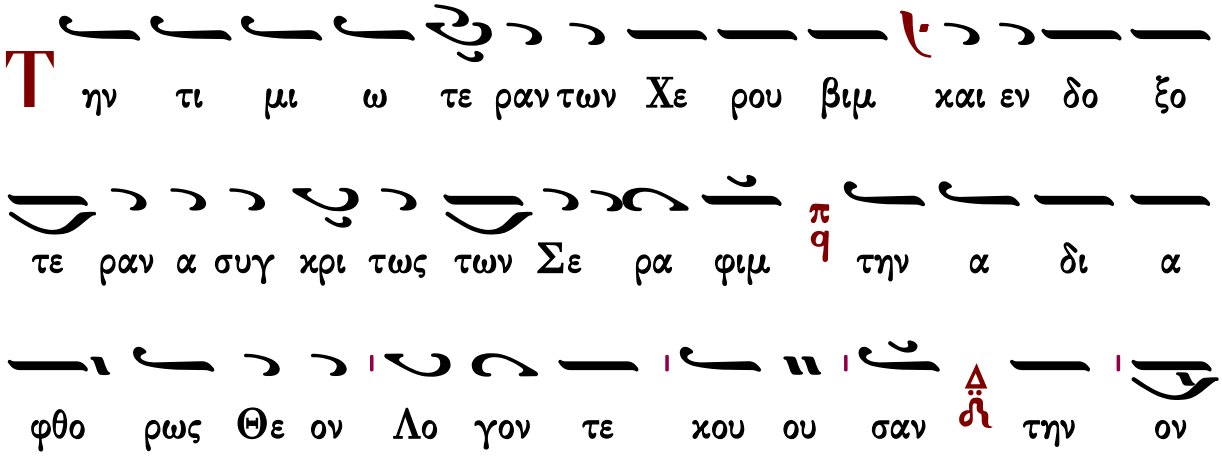

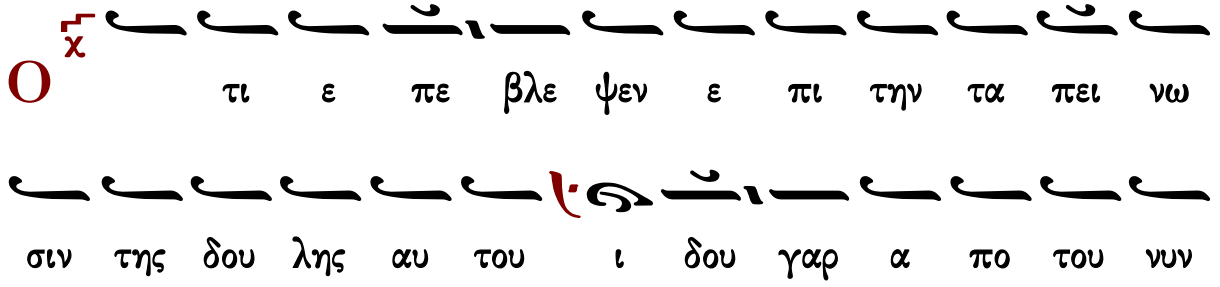
Θρασυβούλου Στανίτσα
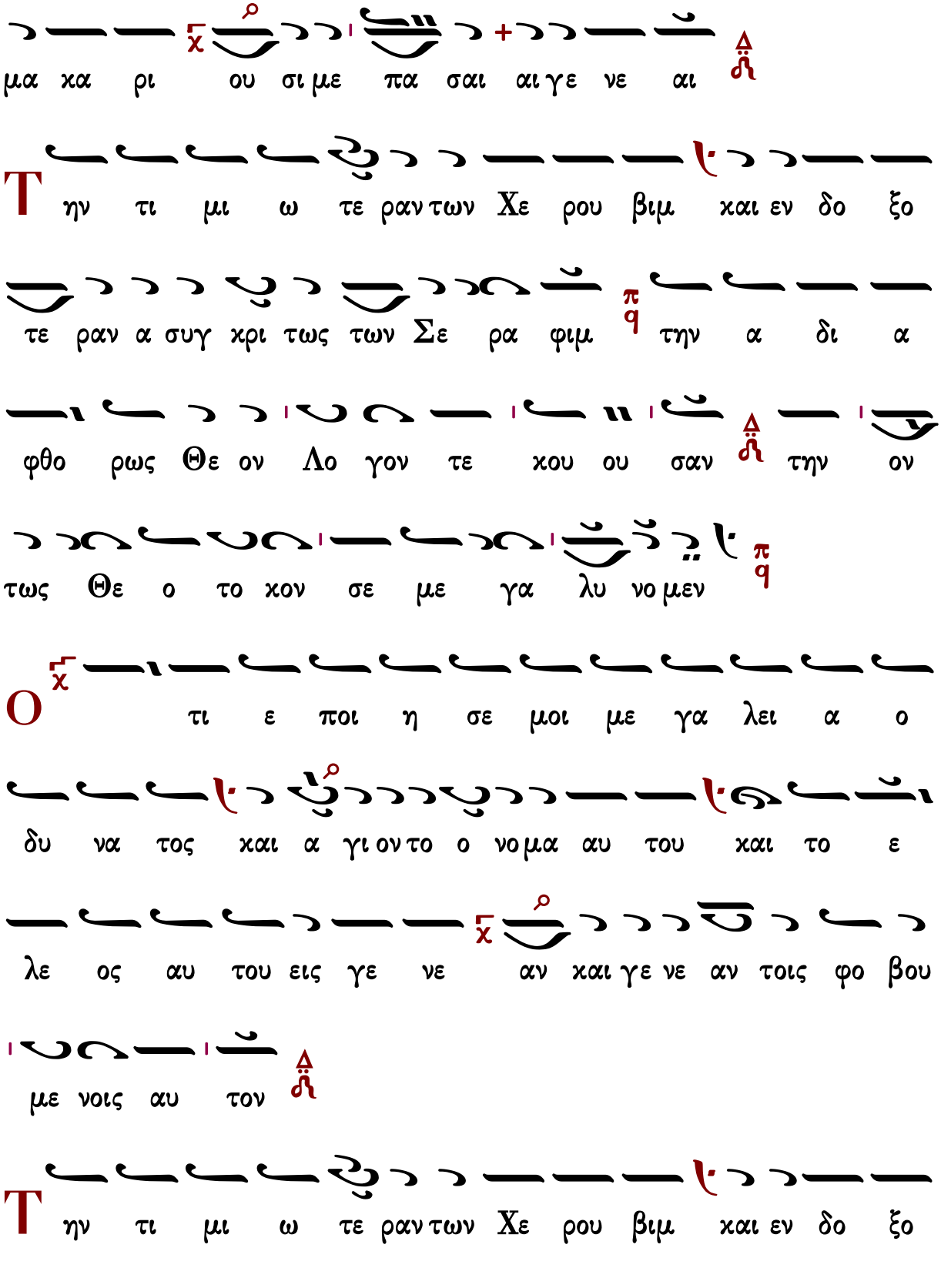
Ἦχος δ Πα

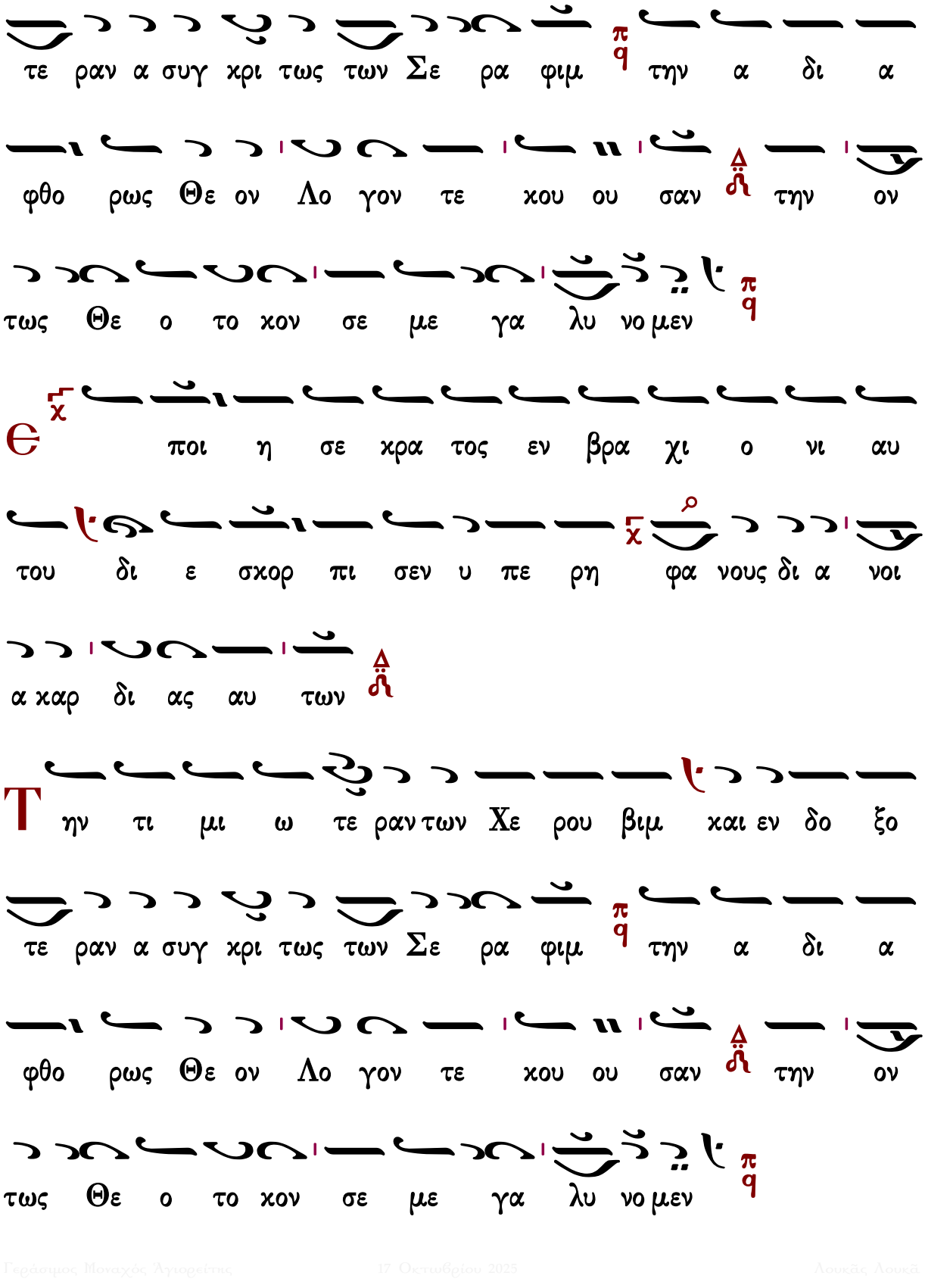
Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2013*

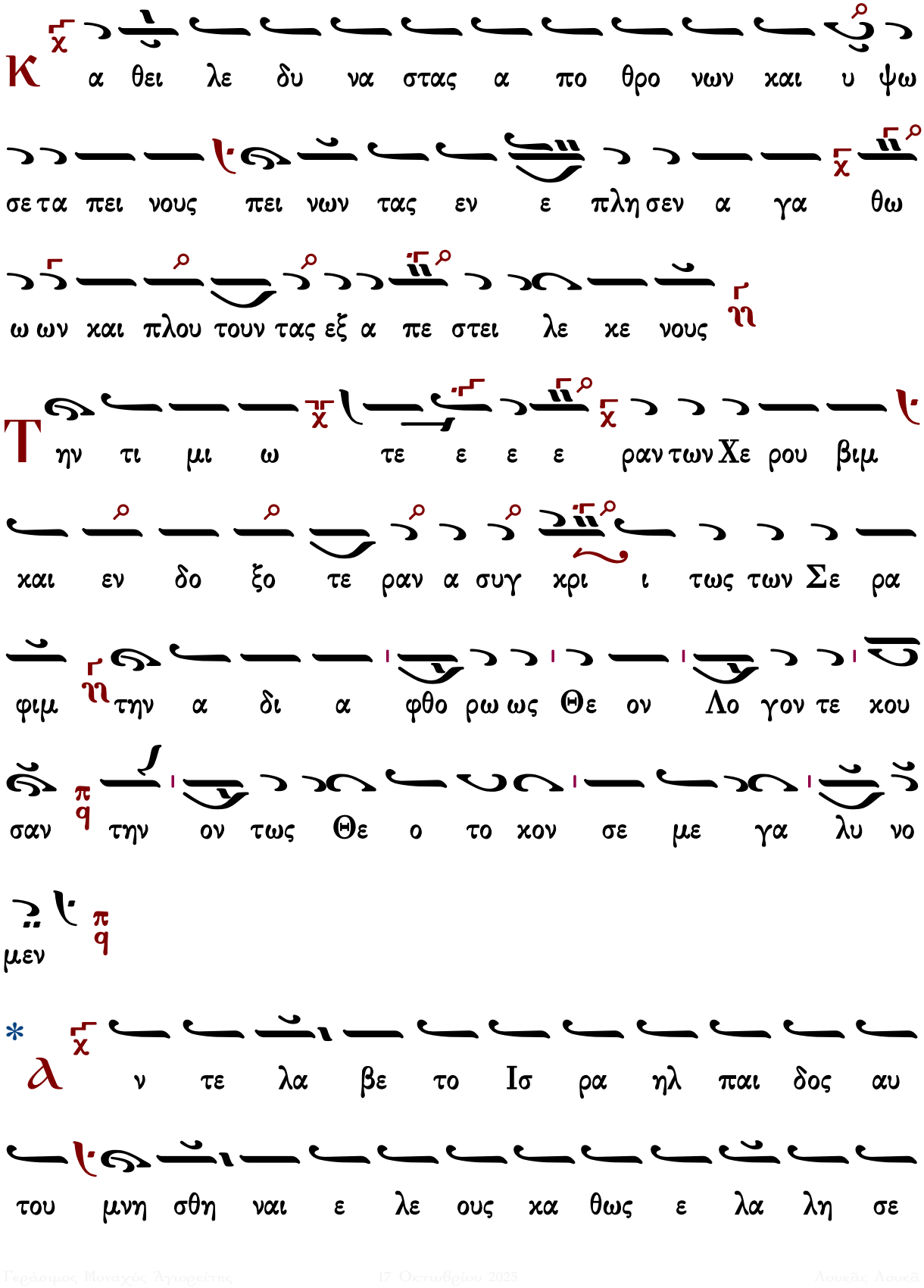

μα χα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ τη ν α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν τη ν ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε
λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου ου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε με γα λυ νο μεν
ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι
α καρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου ου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε με γα λυ νο μεν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω
σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θω
ω ων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε χε νους
Τ ην τι μι ω τε ε ε ε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν
* α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ
του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε

προς τους πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω

σπερ μα τι αυ του ε ως αι ω ω νος

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ι ι ιμ και

εν δο ξο τε ε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα

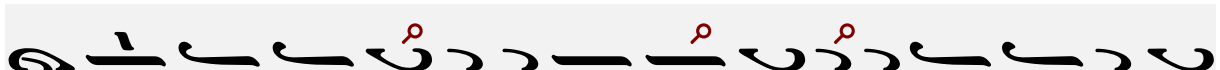

φιμ την α δι α φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

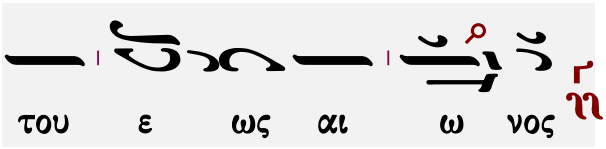

μεν

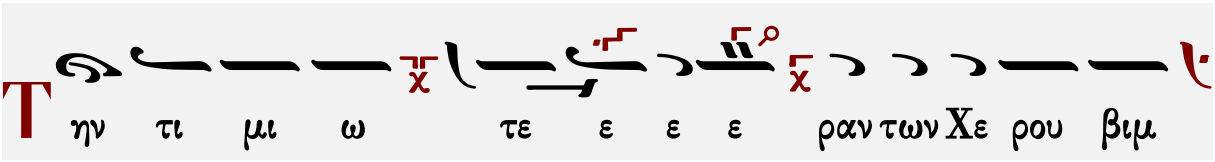
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως

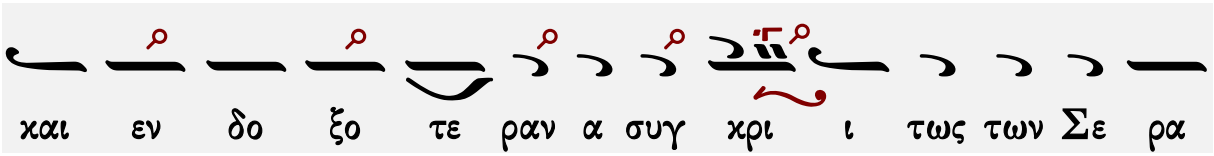

ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

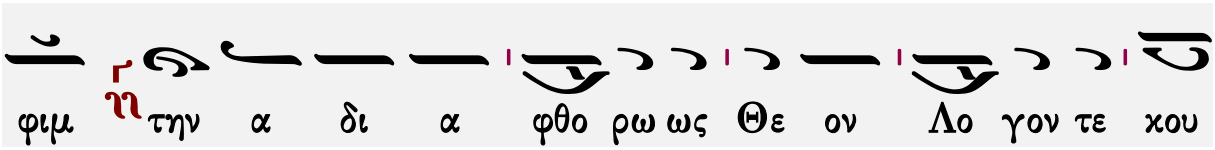

μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε

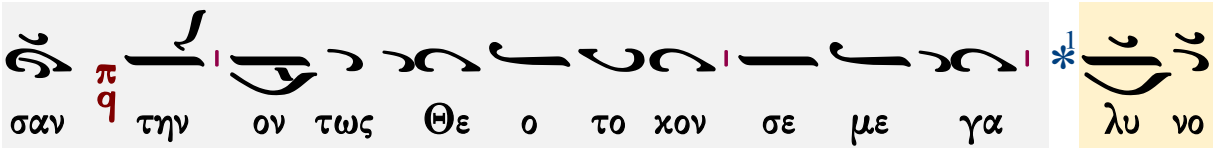

ρας η μων τω Α βρα α α αμ και τω σπερ μα τι αυ

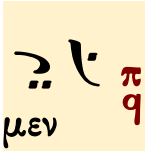

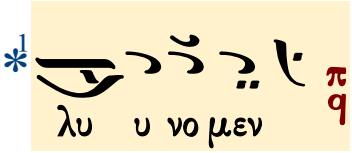

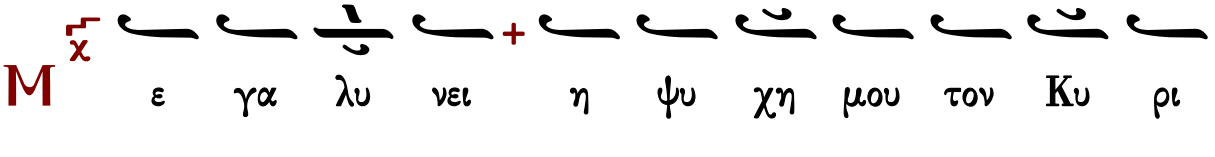

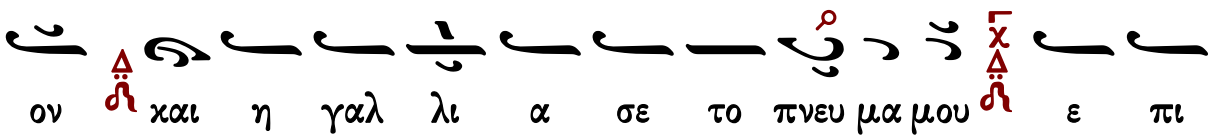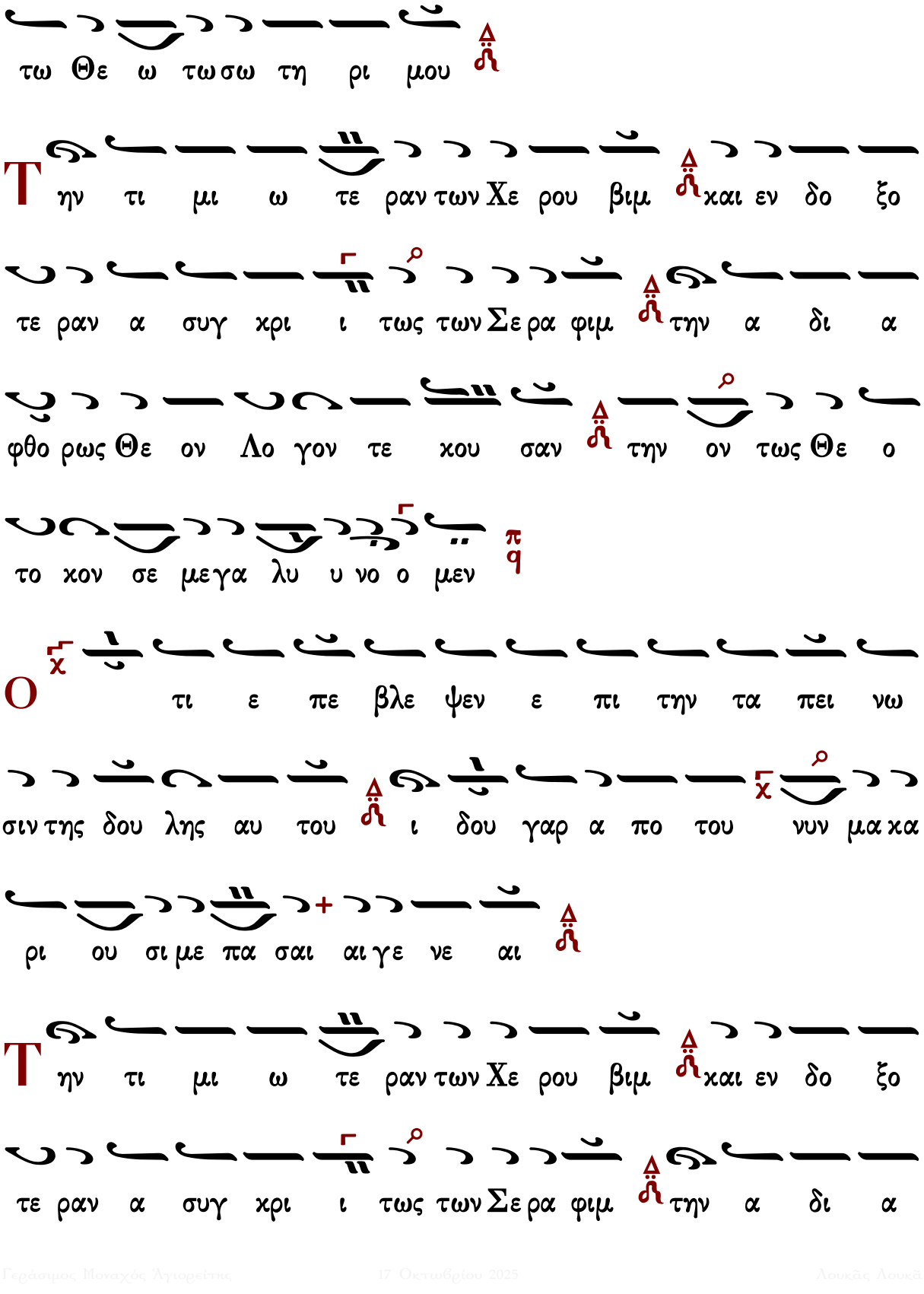

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

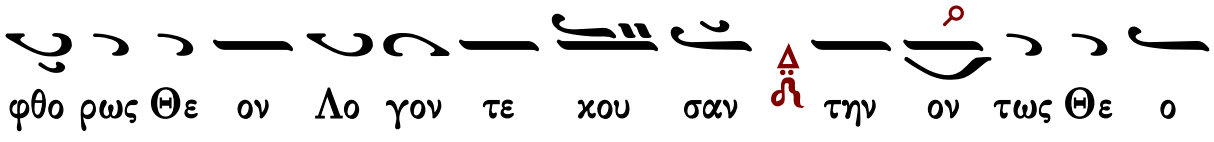
Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.19#

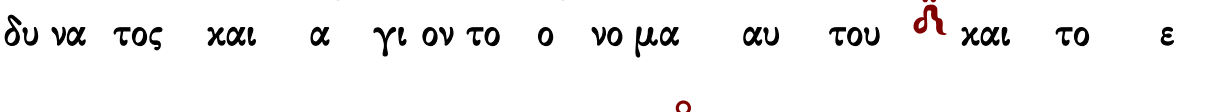

τω Θε ω τω σω τη ρι μου
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

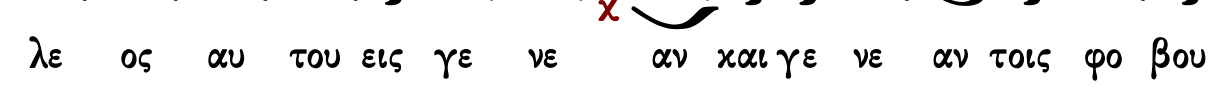

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

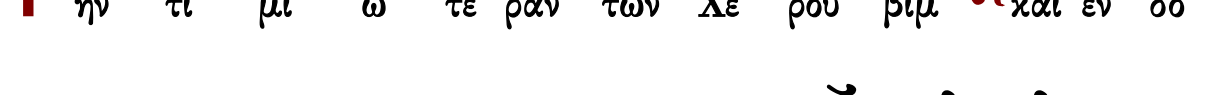

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε

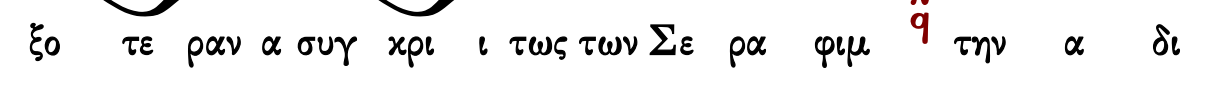

λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

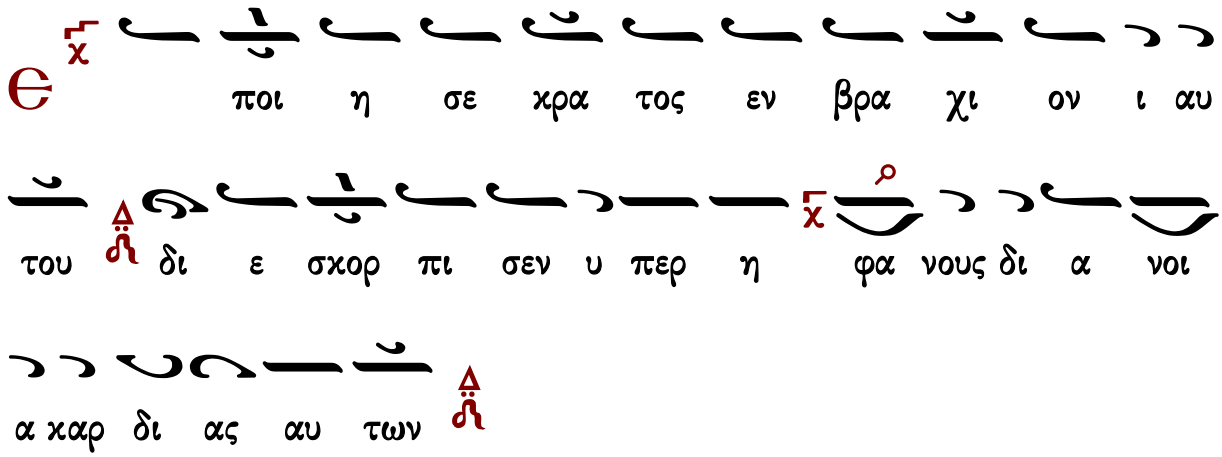

με νοις αυ τον

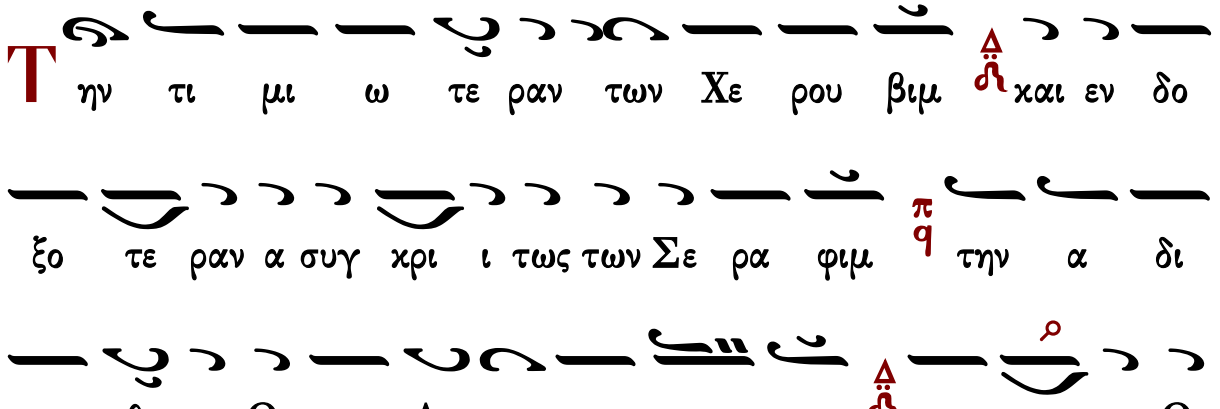

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

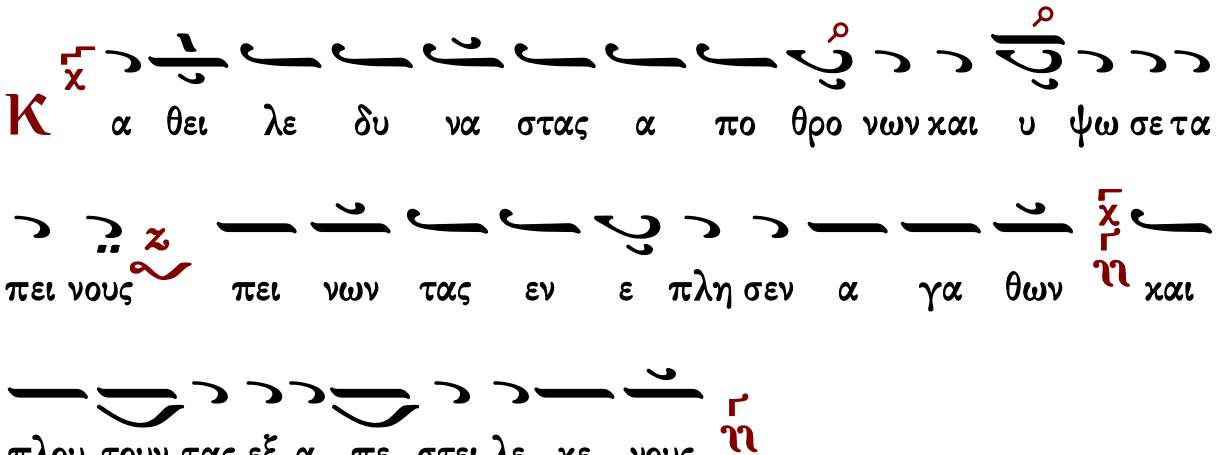

ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
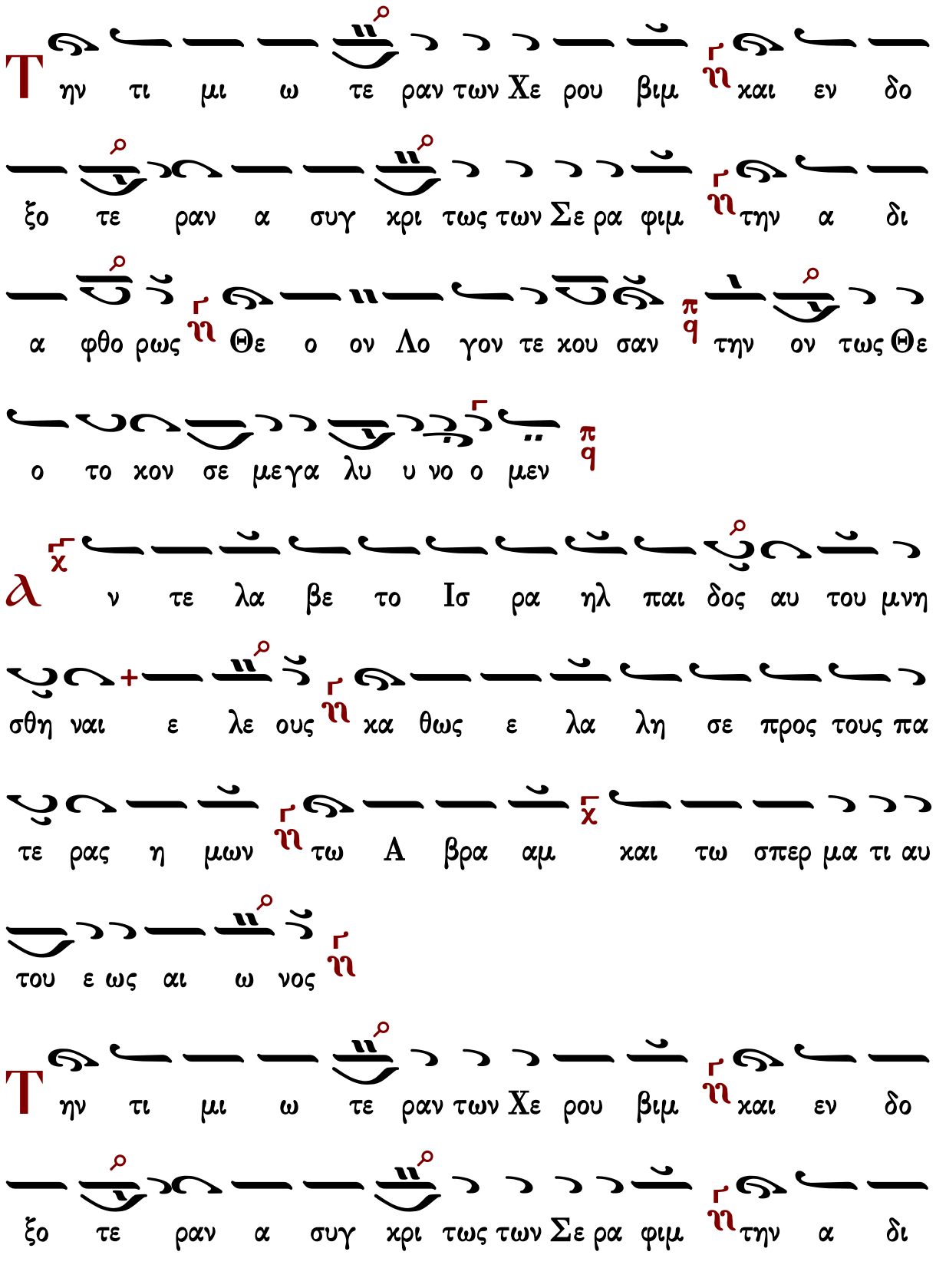

α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

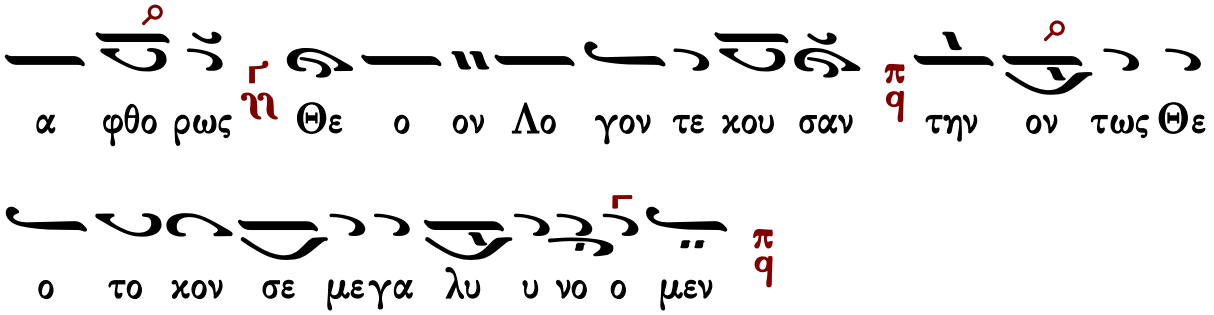

ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

Θ ποι η σε χρα τος εν βρα χι ον ι αυ
του δι ε σχορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι
α χαρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα
πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων και
πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ η και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ η την α δι
α φθο ρως η Θε ο ον Λο γον τε κου σαν π q την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν π q
λ χ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη
σθη ναι ε λε ους η κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων η τω Α βρα αμ χ και τω σπερ μα τι αυ
του ε ως αι ω νος η
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ η και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ η την α δι

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ᾨδὴ θ΄

Χαίροις, πάναγνε θεοδέγμον Μαρία,
χαίροις, ἄχραντε τῶν πεπτωκότων βάσις·
ἐν σοὶ γὰρ ὤφθη σήμερον ὁ Δεσπότης
ὦ θαῦμα! καινουργῶν τοὺς φθαρέντας
καὶ πρὸς φῶς ἐπανάγων τὸ ἀνέσπερον, Κόρη.

Σύντομος	Απόστολου Ε. Παπαχρήστου
Ἀργὴ	Ἀντωνίου ἱερέως καὶ Νομοφύλακος
	Πέτρου Μπερεκέτη
	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

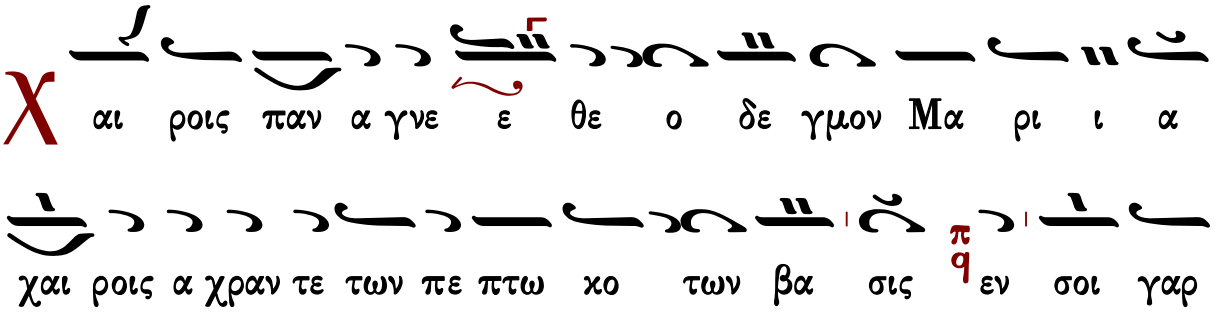
Σύντομος

Απόστολου Ε. Παπαχρήστου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος πλ. Πα

Απόστολου Ε. Παπαχρήστου
Νέον Ειρμολόγιον
1998 σ.231*

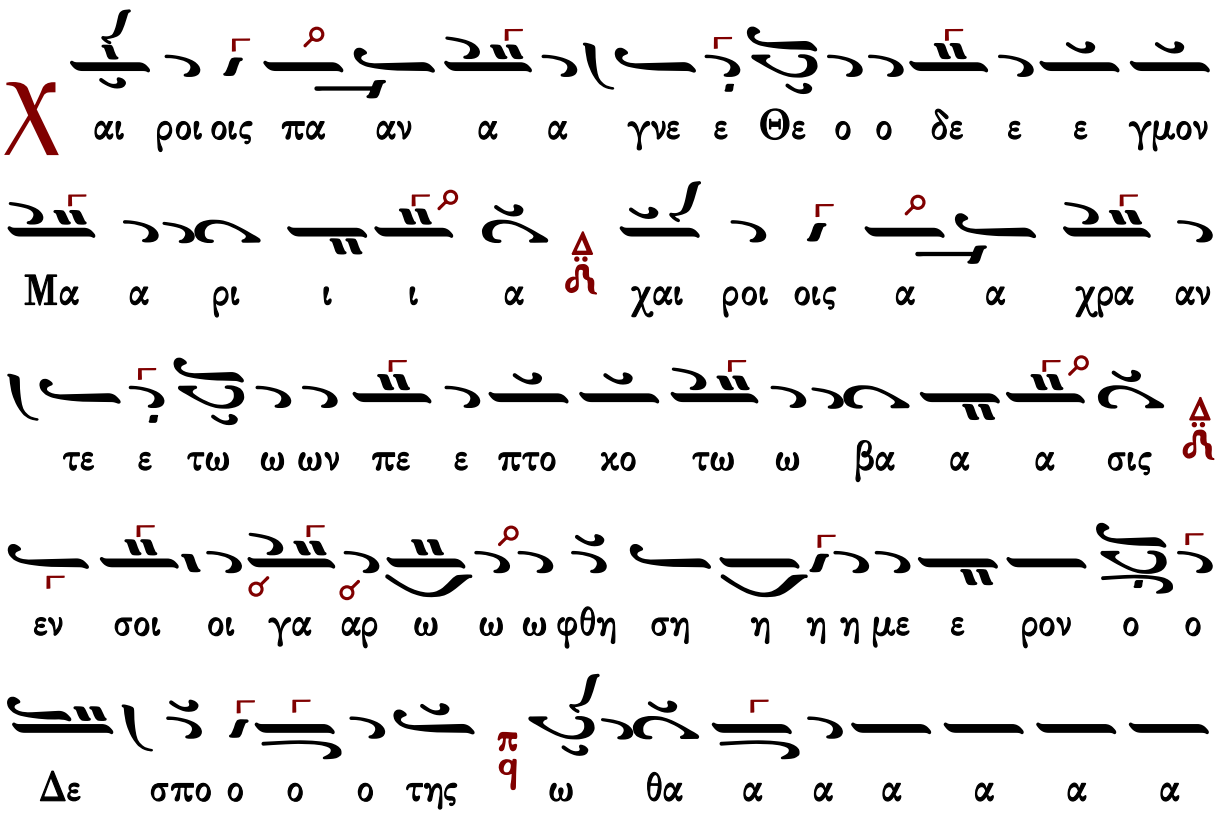
Ἀεγὴ

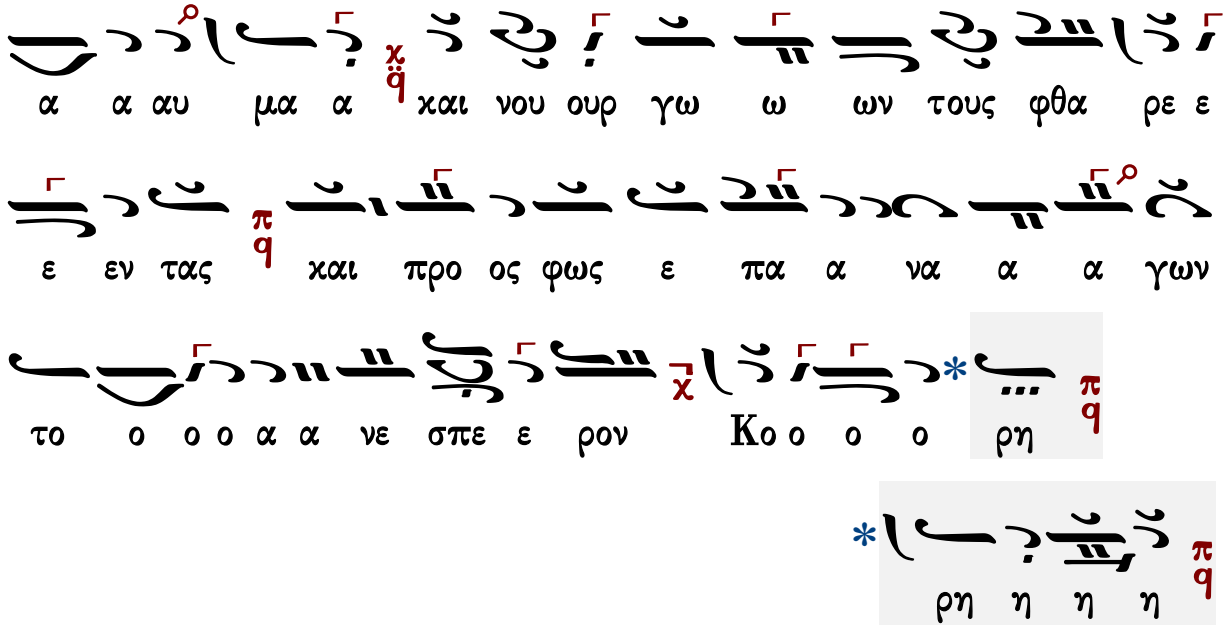
Ἀντωνίου ἱερέως καὶ Νομοφύλακος

Εμμανουήλ Γιαννόπουλου
IMS-RASMB,Series Musicologica Balcanica
1.2.2021.
e-ISSN: 2654-248X*

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

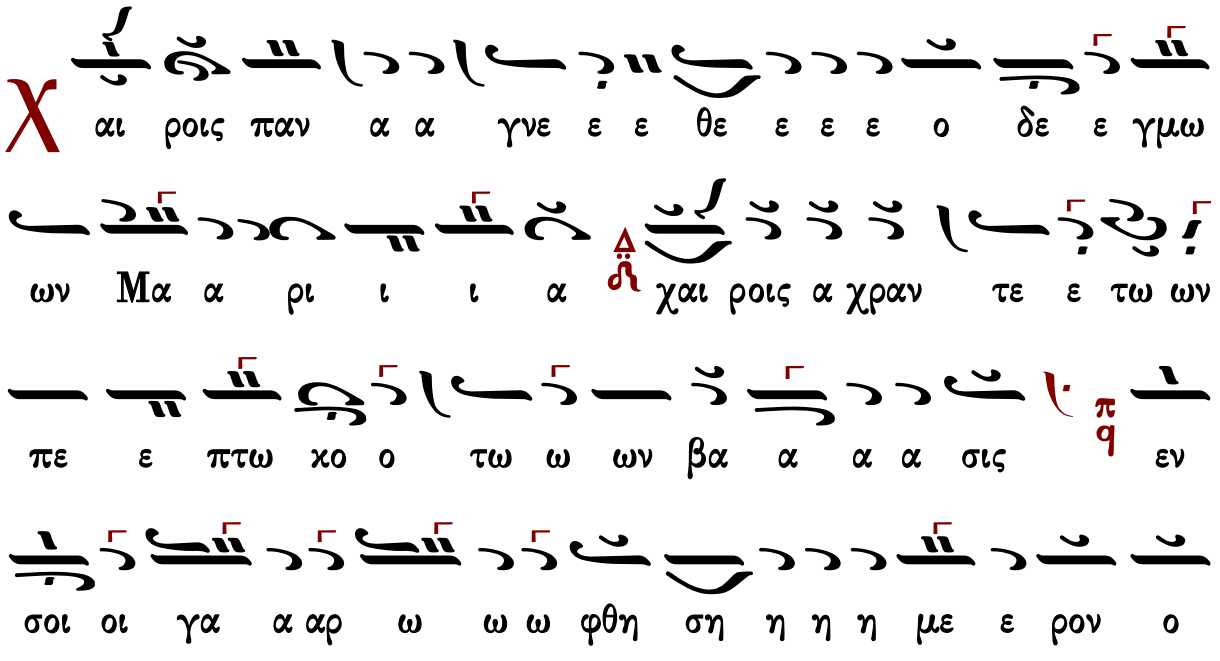

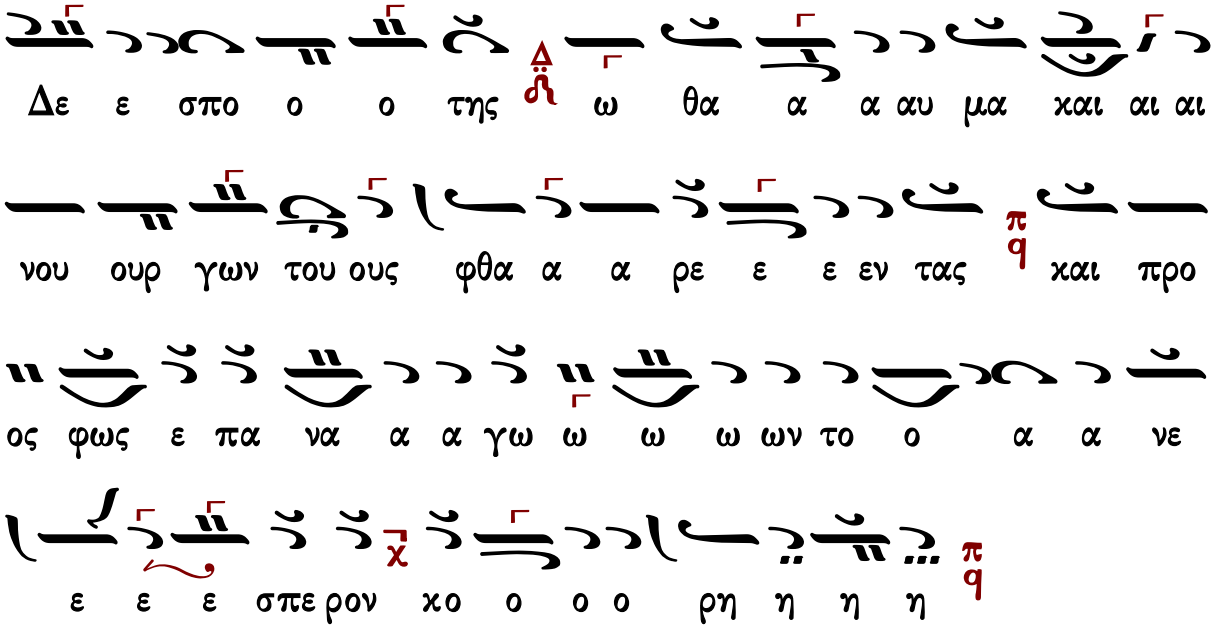
Πέτρου Μπερεκέτη

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Πα

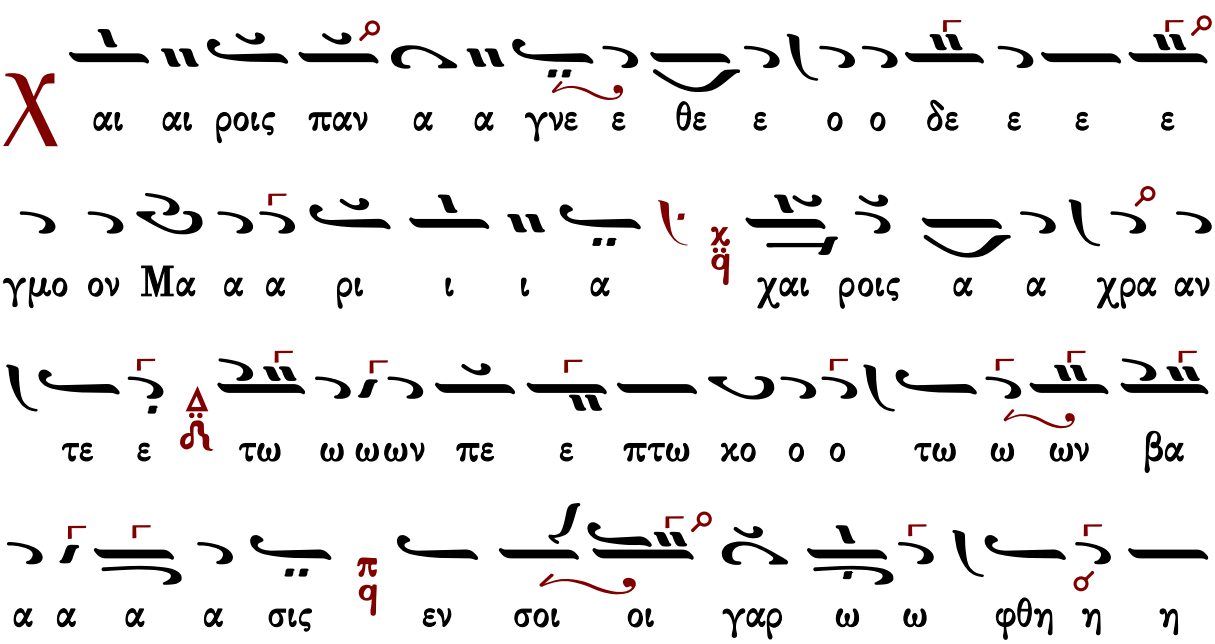
χειρόγραφα Γρηγορίου Πρωτοψάλτου
Βιβλιοθήκη Κ.Α.Ψάχου*

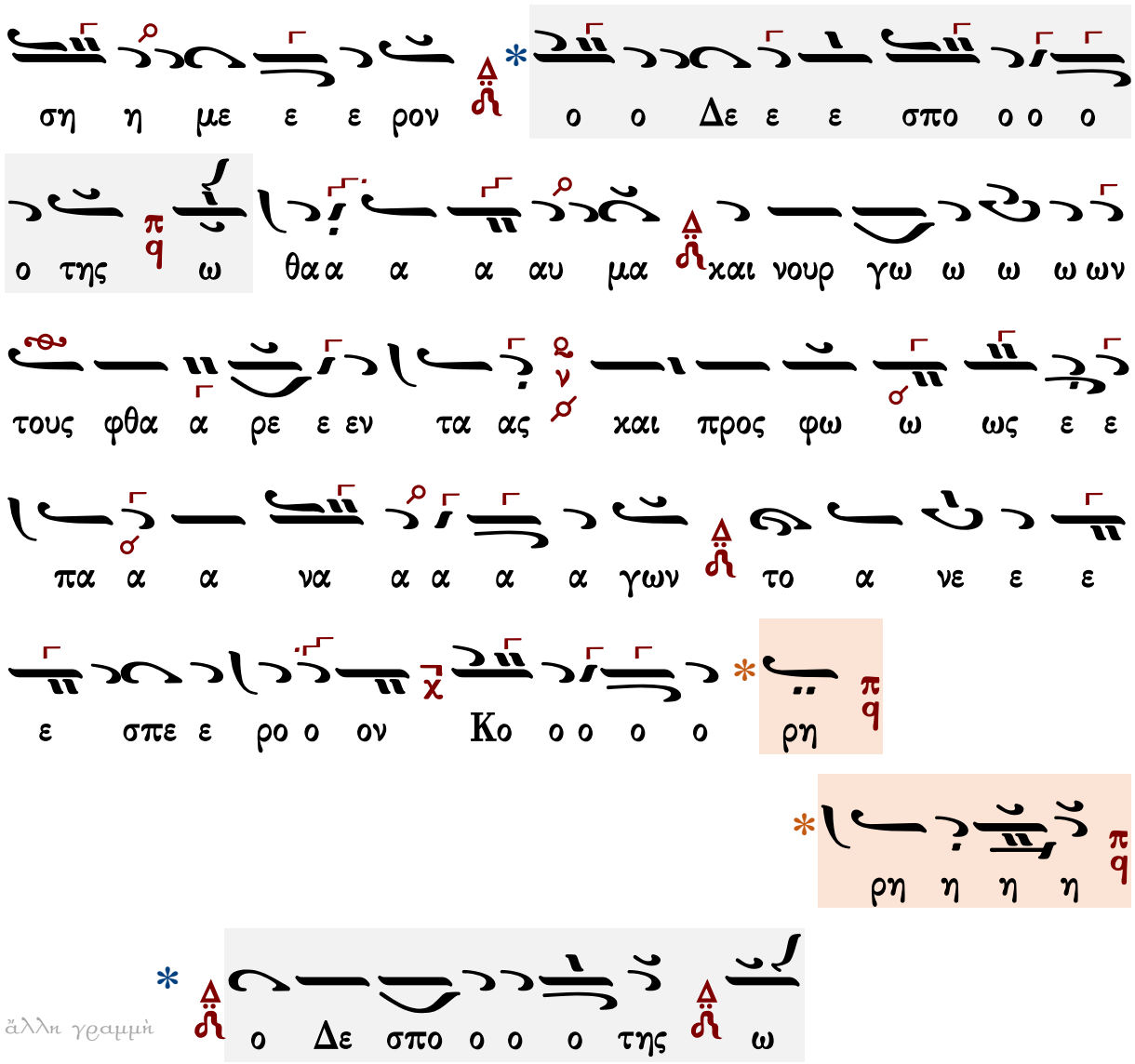

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†8.4.2014)

ᾠδὴ θ′ Ἦχος Πα πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Καλοφωνικὸν Εἱρμολόγιον 1995*

ση η με ε ε ρον
ο ο Δε ε ε σπο ο ο ο
ο της ω
θα α α α αυ μα
και νουρ γω ω ω ω ων
τους φθα α ρε ε εν τα ας
και προς φω ω ως ε ε
πα α α να α α α α γων
το α νε ε ε
ε σπε ε ρο ο ον
Κο ο ο ο ο
ρη
ρη η η η
ο Δε σπο ο ο ο της
ω

ἄλλη γραμμή

Τῶν Χριστουγέννων

Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαὶ
25, 26 και 31 Δεκεμβρίου

ἦχος α΄

α Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Ἔσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης, ὑγρὸν θαλάσσης κῦμα χερσώσας πάλαι· ἑκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατήν, πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὃν κατ᾽ οὐσίαν, ἴσόν τε Πατρί, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

γ Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν εὐεργέτα, ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν, φέρων τε παντεπόπτα τῆς ἁμαρτίας, ὕπερθεν ἀκλόνητον, ἑστηριγμένους, μάκαρ, μελῳδοὺς τῇ βάσει τῆς πίστεως.

δ Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς κατασκίου δασέος ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι, ᾄδων προφήτης Ἀββακούμ, προμηνύει, ἰδεῖν ἀφράστως ἀξιωθεὶς τὸν τύπον. Νέον βρέφος γάρ, ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου, ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

ε Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένης πλάνης ἱλασμὸν ἡμῖν Χριστὲ τοῖς ἐγρηγόρως, νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτῃ, ἔλθοις πορίζων εὐχερῆ τε τὴν τρίβον, καθ᾽ ἣν ἀνατρέχοντες, εὕροιμεν κλέος».

ς Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιος θήρ οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ναίων Ἰωνᾶς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις, ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι. Νυγεὶς

ἐγὼ δέ, τῷ τυραννοῦντος βέλει, Χριστὲ προσαυδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην, θᾶττον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ραθυμίας.

ζ Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐκπτοήθησαν, ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ, ἅπλητα θυμαίνοντος ἠγκιστρωμένοι, παῖδες τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν, οἷς εἴκαθε πῦρ ἄσπετον, τῷ Δεσπότῃ, λέγουσιν· εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μήτραν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης, οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολούμενοι νέοι, ὑπερφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην. Ἄμφω δὲ δρῶσα, θαυματουργίᾳ μιᾷ, λαοὺς πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι χάρις.

Ἀργαὶ		Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

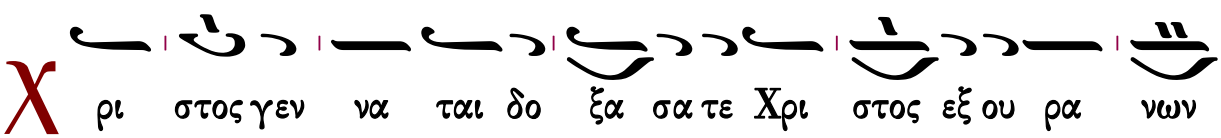
Σύντομοι

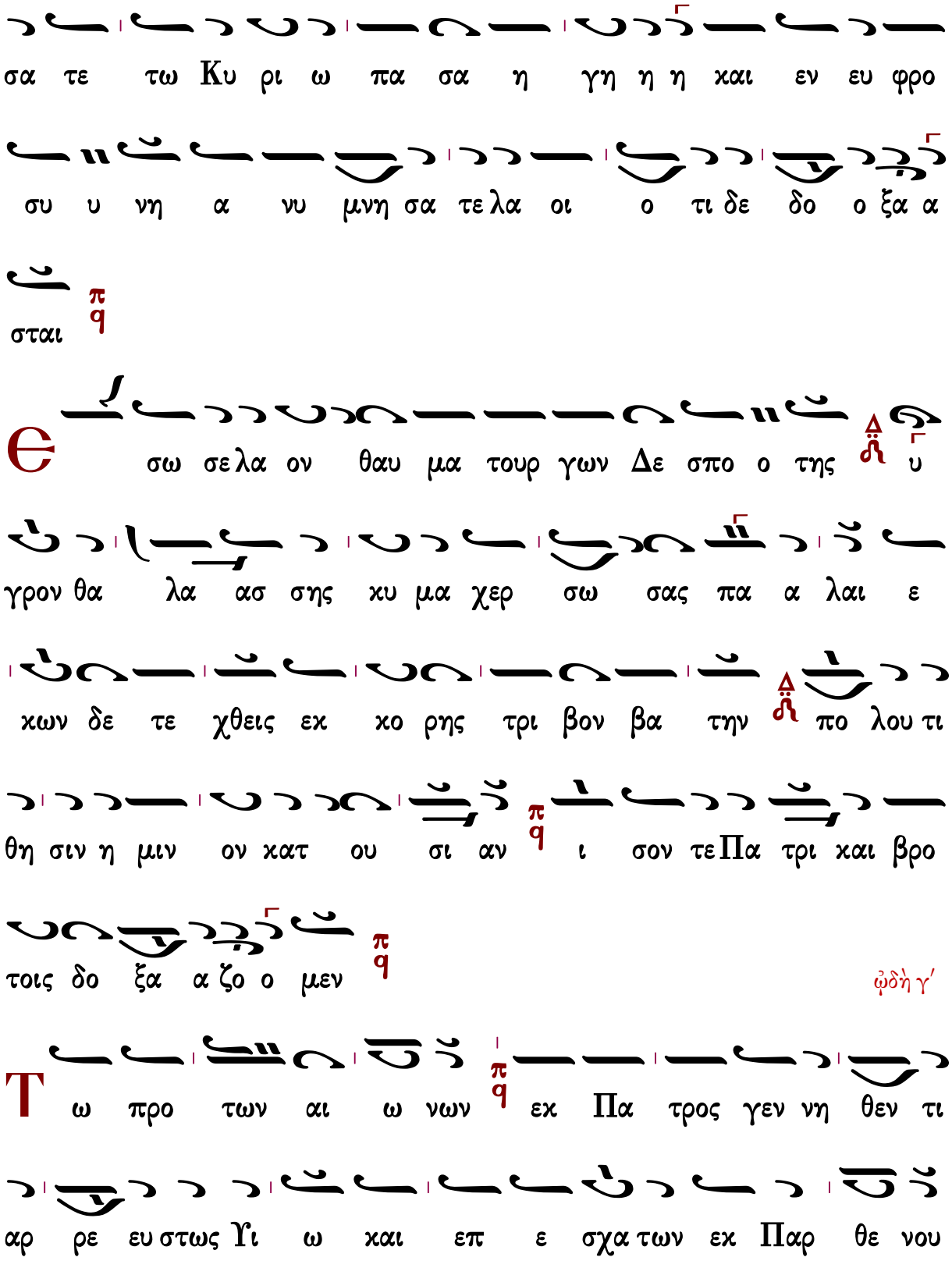
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

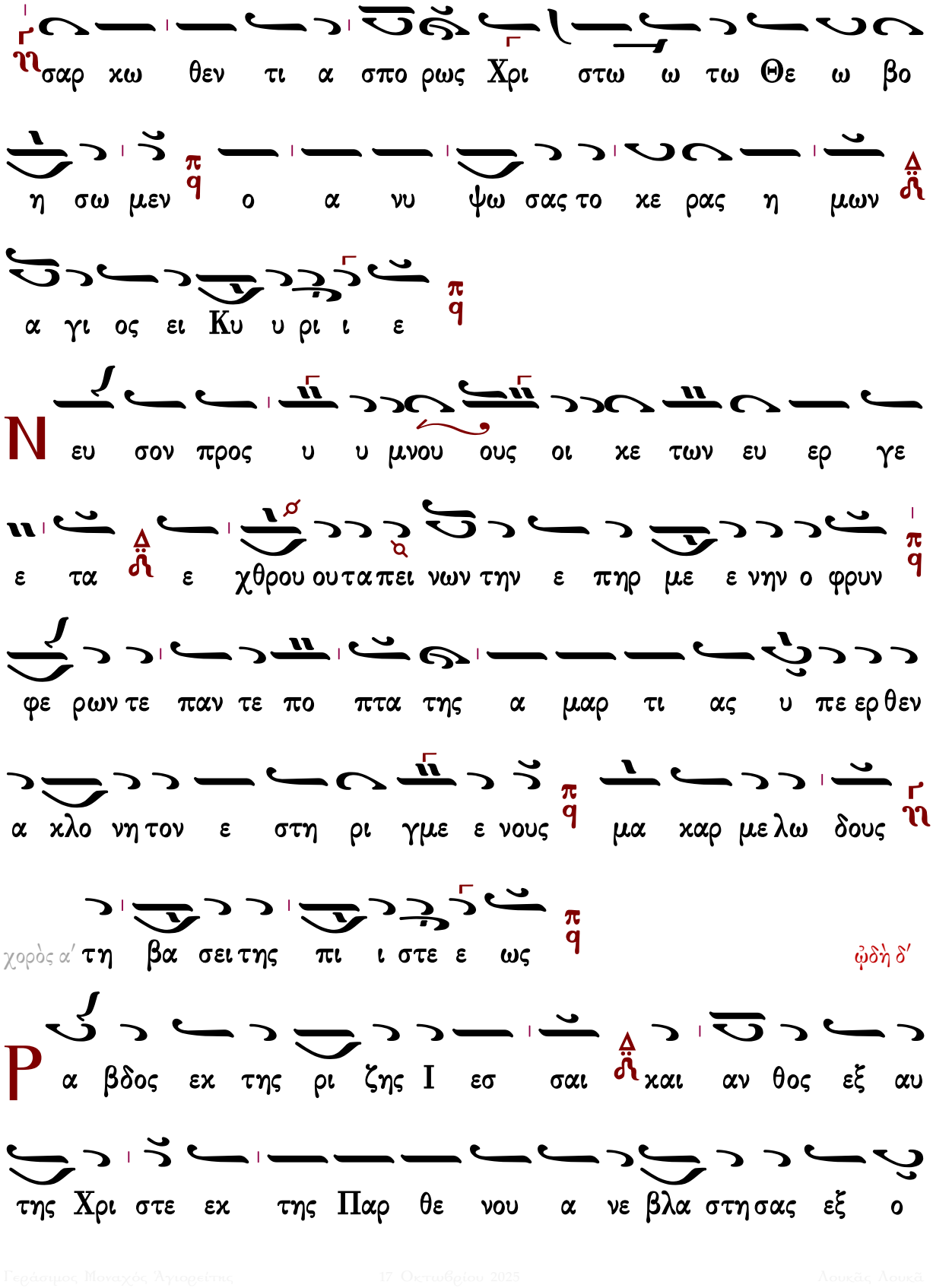
ᾠδὴ α΄

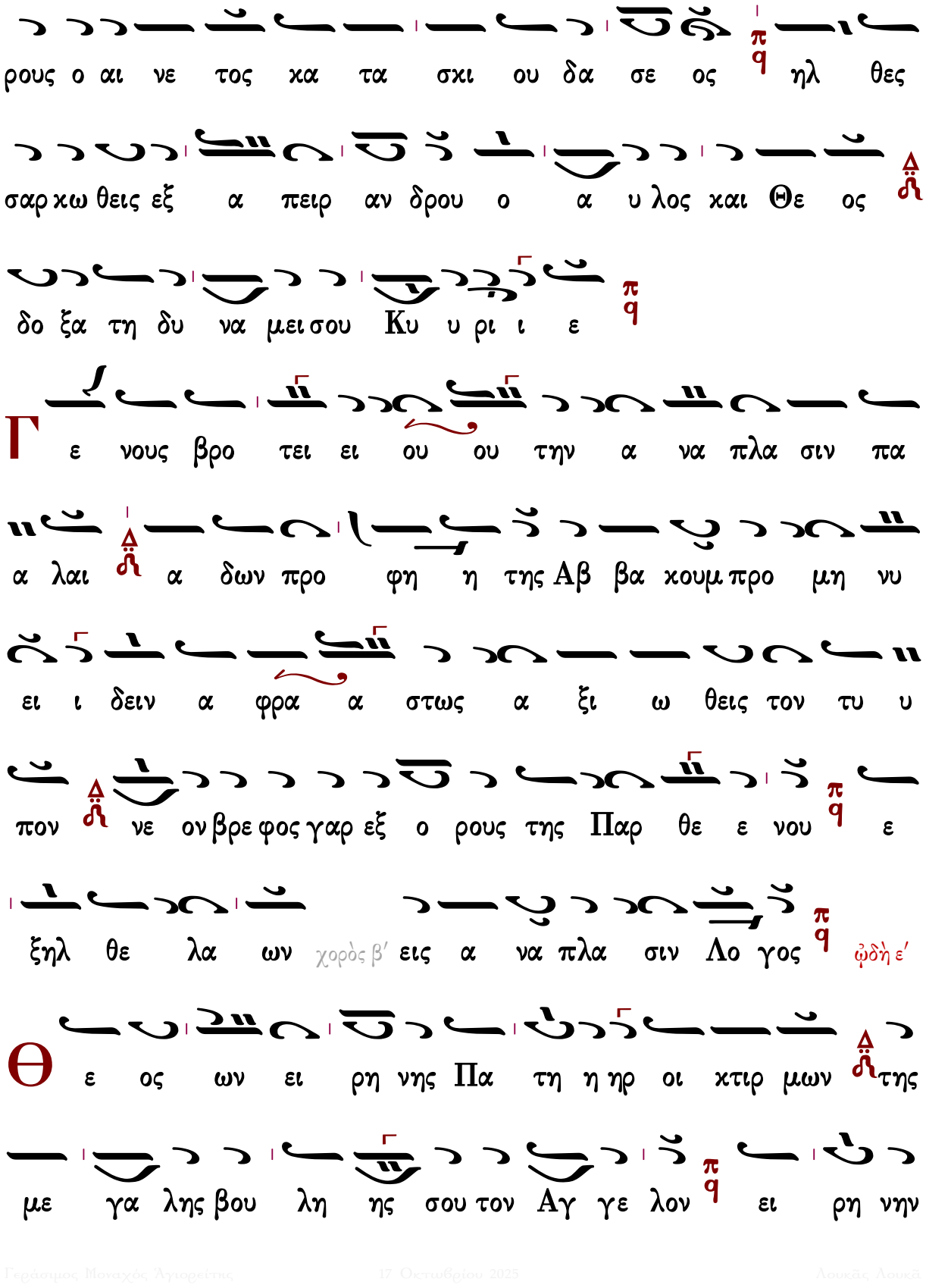
Ἦχος 4 Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.248#

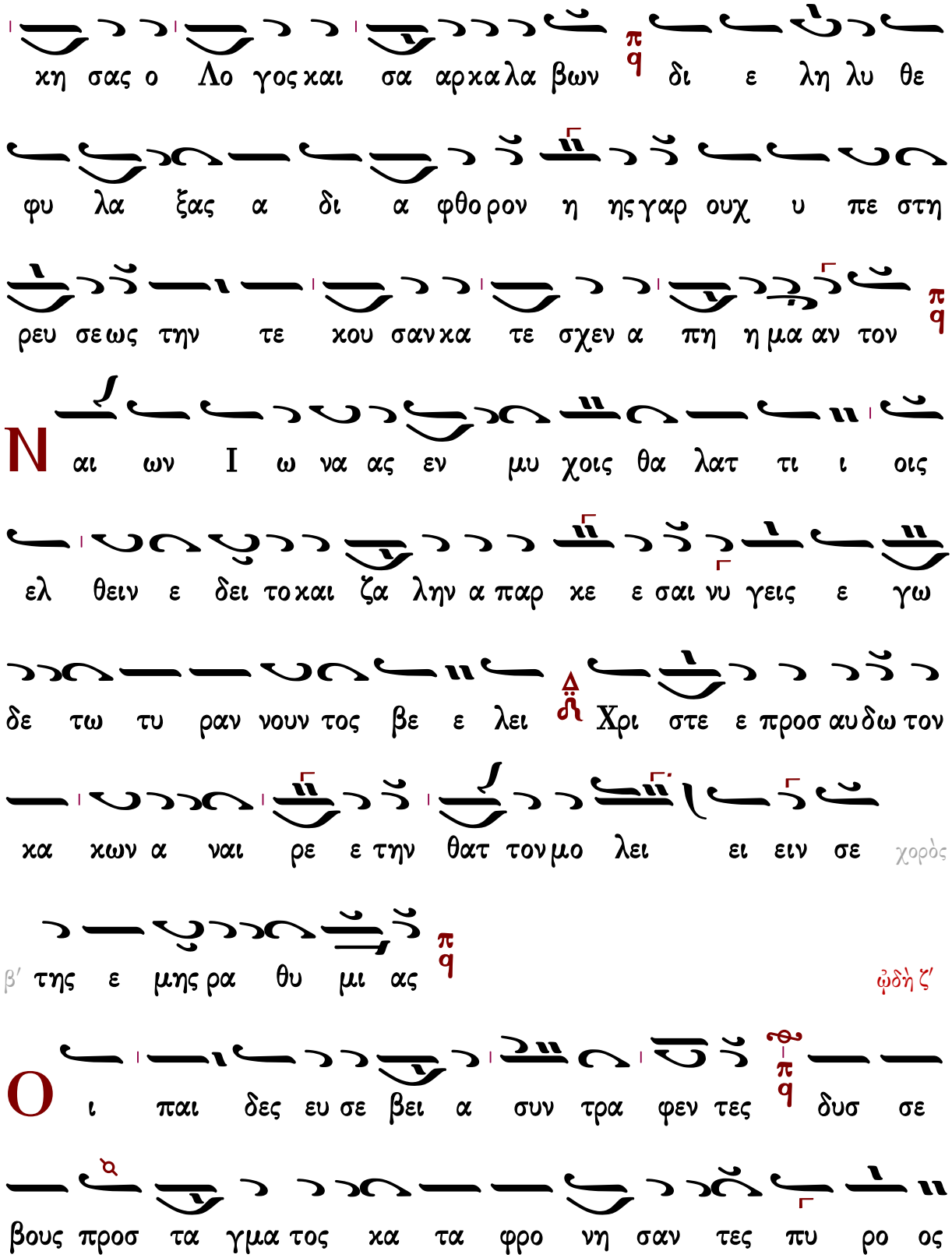

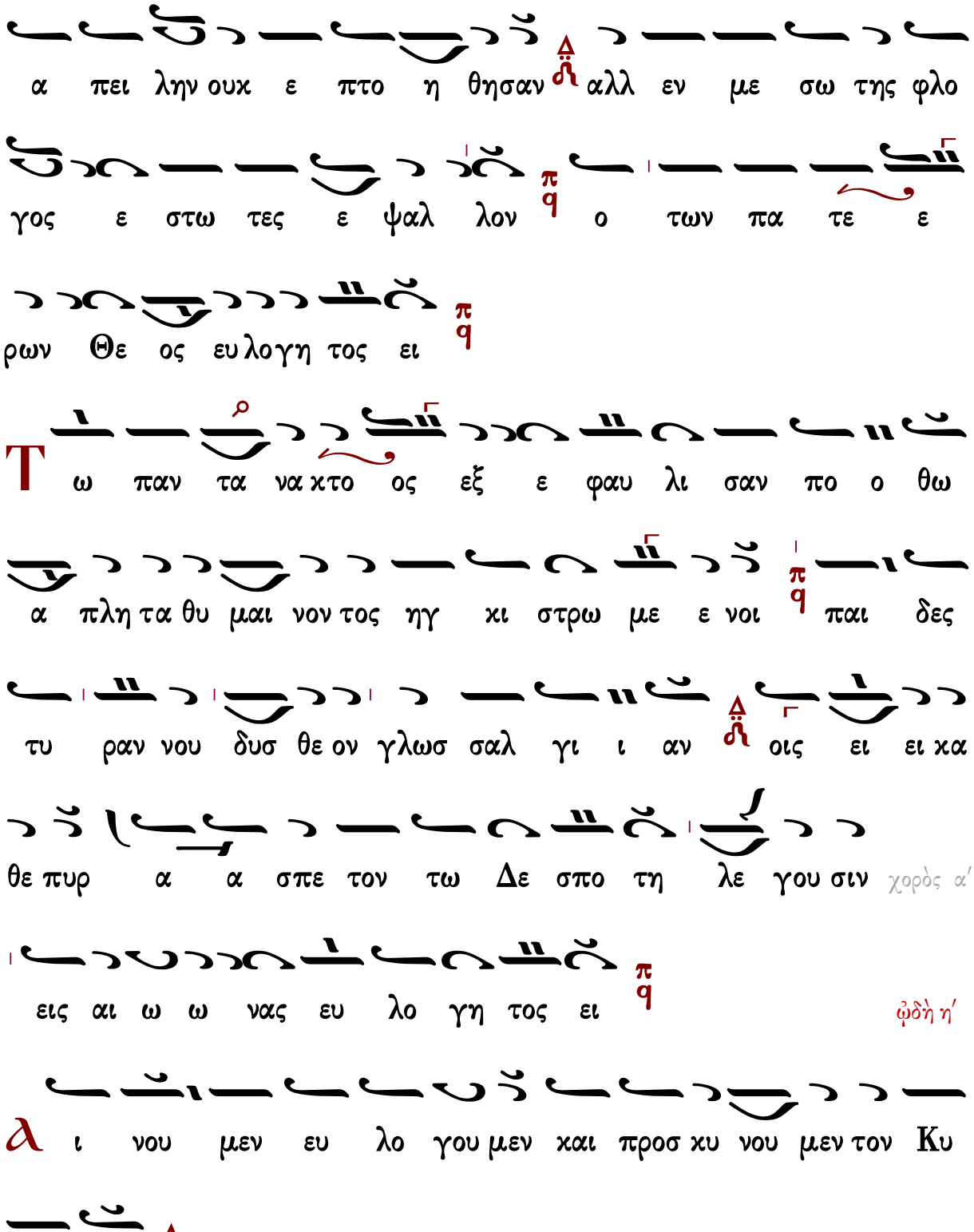

σα τε τω Κυ ρι ω πα σα η γη η η και εν ευ φρο
συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι ο τι δε δο ο ξα α
σται
π q
Θ σω σε λα ον θαυ μα τουρ γων Δε σπο ο της υ
γρον θα λα ασ σης κυ μα χερ σω σας πα α λαι ε
κων δε τε χθεις εκ κο ρης τρι βον βα την πο λου τι
θη σιν η μιν ον κατ ου σι αν ι σον τε Πα τρι και βρο
τοις δο ξα α ζο ο μεν
ᾠδὴ γ′
Τ ω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τι
αρ ρε ευ στως Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε νου
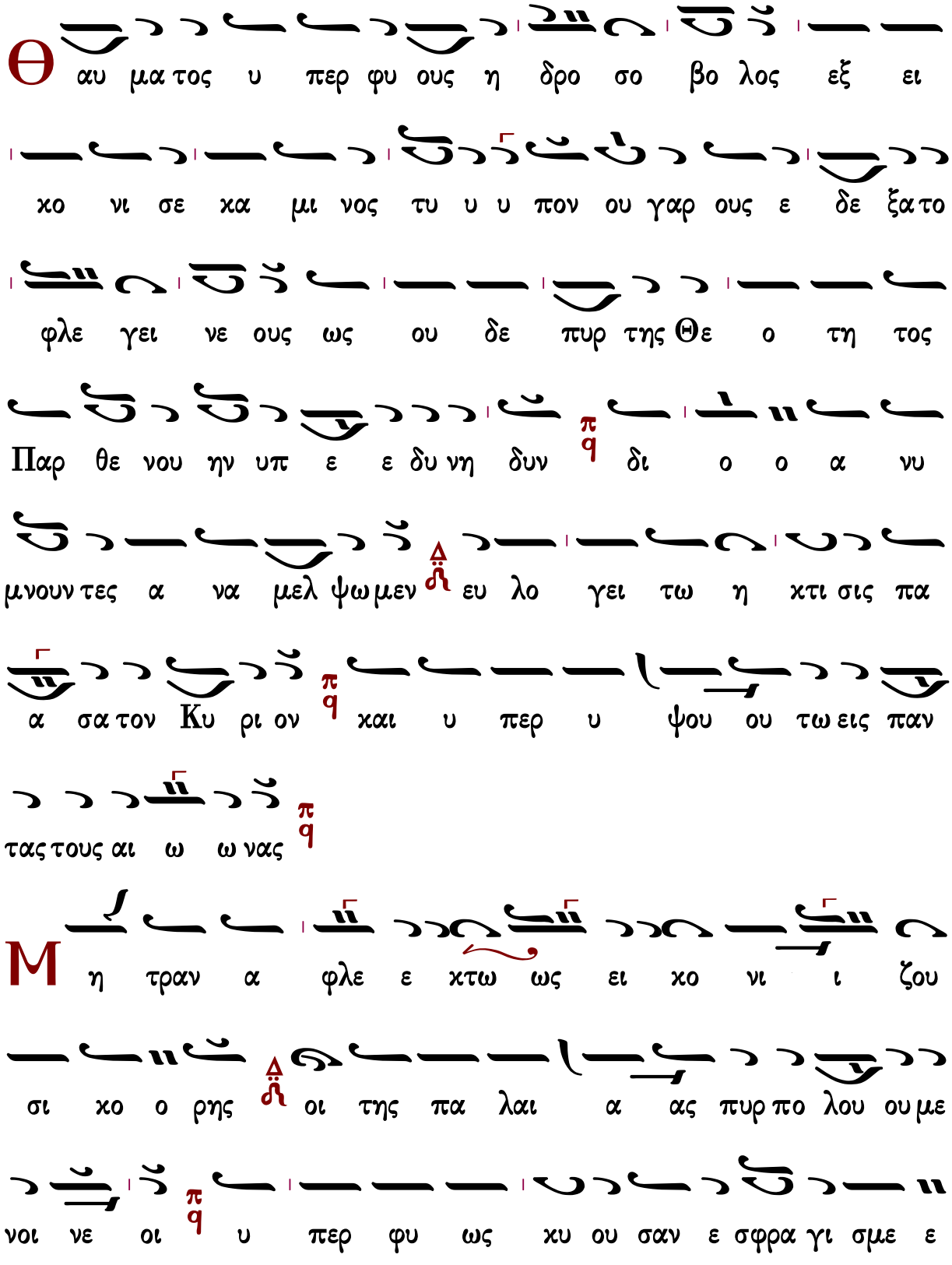

σαρ κω θεν τι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε ω βο
η σω μεν ο α νυ ψω σας το χε ρας η μων
α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε
Ν ευ σον προς υ υ μνου ους οι χε των ευ ερ γε
ε τα ε χθρου ου τα πει νων την ε πηρ με ε νην ο φρυν
φε ρων τε παν τε πο πτα της α μαρ τι ας υ πε ερ θεν
α κλο νη τον ε στη ρι γμε ε νους μα χαρ με λω δους
χορὸς α΄ τη βα σει της πι ι στε ε ως
ᾠδὴ δ΄
Ρ α βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι στε εκ της Παρ θε νου α νε βλα στη σας εξ ο

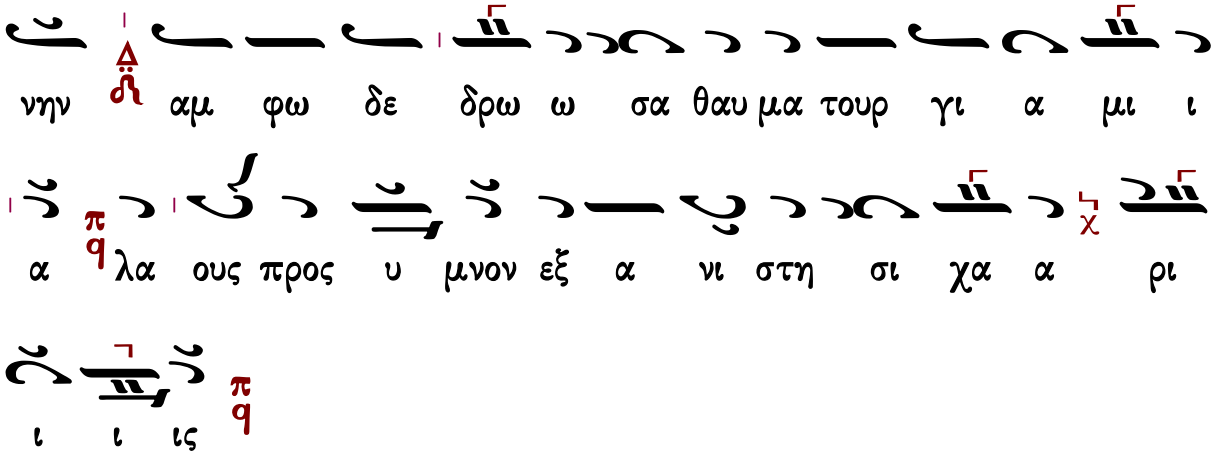

ρους ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος ηλ θες
σαρ κω θεις εξ α πειρ αν δρου ο α υ λος και Θε ος
δο ξα τη δυ να μει σου Κυ υ ρι ι ε
Γ ε νους βρο τει ει ου ου την α να πλα σιν πα
α λαι α δων προ φη η της Αβ βα κουμ προ μη νυ
ει ι δειν α φρα α στως α ξι ω θεις τον τυ υ
πον νε ον βρε φος γαρ εξ ο ρους της Παρ θε ε νου ε
ξηλ θε λα ων χορὸς β′ εις α να πλα σιν Λο γος ὠδὴ ε′
Θ ε ος ων ει ρη νης Πα τη η ηρ οι κτιρ μων της
με γα λης βου λη ης σου τον Αγ γε λον ει ρη νην

πα ρε χο με νον α πε στει λας η μιν ο θεν θε ο
γνω σι ας προς φως ο δη γη θεν τες εκ νυ
χτος ορ θρι ζον τες δο ξο λο γου μεν σε φι λα ανθρω ω πε
ε κ νυ χτος ε ερ γων ε σχο τι σμε νοις πλα α
νης ι λα σμον η μιν Χρι στε τοις ε γρη γο ο ρως νυν
σοι τε λου σιν υ μνον ως ευ ερ γε ε τη ελ θοις
πο ρι ι ζων ευ χε ρη τε την τρι ι βον καθ ην α
να τρε χον τες χορὸς α′ ευ ροι μεν κλε ος ᾠδὴ ς′
Cπλαγ χνων Ι ω ναν εμ βρυ ον α πη με σεν ε να λι ος
θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη Παρ θε νω δε ε νοι

κη σας ο Λο γος και σα αρκα λα βων δι ε λη λυ θε
φυ λα ξας α δι α φθο ρον η ης γαρ ουχ υ πε στη
ρευ σε ως την τε χου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον
Ν αι ων Ι ω να ας εν μυ χοις θα λατ τι ι οις
ελ θειν ε δει το και ζα λην α παρ χε ε σαι νυ γεις ε γω
δε τω τυ ραν νουν τος βε ε λει Χρι στε ε προσ αυ δω τον
κα κων α ναι ρε ε την θατ τον μο λει ει ειν σε χορὸς
β′ της ε μης ρα θυ μι ας
ᾠδὴ ζ′
Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ σε
βους προσ τα γμα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ ρο ος

α πει λην ουκ ε πτο η θησαν αλλ εν με σω της φλο
γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα τε ε
ρων Θε ος ευ λο γη τος ει
Τ ω παν τα να κτο ος εξ ε φαυ λι σαν πο ο θω
α πλη τα θυ μαι νον τος ηγ κι στρω με ε νοι παι δες
τυ ραν νου δυσ θε ον γλωσ σαλ γι ι αν οις ει ει κα
θε πυρ α α σπε τον τω Δε σπο τη λε γου σιν χορὸς α΄
εις αι ω ω νας ευ λο γη τος ει
ᾠδὴ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον Κυ
ρι ον

Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ ει
χο νι σε κα μι νος τυ υ υ πον ου γαρ ους ε δε ξα το
φλε γει νε ους ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
Παρ θε νου ην υπ ε ε δυ νη δυν δι ο ο α νυ
μνουν τες α να μελ ψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις πα
α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψου ου τω εις παν
τας τους αι ω ω νας
Μ η τραν α φλε ε κτω ως ει χο νι ι ζου
σι χο ο ρης οι της πα λαι α ας πυρ πο λου ου με
νοι νε οι υ περ φυ ως χυ ου σαν ε σφρα γι σμε ε

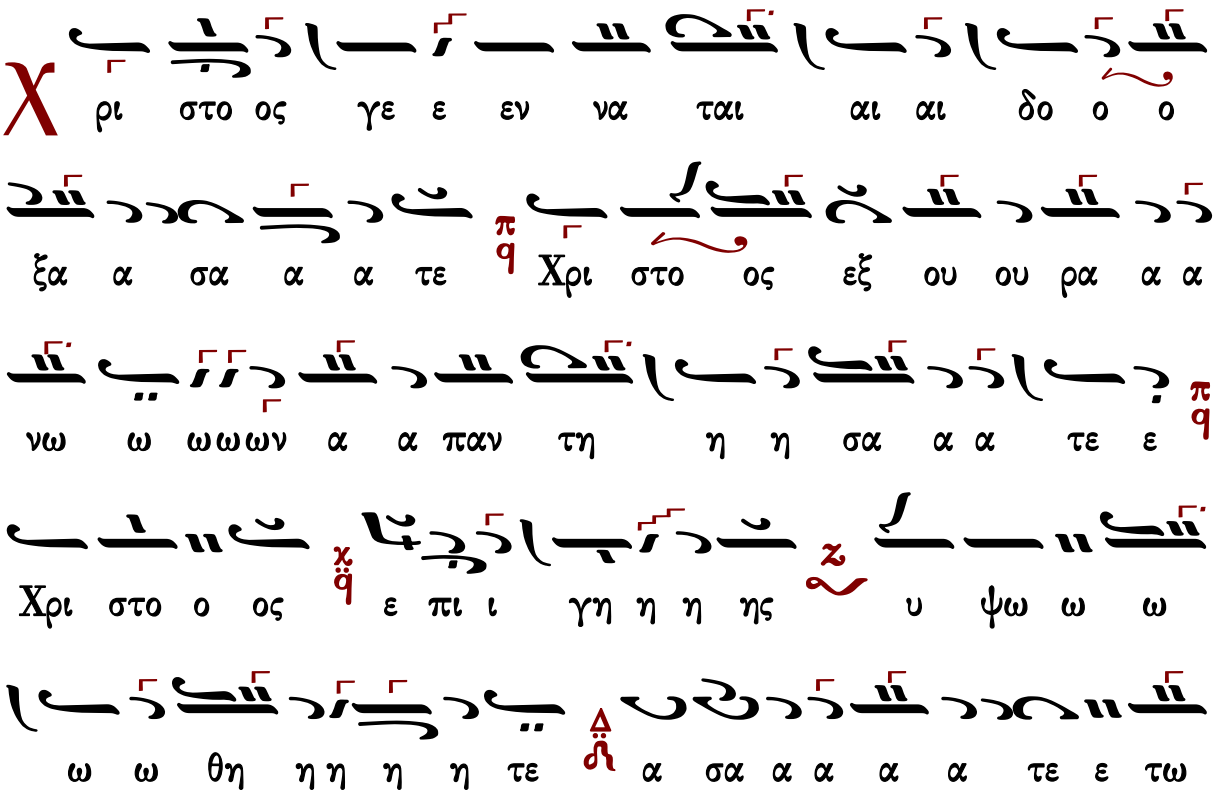
Ἀργαὶ
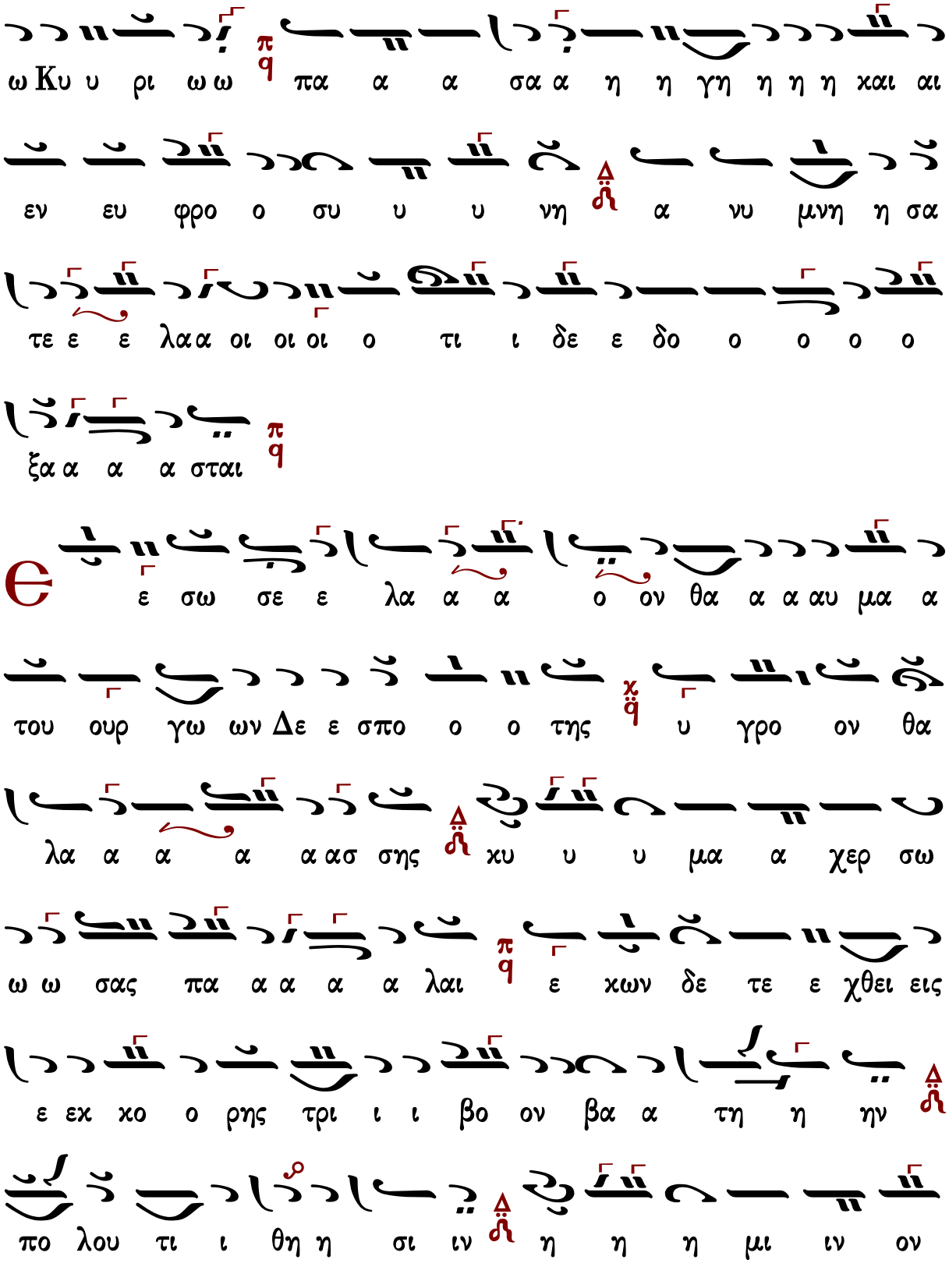
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

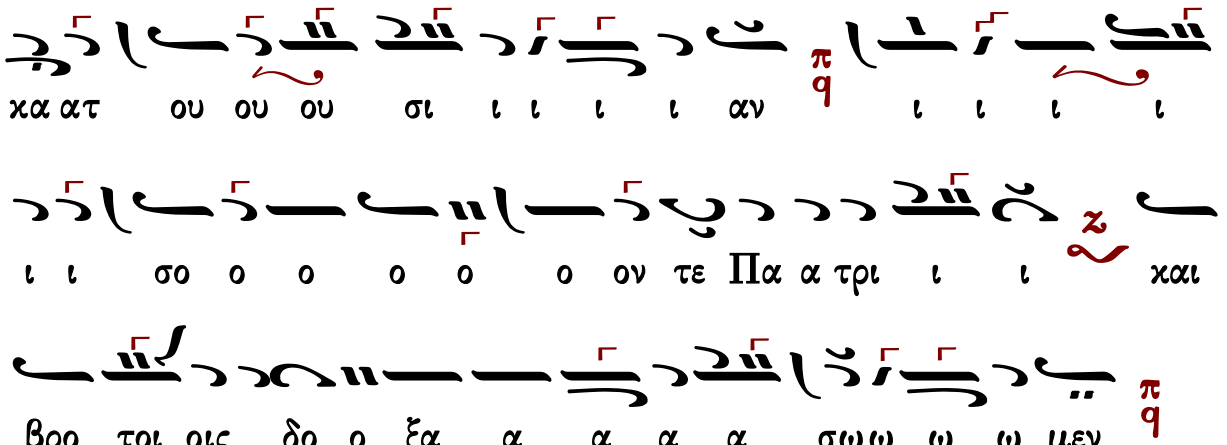
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Πα

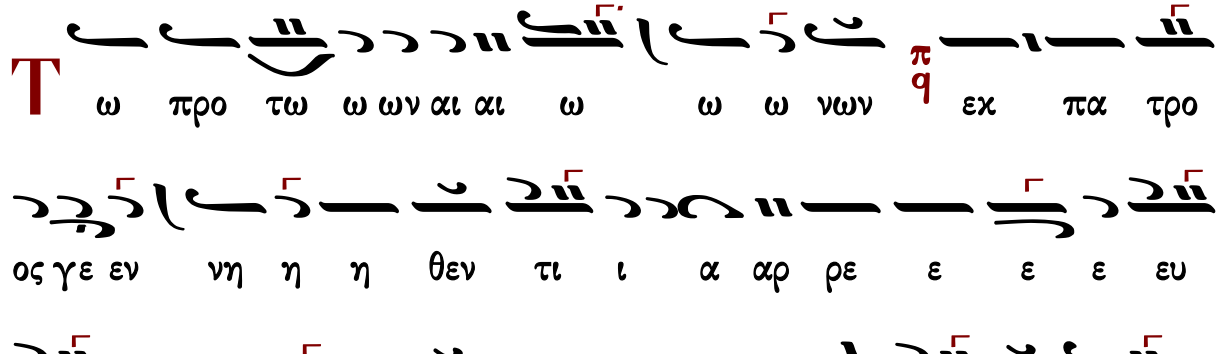
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.7*

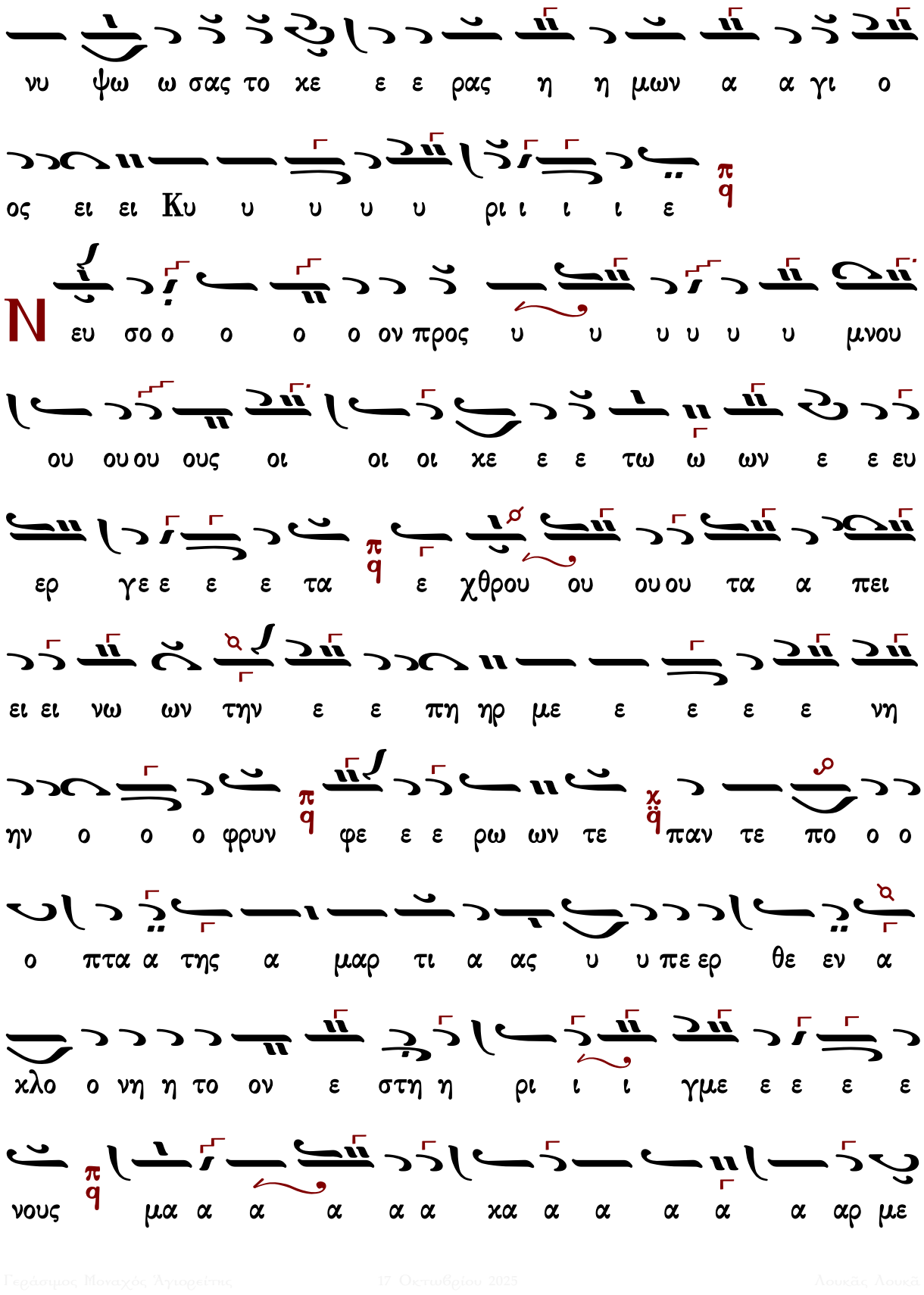

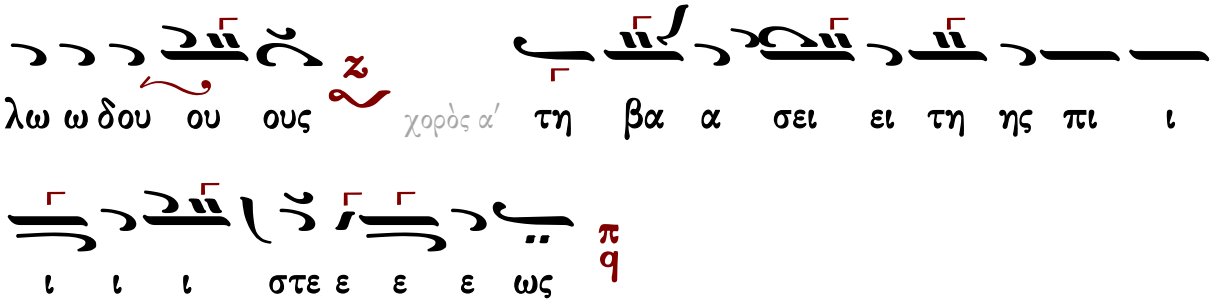

ω Κυ υ ρι ω ω πα α α σα α η η γη η η η χαι αι
εν ευ φρο ο συ υ υ νη α νυ μνη η σα
τε ε ε λα α οι οι οι ο τι ι δε ε δο ο ο ο ο
ξα α α α σται
ε σω σε ε λα α α ο ον θα α α αυ μα α
του ουρ γω ων Δε ε σπο ο ο της υ γρο ον θα
λα α α α α ασ σης κυ υ υ μα α χερ σω
ω ω σας πα α α α α λαι ε χων δε τε ε χθει εις
ε εκ χο ο ρης τρι ι ι βο ον βα α τη η ην
πο λου τι ι θη η σι ιν η η η μι ιν ον

χα ατ ου ου ου σι ι ι ι ι αν ι ι ι ι
ι ι σο ο ο ο ο ο ον τε Πα α τρι ι ι χαι
βρο τοι οις δο ο ξα α α α α σω ω ω ω μεν

Ὠδὴ γ΄.

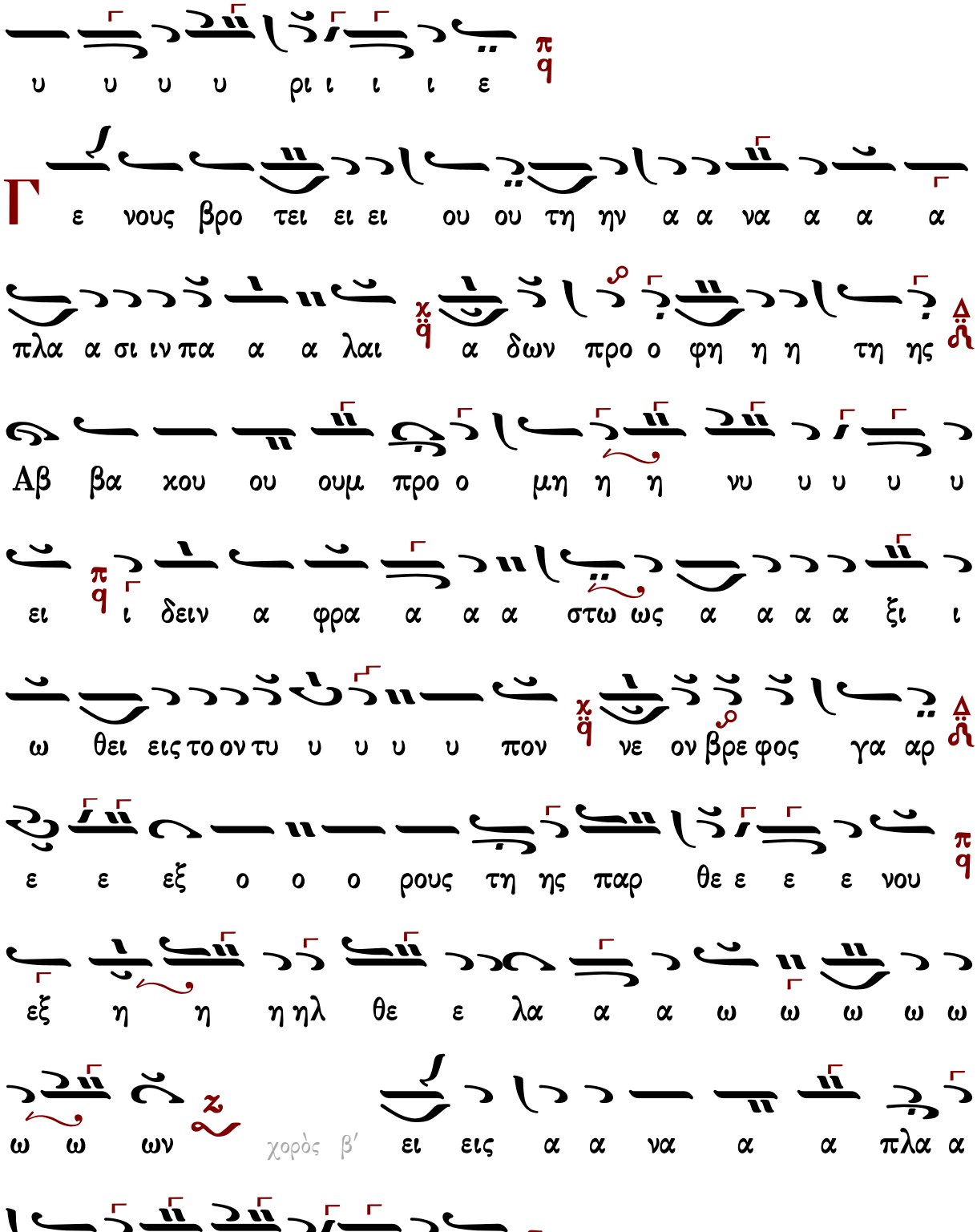

Τ ω προ τω ω ων αι αι ω ω ω νων εκ πα τρο
ος γε εν νη η η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ευ
στω ως υι υι υι ω και επ ε σχα α των ε εκ
παρ θε ε ε νου σα α α αρ χω θε εν τι ι α
α σπο ο ο ρως Χρι στω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν ο α

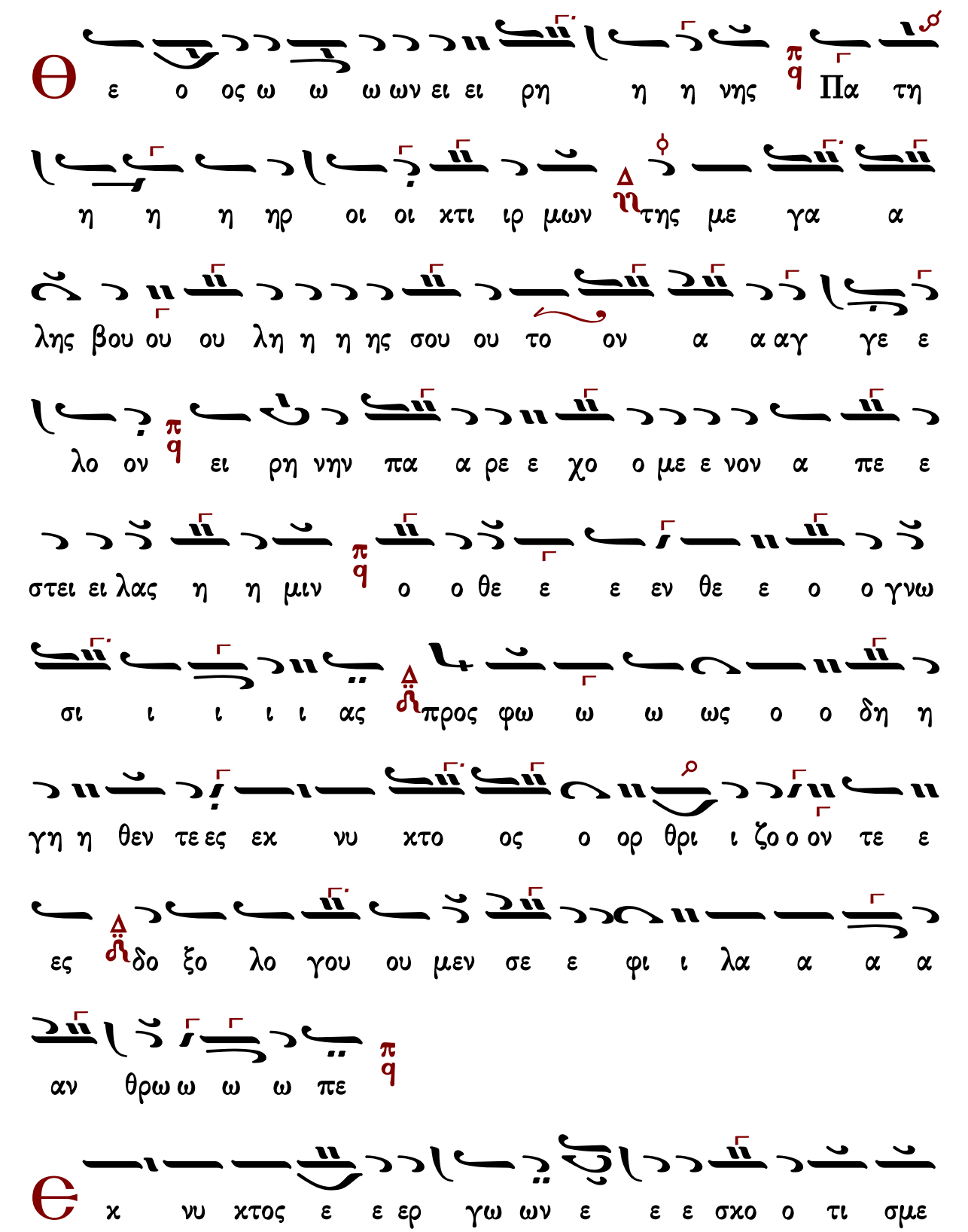

νυ ψω ω σας το χε ε ε ρας η η μων α α γι ο
ος ει ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε
ευ σο ο ο ο ο ον προς υ υ υ υ υ υ μνου
ου ουου ους οι οι οι χε ε ε τω ω ων ε ε ευ
ερ γε ε ε ε τα ε χθρου ου ουου τα α πει
ει ει νω ων την ε ε πη ηρ με ε ε ε ε νη
ην ο ο ο φρυν φε ε ε ρω ων τε παν τε πο ο ο
ο πτα α της α μαρ τι α ας υ υ πε ερ θε εν α
χλο ο νη η το ον ε στη η ρι ι ι γμε ε ε ε ε
νους μα α α α α α χα α α α α α αρ με

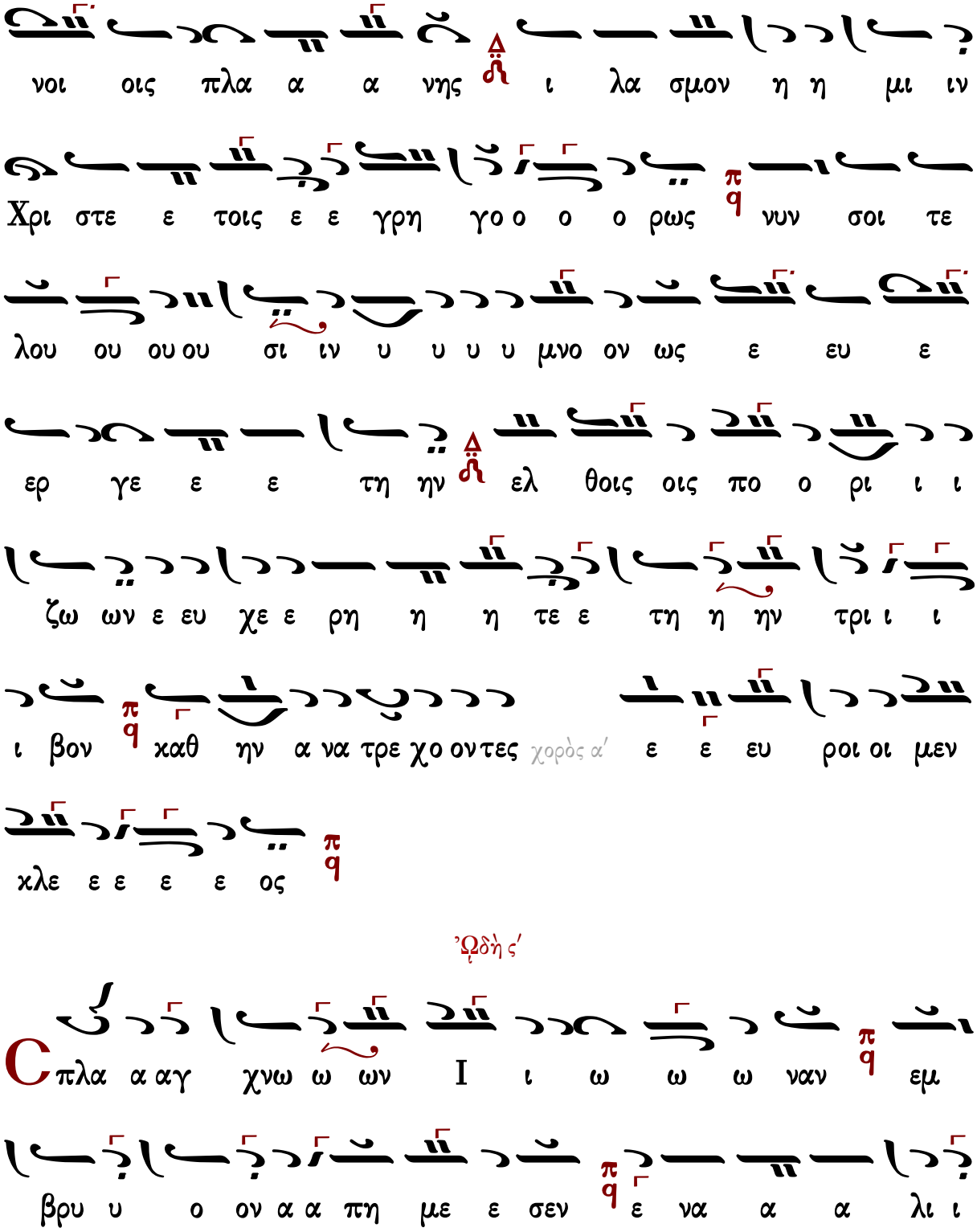

λω ω δου ου ους
χορὸς α΄
τη βα α σει ει τη ης πι ι
ι ι ι στε ε ε ε ως
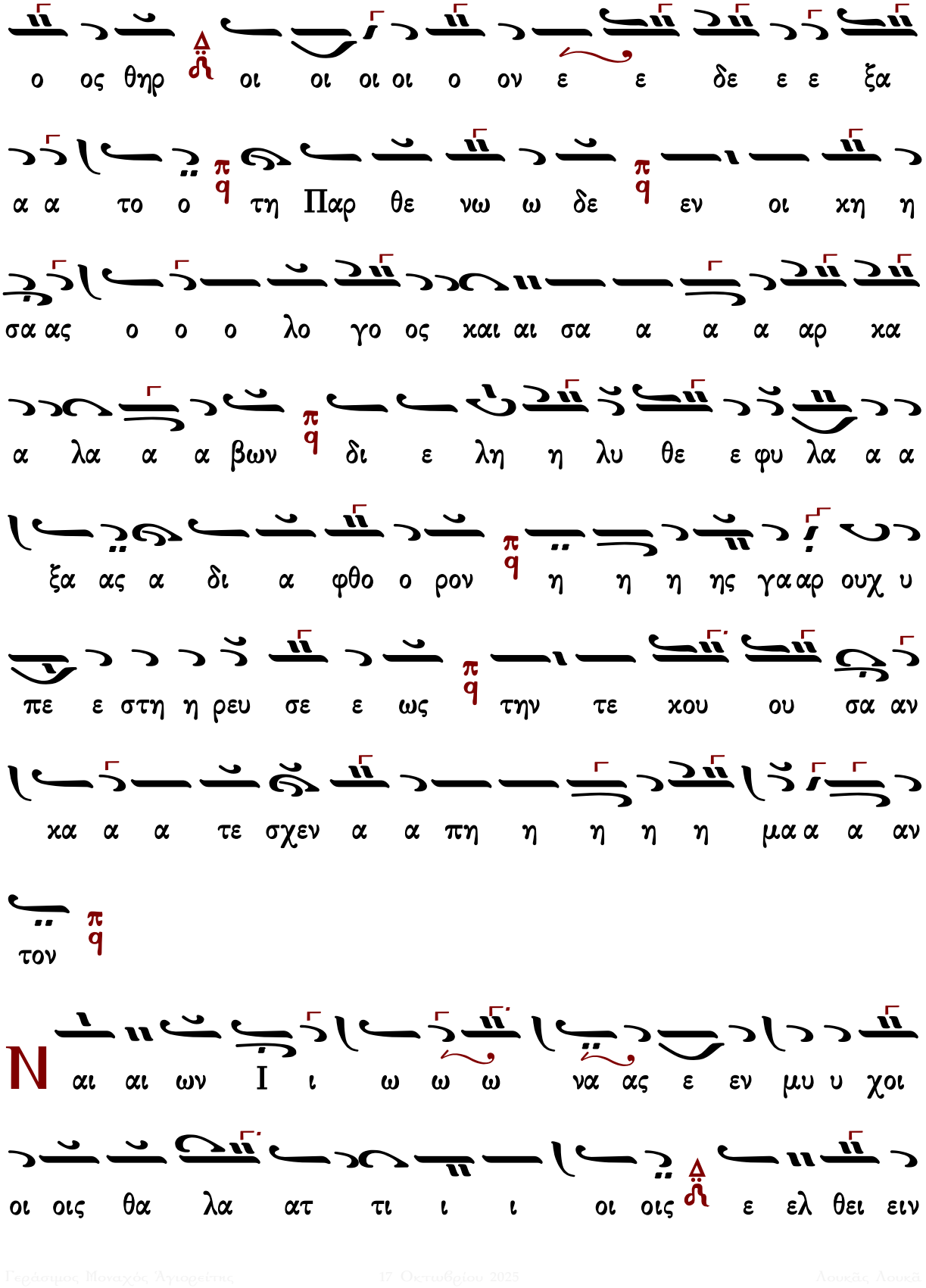
Ὠδὴ δ΄

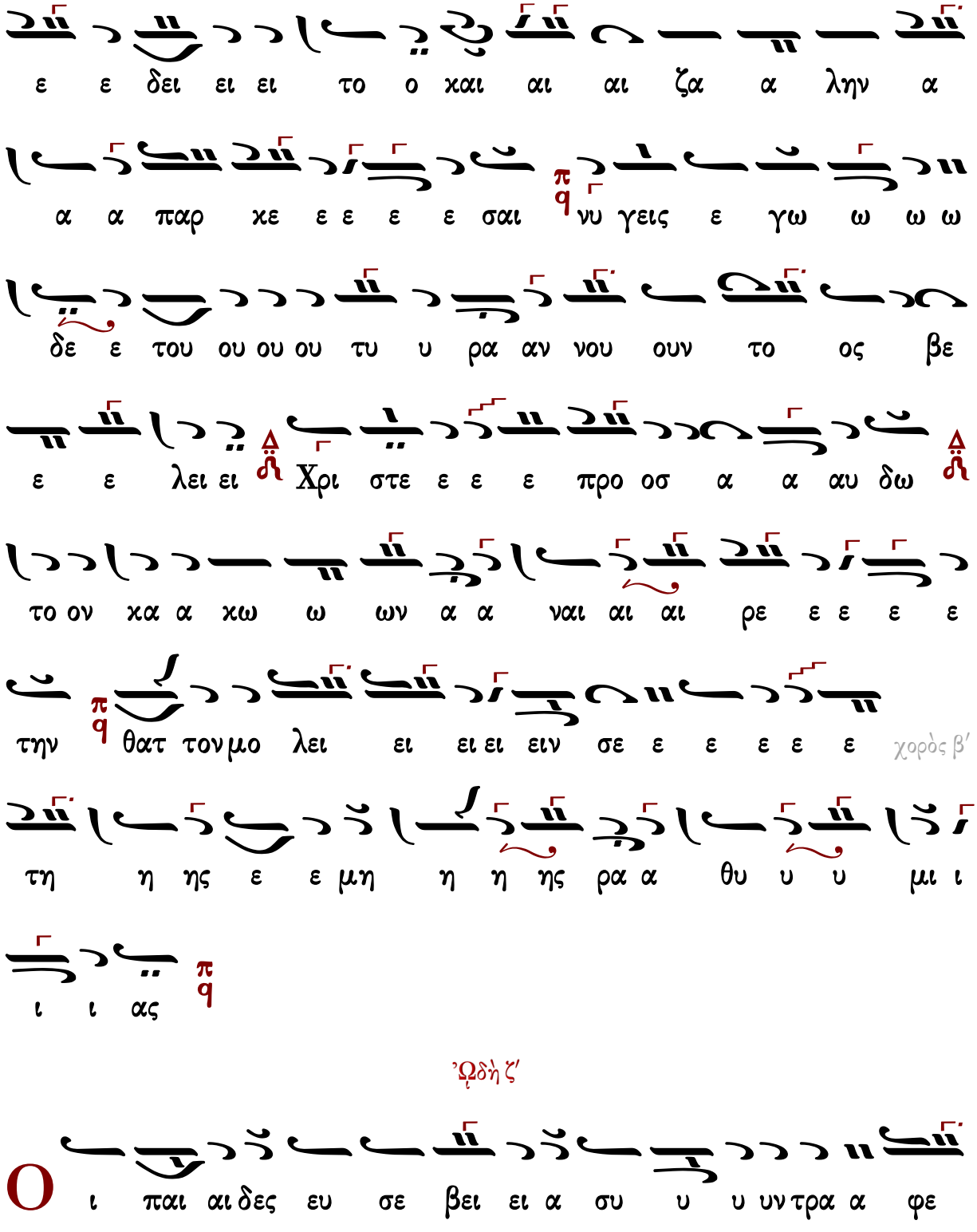

Ρα α βδος εκ της ρι ι ζης Ι ε εσ σαι και α
αν θος ε εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι ι
στε εκ της Παρ θε ε νου α αν ε ε βλα στη η σας
εξ ο ο ρους ο ο αι νε ε τος κα τα σχι ου δα α
σε ε ε ο ος ηλ θε σαρ κω ω θει εις εξ α α α πει
ει ρα α αν δρου ο α α υ λο ος και Θε ε
ος δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου ου Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Γ ε νους βρο τει ει ει ου ου τη ην α α να α α α
πλα α σι ιν πα α α λαι α δων προ ο φη η η τη ης
Αβ βα χου ου ουμ προ ο μη η η νυ υ υ υ υ
ει ι δειν α φρα α α α στω ως α α α α ξι ι
ω θει εις το ον τυ υ υ υ υ πον νε ον βρε φος γα αρ
ε ε εξ ο ο ο ρους τη ης παρ θε ε ε ε νου
εξ η η η ηλ θε ε λα α α ω ω ω ω ω
ω ω ων χορὸς β′ ει εις α α να α α πλα α
σι ι ιν Λο ο ο ο ο γος

θ ε ο ος ω ω ω ων ει ει ρη η η νης Πα τη
η η η ηρ οι οι χτι ιρ μων της με γα α
λης βου ου ου λη η η ης σου ου το ον α α αγ γε ε
λο ον ει ρη νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α πε ε
στει ει λας η η μιν ο ο θε ε ε εν θε ε ο ο γνω
σι ι ι ι ι ας προς φω ω ω ως ο ο δη η
γη η θεν τε ες εχ νυ χτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον τε ε
ες δο ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα α α α
αν θρω ω ω ω πε
θ χ νυ χτος ε ε ερ γω ων ε ε ε σκο ο τι σμε

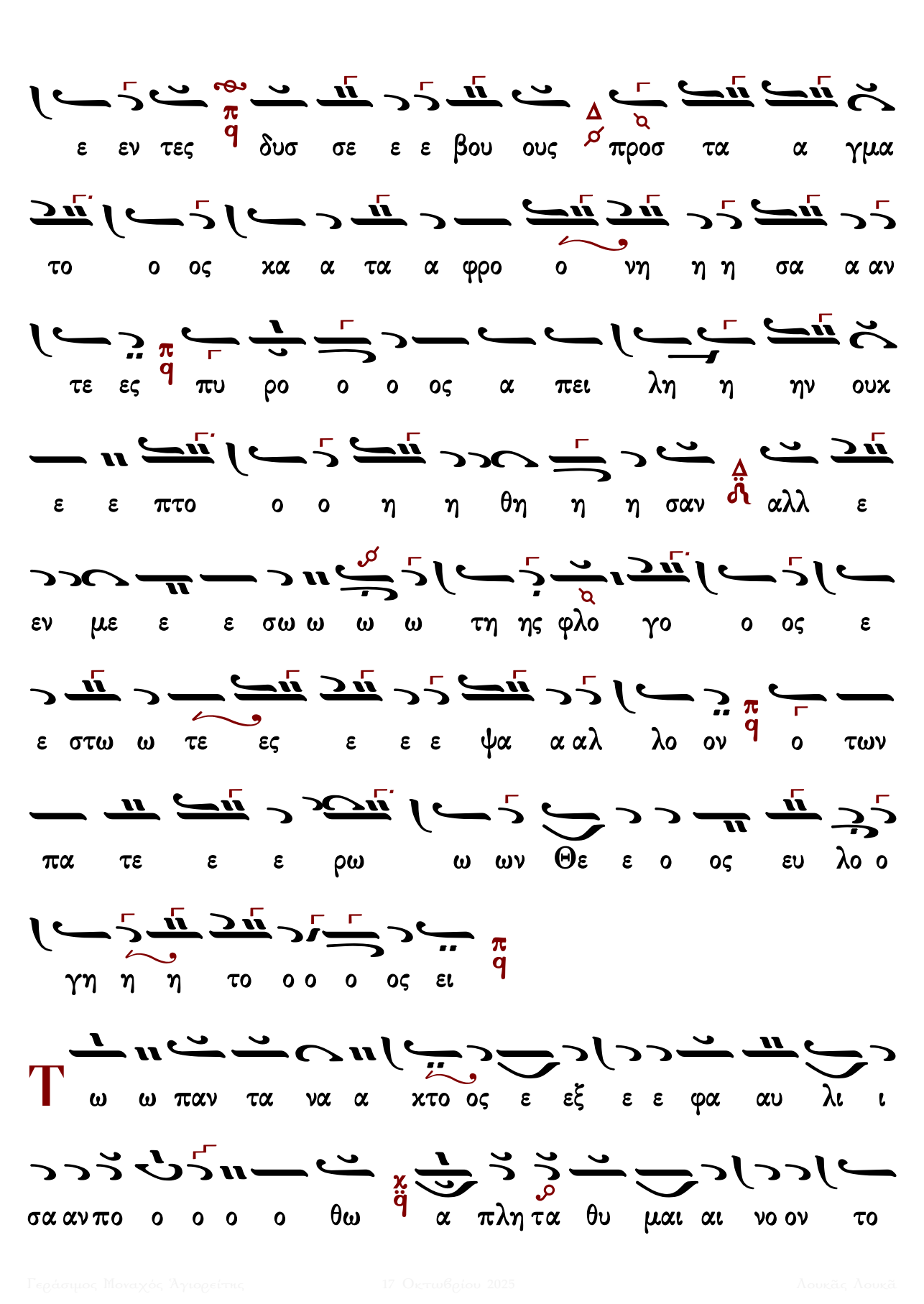

νοι οις πλα α α νης ι λα σμον η η μι ιν
Χρι στε ε τοις ε ε γρη γο ο ο ο ρως νυν σοι τε
λου ου ουου σι ιν υ υ υ υ μνο ον ως ε ευ ε
ερ γε ε ε τη ην ελ θοις οις πο ο ρι ι ι
ζω ων ε ευ χε ε ρη η η τε ε τη η ην τρι ι ι
ι βον καθ ην α να τρε χο οντες χορὸς α′ ε ε ευ ροι οι μεν
χλε ε ε ε ος
Ὠδὴ ς′
Cπλα α αγ χνω ω ων I ι ω ω ω ναν εμ
βρυ υ ο ον α α πη με ε σεν ε να α α λι ι

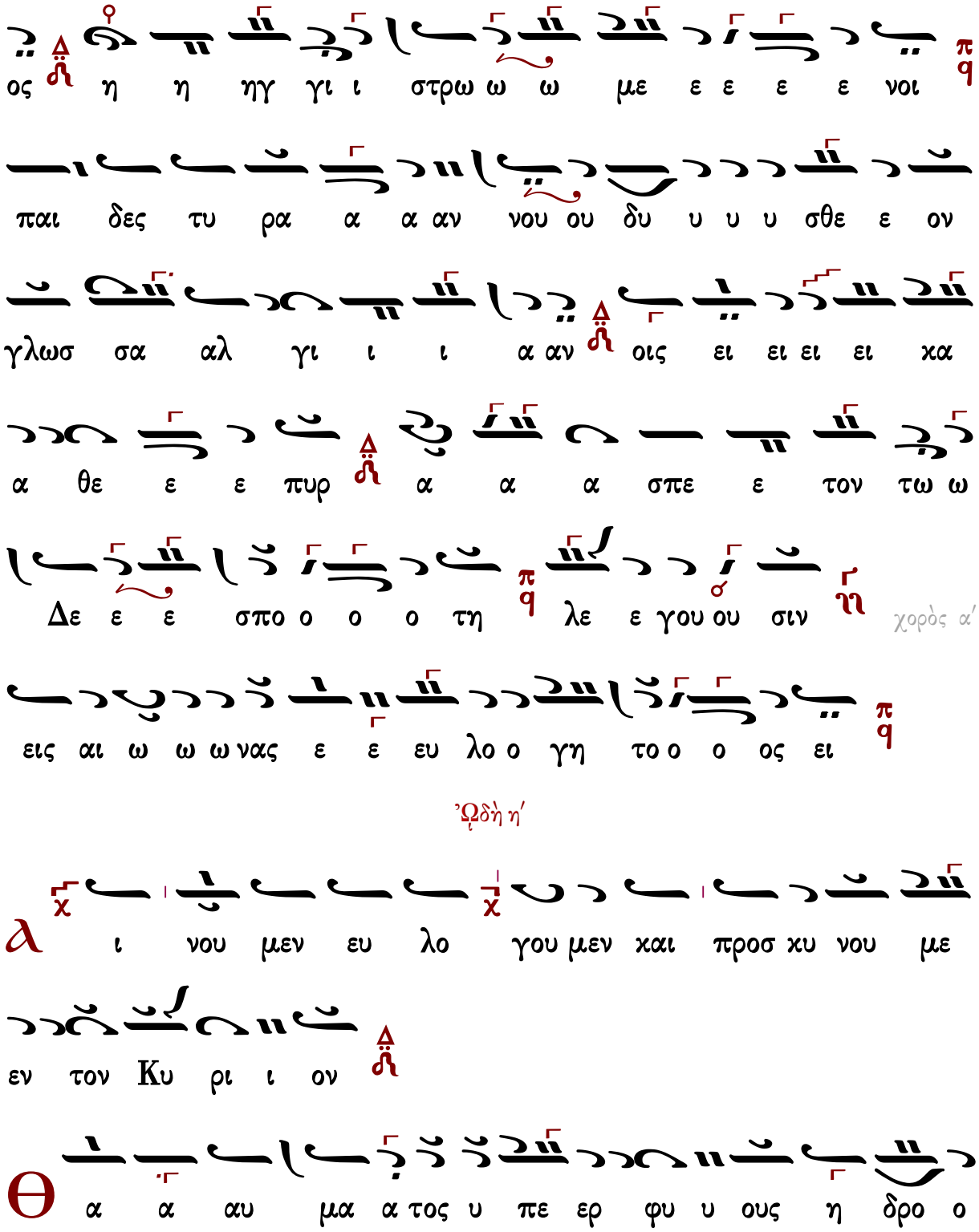

ο ος θηρ οι οι οι οι ο ον ε ε δε ε ε ξα
α α το ο τη Παρ θε νω ω δε εν οι χη η
σα ας ο ο ο λο γο ος χαι αι σα α α α αρ χα
α λα α α βων δι ε λη η λυ θε ε φυ λα α α
ξα ας α δι α φθο ο ρον η η η ης γα αρ ουχ υ
πε ε στη η ρευ σε ε ως την τε χου ου σα αν
χα α α τε σχεν α α πη η η η μα α α αν
τον
Ν αι αι ων Ι ι ω ω ω να ας ε εν μυ υ χοι
οι οις θα λα ατ τι ι ι οι οις ε ελ θει ειν
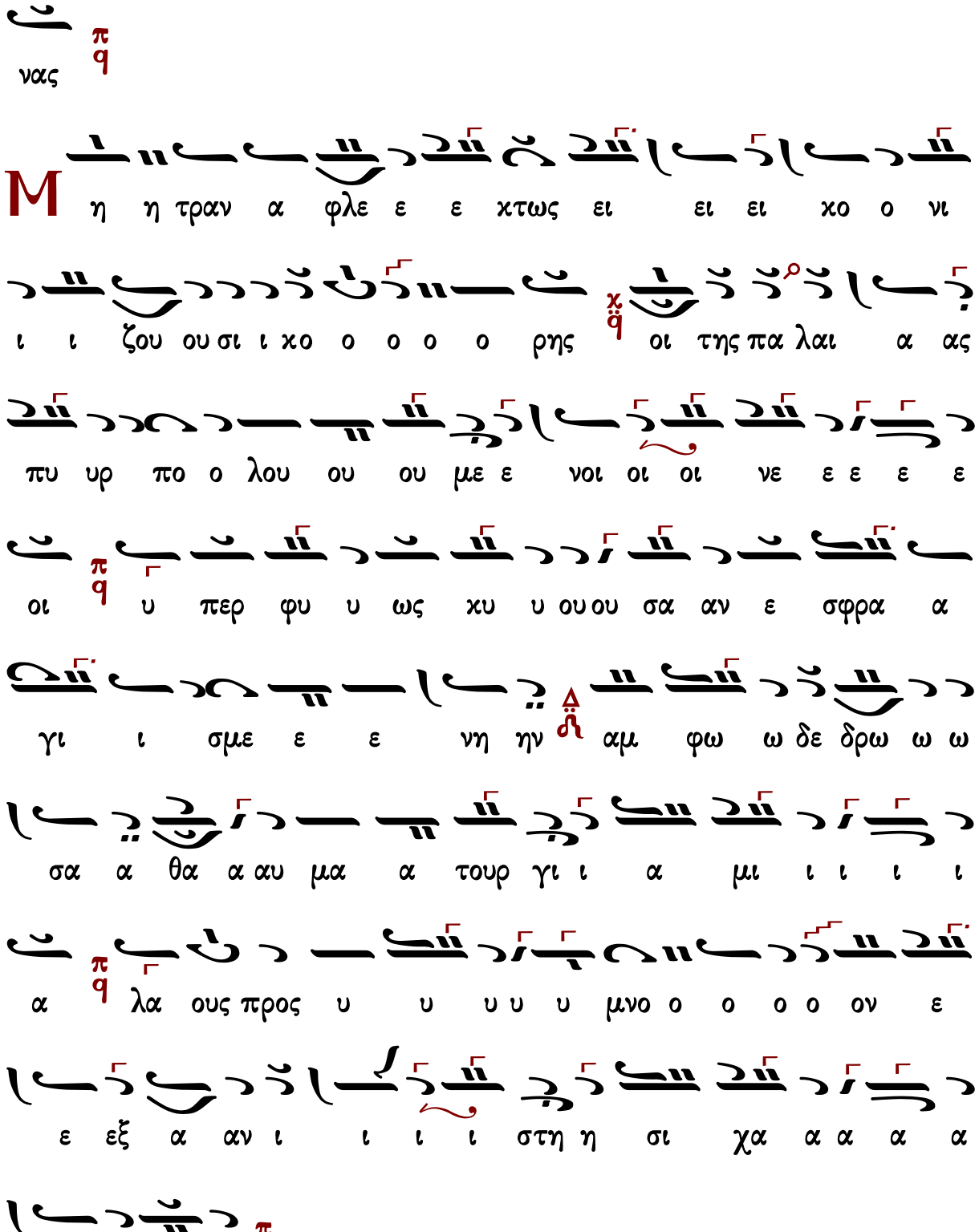

χορὸς β′

Ἦχος ζ′

ε εν τες δυσ σε ε ε βου ους προσ τα α γμα
το ο ος χα α τα α φρο ο νη η η σα α αν
τε ες πυ ρο ο ο ος α πει λη η ην ουκ
ε ε πτο ο ο η η θη η η σαν αλλ ε
εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο γο ο ος ε
ε στω ω τε ες ε ε ε ψα α αλ λο ον ο των
πα τε ε ε ρω ω ων Θε ε ο ος ευ λο ο
γη η η το ο ο ο ος ει
Τ ω ω παν τα να α χτο ος ε εξ ε ε φα αυ λι ι
σα αν πο ο ο ο ο θω α πλη τα θυ μαι αι νο ον το

ος η η ηγ γι ι στρω ω ω με ε ε ε ε νοι
παι δες τυ ρα α α αν νου ου δυ υ υ υ σθε ε ον
γλωσ σα αλ γι ι ι α αν οις ει ει ει ει χα
α θε ε ε πυρ α α α σπε ε τον τω ω
Δε ε ε σπο ο ο ο τη λε ε γου ου σιν
χορὸς α΄
εις αι ω ω ω νας ε ε ευ λο ο γη το ο ο ος ει
Ὠδὴ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ κυ νου με
εν τον Κυ ρι ι ον
Θ α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ ους η δρο ο

ο σο ο βο ο ο λος ε εξ ει ει χο ο νι ι
σε ε ε χα μι ι νο ος τυ υ υ πο ον ου γαρ
ου ους ε ε δε ε ξα α το φλε ε ε γει ει νε ε ε ους
ως ου δε ε πυρ τη ης θε ο τη η η το ος Παρ
θε ε νου η ην υ υ πε ε ε ε ε δυ
υ νη η η δυν δι ο ο ο ο αν υ μνου ουν
τες α α να μελ ψω με εν ευ λο γει τω ω η χτι
ι σι ις πα α α α σα α το ον Κυ υ υ ρι
ι ι ο ον χαι αι υ πε ερ υ ψου ου ου ου τω
ω ει εις πα αν τας του ου ους αι ω ω ω ω ω

νας
η η τραν α φλε ε ε χτως ει ει ει χο ο νι
ι ι ζου ου σι ι χο ο ο ο ο ρης οι της πα λαι α ας
πυ υρ πο ο λου ου ου με ε νοι οι οι νε ε ε ε ε
οι υ περ φυ υ ως χυ υ ου ου σα αν ε σφρα α
γι ι σμε ε ε νη ην αμ φω ω δε δρω ω ω
σα α θα α αυ μα α τουρ γι ι α μι ι ι ι ι
α λα ους προς υ υ υ υ υ μνο ο ο ο ο ον ε
ε εξ α αν ι ι ι ι στη η σι χα α α α α
ρι ι ι ις

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου[7]

ᾠδὴ α΄

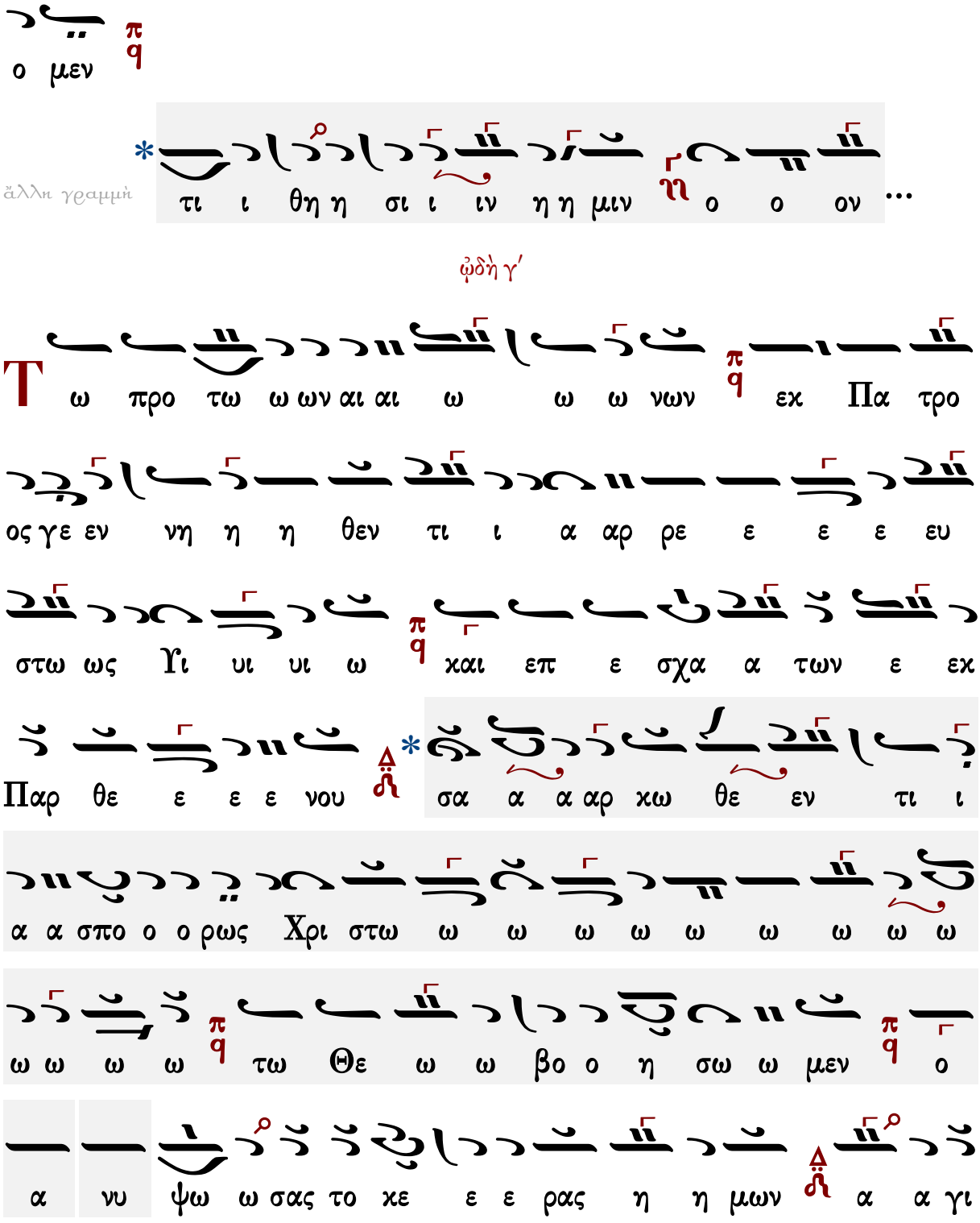
Ἦχος ἡ Πα
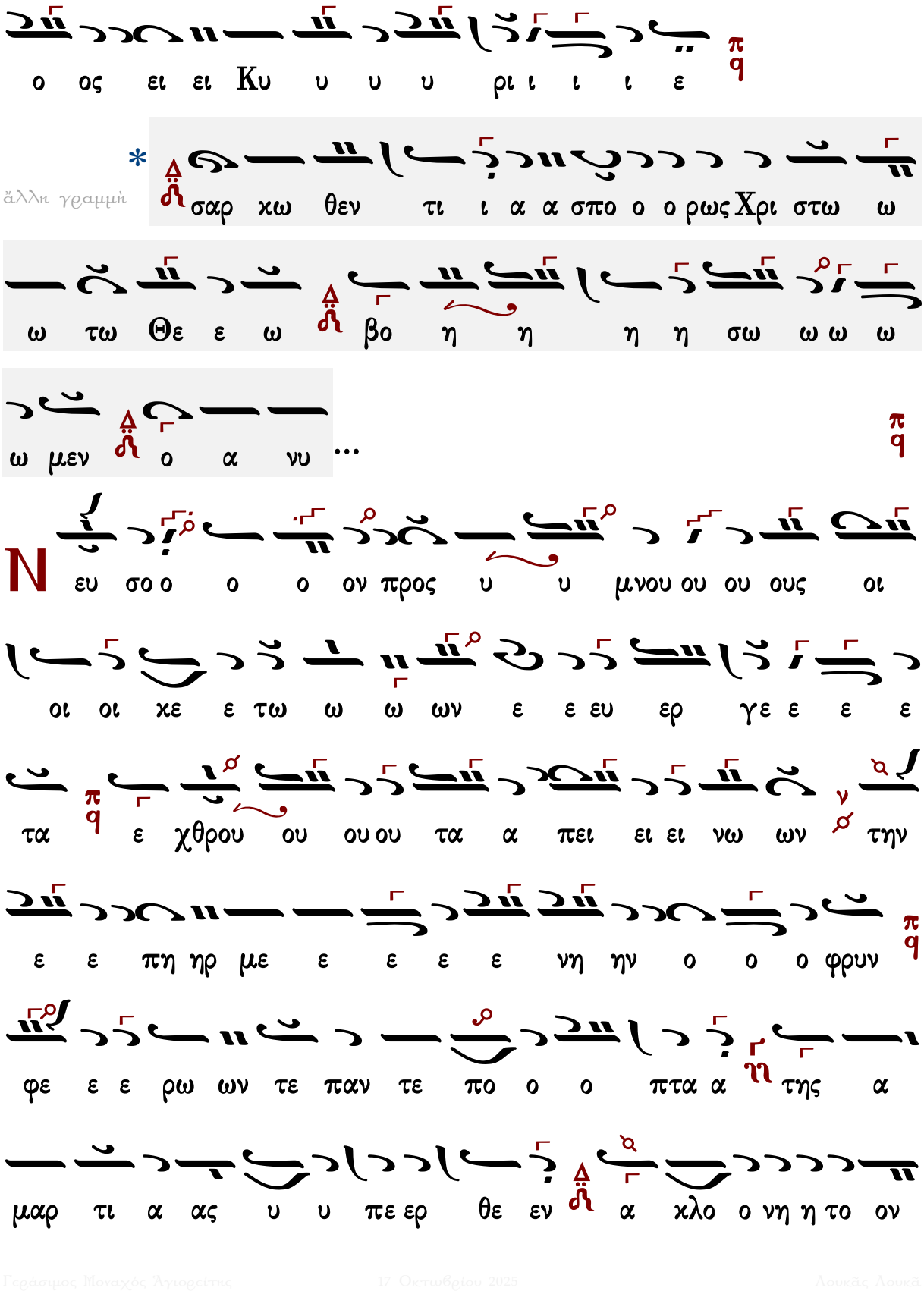
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.297/3020*
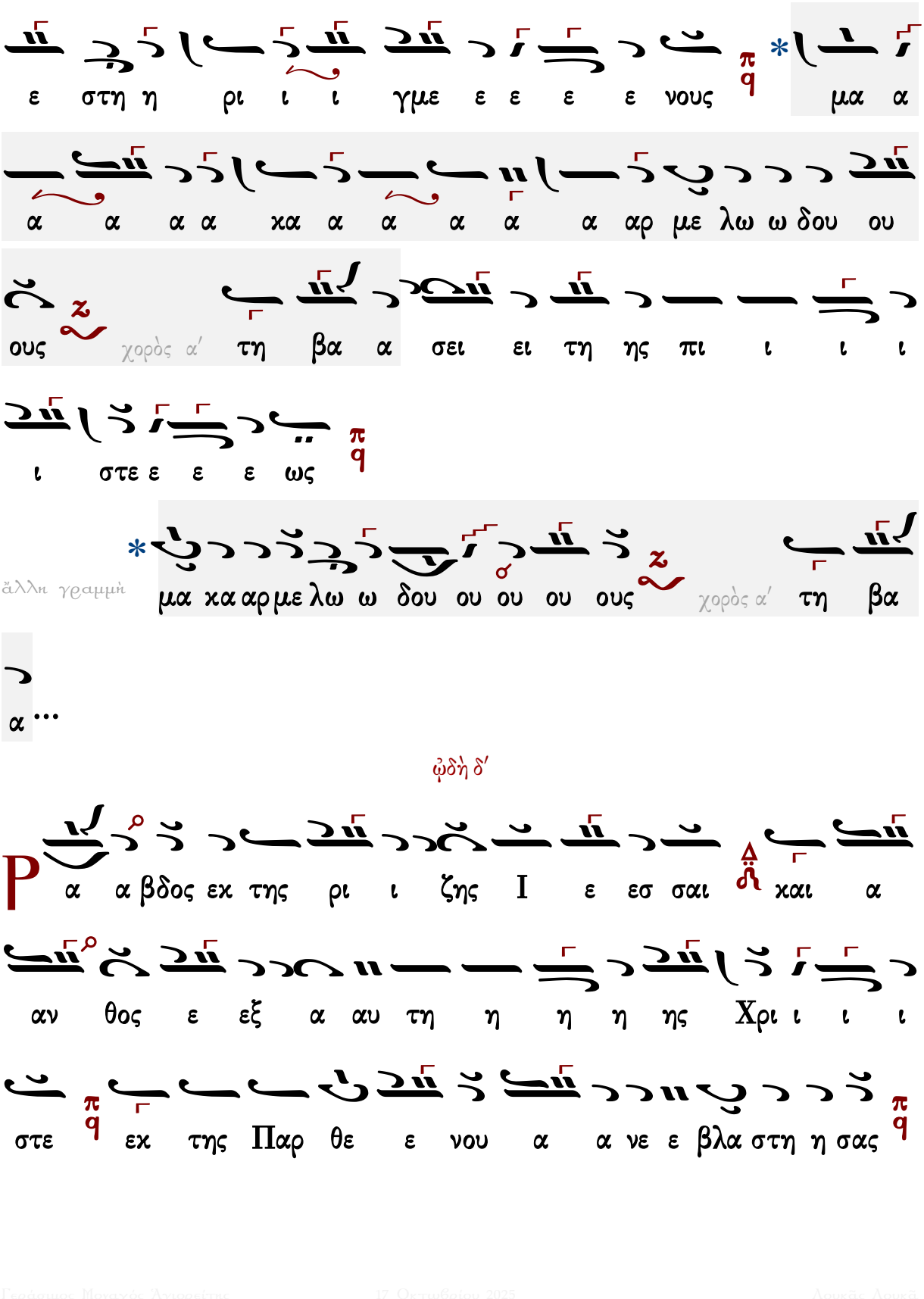

7 Εἰς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφρὰς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων. Οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν παραθέτομεν μεθ' ἑκάστην καταβασίαν.

ο ξα α α α σταιπq
ε σω σε ε λα α α ο ον θα α α αυ μα α
του ουρ γω ων Δε ε σπο ο ο τηςχq υ γρο ον θα
λα α α α α α σης χυ υ υ μα α χερ σω
ω ω σας πα α α α α λαιπq ε χων δε τε ε χθει εις
ε εχ χο ο ρης τρι ι ι βο ον βα α τη η η
ην πο λου * τι ι θη η σι ιν η η η μι ιν
ον χα ατ ου ου ου σι ι ι ι ι ανπq ι ι
ι ι ι ι σο ο ο ο ο ο ον τε Πα α τρι ι
ι χαι βρο τοι οις δο ο ξα α α α α ζο ο ο

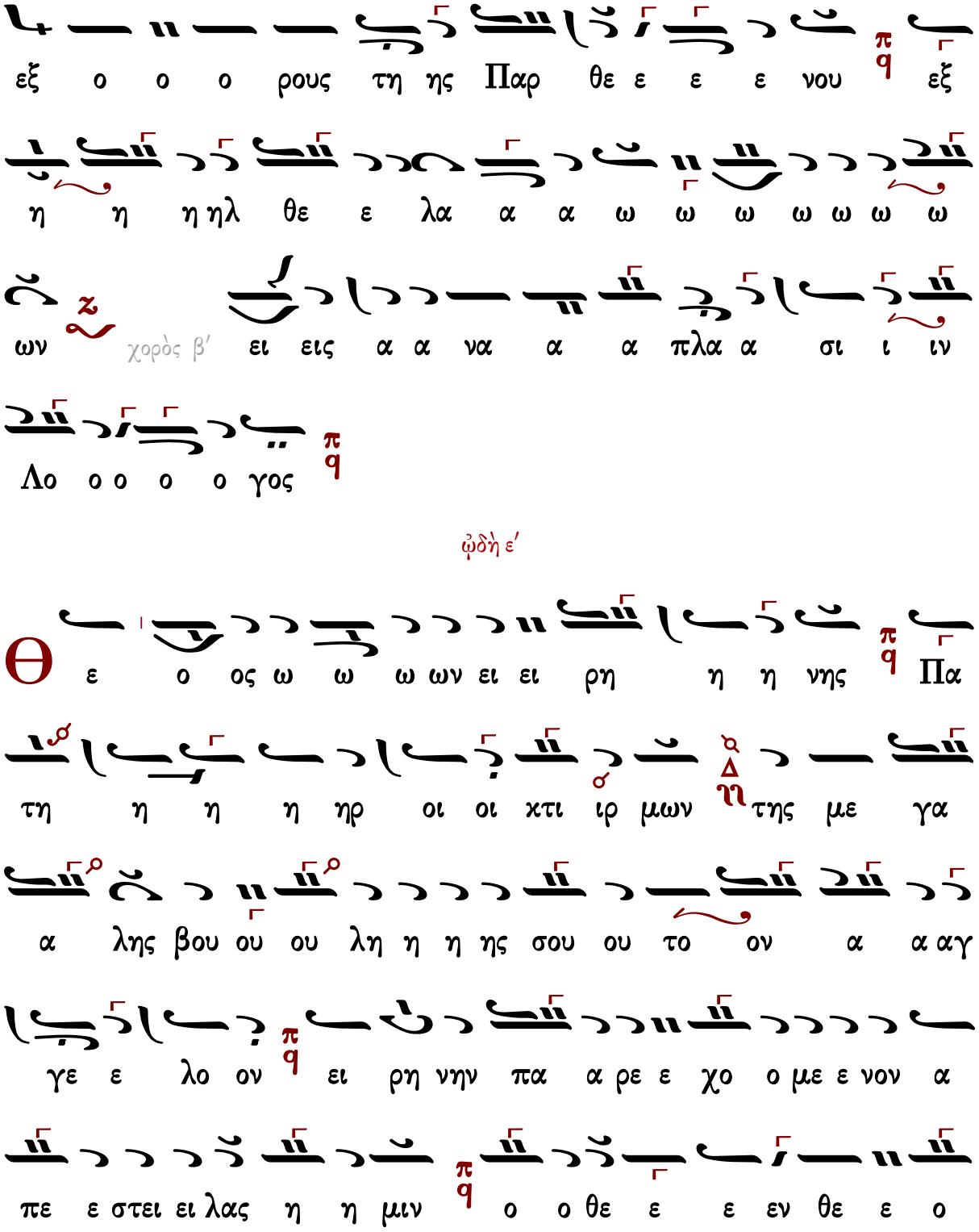

ο μεν
τι ι θη η σι ι ιν η η μιν ο ο ον
ἀλλη γραμμή
ᾠδὴ γ′
Τ ω προ τω ω ων αι αι ω ω ω νων εκ Πα τρο
ος γε εν νη η η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ευ
στω ως Υι υι υι ω χαι επ ε σχα α των ε εκ
Παρ θε ε ε ε νου σα α α αρ χω θε εν τι ι
α α σπο ο ο ρως Χρι στω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν ο
α νυ ψω ω σας το κε ε ε ρας η η μων α α γι

ο ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
σαρ χω θεν τι ι α α σπο ο ο ρως Χρι στω ω
ω τω Θε ε ω βο η η η η σω ω ω
ω μεν ο α νυ ...
Ν ευ σο ο ο ο ον προς υ υ μνου ου ου ους οι
οι οι χε ε τω ω ω ων ε ε ευ ερ γε ε ε ε
τα ε χθρου ου ου ου τα α πει ει ει νω ων την
ε ε πη ηρ με ε ε ε ε νη ην ο ο ο φρυν
φε ε ε ρω ων τε παν τε πο ο ο πτα α τη ς α
μαρ τι α ας υ υ πε ερ θε εν α χλο ο νη η το ον

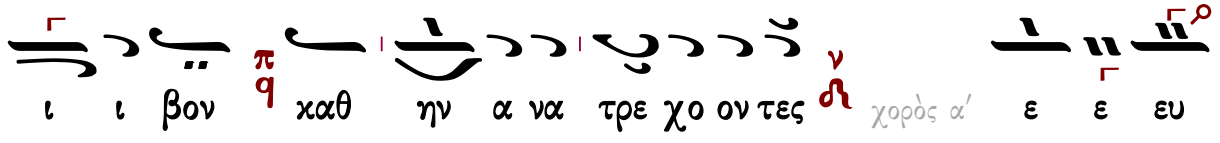
άλλη γραμμή

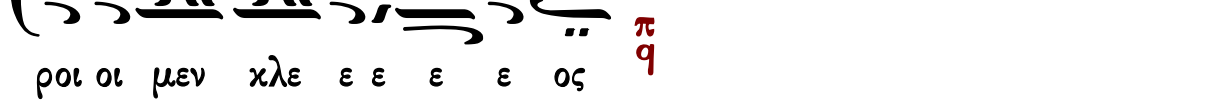

ε στη η ρι ι ι γμε ε ε ε ε νους
μα α
α α α α κα α α α α α αρ με λω ω δου ου
ους
χορὸς α΄
τη βα α σει ει τη ης πι ι ι ι
ι στε ε ε ε ως
μα κα αρ με λω ω δου ου ου ου ους
χορὸς α΄
τη βα
ἄλλη γραμμή
α ...
ᾠδὴ δ΄
α α βδος εκ της ρι ι ζης I ε εσ σαι και α
αν θος ε εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι ι
στε εκ της Παρ θε ε νου α α νε ε βλα στη η σας

εξ ο ο ρους ο ο αι νε ε τος κα τα σχι ου δα
α σε ε ε ο ος ηλ θες σαρ κω ω θει εις εξ α α α
πει ει ρα α αν δρου ο α α υ λο ος και Θε
ε ος δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου ου Κυ
υ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Γ ε νους βρο τει ει ει ου ου τη ην α α να α α
α πλα α σι ιν πα α α λαι α δων προ ο φη η η
τη ης Αβ βα κου ου ουμ προ ο μη η η νυ υ υ
υ υ ει ι δειν α φρα α α α στω ως α α ξι ι
ω θει εις το ον τυ υ υ υ υ πον νε ον βρε φος γα αρ

εξ ο ο ο ρους τη ης Παρ θε ε ε νου εξ
η η η ηλ θε ε λα α α ω ω ω ω ω ω ω
ων χορὸς β′ ει εις α α να α α πλα α σι ι ιν
Λο ο ο ο ο γος
ᾠδὴ ε′
Θ ε ο ος ω ω ω ων ει ει ρη η η νης Πα
τη η η η ηρ οι οι χτι ιρ μων τη̱ς με γα
α λης βου ου ου λη η η ης σου ου το ον α α αγ
γε ε λο ον ει ρη νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α
πε ε στει ει λας η η μιν ο ο θε ε ε εν θε ε ο

ο γνω σι ι ι ι ι ας προ φω ω ω ως ο ο
δη η γη η θεν τε ες εκ νυ κτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον
τε ε ες δο ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα α
α α αν θρω ω ω πε
κ νυ κτος ε ε ερ γων ε ε σκο ο τι σμε νη
ης πλα α α νης ι λα σμον η η μι ιν Χρι στε
ε τοις ε ε ε γρη γο ο ο ρως νυν σοι τε
λου ου ου ου σι ιν υ υ υ υ μνο ον ως ε ευ
ε ερ γε ε ε τη η ελ θοις πο ο ρι ι ι
ζω ων ε ευ χε ε ρη η η τε ε τη η ην τρι ι

ι ι βον χαθ ην α να τρε χο ον τες χορὸς α′ ε ε ευ

ροι οι μεν χλε ε ε ε ε ος

ᾠδὴ ς′

Cπλα α αγ χνω ω ων I ι ω ω ω ναν εμ

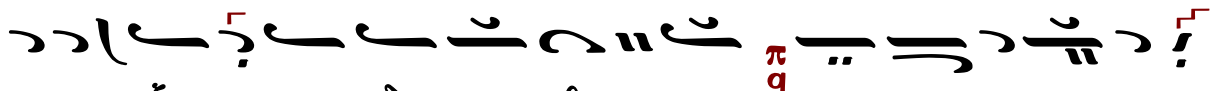

βρυ υ ο ον α α πη με ε σεν εν α α α λι ι

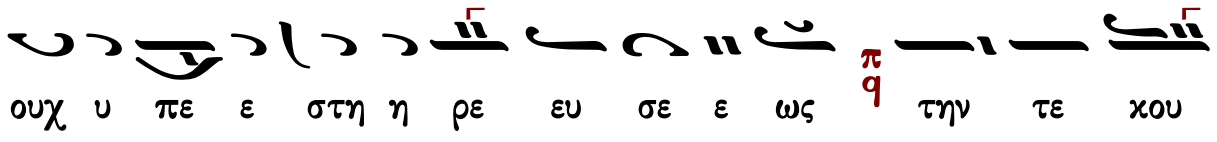

ο ος θηρ οι οι οι οι ο ον ε ε δε ε ε ξα

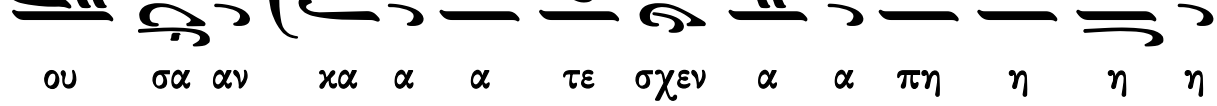

α α το ο τη Παρ θε νω ω δε εν οι χη η

σα ας ο ο ο Λο γο ος χαι αι σα α α α αρ

χα α λα α α βων δι ε λη η λυ θε ε φυ λα

α α ξα ας α δι α φθο ο ρον η η η ης γα αρ

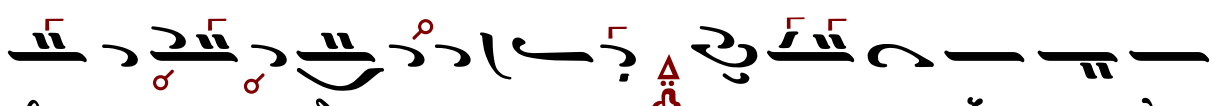

ουχ υ πε ε στη η ρε ευ σε ε ως τηην τε χου

ου σα αν χα α α τε σχεν α α πη η η η

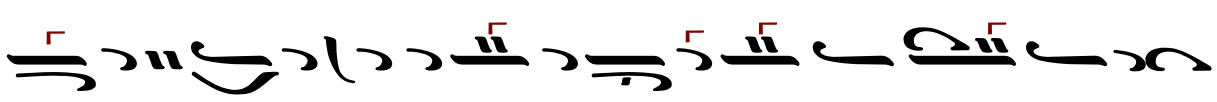

η μα α α αν τον

αι αι ων Ι ι ω ω ω να ας ε εν μυ υ χοι

οι οις θα α λα ατ τι ι ι οι οις ε ελ

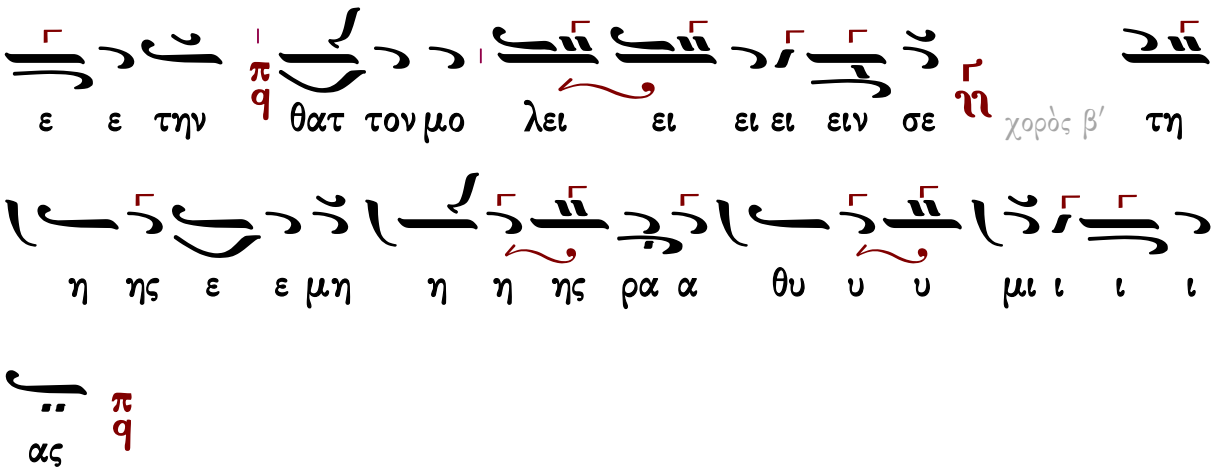

θει ειν ε ε δει ει ει το ο και αι αι ζα α ληην

α α α παρ χε ε ε ε σαι νυ γεις ε γω

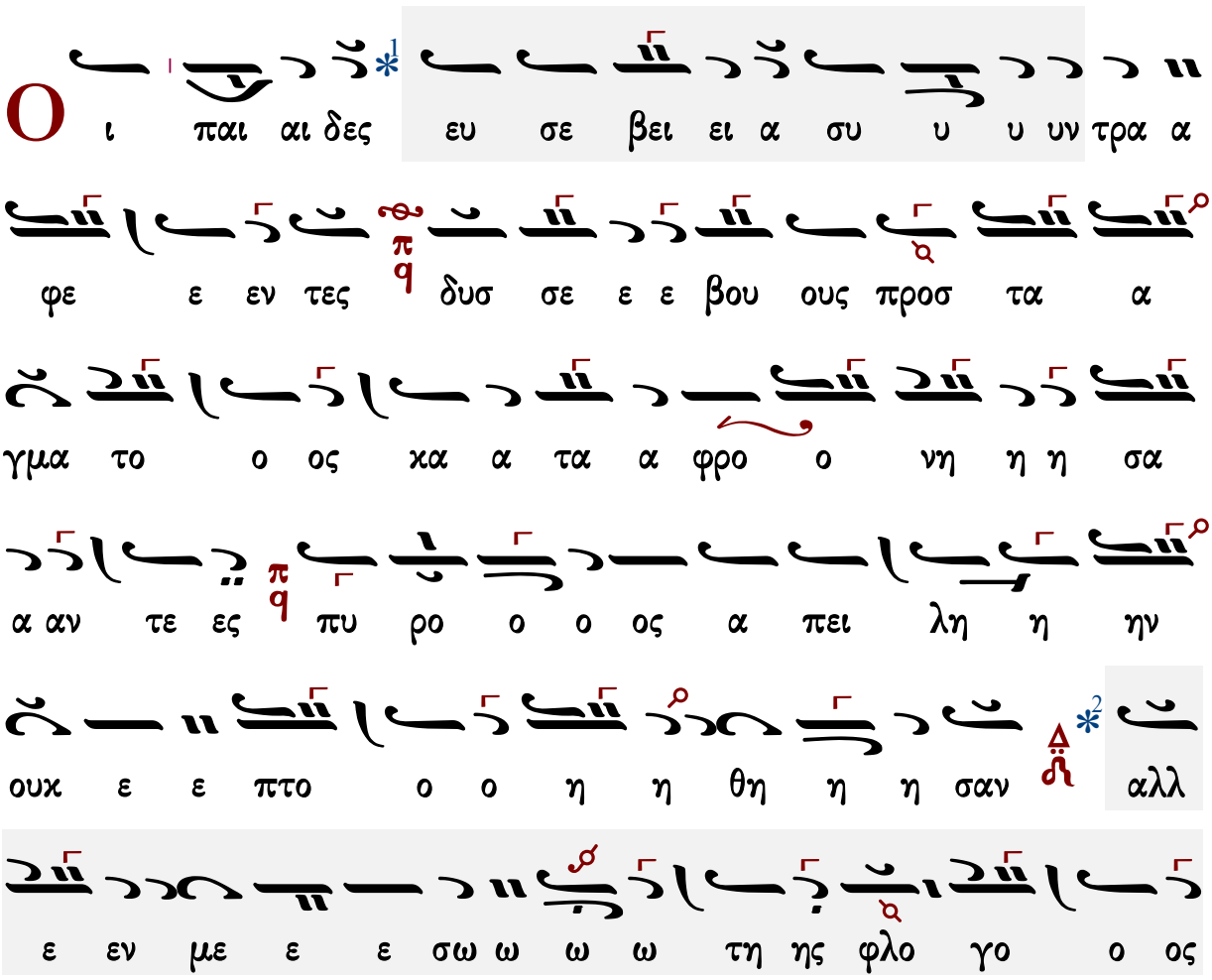

ω ω ω δε ε τω ω τυ υ ρα αν νου ουν το ος βε

ε ε λει ει Χρι στε ε ε ε προ οσ α α αυ

δω το ον χα α χω ω ων α α ναι αι αι ρε ε ε

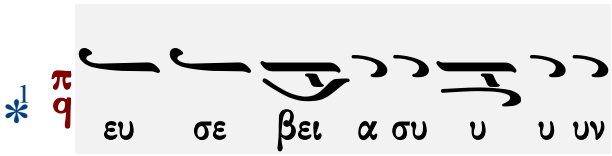

ε ε την θατ τον μο λει ει ει ει ειν σε χορὸς β′ τη
η ης ε ε μη η η ης ρα α θυ υ υ μι ι ι ι
ας

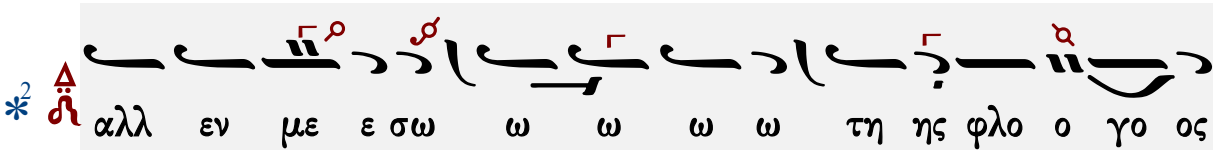
ᾠδὴ ζ′

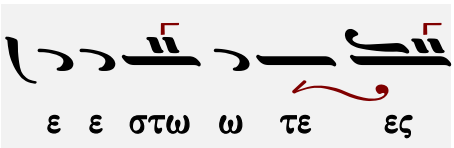

Ο ι παι αι δες ευ σε βει ει α συ υ υ υν τρα α
φε ε εν τες δυσ σε ε ε βου ους προσ τα α
γμα το ο ος κα α τα α φρο ο νη η η σα
α αν τε ες πυ ρο ο ο ος α πει λη η ην
ουκ ε ε πτο ο ο η η θη η η σαν αλλ
ε εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο γο ο ος
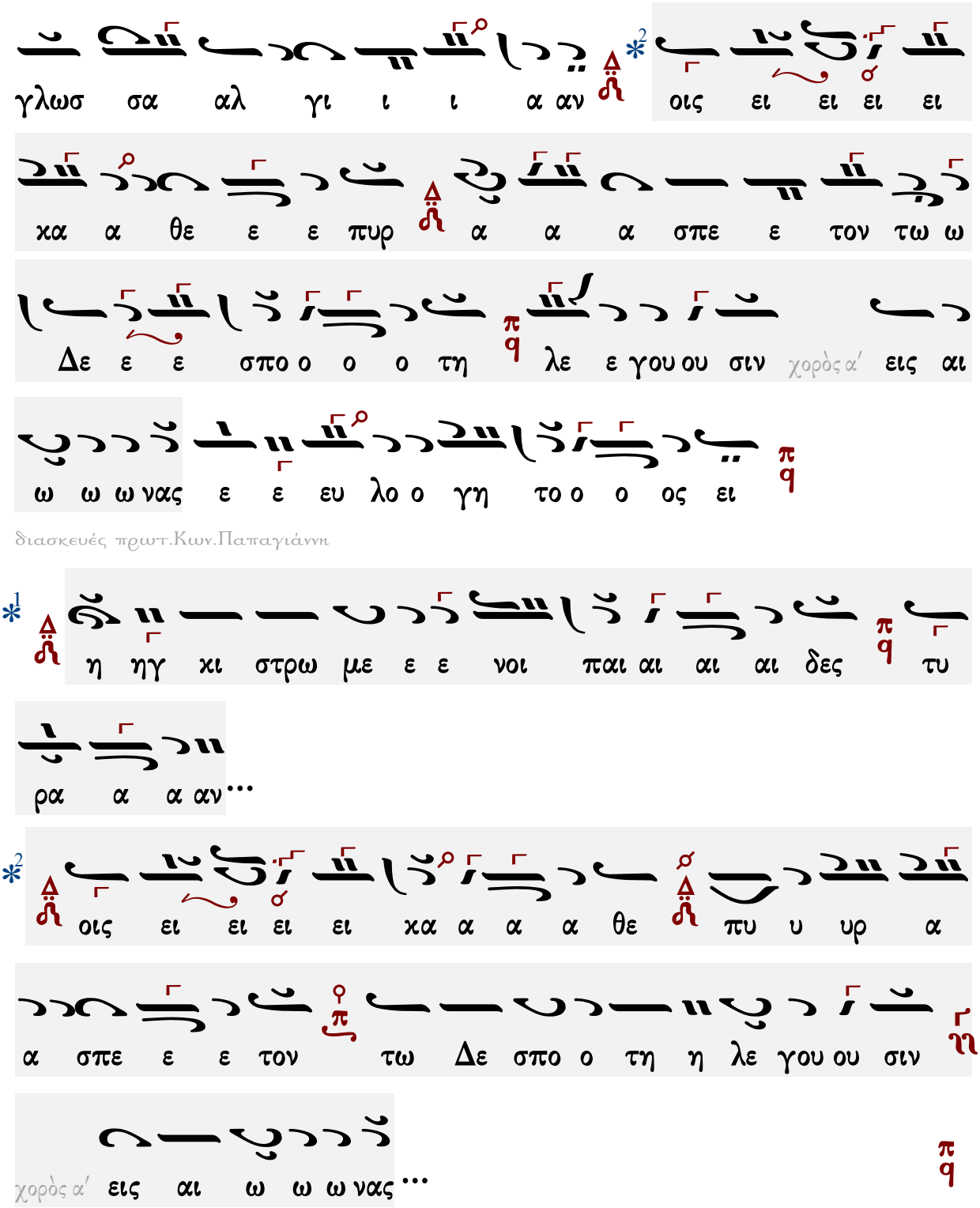

διασκευές πρωτ.Κων.Παπαγιάννη

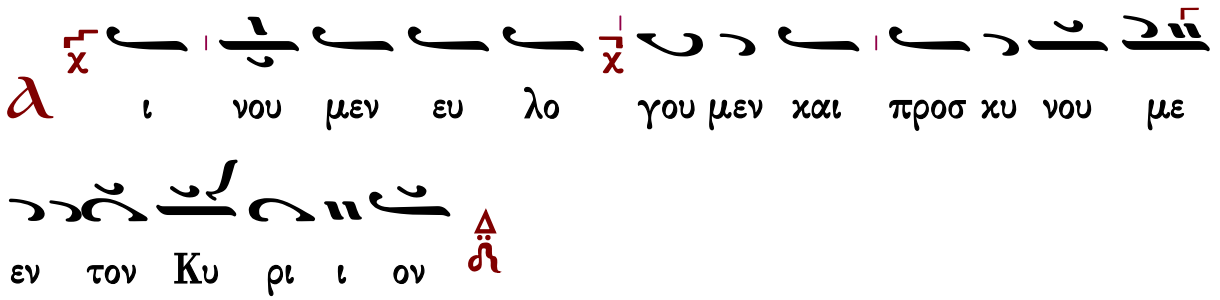

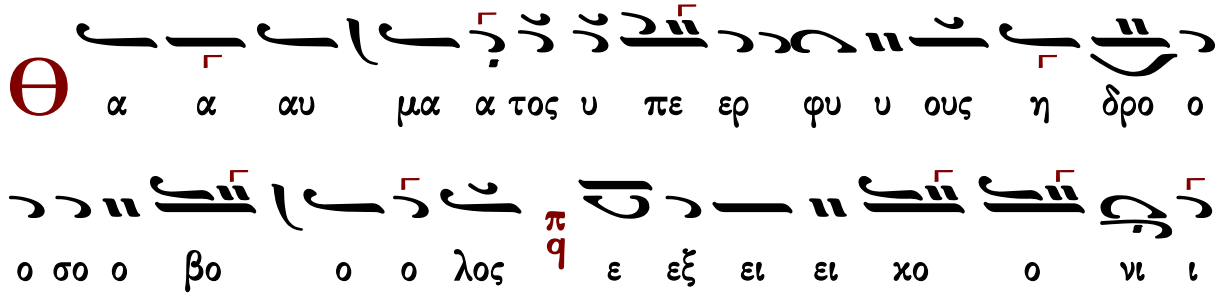

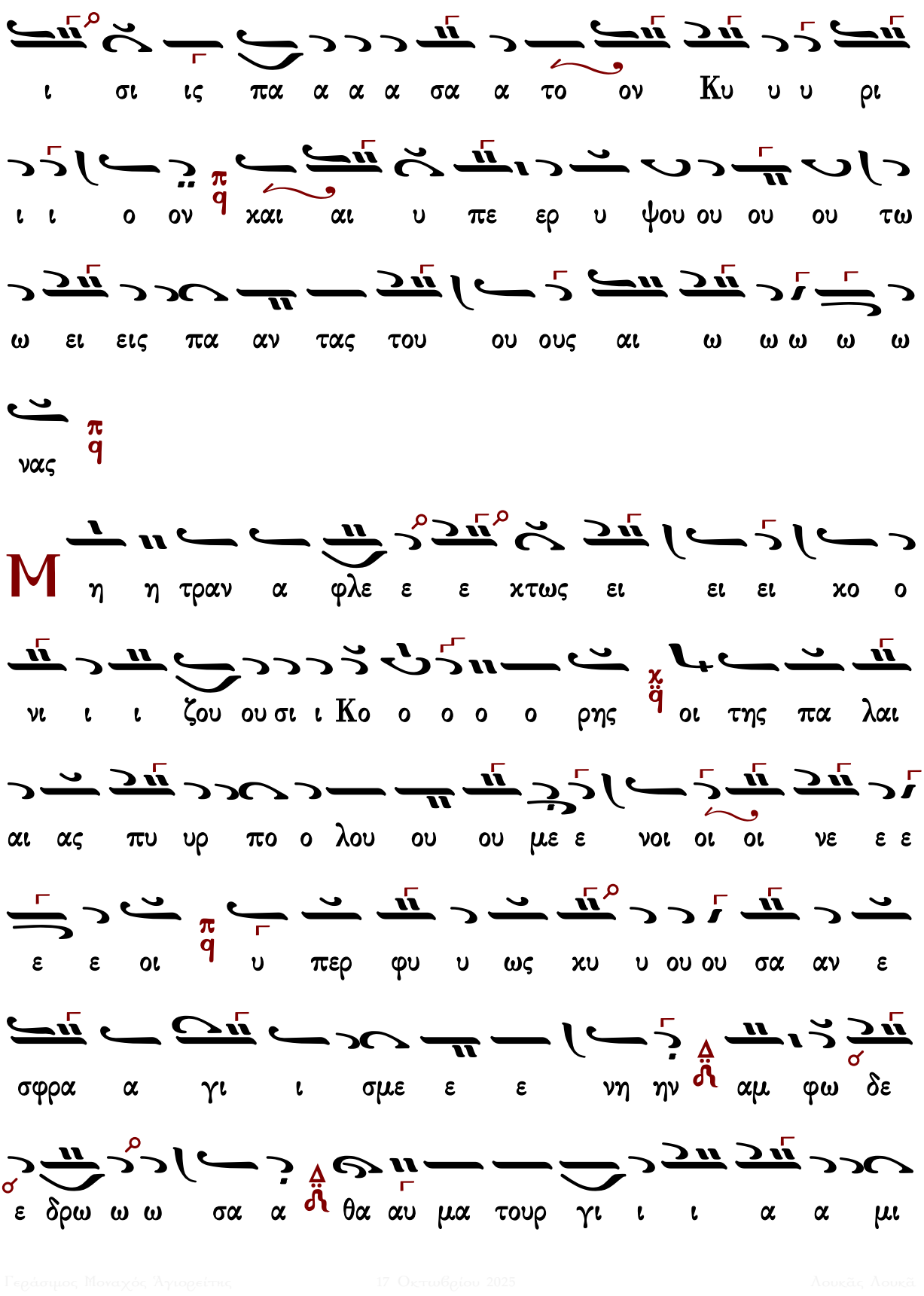

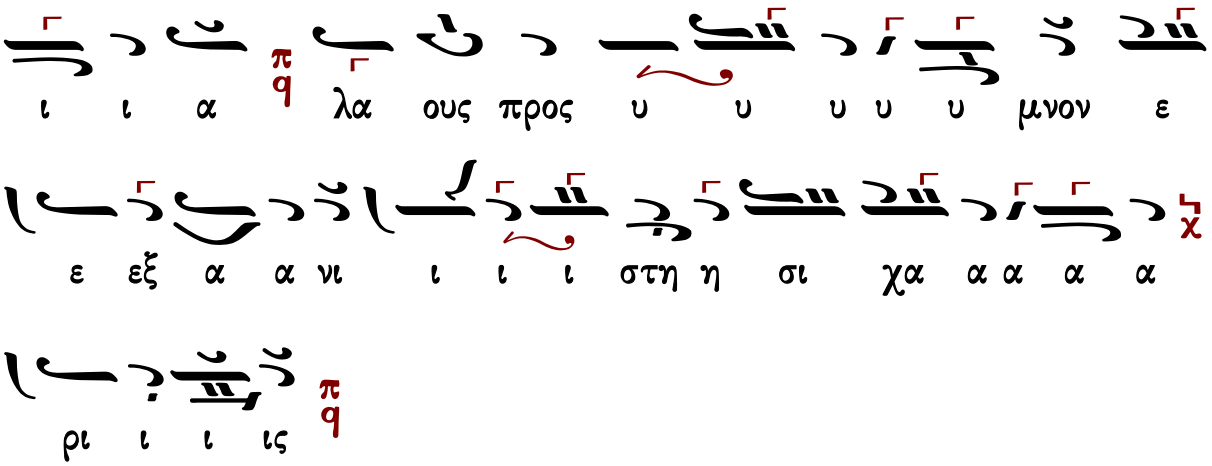
διασκευές πρωτ.Κων.Παπαγιάννη

ᾠδὴ η′

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με
εν τον Κυ ρι ι ον

Θ α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ ους η δρο ο
ο σο ο βο ο ο λος ε εξ ει ει χο ο νι ι
σε ε ε χα μι ι νο ος τυ υ υ πο ον ου γαρ
ου ους ε ε δε ε ξα α το φλε ε ε γει ει νε ε ε
ους ως ου δε ε πυρ τη ης Θε ο τη η τος Παρ
θε ε νου η ην υ υ πε ε ε ε ε δυ
υ νη η η δυν δι ο ο ο ο α νυ μνου ουν
τες α α να μελ ψω με εν ευ γο γει τω ω η χτι

ι σι ις πα α α α σα α το ον Κυ υ υ ρι
ι ι ο ον χαι αι υ πε ερ υ ψου ου ου ου τω
ω ει εις πα αν τας του ου ους αι ω ω ω ω ω
νας
Μ η η τραν α φλε ε ε χτως ει ει ει χο ο
νι ι ι ζου ου σι ι Κο ο ο ο ο ρης οι της πα λαι
αι ας πυ υρ πο ο λου ου ου με ε νοι οι οι νε ε ε
ε ε οι υ περ φυ υ ως χυ υ ου ου σα αν ε
σφρα α γι ι σμε ε ε νη ην αμ φω δε
ε δρω ω ω σα α θα αυ μα τουρ γι ι ι α α μι

ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ΄ κανὼν α΄ — ἦχος α΄

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

«Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν».

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Ἐξαίσιον δρόμον, ὁρῶντες οἱ μάγοι, ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς, οὐρανίου ὑπερλάμποντος, Χριστὸν βασιλέα ἐτεκμήραντο, ἐν γῇ γεννηθέντα Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τεχθέντα βασιλέα.

Νεηγενὲς μάγων λεγόντων, παιδίον ἄναξ, οὗ ἀστὴρ ἐφάνη, ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἥκομεν· μανεὶς ὁ Ἡρῴδης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῶν ὑπὸ τῶν μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Ἠκρίβωσε χρόνον Ἡρῴδης ἀστέρος, οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ μάγοι ἐν Βηθλεέμ, προσκυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις· ὑφ᾽ οὗ πρὸς πατρίδα ὁδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

ᾠδὴ θ΄ κανὼν β΄ — ἦχος α΄

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ.

«Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ, ῥᾷον σιωπήν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε, ὕμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους, ἐργῶδές ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος, ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις δίδου».

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιὰς παρηγμένας, ὦ Μῆτερ ἁγνή, τοῦ Λόγου δεδορκότες, νέου φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης, δοξούμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάος, ἐπαξίως σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

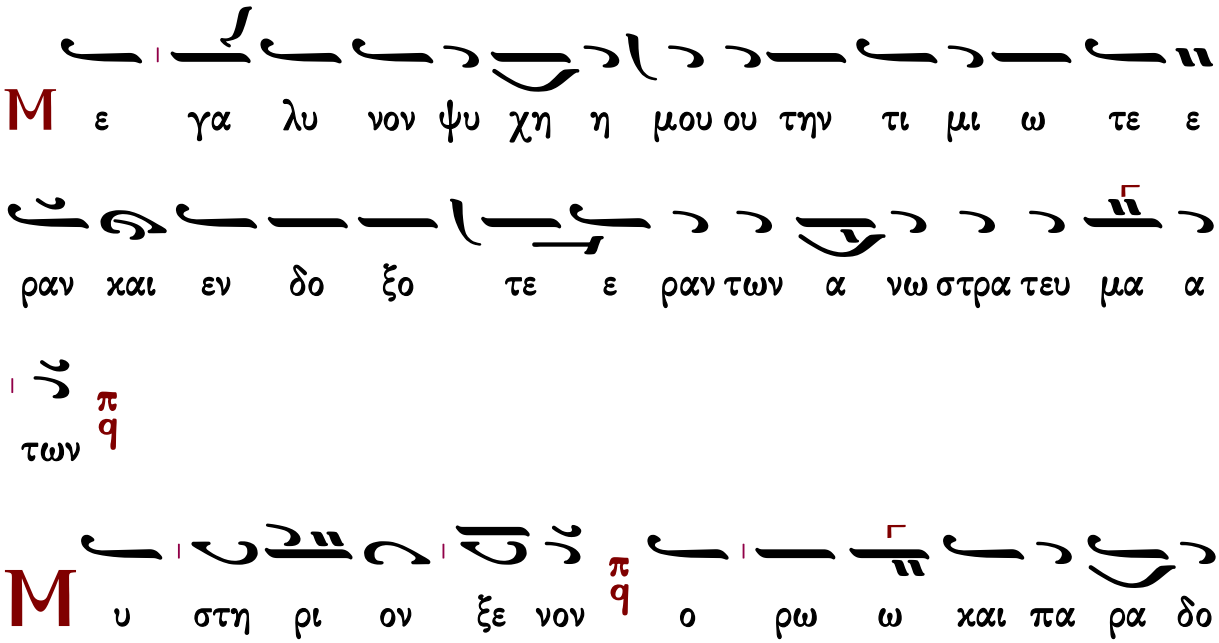
Πόθου τετευχώς, καὶ Θεοῦ παρουσίας, ὁ χριστοτερπὴς λαὸς ἠξιωμένος, νῦν ποτνιᾶται τῆς παλιγγενεσίας. ὡς ζωοποιοῦ· τὴν χάριν δὲ Παρθένε, νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

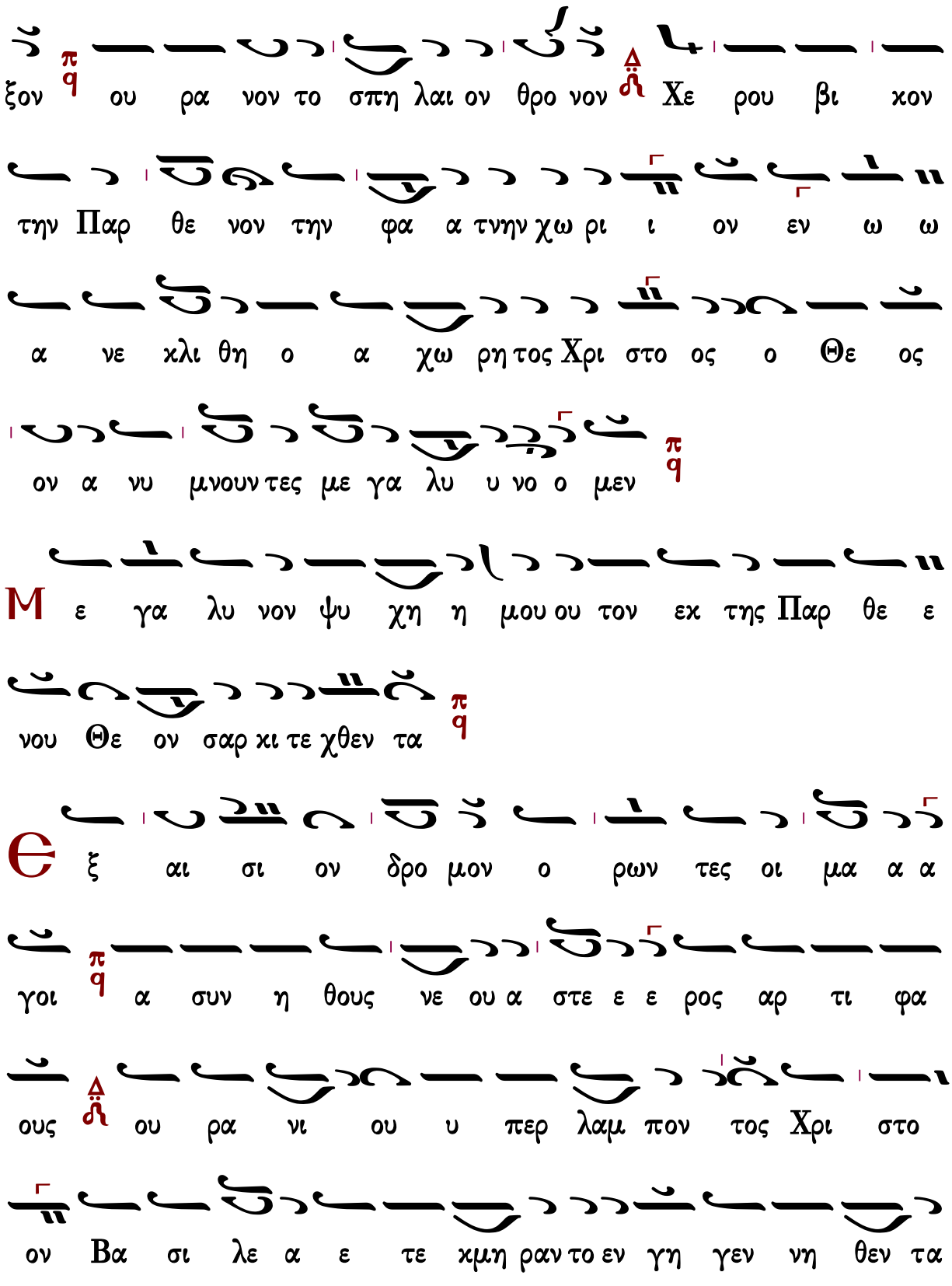
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

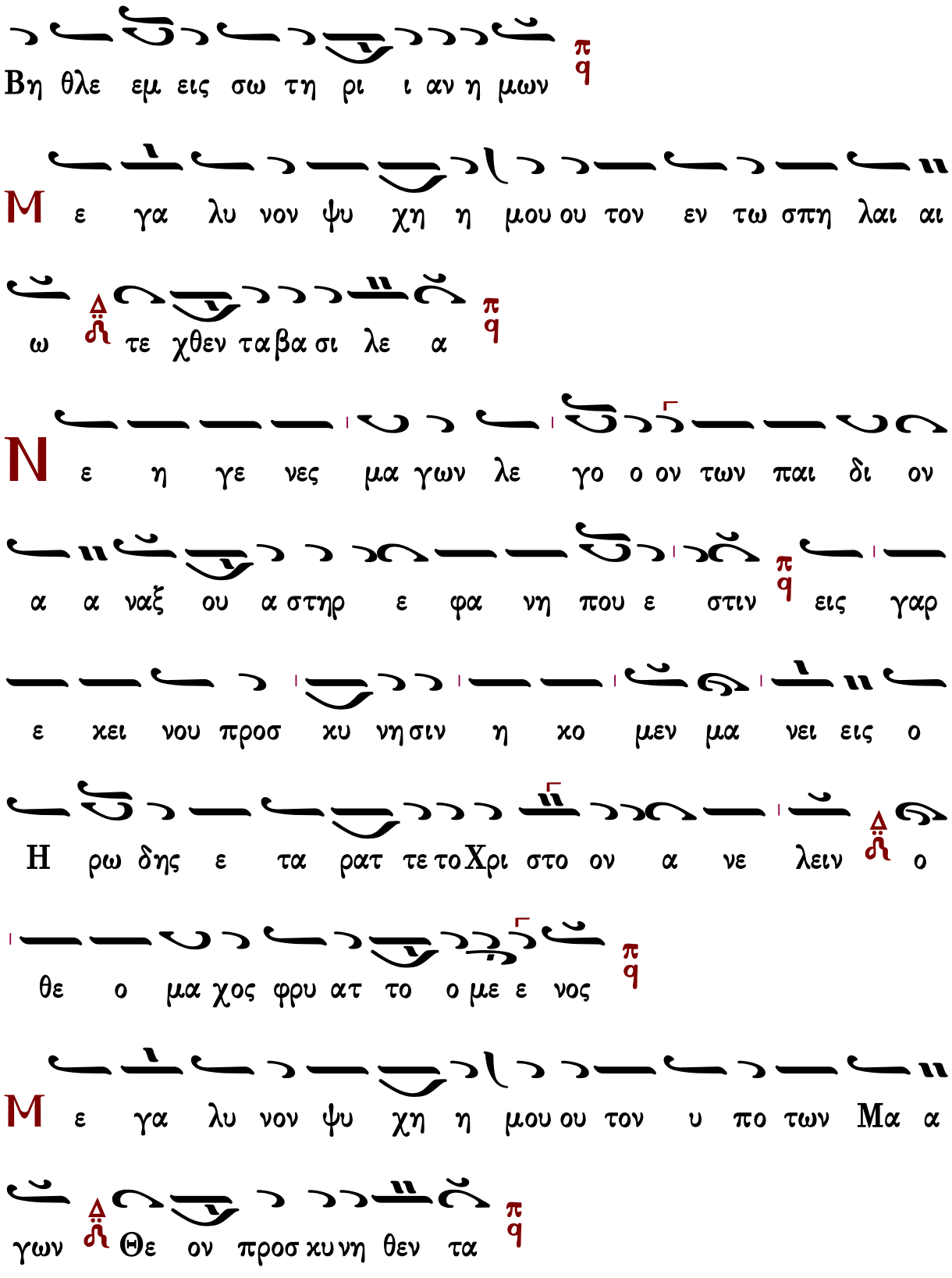
Κανὼν Κοσμᾶ, ᾠδὴ θ'

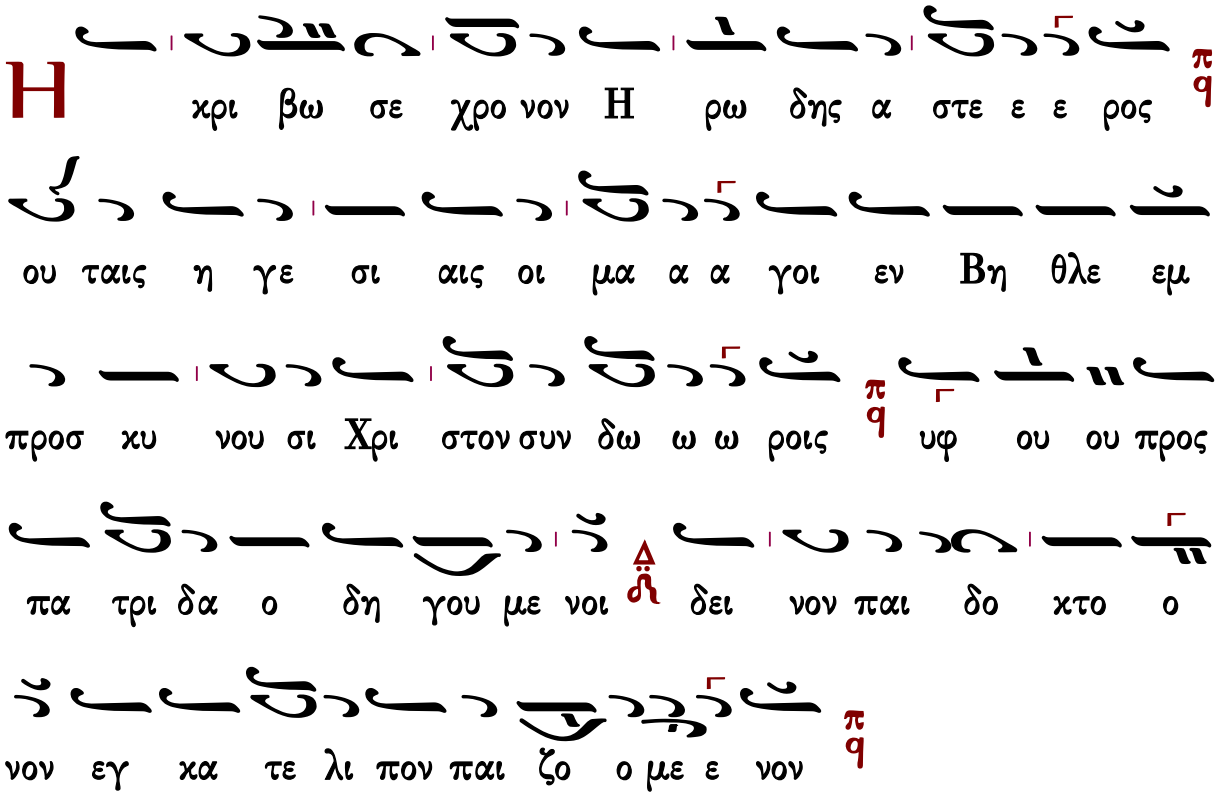
Ἦχος πλ. α

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.265#

ξον ου ρα νον το σπη λαι ον θρο νον Χε ρου βι κον
την Παρ θε νον την φα α τνην χω ρι ι ον εν ω ω
α νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι στο ος ο Θε ος
ον α νυ μνουν τες με γα λυ υ νο ο μεν
Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον εκ της Παρ θε ε
νου Θε ον σαρ κι τε χθεν τα
Θ ξ αι σι ον δρο μον ο ρων τες οι μα α α
γοι α συν η θους νε ου α στε ε ε ρος αρ τι φα
ους ου ρα νι ου υ περ λαμ πον τος Χρι στο
ον Βα σι λε α ε τε χμη ραν το εν γη γεν νη θεν τα

Βη θλε εμ εις σω τη ρι ι αν η μων
Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον εν τω σπη λαι αι
ω τε χθεν ταβα σι λε α
Ν ε η γε νες μα γων λε γο ο ον των παι δι ον
α α ναξ ου α στηρ ε φα νη που ε στιν εις γαρ
ε κει νου προσ κυ νη σιν η χο μεν μα νει εις ο
Η ρω δης ε τα ρατ τε το Χρι στο ον α νε λειν ο
θε ο μα χος φρυ ατ το ο με ε νος
Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον υ πο των Μα α
γων Θε ον προσ κυ νη θεν τα

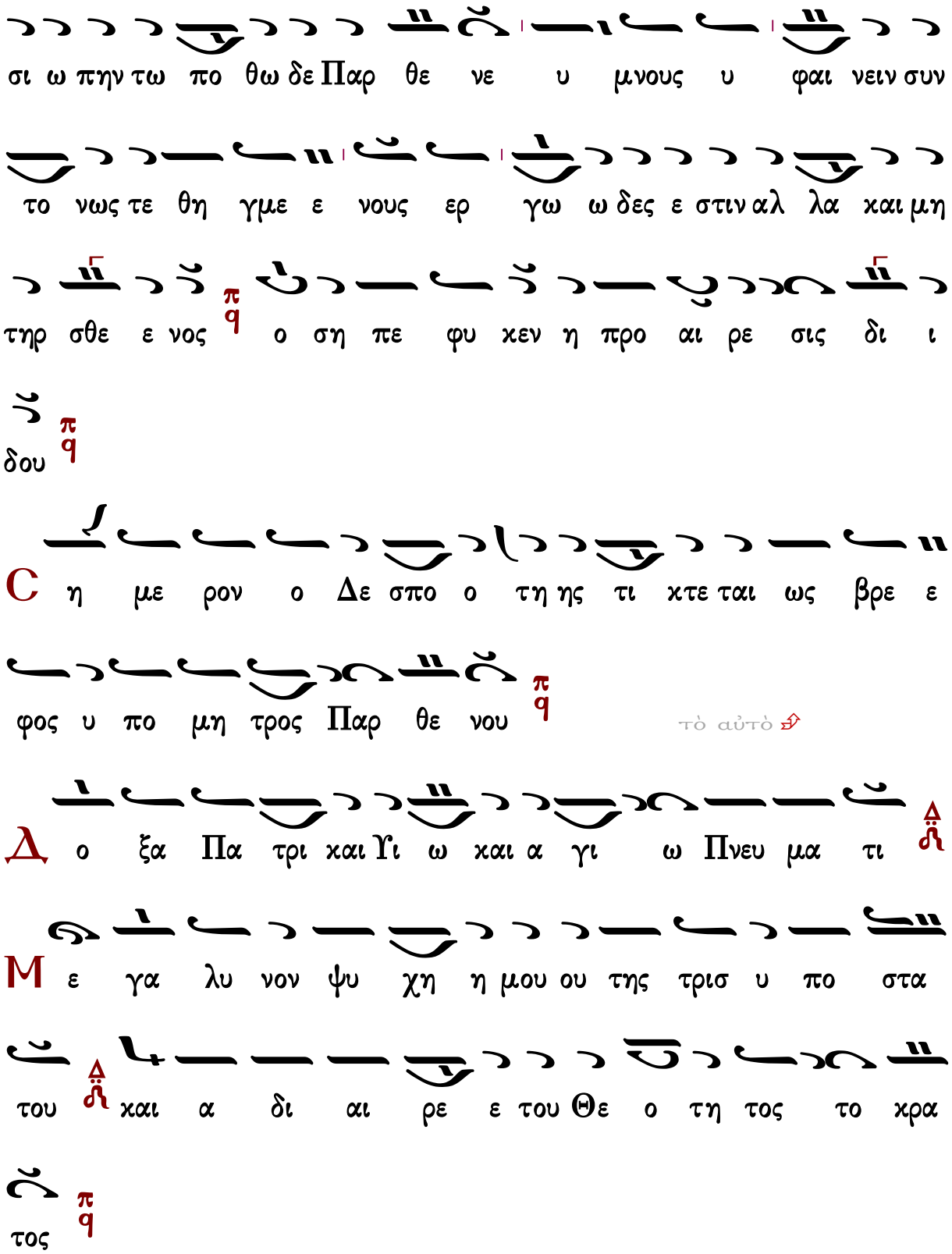

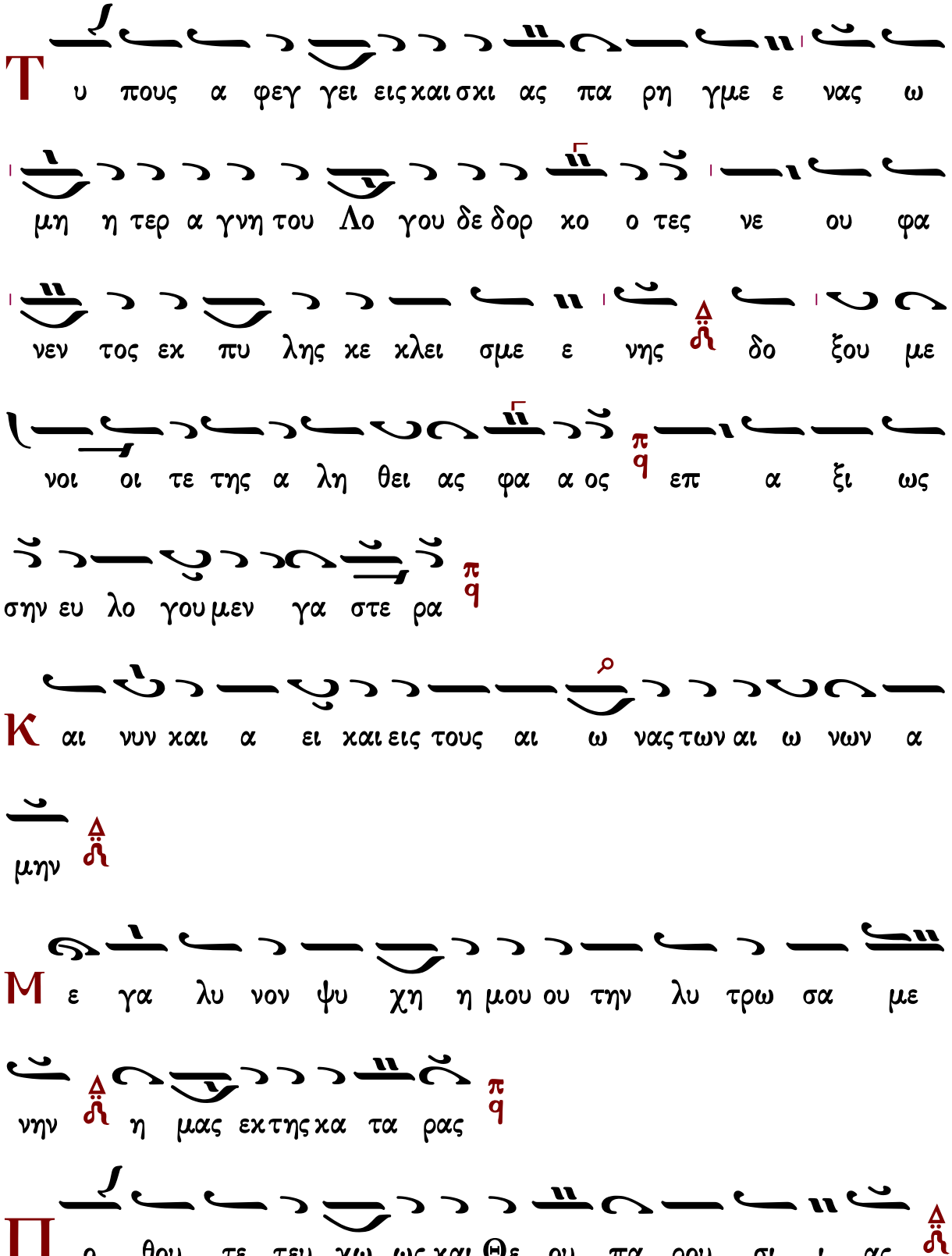
Κανὼν ἰαμβικός, Ἰωάννου μοναχοῦ, ᾠδὴ θ'

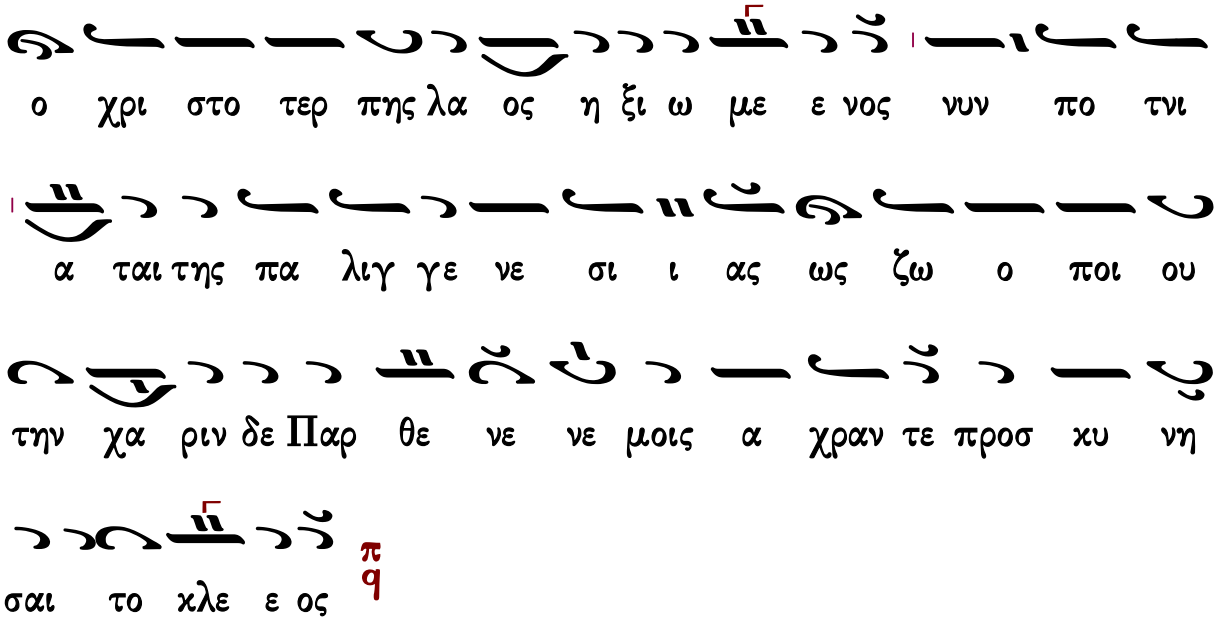
Ἦχος πλ. δ' Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.266#

σι ω πην τω πο θω δε Παρ θε νε υ μνους υ φαι νειν συν
το νως τε θη γμε ε νους ερ γω ω δες ε στιν αλ λα και μη
τηρ σθε ε νος π q ο ση πε φυ κεν η προ αι ρε σις δι ι
δου π q
C η με ρον ο Δε σπο ο τη ης τι κτε ται ως βρε ε
φος υ πο μη τρος Παρ θε νου π q τὸ αὐτὸ
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρισ υ πο στα
του και α δι αι ρε ε του Θε ο τη τος το χρα
τος π q

Τ υ πους α φεγ γει εις και σκι ας πα ρη γμε ε νας ω
μη η τερ α γνη του Λο γου δε δορ κο ο τες νε ου φα
νεν τος εκ πυ λης κε κλει σμε ε νης δο ξου με
νοι οι τε της α λη θει ας φα α ος επ α ξι ως
σην ευ λο γου μεν γα στε ρα
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου την λυ τρω σα με
νην η μας εκ της κα τα ρας
Π ο θου τε τευ χω ως και Θε ου πα ρου σι ι ας

Καταβασία θ' ᾠδῆς

Ἦχος α΄

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ, ῥᾷον σιωπήν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε, ὕμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους, ἐργῶδές ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος, ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις δίδου.

Ἀργαὶ		Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

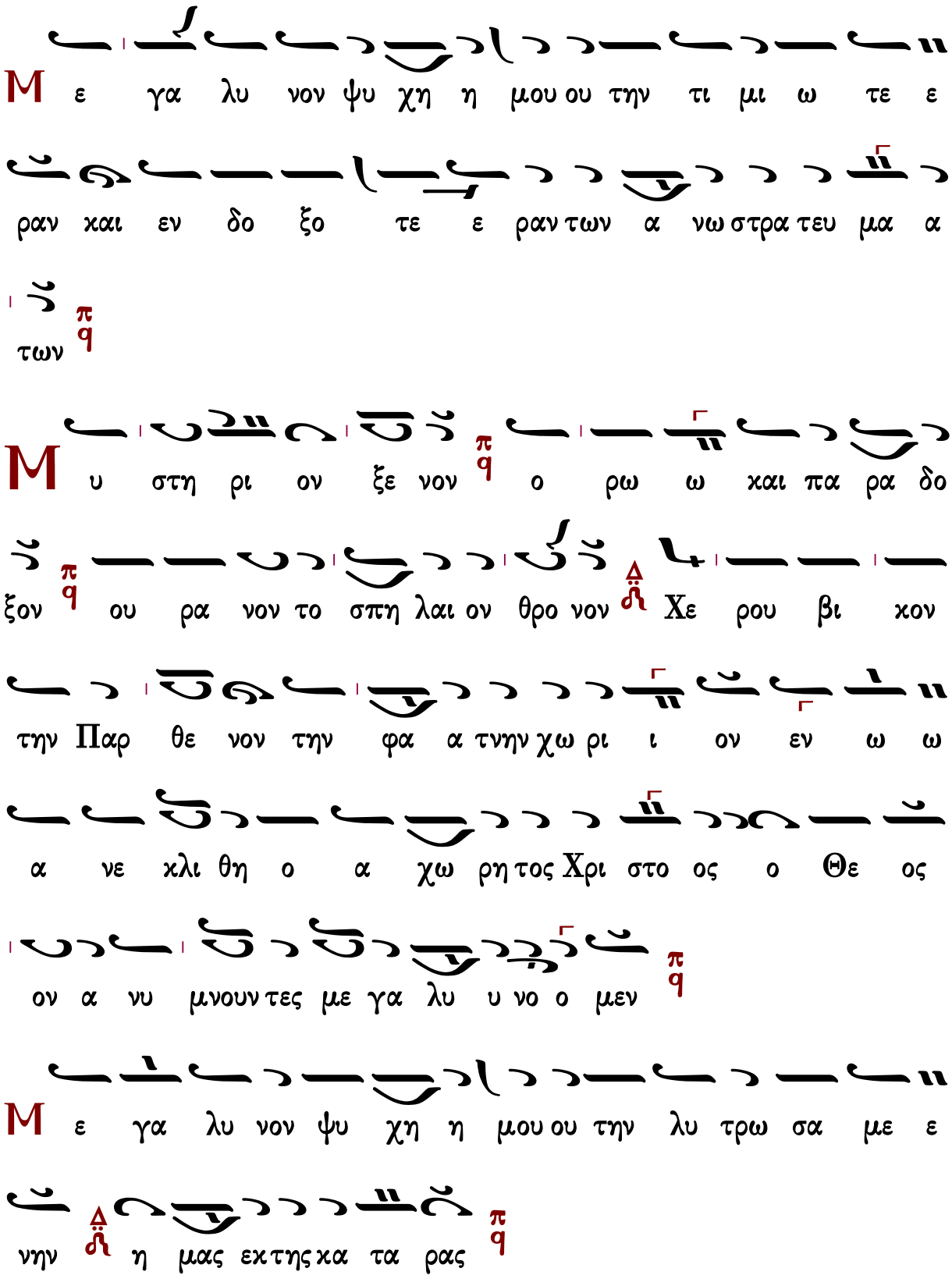
Σύντομος

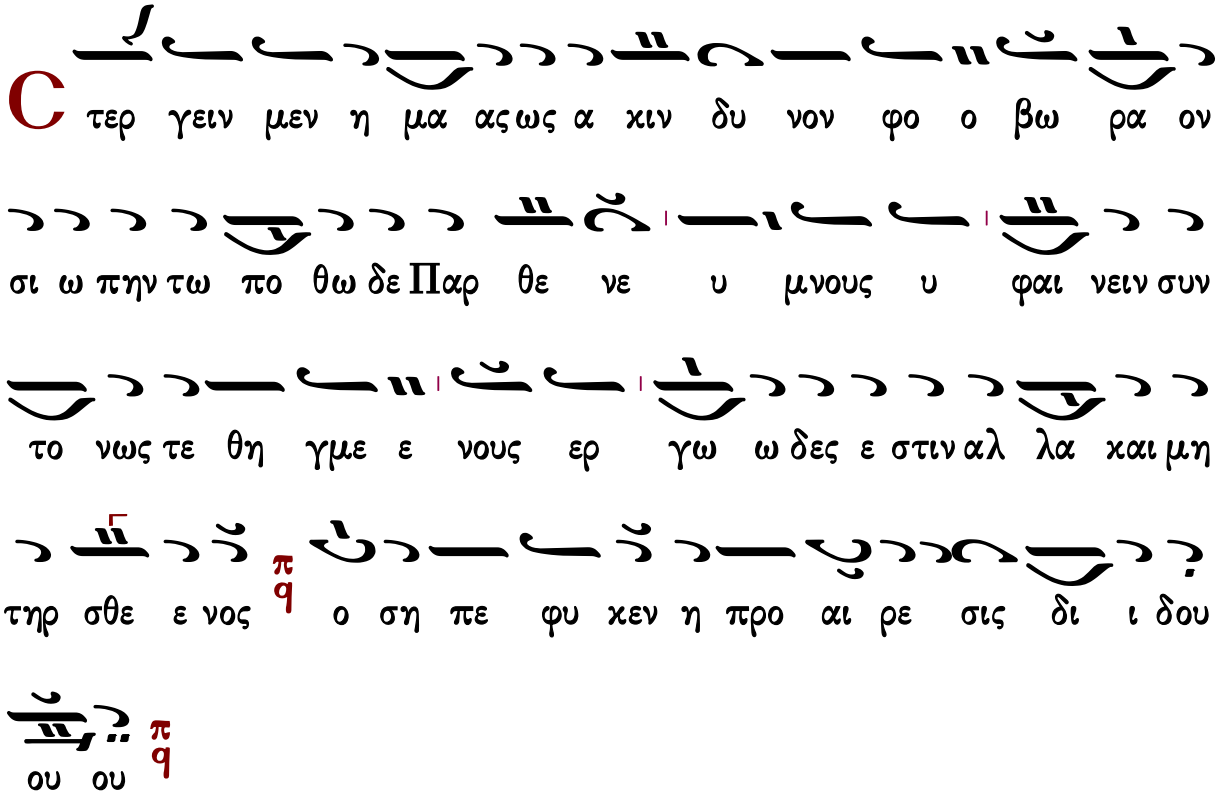
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος q Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.265#

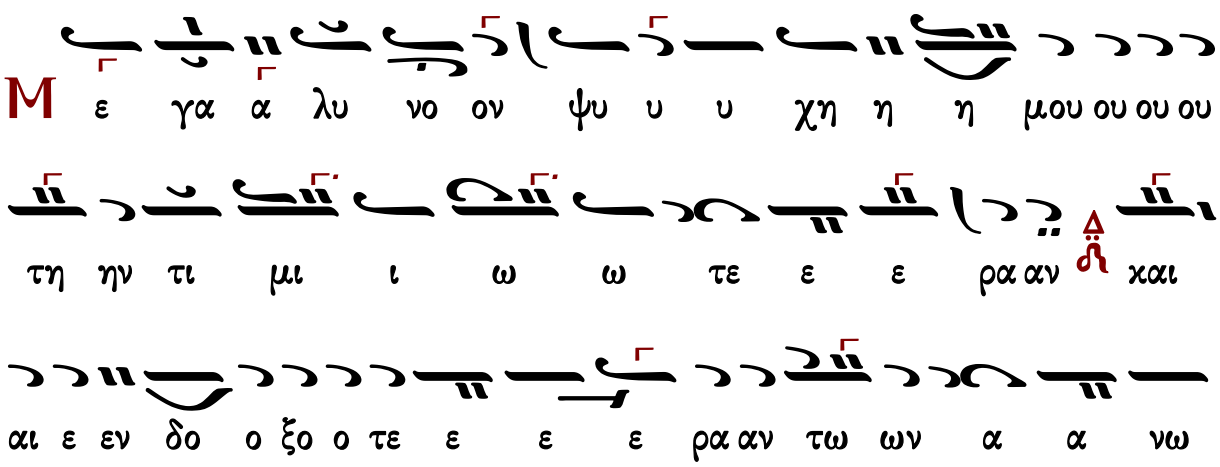

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι μι ω τε ε
ραν και εν δο ξο τε ε ραν των α νω στρα τευ μα α
των
Μ υ στη ρι ον ξε νον ο ρω ω και πα ρα δο
ξον ου ρα νον το σπη λαι ον θρο νον Χε ρου βι κον
την Παρ θε νον την φα α τνην χω ρι ι ον εν ω ω
α νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι στο ος ο Θε ος
ον α νυ μνουν τες με γα λυ υ νο ο μεν
Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου την λυ τρω σα με ε
νην η μας εκ της κα τα ρας

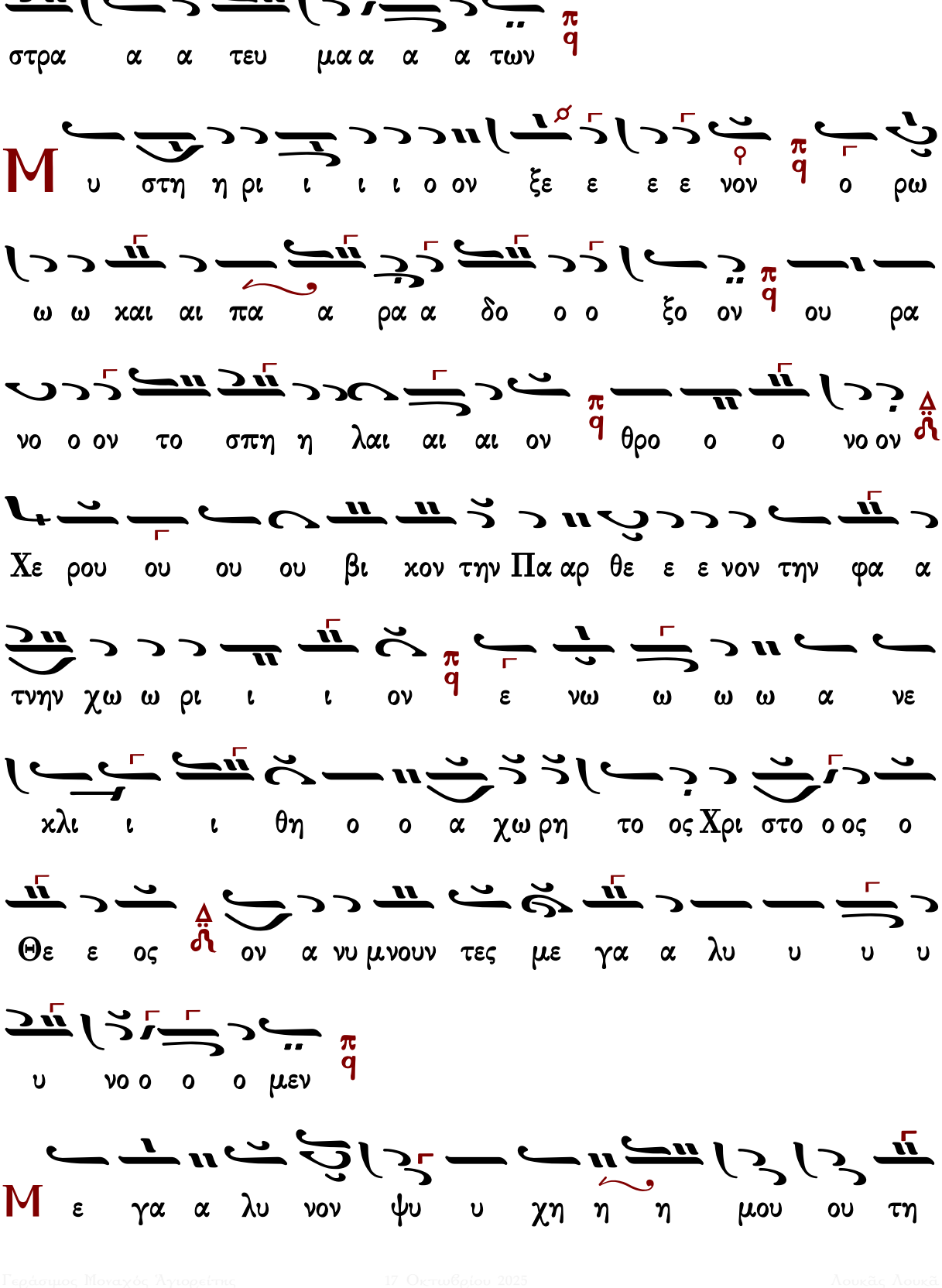

Ἀργὰ

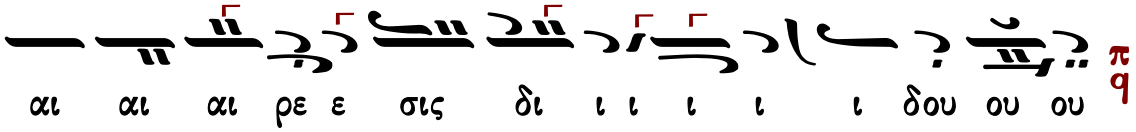
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′ — Ἦχος Δ q Πα — Ιωάννου Πρωτοψάλτου Είρμολόγιον 1903 σ.15#

στρα α α τευ μα α α α των
Μ υ στη η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε ε νον ο ρω
ω ω χαι αι πα α ρα α δο ο ο ξο ον ου ρα
νο ο ον το σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο νο ον
Χε ρου ου ου ου βι χον την Πα αρ θε ε ε νον την φα α
τνην χω ω ρι ι ι ον ε νω ω ω ω α νε
κλι ι ι θη ο ο α χω ρη το ος Χρι στο ο ος ο
Θε ε ος ον α νυ μνουν τες με γα α λυ υ υ υ
υ νο ο ο ο μεν
Μ ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μου ου τη

ην λυ τρω σα με ε ε νην η η μα ας εκ της κα
τα α α α ρας
το μεγαλυνάριο από την έκδοση Ι.Μ.Βατοπαιδίου 2016 σ.307*
C τε ερ γειν με εν η η η μα ας ω ως α α
χι ιν δυ υ νο ον φο ο ο βω ρα ον σι ω πη η
τω ω ω πο ο θω δε ε Παρ θε ε ε ε ε νε υ
μνους υ φαι αι αι αι νει ειν συ υ υ υν το ο νως τε
ε θει ει γμε ε ε νουους ερ γω ω ω ω
δε ες ε ε ε στιν α α αλ λα α και Μη η
τηρ σθε ε ε ε ε νος ο ο ο ο ο ο ση η
η η η πε φη η κε ε ε ε ε ε εν η η προ ο

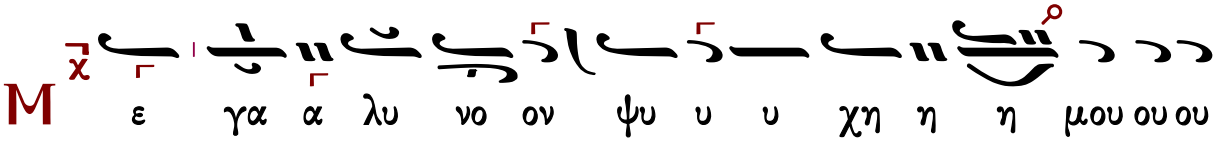

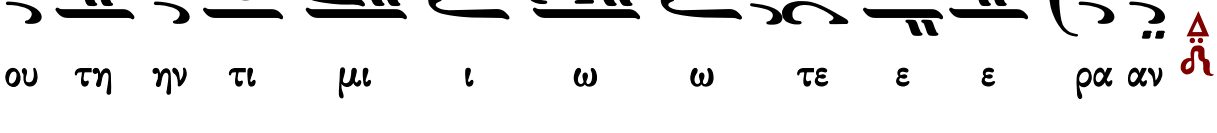
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

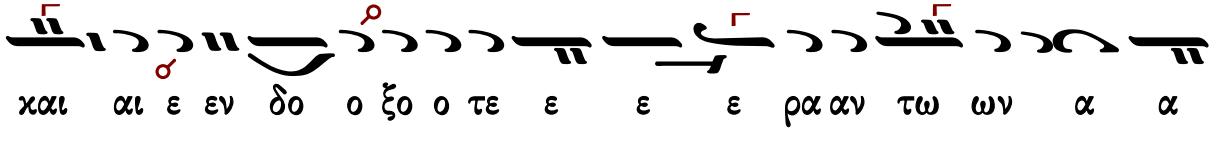
ᾠδὴ θ΄

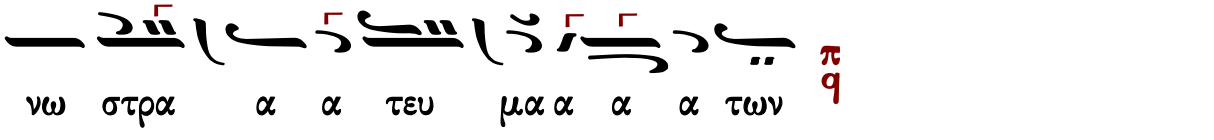
Ἦχος πλ. Πα

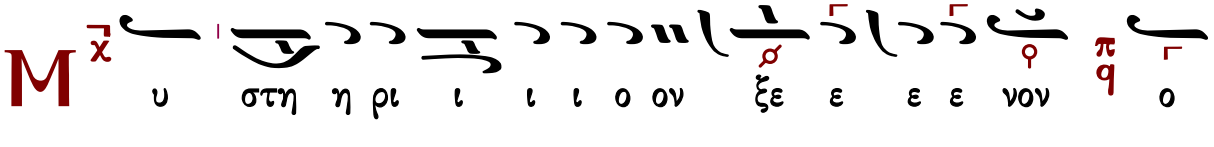
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.309/3032*

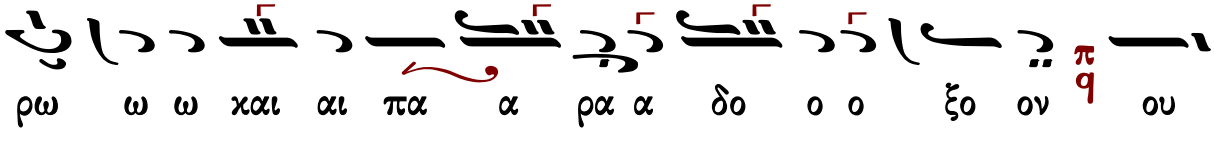

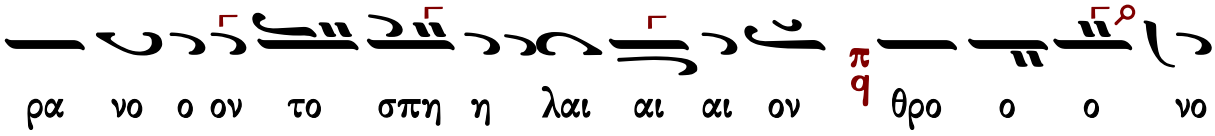

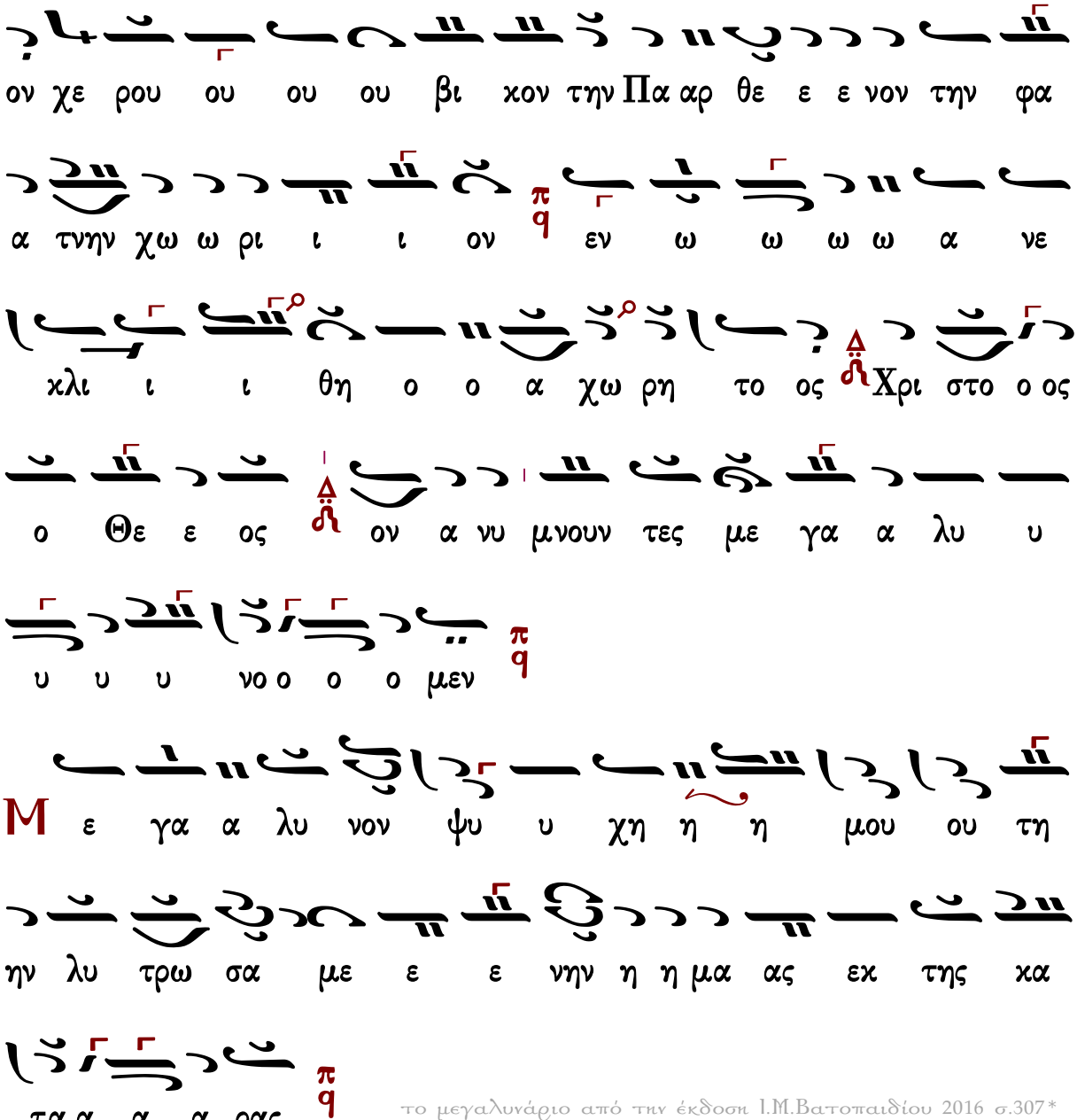

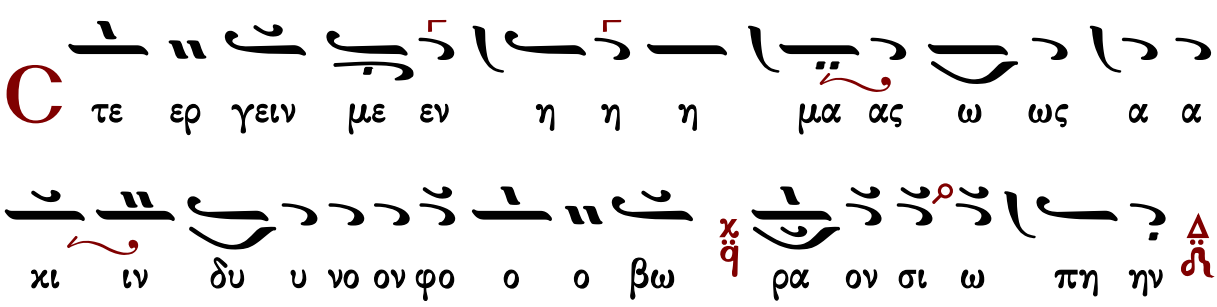

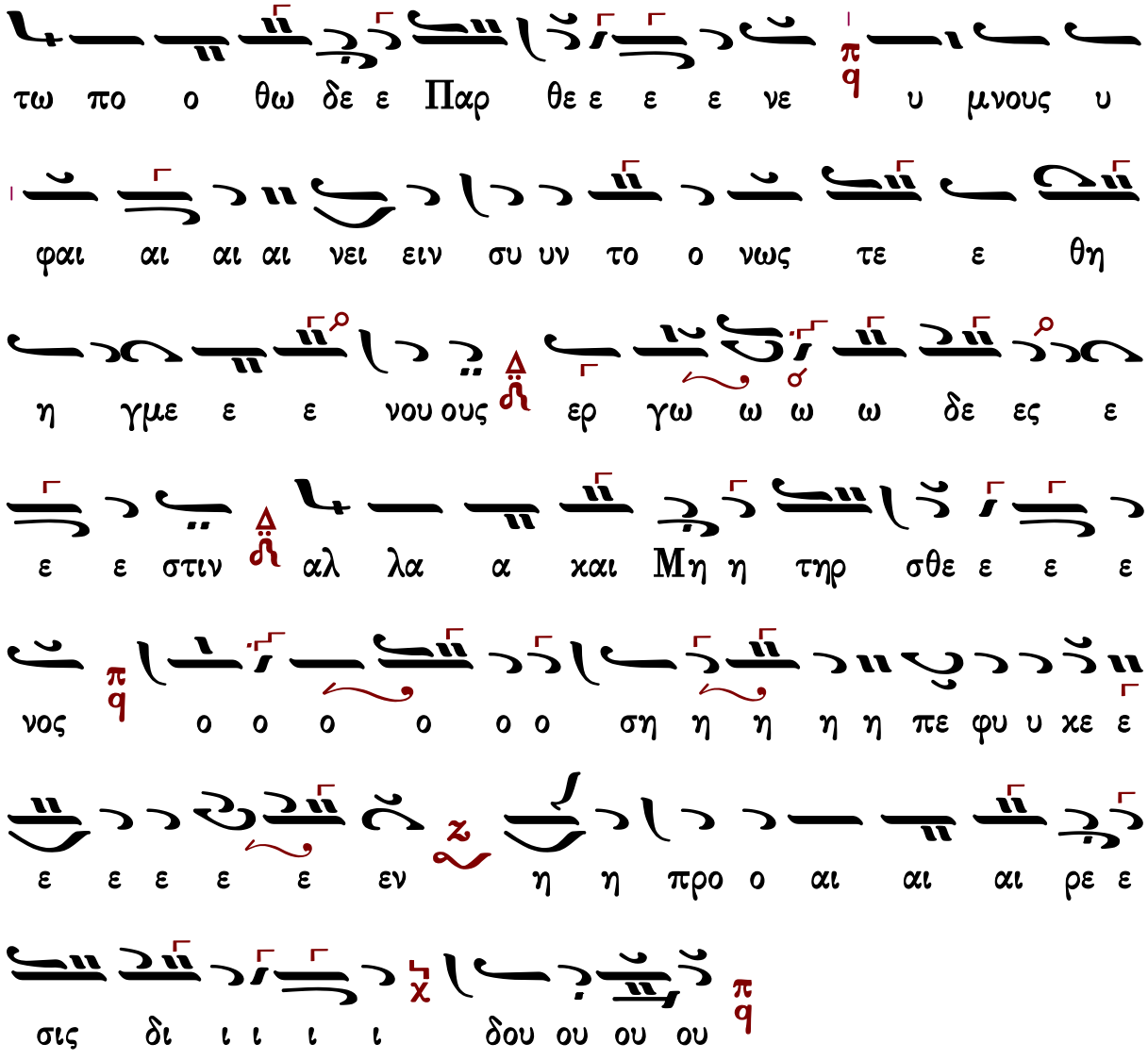

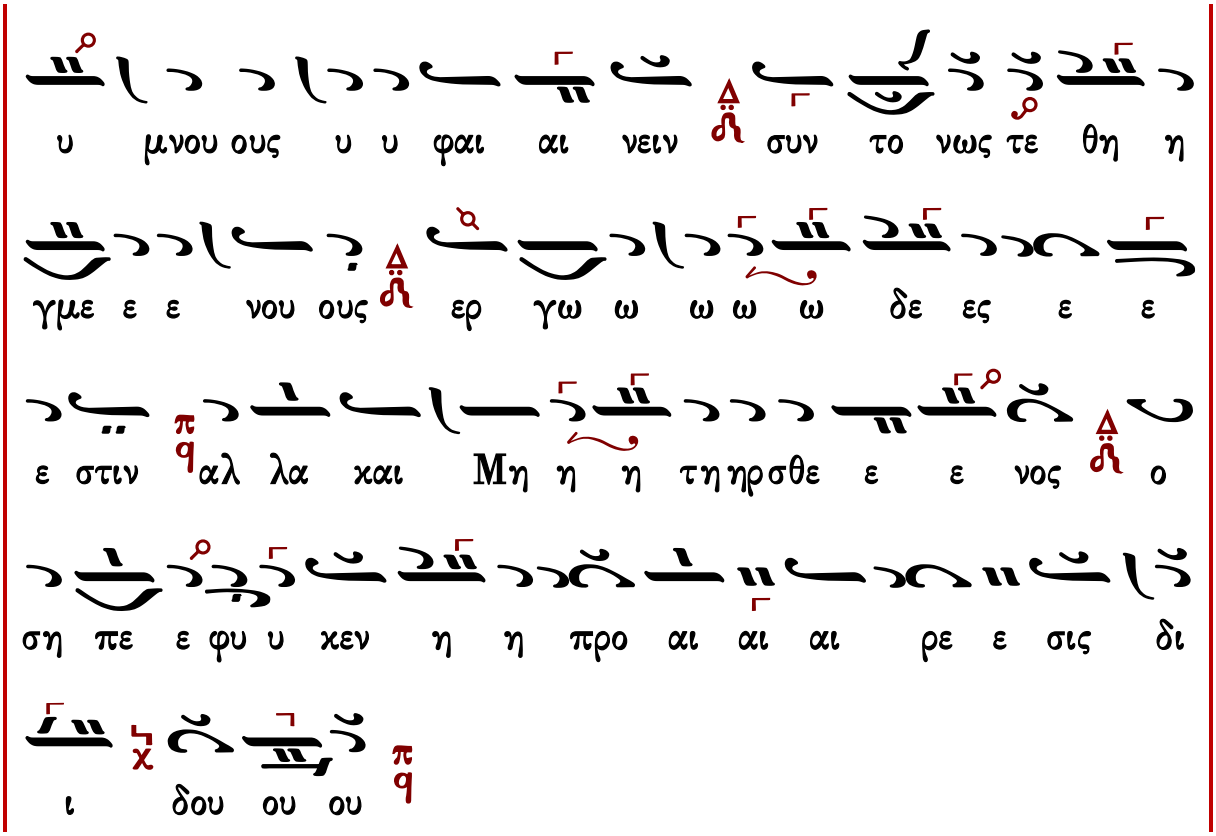
το μεγαλυνάριο από την έκδοση Ι.Μ.Βατοπαιδίου 2016 σ.307*

Ἄλλη πρωτ.Κων.Παπαγιάννη κατ' ἔννοιαν τονισθεῖσα

υ μνου ους υ υ φαι αι νειν συν το νως τε θη η
γμε ε ε νου ους ερ γω ω ω ω ω δε ες ε ε
ε στιν αλ λα χαι Μη η η τη ηρσθε ε ε νος ο
ση πε ε φυ υ χεν η η προ αι αι αι ρε ε σις δι
ι δου ου ου

Τῶν Χριστουγέννων, πεζαὶ

21/11 – 24/12

ἦχος α΄

α Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

γ Τῶ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

δ Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς κατασκίου δασέος ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

ς Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιος θήρ οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

ζ Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐκπτοήθησαν, ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀργαὶ		Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

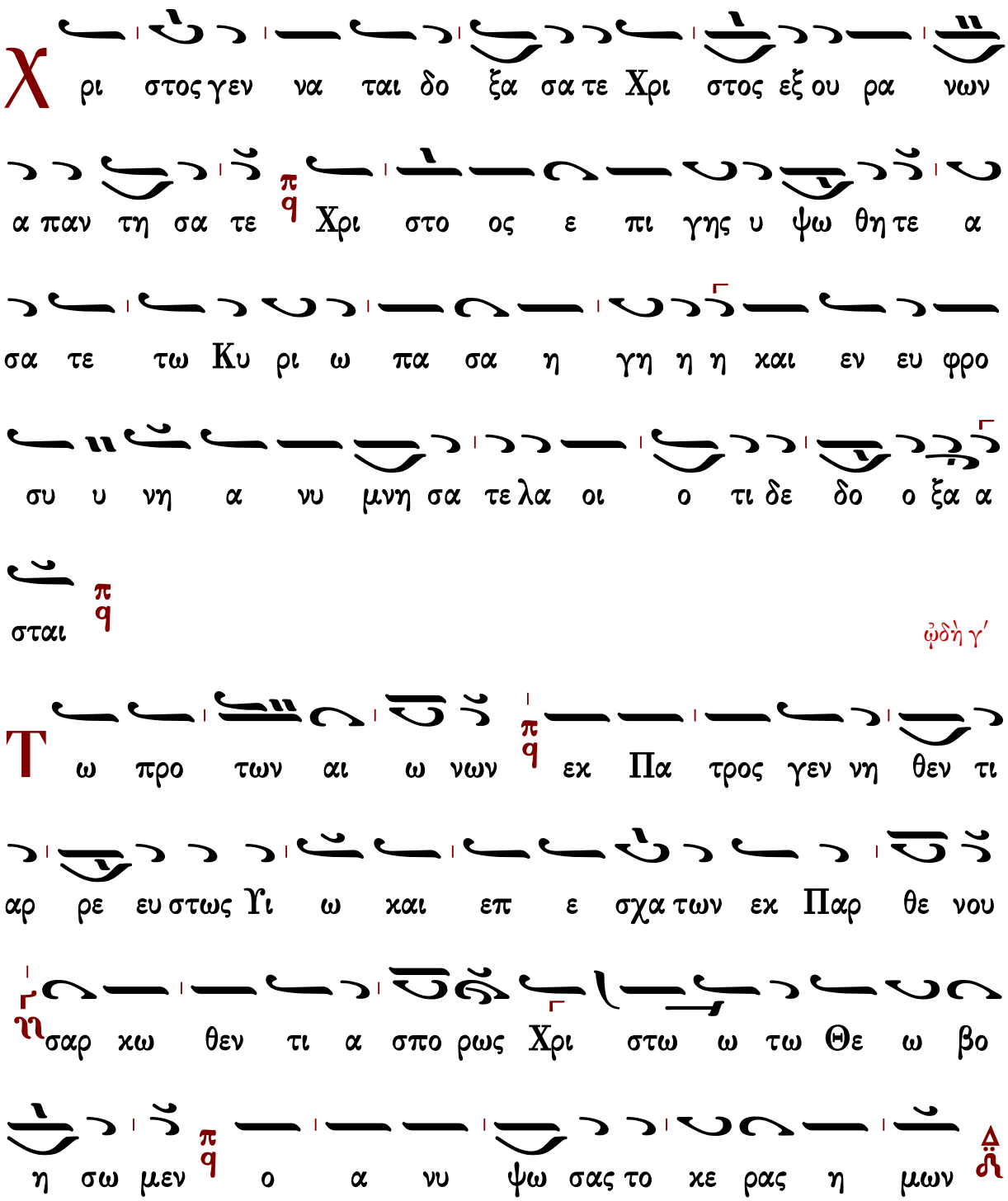
Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

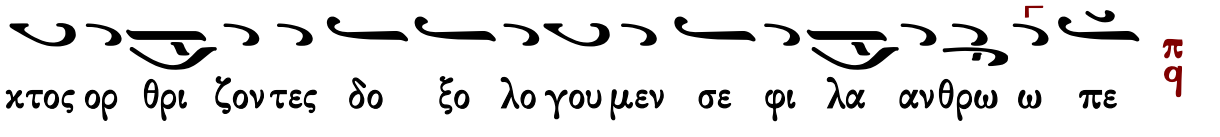
Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Είρμολόγιον 1903 σ.248#

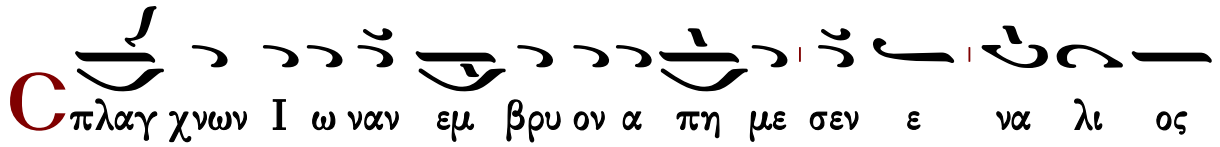

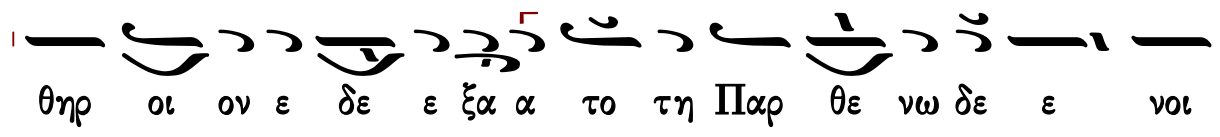
ᾠδὴ γ΄

χορὸς α΄
α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε
ᾠδὴ δ΄
Ρ α βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ της
Χρι στε εκ της Παρ θε νου α νε βλα στη σας εξ ο ρους
ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος ηλ θες σαρ
κω θεις εξ α πειρ αν δρου ο α υ λος και Θε ος
δο ξα τη δυ να μει σου Κυ υ ρι ι ε
ᾠδὴ ε΄
Θ ε ος ων ει ρη νης Πα τη η ηρ οι κτιρ μων της
με γα λης βου λη ης σου τον Αγ γε λον ει ρη νην
πα ρε χο με νον α πε στει λας η μιν ο θεν θε ο
γνω σι ας προς φως ο δη γη θεν τες εκ νυ

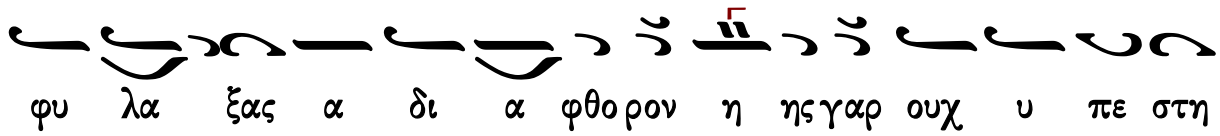

χτος ορ θρι ζον τες δο ξο λο γου μεν σε φι λα ανθρω ω πε

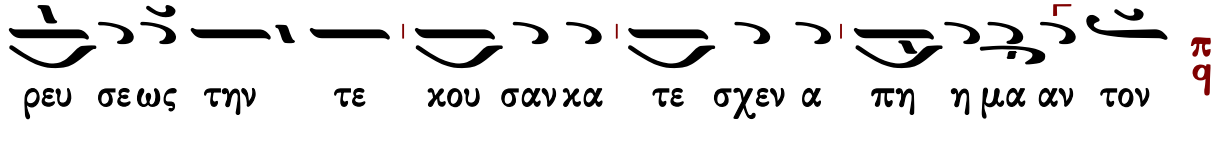
ᾠδὴ ς′

Cπλαγ χνων Ι ω ναν εμ βρυ ον α πη με σεν ε να λι ος

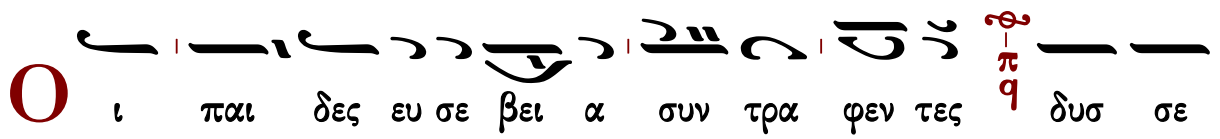

θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη Παρ θε νω δε ε νοι

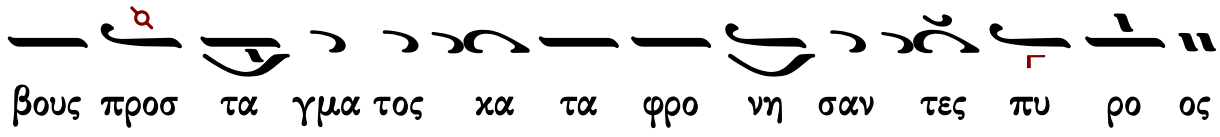

κη σας ο Λο γος και σα αρ χα λα βων δι ε λη λυ θε

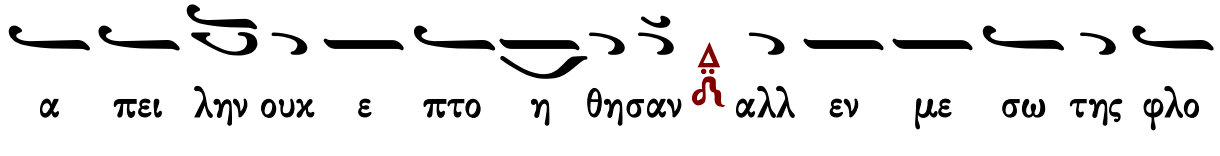

φυ λα ξας α δι α φθο ρον η ης γαρ ουχ υ πε στη

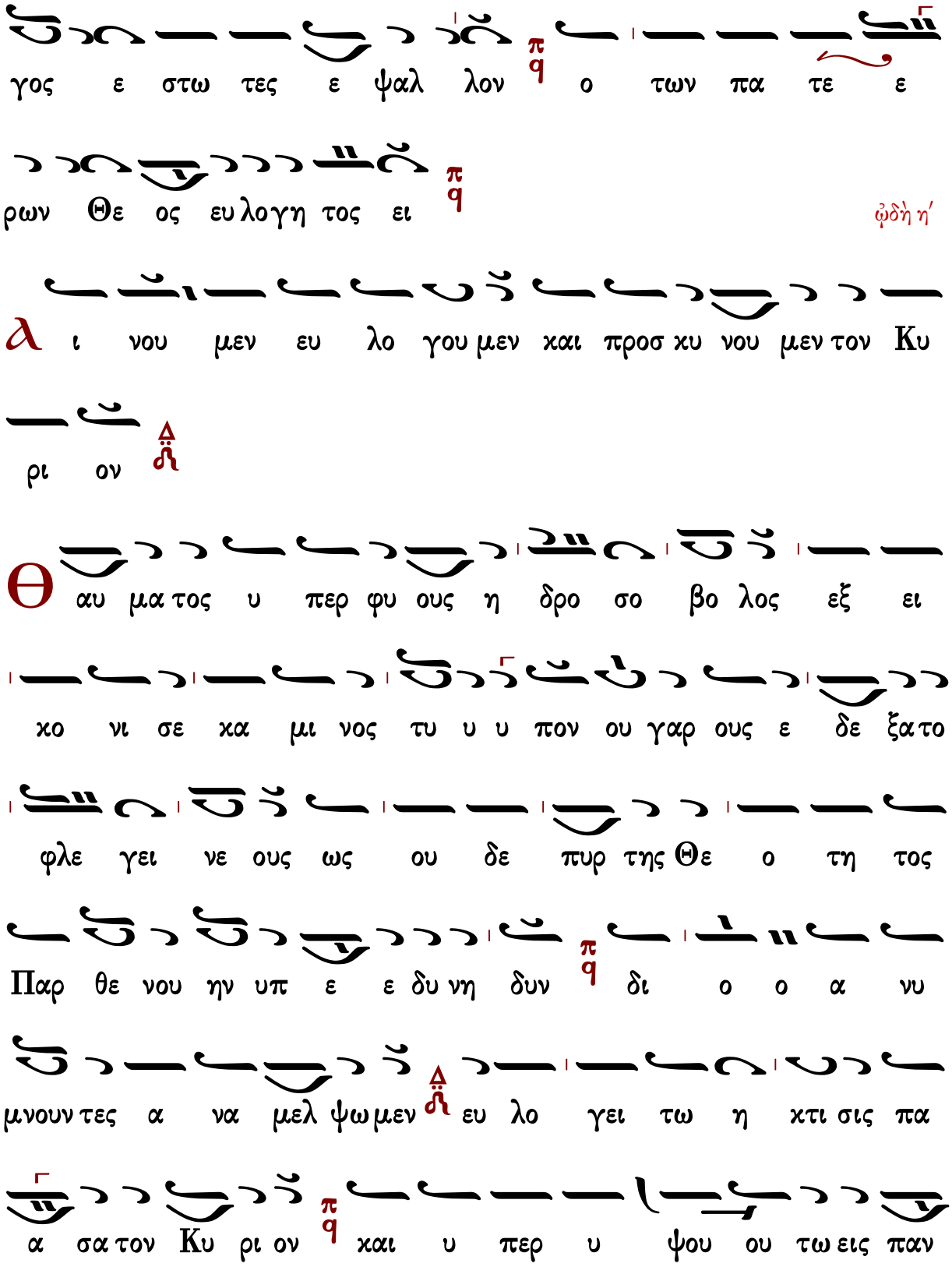

ρευ σε ως την τε χου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον

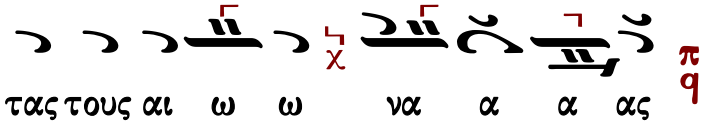
ᾠδὴ ζ′

Οι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ σε

βους προσ τα γμα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ ρο ος

α πει λην ουκ ε πτο η θησαν αλλ εν με σω της φλο

γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα τε ε
ρων Θε ος ευ λο γη τος ει
ᾠδὴ η΄
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον Κυ
ρι ον
Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ ει
χο νι σε κα μι νος τυ υ υ πον ου γαρ ους ε δε ξα το
φλε γει νε ους ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
Παρ θε νου ην υπ ε ε δυ νη δυν δι ο ο α νυ
μνουν τες α να μελ ψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις πα
α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψου ου τω εις παν

Ἀργαὶ

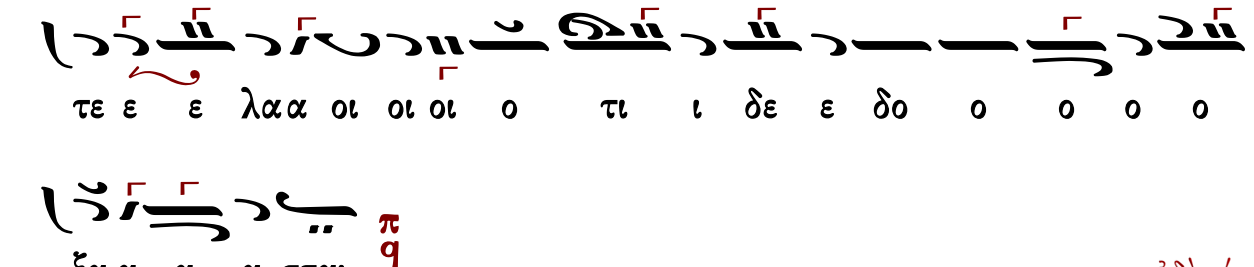
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

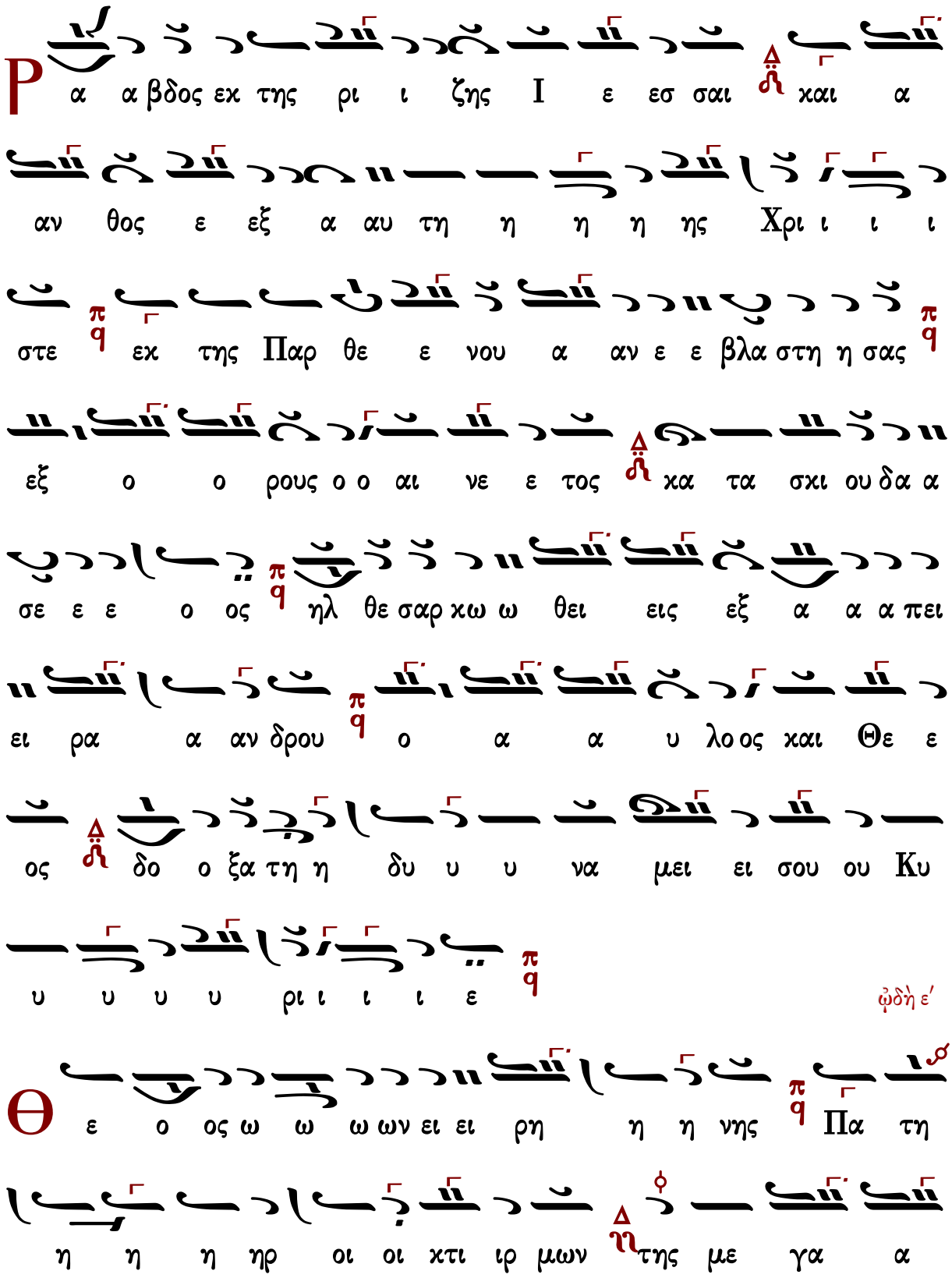
ᾠδὴ α΄
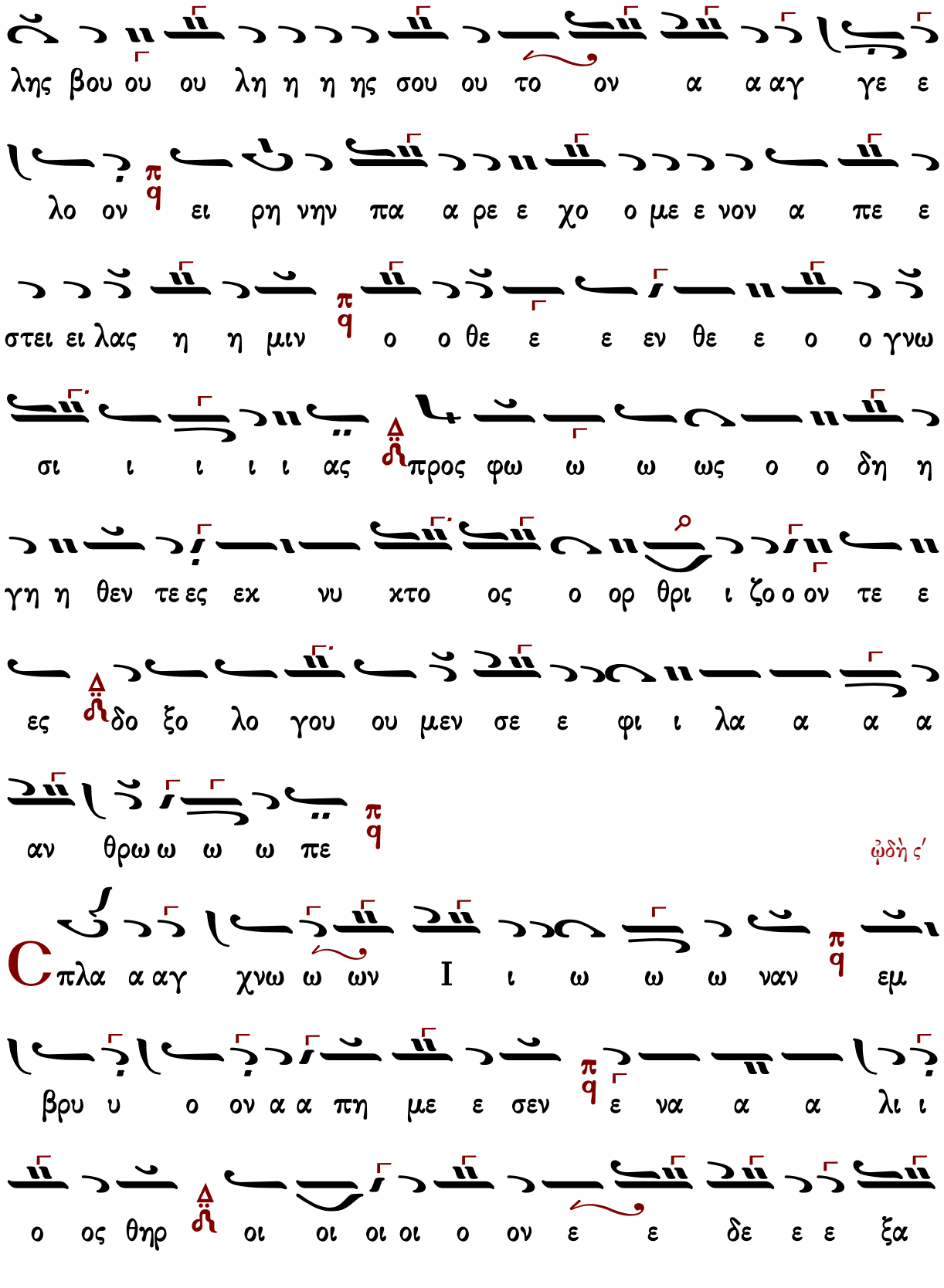
Ἦχος Πα

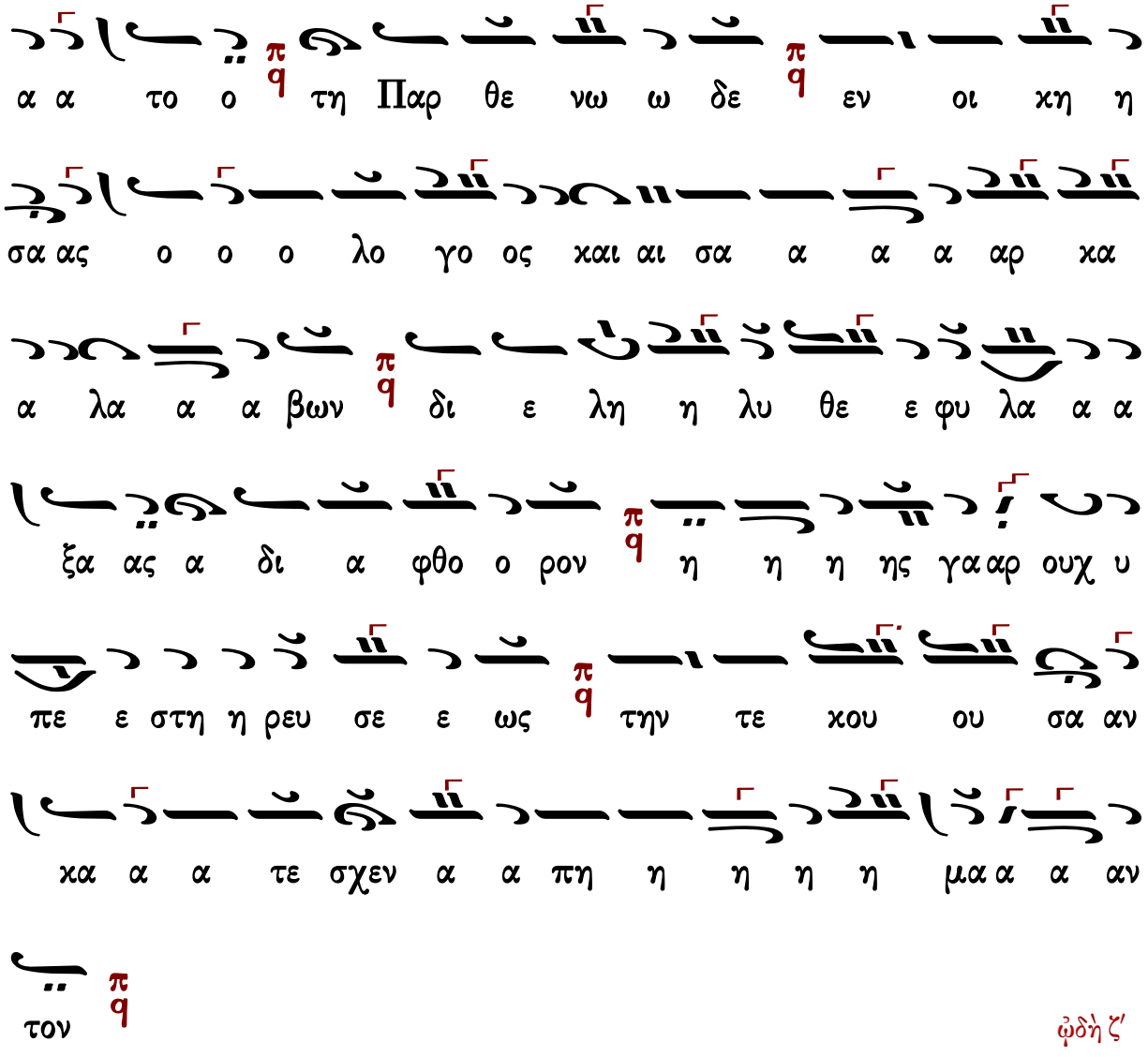
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.7*
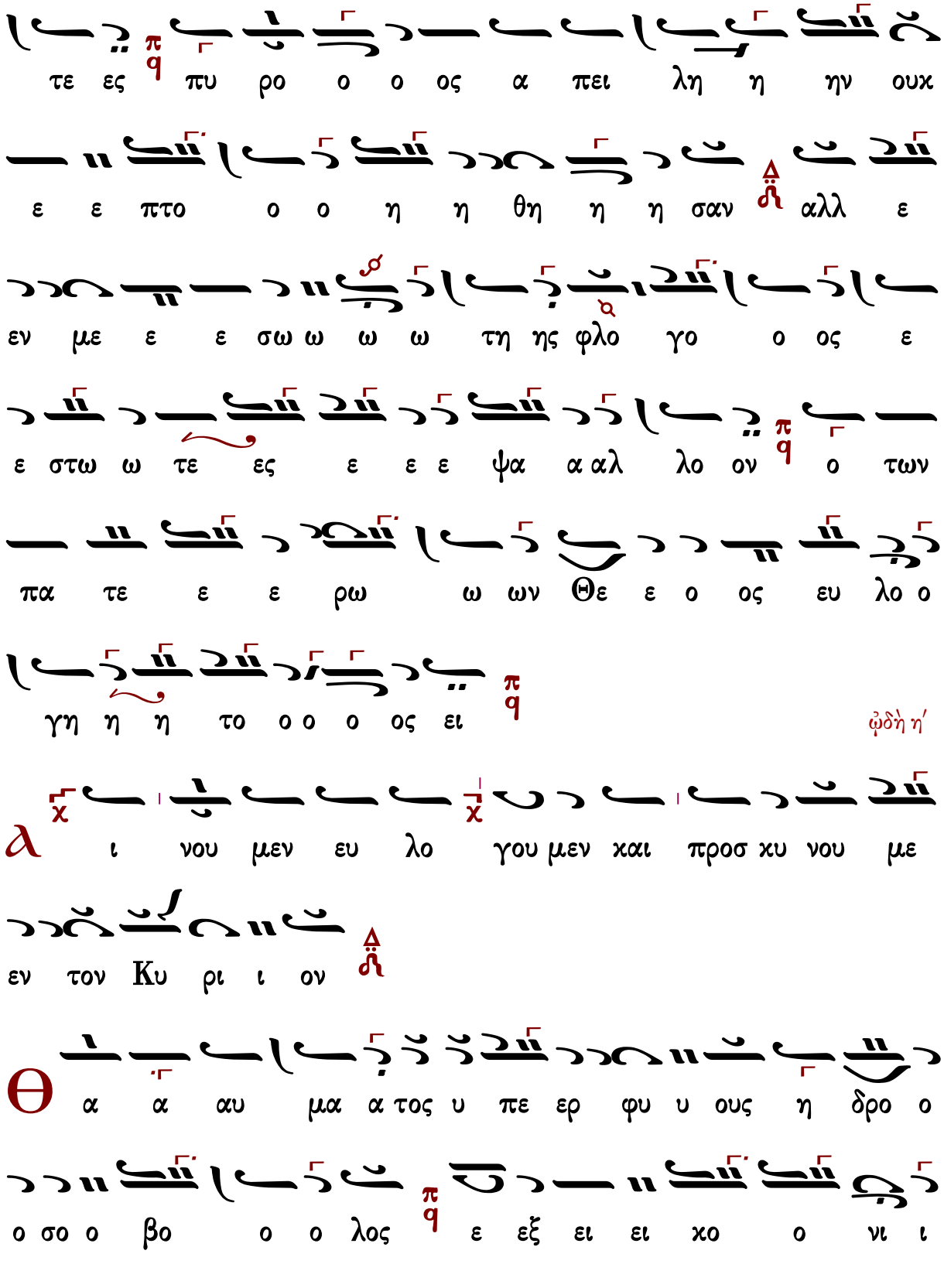

τε ε ε λαα οι οι οι ο τι ι δε ε δο ο ο ο ο
ξα α α α σται
ὠδὴ γ΄
Τ ω προ τω ω ων αι αι ω ω ω νων εκ πα τρο
ος γε εν νη η η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ε ευ
στω ως υι υι υι ω και επ ε σχα α των ε εκ
παρ θε ε ε ε νου σα α α αρ χω θε εν τι ι α
α σπο ο ο ρως Χρι στω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν ο α
νυ ψω ω σας το κε ε ε ρας η η μων χορὸς α΄ α α γι ο
ος ει ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε
ὠδὴ δ΄

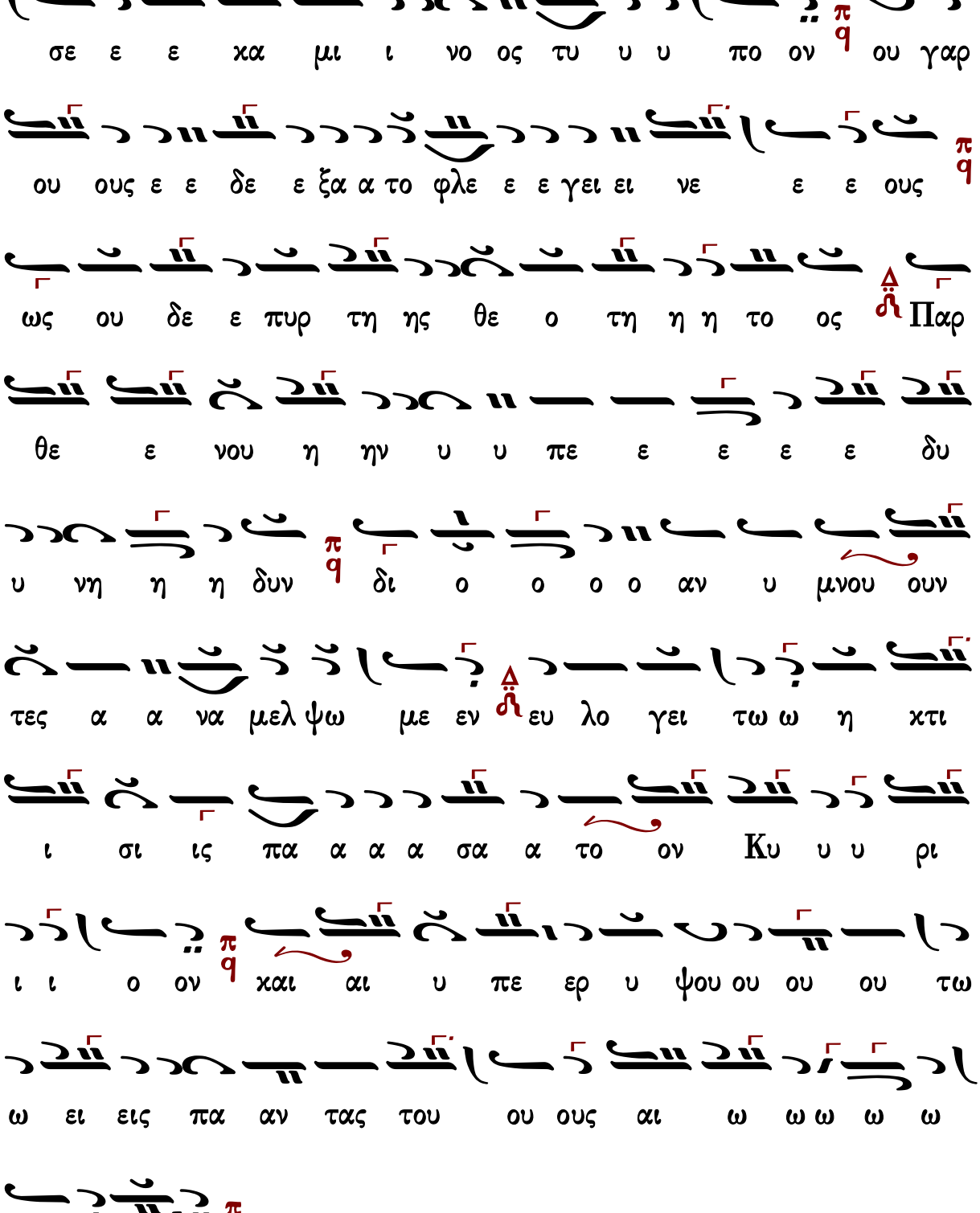

Ρ α α βδος εκ της ρι ι ζης Ι ε εσ σαι και α
αν θος ε εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι ι
στε εκ της Παρ θε ε νου α αν ε ε βλα στη η σας
εξ ο ο ρους ο ο αι νε ε τος κα τα σκι ου δα α
σε ε ε ο ος ηλ θε σαρ κω ω θει εις εξ α α α πει
ει ρα α αν δρου ο α α υ λο ος και Θε ε
ος δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου ου Κυ
υ υ υ υ ρι ι ι ι ε
ᾠδὴ ε′
Θ ε ο ος ω ω ω ων ει ει ρη η η νης Πα τη
η η η ηρ οι οι κτι ιρ μων της με γα α

λης βου ου ου λη η η ης σου ου το ον α α αγ γε ε
λο ον π q ει ρη νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α πε ε
στει ει λας η η μιν π q ο ο θε ε ε εν θε ε ο ο γνω
σι ι ι ι ι ας προς φω ω ω ως ο ο δη η
γη η θεν τε ες εχ νυ χτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον τε ε
ες δο ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα α α α
αν θρω ω ω ω πε π q
ᾠδὴ ς′
C πλα α αγ χνω ω ων I ι ω ω ω ναν π q εμ
βρυ υ ο ον α α πη με ε σεν π q ε να α α λι ι
ο ος θηρ οι οι οι οι ο ον ε ε δε ε ε ξα

α α το ο τη Παρ θε νω ω δε εν οι χη η
σα ας ο ο ο λο γο ος χαι αι σα α α α αρ χα
α λα α α βων δι ε λη η λυ θε ε φυ λα α α
ξα ας α δι α φθο ο ρον η η η ης γα αρ ουχ υ
πε ε στη η ρευ σε ε ως την τε χου ου σα αν
χα α α τε σχεν α α πη η η η μα α α αν
τον
Ο ι παι αι δες ευ σε βει ει α συ υ υ υν τρα α φε
ε εν τες δυσ σε ε ε βου ους προσ τα α γμα
το ο ος χα α τα α φρο ο νη η η σα α αν

ᾠδὴ ζ΄

τε ες πυ ρο ο ο ος α πει λη η ην ουκ
ε ε πτο ο ο η η θη η η σαν αλλ ε
εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο γο ο ος ε
ε στω ω τε ες ε ε ε ψα α αλ λο ον ο των
πα τε ε ε ρω ω ων Θε ε ο ος ευ λο ο
γη η η το ο ο ο ος ει
ᾠδὴ η′
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με
εν τον Κυ ρι ι ον
α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ ους η δρο ο
ο σο ο βο ο ο λος ε εξ ει ει χο ο νι ι

σε ε ε χα μι ι νο ος τυ υ υ πο ον ου γαρ
ου ους ε ε δε ε ξα α το φλε ε ε γει ει νε ε ε ους
ως ου δε ε πυρ τη ης θε ο τη η η το ος Παρ
θε ε νου η ην υ υ πε ε ε ε ε δυ
υ νη η η δυν δι ο ο ο ο αν υ μνου ουν
τες α α να μελ ψω με εν ευ λο γει τω ω η χτι
ι σι ις πα α α α σα α το ον Κυ υ υ ρι
ι ι ο ον χαι αι υ πε ερ υ ψου ου ου ου τω
ω ει εις πα αν τας του ου ους αι ω ω ω ω ω
να α α ας

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου8
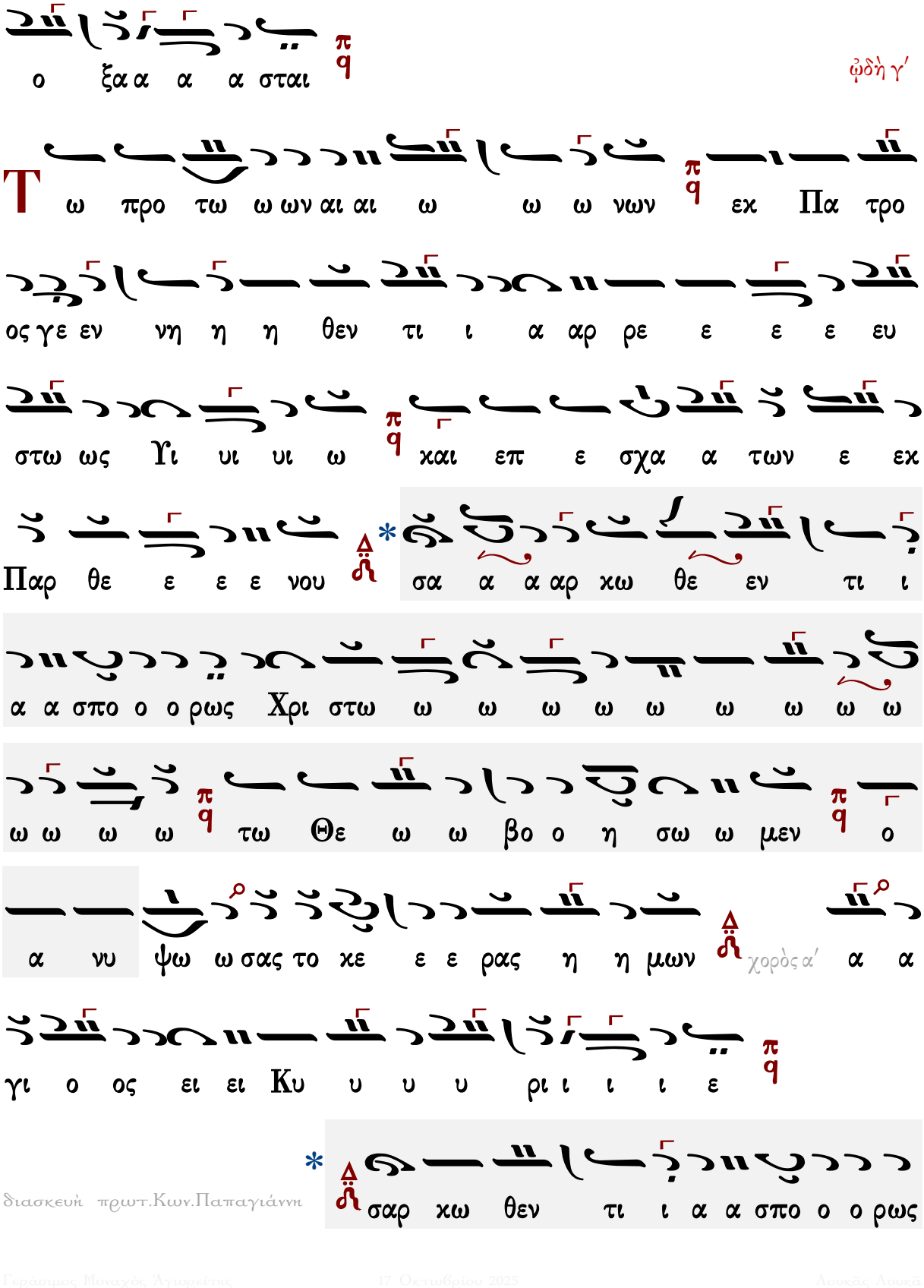
ᾠδὴ α΄

Ἦχος ἡ Πα

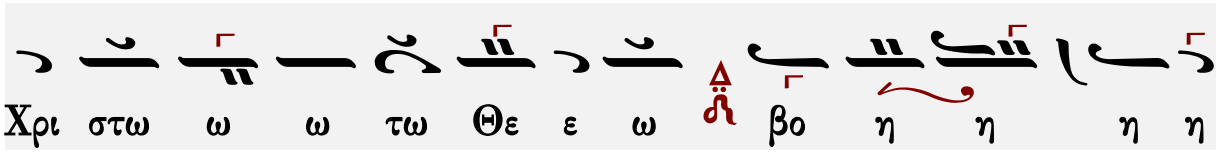
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.375/2712*

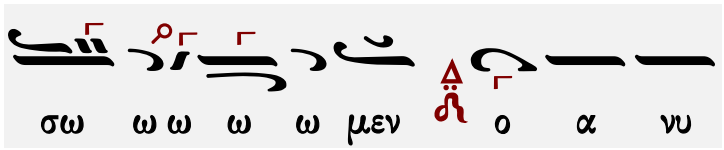

8 Εἰς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφρὰς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων. Οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν παραθέτομεν μεθ' ἑκάστην καταβασίαν.

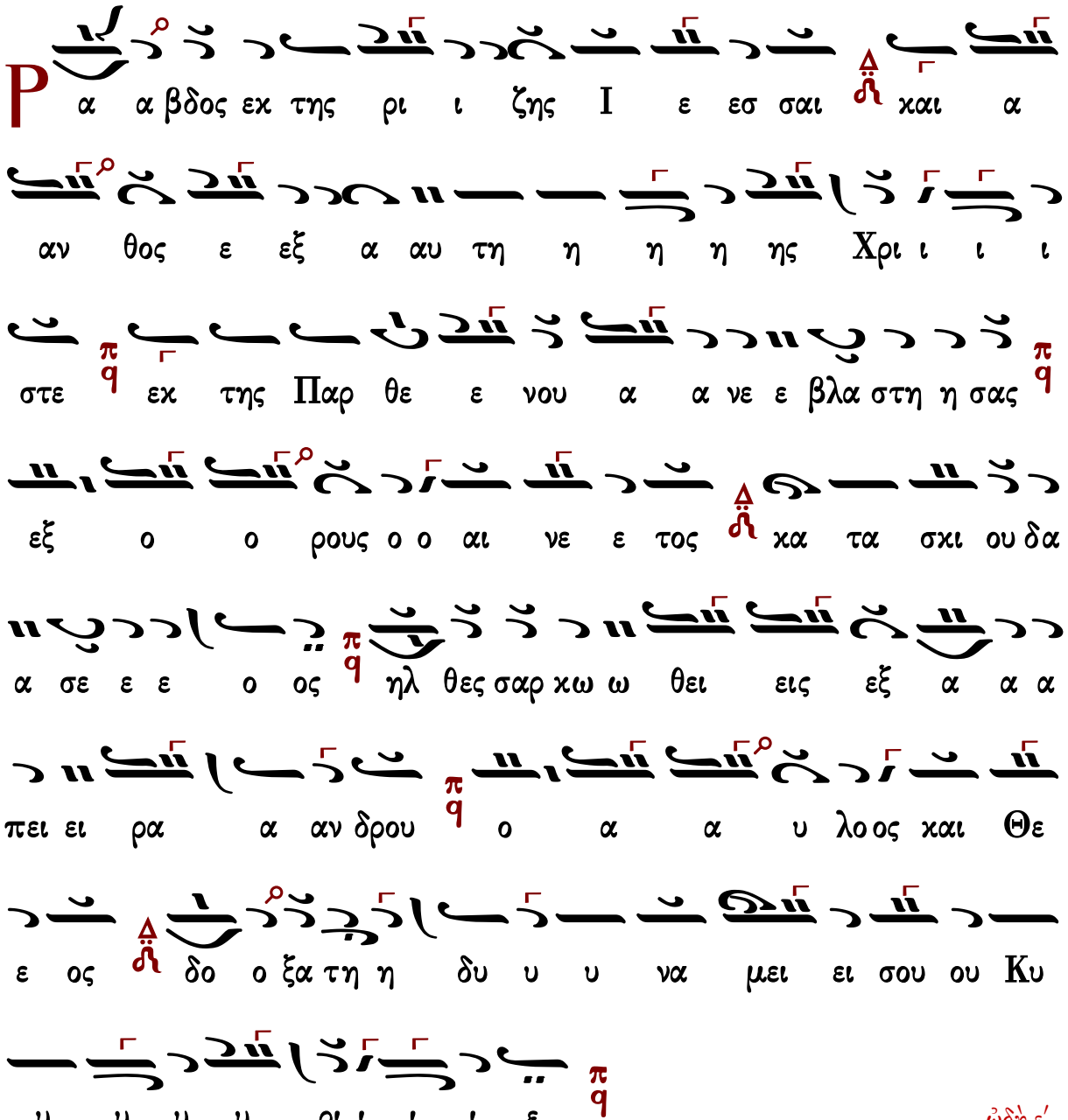

διασκευὴ πρωτ.Κων.Παπαγιάννη

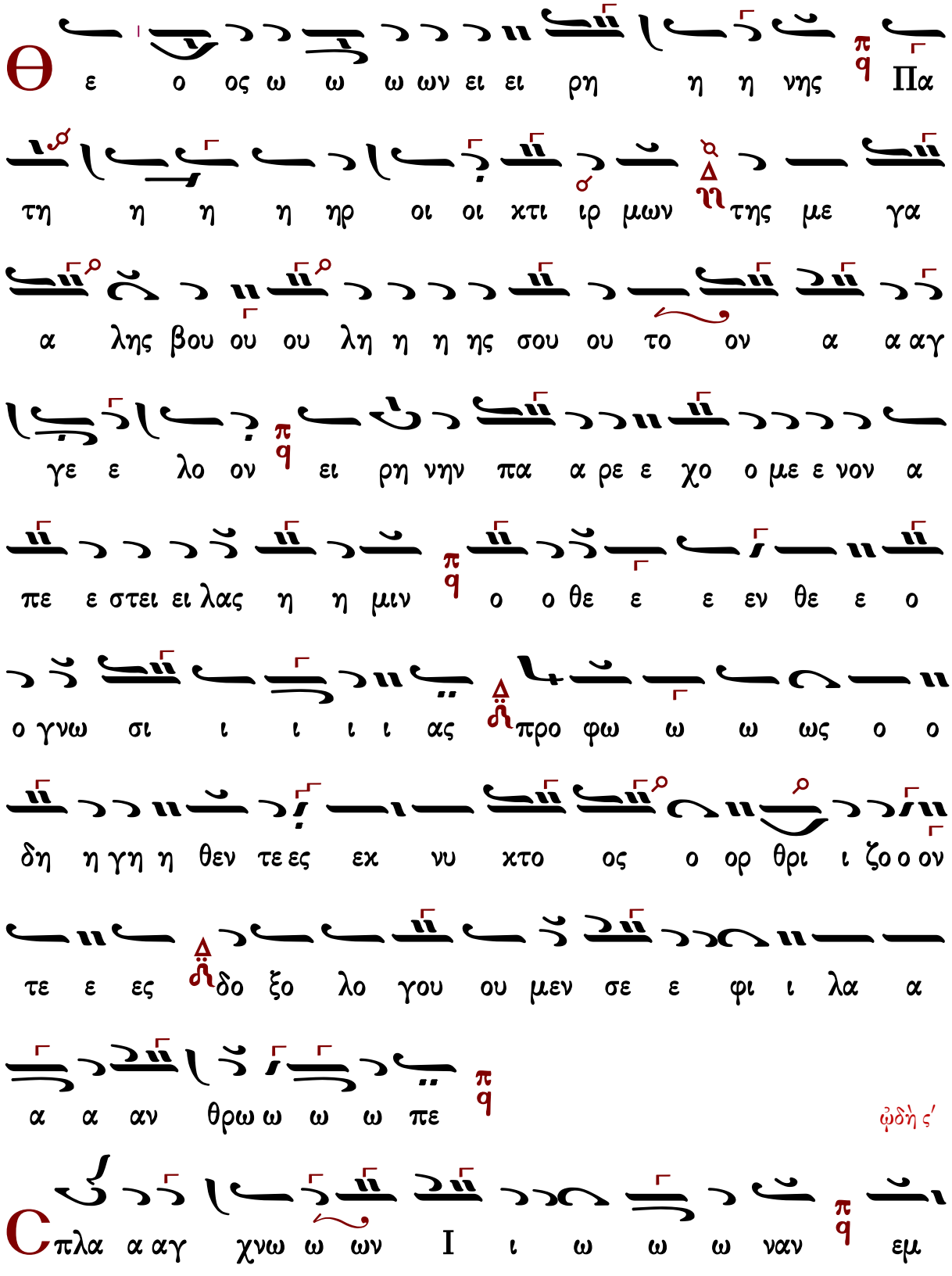

Χρι στω ω ω τω Θε ε ω βο η η η η

σω ω ω ω μεν ο α νυ ...

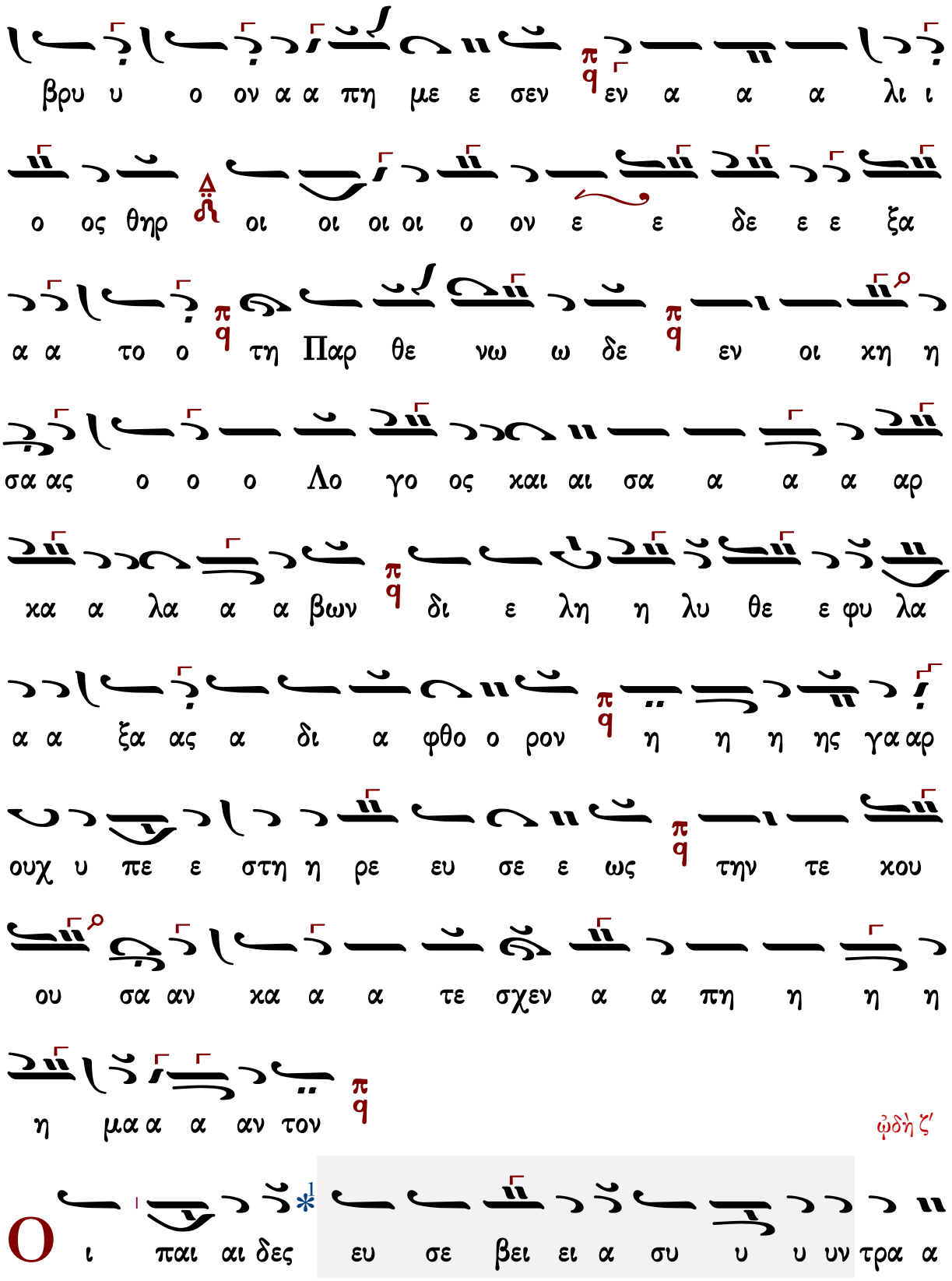
ᾠδὴ δ΄
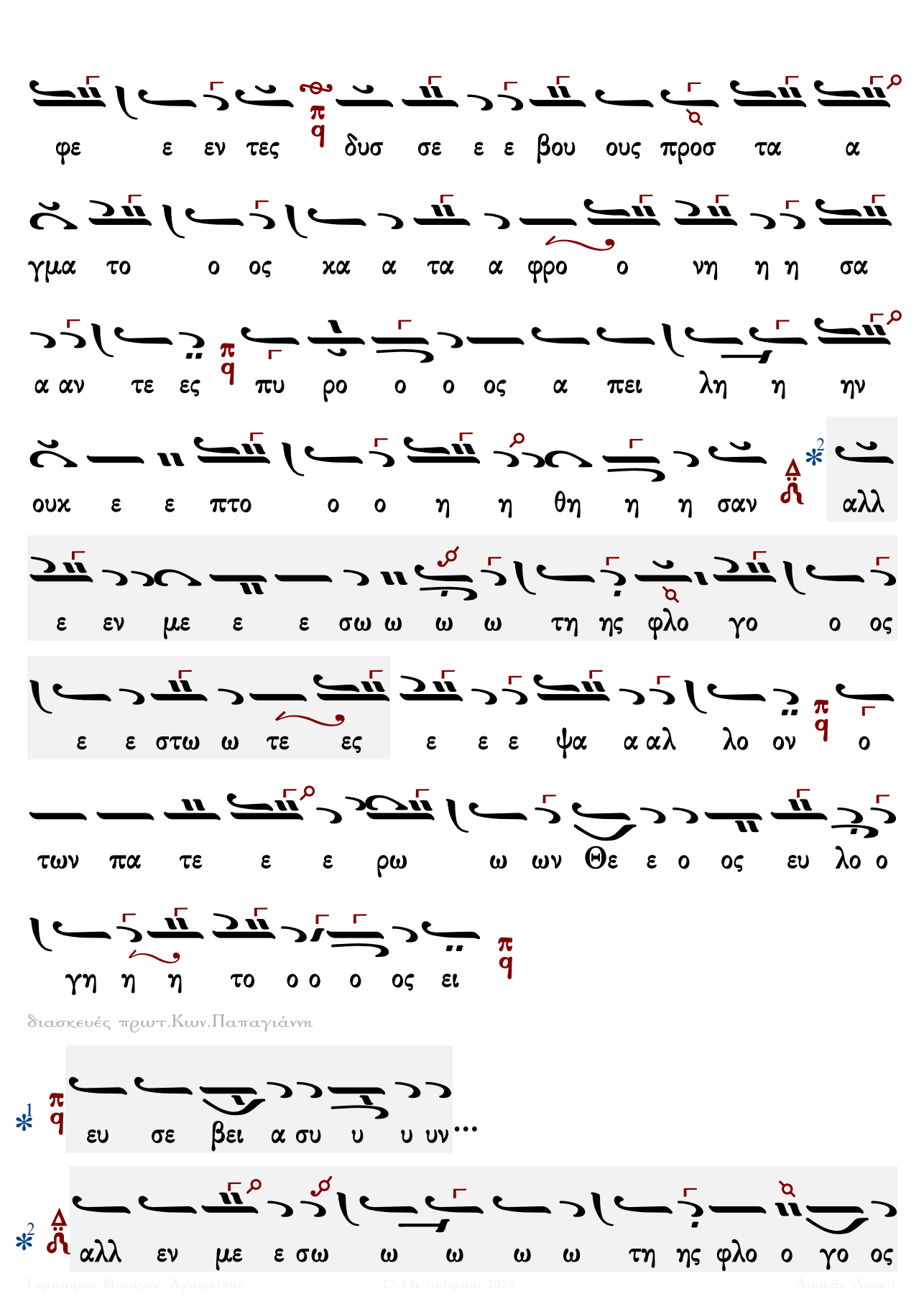

Π α α βδος εκ της ρι ι ζης Ι ε εσ σαι και α
αν θος ε εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι ι
στε εκ της Παρ θε ε νου α α νε ε βλα στη η σας
εξ ο ο ρους ο ο αι νε ε τος κα τα σχι ου δα
α σε ε ε ο ος ηλ θες σαρ κω ω θει εις εξ α α α
πει ει ρα α αν δρου ο α α υ λο ος και Θε
ε ος δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου ου Κυ
υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

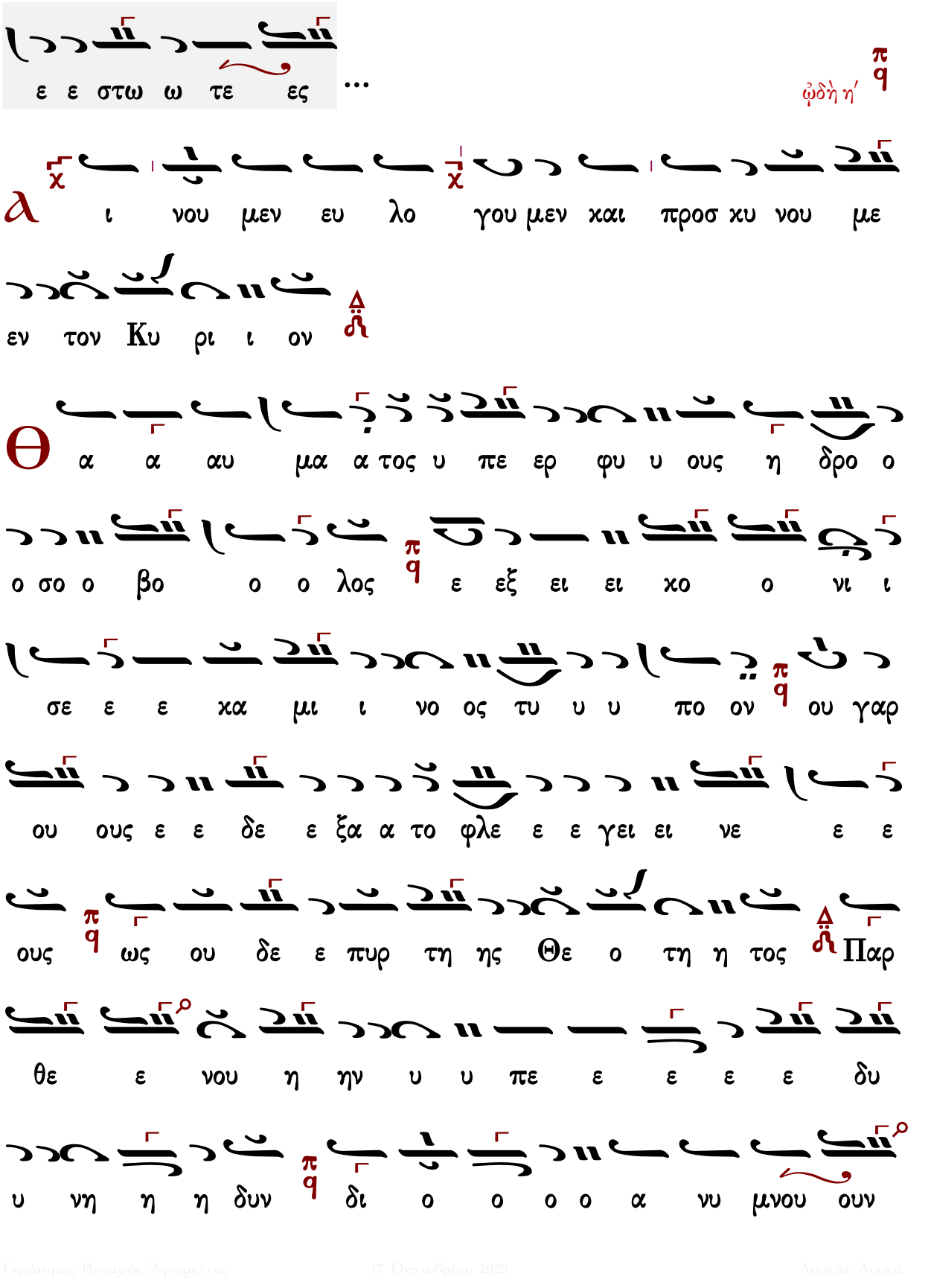
ᾠδὴ ε΄

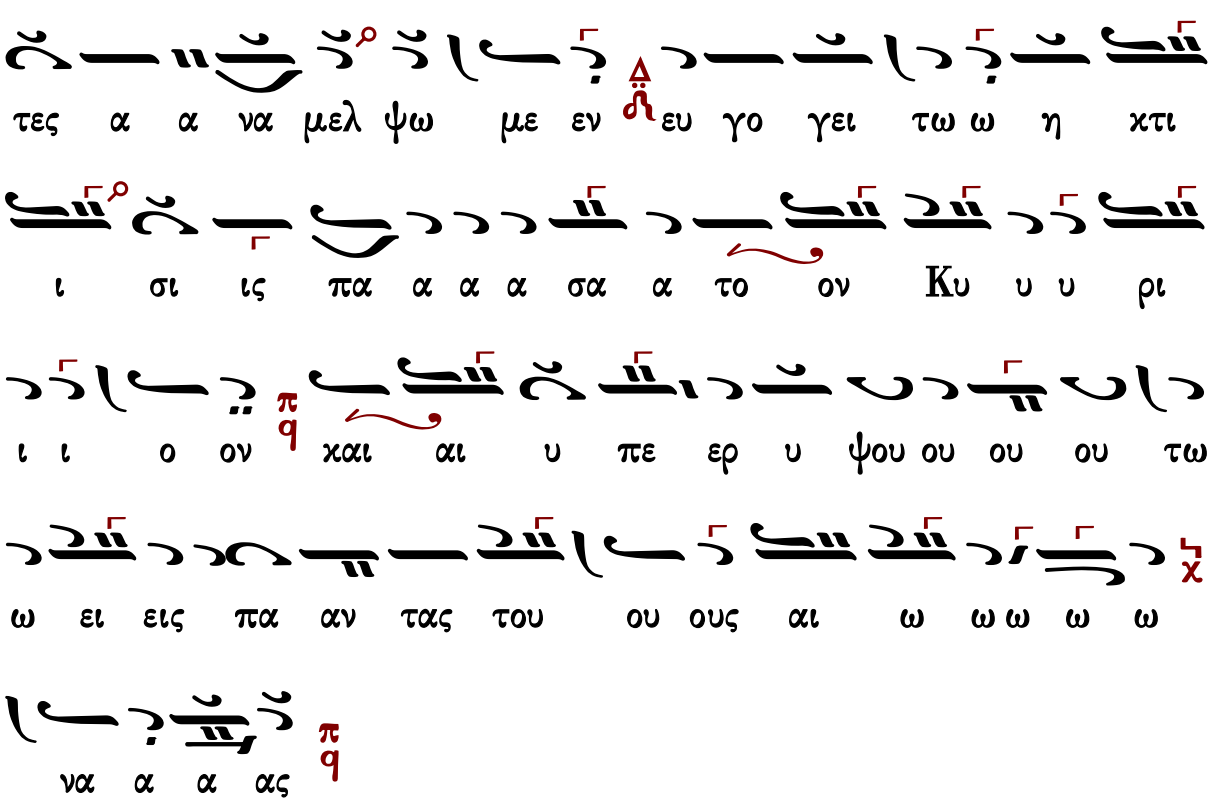

Θε ος ως ων ει ρη νης Πα
τη η η ηρ οι χτι ιρ μων της με γα
α λης βου ου ου λη η η ης σου ου το ον α α αγ
γε ε λο ον ει ρη νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α
πε ε στει ει λας η η μιν ο ο θε ε ε εν θε ε ο
ο γνω σι ι ι ι ι ας προ φω ω ω ως ο ο
δη η γη η θεν τε ες εκ νυ χτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον
τε ε ες δο ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα α
α α αν θρω ω ω ω πε
Cπλα α αγ χνω ω ων I ι ω ω ω ναν εμ

ᾠδὴ ς′

βρυ υ ο ον α α πη με ε σεν εν α α α λι ι
ο ος θηρ οι οι οι οι ο ον ε ε δε ε ε ξα
α α το ο τη Παρ θε νω ω δε εν οι χη η
σα ας ο ο ο Λο γο ος χαι αι σα α α α αρ
χα α λα α α βων δι ε λη η λυ θε ε φυ λα
α α ξα ας α δι α φθο ο ρον η η η ης γα αρ
ουχ υ πε ε στη η ρε ευ σε ε ως την τε χου
ου σα αν χα α α τε σχεν α α πη η η η
η μα α α αν τον
ὠδὴ ζ΄
Ο ι παι αι δες ευ σε βει ει α συ υ υ υν τρα α

φε ε εν τες δυσ σε ε ε βου ους προσ τα α
γμα το ο ος κα α τα α φρο ο νη η η σα
α αν τε ες πυ ρο ο ο ος α πει λη η ην
ουκ ε ε πτο ο ο η η θη η η σαν αλλ
ε εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο γο ο ος
ε ε στω ω τε ες ε ε ε ψα α αλ λο ον ο
των πα τε ε ε ρω ω ων Θε ε ο ος ευ λο ο
γη η η το ο ο ος ει
διασκευές πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
ευ σε βει α συ υ υ υν...
αλλ εν με ε σω ω ω ω ω τη ης φλο ο γο ος

ε ε στω ω τε ες ...
ὠδὴ η΄
α ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ χυ νου με
εν τον Κυ ρι ι ον
Θ α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ ους η δρο ο
ο σο ο βο ο ο λος ε εξ ει ει χο ο νι ι
σε ε ε χα μι ι νο ος τυ υ υ πο ον ου γαρ
ου ους ε ε δε ε ξα α το φλε ε ε γει ει νε ε ε
ους ως ου δε ε πυρ τη ης Θε ο τη η τος Παρ
θε ε νου η ην υ υ πε ε ε ε ε δυ
υ νη η η δυν δι ο ο ο ο α νυ μνου ουν

Τιμιωτέρα ἦχος α΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 — ἦχος α΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς

πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Θρασυβούλου Στανίτσα	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1

Ἦχος

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

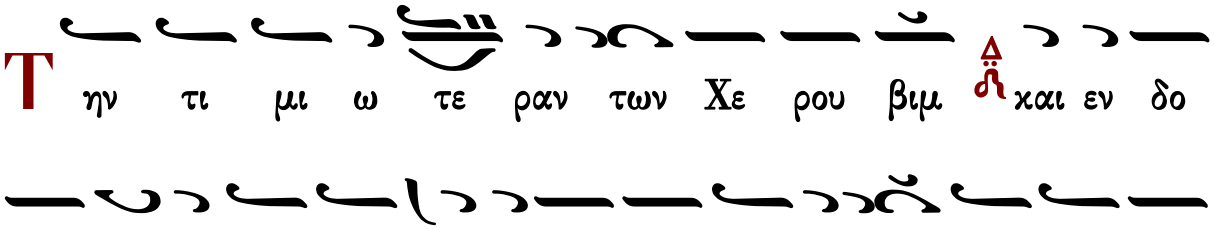
∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

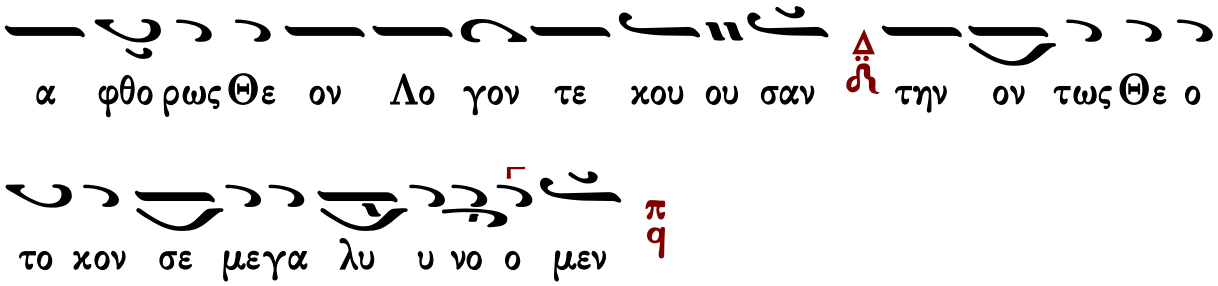
∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

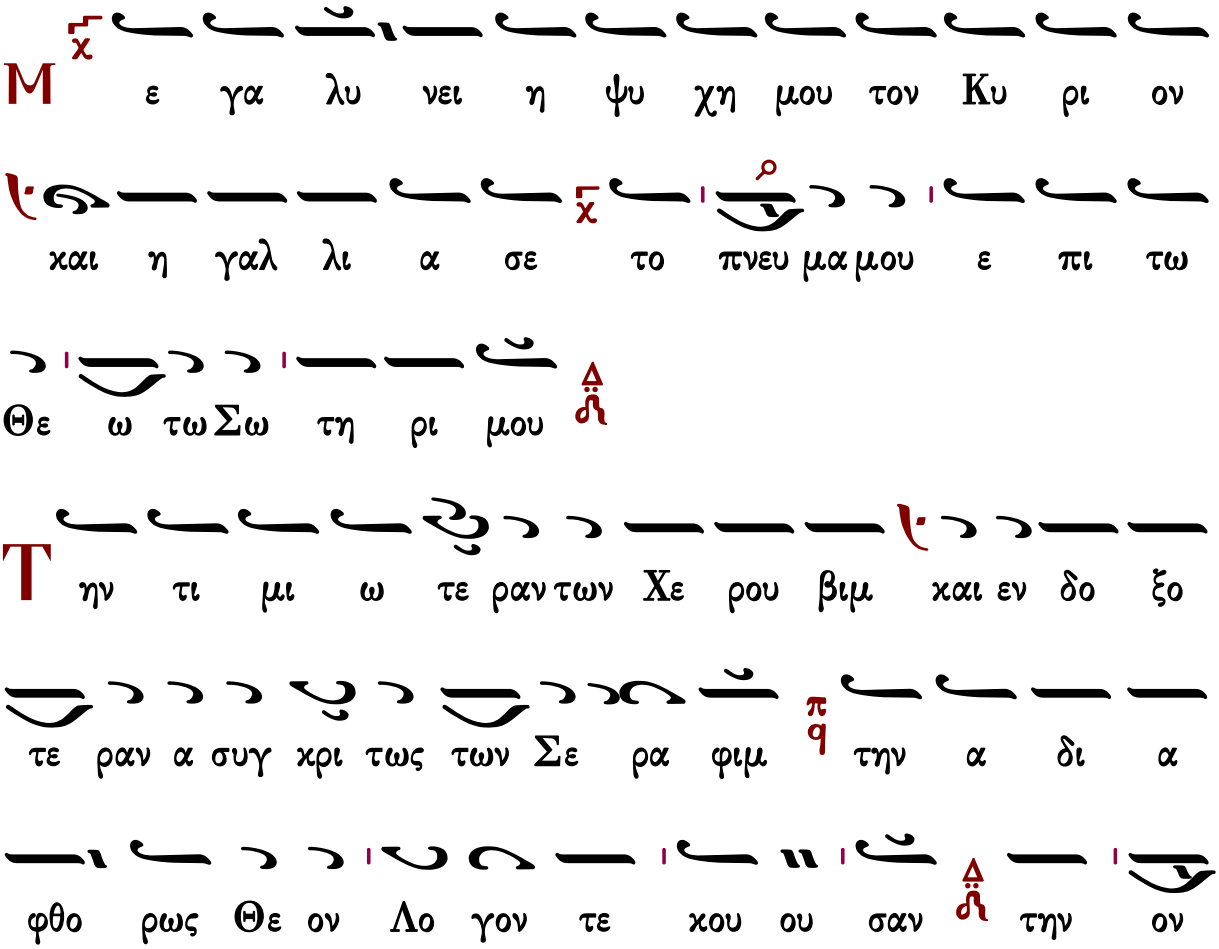

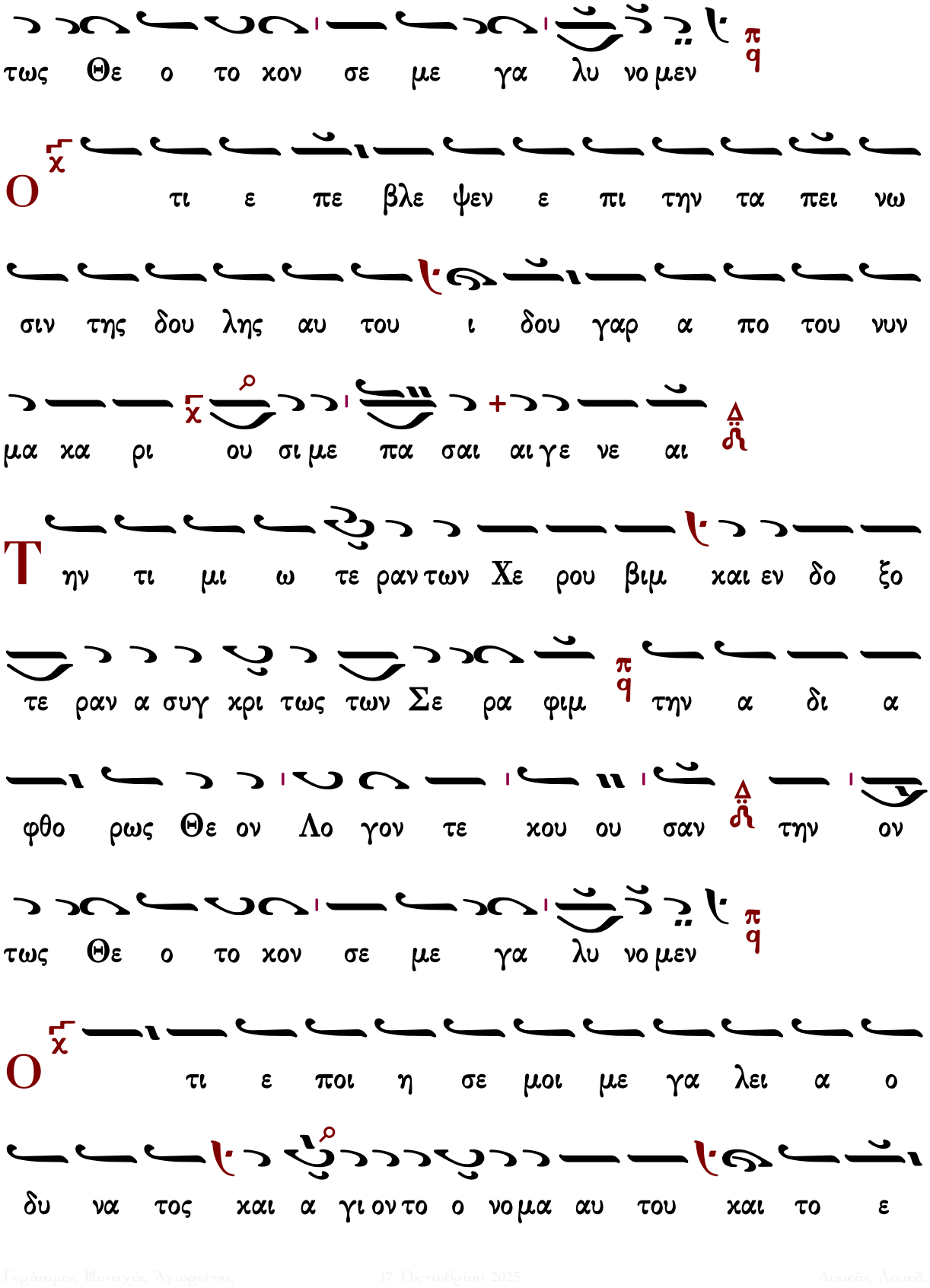

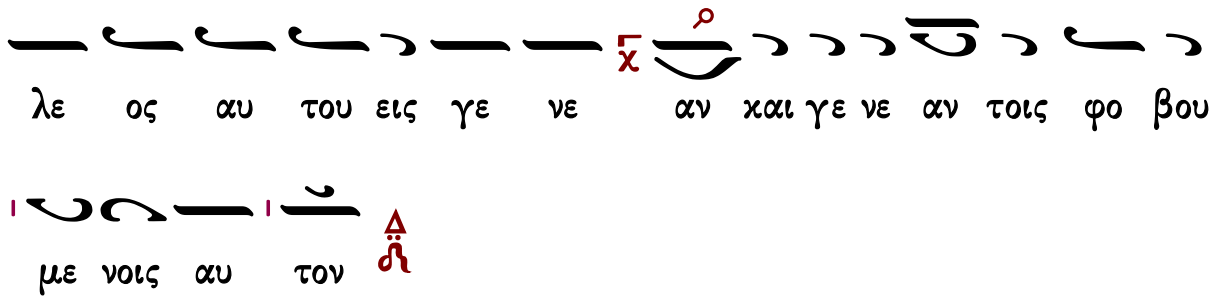
Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2013*

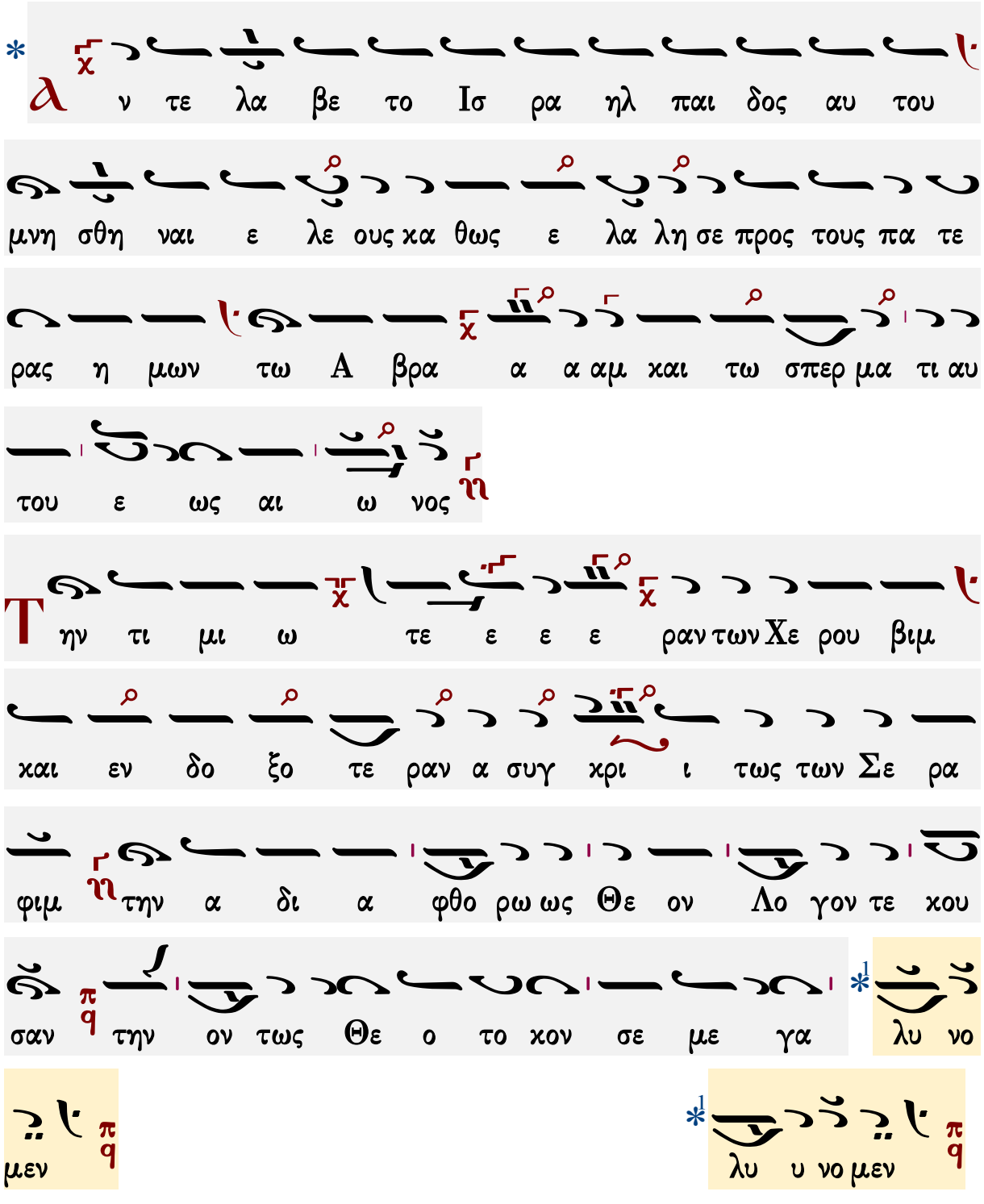

τως Θε ο το χον σε με γα λυ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν
μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε με γα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε

λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ τη την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν τη ν ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν
Θ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι
α καρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου ου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε με γα λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω
σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θω
ω ων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε χου
σαν την ον τως Θε ο το χον σε με γα λυ νο

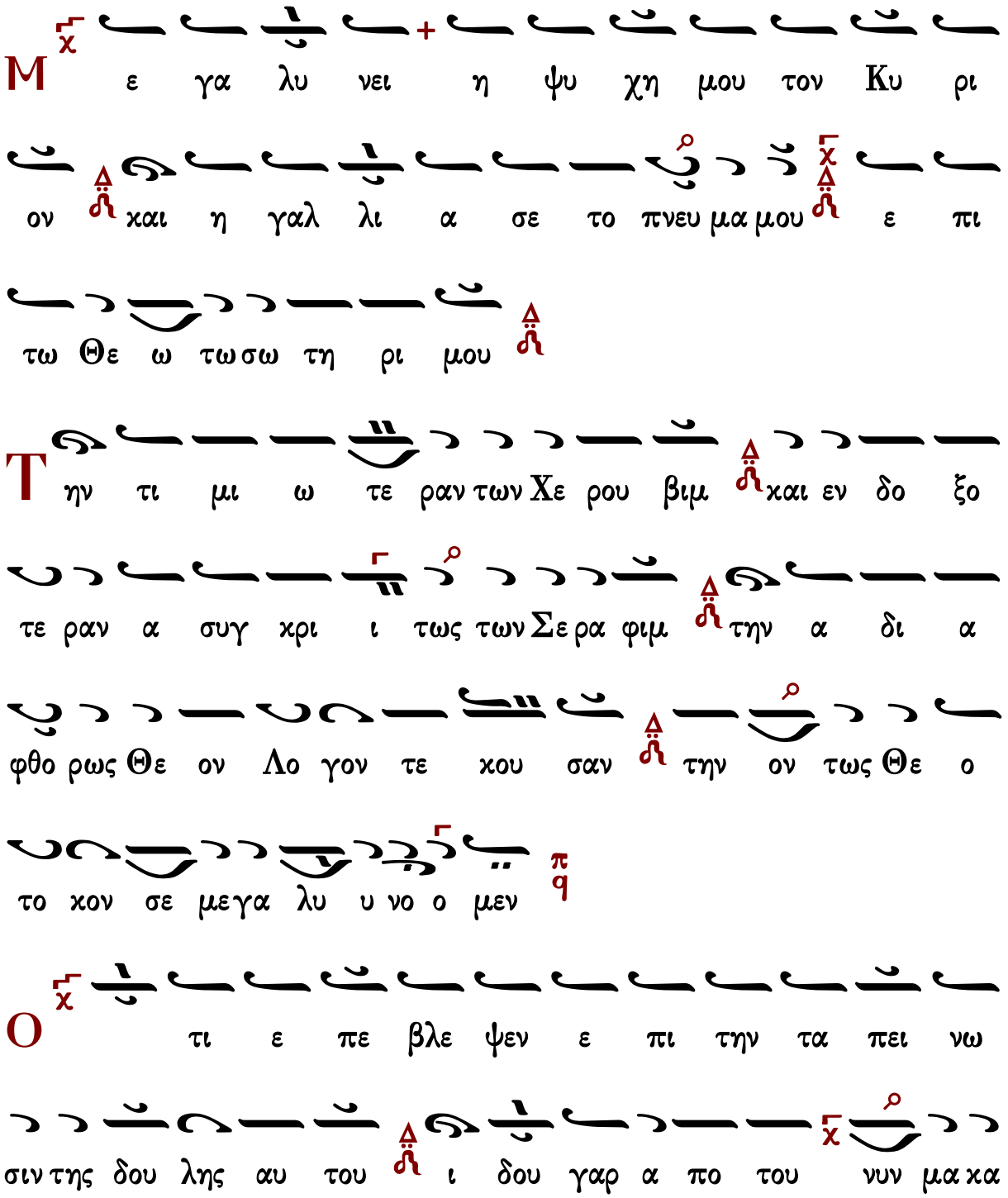
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως

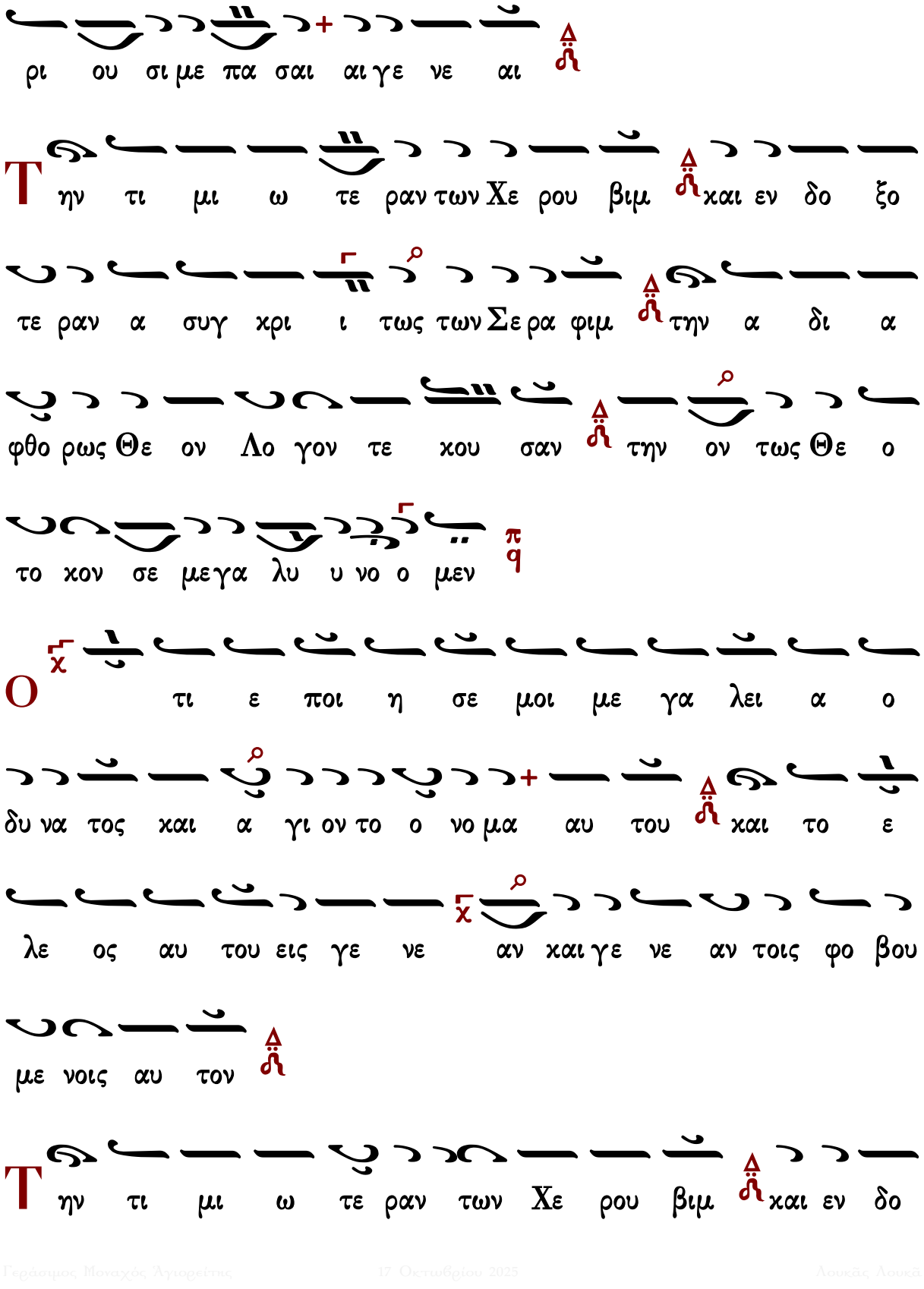

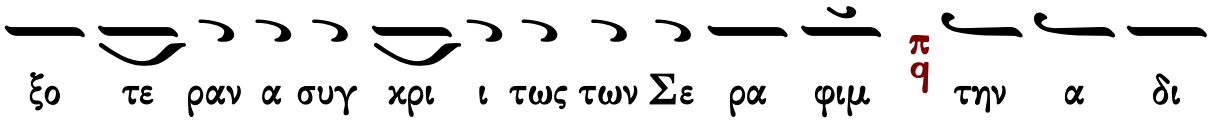
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

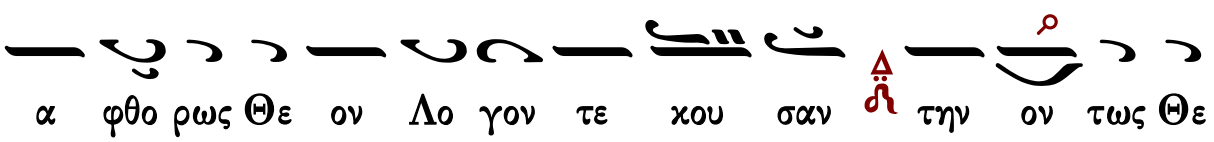
Ἦχος δ Πα

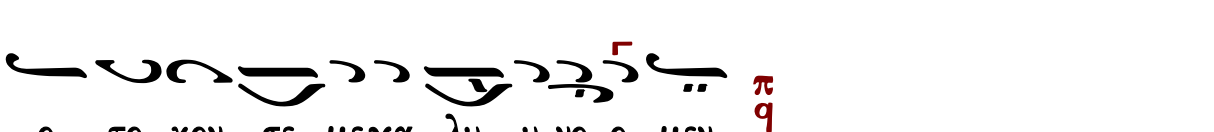
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.19#

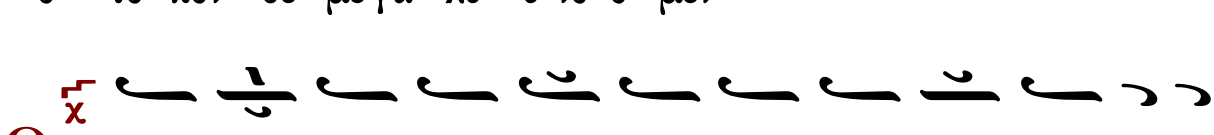

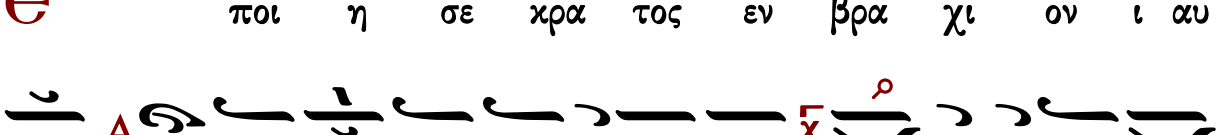

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε
λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

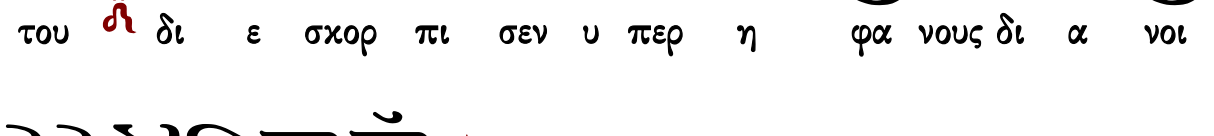

ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

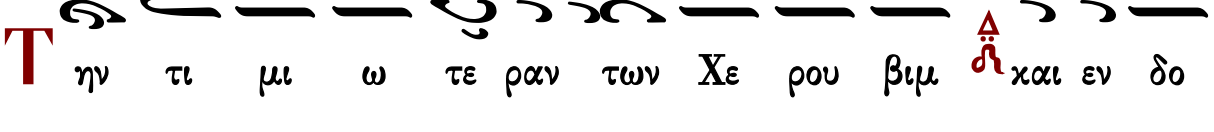

ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

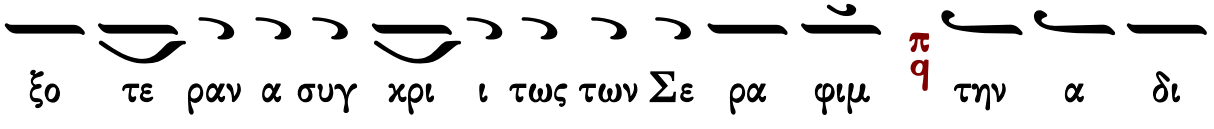

Θε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ον ι αυ

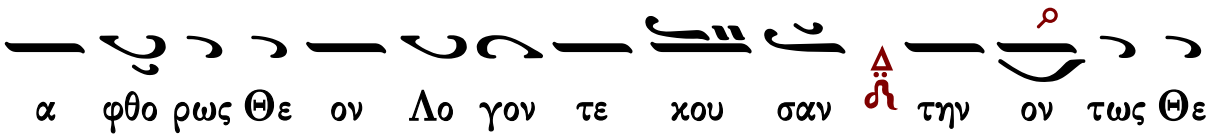

του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι
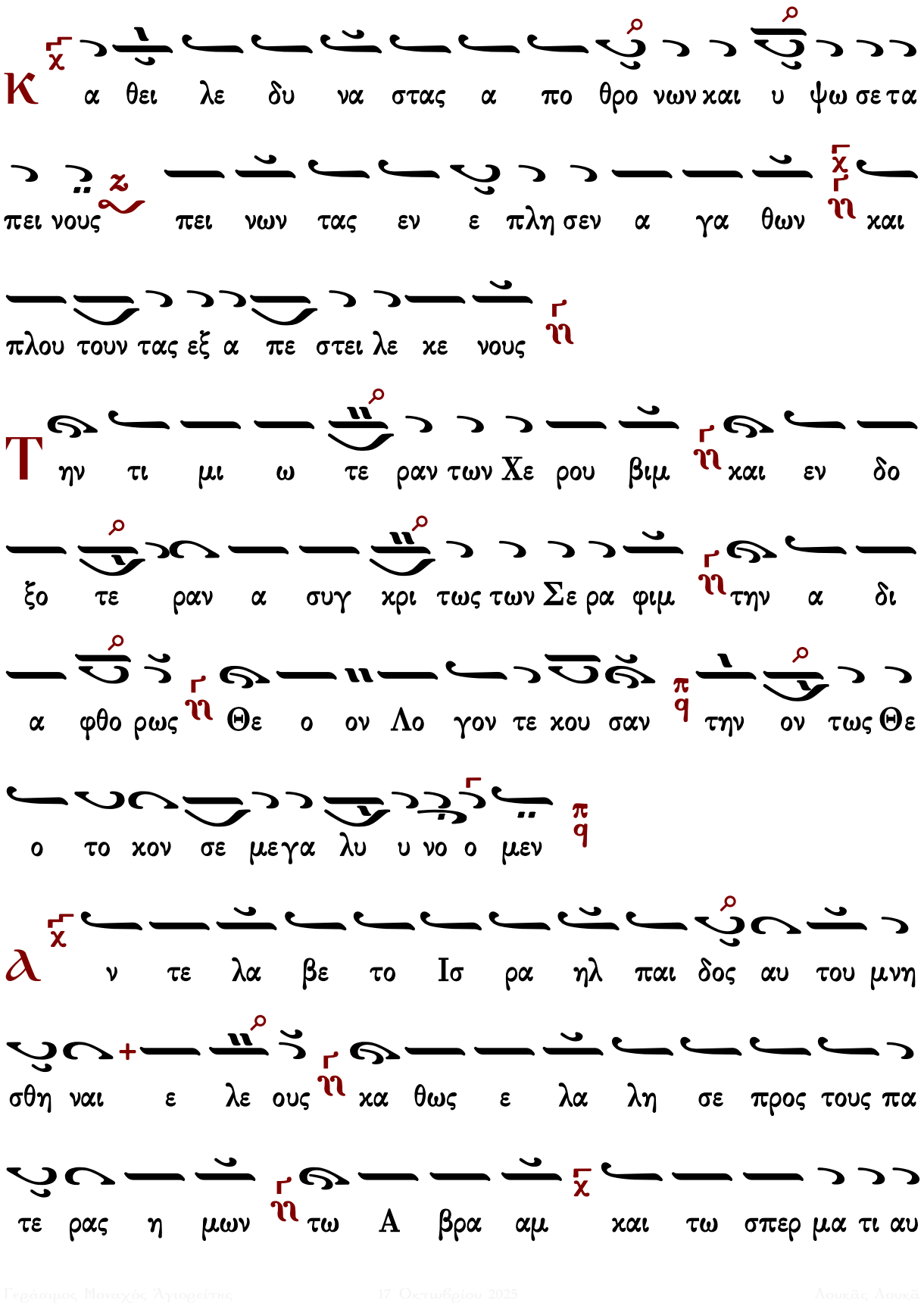

α καρ δι ας αυ των

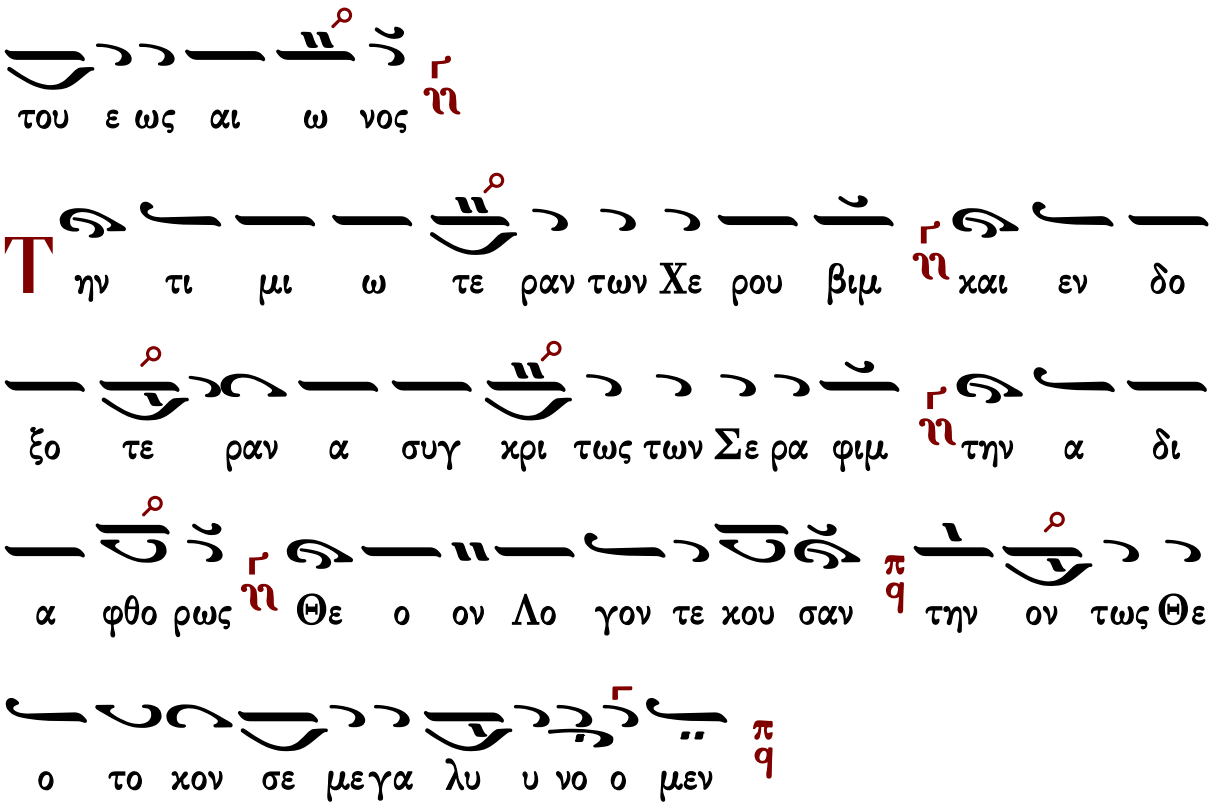

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα
πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων και
πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν
Ἀ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη
σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος α΄

[Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.]
Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἀργὴ		Σύντομος
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

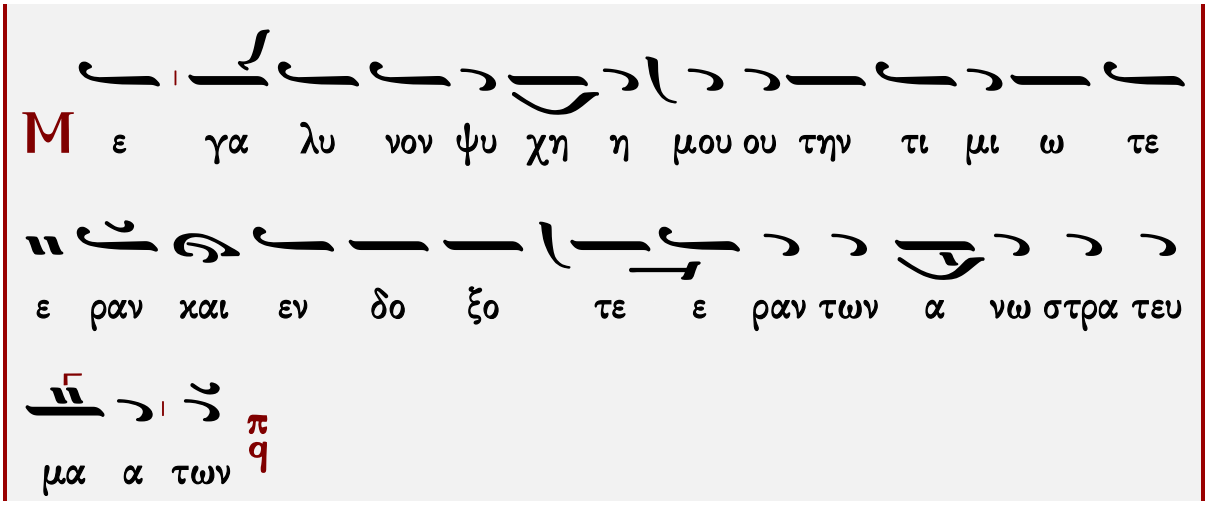
Σύντομος

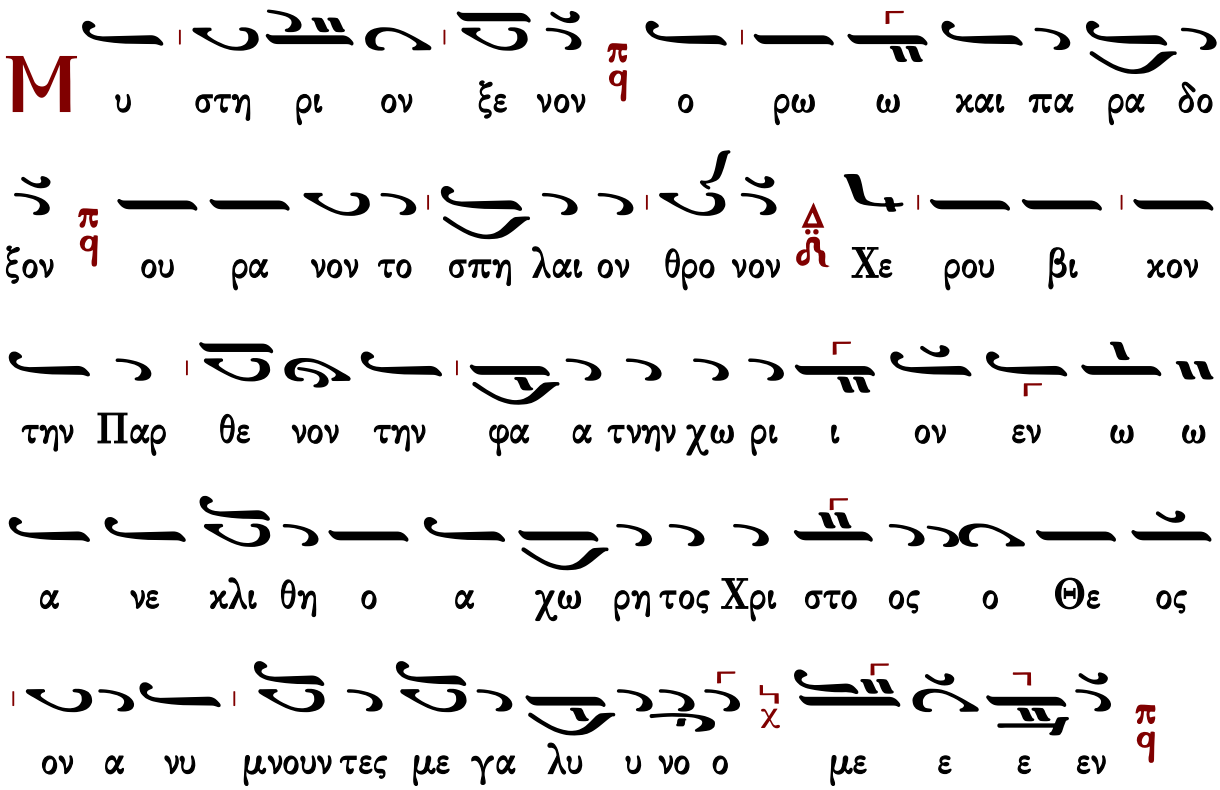
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.265#

Ἀργὴ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

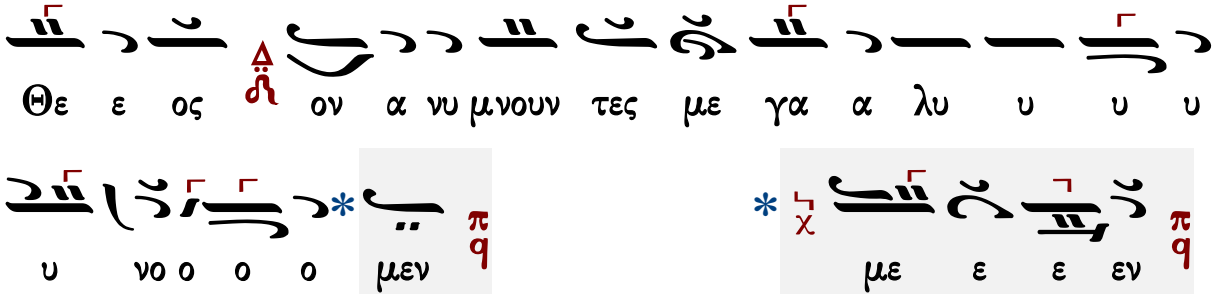
ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.15#

Μ ε γα α λυ νο ον ψυ υ υ χη η η μου ου ου
ου τη ην τι μι ι ω ω τε ε ε ρα αν
και αι ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ρα αν τω ων α
α νω στρα α α τευ μα α α α των

Μ υ στη η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε ε νον ο ρω
ω ω και αι πα α ρα α δο ο ο ξο ον Ου ρα
νο ο ον το σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο νο ον
Χε ρου ου ου ου βι χον την Πα αρ θε ε ε νον την φα α
τνην χω ω ρι ι ι ον ε νω ω ω ω α νε
χλι ι ι θη ο ο α χω ρη το ος Χρι στο ο ος ο

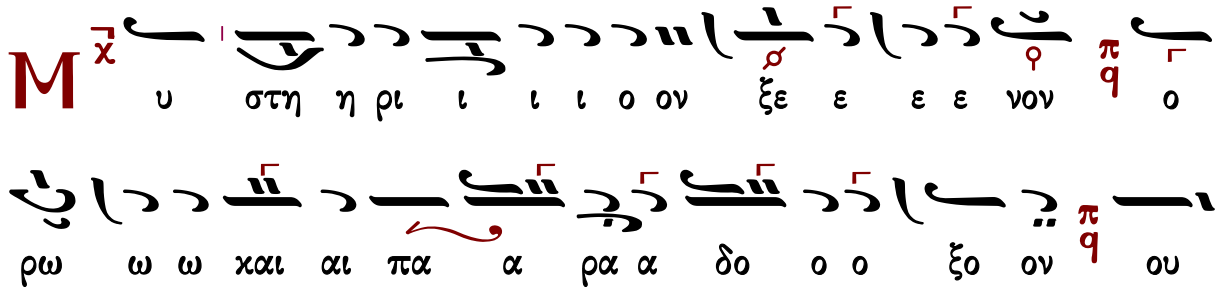
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

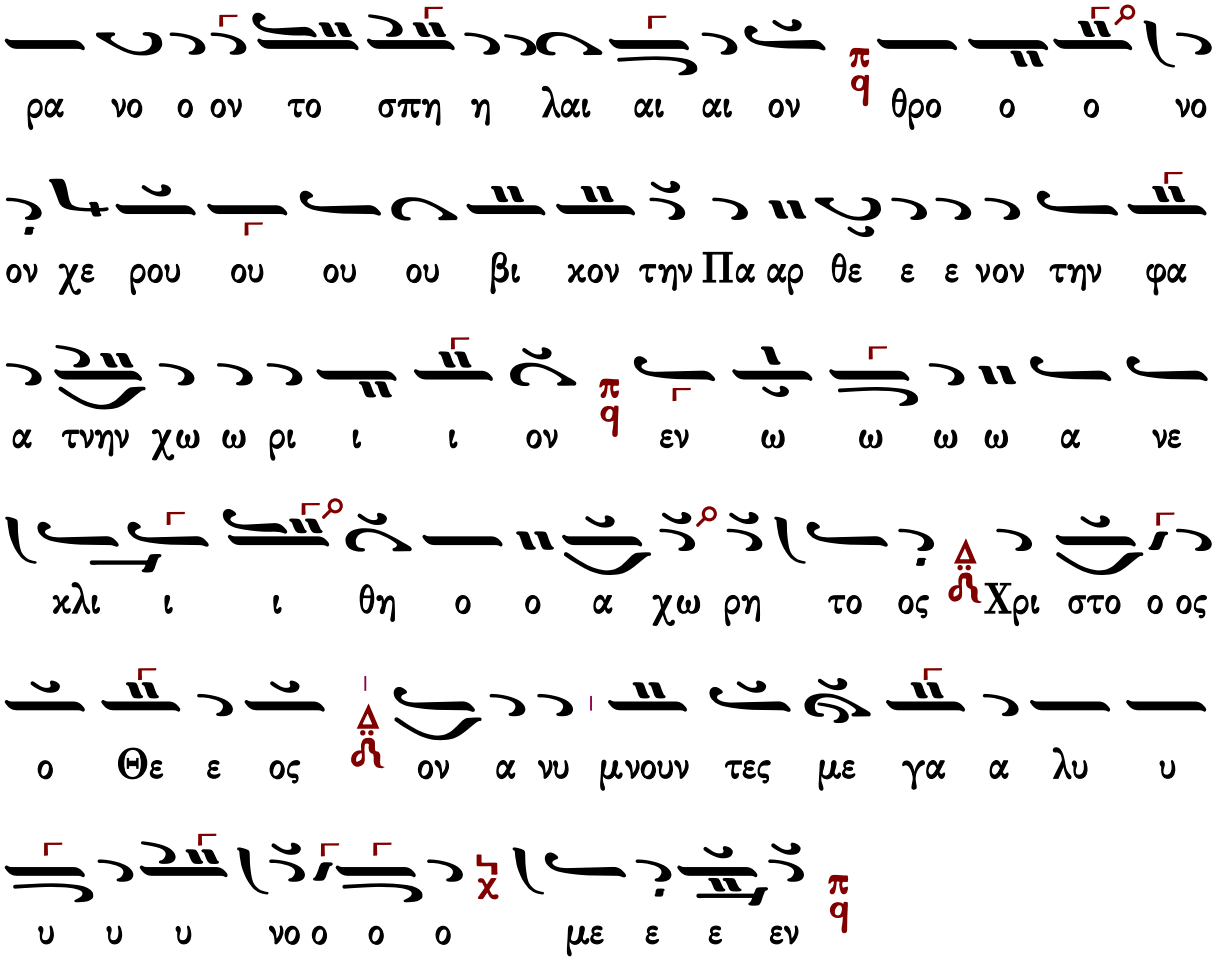
ᾨδὴ θ′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.379/2716*

ρα νο ο ον το σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο νο
ον χε ρου ου ου ου βι χον την Πα αρ θε ε ε νον την φα
α τνην χω ω ρι ι ι ον εν ω ω ω ω α νε
χλι ι ι θη ο ο α χω ρη το ος Χρι στο ο ος
ο Θε ε ος ον α νυ μνουν τες με γα α λυ υ
υ υ υ νο ο ο ο με ε ε εν

Τῶν Χριστουγέννων, ἰαμβικαὶ

27-30 Δεκεμβρίου

ἦχος α΄

α Ἔσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης, ὑγρὸν θαλάσσης κῦμα χερσώσας πάλαι· ἑκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατήν, πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὃν κατ᾽ οὐσίαν, ἴσόν τε Πατρί, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

γ Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν εὐεργέτα, ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν, φέρων τε παντεπόπτα τῆς ἁμαρτίας, ὕπερθεν ἀκλόνητον, ἑστηριγμένους, μάκαρ, μελῳδοὺς τῇ βάσει τῆς πίστεως.

δ Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι, ᾄδων προφήτης Ἀββακούμ, προμηνύει, ἰδεῖν ἀφράστως ἀξιωθεὶς τὸν τύπον. Νέον βρέφος γάρ, ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου, ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

ε Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένης πλάνης ἱλασμὸν ἡμῖν Χριστὲ τοῖς ἐγρηγόρως, νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτῃ, ἔλθοις πορίζων εὐχερῆ τε τὴν τρίβον, καθ᾽ ἣν ἀνατρέχοντες, εὕροιμεν κλέος.

ς Ναίων Ἰωνᾶς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις, ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι. Νυγεὶς ἐγὼ δέ, τῷ τυραννοῦντος βέλει, Χριστὲ προσαυδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην, θᾶττον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

ζ Τῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ, ἄπληστα θυμαίνοντος ἠγκιστρωμένοι, παῖδες τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν, οἷς εἴκαθε πῦρ ἄσπετον, τῷ Δεσπότῃ, λέγουσιν· εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Μήτραν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης, οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολούμενοι νέοι, ὑπερφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην. Ἄμφω δὲ δρῶσα, θαυματουργίᾳ μιᾷ, λαοὺς πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι χάρις.

Ἀργαὶ		Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

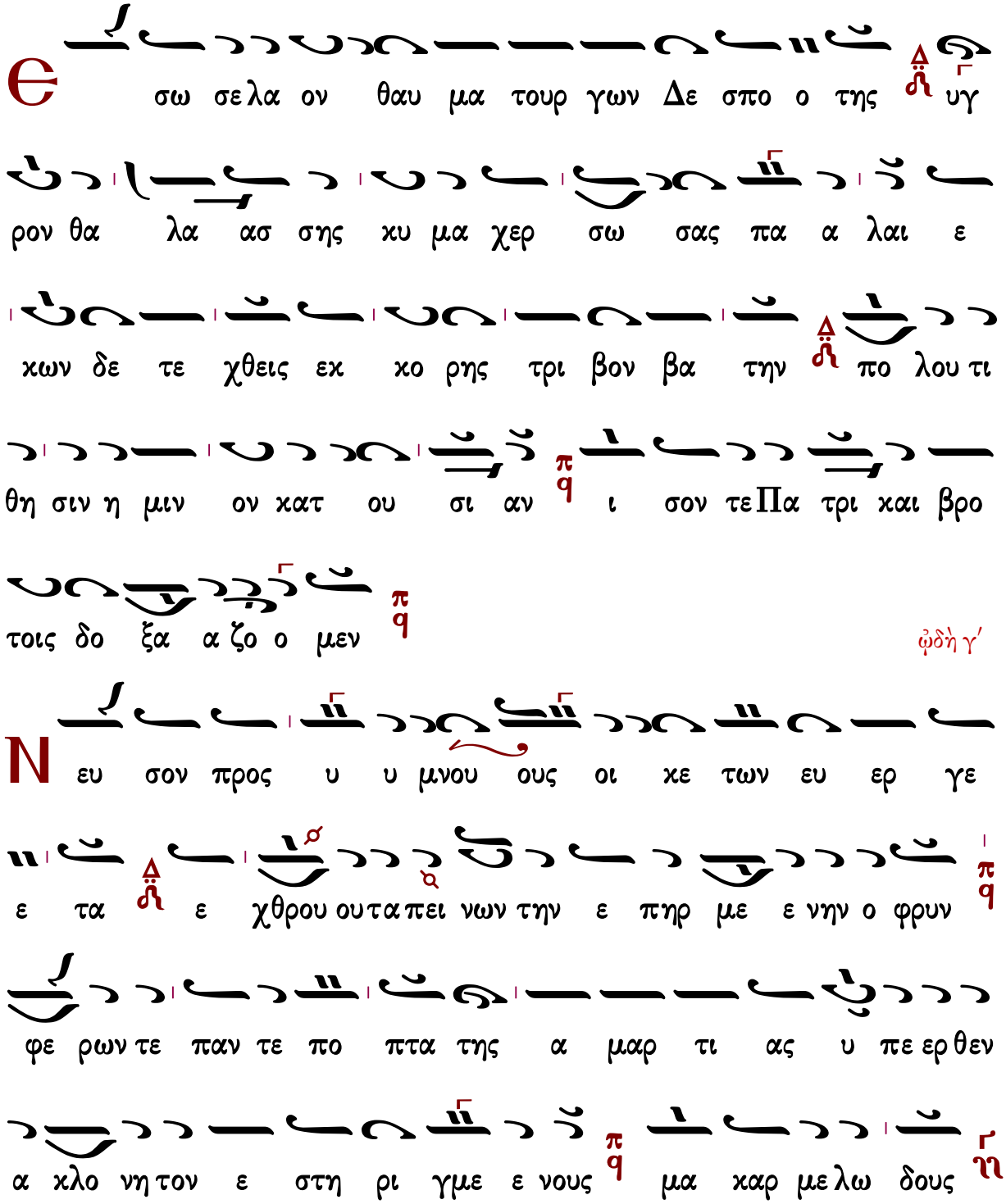
Σύντομοι

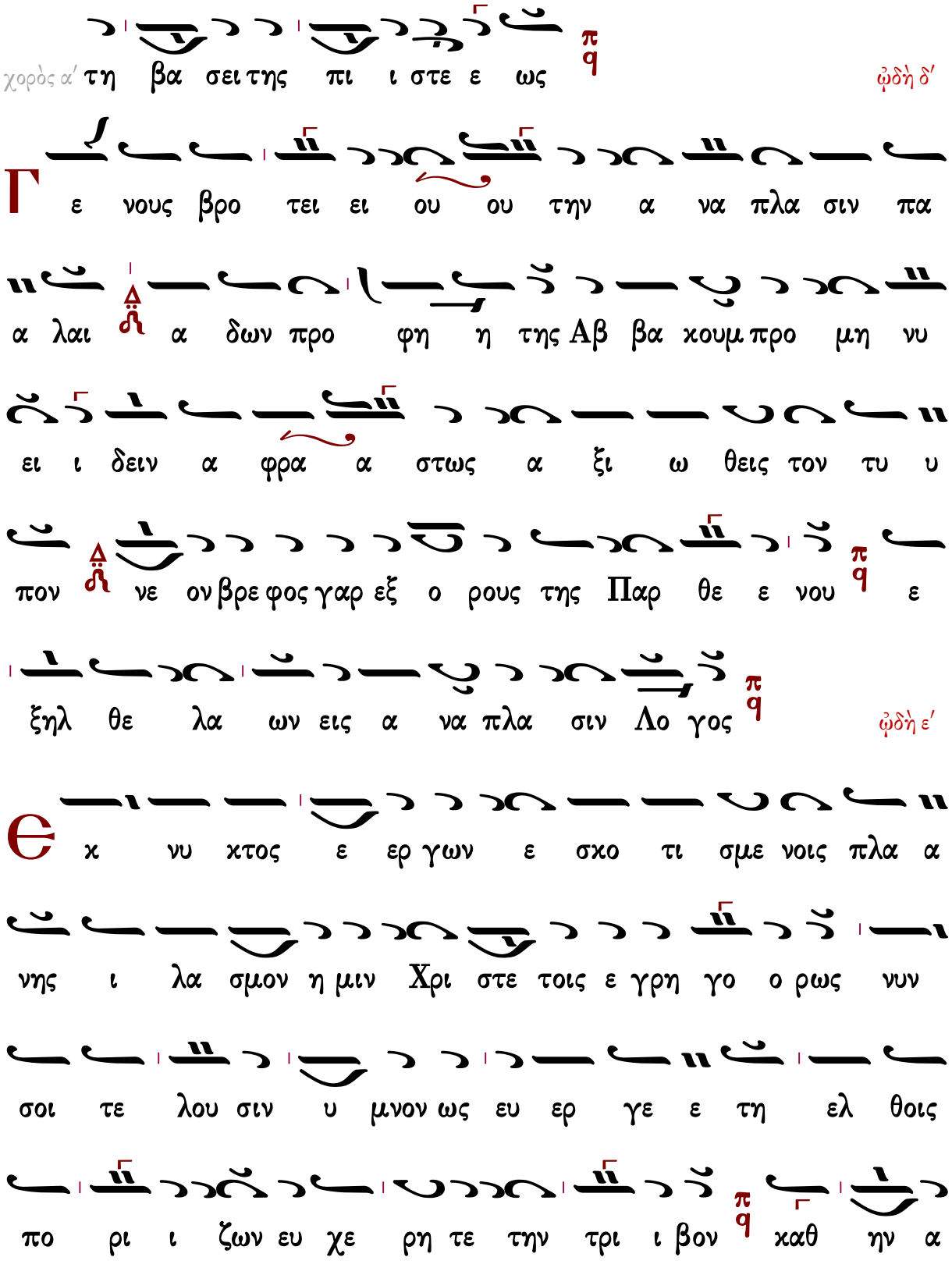
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος δ΄ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Είρμολόγιον 1903 σ.249#

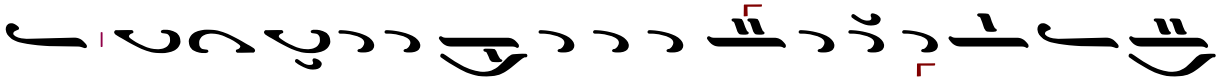

χορὸς α΄ τη βα σει της πι ι στε ε ως
ᾠδὴ δ΄
Γ ε νους βρο τει ει ου ου την α να πλα σιν πα
α λαι α δων προ φη η της Αβ βα χουμ προ μη νυ
ει ι δειν α φρα α στως α ξι ω θεις τον τυ υ
πον νε ον βρε φος γαρ εξ ο ρους της Παρ θε ε νου ε
ξηλ θε λα ων εις α να πλα σιν Λο γος
ᾠδὴ ε΄
Θ χ νυ χτος ε ερ γων ε σχο τι σμε νοις πλα α
νης ι λα σμον η μιν Χρι στε τοις ε γρη γο ο ρως νυν
σοι τε λου σιν υ μνον ως ευ ερ γε ε τη ελ θοις
πο ρι ι ζων ευ χε ρη τε την τρι ι βον καθ ην α

να τρε χον τες ευ ροι μεν χλε ος

ᾠδὴ ς′

Ναι ων Ι ω να ας εν μυ χοις θα λατ τι ι οις

ελ θειν ε δει το και ζα ληνα παρ χε ε σαι νυ γεις ε γω

δε τω τυ ραν νουν τος βε ε λει Χρι στε ε προσ αυ δω τον

κα κων α ναι ρε ε την θατ τον μο λει ει ειν σε της

ε μης ρα θυ μι ας

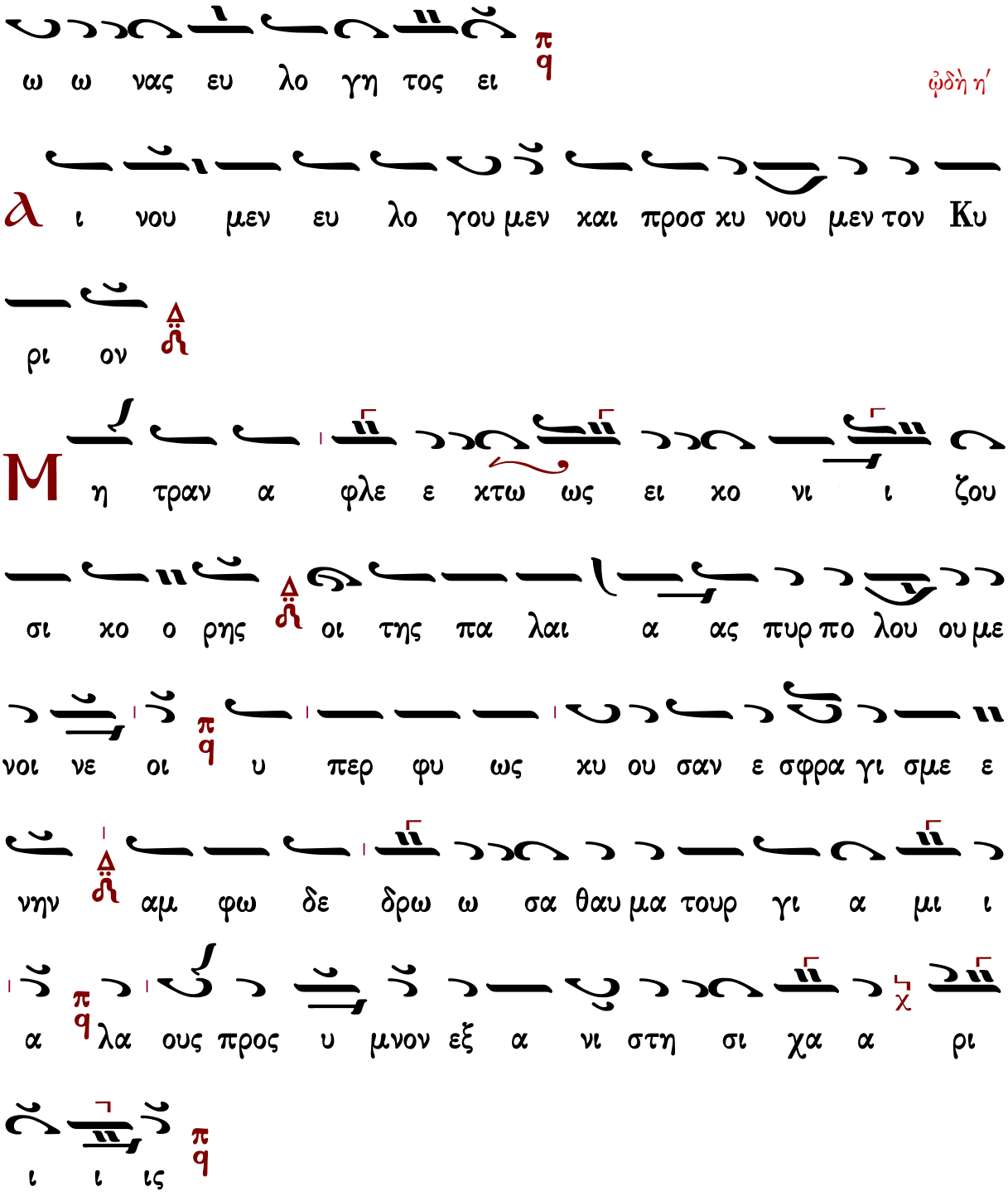
ᾠδὴ ζ′

Τω παν τα να χτο ος εξ ε φαυ λι σαν πο ο θω

α πλη τα θυ μαι νον τος ηγ κι στρω με ε νοι παι δες

τυ ραν νου δυσ θε ον γλωσ σαλ γι ι αν οις ει ει κα

θε πυρ α α σπε τον τω Δε σπο τη λε γου σιν εις αι

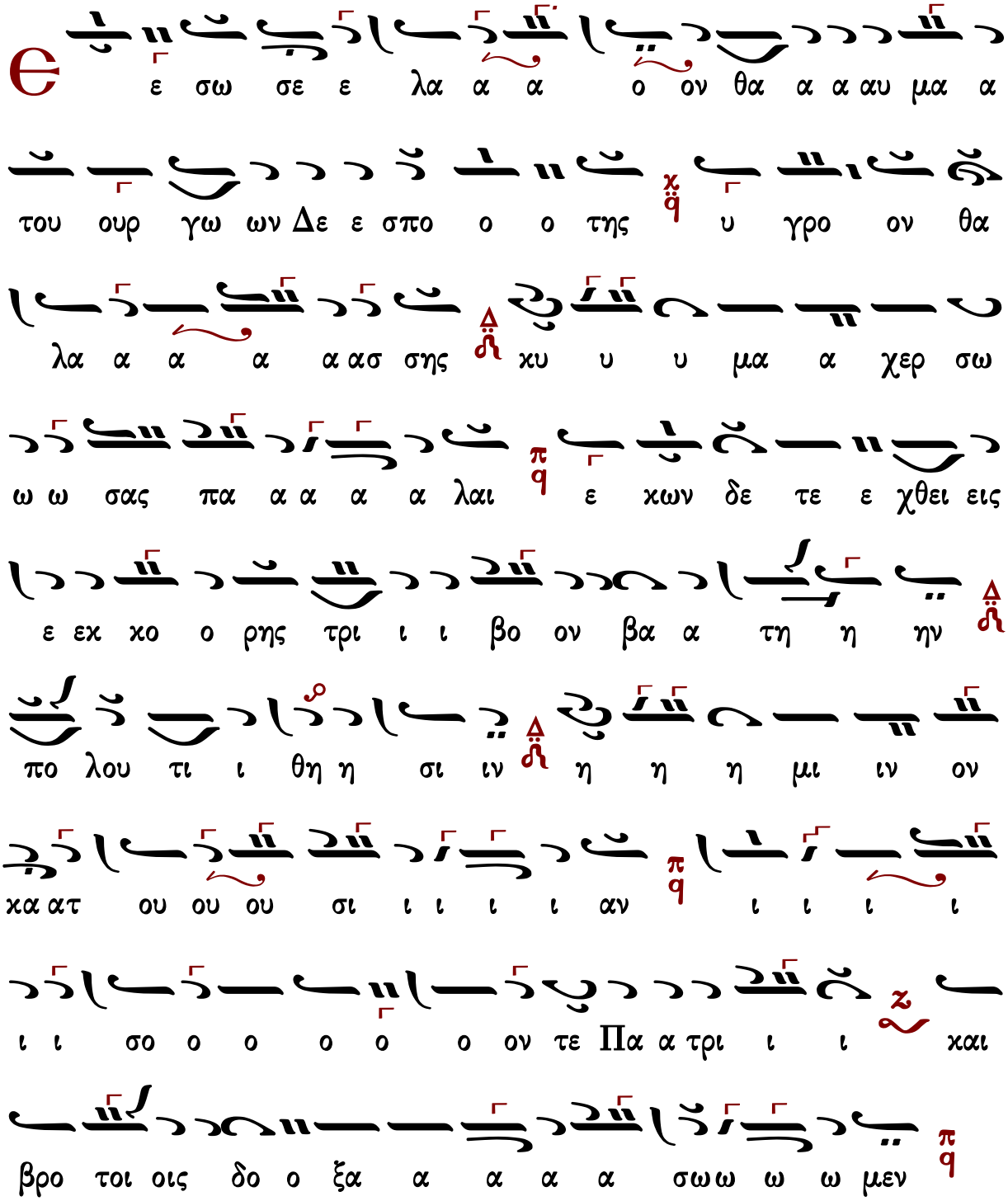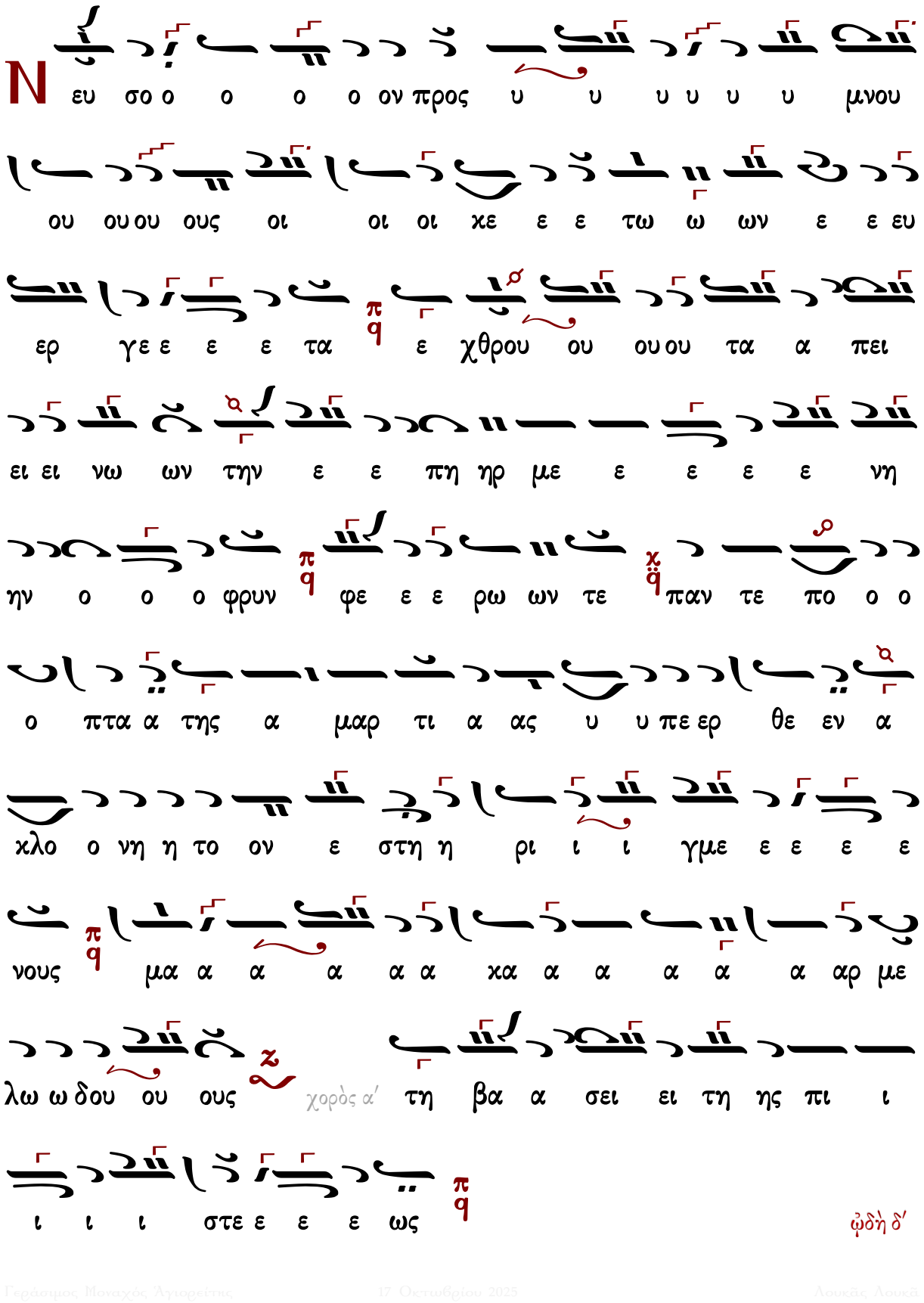

Ἀργαὶ

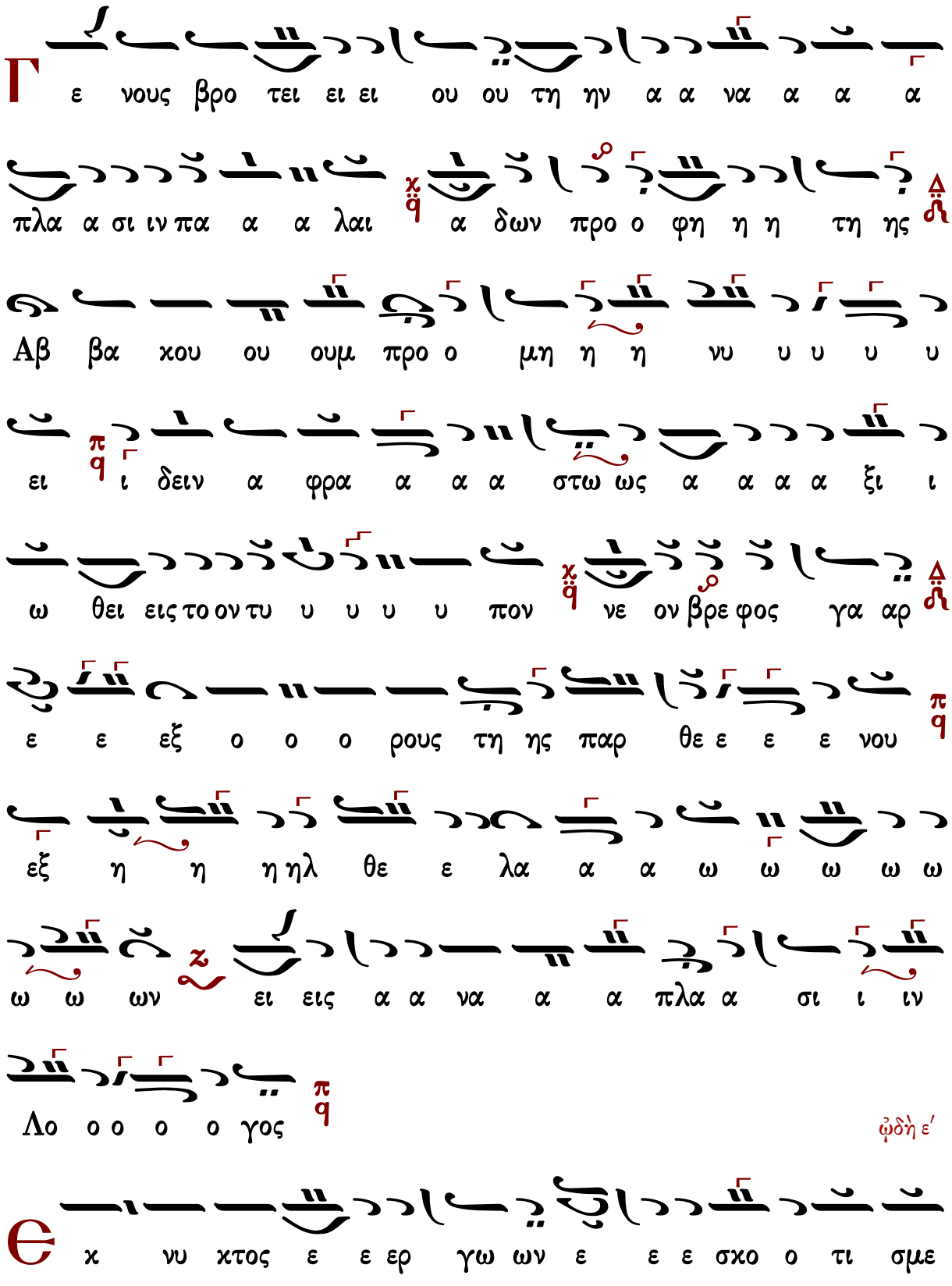
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.8*

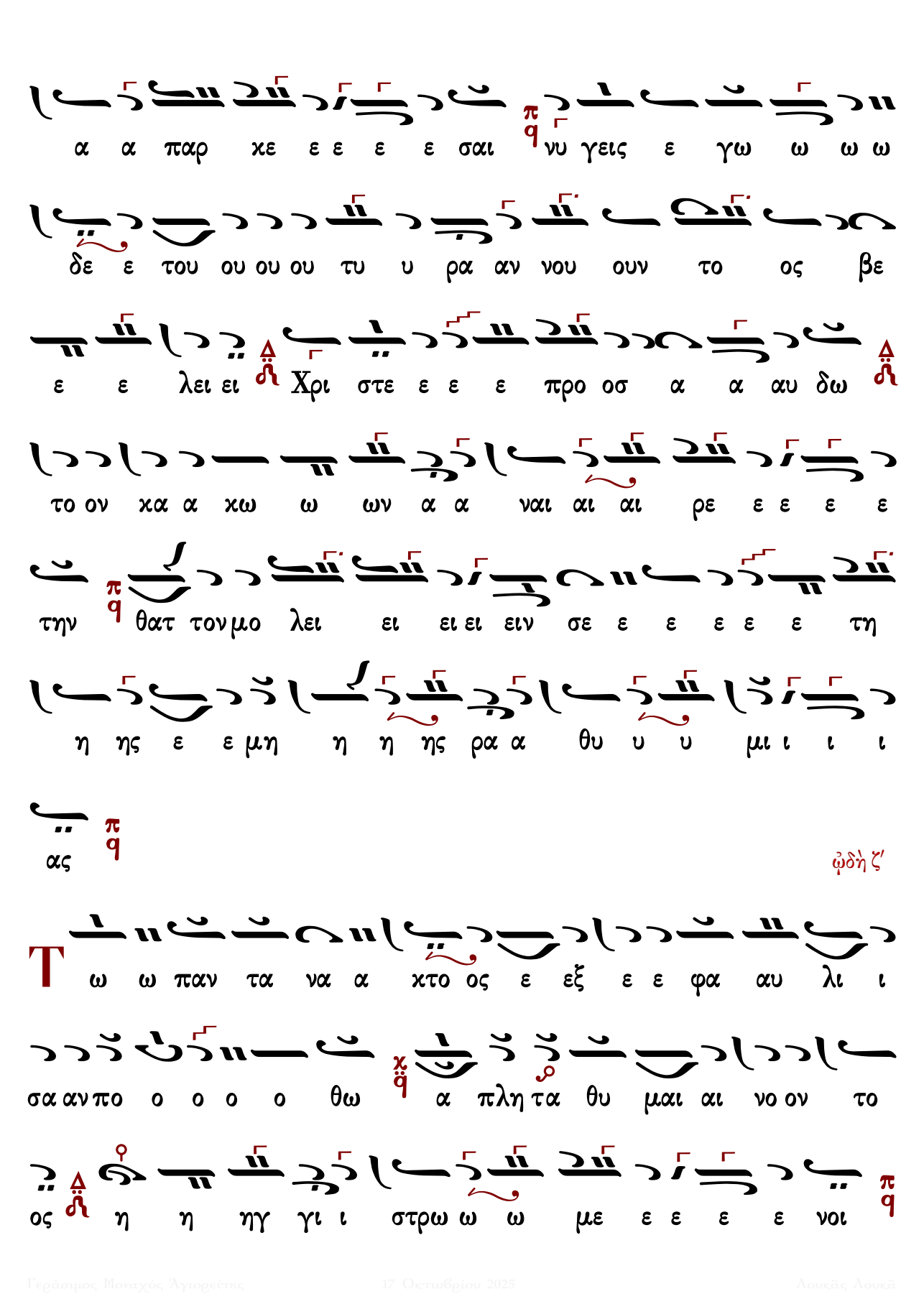

ευ σο ο ο ο ο ον προς υ υ υ υ υ υ μνου
ου ου ου ους οι οι οι χε ε ε τω ω ων ε ε ευ
ερ γε ε ε ε τα ε χθρου ου ου ου τα α πει
ει ει νω ων την ε ε πη ηρ με ε ε ε ε νη
ην ο ο ο φρυν φε ε ε ρω ων τε παν τε πο ο ο
ο πτα α της α μαρ τι α ας υ υ πε ερ θε εν α
χλο ο νη η το ον ε στη η ρι ι ι γμε ε ε ε ε
νους μα α α α α α χα α α α α α αρ με
λω ω δου ου ους χορὸς α΄ τη βα α σει ει τη ης πι ι
ι ι ι στε ε ε ε ως
ᾠδὴ δ΄
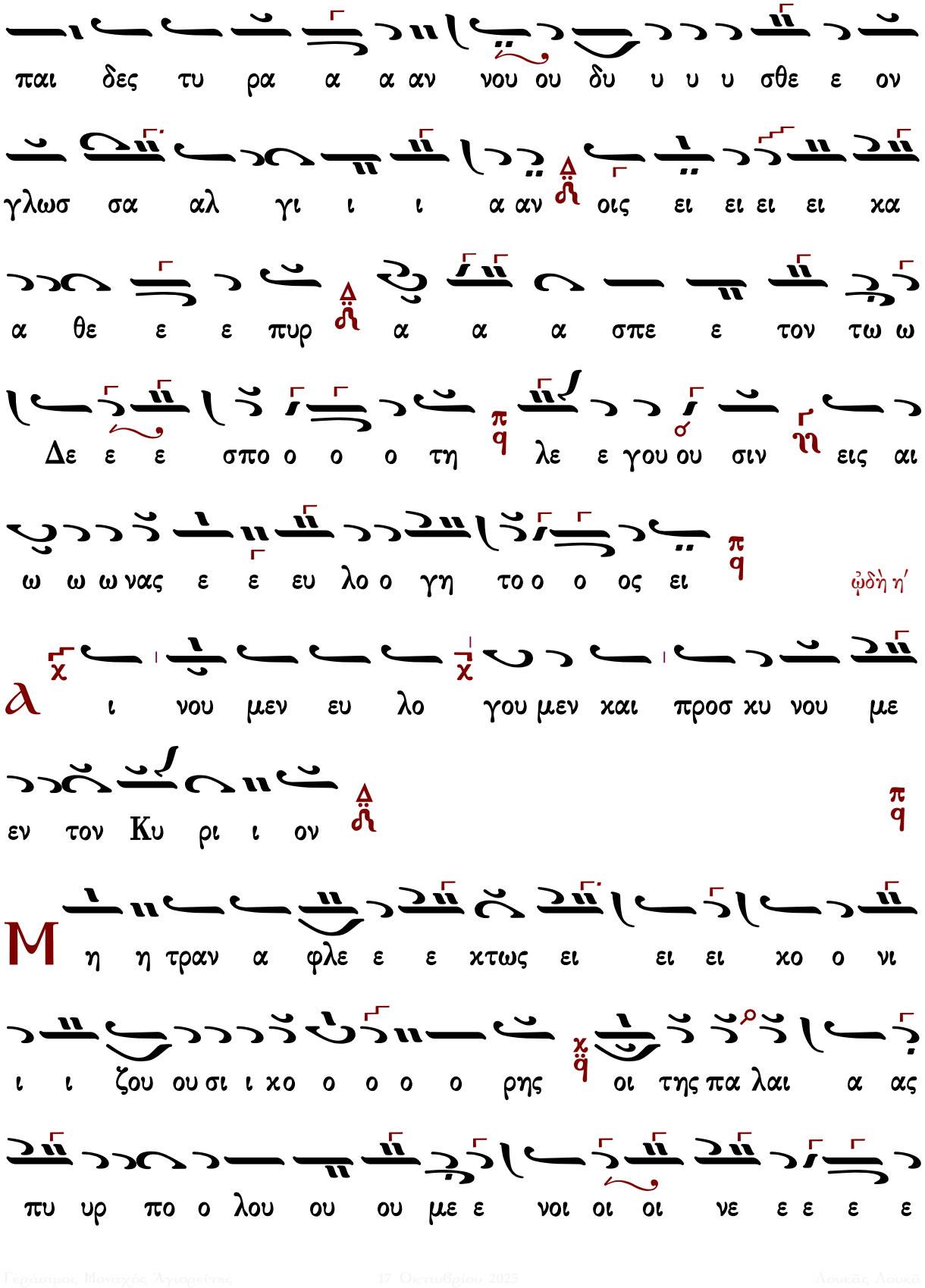

Γ ε νους βρο τει ει ει ου ου τη ην α α να α α α
πλα α σι ιν πα α α λαι α δων προ ο φη η η τη ης
Αβ βα χου ου ουμ προ ο μη η η νυ υ υ υ υ
ει ι δειν α φρα α α α στω ως α α α α ξι ι
ω θει εις το ον τυ υ υ υ υ πον νε ον βρε φος γα αρ
ε ε εξ ο ο ο ρους τη ης παρ θε ε ε ε νου
εξ η η η ηλ θε ε λα α α ω ω ω ω ω
ω ω ων ει εις α α να α α πλα α σι ι ιν
Λο ο ο ο ο γος
ε χ νυ χτος ε ε ερ γω ων ε ε ε σχο ο τι σμε

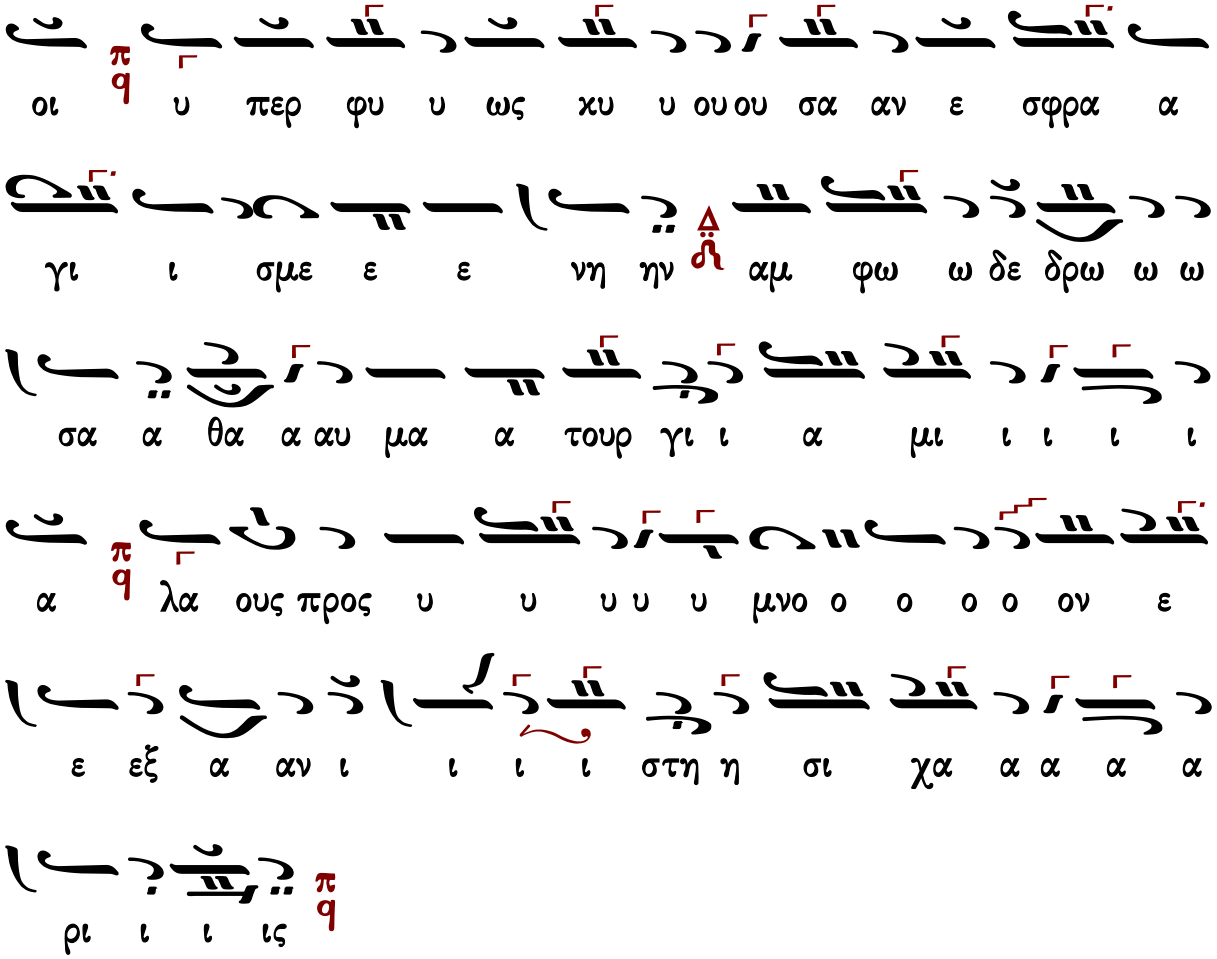
ᾠδὴ ε′

νοι οις πλα α α νης ι λα σμον η η μι ιν
Χρι στε ε τοις ε ε γρη γο ο ο ο ρως νυν σοι τε
λου ου ουου σι ιν υ υ υ υ μνο ον ως ε ευ ε
ερ γε ε ε τη ην ελ θοις οις πο ο ρι ι ι
ζω ων ε ευ χε ε ρη η η τε ε τη η ην τρι ι ι
ι βον καθ ην α να τρε χο οντες ε ε ευ ροι οι μεν χλε
ε ε ε ε ος
Ν αι αι ων Ι ι ω ω ω να ας ε εν μυ υ χοι
οι οις θα λα ατ τι ι ι οι οις ε ελ θει ειν
ε ε δει ει ει το ο χαι αι αι ζα α ληη α

ᾠδὴ ϛ΄

α α παρ χε ε ε ε ε σαι νυ γεις ε γω ω ω ω
δε ε του ου ου ου τυ υ ρα αν νου ουν το ος βε
ε ε λει ει Χρι στε ε ε προ οσ α α αυ δω
το ον χα α χω ω ων α α ναι αι αι ρε ε ε ε ε
την θατ τον μο λει ει ει ει ειν σε ε ε ε ε ε τη
η ης ε ε μη η η ης ρα α θυ υ υ μι ι ι ι
ας
ᾠδὴ ζ΄
Τ ω ω παν τα να α χτο ος ε εξ ε ε φα αυ λι ι
σα αν πο ο ο ο ο θω α πλη τα θυ μαι αι νο ον το
ος η η ηγ γι ι στρω ω ω με ε ε ε ε νοι

παι δες τυ ρα α α αν νου ου δυ υ υ υ σθε ε ον
γλωσ σα αλ γι ι ι α αν οις ει ει ει ει χα
α θε ε ε πυρ α α α σπε ε τον τω ω
Δε ε ε σπο ο ο ο τη λε ε γου ου σιν εις αι
ω ω ω νας ε ε ευ λο ο γη το ο ο ος ει
ᾠδὴ η΄
ἀ ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ κυ νου με
εν τον Κυ ρι ι ον
Μ η η τραν α φλε ε ε χτως ει ει ει χο ο νι
ι ι ζου ου σι ι χο ο ο ο ο ρης οι της πα λαι α ας
πυ υρ πο ο λου ου ου με ε νοι οι οι νε ε ε ε ε

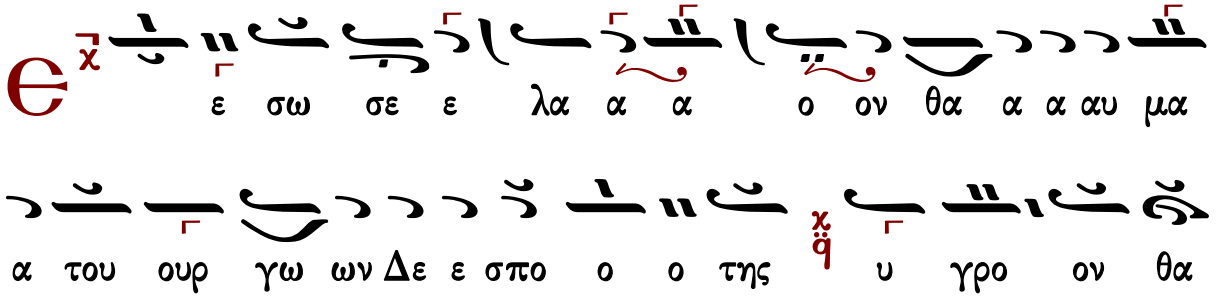

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου[9]

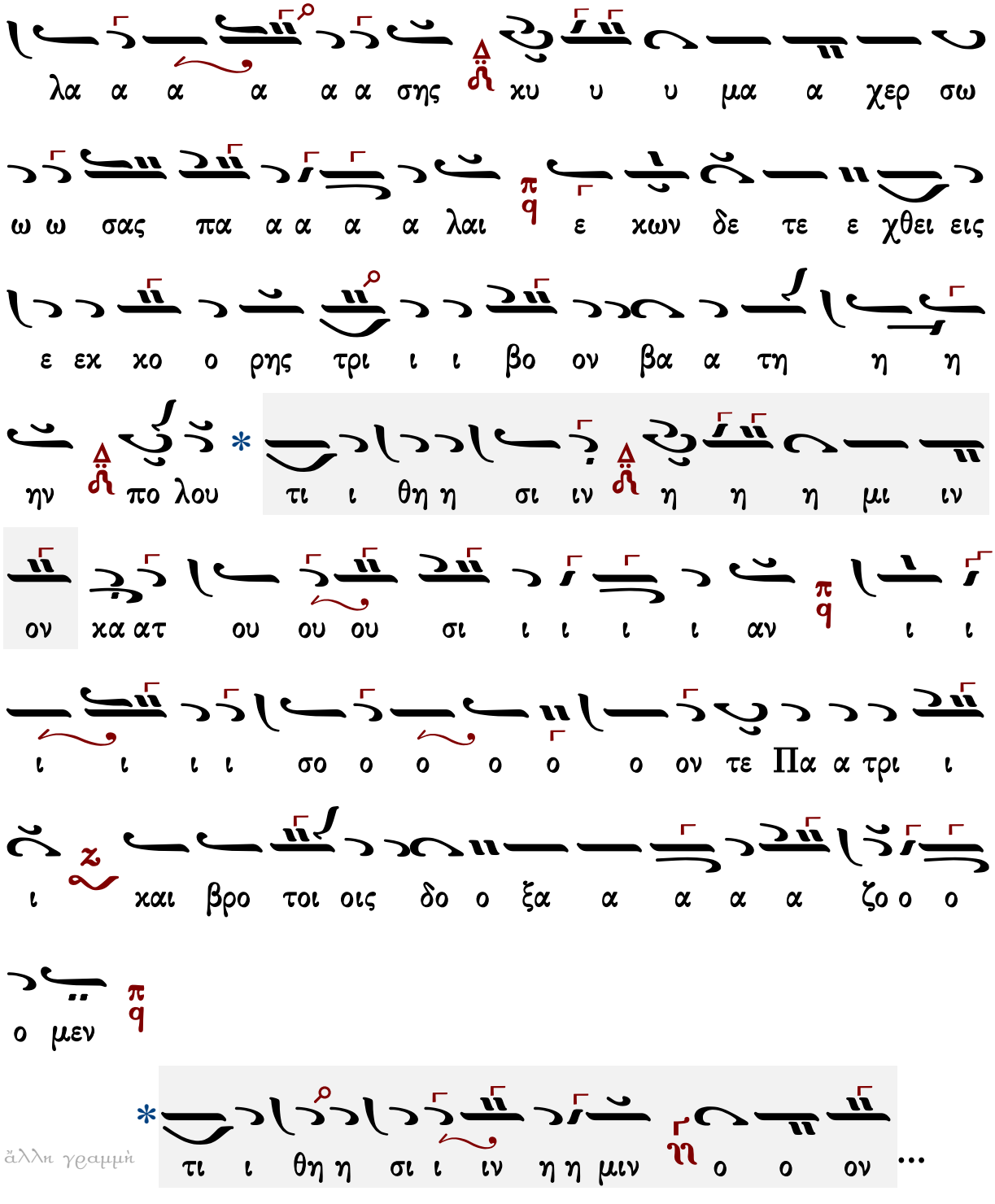
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.297/3020*
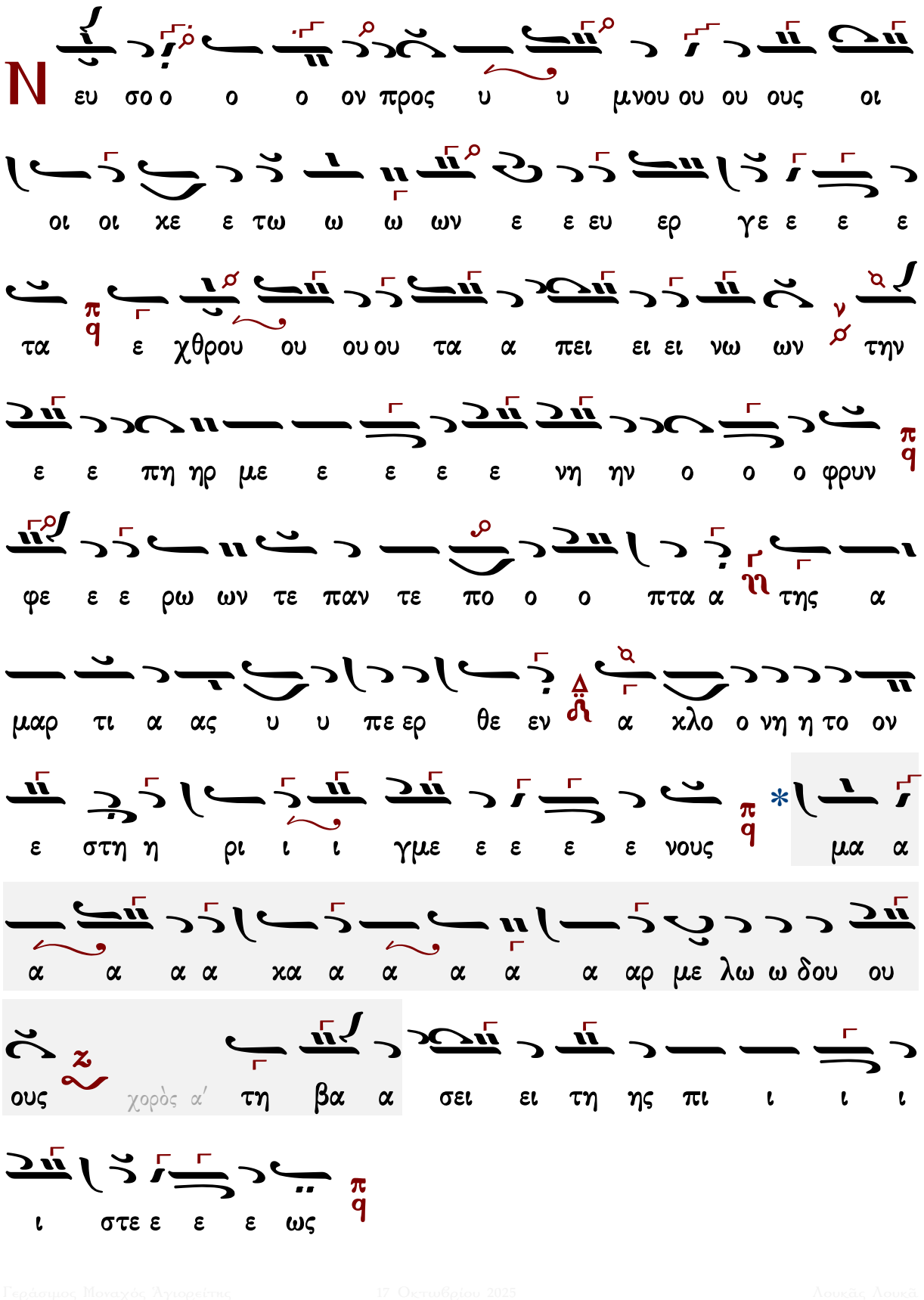

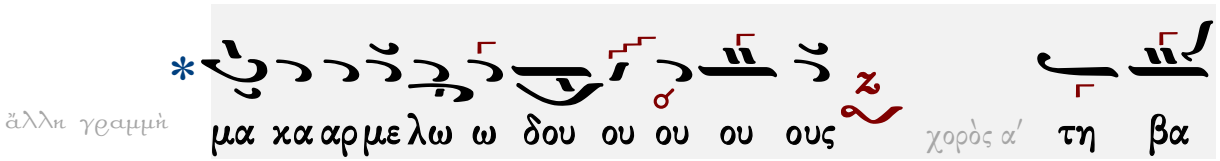
9 Εἰς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφρὰς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων. Οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν παραθέτομεν μεθ' ἑκάστην καταβασίαν.

ἄλλη γραμμή

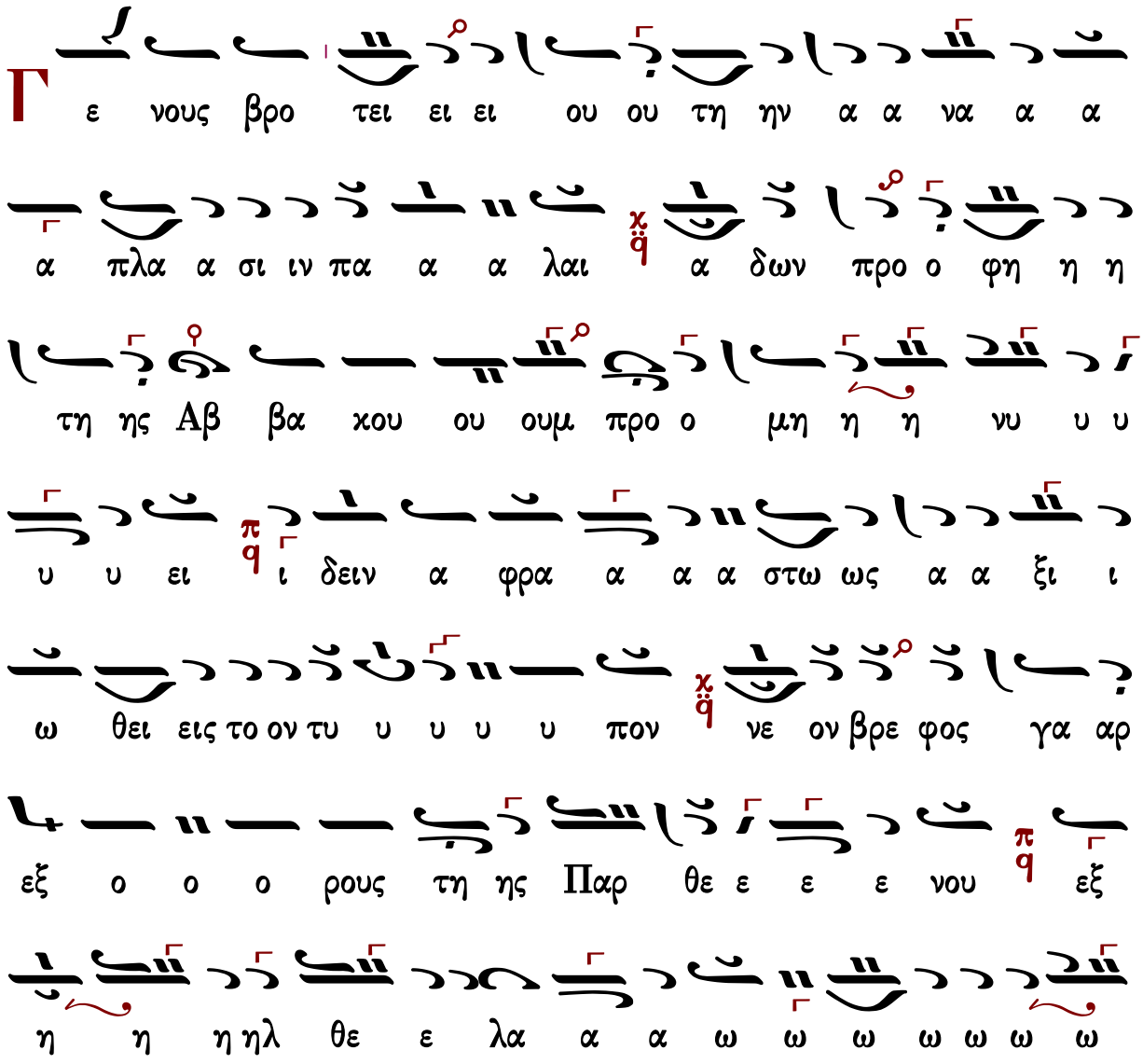
ᾠδὴ γ′

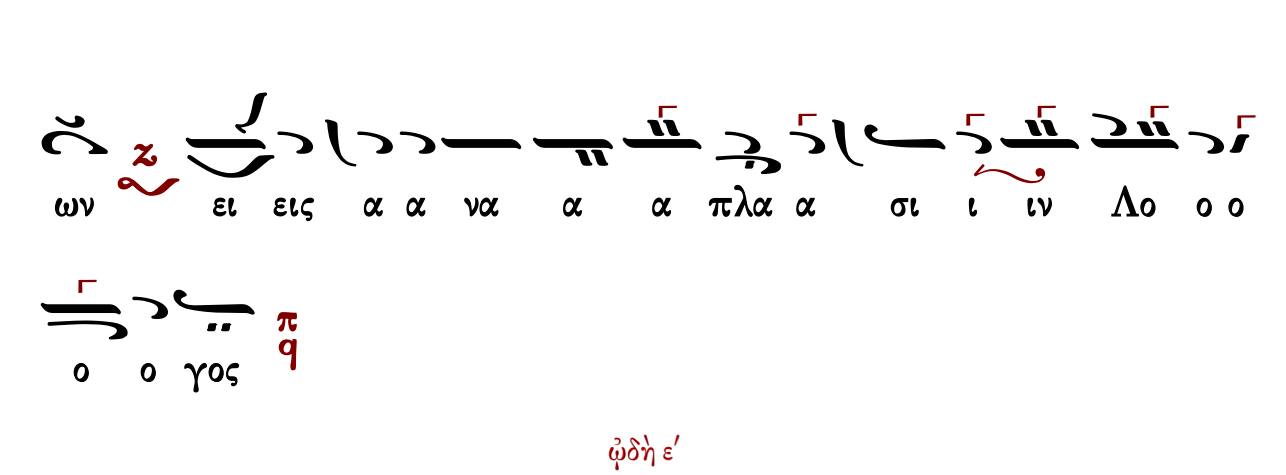

ευ σο ο ο ο ον προς υ υ μνου ου ου ους οι
οι οι χε ε τω ω ω ων ε ε ευ ερ γε ε ε ε
τα ε χθρου ου ου ου τα α πει ει ει νω ων την
ε ε πη ηρ με ε ε ε ε νη ην ο ο ο φρυν
φε ε ε ρω ων τε παν τε πο ο ο πτα α της α
μαρ τι α ας υ υ πε ερ θε εν α χλο ο νη η το ον
μα α
ε στη η ρι ι ι γμε ε ε ε νους
α α α α χα α α α α αρ με λω ω δου ου
ους χορὸς α′ τη βα α σει ει τη ης πι ι ι ι
ι στε ε ε ε ως

μα κα αρ με λω ω δου ου ου ου ους
χορὸς α′ τη βα

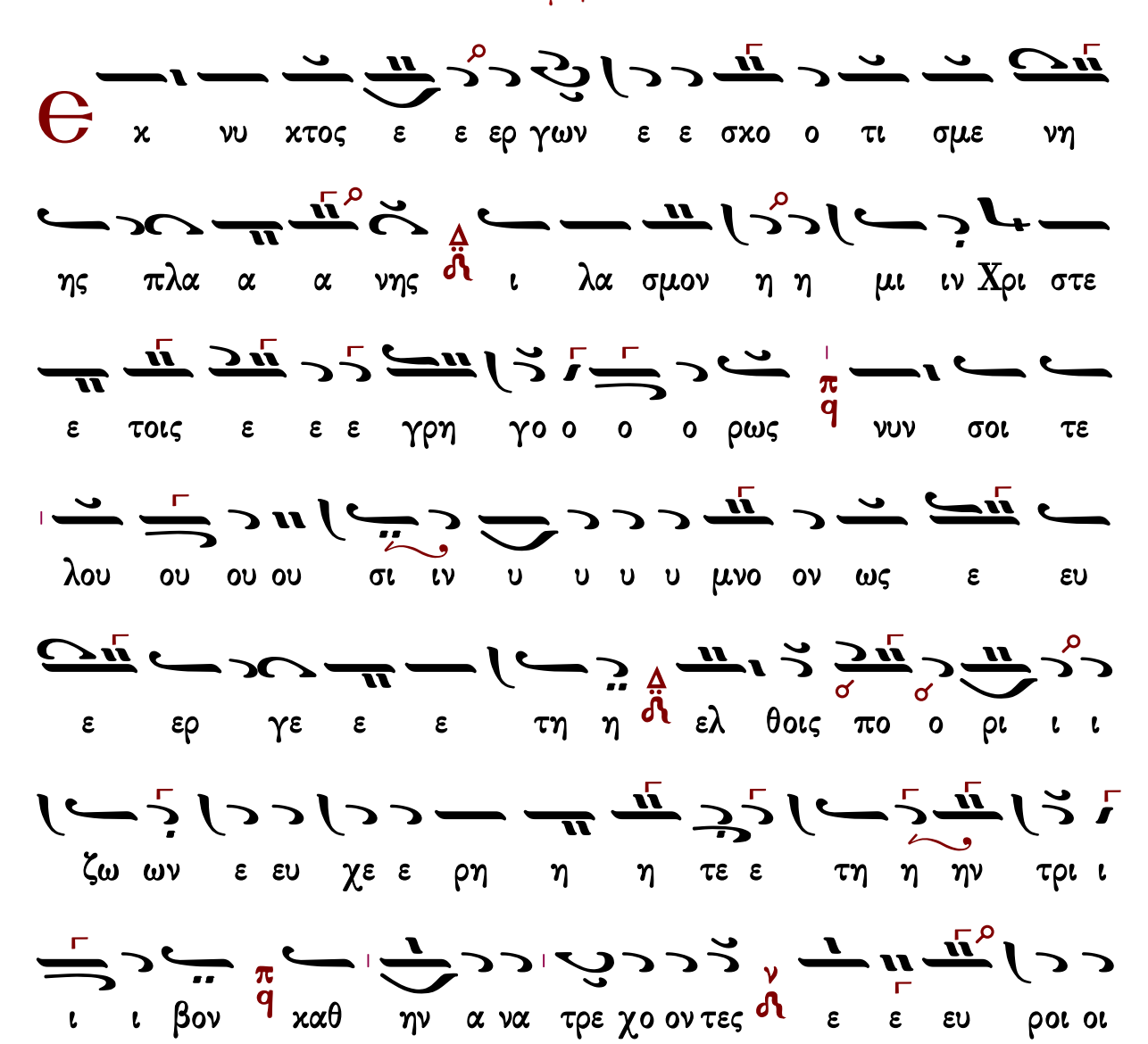

α …
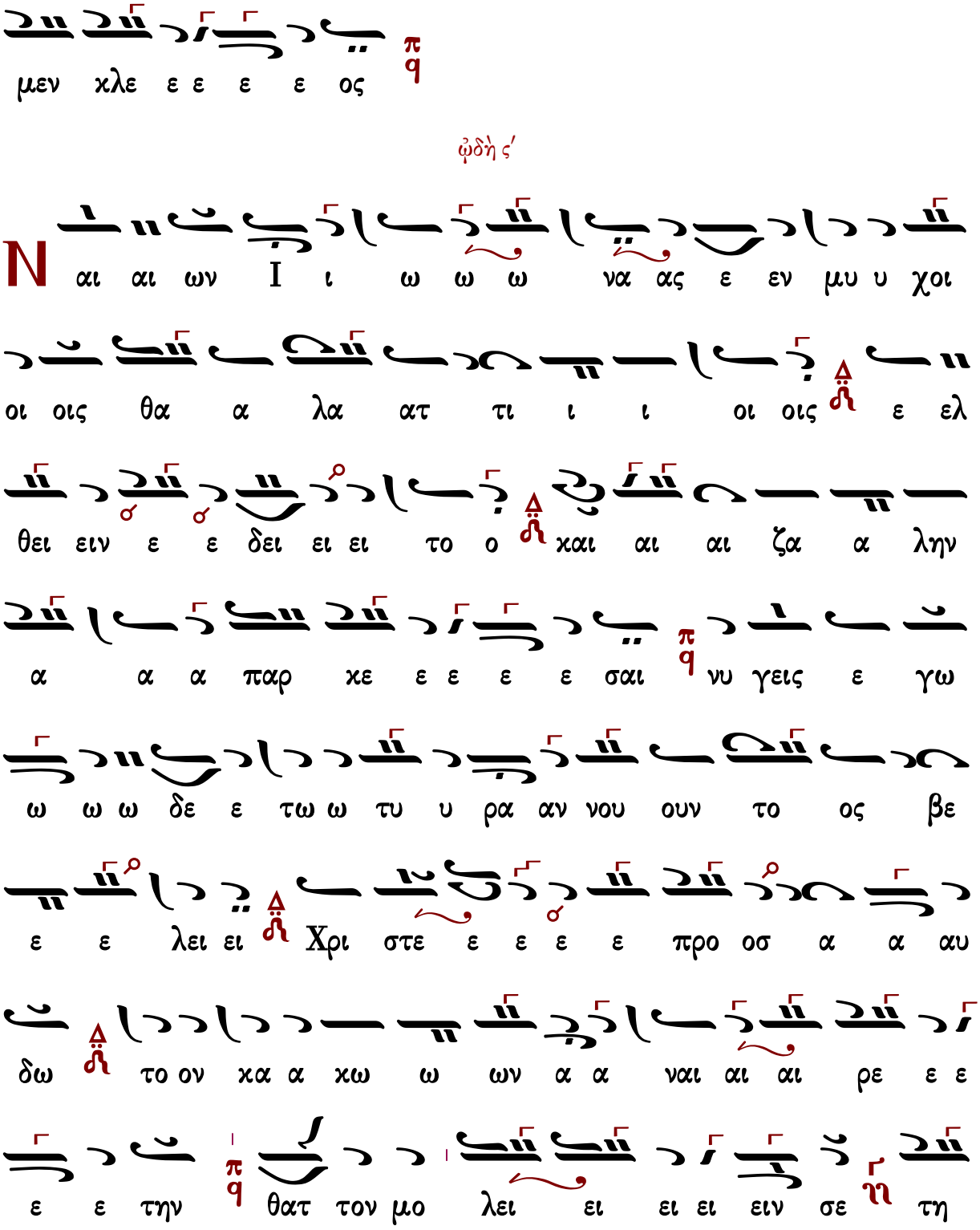
ᾠδὴ δ′

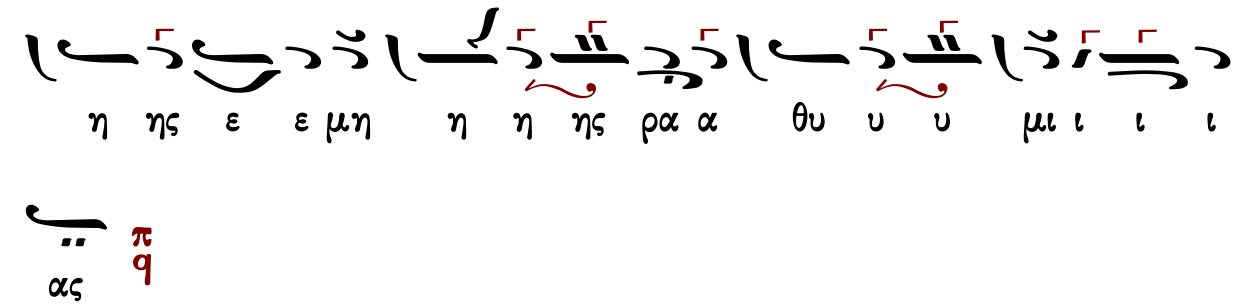

Γ ε νους βρο τει ει ει ου ου τη ην α α να α α
α πλα α σι ιν πα α α λαι α δων προ ο φη η η
τη ης Αβ βα κου ου ουμ προ ο μη η η νυ υ υ
υ υ ει ι δειν α φρα α α α στω ως α α ξι ι
ω θει εις το ον τυ υ υ υ υ πον νε ον βρε φος γα αρ
εξ ο ο ο ρους τη ης Παρ θε ε ε νου εξ
η η η ηλ θε ε λα α α ω ω ω ω ω ω ω

ων ει εις α α να α α πλα α σι ι ιν Λο ο ο
ο ο γος

ᾠδὴ ε′

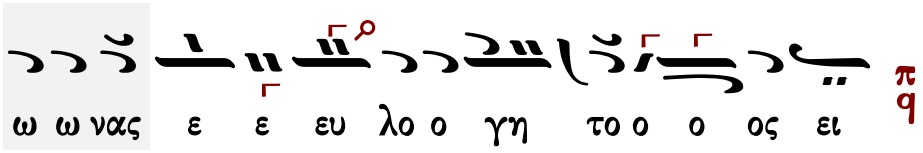

χ νυ χτος ε ε ερ γων ε ε σχο ο τι σμε νη
ης πλα α α νης ι λα σμον η η μι ιν Χρι στε
ε τοις ε ε ε γρη γο ο ο ρως νυν σοι τε
λου ου ου ου σι ιν υ υ υ υ μνο ον ως ε ευ
ε ερ γε ε ε τη η ελ θοις πο ο ρι ι ι
ζω ων ε ευ χε ε ρη η η τε ε τη η ην τρι ι
ι ι βον καθ ην α να τρε χο ον τες ε ε ευ ροι οι

μεν χλε ε ε ε ε ος
ᾠδὴ ς΄
N αι αι ων Ι ι ω ω ω να ας ε εν μυ υ χοι
οι οις θα α λα ατ τι ι ι οι οις ε ελ
θει ειν ε ε δει ει ει το ο χαι αι αι ζα α ληη
α α α παρ χε ε ε ε ε σαι νυ γεις ε γω
ω ω ω δε ε τω ω τυ υ ρα αν νου ουν το ος βε
ε ε λει ει Χρι στε ε ε ε ε προ οσ α α αυ
δω το ον χα α χω ω ων α α ναι αι αι ρε ε ε
ε ε την θατ τον μο λει ει ει ει ειν σε τη

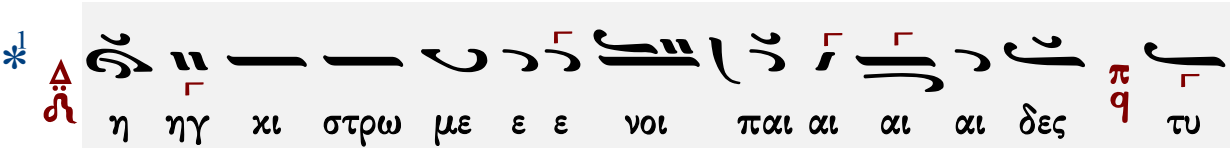

η ης ε ε μη η η ης ρα α θυ υ υ μι ι ι ι
ας

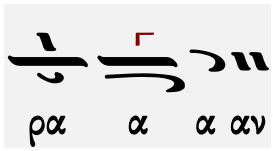
ᾠδὴ ζ′

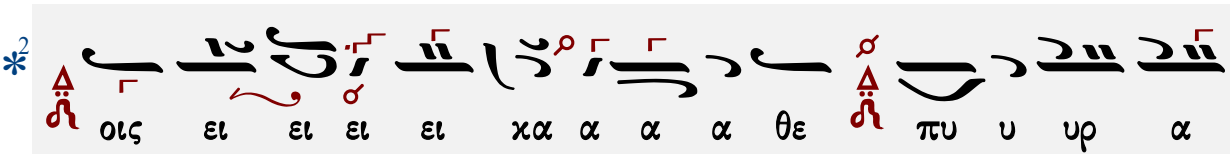

Τ ω ω παν τα να α χτο ος ε εξ ε φα αυ λι ι
σα αν πο ο ο ο θω α πλη τα θυ μαι αι νον το
ος η η ηγ χι ι στρω ω ω με ε ε ε ε νοι
παι δες τυ ρα α α αν νου ου δυ υ υ υσ θε ε ον
γλωσ σα αλ γι ι ι α αν οις ει ει ει ει
χα α θε ε ε πυρ α α α σπε ε τον τω ω
Δε ε ε σπο ο ο ο τη λε ε γου ου σιν εις αι ω

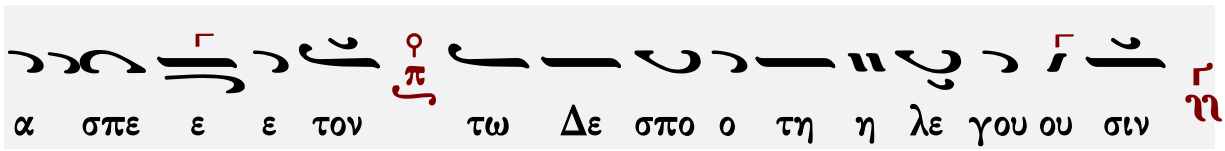

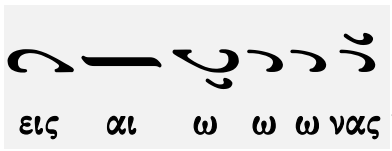
διασκευές πρωτ.Κων.Παπαγιάννη

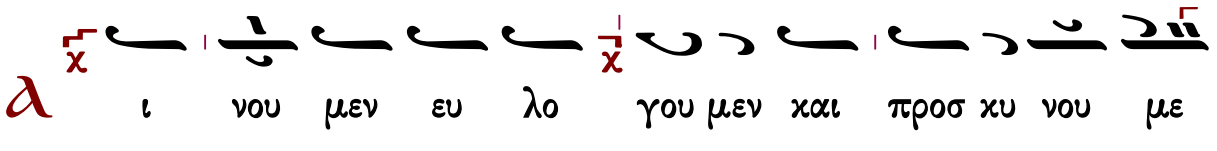

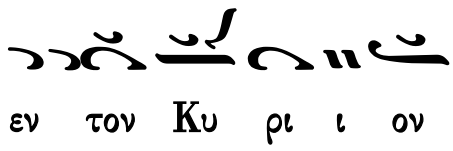

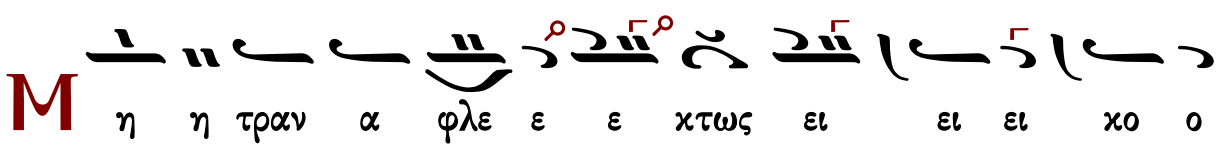

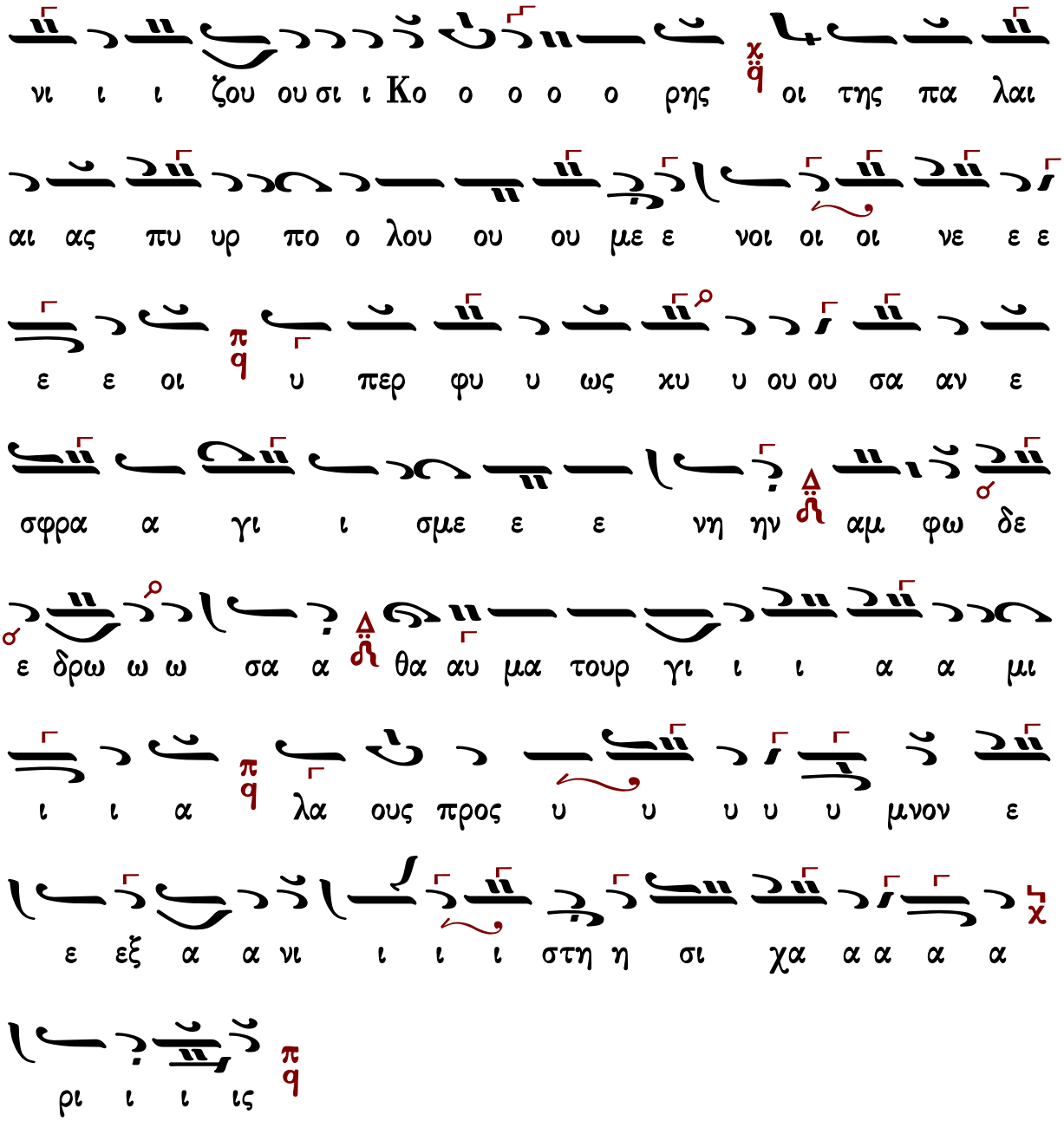

ᾠδὴ η΄

Τιμιωτέρα ἦχος α΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος α΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ

σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου | Θρασυβούλου Στανίτσα | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1

Ἦχος δ Πα

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

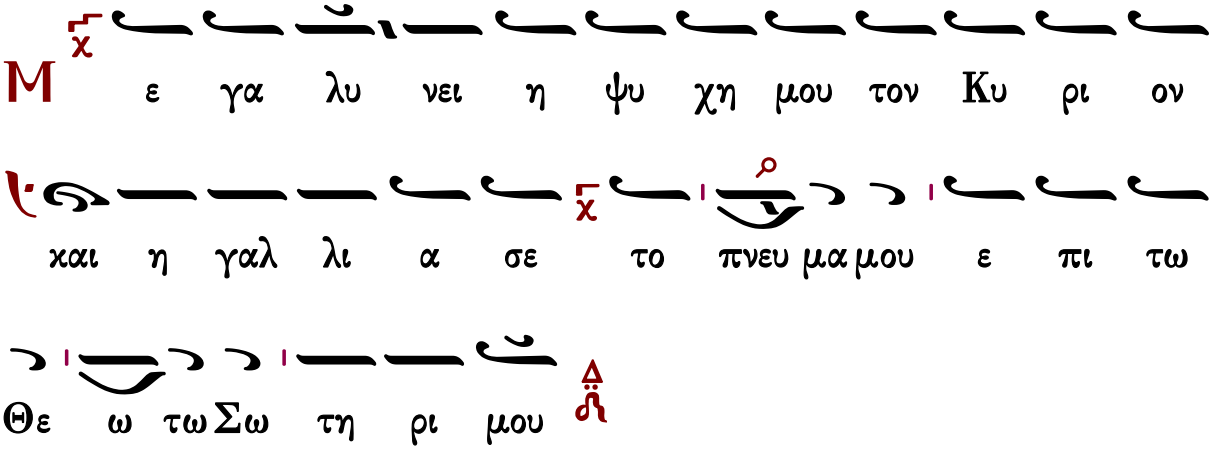
Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

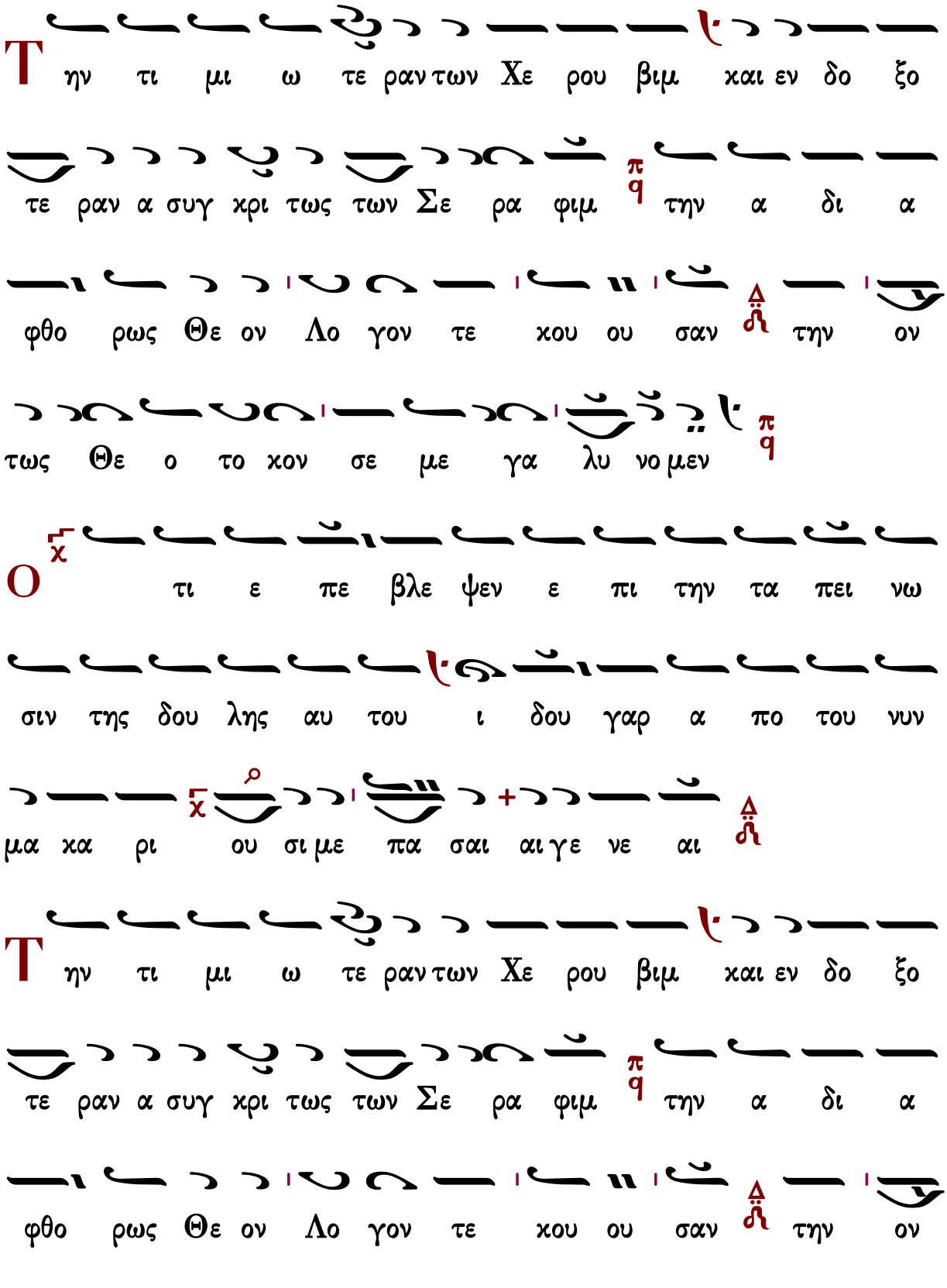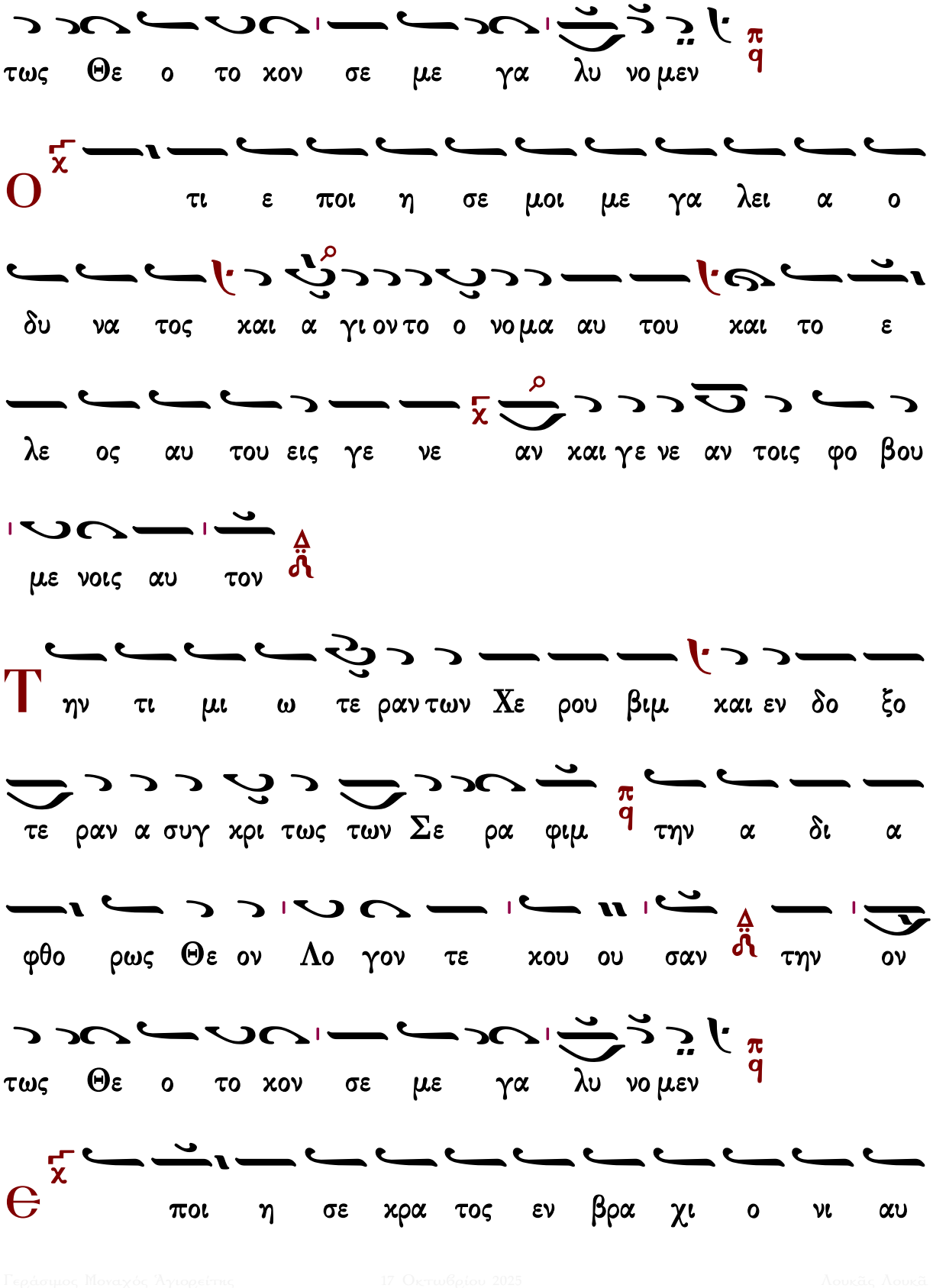

Θρασυβούλου Στανίτσα

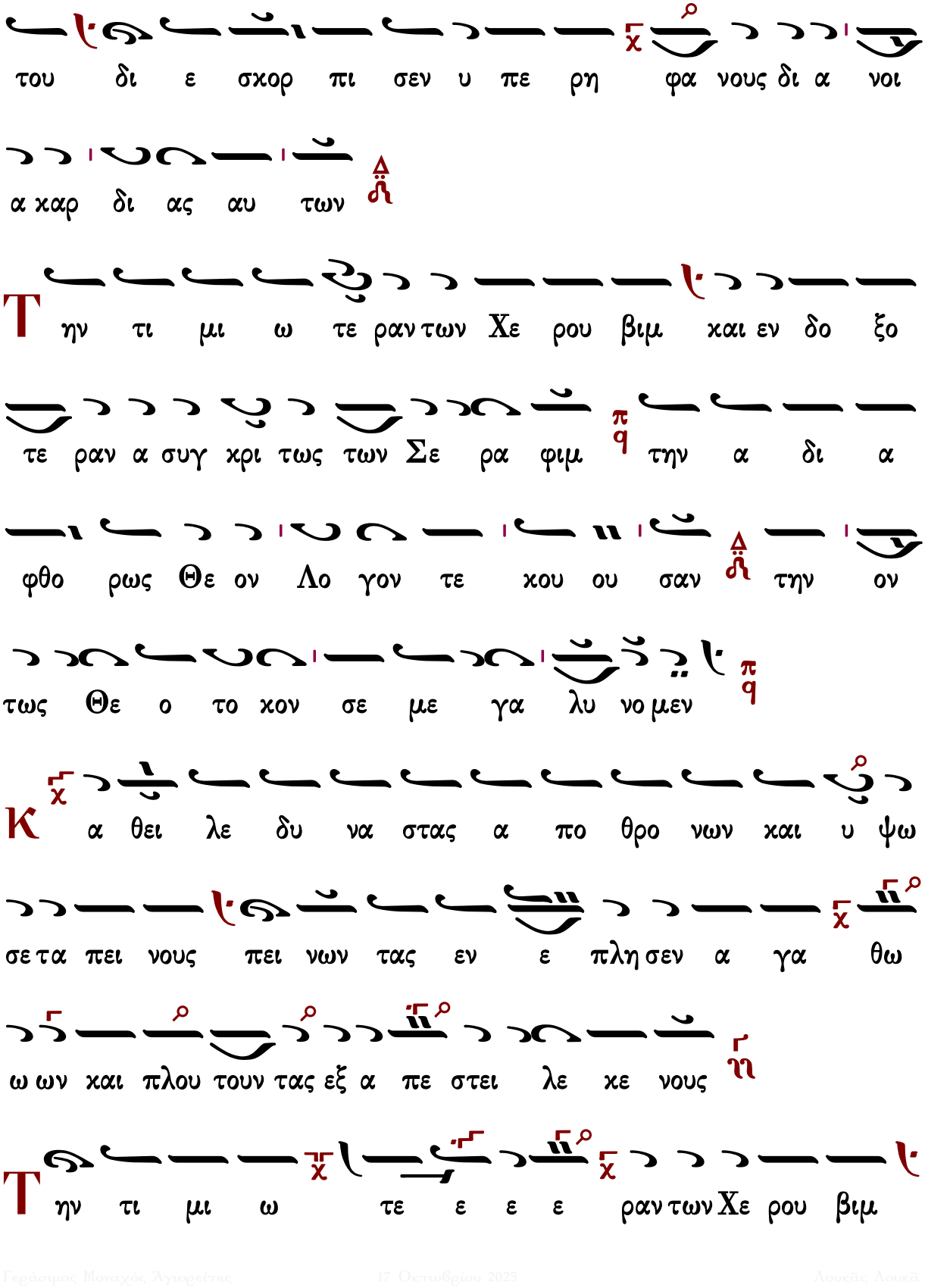
Ἦχος Πα

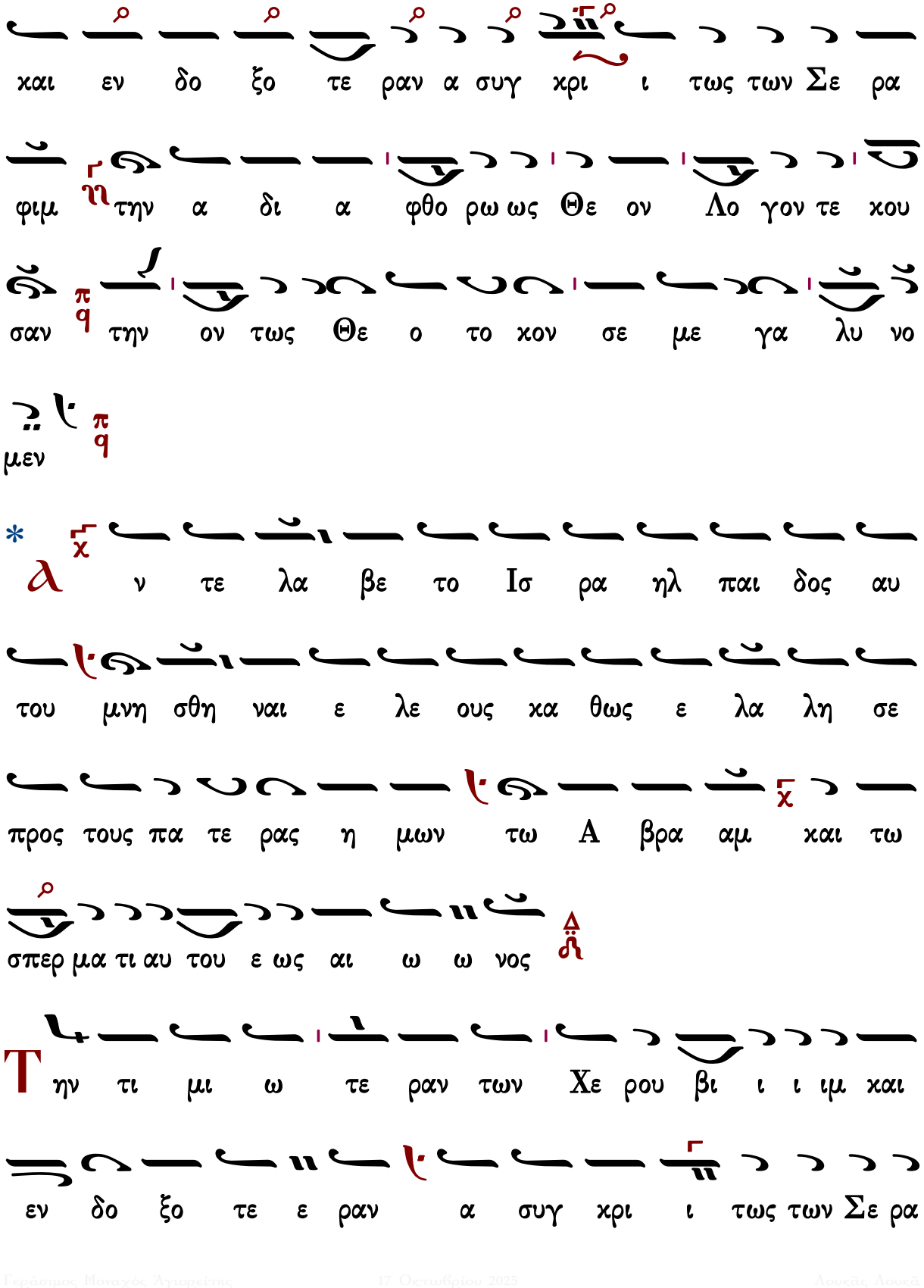
Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2013*

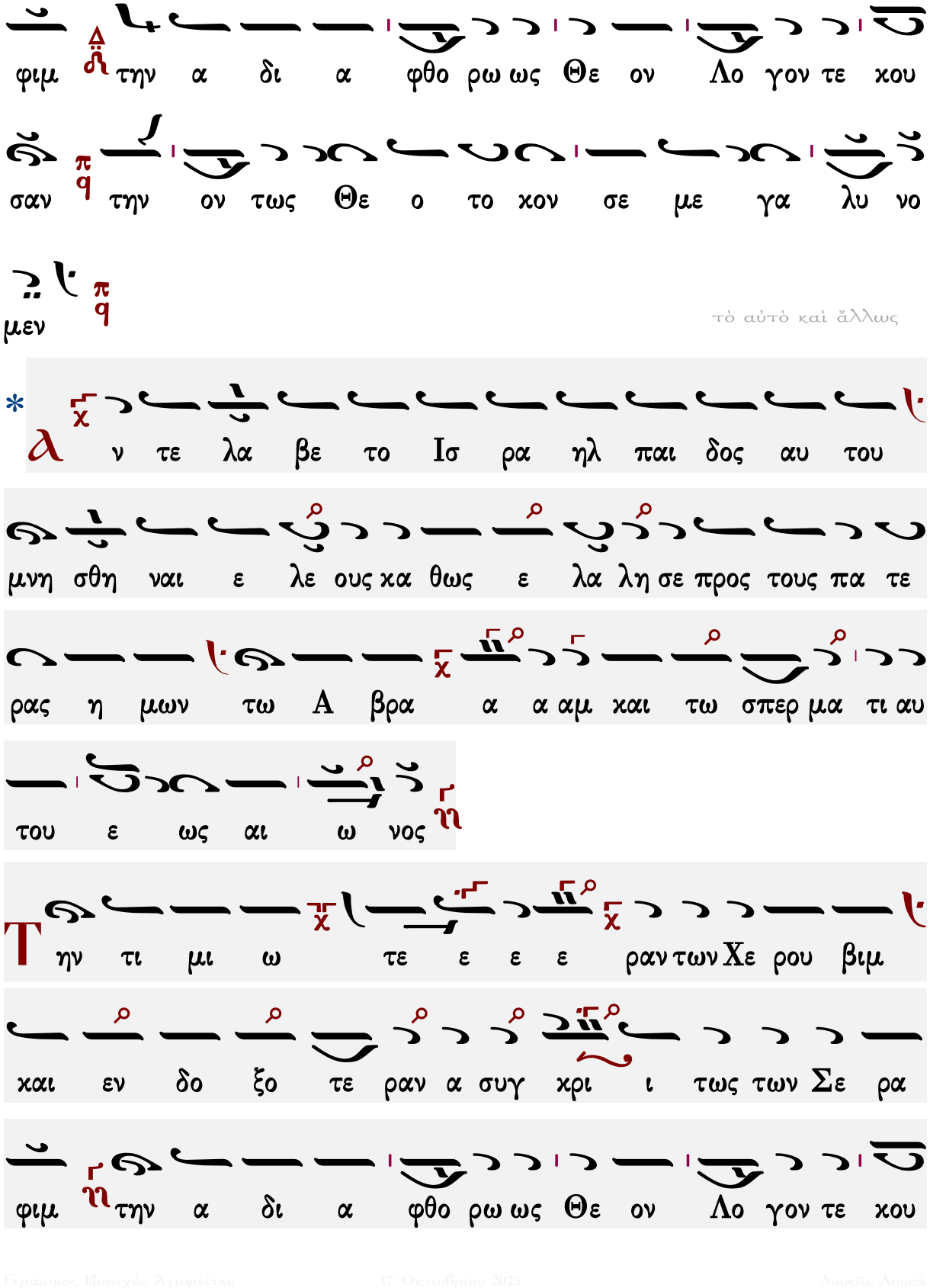

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν τη ν ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν
μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν τη ν ον

τως Θε ο το χον σε με γα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε
λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε με γα λυ νο μεν
Θε οτοκε ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ

του δι ε σχορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι
α χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ τη την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν τη ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω
σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θω
ω ων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ε ε ε ραν των Χε ρου βιμ

χαι εν δο ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε χου
σαν την ον τως Θε ο το χον σε με γα λυ νο
μεν
* λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ
του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε
προς τους πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω
σπερ μα τι αυ του ε ως αι ω ω νος
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ι ι ιμ και
εν δο ξο τε ε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα

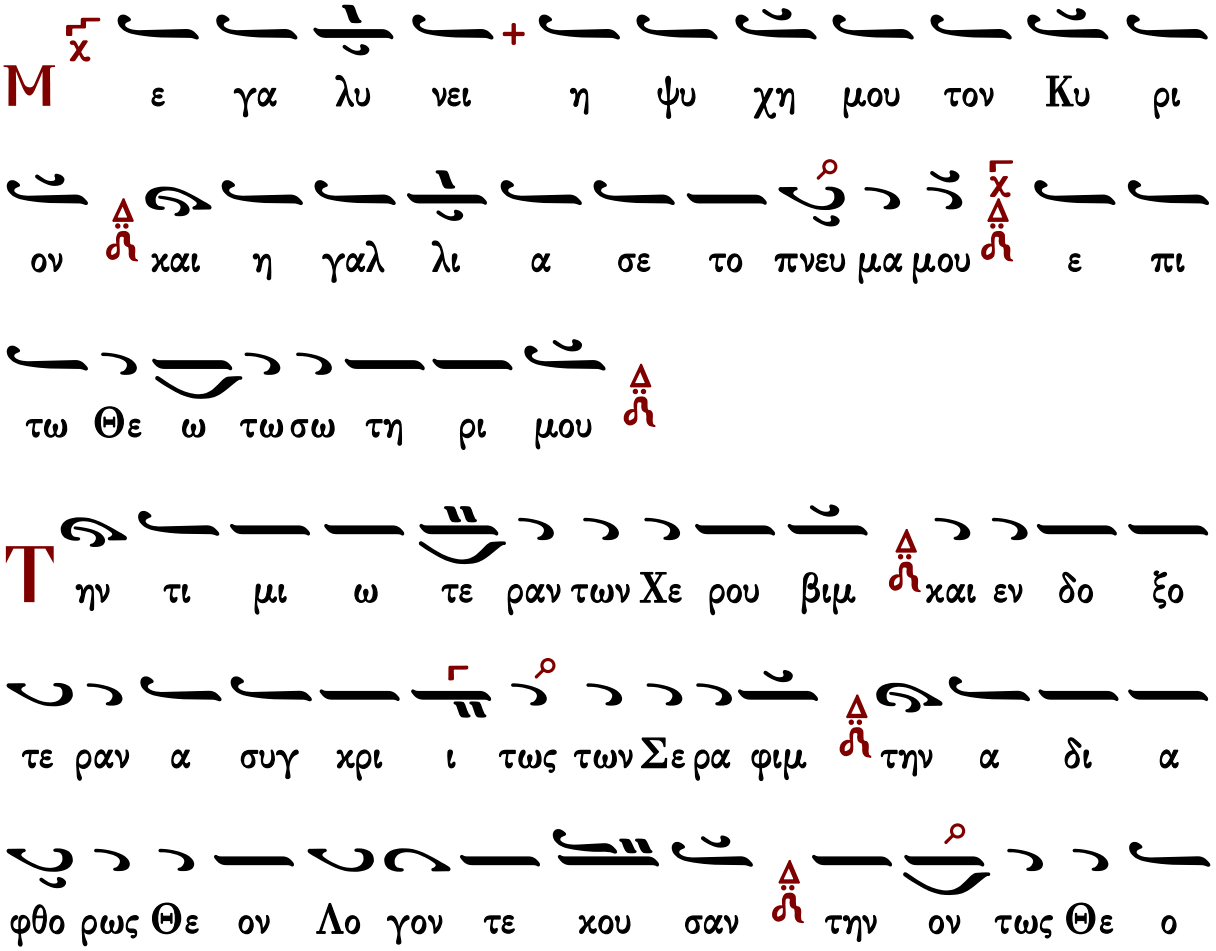

φιμ την α δι α φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το χον σε με γα λυ νο
μεν
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως
ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε
ρας η μων τω Α βρα α α αμ και τω σπερ μα τι αυ
του ε ως αι ω νος
Τ ην τι μι ω τε ε ε ε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε κου

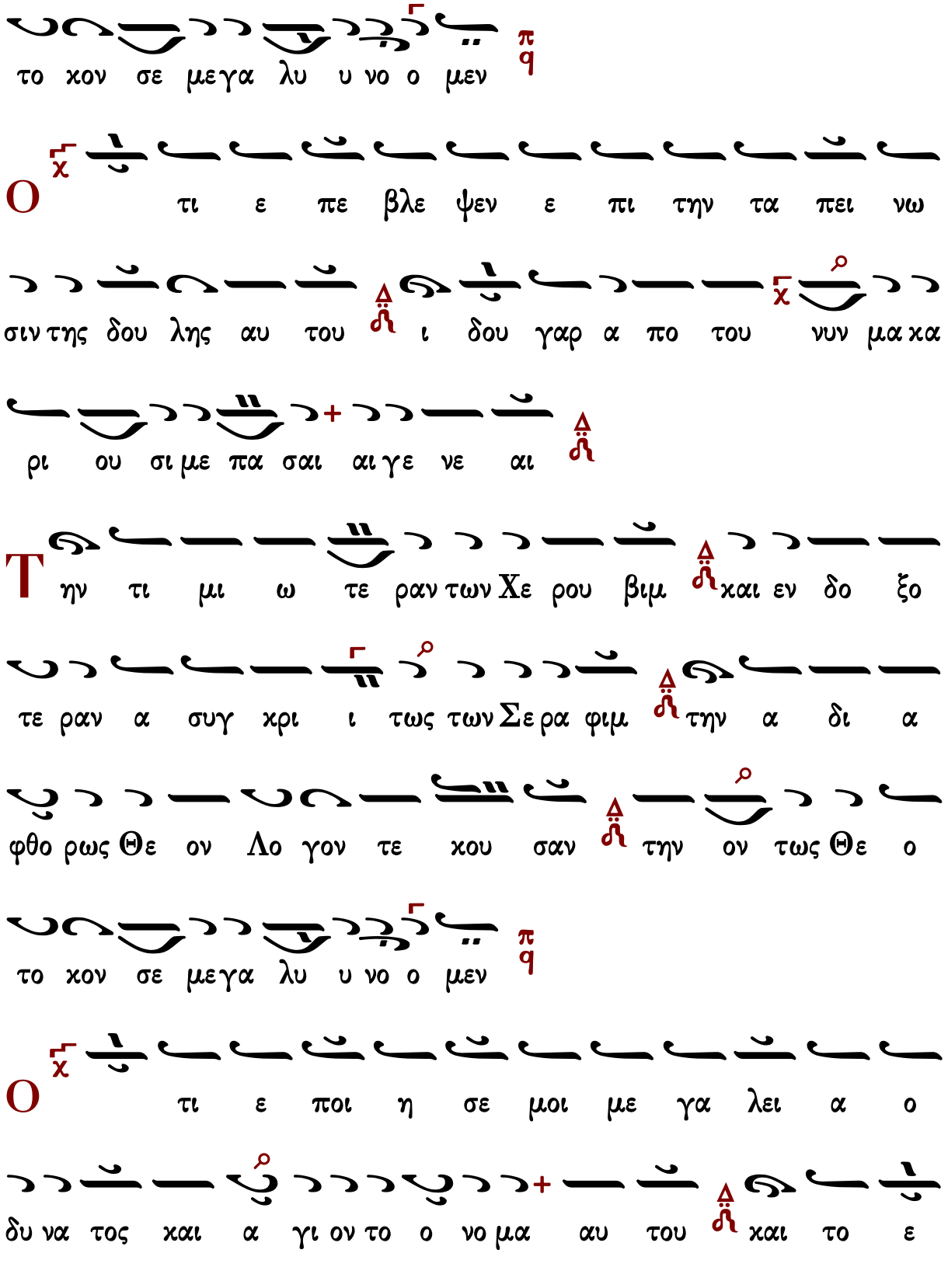

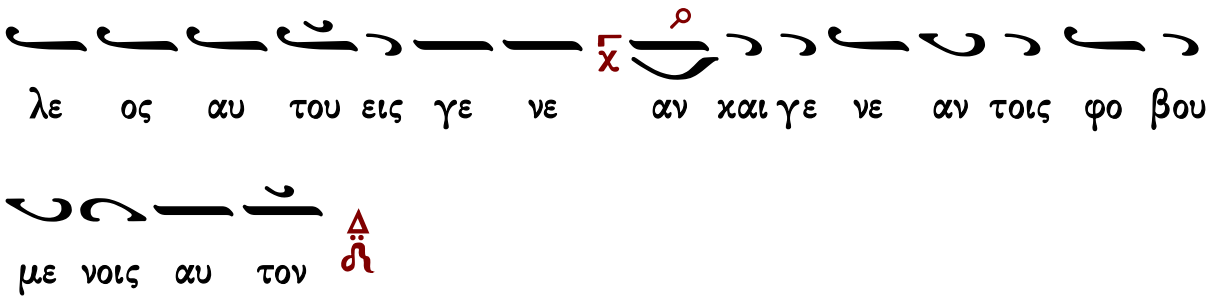
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

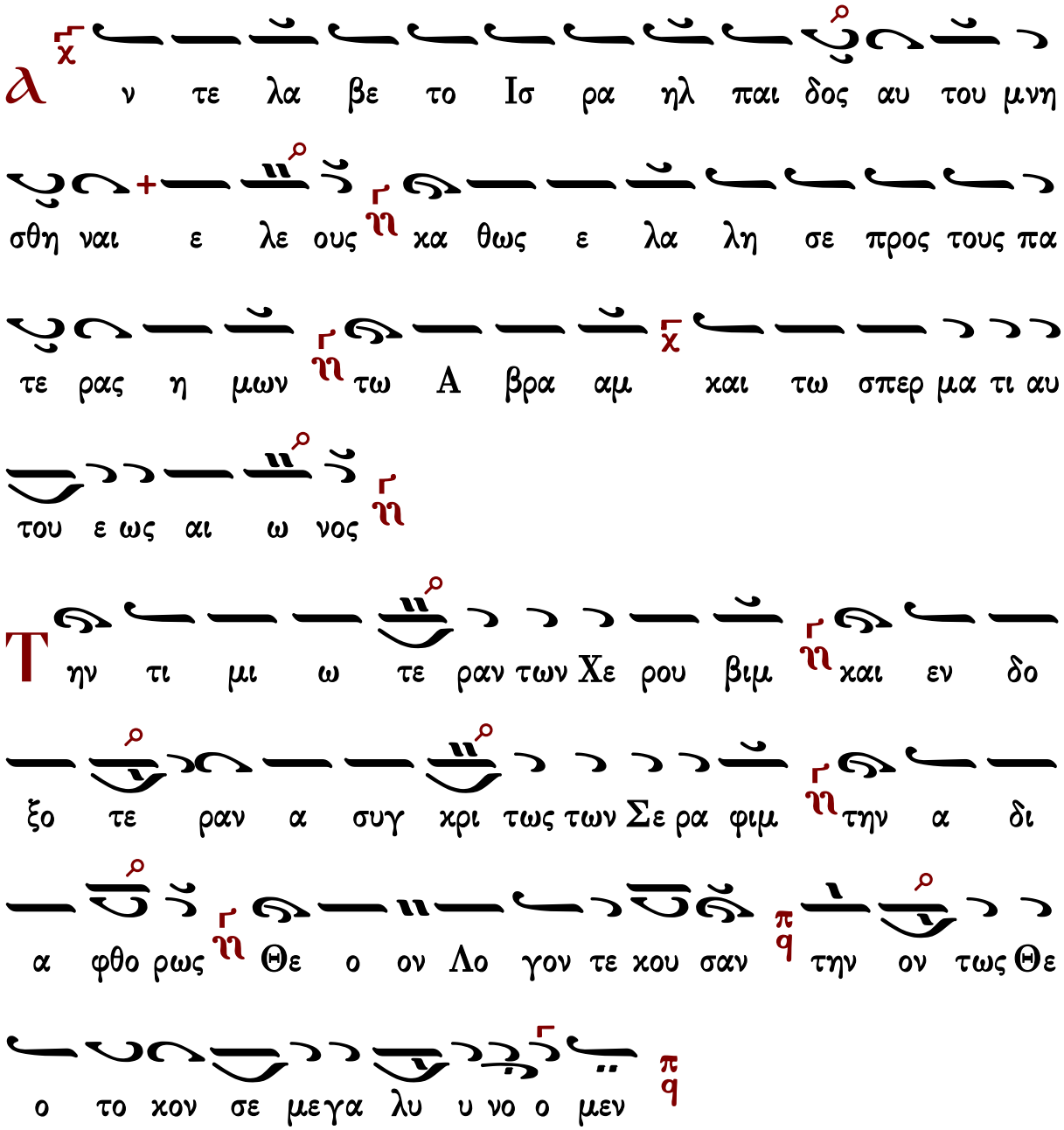
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.19#

το χον σε μεγα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε

λε ος αυ του εις γε νε αν χαι γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ χαι εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν
Θ ποι η σε χρα τος εν βρα χι ον ι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι
α χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ χαι εν δο

ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα
πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων και
πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος α΄

[Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.]
Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ, ῥᾷον σιωπήν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε, ὕμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους, ἐργῶδές ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος, ὅση πέφυκεν ἡ

προαίρεσις δίδου».

Ἀργὴ		Σύντομος
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

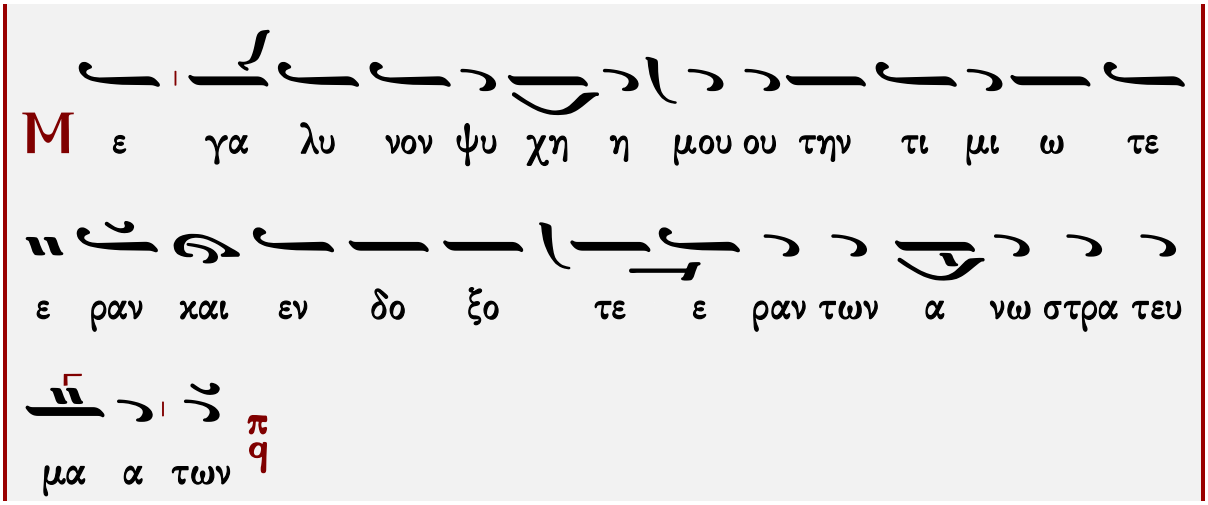
Σύντομος

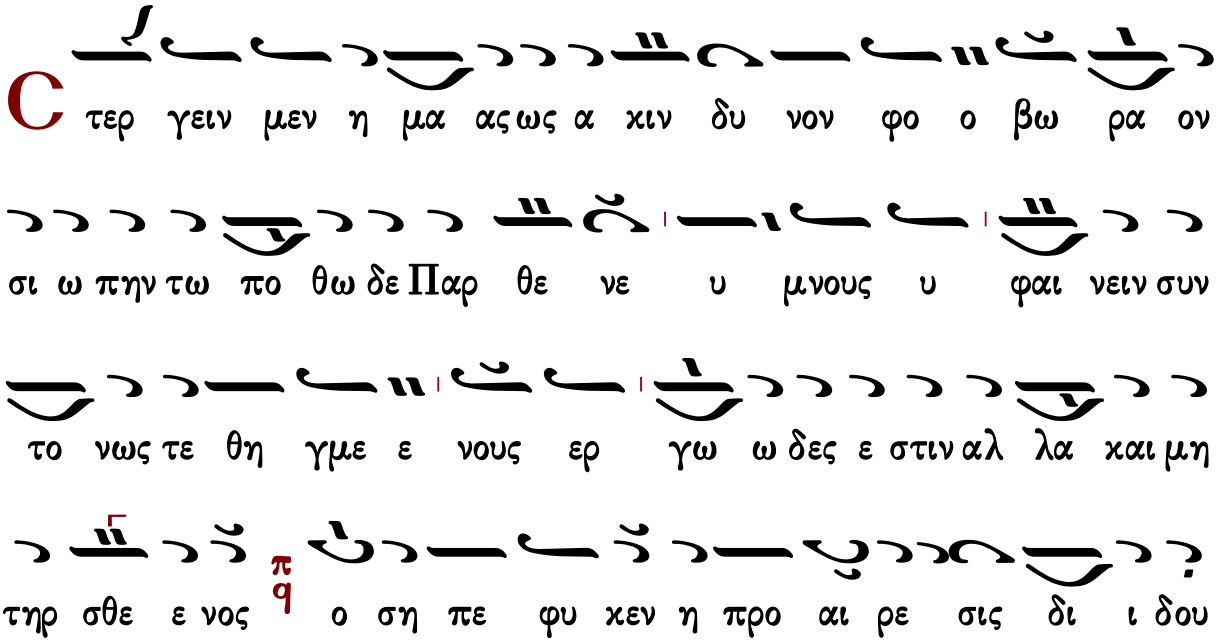
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

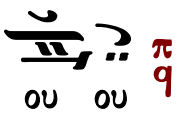
ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Είρμολόγιον 1903 σ.266#

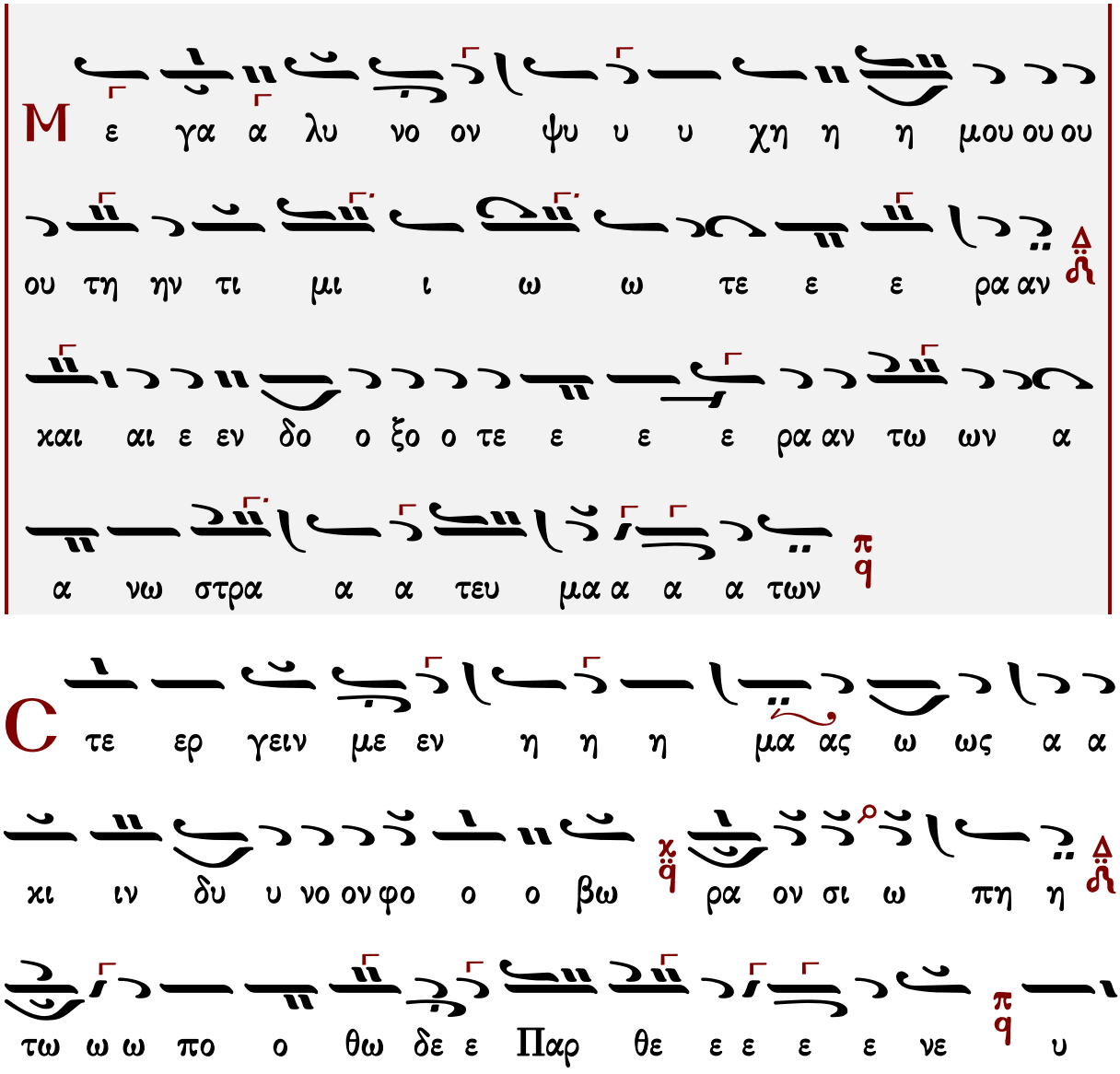
Ἀργὴ

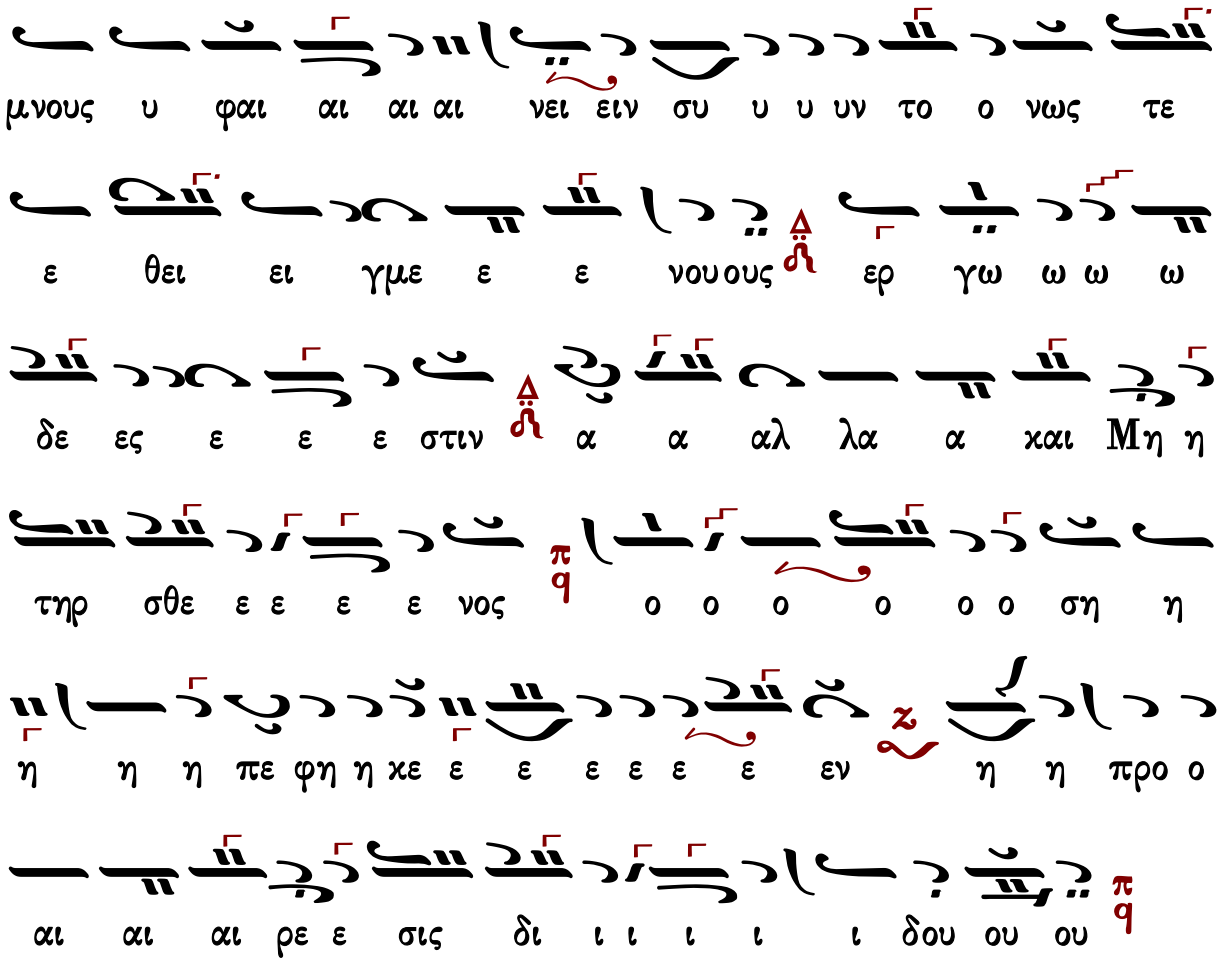
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.15#

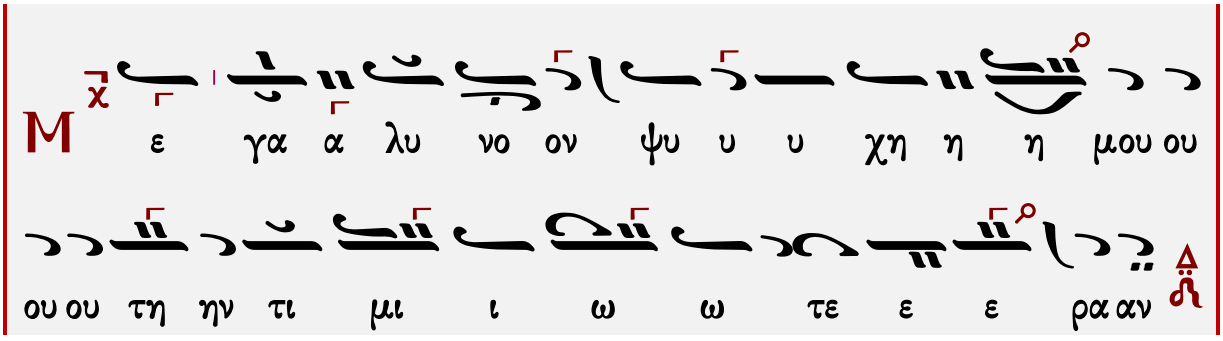

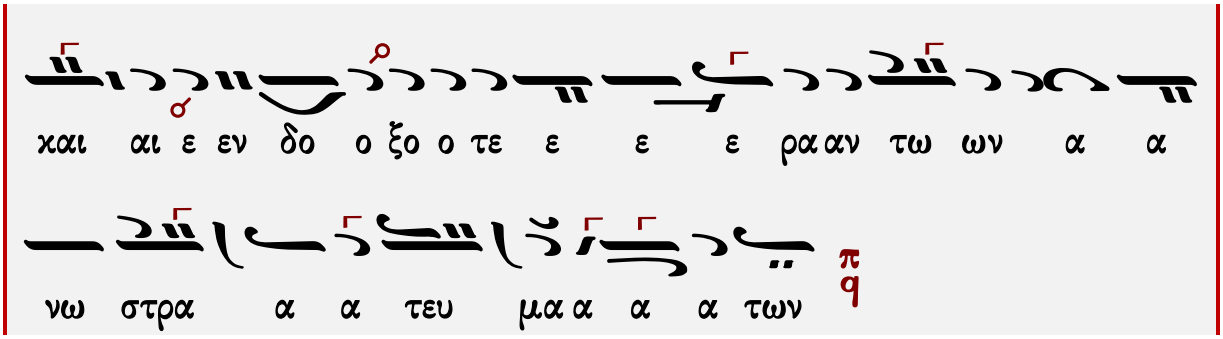
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

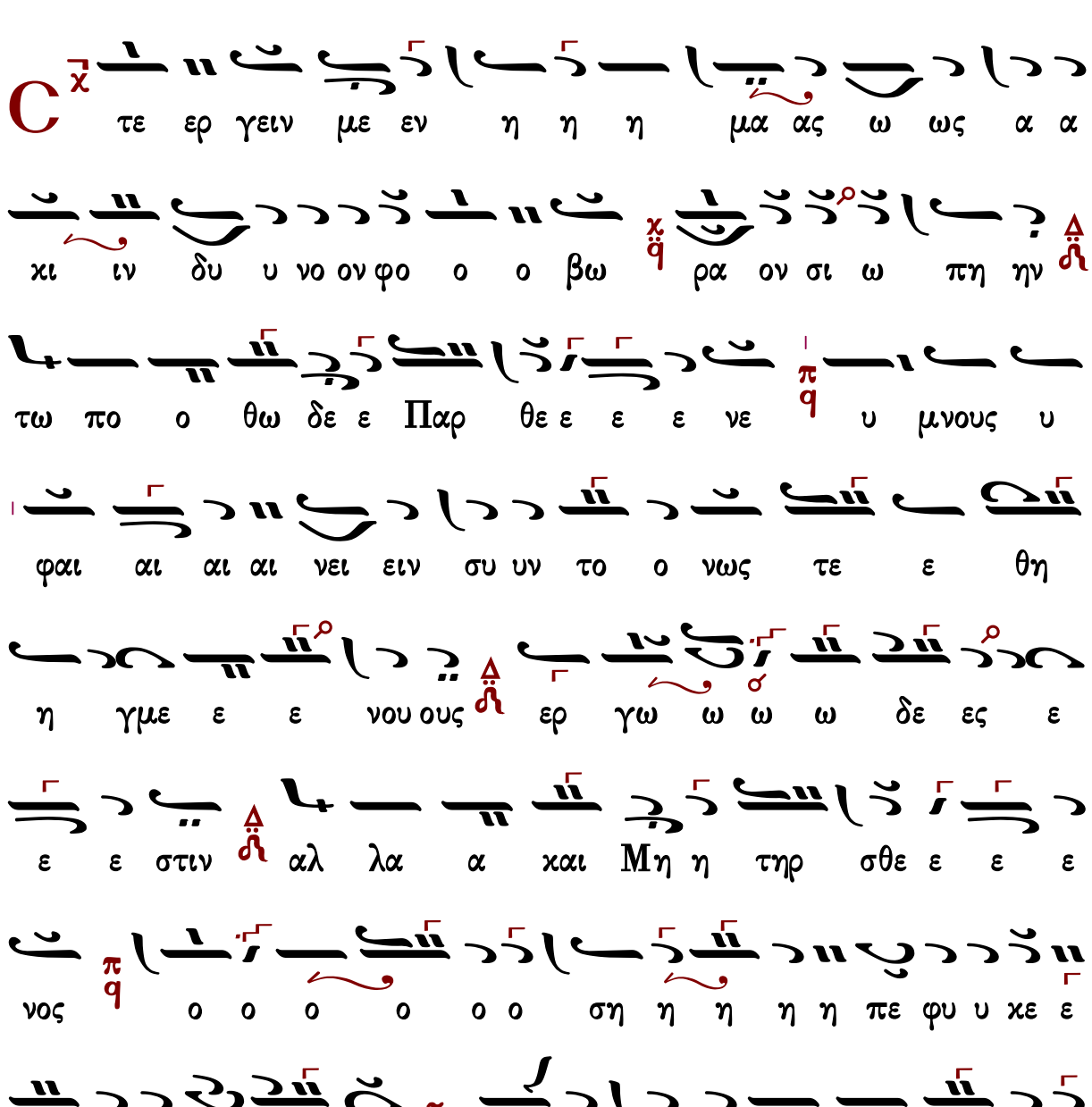
ᾠδὴ θ΄

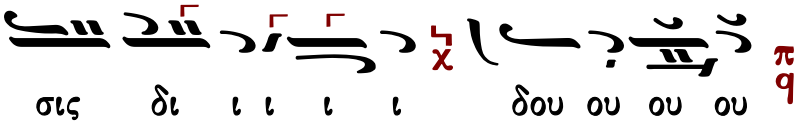
Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.310/3033*

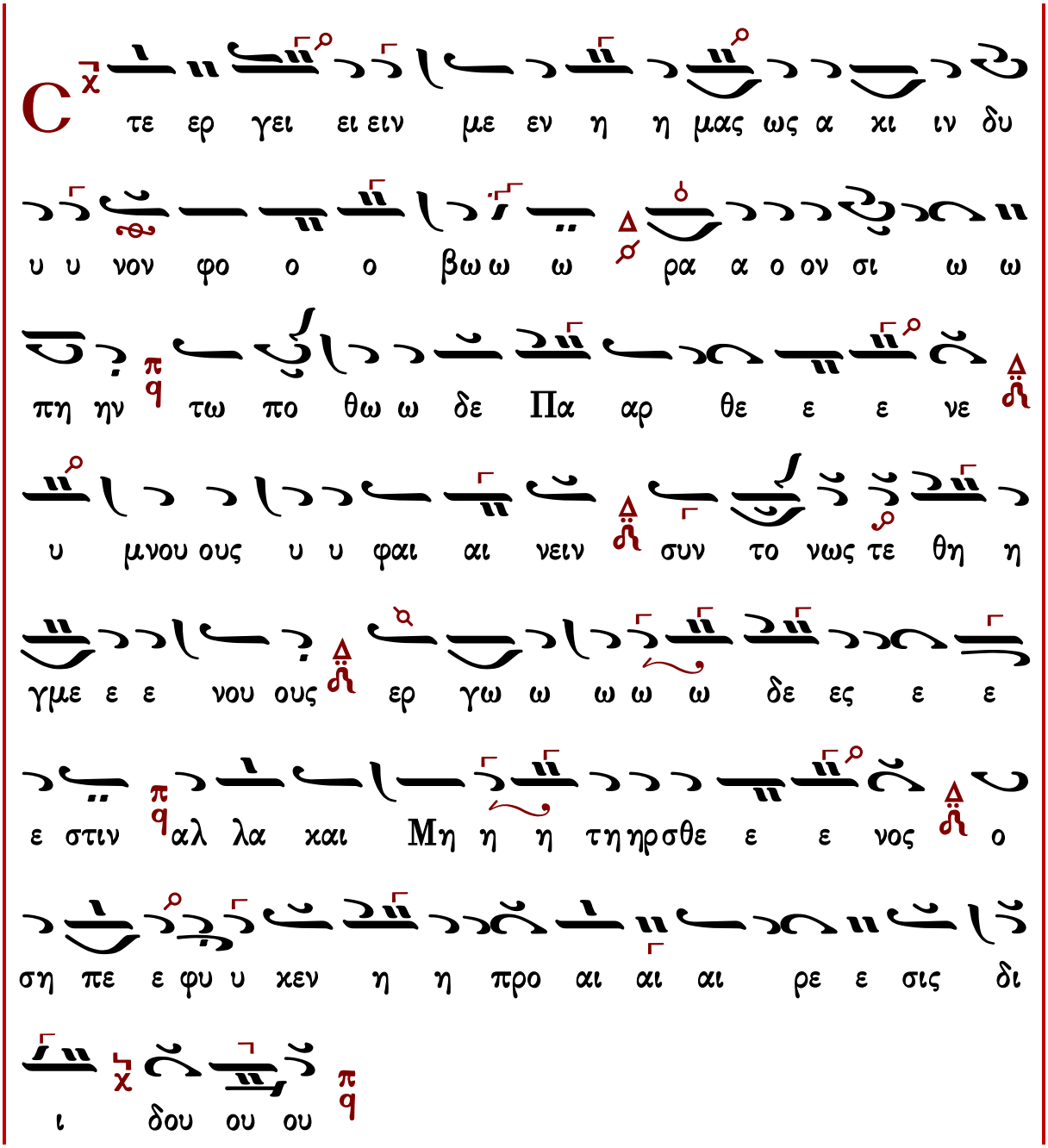

χαι αι ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ρα αν τω ων α α
νω στρα α α τευ μα α α α των

τε ερ γειν με εν η η η μα ας ω ως α α
χι ιν δυ υ νο ον φο ο ο βω ρα ον σι ω πη ην
τω πο ο θω δε ε Παρ θε ε ε ε νε υ μνους υ
φαι αι αι αι νει ειν συ υν το ο νως τε ε θη
η γμε ε ε νου ους ερ γω ω ω ω δε ες ε
ε ε στιν αλ λα α και Μη η τηρ σθε ε ε ε
νος ο ο ο ο ο ο ση η η η η πε φυ υ χε ε
ε ε ε ε ε εν η η προ ο αι αι αι ρε ε

Ἄλλη πρωτ.Κων.Παπαγιάννη κατ' ἔννοιαν τονιστεῖσα

Εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Ἰησοῦ καὶ Μεγ. Βασιλείου 1/1

Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαὶ
1, 6, 14 Ἰανουαρίου

ἦχος β′

α Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιός, ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Στείβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον, ἤπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον. Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων, ἔκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος, Ῥώμῃ κραταιᾷ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

γ Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χρηστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὅσοι παλαιῶν, ἐκλελύμεθα βρόχων, βορῶν λεόντων, συντεθλασμένων μύλας, ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα, λόγῳ πλέκοντες, ἐκ λόγων μελῳδίαν, ᾗ τῶν πρὸς ἡμᾶς, ἥδεται δωρημάτων.

δ Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας· φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος Υἱῷ, ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε· σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας, ὑμνῶν προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν, ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην, σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀῤῥήτου Λόγου, ᾧ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

ε Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἥκει, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσίων δέ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου, ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι, νέαν προσωρμίσθημεν ἁπλανῆ τρίβον, ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν, μόνοις προσιτήν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

ς Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτός, ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ. Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἰμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ, ἤχῳ Πατήρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο. Ναί φησιν, οὗτος, συμφυὴς γόνος πέλων, φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους, Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

ζ Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔφλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας, ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα, νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας, τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας, ὅλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον, ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν, ἄυλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τὸν κτίστην, ὃν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται. Υἱοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι. Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης. Νῦν εὐλογείτω συντόνως τὸν αἴτιον, ἡ πρὶν τάλαινα τῶν ἐθνῶν παγκληρία.

Ἀργαὶ	Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)	

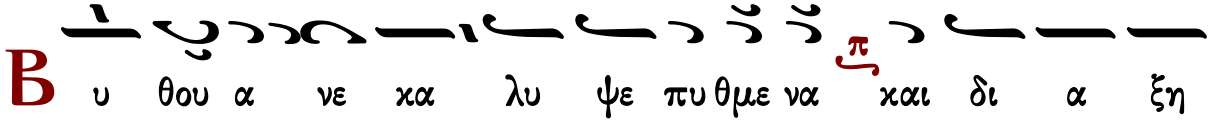
Σύντομοι

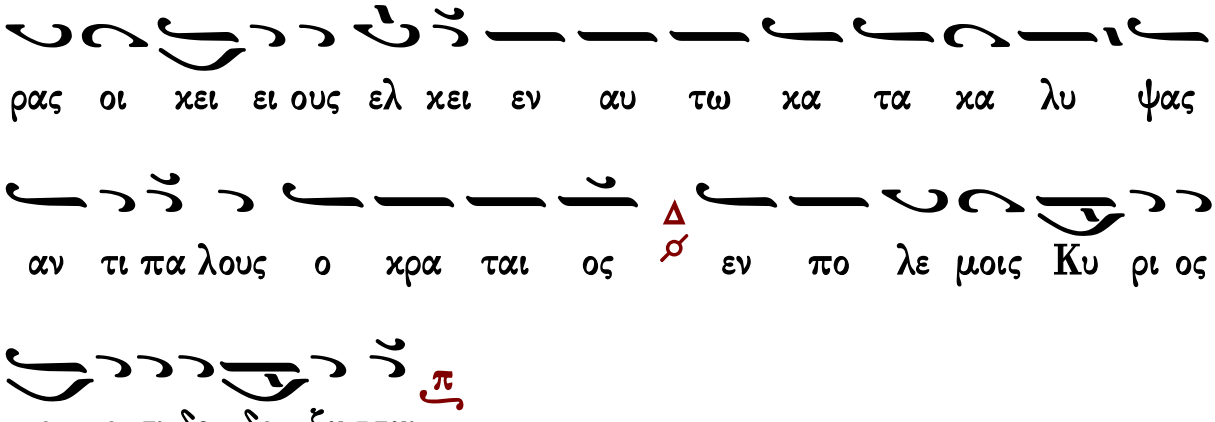
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Καταβασίαι τῶν Θεοφανείων
ᾠδὴ α’

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.267#

ᾠδὴ α΄ ἰαμβική

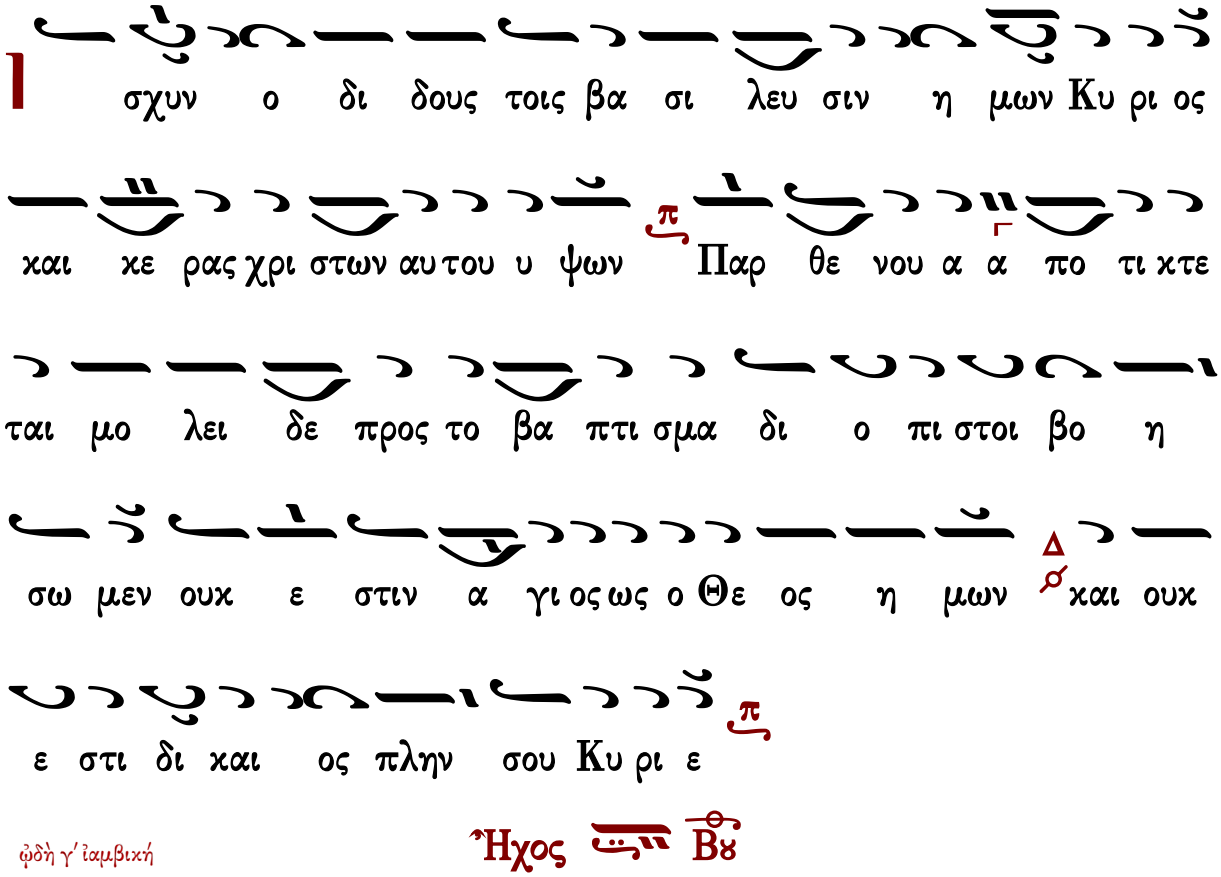
Ἦχος Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.268#

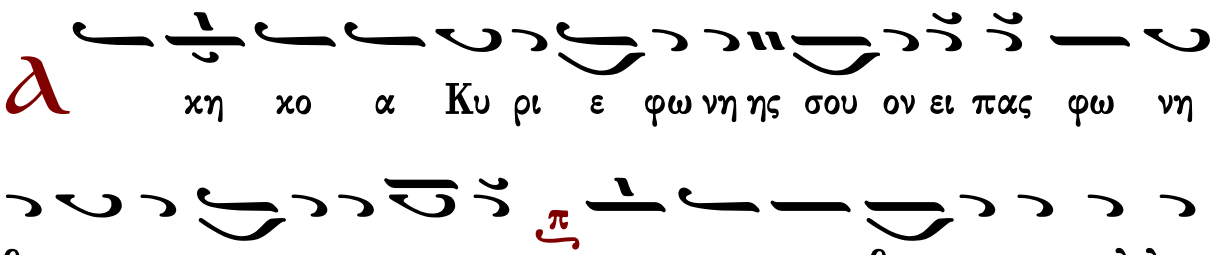
ᾠδὴ γ΄

Ἦχος Πα

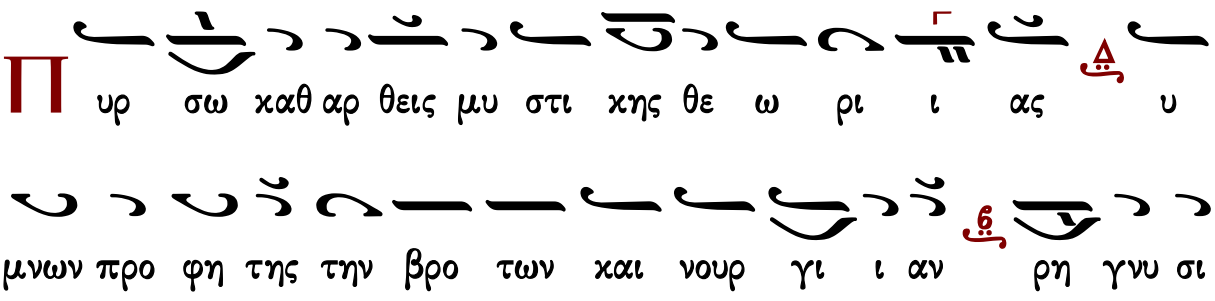

Ι σχυν ο δι δους τοις βα σι λευ σιν η μων Κυ ρι ος
και κε ρας χρι στων αυ του υ ψων Παρ θε νου α α πο τι κτε
ται μο λει δε προς το βα πτι σμα δι ο πι στοι βο η
σω μεν ουκ ε στιν α γι ος ως ο Θε ος η μων και ουκ
ε στι δι και ος πλην σου Κυ ρι ε
ᾠδὴ γ΄ ἰαμβική
Ἦχος Βῳ
Ο σοι πα λαι ων εκ λε λυ με θα βρο ο χων βο
ρων λε ον των συν τε θλα σμε νων μυ υ λας α γαλ λι
ω ω μεν και πλα τυ νω μεν στο ο μα Λο γω πλε
κον τες εκ λο γων με ε λω δι ας ω των προς η μας χορὸς α΄ η δε

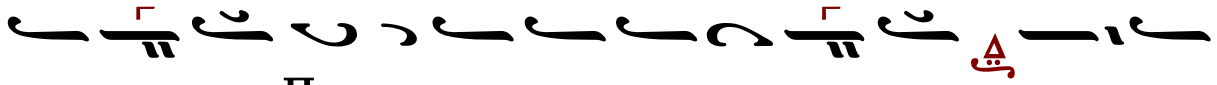

ᾠδὴ δ΄ **Ἦχος Πα**

ᾠδὴ δ΄ ἰαμβική **Ἦχος Βϐ**

γη η ρυν Πνευ μα τι χρο του με ε νην σαρ κω

σιν εμ φαι νου σαν αρ ρη του Λο γου ω των δυ να

στων χορὸς β′ τα χρα τη συν ε τρι βη

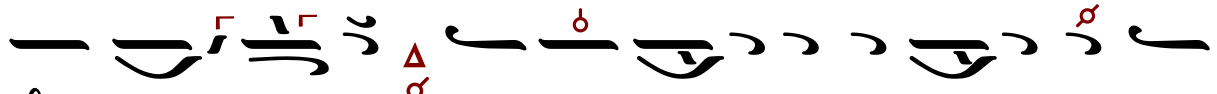
ᾠδὴ ε′ Ἦχος Πα

η σους ο ζω η ης αρ χη γος λυ σαι το κα

τα χρι μα η κει Α δαμ του πρω το πλα στου κα θαρ

σι ων δε ως Θε ο ος μη δε ο με νος τω πε σον

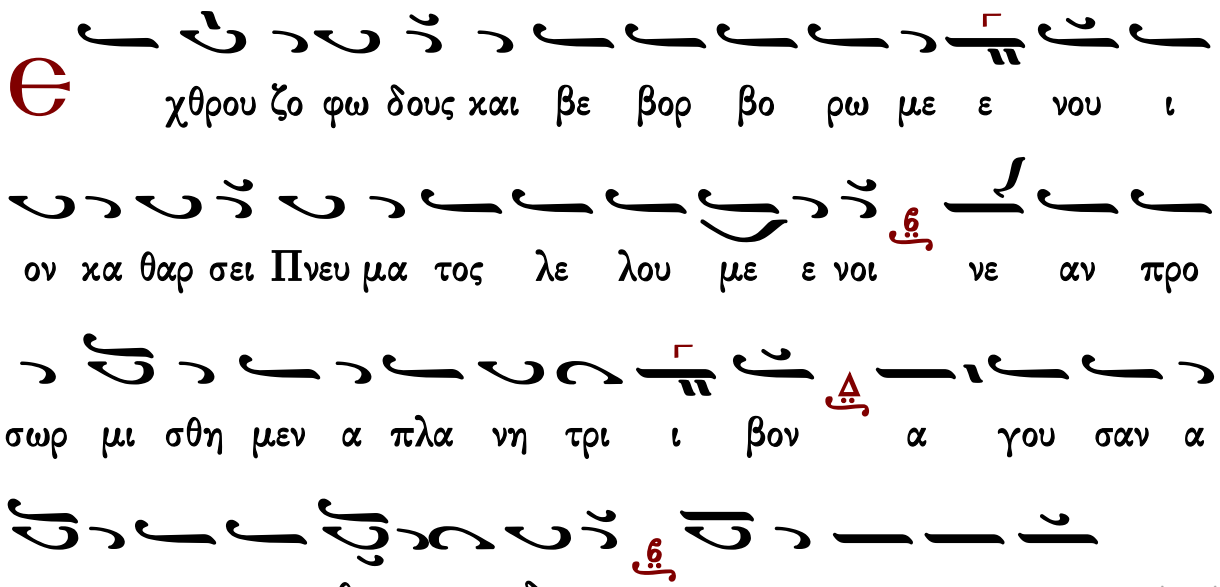

τι κα θαι ρε ται εν τω Ι ορ δα νη εν ω την ε

χθραν χτει ει ει νας υ περ ε ε χου σαν παν τα νουν ει

ρη η νην χα ρι ζε ται

ᾠδὴ ε΄ ἰαμβική

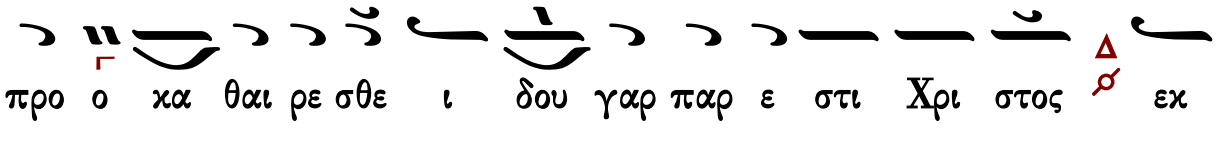
Ἦχος Βου

ᾠδὴ ς΄

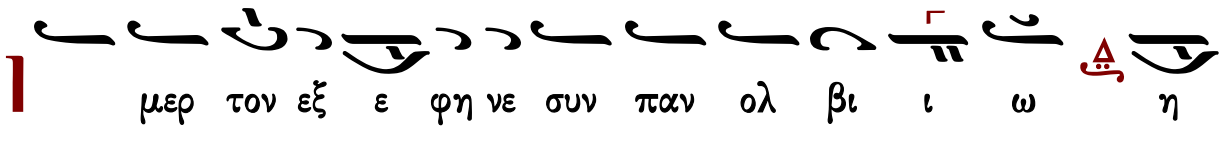
Ἦχος Πα

ᾠδὴ ς′ ἰαμβική

Ἦχος Βου

ᾠδὴ ζ′

Ἦχος Πα

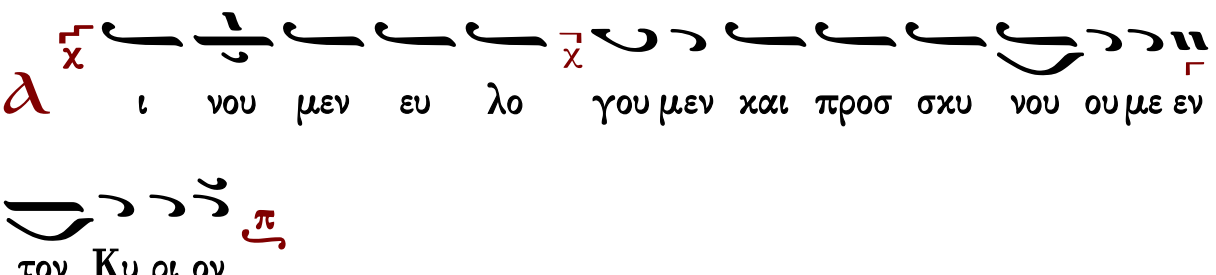

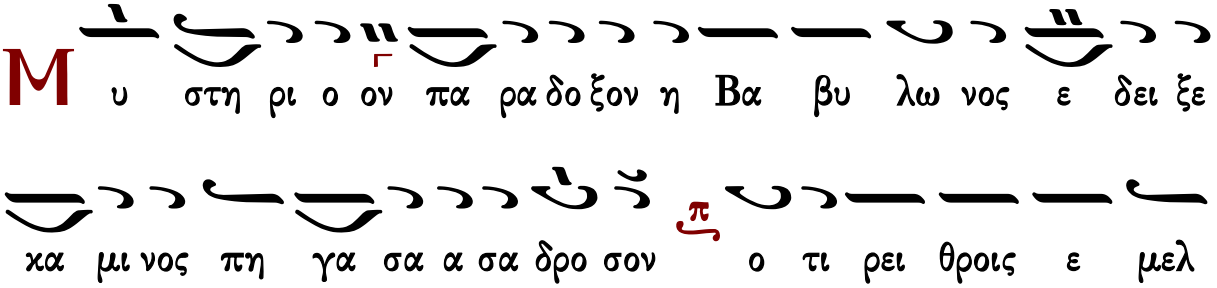

σαν τας δι α συ ρι ζον Πνευ μα δρο σου α βλα βεις δι ε
φυ λα ξε και θει ει ου Αγ γε λου συ υγ κα τα βα σις
ο θεν εν φλο γι δρο σι ζο ο με νοι ευ χα ρι ι στω
ως αν ε μελ πον υ περ υ μνη τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος και Θε ος ευ λο γη τος ει
ᾠδὴ ζ΄ ἰαμβική
Ἦχος Βῳ
φλε ξε ρει θρω των δρα κον των τας κα α ρας ο
της κα μι ι ι νου την με ταρ σι ον φλο ο ο γα νε ους
φε ρου σαν ευ σε βεις κα τευ να α σας την δυσ κα θε
κτον α χλυν εξ α μαρ τι ι ι ας ο λην πλυ νει δε
χορὸς α΄

τη δρο σω του Πνε ευ μα α τος

ᾠδὴ η΄

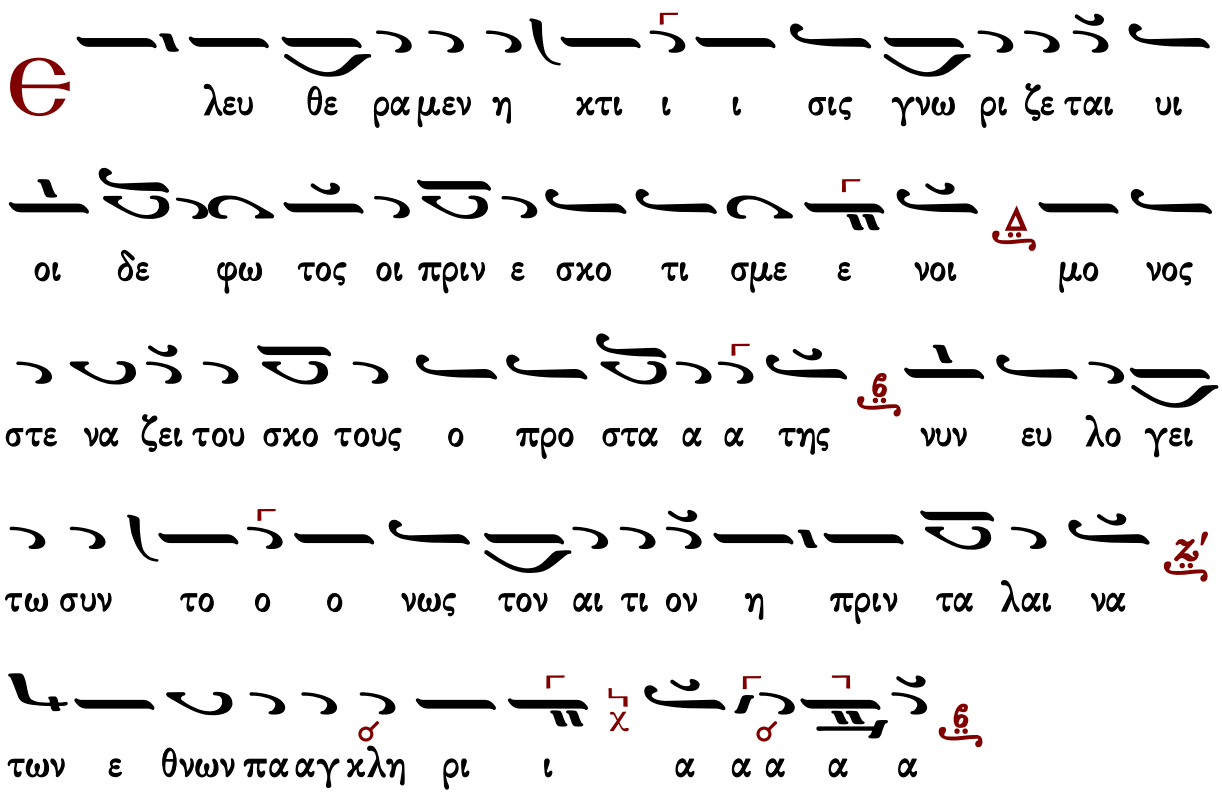
Ἦχος Πα

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ σχυ νου ου με εν
τον Κυ ρι ον

Μ υ στη ρι ο ον πα ρα δο ξον η Βα βυ λω νος ε δει ξε
κα μι νος πη γα σα α σα δρο σον ο τι ρει θροις ε μελ
λεν α α υ λον πυρ εισ δε χεσθαι ο Ι ορ δα νης
και στε γειν σαρ κι βα πτι ζο με νον τον Κτι στην ον ευ
λο γου ου σι λα οι και υ περ υ ψου σιν εις παν
τας τους αι ω νας

ᾠδὴ η΄ ἰαμβική

Ἦχος Βʹ

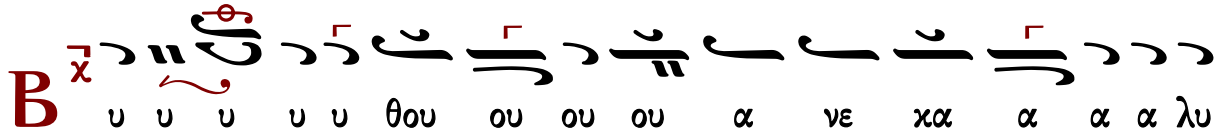
Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου[10]

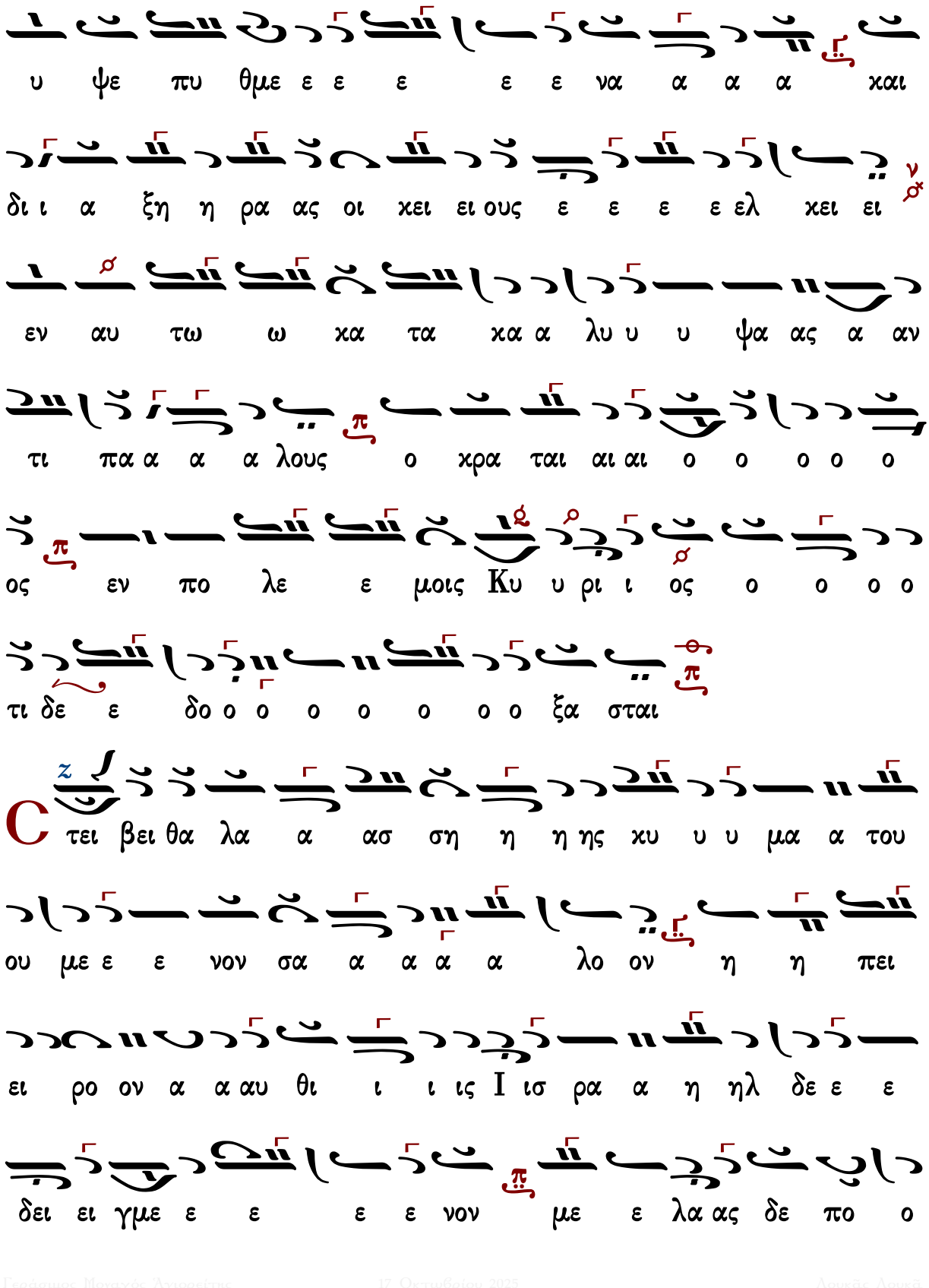
Καταβασίαι τῶν Θεοφανείων
ᾠδὴ αʹ

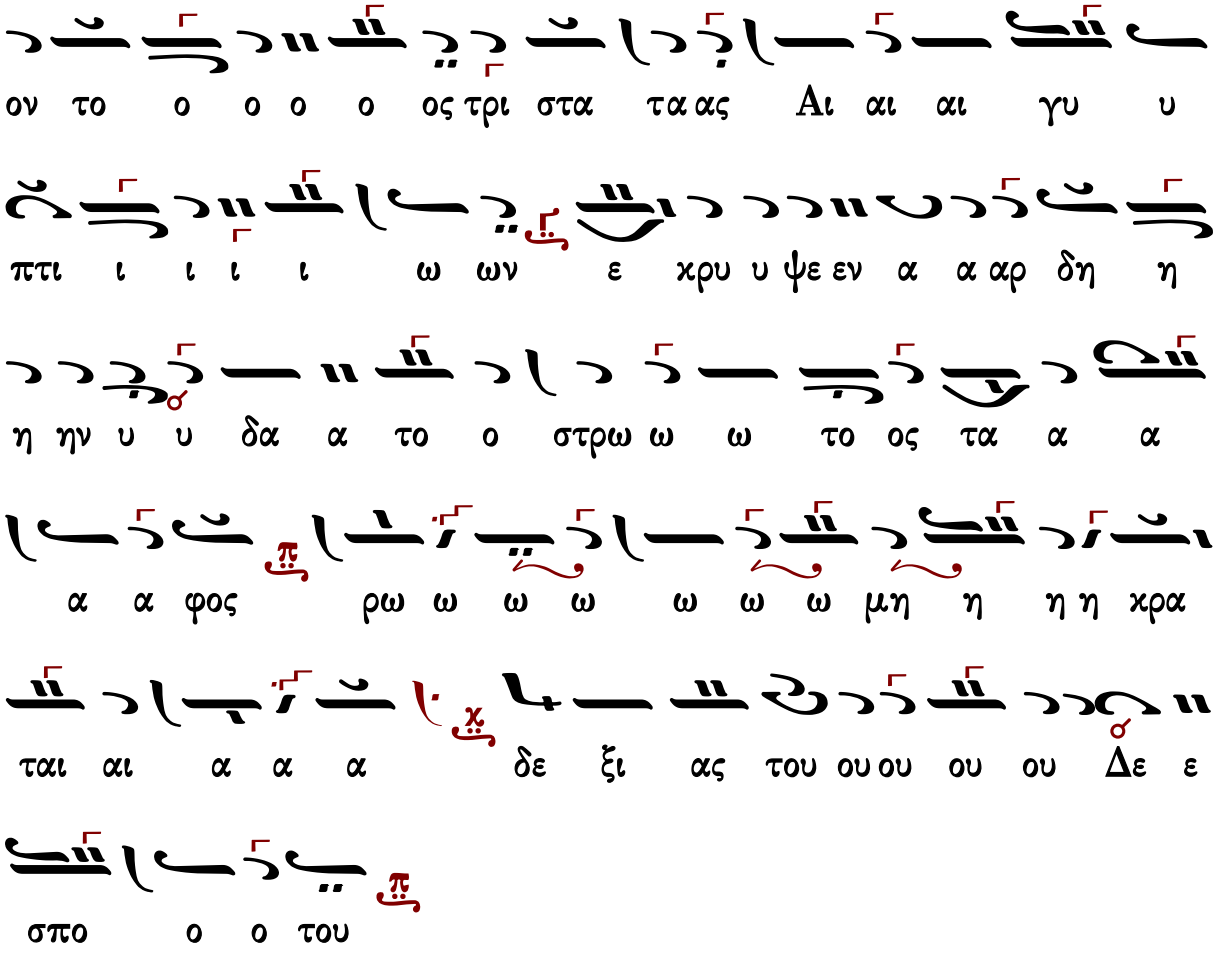
Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.119*

10 Εἰς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφρὰς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων.

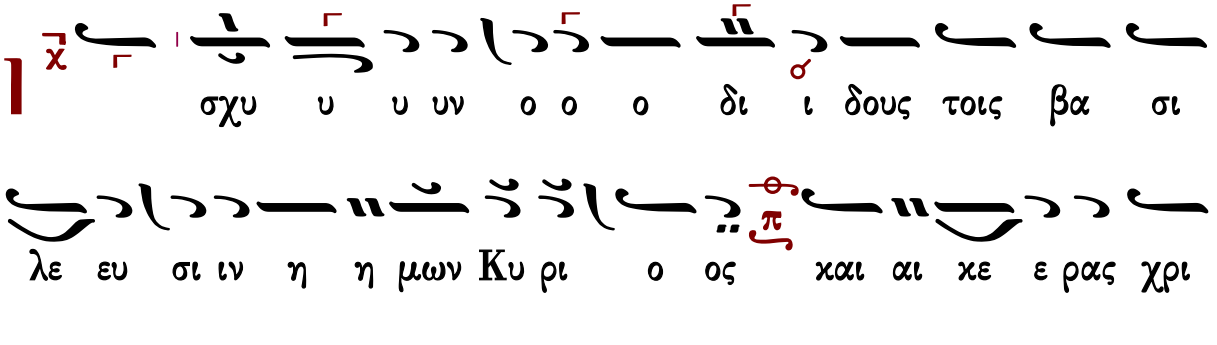

υ ψε πυ θμε ε ε ε ε ε να α α α και
δι ι α ξη η ρα ας οι κει ει ους ε ε ε ε ελ κει ει
εν αυ τω ω κα τα κα α λυ υ υ ψα ας α αν
τι πα α α α λους ο κρα ται αι αι ο ο ο ο ο
ος εν πο λε ε μοις Κυ υ ρι ι ος ο ο ο ο
τι δε ε δο ο ο ο ο ο ο ο ξα σται
τει βει θα λα α ασ ση η η ης κυ υ υ μα α του
ου με ε ε νον σα α α α α λο ον η η πει
ει ρο ον α α αυ θι ι ι ις Ι ισ ρα α η ηλ δε ε ε
δει ει γμε ε ε ε ε νον με ε λα ας δε πο ο

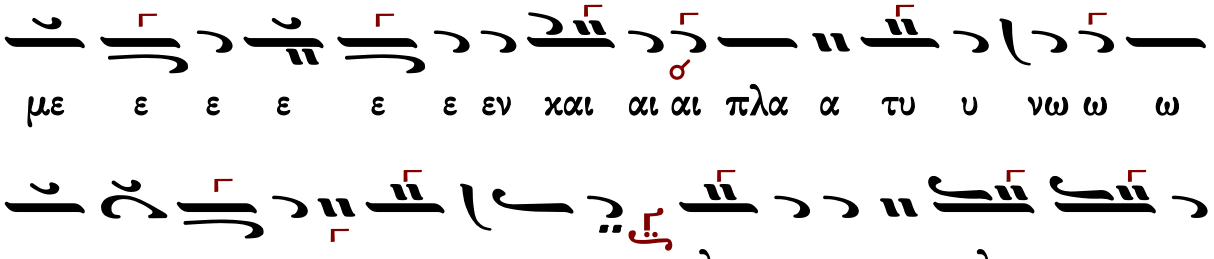
Ὠδὴ γ΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.121*

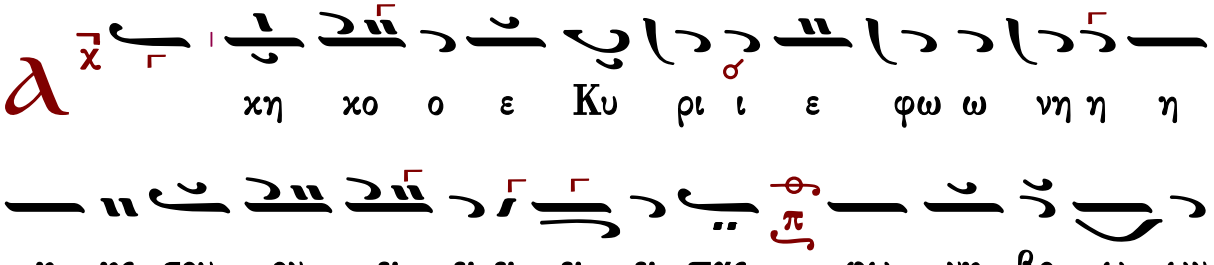

στων α αυτου υ υ ψων Παρ θε ε νου ου α α πο τι κτε
ται αι μο λει δε προς το ο βα πτι ι σμα δι ο πι στοι
οι βο η ησω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν
ουκ ε ε στιν α γι ι ος ω ω ω ως ο ο Θε
ος η η μων και ουκ ε ε στι δι ι και αι ο ο
ος πλη ην σου Κυ υ ρι ι ι ε
Ο σοι οι οι οι πα λαι αι ω ω ω ων ε ε εκ λε ε
λυ υ με ε ε θα βρο ο ο ο ο χω ων βο ρω
ω ων λε ε ο ο ον τω ω ων συν τε ε θλα α σμε ε ε
νω ων μυ υ υ υ υ λας α γαλ λι ω ω ω ω

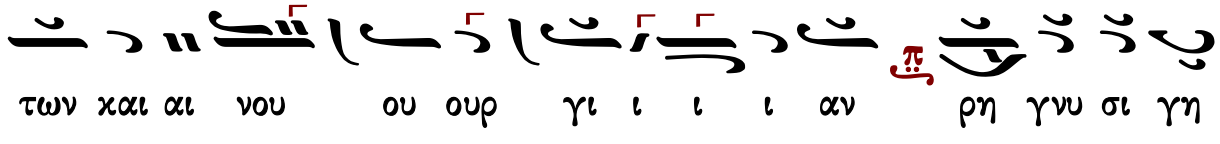
Ὠδὴ δ΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.122*

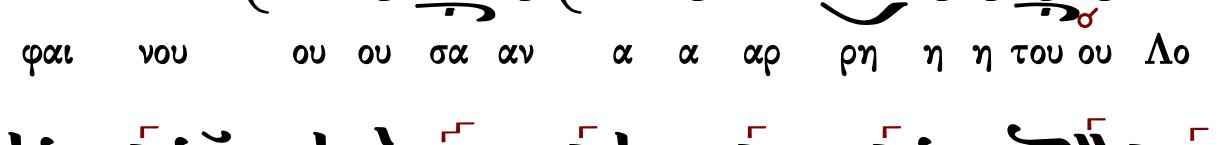
το ος ε ε εν τη η η ε ρη η η μω ο τε
ε βρο ον τη η η σας πο ολ λω ω ων ε ε πι ι
υ δα α α α α των τω σω ω ω ω μα αρ τυ υ υ
ρου με ε νο ος Υι υι υι ω ο ο λος γε γο ο
νως του πα ρο ον το ος Πνε ευ μα το ο ος δε ε
ε βο η σε ε συ ει Χρι ι στος Θε ου ου σο φι ι ι
ι α α χαι αι αι αι δυ υ να α α μις
Π υρ σω ω χα α θα αρ θει ει ει εις μυ υ υ στι ι
χη ης θε ε ε ω ω ρι ι ι ι ι α ας υ
μνω ω ων προ ο φη η η τη η η ης τη η ην βρο ο

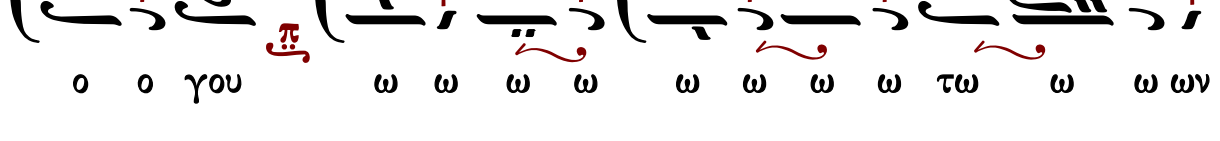

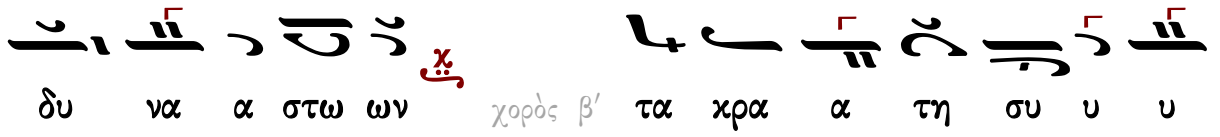

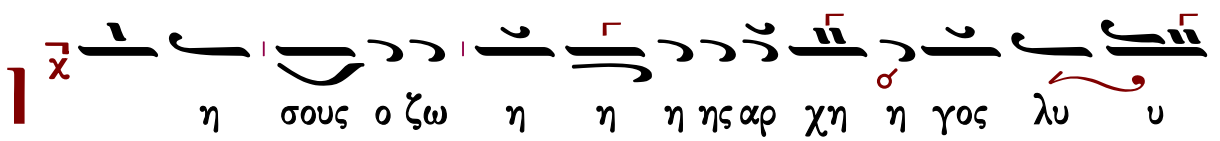

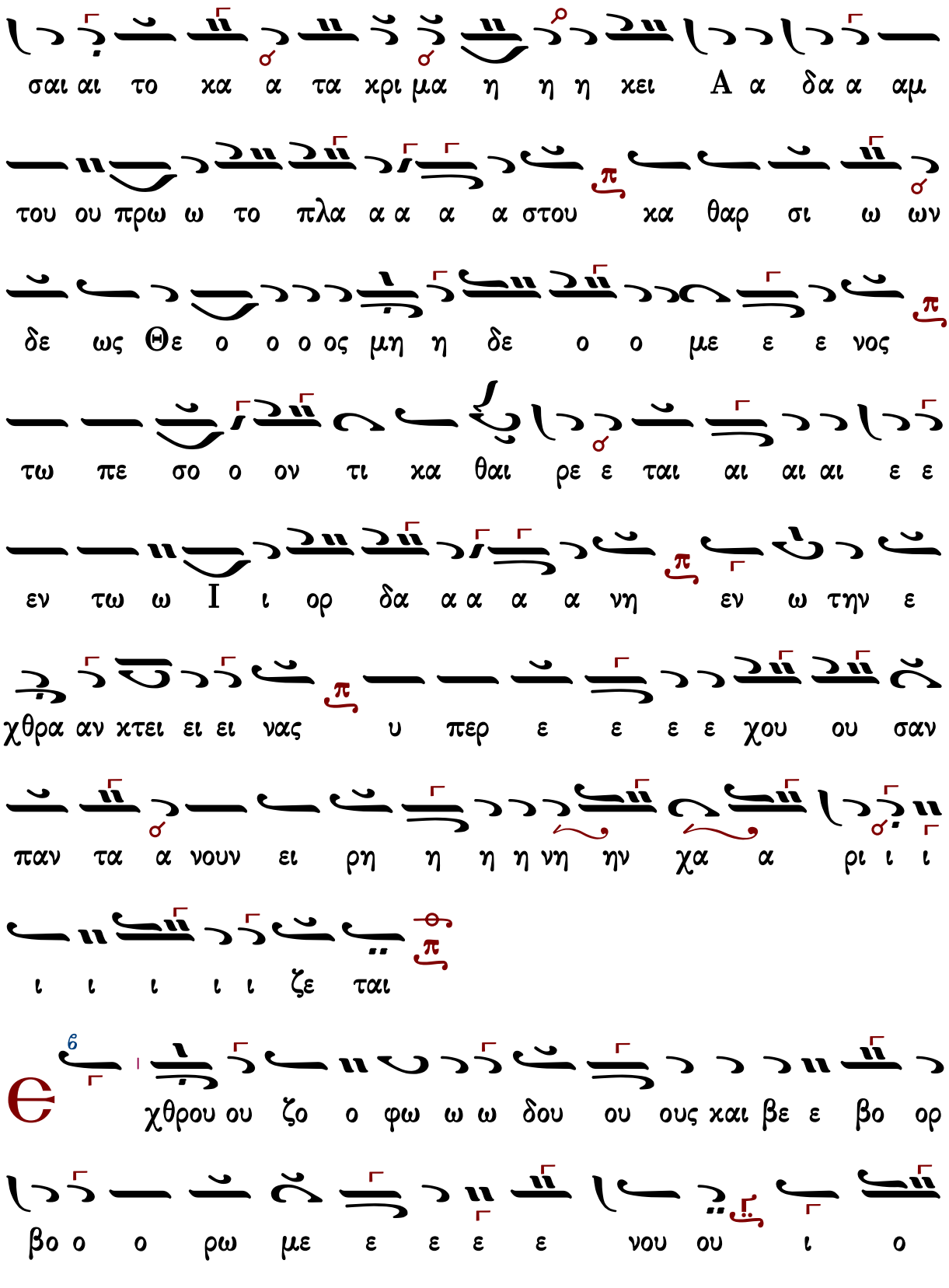

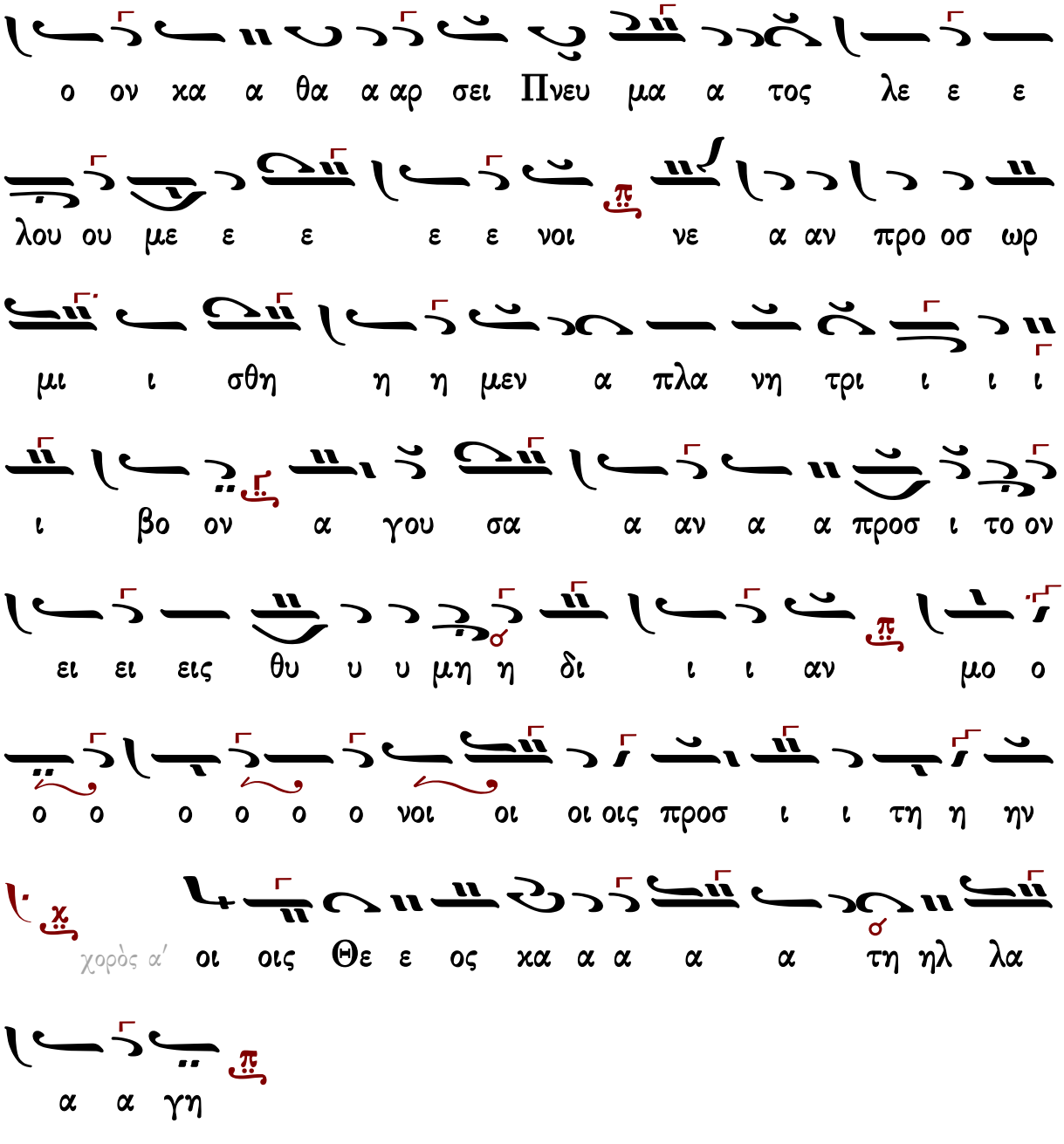
Ὠδὴ ε′

Ἦχος πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.124*
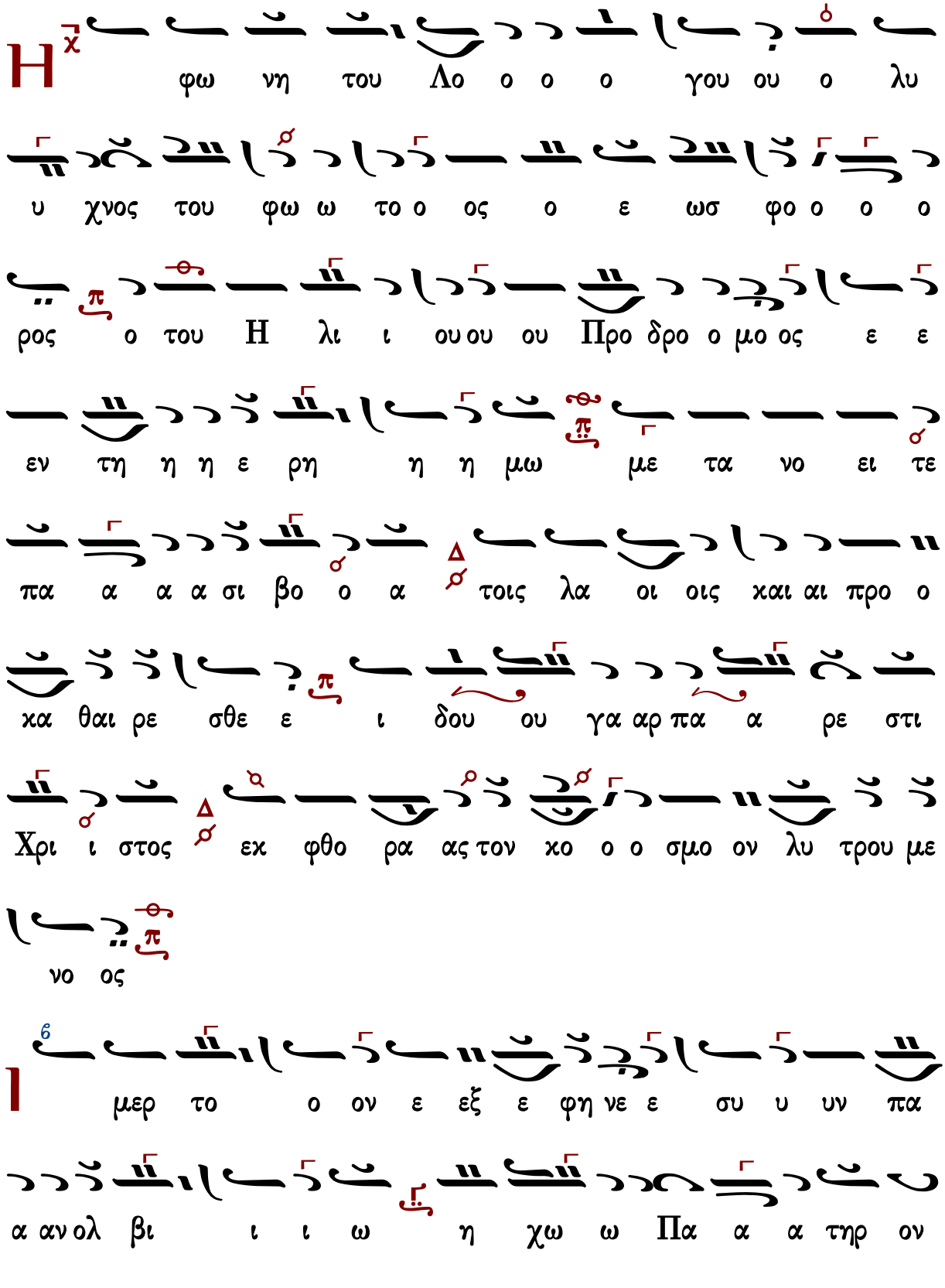

σαι αι το χα α τα χρι μα η η η κει Α α δα α αμ
του ου πρω ω το πλα α α α στου χα θαρ σι ω ων
δε ως Θε ο ο ο ος μη η δε ο ο με ε ε νος
τω πε σο ο ον τι χα θαι ρε ε ται αι αι αι ε ε
εν τω ω Ι ι ορ δα α α α νη εν ω την ε
χθρα αν χτει ει ει νας υ περ ε ε ε ε χου ου σαν
παν τα α νουν ει ρη η η η νη ην χα α ρι ι ι
ι ι ι ι ι ζε ται
χθρου ου ζο ο φω ω ω δου ου ους και βε ε βο ορ
βο ο ο ρω με ε ε ε ε νου ου ι ο

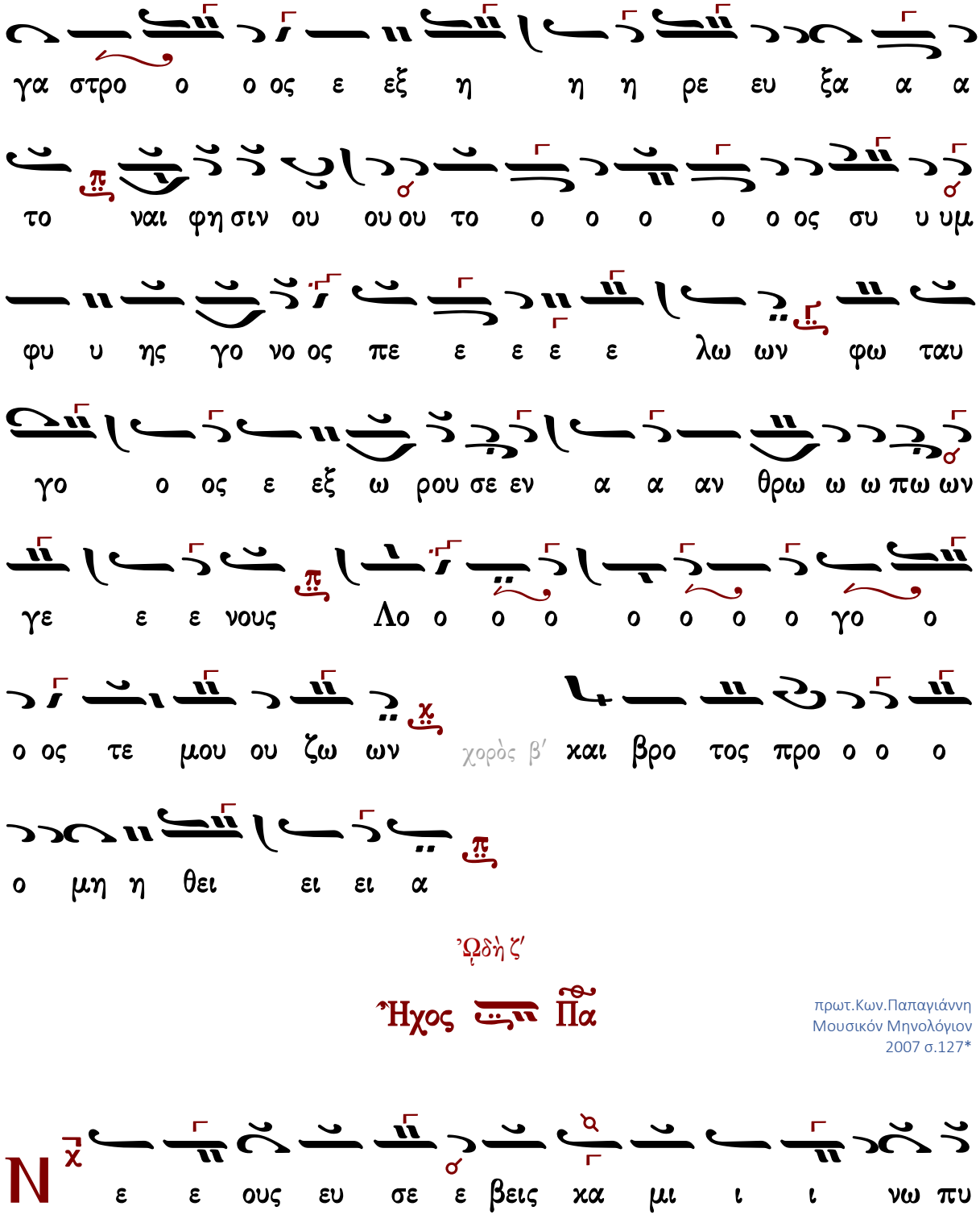

Ὠδὴ ς′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.125*

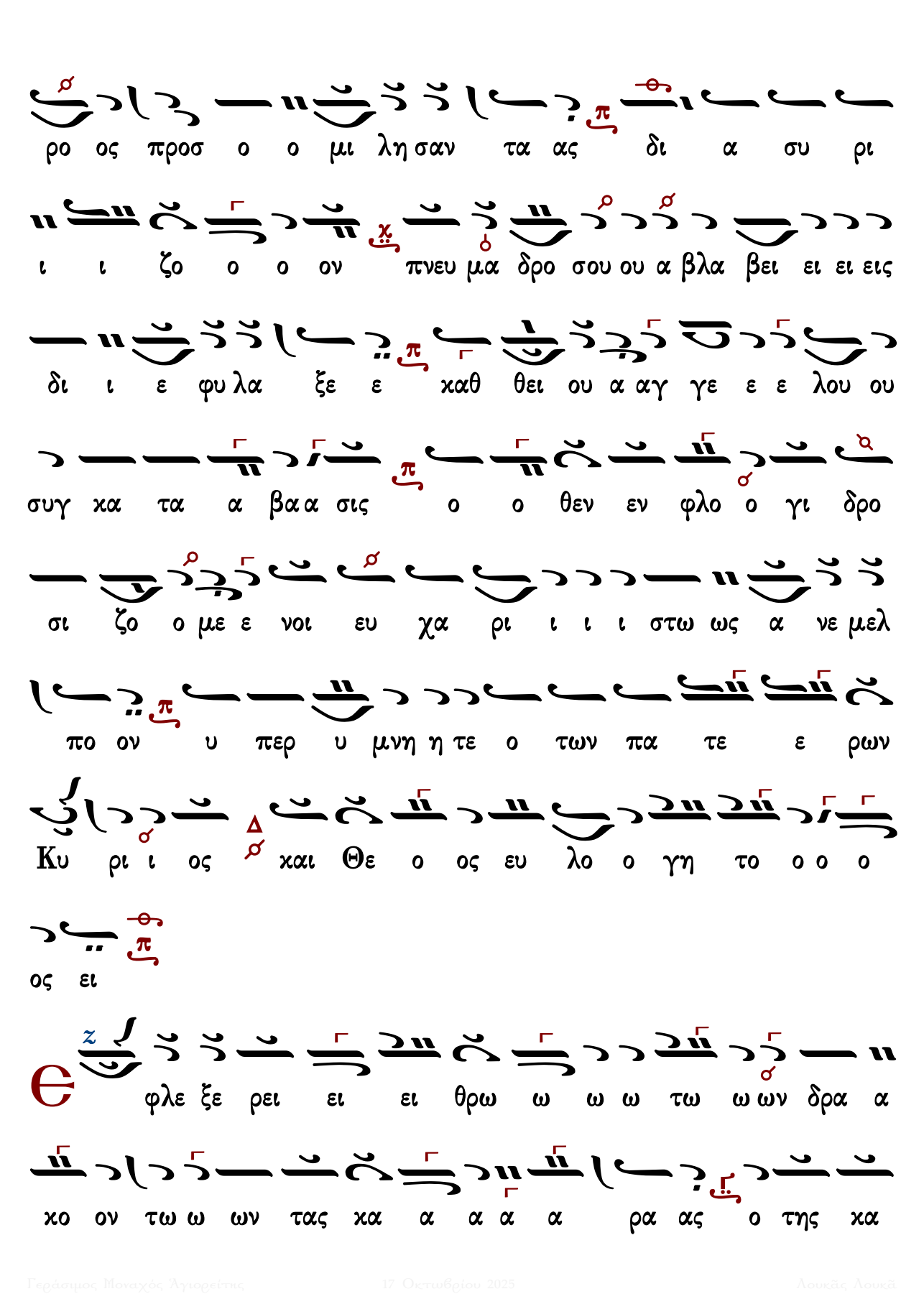

Η
φω νη του Λο ο ο ο γου ου ο λυ
υ χνος του φω ω το ο ος ο ε ωσ φο ο ο ο
ρος ο του Η λι ι ουου ου Προ δρο ο μο ος ε ε
εν τη η η ε ρη η η μω με τα νο ει τε
πα α α α σι βο ο α τοις λα οι οις χαι αι προ ο
κα θαι ρε σθε ε ι δου ου γα αρ πα α ρε στι
Χρι ι στος εκ φθο ρα ας τον κο ο ο σμο ον λυ τρου με
νο ος
Ι
μερ το ο ον ε εξ ε φη νε ε συ υ υν πα
α ανολ βι ι ι ω η χω ω Πα α α τηρ ον

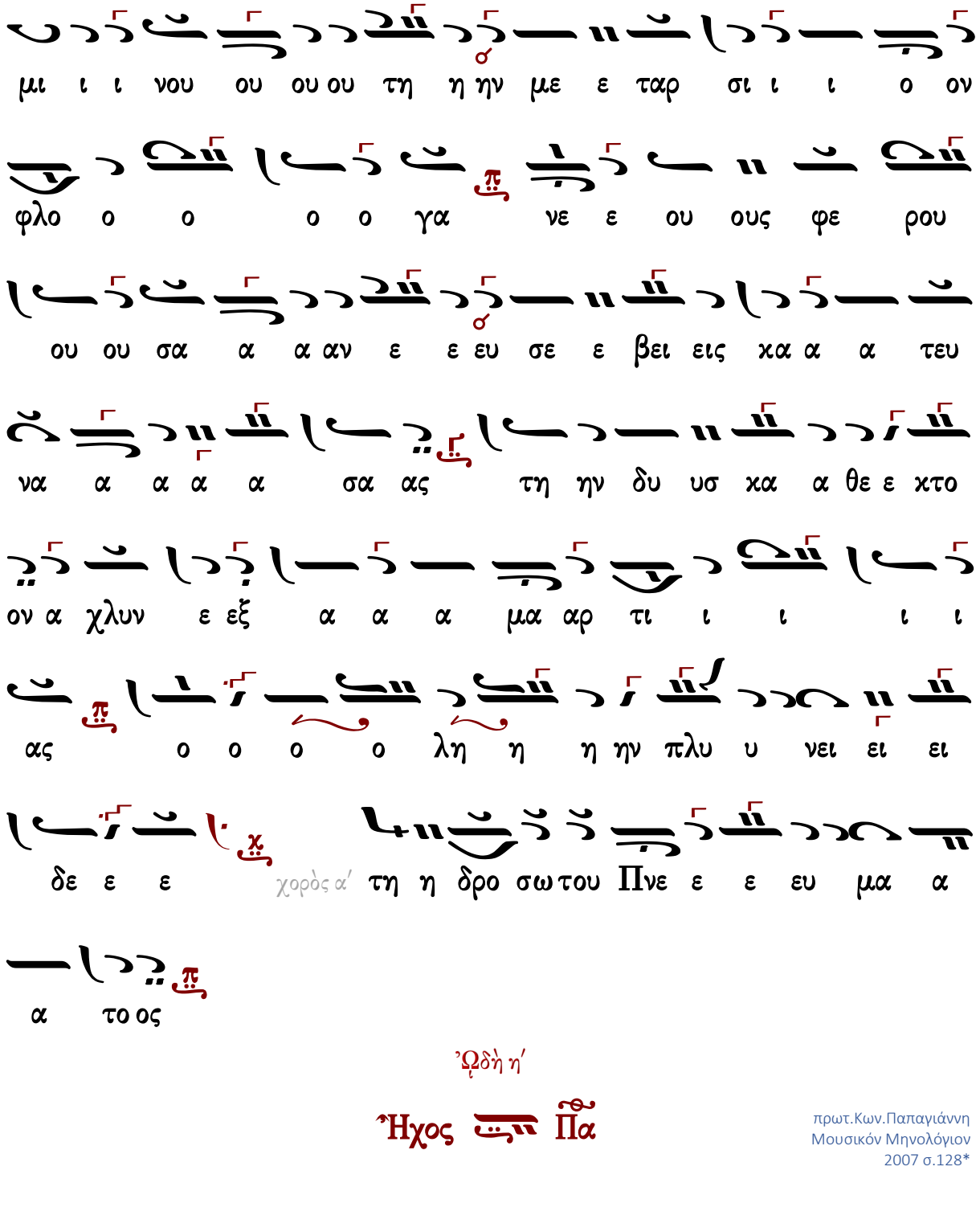

Ὠδὴ ζ′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.127*

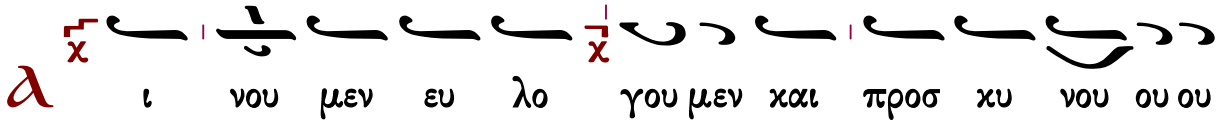

ρο ος προσ ο ο μι λη σαν τα ας δι α συ ρι
ι ι ζο ο ο ον πνευ μα δρο σου ου α βλα βει ει ει εις
δι ι ε φυ λα ξε ε χαθ θει ου α αγ γε ε ε λου ου
συγ χα τα α βα α σις ο ο θεν εν φλο ο γι δρο
σι ζο ο με ε νοι ευ χα ρι ι ι ι στω ως α νε μελ
πο ον υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ε ρων
Κυ ρι ι ος και Θε ο ος ευ λο ο γη το ο ο ο
ος ει
φλε ξε ρει ει ει θρω ω ω ω τω ω ων δρα α
χο ον τω ω ων τας χα α α α α ρα ας ο της χα

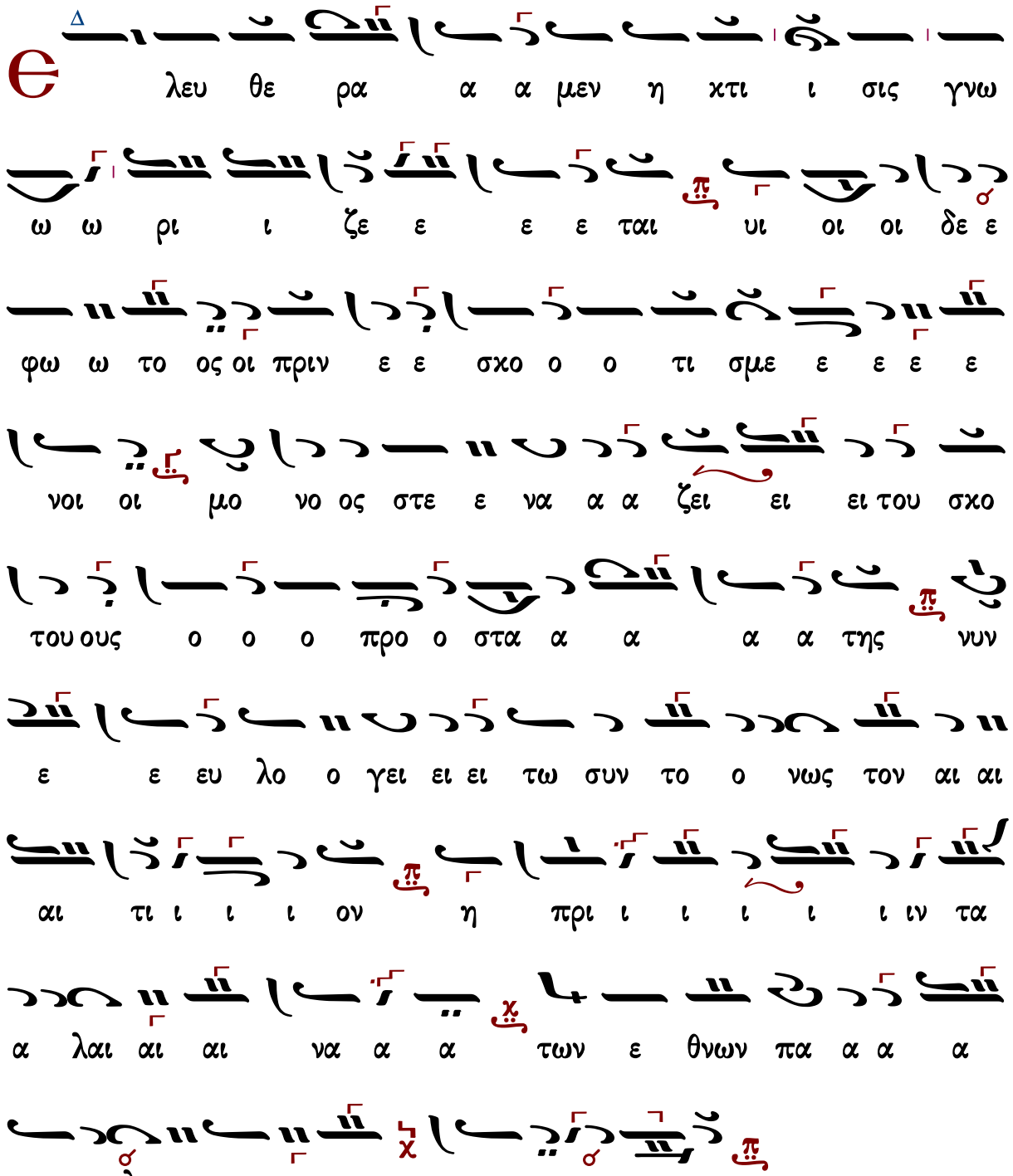
Ὠδὴ η΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.128*

ου με εν τον Κυ ρι ο ον
Μ υ στη η ρι ι ο ον πα ρα δο ξο ον η Βα βυ
λω νο ο ος ε δει ξε ε ε κα μι ι νος πη γα σα α
α σα δρο ο ο σον ο ο τι ρει θροι οις ε με ελ
λεν α α α υ λο ον πυρ εισ δε χε ε σθαι αι
αι ο ο Ι ι ορ δα α α α νης και στε ε
ε γει ει ειν σα αρ κι βα πτι ι ζο ο ο με ε νο
ον τον κτι ι ι ι στην ον ευ λο γου ου ου σι λα α
οι και υ περ υ υ ψου ου ου ου σιν ει εις πα αν
τας του ους αι ω ω ω ω νας

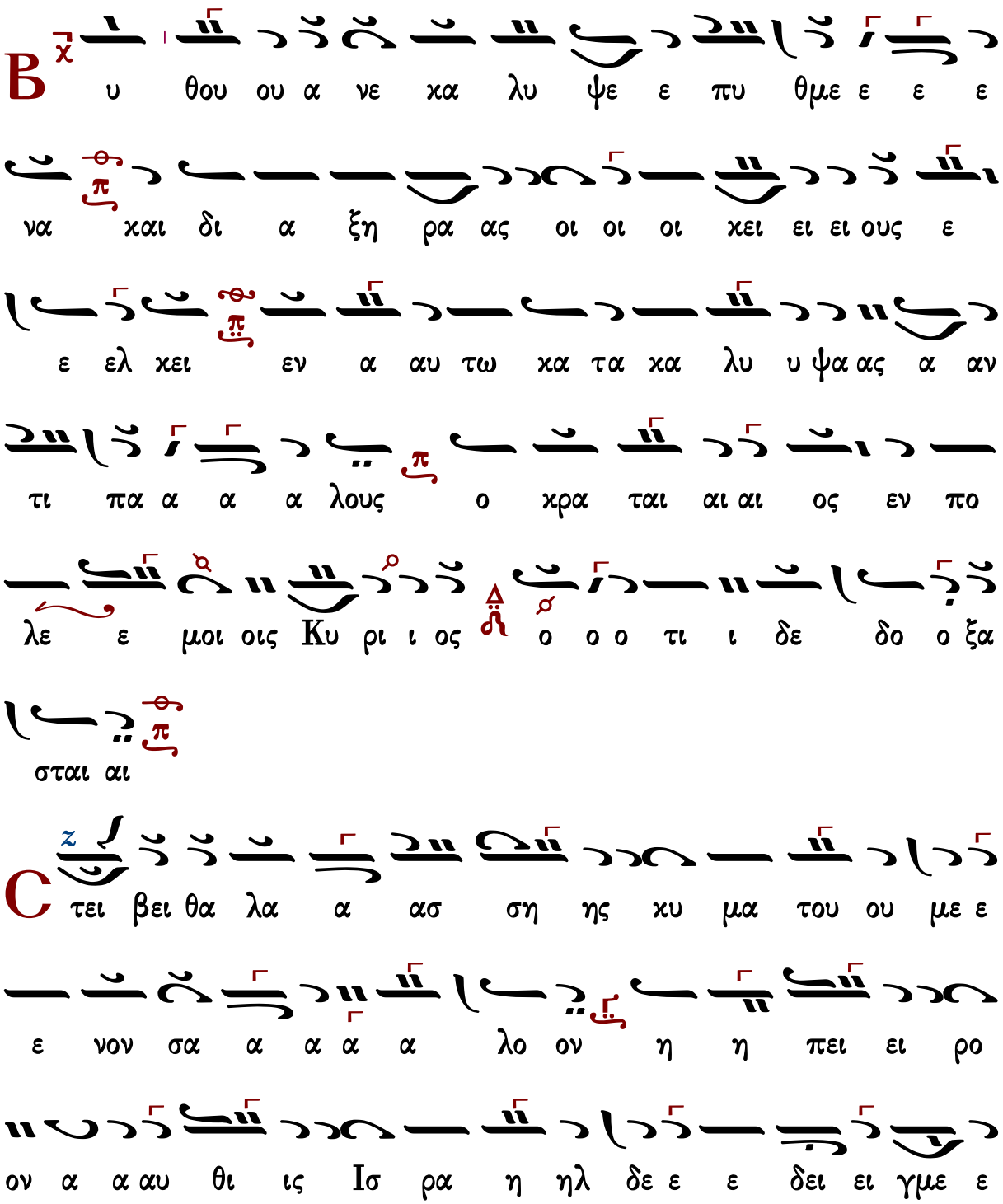
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)[11]
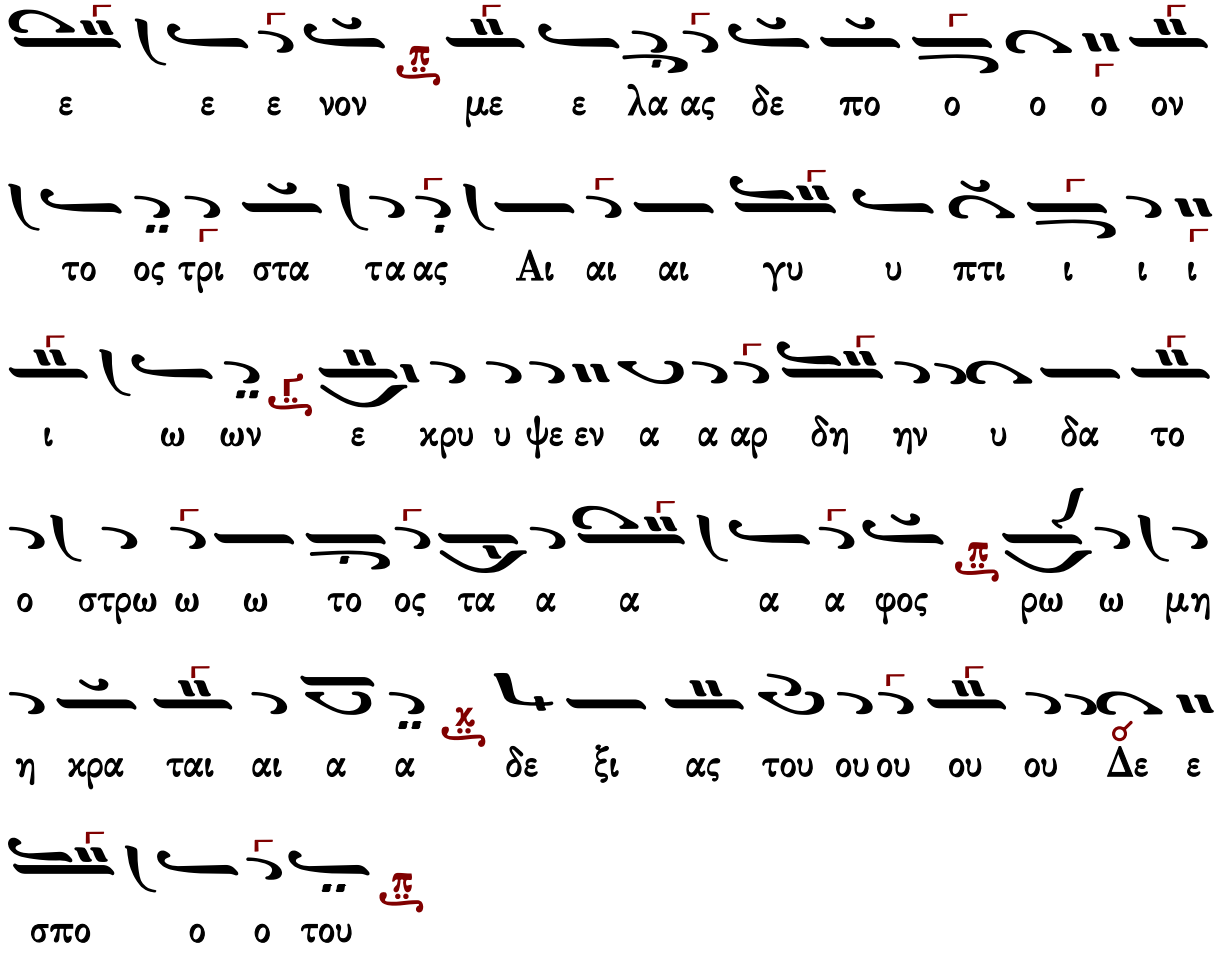
11 Εἰς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν.

Καταβασίαι τῶν Θεοφανείων
ᾠδὴ α'

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.119*

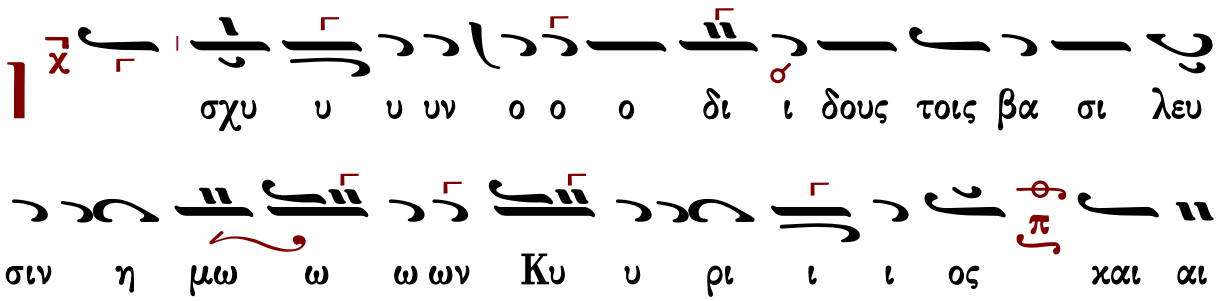

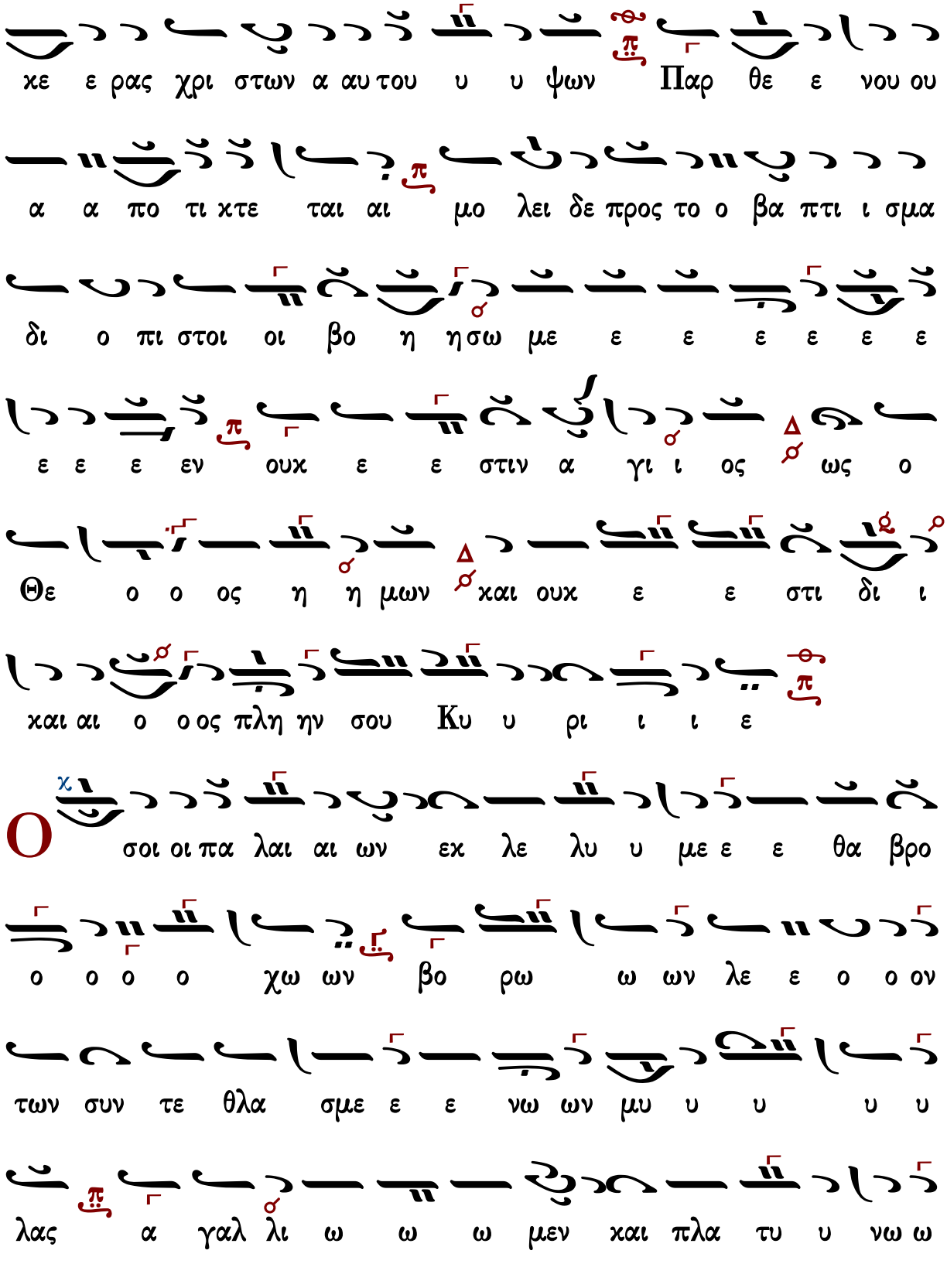

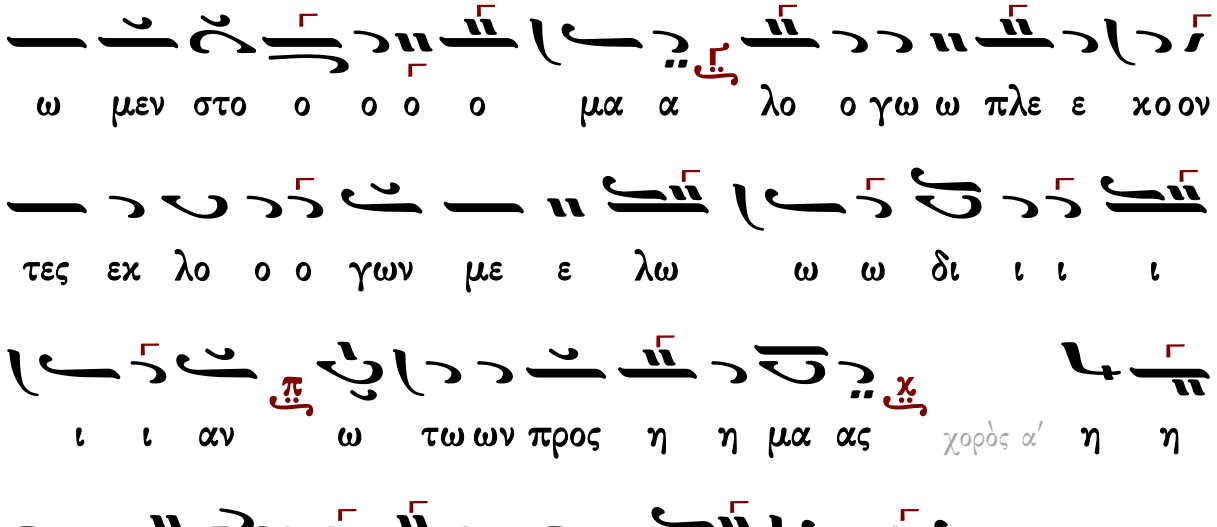
Ὠδὴ γ΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.121*

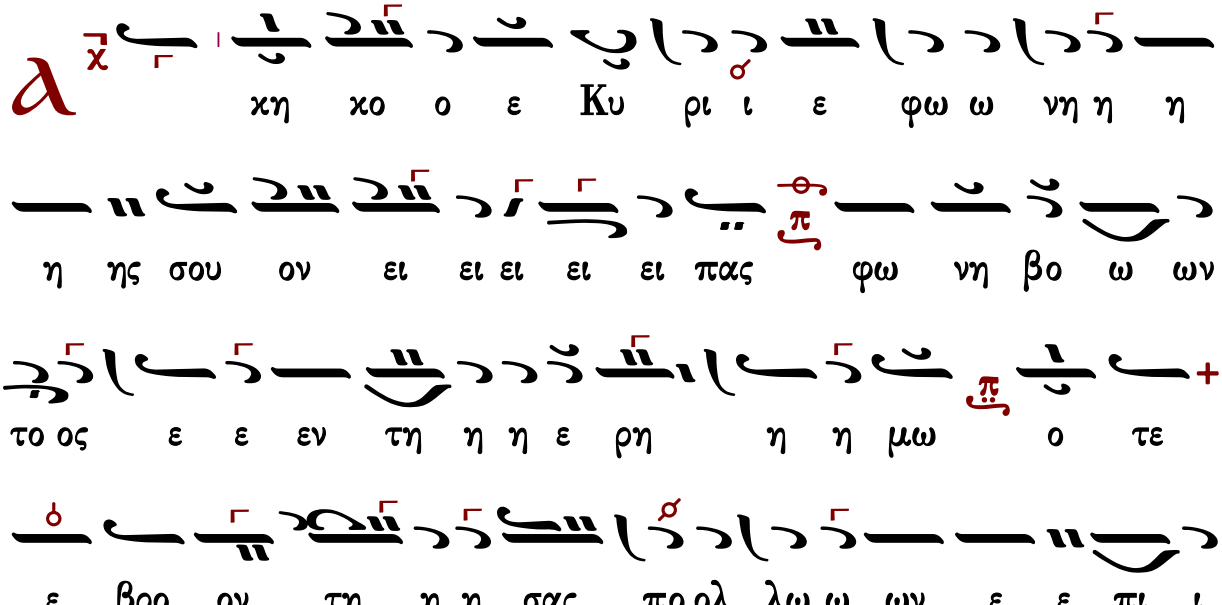

χε ε ρας χρι στων α αυ του υ υ ψων Παρ θε ε νου ου
α α πο τι χτε ται αι μο λει δε προς το ο βα πτι ι σμα
δι ο πι στοι οι βο η ησω με ε ε ε ε ε ε
ε ε ε εν ουκ ε ε στιν α γι ι ος ως ο
Θε ο ο ος η η μων και ουκ ε ε στι δι ι
και αι ο ο ος πλη ην σου Κυ υ ρι ι ι ε
Ο σοι οι πα λαι αι ων εκ λε λυ υ με ε ε θα βρο
ο ο ο ο χω ων βο ρω ω ων λε ε ο ο ον
των συν τε θλα σμε ε ε νω ων μυ υ υ υ υ
λας α γαλ λι ω ω ω μεν και πλα τυ υ νω ω
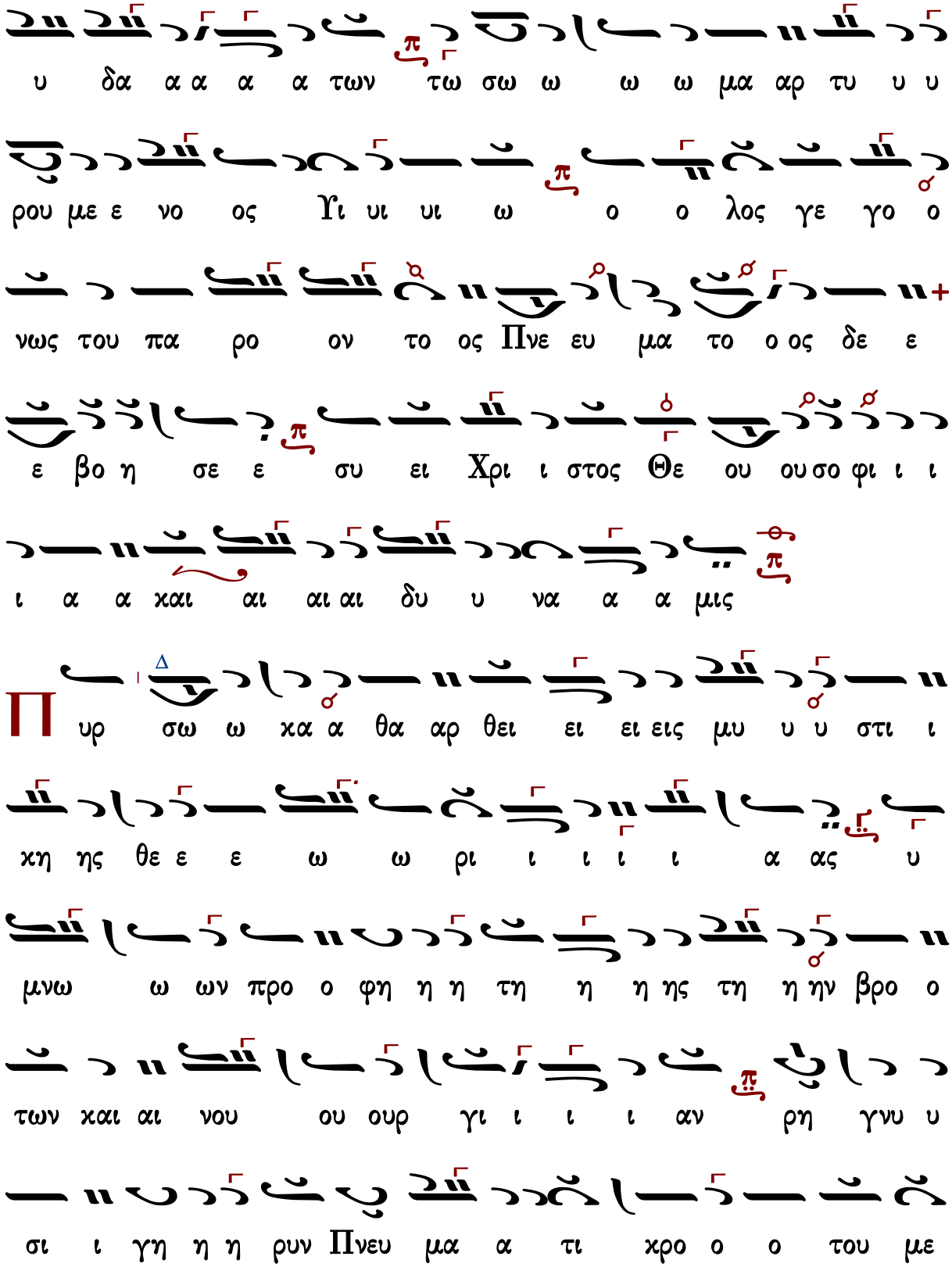

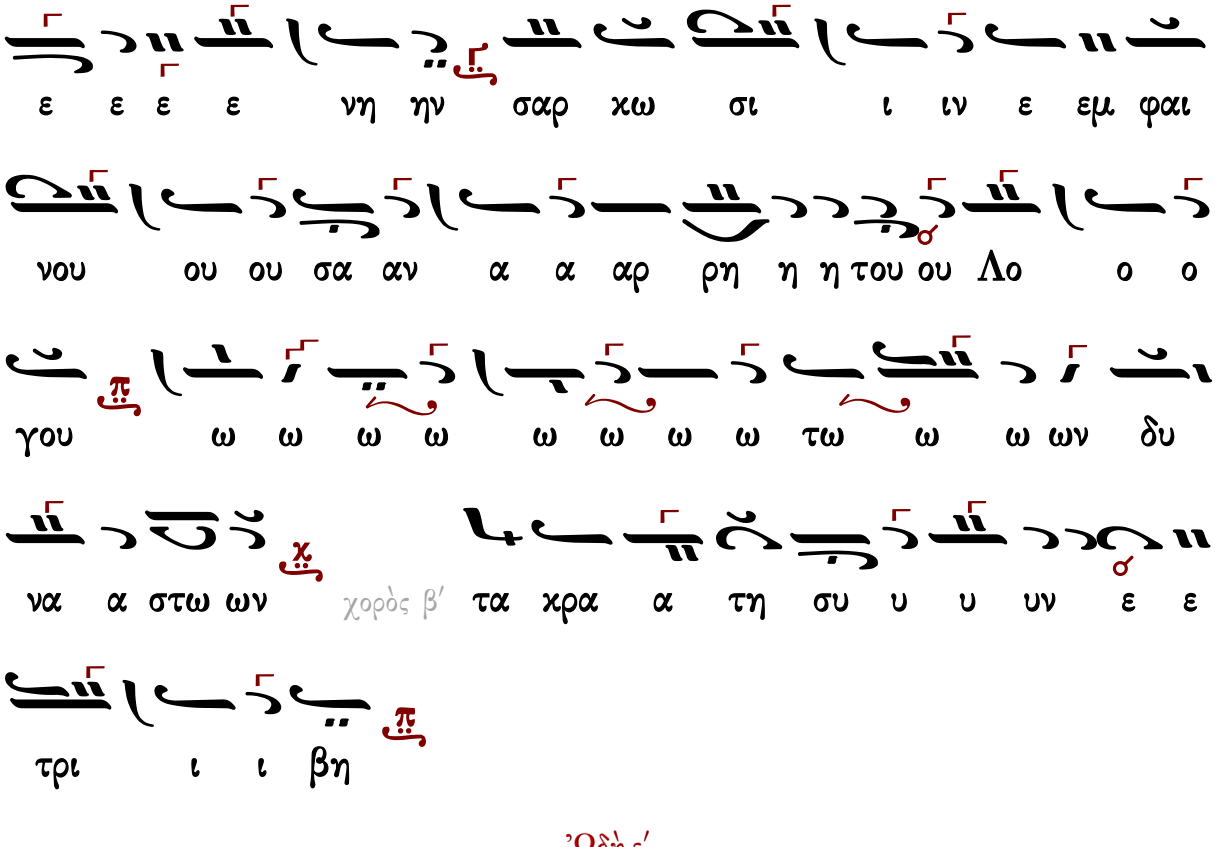
Ὠδὴ δ΄

Ἦχος πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.122*

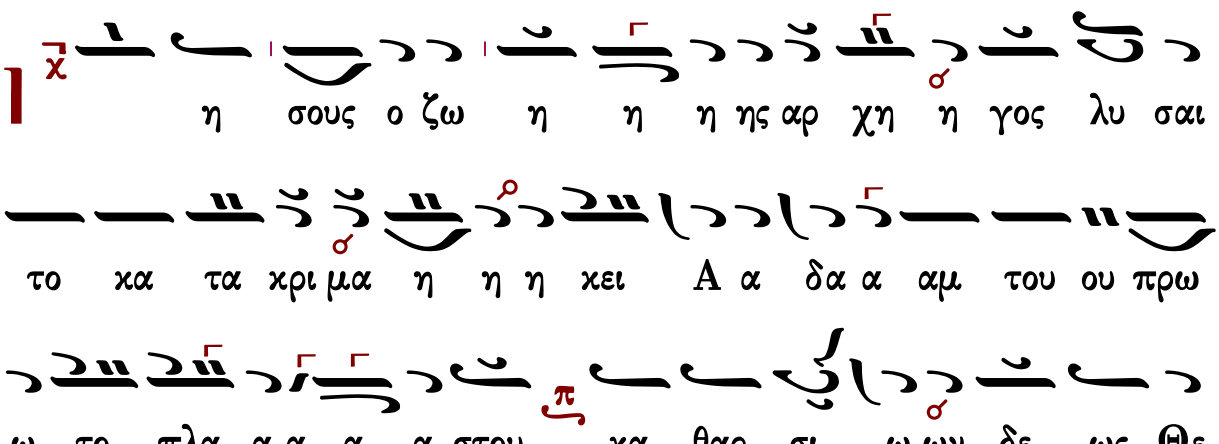

υ δα α α α των τω σω ω ω ω μα αρ τυ υ υ
ρου με ε νο ος Υι υι υι ω ο ο λος γε γο ο
νως του πα ρο ον το ος Πνε ευ μα το ο ος δε ε
ε βο η σε ε συ ει Χρι ι στος Θε ου ου σο φι ι ι
ι α α χαι αι αι αι δυ υ να α α μις
Πυρ σω ω χα α θα αρ θει ει ει εις μυ υ υ στι ι
χη ης θε ε ε ω ω ρι ι ι ι ι α ας υ
μνω ω ων προ ο φη η η τη η η ης τη η ην βρο ο
των χαι αι νου ου ουρ γι ι ι ι αν ρη γνυ υ
σι ι γη η η ρυν Πνευ μα α τι χρο ο ο του με

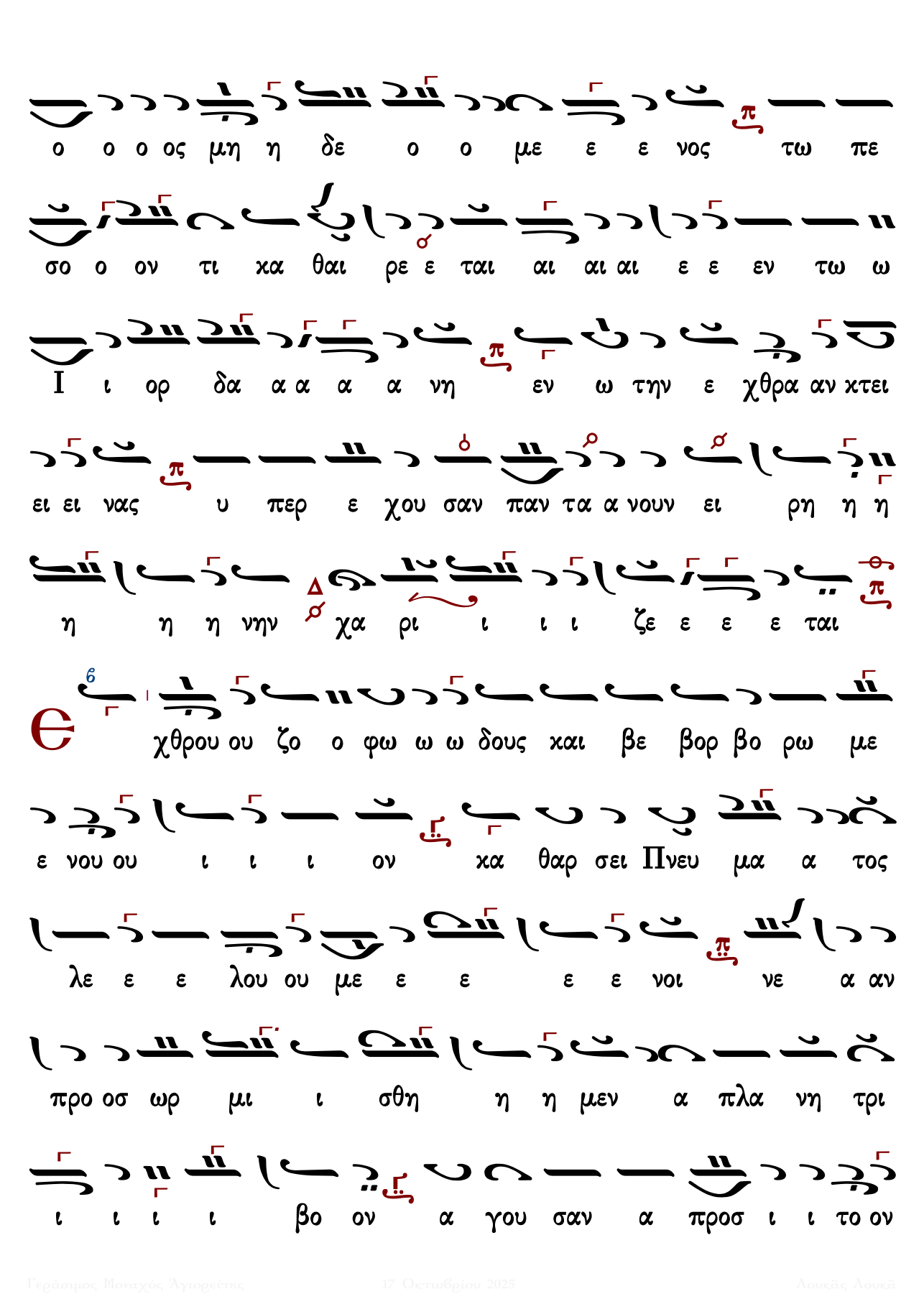

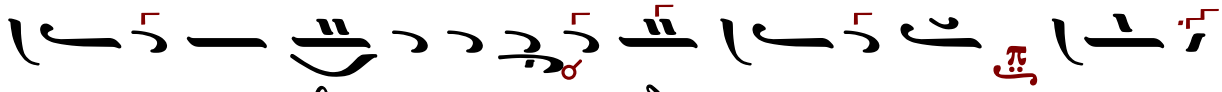
Ὠδὴ ε′

Ἦχος πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.124*

ο ο ο ος μη η δε ο ο με ε ε νος τω πε
σο ο ον τι χα θαι ρε ε ται αι αι αι ε ε εν τω ω
Ι ι ορ δα α α α α νη εν ω την ε χθρα αν χτει
ει ει νας υ περ ε χου σαν παν τα α νουν ει ρη η η
η η η νην χα ρι ι ι ι ζε ε ε ε ται
χθρου ου ζο ο φω ω ω δους και βε βορ βο ρω με
ε νου ου ι ι ι ον κα θαρ σει Πνευ μα α τος
λε ε ε λου ου με ε ε ε ε νοι νε α αν
προ οσ ωρ μι ι σθη η η μεν α πλα νη τρι
ι ι ι ι βο ον α γου σαν α προσ ι ι το ον

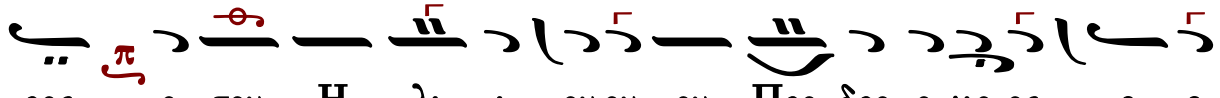
Ὠδὴ ς΄

Ἦχος πλ. Πα

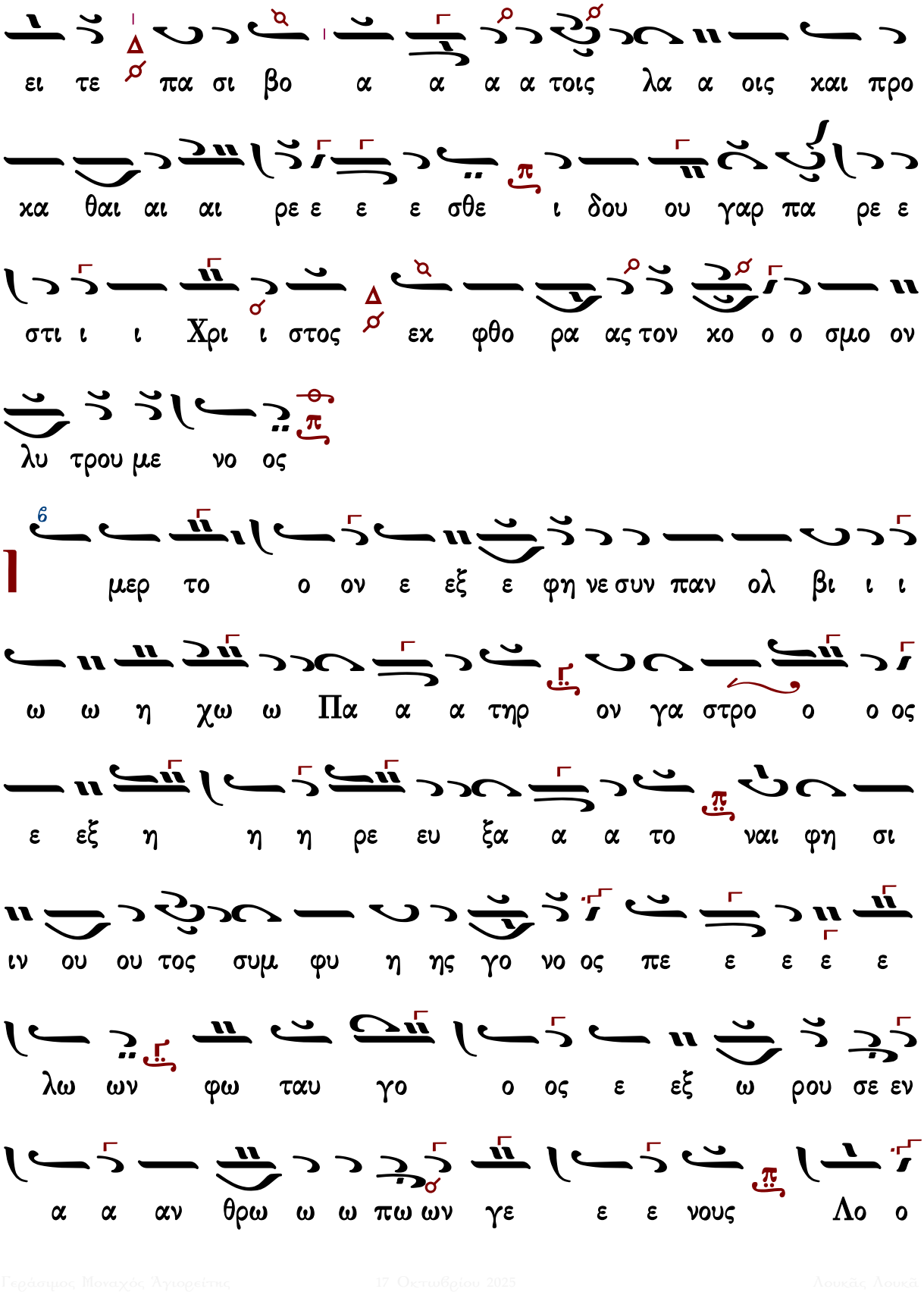
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.125*

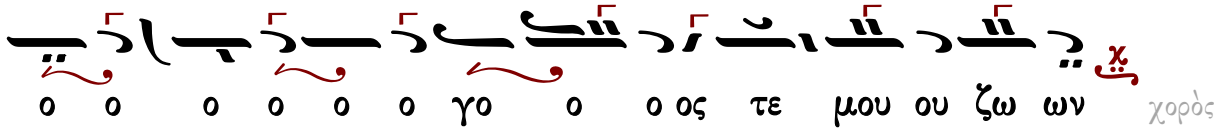

ει τε πα σι βο α α α α τοις λα α οις και προ
κα θαι αι αι ρε ε ε ε σθε ι δου ου γαρ πα ρε ε
στι ι ι Χρι ι στος εκ φθο ρα ας τον κο ο ο σμο ον
λυ τρου με νο ος
μερ το ο ον ε εξ ε φη νε συν παν ολ βι ι ι
ω ω η χω ω Πα α α τηρ ον γα στρο ο ο ος
ε εξ η η η ρε ευ ξα α α το ναι φη σι
ιν ου ου τος συμ φυ η ης γο νο ος πε ε ε ε ε
λω ων φω ταυ γο ο ος ε εξ ω ρου σε εν
α α αν θρω ω ω πω ων γε ε ε νους Λο ο

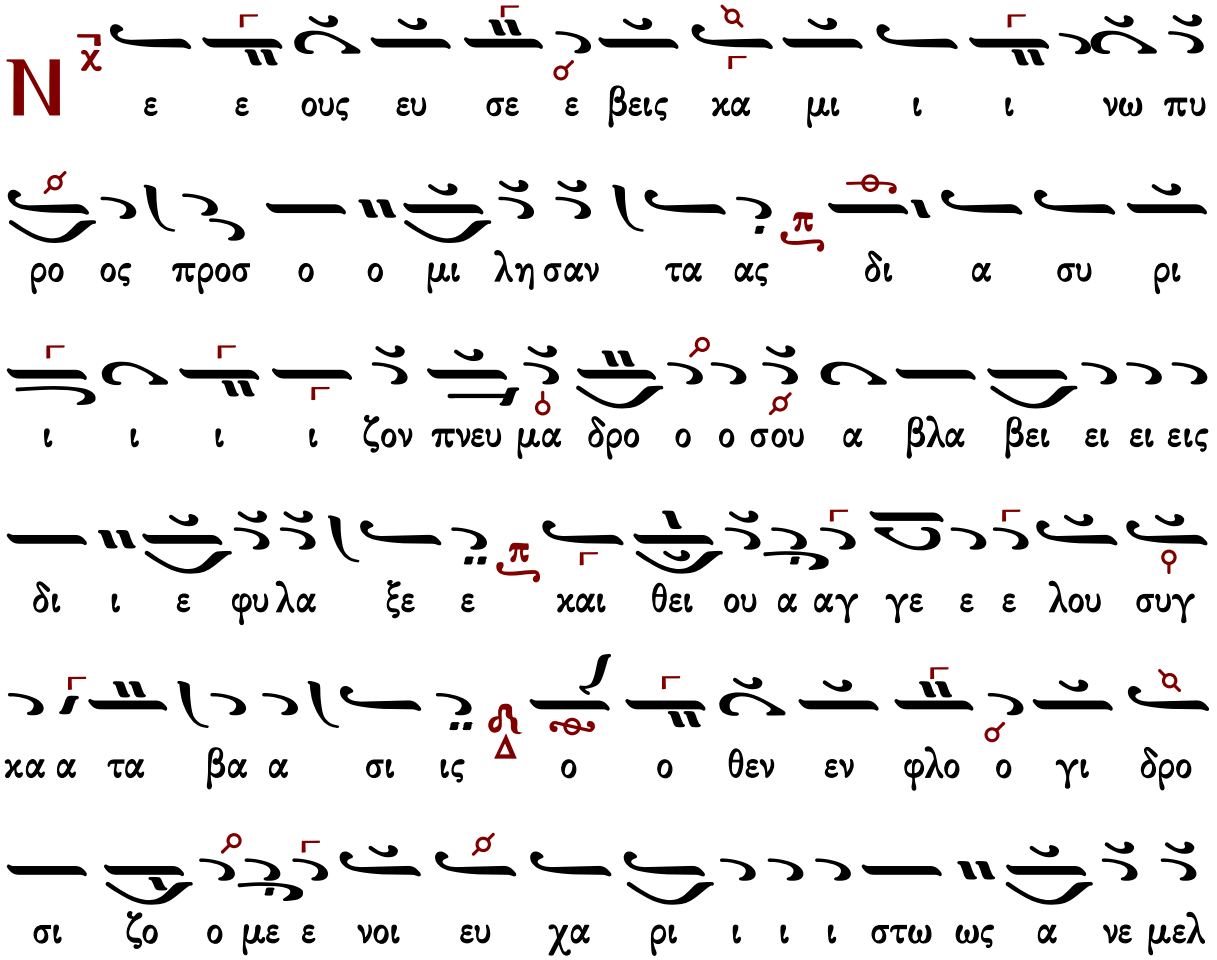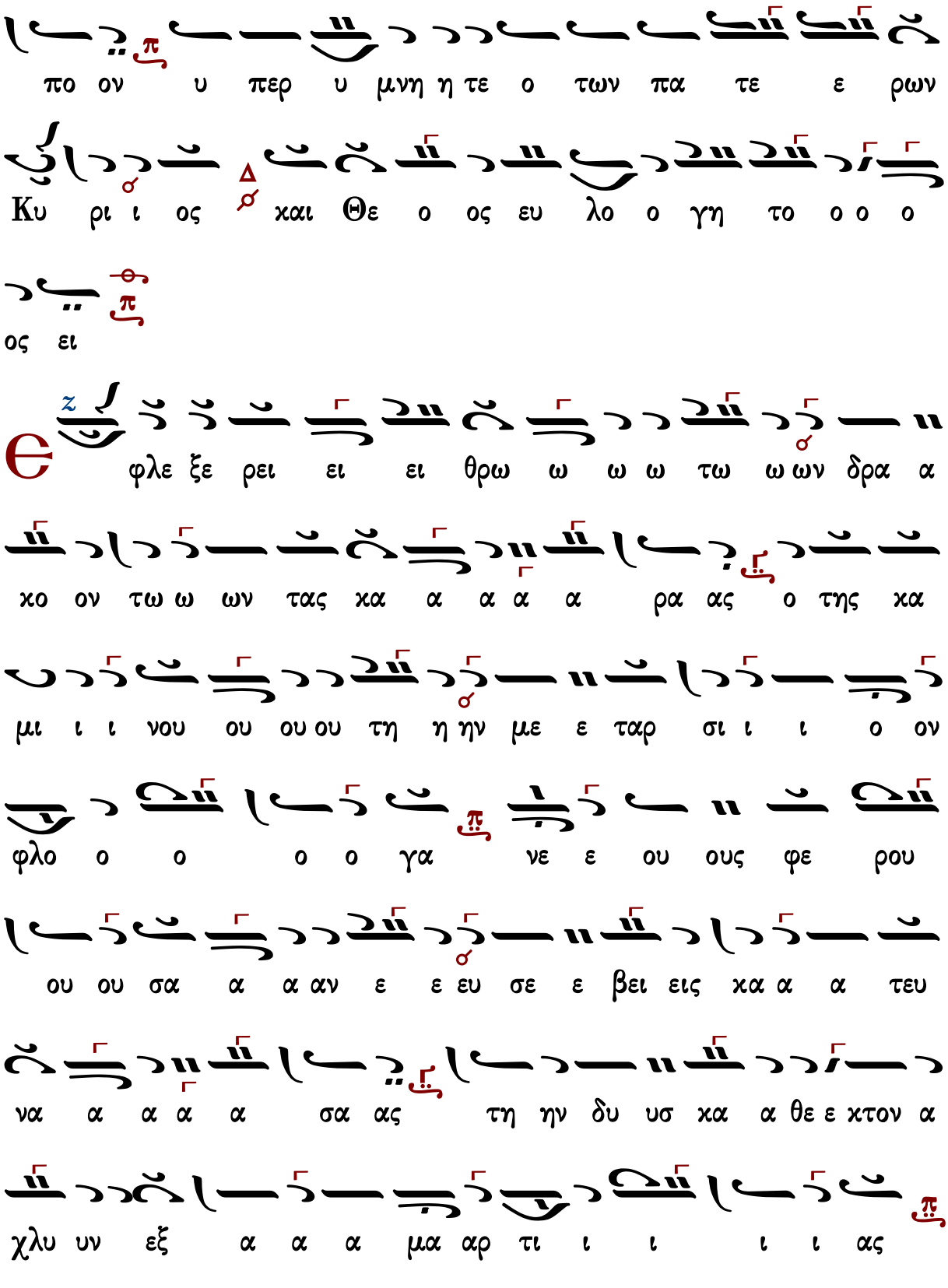

Ὠδὴ ζ′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.127*

πο ον υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ε ρων
Κυ ρι ι ος και Θε ο ος ευ λο ο γη το ο ο ο
ος ει
φλε ξε ρει ει ει θρω ω ω ω τω ω ων δρα α
χο ον τω ω ων τας χα α α α α ρα ας ο της χα
μι ι ι νου ου ου ου τη η ην με ε ταρ σι ι ι ο ον
φλο ο ο ο ο γα νε ε ου ους φε ρου
ου ου σα α α αν ε ε ευ σε ε βει εις χα α α τευ
να α α α α σα ας τη ην δυ υσ χα α θε ε χτον α
χλυ υν εξ α α α μα αρ τι ι ι ι ι ας

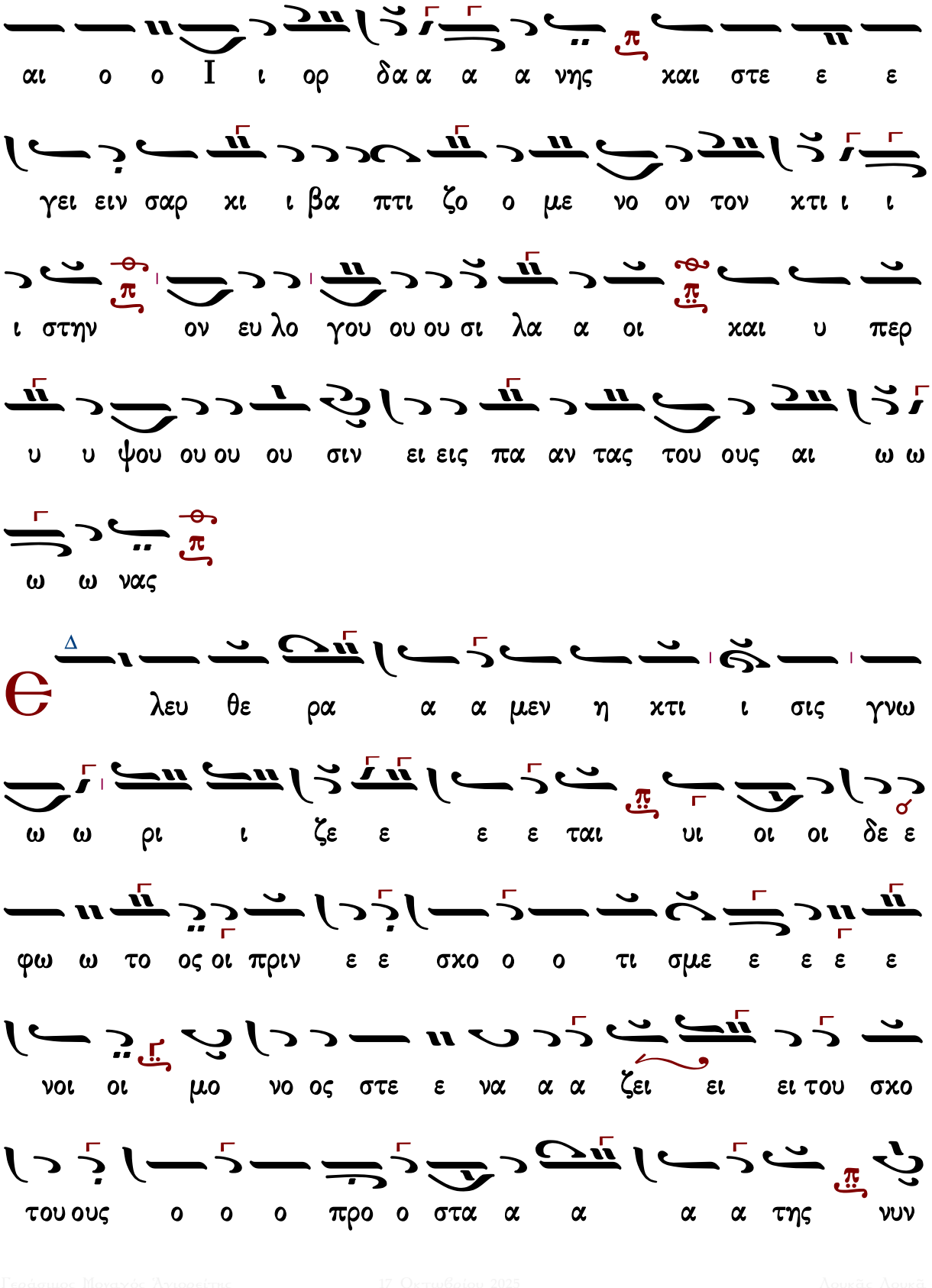

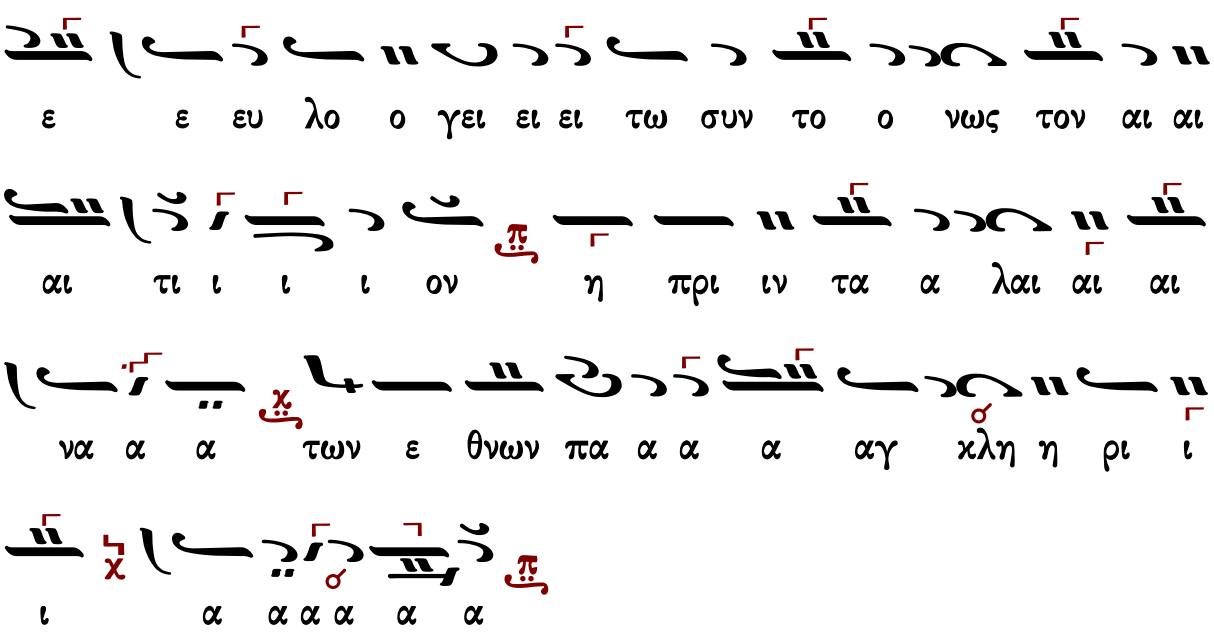
Ὠδὴ η′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.128*

αι ο ο Ι ι ορ δα α α α νης και στε ε ε
γει ειν σαρ κι ι βα πτι ζο ο με νο ον τον κτι ι ι
ι στην ον ευ λο γου ου ου σι λα α οι και υ περ
υ υ ψου ου ου ου σιν ει εις πα αν τας του ους αι ω ω
ω ω νας
λευ θε ρα α α μεν η κτι ι σις γνω
ω ω ρι ι ζε ε ε ε ται υι οι οι δε ε
φω ω το ος οι πριν ε ε σκο ο ο τι σμε ε ε ε ε
νοι οι μο νο ος στε ε να α α ζει ει ει του σκο
του ους ο ο ο προ ο στα α α α α της νυν

φδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

κανὼν τῆς ἑορτῆς ἦχος β΄

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν κατὰ τὸν Νόμον, σαρκὶ περιτμηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ, περιτομὴν λαβόντα.

Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους Χριστός, τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης, φύσεως, ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικόν, καθὼς διακελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ πληρωτὴς τοῦ νόμου δείκνυται.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιετμήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Δεῦτε τοῦ Δεσπότου τὰ ἔνδοξα, Χριστοῦ ὀνομαστήρια, ἐν ἁγιότητι πανηγυρίσωμεν· Ἰησοῦς γὰρ θεοπρεπῶς, ἀνηγόρευται σήμερον, σὺν τούτοις καὶ τὴν μνήμην δέ, τοῦ ἱεράρχου μεγαλύνωμεν.

κανὼν τοῦ Μ. Βασιλείου

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν ἱεράρχαις, Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Τοῦ ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον, πιστὸν Χριστοῦ Βασίλειε, τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας· τῷ τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ ψυχὴν πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς Ἐκκλησίας παμμακάριστε.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον, Χριστοῦ κατιδὼν σύστημα, ὑπὸ τῆς σῆς κοσμούμενον ἱεραρχίας σοφέ, ὁ πανώλης ἐμβροντηθείς, καταπέπτωκε τύραννος· τὴν γὰρ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος, αἴγλην οὐκ ἤνεγκε Βασίλειε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, θεότητος τὸ κράτος.

Τῆς τῶν ἀποστόλων καθέδρας, τῆς χορείας τε τῶν ἀθλοφόρων, Χριστοῦ πατριαρχῶν σκηνῆς, καὶ τῶν δικαίων τρυφῆς, τῆς χορείας τε τῶν προφητῶν, ἠξιώθης Βασίλειε· τῆς Θεοτόκου μύστης γάρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρις γέγονας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

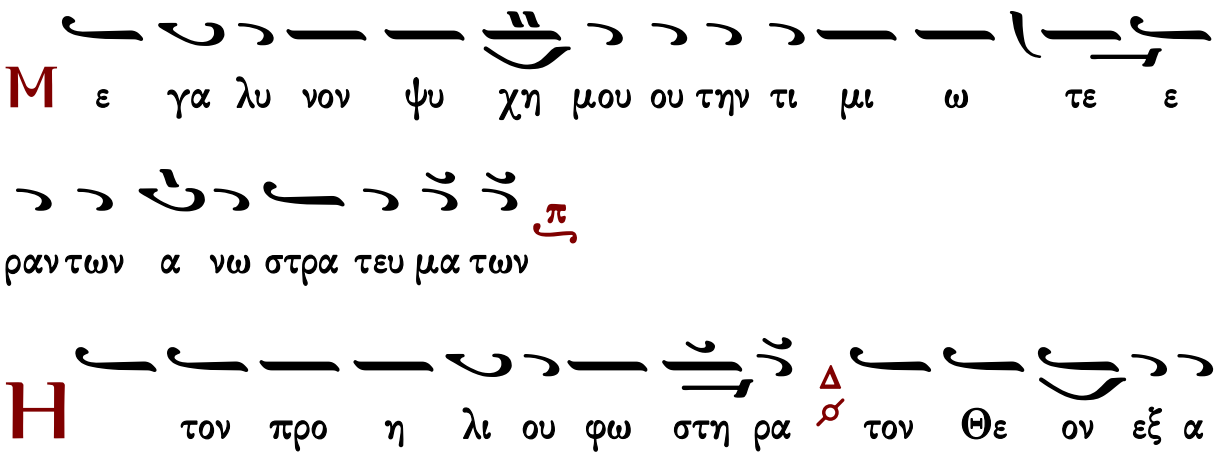
Ὁ τὰ ὑπερῷα ἐν ὕδασι, στεγάζων μόνος Κύριος, ἀναχαιτίζων θάλασσαν, ἀβύσσους τε ὁ ξηραίνων, ἐκ σοῦ ἁγνὴ τὴν σάρκα προσλαβόμενος, ἐκ Βηθλεὲμ ἐπείγεται, πρὸς Ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί.

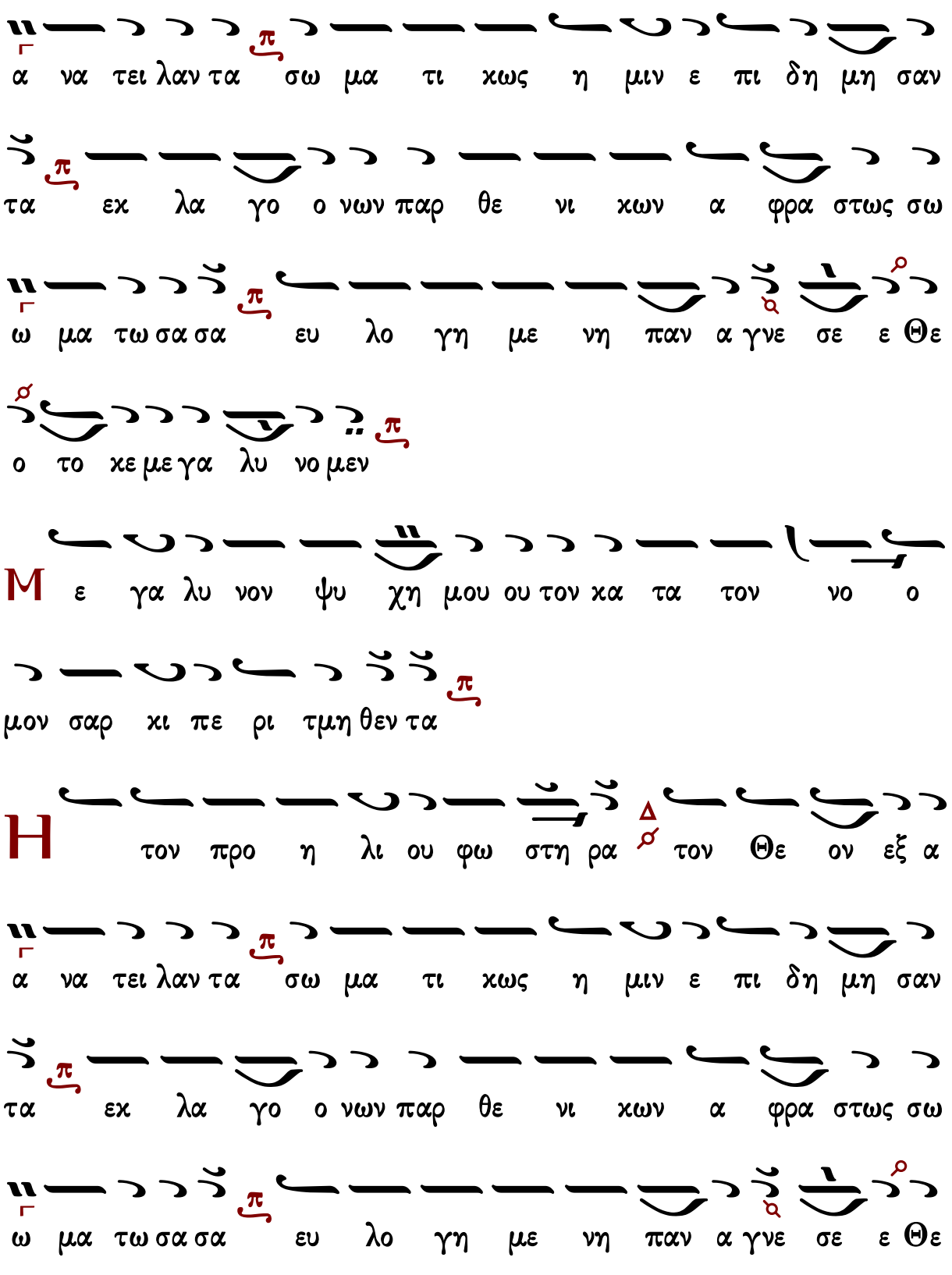
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

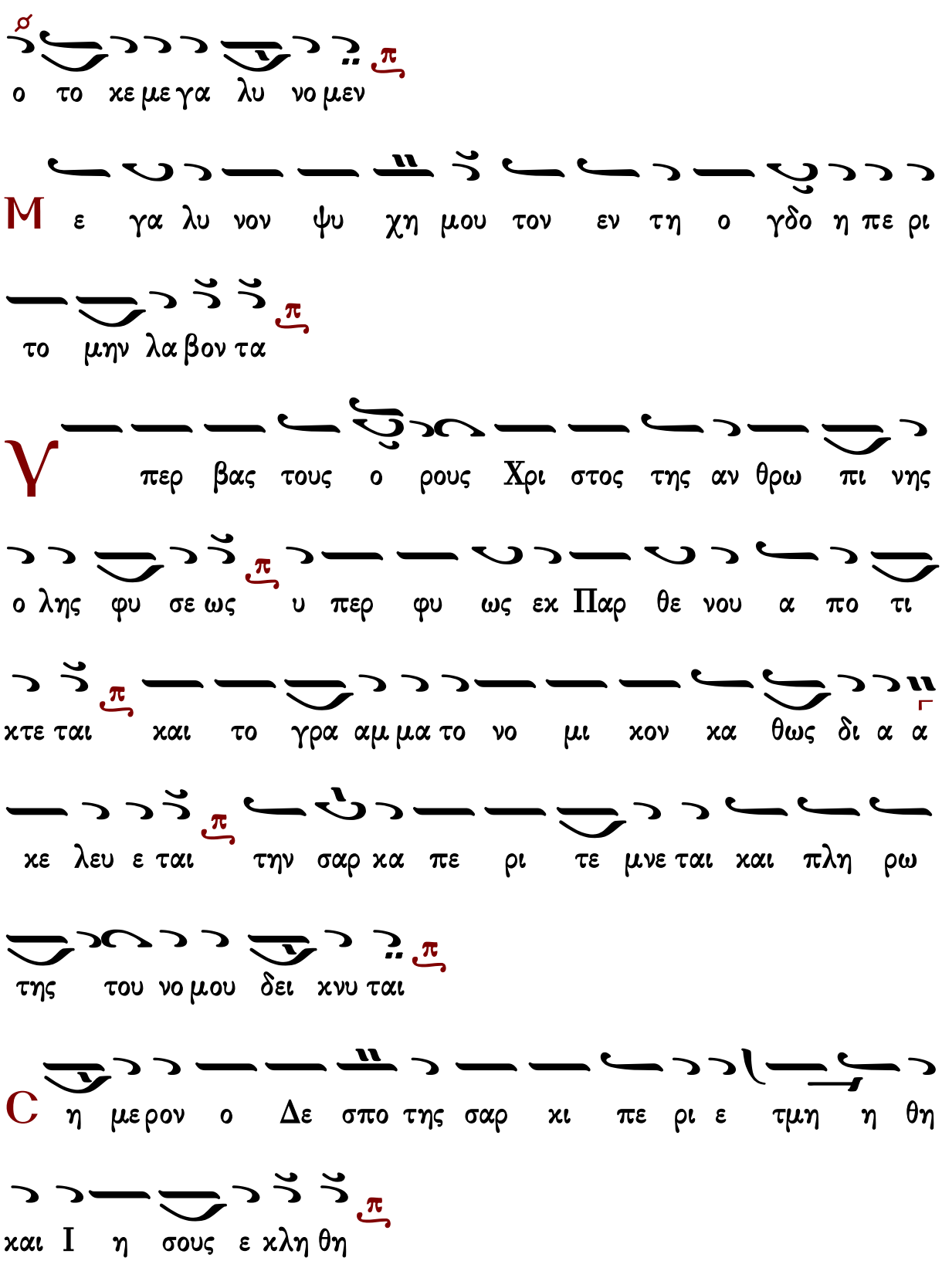
ᾠδὴ θ', κανὼν τῆς ἑορτῆς

Ἦχος 𝍐 Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.35/33*

α να τει λαν τα σω μα τι κως η μιν ε πι δη μη σαν
τα εκ λα γο ο νων παρ θε νι κων α φρα στως σω
ω μα τω σα σα ευ λο γη με νη παν α γνε σε ε Θε
ο το κε με γα λυ νο μεν
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου ου τον κα τα τον νο ο
μον σαρ κι πε ρι τμη θεν τα
Η τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε ον εξ α
α να τει λαν τα σω μα τι κως η μιν ε πι δη μη σαν
τα εκ λα γο ο νων παρ θε νι κων α φρα στως σω
ω μα τω σα σα ευ λο γη με νη παν α γνε σε ε Θε

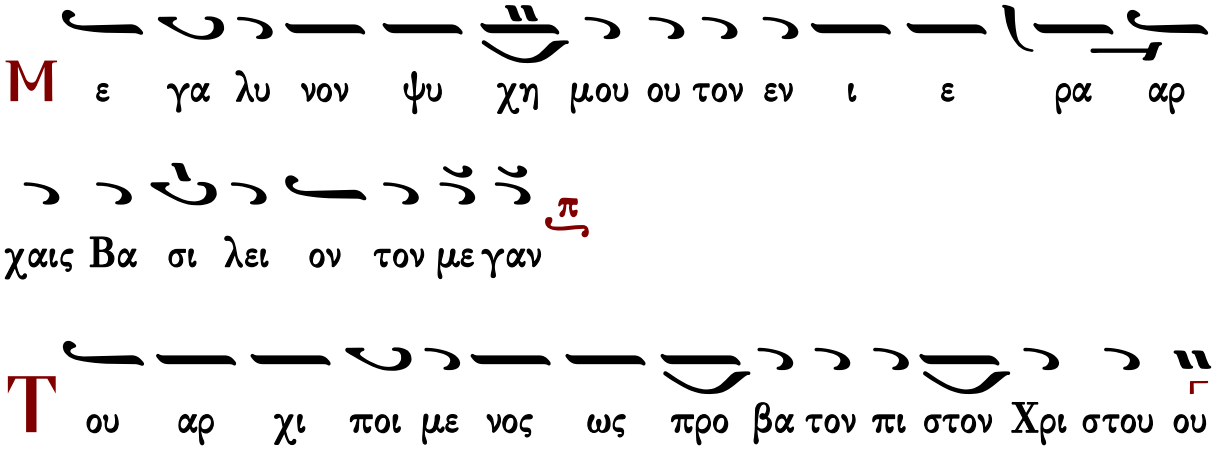

ο το κε με γα λυ νο μεν
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου τον εν τη ο γδο η πε ρι
το μην λα βον τα
Υ περ βας τους ο ρους Χρι στος της αν θρω πι νης
ο λης φυ σε ως υ περ φυ ως εκ Παρ θε νου α πο τι
κτε ται και το γρα αμ μα το νο μι κον κα θως δι α α
κε λευ ε ται την σαρ κα πε ρι τε μνε ται και πλη ρω
της του νο μου δει κνυ ται
C η με ρον ο Δε σπο της σαρ κι πε ρι ε τμη η θη
και Ι η σους ε κλη θη

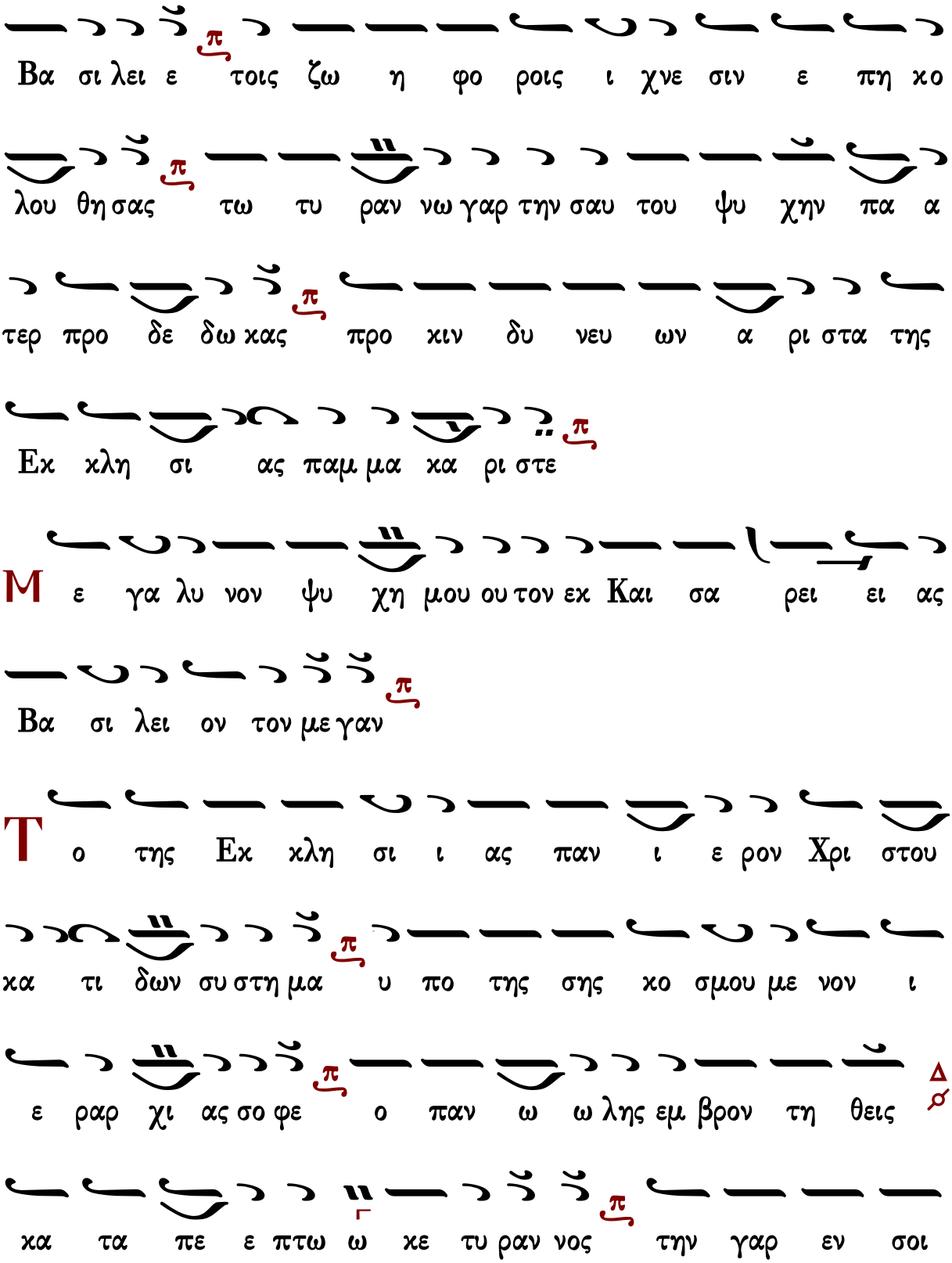

ᾠδὴ θ', κανὼν τοῦ ἁγίου...

Ἦχος Πα

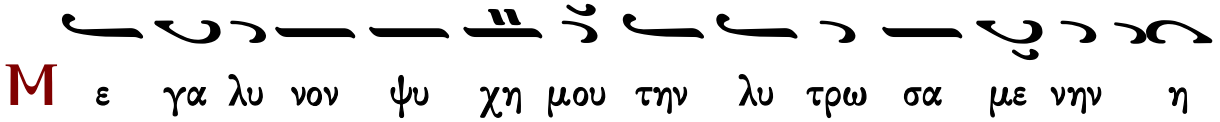
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.36/34*

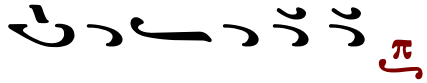

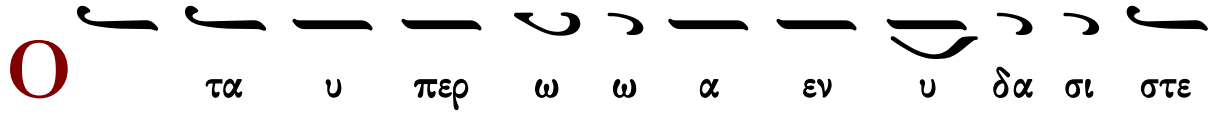

Βα σι λει ε τοις ζω η φο ροις ι χνε σιν ε πη χο
λου θη σας τω τυ ραν νω γαρ την σαυ του ψυ χην πα α
τερ προ δε δω κας προ κιν δυ νευ ων α ρι στα της
Εκ κλη σι ας παμ μα κα ρι στε
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου ου τον εκ Και σα ρει ει ας
Βα σι λει ον τον με γαν
Τ ο της Εκ κλη σι ι ας παν ι ε ρον Χρι στου
κα τι δων συ στη μα υ πο της σης χο σμου με νον ι
ε ραρ χι ας σο φε ο παν ω ω λης εμ βρον τη θεις
κα τα πε ε πτω ω κε τυ ραν νος την γαρ εν σοι

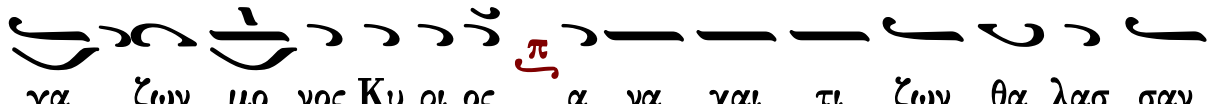

του Πνευ μα τος αι γλην ουκ η νεγ κε Βα σι λει ε
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου ου της τρισ υ πο στα του
και α δι αι ρε του Θε ο τη τος το χρα τος
Τ ης των α πο στο λων κα θε δρας της χο ρει ας
τε των α θλο φο ρων Χρι στου πα τρι αρ χων σκη νης
και των δι και ων τρυ φης της χο ρει ας τε των προ φη
των η ξι ω ω θη ης Βα σι λει ε της Θε ο το
κου μυ στης γαρ και της Τρι α δος λα τρης γε γο νας
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

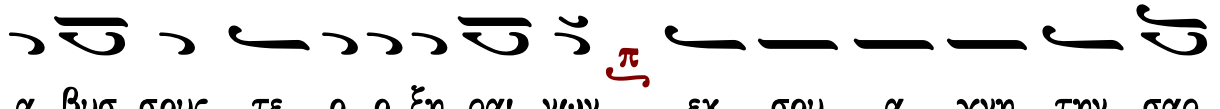

νων α μην

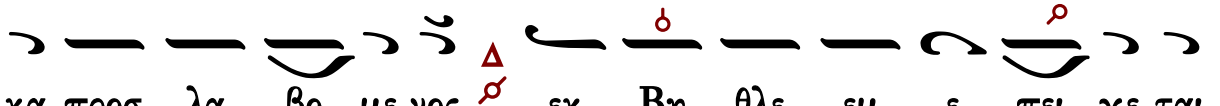

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου την λυ τρω σα με νην η

μας εκ της κα τα ρας

Ο τα υ περ ω ω α εν υ δα σι στε

γα ζων μο νος Κυ ρι ος α να χαι τι ζων θα λασ σαν

α βυσ σους τε ο ο ξη ραι νων εκ σου α γνη την σαρ

κα προσ λα βο με νος εκ Βη θλε εμ ε πει γε ται

προς Ι ορ δα νην βα πτι σθη ναι σαρ κι

καταβασίαι θ΄ ᾠδῆς

ἦχος β΄

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων! Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη· δι᾽ ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας, ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτῃ, δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἀργαὶ	Σύντομοι
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου	
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)	

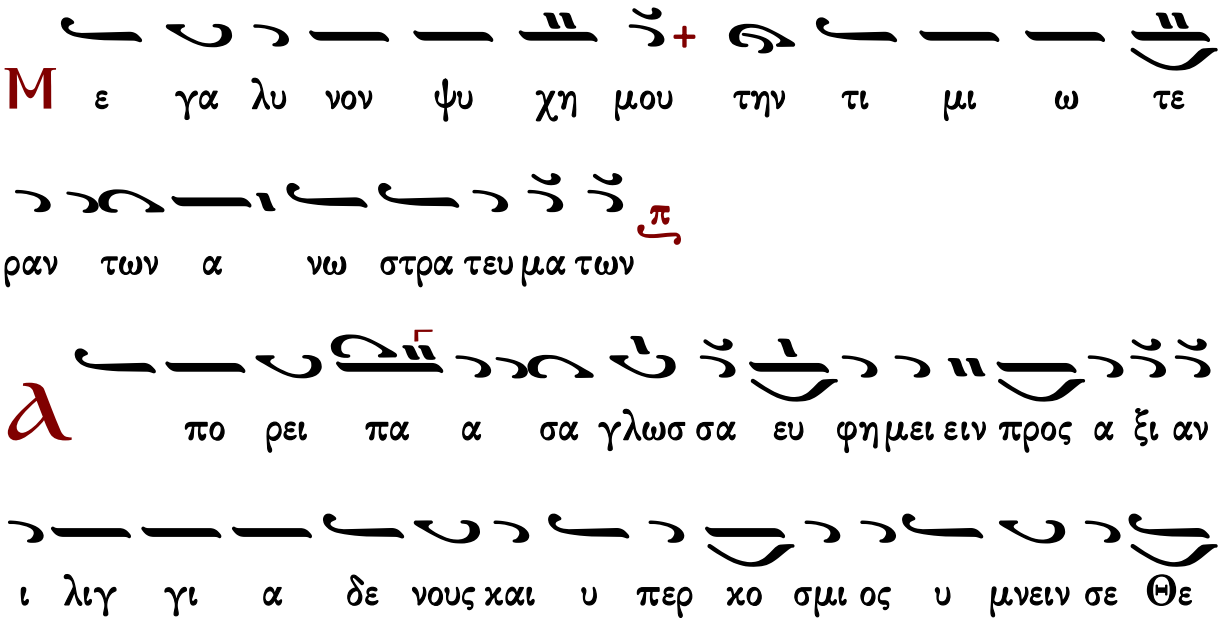
Σύντομος

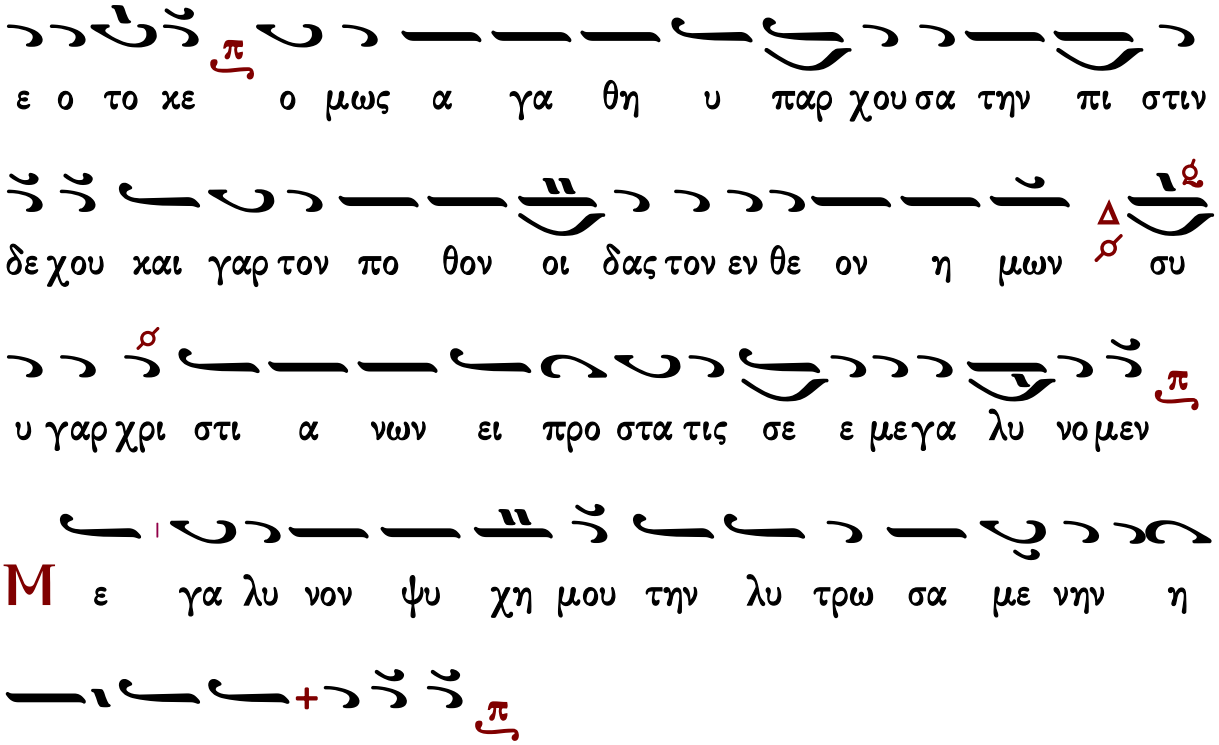
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ὠδὴ θ′

Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.283#

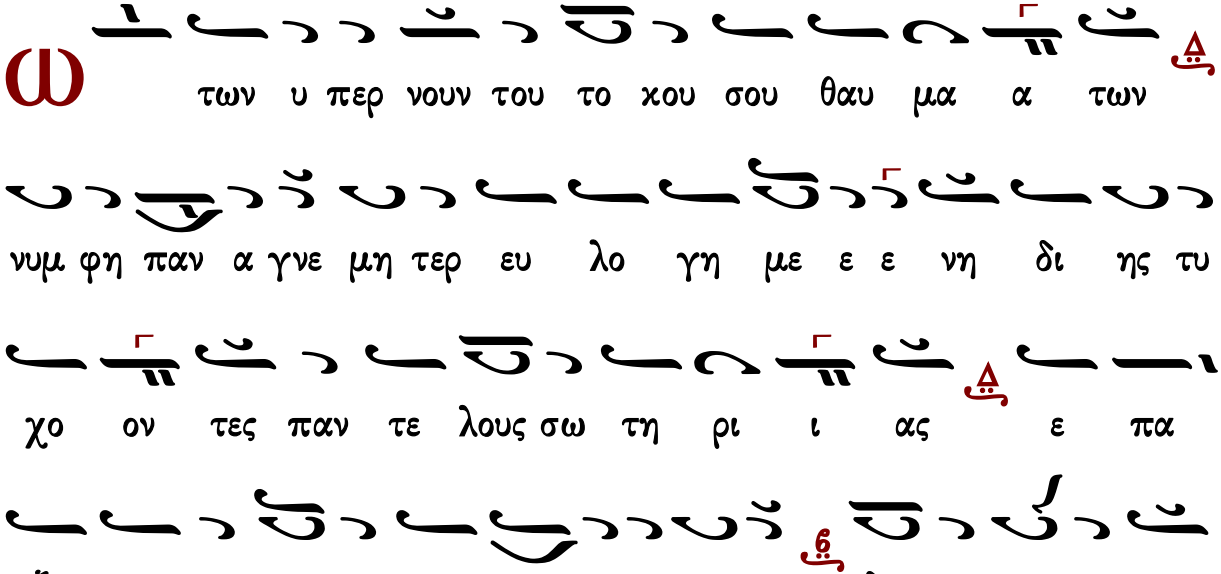

ἰαμβική

Ἦχος Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.285#

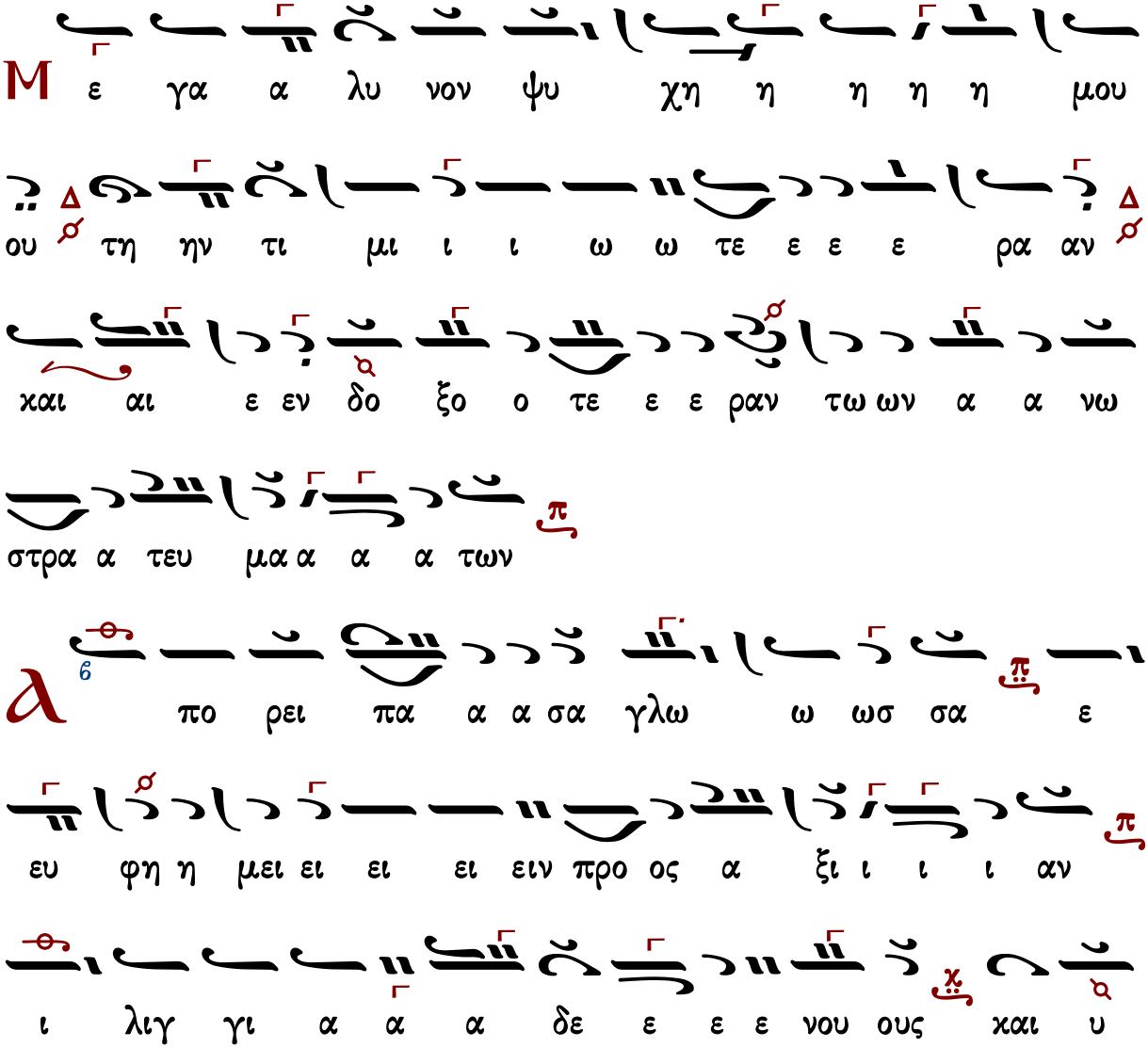
Ἀργὴ

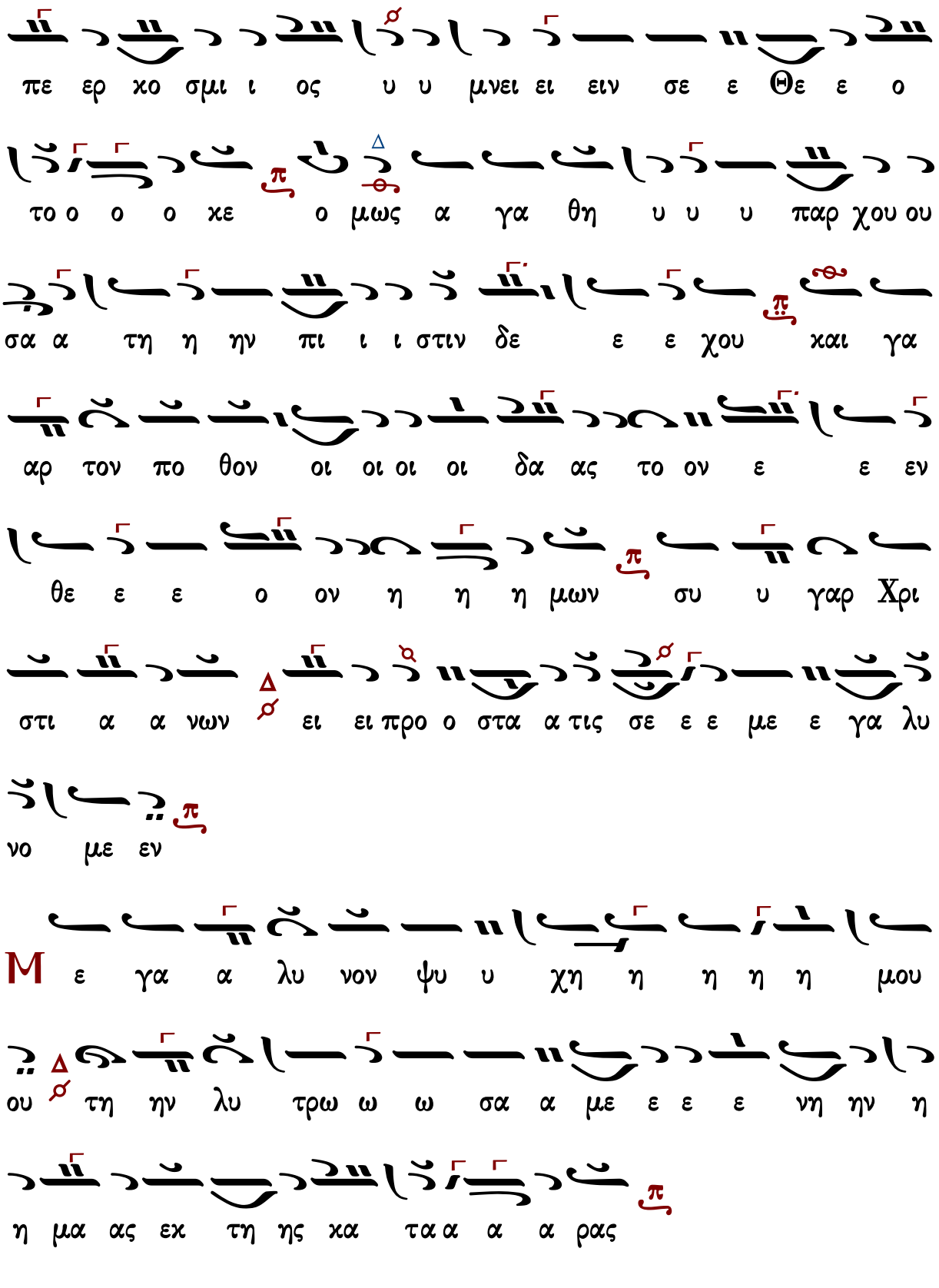
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

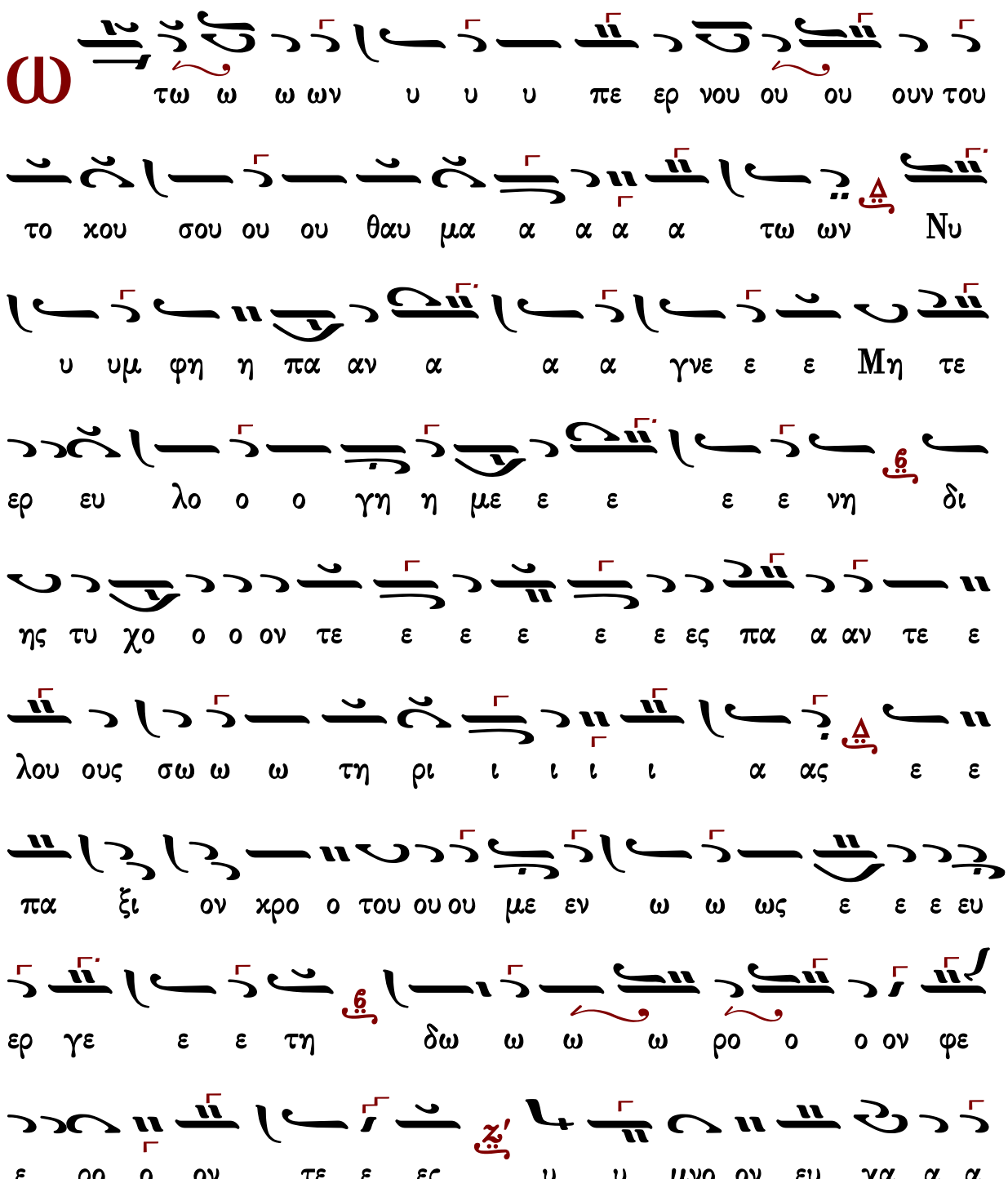
Ἦχος Πα

Ὠδὴ θ′

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ειρμολόγιον 1825 σ.53#

πε ερ χο σμι ι ος υ υ μνει ει ειν σε ε Θε ε ο
το ο ο ο χε ο μως α γα θη υ υ υ παρ χου ου
σα α τη η ην πι ι ι στιν δε ε ε χου και γα
αρ τον πο θον οι οι οι οι δα ας το ον ε ε εν
θε ε ε ο ον η η η μων συ υ γαρ Χρι
στι α α νων ει ει προ ο στα α τις σε ε ε με ε γα λυ
νο με εν
Μ ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η η η μου
ου τη ην λυ τρω ω ω σα α με ε ε ε νη ην η
η μα ας εκ τη ης κα τα α α α ρας

ω τω ω ω ων υ υ υ πε ερ νου ου ου ουν του
το χου σου ου ου θαυ μα α α α α τω ων Νυ
υ υμ φη η πα αν α α α α γνε ε ε Μη τε
ερ ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε νη δι
ης τυ χο ο ο ον τε ε ε ε ε ε ες πα α αν τε ε
λου ους σω ω ω τη ρι ι ι ι ι α ας ε ε
πα ξι ον χρο ο του ου ου με εν ω ω ως ε ε ε ευ
ερ γε ε ε τη δω ω ω ω ρο ο ο ον φε
ε ρο ο ον τε ε ες υ υ μνο ον ευ χα α α

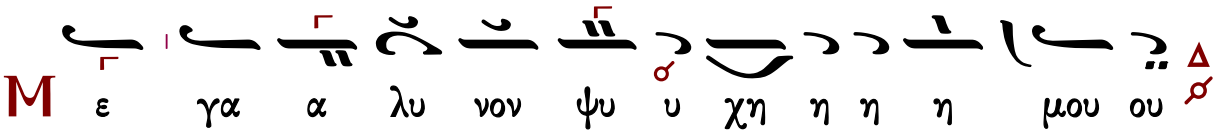

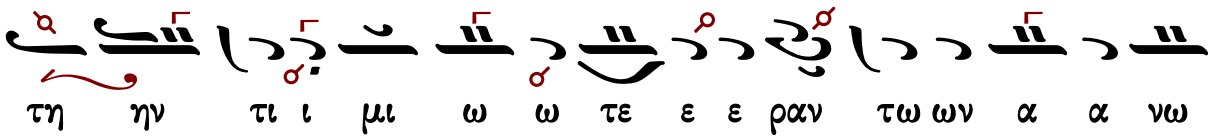
Πέτρου Λαμπαδαρίου

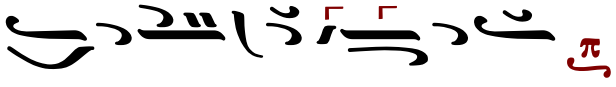
Ὠδὴ θ′

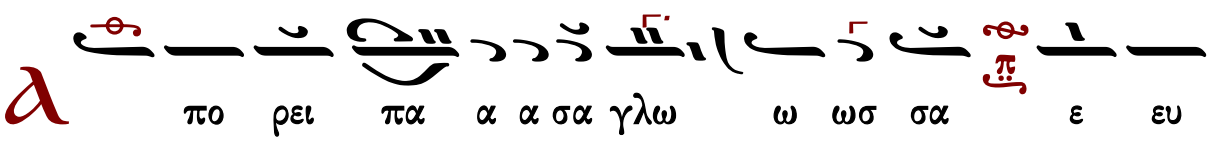
Ἦχος πλ. Πα

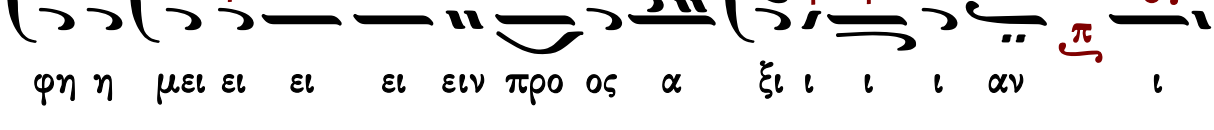
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.133*

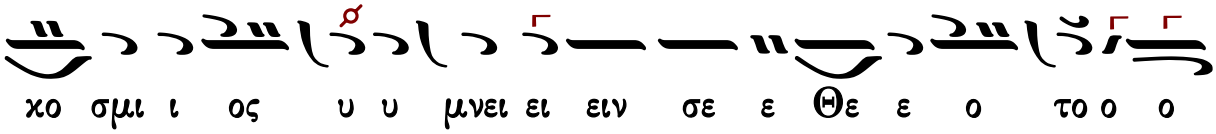

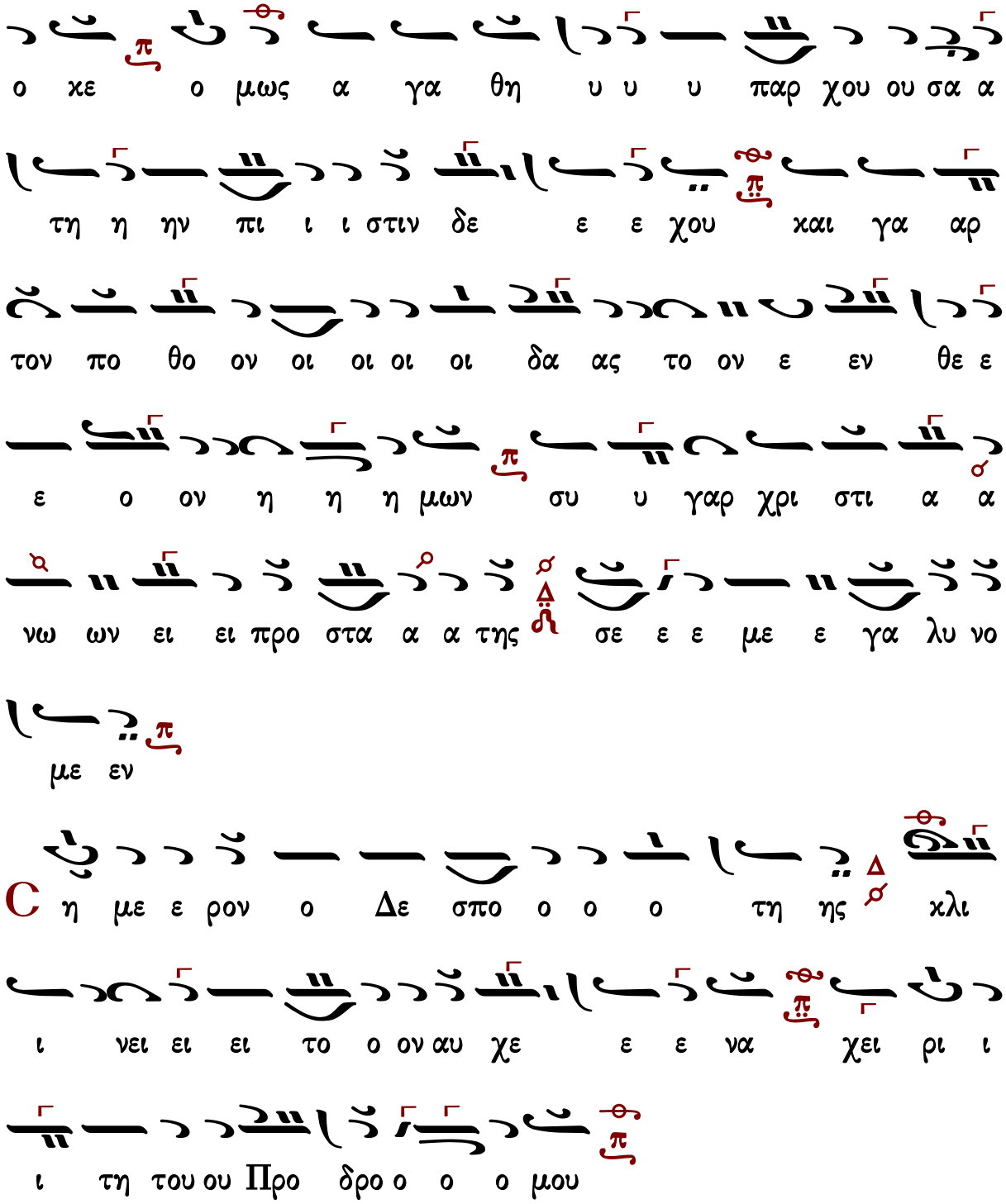

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.134*

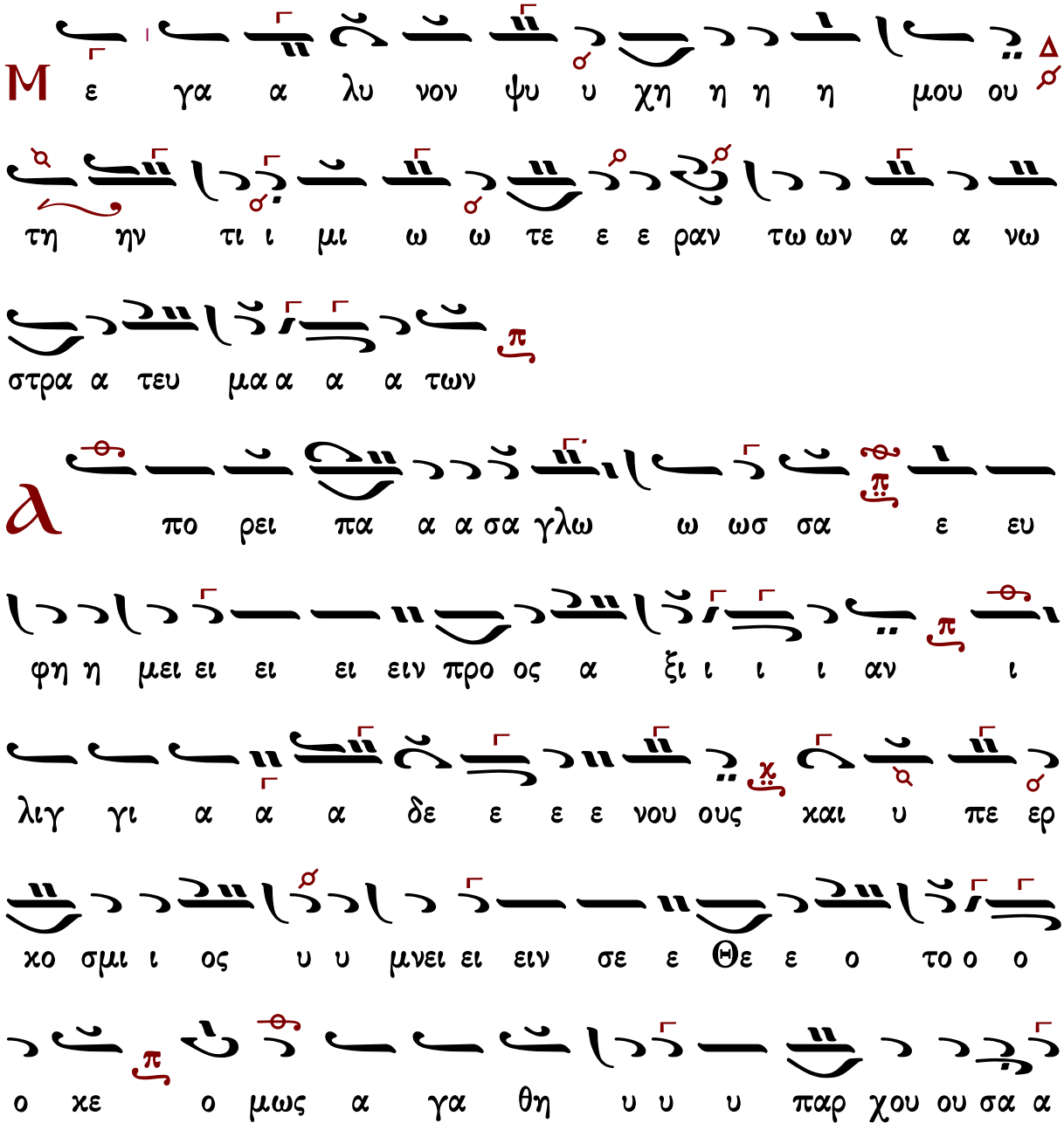
ω
τω ω ω ων υ πε ερ νου ου ου ουν του το χου ου
σου ου ου θαυ μα α α α α τω ων Νυ υ υμ
φη η παν α α α γνε Μη τε ερ ευ λο ο ο
γη η με ε ε ε ε νη δι ης τυ χο ο ο ον τε
ε ε ε ε ε ες πα α αν τε ε λου ους σω ω ω τη
ρι ι ι ι ι α ας ε ε πα ξι ι ο ον χρο ο του
ου ου με εν ω ω ως ε ε ευ ε ερ γε ε ε τη
δω ω ω ω ρο ο ο ον γε ε ρο ο ον τε ε
ες υ υ μνο ον ευ χα α α α α ρι ι στι ι
ι α α α α α ας

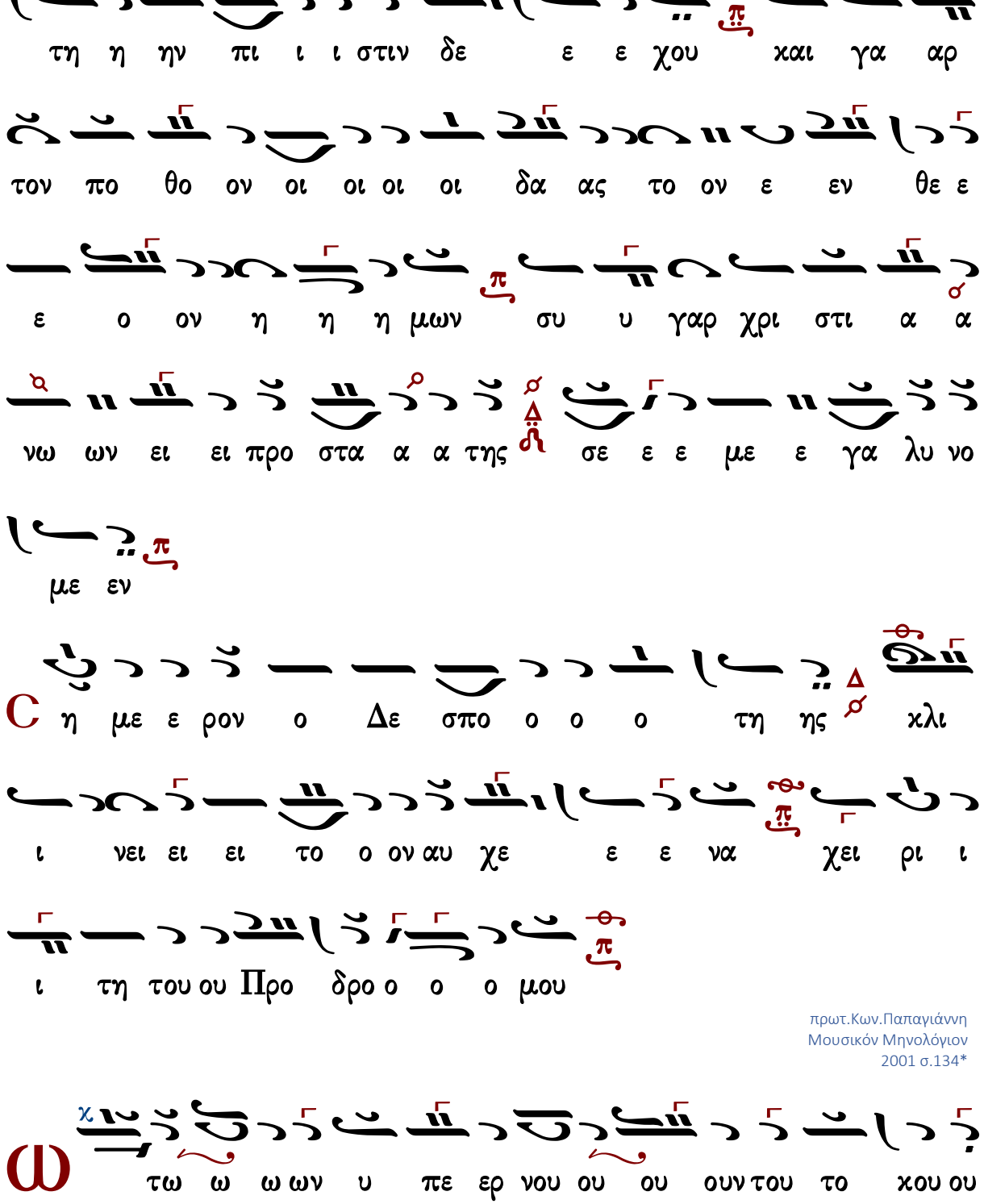
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)

Ὠδὴ θ′

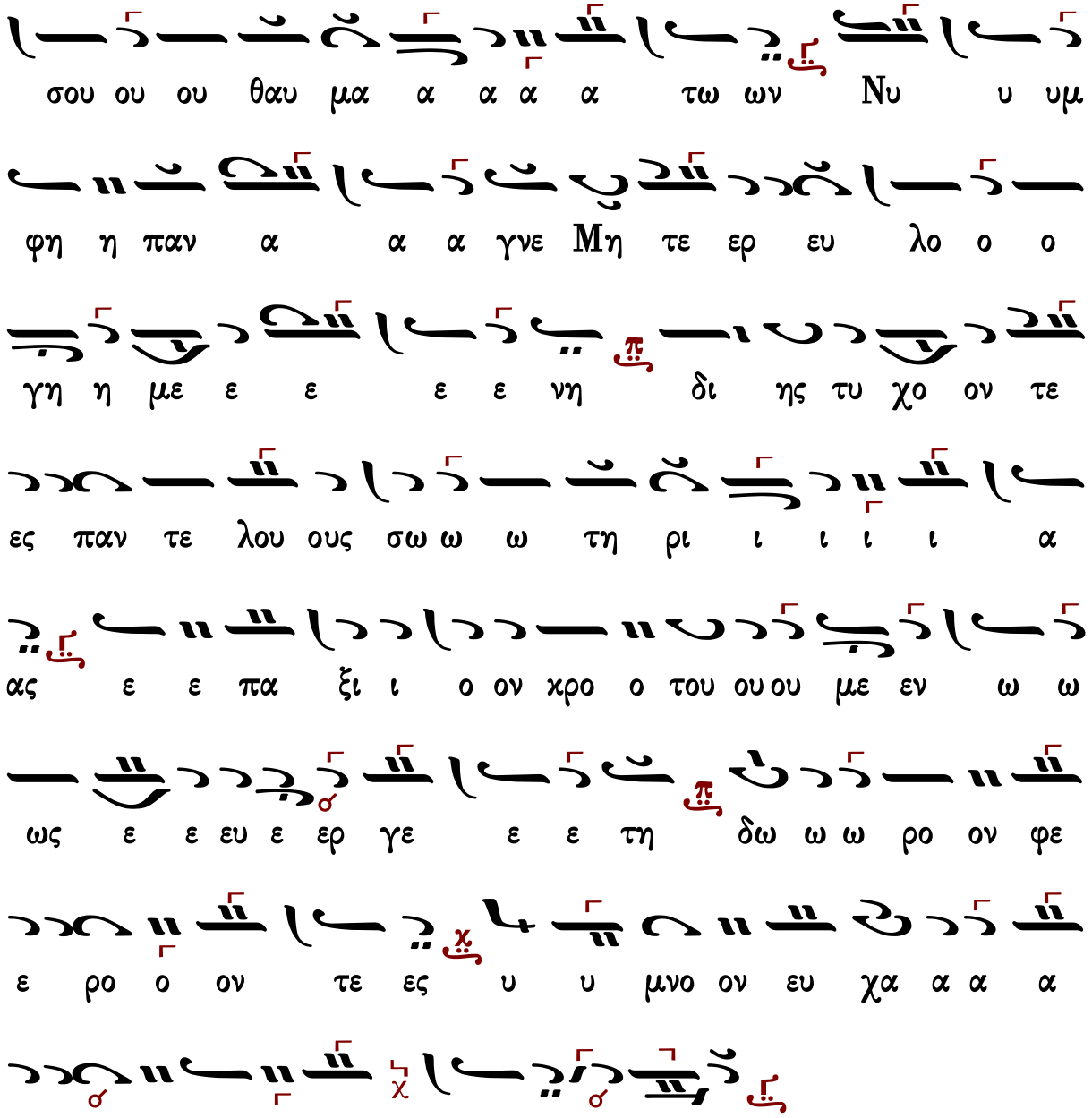
Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.133*

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.134*

σου ου ου θαυ μα α α α α τω ων Νυ υ υμ
φη η παν α α α γνε Μη τε ερ ευ λο ο ο
γη η με ε ε ε ε νη δι ης τυ χο ον τε
ες παν τε λου ους σω ω ω τη ρι ι ι ι ι α
ας ε ε πα ξι ι ο ον χρο ο του ου ου με εν ω ω
ως ε ε ευ ε ερ γε ε ε τη δω ω ω ρο ον φε
ε ρο ο ον τε ες υ υ μνο ον ευ χα α α α
α ρι ι στι ι ι α α α α α ας

Τῶν Θεοφανείων

Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαὶ
1, 6, 14 Ἰανουαρίου

ἦχος β΄

α Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιός, ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Στείβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον, ἤπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον. Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων, ἔκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος, Ῥώμῃ κραταιᾷ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

γ Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χρηστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὅσοι παλαιῶν, ἐκλελύμεθα βρόχων, βορῶν λεόντων, συντεθλασμένων μύλας, ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα, λόγῳ πλέκοντες, ἐκ λόγων μελῳδίαν, ᾗ τῶν πρὸς ἡμᾶς, ἥδεται δωρημάτων.

δ Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας· φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος Υἱῷ, ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε· σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας, ὑμνῶν προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν, ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην, σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀῤῥήτου Λόγου, ᾧ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

ε Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἥκει, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσίων δέ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου, ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι, νέαν προσωρμίσθημεν ἁπλανῆ τρίβον, ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν, μόνοις προσιτήν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

ς Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτός, ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ. Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἱμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ, ἦχῳ Πατήρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο. Ναί φησιν, οὗτος, συμφυὴς γόνος πέλων, φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους, Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

ζ Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἁβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔφλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας, ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα, νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας, τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας, ὅλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον, ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν, ἄυλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τὸν κτίστην, ὃν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται. Υἱοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι. Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης. Νῦν εὐλογείτω συντόνως τὸν αἴτιον, ἡ πρὶν τάλαινα τῶν ἐθνῶν παγκληρία.

Ἀργαὶ	Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)	

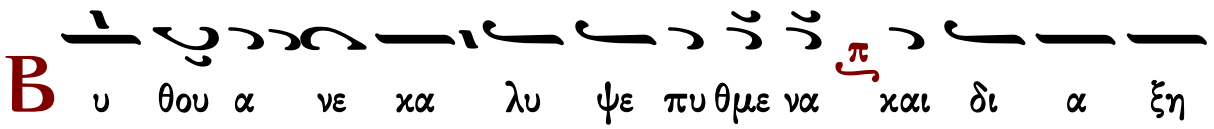
Σύντομοι

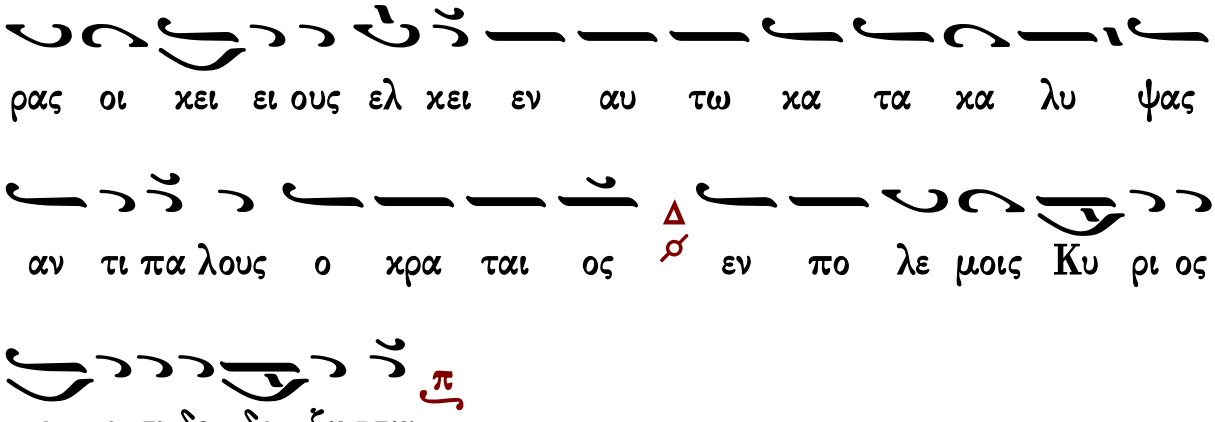
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Καταβασίαι τῶν Θεοφανείων
ᾠδὴ α’

Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.267#

ᾠδὴ α΄ ἰαμβική

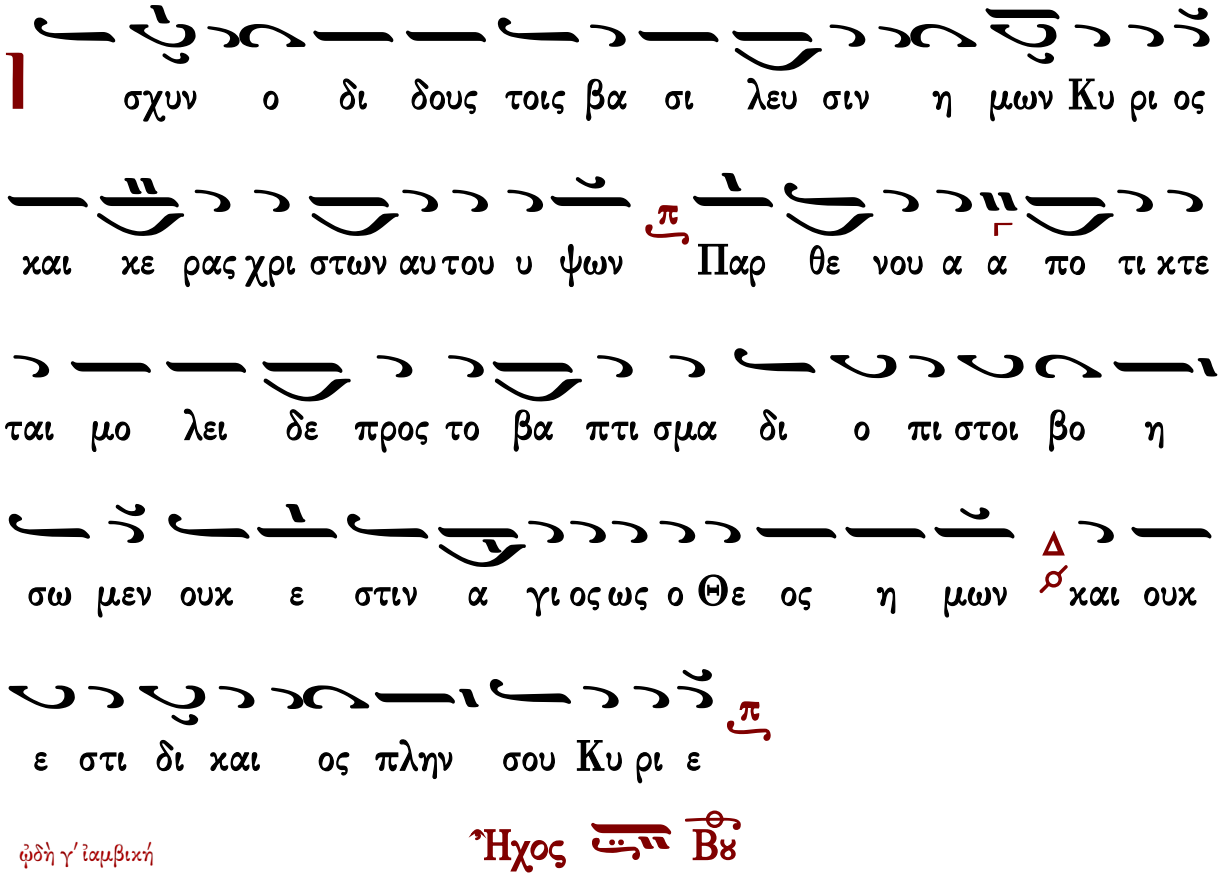
Ἦχος Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.268#

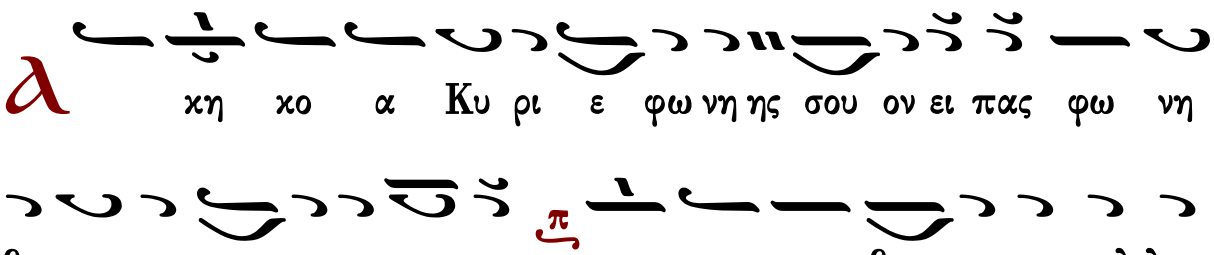
ᾠδὴ γ΄

Ἦχος Πα

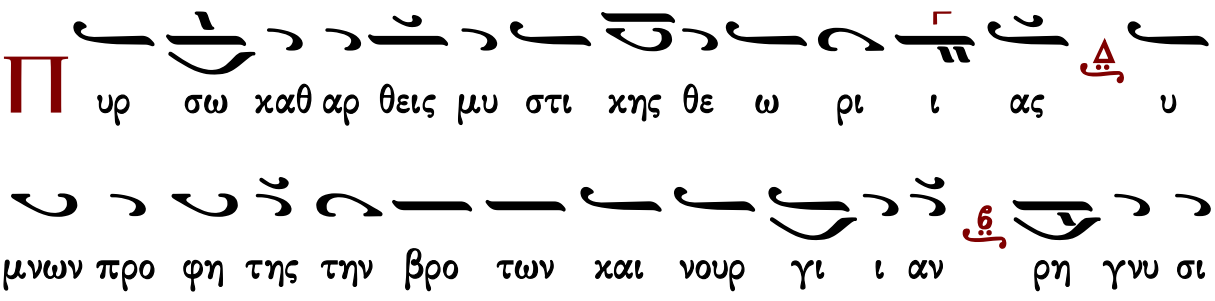

Ι σχυν ο δι δους τοις βα σι λευ σιν η μων Κυ ρι ος
και κε ρας χρι στων αυ του υ ψων Παρ θε νου α α πο τι κτε
ται μο λει δε προς το βα πτι σμα δι ο πι στοι βο η
σω μεν ουκ ε στιν α γι ος ως ο Θε ος η μων και ουκ
ε στι δι και ος πλην σου Κυ ρι ε
ᾠδὴ γ΄ ἰαμβική
Ἦχος Βῳ
Ο σοι πα λαι ων εκ λε λυ με θα βρο ο χων βο
ρων λε ον των συν τε θλα σμε νων μυ υ λας α γαλ λι
ω ω μεν και πλα τυ νω μεν στο ο μα Λο γω πλε
κον τες εκ λο γων με ε λω δι ας ω των προς η μας χορὸς α΄ η δε

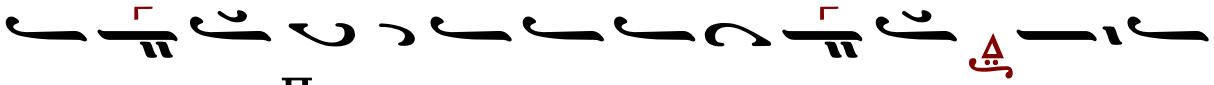

ᾠδὴ δ΄ **Ἦχος Πα**

ᾠδὴ δ΄ ἰαμβική **Ἦχος Βϐ**

γη η ρυν Πνευ μα τι χρο του με ε νην σαρ κω

σιν εμ φαι νου σαν αρ ρη του Λο γου ω των δυ να

στων χορὸς β′ τα χρα τη συν ε τρι βη

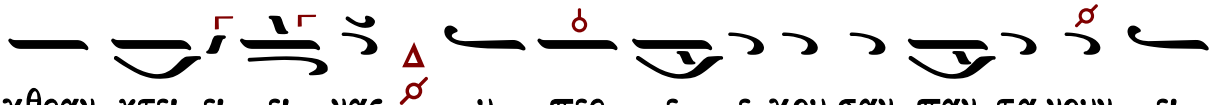
ᾠδὴ ε′ Ἦχος Πα

η σους ο ζω η ης αρ χη γος λυ σαι το κα

τα χρι μα η κει Α δαμ του πρω το πλα στου κα θαρ

σι ων δε ως Θε ο ος μη δε ο με νος τω πε σον

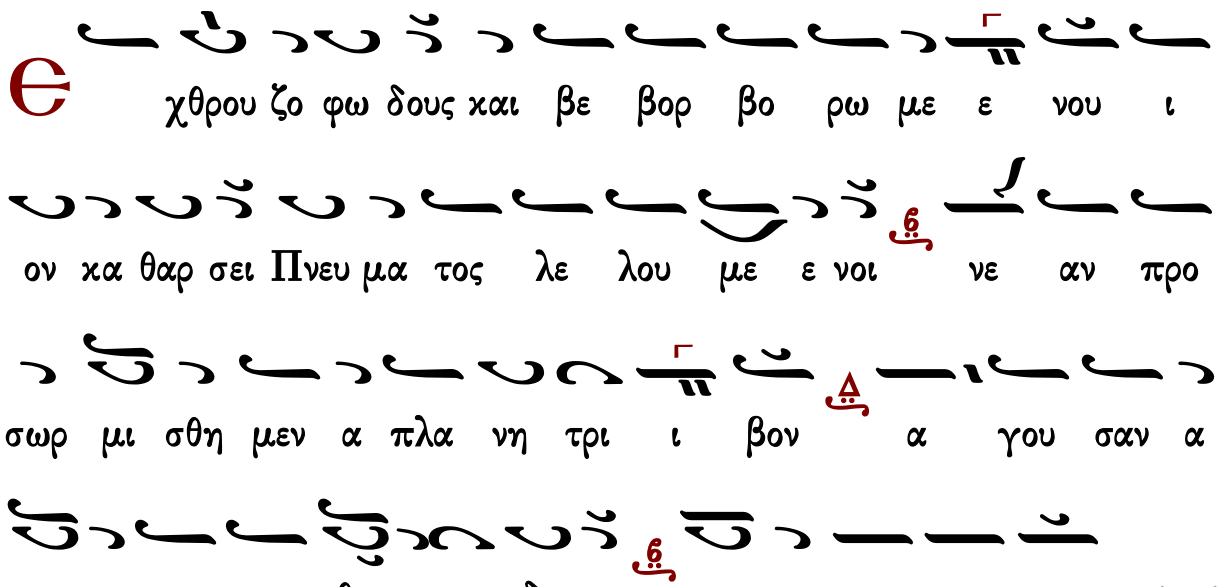

τι κα θαι ρε ται εν τω Ι ορ δα νη εν ω την ε

χθραν χτει ει ει νας υ περ ε ε χου σαν παν τα νουν ει

ρη η νην χα ρι ζε ται

ᾠδὴ ε΄ ἰαμβική

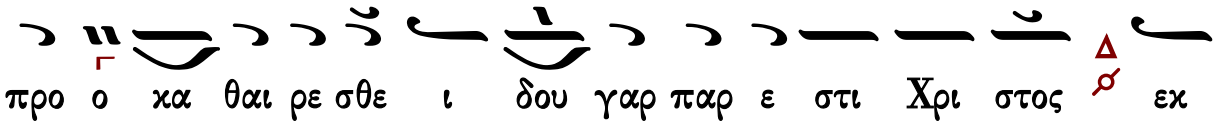
Ἦχος Βου

ᾠδὴ ς΄

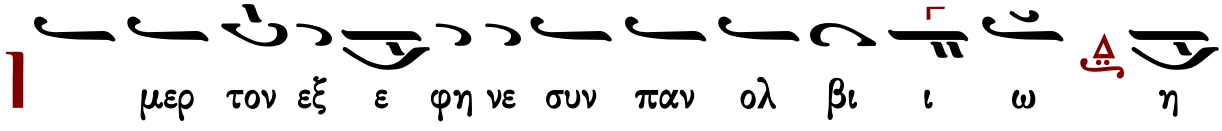
Ἦχος Πα

ᾠδὴ ς′ ἰαμβική

Ἦχος Βου

ᾠδὴ ζ′

Ἦχος Πα

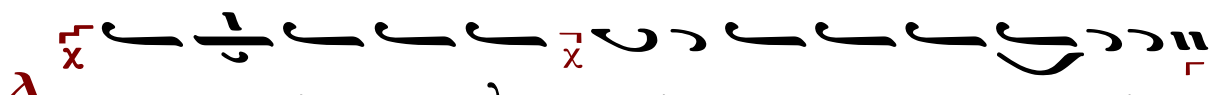

σαν τας δι α συ ρι ζον Πνευ μα δρο σου α βλα βεις δι ε
φυ λα ξε και θει ει ου Αγ γε λου συ υγ κα τα βα σις
ο θεν εν φλο γι δρο σι ζο ο με νοι ευ χα ρι ι στω
ως αν ε μελ πον υ περ υ μνη τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος και Θε ος ευ λο γη τος ει
ᾠδὴ ζ΄ ἰαμβική
Ἦχος Βῳ
φλε ξε ρει θρω των δρα κον των τας κα α ρας ο
της κα μι ι ι νου την με ταρ σι ον φλο ο ο γα νε ους
φε ρου σαν ευ σε βεις κα τευ να α σας την δυσ κα θε
κτον α χλυν εξ α μαρ τι ι ι ας ο λην πλυ νει δε
χορὸς α΄

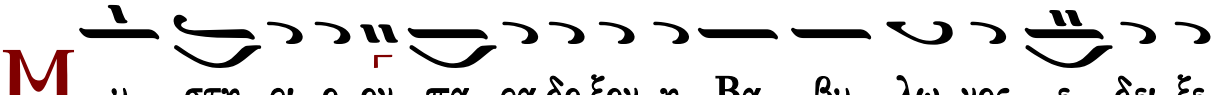

τη δρο σω του Πνε ευ μα α τος

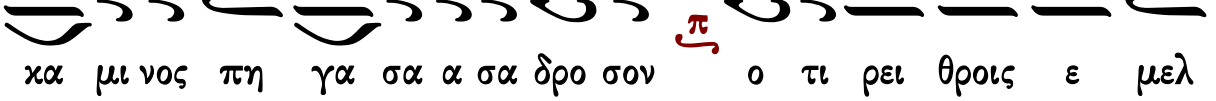
ᾠδὴ η΄

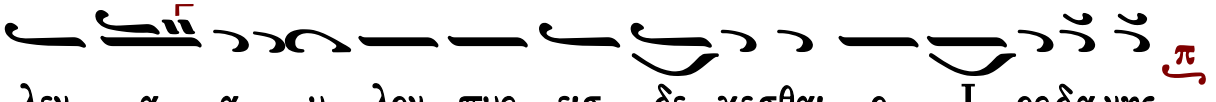
Ἦχος Πα

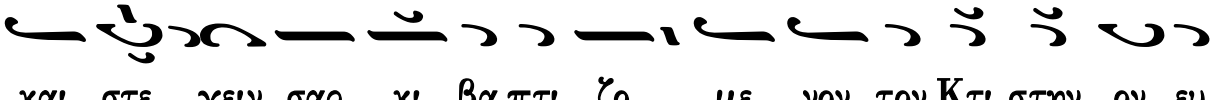

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ σχυ νου ου με εν

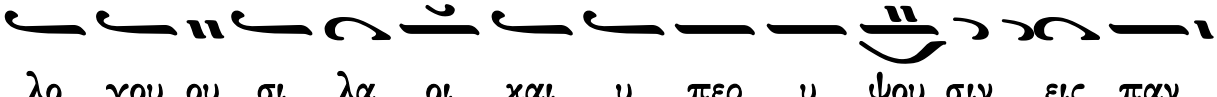

τον Κυ ρι ον

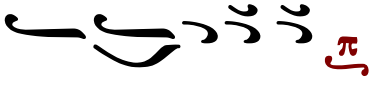

Μ υ στη ρι ο ον πα ρα δο ξον η Βα βυ λω νος ε δει ξε

κα μι νος πη γα σα α σα δρο σον ο τι ρει θροις ε μελ

λεν α α υ λον πυρ εισ δε χεσθαι ο Ι ορ δα νης

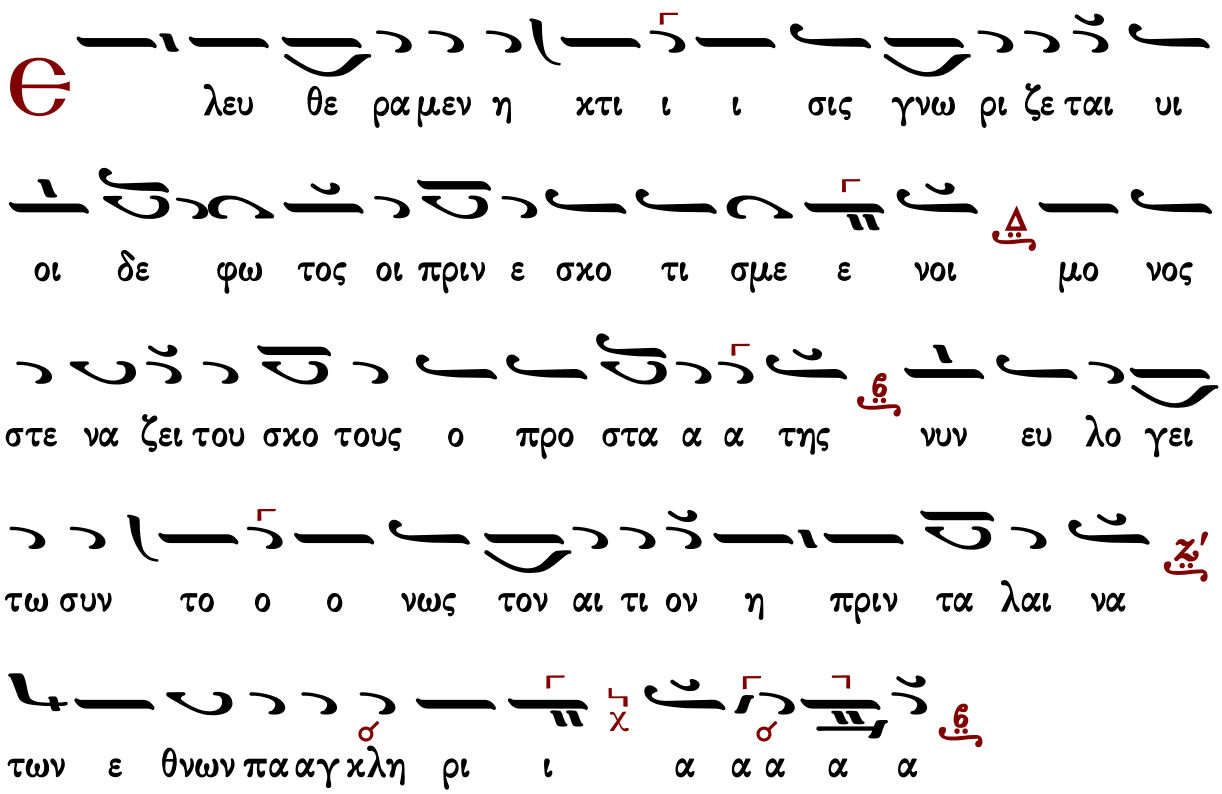

και στε γειν σαρ κι βα πτι ζο με νον τον Κτι στην ον ευ

λο γου ου σι λα οι και υ περ υ ψου σιν εις παν

τας τους αι ω νας

ᾠδὴ η΄ ἰαμβική

Ἦχος Βʹ

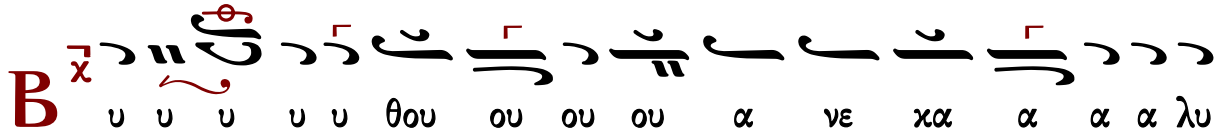
Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου[12]

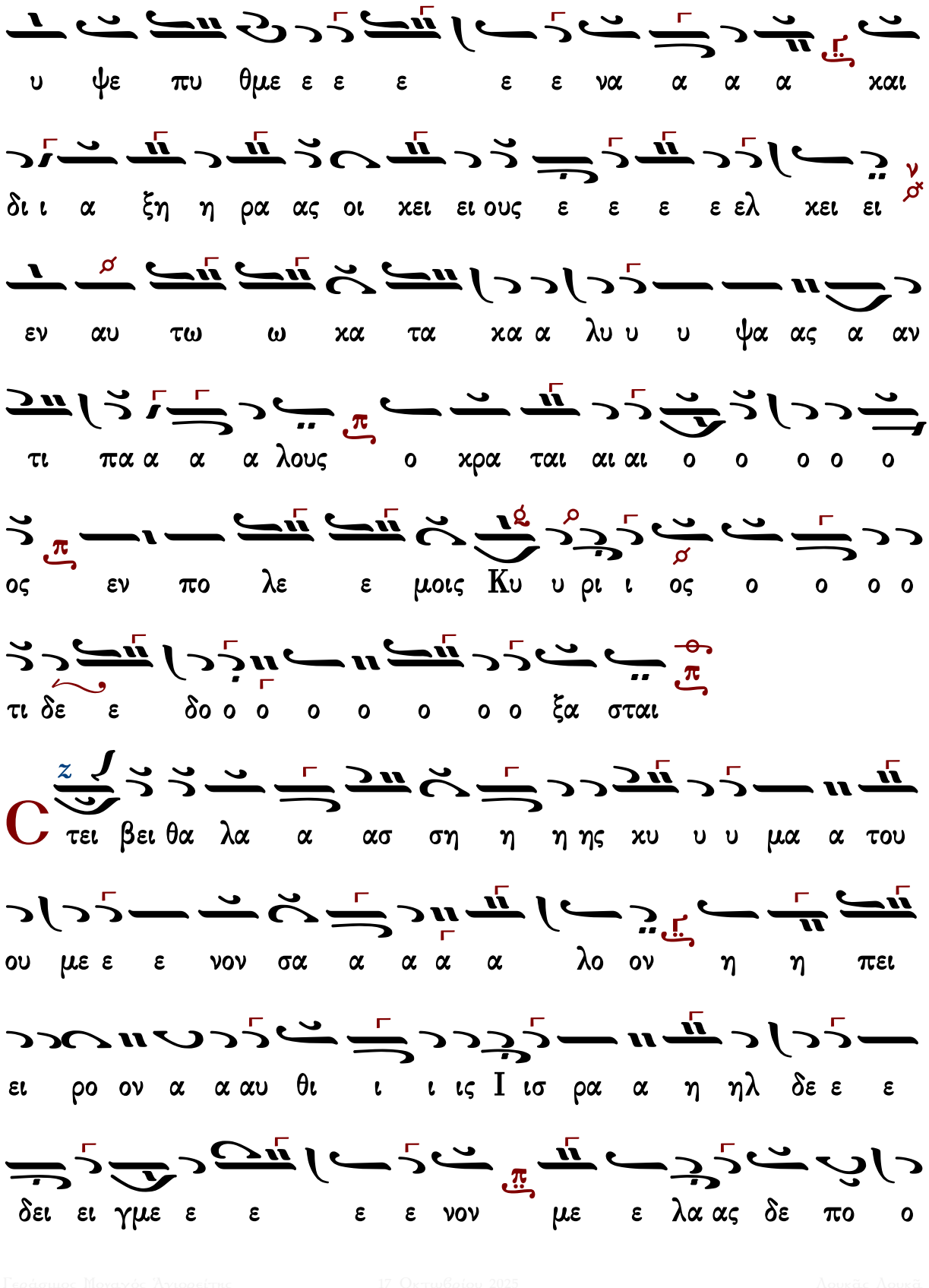
Καταβασίαι τῶν Θεοφανείων
ᾠδὴ αʹ

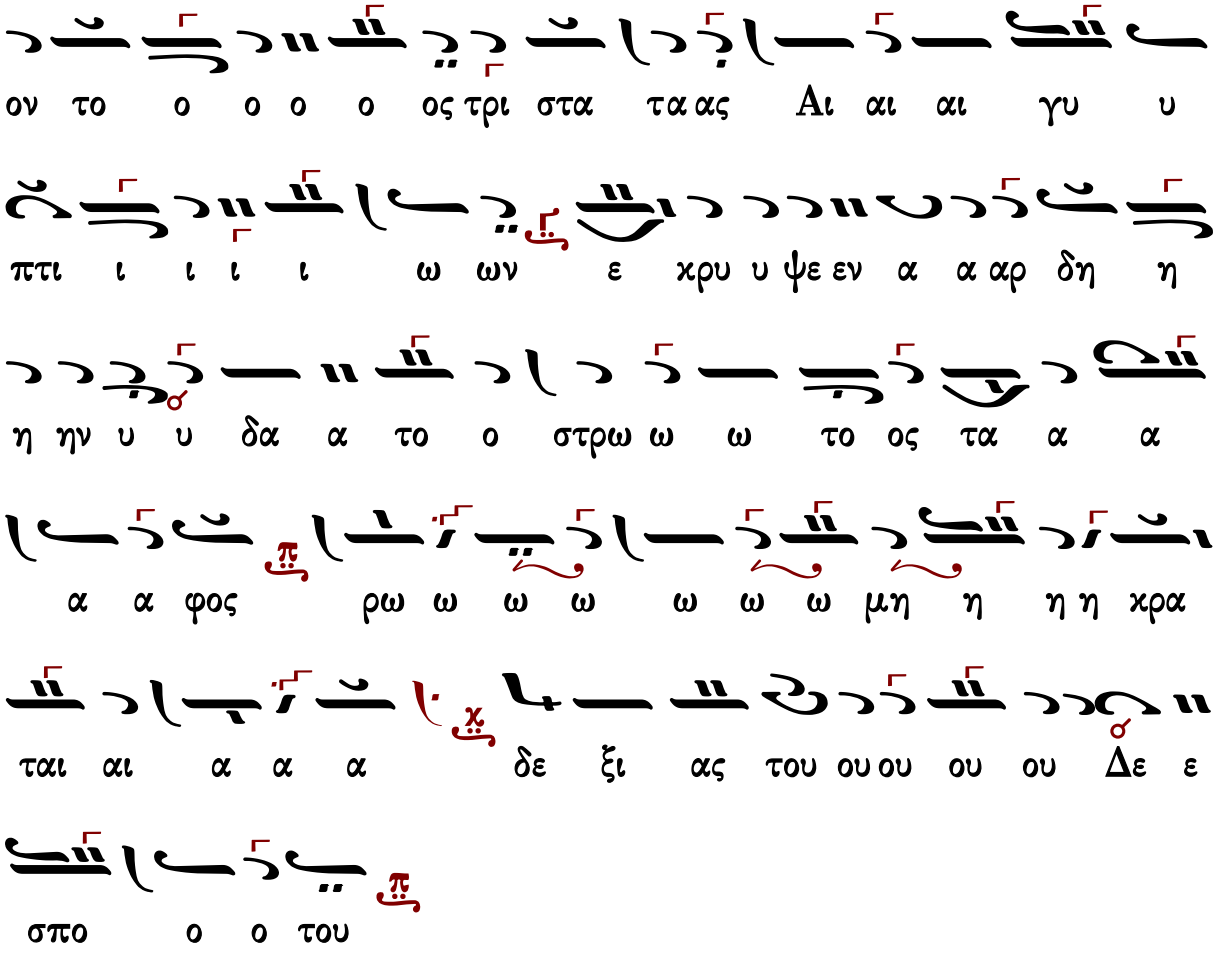
Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.119*

12 Εἰς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφρὰς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων.

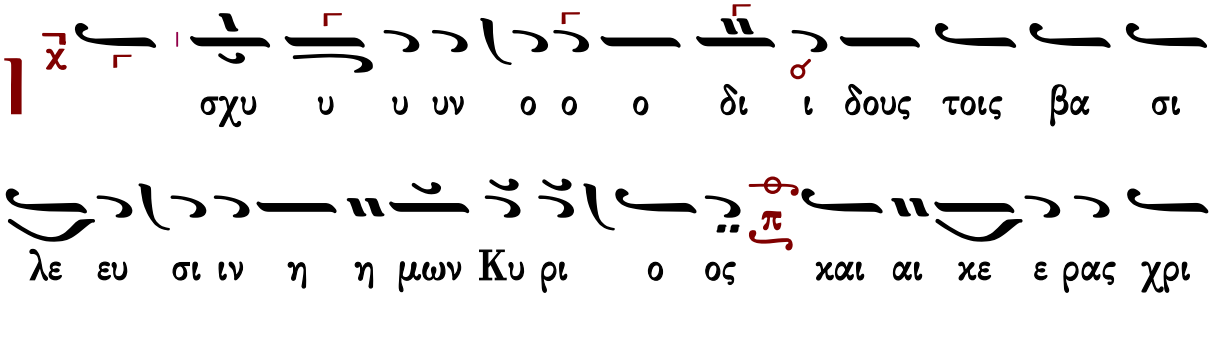

υ ψε πυ θμε ε ε ε ε ε να α α α και
δι ι α ξη η ρα ας οι κει ει ους ε ε ε ε ελ κει ει
εν αυ τω ω κα τα κα α λυ υ υ ψα ας α αν
τι πα α α α λους ο κρα ται αι αι ο ο ο ο ο
ος εν πο λε ε μοις Κυ υ ρι ι ος ο ο ο ο
τι δε ε δο ο ο ο ο ο ο ο ξα σται
τει βει θα λα α ασ ση η η ης κυ υ υ μα α του
ου με ε ε νον σα α α α α λο ον η η πει
ει ρο ον α α αυ θι ι ι ις Ι ισ ρα α η ηλ δε ε ε
δει ει γμε ε ε ε ε νον με ε λα ας δε πο ο

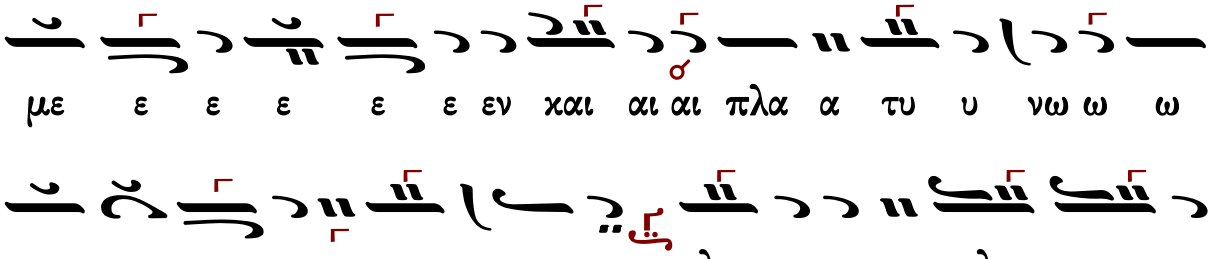
Ὠδὴ γ΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.121*

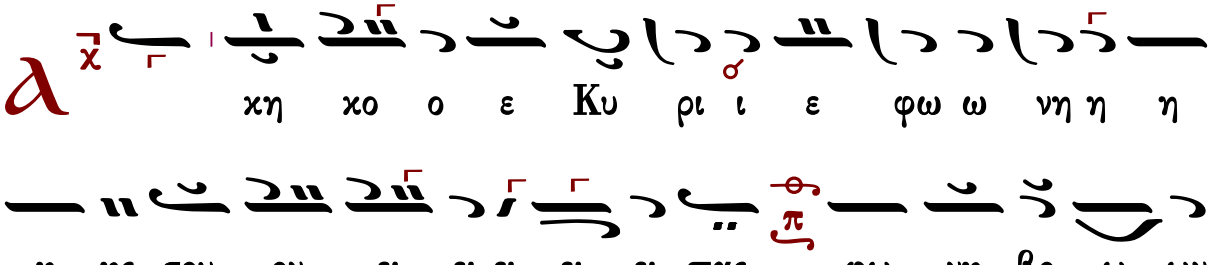

στων α αυτου υ υ ψων Παρ θε ε νου ου α α πο τι κτε
ται αι μο λει δε προς το ο βα πτι ι σμα δι ο πι στοι
οι βο η ησω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν
ουκ ε ε στιν α γι ι ος ω ω ω ως ο ο Θε
ος η η μων και ουκ ε ε στι δι ι και αι ο ο
ος πλη ην σου Κυ υ ρι ι ι ε
Ο σοι οι οι οι πα λαι αι ω ω ω ων ε ε εκ λε ε
λυ υ με ε ε θα βρο ο ο ο ο χω ων βο ρω
ω ων λε ε ο ο ον τω ω ων συν τε ε θλα α σμε ε ε
νω ων μυ υ υ υ υ λας α γαλ λι ω ω ω ω

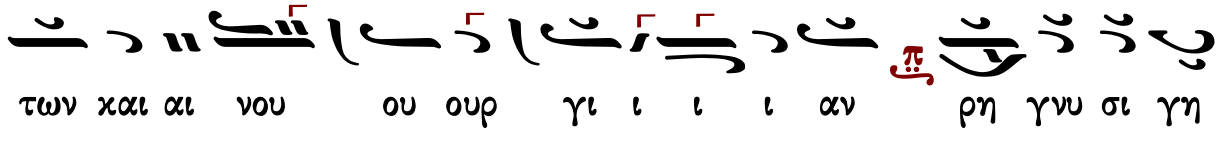
Ὠδὴ δ΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.122*

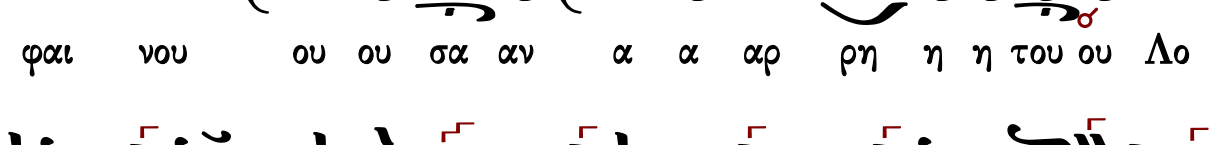
το ος ε ε εν τη η η ε ρη η η μω ο τε
ε βρο ον τη η η σας πο ολ λω ω ων ε ε πι ι
υ δα α α α α των τω σω ω ω ω μα αρ τυ υ υ
ρου με ε νο ος Υι υι υι ω ο ο λος γε γο ο
νως του πα ρο ον το ος Πνε ευ μα το ο ος δε ε
ε βο η σε ε συ ει Χρι ι στος Θε ου ου σο φι ι ι
ι α α χαι αι αι αι δυ υ να α α μις
Π υρ σω ω χα α θα αρ θει ει ει εις μυ υ υ στι ι
χη ης θε ε ε ω ω ρι ι ι ι ι α ας υ
μνω ω ων προ ο φη η η τη η η ης τη η ην βρο ο

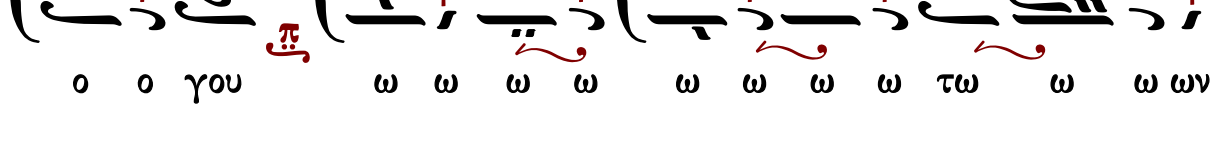

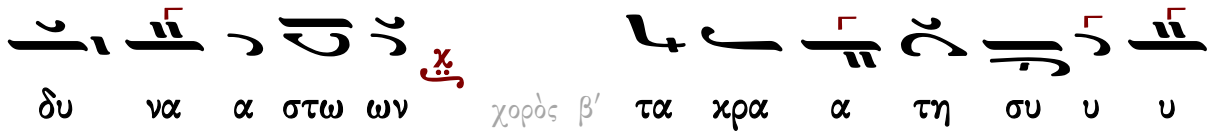

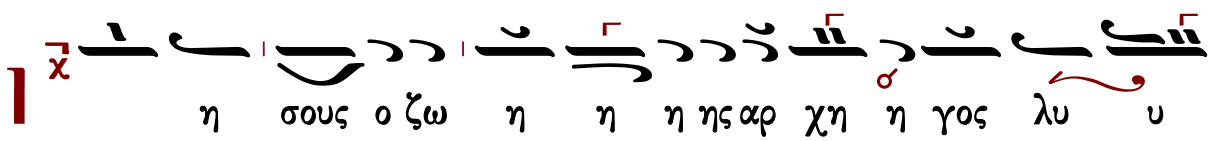

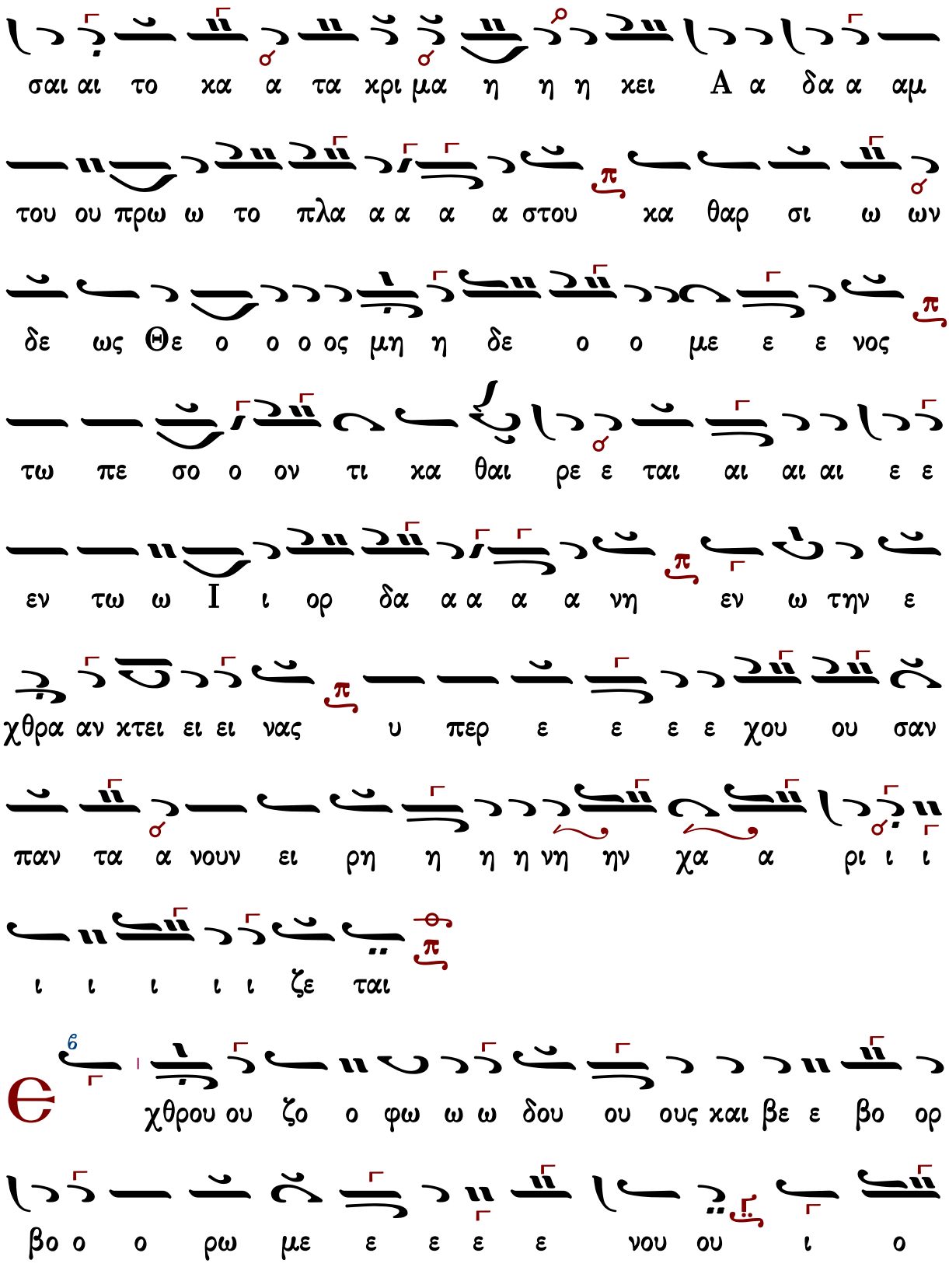

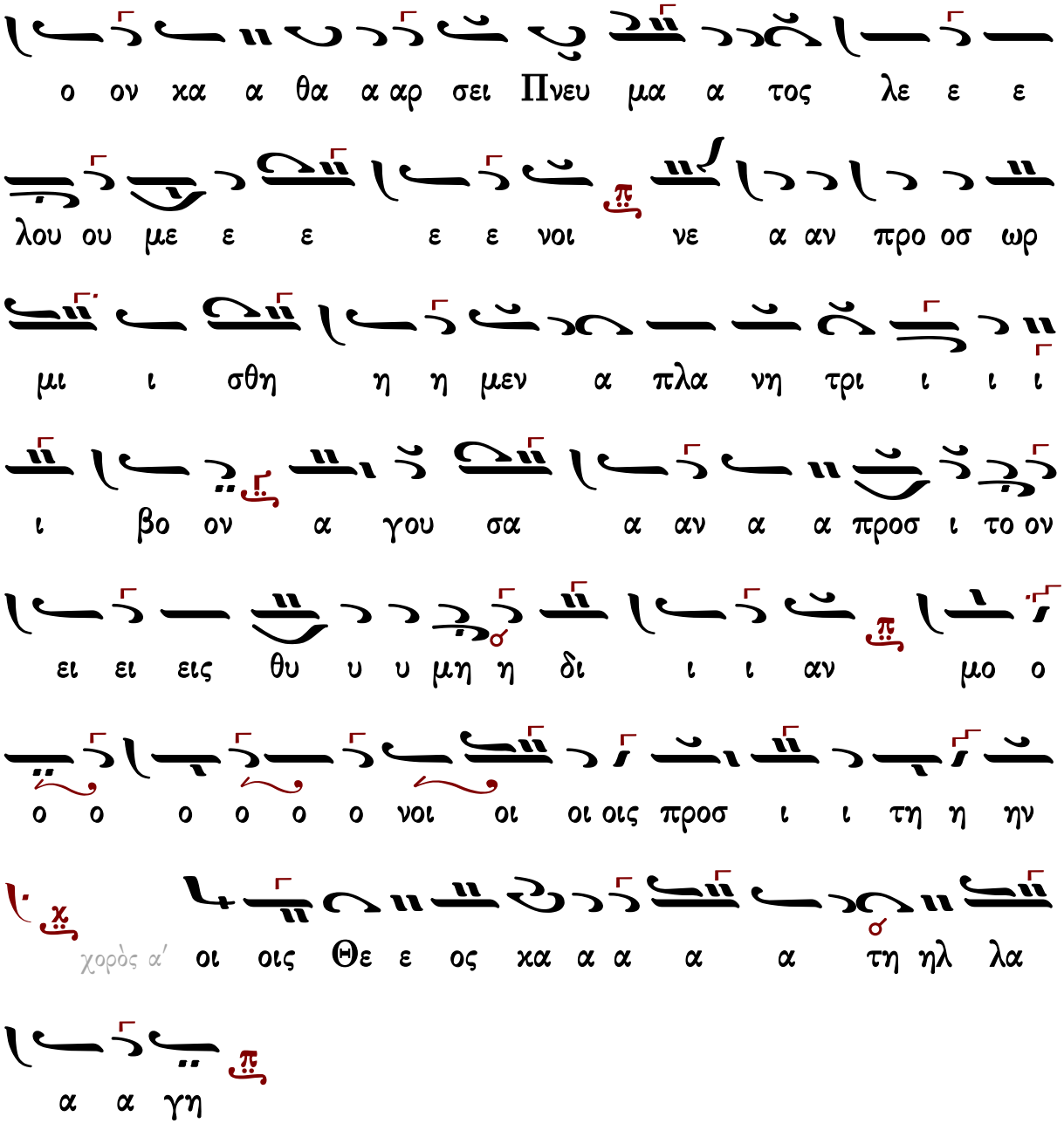
Ὠδὴ ε′

Ἦχος πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.124*
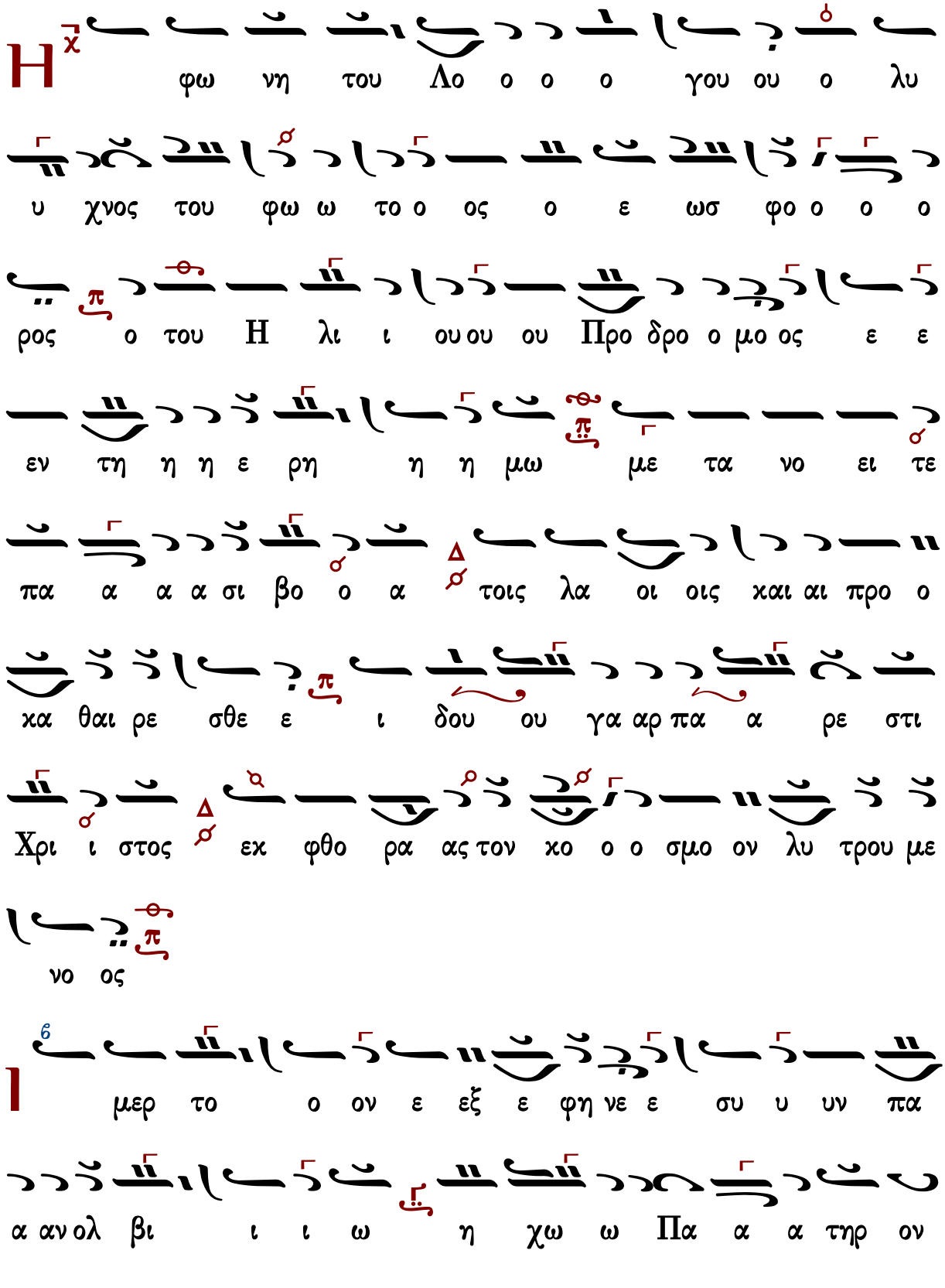

σαι αι το χα α τα χρι μα η η η κει Α α δα α αμ
του ου πρω ω το πλα α α α στου χα θαρ σι ω ων
δε ως Θε ο ο ο ος μη η δε ο ο με ε ε νος
τω πε σο ο ον τι χα θαι ρε ε ται αι αι αι ε ε
εν τω ω Ι ι ορ δα α α α νη εν ω την ε
χθρα αν χτει ει ει νας υ περ ε ε ε ε χου ου σαν
παν τα α νουν ει ρη η η η νη ην χα α ρι ι ι
ι ι ι ι ι ζε ται
χθρου ου ζο ο φω ω ω δου ου ους και βε ε βο ορ
βο ο ο ρω με ε ε ε ε νου ου ι ο

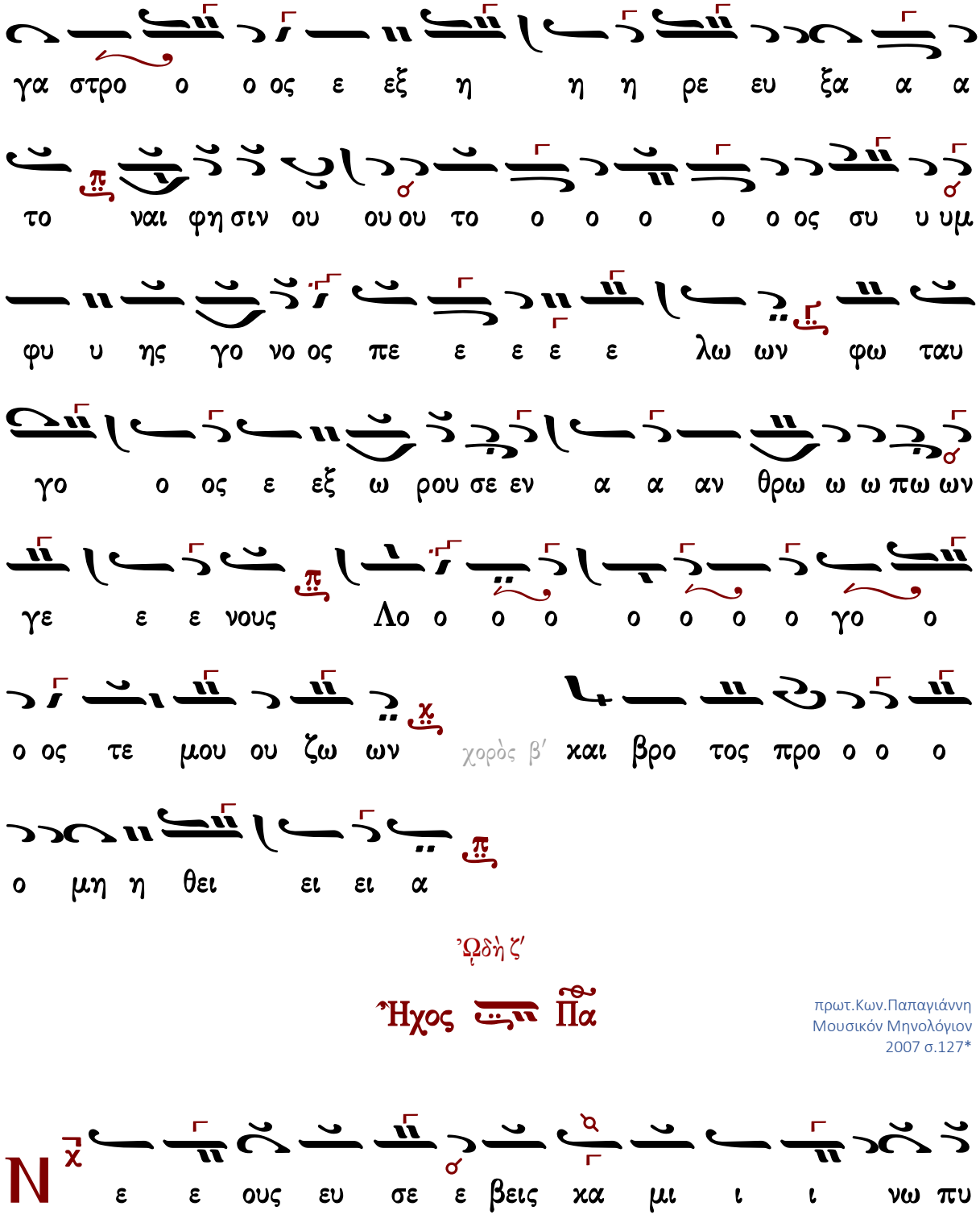

Ὠδὴ ς′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.125*

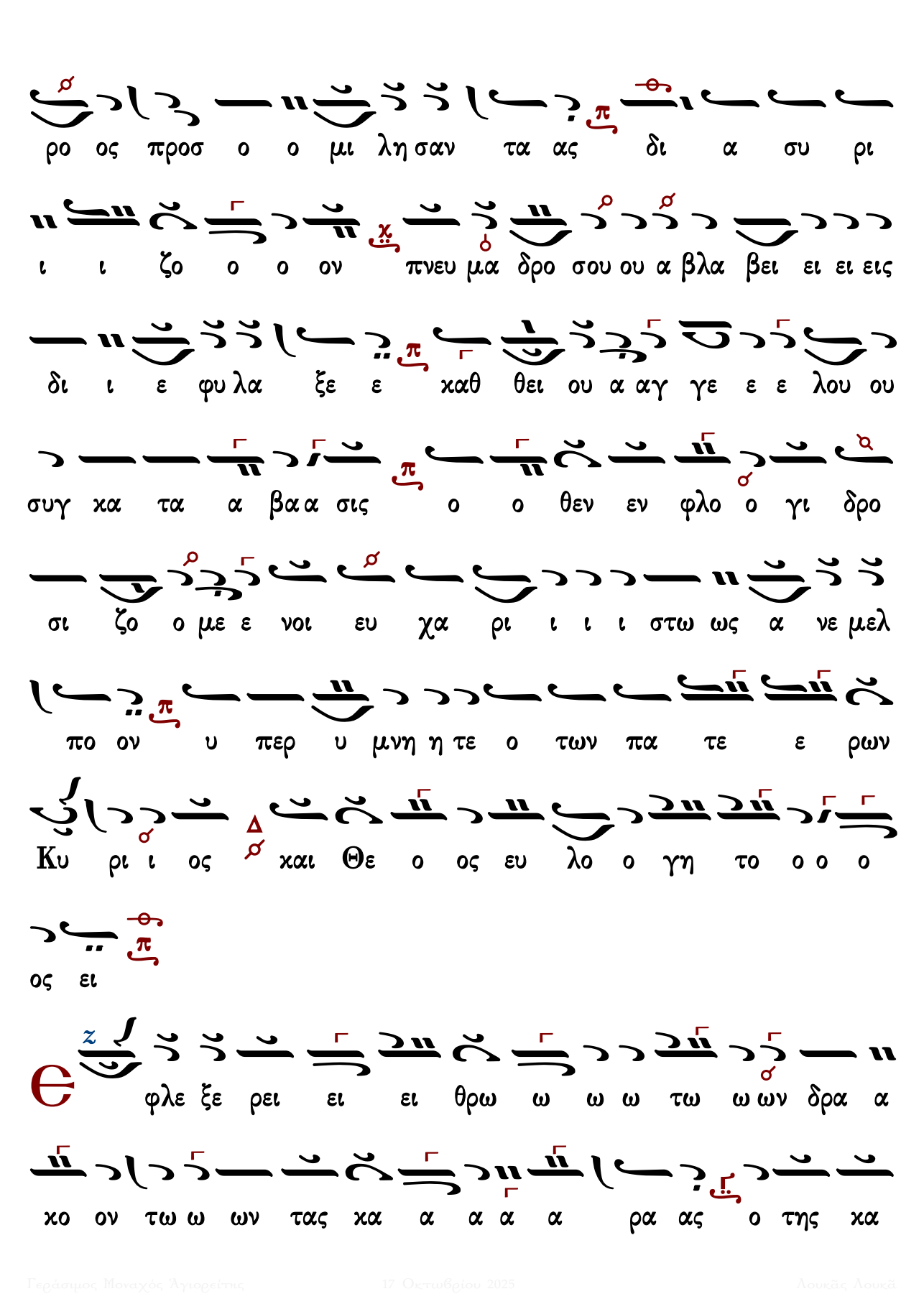

Η
φω νη του Λο ο ο ο γου ου ο λυ
υ χνος του φω ω το ο ος ο ε ωσ φο ο ο ο
ρος ο του Η λι ι ουου ου Προ δρο ο μο ος ε ε
εν τη η η ε ρη η η μω με τα νο ει τε
πα α α α σι βο ο α τοις λα οι οις χαι αι προ ο
κα θαι ρε σθε ε ι δου ου γα αρ πα α ρε στι
Χρι ι στος εκ φθο ρα ας τον κο ο ο σμο ον λυ τρου με
νο ος
Ι
μερ το ο ον ε εξ ε φη νε ε συ υ υν πα
α ανολ βι ι ι ω η χω ω Πα α α τηρ ον

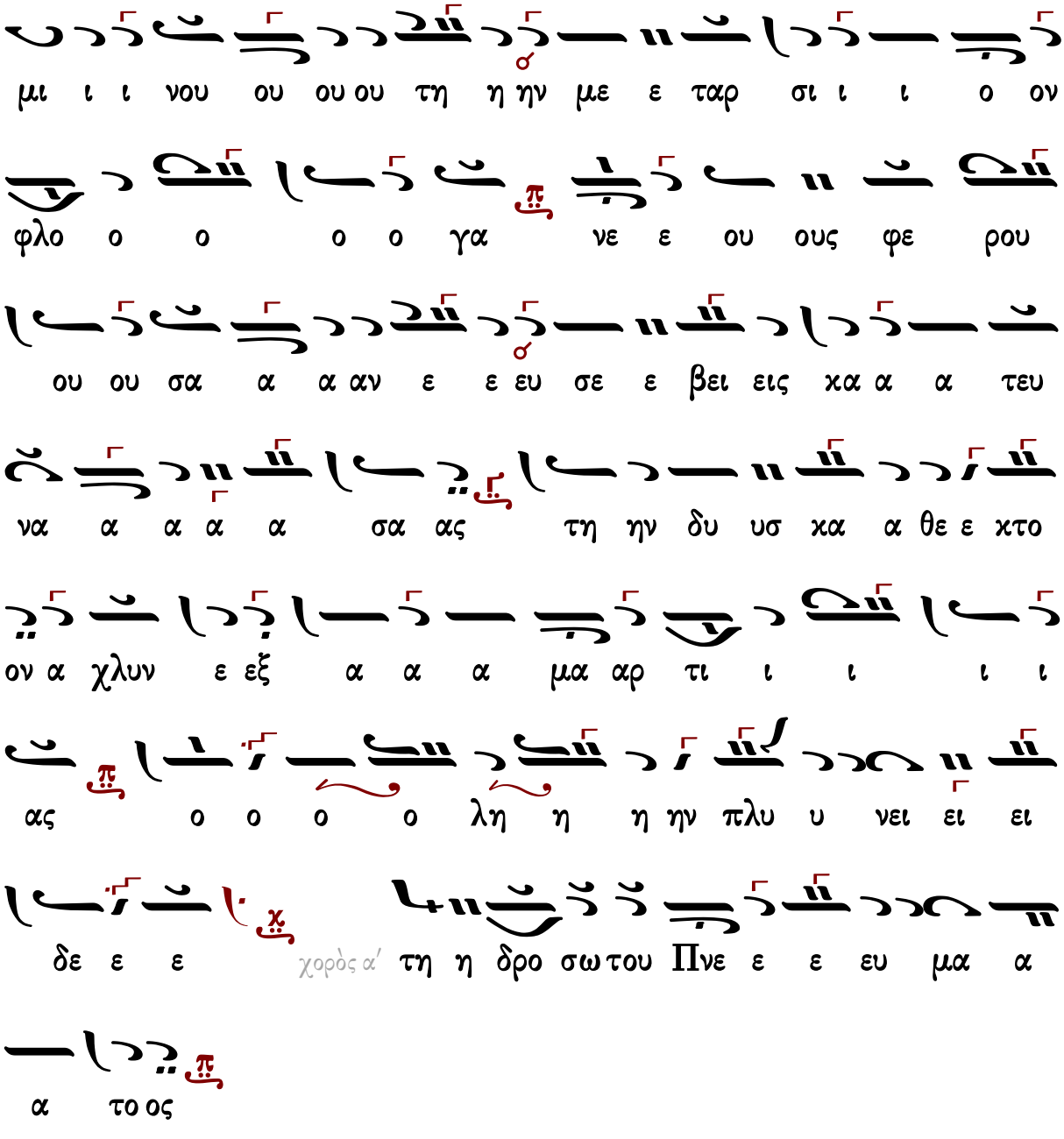

Ὠδὴ ζ′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.127*

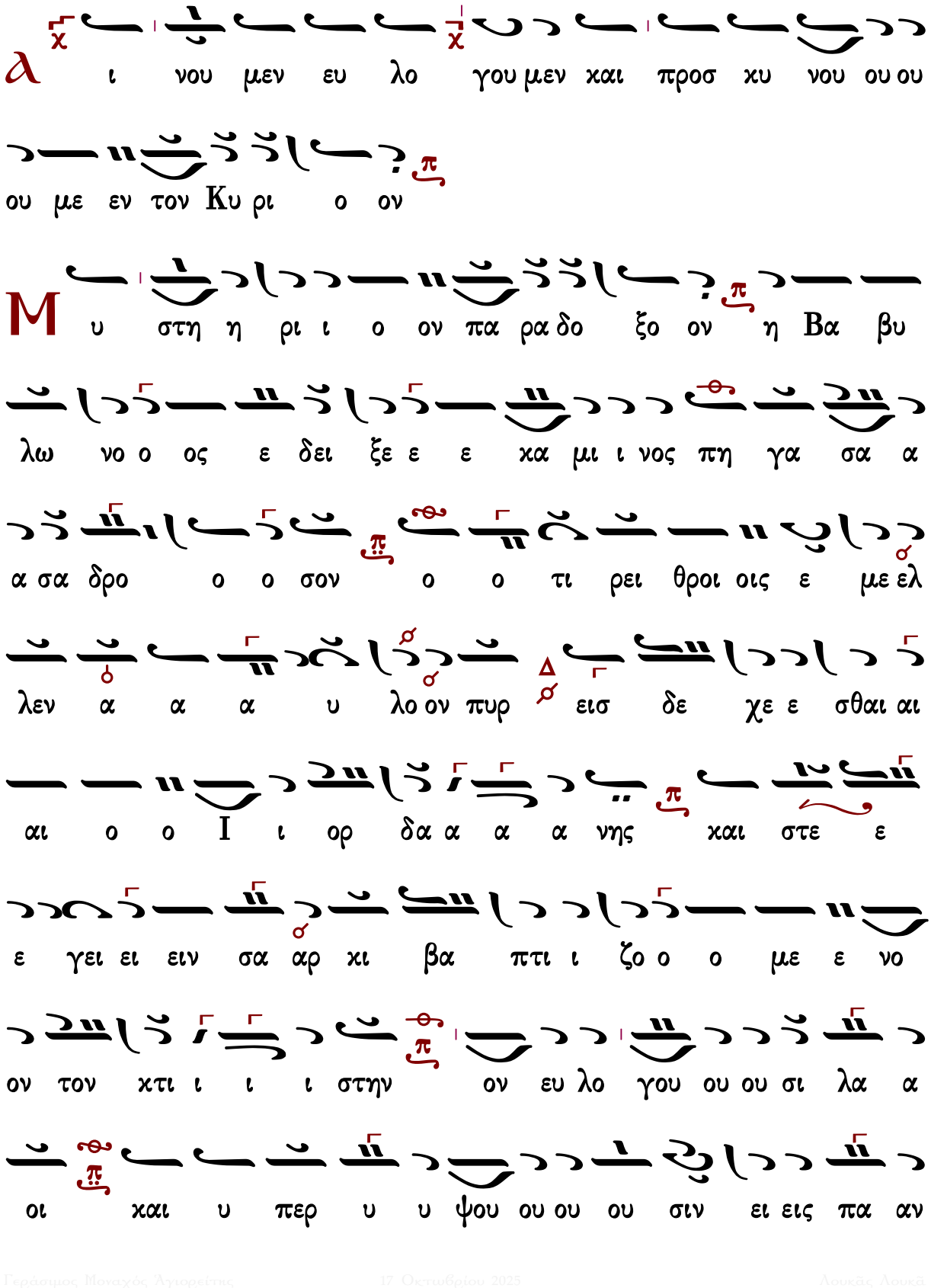

ρο ος προσ ο ο μι λη σαν τα ας δι α συ ρι
ι ι ζο ο ο ον πνευ μα δρο σου ου α βλα βει ει ει εις
δι ι ε φυ λα ξε ε χαθ θει ου α αγ γε ε ε λου ου
συγ χα τα α βα α σις ο ο θεν εν φλο ο γι δρο
σι ζο ο με ε νοι ευ χα ρι ι ι ι στω ως α νε μελ
πο ον υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ε ρων
Κυ ρι ι ος και Θε ο ος ευ λο ο γη το ο ο ο
ος ει
φλε ξε ρει ει ει θρω ω ω ω τω ω ων δρα α
χο ον τω ω ων τας χα α α α α ρα ας ο της χα

Ὠδὴ η΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.128*

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου
ου με εν τον Κυ ρι ο ον
Μ υ στη η ρι ι ο ον πα ρα δο ξο ον η Βα βυ
λω νο ο ος ε δει ξε ε ε κα μι ι νος πη γα σα α
α σα δρο ο ο σον ο ο τι ρει θροι οις ε με ελ
λεν α α α υ λο ον πυρ εισ δε χε ε σθαι αι
αι ο ο Ι ι ορ δα α α α νης και στε ε
ε γει ει ειν σα αρ χι βα πτι ι ζο ο ο με ε νο
ον τον χτι ι ι ι στην ον ευ λο γου ου ου σι λα α
οι και υ περ υ υ ψου ου ου ου σιν ει εις πα αν

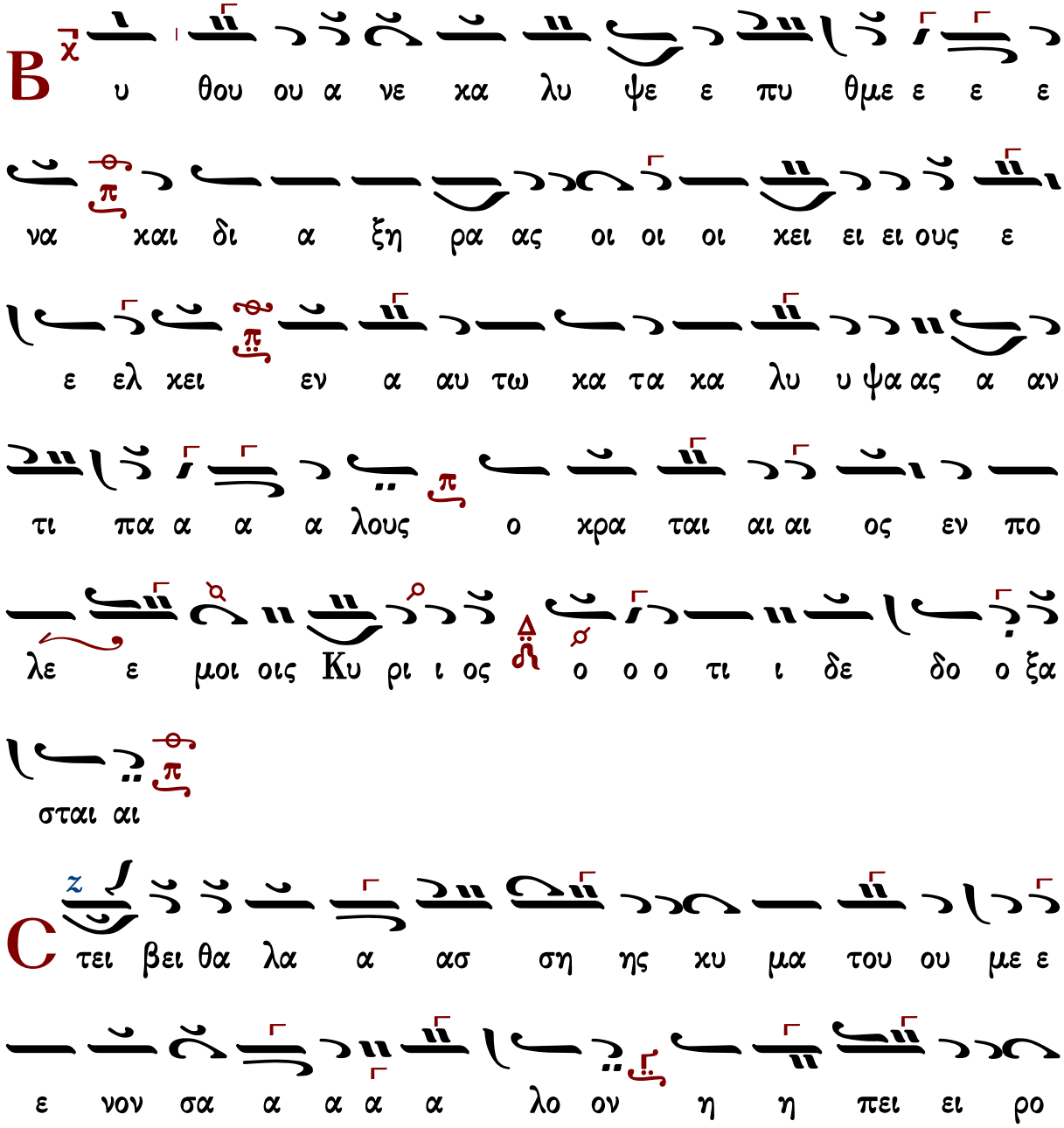

τας του ους αι ω ω ω ω νας
λευ θε ρα α α μεν η χτι ι σις γνω
ω ω ρι ι ζε ε ε ε ται υι οι οι δε ε
φω ω το ος οι πριν ε ε σχο ο ο τι σμε ε ε ε ε
νοι οι μο νο ος στε ε να α α ζει ει ει του σχο
του ους ο ο ο προ ο στα α α α α της νυν
ε ε ευ λο ο γει ει ει τω συν το ο νως τον αι αι
αι τι ι ι ι ον η πρι ι ι ι ι ι ιν τα
α λαι αι αι να α α των ε θνων πα α α α
αγ χλη η ρι ι ι α α α α α α

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)[13]

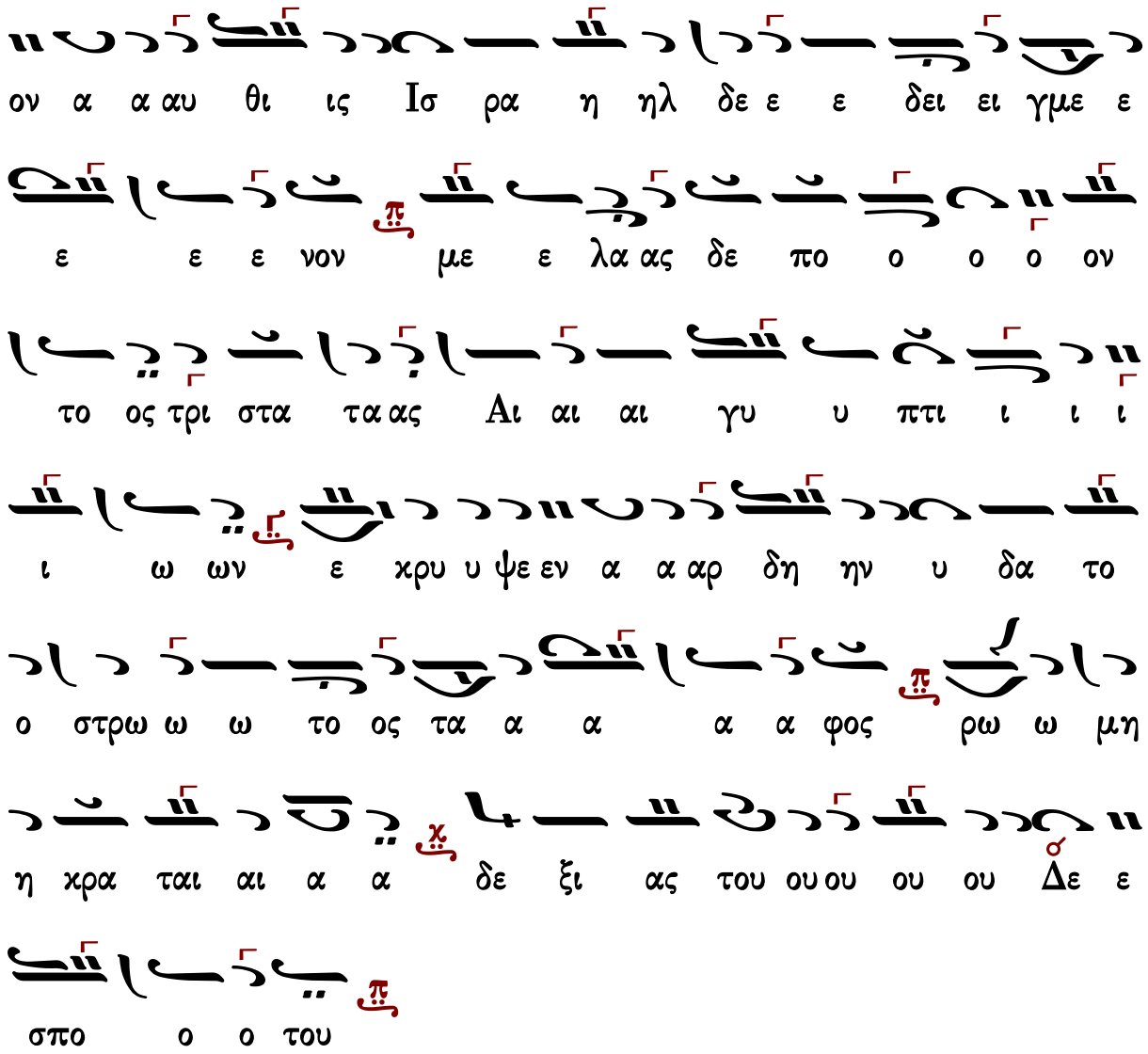
Καταβασίαι τῶν Θεοφανείων
ᾠδὴ α'

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.119*

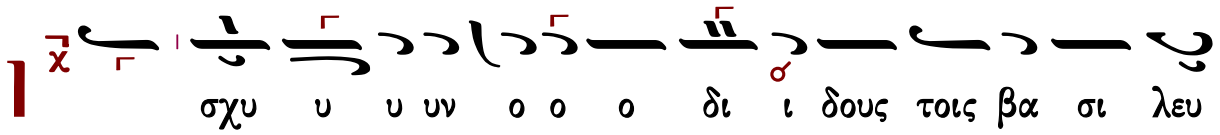
13 Εἰς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν.

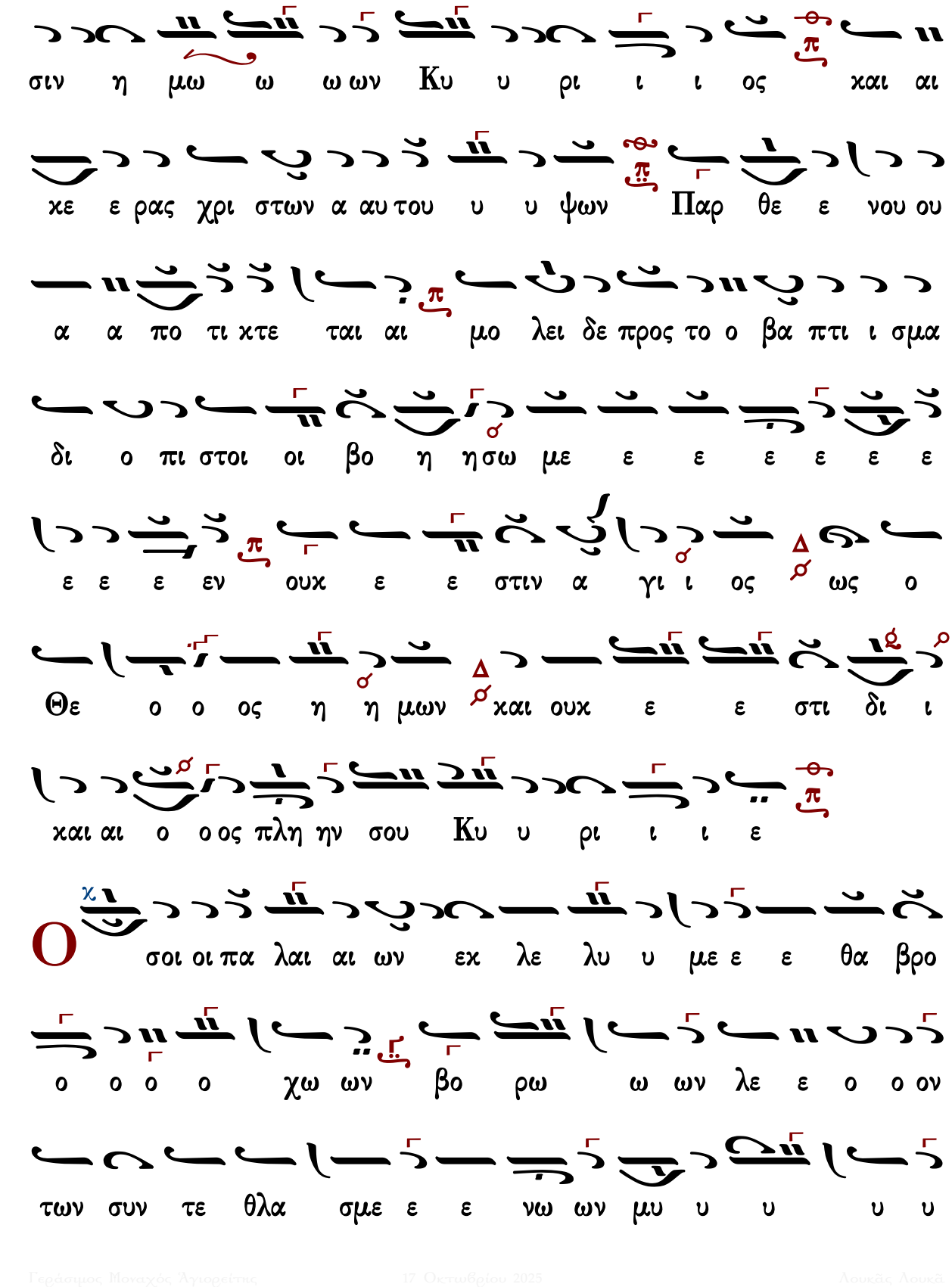

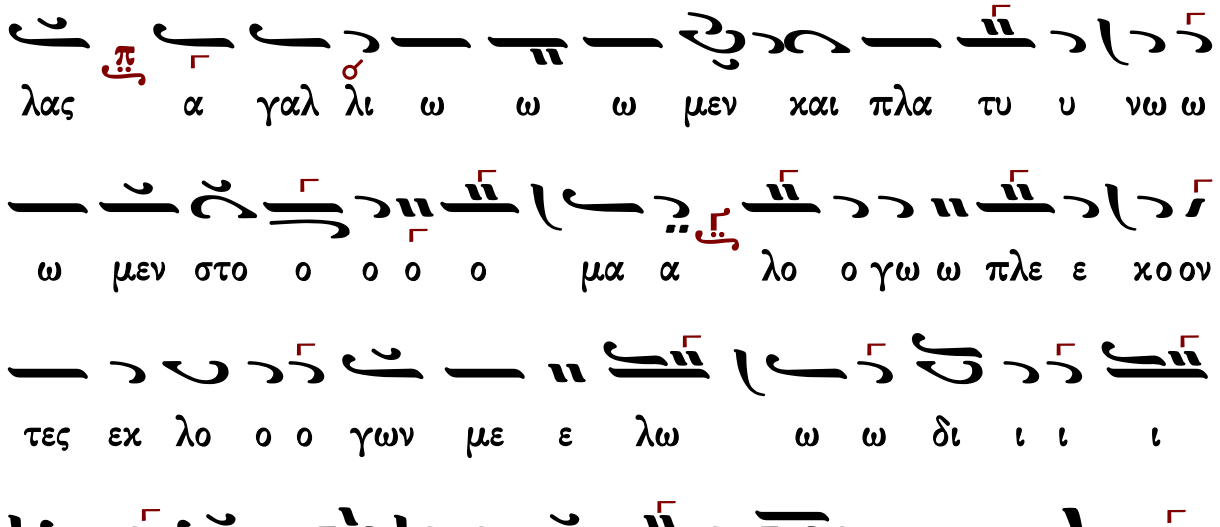
Ὠδὴ γ΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.121*

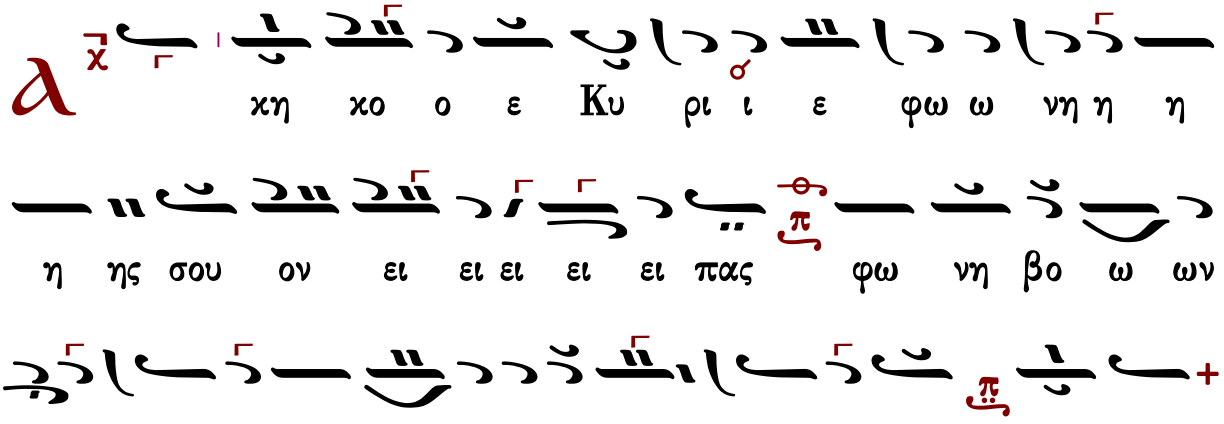

σιν η μω ω ω ων Κυ υ ρι ι ι ος και αι
κε ε ρας χρι στων α αυ του υ υ ψων Παρ θε ε νου ου
α α πο τι κτε ται αι μο λει δε προς το ο βα πτι ι σμα
δι ο πι στοι οι βο η ησω με ε ε ε ε ε ε
ε ε ε εν ουκ ε ε στιν α γι ι ος ως ο
Θε ο ο ος η η μων και ουκ ε ε στι δι ι
και αι ο ο ος πλη ην σου Κυ υ ρι ι ι ε
Ο σοι οι πα λαι αι ων εκ λε λυ υ με ε ε θα βρο
ο ο ο ο χω ων βο ρω ω ων λε ε ο ο ον
των συν τε θλα σμε ε ε νω ων μυ υ υ υ υ
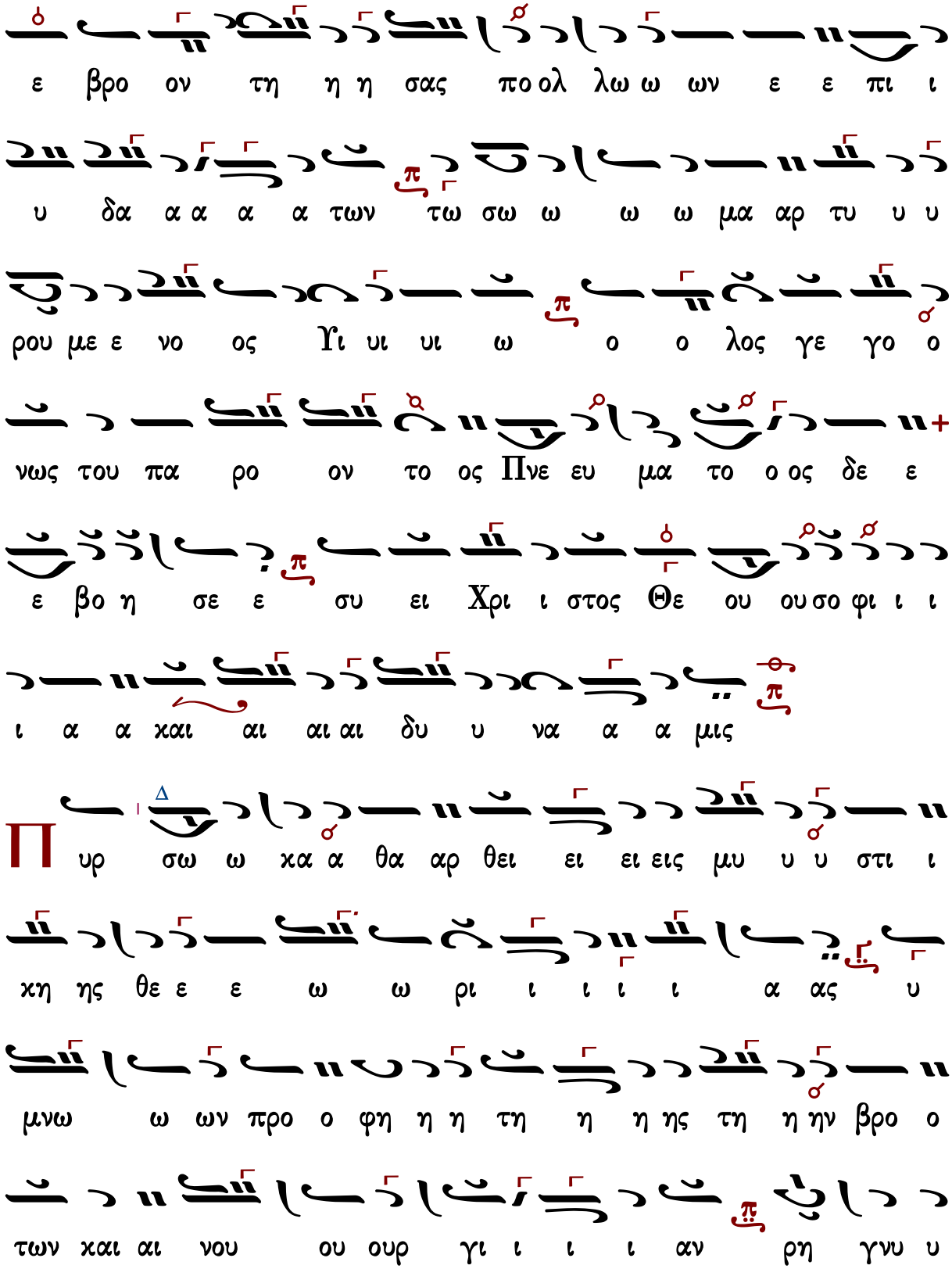

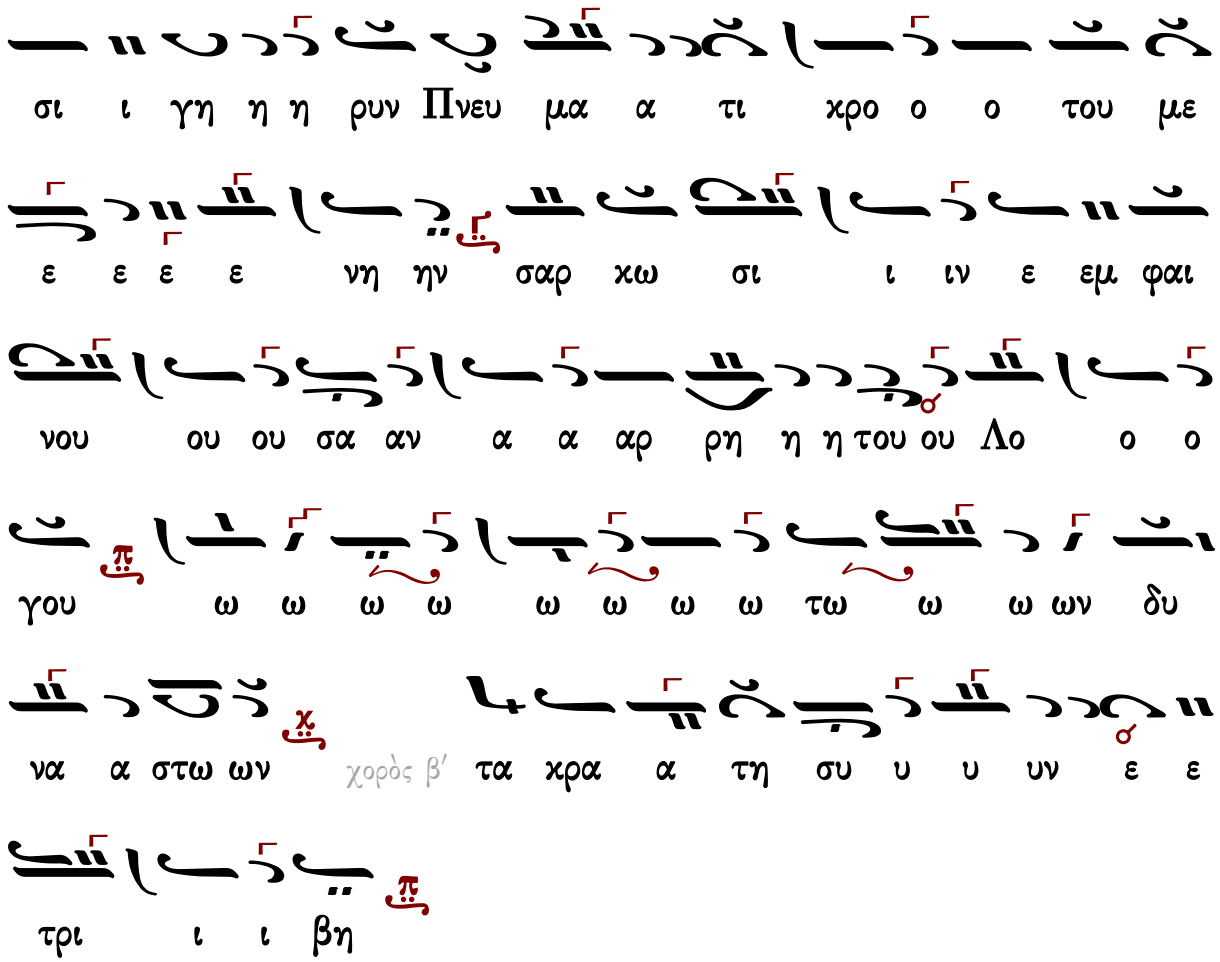
Ὠδὴ δ΄

Ἦχος πλ. α΄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.122*

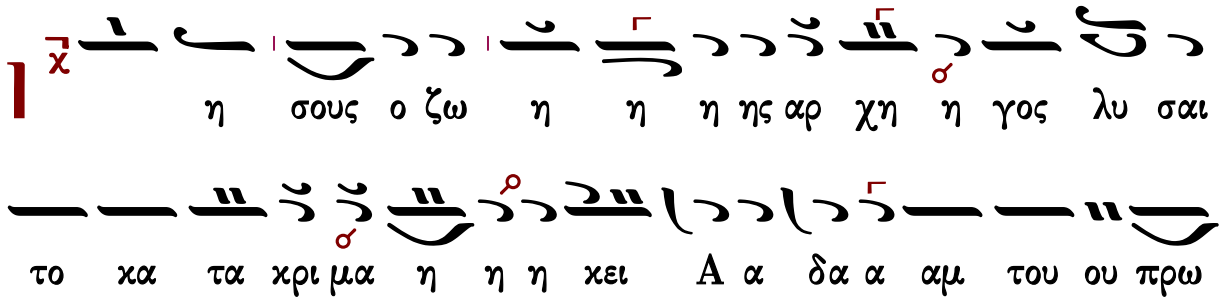

ε βρο ον τη η η σας πο ολ λω ω ων ε ε πι ι
υ δα α α α τω σω ω ω ω μα αρ τυ υ υ
ρου με ε νο ος Υι υι υι ω ο ο λος γε γο ο
νως του πα ρο ον το ος Πνε ευ μα το ο ος δε ε
ε βο η σε ε συ ει Χρι ι στος Θε ου ου σο φι ι ι
ι α α χαι αι αι αι δυ υ να α α μις
Π υρ σω ω χα α θα αρ θει ει ει εις μυ υ υ στι ι
χη ης θε ε ε ω ω ρι ι ι ι ι α ας υ
μνω ω ων προ ο φη η η τη η η ης τη η ην βρο ο
των χαι αι νου ου ουρ γι ι ι ι αν ρη γνυ υ

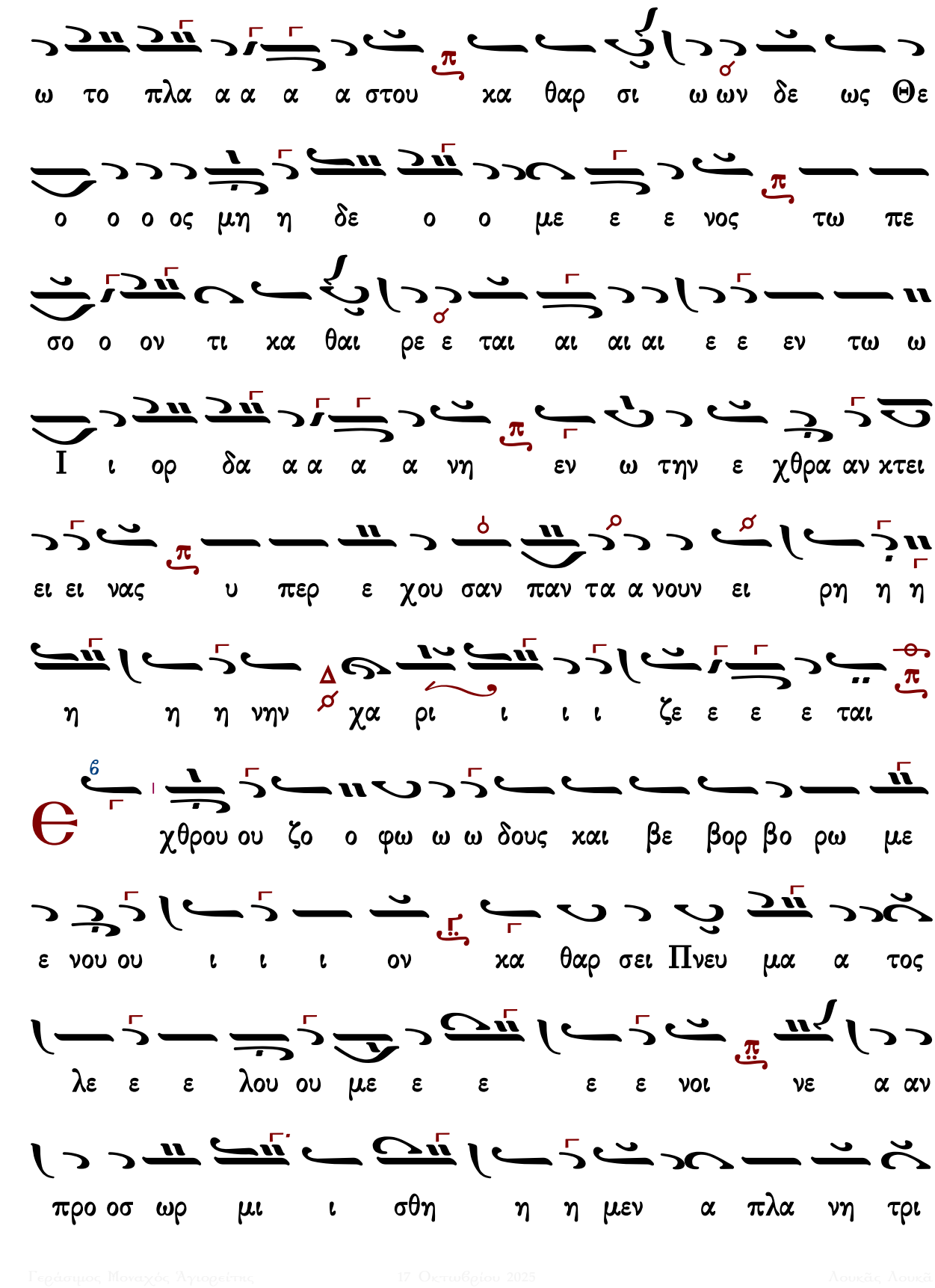

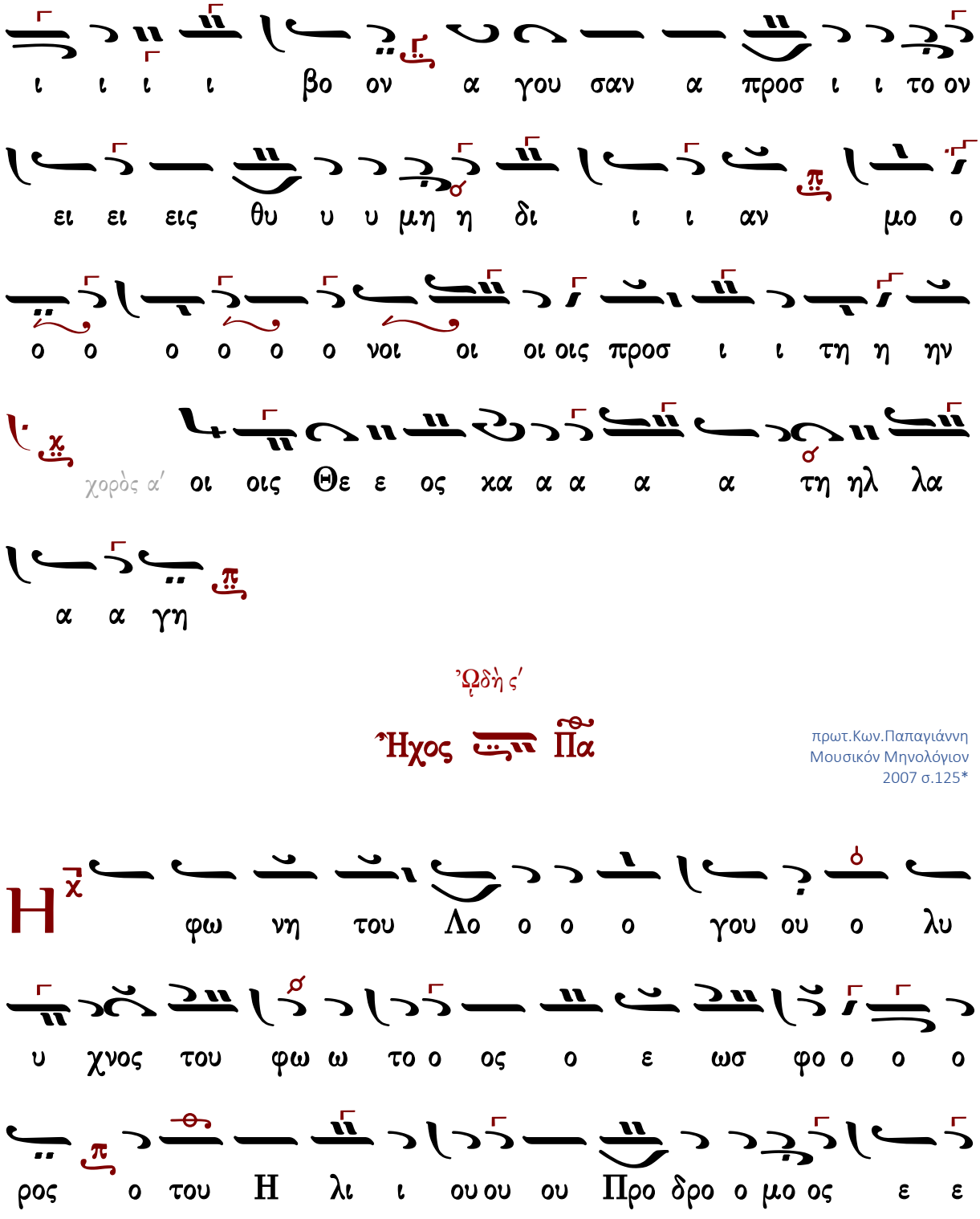
Ὠδὴ ε′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.124*

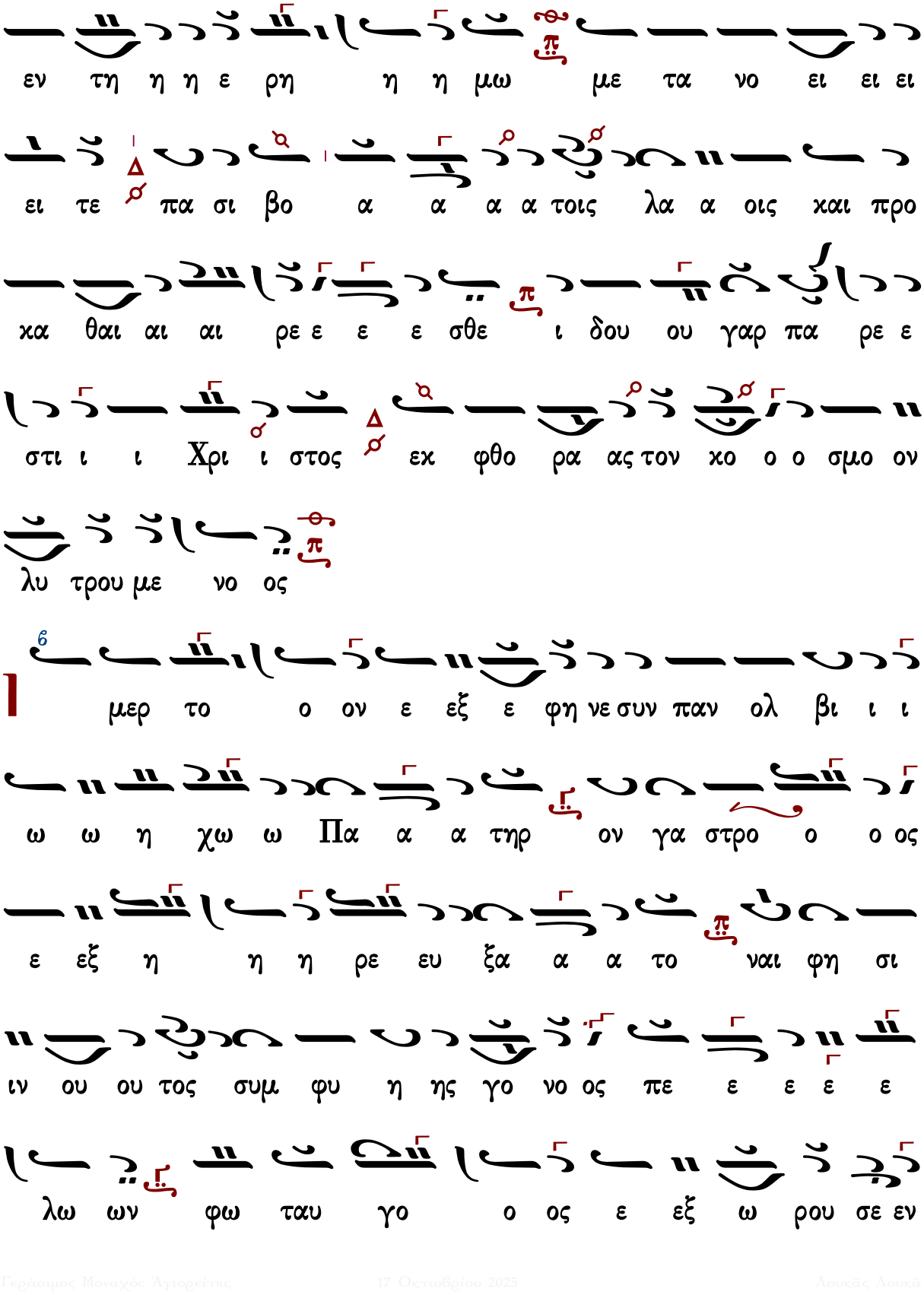

ω το πλα α α α στου χα θαρ σι ω ων δε ως Θε
ο ο ο ος μη η δε ο ο με ε ε νος τω πε
σο ο ον τι χα θαι ρε ε ται αι αι αι ε ε εν τω ω
Ι ι ορ δα α α α νη εν ω την ε χθρα αν χτει
ει ει νας υ περ ε χου σαν παν τα α νουν ει ρη η η
η η η νην χα ρι ι ι ι ζε ε ε ται
χθρου ου ζο ο φω ω ω δους και βε βορ βο ρω με
ε νου ου ι ι ι ον χα θαρ σει Πνευ μα α τος
λε ε ε λου ου με ε ε ε ε νοι νε α αν
προ οσ ωρ μι ι σθη η η μεν α πλα νη τρι

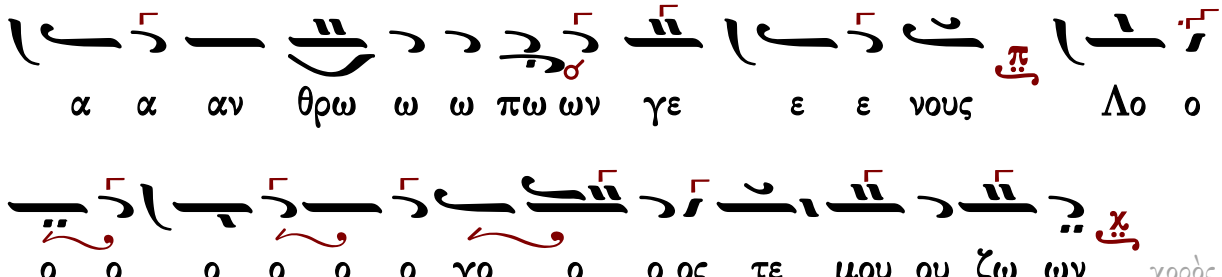

Ὠδὴ ς′

Ἦχος πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.125*
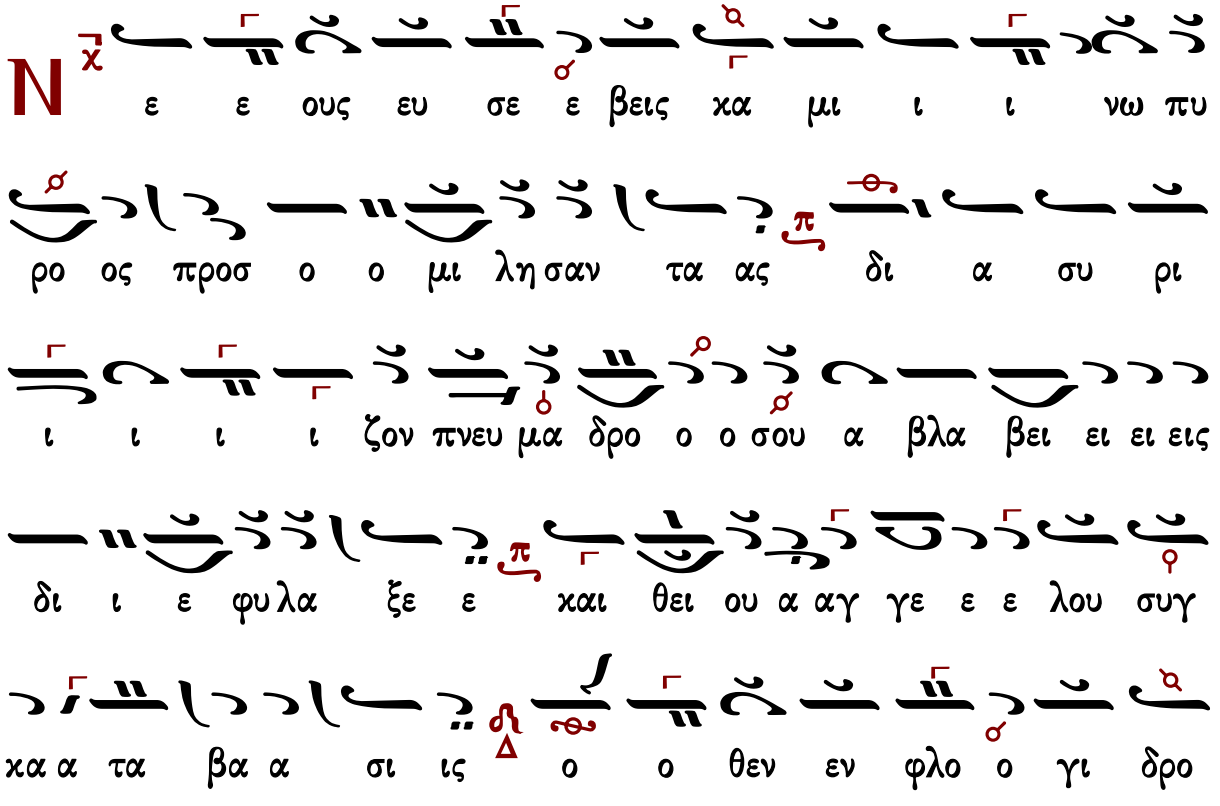

εν τη η η ε ρη η η μω με τα νο ει ει ει
ει τε πα σι βο α α α α τοις λα α οις και προ
κα θαι αι αι ρε ε ε σθε ι δου ου γαρ πα ρε ε
στι ι ι Χρι ι στος εκ φθο ρα ας τον κο ο ο σμο ον
λυ τρου με νο ος
μερ το ο ον ε εξ ε φη νε συν παν ολ βι ι ι
ω ω η χω ω Πα α α τηρ ον γα στρο ο ο ος
ε εξ η η η ρε ευ ξα α α το ναι φη σι
ιν ου ου τος συμ φυ η ης γο νο ος πε ε ε ε ε
λω ων φω ταυ γο ο ος ε εξ ω ρου σε εν

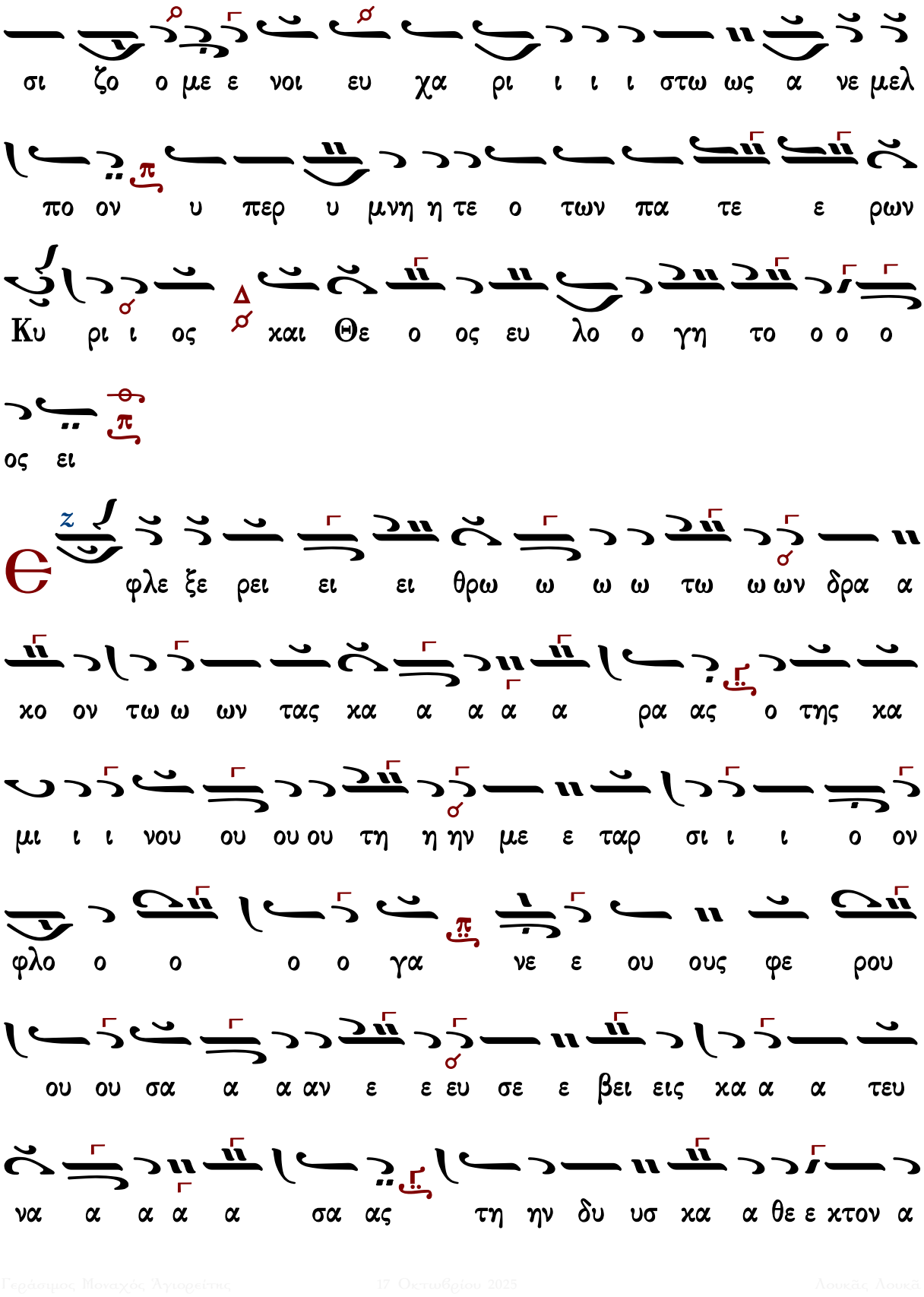

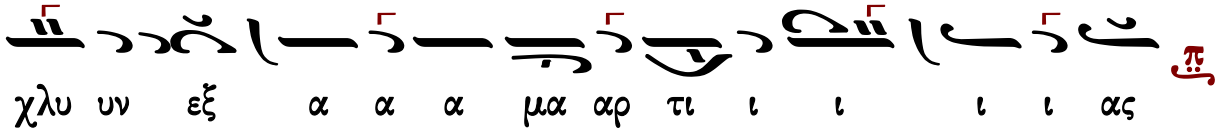
Ὠδὴ ζ′

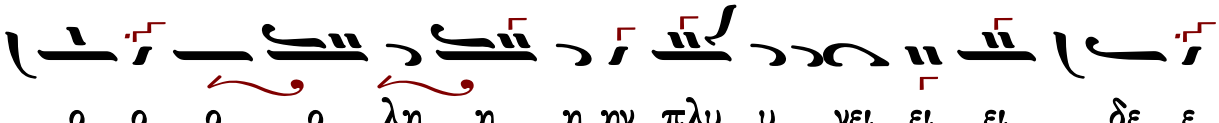
Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.127*

σι ζο ο με ε νοι ευ χα ρι ι ι ι στω ως α νε μελ
πο ον υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ε ρων
Κυ ρι ι ος και Θε ο ος ευ λο ο γη το ο ο ο
ος ει
φλε ξε ρει ει ει θρω ω ω ω τω ω ων δρα α
χο ον τω ω ων τας χα α α α α ρα ας ο της χα
μι ι ι νου ου ου ου τη η ην με ε ταρ σι ι ι ο ον
φλο ο ο ο ο γα νε ε ου ους φε ρου
ου ου σα α α αν ε ε ευ σε ε βει εις χα α α τευ
να α α α α σα ας τη ην δυ υσ χα α θε ε χτον α

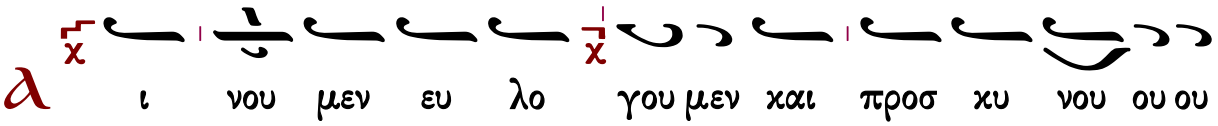

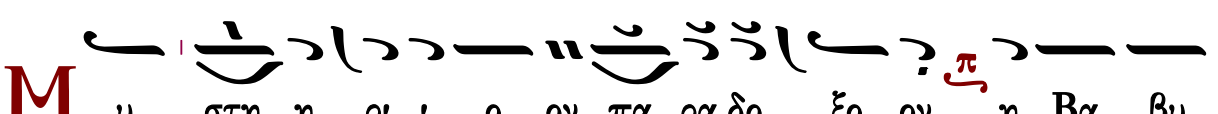
Ὠδὴ η′

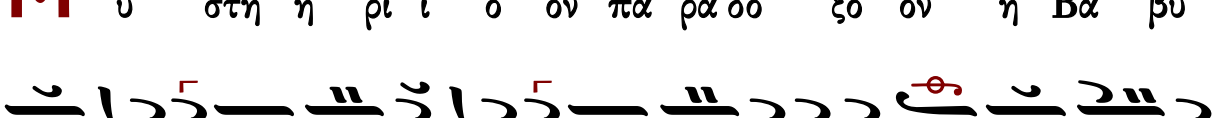
Ἦχος πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.128*

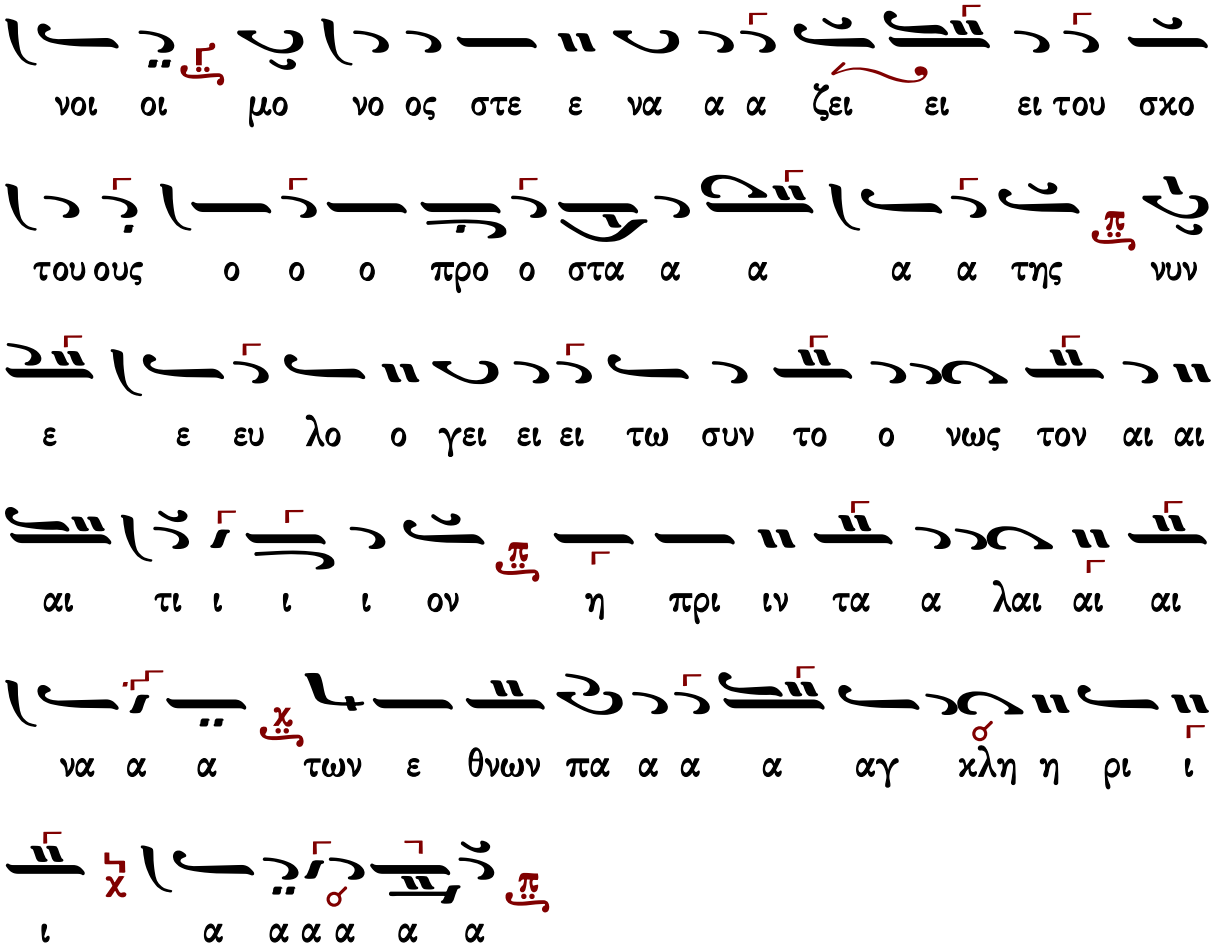

α σα δρο ο ο σον ο ο τι ρει θροι οις ε με ελ
λεν α α α υ λο ον πυρ εισ δε χε ε σθαι αι
αι ο ο I ι ορ δα α α α νης χαι στε ε ε
γει ειν σαρ κι ι βα πτι ζο ο με νο ον τον κτι ι ι
ι στην ον ευ λο γου ου ου σι λα α οι χαι υ περ
υ υ ψου ου ου ου σιν ει εις πα αν τας του ους αι ω ω
ω ω νας
λευ θε ρα α α μεν η κτι ι σις γνω
ω ω ρι ι ζε ε ε ε ται υι οι οι δε ε
φω ω το ος οι πριν ε ε σχο ο ο τι σμε ε ε ε ε

ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ΄ κανὼν α΄ — ἦχος β΄

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Δαυὶδ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις· νῦν προσέλθετε, ᾇδε πρὸς Θεόν, ἐν πίστει λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδὰμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε Κύριος ἐλθών, ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Ὁ Ἡσαΐας λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει· τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστός, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει Πνεύματι.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς πατρῴας φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγῖδι· ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιᾶς Ἑβραῖοι πάλαι αἱμαχθείσης· οὕτω καὶ ἡμῖν, ἐξόδιον τὸ θεῖον τοῦτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται· ἔνθεν καὶ τῆς Τριάδος, ὀψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.

ᾠδὴ θ′ κανὼν β′ — ἦχος β′

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων! Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη· δι᾽ ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας, ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτῃ, δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ τῇ βάτῳ δεδειγμένα, δεῦρο ξένοις, θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα. Ὡς γὰρ σέσωσται, πυρφοροῦσα Παρθένος, σελασφόρον τεκοῦσα τὸν εὐεργέτην, Ἰορδάνου τε, ῥεῖθρα προσδεδεγμένα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Χρίεις τελειῶν, τὴν βρότειον οὐσίαν, ἄναξ ἄναρχε, Πνεύματος κοινωνία, ῥοαῖς ἀχράντοις, ἐκκαθάρας καὶ σκότους, ἰσχὺν θριαμβεύσας τε, τὴν ἐπηρμένην, νῦν εἰς ἄληκτον, ἐξαμείβεαι βίον.
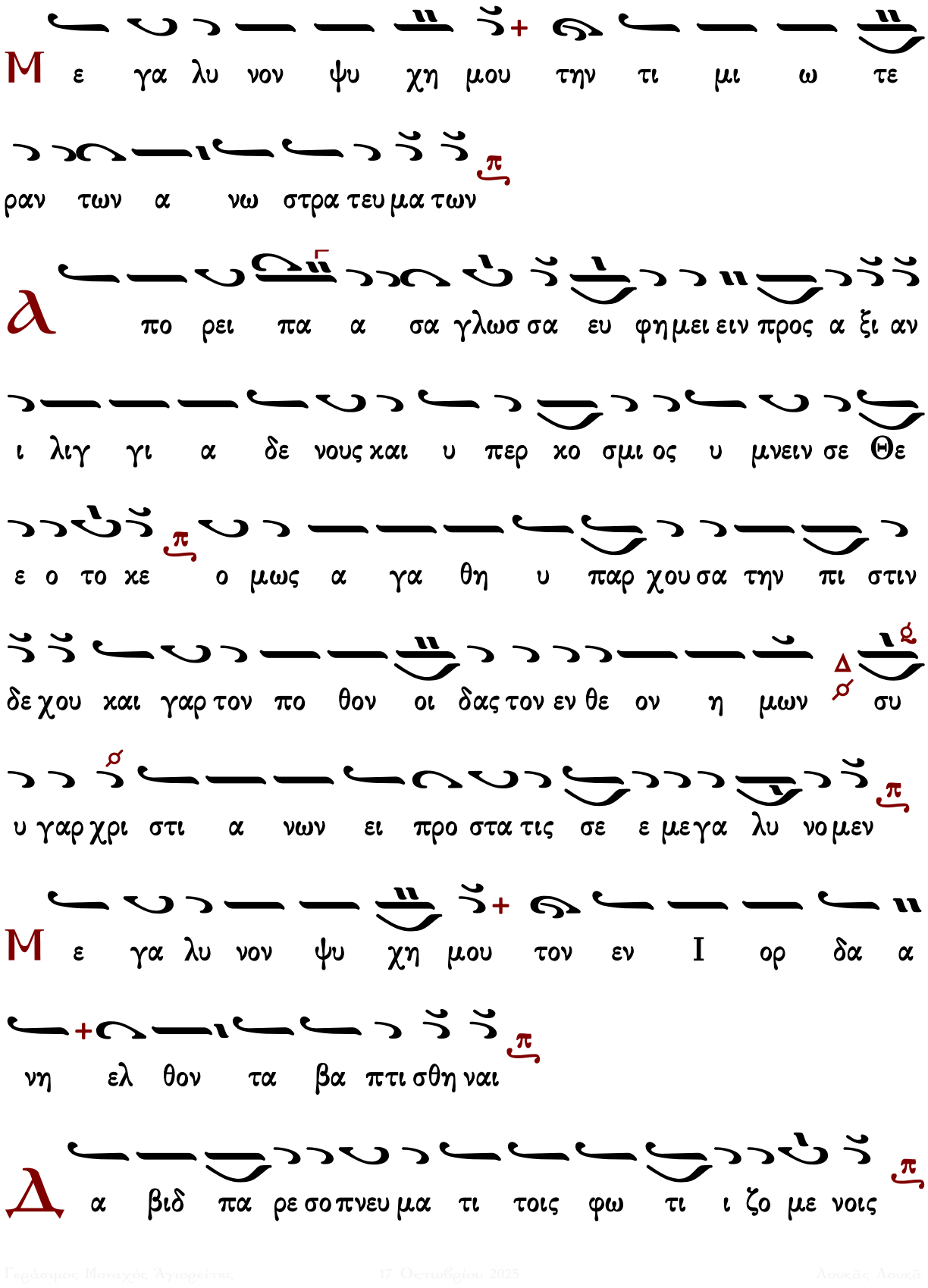
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

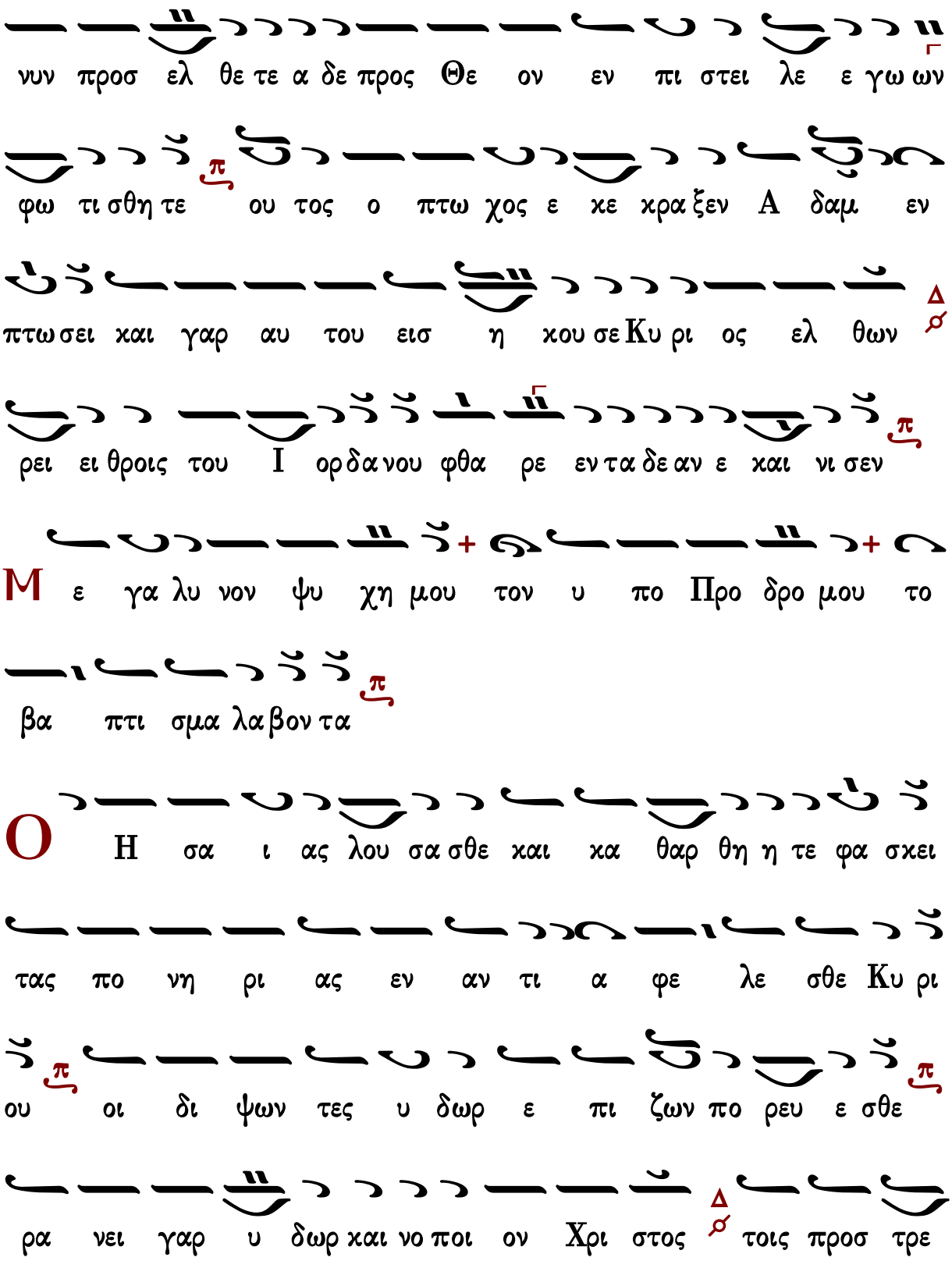
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν α′ κυρίου Κοσμᾶ

Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.283#

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου την τι μι ω τε
ραν των α νω στρα τευ μα των
λ πο ρει πα α σα γλωσ σα ευ φη μει ειν προς α ξι αν
ι λιγ γι α δε νους και υ περ χο σμι ος υ μνειν σε Θε
ε ο το χε ο μως α γα θη υ παρ χου σα την πι στιν
δε χου και γαρ τον πο θον οι δας τον εν θε ον η μων σου
υ γαρ χρι στι α νων ει προ στα τις σε ε μεγα λυ νο μεν
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου τον εν Ι ορ δα α
νη ελ θον τα βα πτι σθη ναι
Δ α βιδ πα ρε σο πνευ μα τι τοις φω τι ι ζο με νοις

νυν προσ ελ θε τε α δε προς Θε ον εν πι στει λε ε γω ων
φω τι σθη τε ου τος ο πτω χος ε κε κρα ξεν Α δαμ εν
πτω σει και γαρ αυ του εισ η κου σε Κυ ρι ος ελ θων
ρει ει θροις του Ι ορ δα νου φθα ρε εν τα δε αν ε και νι σεν
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου τον υ πο Προ δρο μου το
βα πτι σμα λα βον τα
Ο Η σα ι ας λου σα σθε και κα θαρ θη η τε φα σκει
τας πο νη ρι ας εν αν τι α φε λε σθε Κυ ρι
ου οι δι ψων τες υ δωρ ε πι ζων πο ρευ ε σθε
ρα νει γαρ υ δωρ και νο ποι ον Χρι στος τοις προσ τρε

χου σιν αυ τω εν πι στει και προς ζω ην την α γη ρω
βα πτι ζει Πνευ μα τι
Με γα λυ νον ψυ χη μου ου τον εκ της πα τρω ας φω νης
μαρ τυ ρηθεν τα
Συν τη ρω ω με θα χα ρι τι πι στοι οι και σφρα γι δι
ως γαρ ο λε θρον ε φυ γον φλι ας Εβραι οι πα λαι αι
αι μα χθει σης ου τω και η μιν ε ξο δι ον το θει ον του
το της πα λιγ γε νε σι ας λου τη ρι ι ον ε σται
ε εν θεν και της Τρι α δος ο ψο μεθα φως το α δυ τον

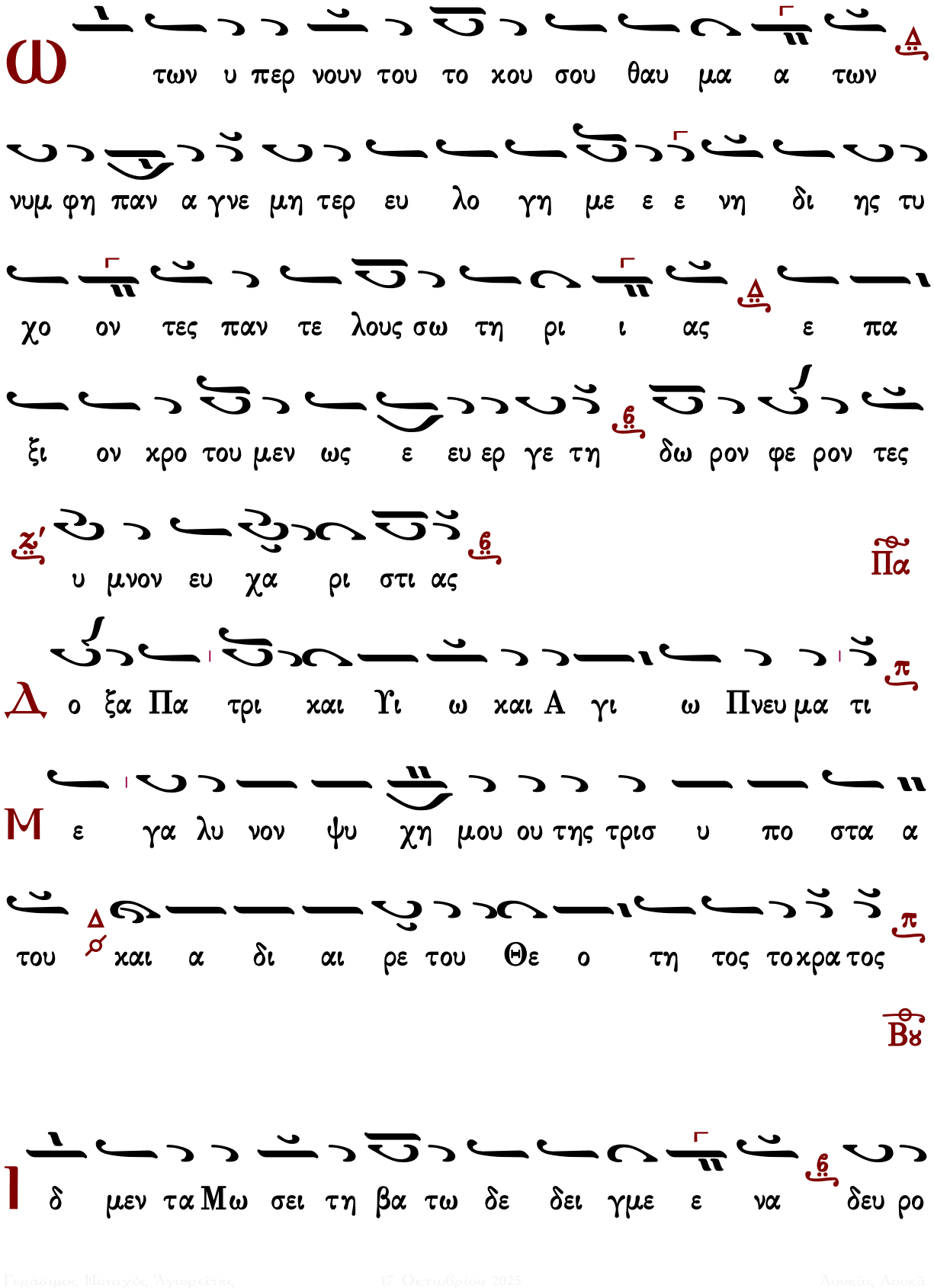
Κανὼν β΄

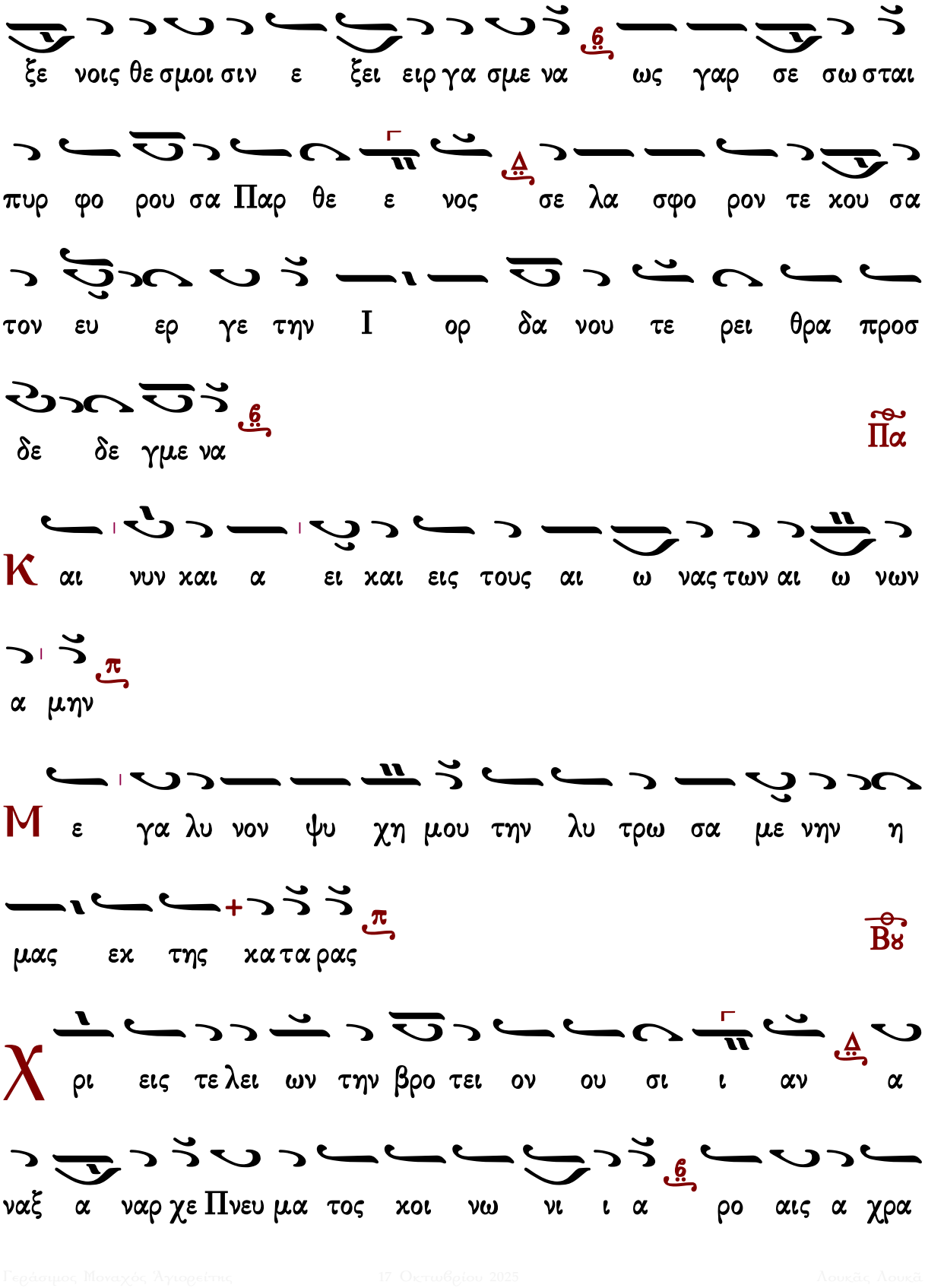
ἰαμβικός

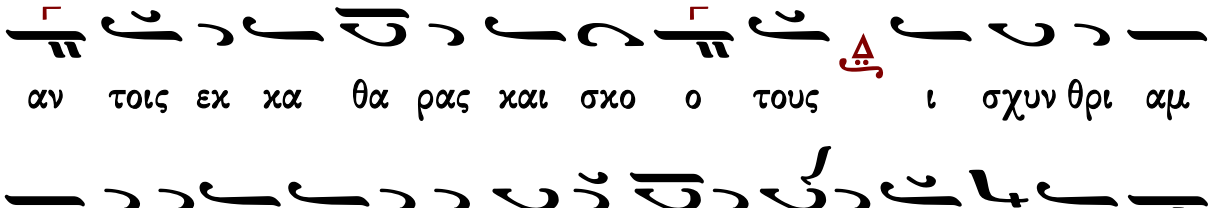
Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.283#

ω των υ περ νουν του το κου σου θαυ μα α των
νυμ φη παν α γνε μη τερ ευ λο γη με ε ε νη δι ης τυ
χο ον τες παν τε λους σω τη ρι ι ας ε πα
ξι ον χρο του μεν ως ε ευ ερ γε τη δω ρον φε ρον τες
υ μνον ευ χα ρι στι ας
Πα
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου ου της τρισ υ πο στα α
του και α δι αι ρε του Θε ο τη τος τοχρα τος
Βϐ
Ι δ μεν τα Μω σει τη βα τω δε δει γμε ε να δευ ρο

ξε νοις θε σμοι σιν ε ξει ειρ γα σμε να ως γαρ σε σω σται
πυρ φο ρου σα Παρ θε ε νος σε λα σφο ρον τε κου σα
τον ευ ερ γε την Ι ορ δα νου τε ρει θρα προσ
δε δε γμε να
Πα
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου την λυ τρω σα με νην η
μας εκ της κα τα ρας
Βϑ
Χ ρι εις τε λει ων την βρο τει ον ου σι ι αν α
ναξ α ναρ χε Πνευ μα τος κοι νω νι ι α ρο αις α χρα

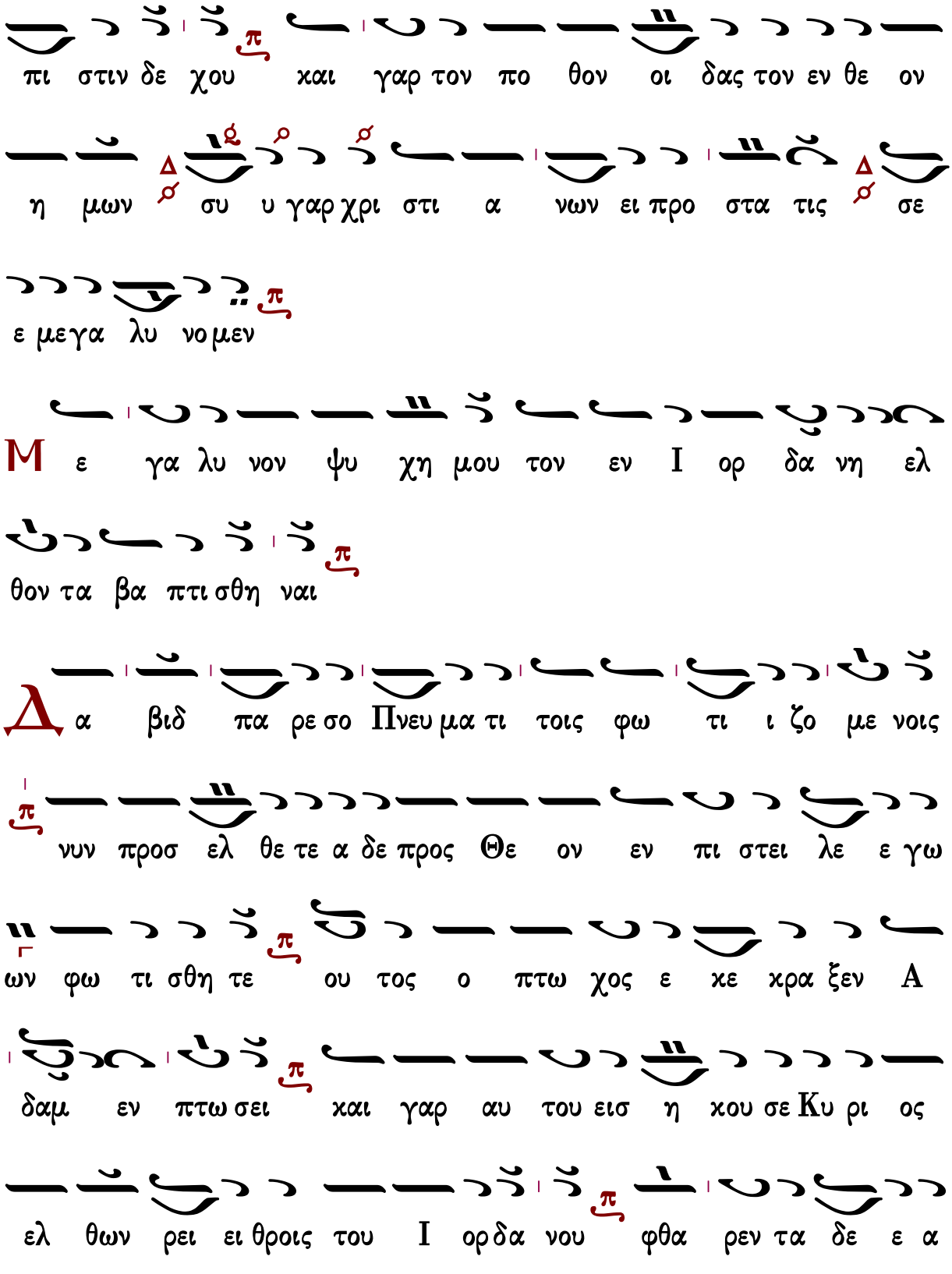
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

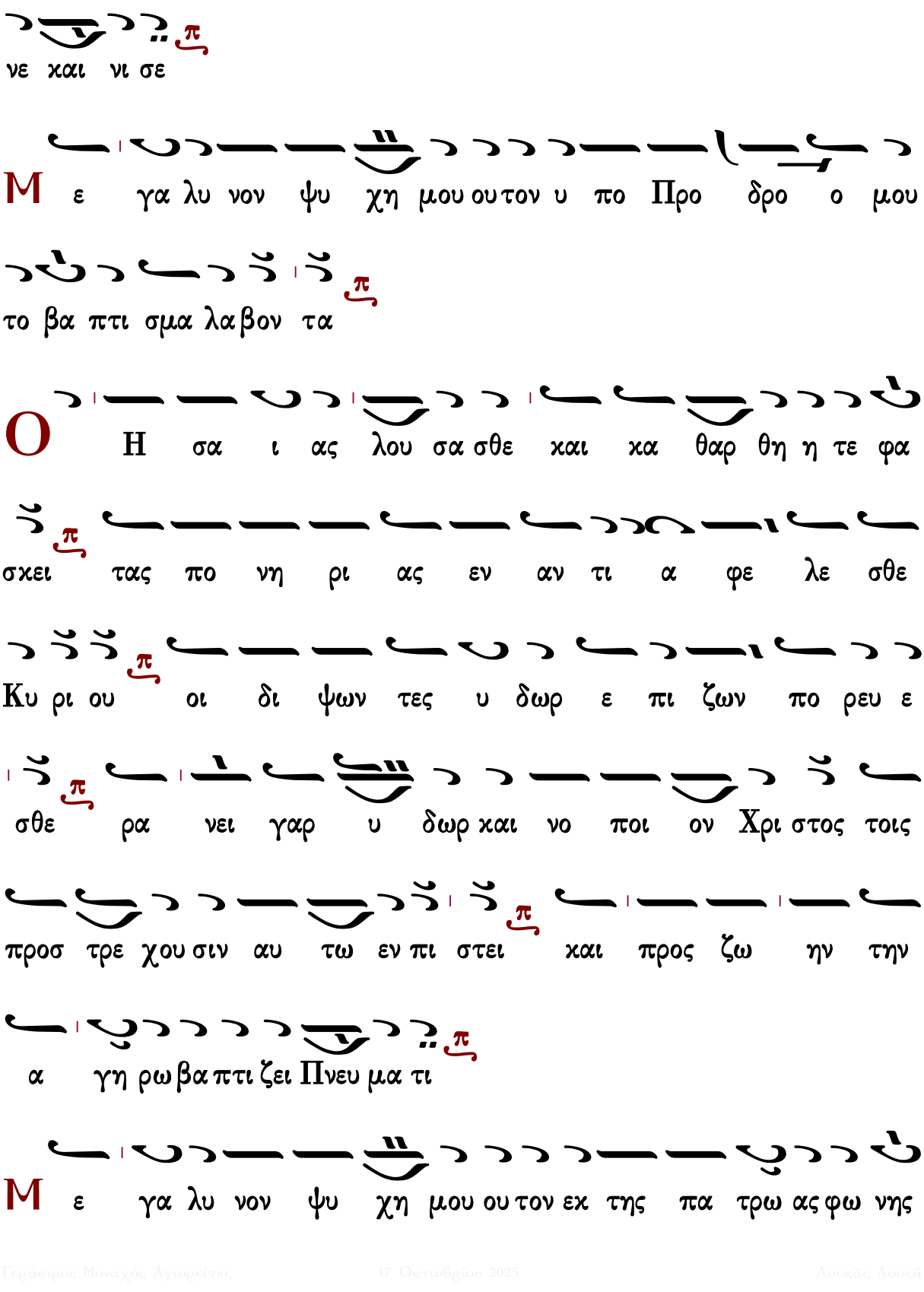
Κανὼν α΄

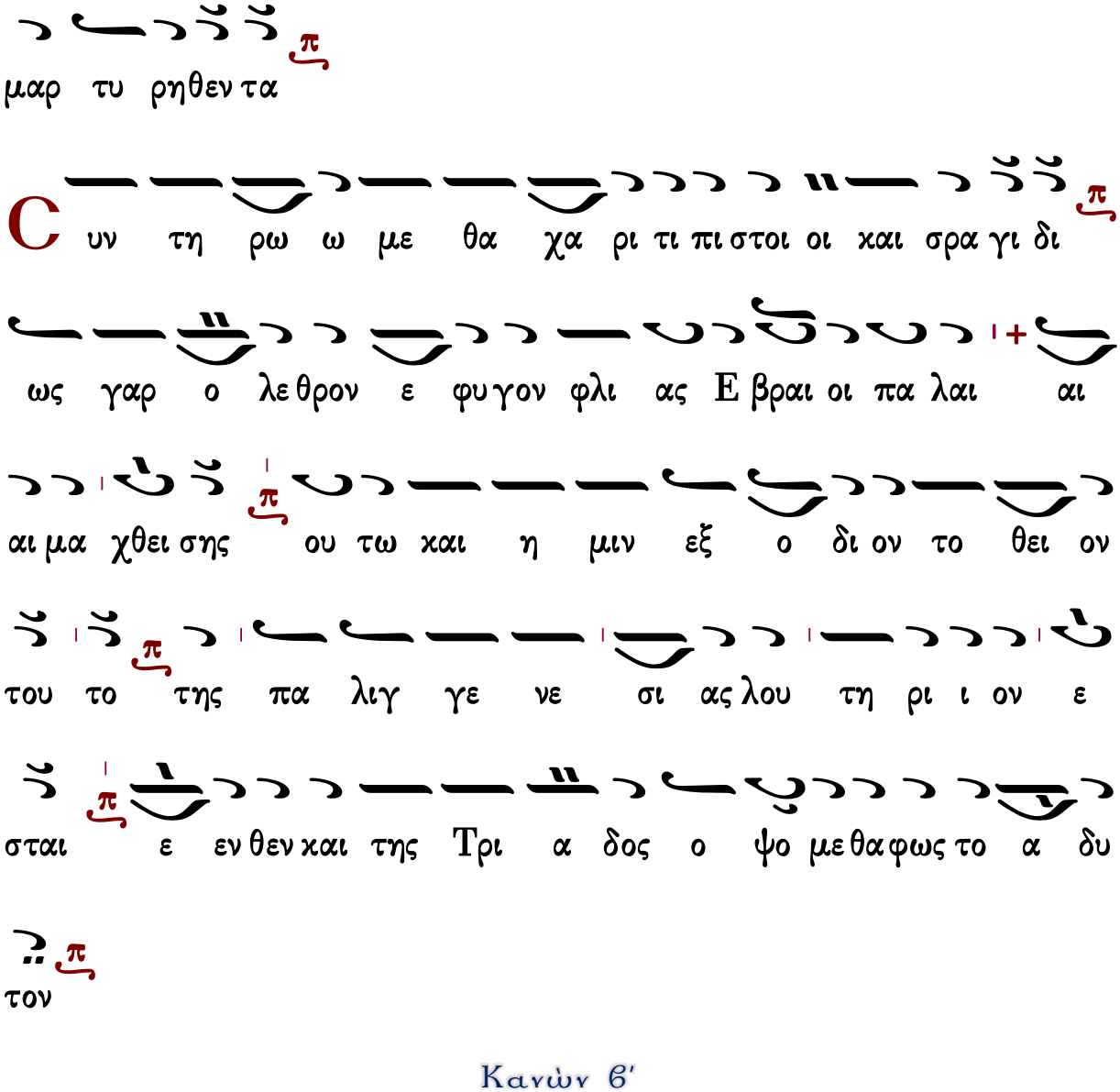
Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.130*

πι στιν δε χου και γαρ τον πο θον οι δας τον εν θε ον
η μων σου υ γαρ χρι στι α νων ει προ στα τις σε
ε μεγα λυ νο μεν
Με γα λυ νον ψυ χη μου τον εν Ι ορ δα νη ελ
θον τα βα πτι σθη ναι
Δα βιδ πα ρε σο Πνευ μα τι τοις φω τι ι ζο με νοις
νυν προσ ελ θε τε α δε προς Θε ον εν πι στει λε ε γω
ων φω τι σθη τε ου τος ο πτω χος ε κε κρα ξεν Α
δαμ εν πτω σει και γαρ αυ του εισ η κου σε Κυ ρι ος
ελ θων ρει ει θροις του Ι ορ δα νου φθα ρεν τα δε ε α

νε χαι νι σε
Με γα λυ νον ψυ χη μου ου τον υ πο Προ δρο ο μου
το βα πτι σμα λα βον τα
Ο Η σα ι ας λου σα σθε και κα θαρ θη η τε φα
σκει τας πο νη ρι ας εν αν τι α φε λε σθε
Κυ ρι ου οι δι ψων τες υ δωρ ε πι ζων πο ρευ ε
σθε ρα νει γαρ υ δωρ και νο ποι ον Χρι στος τοις
προσ τρε χου σιν αυ τω εν πι στει και προς ζω ην την
α γη ρω βα πτι ζει Πνευ μα τι
Με γα λυ νον ψυ χη μου ου τον εκ της πα τρω ας φω νης

Κανὼν β΄

ἰαμβικός

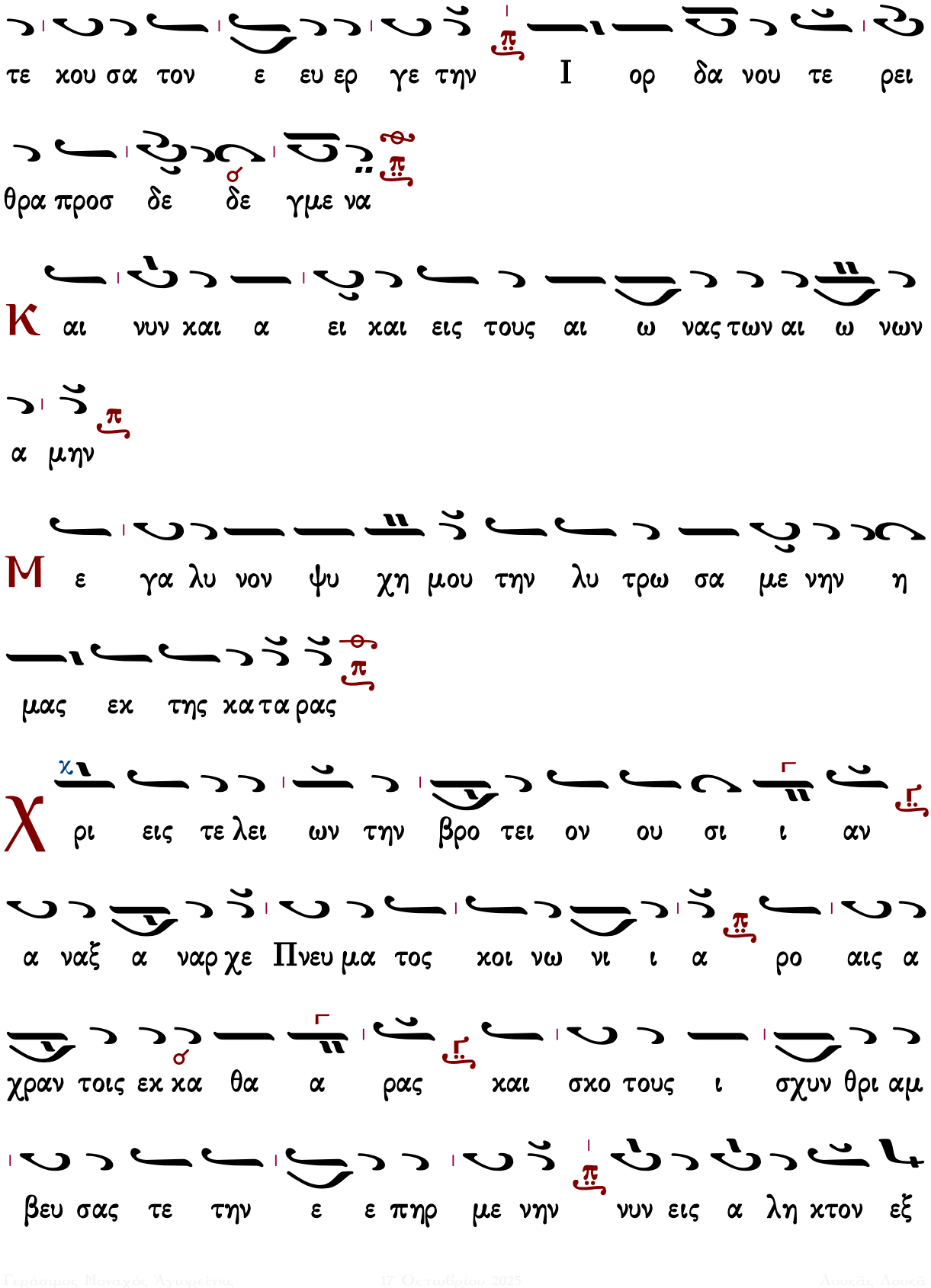
Ἦχος Πα

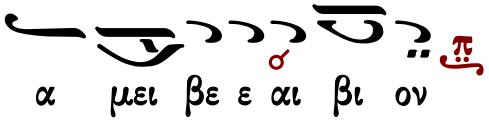
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.131*

χει ρι τη του Προ δρο μου
Ω των υ περ νουν του το χου σου θαυ μα α των
νυμ φη παν α γνε Μη τερ ευ λο γη με ε ε νη δι ης
του χο ον τες παν τε λους σω τη ρι ι ας ε
πα ξι ον χρο του μεν ως ε ευ ερ γε τη δω ρον φε ρον
τες υ μνον ευ χα ρι στι ας
C η με ρον Ι ω αν νης βα πτι ζει τον Δε σπο την εν
ρει θροις Ι ορ δα νου τὸ ἴδιο
Ω των υ περ νουν του το χου σου θαυ μα α των
νυμ φη παν α γνε Μη τερ ευ λο γη με ε ε νη δι ης

τυ χο ον τες παν τε λους σω τη ρι ι ας ε
πα ξι ον χρο του μεν ως ε ευ ερ γε τη δω ρον φε ρον
τες υ μνον ευ χα ρι στι ας
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Με γα λυ νον ψυ χη μου ου της τρισ υ πο στα α
του και α δι αι ρε του Θε ο τη τος το χρα
τος
ι δμεν τα Μω σει τη βα τω δε δει γμε ε να δευ
ρο ξε νοις θε σμοι σιν εξ ει ειρ γα σμε να ως γαρ σε
σω σται πυρ φο ρου σα παρ θε ε νος σε λα σφο ρον

τε χου σα τον ε ευ ερ γε την I ορ δα νου τε ρει
θρα προσ δε δε γμε να
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου την λυ τρω σα με νην η
μας εκ της κα τα ρας
χ ρι εις τε λει ων την βρο τει ον ου σι ι αν
α ναξ α ναρ χε Πνευ μα τος χοι νω νι ι α ρο αις α
χραν τοις εκ κα θα α ρας και σκο τους ι σχυν θρι αμ
βευ σας τε την ε ε πηρ με νην νυν εις α λη κτον εξ

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Ἦχος β΄

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.
Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

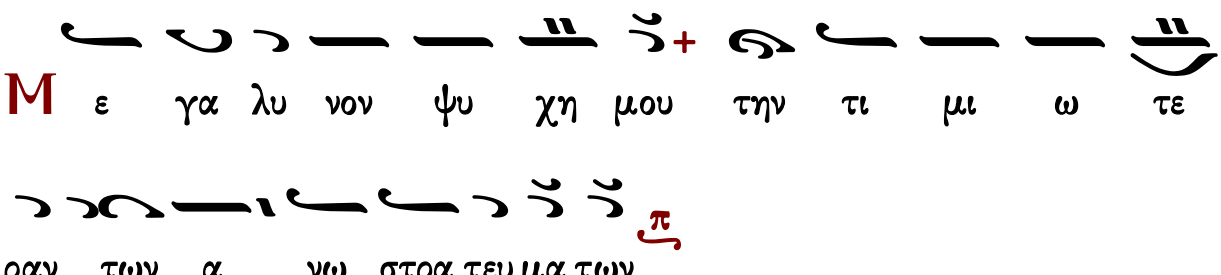
Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.
Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων! Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη· δι᾽ ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας, ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτῃ, δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

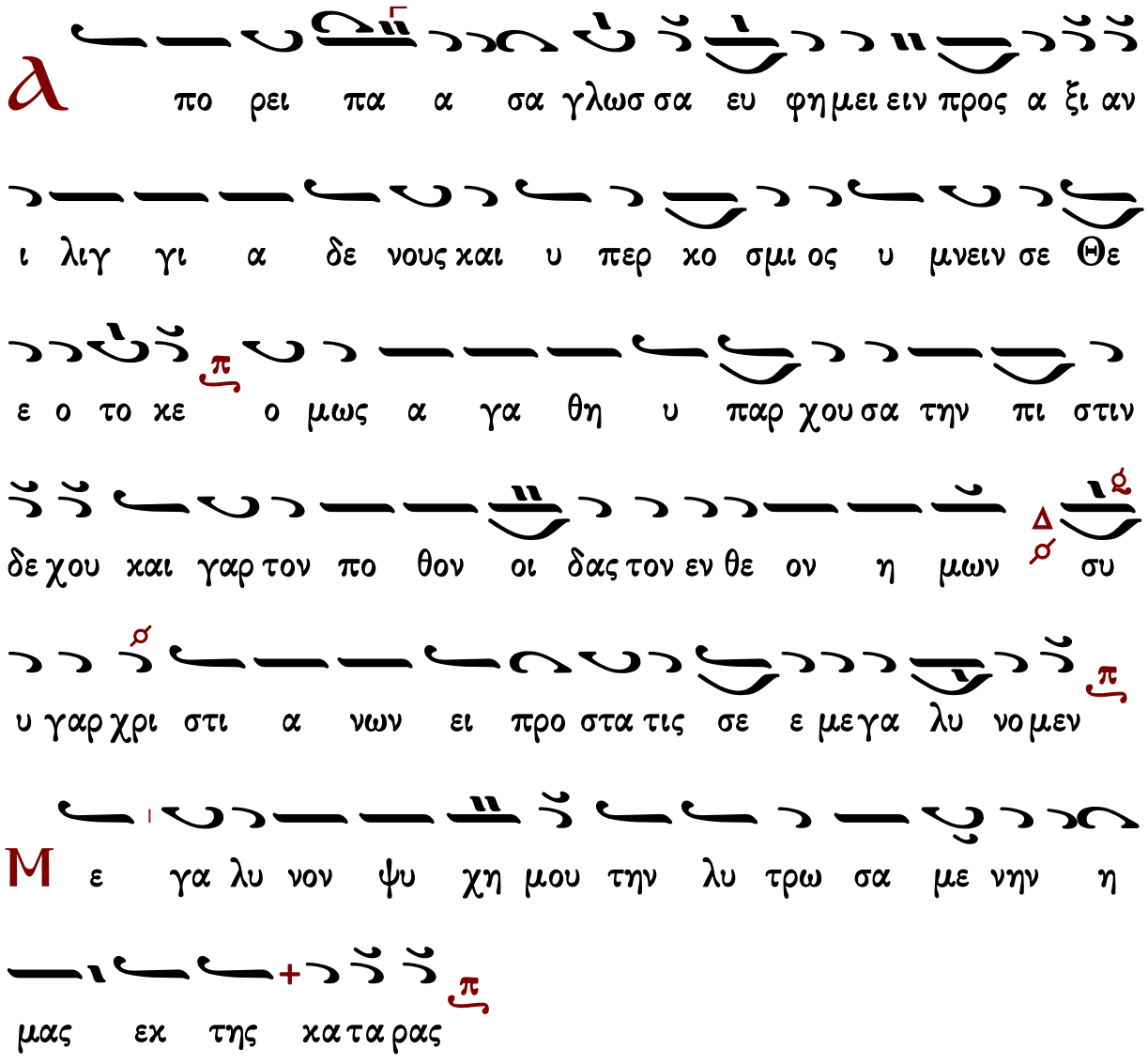
Ἀργαὶ	Σύντομοι
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου	
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)	

Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ὠδὴ θ΄ — Ἦχος Πα — Ιωάννου Πρωτοψάλτου Ειρμολόγιον 1903 σ.283#

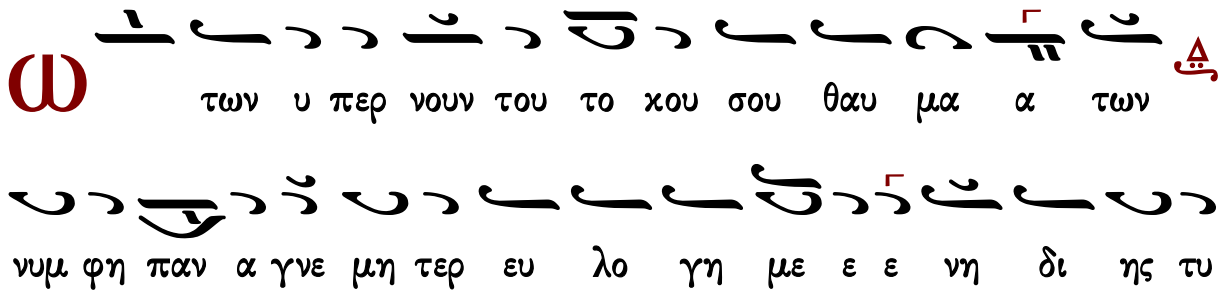

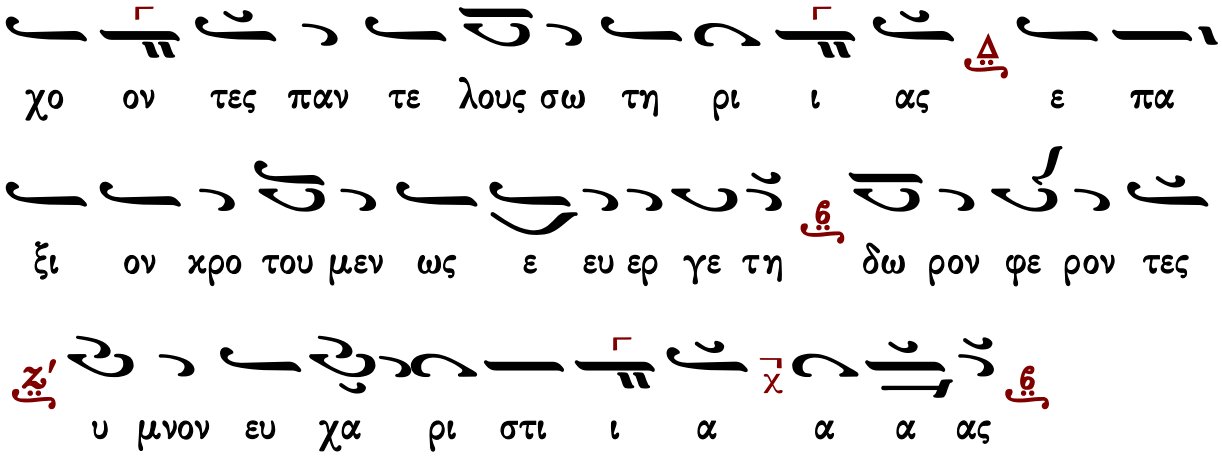

ἰαμβική

Ἦχος Βʹ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.285#

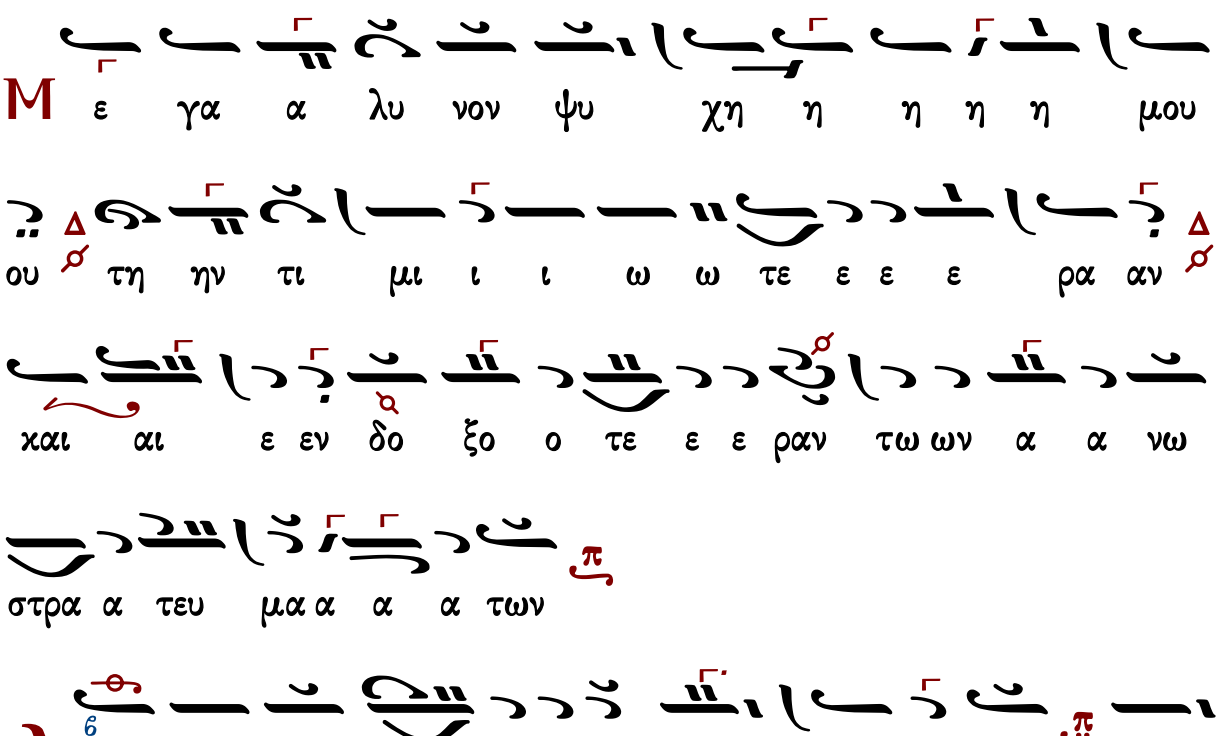

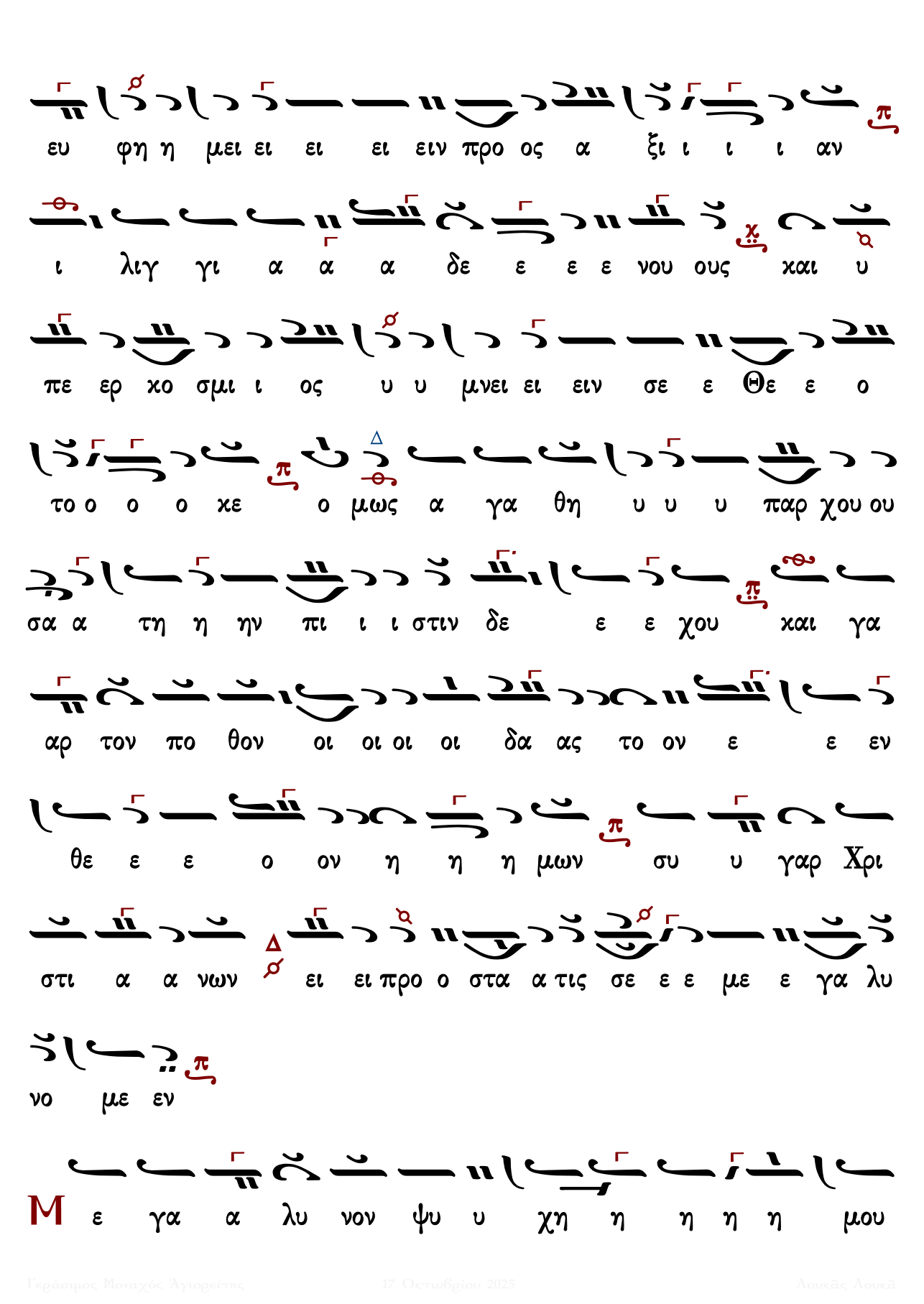
Ἀεγὴ

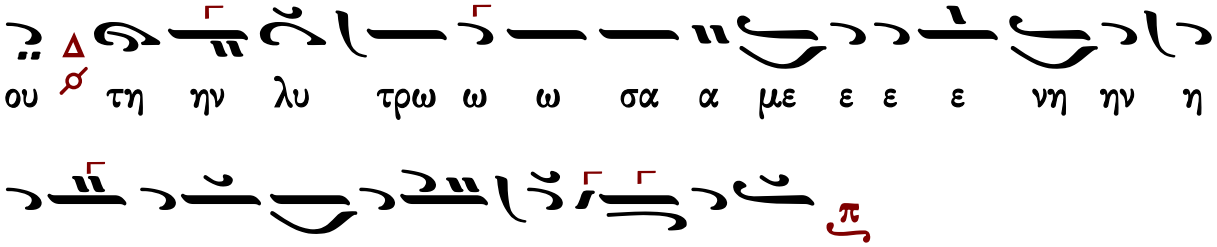
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ὠδὴ θ′ **Ἦχος πλ. Πα**

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ειρμολόγιον 1825 σ.53#

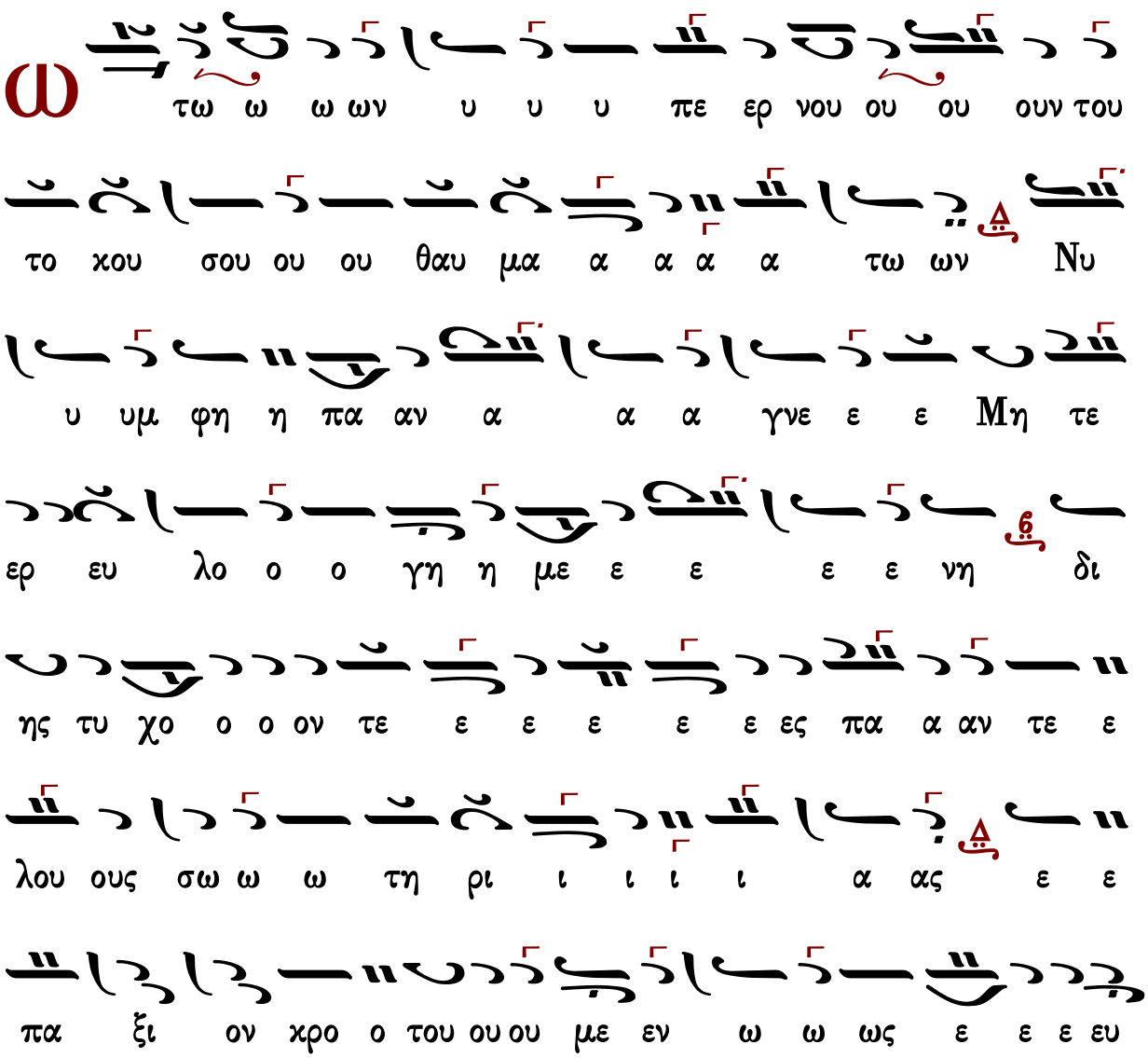

ευ φη η μει ει ει ει ειν προ ος α ξι ι ι ι αν
ι λιγ γι α α α δε ε ε ε νου ους χαι υ
πε ερ χο σμι ι ος υ υ μνει ει ειν σε ε Θε ε ο
το ο ο ο χε ο μως α γα θη υ υ υ παρ χου ου
σα α τη η ην πι ι ι στιν δε ε ε χου χαι γα
αρ τον πο θον οι οι οι οι δα ας το ον ε ε εν
θε ε ε ο ον η η η μων συ υ γαρ Χρι
στι α α νων ει ει προ ο στα α τις σε ε ε με ε γα λυ
νο με εν
Μ ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η η η μου

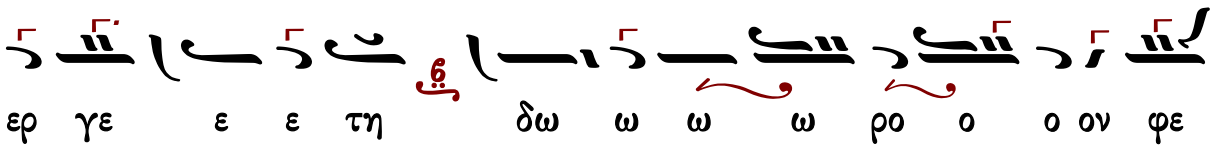

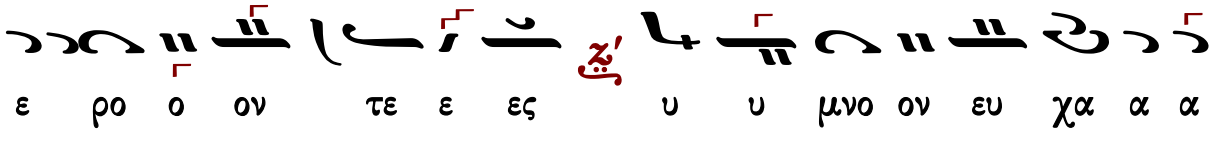
ἰαμβική

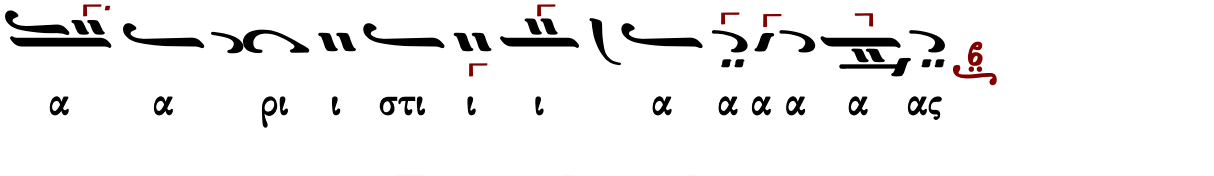
Ἦχος Βαρύς

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ειρμολόγιον 1825 σ.55#

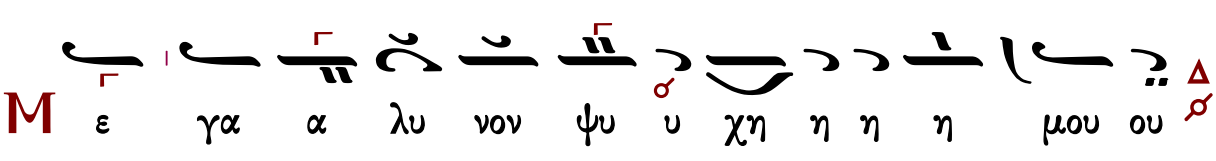

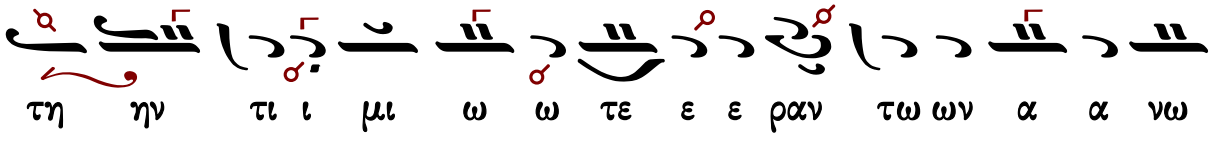
Πέτρου Λαμπαδαρίου

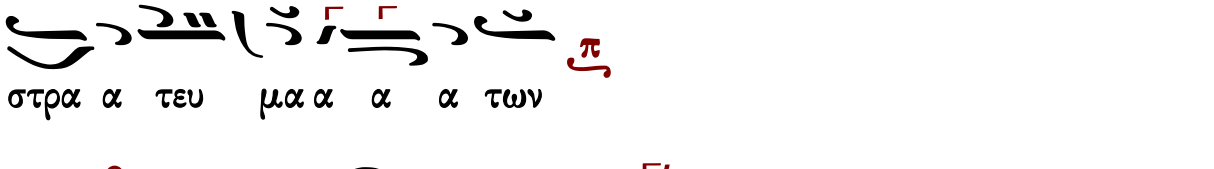
Ὠδὴ θ′

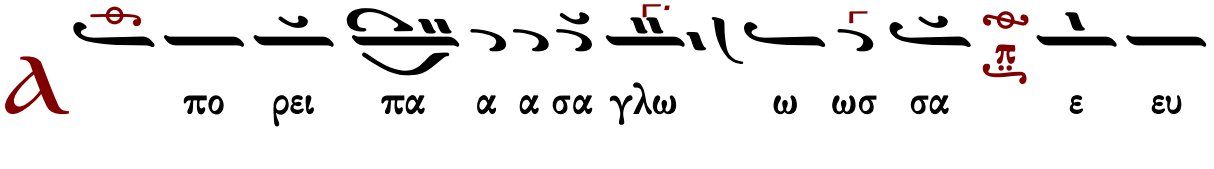
Ἦχος Πα

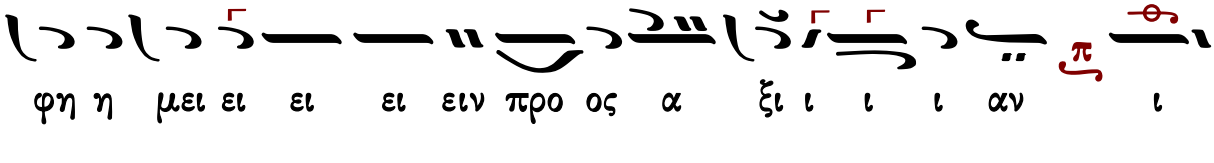
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.133*

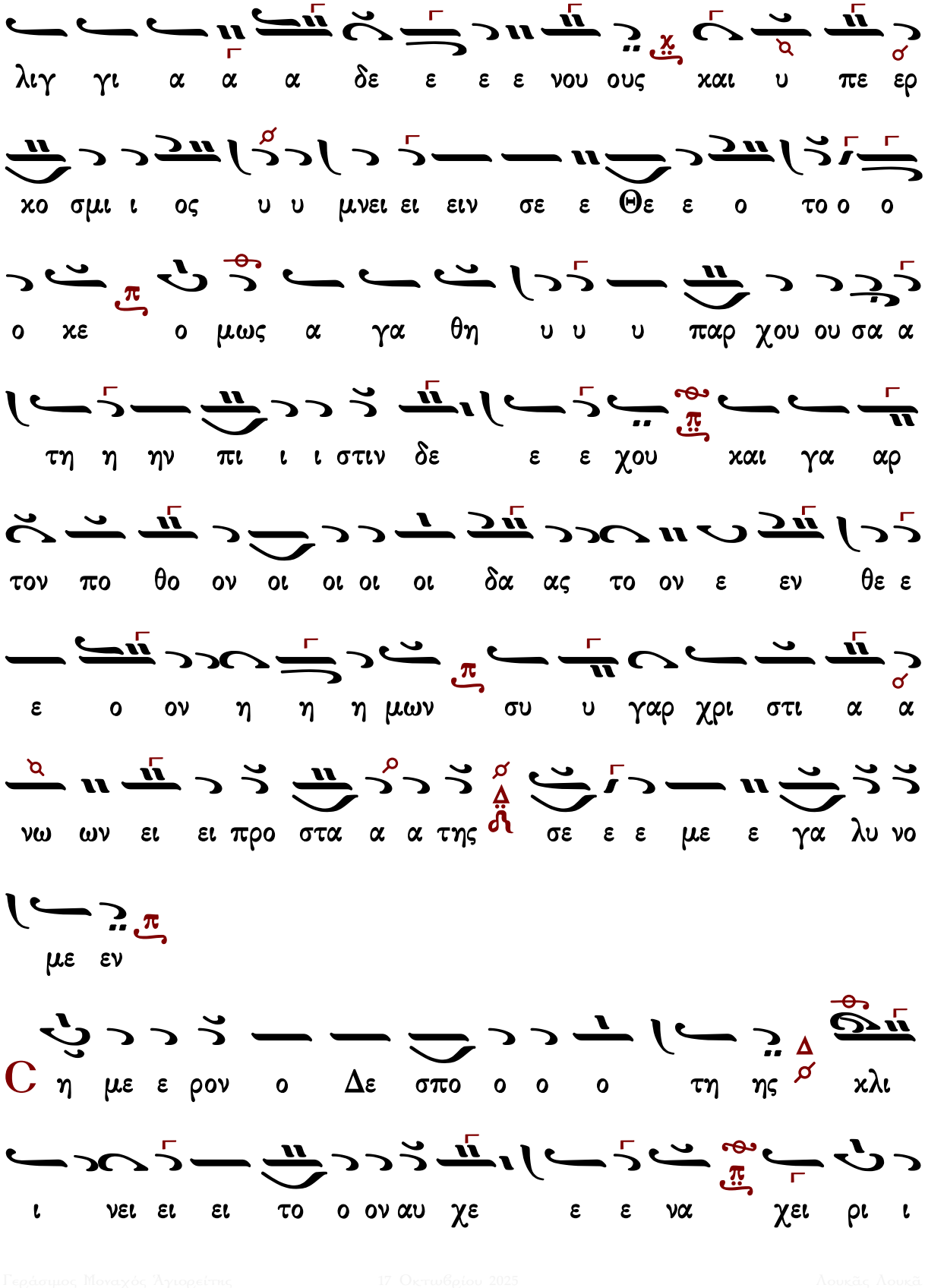

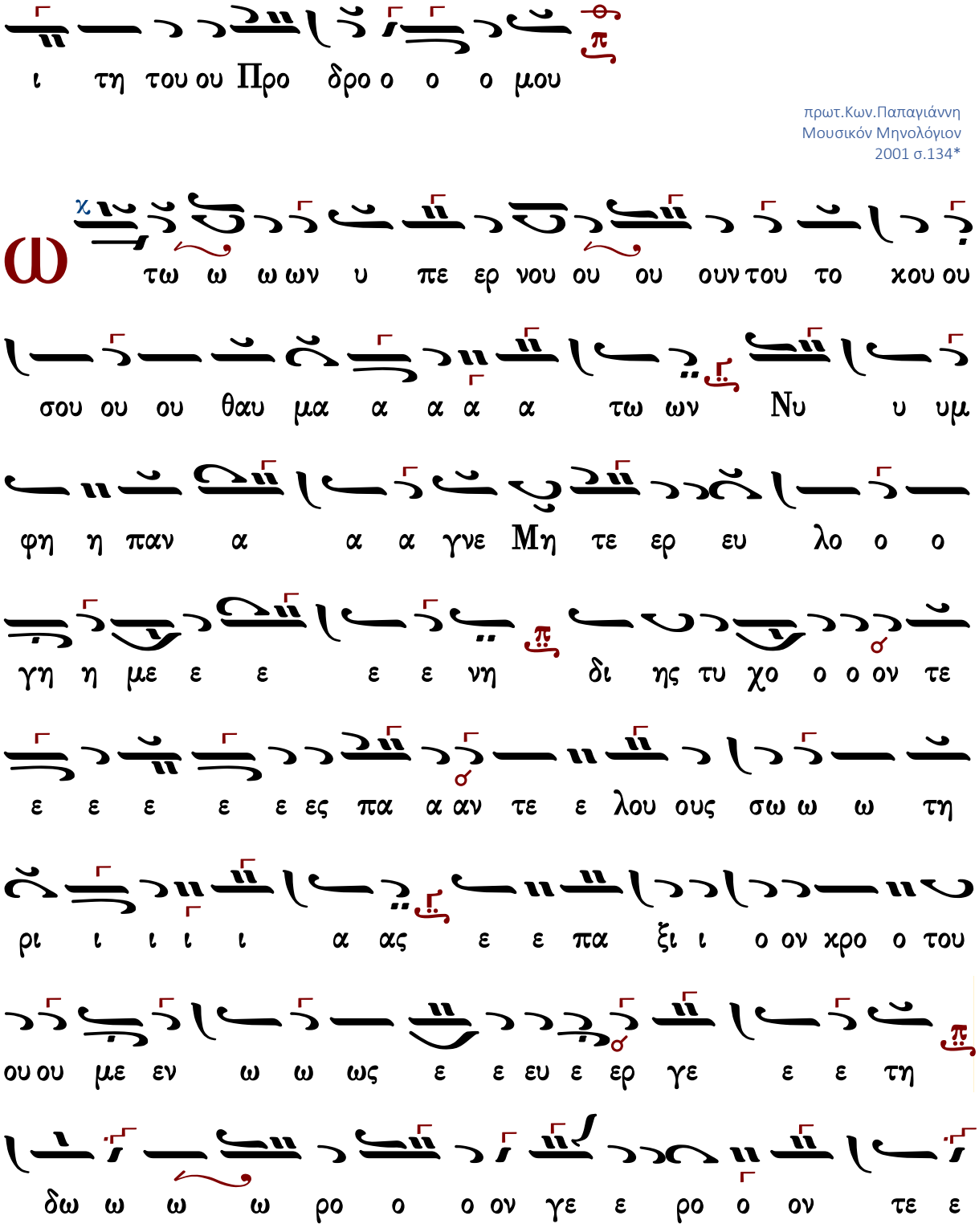

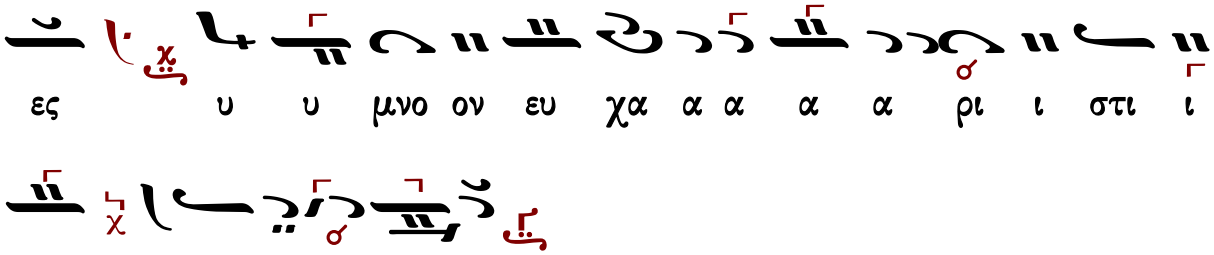

λιγ γι α α α δε ε ε ε νου ους χαι υ πε ερ
χο σμι ι ος υ υ μνει ει ειν σε ε Θε ε ο το ο ο
ο χε ο μως α γα θη υ υ υ παρ χου ου σα α
τη η ην πι ι ι στιν δε ε ε χου χαι γα αρ
τον πο θο ον οι οι οι οι δα ας το ον ε εν θε ε
ε ο ον η η η μων συ υ γαρ χρι στι α α
νω ων ει ει προ στα α α της σε ε ε με ε γα λυ νο
με εν
C η με ε ρον ο Δε σπο ο ο ο τη ης χλι
ι νει ει ει το ο ον αυ χε ε ε να χει ρι ι

ι τη του ου Προ δρο ο ο ο μου
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.134*
ω τω ω ω ων υ πε ερ νου ου ου ουν του το χου ου
σου ου ου θαυ μα α α α α τω ων Νυ υ υμ
φη η παν α α α γνε Μη τε ερ ευ λο ο ο
γη η με ε ε ε ε νη δι ης τυ χο ο ο ον τε
ε ε ε ε ε ες πα α αν τε ε λου ους σω ω ω τη
ρι ι ι ι ι α ας ε ε πα ξι ι ο ον χρο ο του
ου ου με εν ω ω ως ε ε ευ ε ερ γε ε ε τη
δω ω ω ω ρο ο ο ον γε ε ρο ο ον τε ε

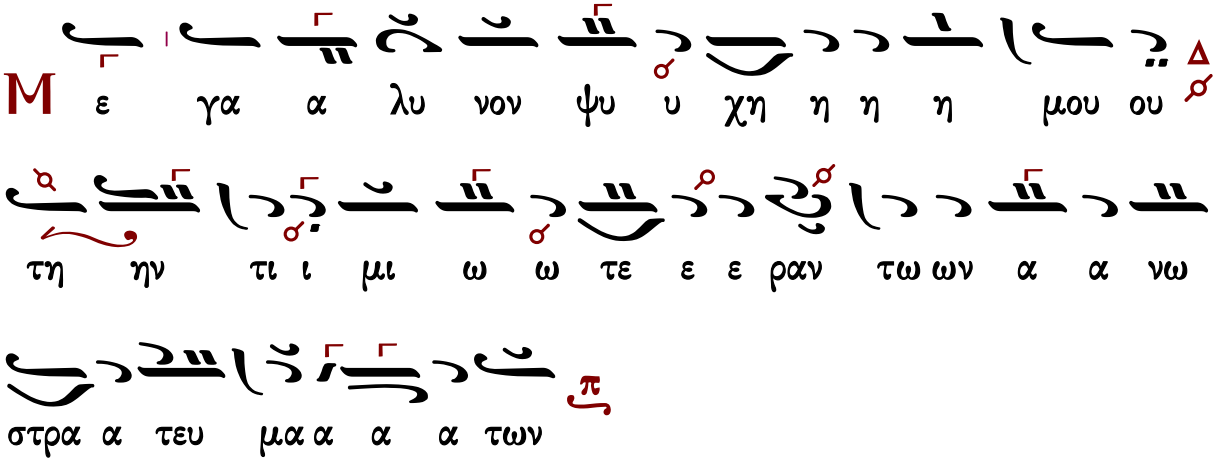

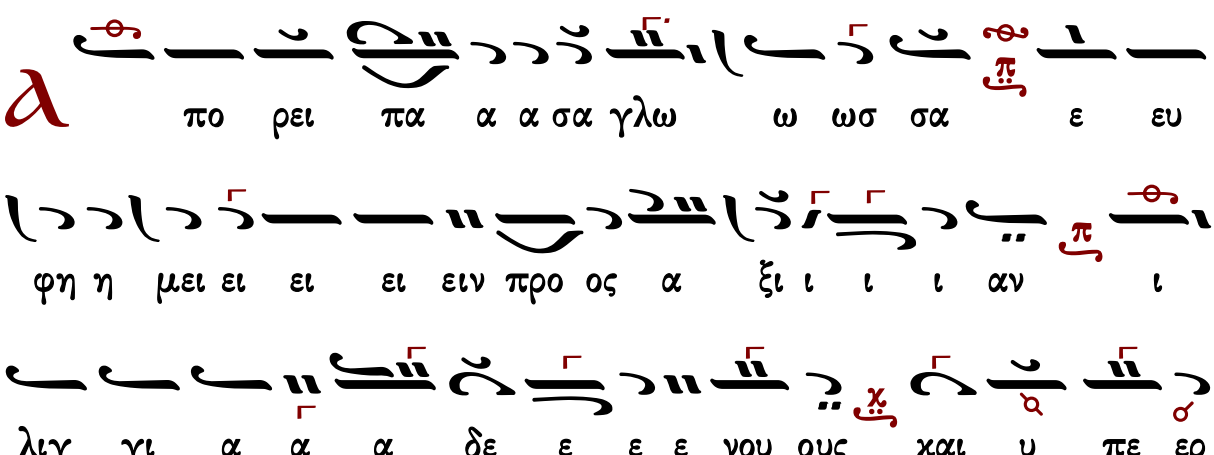
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)

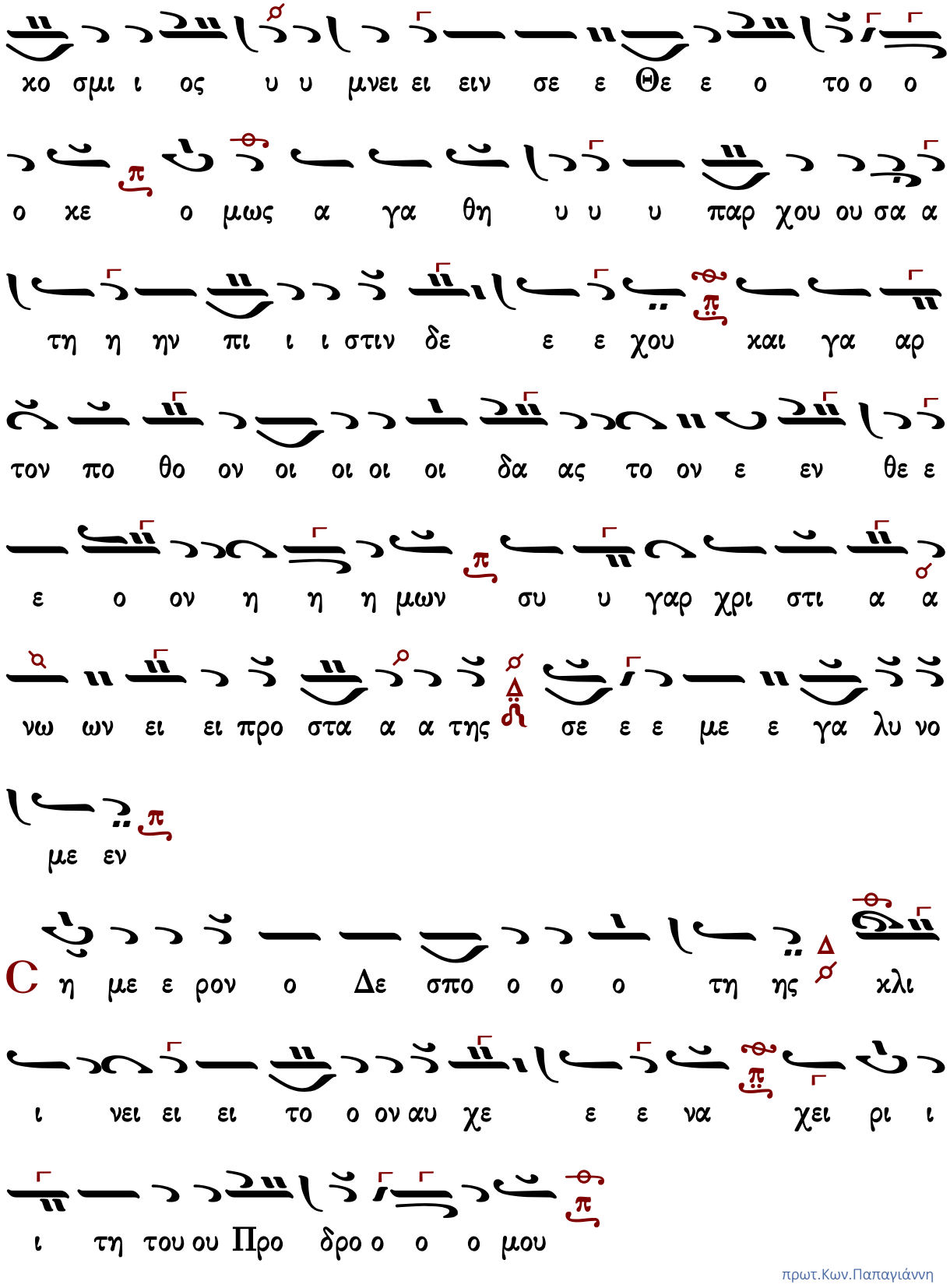
Ὠδὴ θ′

Ἦχος Πα

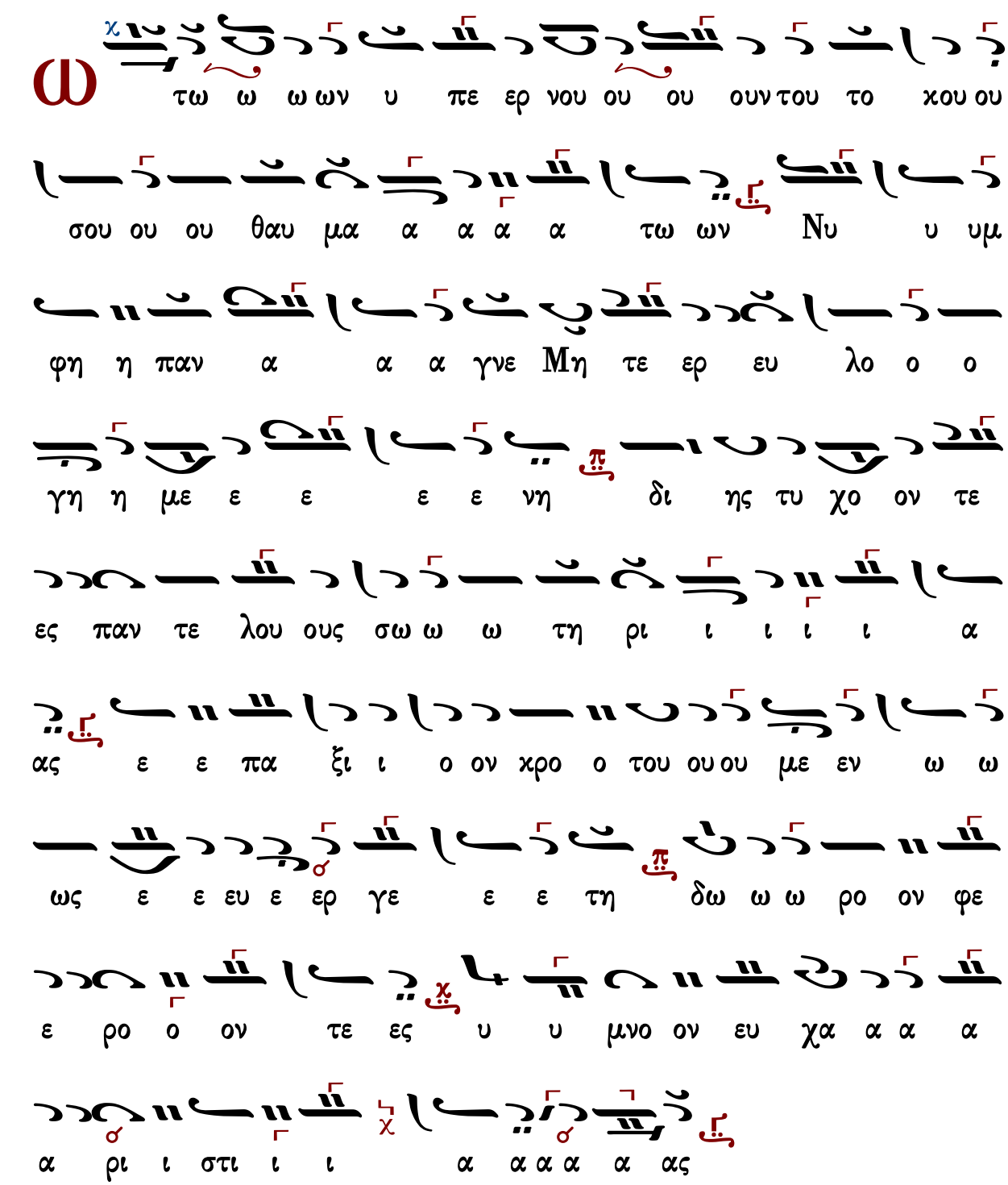
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.133*

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον

ω τω ω ωων υ πε ερ νου ου ου ουν του το χου ου
σου ου ου θαυ μα α α α α τω ων Νυ υ υμ
φη η παν α α α γνε Μη τε ερ ευ λο ο ο
γη η με ε ε ε ε νη δι ης τυ χο ον τε
ες παν τε λου ους σω ω ω τη ρι ι ι ι ι α
ας ε ε πα ξι ι ο ον χρο ο του ου ου με εν ω ω
ως ε ε ευ ε ερ γε ε ε τη δω ω ω ρο ον φε
ε ρο ο ον τε ες υ υ μνο ον ευ χα α α α
α ρι ι στι ι ι α α α α α ας

Τῶν Θεοφανείων, πεζαὶ

2-5 Ἰανουαρίου

ἦχος β΄

α Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιός, ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

γ Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χρηστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

δ Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας· φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος Υἱῷ, ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε· σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

ε Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἧκει, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσίων δέ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

ς Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτός, ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ. Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

ζ Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον, ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τὸν κτίστην, ὃν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀργαὶ	Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)	

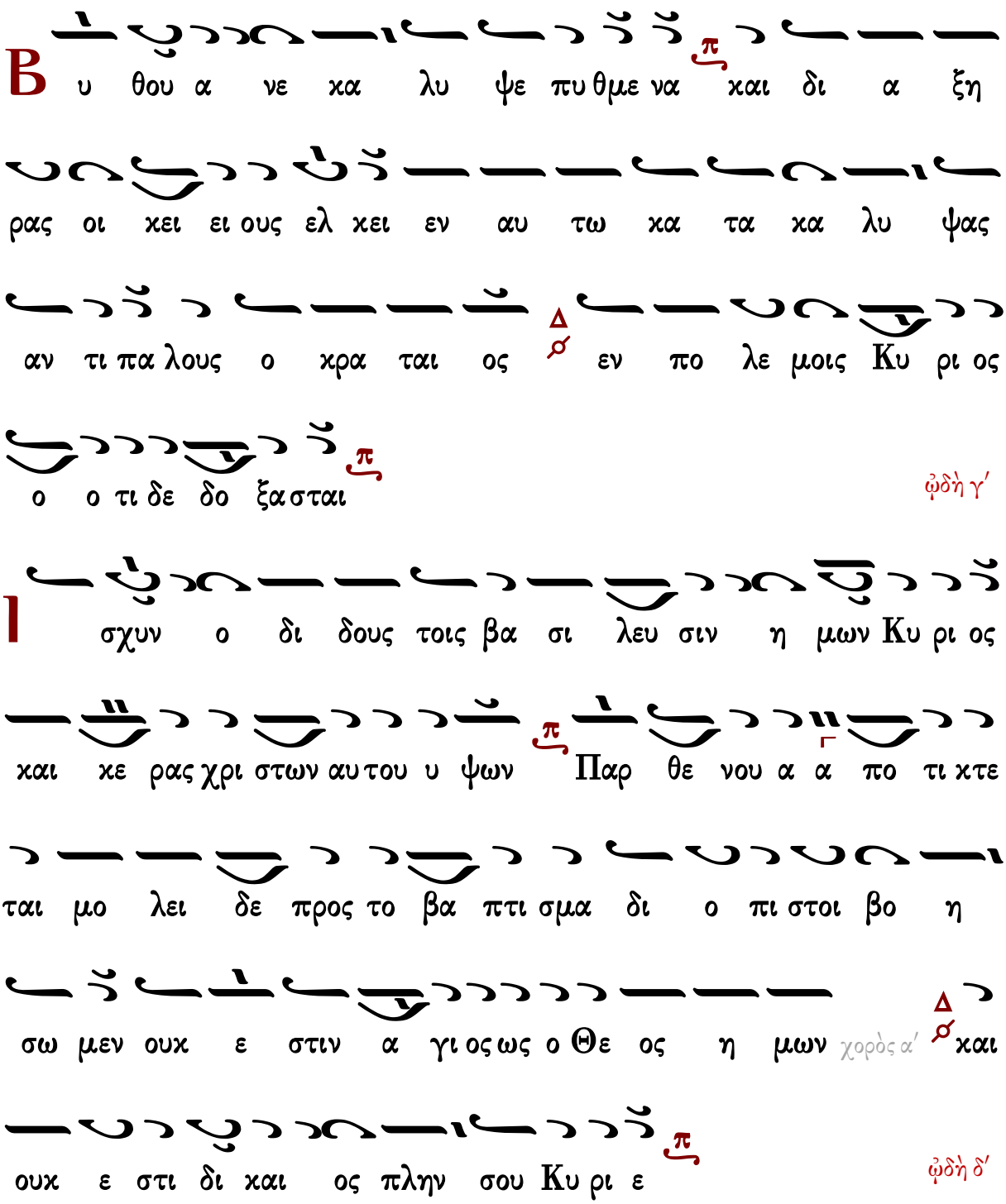
Σύντομοι

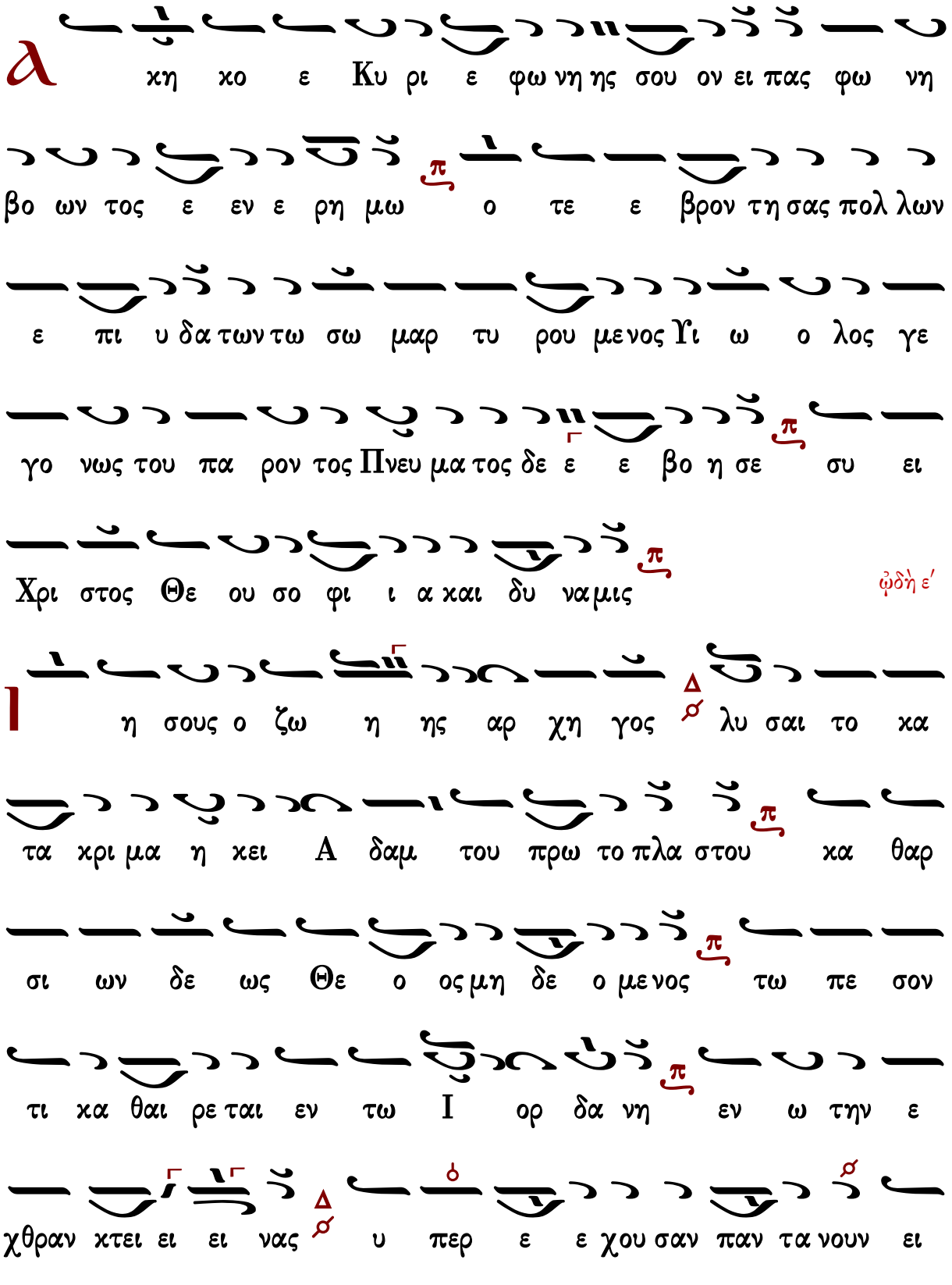
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

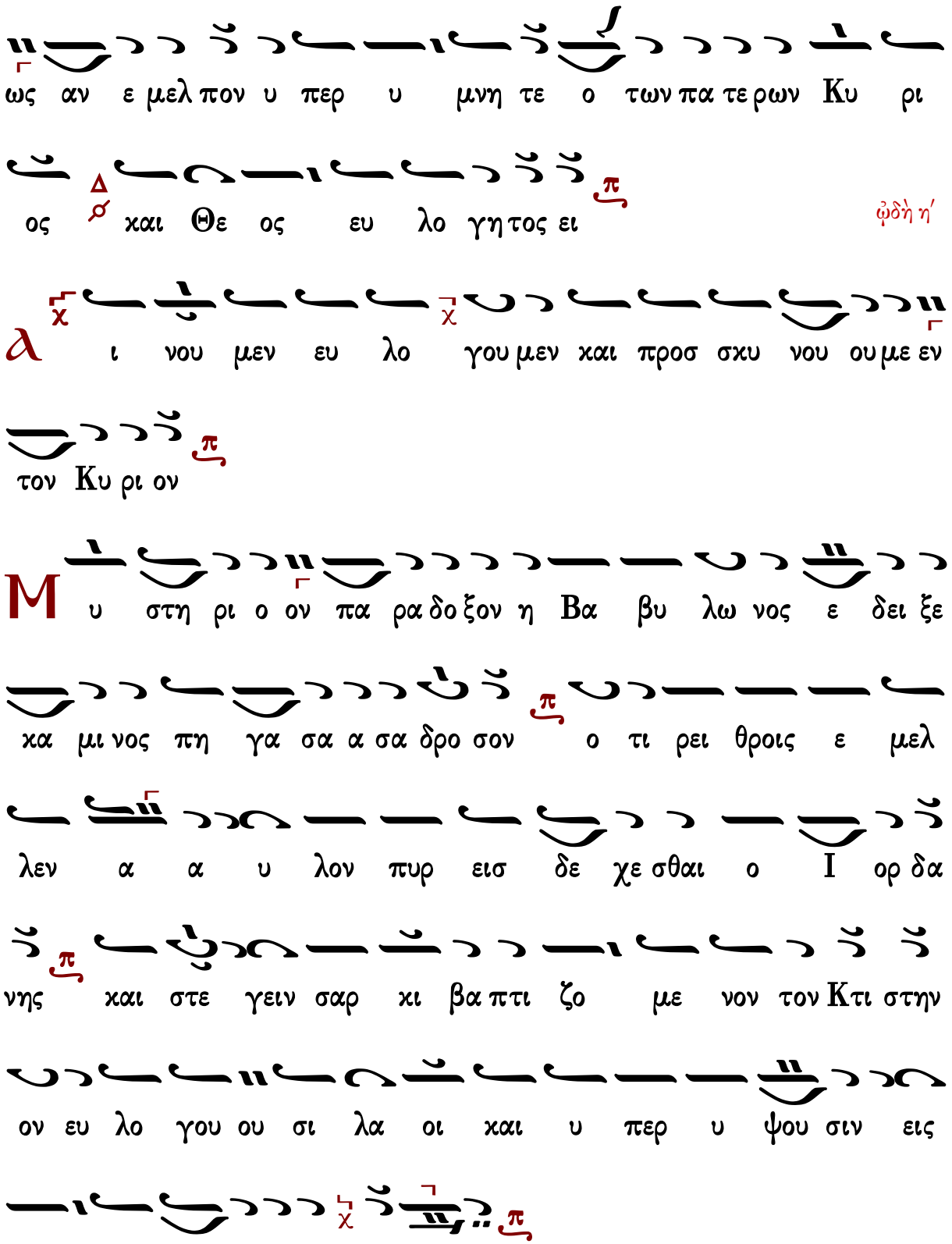
Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.267#

α
χη χο ε Κυ ρι ε φω νη ης σου ον ει πας φω νη
βο ων τος ε εν ε ρη μω ο τε ε βρον τη σας πολ λων
ε πι υ δα των τω σω μαρ τυ ρου με νος Υι ω ο λος γε
γο νως του πα ρον τος Πνευ μα τος δε ε ε βο η σε συ ει
Χρι στος Θε ου σο φι ι α και δυ να μις
ᾠδὴ ε΄
ι
η σους ο ζω η ης αρ χη γος λυ σαι το κα
τα χρι μα η κει Α δαμ του πρω το πλα στου κα θαρ
σι ων δε ως Θε ο ος μη δε ο με νος τω πε σον
τι κα θαι ρε ται εν τω Ι ορ δα νη εν ω την ε
χθραν κτει ει ει νας υ περ ε ε χου σαν παν τα νουν ει

ρη η νην χα ρι ζε ται
ᾠδὴ στ΄
Η φω νη του Λο ο γου ο λυ χνος του φω τος ο
ε ω σφο ρος ο του Η λι ου προ δρο μος εν τη ε ρη
μω με τα νο ει τε πα σι βο α α τοις λα οις και
προ ο κα θαι ρε σθε ι δου γαρ παρ ε στι Χρι στος εκ
φθο ρας τον κο ο σμον λυ τρου μενος
ᾠδὴ ζ΄
Ν ε ους ευ σε βεις κα μι ι νου πυ ρος προσ ο ο μι λη
σαν τας δι α συ ρι ζον Πνευ μα δρο σου α βλα βεις δι ε
φυ λα ξε και θει ει ου Αγ γε λου συ υγ κα τα βα σις
ο θεν εν φλο γι δρο σι ζο ο μενοι ευ χα ρι ι στως

ως αν ε μελ πον υ περ υ μνη τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος και Θε ος ευ λο γη τος ει
ᾠδὴ η΄
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ σκυ νου ου με εν
τον Κυ ρι ον
Μ υ στη ρι ο ον πα ρα δο ξον η Βα βυ λω νος ε δει ξε
κα μι νος πη γα σα α σα δρο σον ο τι ρει θροις ε μελ
λεν α α υ λον πυρ εισ δε χε σθαι ο Ι ορ δα
νης και στε γειν σαρ κι βα πτι ζο με νον τον Κτι στην
ον ευ λο γου ου σι λα οι και υ περ υ ψου σιν εις
παν τας τους αι ω ω να α ας

Ἀργαὶ

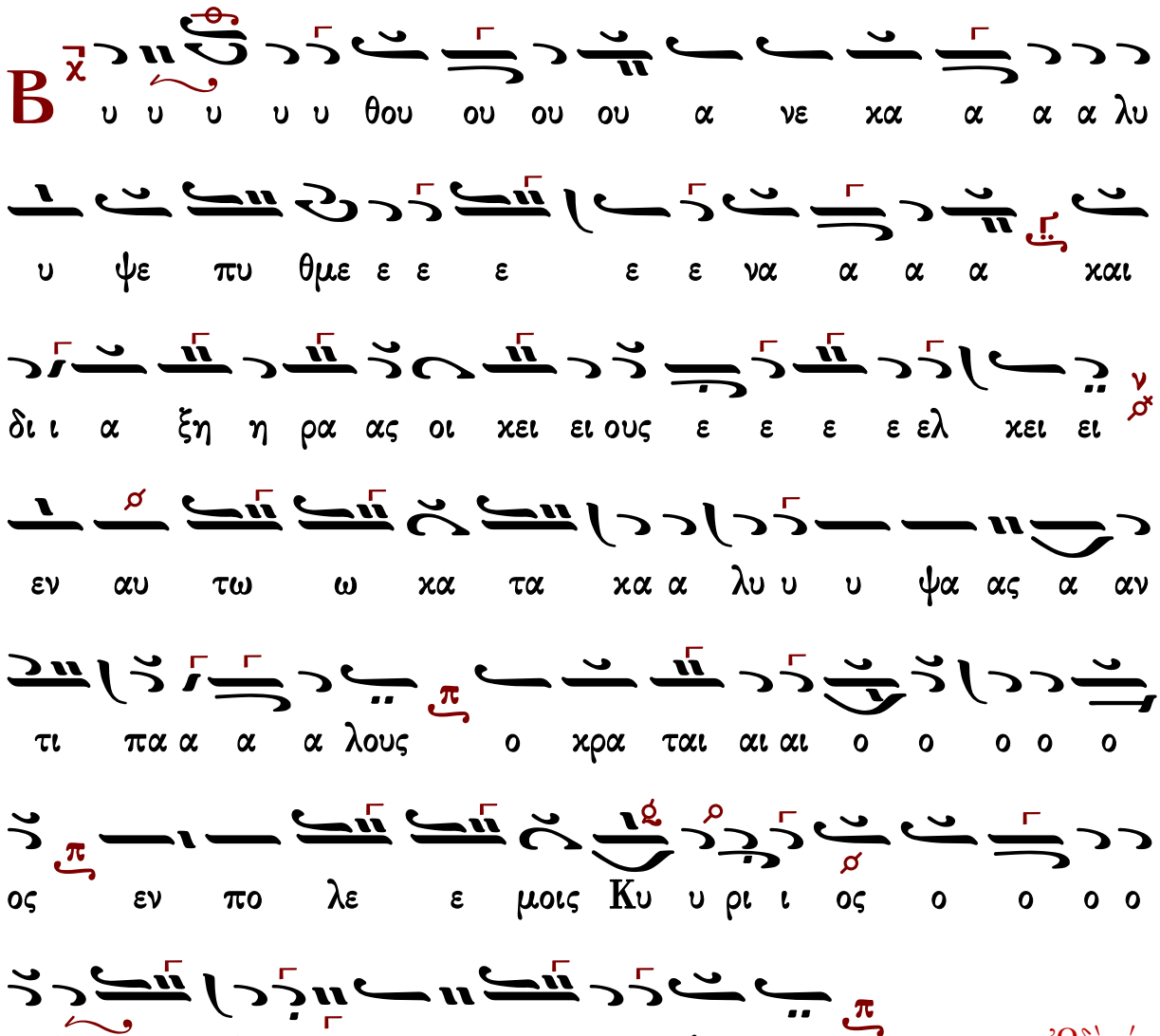
Πέτρου Λαμπαδαρίου

θὶς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφρὰς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

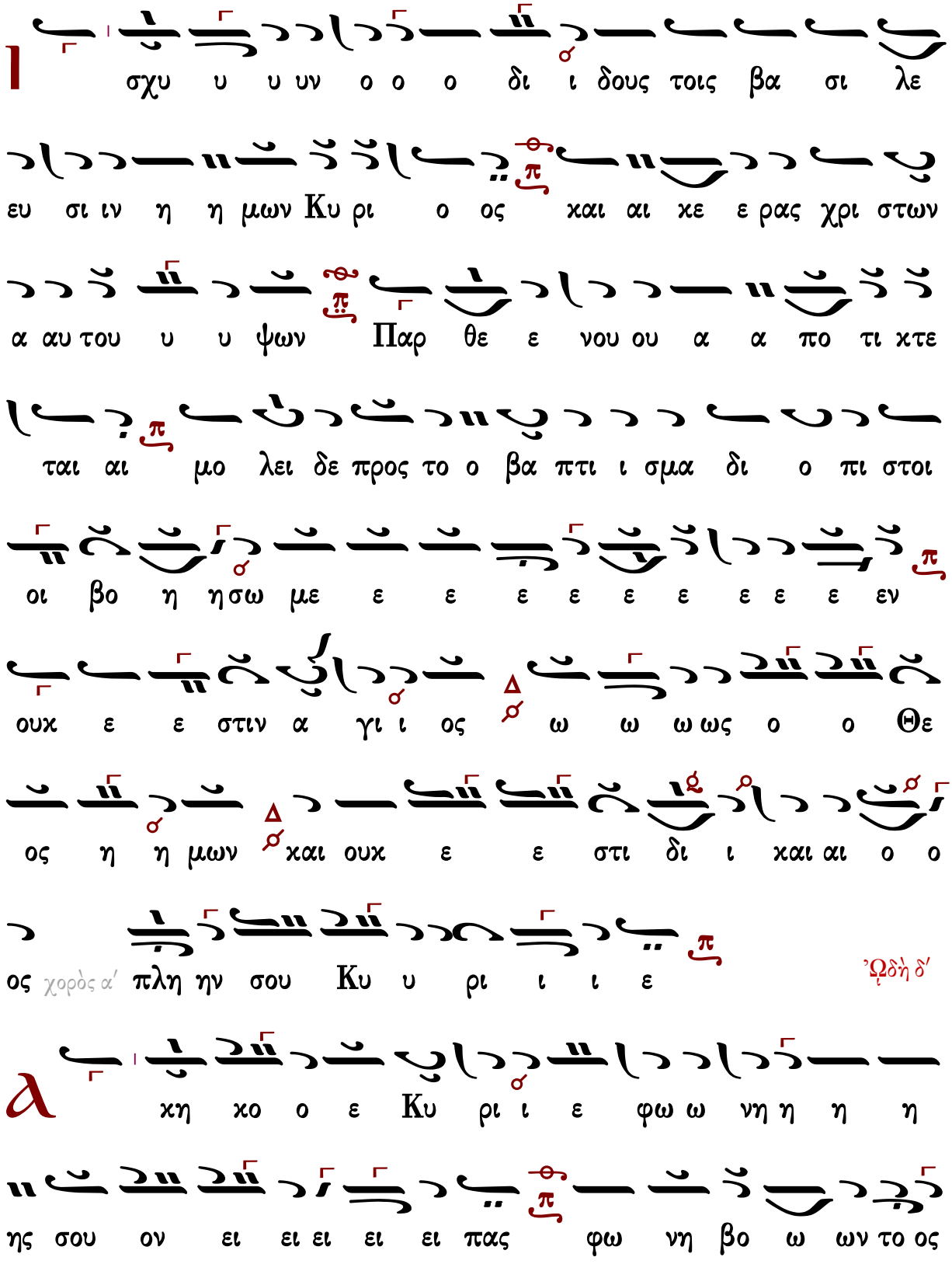
ᾨδὴ α΄

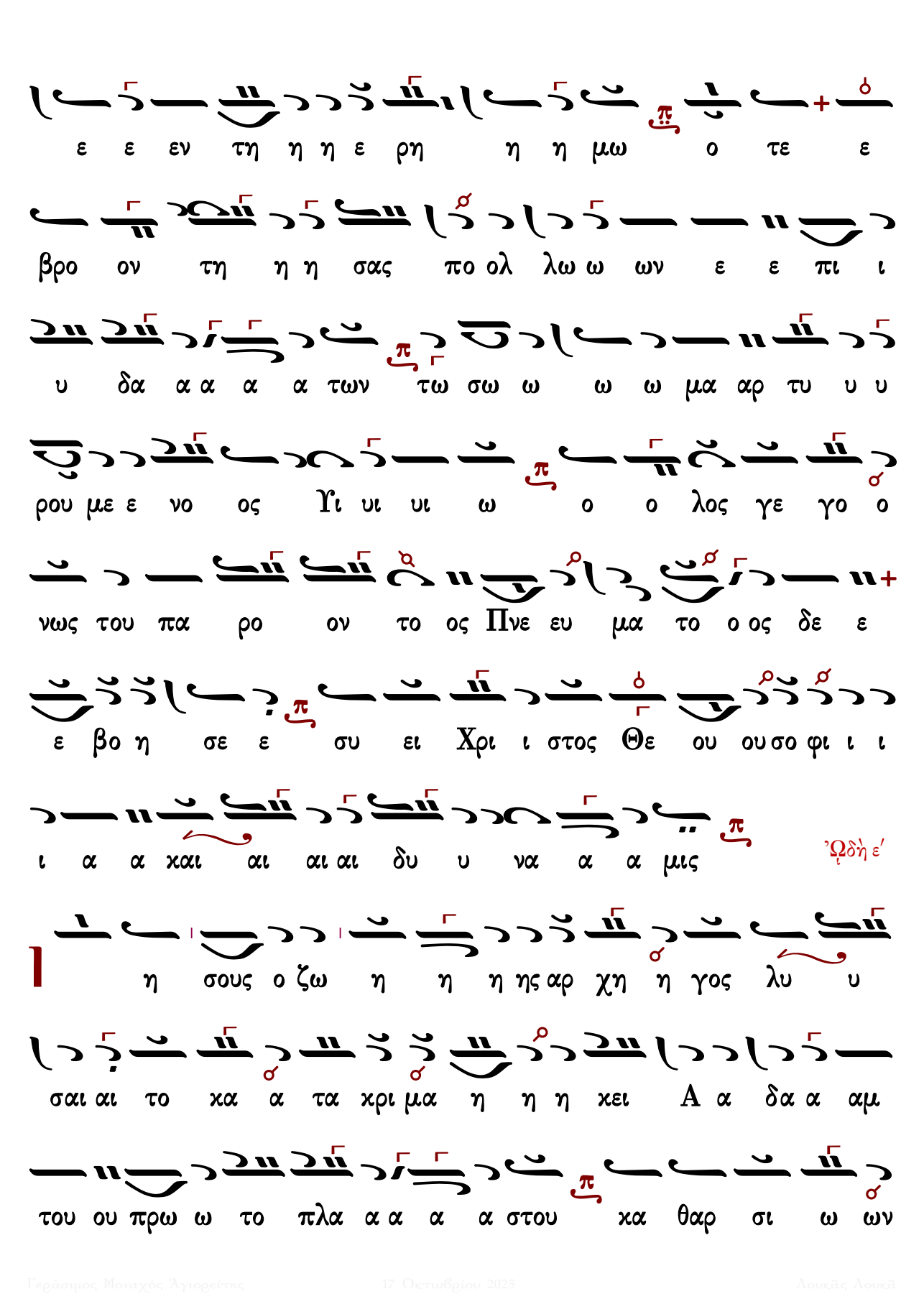
Ἦχος Πα

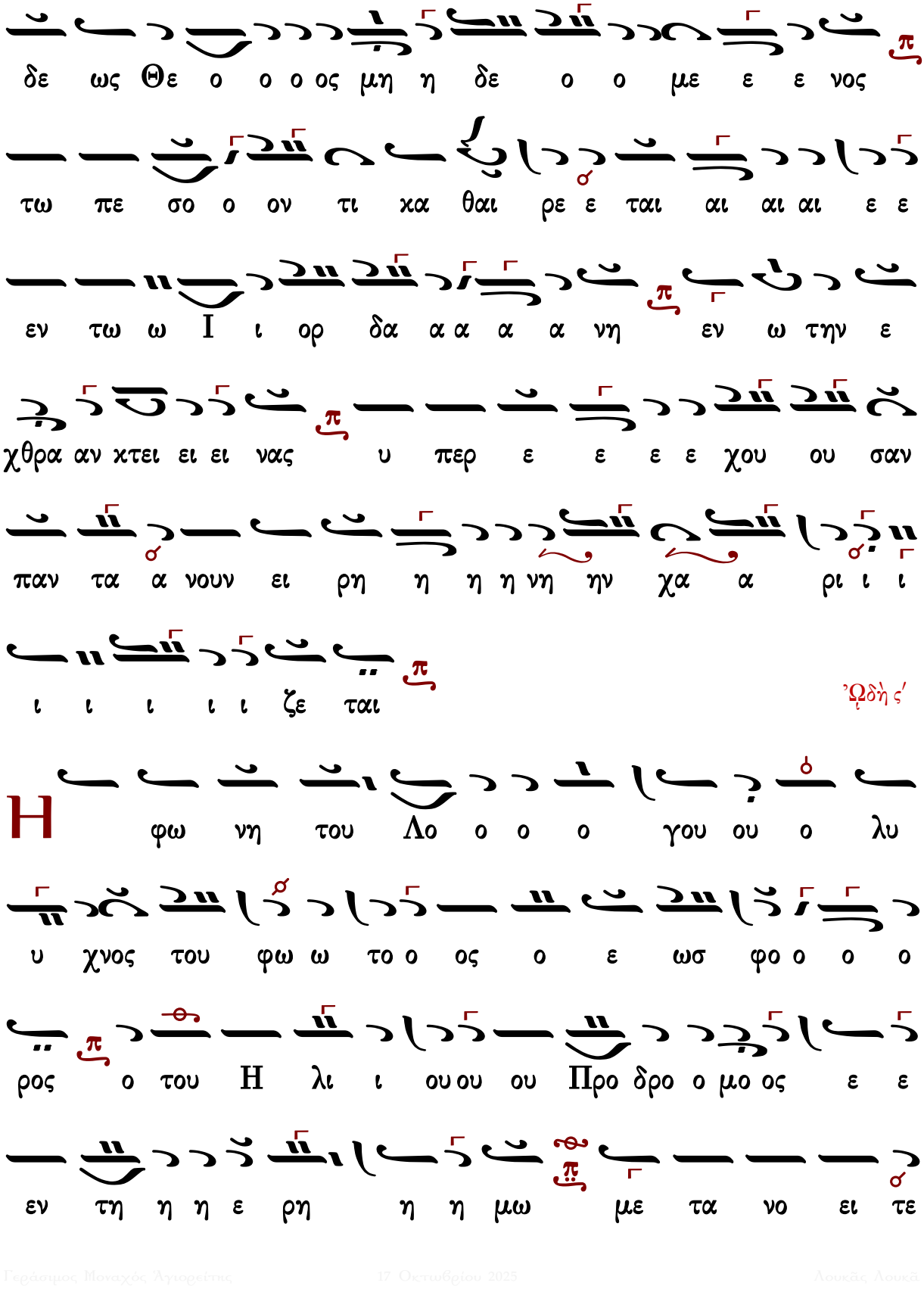
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.119*

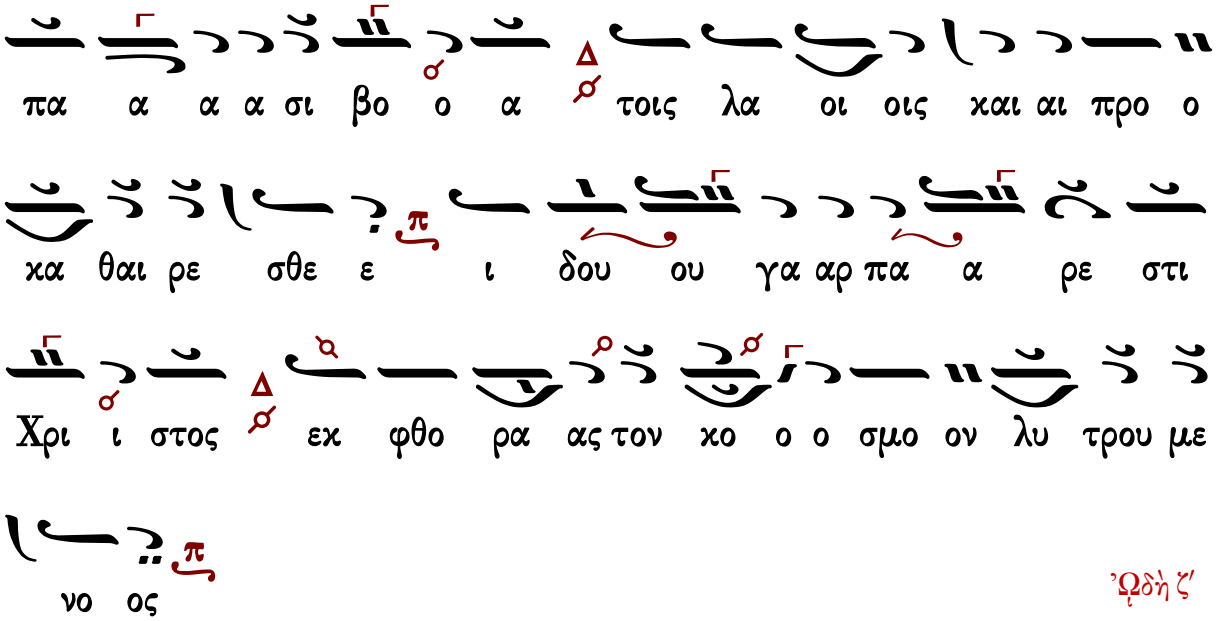
ᾨδὴ γ΄

σχυ υ υ υν ο ο ο δι ι δους τοις βα σι λε
ευ σι ιν η η μων Κυ ρι ο ος και αι κε ε ρας χρι στων
α αυ του υ υ ψων Παρ θε ε νου ου α α πο τι κτε
ται αι μο λει δε προς το ο βα πτι ι σμα δι ο πι στοι
οι βο η ησω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν
ουκ ε ε στιν α γι ι ος ω ω ω ως ο ο Θε
ος η η μων και ουκ ε ε στι δι ι και αι ο ο
ος χορὸς α΄ πλη ην σου Κυ υ ρι ι ι ε
Ὠδὴ δ΄
κη κο ο ε Κυ ρι ι ε φω ω νη η η η
ης σου ον ει ει ει ει ει πας φω νη βο ω ων το ος

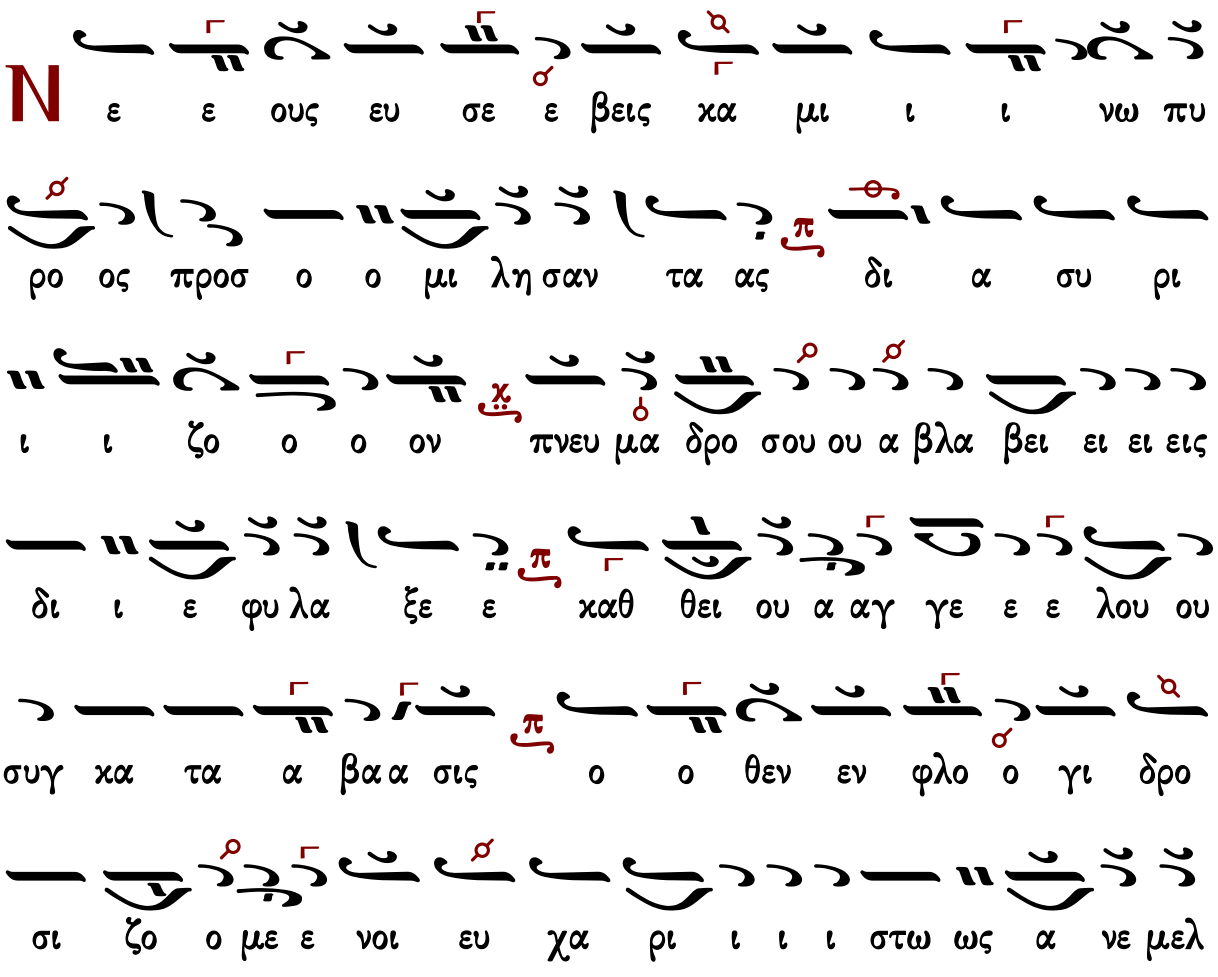

ε ε εν τη η η ε ρη η η μω ο τε ε
βρο ον τη η η σας πο ολ λω ω ων ε ε πι ι
υ δα α α α α των τω σω ω ω ω μα αρ τυ υ υ
ρου με ε νο ος Υι υι υι ω ο ο λος γε γο ο
νως του πα ρο ον το ος Πνε ευ μα το ο ος δε ε
ε βο η σε ε συ ει Χρι ι στος Θε ου ου σο φι ι ι
ι α α χαι αι αι αι δυ υ να α α μις
Ὠδὴ ε′
η σους ο ζω η η η ης αρ χη η γος λυ υ
σαι αι το χα α τα χρι μα η η η χει Α α δα α αμ
του ου πρω ω το πλα α α α στου χα θαρ σι ω ων

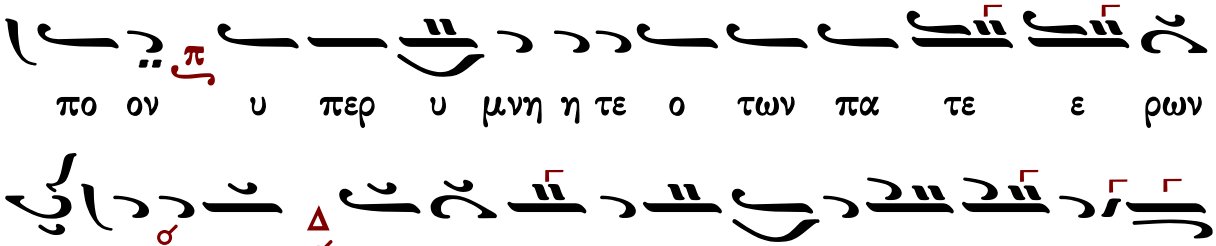

δε ως Θε ο ο ο ος μη η δε ο ο με ε ε νος
τω πε σο ο ον τι κα θαι ρε ε ται αι αι αι ε ε
εν τω ω Ι ι ορ δα α α α α νη εν ω την ε
χθρα αν κτει ει ει νας υ περ ε ε ε ε χου ου σαν
παν τα α νουν ει ρη η η η νη ην χα α ρι ι ι
ι ι ι ι ι ζε ται
Ἠ φω νη του Λο ο ο ο γου ου ο λυ
υ χνος του φω ω το ο ος ο ε ωσ φο ο ο ο
ρος ο του Η λι ι ουου ου Προ δρο ο μο ος ε ε
εν τη η η ε ρη η η μω με τα νο ει τε

Ἦχος δ΄ Ὠδὴ ς΄

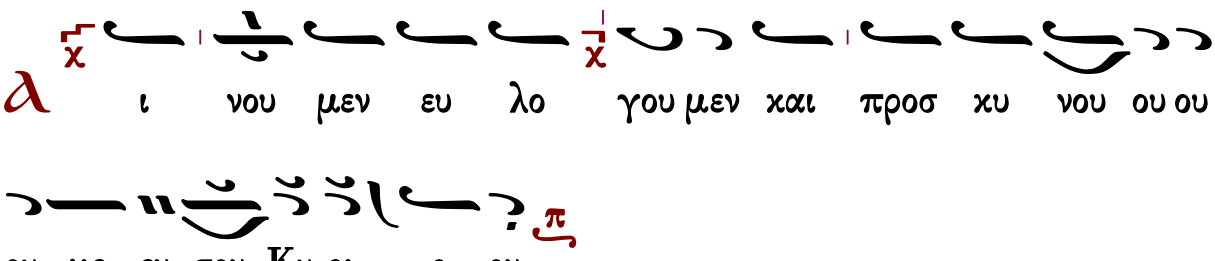

πα α α α σι βο ο α τοις λα οι οις και αι προ ο
κα θαι ρε σθε ε ι δου ου γα αρ πα α ρε στι
Χρι ι στος εκ φθο ρα ας τον κο ο ο σμο ον λυ τρου με
νο ος

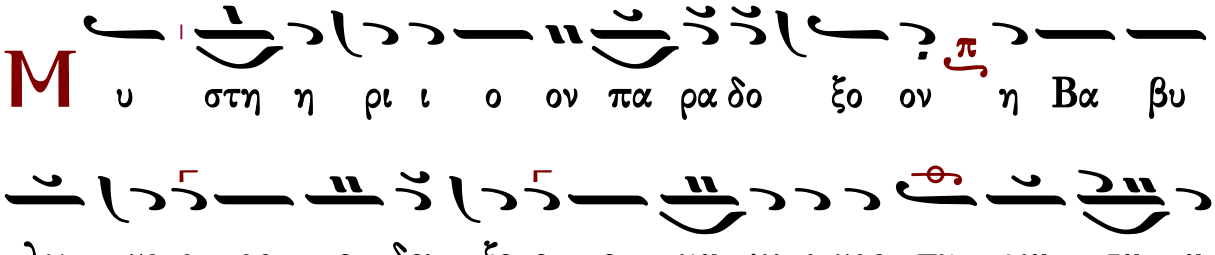
Ὠδὴ ζ′

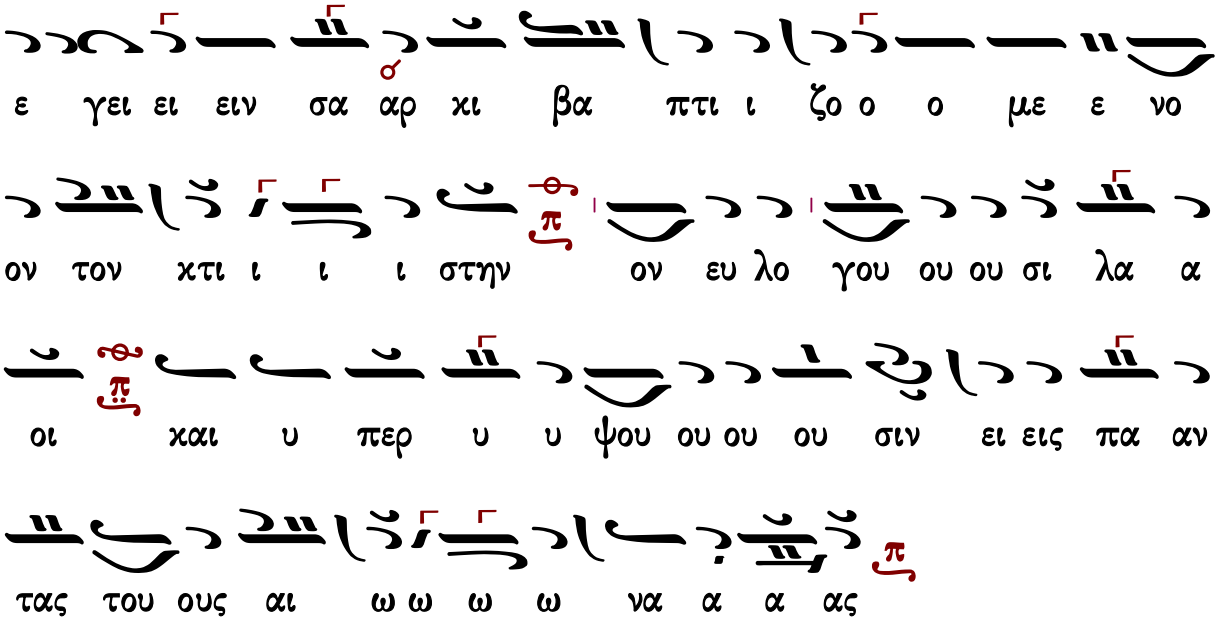

Ν ε ε ους ευ σε ε βεις κα μι ι ι νω πυ
ρο ος προσ ο ο μι λη σαν τα ας δι α συ ρι
ι ι ζο ο ο ον πνευ μα δρο σου ου α βλα βει ει ει εις
δι ι ε φυ λα ξε ε καθ θει ου α αγ γε ε ε λου ου
συγ κα τα α βα α σις ο ο θεν εν φλο ο γι δρο
σι ζο ο με ε νοι ευ χα ρι ι ι ι στω ως α νε μελ

πο ον υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ε ρων
Κυ ρι ι ος και Θε ο ος ευ λο ο γη το ο ο ο
ος ει

Ὠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου
ου με εν τον Κυ ρι ο ον

Μ υ στη η ρι ι ο ον πα ρα δο ξο ον η Βα βυ
λω νο ο ος ε δει ξε ε ε κα μι ι νος πη γα σα α
α σα δρο ο ο σον ο ο τι ρει θροι οις ε με ελ
λεν α α α υ λο ον πυρ εισ δε χε ε σθαι αι
αι ο ο Ι ι ορ δα α α α νης και στε ε

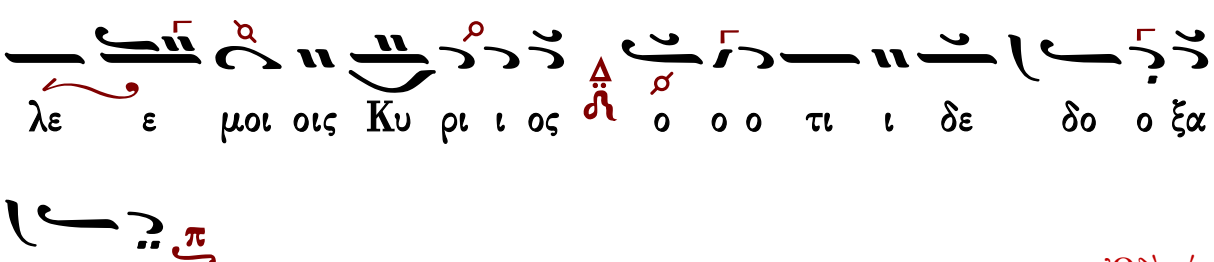
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)

θὶς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

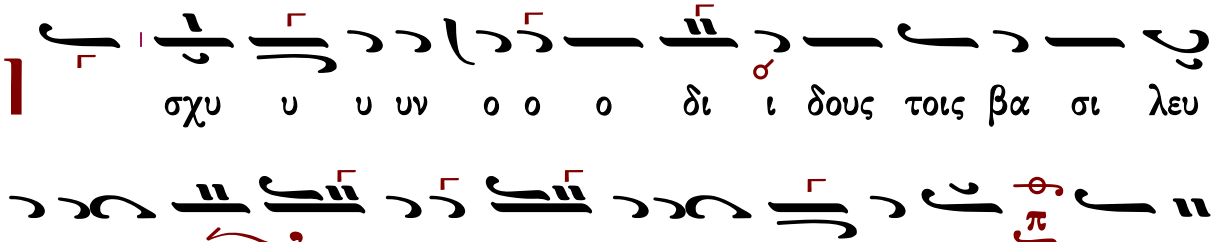
Ὠδὴ α΄ — Ἦχος Πα

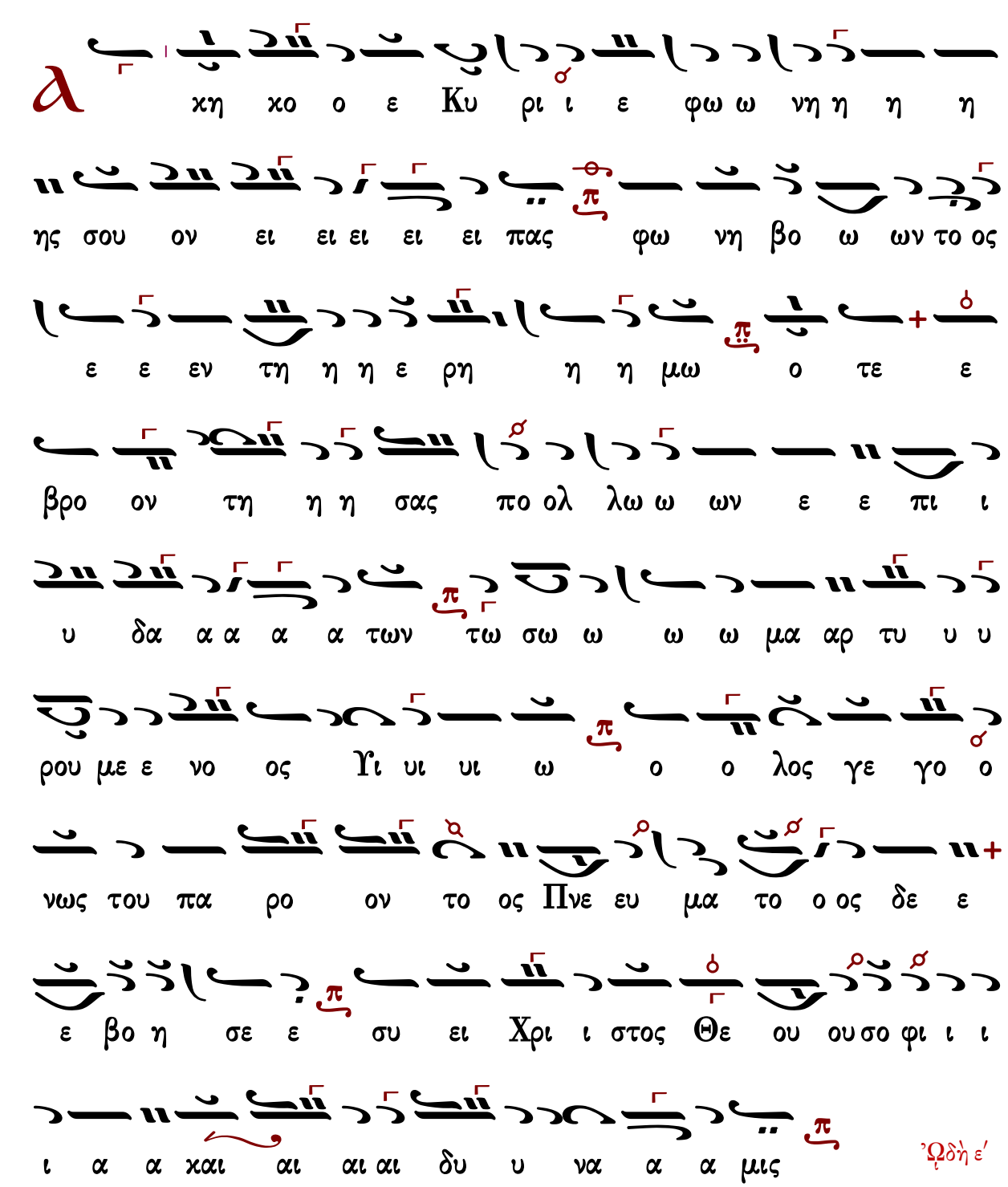
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.119*

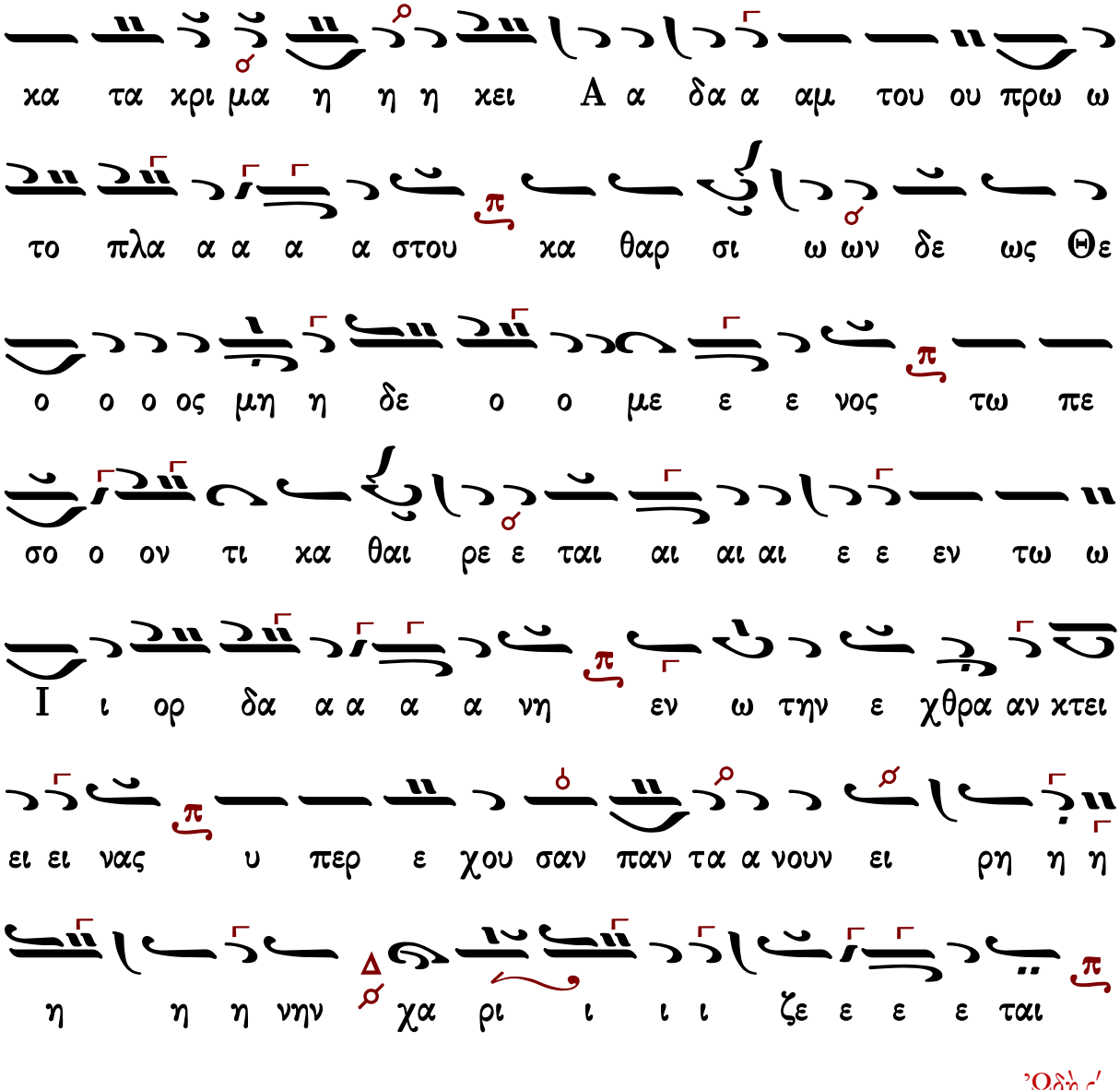

λε ε μοι οις Κυ ρι ι ος ο ο ο τι ι δε δο ο ξα
σται αι

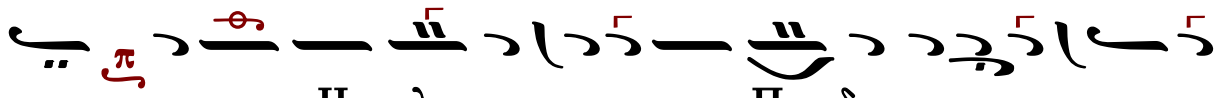
Ὠδὴ γ′

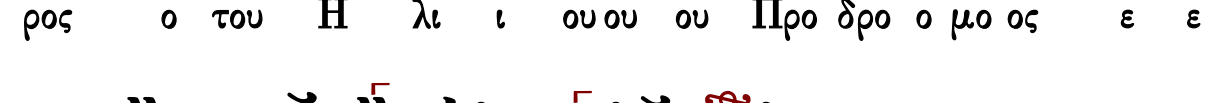

σχυ υ υ υν ο ο ο δι ι δους τοις βα σι λευ
σιν η μω ω ω ων Κυ υ ρι ι ι ος χαι αι
χε ε ρας χρι στων α αυ του υ υ ψων Παρ θε ε νου ου
α α πο τι κτε ται αι μο λει δε προς το ο βα πτι ι σμα
δι ο πι στοι οι βο η ησω με ε ε ε ε ε ε
ε ε ε εν ουκ ε ε στιν α γι ι ος ως ο
Θε ο ο ος η η μων και ουκ ε ε στι δι ι
και αι ο ος χορὸς α′ πλη ην σου Κυ υ ρι ι ι ε

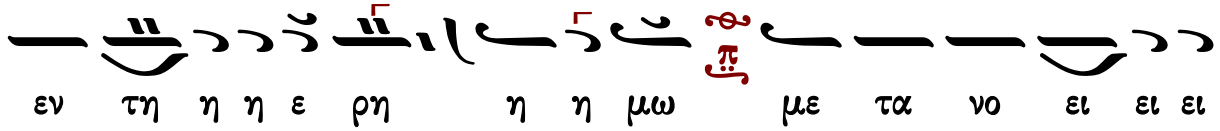

α
χη χο ο ε Κυ ρι ι ε φω ω νη η η η
ης σου ον ει ει ει ει ει πας φω νη βο ω ων το ος
ε ε εν τη η η ε ρη η η μω ο τε ε
βρο ον τη η η σας πο ολ λω ω ων ε ε πι ι
υ δα α α α α των τω σω ω ω ω μα αρ τυ υ υ
ρου με ε νο ος Υι υι υι ω ο ο λος γε γο ο
νως του πα ρο ον το ος Πνε ευ μα το ο ος δε ε
ε βο η σε ε συ ει Χρι ι στος Θε ου ου σο φι ι ι
ι α α χαι αι αι αι δυ υ να α α μις
Ὠδὴ ε΄
ι η σους ο ζω η η η ης αρ χη η γος λυ σαι το

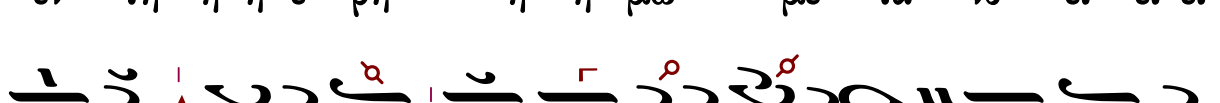

κα τα κρι μα η η η κει Α α δα α αμ του ου πρω ω
το πλα α α α στου κα θαρ σι ω ων δε ως Θε
ο ο ο ος μη η δε ο ο με ε ε νος τω πε
σο ο ον τι κα θαι ρε ε ται αι αι αι ε ε εν τω ω
Ι ι ορ δα α α α νη εν ω τη ε χθρα αν κτει
ει ει νας υ περ ε χου σαν παν τα α νουν ει ρη η η
η η η νην χα ρι ι ι ι ζε ε ε ται
Ἠ φω νη του Λο ο ο γου ου ο λυ
υ χνος του φω ω το ο ος ο ε ωσ φο ο ο ο

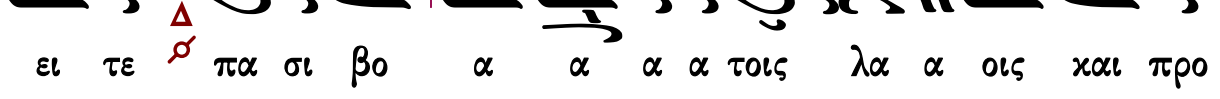
Ὠδὴ ς΄

ρος ο του Η λι ι ου ου ου Προ δρο ο μο ος ε ε

εν τη η η ε ρη η η μω με τα νο ει ει ει

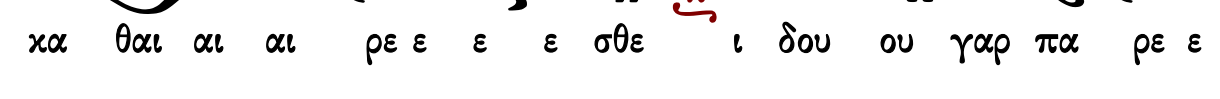

ει τε πα σι βο α α α α τοις λα α οις χαι προ

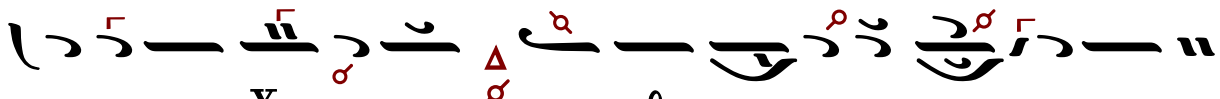

χα θαι αι αι ρε ε ε ε σθε ι δου ου γαρ πα ρε ε

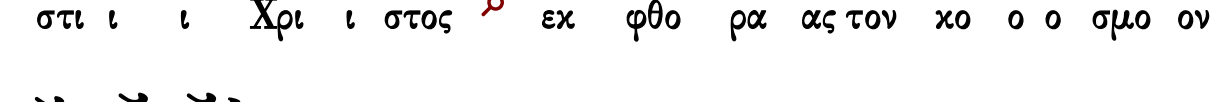

στι ι ι Χρι ι στος εκ φθο ρα ας τον κο ο ο σμο ον

λυ τρου με νο ος

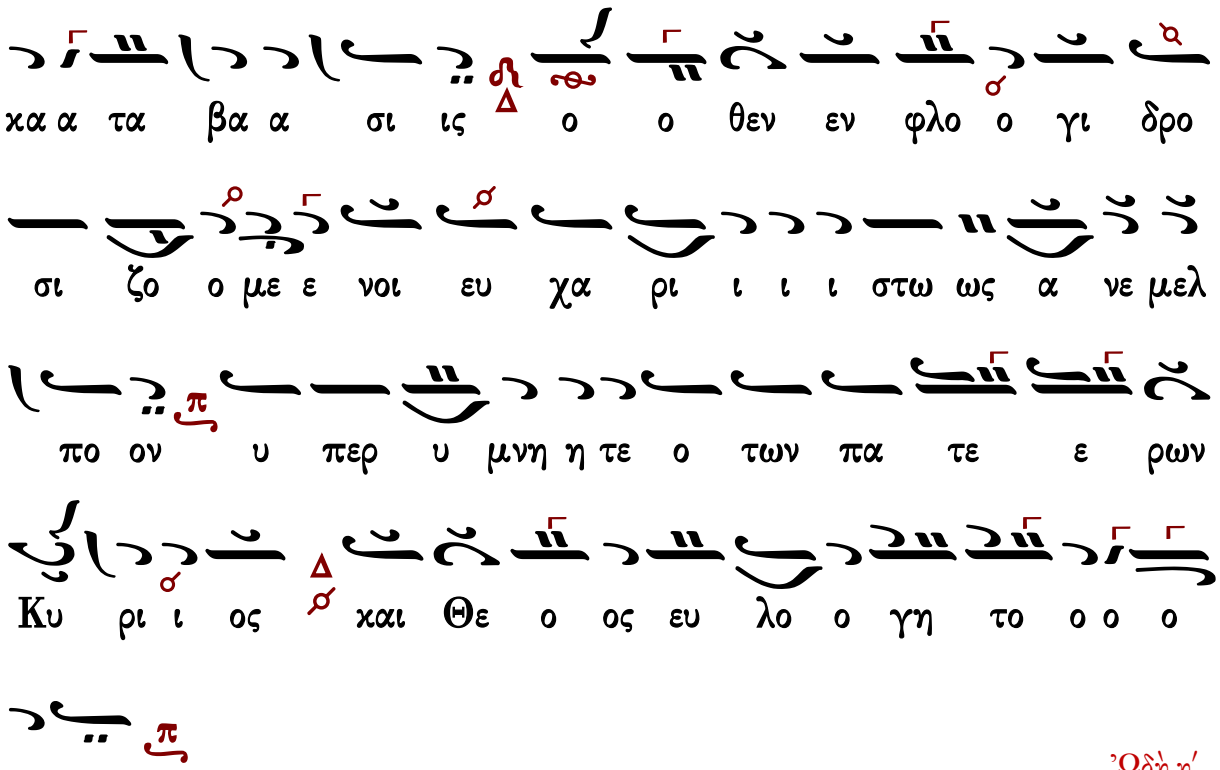
Ὠδὴ ζ΄

Ν ε ε ους ευ σε ε βεις χα μι ι ι νω πυ

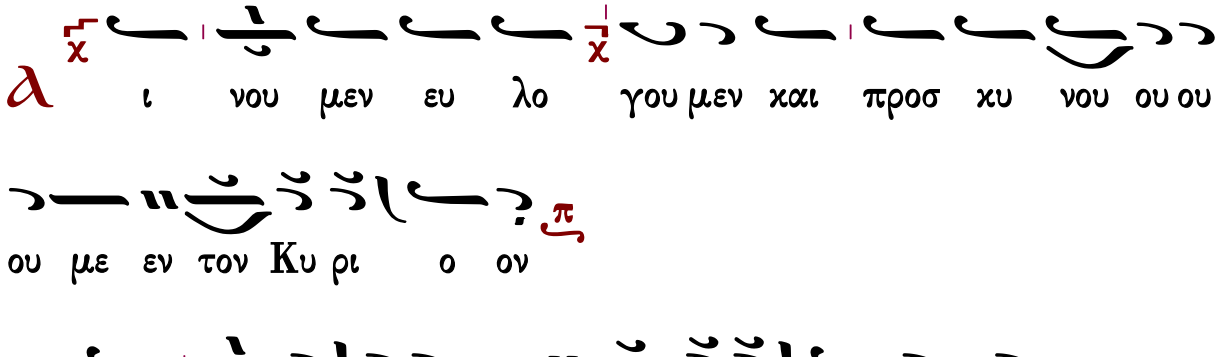

ρο ος προσ ο ο μι λη σαν τα ας δι α συ ρι

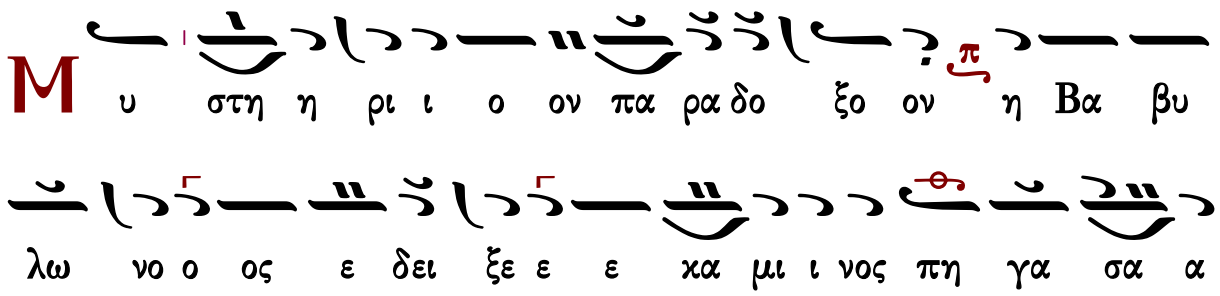

ι ι ι ι ζον πνευ μα δρο ο ο σου α βλα βει ει ει εις

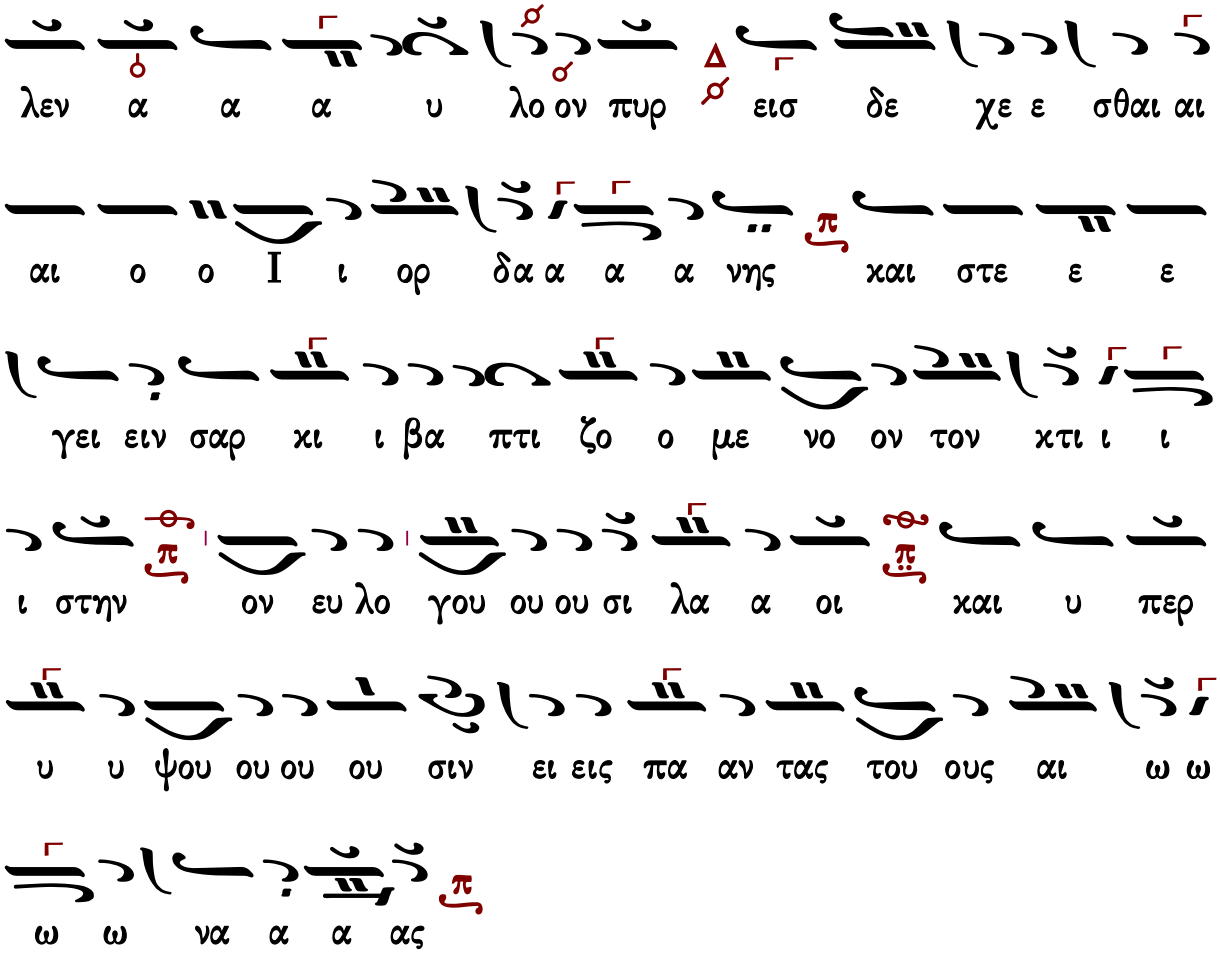

δι ι ε φυ λα ξε ε χαι θει ου α αγ γε ε ε λου συγ

χα α τα βα α σι ις ο ο θεν εν φλο ο γι δρο
σι ζο ο με ε νοι ευ χα ρι ι ι ι στω ως α νε μελ
πο ον υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ε ρων
Κυ ρι ι ος και Θε ο ος ευ λο ο γη το ο ο ο
ος ει

Ἦχος δ΄ ἡ η΄

ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου
ου με εν τον Κυ ρι ο ον

Μ υ στη η ρι ι ο ον πα ρα δο ξο ον η Βα βυ
λω νο ο ος ε δει ξε ε ε κα μι ι νος πη γα σα α
α σα δρο ο ο σον ο ο τι ρει θροι οις ε με ελ

ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ΄ κανὼν α΄ — ἦχος β΄

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Δαβὶδ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις· νῦν προσέλθετε, ᾇδε πρὸς Θεόν, ἐν πίστει λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδὰμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε Κύριος ἐλθών, ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Ὁ Ἡσαΐας λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει· τάς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστός, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς πατρῴας φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγῖδι· ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιᾶς Ἑβραῖοι πάλαι αἱμαχθείσης· οὕτω καὶ ἡμῖν, ἐξόδιον τὸ θεῖον τοῦτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται· ἔνθεν καὶ τῆς Τριάδος, ὀψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.

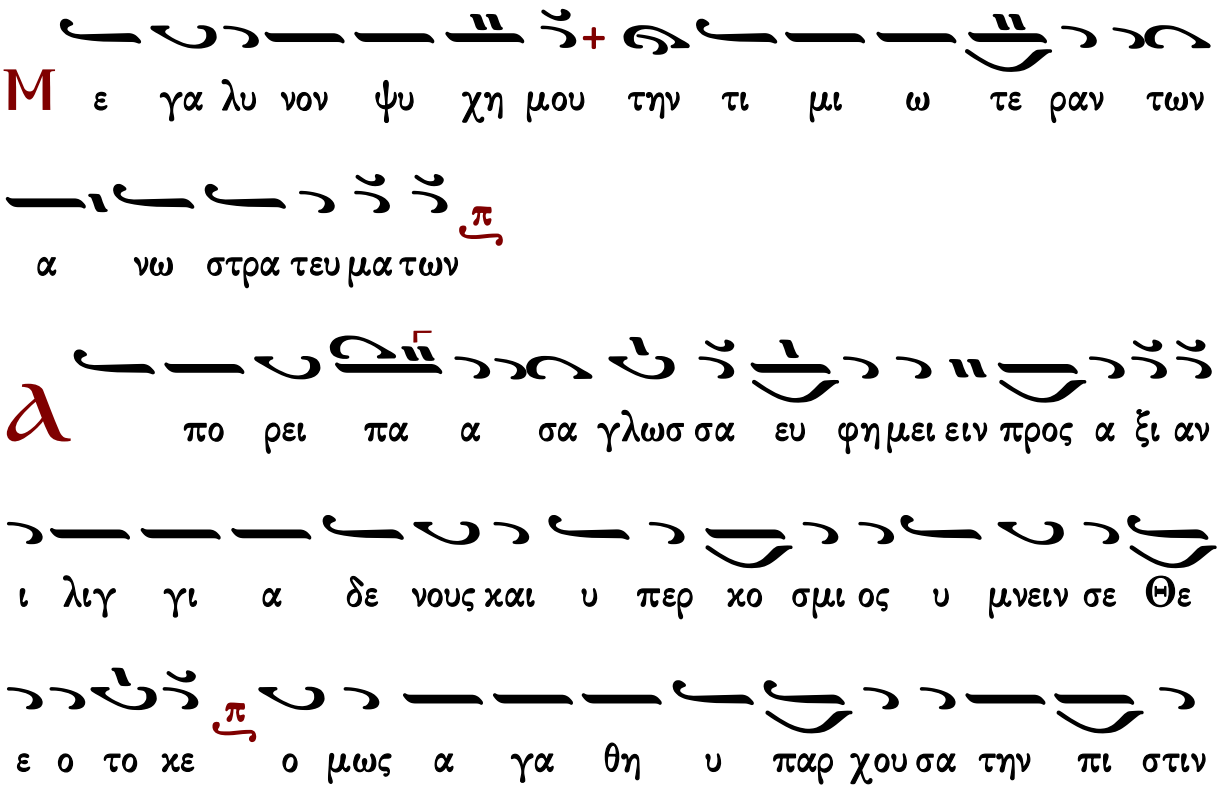
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

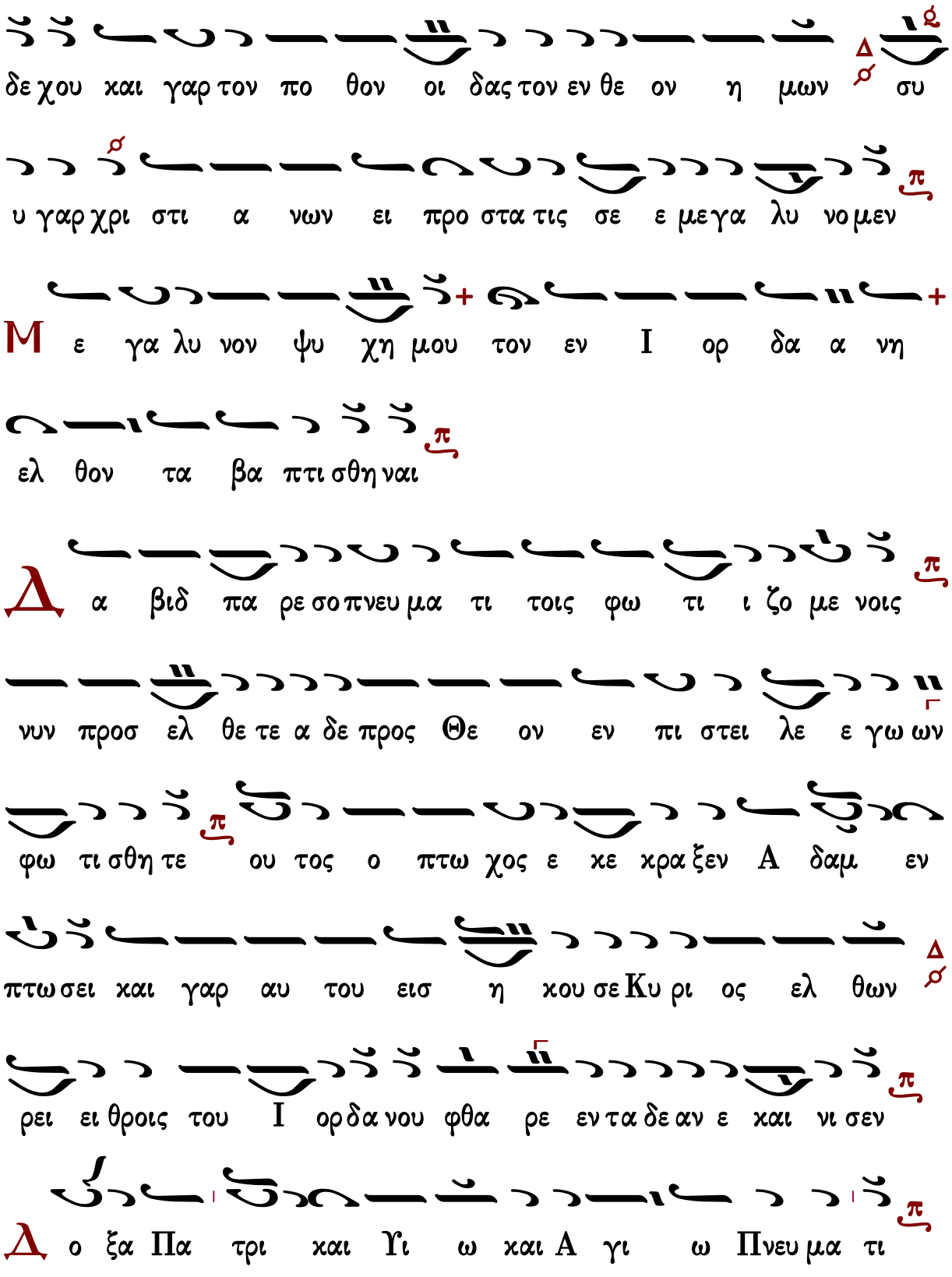
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν α′ κυρίου Κοσμᾶ
ᾠδὴ θ′

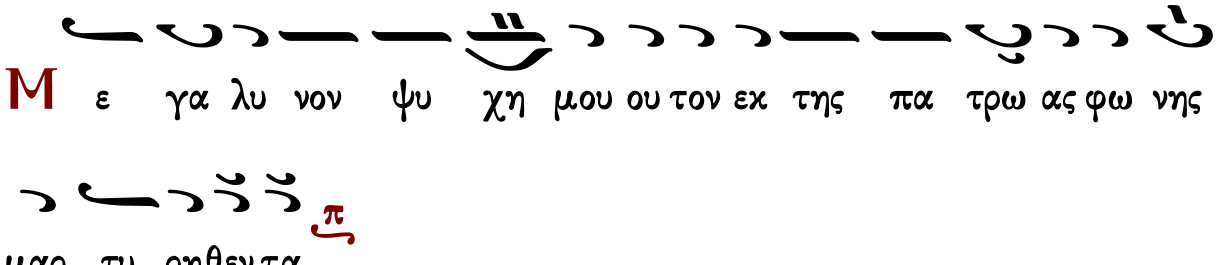
Ἦχος Πα

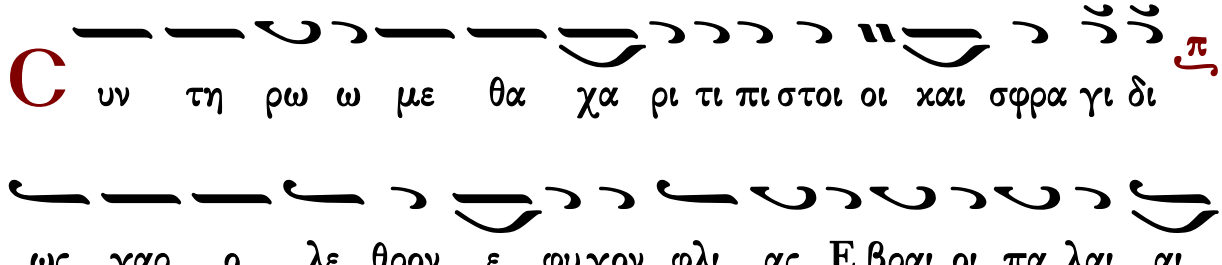
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.283#

δε χου και γαρ τον πο θον οι δας τον εν θε ον η μων σου
υ γαρ χρι στι α νων ει προ στα τις σε ε με γα λυ νο μεν
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου τον εν Ι ορ δα α νη
ελ θον τα βα πτι σθη ναι
Δ α βιδ πα ρε σο πνευ μα τι τοις φω τι ι ζο με νοις
νυν προσ ελ θε τε α δε προς Θε ον εν πι στει λε ε γω ων
φω τι σθη τε ου τος ο πτω χος ε κε κρα ξεν Α δαμ εν
πτω σει και γαρ αυ του εισ η κου σε Κυ ρι ος ελ θων
ρει ει θροις του Ι ορ δα νου φθα ρε εν τα δε αν ε και νι σεν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου τον υ πο Προ δρο μου το
βα πτι σμα λα βον τα
Ο Η σα ι ας λου σα σθε και κα θαρ θη η τε φα σκει
τας πο νη ρι ας εν αν τι α φε λε σθε Κυ ρι
ου οι δι ψων τες υ δωρ ε πι ζων πο ρευ ε σθε
ρα νει γαρ υ δωρ και νο ποι ον Χρι στος τοις προσ τρε
χου σιν αυ τω εν πι στει και προς ζω ην την α γη ρω
βα πτι ζει Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

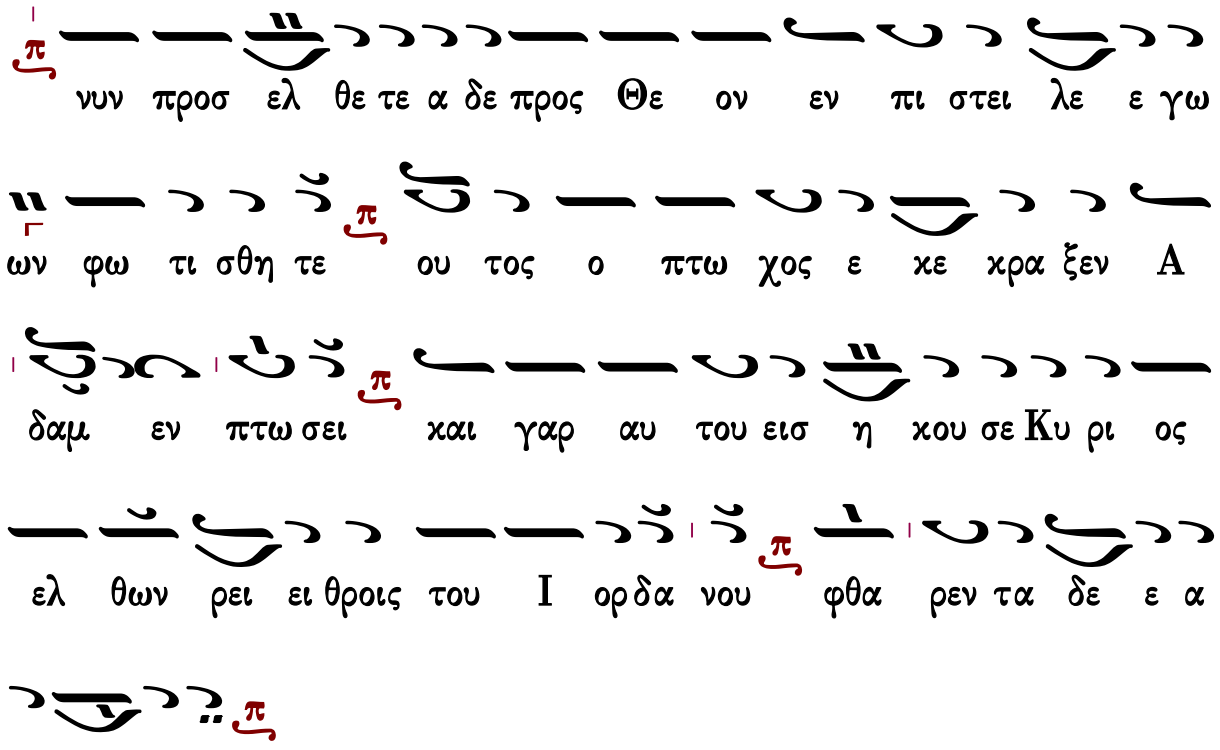
Κανὼν α′ κυρίου Κοσμᾶ
ᾠδὴ θ′

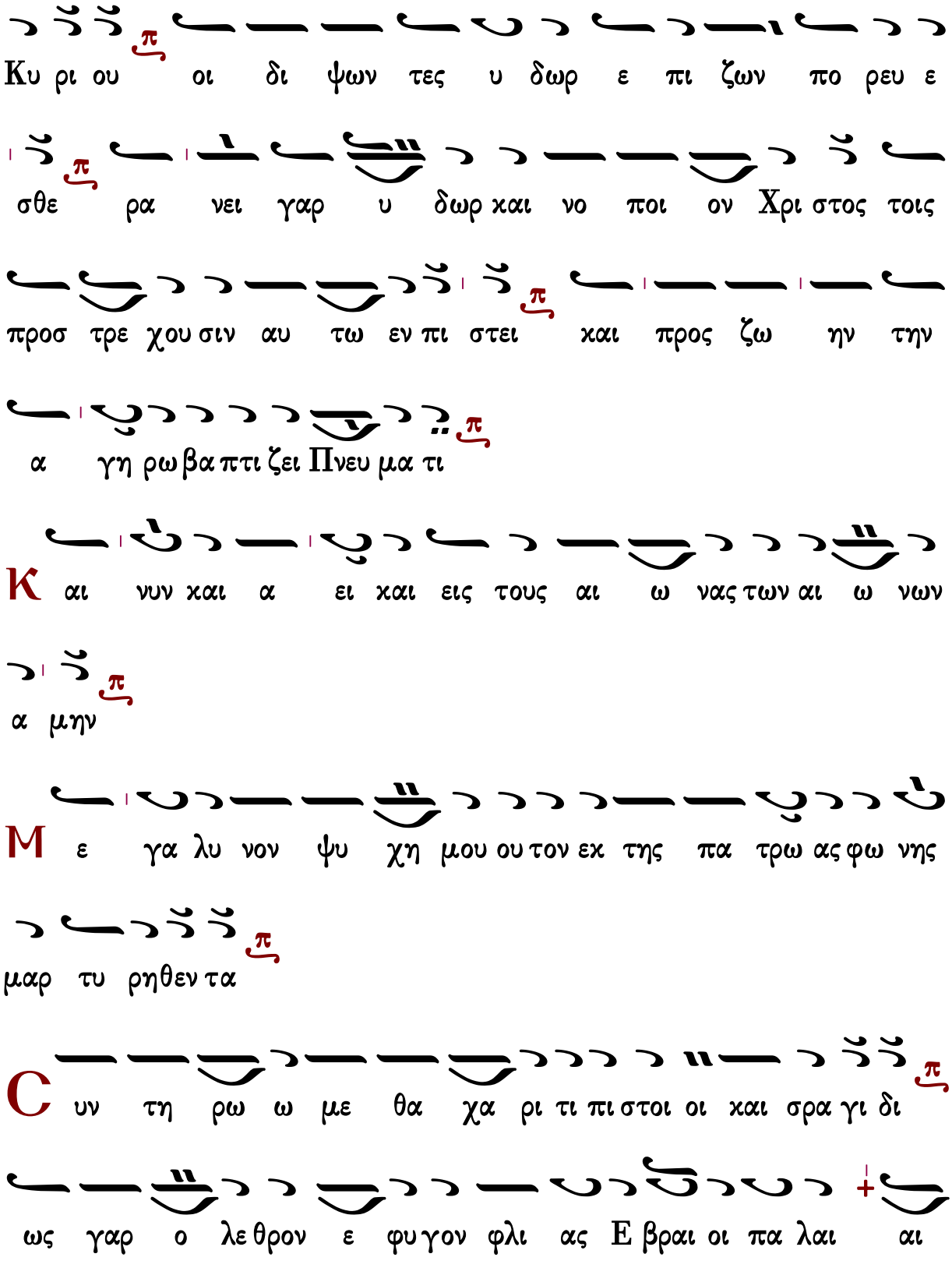
Ἦχος Πα

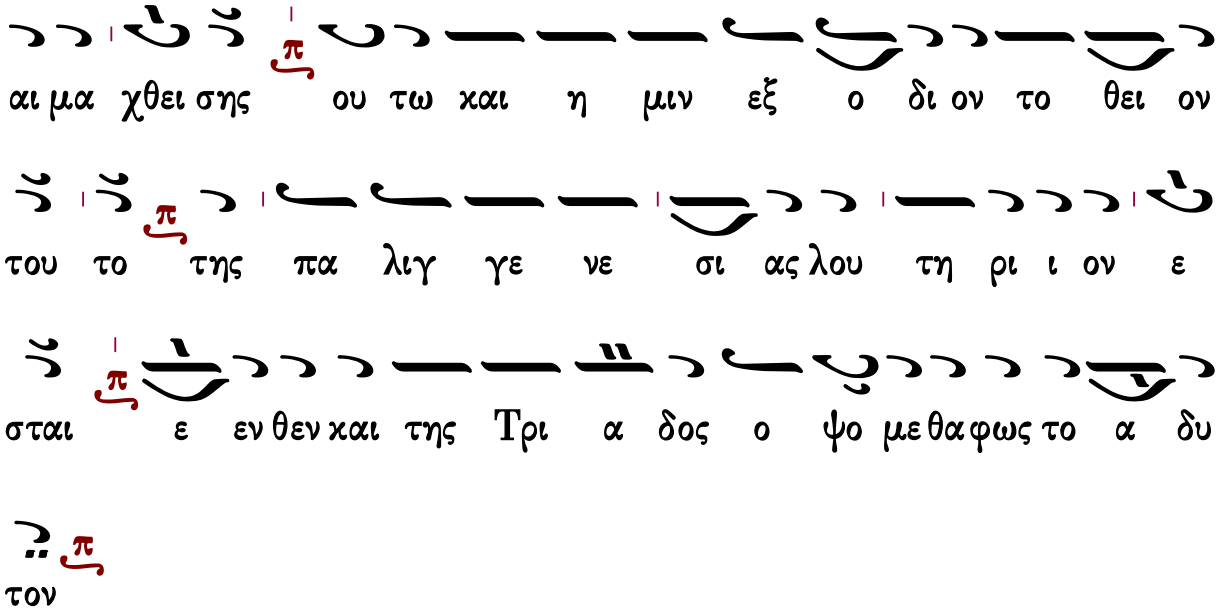
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.130*

νω στρα τευ μα των
λ πο ρει πα α σα γλωσ σα ευ φη μειν προς α ξι
αν ι λιγ γι α δε νους και υ περ χο σμι ος υ μνειν
σε Θε ε ο το χε ο μως α γα θη υ παρ χου σα την
πι στιν δε χου και γαρ τον πο θον οι δας τον εν θε ον
η μων σου υ γαρ χρι στι α νων ει προ στα τις σε
ε μεγα λυ νο μεν
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου τον εν Ι ορ δα νη ελ
θον τα βα πτι σθη ναι
Δ α βιδ πα ρε σο Πνευ μα τι τοις φω τι ι ζο με νοις

νυν προσ ελ θε τε α δε προς Θε ον εν πι στει λε ε γω
ων φω τι σθη τε ου τος ο πτω χος ε κε χρα ξεν Α
δαμ εν πτω σει και γαρ αυ του εισ η κου σε Κυ ρι ος
ελ θων ρει ει θροις του Ι ορ δα νου φθα ρεν τα δε ε α
νε και νι σε
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου ου τον υ πο Προ δρο ο μου
το βα πτι σμα λα βον τα
Ο Η σα ι ας λου σα σθε και κα θαρ θη η τε φα
σκει τας πο νη ρι ας εν αν τι α φε λε σθε

Κυ ρι ου οι δι ψων τες υ δωρ ε πι ζων πο ρευ ε
σθε ρα νει γαρ υ δωρ και νο ποι ον Χρι στος τοις
προσ τρε χου σιν αυ τω εν πι στει και προς ζω ην την
α γη ρω βα πτι ζει Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου ου τον εκ της πα τρω ας φω νης
μαρ τυ ρηθεν τα
C υν τη ρω ω με θα χα ρι τι πι στοι οι και σρα γι δι
ως γαρ ο λεθρον ε φυγον φλι ας Ε βραι οι πα λαι αι

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος β΄

[Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.]

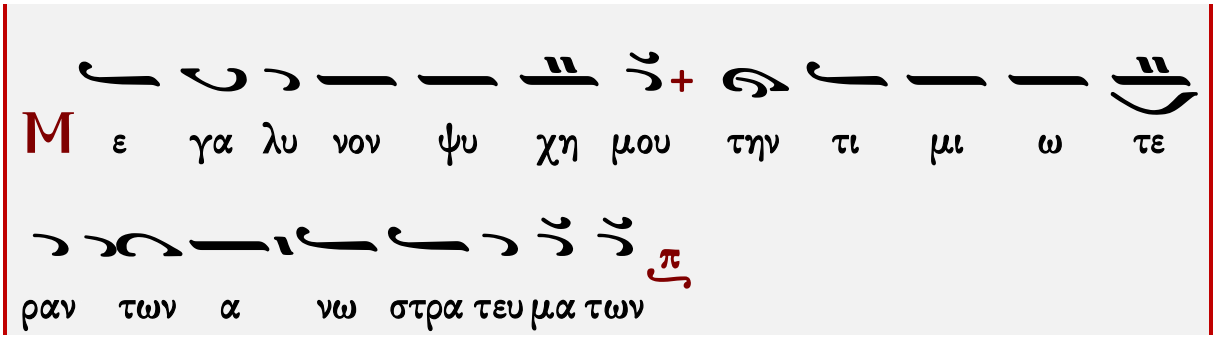
Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

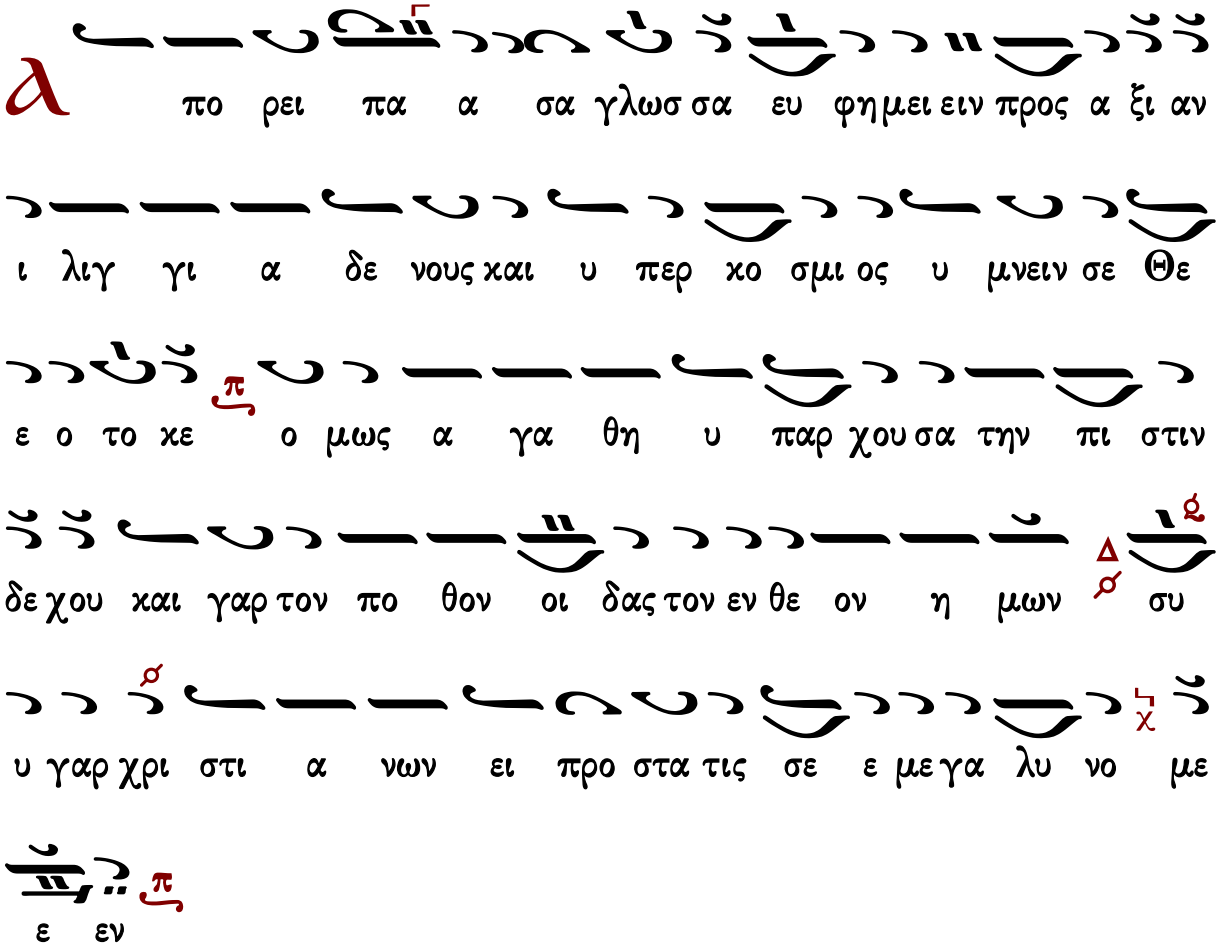
Ἀργὴ	Σύντομος
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου	
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)	

Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾨδὴ θ΄ — Ἦχος Πα — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Ειρμολόγιον 1903 σ.283#

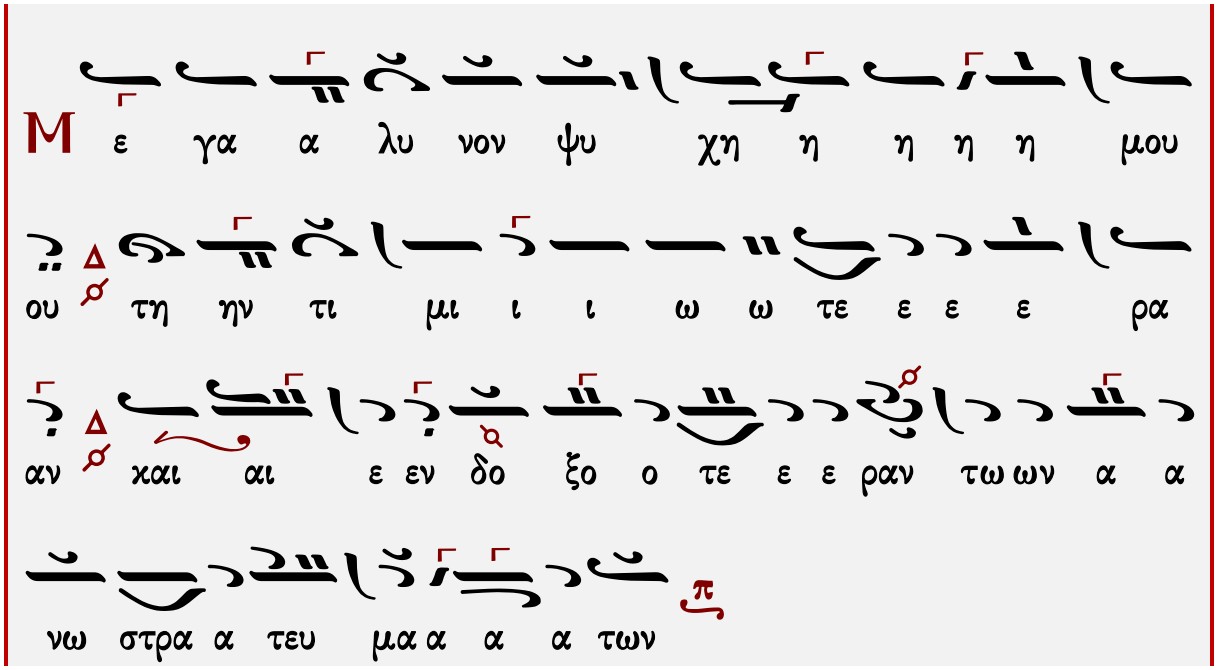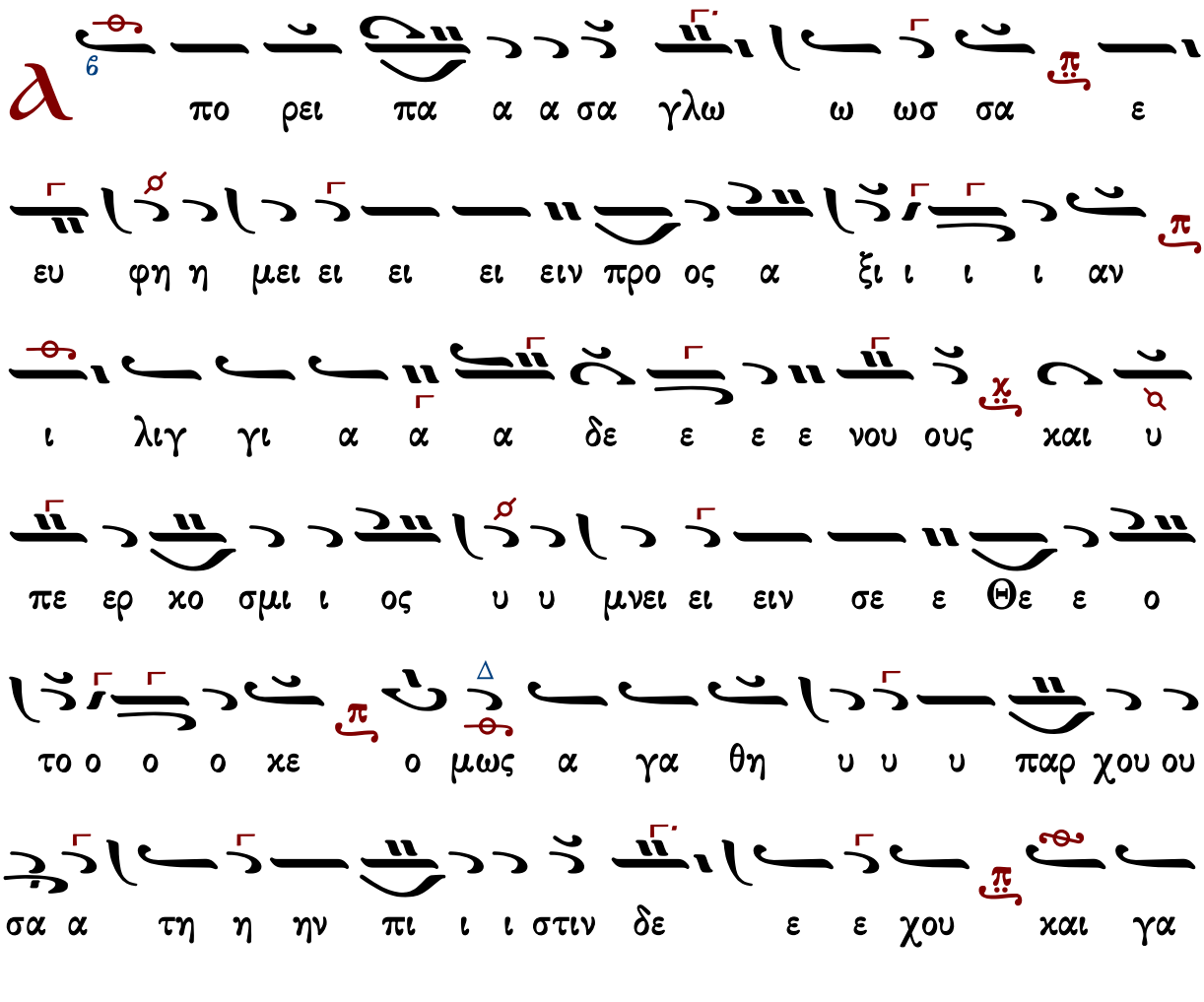

Ἀργὴ

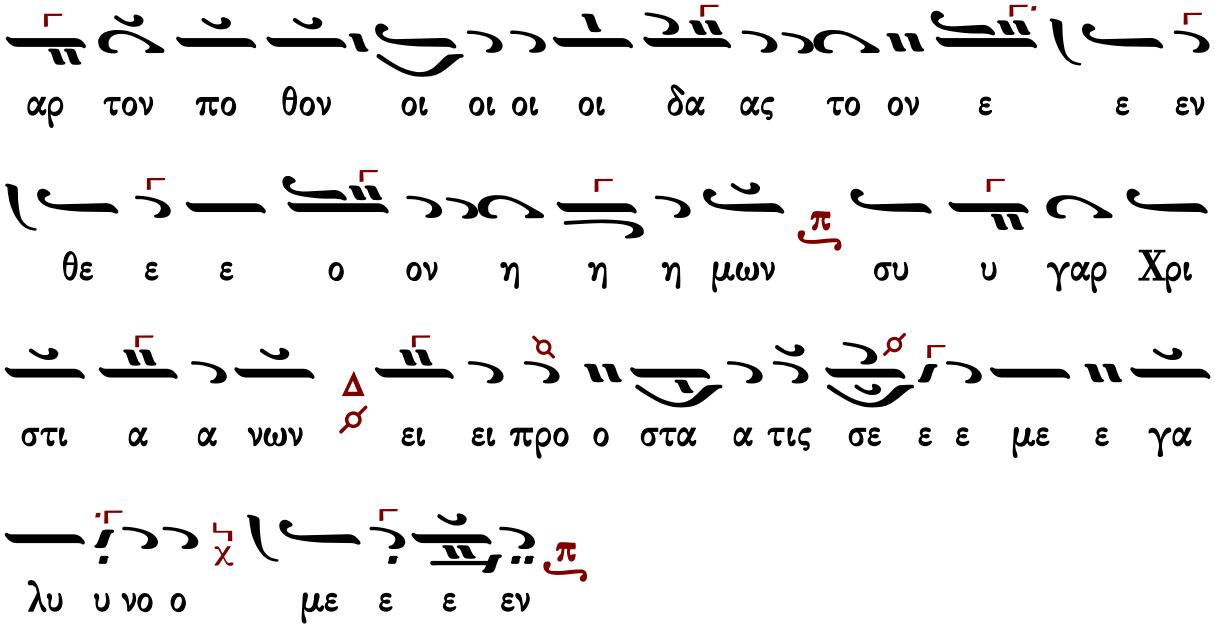
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος Πα

Ὠδὴ θ′

Μ ε γα α λυ νον ψυ χη η η η η μου
ου τη ην τι μι ι ι ω ω τε ε ε ε ρα
αν και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ραν τω ων α α
νω στρα α τευ μα α α α των

πο ρει πα α α σα γλω ω ωσ σα ε
ευ φη η μει ει ει ει ειν προ ος α ξι ι ι ι αν
ι λιγ γι α α α δε ε ε ε νου ους και υ
πε ερ χο σμι ι ος υ υ μνει ει ειν σε ε Θε ε ο
το ο ο ο χε ο μως α γα θη υ υ υ παρ χου ου
σα α τη η ην πι ι ι στιν δε ε ε χου και γα

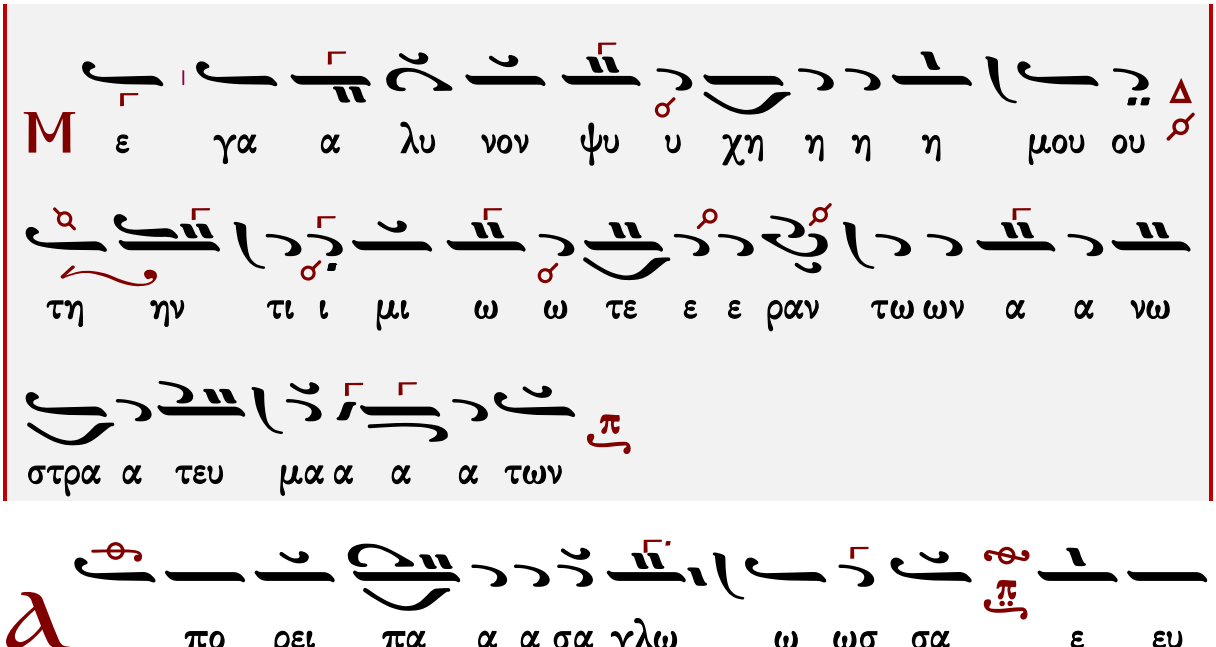

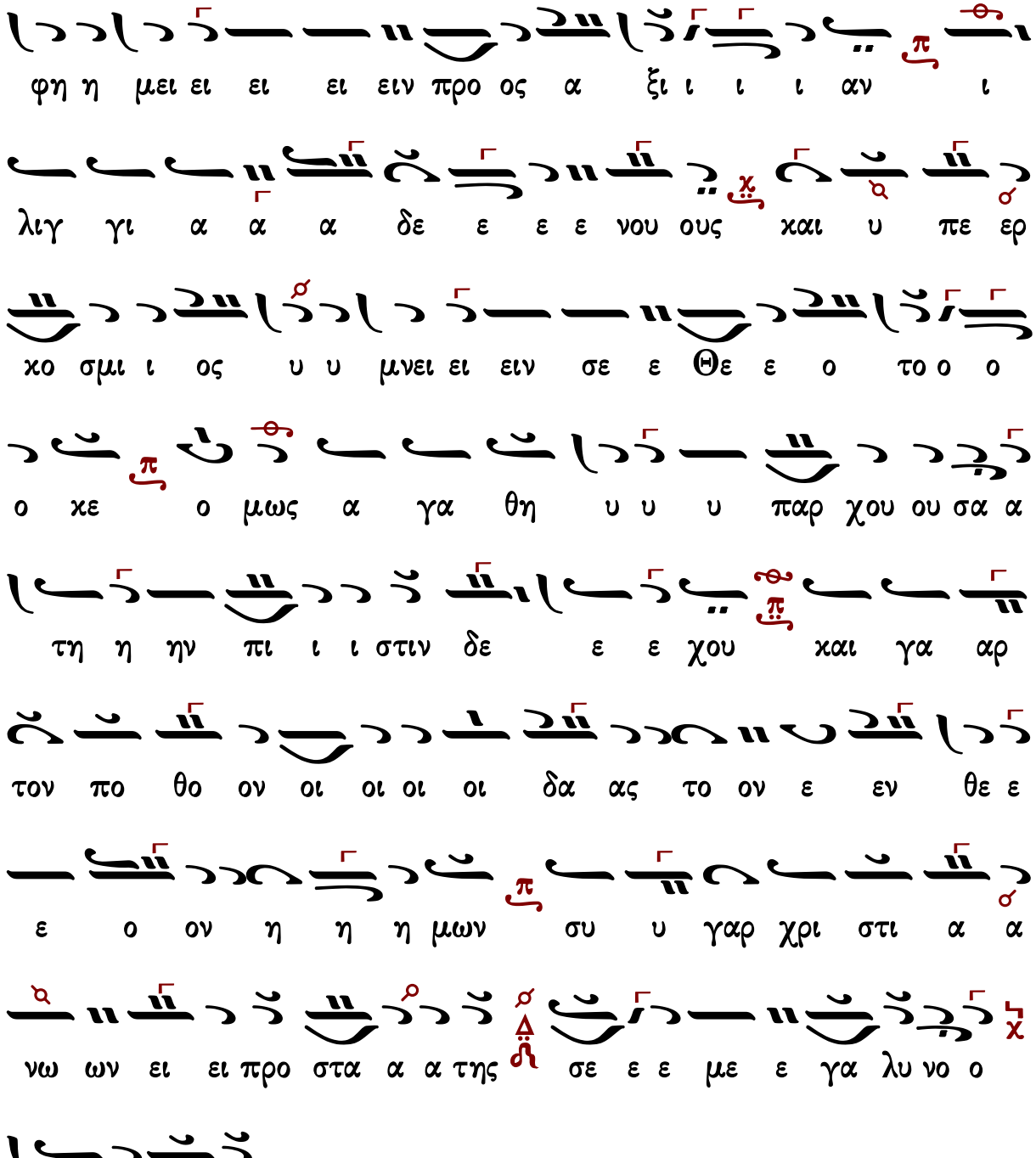
Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ὠδὴ θ′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.133*

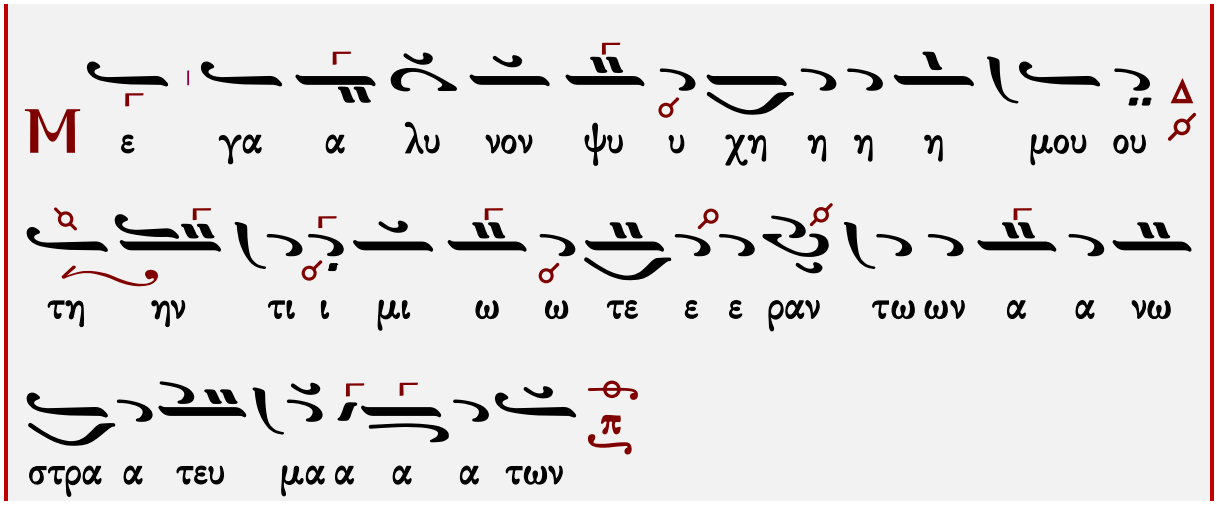

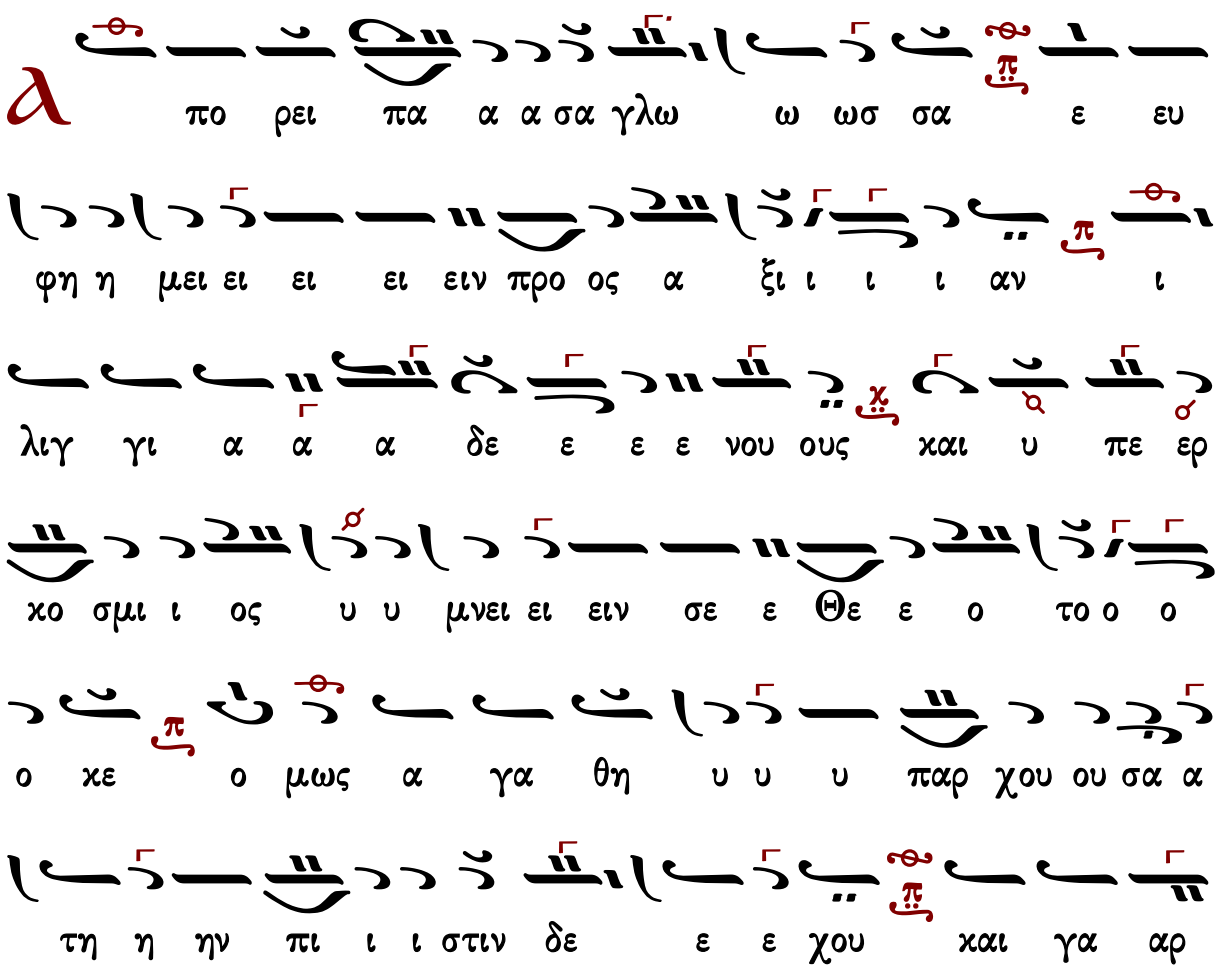

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.133*

τον πο θο ον οι οι οι οι δα ας το ον ε εν θε ε
ε ο ον η η η μων συ υ γαρ χρι στι α α
νω ων ει ει προ στα α α της σε ε ε με ε γα λυ νο ο
με ε ε εν

Τῶν Θεοφανείων, ἰαμβικαὶ

7-13 Ἰανουαρίου

ἦχος β΄

α Στείβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον, ἤπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον. Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων, ἔκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος, ῥώμῃ κραταιᾷ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

γ Ὅσοι παλαιῶν, ἐκλελύμεθα βρόχων, βορῶν λεόντων, συντεθλασμένων μύλας, ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα, λόγῳ πλέκοντες, ἐκ λόγων μελῳδίαν, ᾧ τῶν πρὸς ἡμᾶς, ἥδεται δωρημάτων.

δ Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας, ὑμνῶν προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν, ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην, σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀῤῥήτου Λόγου, ᾧ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

ε Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου, ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι, νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον, ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν, μόνοις προσιτήν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

ς Ἴμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ, ἤχῳ Πατήρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο. Ναί φησιν, οὗτος, συμφυὴς γόνος πέλων, φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους, Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

ζ Ἔφλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας, ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα, νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας, τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας, ὅλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται. Υἱοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι. Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης. Νῦν εὐλογείτω συντόνως τὸν αἴτιον, ἡ πρὶν τάλαινα τῶν ἐθνῶν παγκληρία.

Ἀργαὶ	Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)	

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.268#

ᾠδὴ γ΄

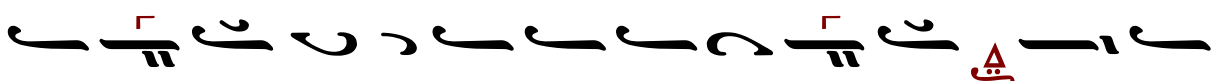

ται δω ω ρη μα των

ᾠδὴ δ΄

Πυρ σω καθ αρ θεις μυ στι κης θε ω ρι ι ας υ

μνων προ φη της την βρο των και νουρ γι ι αν ρη γνυ σι

γη η ρυν Πνευ μα τι κρο του με ε νην σαρ κω

σιν εμ φαι νου σαν αρ ρη του Λο γου ω των δυ να

στων τα κρα τη συν ε τρι βη

ᾠδὴ ε΄

χθρου ζο φω δους και βε βορ βο ρω με ε νου ι

ον κα θαρ σει Πνευ μα τος λε λου με ε νοι νε αν προ

σωρ μι σθη μεν α πλα νη τρι ι βον α γου σαν α

προ σι τον εις θυ μη δι αν μο νοις προ σι την οις

Θε ος κα τηλ λα γη
ᾠδὴ στ΄
μερ τον εξ ε φη νε συν παν ολ βι ι ω η
χω Πα τηρ ον γα στρο ο ος ε ξη ρευ ξα το ναι φη σιν
ου ου τος συμ φυ ης γο νος πε ε λων φω ταυ
γος ε ξω ρου σεν αν θρω πων γε νους Λο γος τε μου
ζων και βρο τος προ ο μη θει α
ᾠδὴ ζ΄
φλε ξε ρει θρω των δρα κον των τας κα α ρας ο
της κα μι ι ι νου την με ταρ σι ον φλο ο ο γα νε ους
φε ρου σαν ευ σε βεις κα τευ να α σας την δυσ κα θε
κτον α χλυν εξ α μαρ τι ι ι ας ο λην πλυ νει δε τη

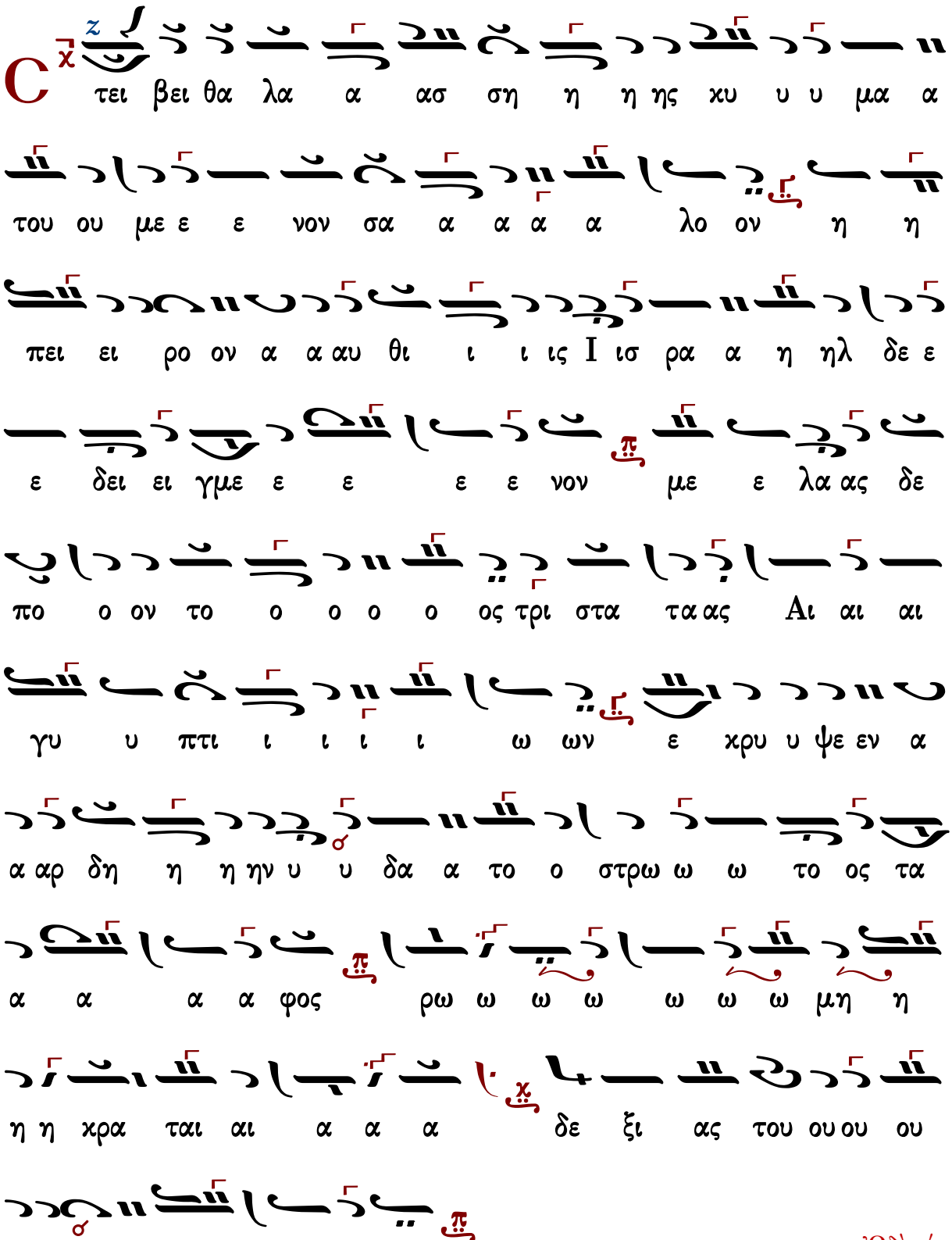
Πέτρου Λαμπαδαρίου

θὶς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφρὰς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

ᾨδὴ α΄

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.120*

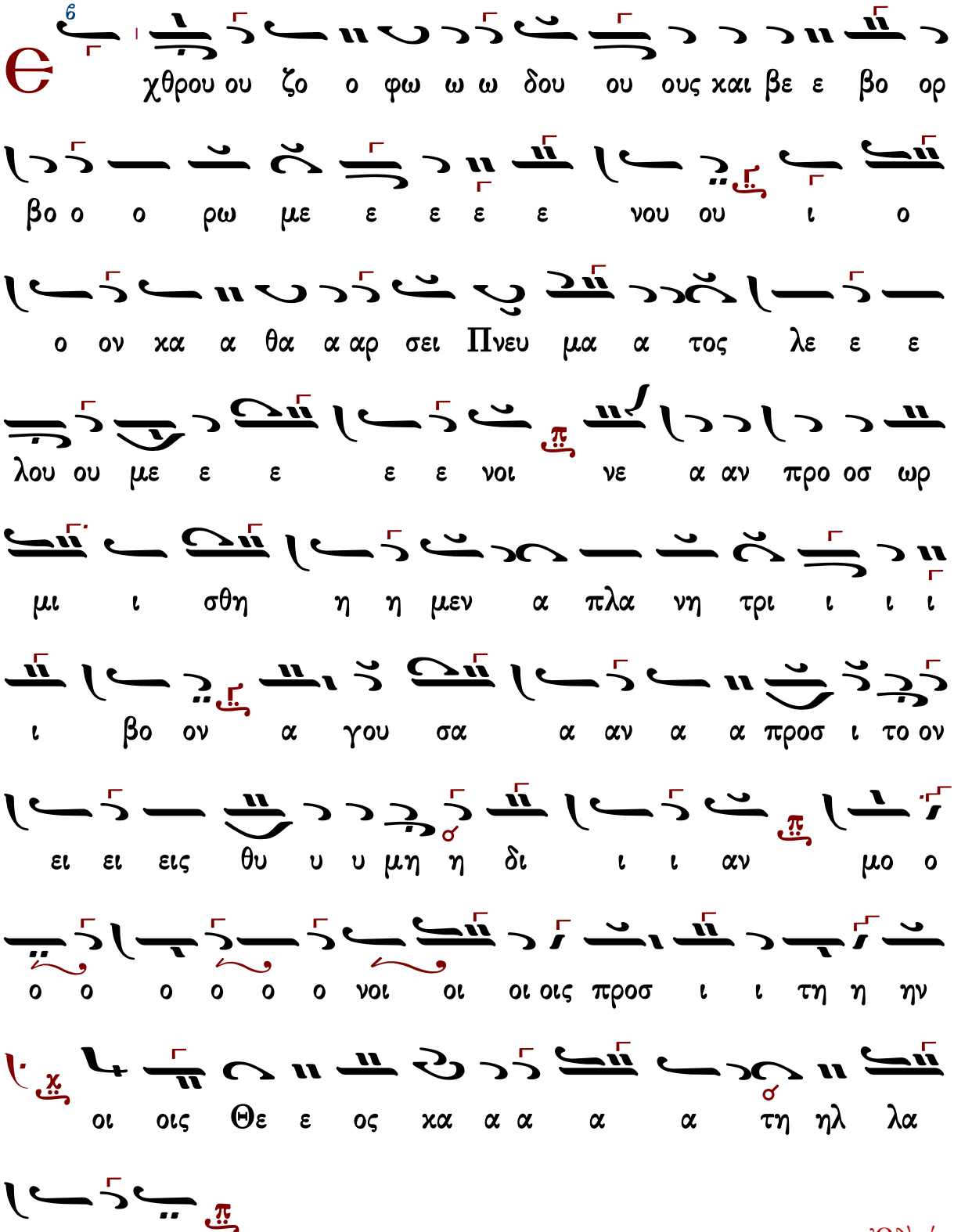

τει βει θα λα α ασ ση η η ης χυ υ υ μα α
του ου με ε ε νον σα α α α α λο ον η η
πει ει ρο ον α α αυ θι ι ι ις Ι ισ ρα α η ηλ δε ε
ε δει ει γμε ε ε ε ε νον με ε λα ας δε
πο ο ον το ο ο ο ο ος τρι στα τα ας Αι αι αι
γυ υ πτι ι ι ι ι ω ων ε χρυ υ ψε εν α
α αρ δη η η ην υ υ δα α το ο στρω ω ω το ος τα
α α α α φος ρω ω ω ω ω ω ω μη η
η η χρα ται αι α α α δε ξι ας του ου ου ου
ου Δε ε σπο ο ο του

Ὠδὴ γ΄

Ο
σοι οι οι οι πα λαι αι ω ω ω ων ε ε εχ λε ε
λυ υ με ε ε θα βρο ο ο ο ο χω ων βο ρω
ω ων λε ε ο ο ον τω ω ων συν τε ε θλα α σμε ε ε
νω ων μυ υ υ υ υ λας α γαλ λι ω ω ω ω
με ε ε ε ε ε εν χαι αι αι πλα α τυ υ νω ω ω
μεν στο ο ο ο ο μα α λο ο γω ω πλε ε χο
ο ον τε ες εχ λο ο ο γων με ε λω ω ω δι ι ι ι
ι ι αν ω ω ω ω ω ω ω τω ω ω ων
προς η η μα ας χορὸς α′ η η δε ε ται δω ω ω ω
ω ρη η μα α α των
Ὠδὴ δ′

Π υρ σω ω χα α θα αρ θει ει ει εις μυ υ υ στι ι
χη ης θε ε ε ω ω ρι ι ι ι ι α ας υ
μνω ω ων προ ο φη η η τη η η ης τη η ην βρο ο
των χαι αι νου ου ουρ γι ι ι ι αν ρη γνυ σι γη
η η ρυ υ υ υ υν Πνευ μα α τι χρο ο ο του
με ε ε ε ε νη ην σαρ χω σι ι ιν ε εμ
φαι νου ου ου σα αν α α αρ ρη η η του ου Λο
ο ο γου ω ω ω ω ω ω ω ω τω ω ω ων
δυ να α στω ων τα χρα α τη συ υ υ υν ε ε
τρι ι ι βη

Ὠδὴ ε΄

χθρου ου ζο ο φω ω ω δου ου ους και βε ε βο ορ
βο ο ο ρω με ε ε ε ε νου ου ι ο
ο ον χα α θα α αρ σει Πνευ μα α τος λε ε ε
λου ου με ε ε ε ε νοι νε α αν προ οσ ωρ
μι ι σθη η η μεν α πλα νη τρι ι ι ι
ι βο ον α γου σα α αν α α προσ ι το ον
ει ει εις θυ υ υ μη η δι ι ι αν μο ο
ο ο ο ο ο ο νοι οι οι οις προσ ι ι τη η ην
οι οις Θε ε ος χα α α α α τη ηλ λα
α α γη
Ὠδὴ ς΄

μερ το ο ον ε εξ ε φη νε ε συ υ υν πα
α αν ολ βι ι ι ω η χω ω Πα α α τηρ ον
γα στρο ο ο ος ε εξ η η η ρε ευ ξα α α
το ναι φη σιν ου ου ου το ο ο ο ο ο ος συ υ υμ
φυ υ ης γο νο ος πε ε ε ε λω ων φω ταυ
γο ο ος ε εξ ω ρου σε εν α α αν θρω ω ω πω ων
γε ε ε νους Λο ο ο ο ο ο ο γο ο
ο ος τε μου ου ζω ων και βρο τος προ ο ο ο μη η
θει ει ει α
φλε ξε ρει ει ει θρω ω ω ω τω ω ων δρα α

Ὠδὴ ζ΄

χο ον τω ω ων τας χα α α α α ρα ας ο της χα
μι ι ι νου ου ου ου τη η ην με ε ταρ σι ι ι ο ον
φλο ο ο ο ο γα νε ε ου ους φε ρου
ου ου σα α α αν ε ε ευ σε ε βει εις χα α α τευ
να α α α α σα ας τη ην δυ υσ χα α θε ε χτο
ον α χλυν ε εξ α α α μα αρ τι ι ι ι ι
ας ο ο ο ο λη η η ην πλυ υ νει ει ει
δε ε ε τη η δρο σω του Πνε ε ε ευ μα α α
το ος
Ὠδὴ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με εν

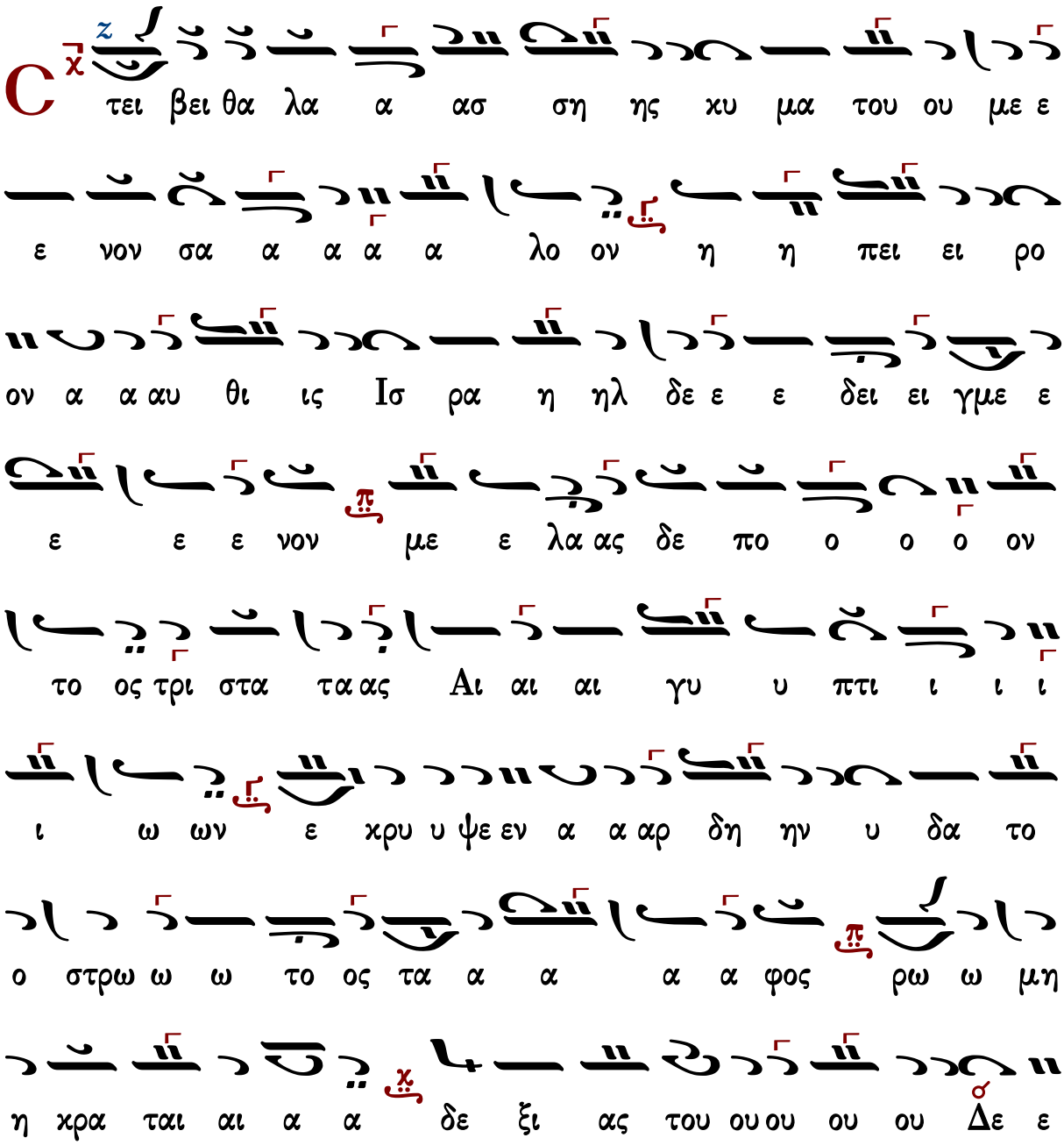
τον Κυ υ υ ρι ον
λευ θε ρα α α μεν η χτι ι σις γνω
ω ω ρι ι ζε ε ε ε ται υι οι οι δε ε
φω ω το ος οι πριν ε ε σχο ο ο τι σμε ε ε ε ε
νοι οι μο νο ος στε ε να α α ζει ει ει του σχο
του ους ο ο ο προ ο στα α α α α της νυν
ε ε ευ λο ο γει ει ει τω συν το ο νως τον αι αι
αι τι ι ι ι ον η πρι ι ι ι ι ι ιν τα
α λαι αι αι να α α των ε θνων πα α α α
αγ χλη η ρι ι ι α α α α α α

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)[14]

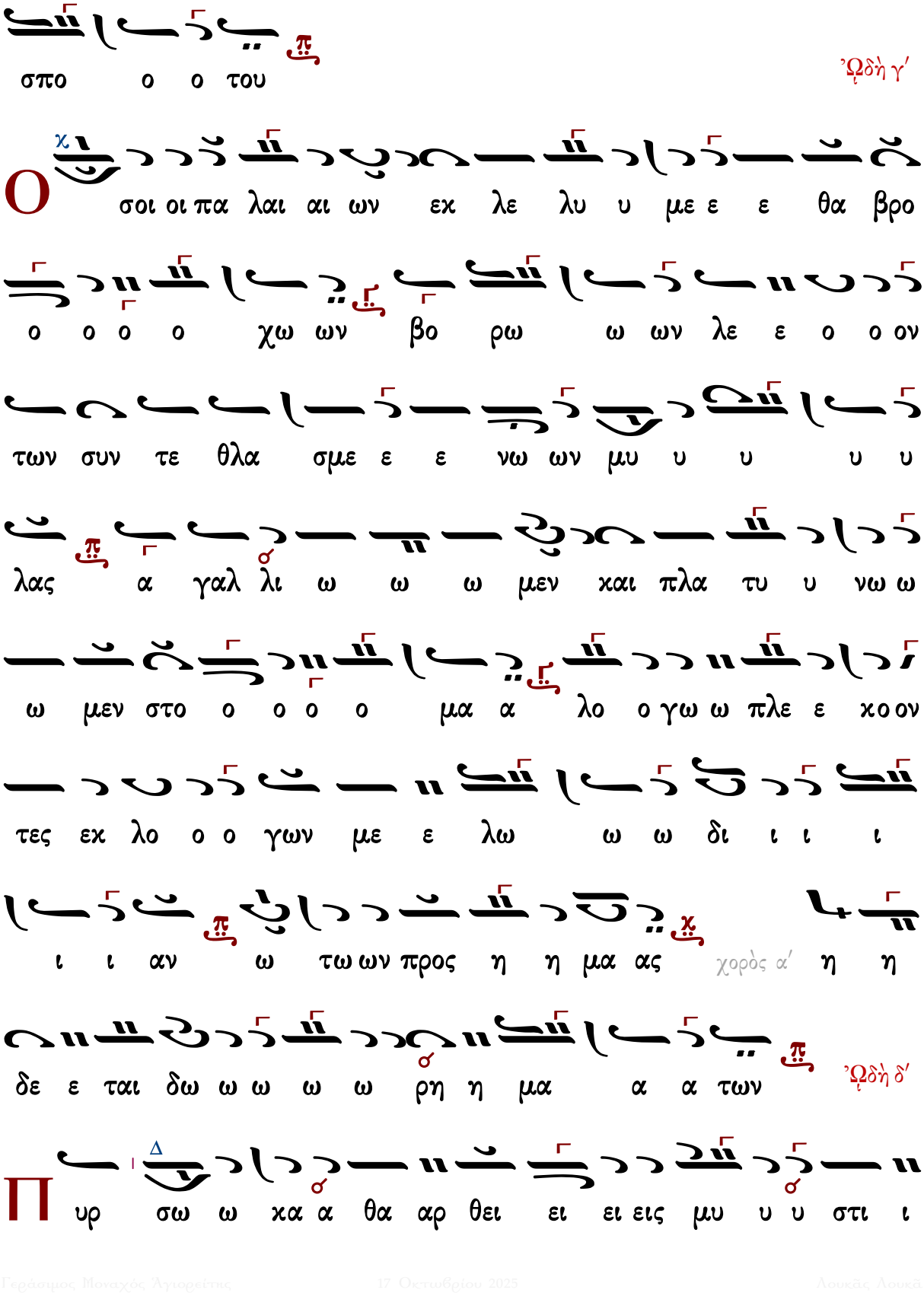
᾽Ωδὴ α΄

᾽Ηχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.120*

14 Εἰς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν.

σπο ο ο του
Ὠδὴ γ΄
Ο σοι οι πα λαι αι ων εκ λε λυ υ με ε ε θα βρο
ο ο ο ο χω ων βο ρω ω ων λε ε ο ο ον
των συν τε θλα σμε ε ε νω ων μυ υ υ υ υ
λας α γαλ λι ω ω ω μεν και πλα τυ υ νω ω
ω μεν στο ο ο ο ο μα α λο ο γω ω πλε ε κο ον
τες εκ λο ο ο γων με ε λω ω ω δι ι ι ι
ι ι αν ω τω ων προς η η μα ας χορὸς α΄ η η
Ὠδὴ δ΄
δε ε ται δω ω ω ω ρη η μα α α των
Πυρ σω ω κα α θα αρ θει ει ει εις μυ υ υ στι ι

χη ης θε ε ε ω ω ρι ι ι ι ι α ας υ

μνω ω ων προ ο φη η η τη η η ης τη η ην βρο ο

των χαι αι νου ου ουρ γι ι ι ι αν ρη γνυ υ

σι ι γη η η ρυν Πνευ μα α τι χρο ο ο του με

ε ε ε ε νη ην σαρ χω σι ι ιν ε εμ φαι

νου ου ου σα αν α α αρ ρη η η του ου Λο ο ο

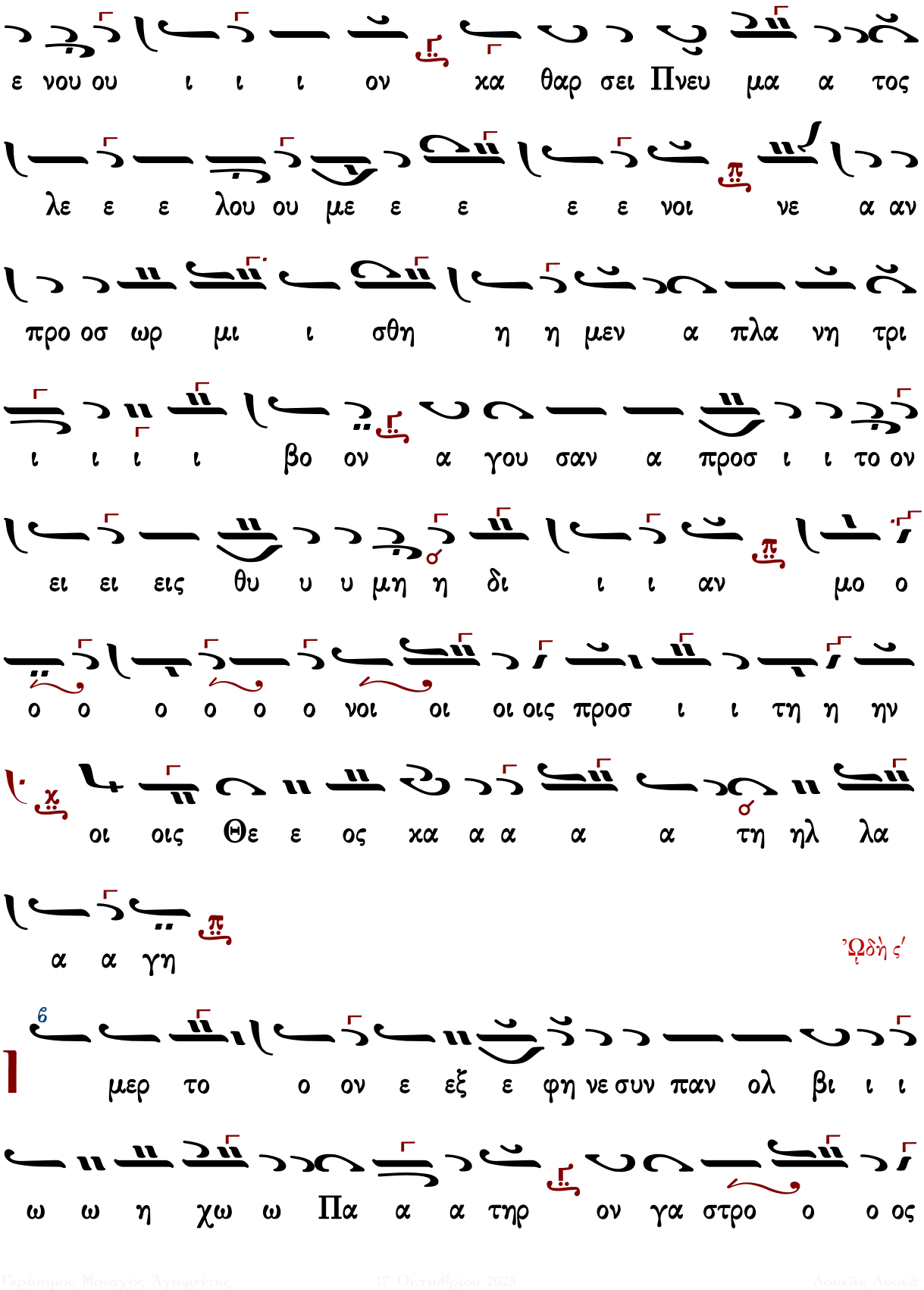
γου ω ω ω ω ω ω ω ω τω ω ω ων δυ

να α στω ων τα χρα α τη συ υ υ υν ε ε τρι

ι ι βη

Ἦχος δ΄ ἡ ε΄

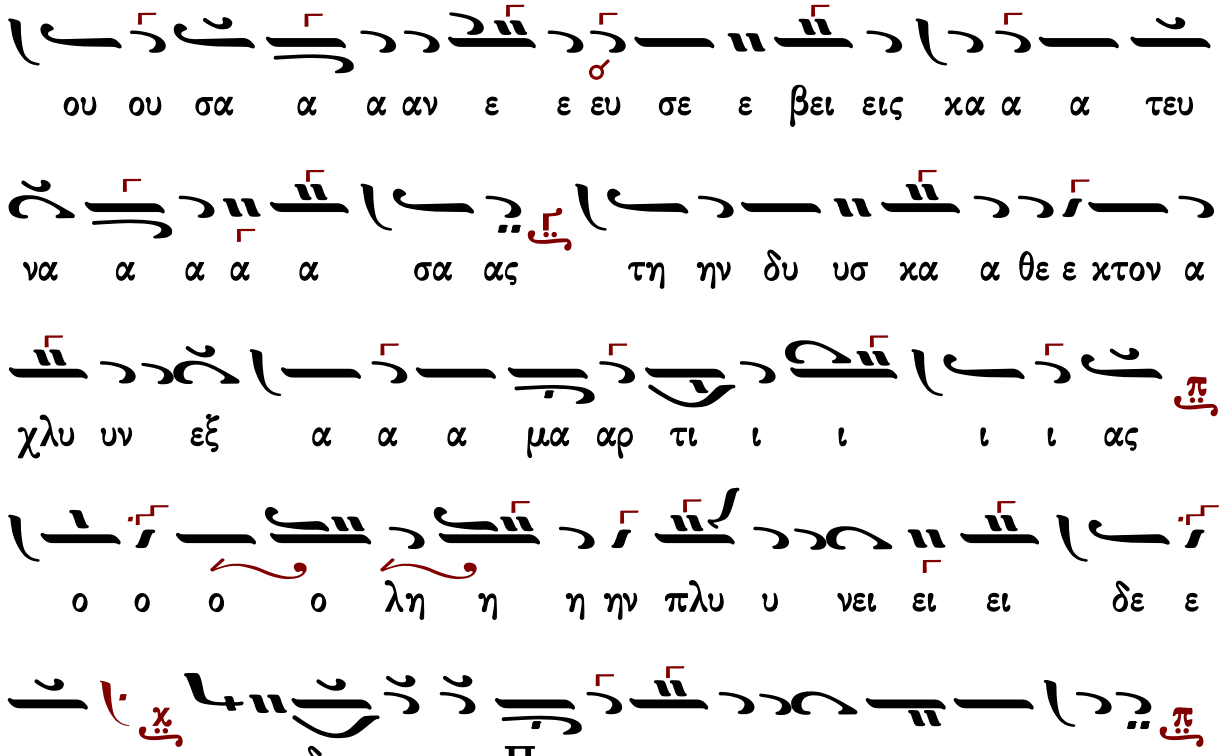
χθρου ου ζο ο φω ω ω δους χαι βε βορ βο ρω με

ε νου ου ι ι ι ον κα θαρ σει Πνευ μα α τος
λε ε ε λου ου με ε ε ε ε νοι νε α αν
προ οσ ωρ μι ι σθη η η μεν α πλα νη τρι
ι ι ι ι βο ον α γου σαν α προσ ι ι το ον
ει ει εις θυ υ υ μη η δι ι ι αν μο ο
ο ο ο ο ο ο νοι οι οι οις προσ ι ι τη η ην
οι οις Θε ε ος κα α α α α τη ηλ λα
α α γη
μερ το ο ον ε εξ ε φη νε συν παν ολ βι ι ι
ω ω η χω ω Πα α α τηρ ον γα στρο ο ο ος

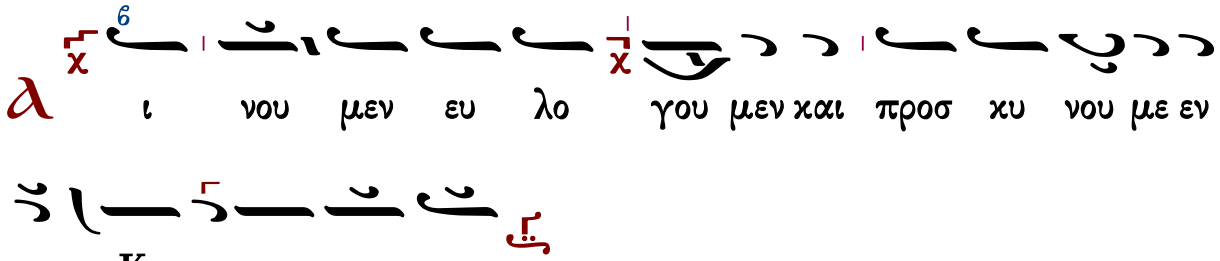
Ὠδὴ ς΄

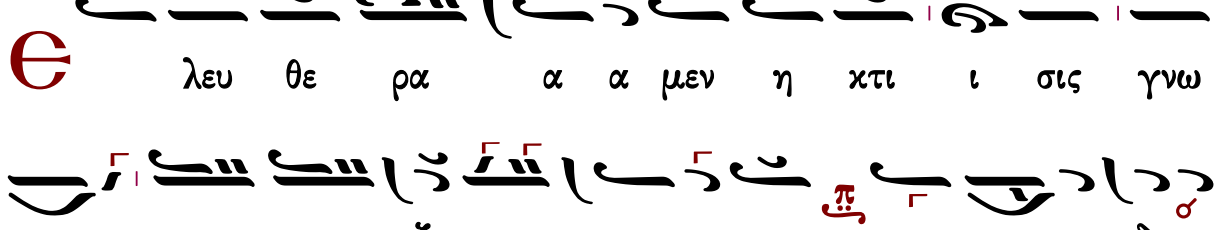
ε εξ η η η ρε ευ ξα α α το ναι φη σι
ιν ου ου τος συμ φυ η ης γο νο ος πε ε ε ε ε
λω ων φω ταυ γο ο ος ε εξ ω ρου σε εν
α α αν θρω ω ω πω ων γε ε ε νους Λο ο
ο ο ο ο ο ο γο ο ο ος τε μου ου ζω ων χαι
βρο τος προ ο ο ο ο μη η θει ει ει α
φλε ξε ρει ει ει θρω ω ω ω τω ω ων δρα α
χο ον τω ω ων τας χα α α α α ρα ας ο της χα
μι ι ι νου ου ου ου τη η ην με ε ταρ σι ι ι ο ον
φλο ο ο ο ο γα νε ε ου ους φε ρου

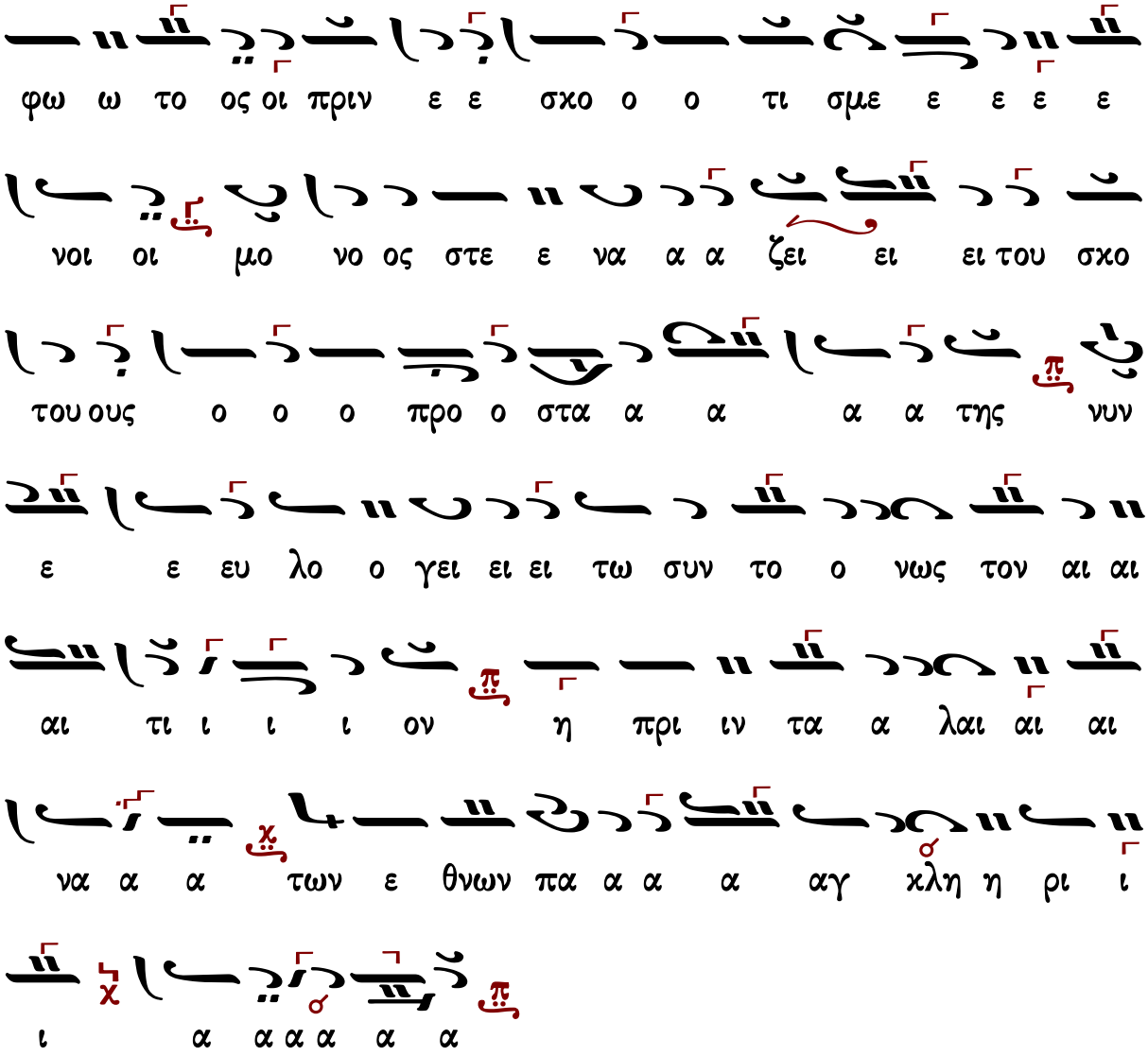
Ὠδὴ ζ΄

ου ου σα α α αν ε ε ευ σε ε βει εις χα α α τευ
να α α α α σα ας τη ην δυ υσ χα α θε ε χτον α
χλυ υν εξ α α α μα αρ τι ι ι ι ι ας
ο ο ο ο λη η η ην πλυ υ νει ει ει δε ε
ε τη η δρο σω του Πνε ε ε ευ μα α α το ος

Ὠδὴ η΄

ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με εν
τον Κυ υ υ ρι ον

λευ θε ρα α α μεν η χτι ι σις γνω
ω ω ρι ι ζε ε ε ε ται υι οι οι δε ε

ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ΄ κανὼν α΄ — ἦχος β΄

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Δαβὶδ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις· νῦν προσέλθετε, ᾇδε πρὸς Θεόν, ἐν πίστει λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδὰμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε Κύριος ἐλθών, ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Ὁ Ἡσαΐας λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει· τάς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστός, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς πατρῴας φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγῖδι· ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιᾶς Ἑβραῖοι πάλαι αἱμαχθείσης· οὕτω καὶ ἡμῖν, ἐξόδιον τὸ θεῖον τοῦτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται· ἔνθεν καὶ τῆς Τριάδος, ὀψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.

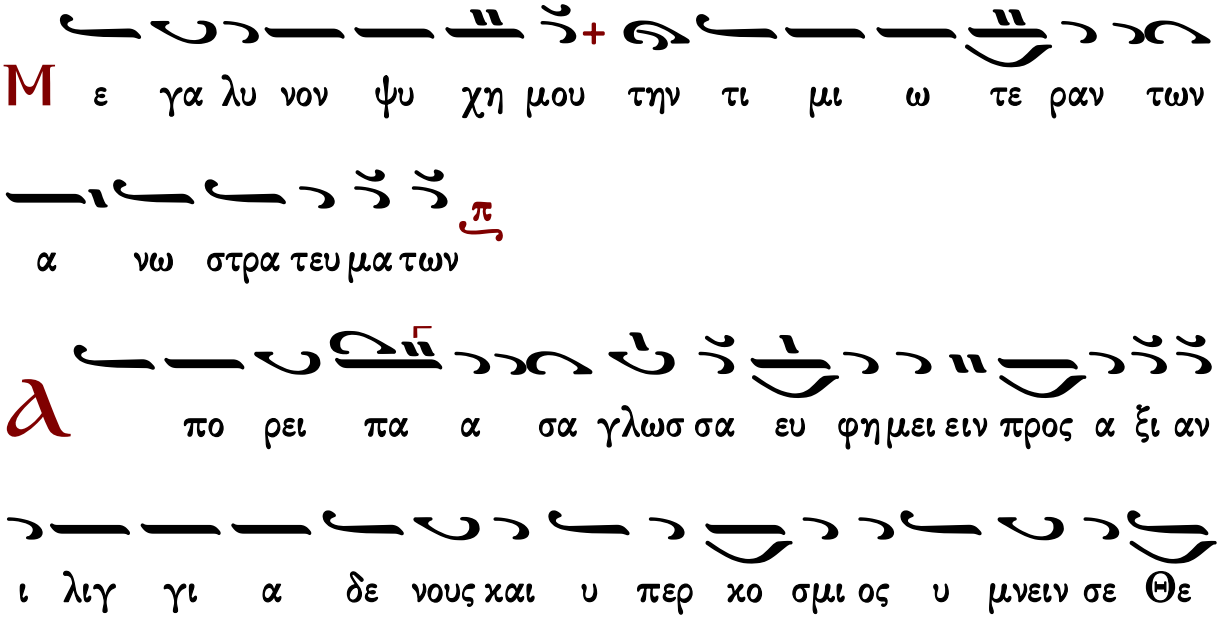
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

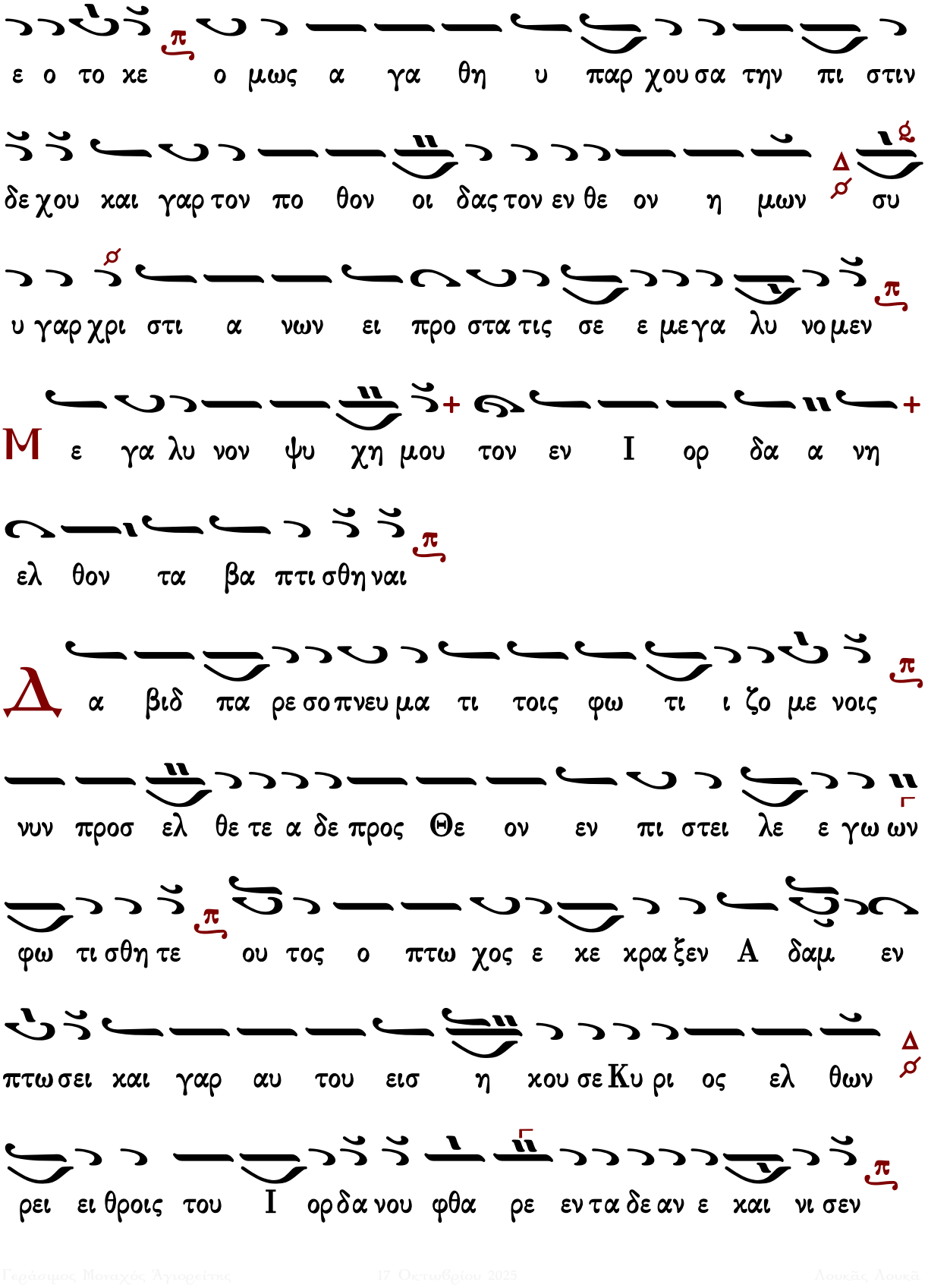
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

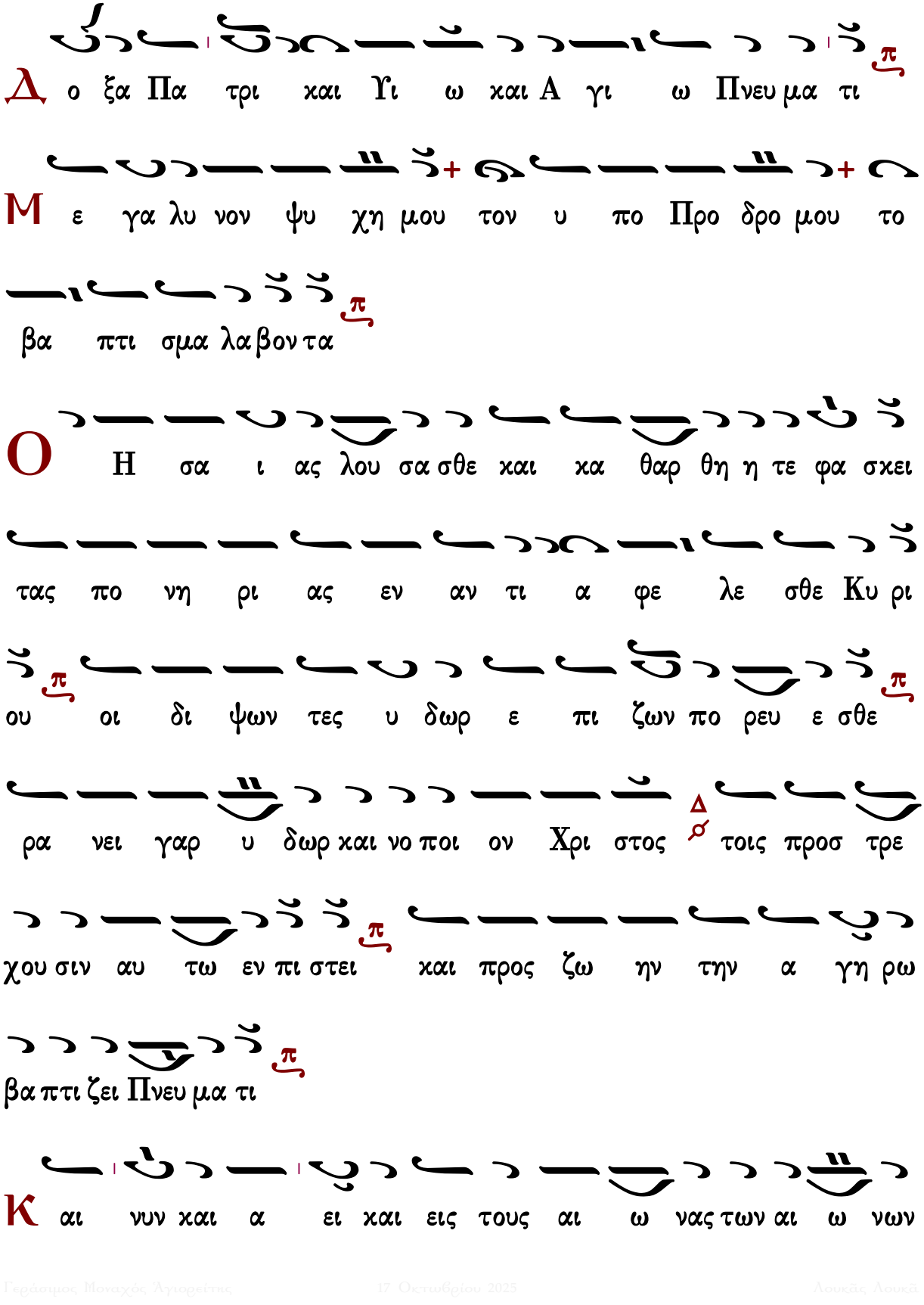
Κανὼν α′ κυρίου Κοσμᾶ
ᾠδὴ θ′

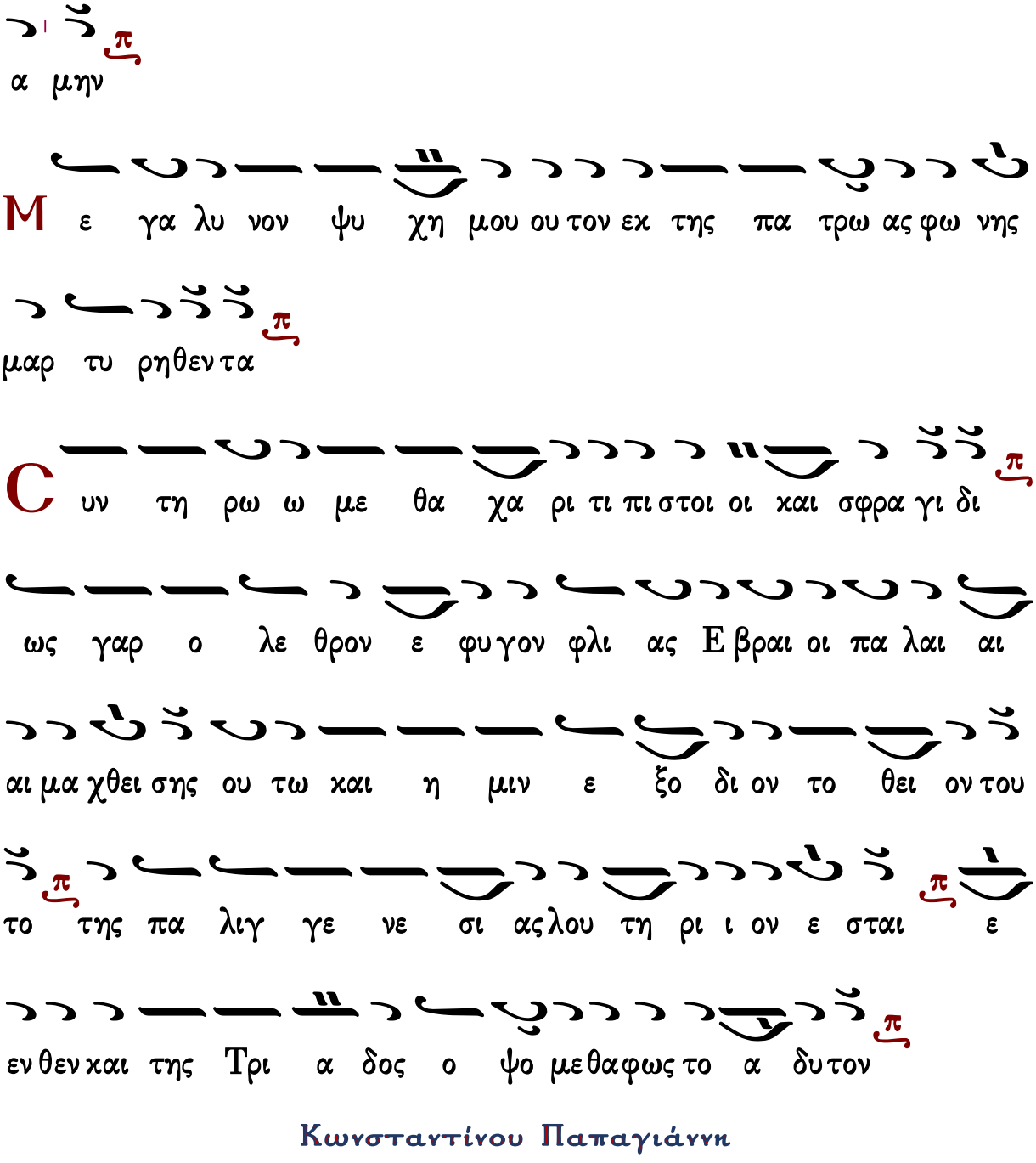
Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.283#

ε ο το κε ο μως α γα θη υ παρ χου σα την πι στιν
δε χου και γαρ τον πο θον οι δας τον εν θε ον η μων σου
υ γαρ χρι στι α νων ει προ στα τις σε ε με γα λυ νο μεν
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου τον εν Ι ορ δα α νη
ελ θον τα βα πτι σθη ναι
Δ α βιδ πα ρε σο πνευ μα τι τοις φω τι ι ζο με νοις
νυν προσ ελ θε τε α δε προς Θε ον εν πι στει λε ε γω ων
φω τι σθη τε ου τος ο πτω χος ε κε κρα ξεν Α δαμ εν
πτω σει και γαρ αυ του εισ η κου σε Κυ ρι ος ελ θων
ρει ει θροις του Ι ορ δα νου φθα ρε εν τα δε αν ε και νι σεν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Με γα λυ νον ψυ χη μου τον υ πο Προ δρο μου το
βα πτι σμα λα βον τα
Η σα ι ας λου σα σθε και κα θαρ θη η τε φα σκει
τας πο νη ρι ας εν αν τι α φε λε σθε Κυ ρι
ου οι δι ψων τες υ δωρ ε πι ζων πο ρευ ε σθε
ρα νει γαρ υ δωρ και νο ποι ον Χρι στος τοις προσ τρε
χου σιν αυ τω εν πι στει και προς ζω ην την α γη ρω
βα πτι ζει Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

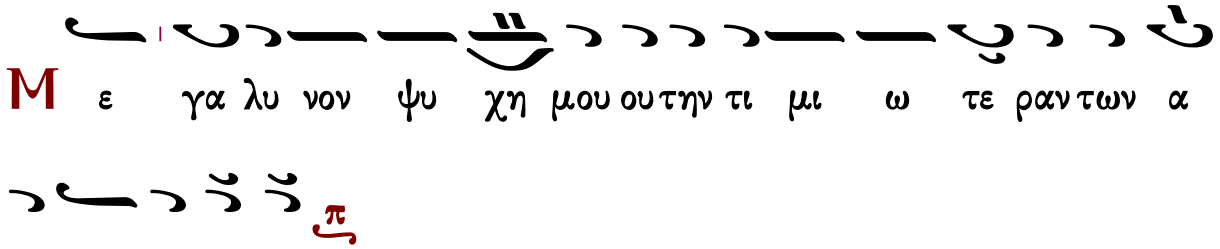

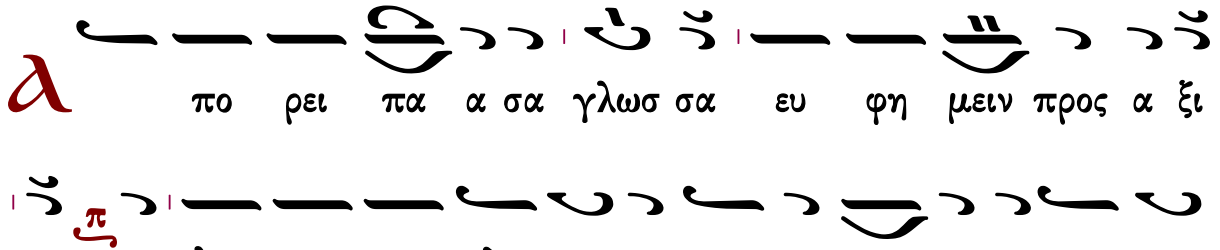
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

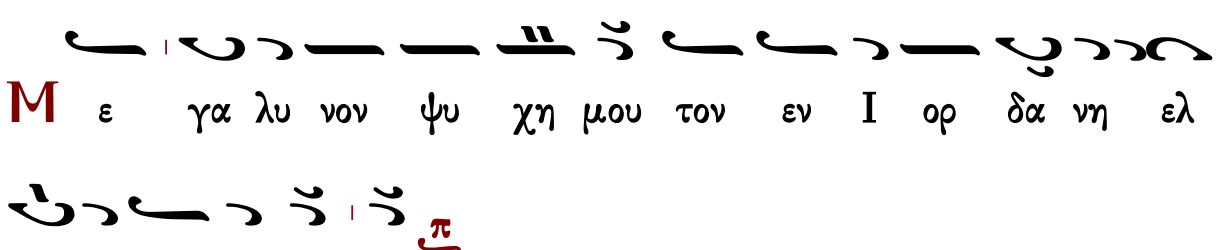
Κανὼν α΄ κυρίου Κοσμᾶ
ᾠδὴ θ΄

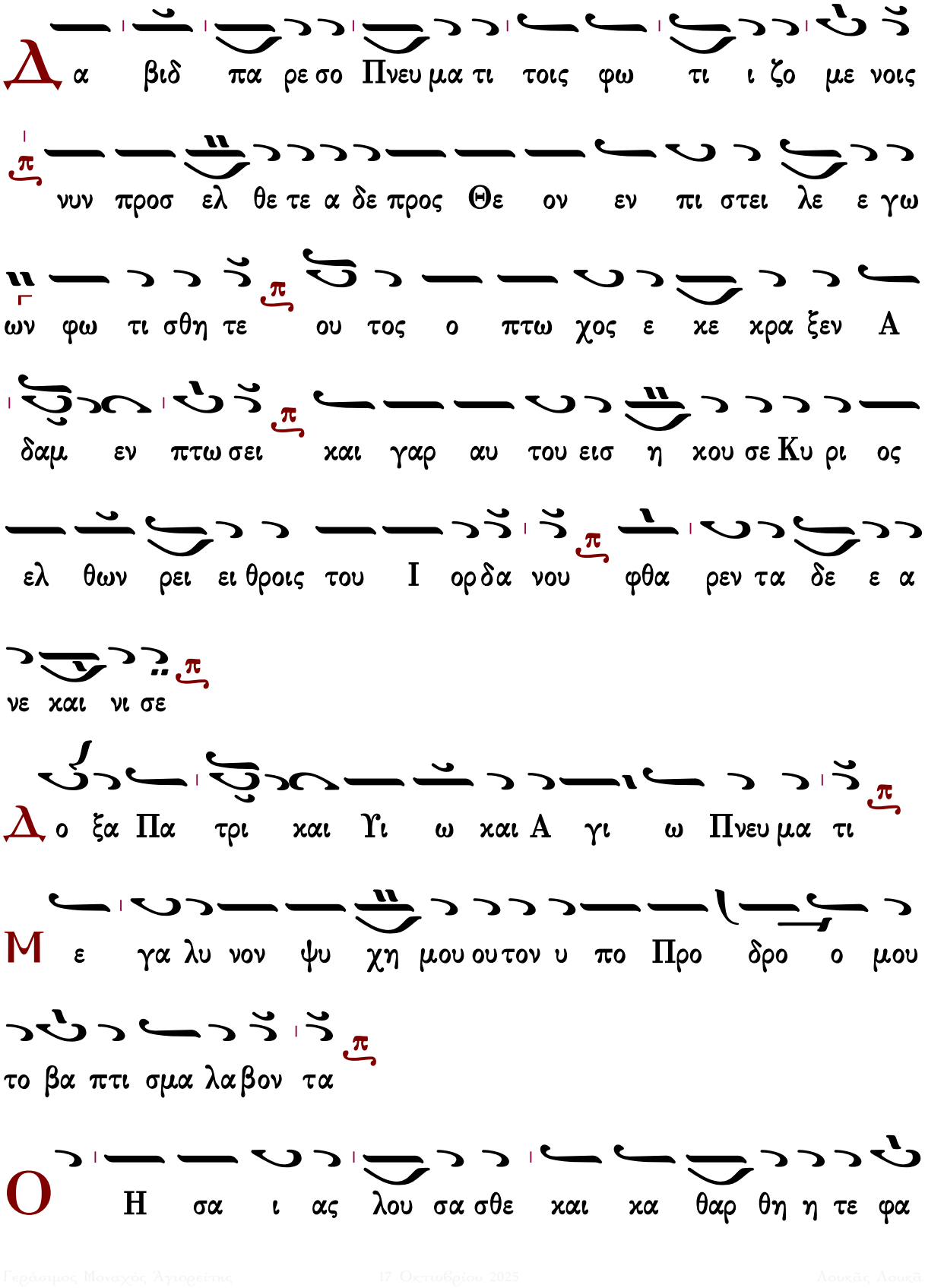
Ἦχος Πα

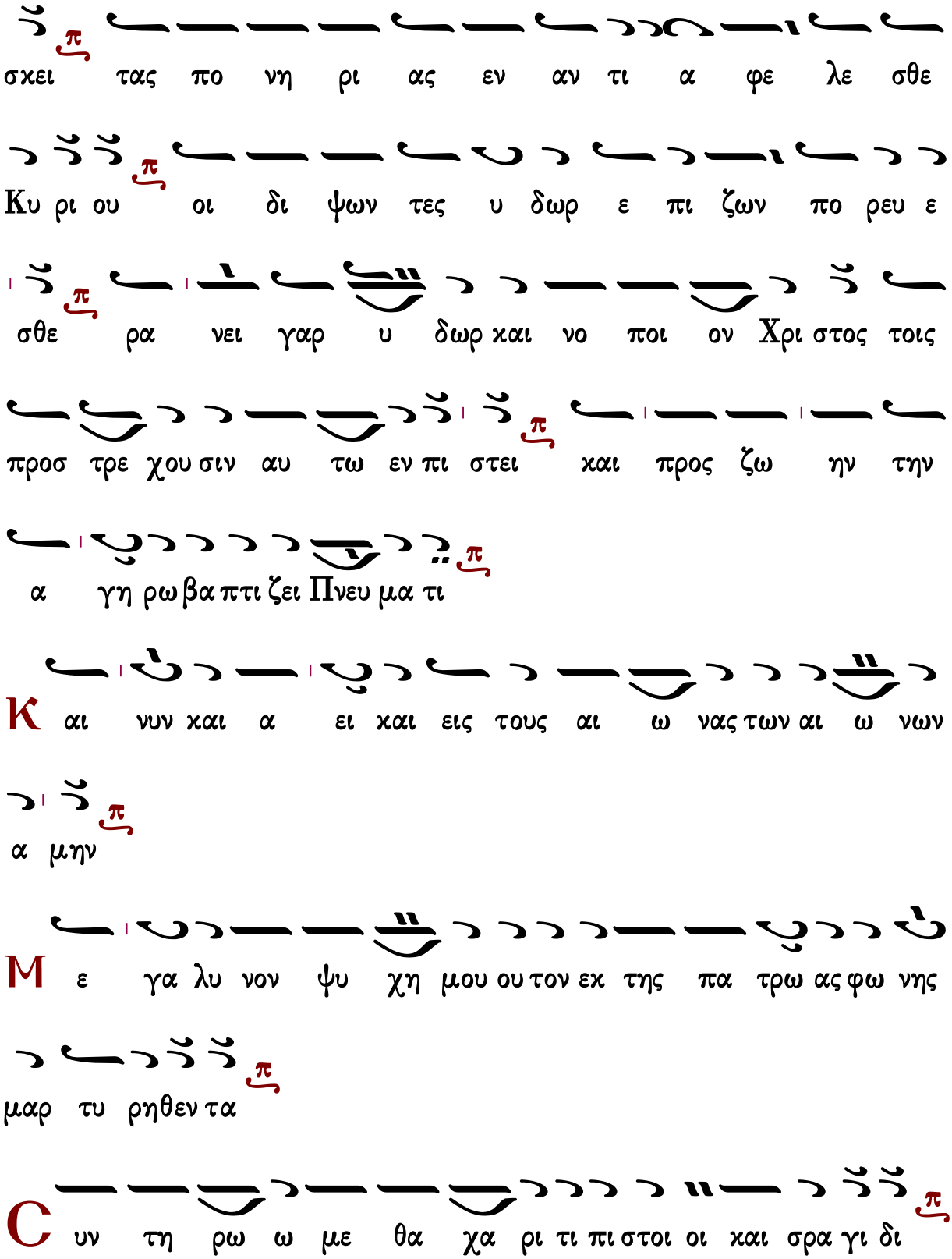
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.130*

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου ουτην τι μι ω τε ραν των α
νω στρα τευ μα των

α πο ρει πα α σα γλωσ σα ευ φη μειν προς α ξι
αν ι λιγ γι α δε νους και υ περ χο σμι ος υ μνειν
σε Θε ε ο το χε ο μως α γα θη υ παρ χου σα την
πι στιν δε χου και γαρ τον πο θον οι δας τον εν θε ον
η μων σου υ γαρ χρι στι α νων ει προ στα τις σε
ε μεγα λυ νο μεν

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου τον εν Ι ορ δα νη ελ
θον τα βα πτι σθη ναι

Δα βιδ πα ρε σο Πνευ μα τι τοις φω τι ι ζο με νοις
νυν προσ ελ θε τε α δε προς Θε ον εν πι στει λε ε γω
ων φω τι σθη τε ου τος ο πτω χος ε κε κρα ξεν Α
δαμ εν πτω σει και γαρ αυ του εισ η κου σε Κυ ρι ος
ελ θων ρει ει θροις του Ι ορ δα νου φθα ρεν τα δε ε α
νε και νι σε
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Με γα λυ νον ψυ χη μου ου τον υ πο Προ δρο ο μου
το βα πτι σμα λα βον τα
Ο Η σα ι ας λου σα σθε και κα θαρ θη η τε φα

σκει τας πο νη ρι ας εν αν τι α φε λε σθε
Κυ ρι ου οι δι ψων τες υ δωρ ε πι ζων πο ρευ ε
σθε ρα νει γαρ υ δωρ και νο ποι ον Χρι στος τοις
προσ τρε χου σιν αυ τω εν πι στει και προς ζω ην την
α γη ρω βα πτι ζει Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου ου τον εκ της πα τρω ας φω νης
μαρ τυ ρηθεν τα
Σ υν τη ρω ω με θα χα ρι τι πι στοι οι και σρα γι δι

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος β΄

[Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.]

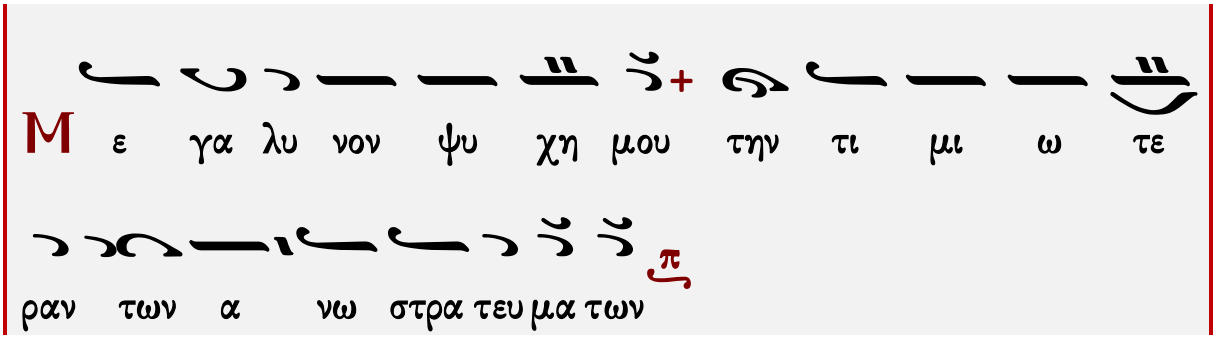
Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων! Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη· δι᾽ ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας, ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτῃ, δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἀργὴ	Σύντομος
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου	
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)	

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

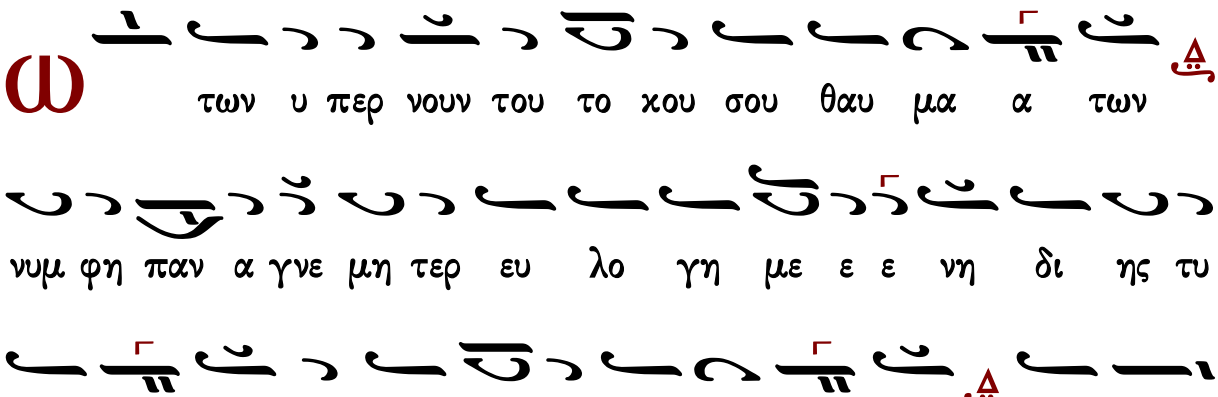
ᾨδὴ θ΄

Ἦχος Πα

Ἦχος Βʹ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.285#

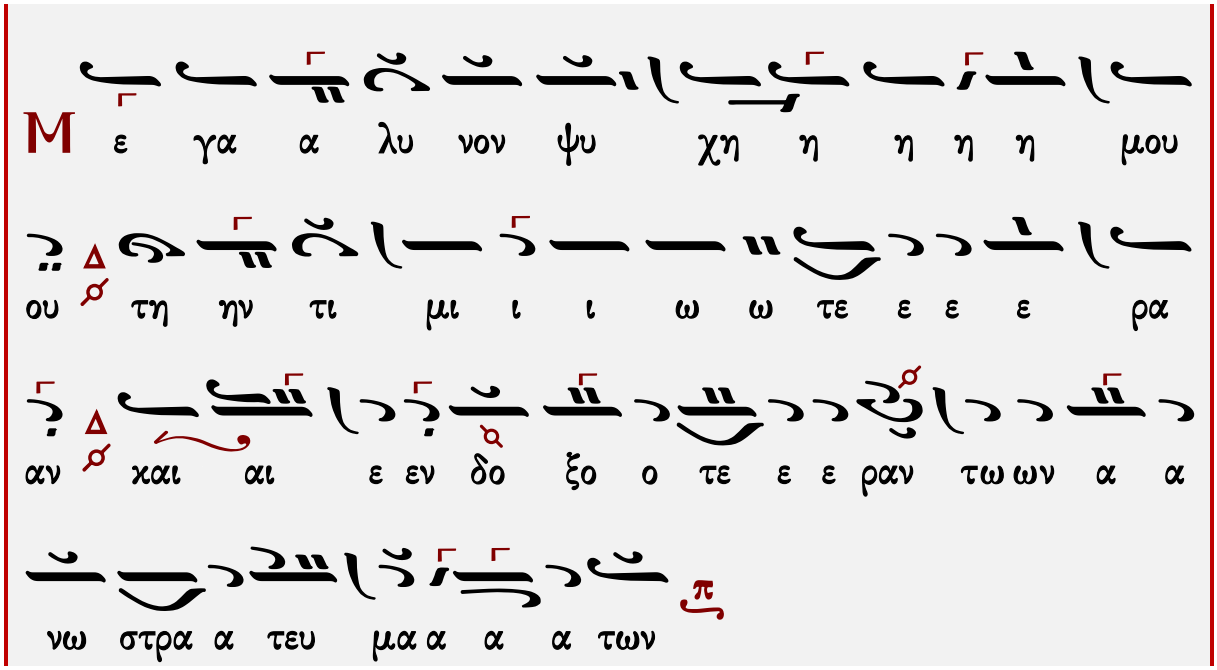

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ὠδὴ θʹ

Ἦχος Πα

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ειρμολόγιον 1825 σ.53#

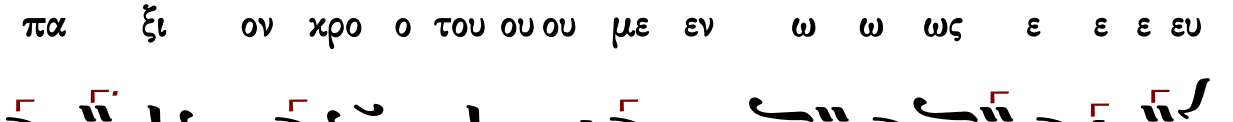
Ἦχος Βϐ

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ειρμολόγιον 1825 σ.55#

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ὠδὴ θ′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.134*

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.134*

ω τω ω ωων υ πε ερ νου ου ου ουν του το χου ου

σου ου ου θαυ μα α α α α τω ων Νυ υ υμ

φη η παν α α α γνε Μη τε ερ ευ λο ο ο

γη η με ε ε ε ε νη δι ης τυ χο ο ο ον τε

ε ε ε ε ε ες πα α αν τε ε λου ους σω ω ω τη

ρι ι ι ι ι α ας ε ε πα ξι ι ο ον χρο ο του

ου ου με εν ω ω ως ε ε ευ ε ερ γε ε ε τη

δω ω ω ω ρο ο ο ον φε ε ρο ο ον τε ε

ες υ υ μνο ον ευ χα α α α α ρι ι στι ι

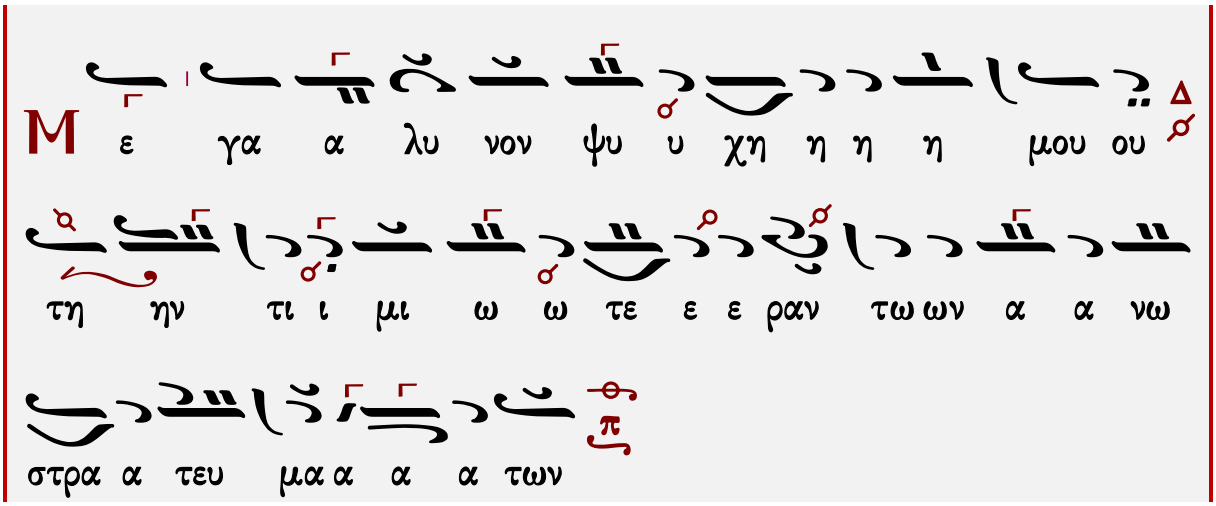
ι α α α α α ας

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)

Ὠδὴ θ′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.134*

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.134*

ας ε ε πα ξι ι ο ον χρο ο του ου ου με εν ω ω
ως ε ε ευ ε ερ γε ε ε τη δω ω ω ρο ον φε
ε ρο ο ον τε ες υ υ μνο ον ευ χα α α α
α ρι ι στι ι ι α α α α α ας

Τῆς Ὑπαπαντῆς (προεόρτιες)

15 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς

ἦχος γ΄

α Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

γ Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

δ Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών,τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

ε Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ᾽ ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ς Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

ζ Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι | Ἀργαὶ

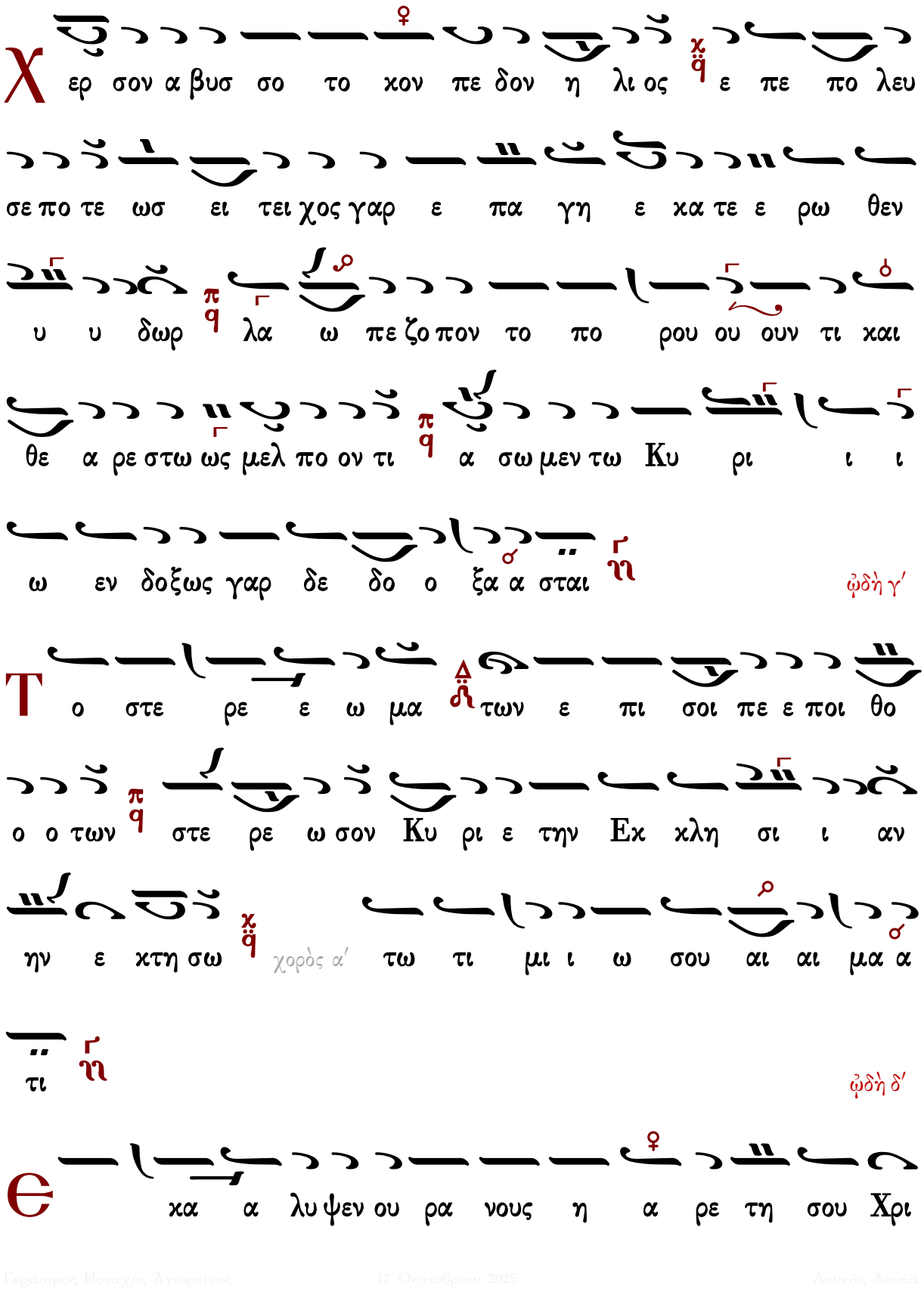
Σύντομοι

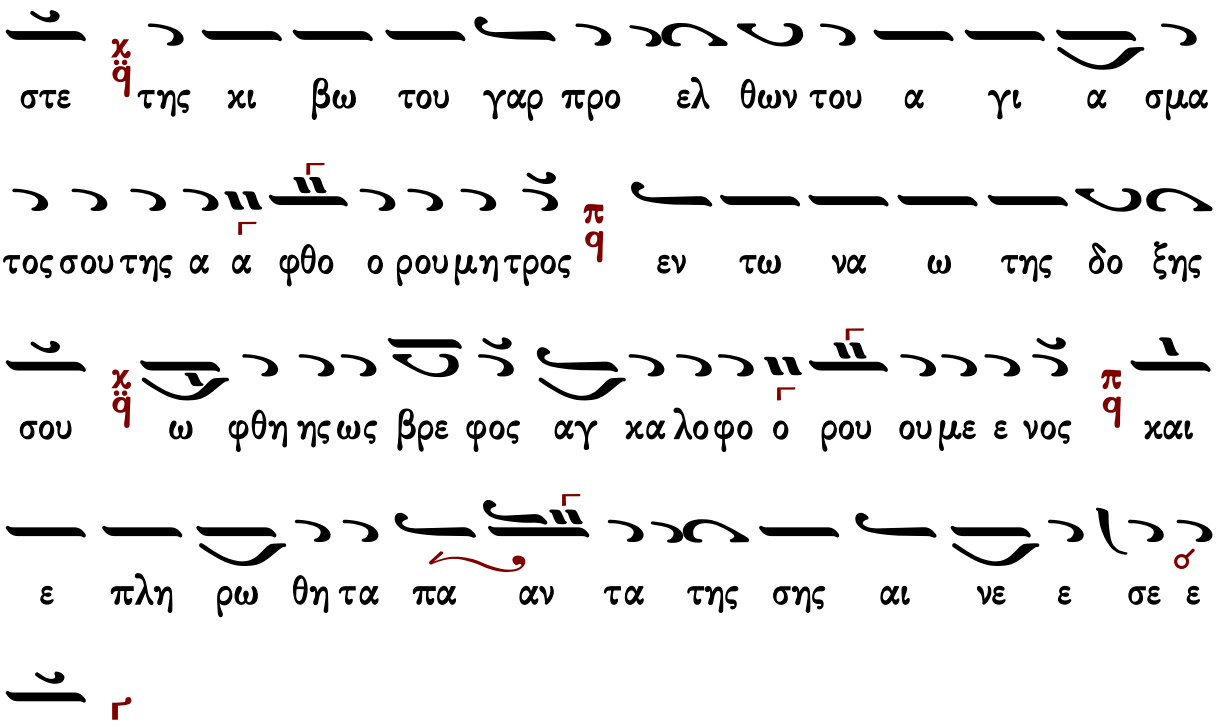
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

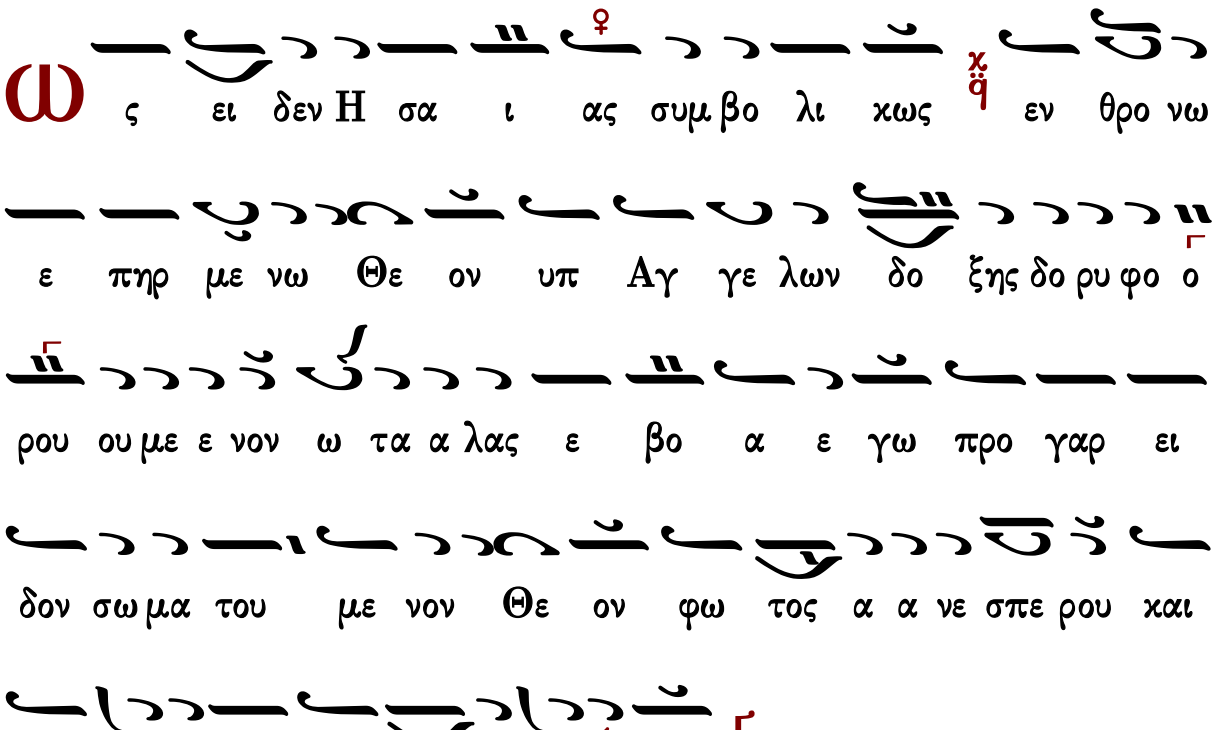
Ἦχος ᾱ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.286#

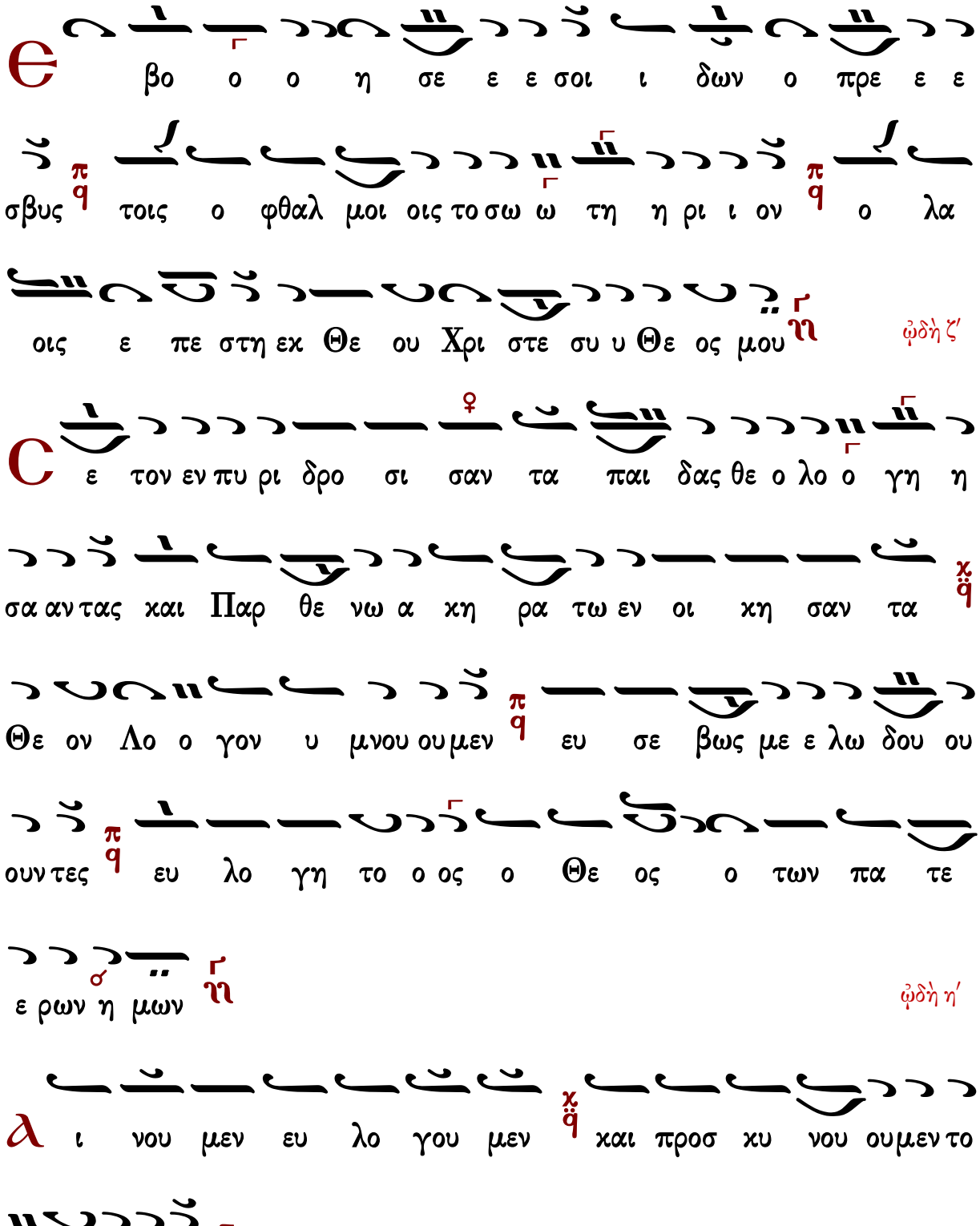

χ ερ σον α βυσ σο το χον πε δον η λι ος ε πε πο λευ
σε πο τε ωσ ει τει χος γαρ ε πα γη ε κα τε ε ρω θεν
υ υ δωρ λα ω πε ζο πον το πο ρου ου ουν τι και
θε α ρε στω ως μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ ρι ι ι
ω εν δοξως γαρ δε δο ο ξα α σται
ᾠδὴ γ′
Τ ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι πε ε ποι θο
ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την Εκ κλη σι ι αν
ην ε κτη σω χορὸς α′ τω τι μι ι ω σου αι αι μα α
τι
ᾠδὴ δ′
θ κα α λυ ψεν ου ρα νους η α ρε τη σου Χρι

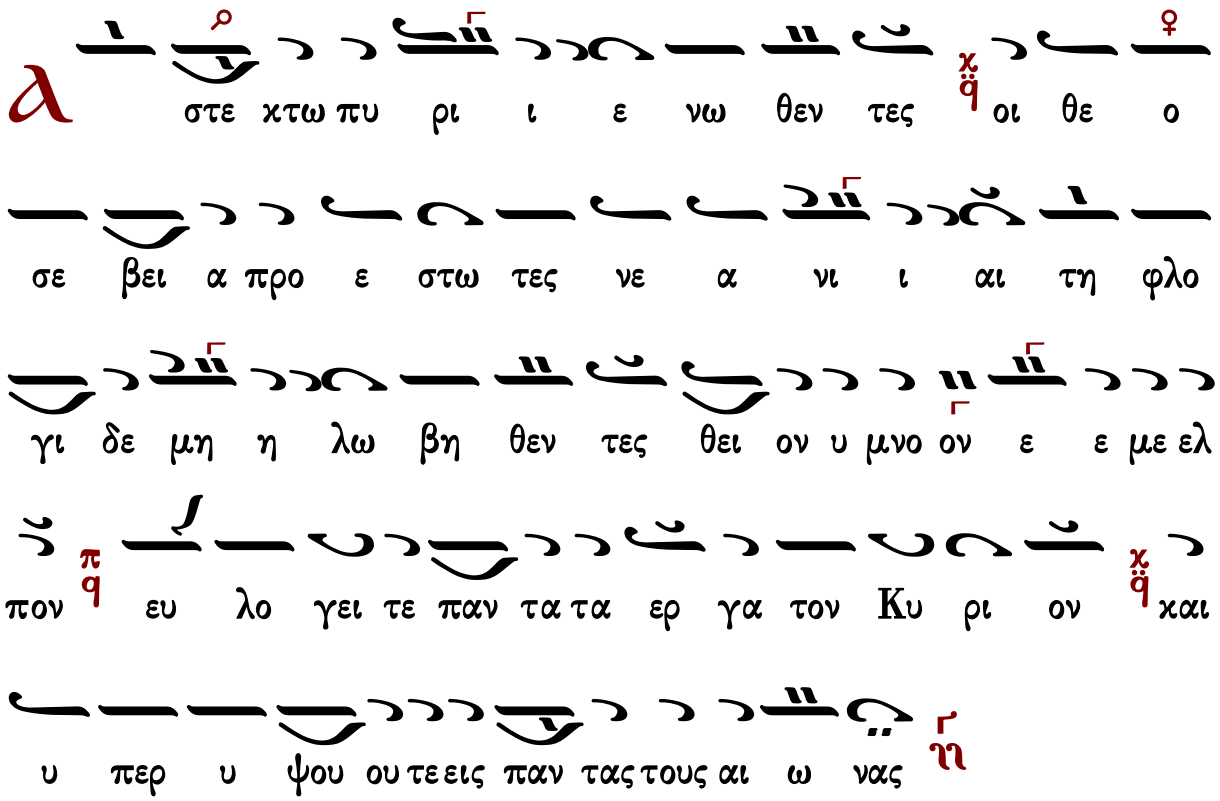

στε τη̈ς χι βω του γαρ προ ελ θων του α γι α σμα
τος σου τη̈ς α α φθο ο ρου μη τρος εν τω να ω τη̈ς δο ξη̈ς
σου ω φθη η̈ς ως βρε φος αγ χα λο φο ο ρου ου με ε νος και
ε πλη ρω θη τα πα αν τα τη̈ς ση̈ς αι νε ε σε ε
ως

ᾠδὴ ε′

Ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν θρο νω
ε πηρ με νω Θε ον υπ Αγ γε λων δο ξη̈ς δο ρυ φο ο
ρου ου με ε νον ω τα α λας ε βο α ε γω προ γαρ ει
δον σω μα του με νον Θε ον φω τος α α νε σπε ρου και
ει ρη η νη̈ς δε σπο ο ζο ον τα

ᾠδὴ ς′

Θ βο ο ο η σε ε ε σοι ι δων ο πρε ε ε
σβυς τοις ο φθαλ μοι οις το σω ω τη η ρι ι ον ο λα
οις ε πε στη εκ Θε ου Χρι στε συ υ Θε ος μου
ὠδὴ ζ′
C ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο ο γη η
σα αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω εν οι κη σαν τα
Θε ον Λο ο γον υ μνου ου μεν ευ σε βως με ε λω δου ου
ουν τες ευ λο γη το ο ος ο Θε ος ο των πα τε
ε ρων η μων
ὠδὴ η′
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ουμεν το
ον Κυ ρι ι ον

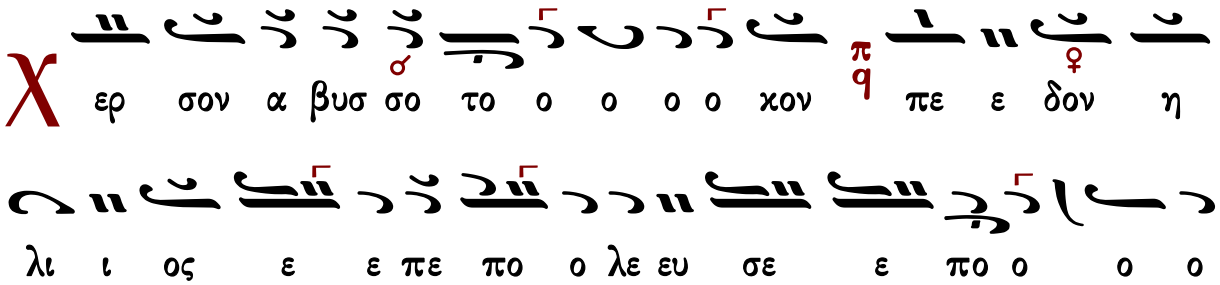
Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου15

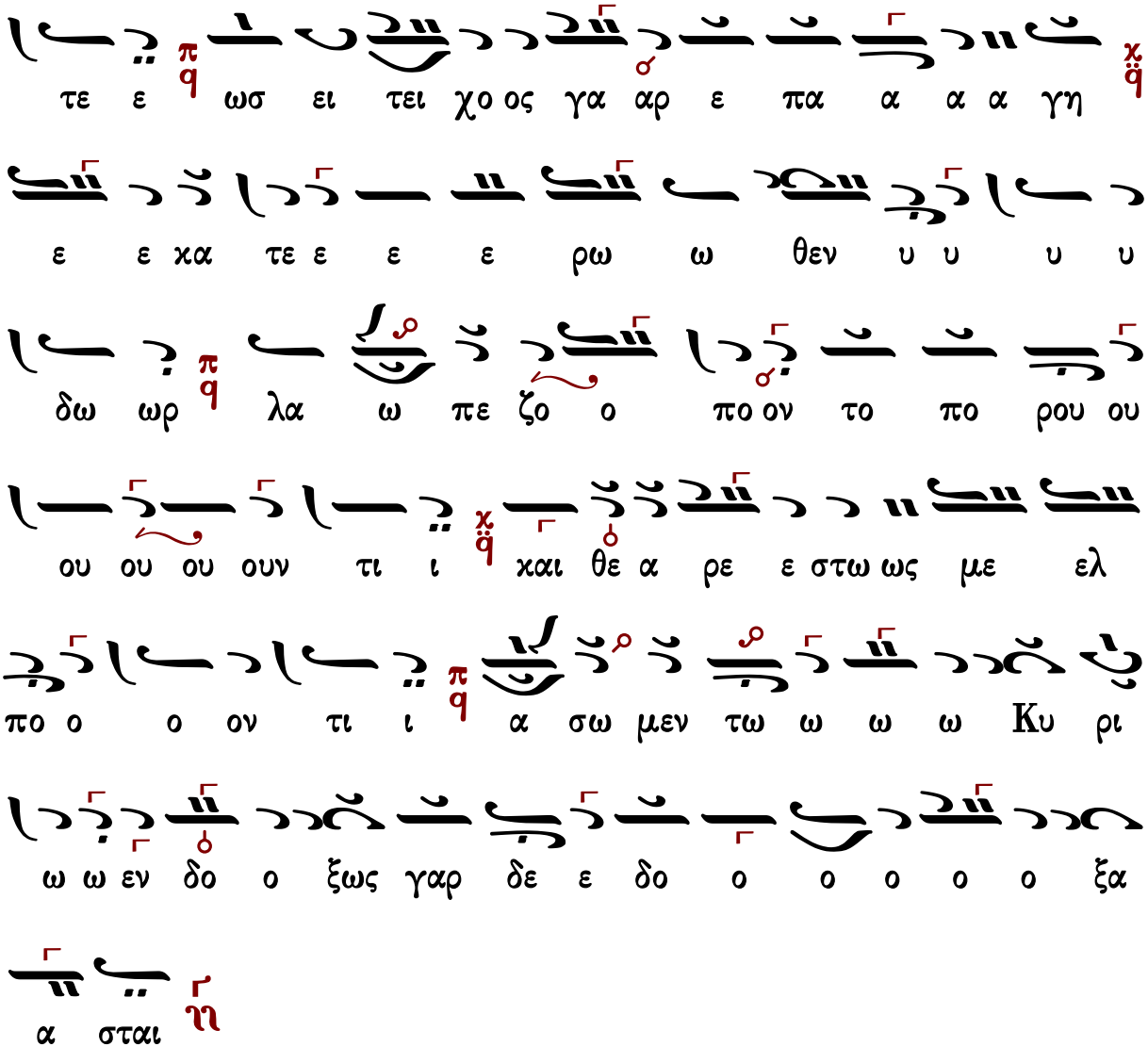
ᾠδὴ α΄

Ἦχος ᾱ Γα

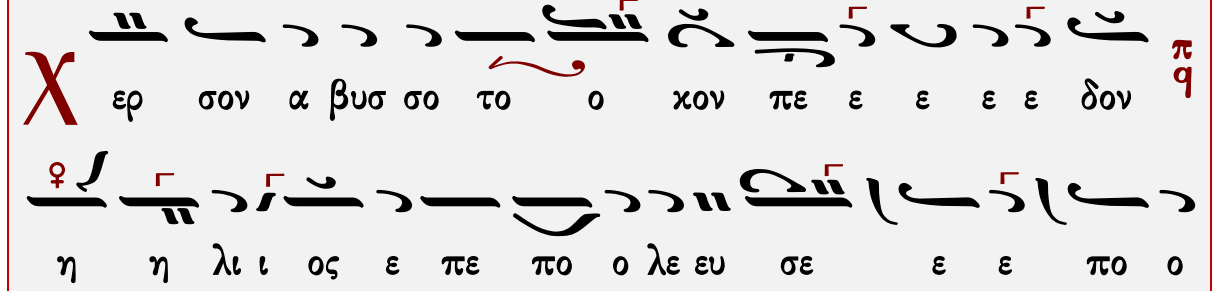
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.65/512*

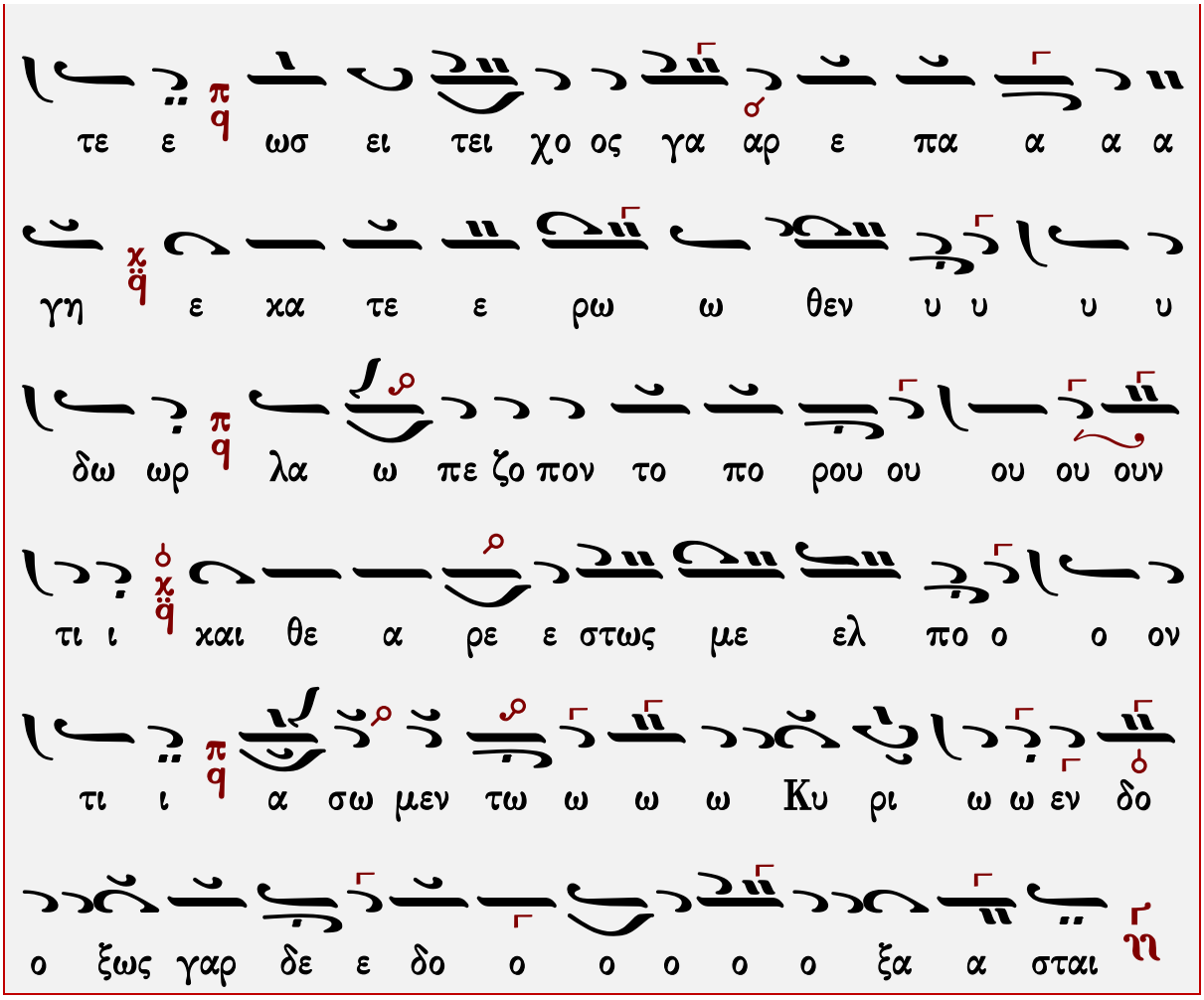

15 Εἰς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφρὰς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων. Οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν παραθέτομεν μεθ' ἑκάστην καταβασίαν. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

τε ε ωσ ει τει χο ος γα αρ ε πα α α α γη
ε ε χα τε ε ε ε ρω ω θεν υ υ υ υ
δω ωρ λα ω πε ζο ο πο ον το πο ρου ου
ου ου ου ουν τι ι και θε α ρε ε στω ως με ελ
πο ο ο ον τι ι α σω μεν τω ω ω ω Κυ ρι
ω ω εν δο ο ξως γαρ δε ε δο ο ο ο ο ο ξα
α σται

διασκευὴ

χ ερ σον α βυσ σο το ο χον πε ε ε ε δον
η η λι ι ος ε πε πο ο λε ευ σε ε ε πο ο

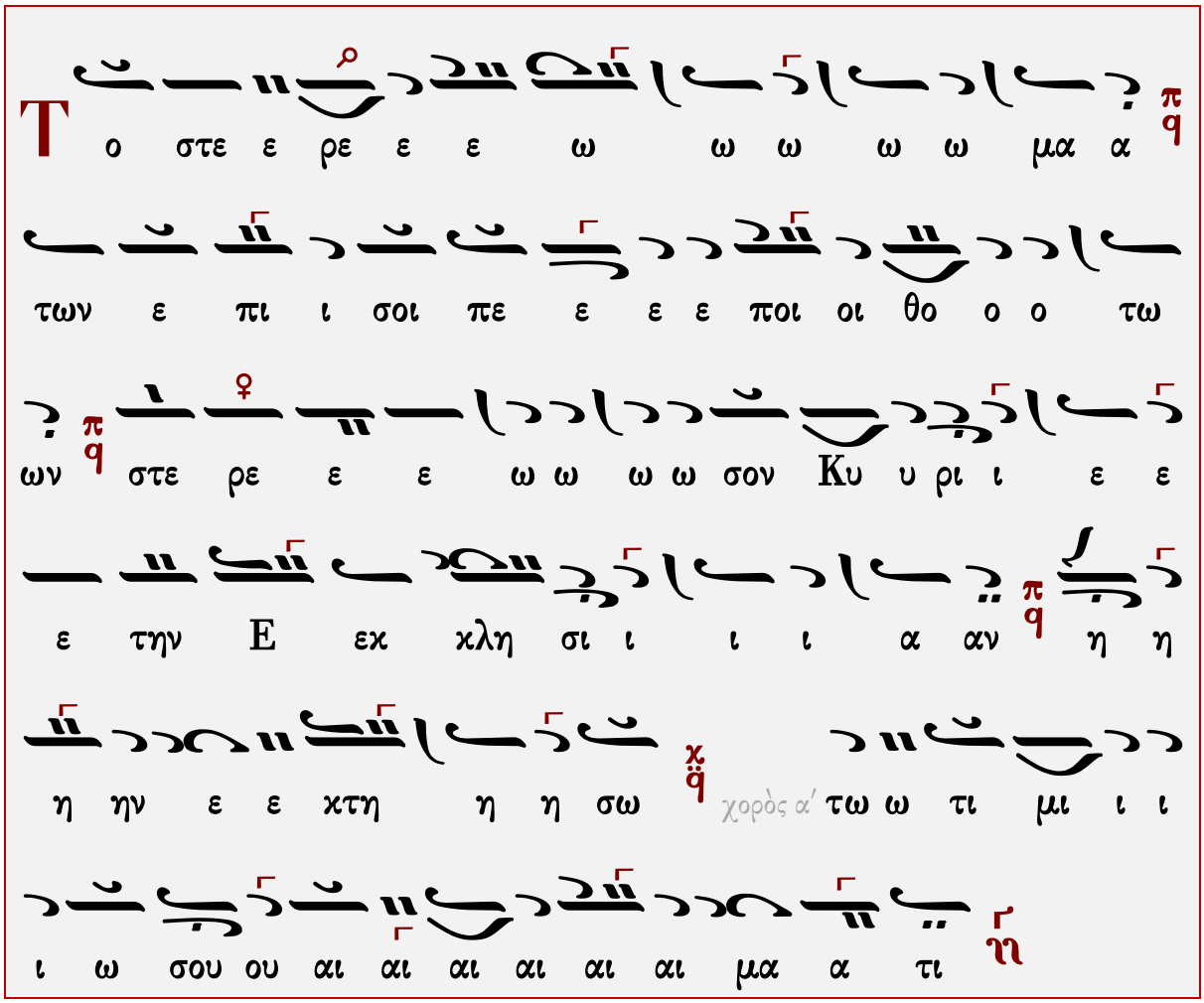

τε ε ωσ ει τει χο ος γα αρ ε πα α α α
γη ε χα τε ε ρω ω θεν υ υ υ υ
δω ωρ λα ω πε ζο πον το πο ρου ου ου ου ουν
τι ι χαι θε α ρε ε στως με ελ πο ο ο ον
τι ι α σω μεν τω ω ω ω Κυ ρι ω ω εν δο
ο ξως γαρ δε ε δο ο ο ο ο ο ξα α σται

ᾠδὴ γ′

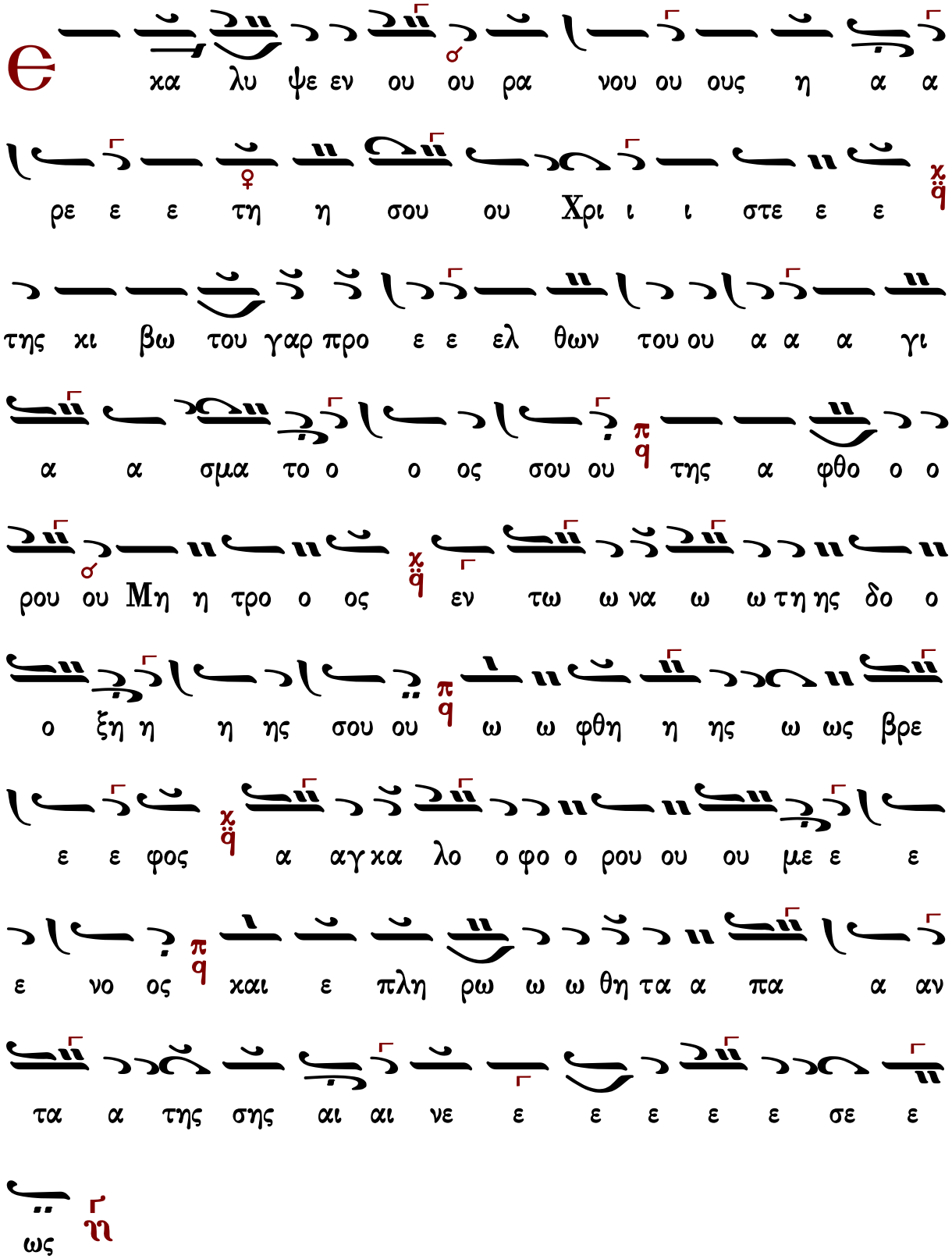

Το στε ε ε ρε ε ε ε ε ω ω μα α α
α α των ε πι ι σοι πε ε ε ε ποι οι θο ο ο τω
ων στε ρε ε ε ω ω ω ω σον Κυ υ ρι ι ε ε
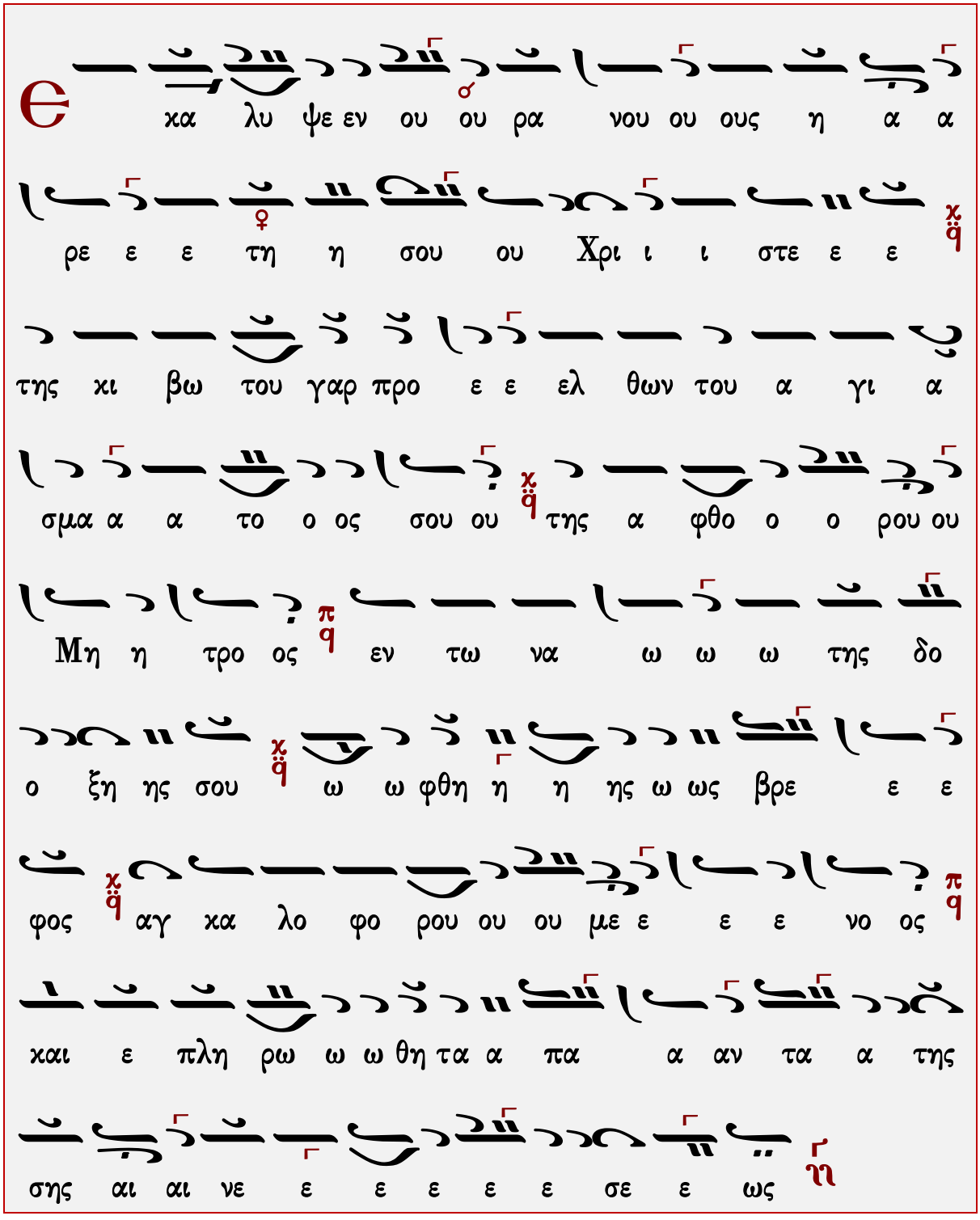

διασκευὴ

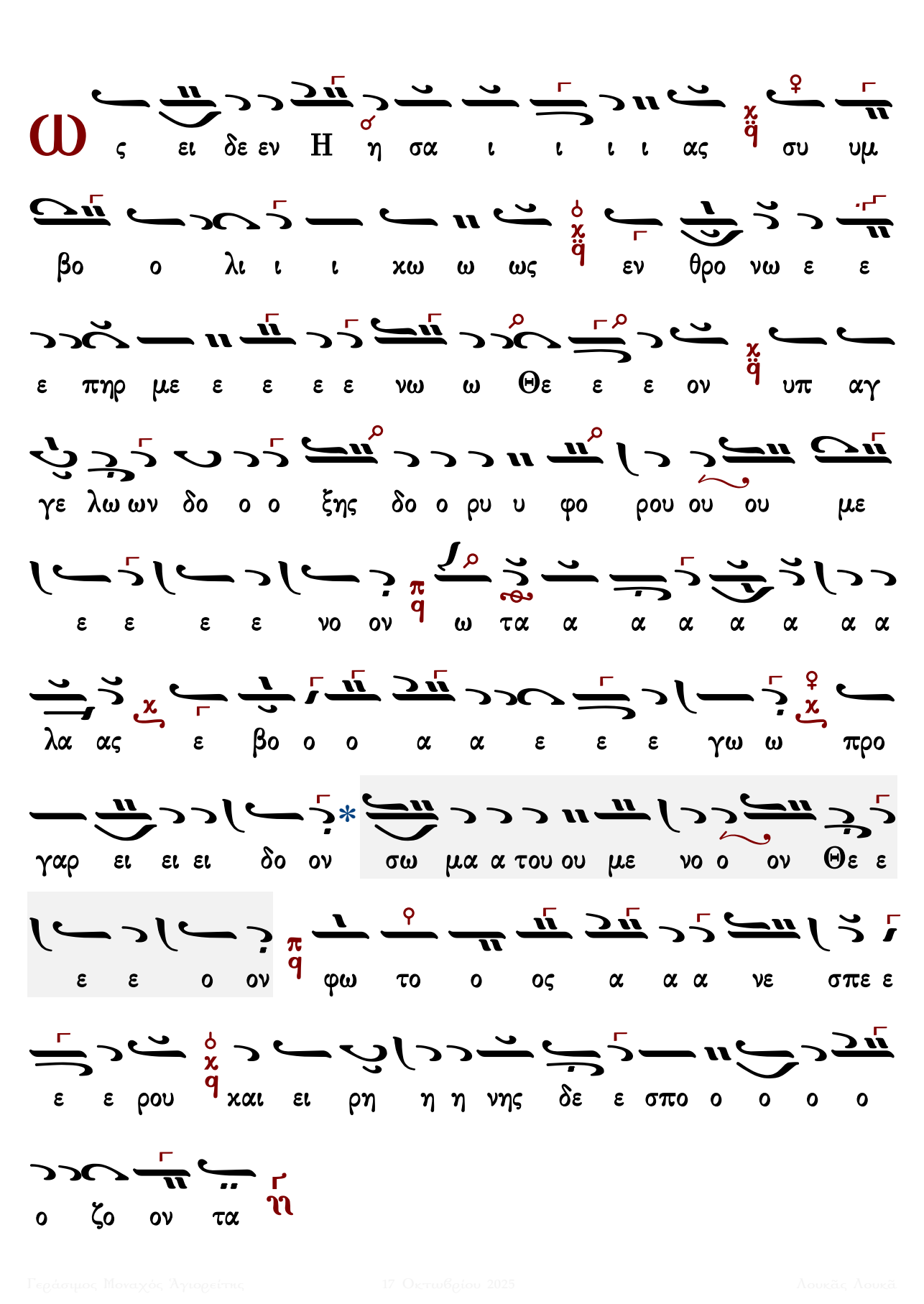

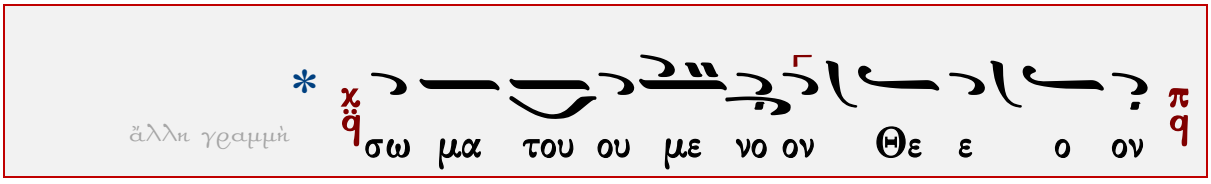
ᾠδὴ δ′

χα λυ ψε εν ου ου ρα νου ου ους η α α
ρε ε ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε
της χι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του ου α α α γι
α α σμα το ο ο ος σου ου της α φθο ο ο
ρου ου Μη η τρο ο ος εν τω ω να ω ω τη ης δο ο
ο ξη η η ης σου ου ω ω φθη η ης ω ως βρε
ε ε φος α αγ χα λο ο φο ο ρου ου ου με ε ε
ε νο ος και ε πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν
τα α της σης αι αι νε ε ε ε ε σε ε
ως

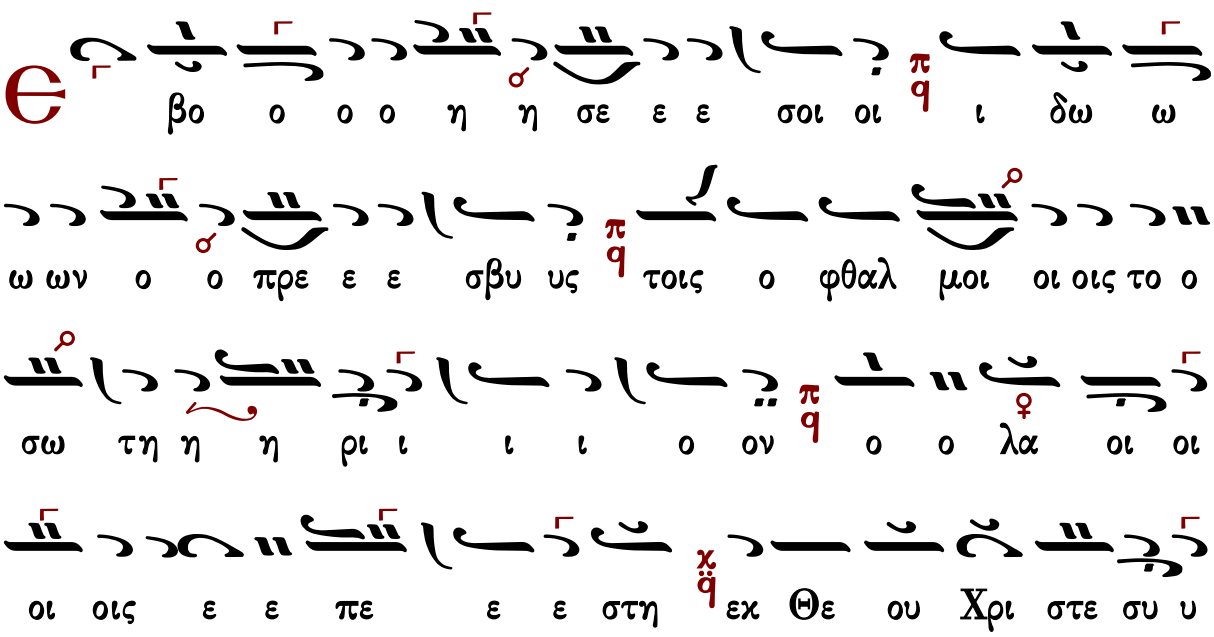
διασχευὴ

κα λυ ψε εν ου ου ρα νου ου ους η α α
ρε ε ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε
της χι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του α γι α
σμα α α το ο ος σου ου της α φθο ο ο ρου ου
Μη η τρο ος εν τω να ω ω ω της δο
ο ξη ης σου ω ω φθη η η ης ω ως βρε ε ε
φος αγ κα λο φο ρου ου ου με ε ε ε νο ος
και ε πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν τα α της
σης αι αι νε ε ε ε ε ε σε ε ως

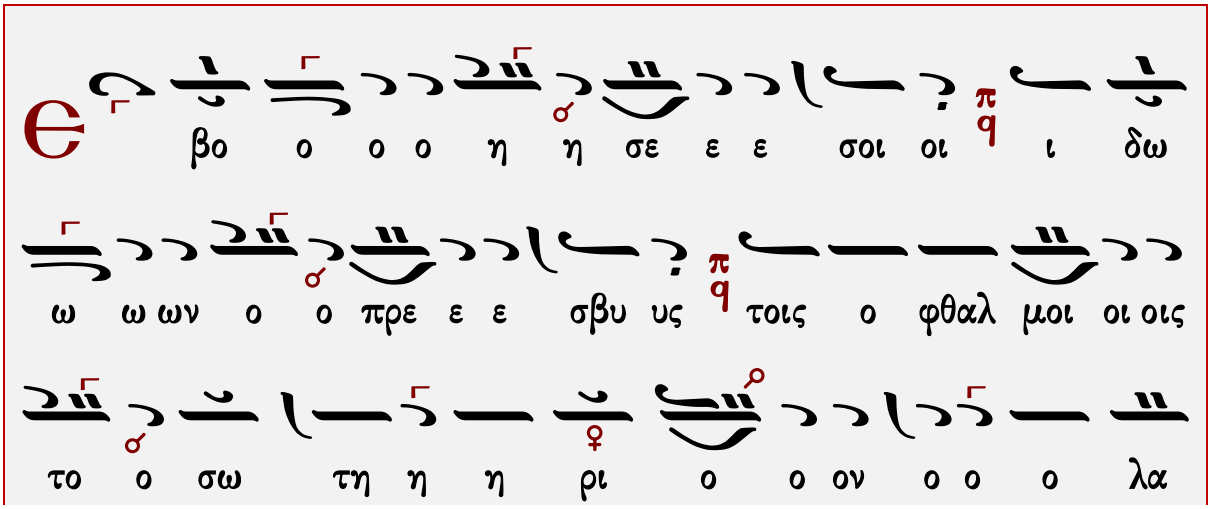

ω ς ει δε εν Η η σα ι ι ι ι ας συ υμ
βο ο λι ι ι χω ω ως εν θρο νω ε ε
ε πηρ με ε ε ε ε νω ω Θε ε ε ον υπ αγ
γε λω ων δο ο ο ξης δο ο ρυ υ φο ρου ου ου με
ε ε ε ε νο ον ω τα α α α α α α α
λα ας ε βο ο ο α α ε ε ε γω ω προ
γαρ ει ει ει δο ον σω μα α του ου με νο ο ον Θε ε
ε ε ο ον φω το ο ος α α α νε σπε ε
ε ε ρου και ει ρη η η νης δε ε σπο ο ο ο ο
ο ζο ον τα

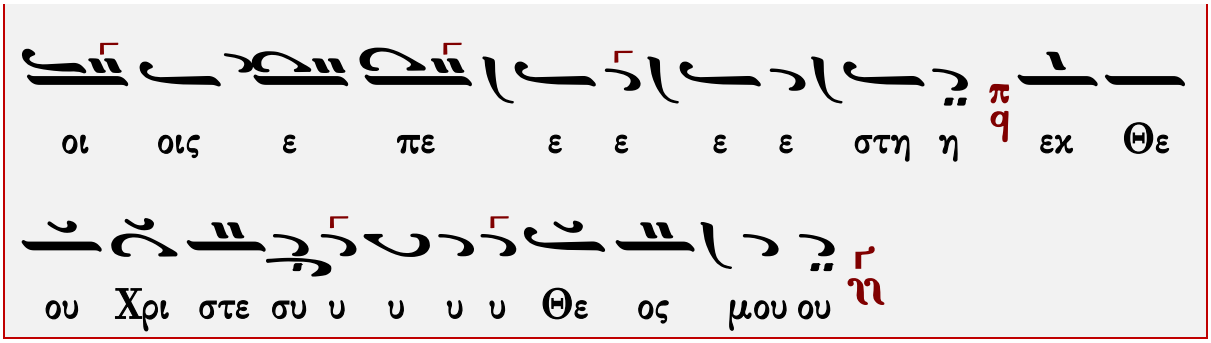

ᾠδὴ ς′

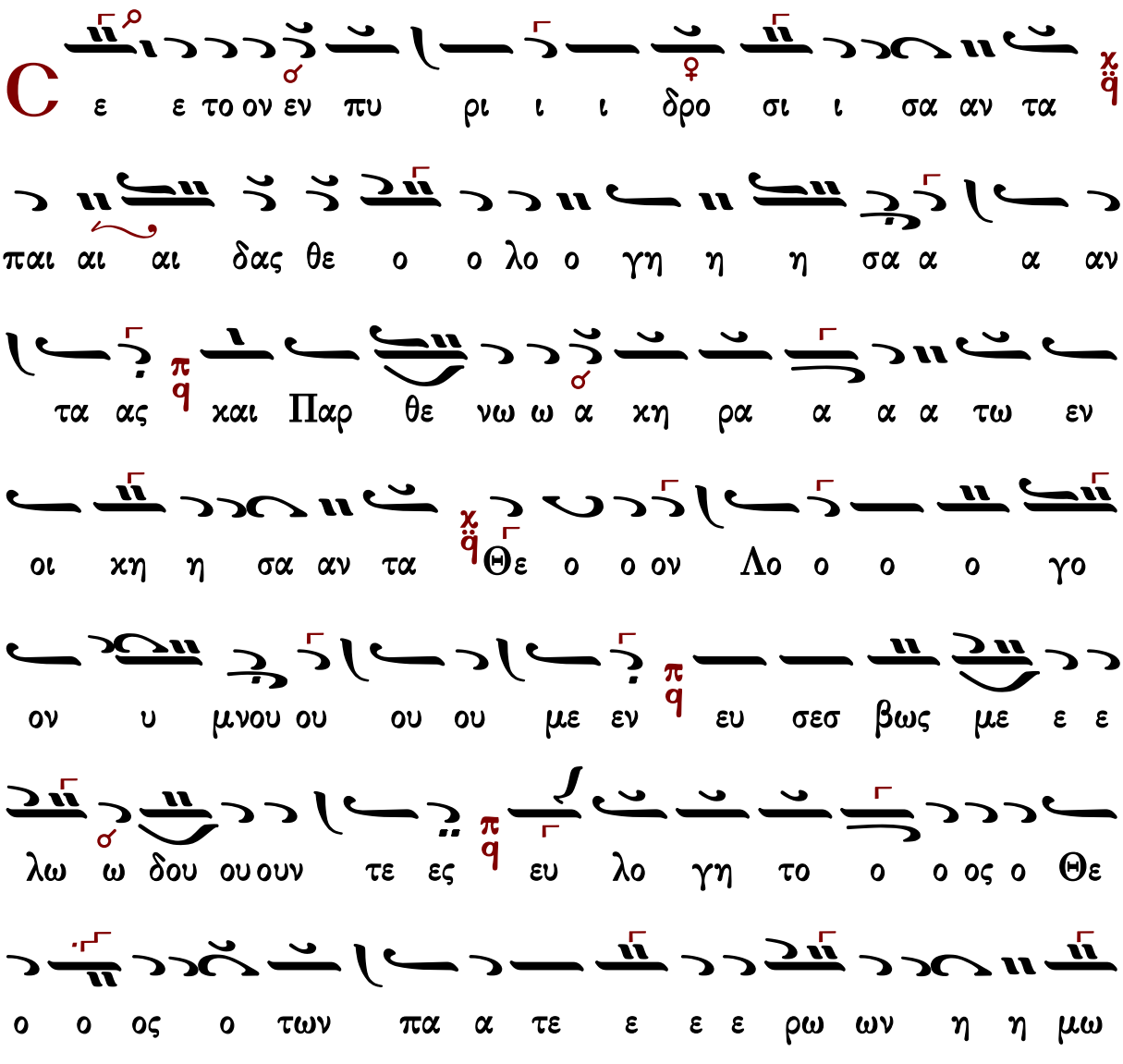

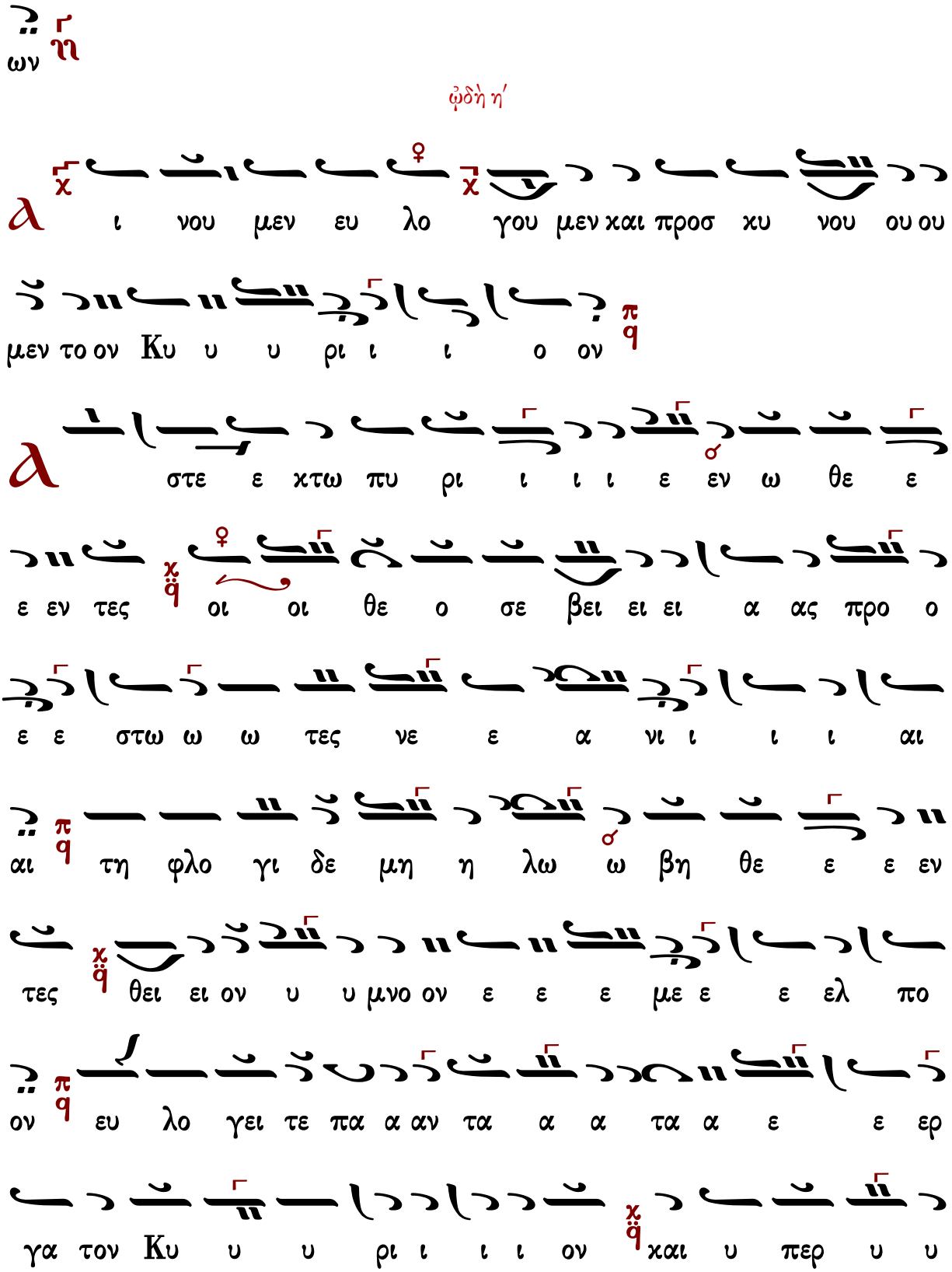
διασκευὴ

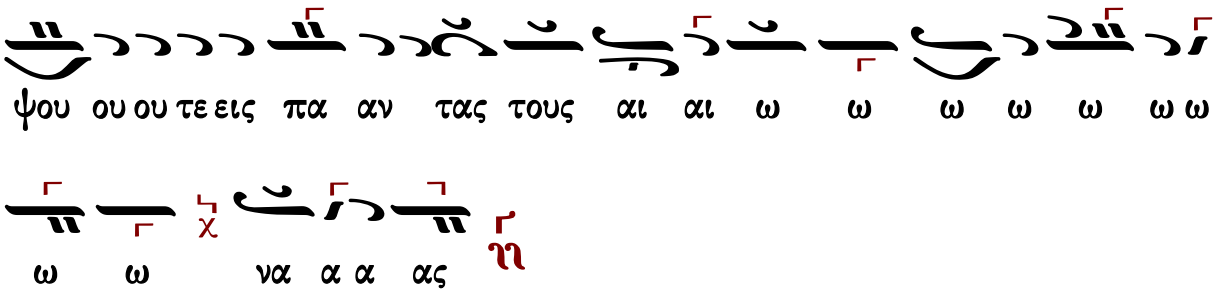

οι οις ε πε ε ε ε ε στη η εκ Θε
ου Χρι στε συ υ υ υ υ Θε ος μου ου

ᾠδὴ ζ΄

C
ε ε το ον εν πυ ρι ι ι δρο σι ι σα αν τα
παι αι αι δας θε ο ο λο ο γη η η σα α α αν
τα ας και Παρ θε νω ω α χη ρα α α α τω εν
οι χη η σα αν τα Θε ο ο ον Λο ο ο ο γο
ον υ μνου ου ου ου με εν ευ σεσ βως με ε ε
λω ω δου ου ουν τε ες ευ λο γη το ο ο ος ο Θε
ο ο ος ο των πα α τε ε ε ρω ων η η μω

ωδὴ η΄
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου
μεν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ο ον
α στε ε χτω πυ ρι ι ι ι ε εν ω θε ε
ε εν τες οι οι θε ο σε βει ει ει α ας προ ο
ε ε στω ω ω τες νε ε α νι ι ι ι αι
αι τη φλο γι δε μη η λω ω βη θε ε ε εν
τες θει ει ον υ υ μνο ον ε ε ε με ε ε ελ πο
ον ευ λο γει τε πα α αν τα α α τα α ε ε ερ
γα τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον και υ περ υ υ

Τιμιωτέρα ἦχος γ΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. **1** ἦχος γ΄

∴ **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ **Ὅ**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ **Ὅ**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ **Ἐ**ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ **Κ**αθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ **Ἀ**ντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου | Θρασυβούλου Στανίτσα | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. **1** **Ἦχος ᾱ Γα**

∴ **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ

σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος πλ. Γ Πα

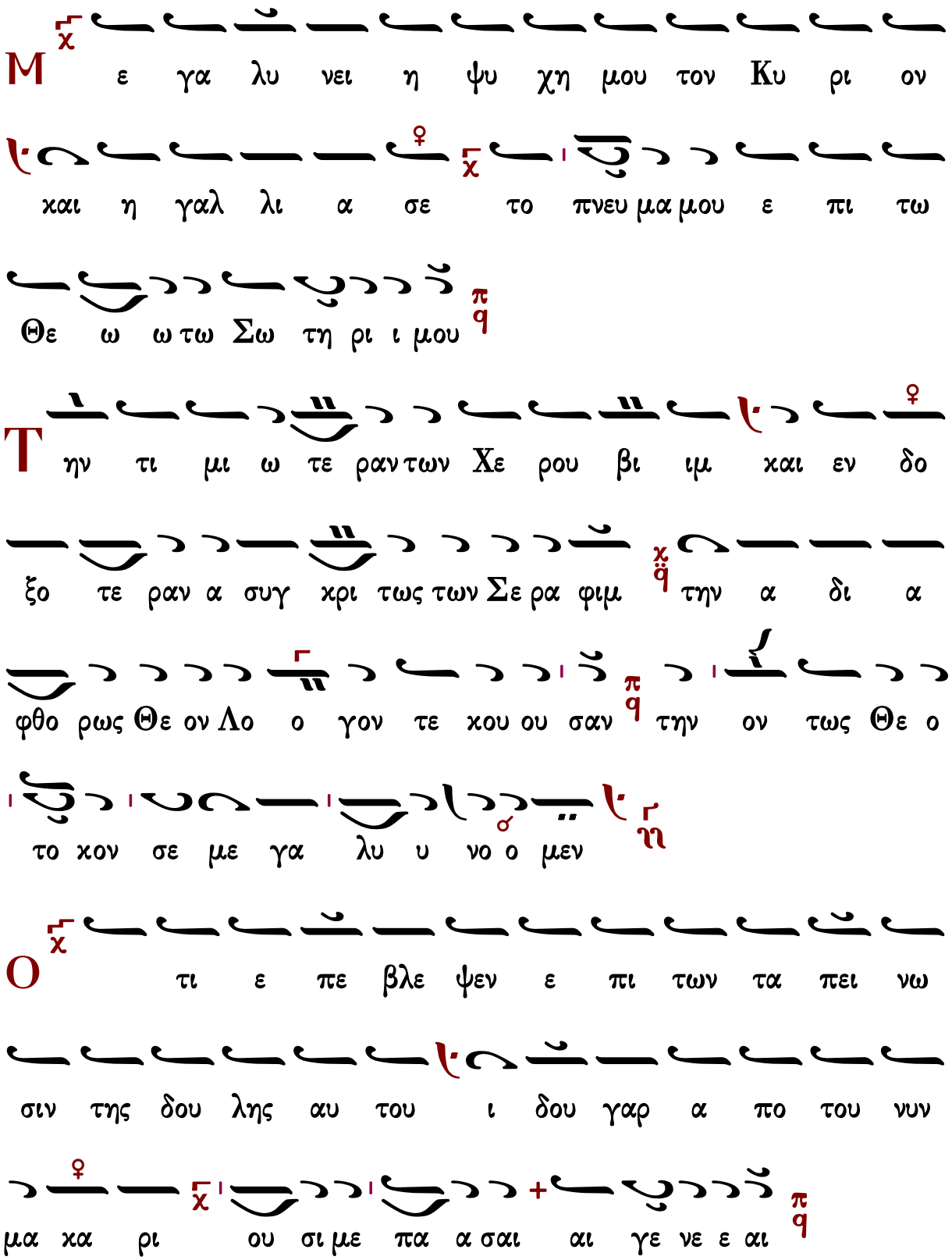
Πανδέκτη
Ὀρθρος 1850 σ.502#
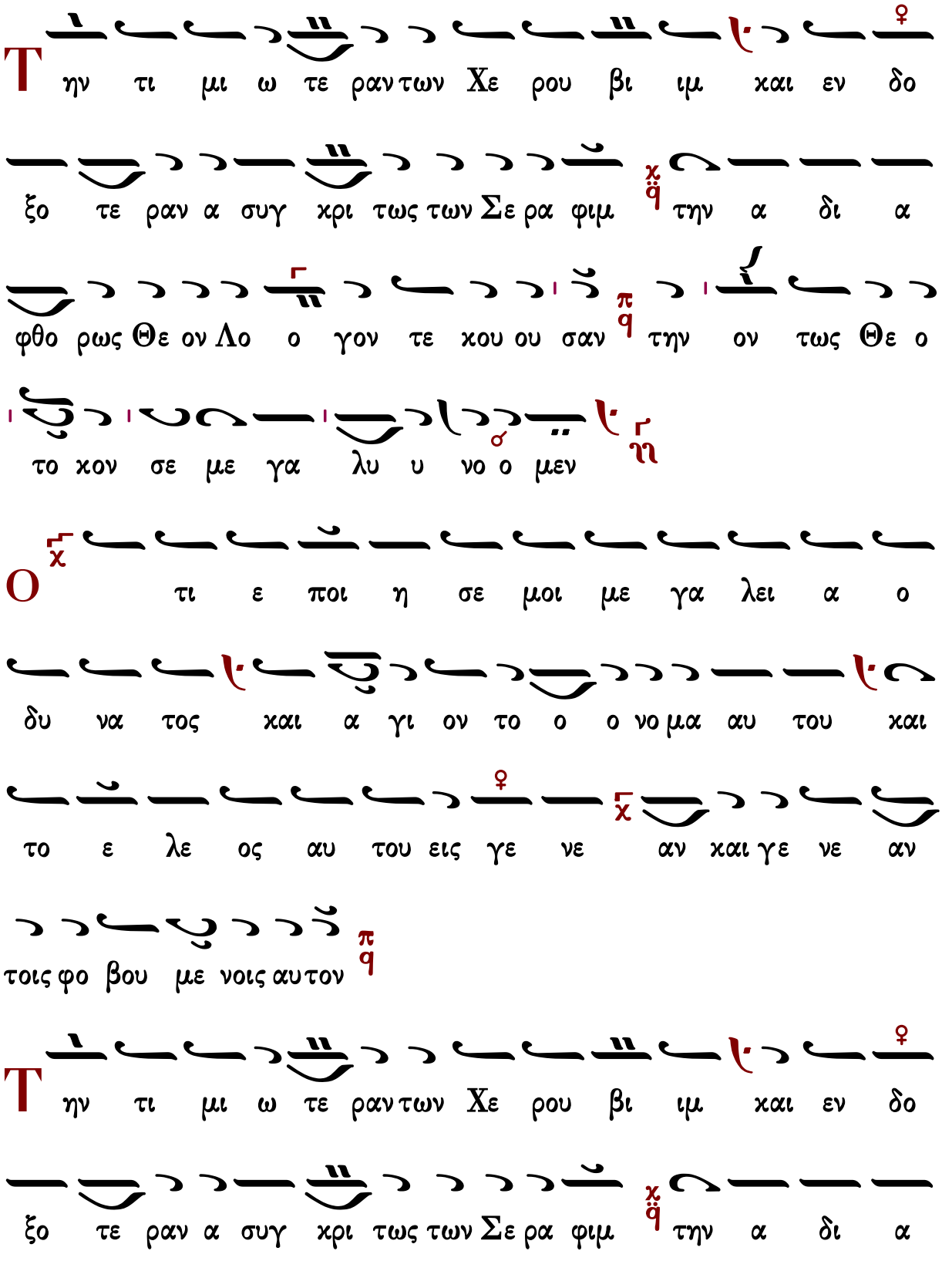

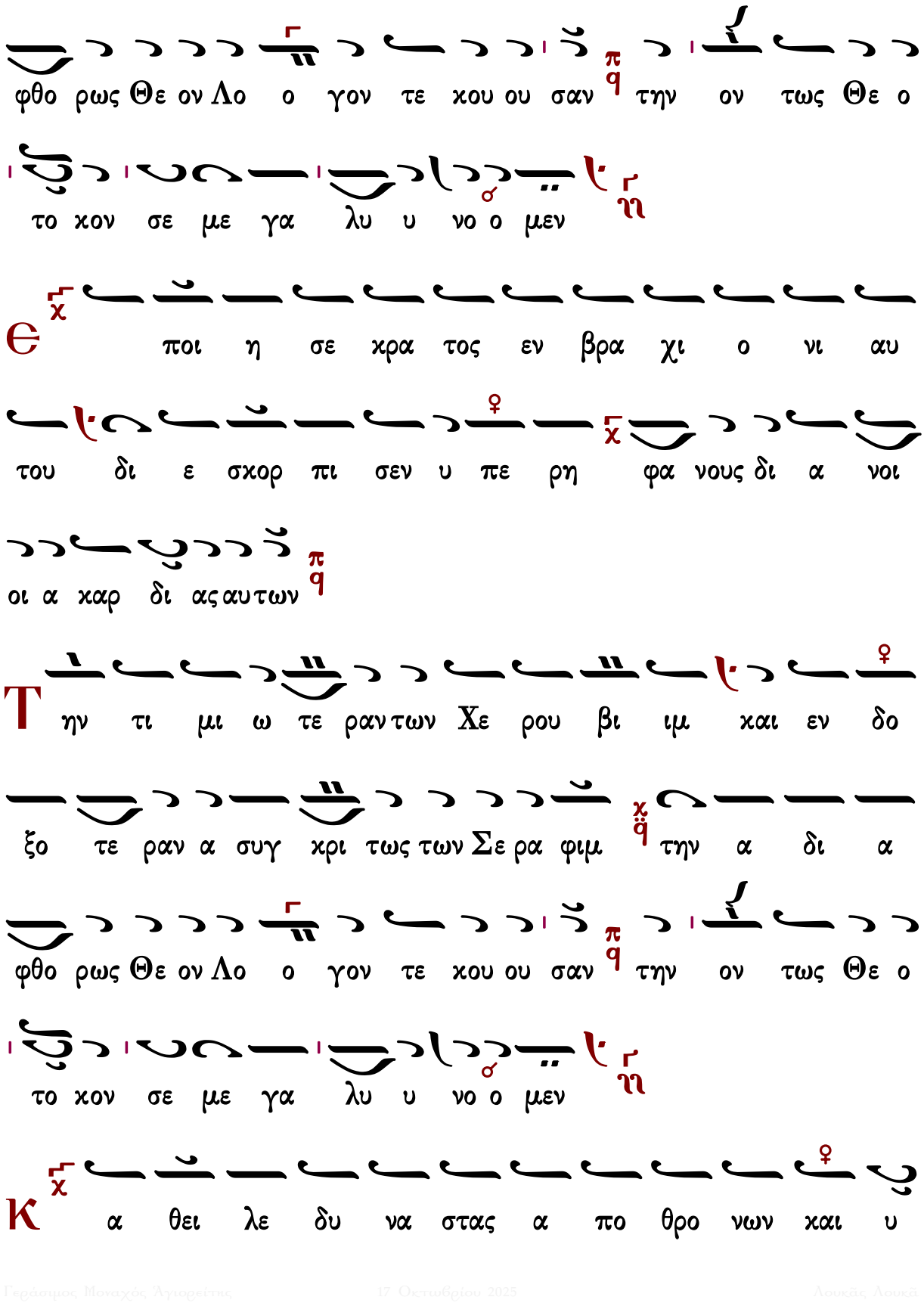
Θρασυβούλου Στανίτσα
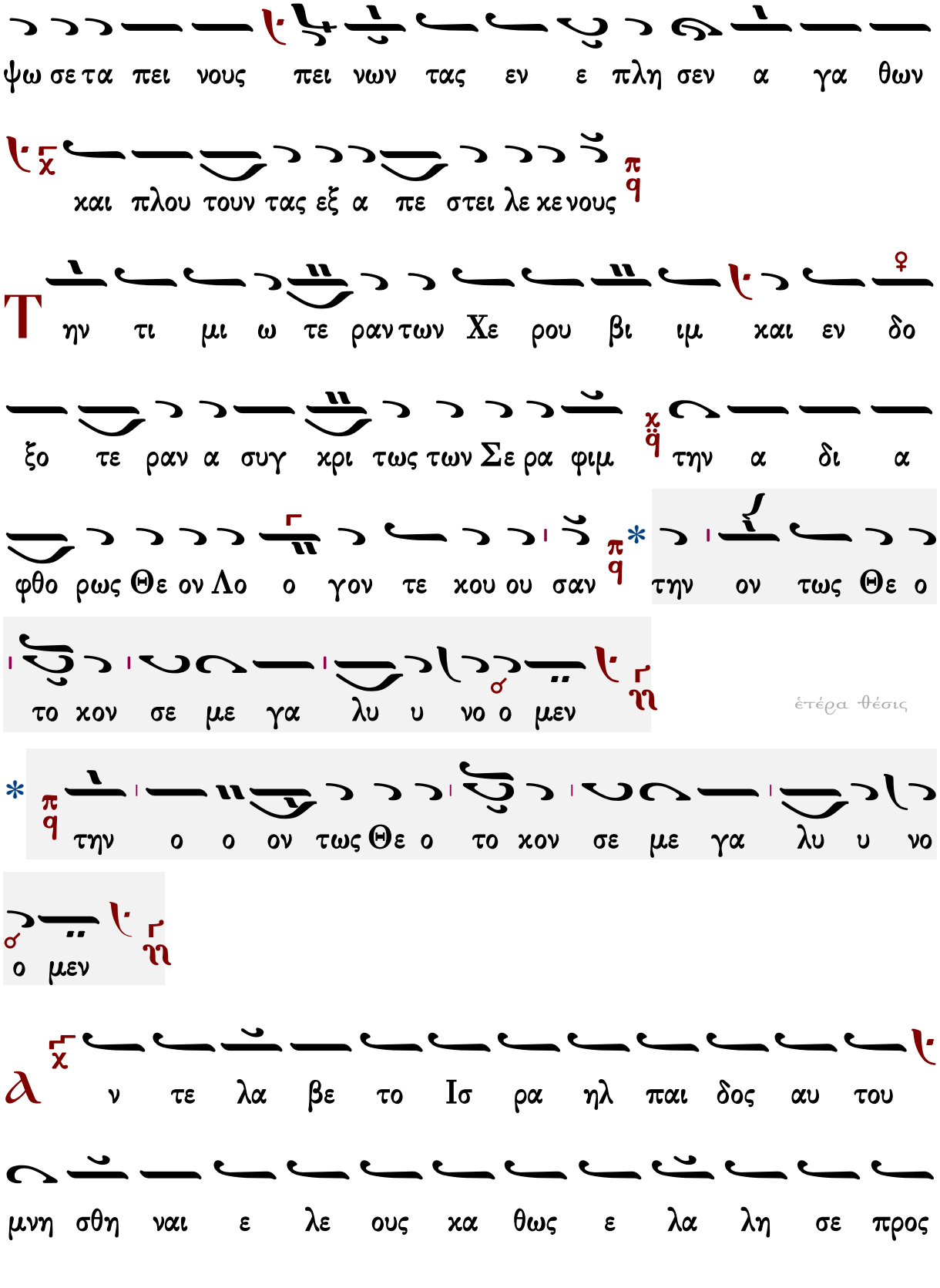
Ἦχος πλ. Γ Γα

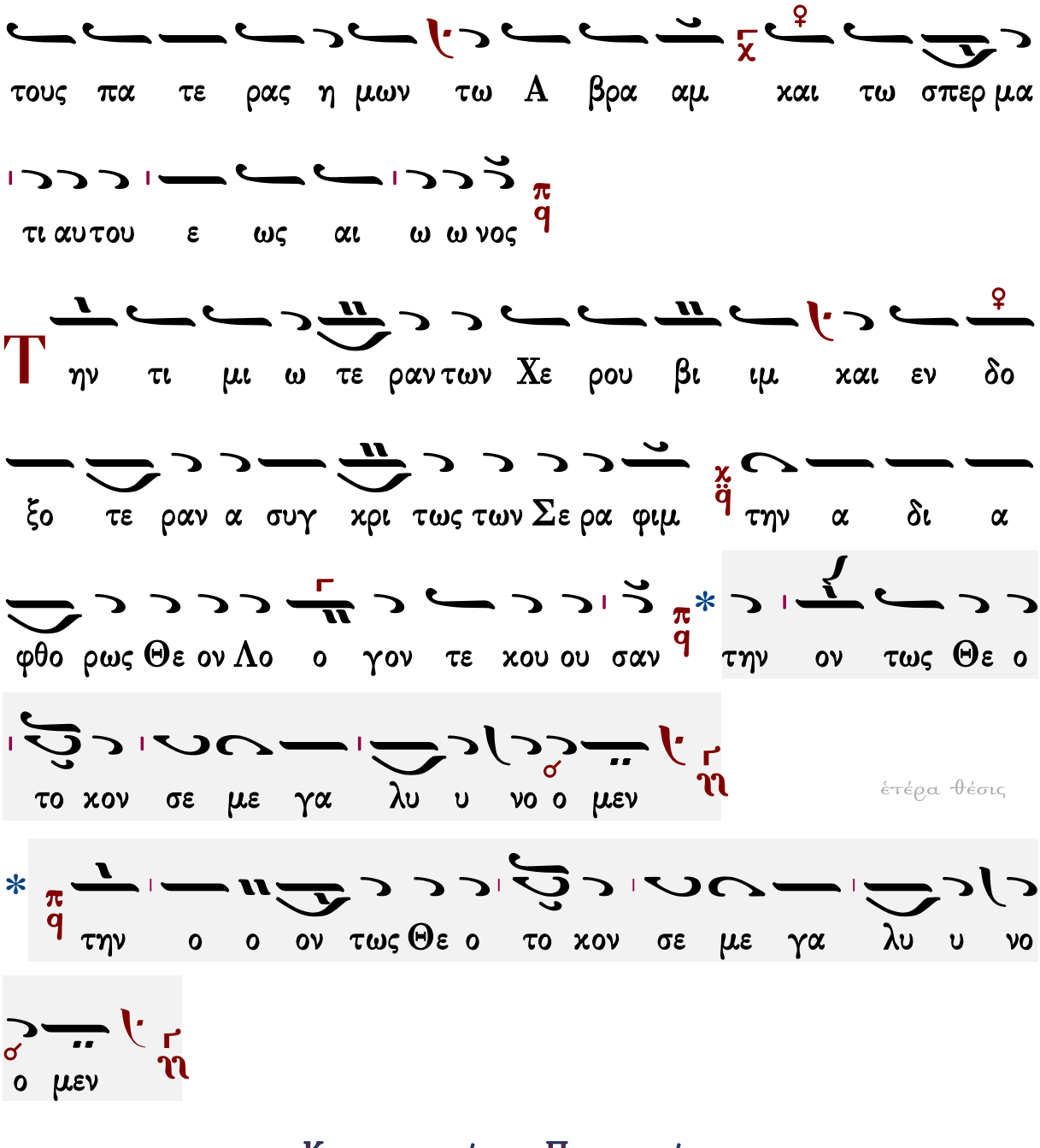
Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2013*

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω
Θε ω ω τω Σω τη ρι ι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι των τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν
μα κα ρι ου σι με πα α σαι αι γε νε ε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο ο νο μα αυ του και
το ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν
τοις φο βου με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι
οι α καρ δι ας αυτων
Τ
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Κ
α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ

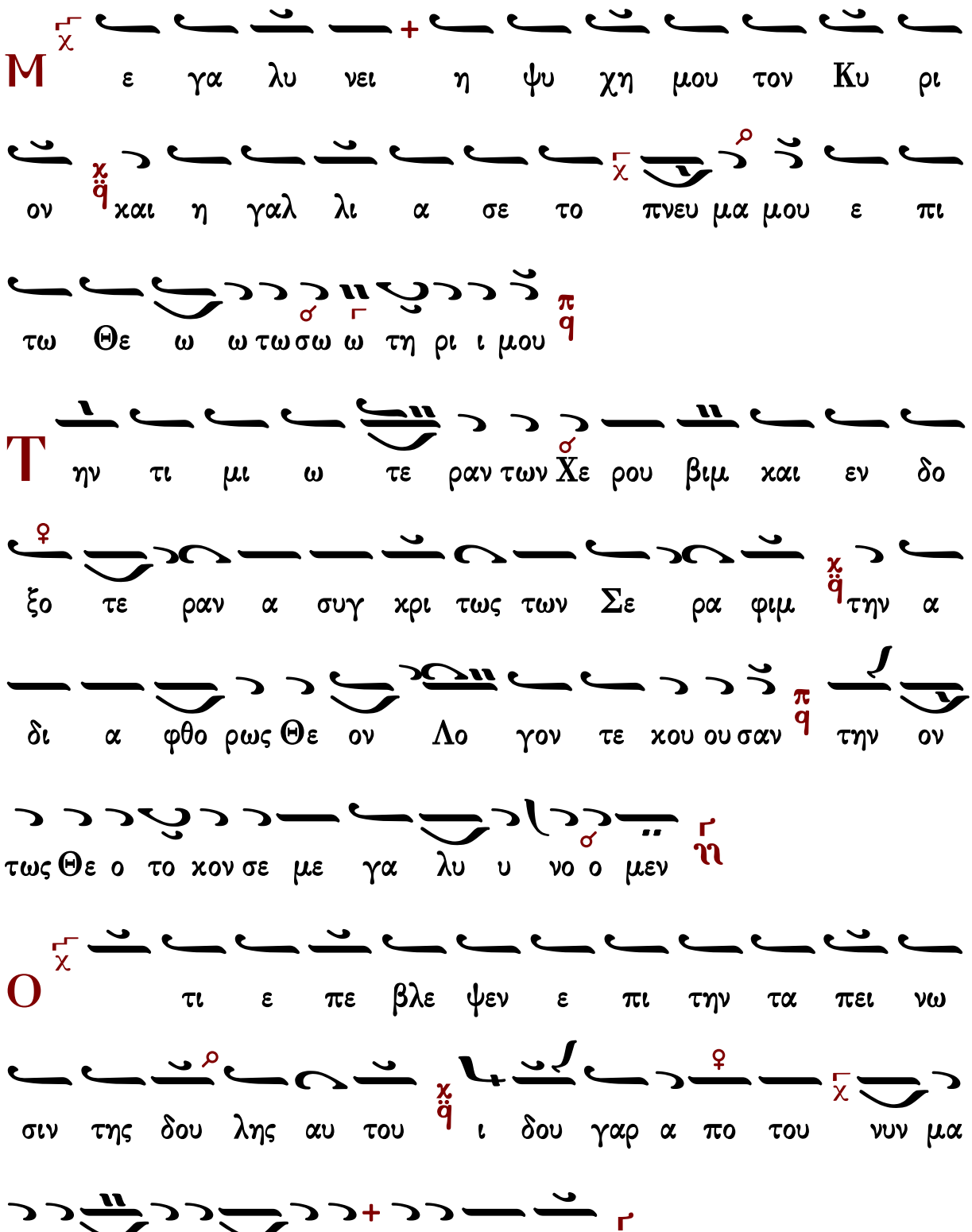

ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων
και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
ἑτέρα θέσις
την ο ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο
ο μεν
λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς

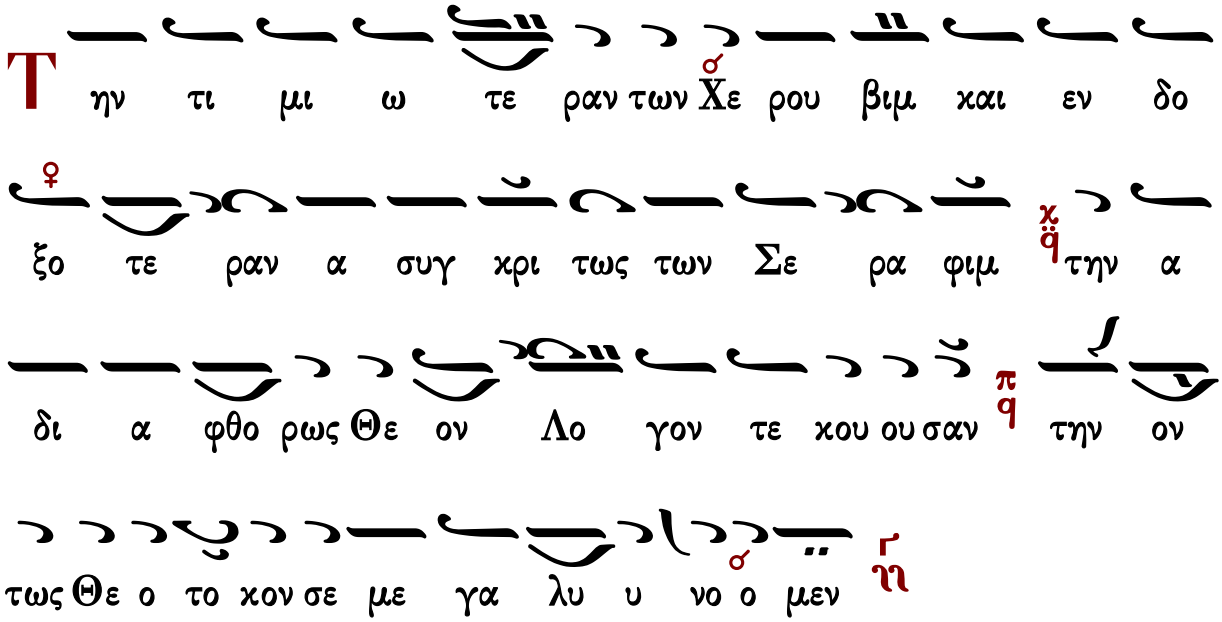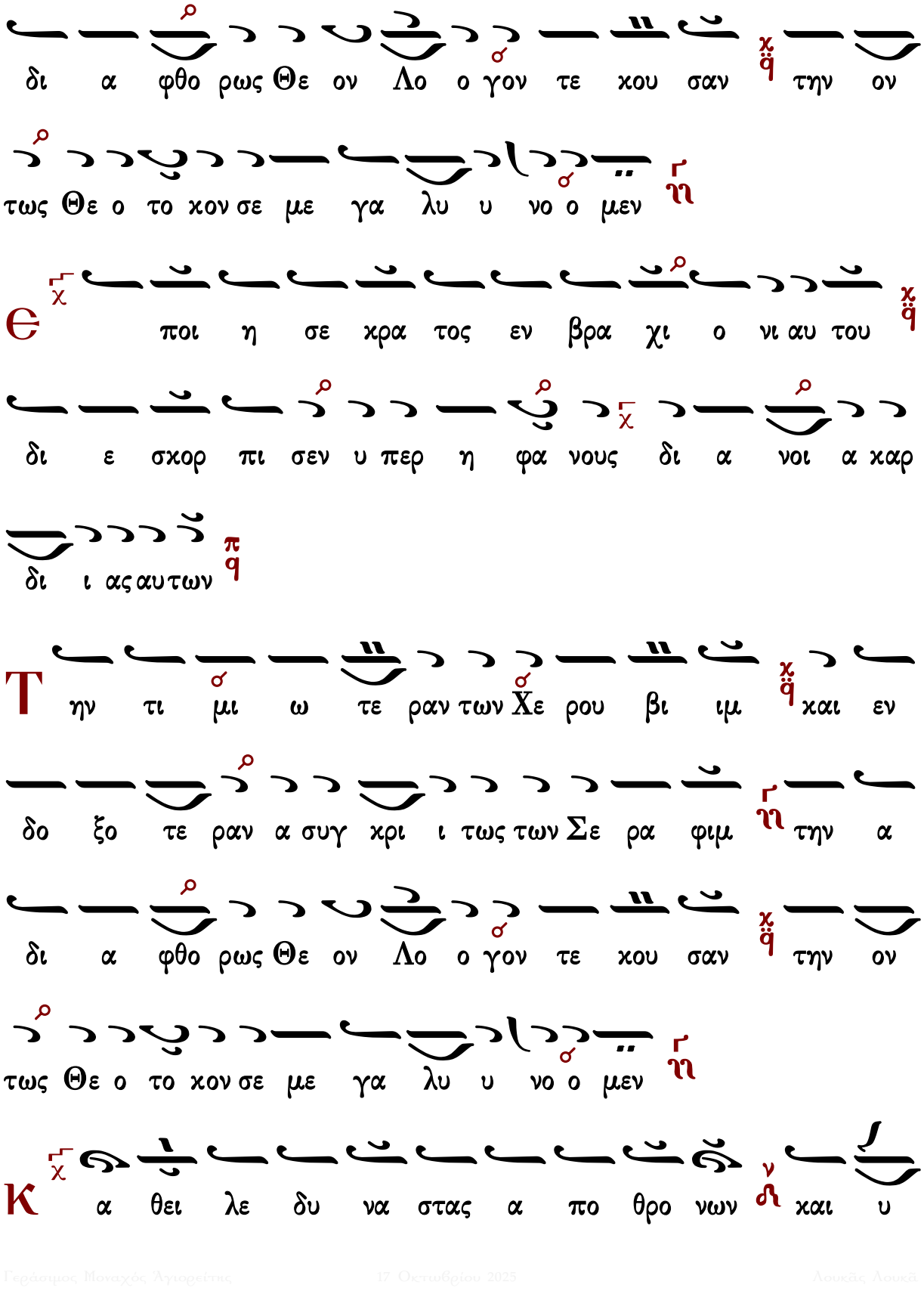

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
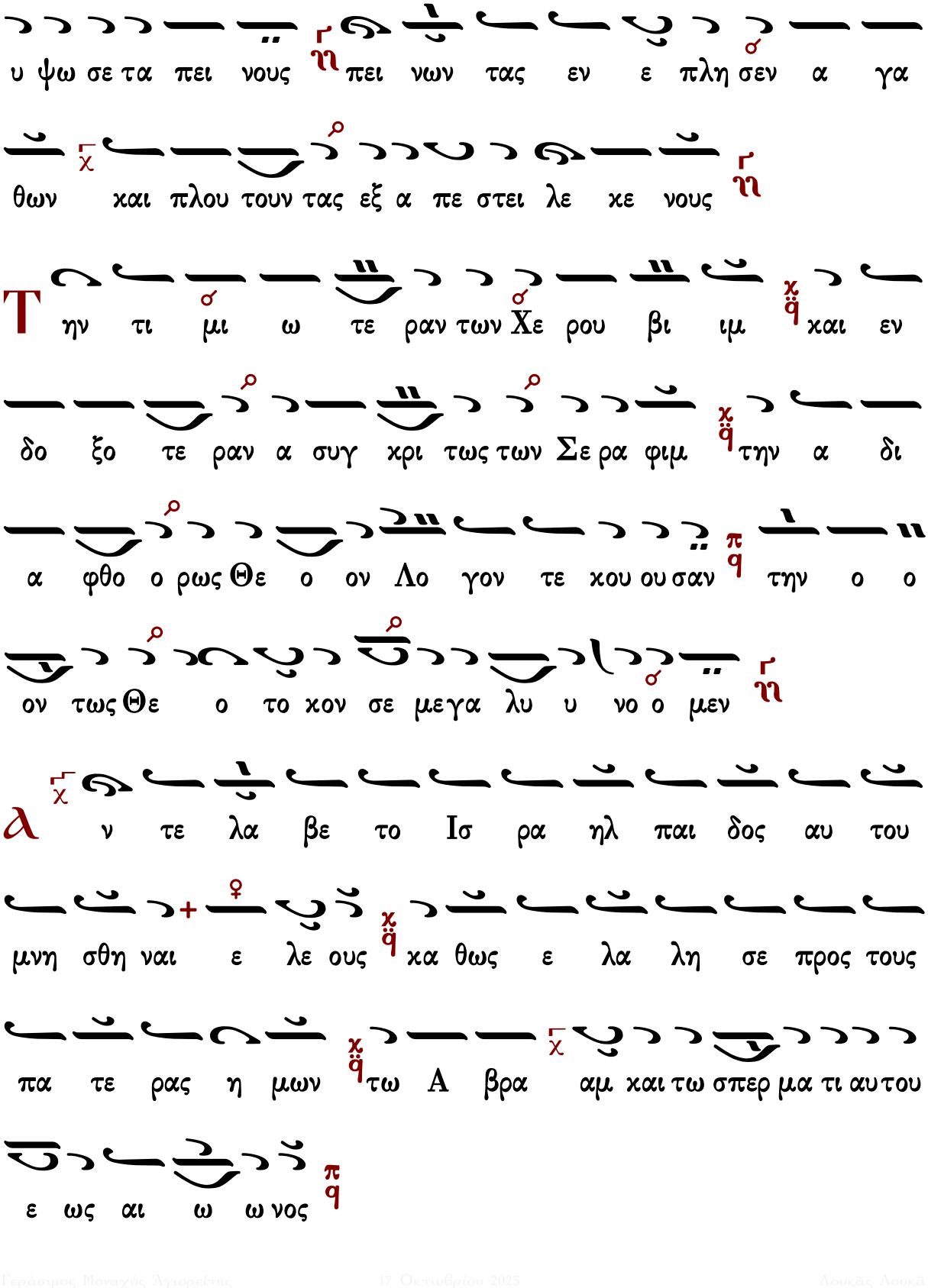
Ἦχος νη Γα

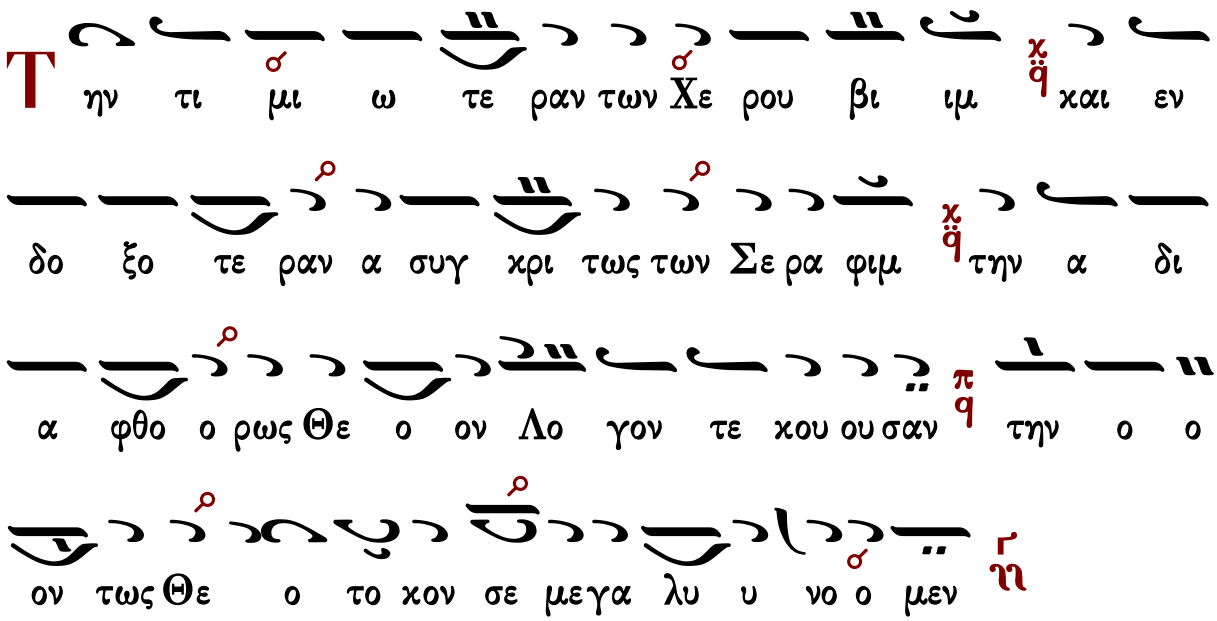
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.24#

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι
τω Θε ω ω τω σω ω τη ρι ι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα
κα ρι ου σι με πα α σαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και
το ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις
φο βου ου με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Є ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α χαρ
δι ι ας αυτων
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ

υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου ου σαν την ο ο
ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν
Ἀ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους
πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του
ε ως αι ω ω νος

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος γ΄

[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.]
Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

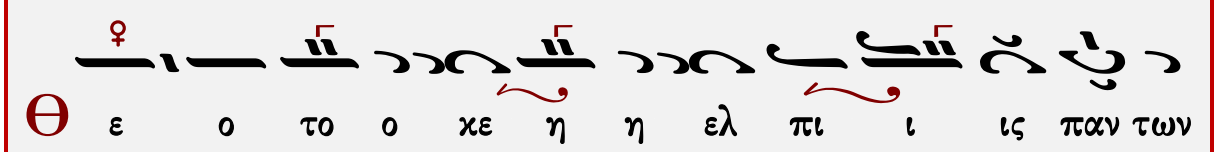
Πέτρου Λαμπαδαρίου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	
Σύντομος	Ἀργὴ	Σύντομος	Ἀργὴ

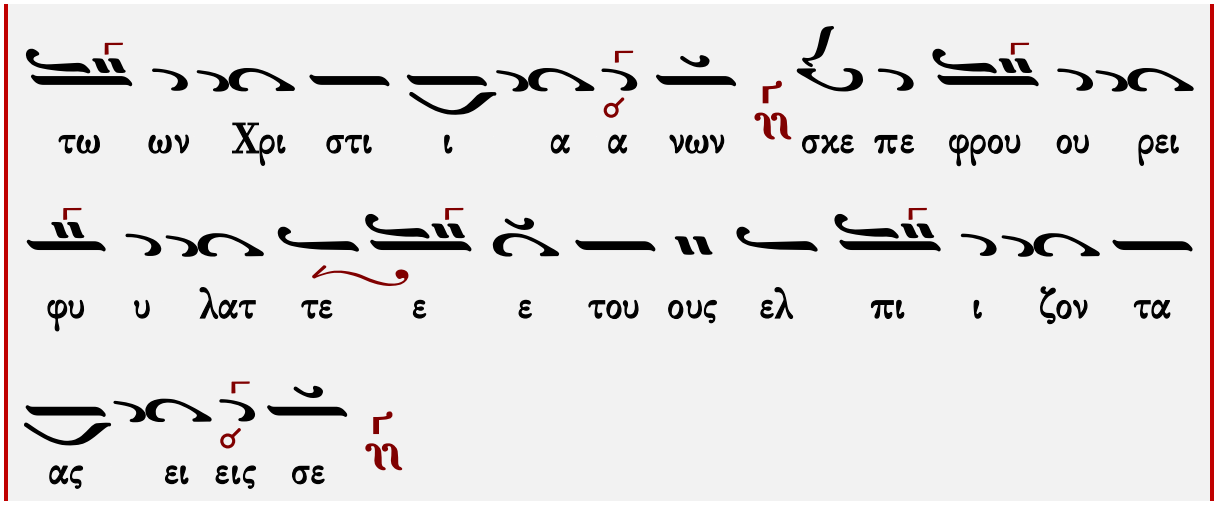
Πέτρου Λαμπαδαρίου (Σύντομος)

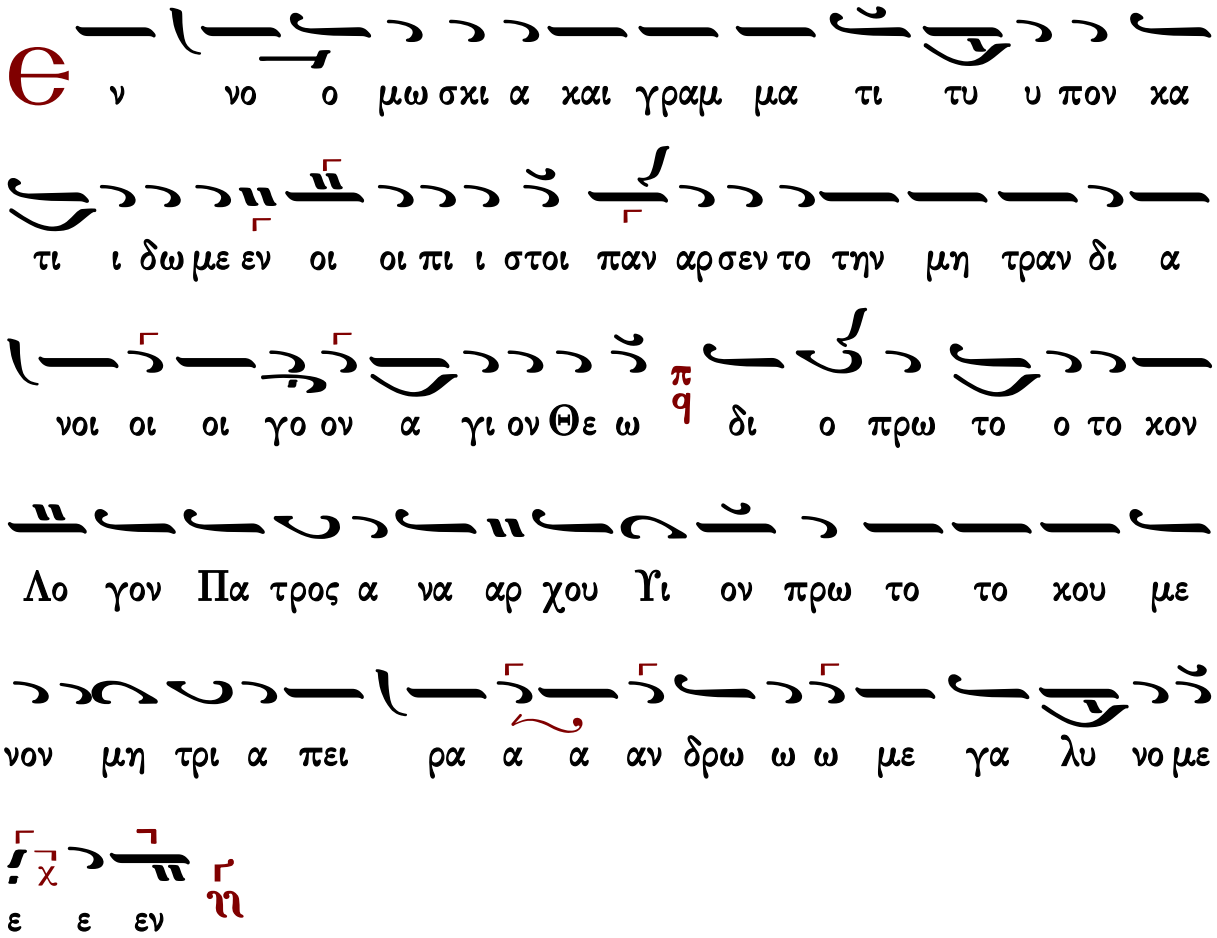
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος ᾱ Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.293#

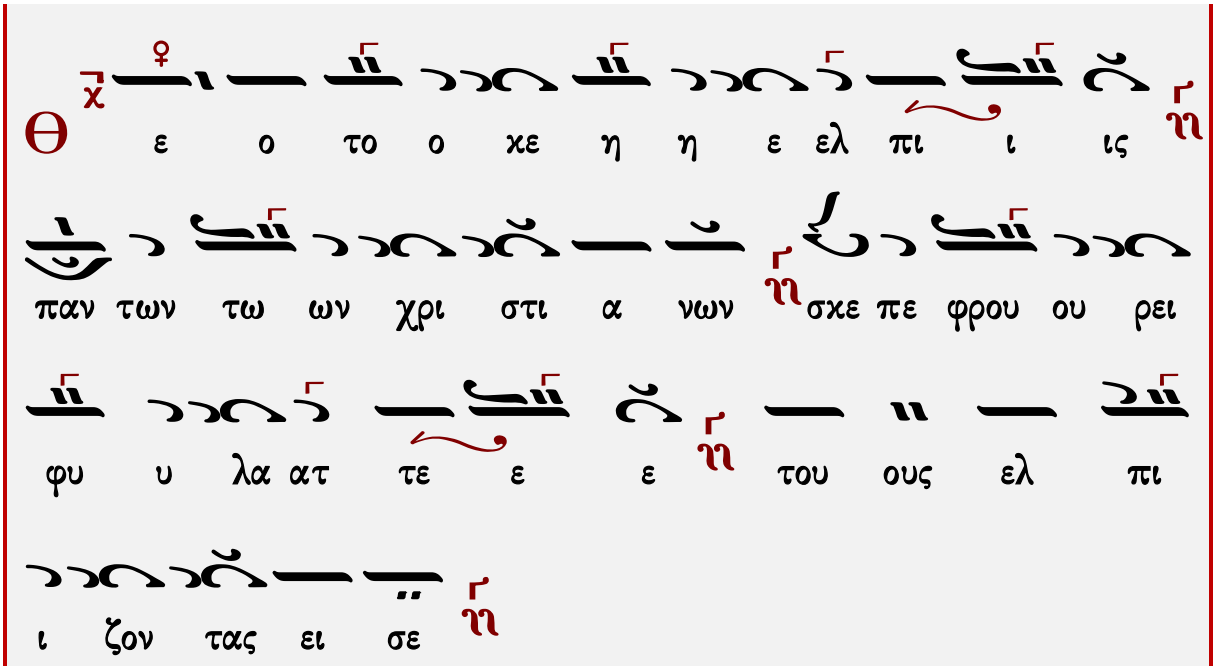

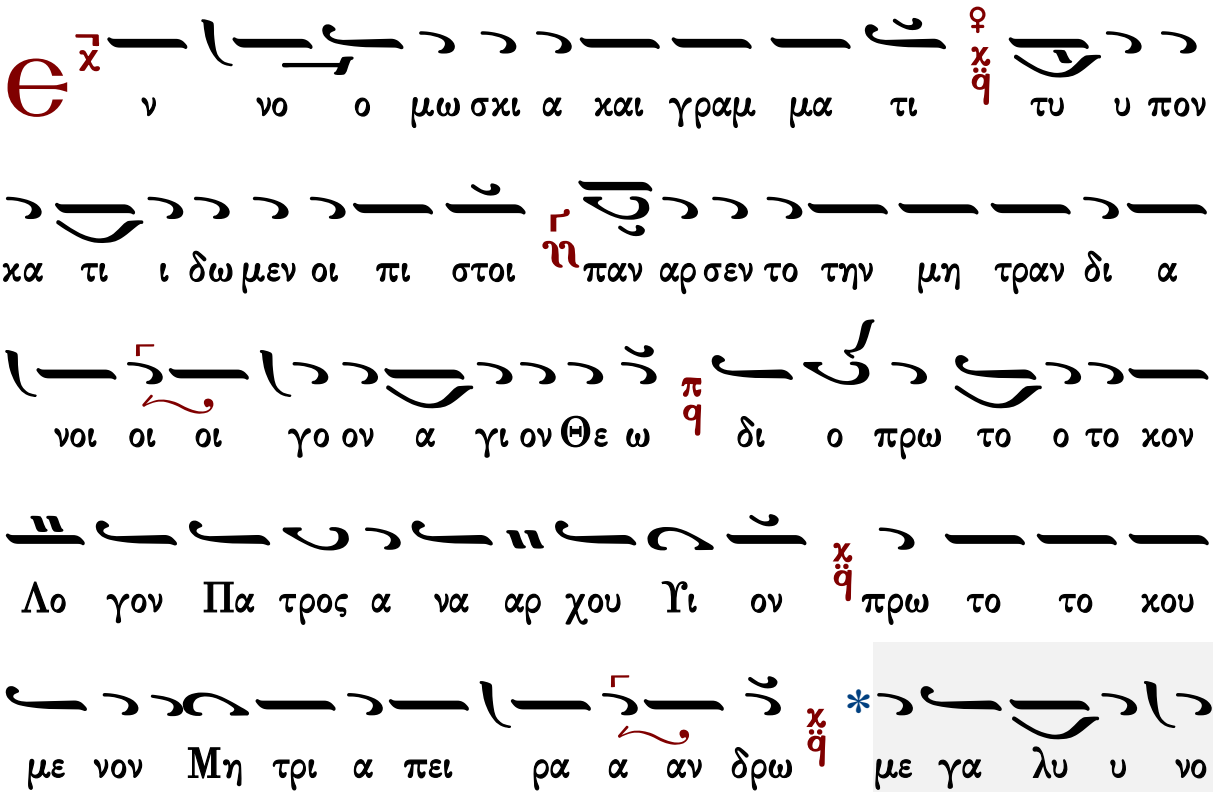

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (Σύντομος)

Ἦχος ὑ̈ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.74/521*

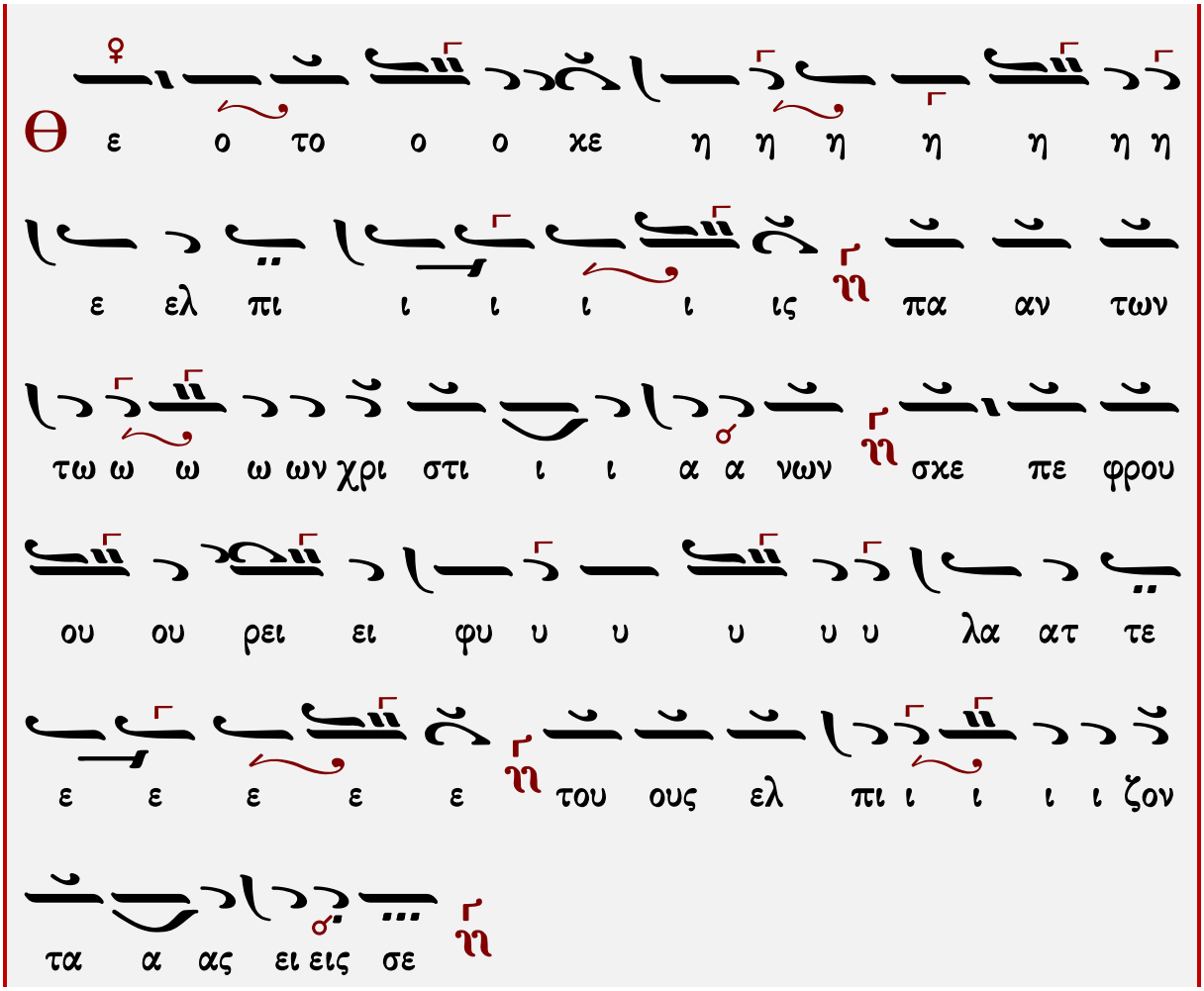

Πέτρου Λαμπαδαρίου (Ἀργὴ)

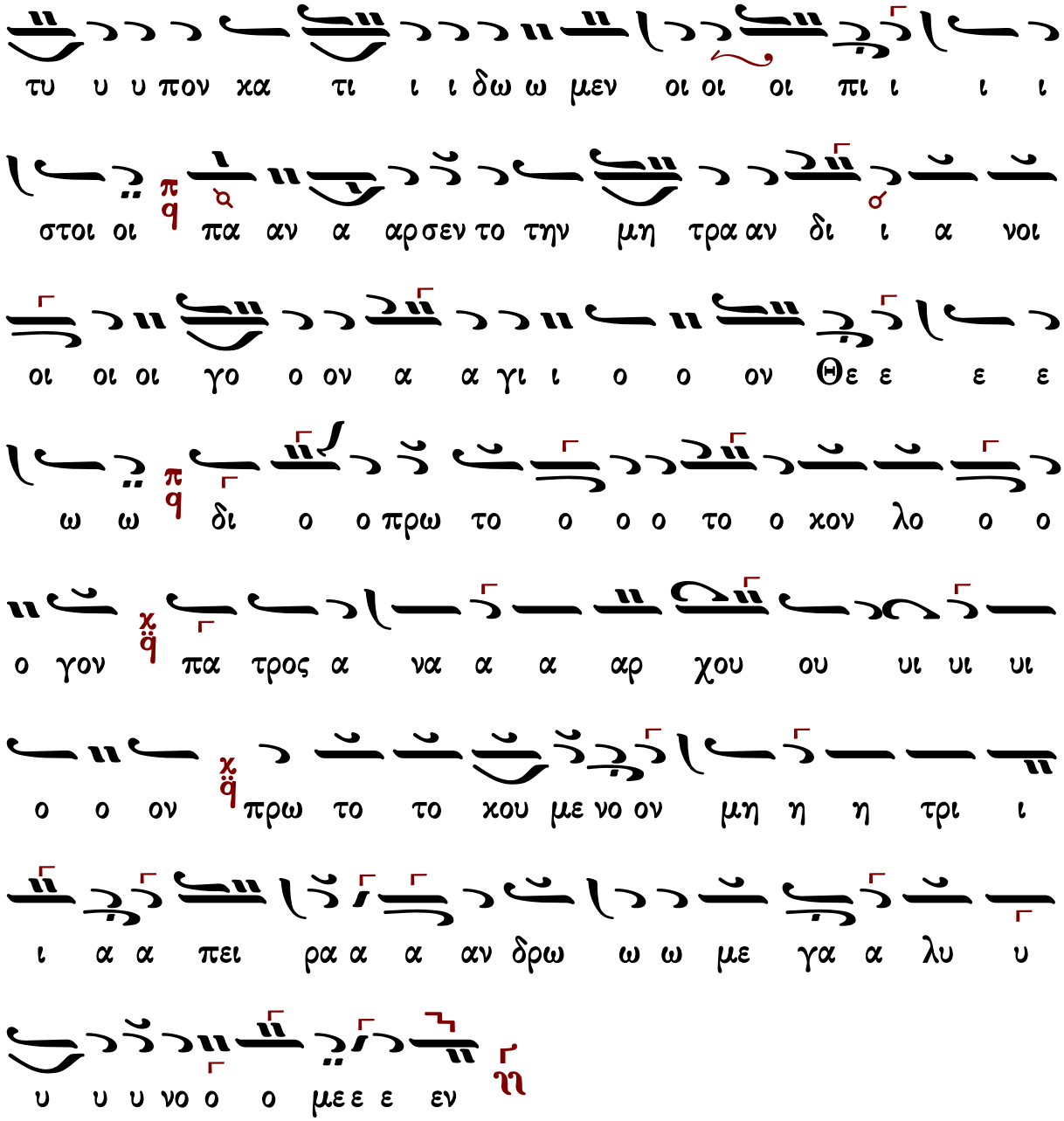
ᾠδὴ θ′

Ἦχος ὑ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.50#

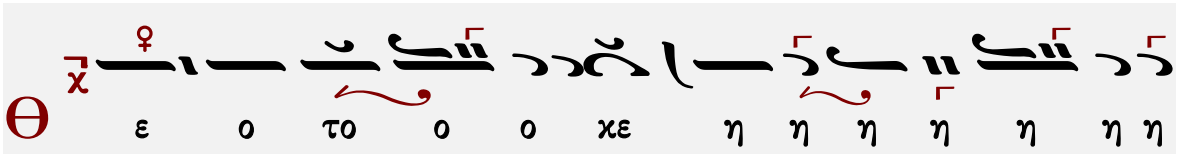

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (Ἀργὴ)

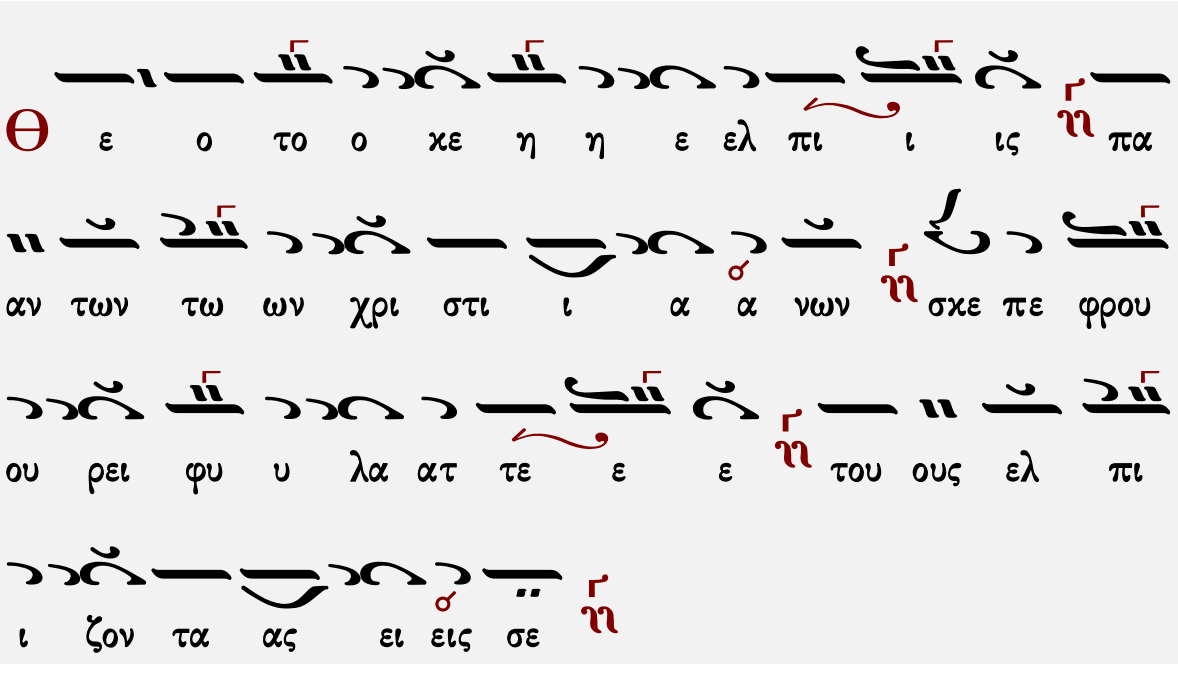
ᾠδὴ θ΄

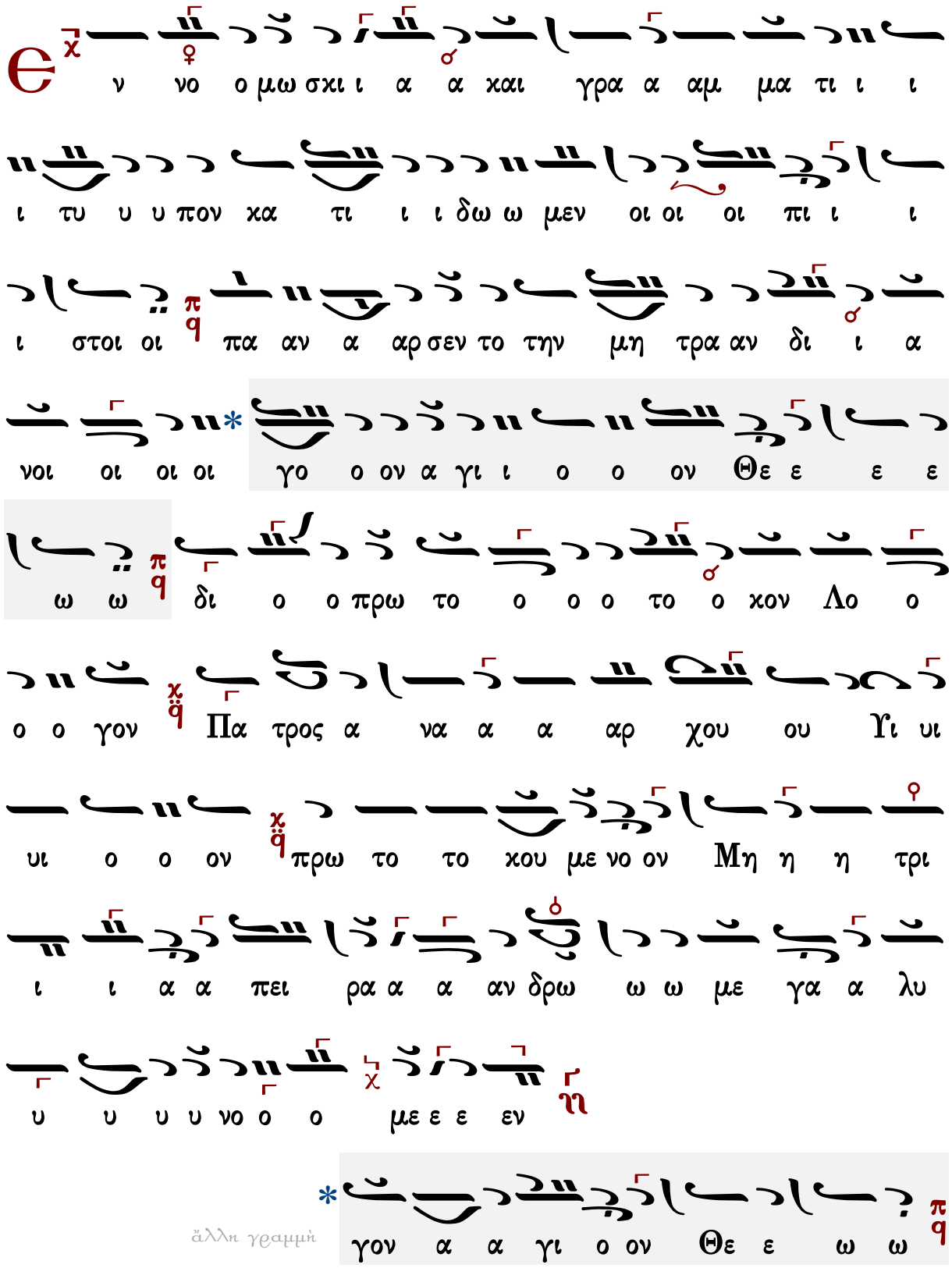
Ἦχος νὴ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.75/522*

τὸ αὐτὸ συντετμημένον

ν νο ο μω σχι ι α α χαι γρα α αμ μα τι ι ι
ι τυ υ υ πον χα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι πι ι ι
ι στοι οι πα αν α αρ σεν το την μη τρα αν δι ι α
νοι οι οι οι γο ο ον α γι ι ο ο ον Θε ε ε ε
ω ω δι ο ο πρω το ο ο ο το ο χον Λο ο
ο ο γον Πα τρος α να α α αρ χου ου Υι υι
υι ο ο ον πρω το το χου με νο ον Μη η η τρι
ι ι α α πει ρα α α αν δρω ω ω με γα α λυ
υ υ υ υ νο ο ο με ε ε εν
γον α α γι ο ον Θε ε ω ω
ἄλλη γραμμή

Τῆς Ὑπαπαντῆς 2/2

2 Φεβρουαρίου

Ἦχος γ΄

α Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

γ Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

δ Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών,τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

ε Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ᾽ ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ς Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

ζ Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι | Ἀργαὶ

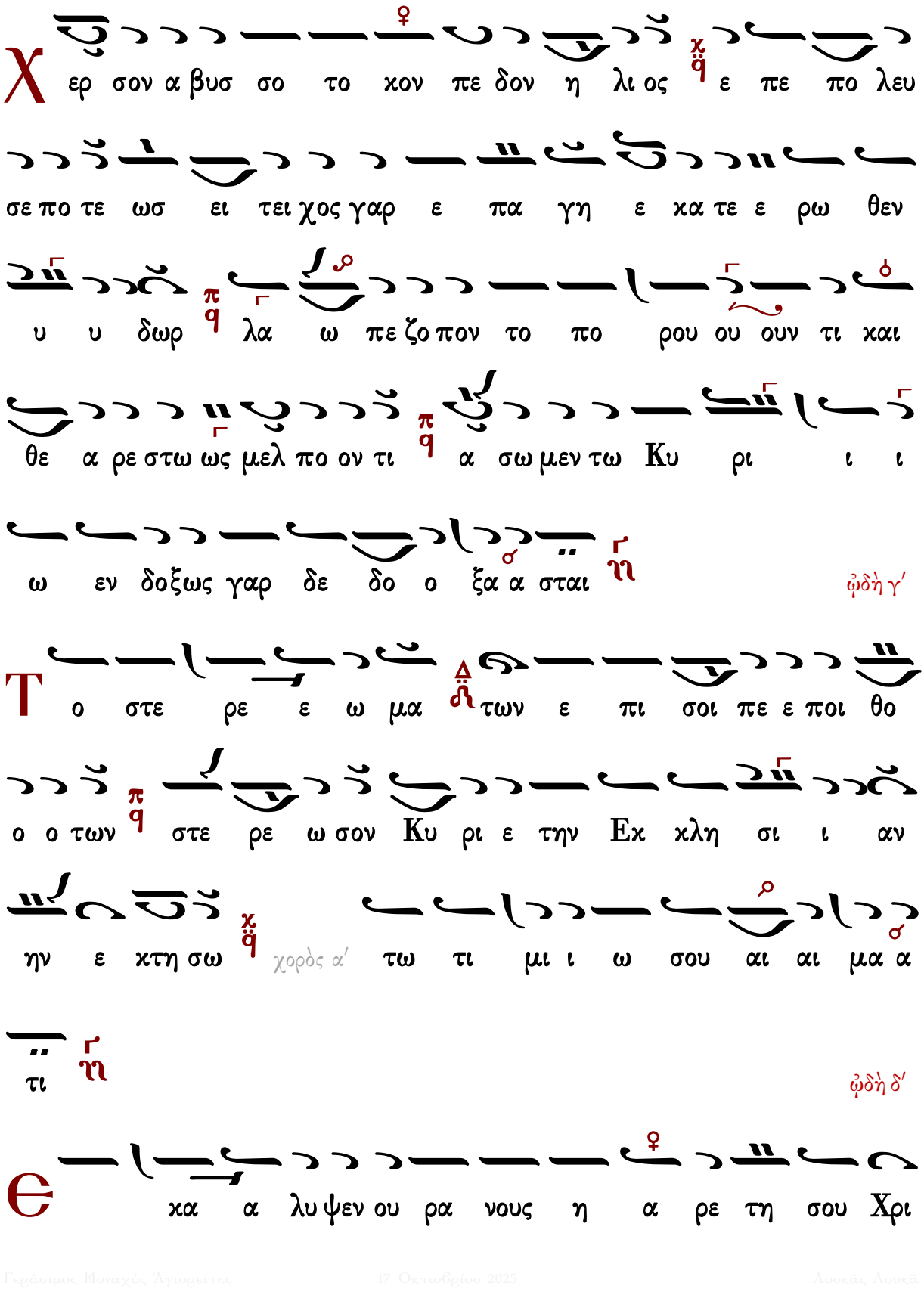
Σύντομοι

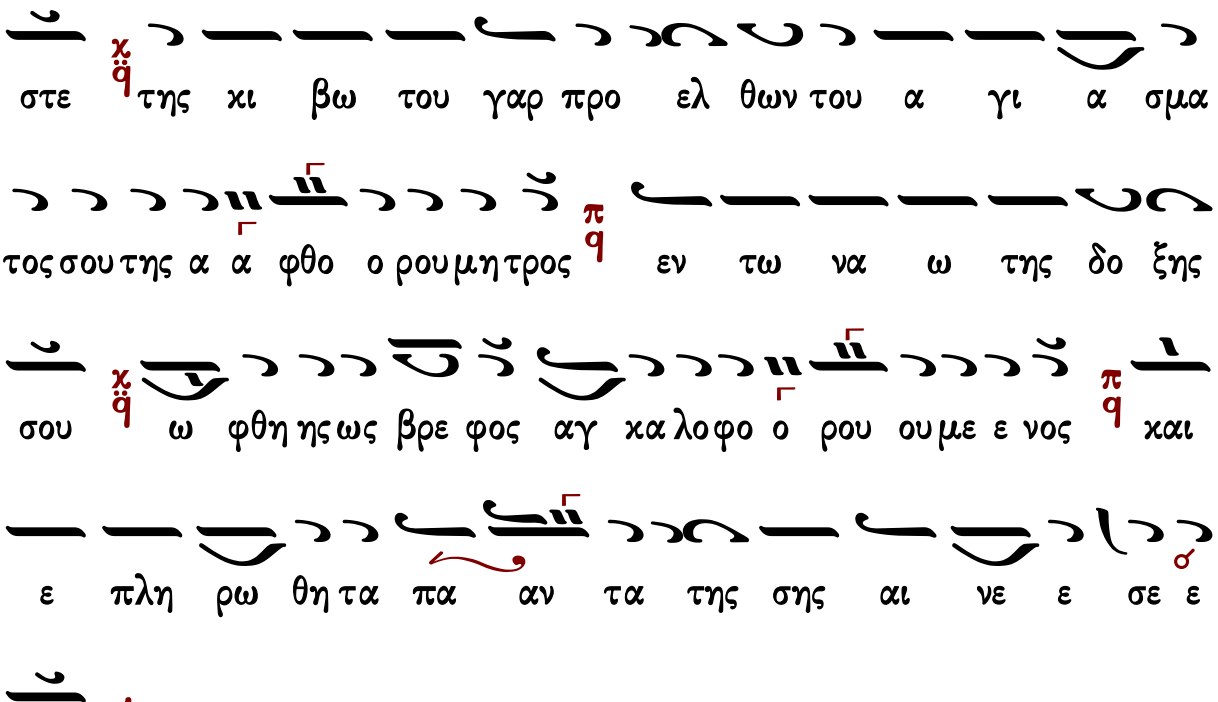
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

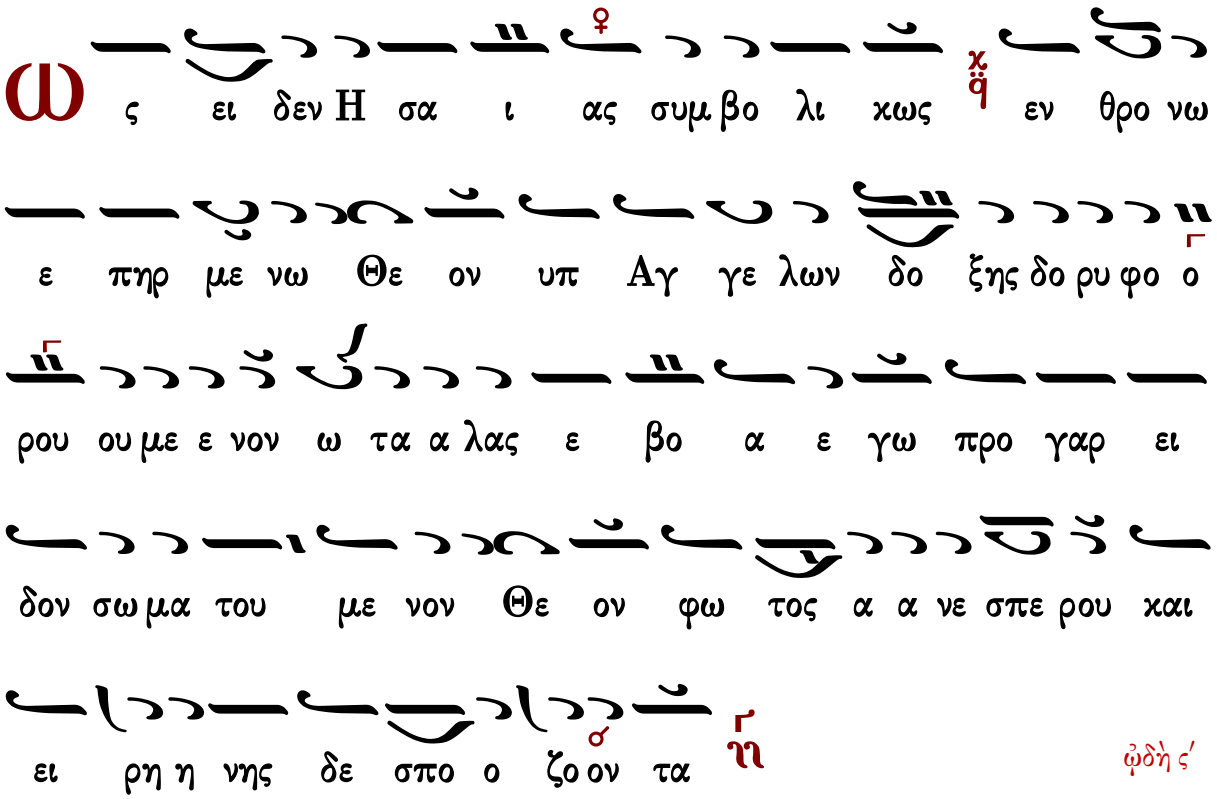
Ἦχος ᾱ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.286#

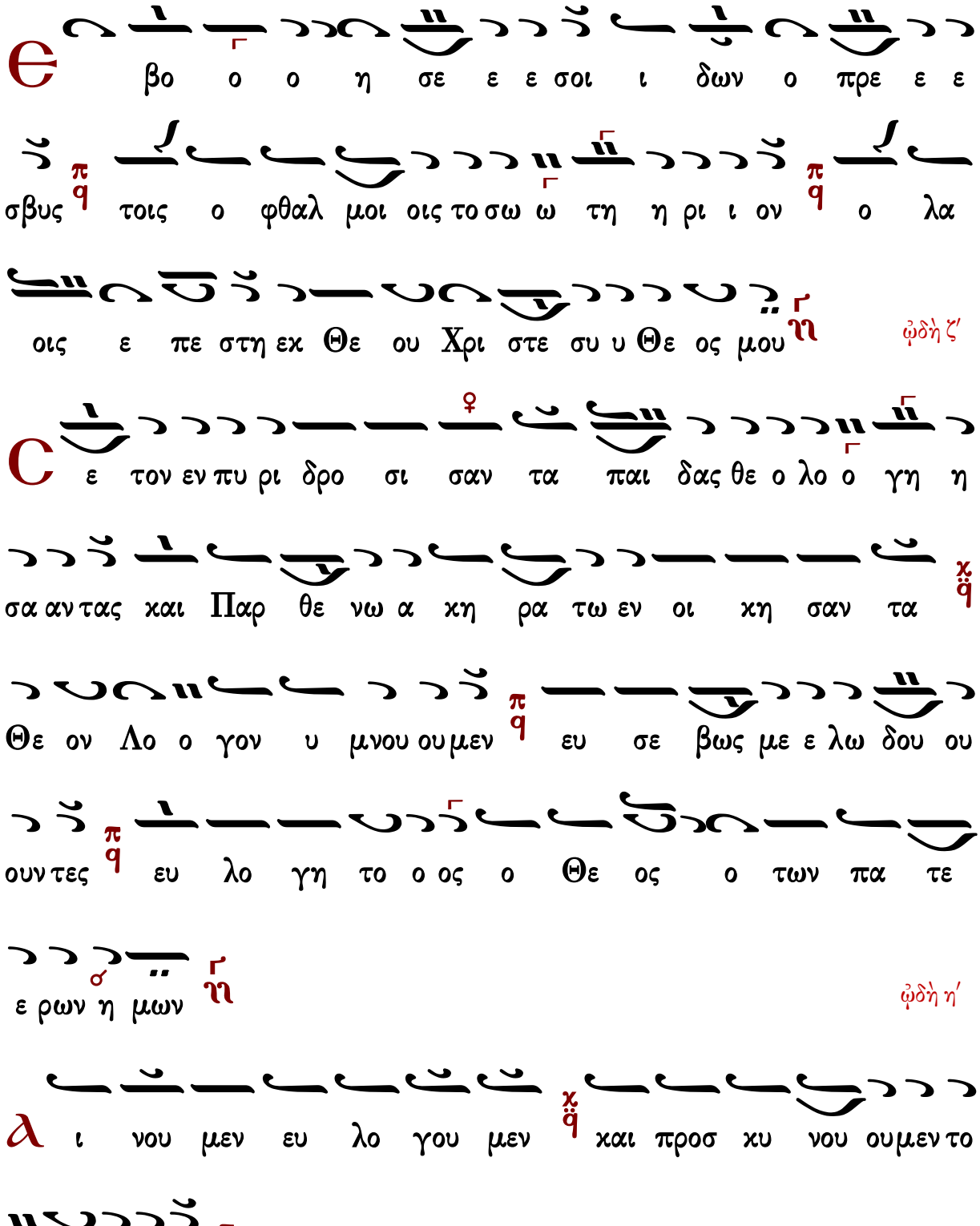

χ ερ σον α βυσ σο το χον πε δον η λι ος ε πε πο λευ
σε πο τε ωσ ει τει χος γαρ ε πα γη ε κα τε ε ρω θεν
υ υ δωρ λα ω πε ζο πον το πο ρου ου ουν τι και
θε α ρε στω ως μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ ρι ι ι
ω εν δοξως γαρ δε δο ο ξα α σται
ᾠδὴ γ′
Τ ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι πε ε ποι θο
ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την Εκ κλη σι ι αν
ην ε κτη σω χορὸς α′ τω τι μι ι ω σου αι αι μα α
τι
ᾠδὴ δ′
θ κα α λυ ψεν ου ρα νους η α ρε τη σου Χρι

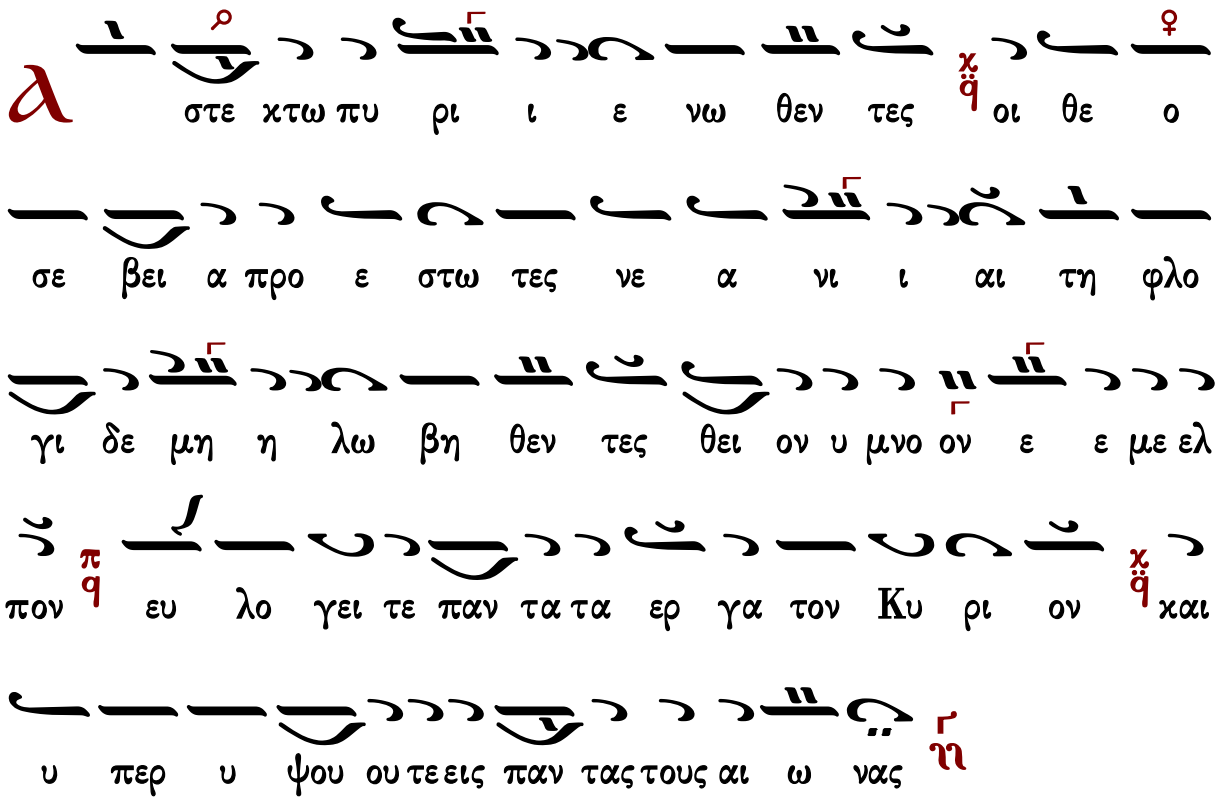

στε τη̈ς χι βω του γαρ προ ελ θων του α γι α σμα
τος σου τη̈ς α α φθο ο ρου μη τρος εν τω να ω τη̈ς δο ξη̈ς
σου ω φθη η̈ς ως βρε φος αγ χα λο φο ο ρου ου με ε νος και
ε πλη ρω θη τα πα αν τα τη̈ς ση̈ς αι νε ε σε ε
ως

ᾠδὴ ε′

Ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν θρο νω
ε πηρ με νω Θε ον υπ Αγ γε λων δο ξη̈ς δο ρυ φο ο
ρου ου με ε νον ω τα α λας ε βο α ε γω προ γαρ ει
δον σω μα του με νον Θε ον φω τος α α νε σπε ρου και
ει ρη η νη̈ς δε σπο ο ζο ον τα

ᾠδὴ ς′

Θ βο ο ο η σε ε ε σοι ι δων ο πρε ε ε
σβυς τοις ο φθαλ μοι οις το σω ω τη η ρι ι ον ο λα
οις ε πε στη εκ Θε ου Χρι στε συ υ Θε ος μου
ὠδὴ ζ′
C ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο ο γη η
σα αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω εν οι κη σαν τα
Θε ον Λο ο γον υ μνου ου μεν ευ σε βως με ε λω δου ου
ουν τες ευ λο γη το ο ος ο Θε ος ο των πα τε
ε ρων η μων
ὠδὴ η′
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ουμεν το
ον Κυ ρι ι ον

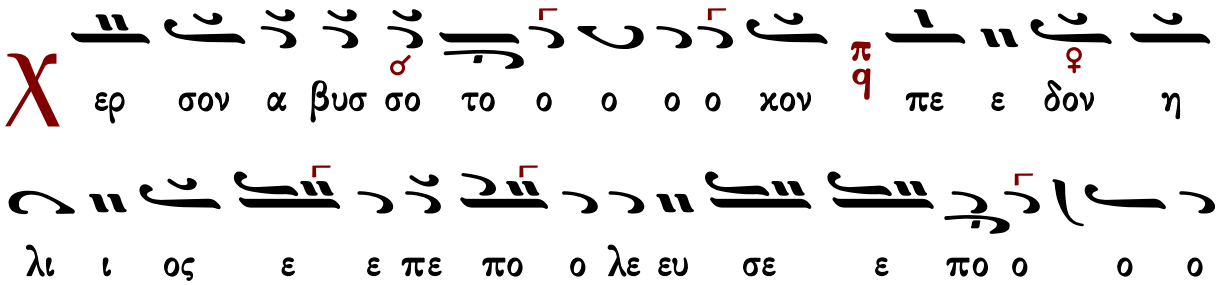
Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου16

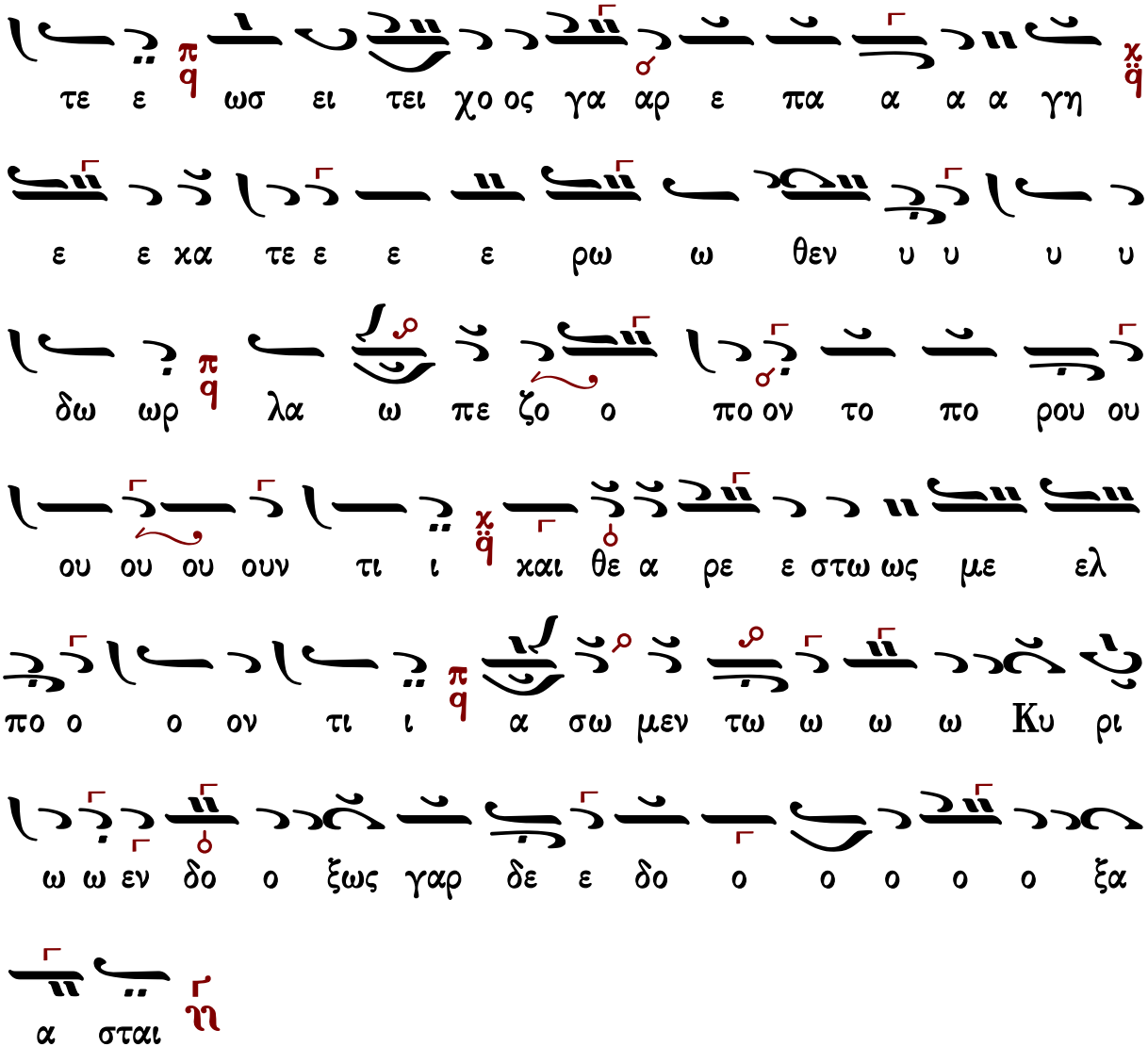
ᾠδὴ α΄

Ἦχος ὑ Γα

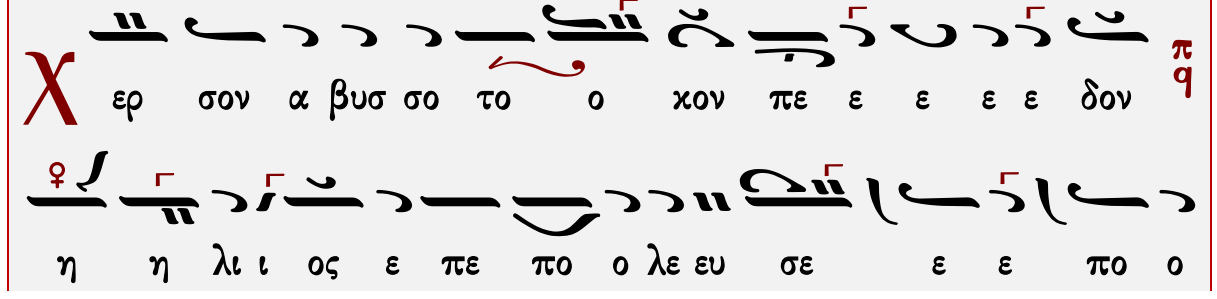
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.65/512*

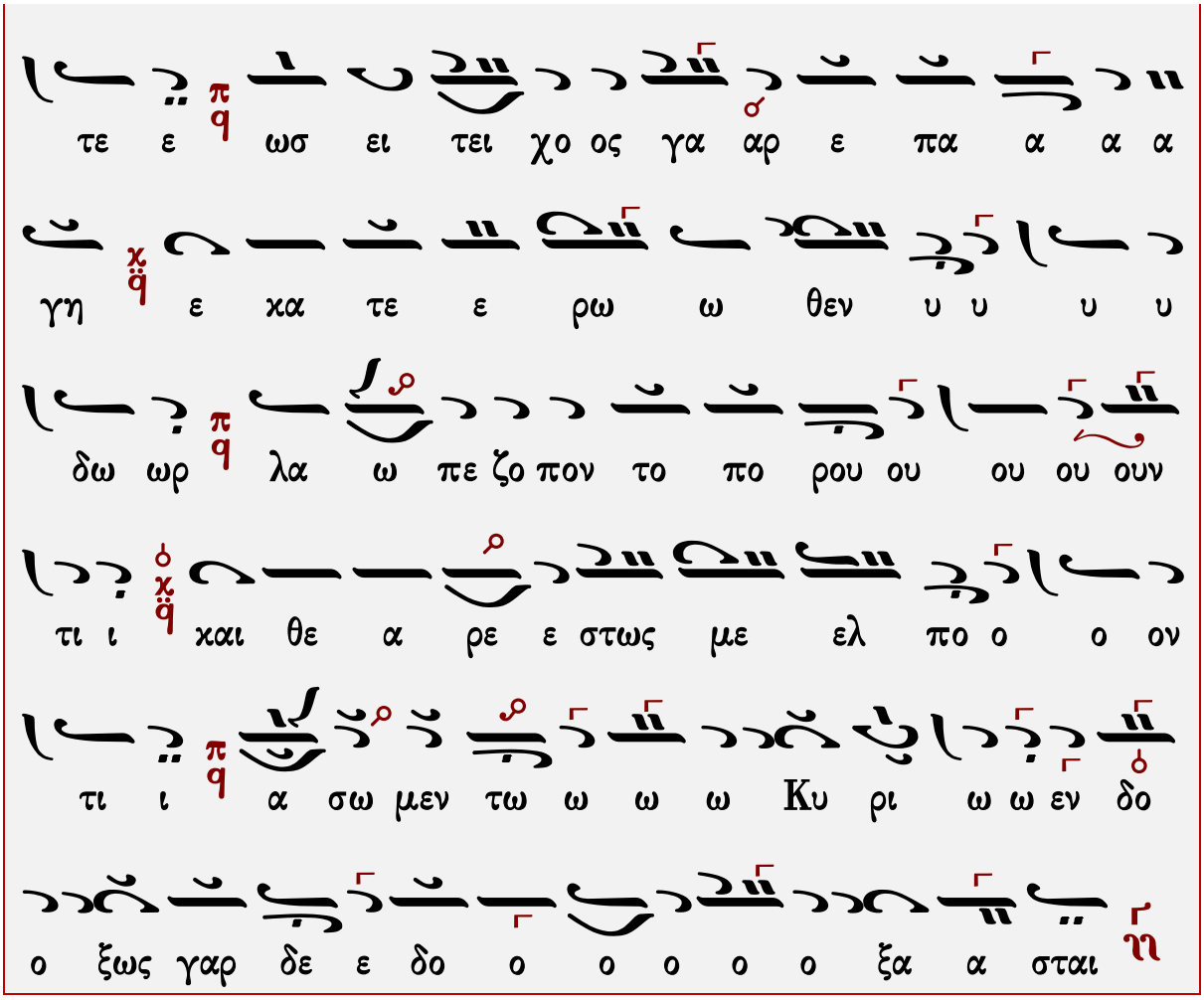

16 Εἰς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφρός τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων. Οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν παραθέτομεν μεθ' ἑκάστην καταβασίαν. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

τε ε ωσ ει τει χο ος γα αρ ε πα α α α γη
ε ε χα τε ε ε ε ρω ω θεν υ υ υ υ
δω ωρ λα ω πε ζο ο πο ον το πο ρου ου
ου ου ου ουν τι ι και θε α ρε ε στω ως με ελ
πο ο ο ον τι ι α σω μεν τω ω ω ω Κυ ρι
ω ω εν δο ο ξως γαρ δε ε δο ο ο ο ο ο ξα
α σται

διασκευὴ

χ ερ σον α βυσ σο το ο χον πε ε ε ε δον
η η λι ι ος ε πε πο ο λε ευ σε ε ε πο ο

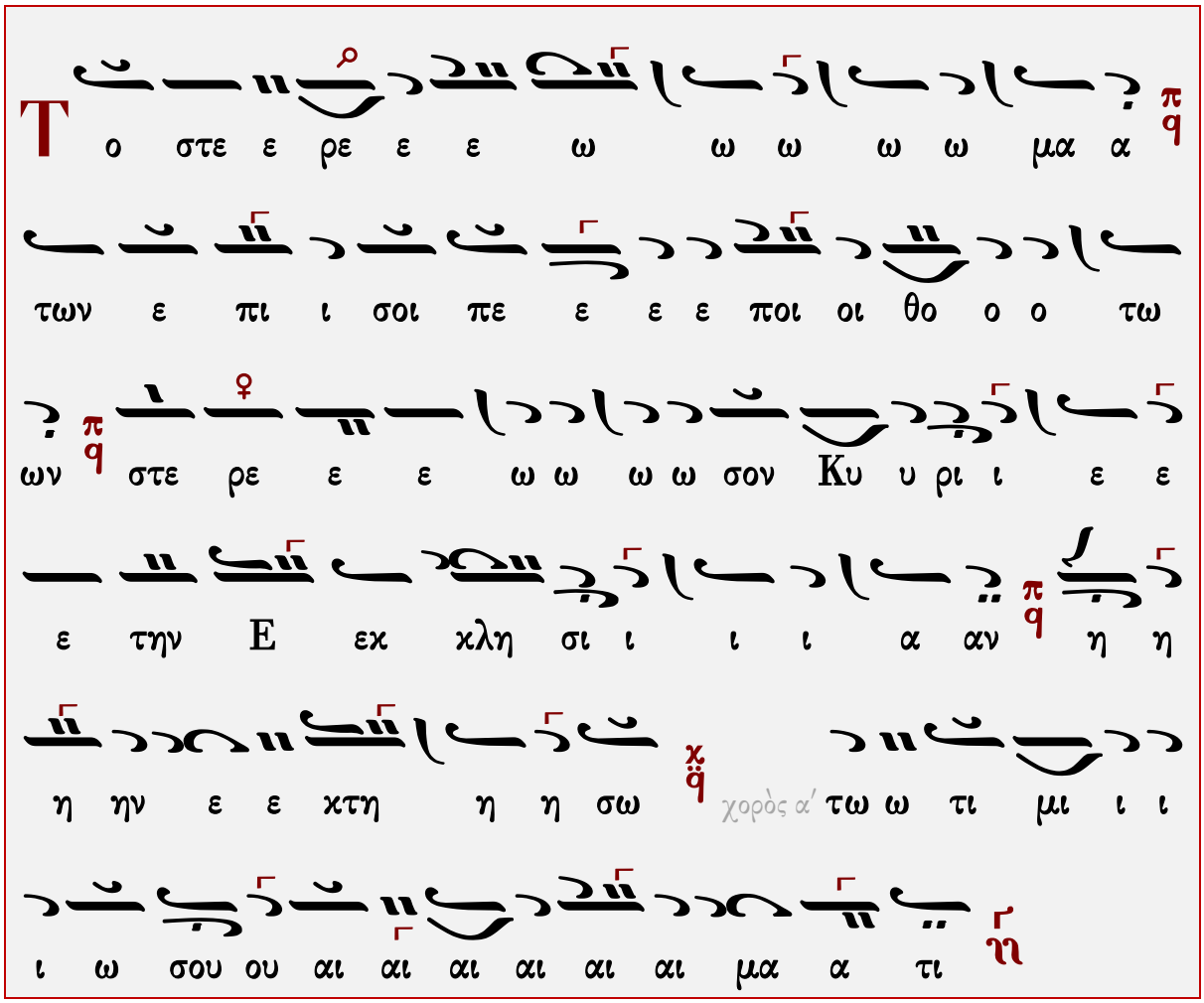

τε ε ωσ ει τει χο ος γα αρ ε πα α α α
γη ε χα τε ε ρω ω θεν υ υ υ υ
δω ωρ λα ω πε ζο πον το πο ρου ου ου ου ουν
τι ι χαι θε α ρε ε στως με ελ πο ο ο ον
τι ι α σω μεν τω ω ω ω Κυ ρι ω ω εν δο
ο ξως γαρ δε ε δο ο ο ο ο ο ξα α σται

ᾠδὴ γ′

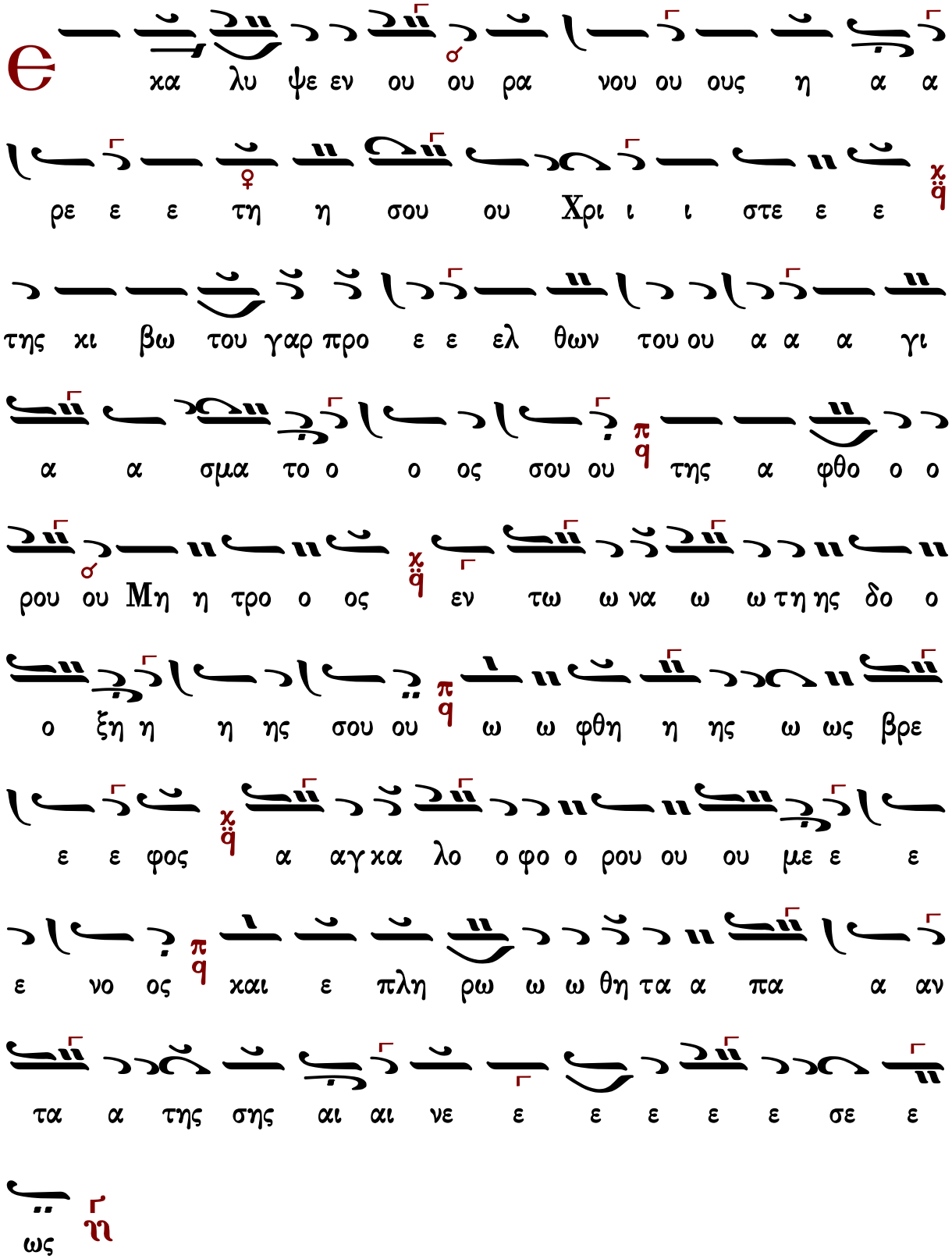

Το στε ε ε ρε ε ε ε ε ω ω μα α α
α α των ε πι ι σοι πε ε ε ε ποι οι θο ο ο τω
ων στε ρε ε ε ω ω ω ω σον Κυ υ ρι ι ε ε
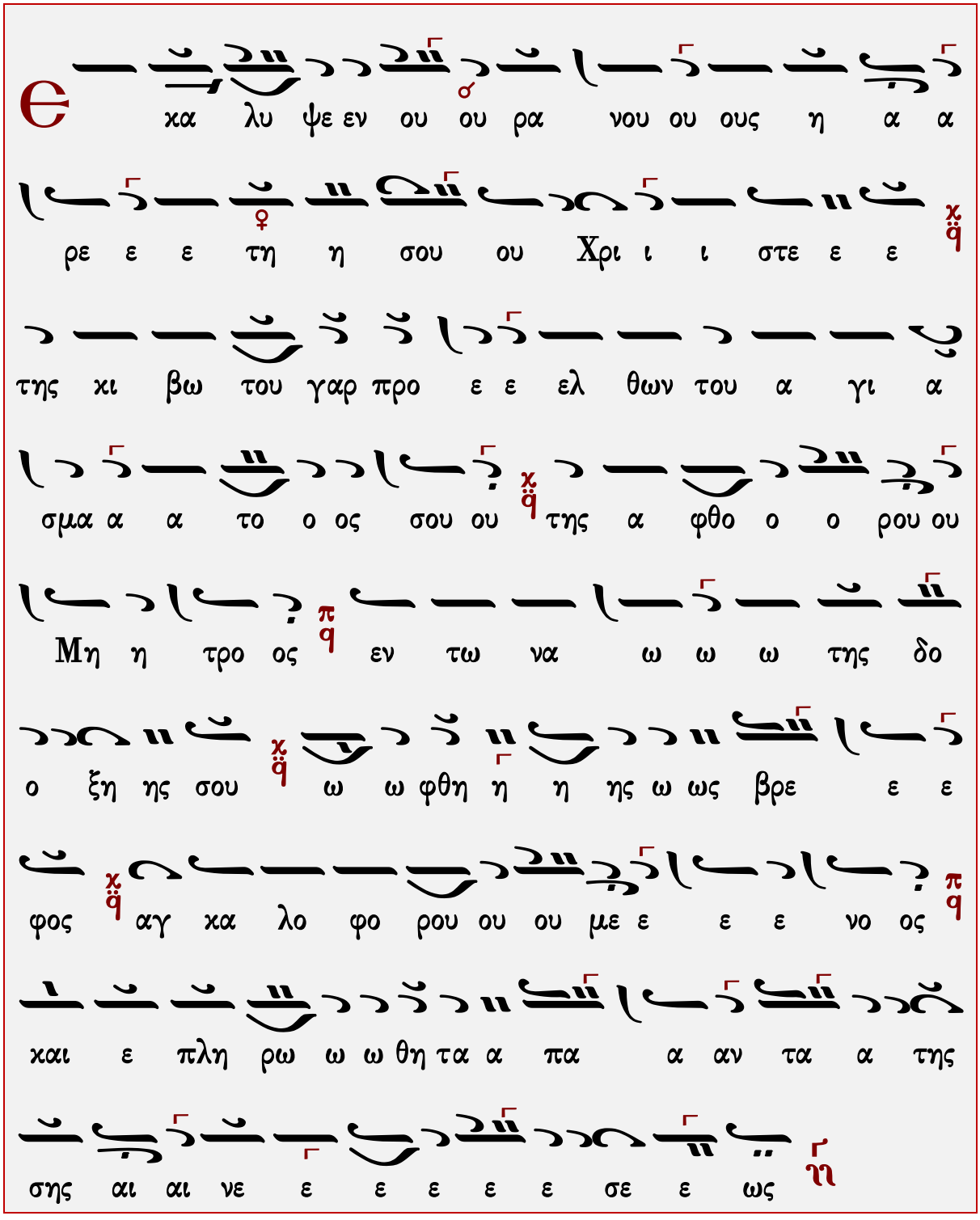

διασκευὴ

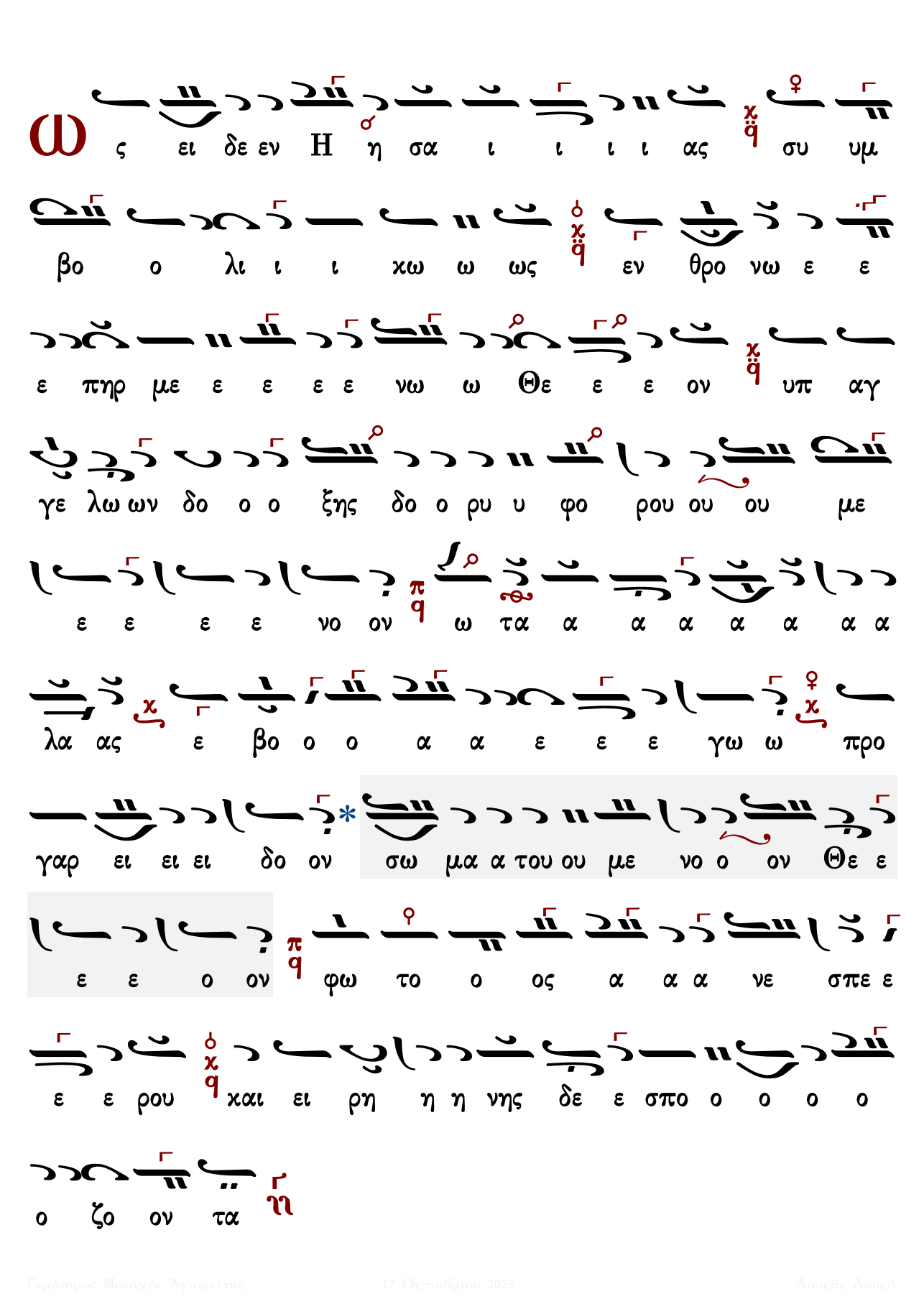

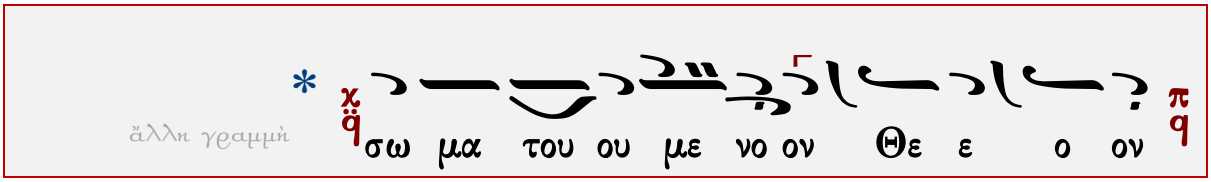
ᾠδὴ δ′

χα λυ ψε εν ου ου ρα νου ου ους η α α
ρε ε ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε
της χι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του ου α α α γι
α α σμα το ο ο ος σου ου της α φθο ο ο
ρου ου Μη η τρο ο ος εν τω ω να ω ω τη ης δο ο
ο ξη η η ης σου ου ω ω φθη η ης ω ως βρε
ε ε φος α αγ χα λο ο φο ο ρου ου ου με ε ε
ε νο ος και ε πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν
τα α της σης αι αι νε ε ε ε ε σε ε
ως

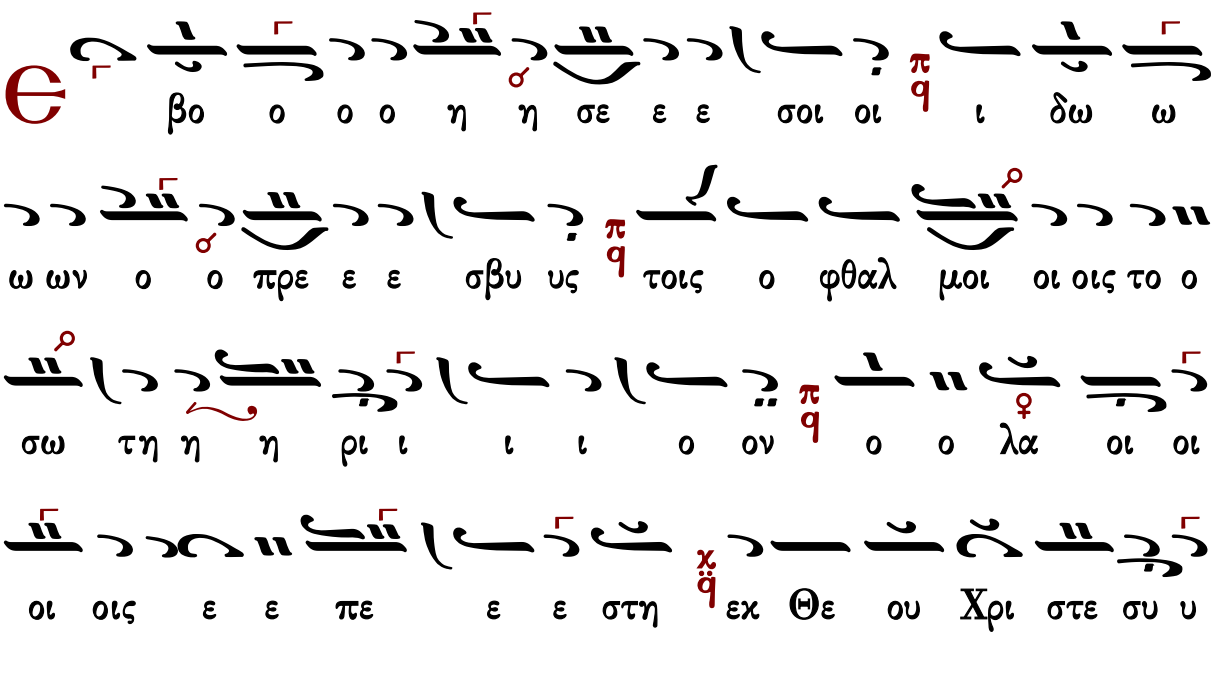
διασχευὴ

κα λυ ψε εν ου ου ρα νου ου ους η α α
ρε ε ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε
της χι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του α γι α
σμα α α το ο ος σου ου της α φθο ο ο ρου ου
Μη η τρο ος εν τω να ω ω ω της δο
ο ξη ης σου ω ω φθη η η ης ω ως βρε ε ε
φος αγ κα λο φο ρου ου ου με ε ε ε νο ος
και ε πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν τα α της
σης αι αι νε ε ε ε ε ε σε ε ως

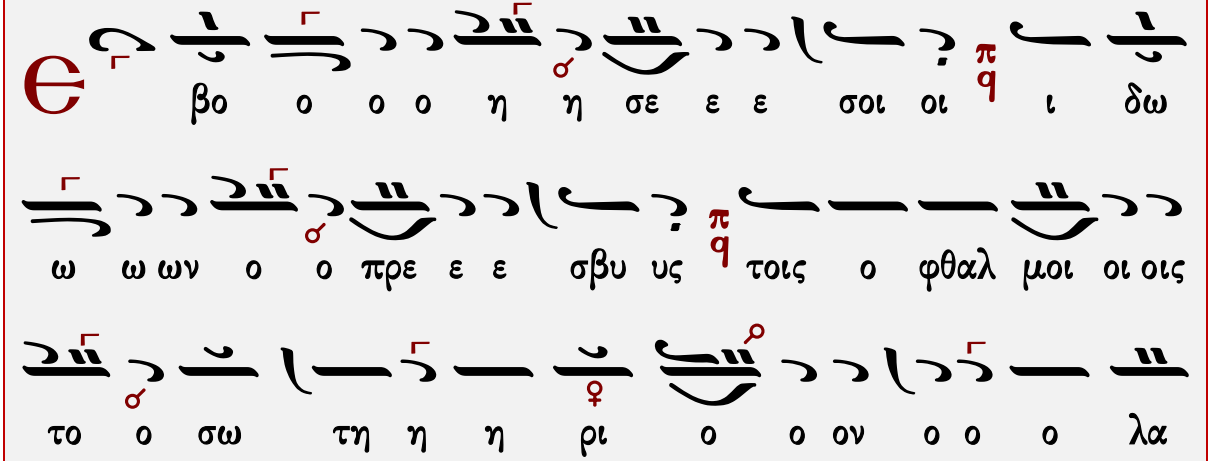

ω ς ει δε εν Η η σα ι ι ι ι ας συ υμ
βο ο λι ι ι χω ω ως εν θρο νω ε ε
ε πηρ με ε ε ε ε νω ω Θε ε ε ον υπ αγ
γε λω ων δο ο ο ξης δο ο ρυ υ φο ρου ου ου με
ε ε ε ε νο ον ω τα α α α α α α α
λα ας ε βο ο ο α α ε ε ε γω ω προ
γαρ ει ει ει δο ον σω μα α του ου με νο ο ον Θε ε
ε ε ο ον φω το ο ος α α α νε σπε ε
ε ε ρου και ει ρη η η νης δε ε σπο ο ο ο ο
ο ζο ον τα

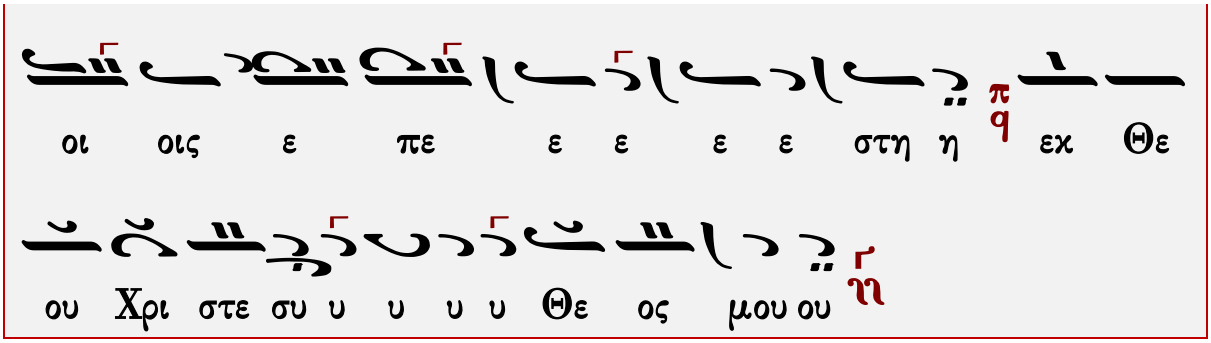

ᾠδὴ ϛ′
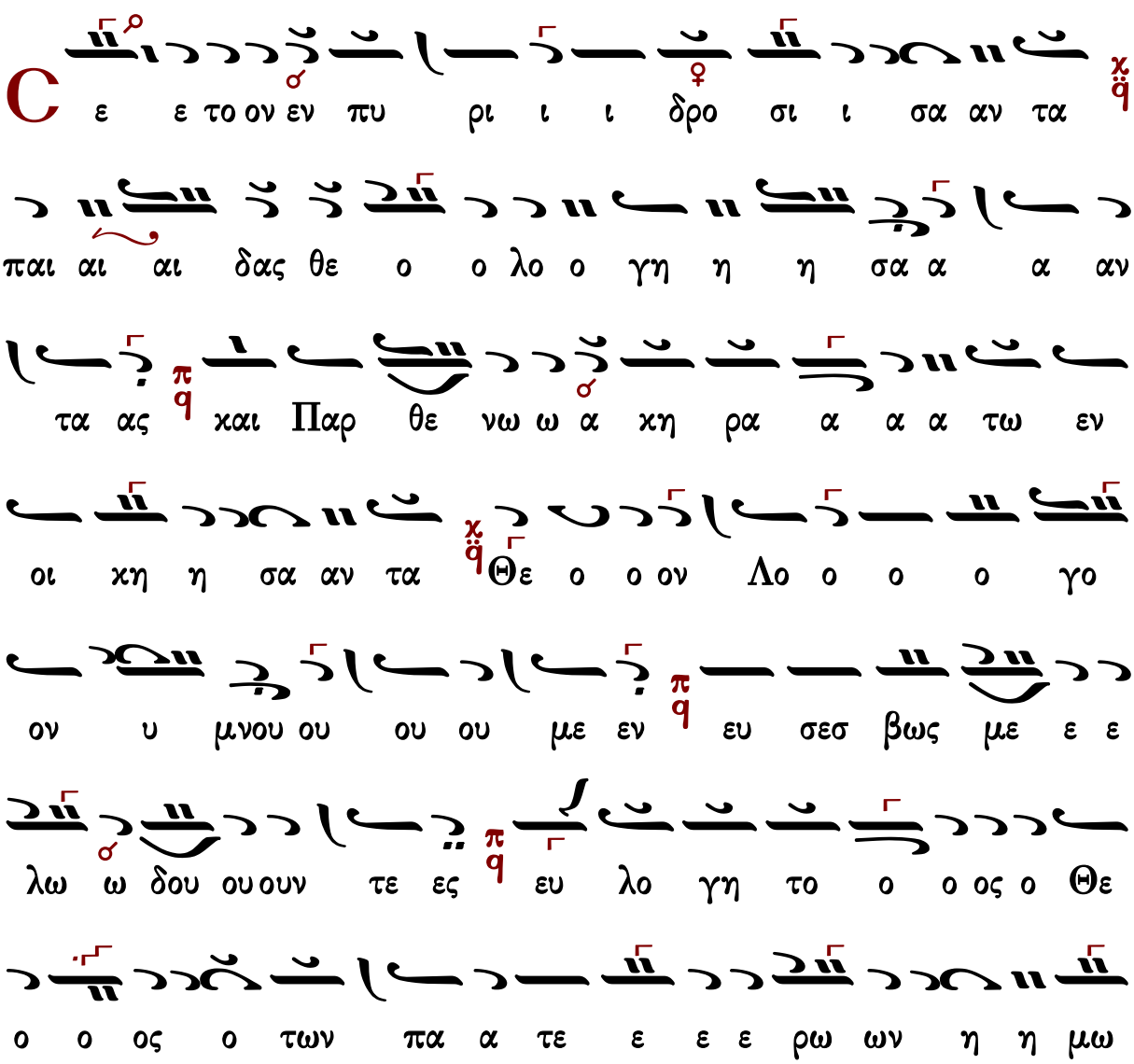

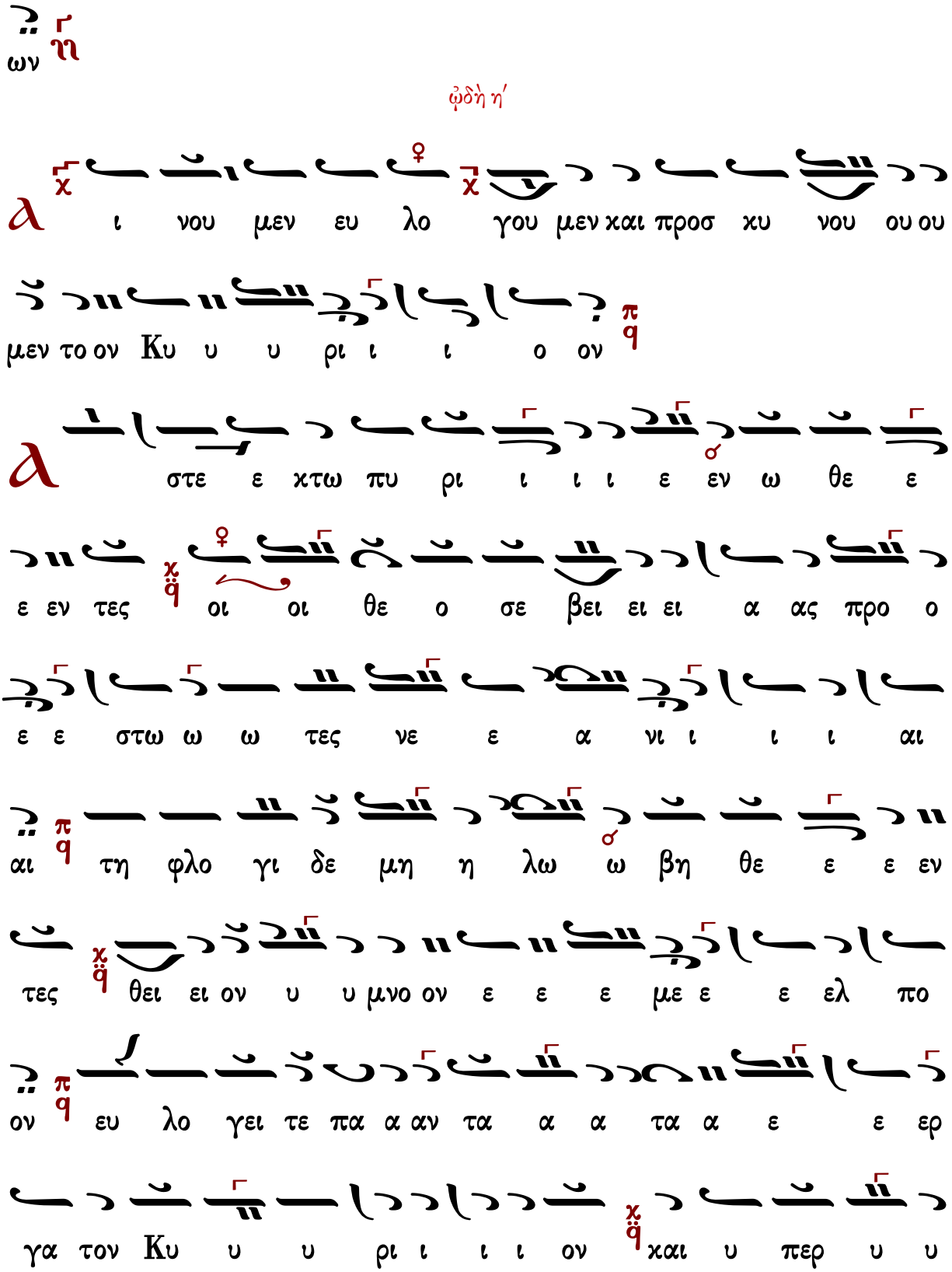
διασκευὴ

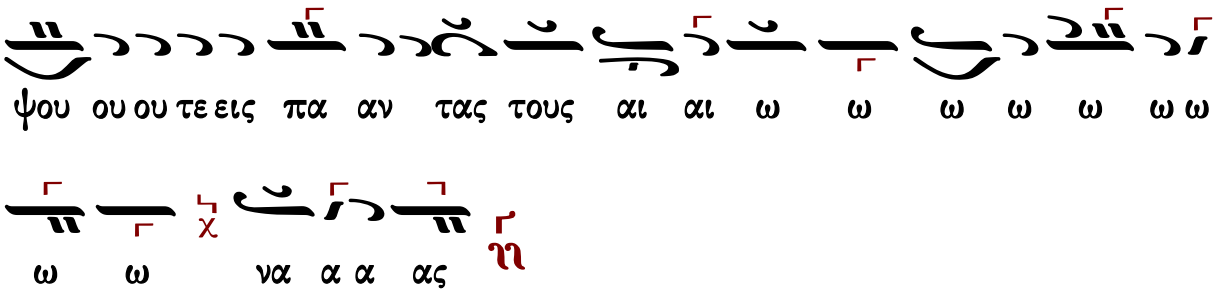

οι οις ε πε ε ε ε ε στη η εκ Θε
ου Χρι στε συ υ υ υ υ Θε ος μου ου

ᾠδὴ ζ΄

C
ε ε το ον εν πυ ρι ι ι δρο σι ι σα αν τα
παι αι αι δας θε ο ο λο ο γη η η σα α α αν
τα ας και Παρ θε νω ω α χη ρα α α α τω εν
οι χη η σα αν τα Θε ο ο ον Λο ο ο ο γο
ον υ μνου ου ου ου με εν ευ σεσ βως με ε ε
λω ω δου ου ουν τε ες ευ λο γη το ο ο ος ο Θε
ο ο ος ο των πα α τε ε ε ρω ων η η μω

ωδὴ η΄
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου
μεν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ο ον
α στε ε χτω πυ ρι ι ι ι ε εν ω θε ε
ε εν τες οι οι θε ο σε βει ει ει α ας προ ο
ε ε στω ω ω τες νε ε α νι ι ι ι αι
αι τη φλο γι δε μη η λω ω βη θε ε ε εν
τες θει ει ον υ υ μνο ον ε ε ε με ε ε ελ πο
ον ευ λο γει τε πα α αν τα α α τα α ε ε ερ
γα τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον και υ περ υ υ

θ΄ ᾠδὴ τῆς Ὑπαπαντῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ἦχος γ΄

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἁγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ πρεσβύτης Συμεών, τὸν τοῦ νόμου ποιητήν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεὶς ὁ Πλαστουργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, μήτραν ᾤκησε τὴν σήν, τῆς Παρθένου καὶ ἁγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει σε ἁγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστόν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βαστάζει Συμεών, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρων κεκμηκώς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ;

Ζήσας ἔτη Συμεών, ἕως εἶδε τὸν Χριστόν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν. Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὶς ἡ μυστική, ἡ τὸν ἄνθρακα Χριστόν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐνηνθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῷ προσφέρεσαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ᾽ ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αὐτόν, Συμεὼν ὁ ἱερεύς.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχήν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Μητροπάρθενε ἁγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον βρέφος ἀποδούς, ἐν ἀγκάλαις Συμεών;

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ πλαστουργοῦ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.
Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάς τε ἦν νεοσσῶν, ἀνθ᾽ ὧν ὁ θεῖος Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἵῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Ὃν οἱ ἄνω λειτουργοί, τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεών, ἀγκαλίζεται χερσί.
Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάς τε ἦν νεοσσῶν, ἀνθ᾽ ὧν ὁ θεῖος πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἵῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἡ τῇ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς, φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.
Ἀπέδωκάς μοι ἐβόα Συμεών, τοῦ σωτηρίου σου Χριστὲ ἀγαλλίασιν᾽ ἀπόλαβέ σου τὸν λάτριν, τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.
Ἱεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων καὶ ὁσία, καὶ πρέσβυρα τῷ Δεσπότῃ, ἐν τῷ ναῷ διαρρήδην, τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

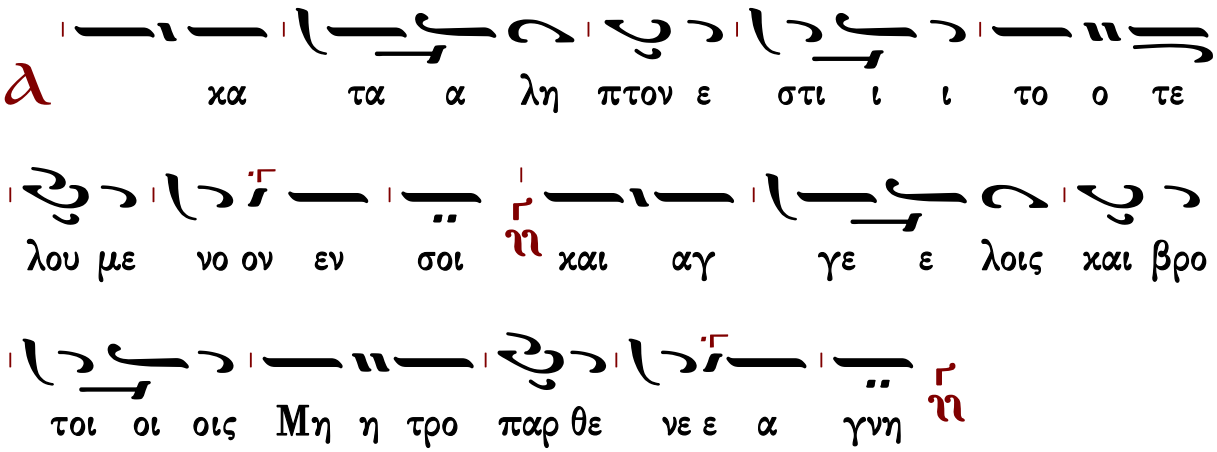
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

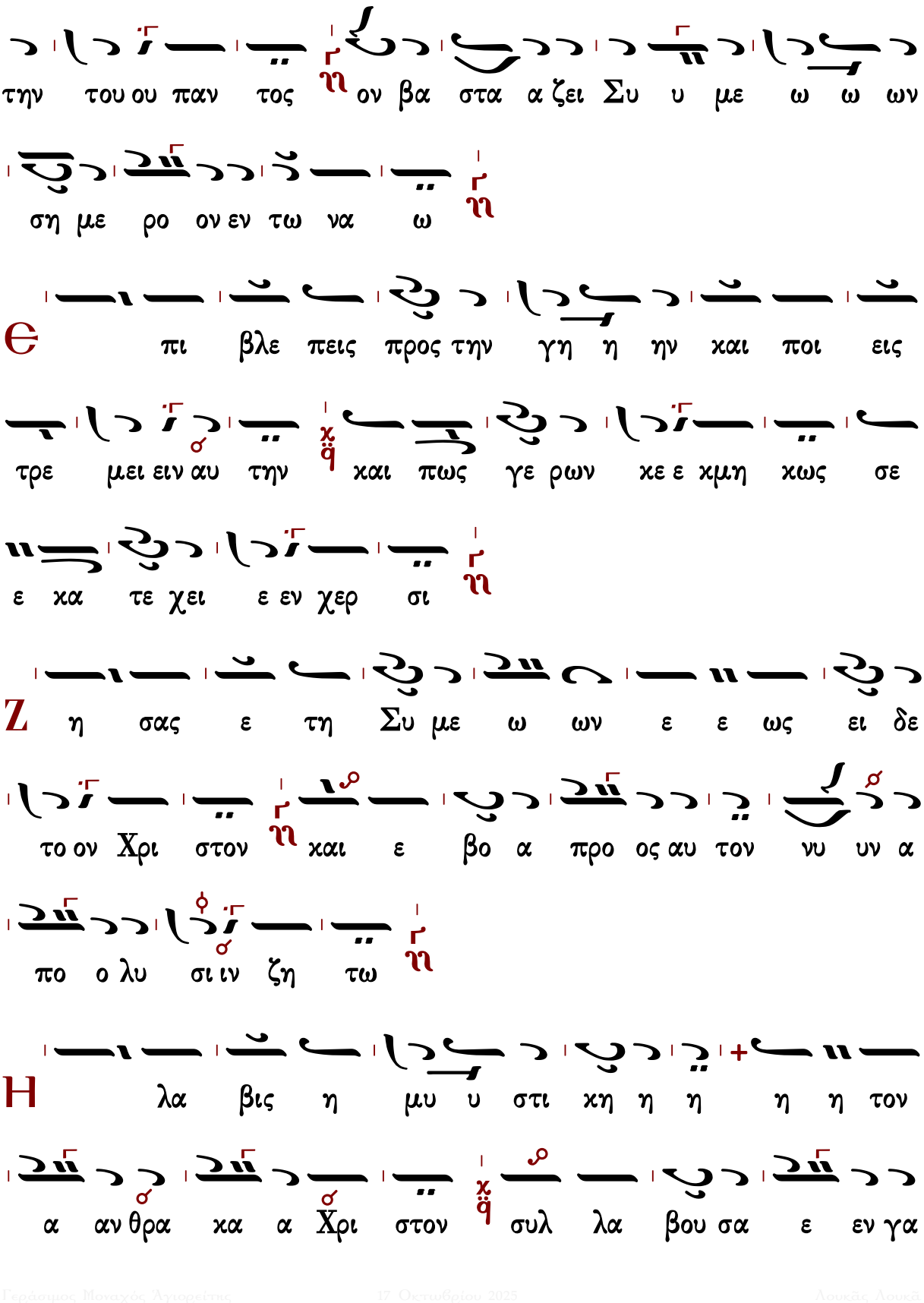
θ' ᾠδὴ
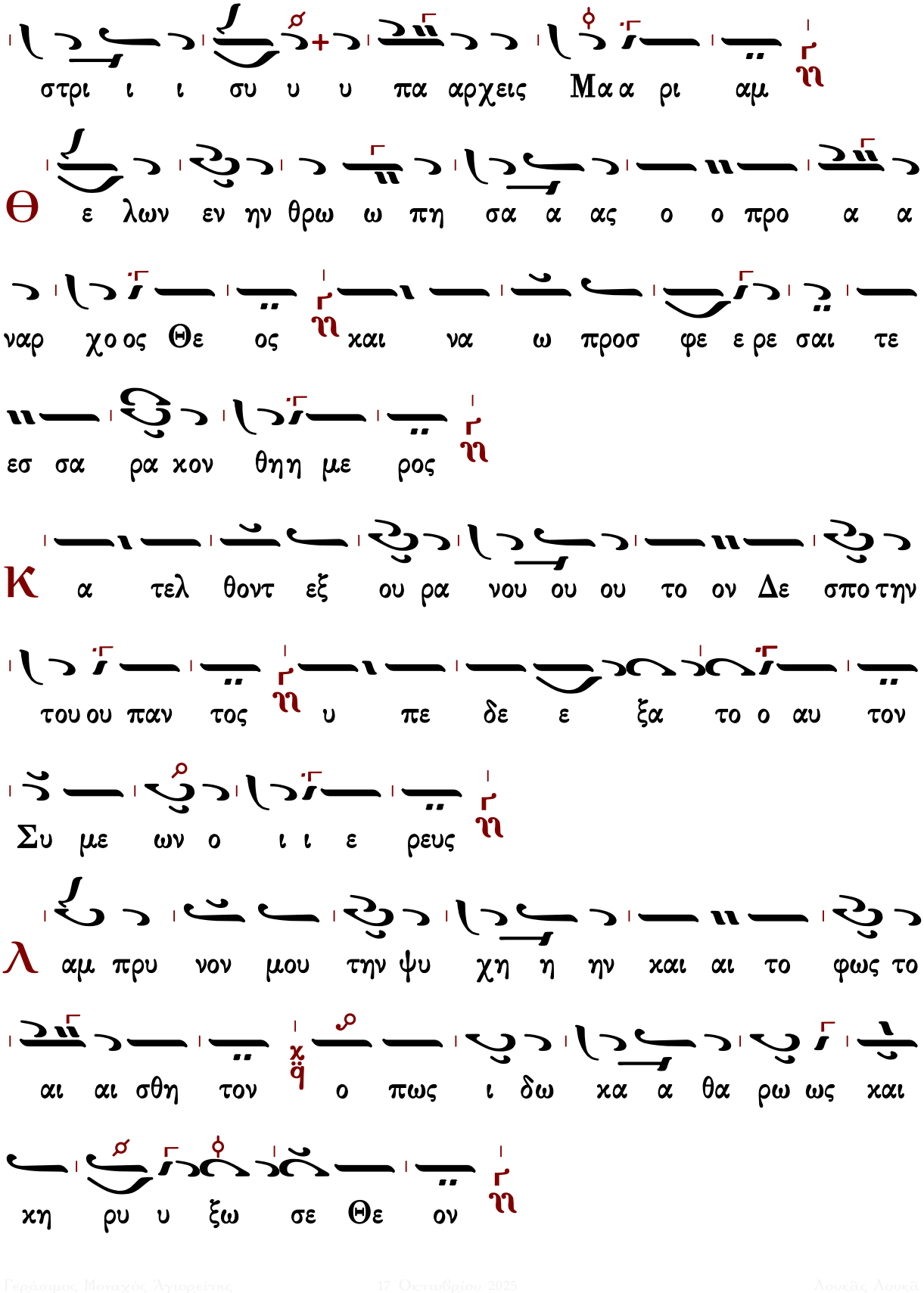
Ἦχος πλ. Γα

Αγγελικός Χορός, Όρθρος
Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας
Άγιος Όρος, 2001#

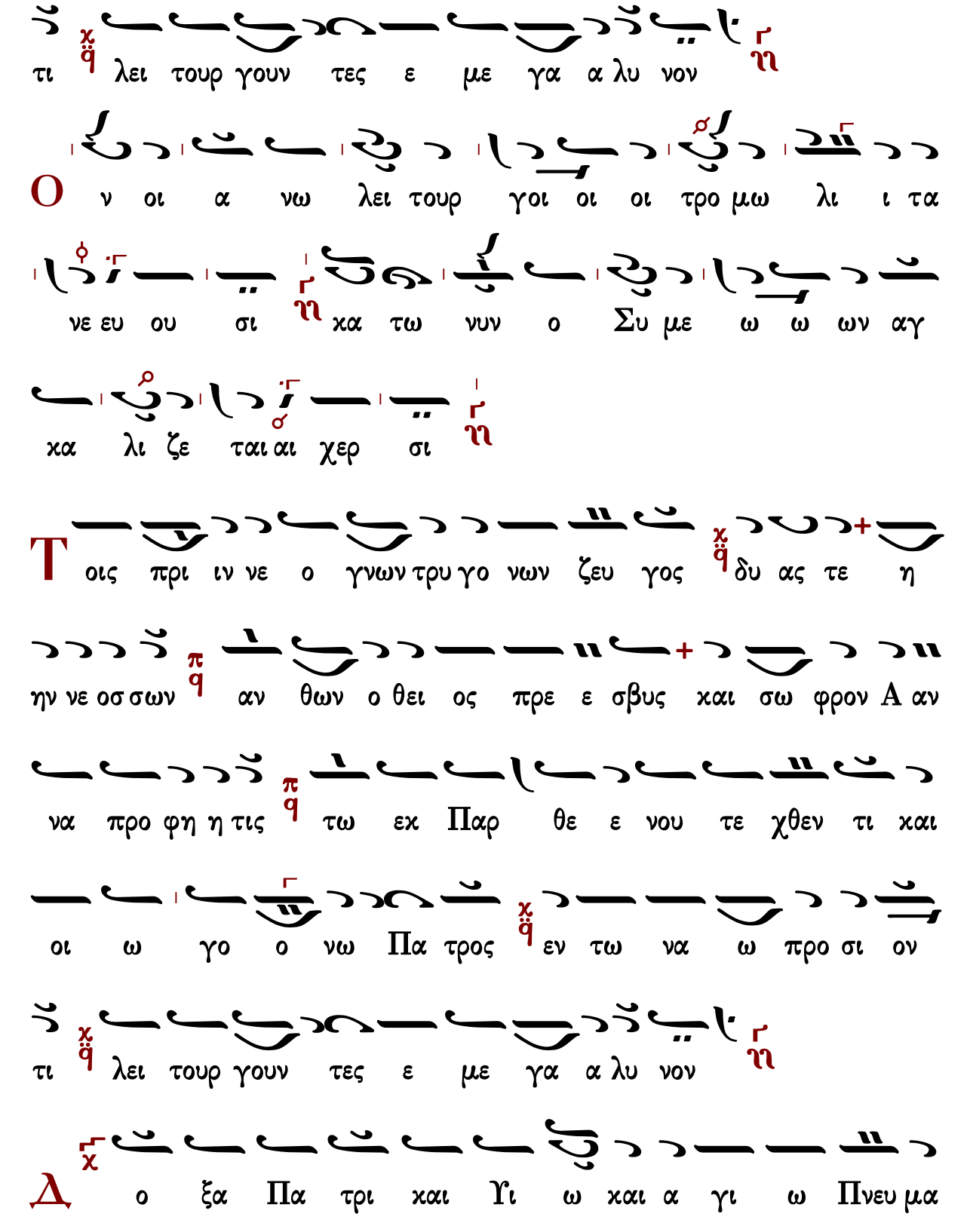

Α γ κα λι ι ζε ται χερ σι ι ιν ο ο πρε
σβυ της Συ υ με ων τον του νο ο μου ποι η
τη η ην και αι Δε σπο οτην του ου παν τος
Β ου λη θεις ο Πλα στουρ γο ο ος ι ι να σω
ση τον Α δαμ μη τραν ω ω κη σε ε την ση η ην
τη ης Παρ θε ενου και αι α γνης
Γ ε νος α α παν τω ων βρο τω ων μα α κα ρι ζει
σε ε ε α γνη και δο ξα α ζει σε ε πι στω ως
ως μη τε ε ε ρα του ου Θε ου
Δ ευ τε ι ι δε τε ε Χρι στο ο ον το ον Δε σπο ο
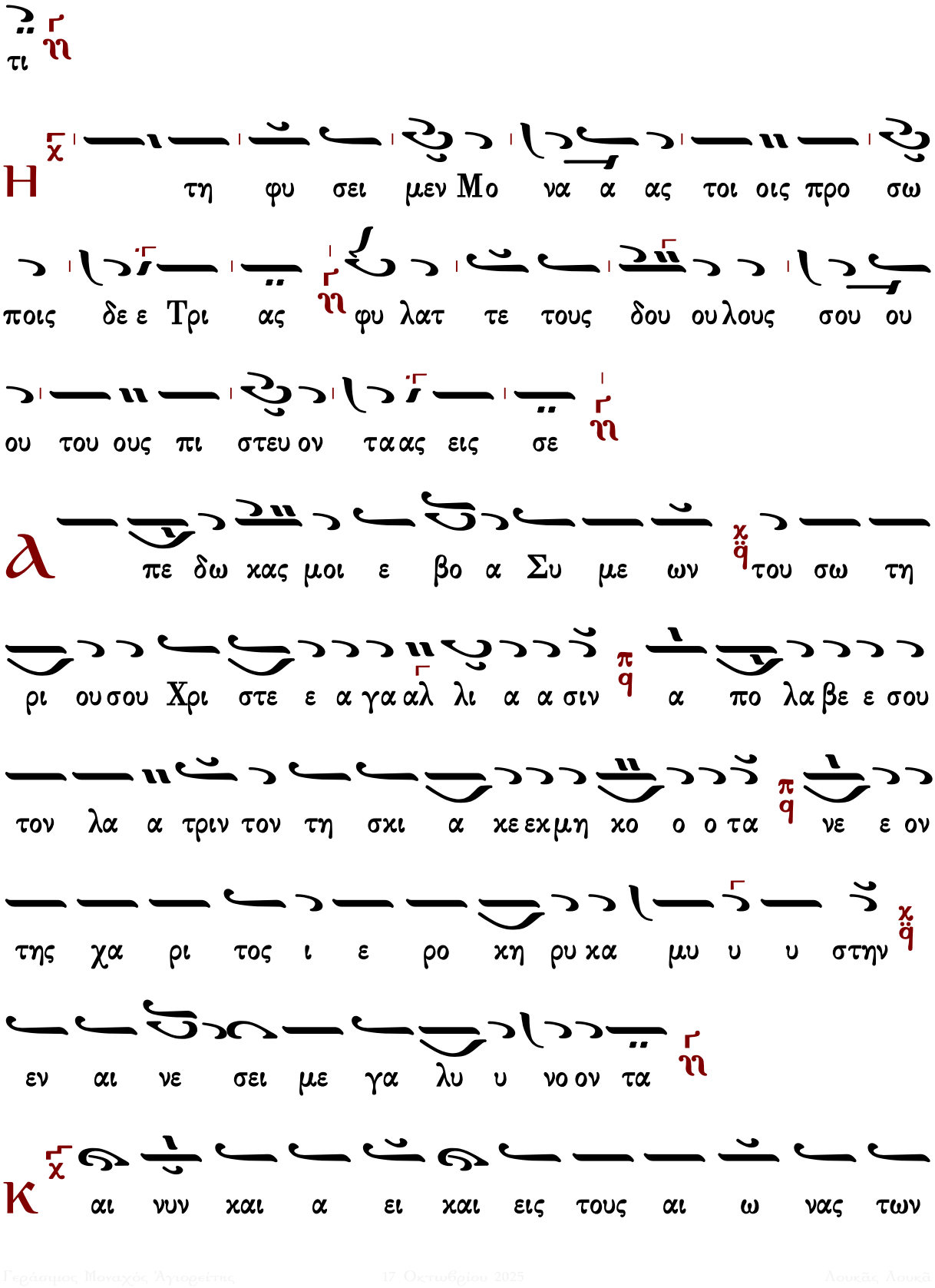

την του ου παν τος ον βα στα α ζει Συ υ με ω ω ων
ση με ρο ον εν τω να ω
Θ πι βλε πεις προς την γη η ην και ποι εις
τρε μει ειν αυ την και πως γε ρων χε ε χμη χως σε
ε κα τε χει ε εν χερ σι
Ζ η σας ε τη Συ με ω ων ε ε ως ει δε
το ον Χρι στον και ε βο α προ ος αυ τον νυ υν α
πο ο λυ σι ιν ζη τω
Η λα βις η μυ υ στι κη η η η η τον
α αν θρα κα α Χρι στον συλ λα βου σα ε εν γα

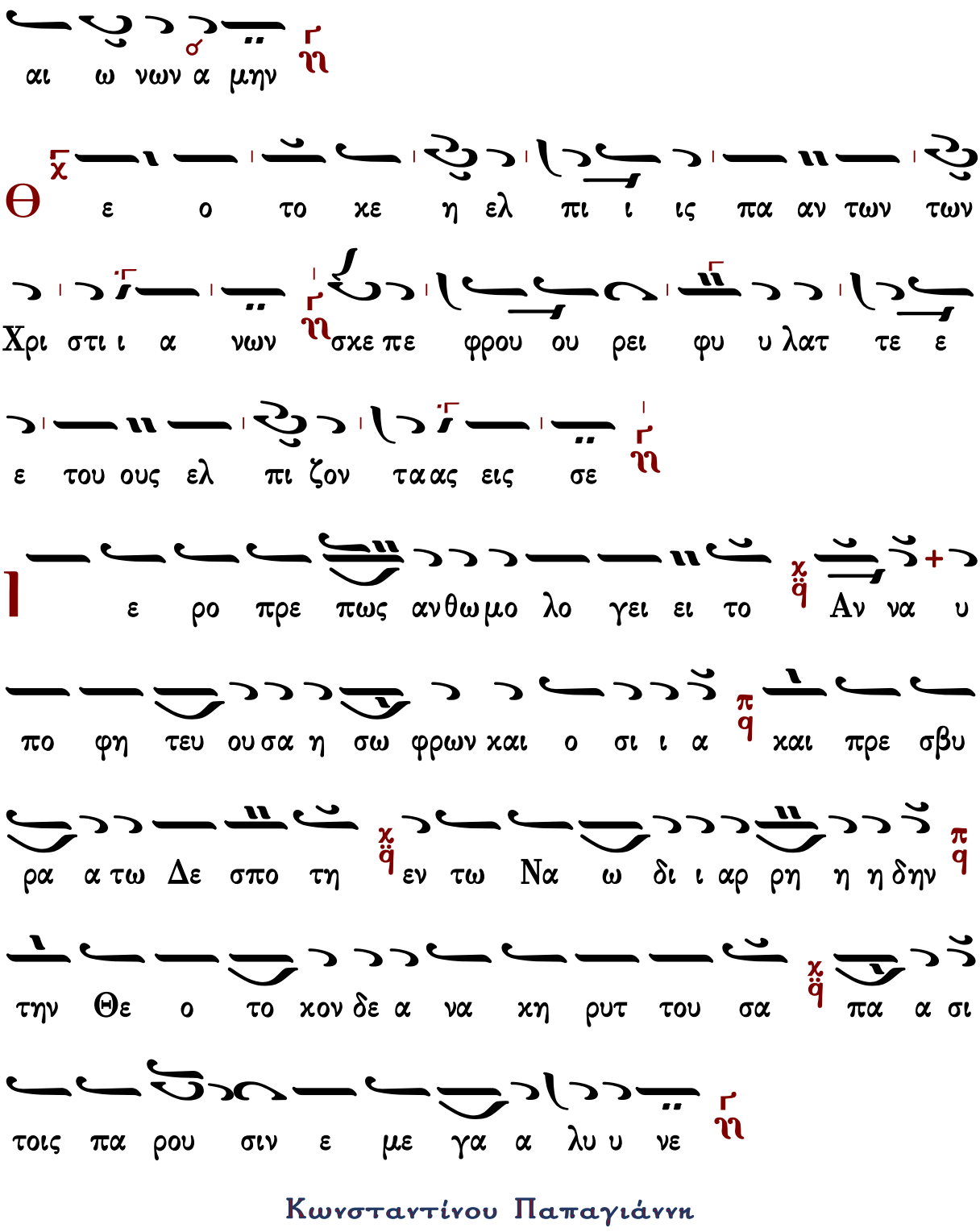

στρι ι ι συ υ υ πα αρχεις Μα α ρι αμ
Θ ε λων εν ην θρω ω πη σα α ας ο ο προ α α
ναρ χο ος Θε ος και να ω προσ φε ε ρε σαι τε
εσ σα ρα χον θηη με ρος
Κ α τελ θοντ εξ ου ρα νου ου ου το ον Δε σποτην
του ου παν τος υ πε δε ε ξα το ο αυ τον
Συ με ων ο ι ι ε ρευς
λ αμ πρυ νον μου την ψυ χη η ην και αι το φως το
αι αι σθη τον ο πως ι δω κα α θα ρω ως και
χη ρυ υ ξω σε Θε ον

Θν νο ο μω σκι α και γραμ μα τι τυ υ πον κα
τι ι δω με εν οι οι πι ι στοι παν αρ σεν το την μη τραν δι α
νοι οι οι γο ον α γι ον Θε ω δι ο πρω το ο το κον
Λο γον Πα τρος α να αρ χου Υι ον πρω το το κου με
νον Μη τρι α πει ραν δρω με γα λυ υ νο μεν
Μη τρο παρ θε νε α γνη τι ι προ σφε ρεις εν να
ω νε ον βρε φος α α πο δους εν αγ κα α λαις
Συ υ με ων
Θν νο ο μω σκι α και γραμ μα τι τυ υ πον κα
τι ι δω με εν οι οι πι ι στοι παν αρ σεν το την μη τραν δι α

νοι οι οι γο ον α γι ον Θε ω δι ο πρω το ο το χον
Λο γον Πα τρος α να αρ χου Υι ον πρω το το χου με
νον Μη τρι α πει ραν δρω με γα λυ υ νο μεν
Νυν α πο λυ σιν ζη τω ω ω α α πο σου του
πλα α στουρ γου ο τι ει δον σε ε Χρι στε τω σω
τη ρι ο ον μου φως
Τοις πρι ιν νε ο γνων τρυ γο νων ζευ γος δυ ας τε η
ην νε οσ σων αν θων ο θει ος πρε ε σβυς και σω φρον Α αν
να προ φη η τις τω εκ Παρ θε ε νου τε χθεν τι και
οι ω γο ο νω Πα τρος εν τω να ω προ σι ον

τι λει τουρ γουν τες ε με γα α λυ νον
Ο ν οι α νω λει τουρ γοι οι οι τρο μω λι ι τα
νε ευ ου σι χα τω νυν ο Συ με ω ω ων αγ
χα λι ζε ται αι χερ σι
Τ οις πρι ιν νε ο γνων τρυ γο νων ζευ γος δυ ας τε η
ην νε οσ σων αν θων ο θει ος πρε ε σβυς και σω φρον Α αν
να προ φη η τις τω εκ Παρ θε ε νου τε χθεν τι και
οι ω γο ο νω Πα τρος εν τω να ω προ σι ον
τι λει τουρ γουν τες ε με γα α λυ νον
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

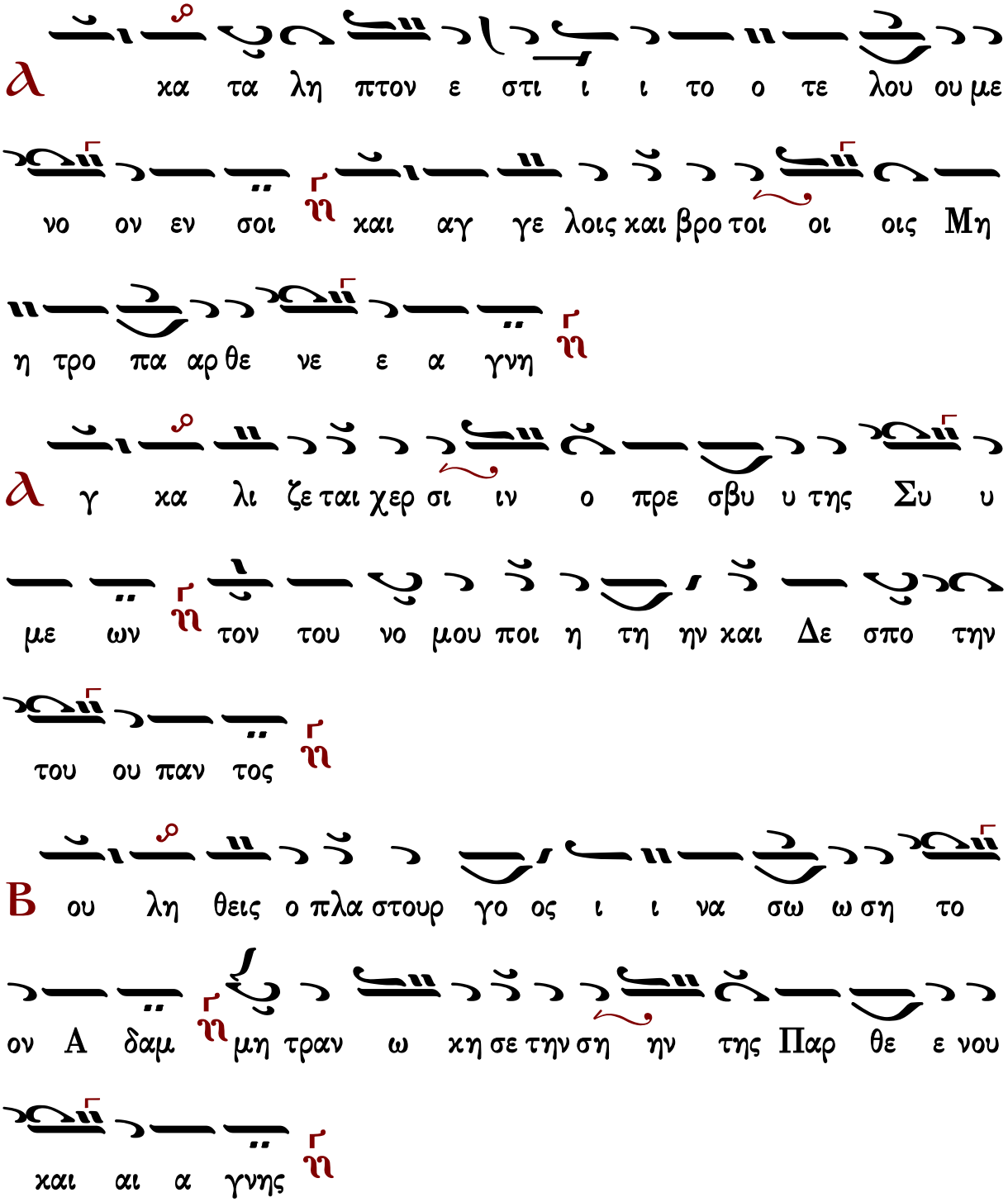

τι
Η
τη φυ σει μεν Μο να α ας τοι οις προ σω
ποις δε ε Τρι ας φυ λατ τε τους δου ουλους σου ου
ου του ους πι στευ ον τα ας εις σε
Α
πε δω κας μοι ε βο α Συ με ων του σω τη
ρι ουσου Χρι στε ε α γα αλ λι α α σιν α πο λα βε ε σου
τον λα α τριν τον τη σκι α κε εκμη κο ο ο τα νε ε ον
της χα ρι τος ι ε ρο κη ρυ κα μυ υ υ στην
εν αι νε σει με γα λυ υ νο ον τα
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

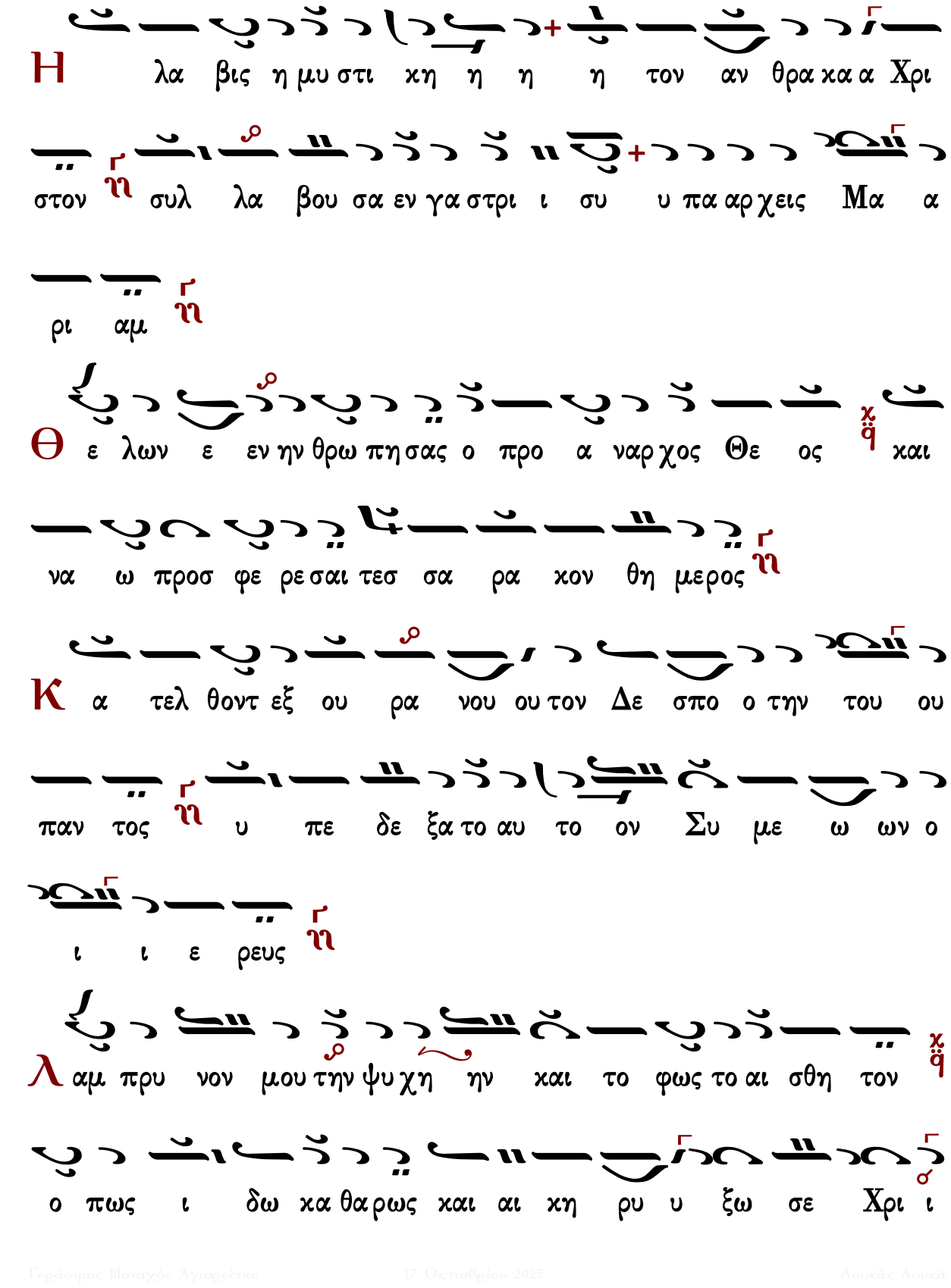
Ἦχος ὑ̈ Γα

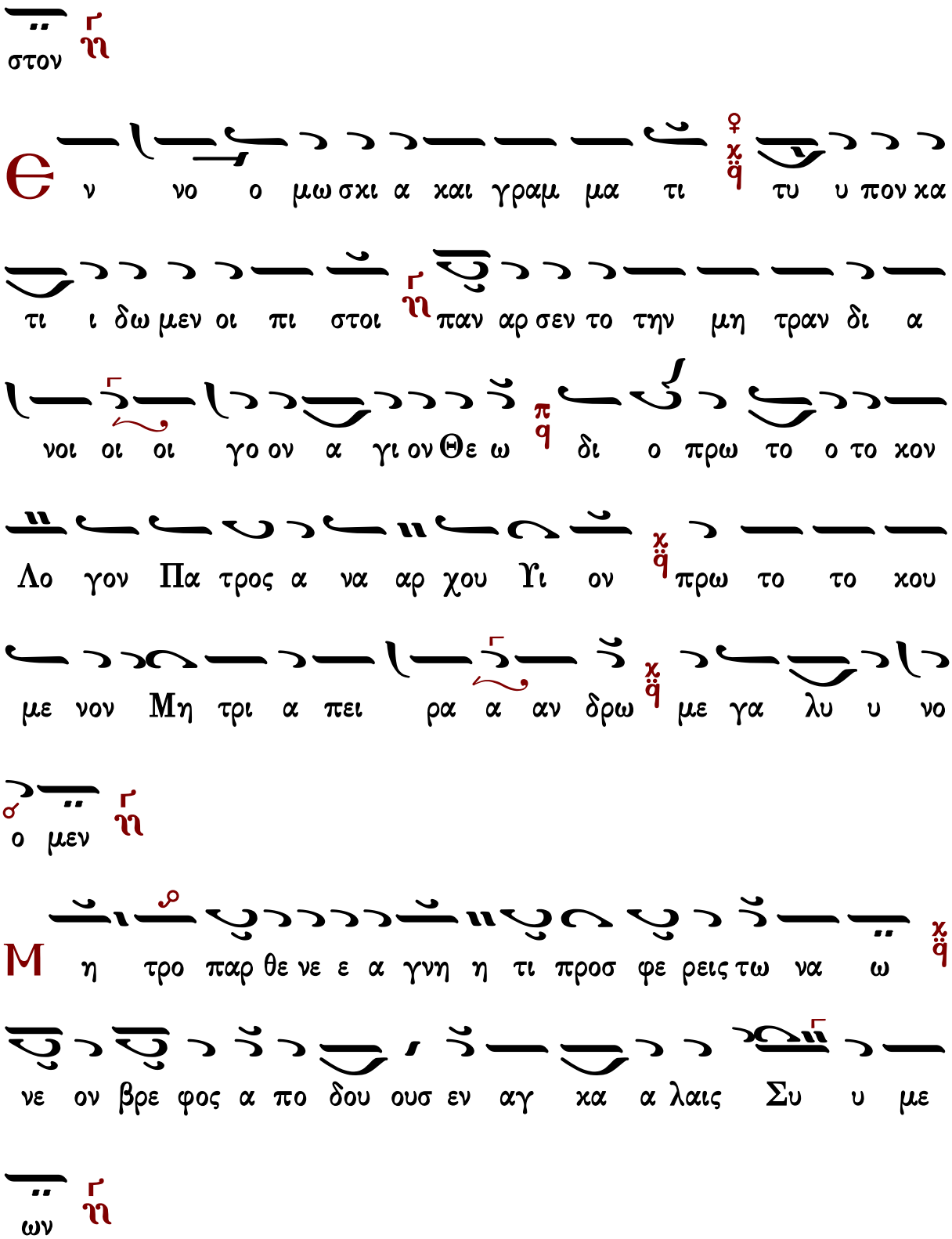
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.70/517*

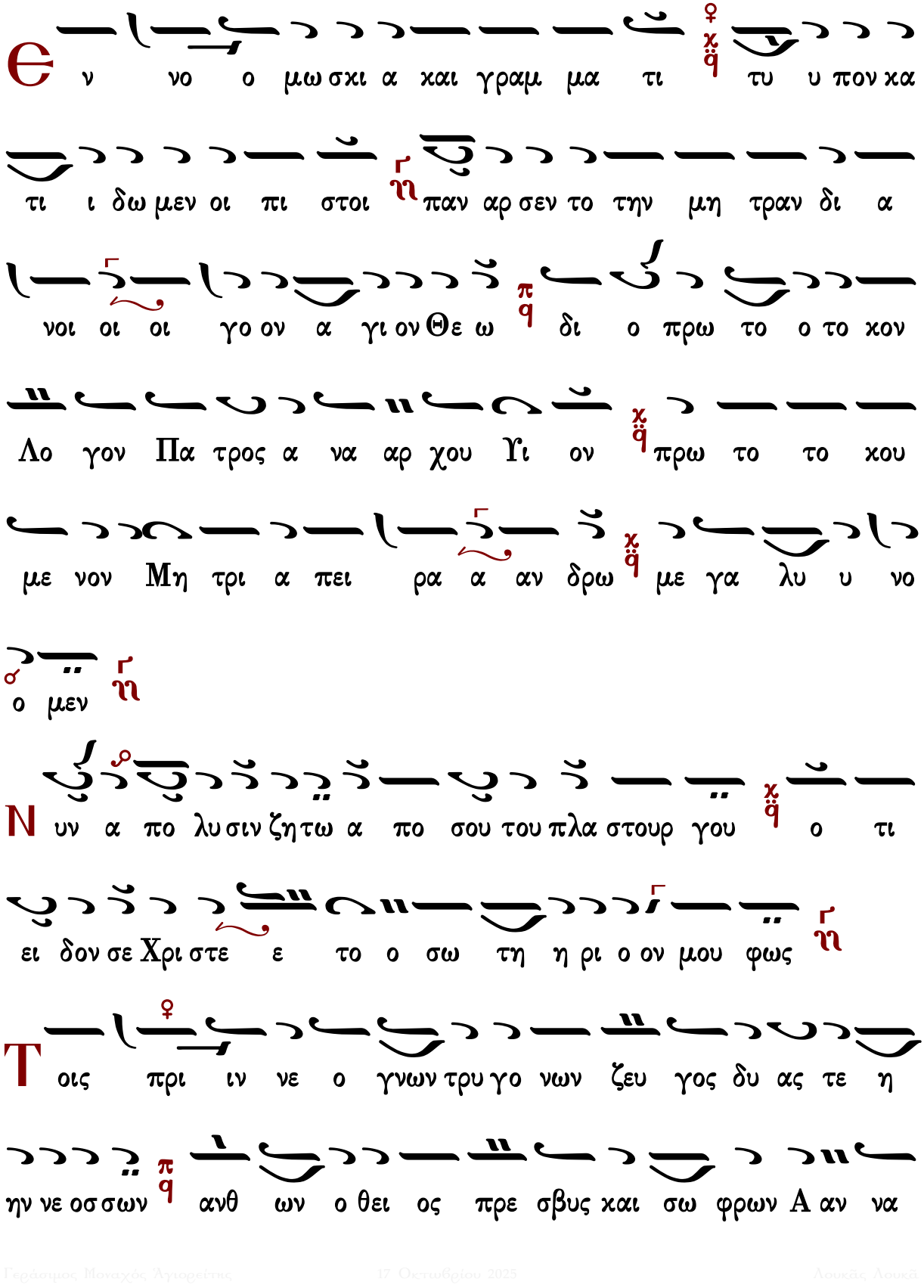

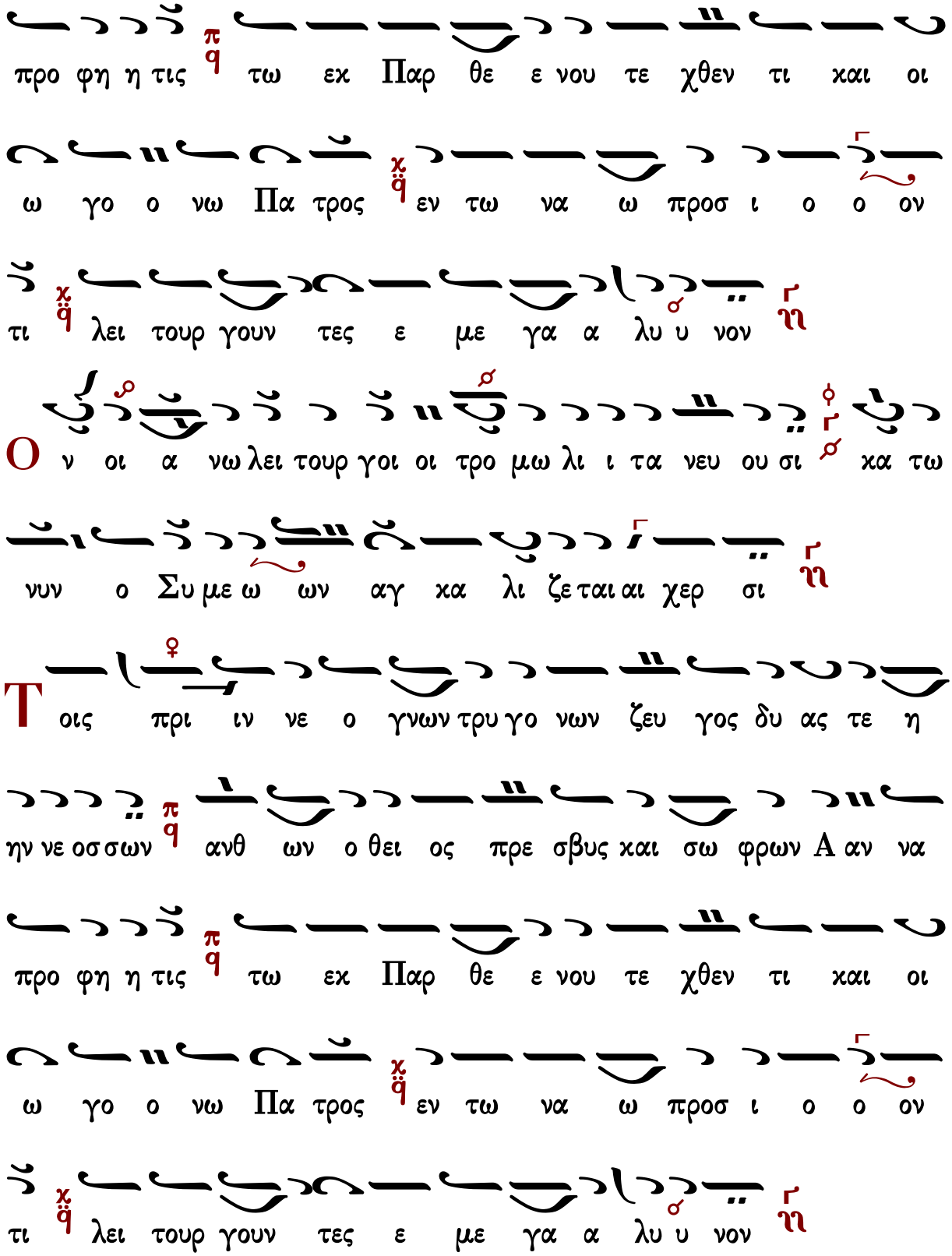
17 Τὰ μεγαλυνάρια τῆς ᾠδῆς ταύτης ἐτονίσθησαν εἰς ἀμιγῆ τρίσημον ρυθμόν, ἐνῷ τὰ τροπάρια εἰς τὸν συνήθη τονικὸν τοιοῦτον.
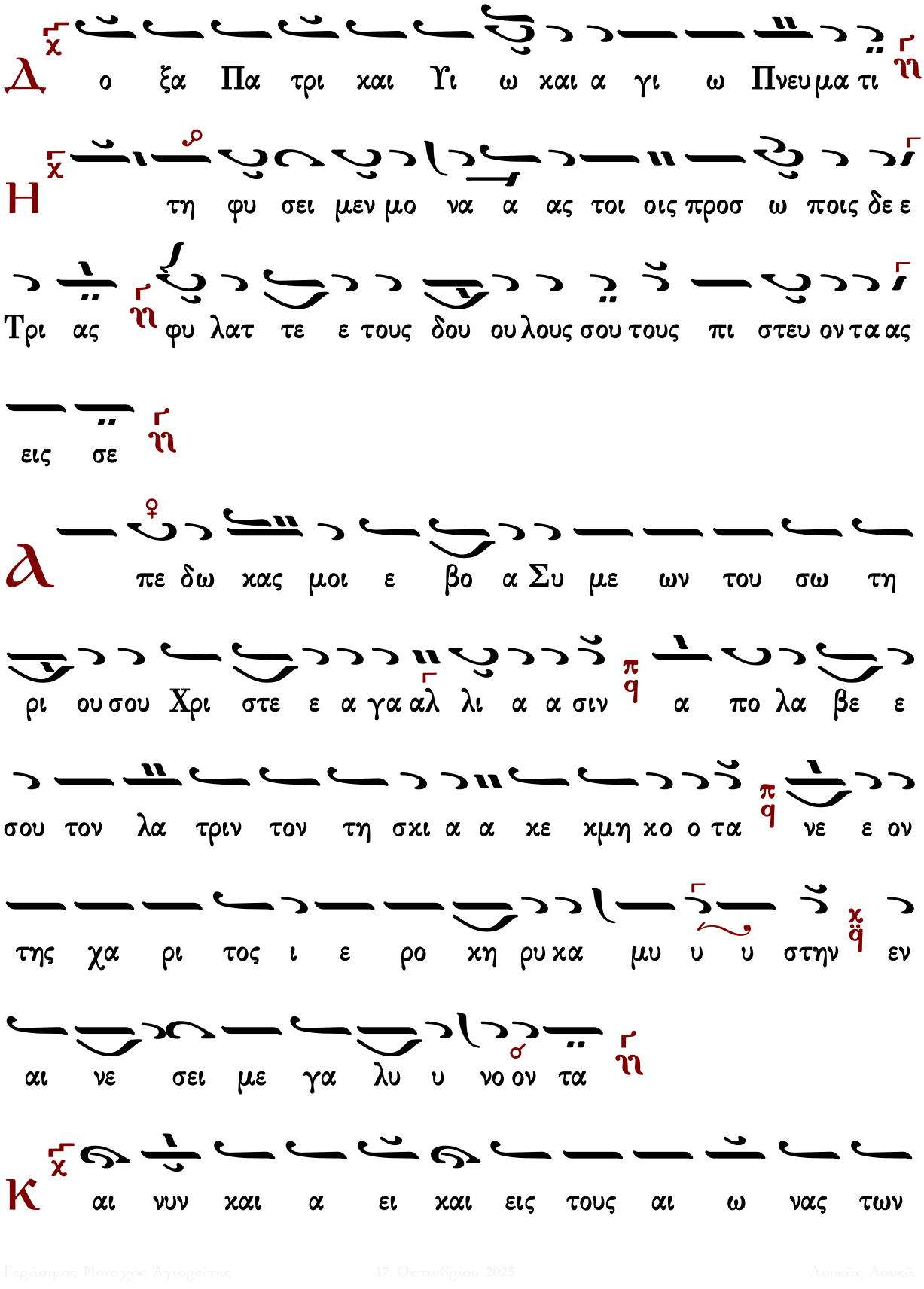

Γ ε νος α παν των βρο τω ων μα κα ρι ι ζει σε ε
α γνη ή και δο ξα ζει σε πι στω ως ως Μη τε ρα του ου
Θε ου ή
Δ ευ τε ι δε τε Χρι στο ον το ον Δε σπο ο την του ου παν
τος ή ον βα στα ζει Συ με ω ων ση με ρον εν τω ω να ω ή
Θ πι βλε πεις προς την γη η ην και ποι ει εις
τρε μει ειν αυ την ή και πω ως γε ρων κε κμη κω ως σε
κα τε χει εν χερ σι ή
Ζ η σας ε τη Συ με ω ων ε ως ει δε τον Χρι στον ϗ α
νε βο α προς αυ το ον νυν α πο ο λυ σι ιν ζη τω ή

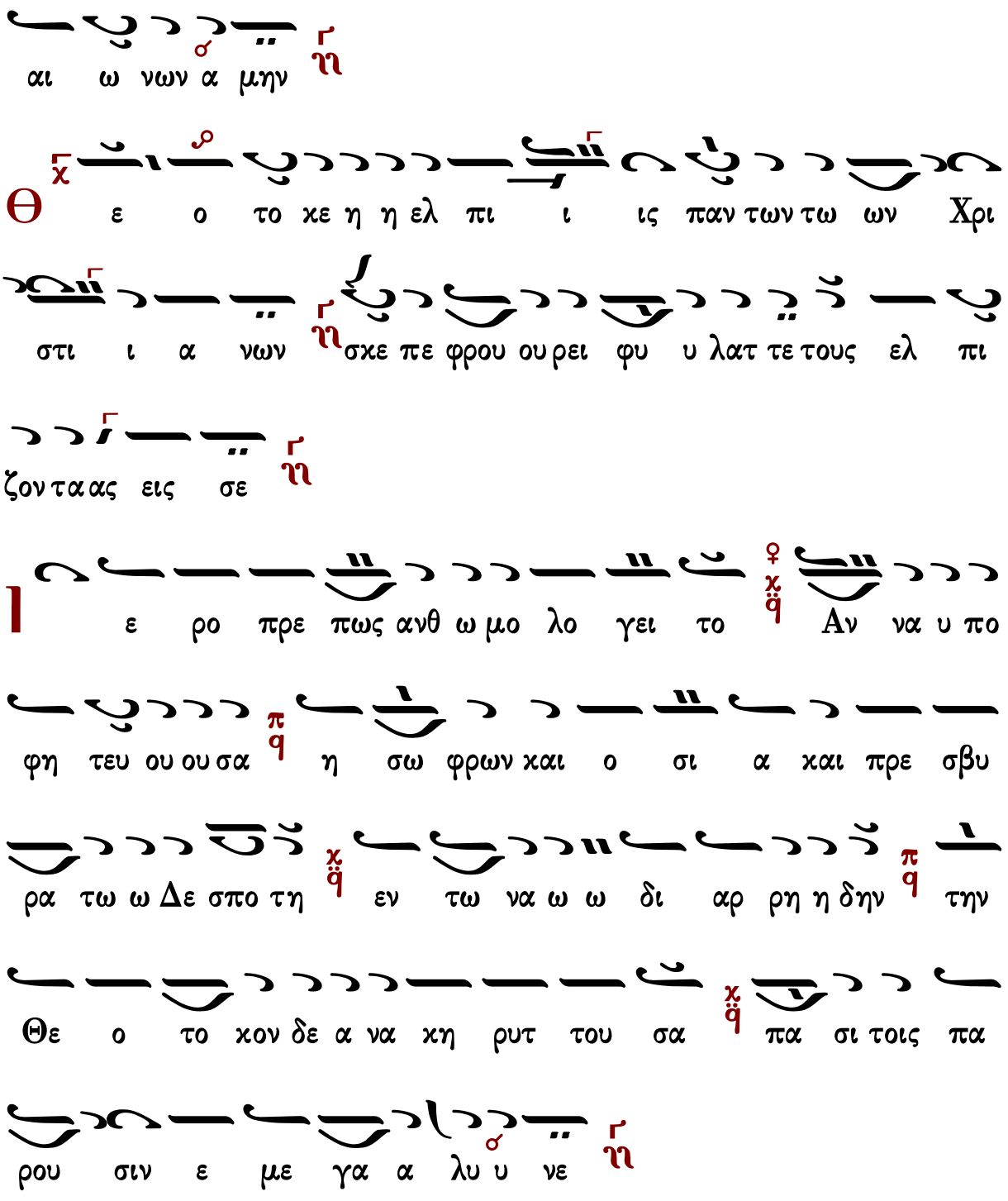

Η λα βις η μυ στι κη η η η τον αν θρα κα α Χρι
στον η συλ λα βου σα εν γα στρι ι συ υ πα αρ χεις Μα α
ρι αμ η
Θ ε λων ε εν ην θρω πη σας ο προ α ναρ χος Θε ος και
να ω προσ φε ρε σαι τεσ σα ρα κον θη μερος η
Κ α τελ θοντ εξ ου ρα νου ου τον Δε σπο ο την του ου
παν τος η υ πε δε ξα το αυ το ον Συ με ω ων ο
ι ι ε ρευς η
λ αμ πρυ νον μου την ψυ χη ην και το φως το αι σθη τον
ο πως ι δω κα θα ρως και αι κη ρυ υ ξω σε Χρι ι

στον
Θε ν νο ο μω σχι α και γραμ μα τι τυ υ πον κα
τι ι δω μεν οι πι στοι παν αρ σεν το την μη τραν δι α
νοι οι οι γο ον α γι ον Θε ω δι ο πρω το ο το κον
Λο γον Πα τρος α να αρ χου Υι ον πρω το το κου
με νον Μη τρι α πει ρα α αν δρω με γα λυ υ νο
ο μεν
Μ η τρο παρ θε νε ε α γνη η τι προσ φε ρεις τω να ω
νε ον βρε φος α πο δου ουσ εν αγ κα α λαις Συ υ με
ων

Ε ν νο ο μω σκι α και γραμ μα τι τυ υ πον κα
τι ι δω μεν οι πι στοι παν αρ σεν το την μη τραν δι α
νοι οι οι γο ον α γι ον Θε ω δι ο πρω το ο το κον
Λο γον Πα τρος α να αρ χου Υι ον πρω το το κου
με νον Μη τρι α πει ρα α αν δρω με γα λυ υ νο
ο μεν
Ν υν α πο λυ σιν ζη τω α πο σου του πλα στουρ γου ο τι
ει δον σε Χρι στε ε το ο σω τη η ρι ο ον μου φως
Τ οις πρι ιν νε ο γνων τρυ γο νων ζευ γος δυ ας τε η
ην νε οσ σων ανθ ων ο θει ος πρε σβυς και σω φρων Α ναν να

προ φη η τις τω εκ Παρ θε ε νου τε χθεν τι και οι
ω γο ο νω Πα τρος εν τω να ω προσ ι ο ο ον
τι λει τουρ γουν τες ε με γα α λυ υ νον
Ο ν οι α νω λει τουρ γοι οι τρο μω λι ι τα νευ ου σι κα τω
νυν ο Συ με ω ων αγ κα λι ζε ται αι χερ σι
Τ οις πρι ιν νε ο γνων τρυ γο νων ζευ γος δυ ας τε η
ην νε οσ σων ανθ ων ο θει ος πρε σβυς και σω φρων Α αν να
προ φη η τις τω εκ Παρ θε ε νου τε χθεν τι και οι
ω γο ο νω Πα τρος εν τω να ω προσ ι ο ο ον
τι λει τουρ γουν τες ε με γα α λυ υ νον

Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Η
τη φυ σει μεν μο να α ας τοι οις προσ ω ποις δε ε
Τρι ας φυ λατ τε ε τους δου ου λους σου τους πι στευ ον τα ας
εις σε
Α
πε δω χας μοι ε βο α Συ με ων του σω τη
ρι ου σου Χρι στε ε α γα αλ λι α α σιν α πο λα βε ε
σου τον λα τριν τον τη σκι α α κε κμη κο ο τα νε ε ον
της χα ρι τος ι ε ρο κη ρυ κα μυ υ υ στην εν
αι νε σει με γα λυ υ νο ον τα
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος γ΄

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.
Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	
Σύντομος	Ἀργὴ	Σύντομος	Ἀργὴ

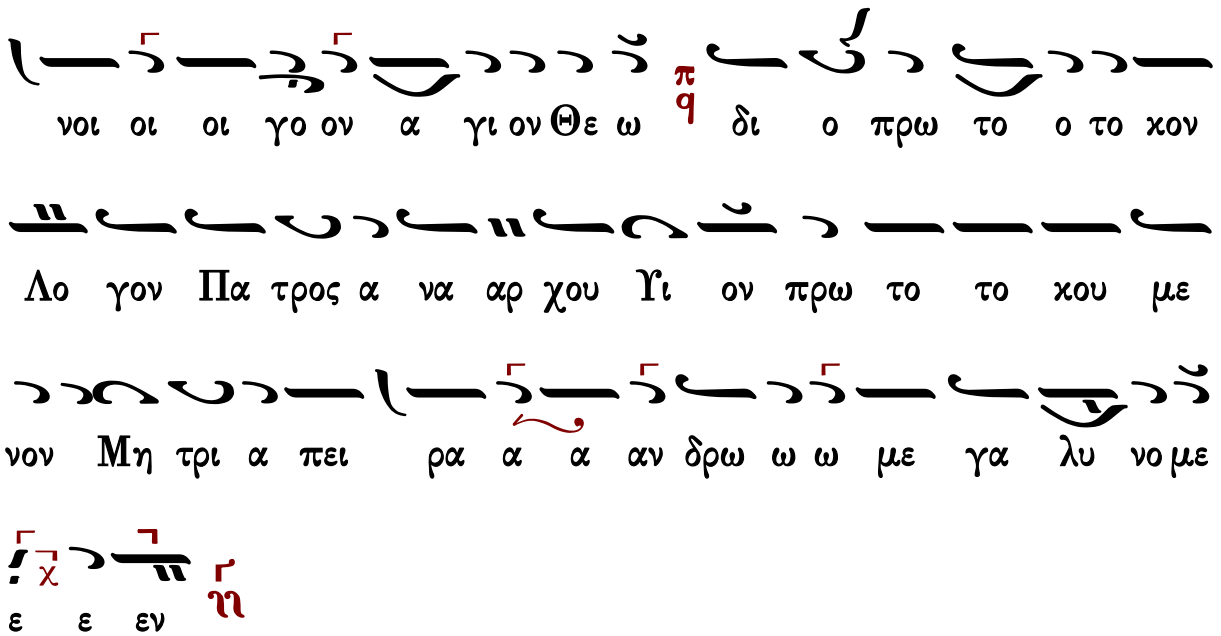
Πέτρου Λαμπαδαρίου (Σύντομος)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ᾱ Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.293#

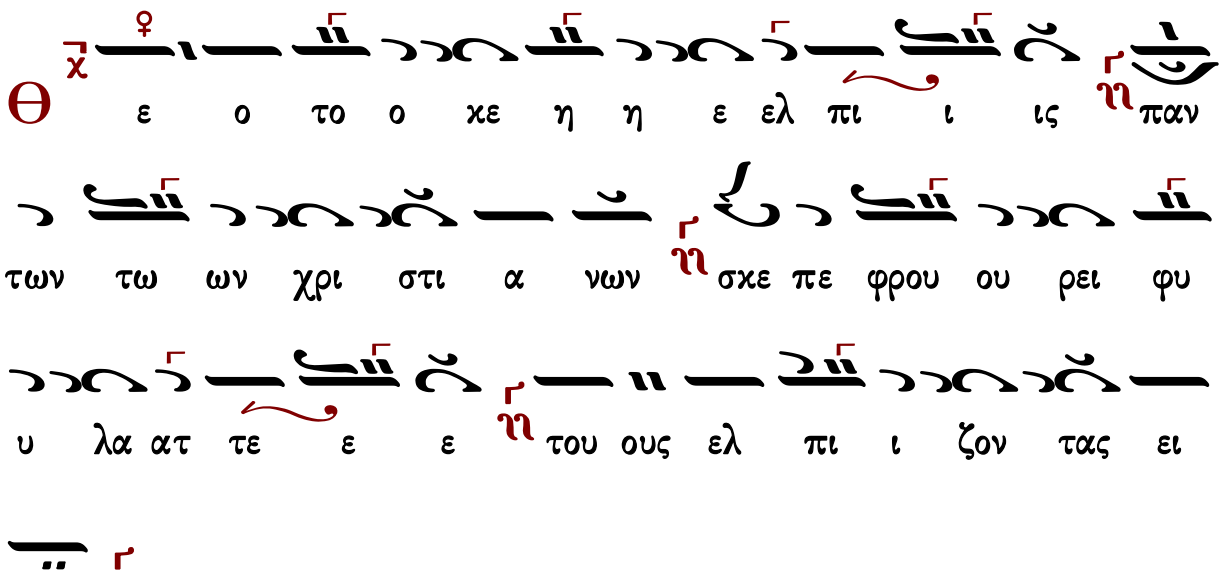

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (Σύντομος)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.74/521*

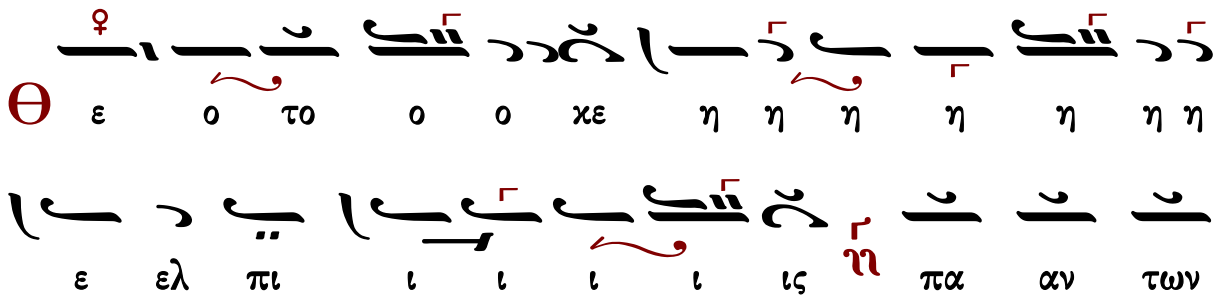

Πέτρου Λαμπαδαρίου (Ἀργὴ)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ὑ Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.50#

τω ω ω ω ων χρι στι ι ι α α νων σχε πε φρου

ου ου ρει ει φυ υ υ υ υ υ λα ατ τε

ε ε ε ε ε του ους ελ πι ι ι ι ι ζον τα

α ας ει εις σε

ν νο ο μω σχι ι α α χαι γρα α αμ μα τι ι ι

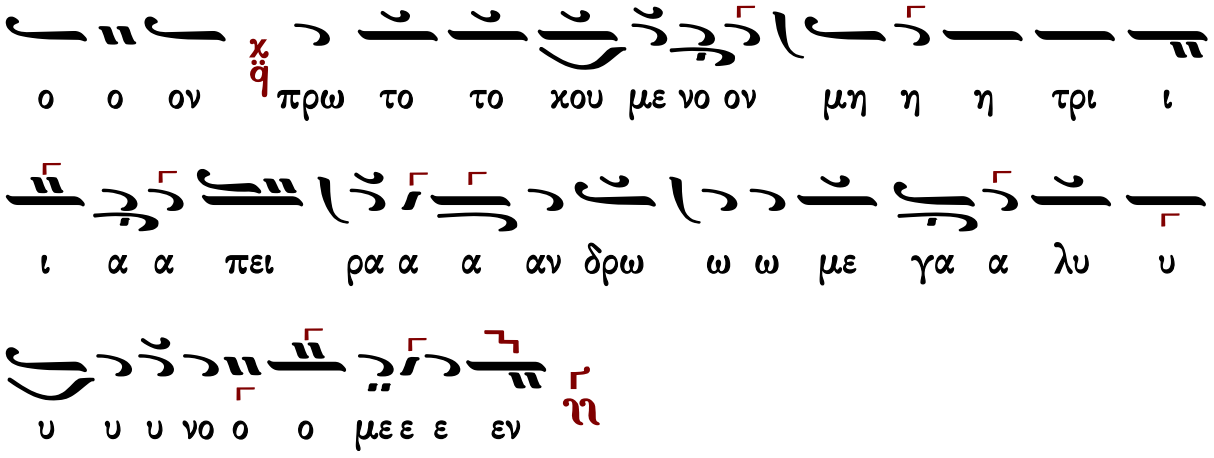
ι τυ υ υ πον χα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι πι ι ι

ι στοι οι πα αν α αρ σεν το την μη τρα αν δι ι α

νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον Θε ε ε ε

ω ω δι ο ο πρω το ο ο ο το ο χον λο ο ο

ο γον πα τρος α να α α αρ χου ου υι υι υι

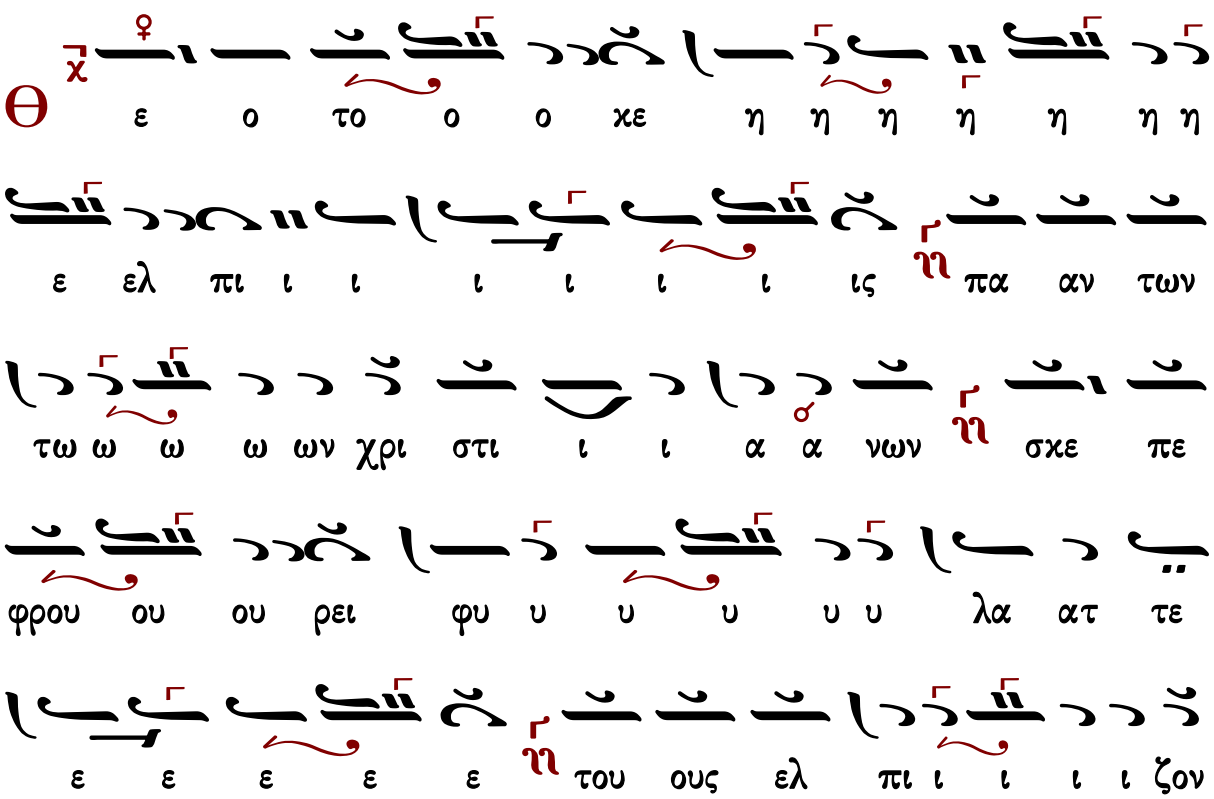

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (Ἀργὴ)

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος νη Γα

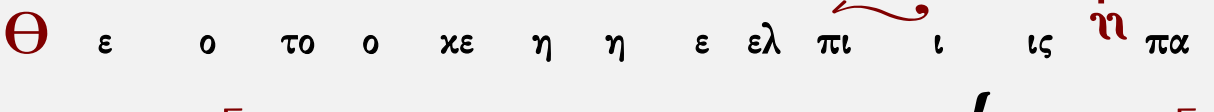
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.75/522*

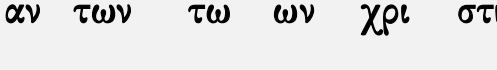

τὸ αὐτὸ συντετμημένον

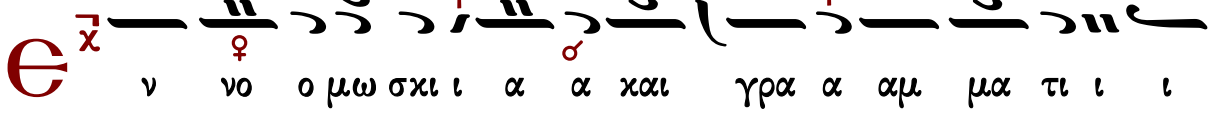

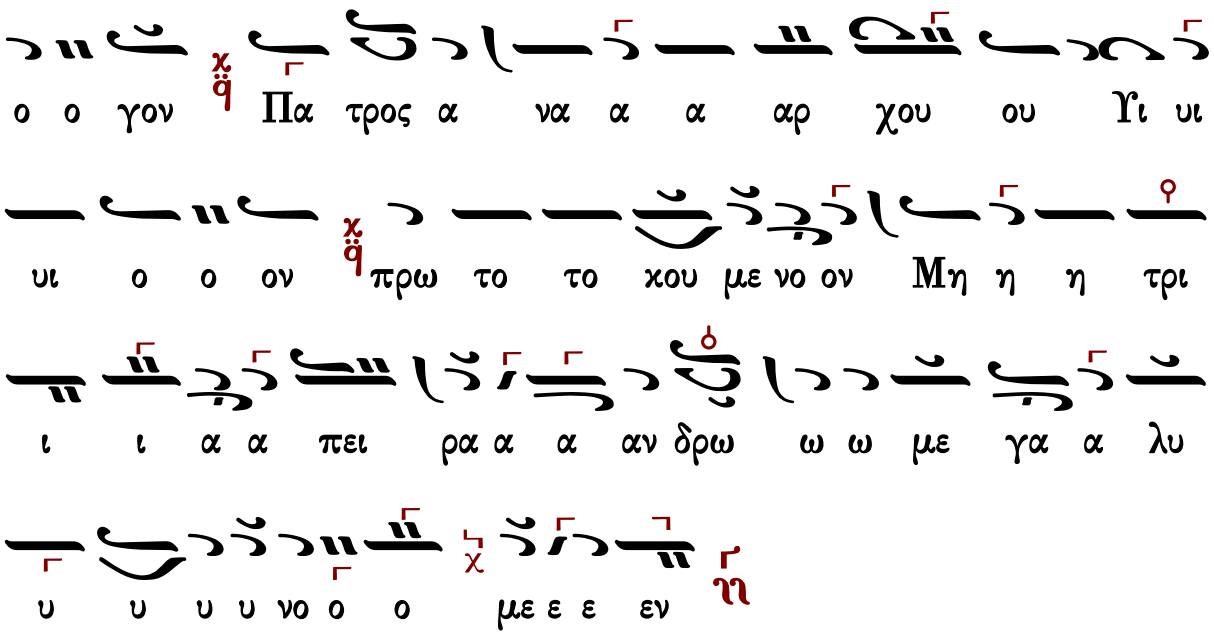

ο ο γον Πα τρος α να α α αρ χου ου Υι υι
υι ο ο ον πρω το το χου με νο ον Μη η η τρι
ι ι α α πει ρα α α αν δρω ω ω με γα α λυ
υ υ υ υ νο ο ο με ε ε εν
γον α α γι ο ον Θε ε ω ω

ἄλλη γραμμή

Τῶν Κυριακῶν
Τελώνου-Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς

Ἐάν ἐγένετο ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς

ἦχος πλ.β΄

α Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδήν, ἐβόα, ἄσωμεν.

γ Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου.

δ Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαράς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

ε Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοὶ ψυχάς, πόθω καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

ς Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

ζ Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, ἄγγελος τοῖς ὁσίοις παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας, ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

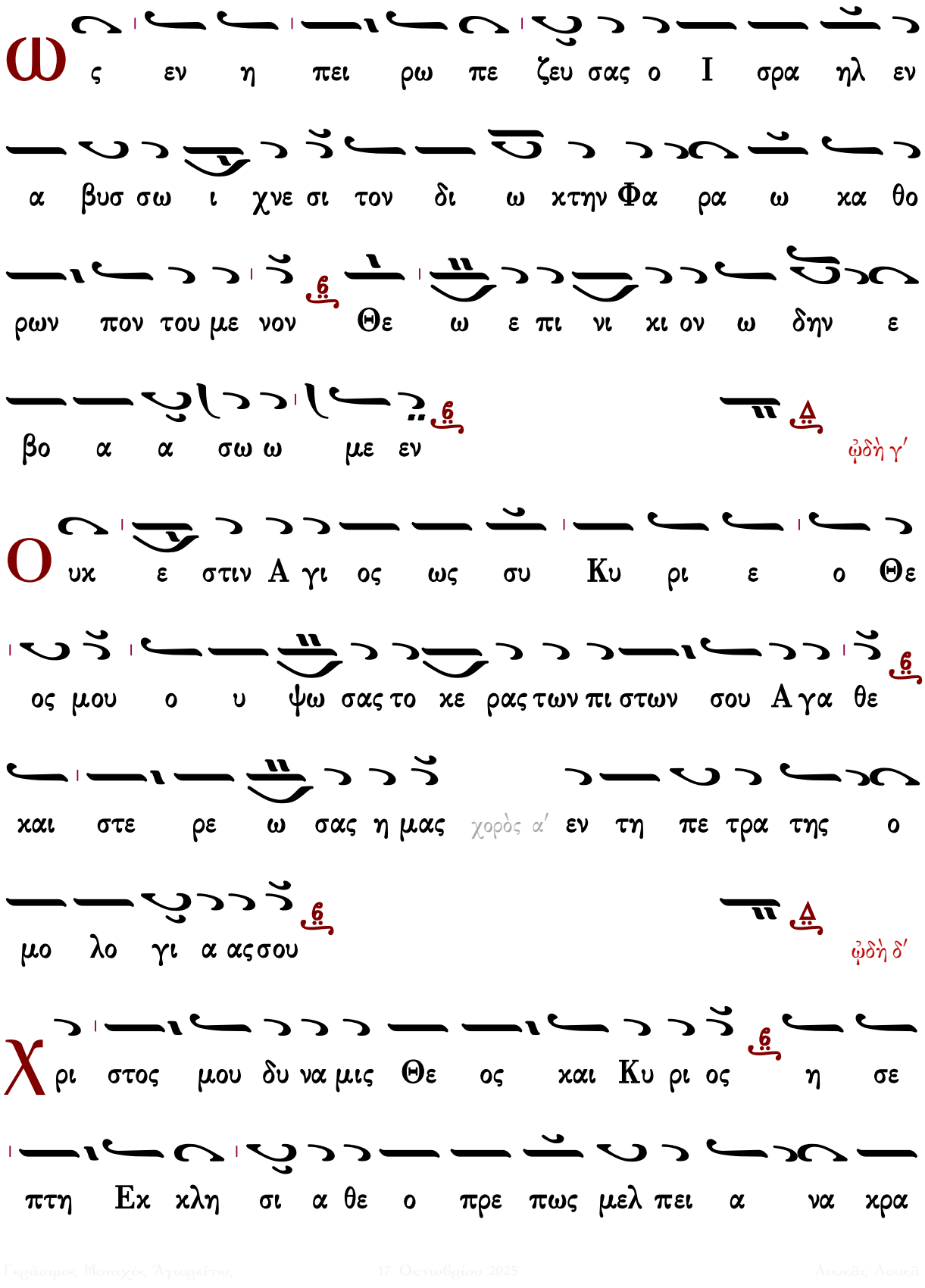
Σύντομοι | Ἀργαί

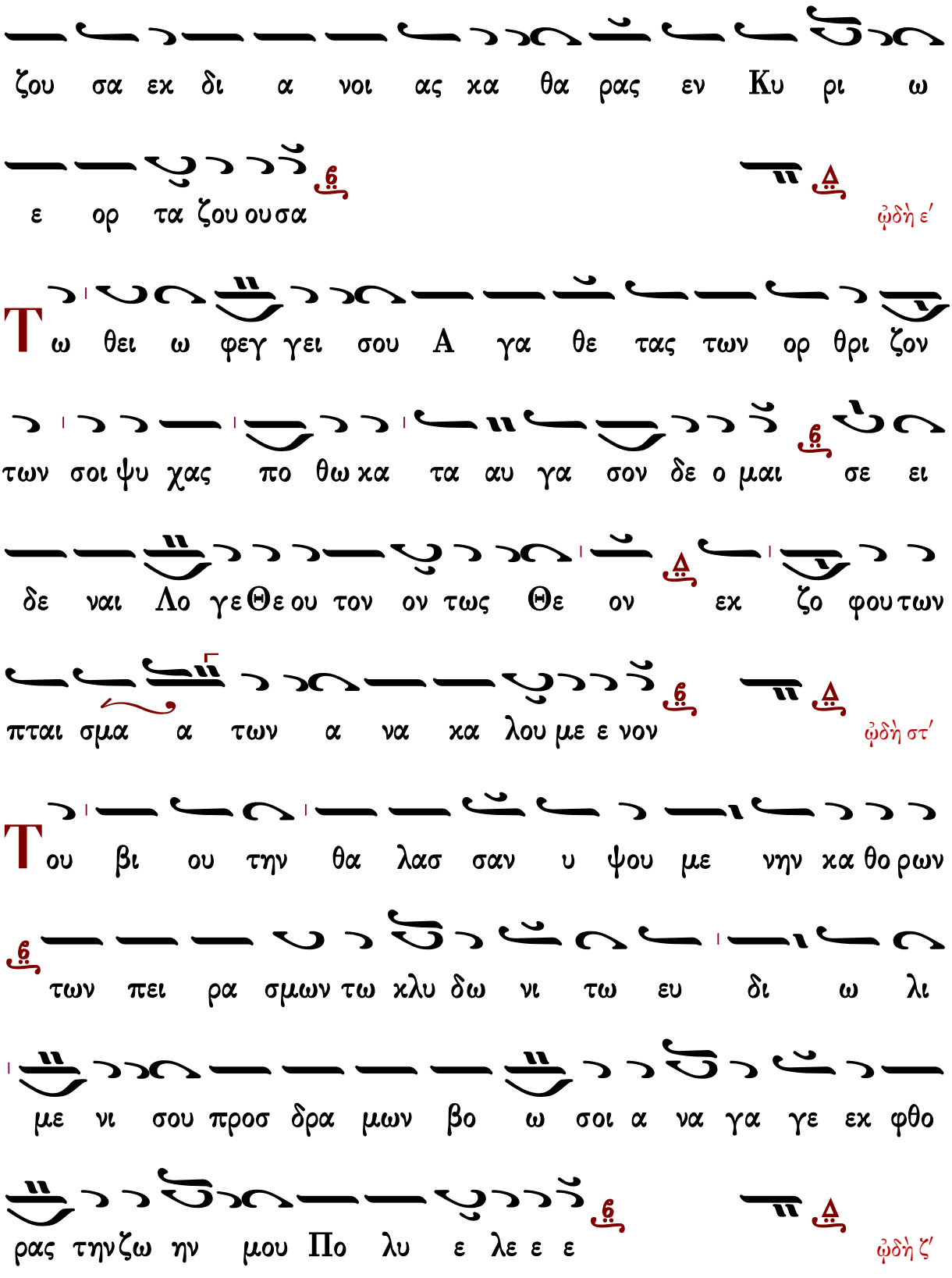
Σύντομοι

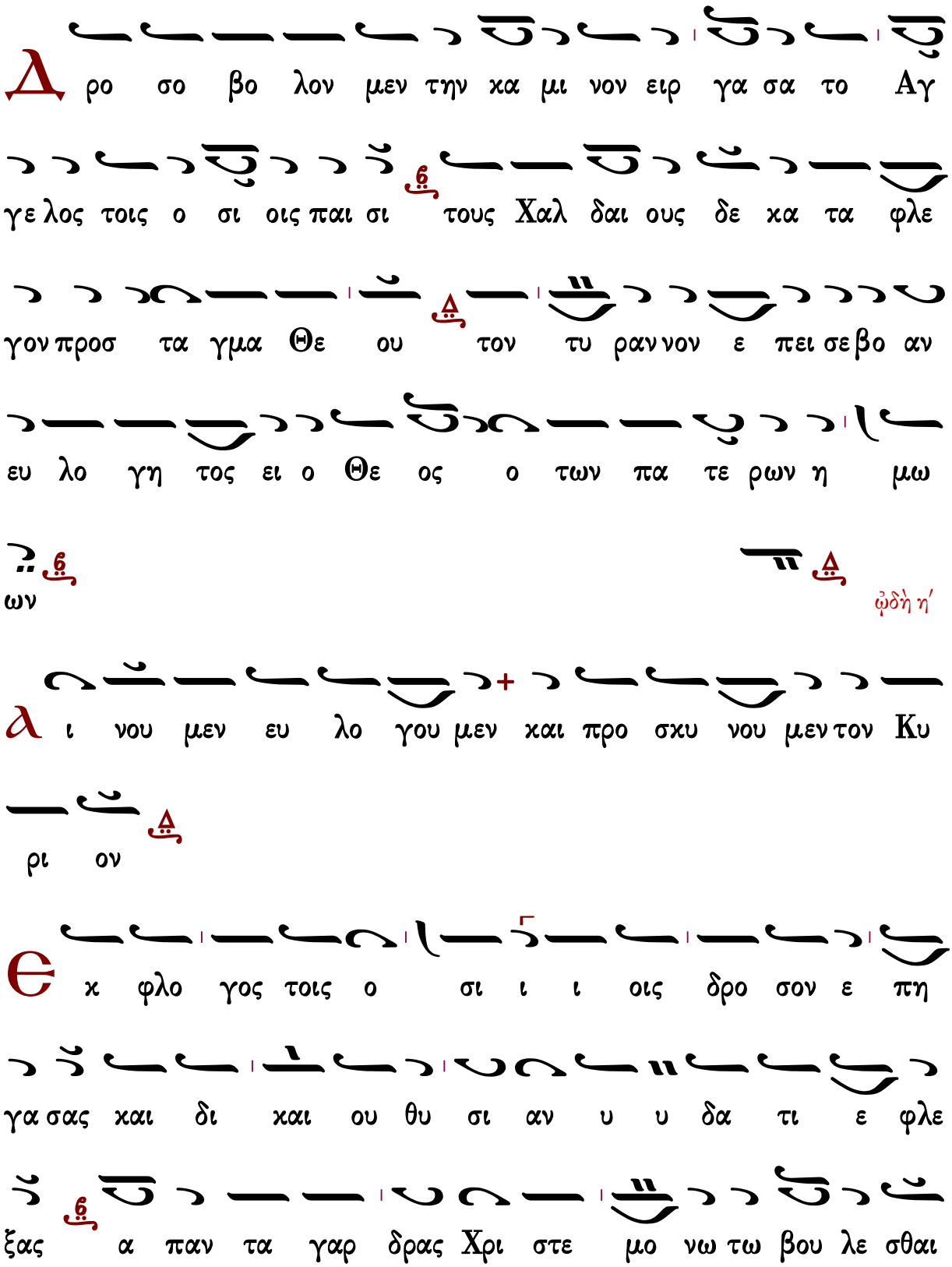
ᾠδὴ α΄

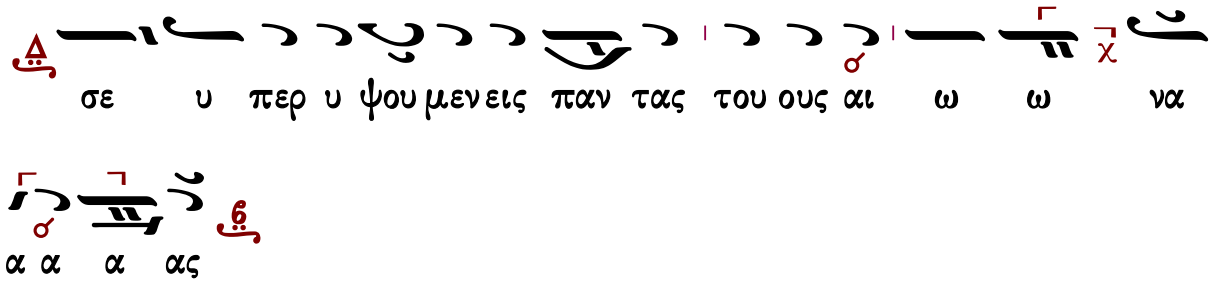
Ἦχος λ π ⲏ Βϐ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον
1905 σ.283#

ως εν η πει ρω πε ζευ σας ο Ι σρα ηλ εν
α βυσ σω ι χνε σι τον δι ω χτην Φα ρα ω κα θο
ρων πον του με νον Θε ω ε πι νι κι ον ω δην ε
βο α α σω ω με εν
ᾠδὴ γ΄
ουκ ε στιν Α γι ος ως συ Κυ ρι ε ο Θε
ος μου ο υ ψω σας το κε ρας των πι στων σου Α γα θε
και στε ρε ω σας η μας χορὸς α΄ εν τη πε τρα της ο
μο λο γι α ας σου
ᾠδὴ δ΄
χρι στος μου δυ να μις Θε ος και Κυ ρι ος η σε
πτη Εκ κλη σι α θε ο πρε πως μελ πει α να κρα

ζου σα εκ δι α νοι ας κα θα ρας εν Κυ ρι ω
ε ορ τα ζου ουσα
ὠδὴ ε΄
Τω θει ω φεγ γει σου Α γα θε τας των ορ θρι ζον
των σοι ψυ χας πο θω κα τα αυ γα σον δε ο μαι σε ει
δε ναι Λο γε Θε ου τον ον τως Θε ον εκ ζο φου των
πται σμα α των α να κα λου με ε νον
ὠδὴ στ΄
Του βι ου την θα λασ σαν υ ψου με νην κα θο ρων
των πει ρα σμων τω κλυ δω νι τω ευ δι ω λι
με νι σου προσ δρα μων βο ω σοι α να γα γε εκ φθο
ρας την ζω ην μου Πο λυ ε λε ε ε
ὠδὴ ζ΄

Δρο σο βο λον μεν την κα μι νον ειρ γα σα το Αγ
γε λος τοις ο σι οις παι σι τους Χαλ δαι ους δε κα τα φλε
γον προσ τα γμα Θε ου τον τυ ραν νον ε πει σε βο αν
ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ρων η μω
ων
ὠδὴ η΄
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον Κυ
ρι ον
θ χ φλο γος τοις ο σι ι ι οις δρο σον ε πη
γα σας και δι και ου θυ σι αν υ υ δα τι ε φλε
ξας α παν τα γαρ δρας Χρι στε μο νω τω βου λε σθαι

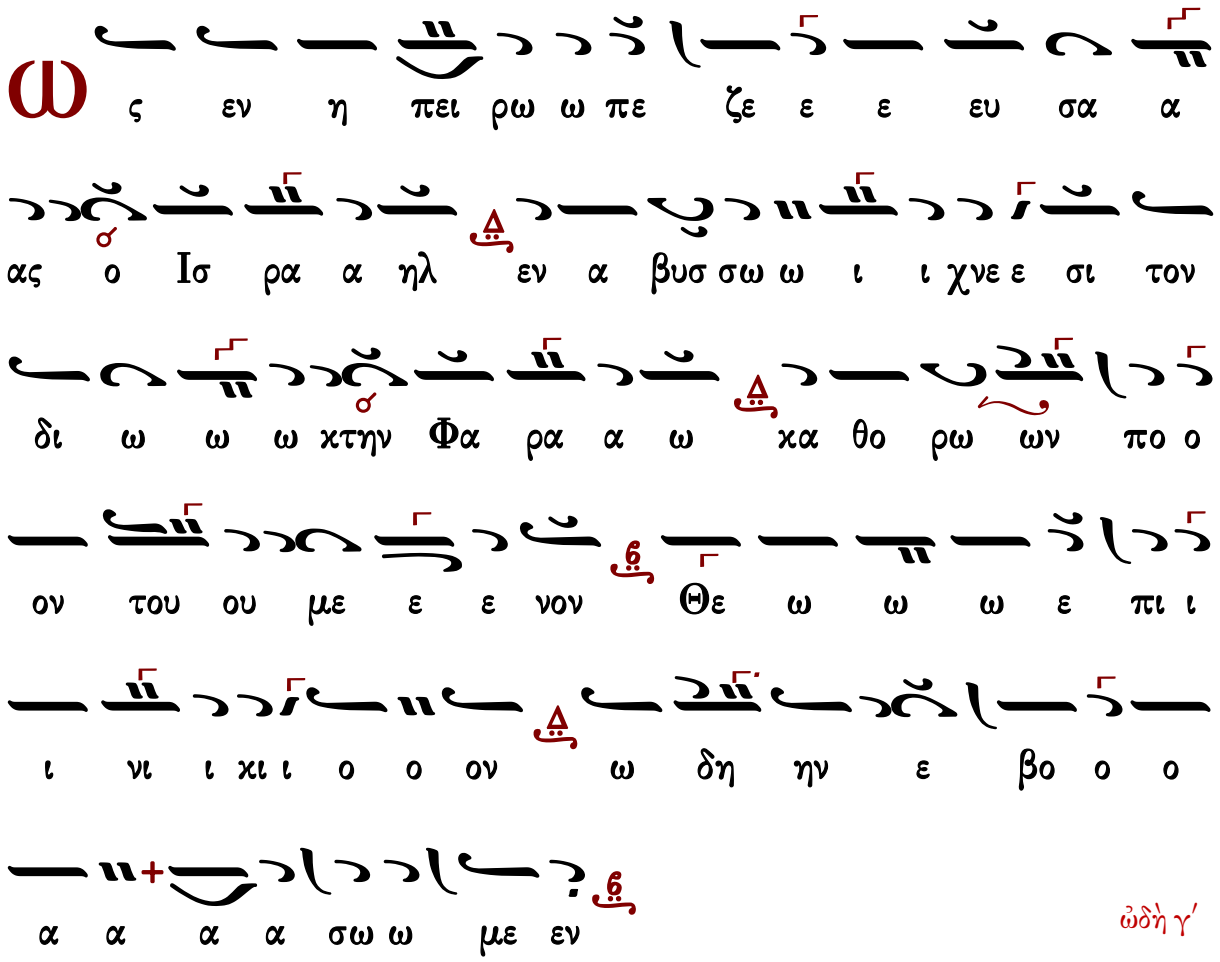
Ἀργαὶ

Πέτρου Βυζαντίου

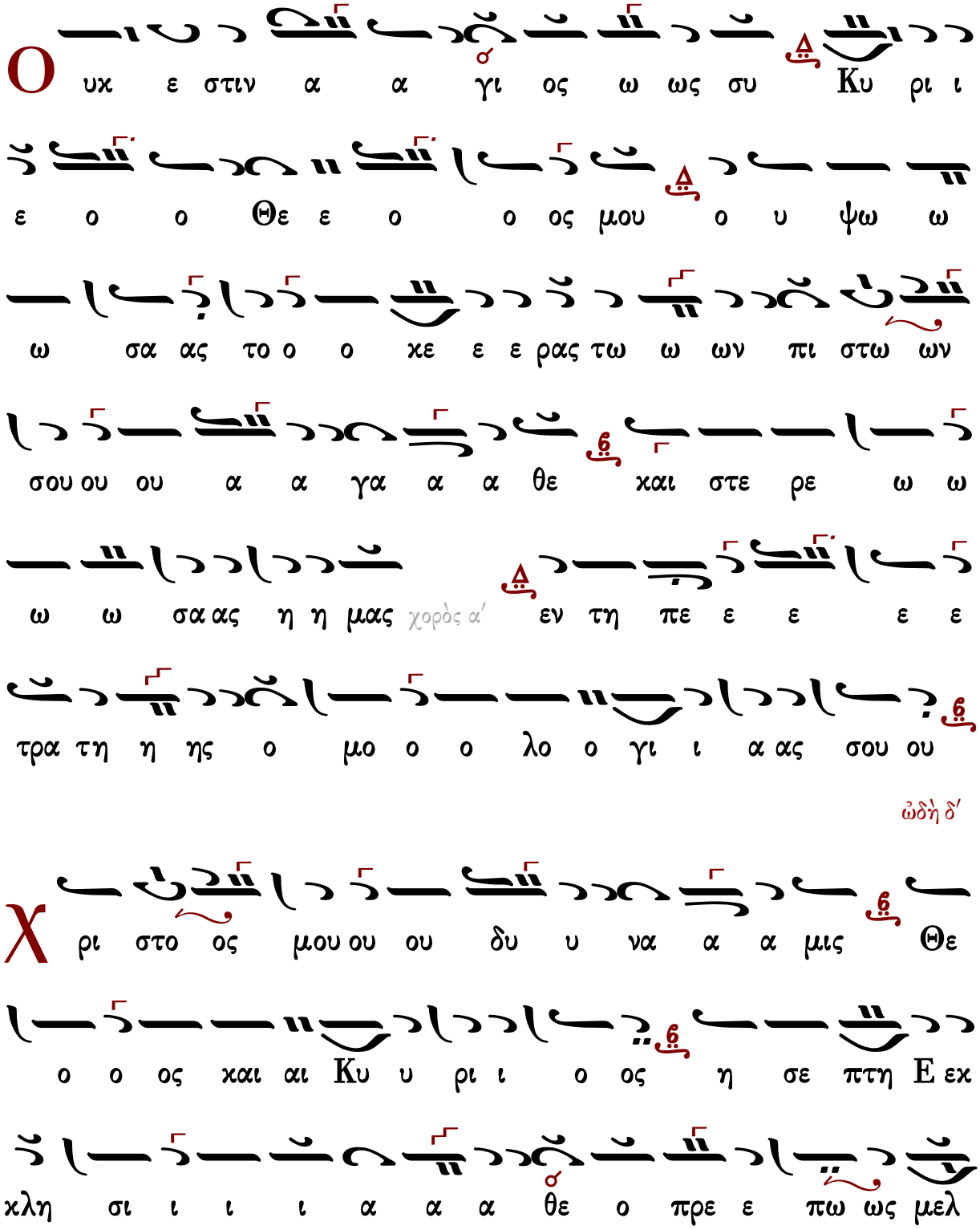
ᾠδὴ α΄

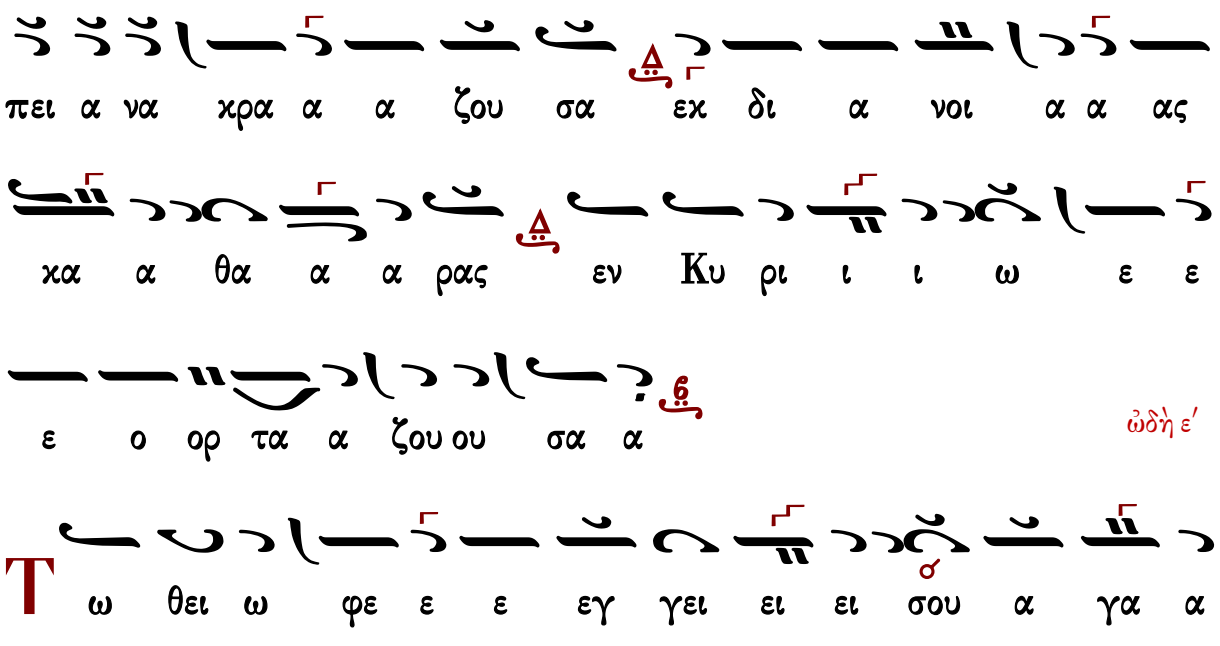
Ἦχος λ π Βου

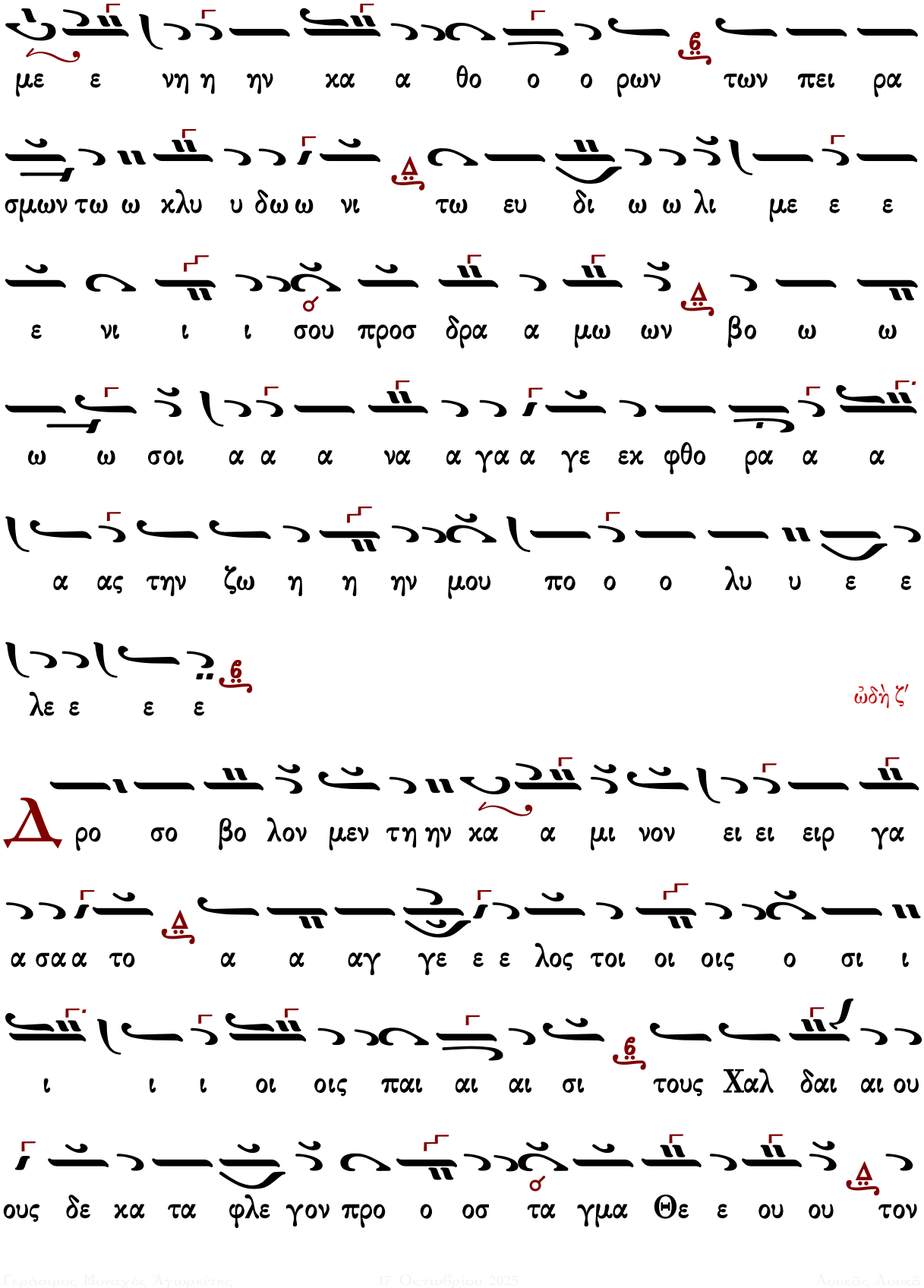
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α'
2003 σ.12*

ᾠδὴ γ΄

Ο
υκ ε στιν α α γι ος ω ως συ Κυ ρι ι
ε ο ο Θε ε ο ο ος μου ο υ ψω ω
ω σα ας το ο ο χε ε ε ρας τω ω ων πι στω ων
σου ου ου α α γα α α θε χαι στε ρε ω ω
ω ω σα ας η η μας χορὸς α΄ εν τη πε ε ε ε ε
τρα τη η ης ο μο ο ο λο ο γι ι α ας σου ου
ὠδὴ δ΄
Χ
ρι στο ος μου ου ου δυ υ να α α μις Θε
ο ο ος χαι αι Κυ υ ρι ι ο ος η σε πτη Ε εκ
χλη σι ι ι ι α α α θε ο πρε ε πω ως μελ

πει α να χρα α α ζου σα εκ δι α νοι α α ας
χα α θα α α ρας εν Κυ ρι ι ι ω ε ε
ε ο ορ τα α ζου ου σα α
ὠδὴ ε΄
Τ ω θει ω φε ε ε εγ γει ει ει σου α γα α
θε τας των ορ θρι ζον τω ων σοι ψυ υ υ χας πο θω ω κα
τα αυ γα α σον δε ο μαι αι σε ει δε ναι Λο ο
ο γε ε Θε ε ε ου τον ο ο ο ον τω ως
Θε ε ον ε εκ ζο ο ο ο ο φου των πται σμα α α
τω ων α να α α κα α λου ου με ε νο ον
ὠδὴ ς΄
Τ ου ου βι ου ου την θα α α λασ σαν υ υ ψου

με ε νη η ην χα α θο ο ο ρων των πει ρα
σμων τω ω χλυ υ δω ω νι τω ευ δι ω ω λι με ε ε
ε νι ι ι σου προσ δρα α μω ων βο ω ω
ω ω σοι α α α να α γα α γε εχ φθο ρα α α
α ας την ζω η η ην μου πο ο ο λυ υ ε ε
λε ε ε ε
Δρο σο βο λον μεν τη ην χα α μι νον ει ει ειρ γα
α σα α το α α αγ γε ε ε λος τοι οι οις ο σι ι
ι ι ι οι οις παι αι αι σι τους Χαλ δαι αι ου
ους δε χα τα φλε γον προ ο οσ τα γμα Θε ε ου ου τον

ᾠδὴ ζ΄

τυ υ υ υ ραν νο ον ε ε πει ει ει σε ε βο
ο ο αν ευ λο γη το ο ο ο ος ει ο Θε
ο ο ος ο τω ω ων πα α τε ε ε ε ε ρω
ων η η η μων
ὠδὴ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με
εν τον Κυ υ υ ρι ον
θ χ φλο γος τοι οις ο ο σι ι ι οις δρο ο ο σο ο ον
ε ε πη η γα α σα ας και δι και ου ου θυ υ σι
ι ι αν υ υ υ δα α α τι ι ε ε φλε ε ξα
ας α α παν τα γα αρ δρας Χρι ι στε ε μο νω τω ω

Τιμιωτέρα ἦχος πλ.β΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 — ἦχος πλ.β΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου — Θρασυβούλου Στανίτσα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1

Ἦχος λ π ⵑ Βου

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

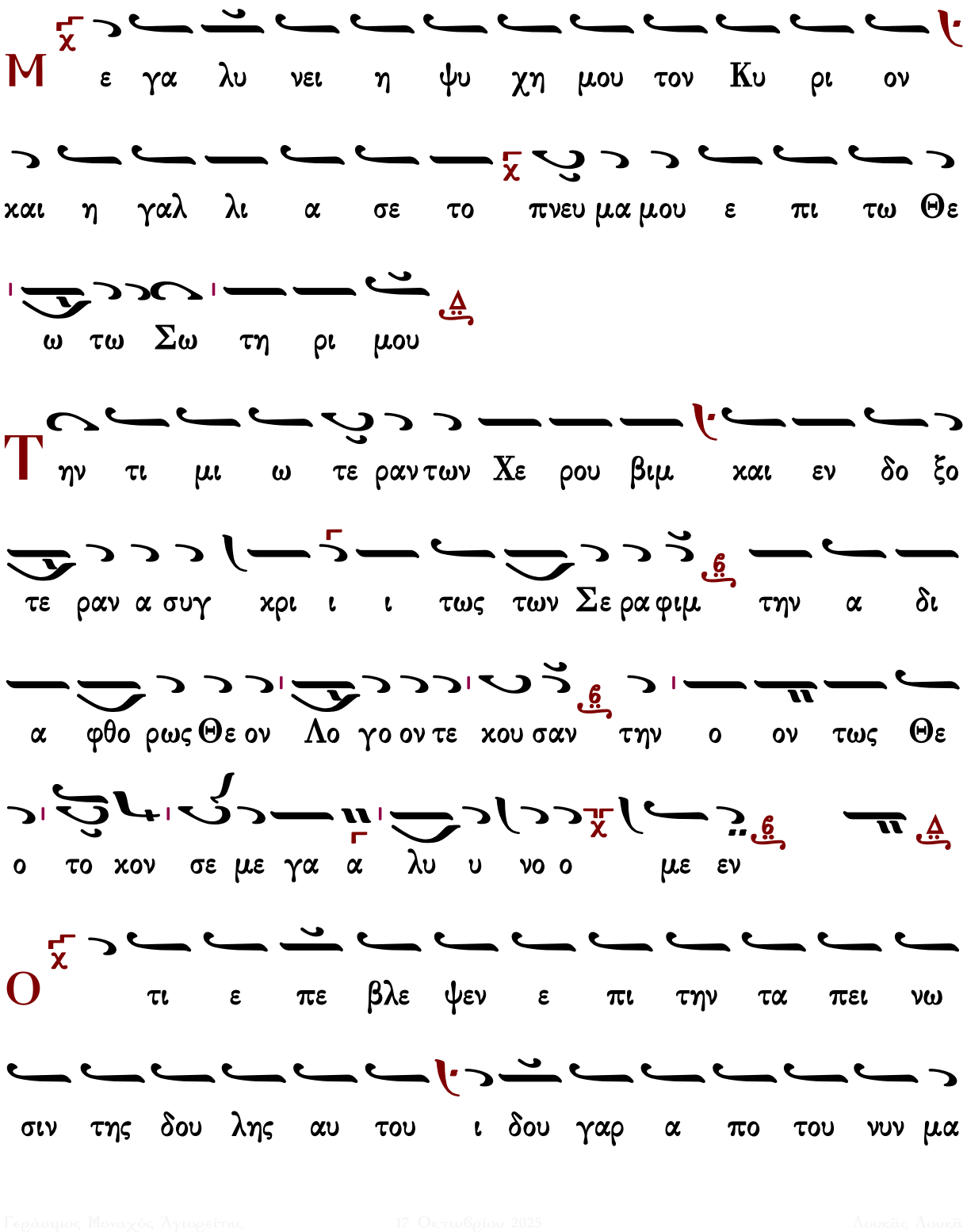
Ἦχος λ π ⵑ Βου

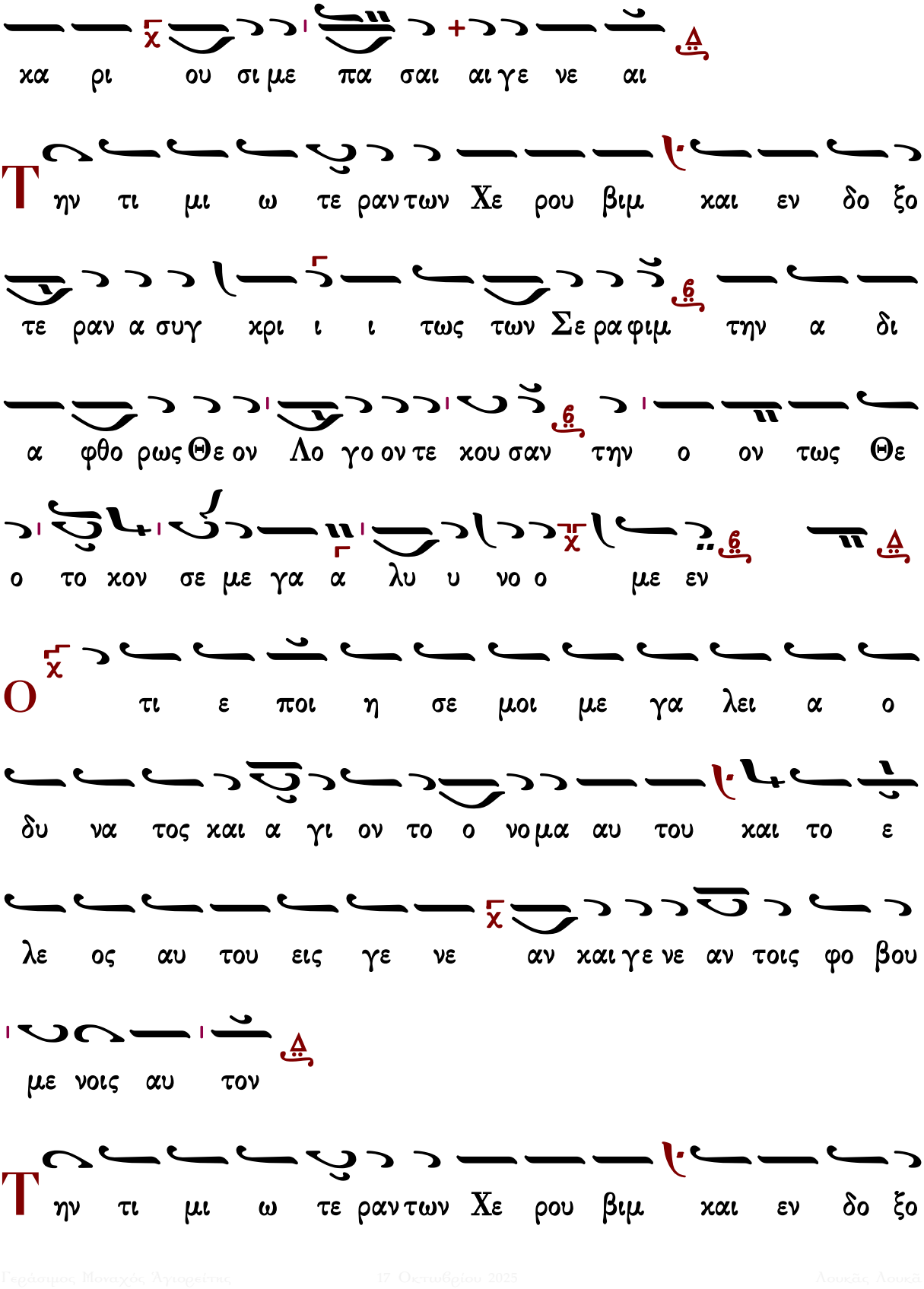
Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.503#
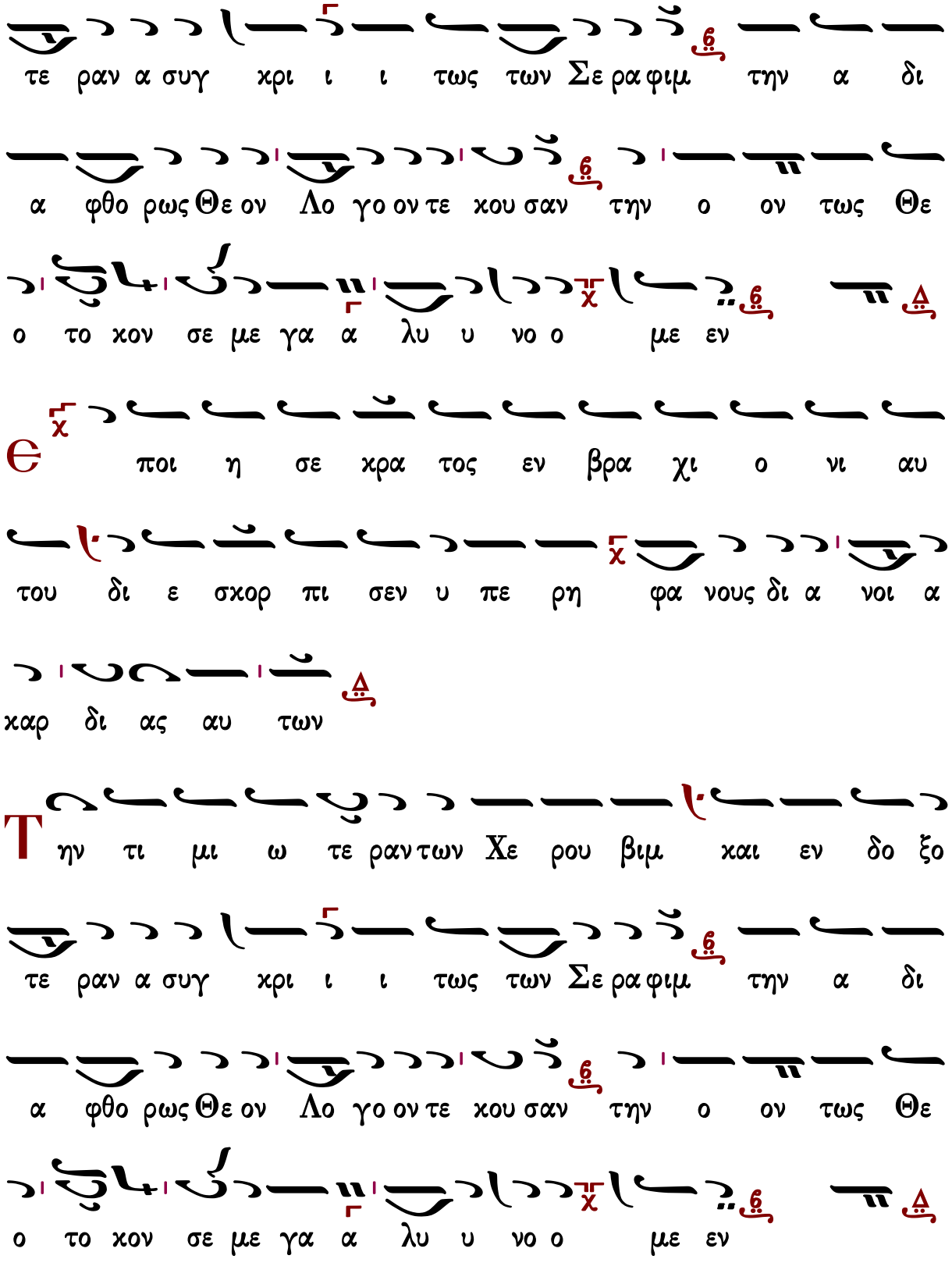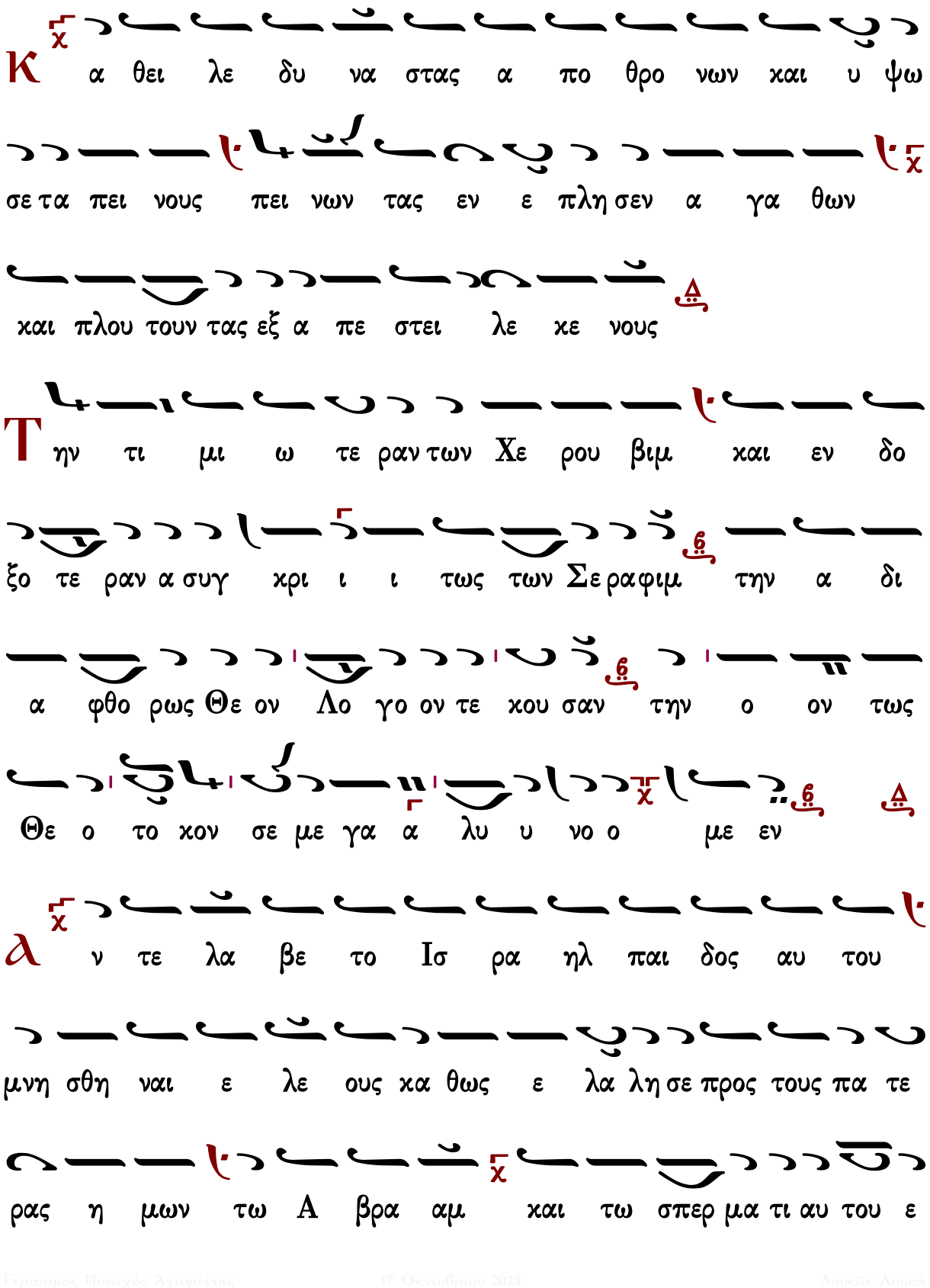

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ Βου

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε
ω τω Σω τη ρι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως Θε
ο το κον σε με γα α λυ υ νο ο με εν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα

χα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε χου σαν την ο ον τως Θε
ο το χον σε με γα α λυ υ νο ο με εν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε
λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε χου σαν την ο ον τως Θε
ο το χον σε με γα α λυ υ νο ο με εν
Є ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σχορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α
χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε χου σαν την ο ον τως Θε
ο το χον σε με γα α λυ υ νο ο με εν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω
σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων
και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ραφιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως
Θε ο το κον σε με γα α λυ υ νο ο με εν
Α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε
ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος πλ.β΄

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

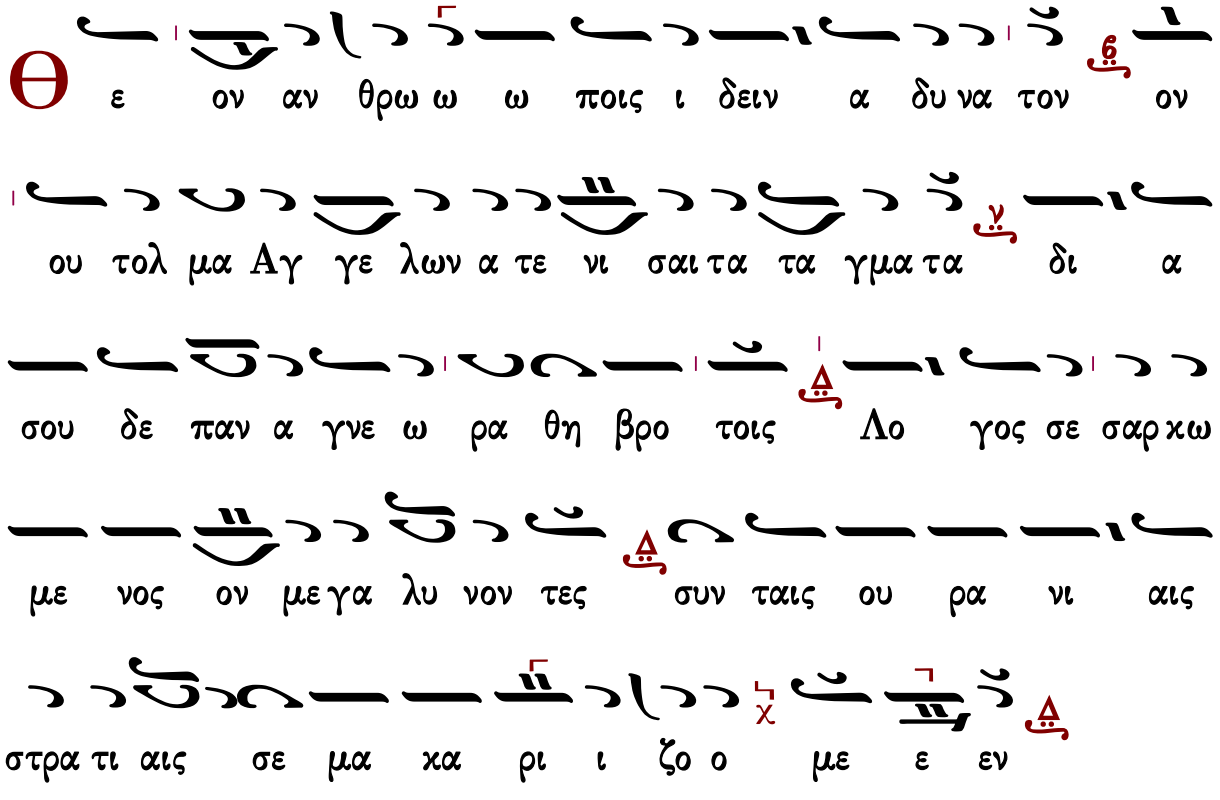
Σύντομος	Ἀργὴ	
Ιωάννου Πρωτοψάλτου	Ιωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου

Σύντομος

ᾠδὴ θ΄

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.292#

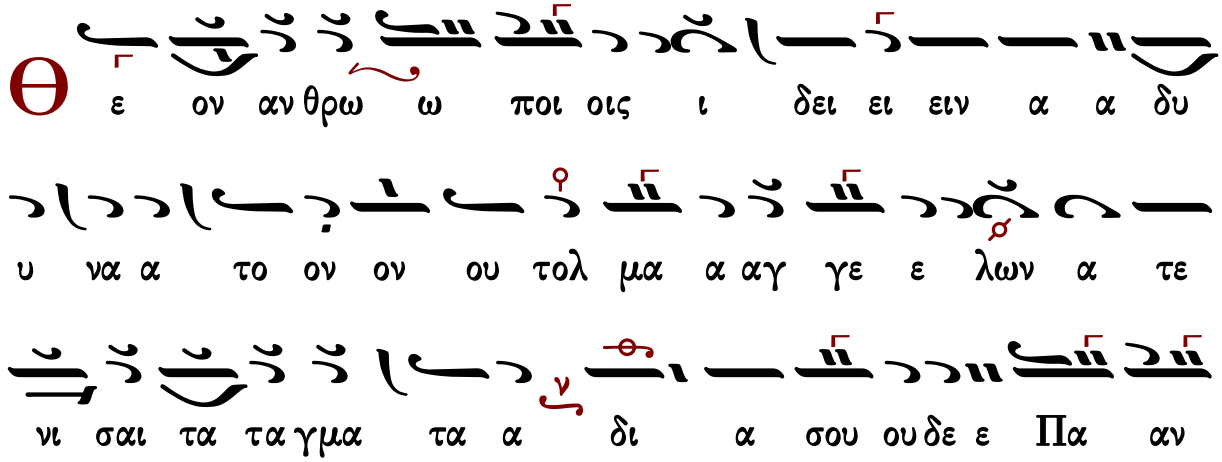

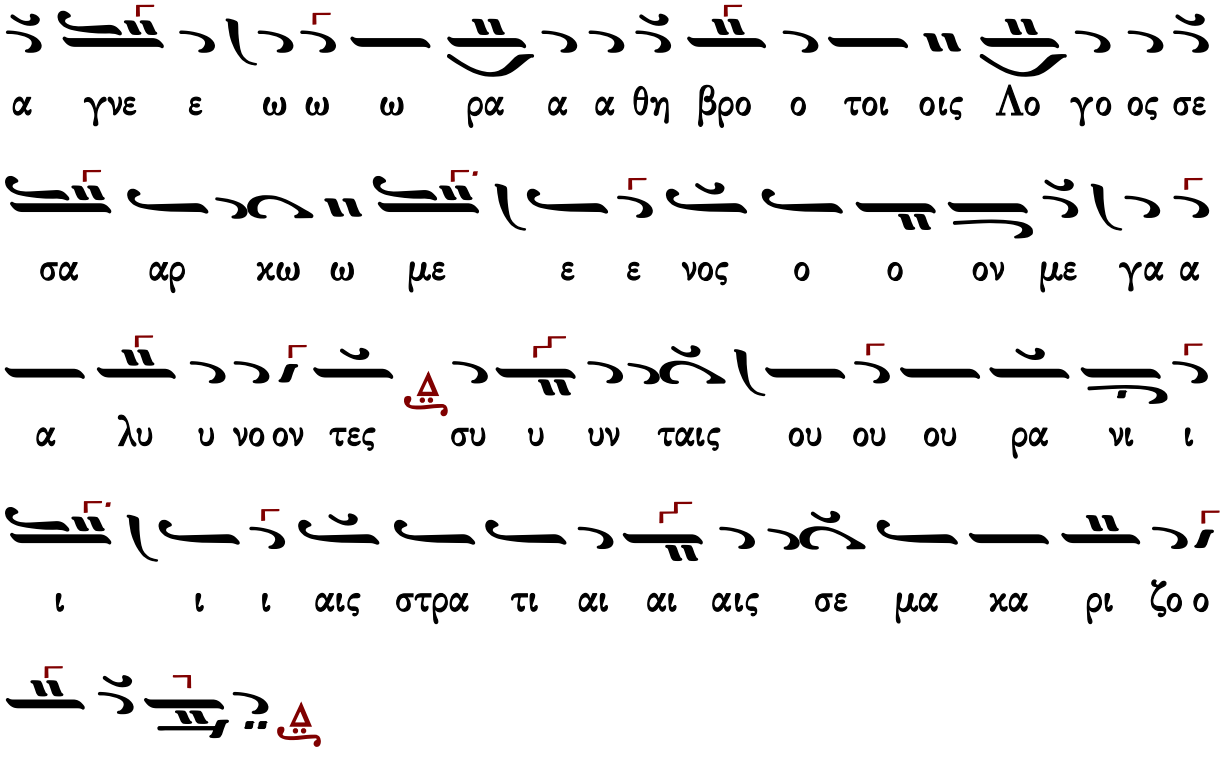
Ἀργὴ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.78#

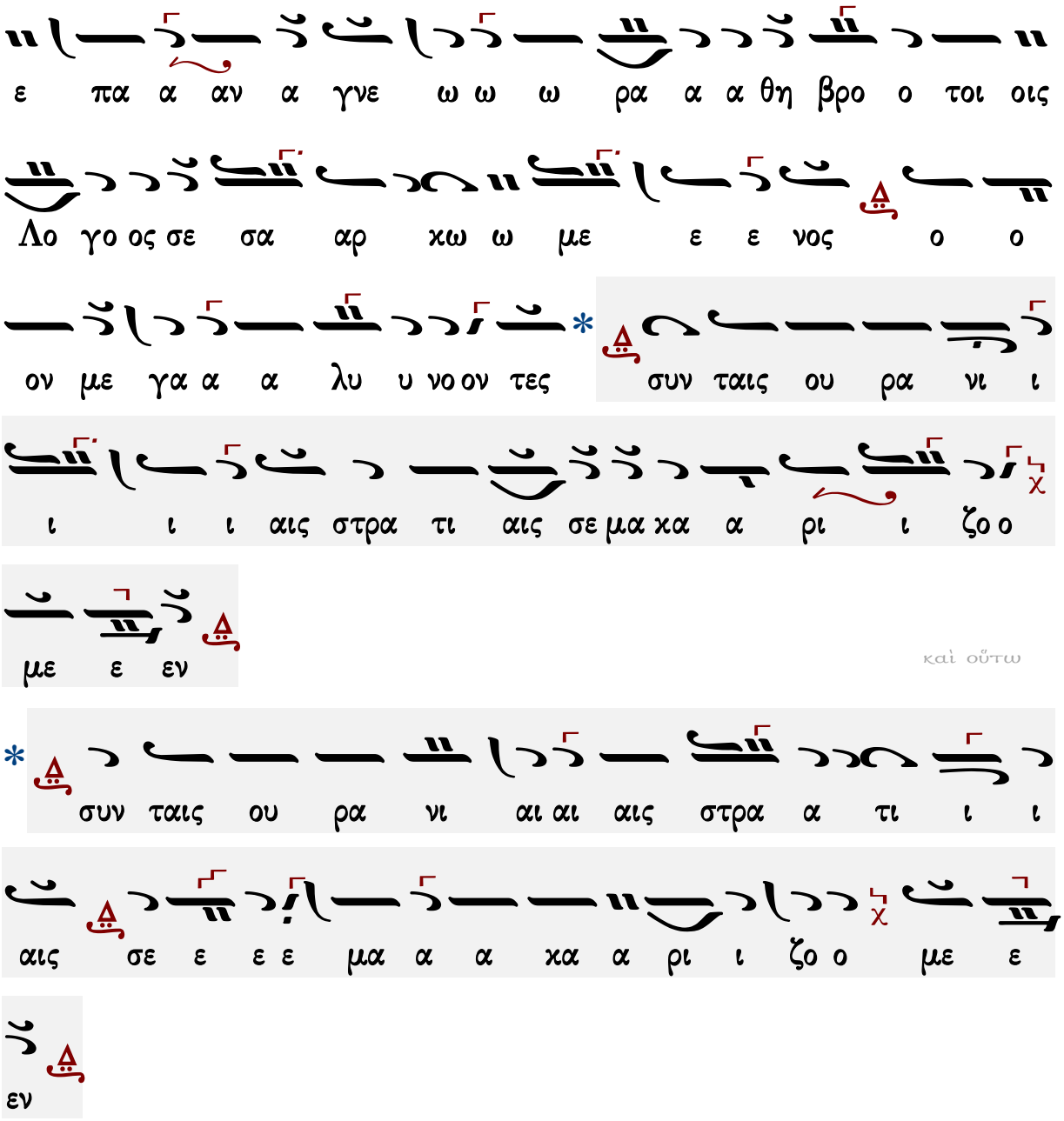
Ἀργὰ Πέτρου Βυζαντίου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α'
2003 σ.15*

ε πα α αν α γνε ω ω ω ρα α α θη βρο ο τοι οις
Λο γο ος σε σα αρ χω ω με ε ε νος ο ο
ον με γα α α λυ υ νο ον τες συν ταις ου ρα νι ι
ι ι ι αις στρα τι αις σε μα χα α ρι ι ζο ο
με ε εν
καὶ οὕτω
συν ταις ου ρα νι αι αι αις στρα α τι ι ι
αις σε ε ε ε μα α α χα α ρι ι ζο ο με ε
εν

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου

Ἐὰν ἐγένετο ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς

ἦχος β΄

α Τὴν Μωσέως ᾠδήν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχή. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν.

γ Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

δ Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν· Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ Θαιμάν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου κατασκίου, ἐπεδήμησας, Χριστέ.

ε Τῆς νυκτὸς διελθούσης, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε· διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σε τάγματα ἀγγέλων καὶ δοξολογεῖ σε Χριστὲ ὁ Θεός.

ς Βυθῷ ἁμαρτημάτων, συνέχομαι Σωτήρ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι ἀλλ᾽ ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρός, κἀμὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσόν με.

ζ Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι, Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἐχόρευον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει, ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος καὶ δεδοξασμένος εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπώσαντα ποτέ, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

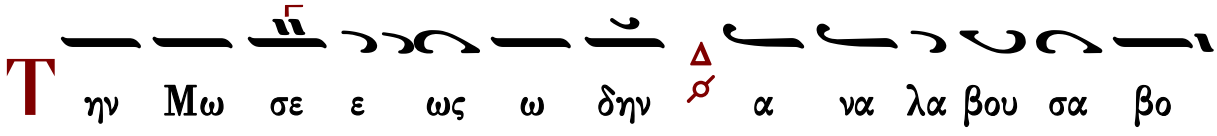
Σύντομοι | Ἀργαί

Σύντομοι

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Πα

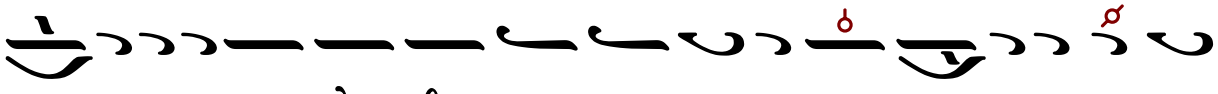
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.320#

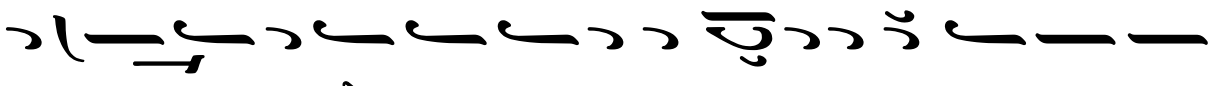

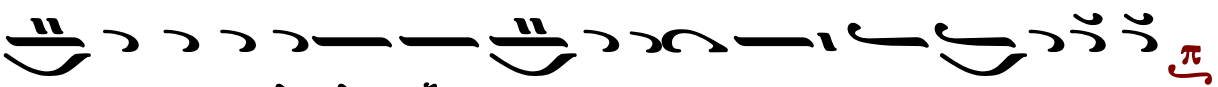

η σον ψυ χη βο ο η θος και σκε πα στης ε γε νε το ο
μοι εις σω τη ρι ι αν ου τος μου Θε ος και δο ξα
σω αυ τον
ᾠδὴ γ΄
Στει ει ρω θεν τα μου τον νουν χαρ πο φο ρον ο Θε
ος α να α δει ξον με γε ωρ γε ε των κα λων
χορὸς α΄
φυ τουρ γε των α γα θων τη ευ σπλαγ χνι α σου
ᾠδὴ δ΄
Την εκ Παρ θε ε νου σου γεν νη σιν ο Προ φη η της
προ βλε πων α αν ε κη ρυτ τε βο ων την α κο ην
σου α κη κο α και ε φο βη θην ο ο τι α πο Θαι μαν
και εξ ο ρους α γι ου κα τα σκι ι ου επ ε δη μη

σας Χρι στε
ᾠδὴ ε′
Τ ης νυ κτος δι ελ θου σης η ηγ γι κεν η η με ρα
και το φως τω κο σμω επ ε λαμ ψε δι α του ου το υ
μνει σε ταγ μα τα Αγ γε ε λων και δο ξο λο γει σε Χρι
στε ο Θε ος
ᾠδὴ ς′
Β υ θω α μαρ τη μα των συν ε χο μαι Σω τηρ και εν
πε λα γει του βι ι ου ου βυ θι ζο μαι αλλ ω ωσ περ τον
Ι ω ναν εκ του θη ρος κα με των πα θων α να α
γα γε και δι α σω σον με
ᾠδὴ ζ′
Τ α Χε ρου βιμ μι μου με νοι παι αι δες εν τη κα μι νω

ε χο ρευ ο ον βο ων τες π ευ λο γη τος ει ο Θε ος π

ο ο τι εν α λη θει α και χρι σει επ η η γα γες ταυ

τα πα αν τα δι α τας α μαρ τι ας η μων ο υ περ

υ μνη τος και δε δο ξα σμε νος εις παν τας τους αι ω νας π

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν το ον

Κυ ρι ον π

Τ ον εν τη βα α τω Μω ση δ της Παρ θε ε νου το

θαυ μα εν Σι ναι ω τω ο ρει προ τυ πω σαν τα πο

τε π υ μνει τε ευ λο γει τε δ και υ περ υ ψου
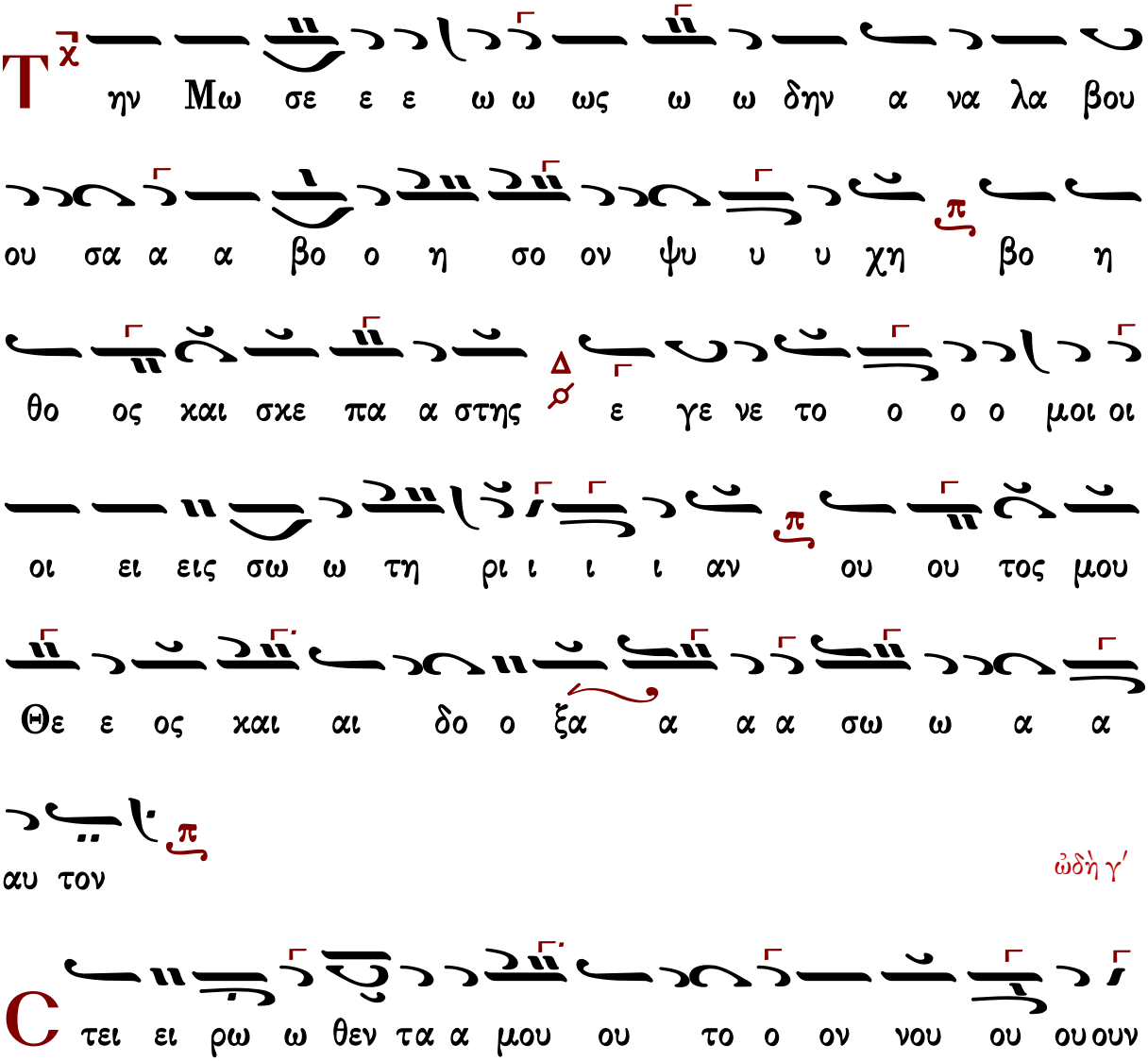

Ἀργαὶ

Πέτρου Βυζαντίου

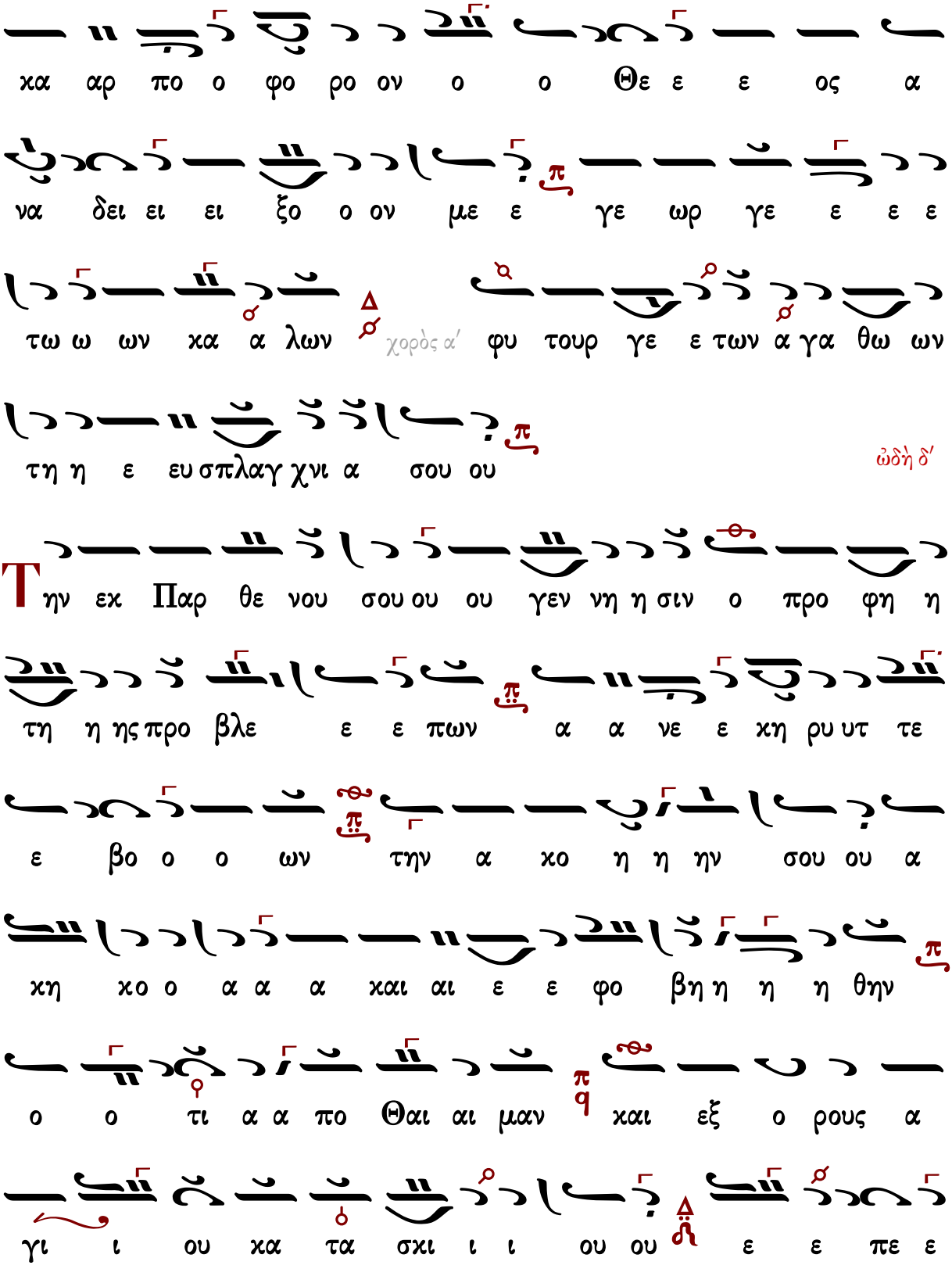
ὠδὴ α΄

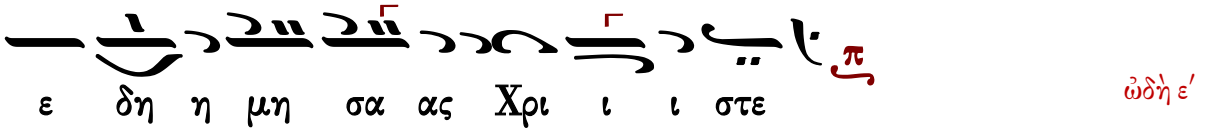
Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α'
2003 σ.30*

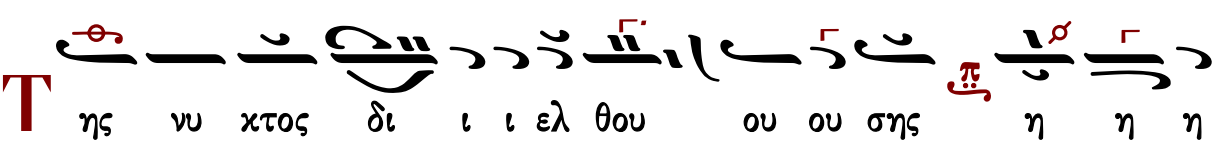

ὠδὴ γ΄

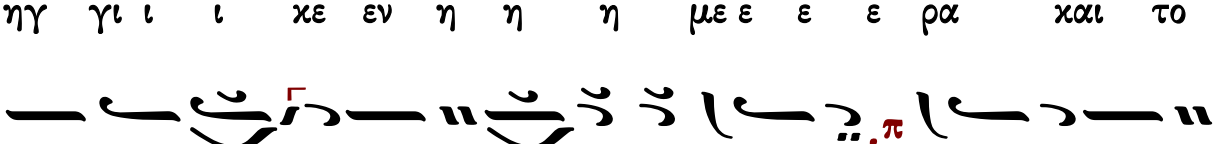

χα αρ πο ο φο ρο ον ο ο Θε ε ε ος α
να δει ει ει ξο ο ον με ε γε ωρ γε ε ε ε
τω ω ων χα α λων χορὸς α΄ φυ τουρ γε ε των α γα θω ων
τη η ε ευ σπλαγ χνι α σου ου
ὠδὴ δ΄
Τ ην εκ Παρ θε νου σου ου ου γεν νη η σιν ο προ φη η
τη η ης προ βλε ε ε πων α α νε ε κη ρυ υτ τε
ε βο ο ο ων την α χο η η ην σου ου α
κη χο ο α α α και αι ε ε φο βη η η η θην
ο ο τι α α πο Θαι αι μαν και εξ ο ρους α
γι ι ου κα τα σχι ι ι ου ου ε ε πε ε

ε δη η μη σα ας Χρι ι ι στε

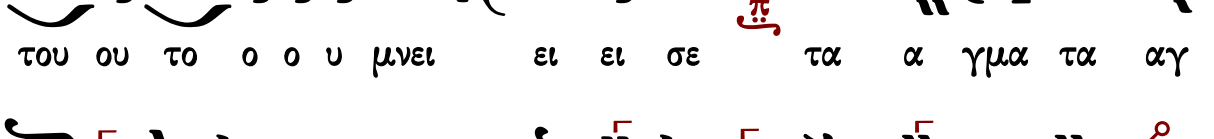
ὠδὴ ε′

Τ ης νυ χτος δι ι ι ελ θου ου ου σης η η η

ηγ γι ι ι χε εν η η η με ε ε ε ρα χαι το

φως τω χο ο ο σμω ω ε πε λαμ ψε ε δι ι α α

του ου το ο ο υ μνει ει ει σε τα α γμα τα αγ

γε ε ε λω ων χαι αι δο ο ξο λο ο γει ει ει

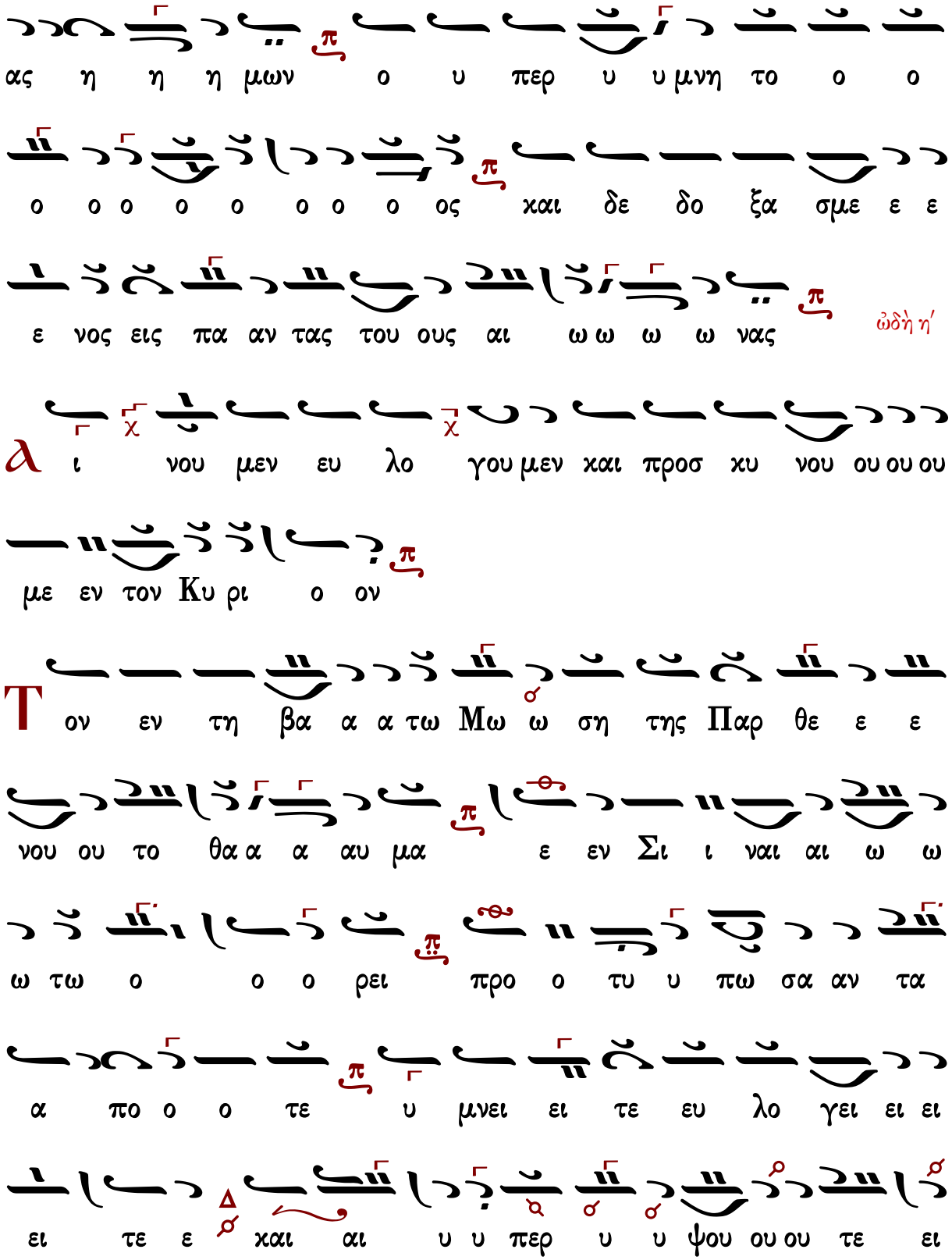

σε ε Χρι ι στε ε ε ε ο ο Θε ε ε ος

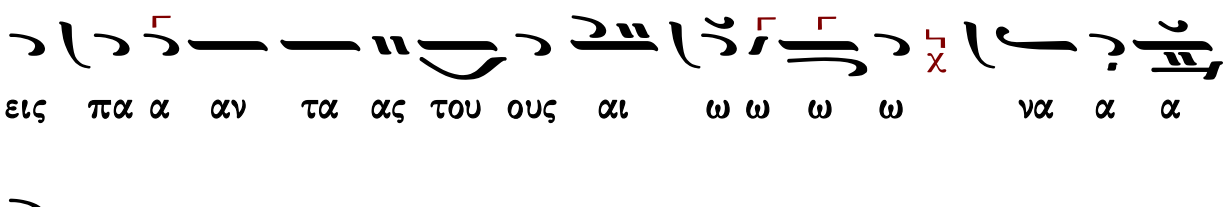
ὠδὴ ς′

Β υ θω ω α μαρ τη μα α α α α των συν ε

ε χο μαι Σω ω τηρ χαι εν πε λα α γει του βι ι ι

ου ου χει μα ζο μαι αι α αλλ ω ω σπερ τον I ι
ω ω ναν ε εκ του ου θη η η ρος χα με ε
ε τω ω ων πα α θων α να α γα α γε ε ε ε
χαι αι αι δι ι α α σω σο ο ο ον με
ὠδὴ ζ΄
Τ α Χε ρου ου βιμ μι μου με ε νοι παι αι αι αι δε ε
ες ε εν τη η χα μι ι ι ι νω ε χο ρευ ο
ο ον βο ω ω ων τες ευ λο ο γη η τος ει ει ο
ο Θε ε ε ος ο ο τι εν α λη θει α α α
χαι χρι ι ι σει ε πη γα γε ες ταυ τα πα α
αν τα α δι α τας α μαρ τι ι ι ι α

ας η η η μων ο υ περ υ υ μνη το ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ος χαι δε δο ξα σμε ε ε
ε νος εις πα αν τας του ους αι ω ω ω ω νας
ὠδὴ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ κυ νου ου ου ου
με εν τον Κυ ρι ο ον
Τ ον εν τη βα α α τω Μω ω ση της Παρ θε ε ε
νου ου το θα α α αυ μα ε εν Σι ι ναι αι ω ω
ω τω ο ο ο ρει προ ο τυ υ πω σα αν τα
α πο ο ο τε υ μνει ει τε ευ λο γει ει ει
ει τε ε χαι αι υ υ περ υ υ ψου ου ου τε ει

Τιμιωτέρα ἦχος β΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν..

Λουκᾶ κεφ. **1** ἦχος β΄

∴ **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ **Ὅ**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ **Ὅ**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ **Ἐ**ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ **Κ**αθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ **Ἀ**ντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου — Θρασυβούλου Στανίτσα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. **1** **Ἦχος** **Πα**

∴ **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ

σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

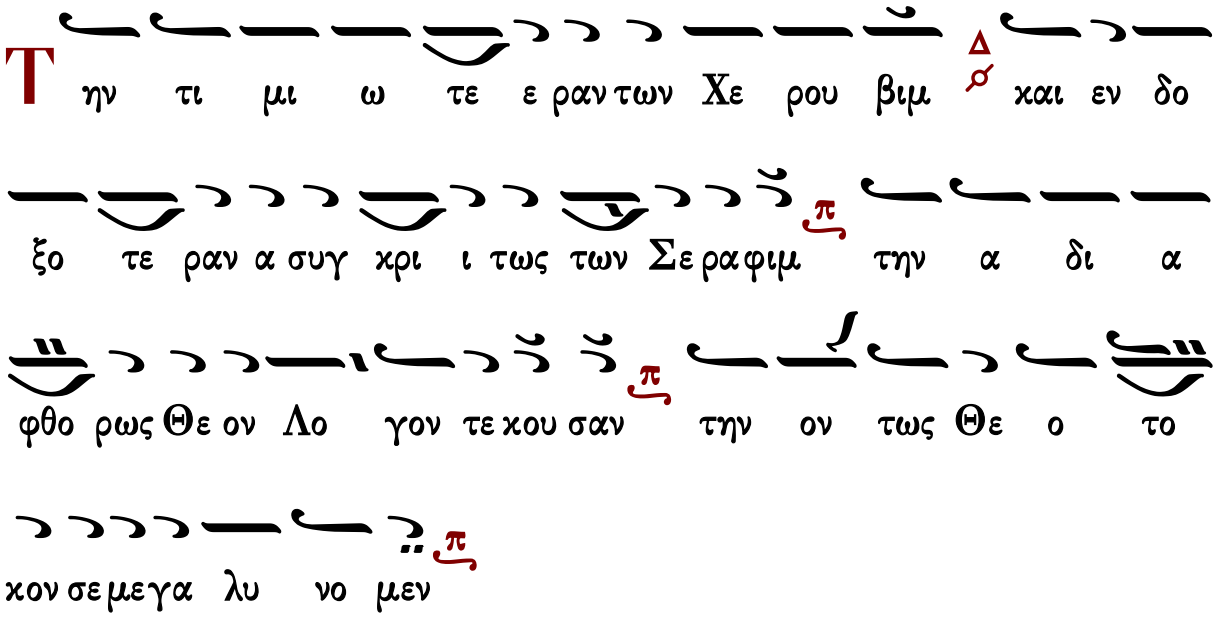
∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

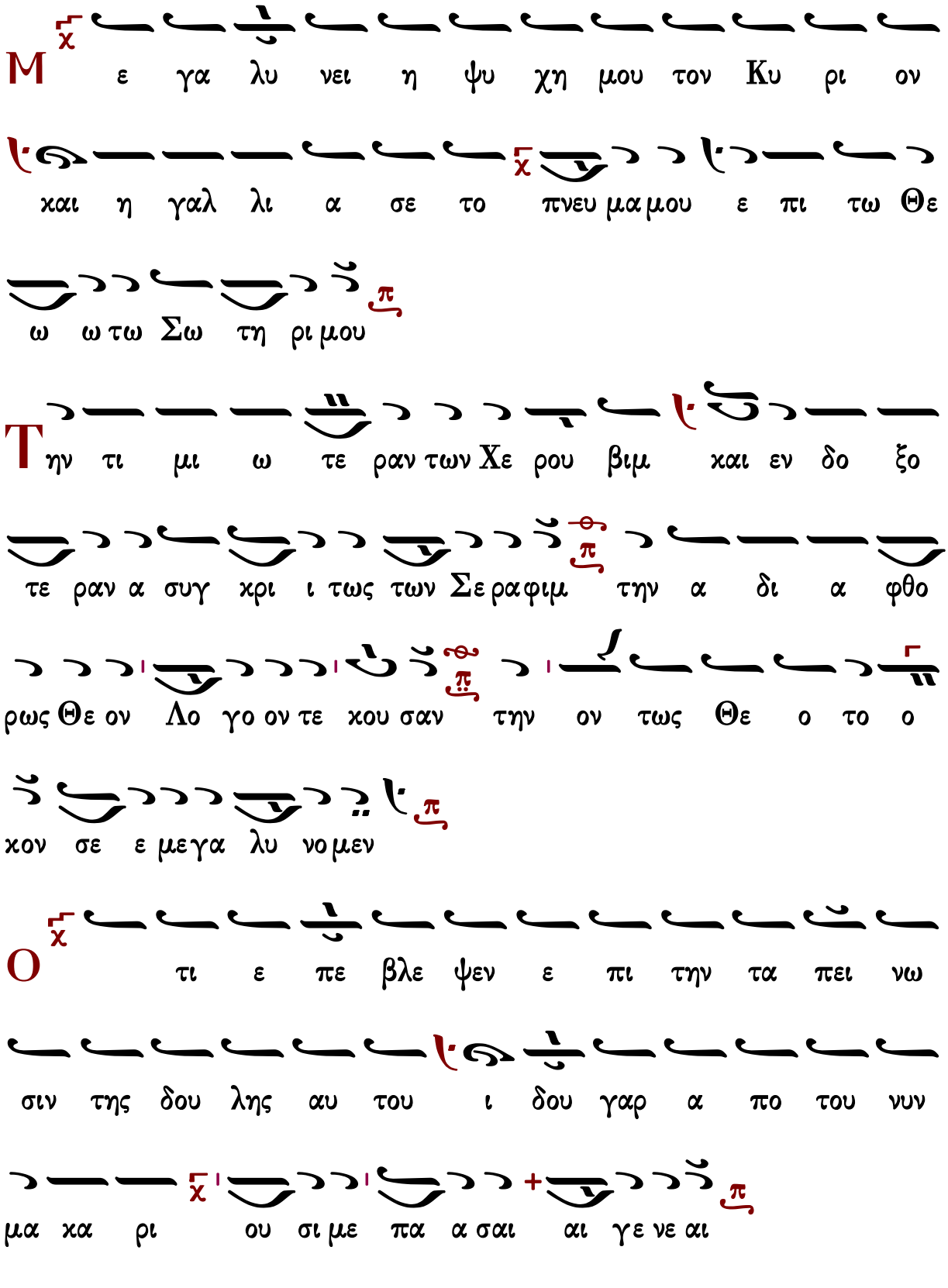
Πανδέκτη
Ὀρθρος 1850 σ.502#

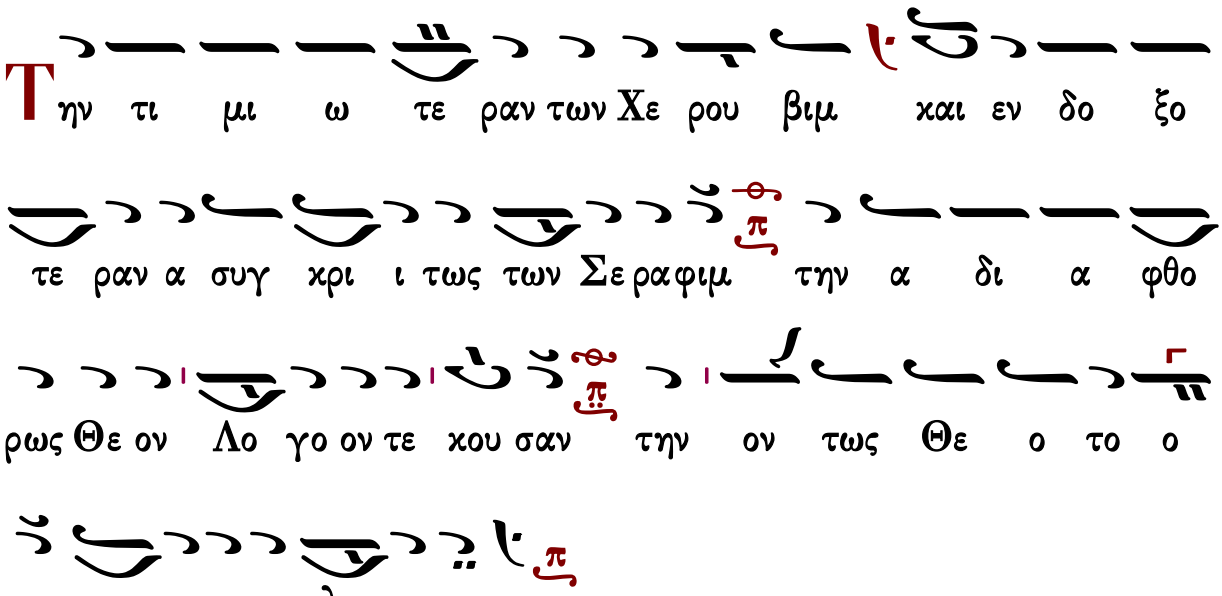

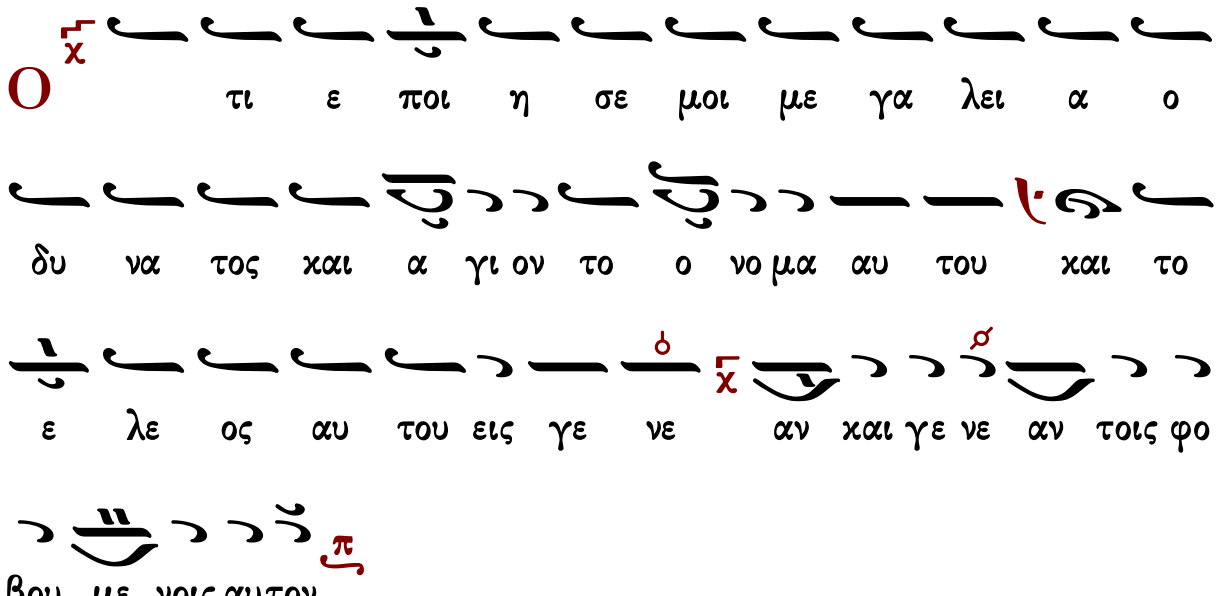
Θρασυβούλου Στανίτσα

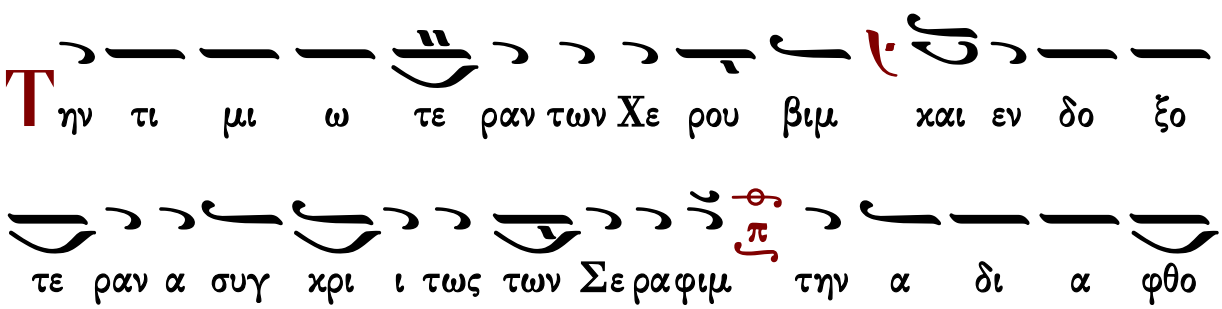
Ἦχος Πα

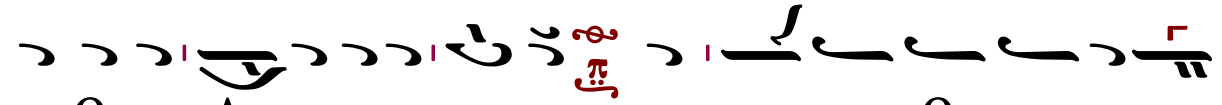
Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2013*

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε
ω ω τω Σω τη ρι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ραφιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο
κον σε ε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν
μα κα ρι ου σι με πα α σαι αι γε νε αι

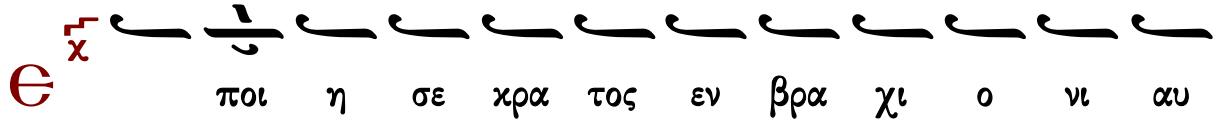

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ραφιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο
κον σε ε με γα λυ νο μεν

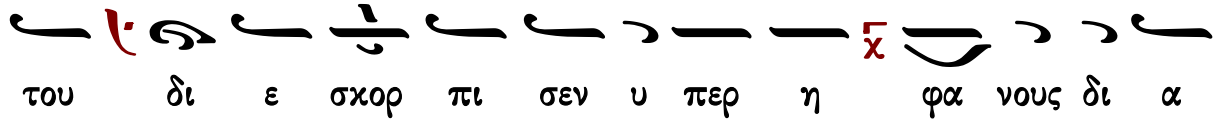

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το
ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βου με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ραφιμ την α δι α φθο

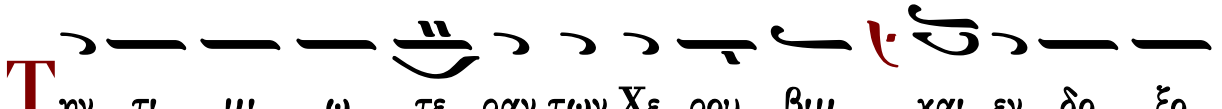

ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο

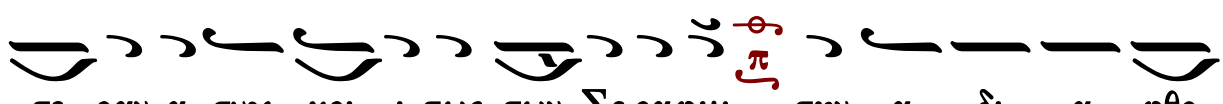

κον σε ε με γα λυ νο μεν

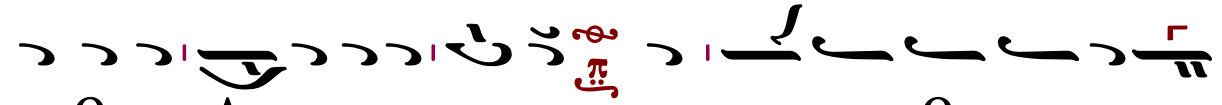

Θ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ

του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α

νοι α χαρ δι ας αυ των

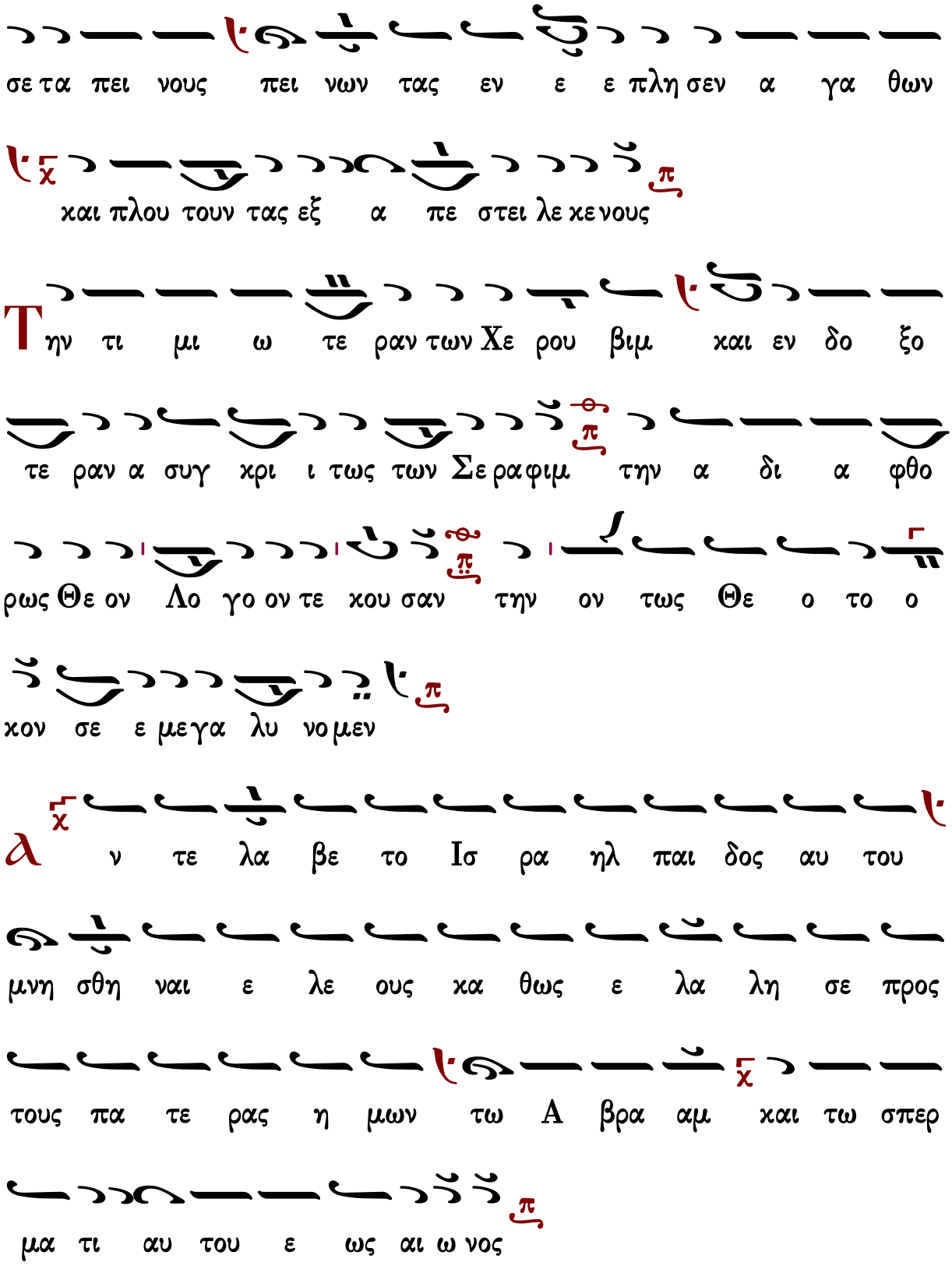

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

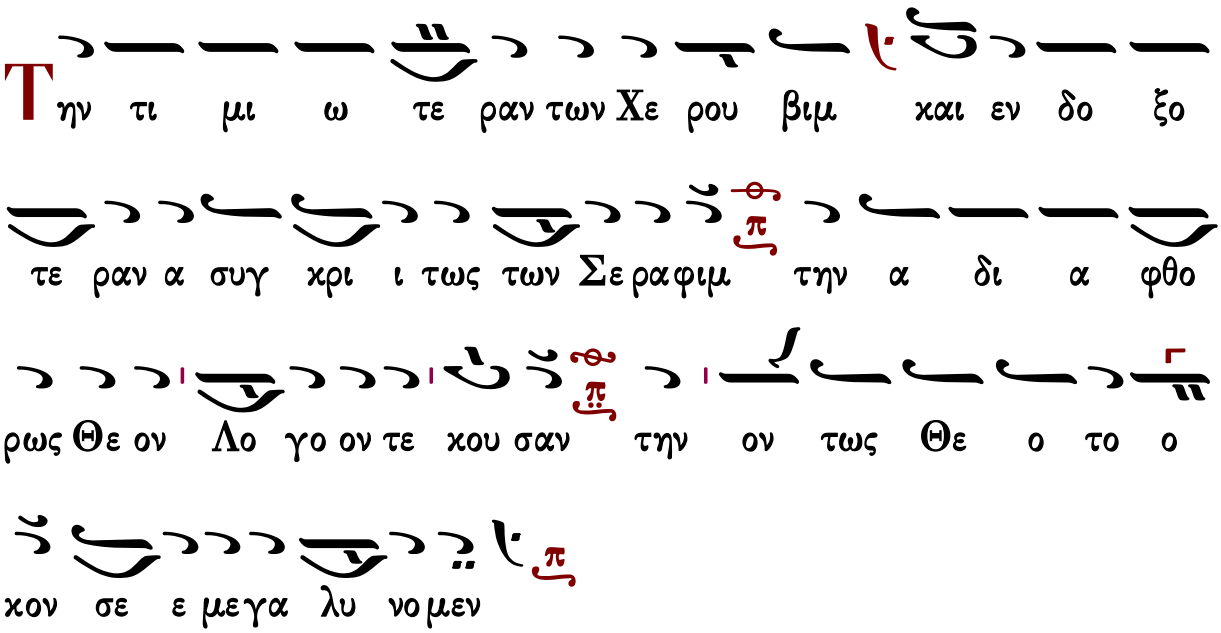

τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ραφιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο

κον σε ε με γα λυ νο μεν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω

σε τα πει νους πει νων τας εν ε ε πλη σεν α γα θων
και πλου τουν τας εξ α πε στει λε χε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ραφιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γο ον τε χου σαν την ον τως Θε ο το ο
χον σε ε με γα λυ νο μεν
Α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς
τους πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ του ε ως αι ω νος

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος β΄

Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε τοιοῦτον, ἢ τίς ἑώρακε ποτέ; ὅτι παρθένος εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδίνως τὸ βρέφος ἀποτεκοῦσα τοιοῦτόν σου τὸ θαῦμα καὶ σὲ ἁγνὴ Θεοκυῆτορ Μαρία μεγαλύνομεν.

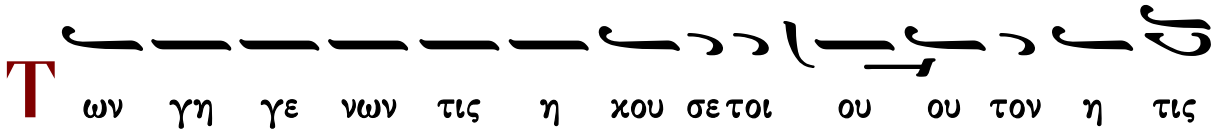
Σύντομος	Ἀργὴ	
Ιωάννου Πρωτοψάλτου	Ιωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου

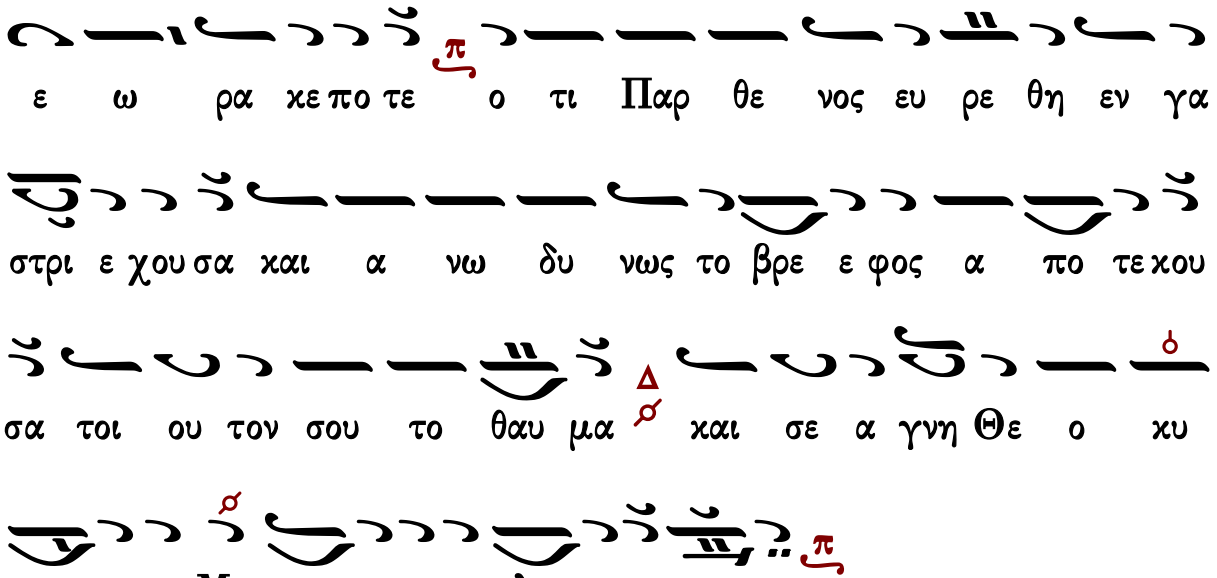
Σύντομος

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.325#

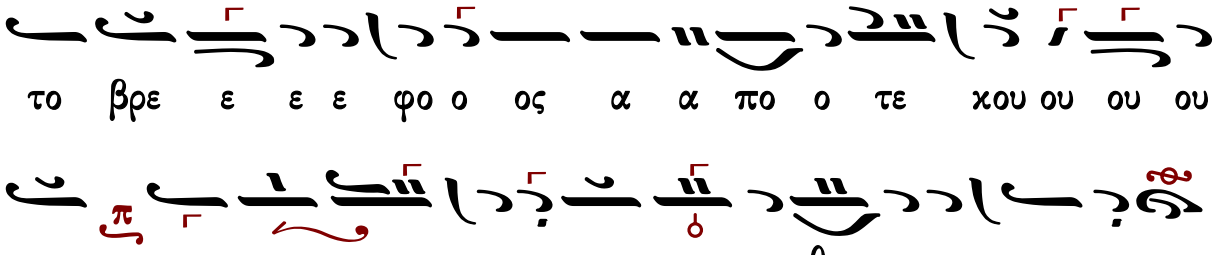
Ἀργὴ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος λ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.45#

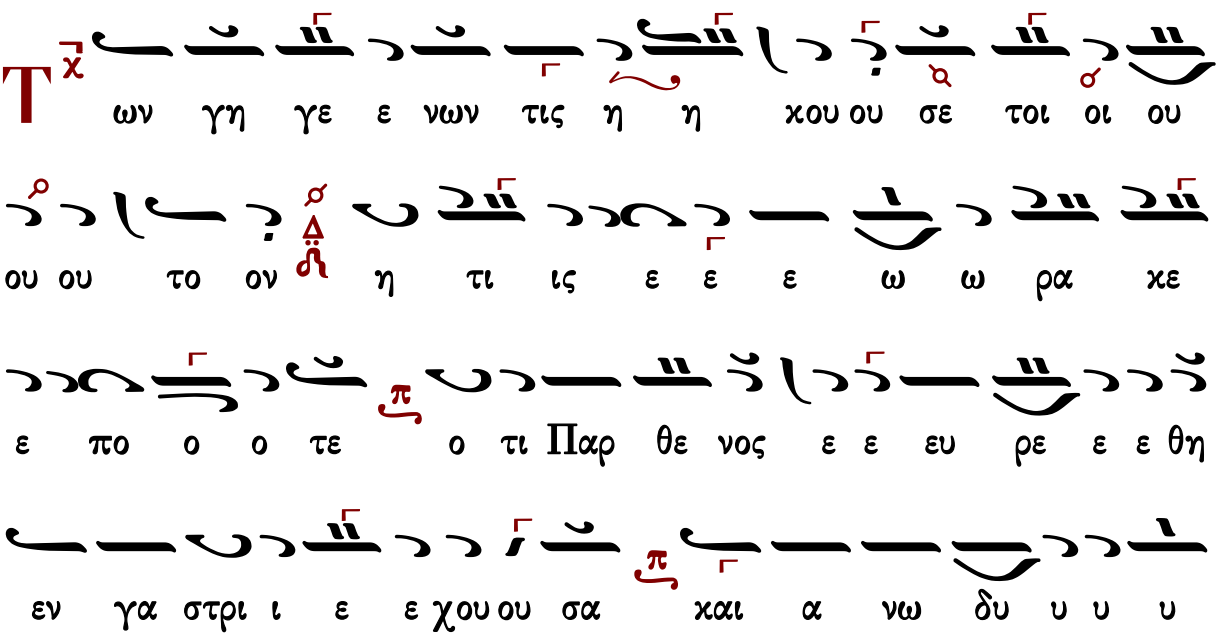

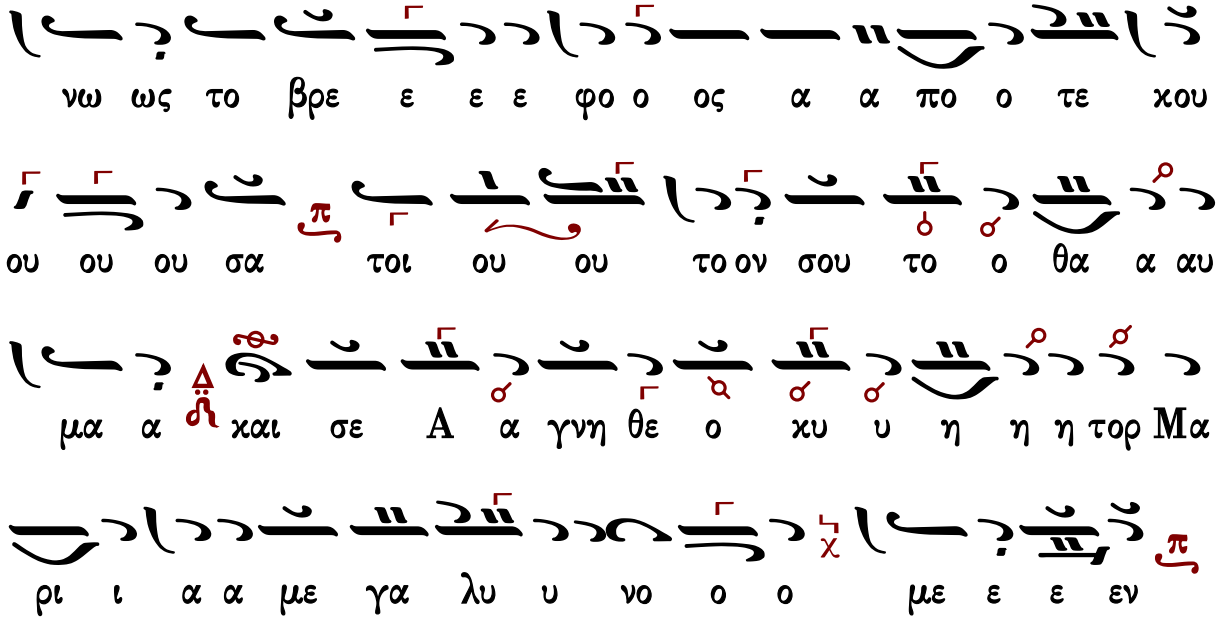
Ἀργὰ Πέτρου Βυζαντίου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α'
2003 σ.33*

νω ως το βρε ε ε ε φο ο ος α α πο ο τε χου
ου ου ου σα τοι ου ου το ον σου το ο θα α αυ
μα α χαι σε Α α γνη θε ο χυ υ η η η τορ Μα
ρι ι α α με γα λυ υ νο ο ο με ε ε εν

Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρεῳ

Ψυχοσάββατον

ἦχος πλ.δ΄

α Ἆσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ τῷ ἡμῶν, ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ᾠδὴν ἐπινίκιον ᾄδοντες καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι, τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

β Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ᾽ ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθείς, καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς φιλάνθρωπος.

γ Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρί σου, Λόγε Θεοῦ τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

δ Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκοῦσθαι, θεοπτικῶς κατενόει, καὶ τῷ φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

ε Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου, πρὸς σὲ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματα, τῆς παρουσίας σου· ἐν αὐτοῖς οὖν καταύγασον, τὸν νοῦν ἡμῶν Δέσποτα, καὶ ὁδήγησον, ἐν τρίβῳ ζωῆς.

ς Συνεχόμενον δέξαι με φιλάνθρωπε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν, προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς τὸν προφήτην Κύριε, καὶ σῶσόν με.

ζ Ὁ ἐν ἀρχῇ, τὴν γῆν θεμελιώσας, καὶ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ, στερεώσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Τὸν ἐν ὄρει, ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

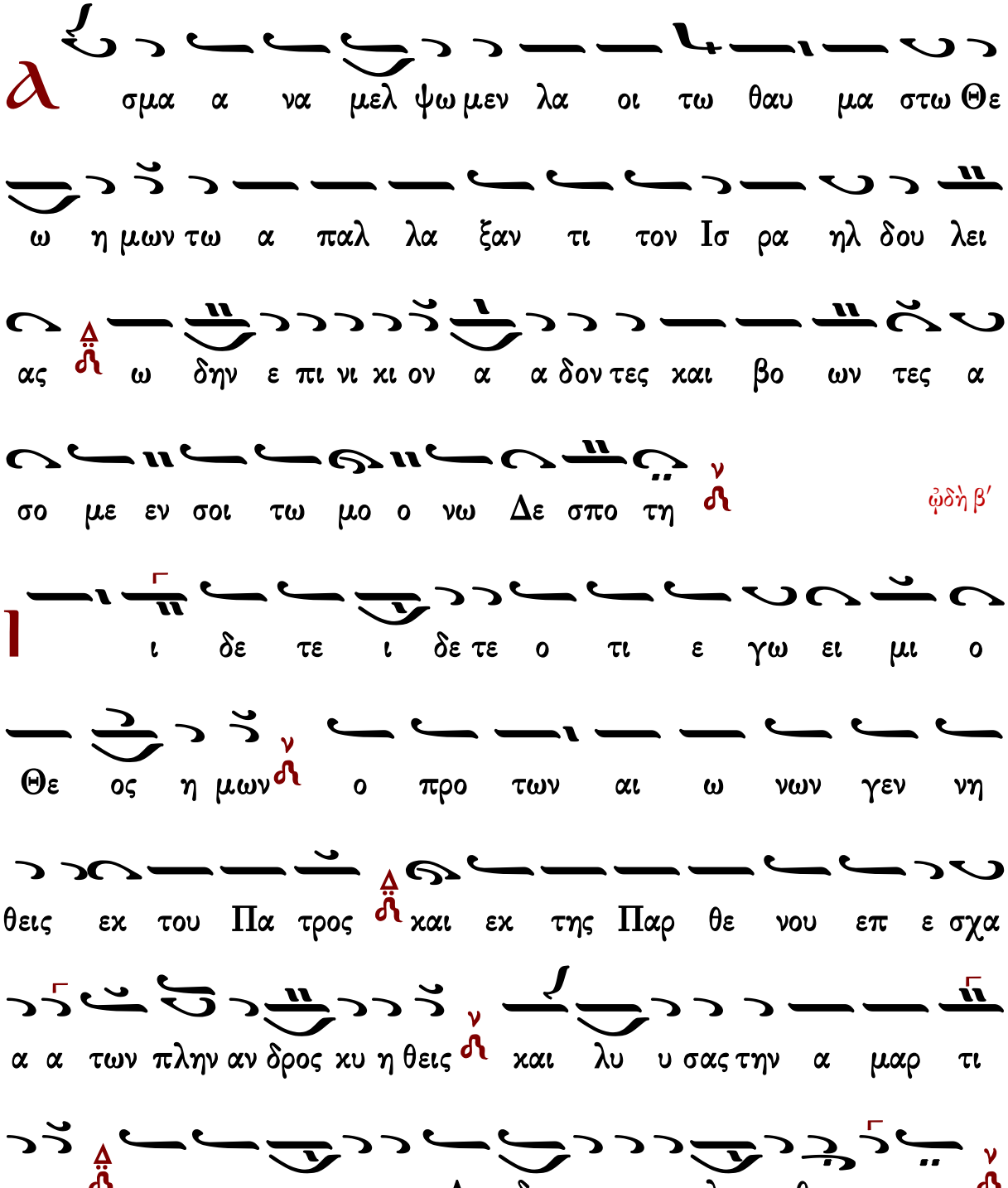
Ἀποστόλου Παπαχρήστου
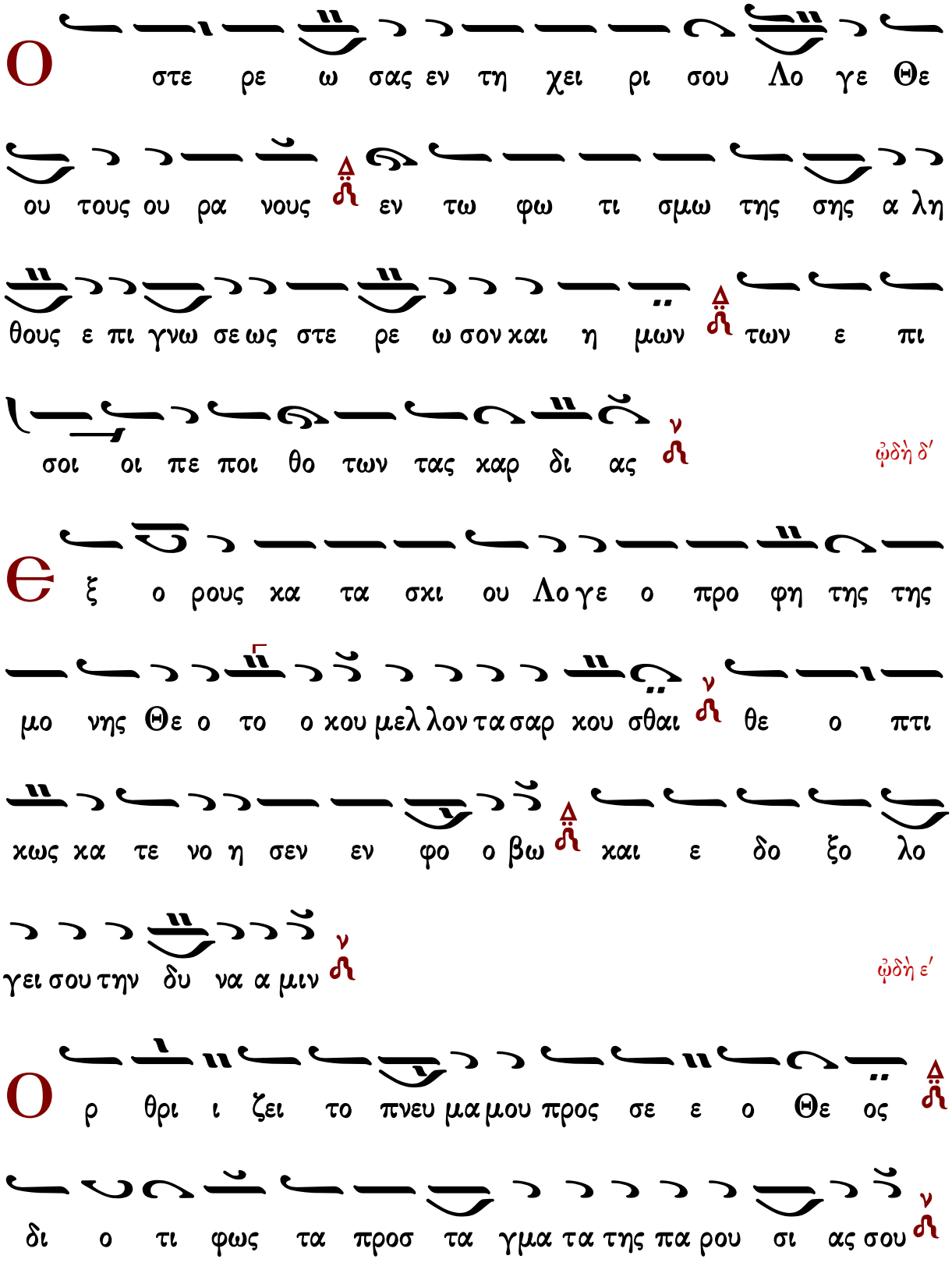
Σύντομοι
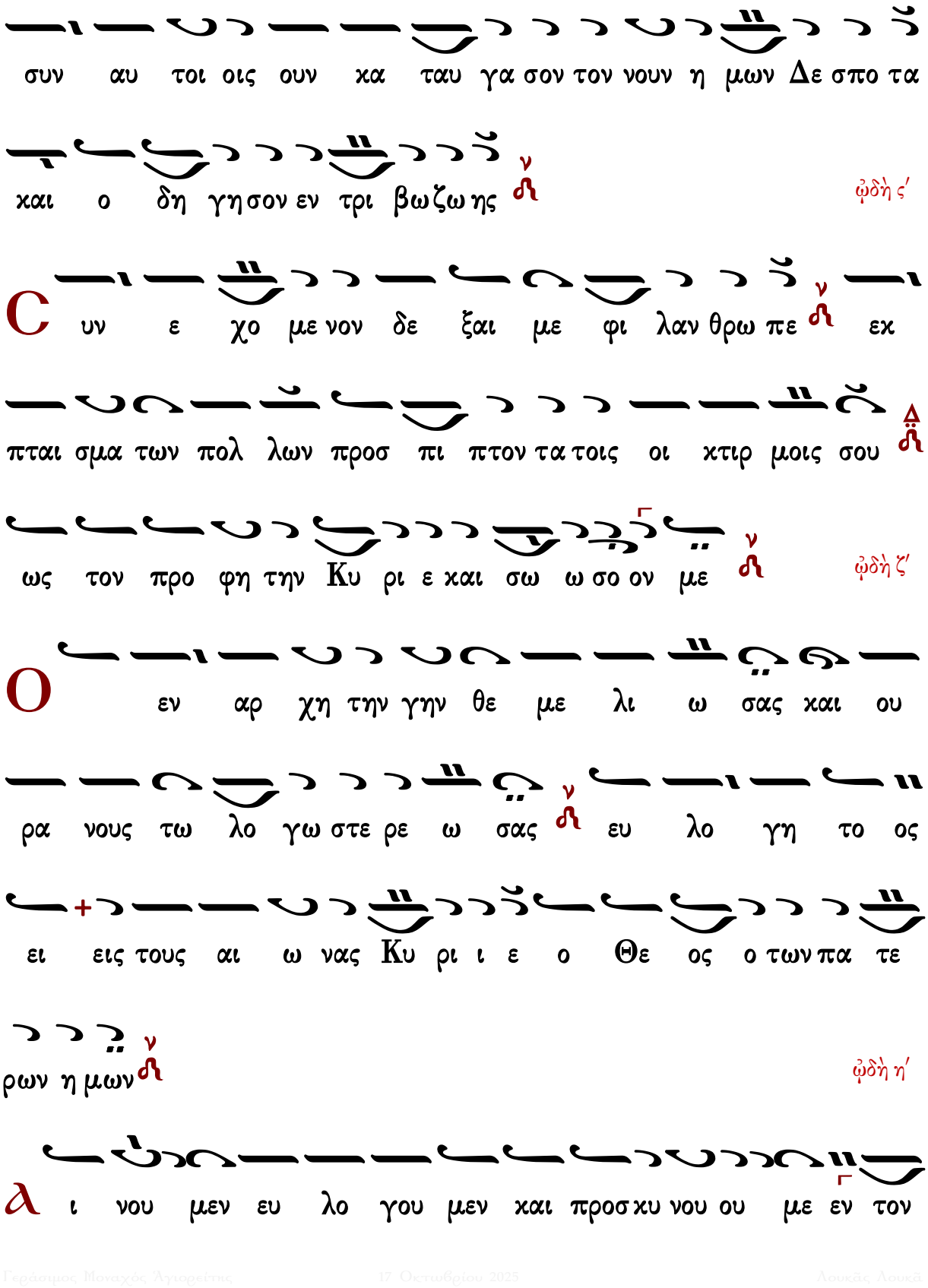
Ἀπόστολος Παπαχρήστου

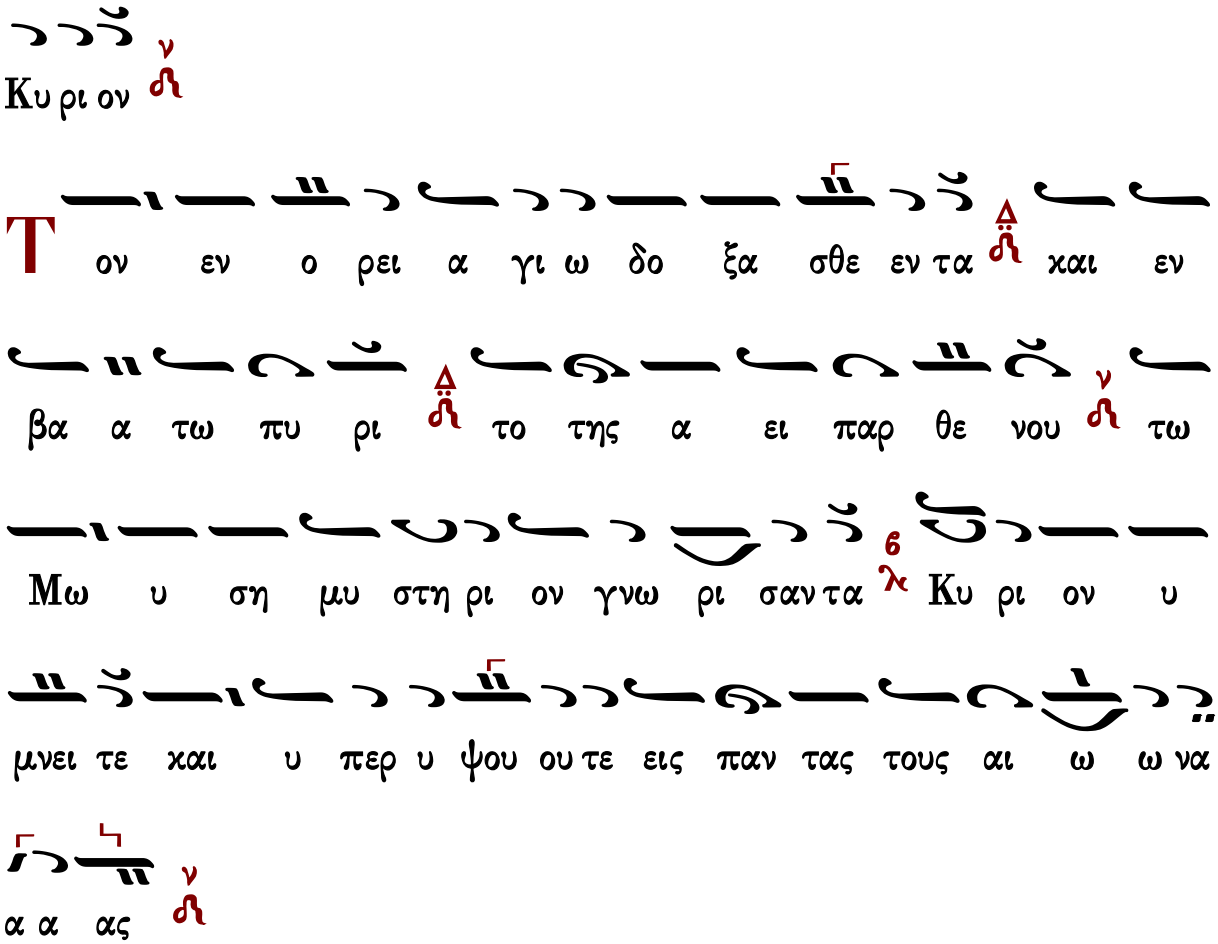
Ἦχος λ̇ π̈ Νη

Απόστολος Παπαχρήστου
Ειρμολόγιον 1998 σ.231#

Ο στε ρε ω σας εν τη χει ρι σου Λο γε Θε
ου τους ου ρα νους εν τω φω τι σμω της σης α λη
θους ε πι γνω σε ως στε ρε ω σον και η μων των ε πι
σοι οι πε ποι θο των τας χαρ δι ας
ὠδὴ δ΄
Ε ξ ο ρους κα τα σχι ου Λο γε ο προ φη της της
μο νης Θε ο το ο κου μελ λον τα σαρ κου σθαι θε ο πτι
κως κα τε νο η σεν εν φο ο βω και ε δο ξο λο
γει σου την δυ να α μιν
ὠδὴ ε΄
Ο ρ θρι ι ζει το πνευ μα μου προς σε ε ο Θε ος
δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα της πα ρου σι ας σου

συν αυ τοι οις ουν χα ταυ γα σον τον νουν η μων Δε σπο τα
και ο δη γη σον εν τρι βω ζω ης
ᾠδὴ ς′
Συν ε χο με νον δε ξαι με φι λαν θρω πε εκ
πται σμα των πολ λων προσ πι πτον τα τοις οι κτιρ μοις σου
ως τον προ φη την Κυ ρι ε και σω ω σο ον με
ᾠδὴ ζ′
Ο εν αρ χη την γην θε με λι ω σας και ου
ρα νους τω λο γω στε ρε ω σας εν λο γη το ος
ει εις τους αι ω νας Κυ ρι ι ε ο Θε ος ο των πα τε
ρων η μων
ᾠδὴ η′
Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν τον

Τιμιωτέρα ἦχος πλ.δ΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 — ἦχος πλ.δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου | Θρασυβούλου Στανίτσα | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1

Ἦχος λ π ϊ Νη

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

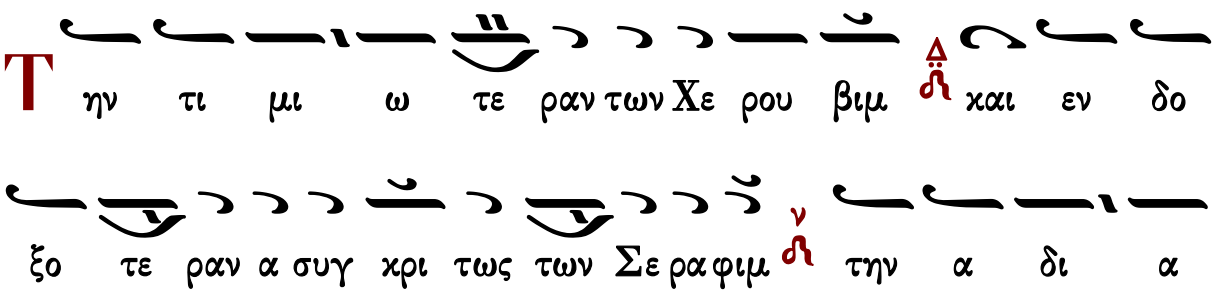
∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

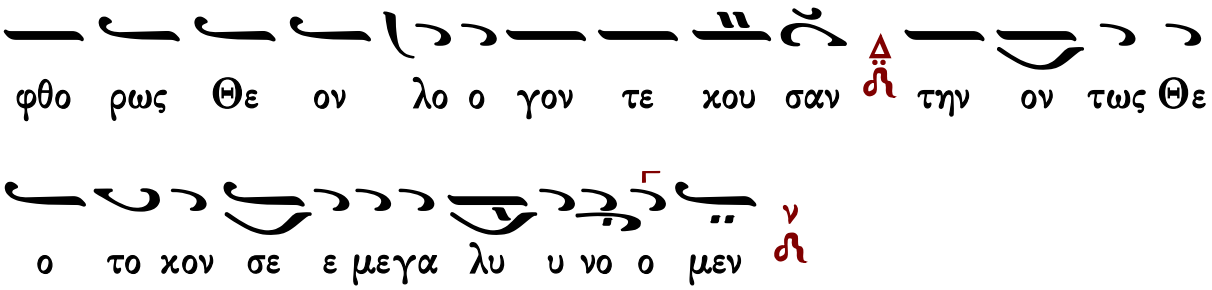
∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ϊ Νη

Πανδέκτη, Ὄρθρος 1850 σ.504#
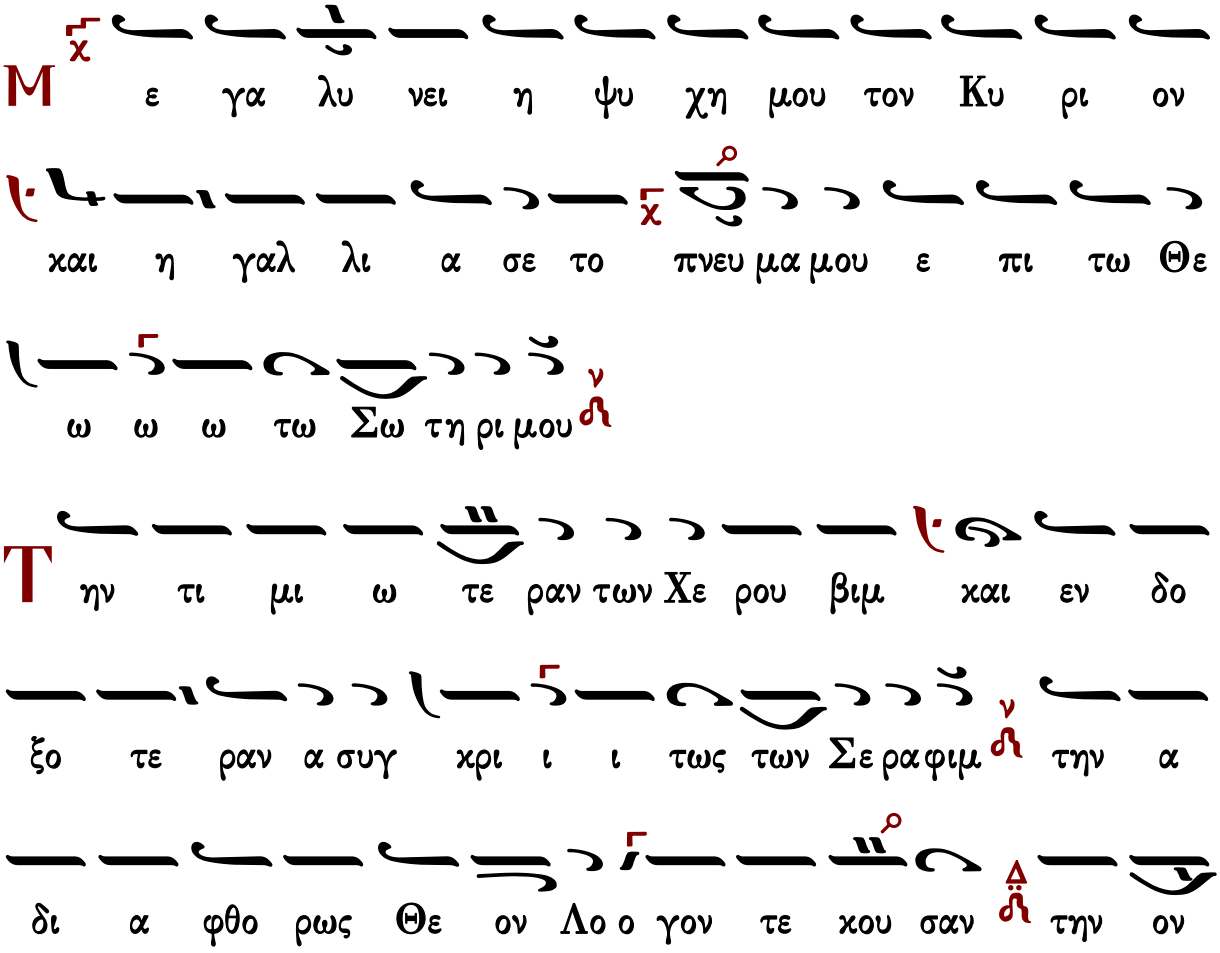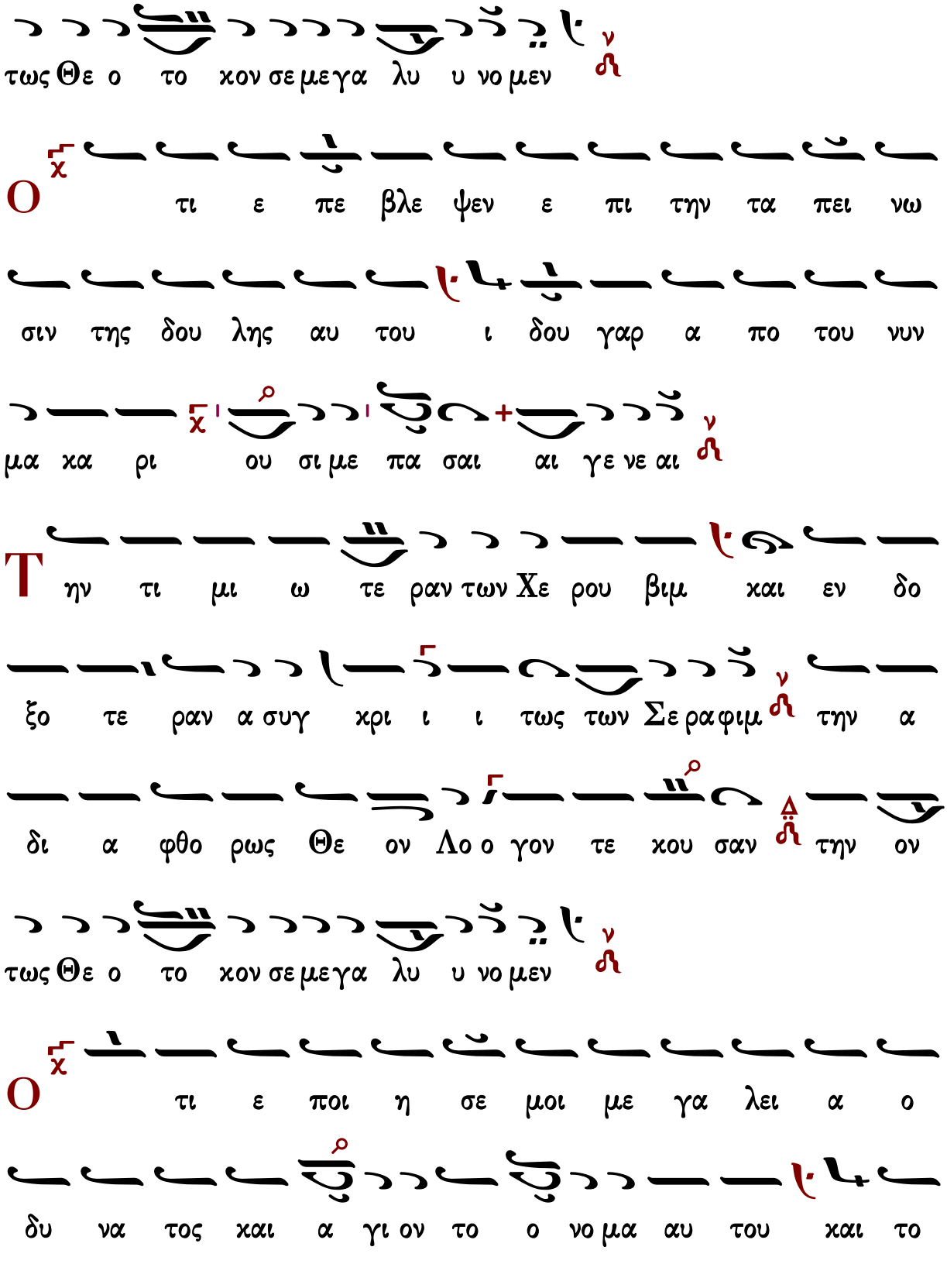

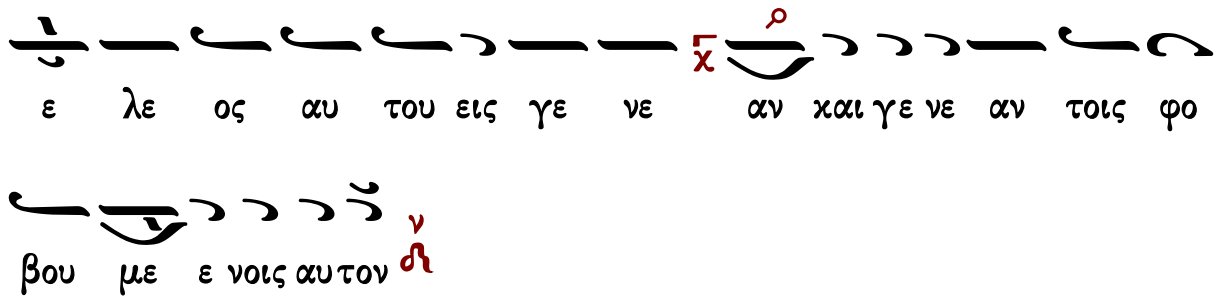
Θρασυβούλου Στανίτσα

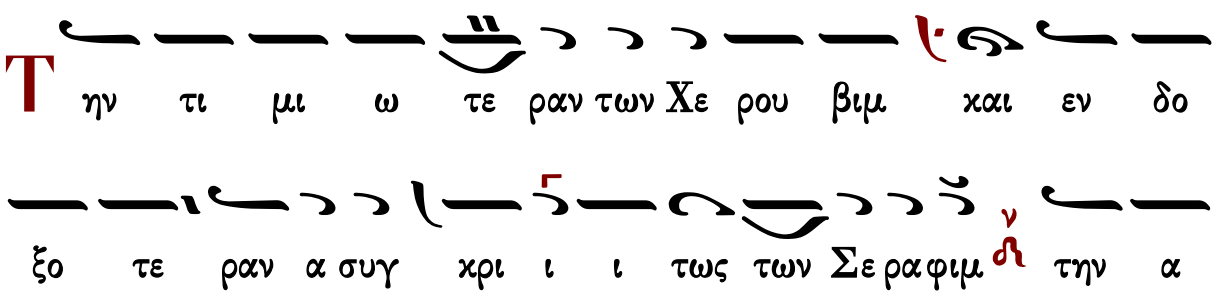
Ἦχος λ π ν Νη

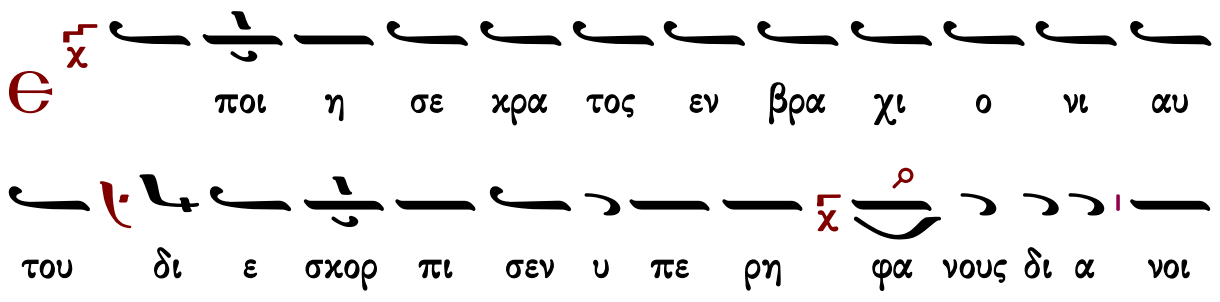
Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2013*

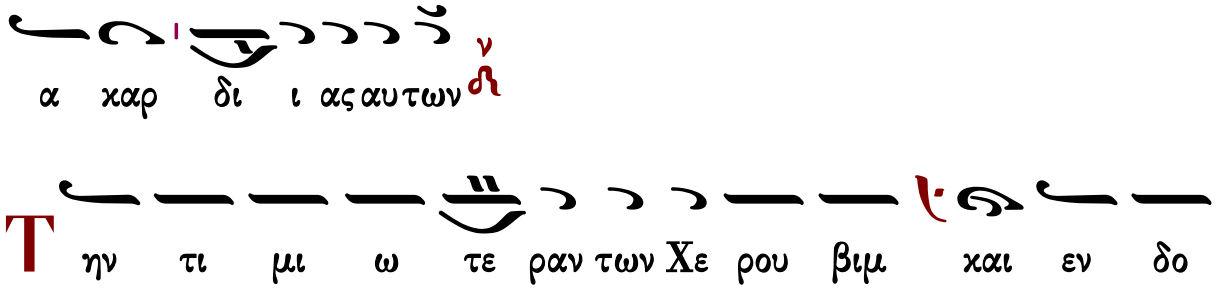

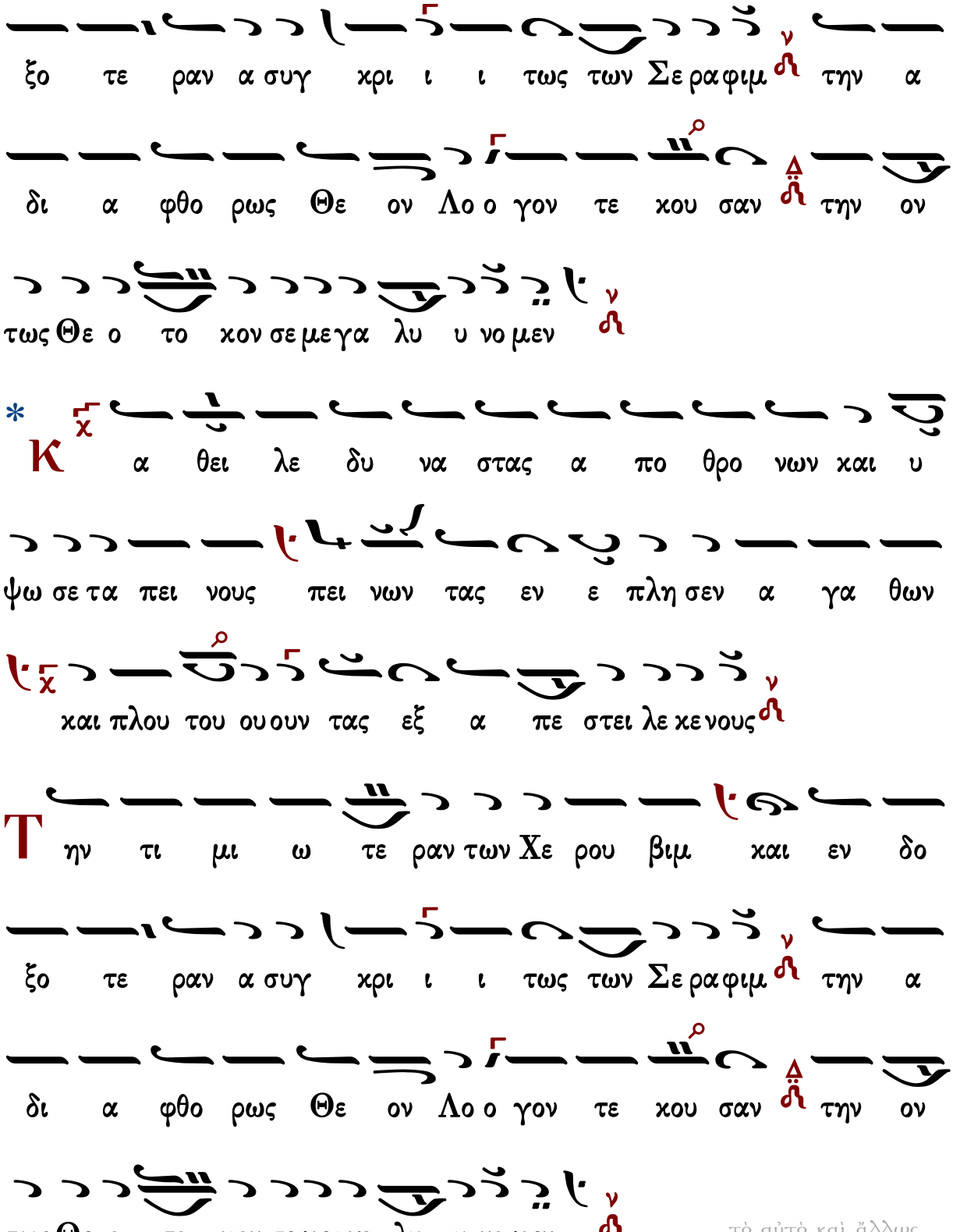

τως Θε ο το χον σε μεγα λυ υ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν
μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ραφιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε μεγα λυ υ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το

ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βου με ε νοις αυ τον

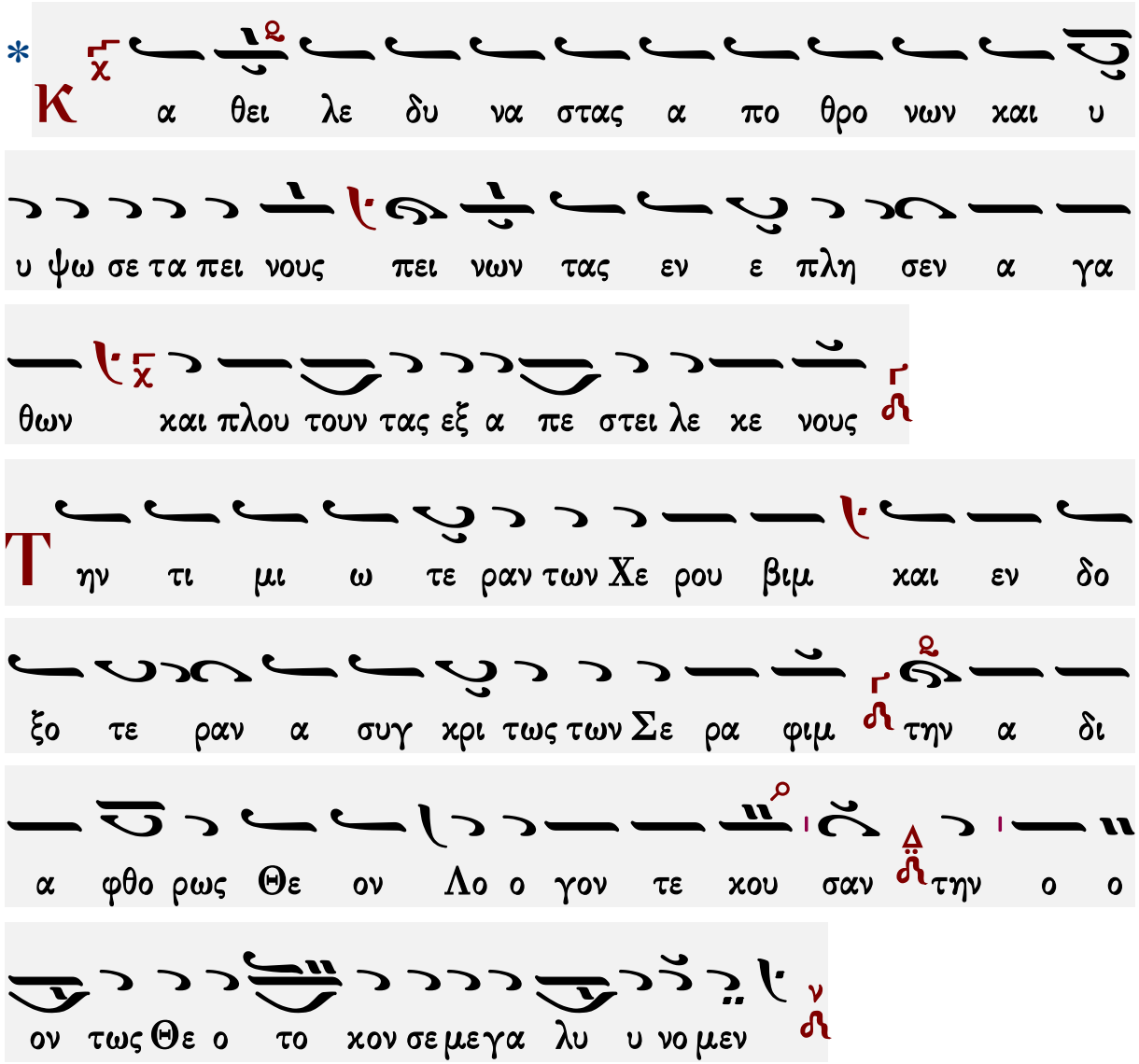

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ραφιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε μεγα λυ υ νο μεν

Θ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι
α καρ δι ι ας αυ των

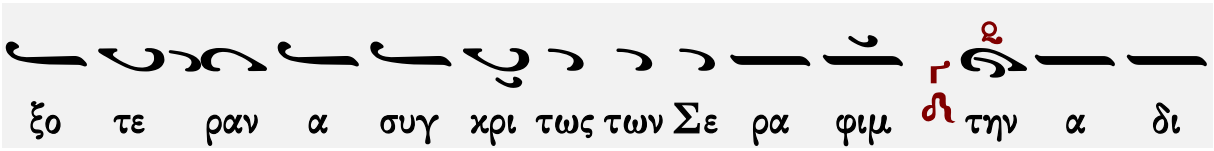

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

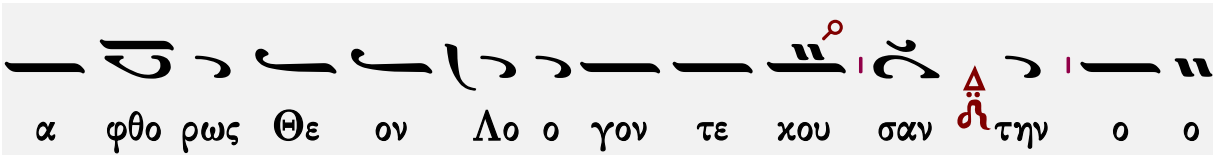

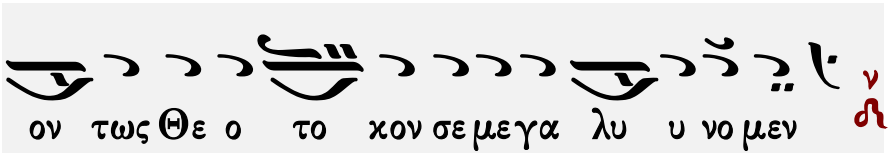
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ
υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο
ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο μεν
* λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς
τους πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

μα τι αυ του ε ως αι ω νος
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ραφιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε μεγα λυ υ νο μεν
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως
* ἀ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς
τους πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ του ε ως αι ω νος
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

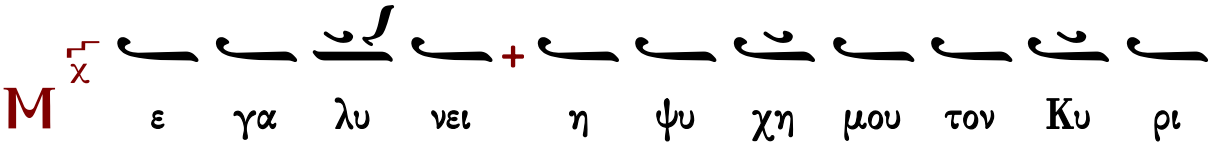

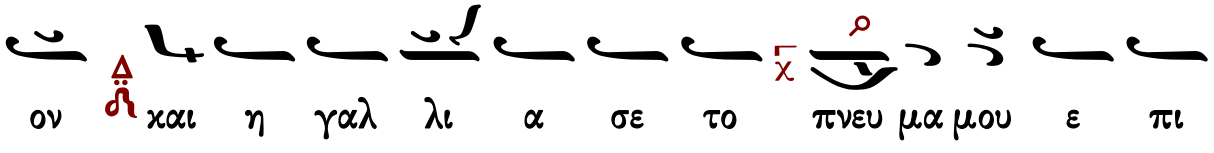

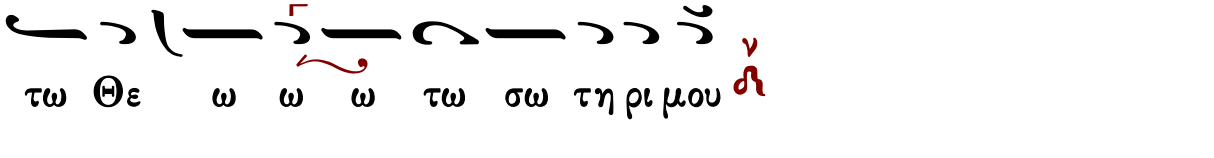
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

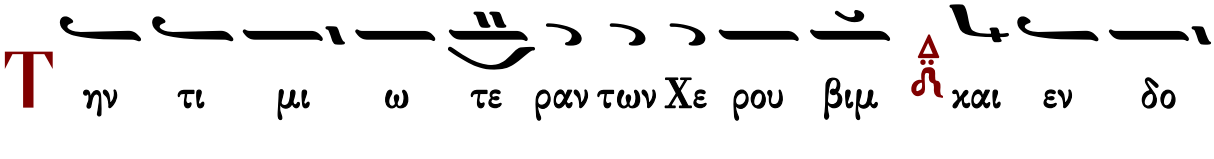
Ἦχος λ π ἡ Νη

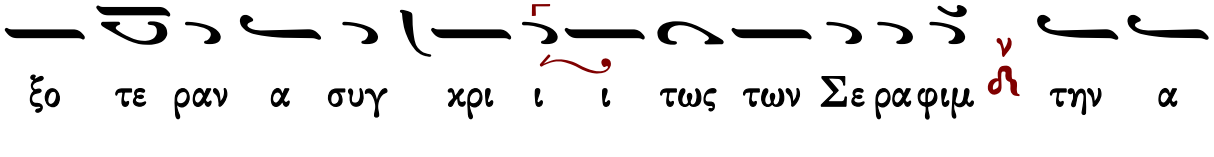
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.36#

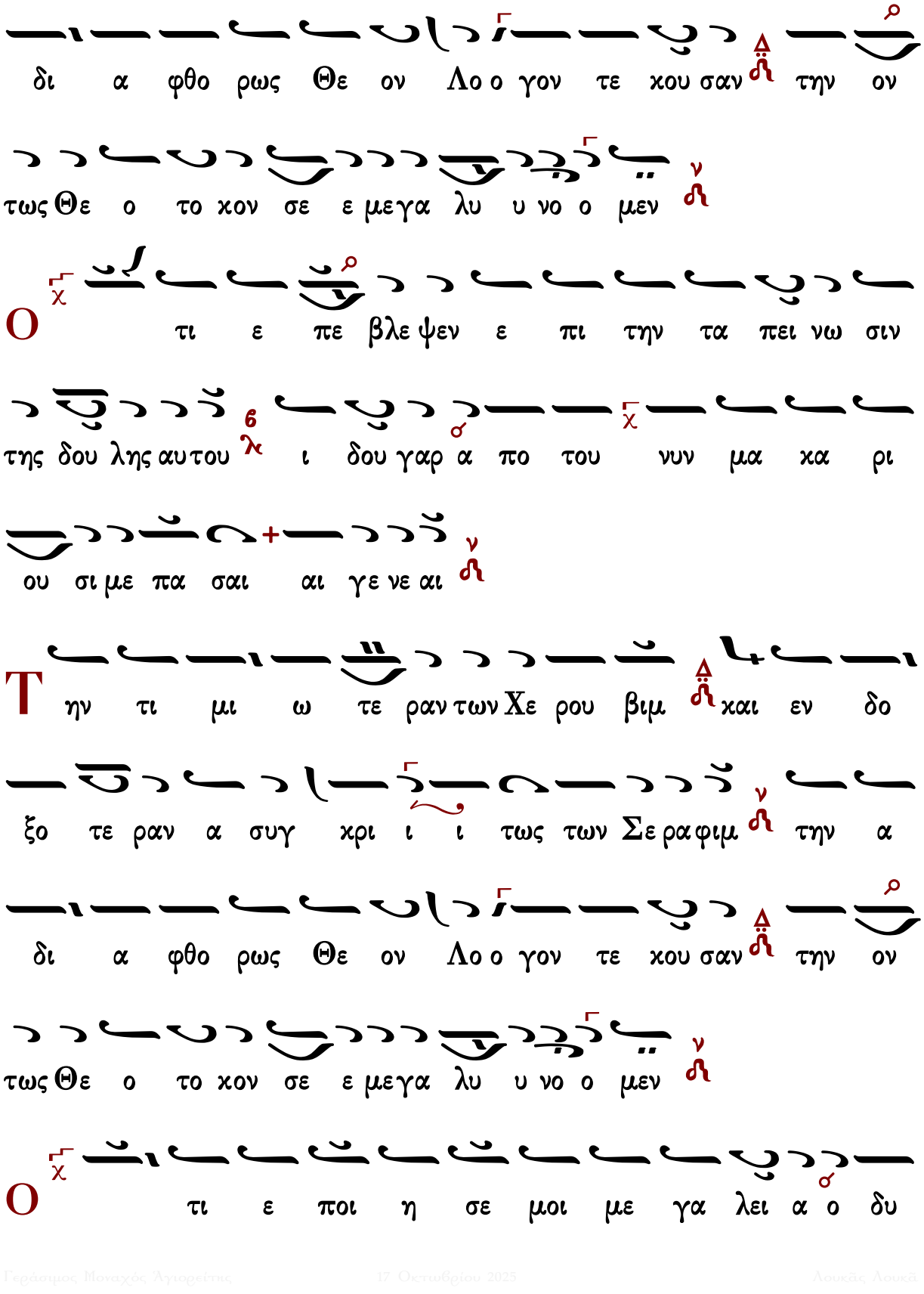

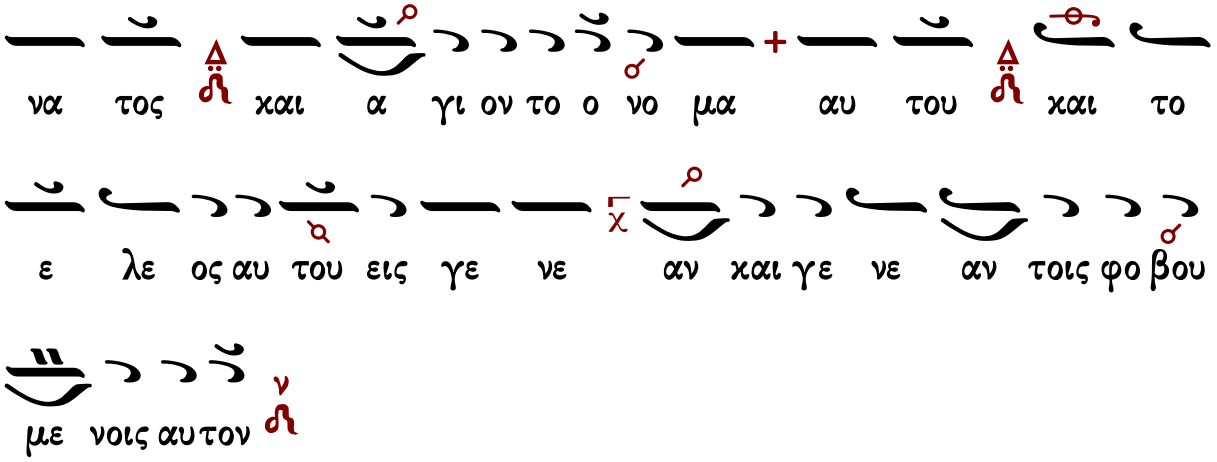

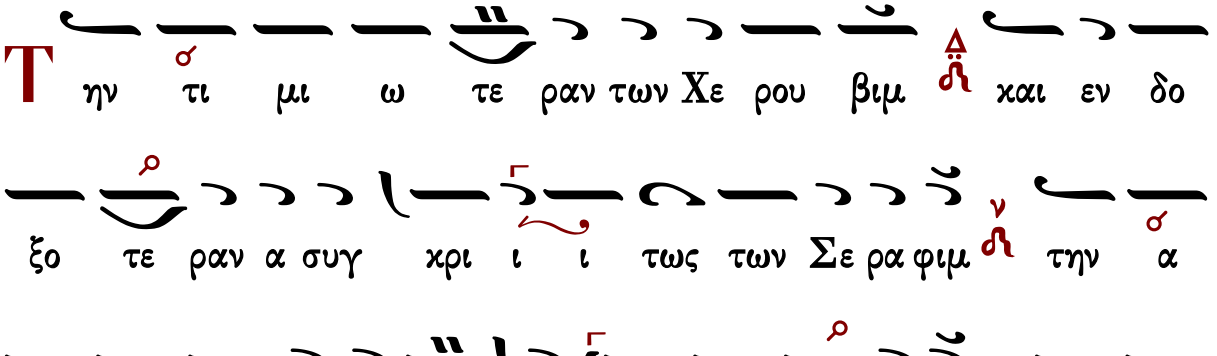

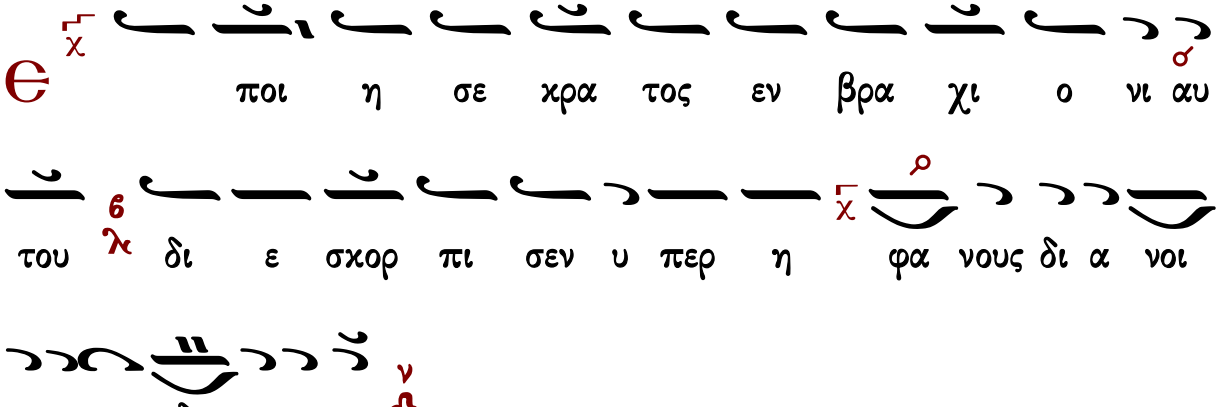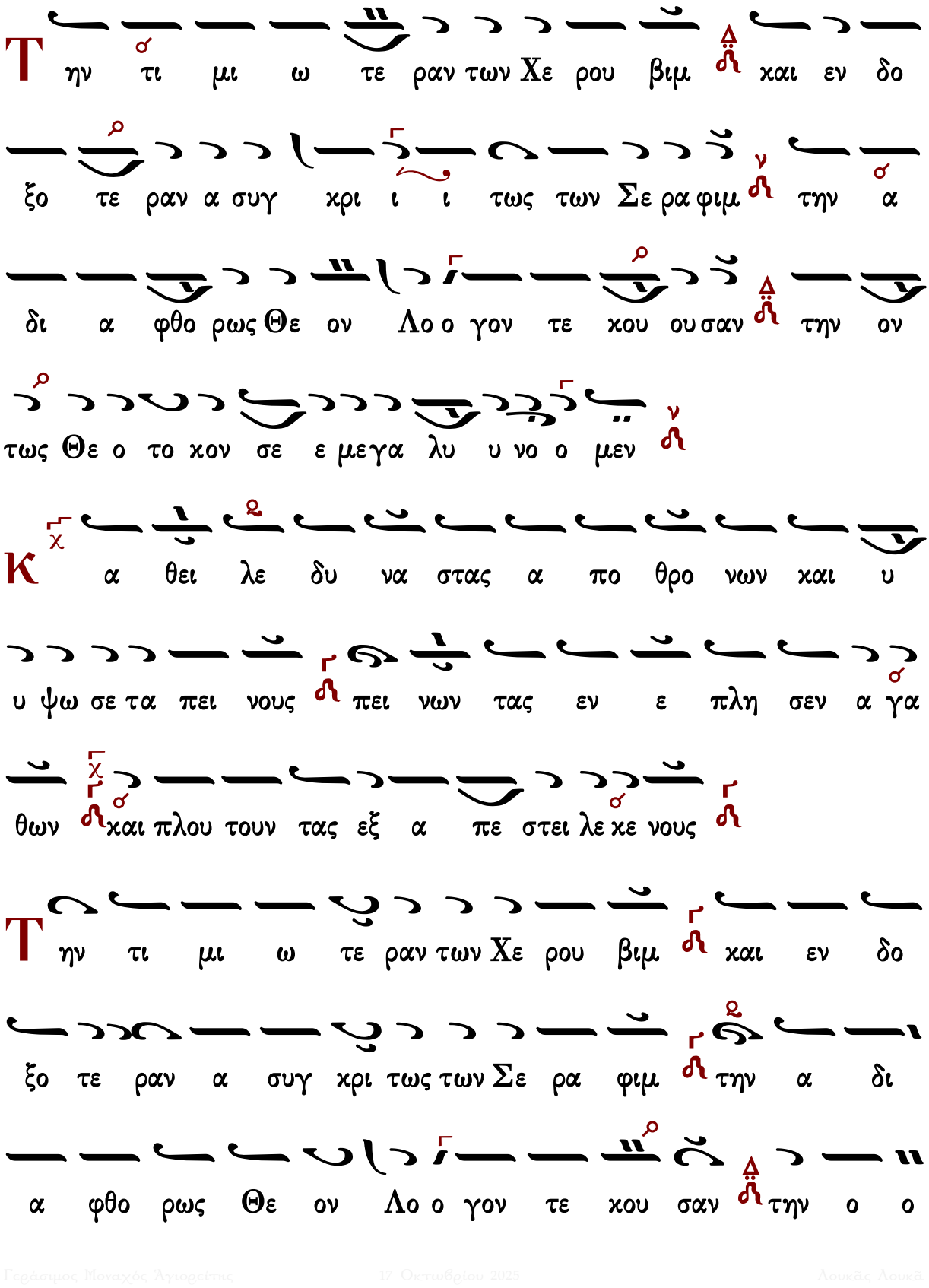

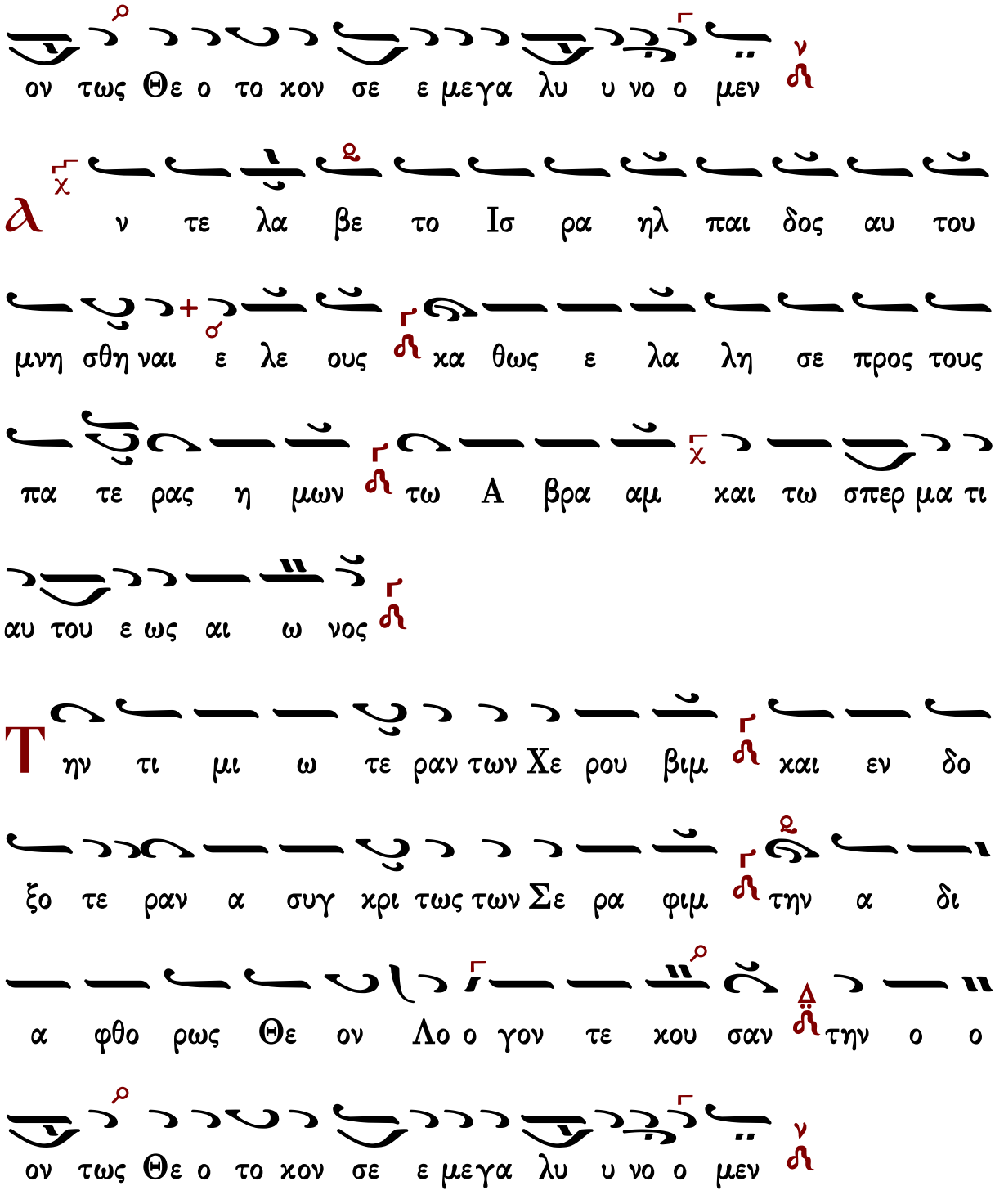

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι
ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ

να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το
ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν

Θ ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι
α χαρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου ου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ
υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε χε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ο ο

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος πλ.δ΄

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Σύντομος ☜ Ἀπόστολου Παπαχρήστου ☞ Ἀργὴ

Σύντομος Ἀπόστολου Παπαχρήστου

ᾠδὴ θ′ — Ἦχος λ π ηχ Νη — Ἀπόστολος Παπαχρήστου Ειρμολόγιον 1998 σ.235#

Ἀργὴ Ἀπόστολου Παπαχρήστου

ᾠδὴ θ′ — Ἦχος λ π ηχ Νη — Ἀπόστολος Παπαχρήστου Ειρμολόγιον 1998 σ.22#

μο ο θε ε ε τη η εν πυ ρι ι και αι βα τω το

ο ο ο χον το ον τη ης α ει πα α αρ θε ε ε

ε νου εις η μω ω ων των πι ι στω ω ων σω ω

τη η η ρι ι ι ι αν υ μνοι οις α σι γη η

τοις με γα λυ υ νο ο με ε ε εν

Τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω

Ἐὰν ἐγένετο ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς

ἦχος πλ.β΄ — Ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου

α Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρός μου καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

γ Στερέωσον, Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

δ Ἀκήκοεν ὁ προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον κἀμέ, ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με ποιεῖν, ἀεὶ τὸ θέλημά σου.

ς Ἐβόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ ᾍδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου.

ζ Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἀλλὰ μὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν πατέρων Θεός.

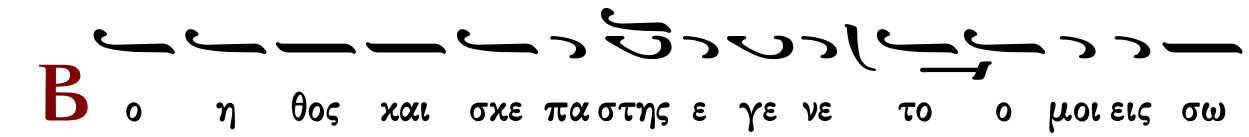
Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Ὃν στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι καὶ φρίττει τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι | Ἀργαὶ

Σύντομοι

ᾠδὴ α΄ — Ἦχος λ Βου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Εἱρμολόγιον 1903 σ.325#

τη ρι ι αν ου τος μου Θε ος και δο ξα σω αυ τον

Θε ος του Πα τρος μου και υ ψω σω αυ τον εν δο ξως γαρ

δε δο ξα α σται

ᾠδὴ γ′

Στε ρε ω σον Κυ ρι ε ε πι την πε ε τραν

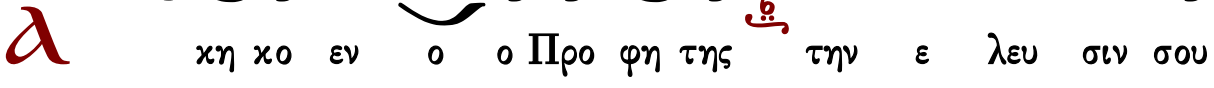

των εν το λω ωνσου σα λευ θει σαν την καρ δι ανμου

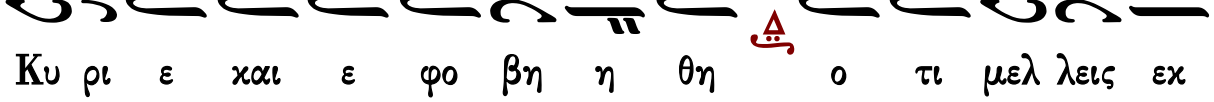

ο τι μο νος α γι ος χορὸς α′ υ παρ χεις και Κυ υ

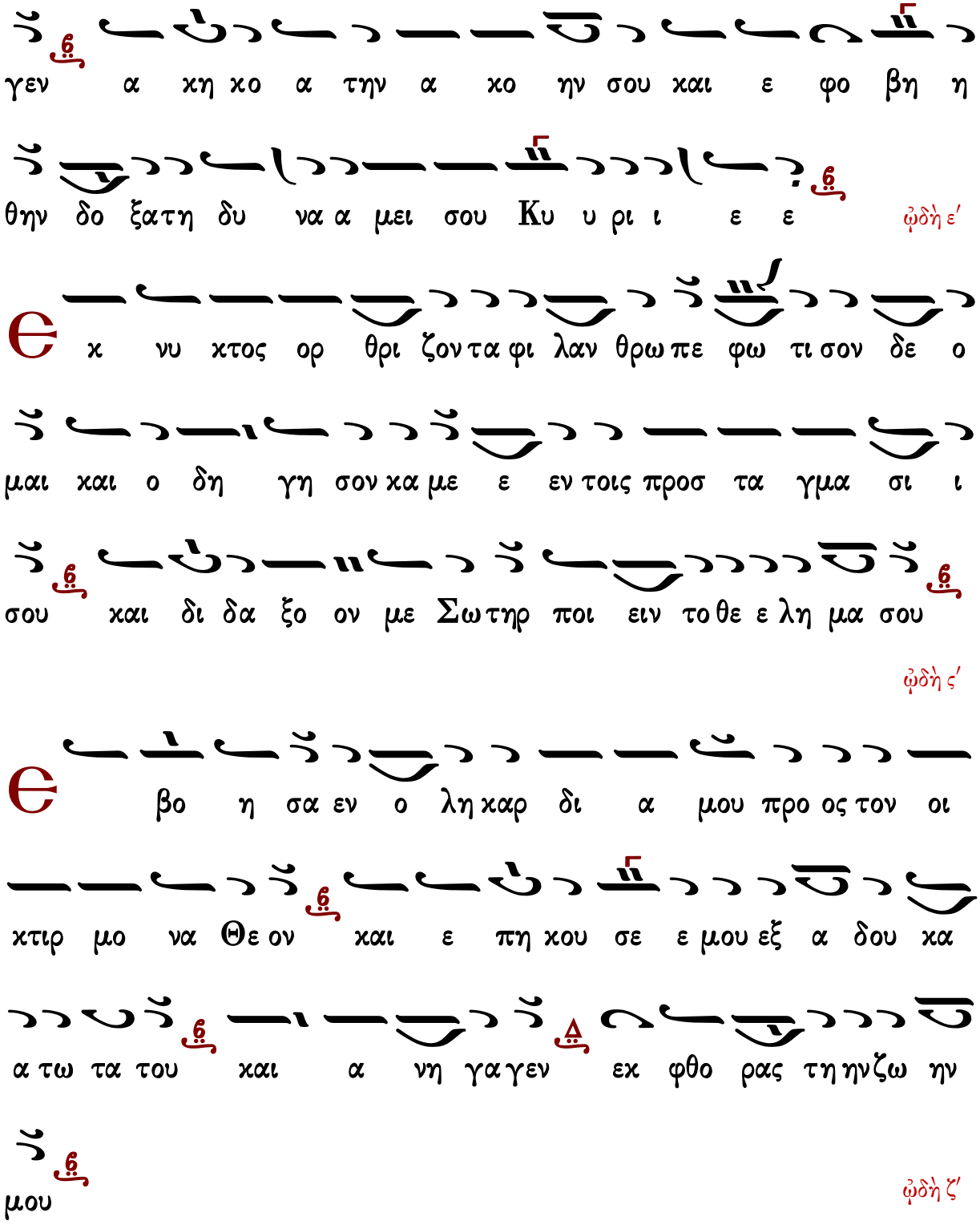

ρι ι ο ος

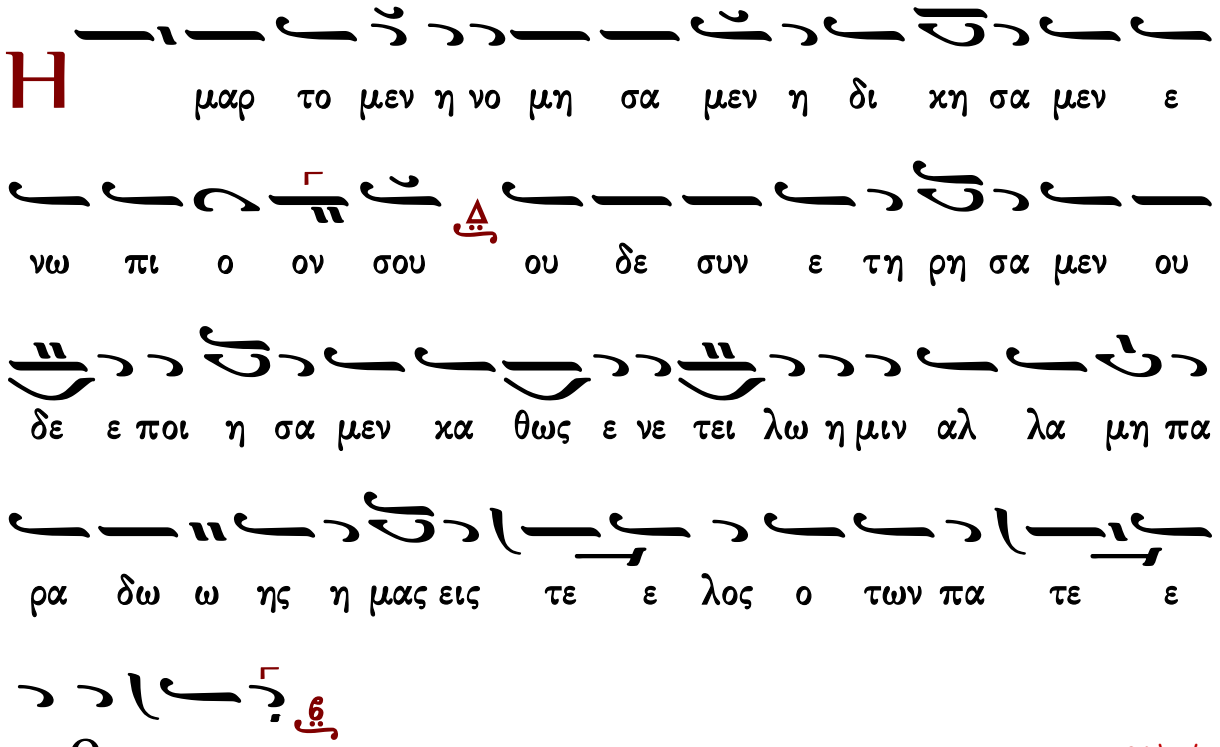
ᾠδὴ δ′

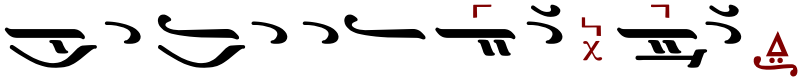

κη κο εν ο ο Προ φη της την ε λευ σιν σου

Κυ ρι ε και ε φο βη η θη ο τι μελ λεις εκ

Παρ θε νου τι κτε σθαι και αν θρω ποις δει κνυ σθαι αι και ε λε

γεν α κη κο α την α κο ην σου και ε φο βη η
θην δο ξατη δυ να α μει σου Κυ υ ρι ι ε ε
ὠδὴ ε′
κ νυ κτος ορ θρι ζον τα φι λαν θρω πε φω τι σον δε ο
μαι και ο δη γη σον κα με ε εν τοις προσ τα γμα σι ι
σου και δι δα ξο ον με Σω τηρ ποι ειν το θε ε λη μα σου
ὠδὴ ς′
βο η σα εν ο λη καρ δι α μου προ ος τον οι
κτιρ μο να Θε ον και ε πη κου σε ε μου εξ α δου κα
α τω τα του και α νη γα γεν εκ φθο ρας τη ην ζω ην
μου
ὠδὴ ζ′

Η
μαρ το μεν η νο μη σα μεν η δι κη σα μεν ε
νω πι ο ον σου ου δε συν ε τη ρη σα μεν ου
δε ε ποι η σα μεν κα θως ε νε τει λω η μιν αλ λα μη πα
ρα δω ω ης η μας εις τε ε λος ο των πα τε ε
ρων Θε ο ος
ᾠδὴ η΄
Ἀ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου με ἐν τον Κυ
ρι ον
Ο ν στρα τι αι ου ρα νων δο ξα ζου σι και φριτ τει τα Χε ρου
βι ιμ και τα Σε ρα φιμ πα α σα πνο η και κτι ι σις
υ μνει τε ευ λο γει ει τε και υ περ υ ψου ου τε εις

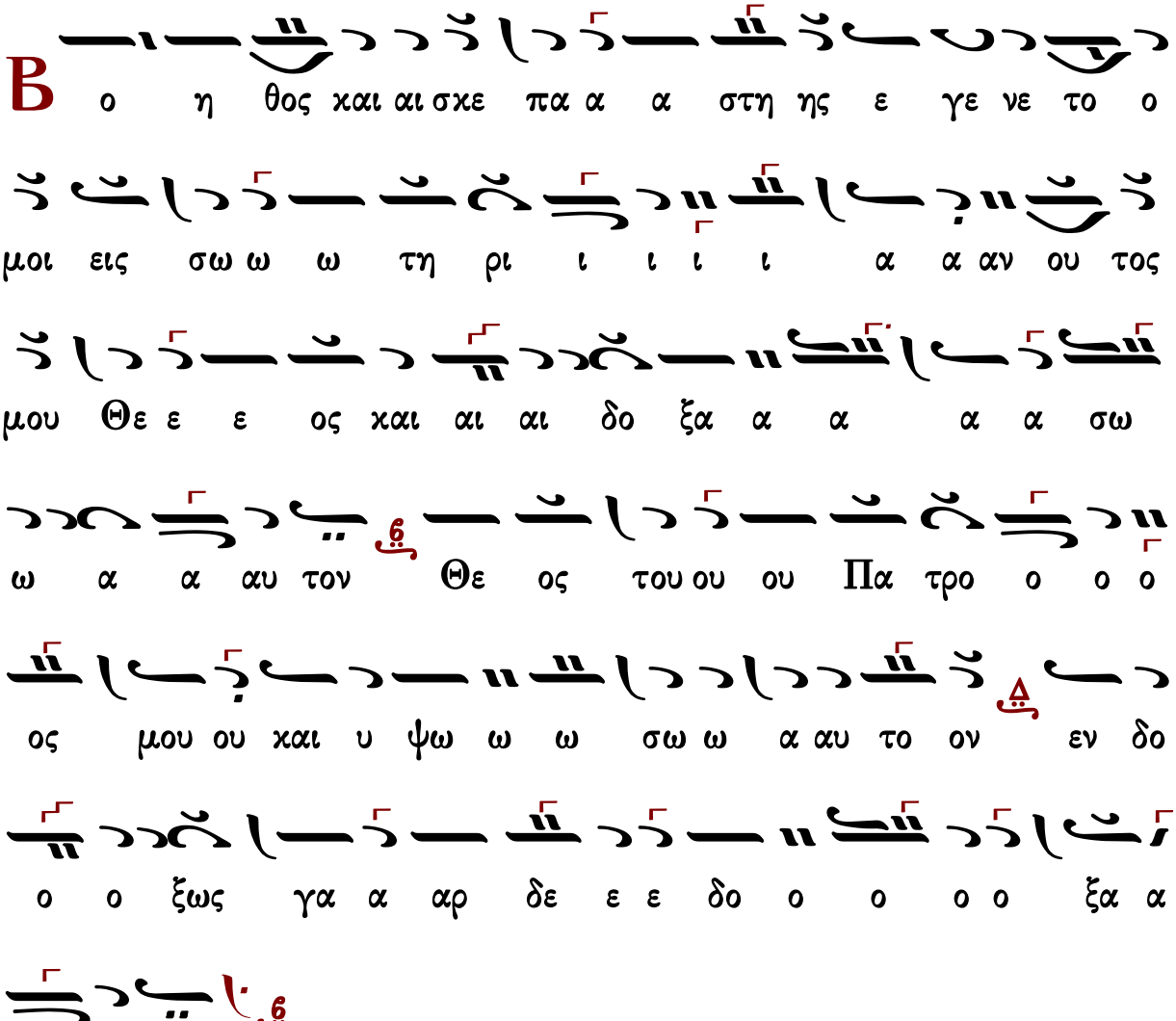
Ἀργαὶ

Πέτρου Βυζαντίου

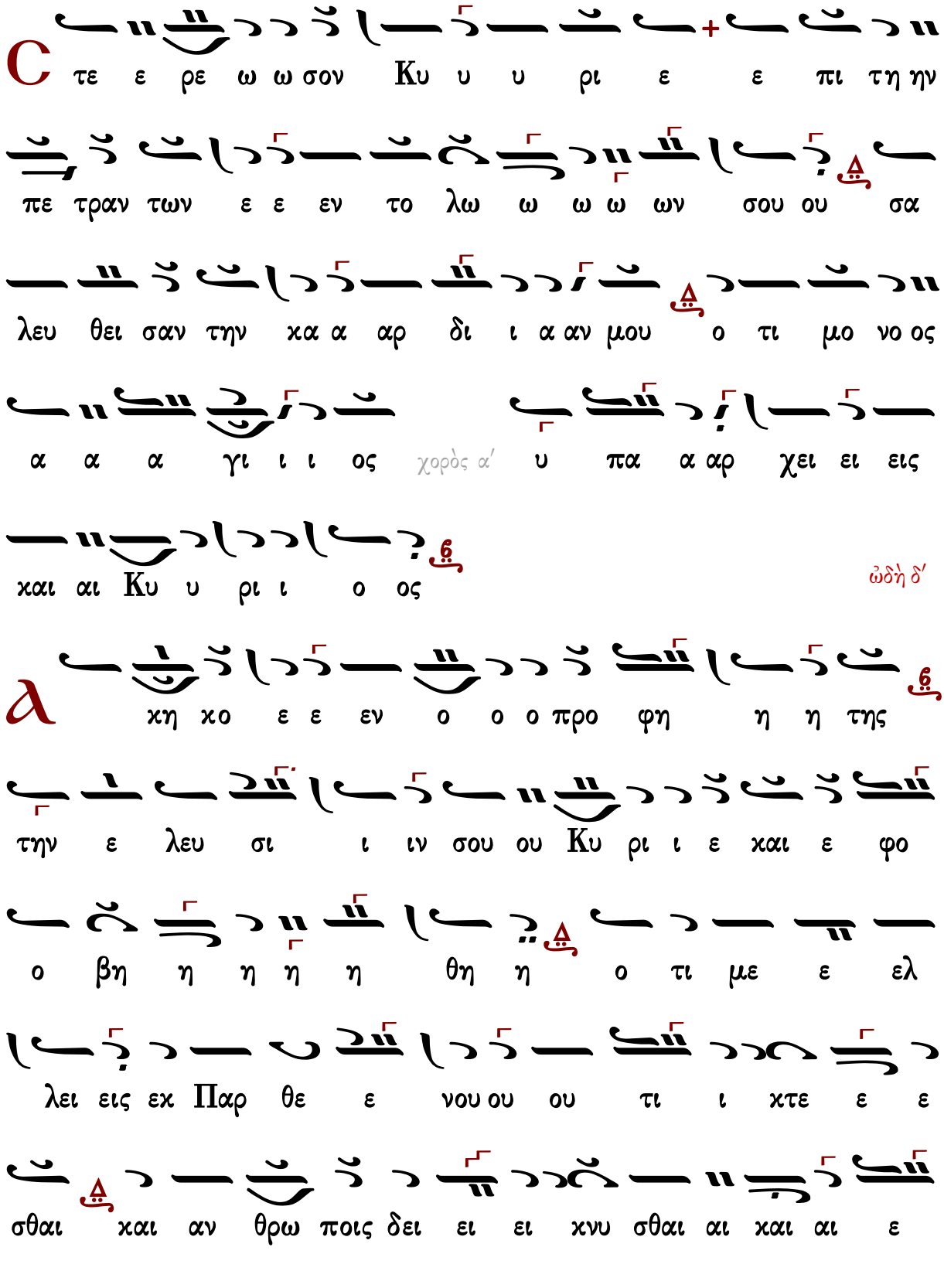
ᾠδὴ α΄

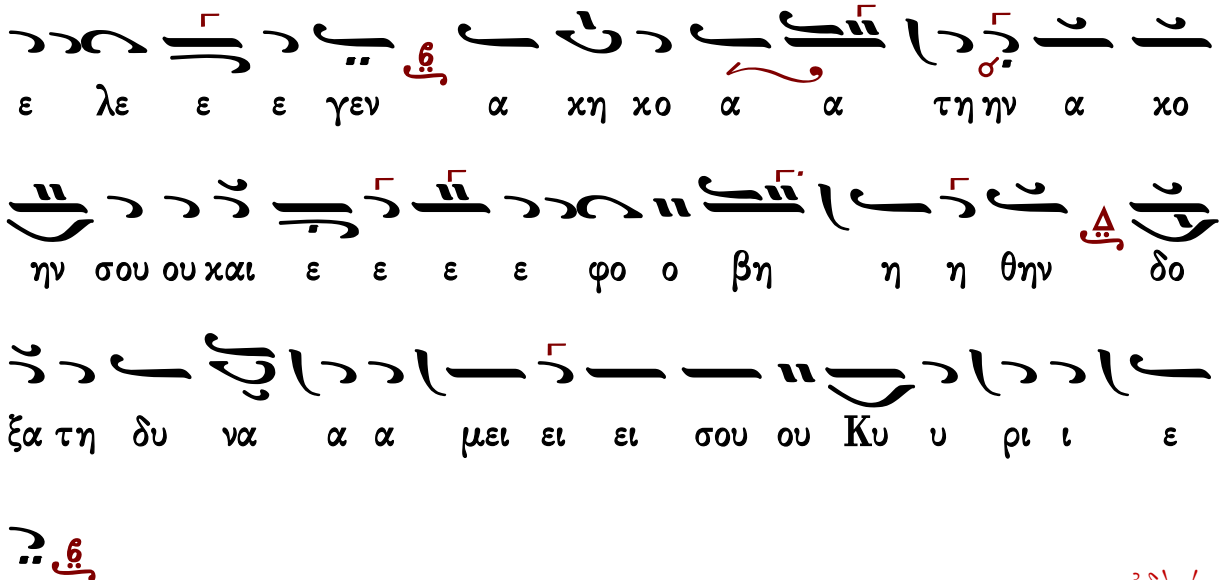
Ἦχος λ π Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α'
2003 σ.52*

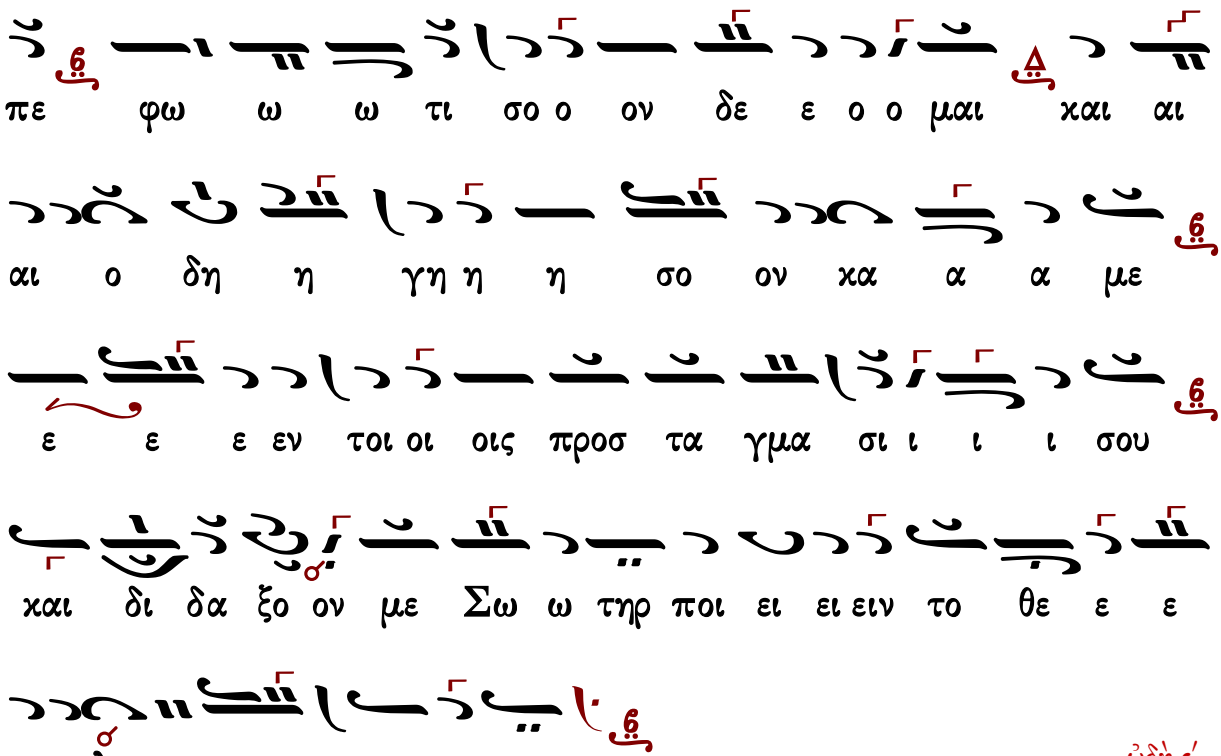

ᾠδὴ γ΄

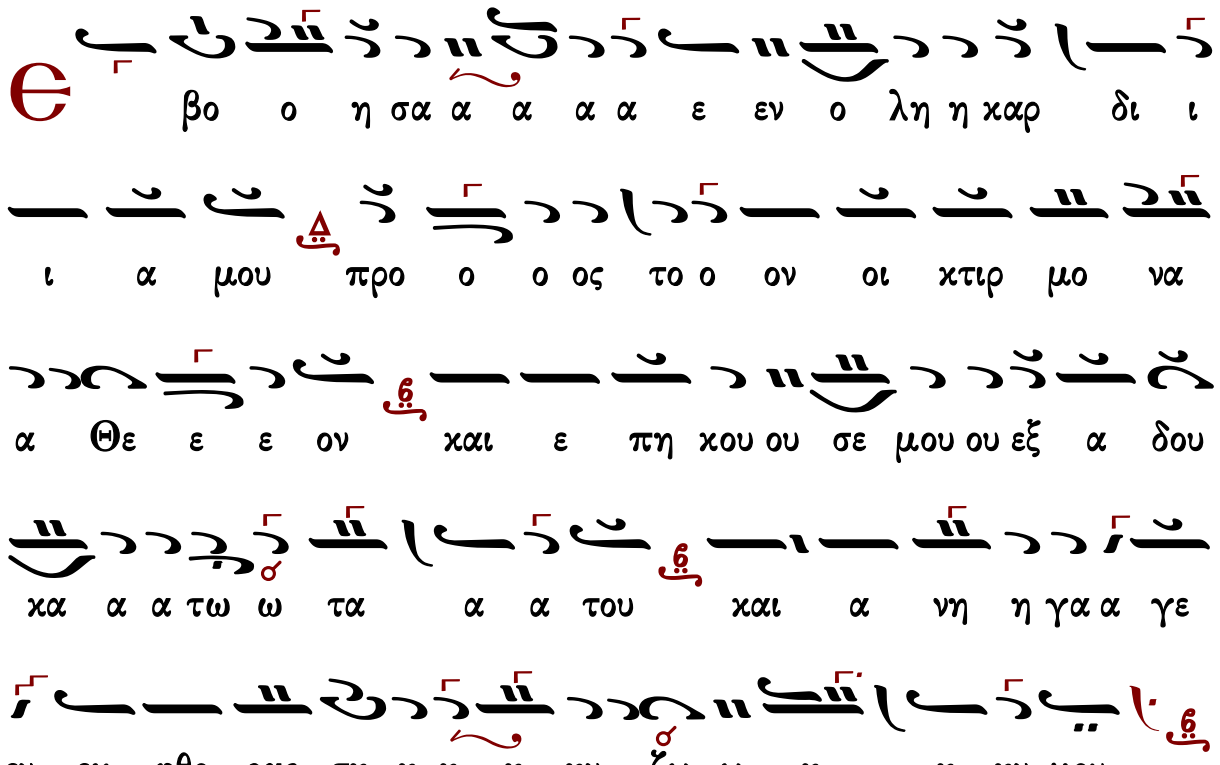

C τε ε ρε ω ω σον Κυ υ υ ρι ε ε πι τη ην
πε τραν των ε ε εν το λω ω ω ω ων σου ου σα
λευ θει σαν την χα α αρ δι ι α αν μου ο τι μο νο ος
α α α γι ι ι ος χορὸς α′ υ πα α αρ χει ει εις
και αι Κυ υ ρι ι ο ος
ὠδὴ δ′
α χη χο ε ε εν ο ο ο προ φη η η της
την ε λευ σι ι ιν σου ου Κυ ρι ι ε και ε φο
ο βη η η η η θη η ο τι με ε ελ
λει εις εκ Παρ θε ε νου ου ου τι ι κτε ε ε
σθαι και αν θρω ποις δει ει ει κνυ σθαι αι και αι ε

ε λε ε ε γεν α χη χο α α τη ην α χο
ην σου ου χαι ε ε ε ε φο ο βη η η θην δο
ξα τη δυ να α α μει ει ει σου ου Κυ υ ρι ι ε
ε

ᾠδὴ ε′

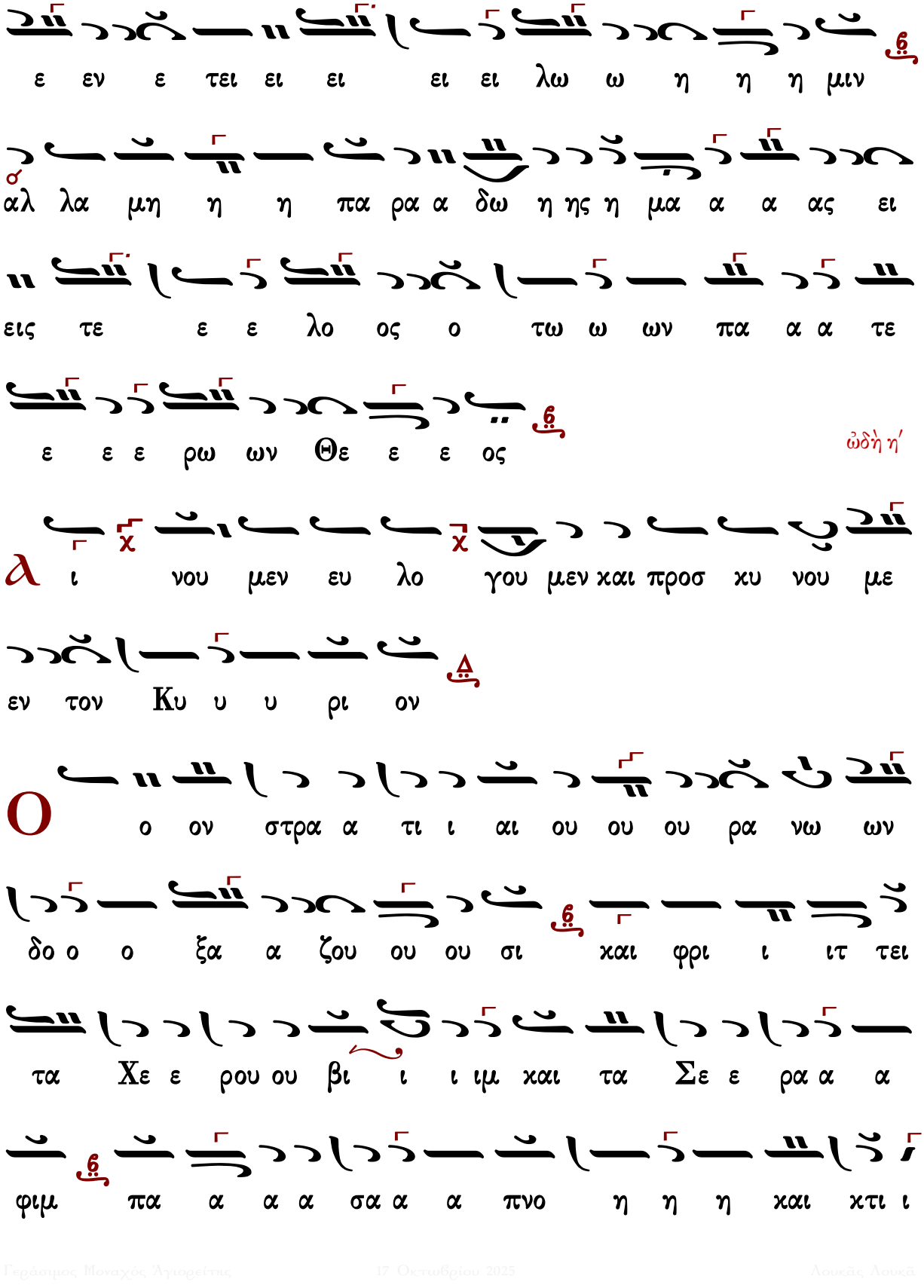

κ νυ κτος ο ο ορ θρι ζο ον τα φι ι ι λαν θρω ω
πε φω ω ω τι σο ο ον δε ε ο ο μαι χαι αι
αι ο δη η γη η η σο ον κα α α με
ε ε ε εν τοι οι οις προσ τα γμα σι ι ι ι σου
χαι δι δα ξο ον με Σω ω τηρ ποι ει ει εν το θε ε ε
ε λη η μα α α σου

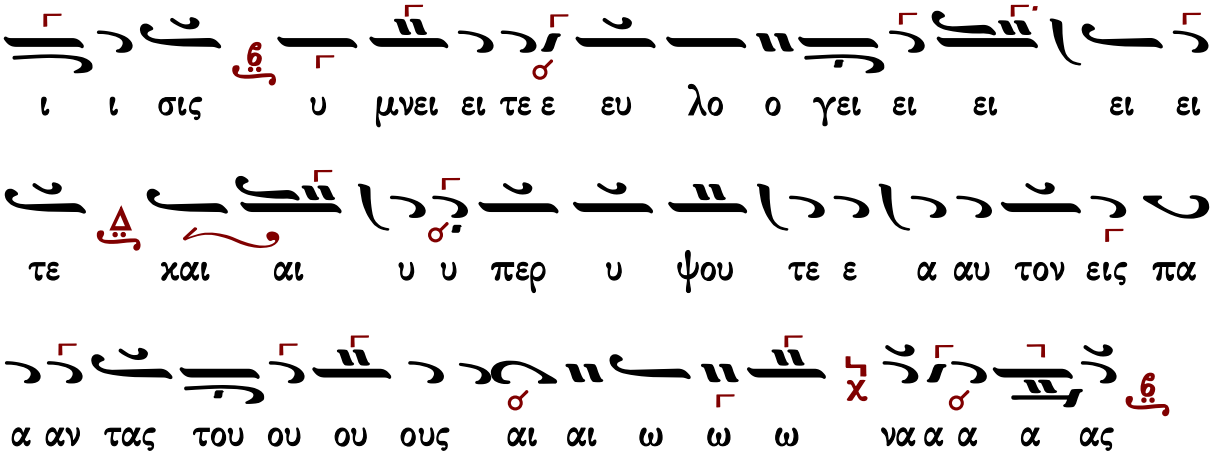
ᾠδὴ ς′

Θ
βο ο η σα α α α α ε εν ο λη η χαρ δι ι
ι α μου προ ο ο ος το ο ον οι χτιρ μο να
α Θε ε ε ον χαι ε πη χου ου σε μου ου εξ α δου
χα α α τω ω τα α α του χαι α νη η γα α γε
εν εχ φθο ρας τη η η η ην ζω ω η η ην μου

ᾠδὴ ζ΄

Η
μα αρ το με ε ε ε εν η νο μη η η σα
μεν η δι χη σα α μεν εν ω πι ο ο ο ο ον σου
ου ου δε ε συν ε τη η η ρη η σα α α
μεν ου δε ε ε ε ποι οι οι η η σα α μεν χα θως

ε εν ε τει ει ει ει ει λω ω η η η μιν
αλ λα μη η η πα ρα α δω η ης η μα α α ας ει
εις τε ε ε λο ος ο τω ω ων πα α α τε
ε ε ε ρω ων Θε ε ε ος
ὠδὴ η′
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με
εν τον Κυ υ υ ρι ον
ο ον στρα α τι ι αι ου ου ου ρα νω ων
δο ο ο ξα α ζου ου ου σι και φρι ι ιτ τει
τα Χε ε ρου ου βι ι ι ιμ και τα Σε ε ρα α α
φιμ πα α α α σα α α πνο η η η και κτι ι

Τιμιωτέρα ἦχος πλ.β΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 — ἦχος πλ.β΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου — Θρασυβούλου Στανίτσα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1

Ἦχος λ π ⵑ Βϐ

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

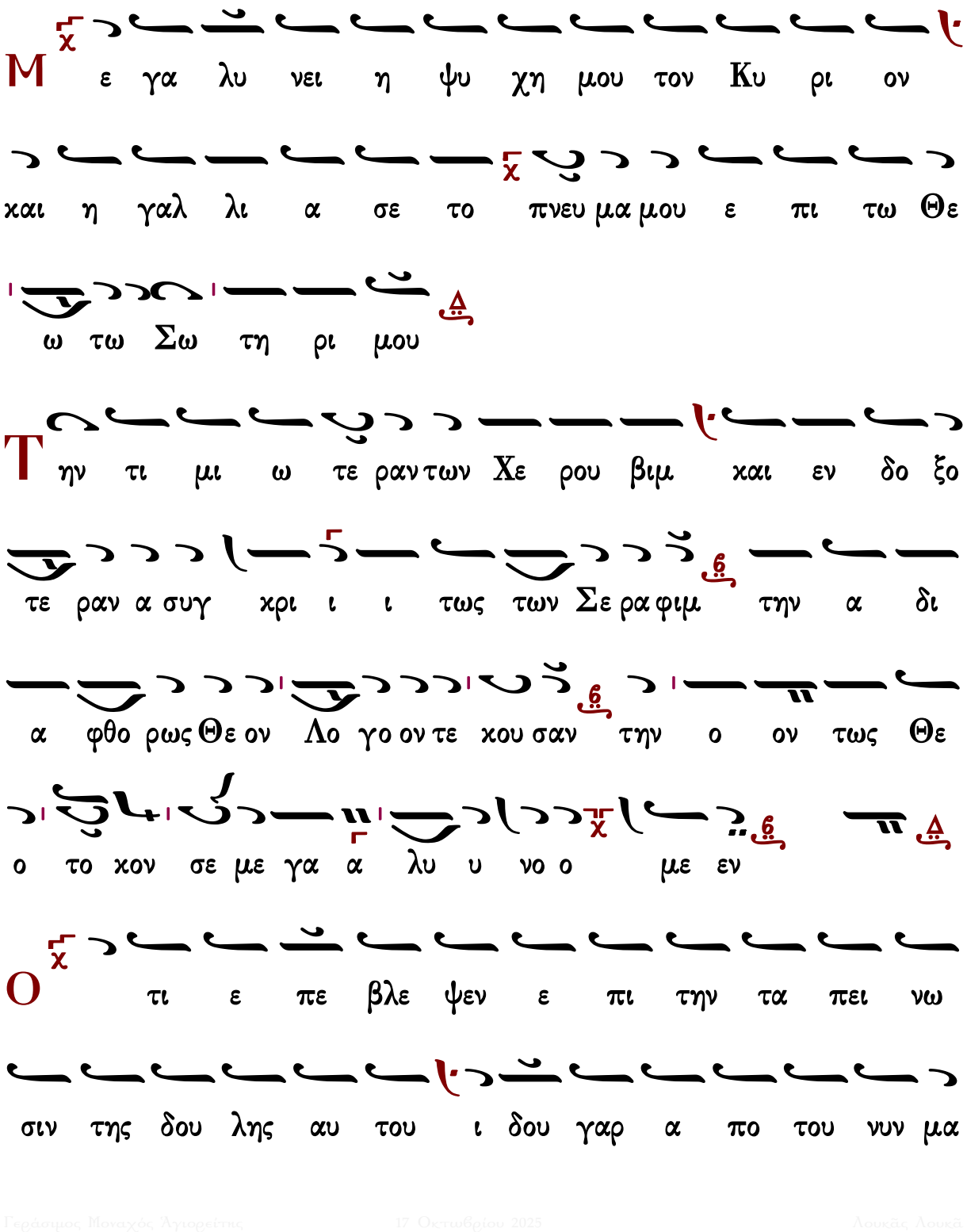
Ἦχος λ π ⵑ Βϐ

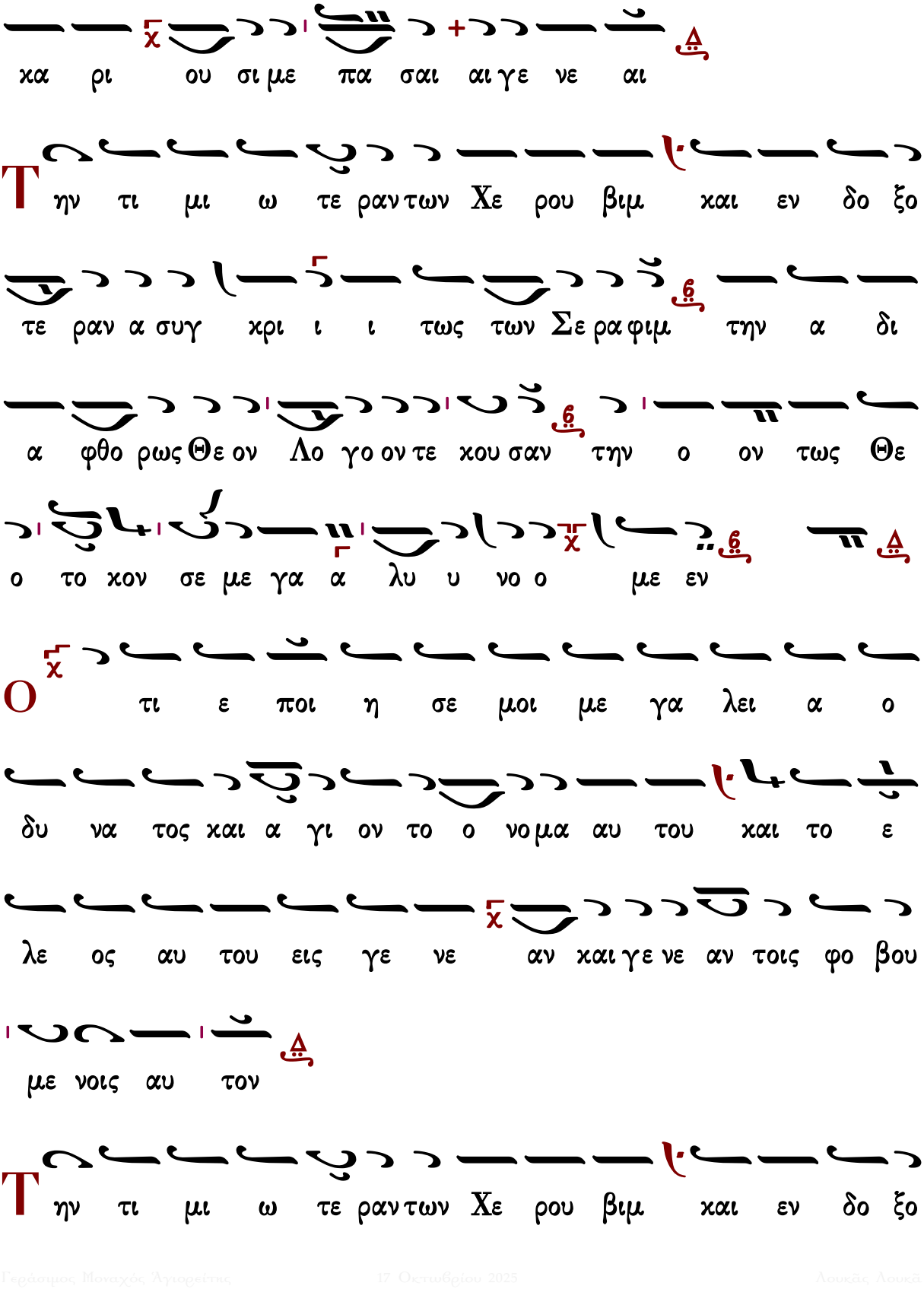
Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.503#
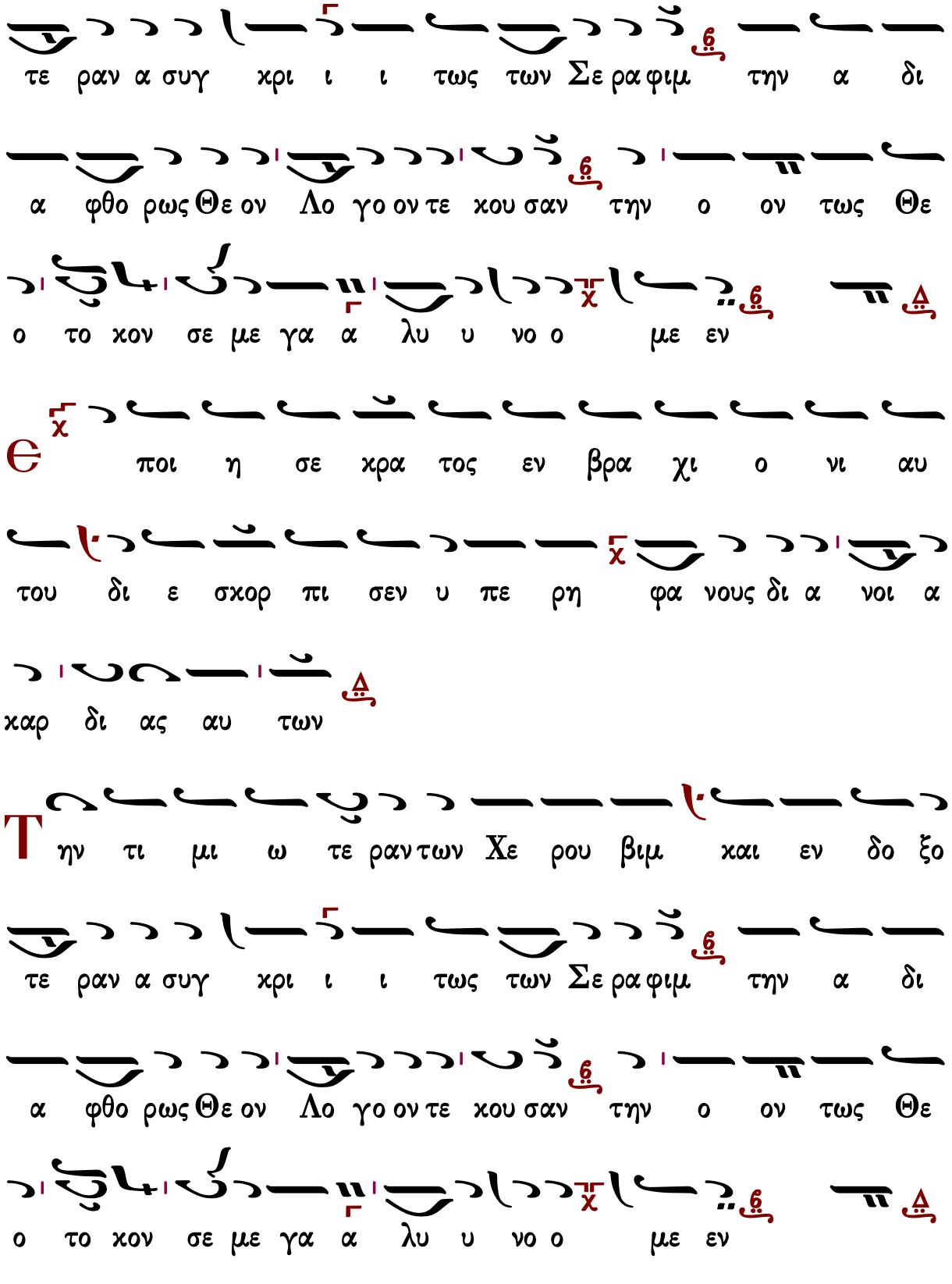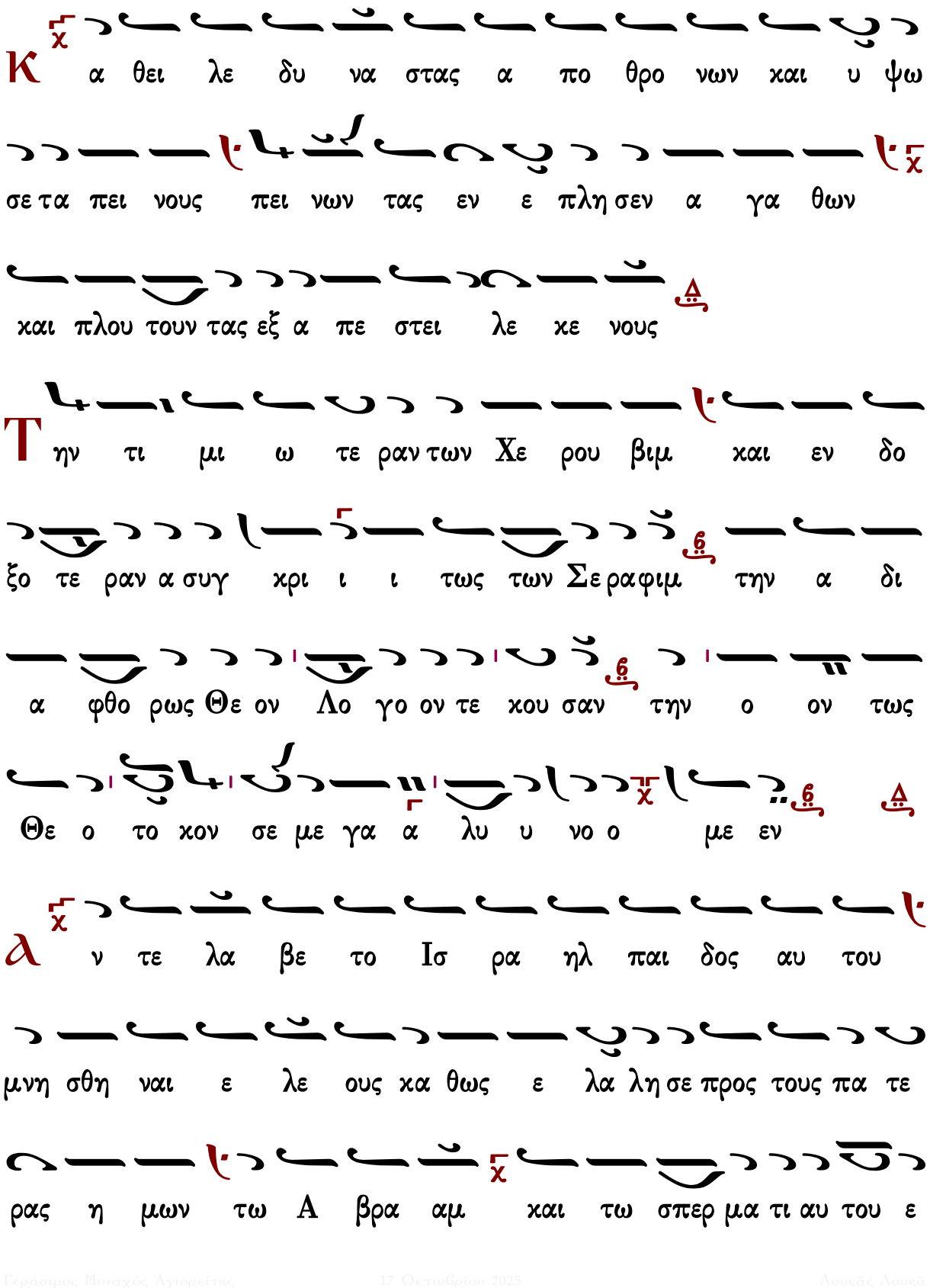

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ Βου

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε
ω τω Σω τη ρι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως Θε
ο το κον σε με γα α λυ υ νο ο με εν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα

χα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε χου σαν την ο ον τως Θε
ο το χον σε με γα α λυ υ νο ο με εν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε
λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε χου σαν την ο ον τως Θε
ο το χον σε με γα α λυ υ νο ο με εν
Є ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σχορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α
χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε χου σαν την ο ον τως Θε
ο το χον σε με γα α λυ υ νο ο με εν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω
σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων
και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ραφιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως
Θε ο το κον σε με γα α λυ υ νο ο με εν
Α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε
ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος πλ.β΄

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄσπορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

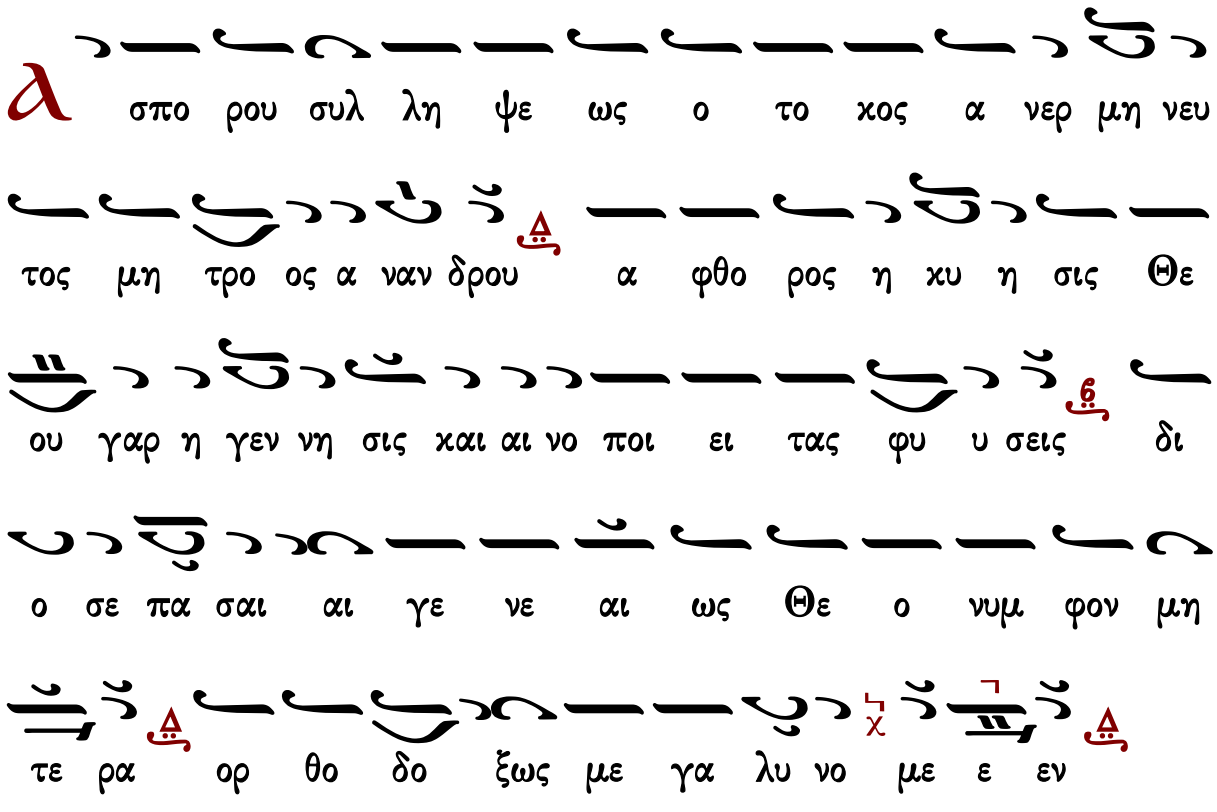
Σύντομος	Ἀργὴ	
Ιωάννου Πρωτοψάλτου	Ιωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου

Σύντομος

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.329#

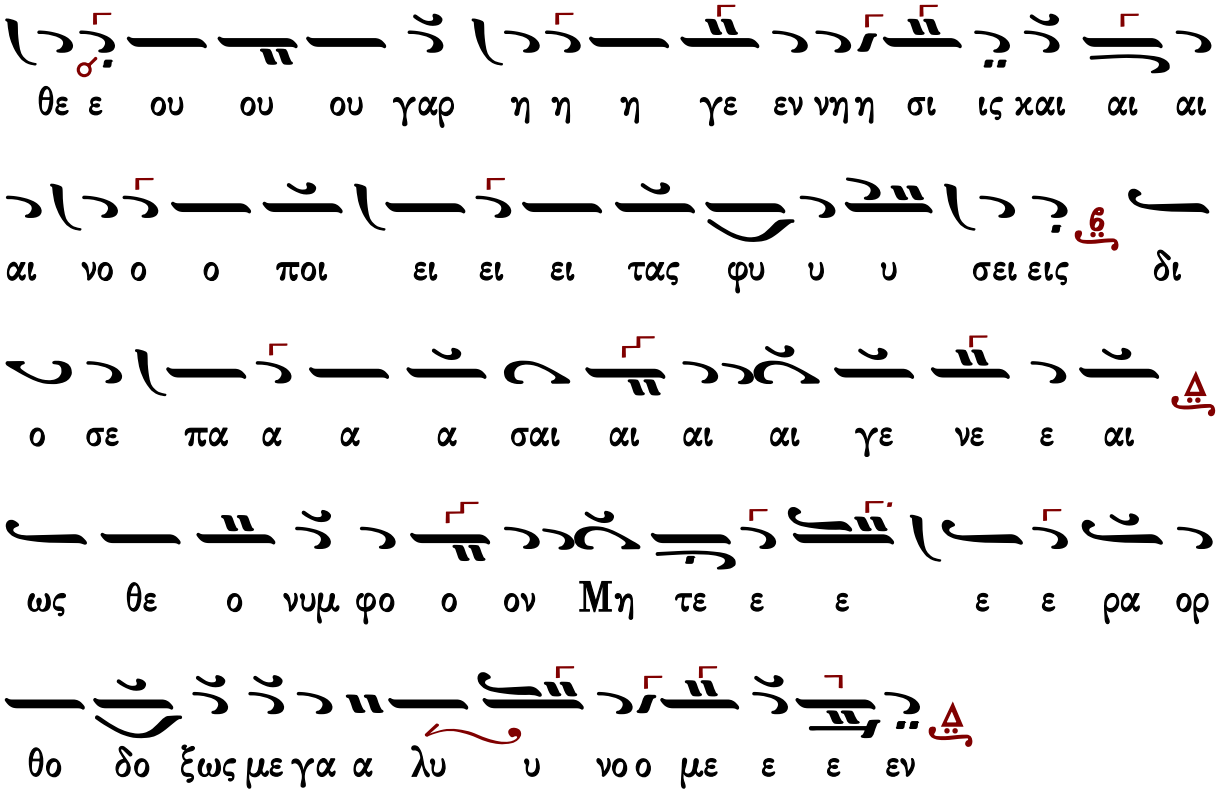
Ἀργὴ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Πέτρου Βυζαντίου
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ πα Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.82#

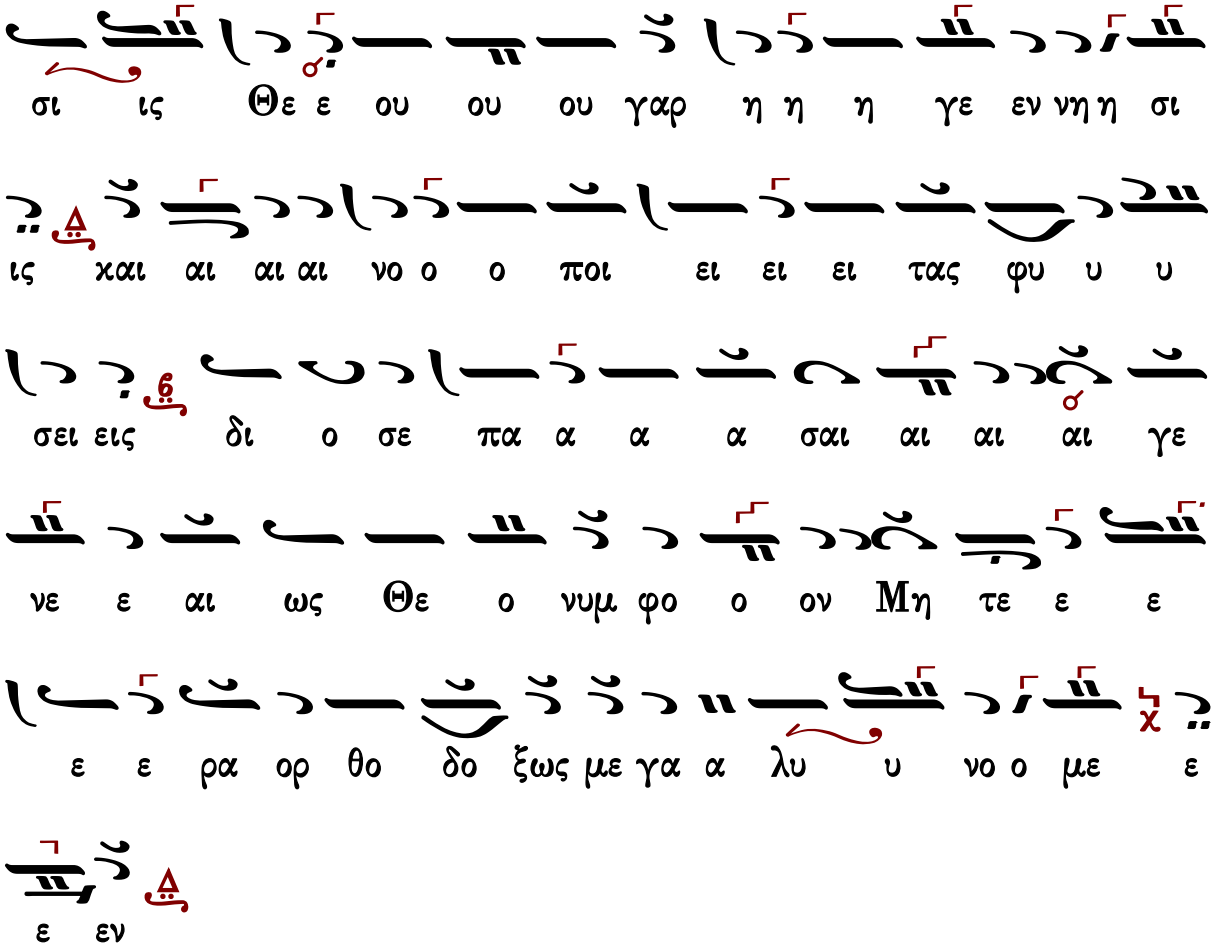
Ἀργὴ Πέτρου Βυζαντίου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος λ̱ π̱ Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α'
2003 σ.55*

σι ις Θε ε ου ου ου γαρ η η η γε εν νη η σι
ις χαι αι αι αι νο ο ο ποι ει ει ει τας φυ υ υ
σει εις δι ο σε πα α α α σαι αι αι αι γε
νε ε αι ως Θε ο νυμ φο ο ον Μη τε ε ε
ε ε ρα ορ θο δο ξως με γα α λυ υ νο ο με ε
ε εν

Τῆς α΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν

ἦχος δ΄

α Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

γ Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

δ Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

ς Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι· ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι᾽ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

ζ Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

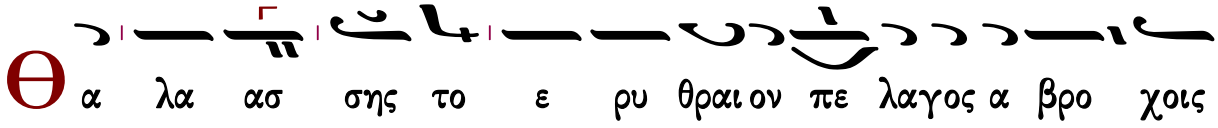
Σύντομοι | Ἀργαὶ

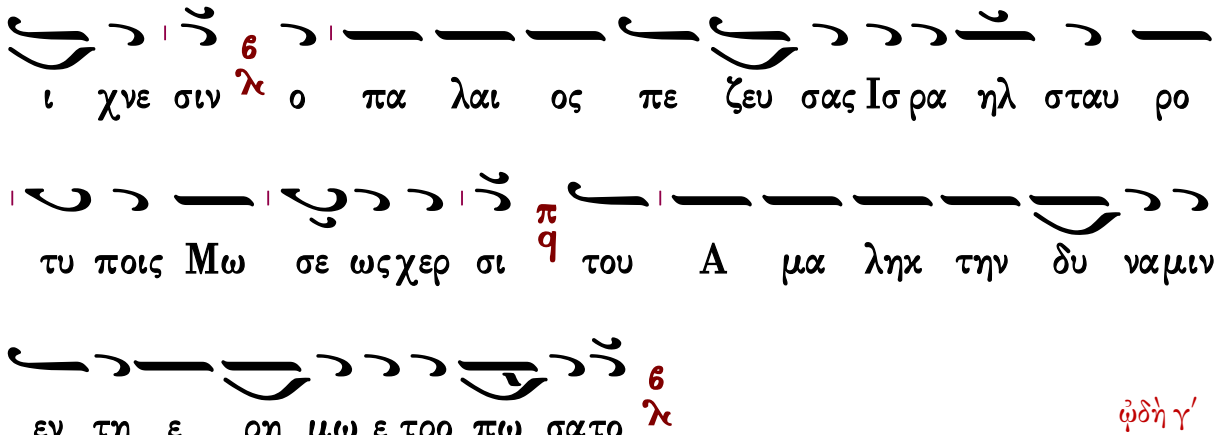
Σύντομοι

ᾠδὴ α΄

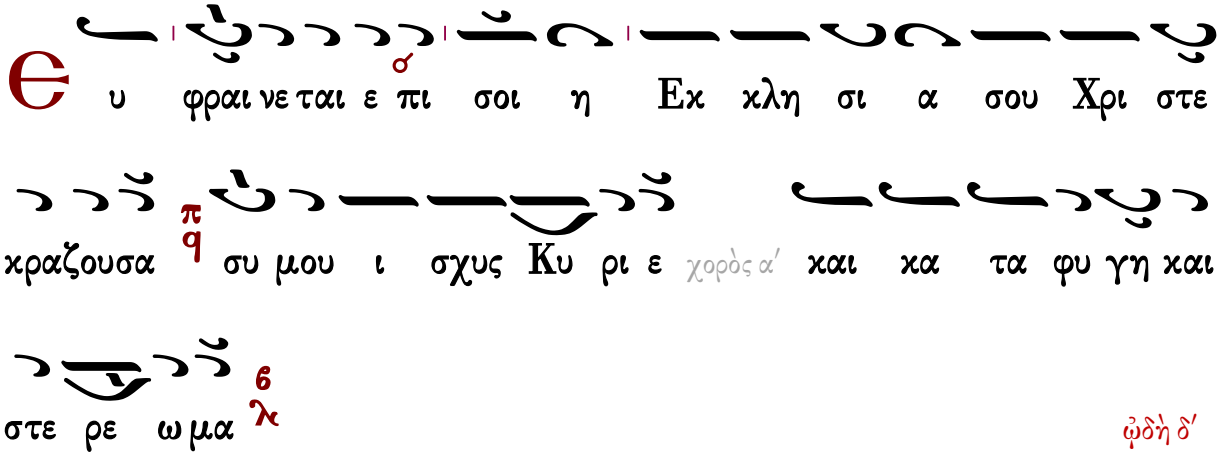
Ἦχος δ΄ Βϐ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.178#

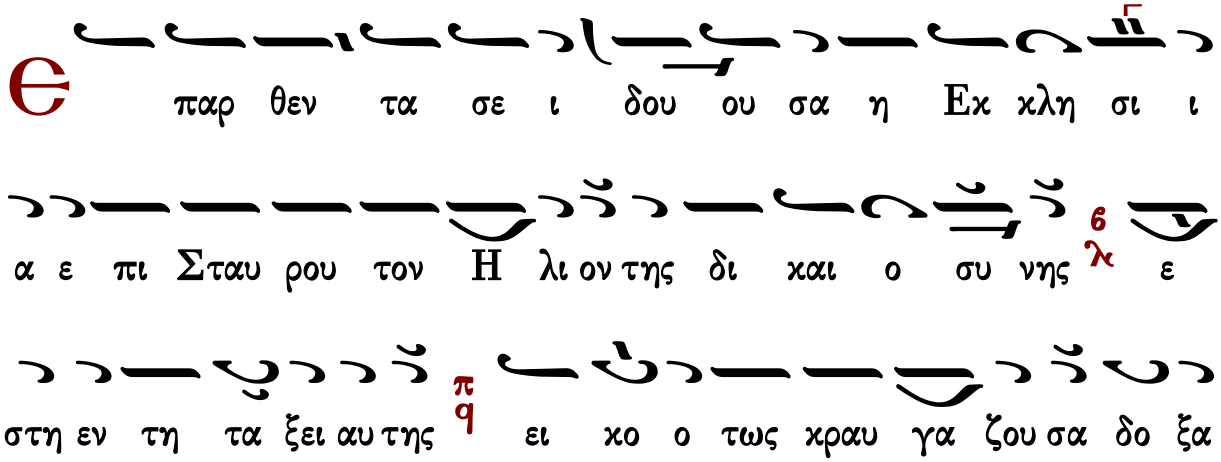

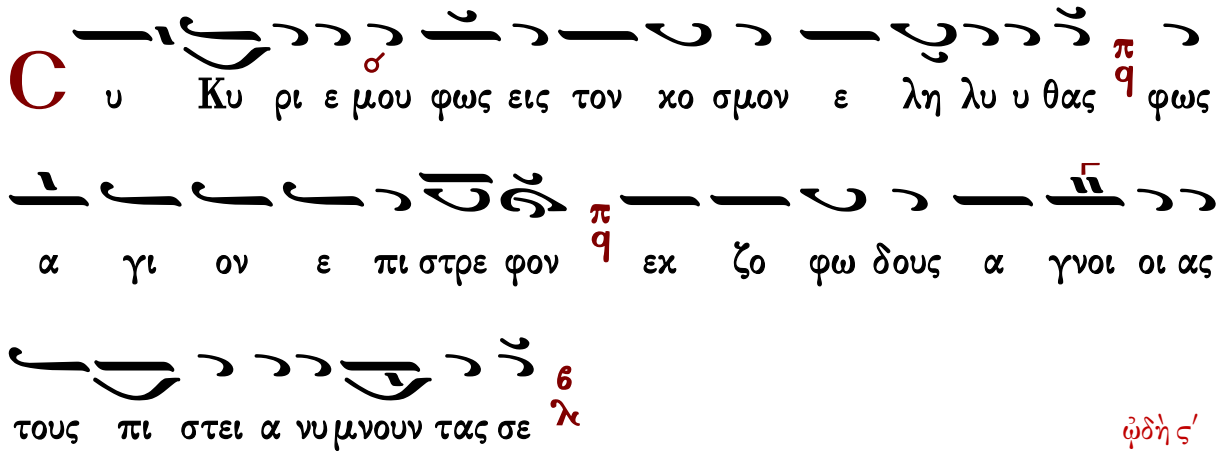
ᾠδὴ γ′

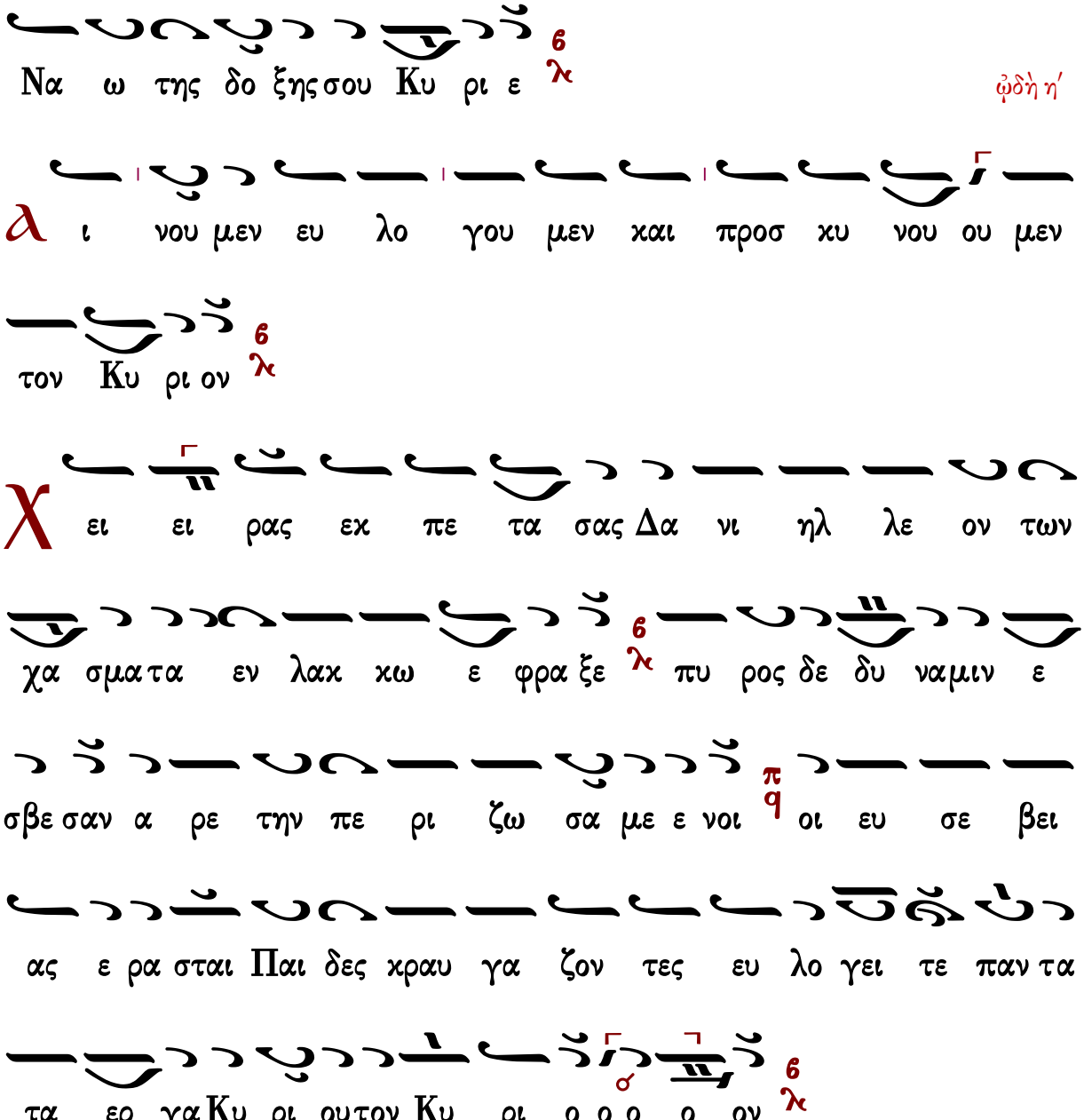

ᾠδὴ δ′

ᾠδὴ ε′

C
υ Κυ ρι ε μου φως εις τον κο σμον ε λη λυ υ θας φως
α γι ον ε πι στρε φον εκ ζο φω δους α γνοι οι ας
τους πι στει α νυ μνουν τας σε
ᾠδὴ ς′
Θ
υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε σε ως Κυ ρι ε
η Εκ κλη σι α βο α σοι εκ δαι μο νων λυ υ
θρου κε κα θαρ με νη τω δι οι κτον εκ της πλευ ρας σου
ρευ σαν τι αι μα τι
ᾠδὴ ζ′
Θ
ν τη κα μι νω Α βρα μι αι οι Παι δες τη Περ σι
κη πο θω ευ σε βει ας μαλ λον η τη φλο γι πυρ πο
λου με νοι ε κραυ γα α ζον ευ λο γη με νος ει εν τω

ὠδὴ η΄
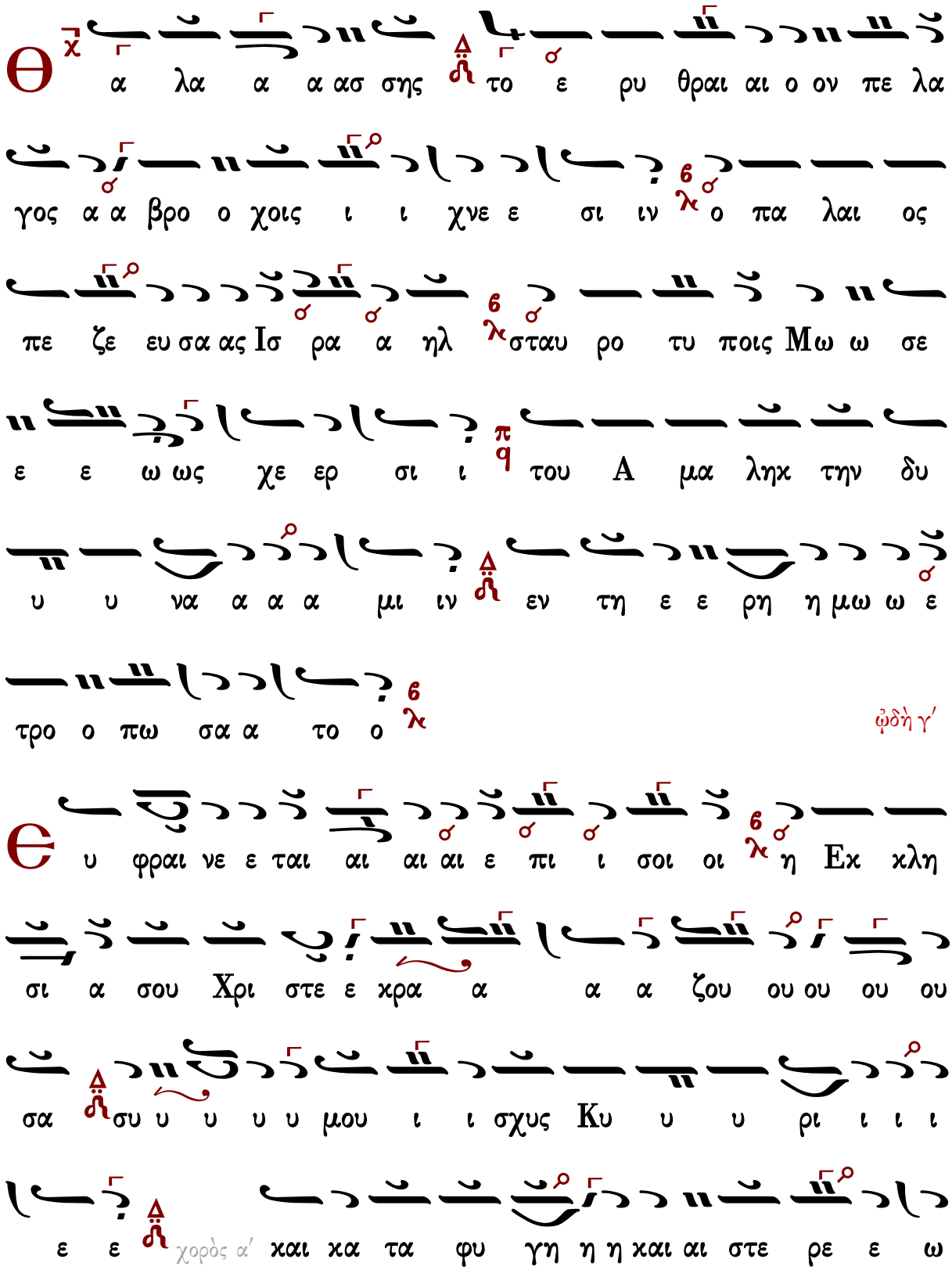
ὠδὴ α΄

Ἀργαὶ

Πέτρου Βυζαντίου

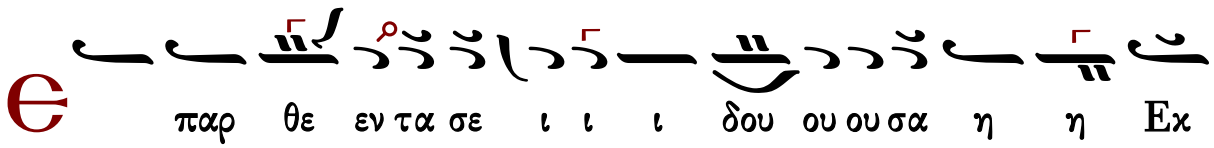
Ἦχος Βʹ

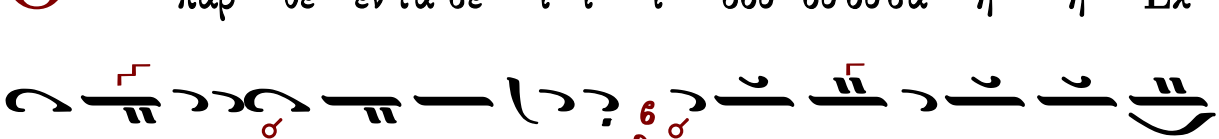
πρωτ.Κων.Παναγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β΄
2003 σ.94*

α λα α α ασ σης το ε ρυ θραι αι ο ον πε λα
γος α α βρο ο χοις ι ι χνε ε σι ιν ο πα λαι ος
πε ζε ευ σα ας Ισ ρα α ηλ σταυ ρο τυ ποις Μω ω σε
ε ε ω ως χε ερ σι ι του Α μα ληκ την δυ
υ υ να α α α μι ιν εν τη ε ε ρη η μω ω ε
τρο ο πω σα α το ο
ᾠδὴ γ′
υ φραι νε ε ται αι αι αι ε πι ι σοι οι η Εκ κλη
σι α σου Χρι στε ε χρα α α α ζου ου ου ου
σα σου υ υ υ υ μου ι ι σχυς Κυ υ υ ρι ι ι ι
ε ε χορὸς α′ και κα τα φυ γη η η και αι στε ρε ε ω

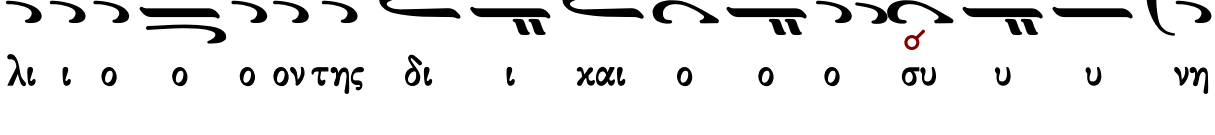

ω μα α

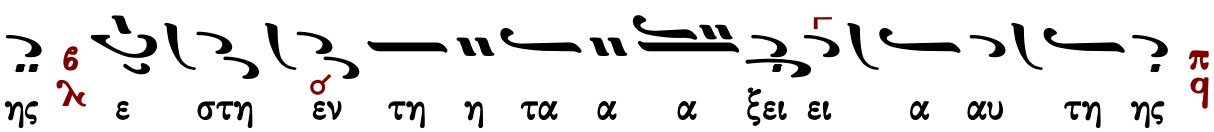
ᾠδὴ δ΄

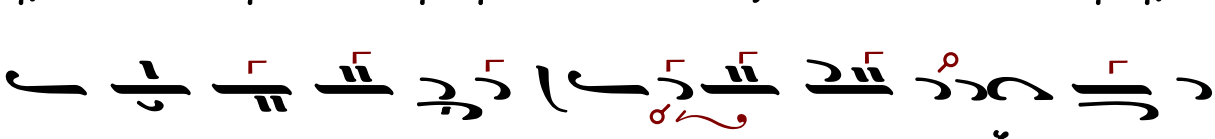

παρ θε εν τα σε ι ι ι δου ου ου σα η η Εκ

χλη η η σι ι ι α α ε πι στα αυ ρου τον η

λι ι ο ο ο ον της δι ι και ο ο ο συ υ υ νη

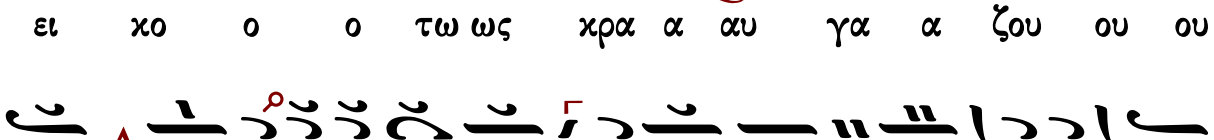

ης ε στη εν τη η τα α α ξει ει α αυ τη ης

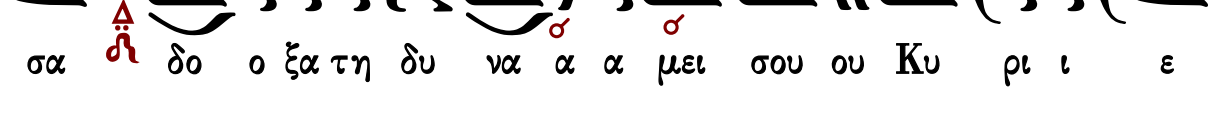

ει χο ο ο τω ως χρα α αυ γα α ζου ου ου

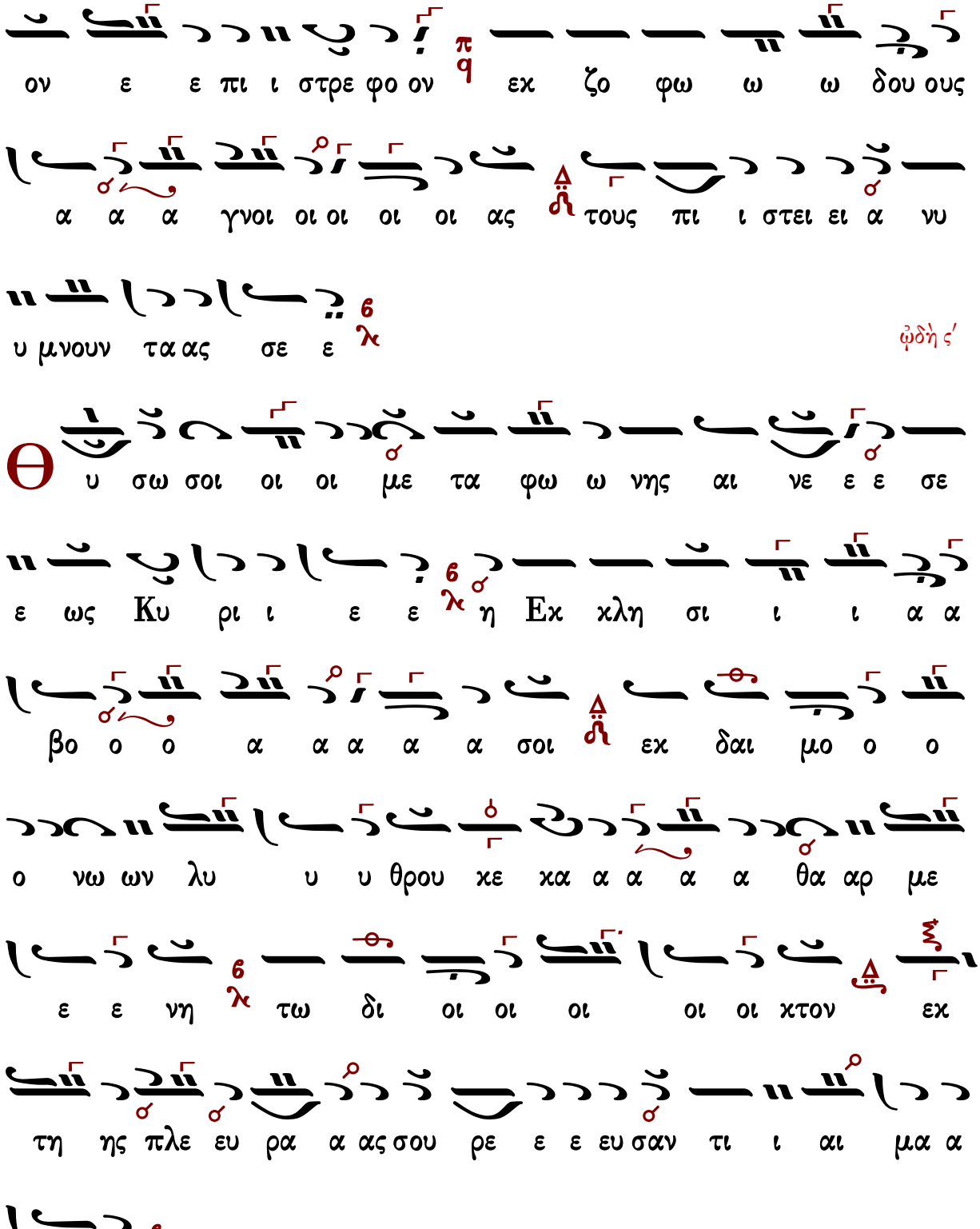

σα δο ο ξα τη δυ να α α μει σου ου Κυ ρι ι ε

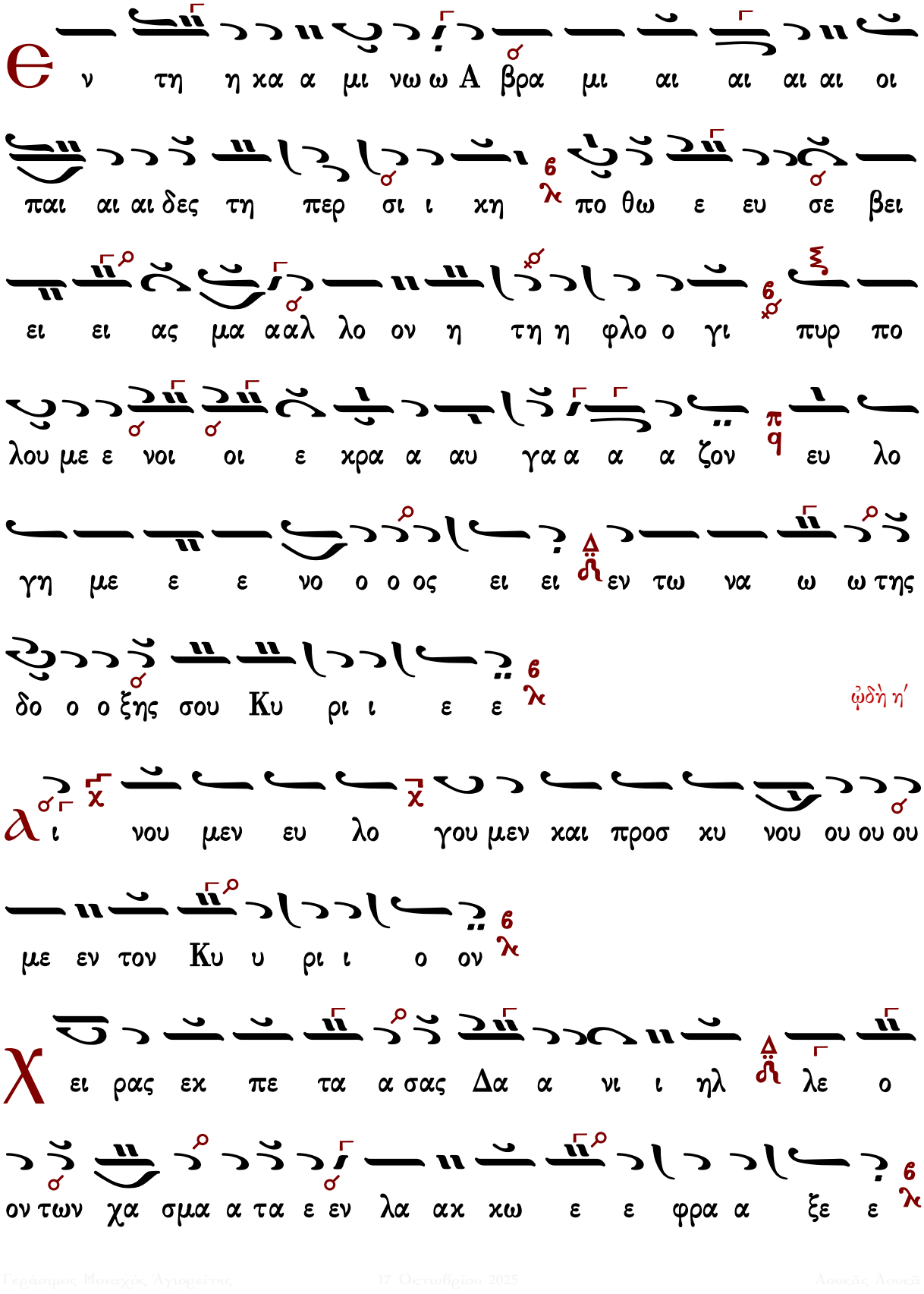
ε

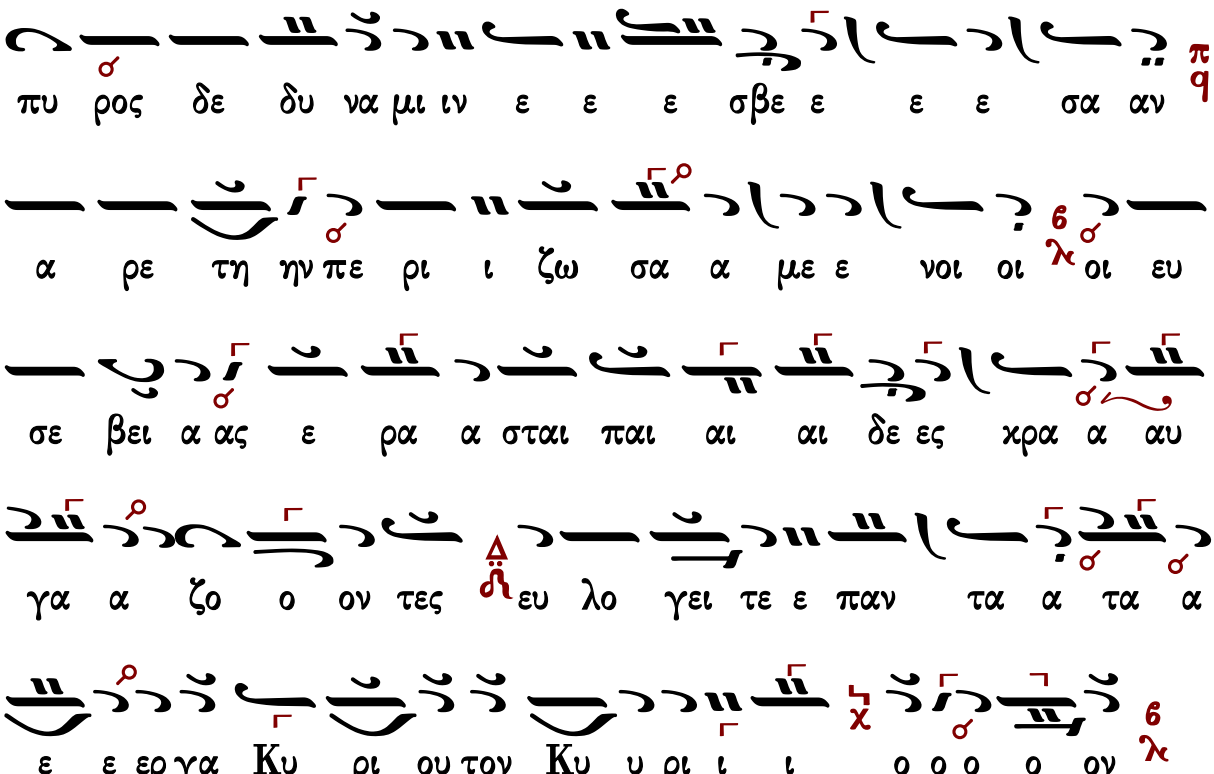
ᾠδὴ ε΄

υ υ υ υ Κυ ρι ι ε μου ου φως εις τον χο ο ο

σμο ον ε λη η λυ υ θα ας φω ω ως α α α α γι ι

ον ε ε πι ι στρε φο ον εκ ζο φω ω ω δου ους
α α α γνοι οι οι οι οι ας τους πι ι στει ει α νυ
υ μνουν τα ας σε ε
ὠδὴ ς΄
Θ υ σω σοι οι οι με τα φω ω νης αι νε ε ε σε
ε ως Κυ ρι ι ε ε η Εκ κλη σι ι ι α α
βο ο ο α α α α α σοι εκ δαι μο ο ο
ο νω ων λυ υ υ θρου κε κα α α α θα αρ με
ε ε νη τω δι οι οι οι οι οι κτον εκ
τη ης πλε ευ ρα α ας σου ρε ε ε ευ σαν τι ι αι μα α
τι ι
ὠδὴ ζ΄

ν τη η κα α μι νω ω Α βρα μι αι αι αι αι οι
παι αι αι δες τη περ σι ι κη πο θω ε ευ σε βει
ει ει ας μα αλ λο ον η τη η φλο ο γι πυρ πο
λου με ε νοι οι ε κρα α αυ γα α α α ζον ευ λο
γη με ε ε νο ο ο ος ει ει εν τω να ω ω της
δο ο ο ξης σου Κυ ρι ι ε ε
ἀδὴ η΄
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου
με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον
ει ρας εκ πε τα α σας Δα α νι ι ηλ λε ο
ον των χα σμα α τα ε εν λα αχ χω ε ε φρα α ξε ε

Τιμιωτέρα ἦχος δ΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 — ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς

πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Θρασυβούλου Στανίτσα	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 — Ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

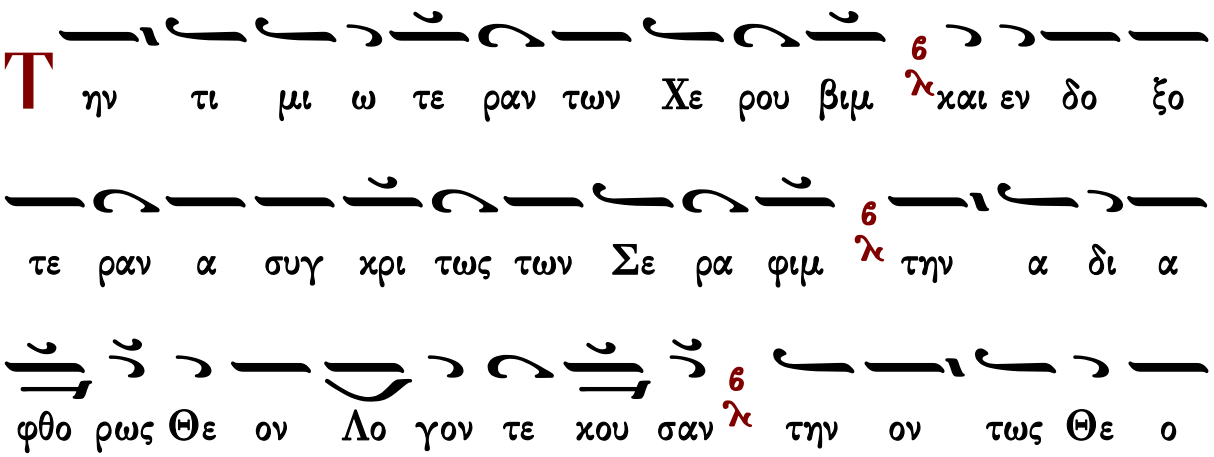
∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος δ΄ Βϐ — Πανδέκτη Ὀρθρος 1850 σ.502#

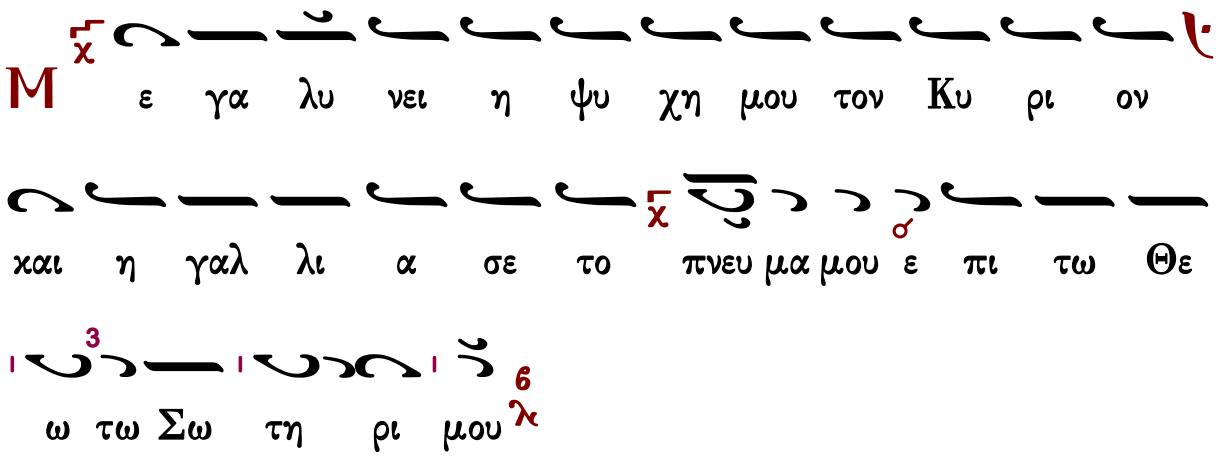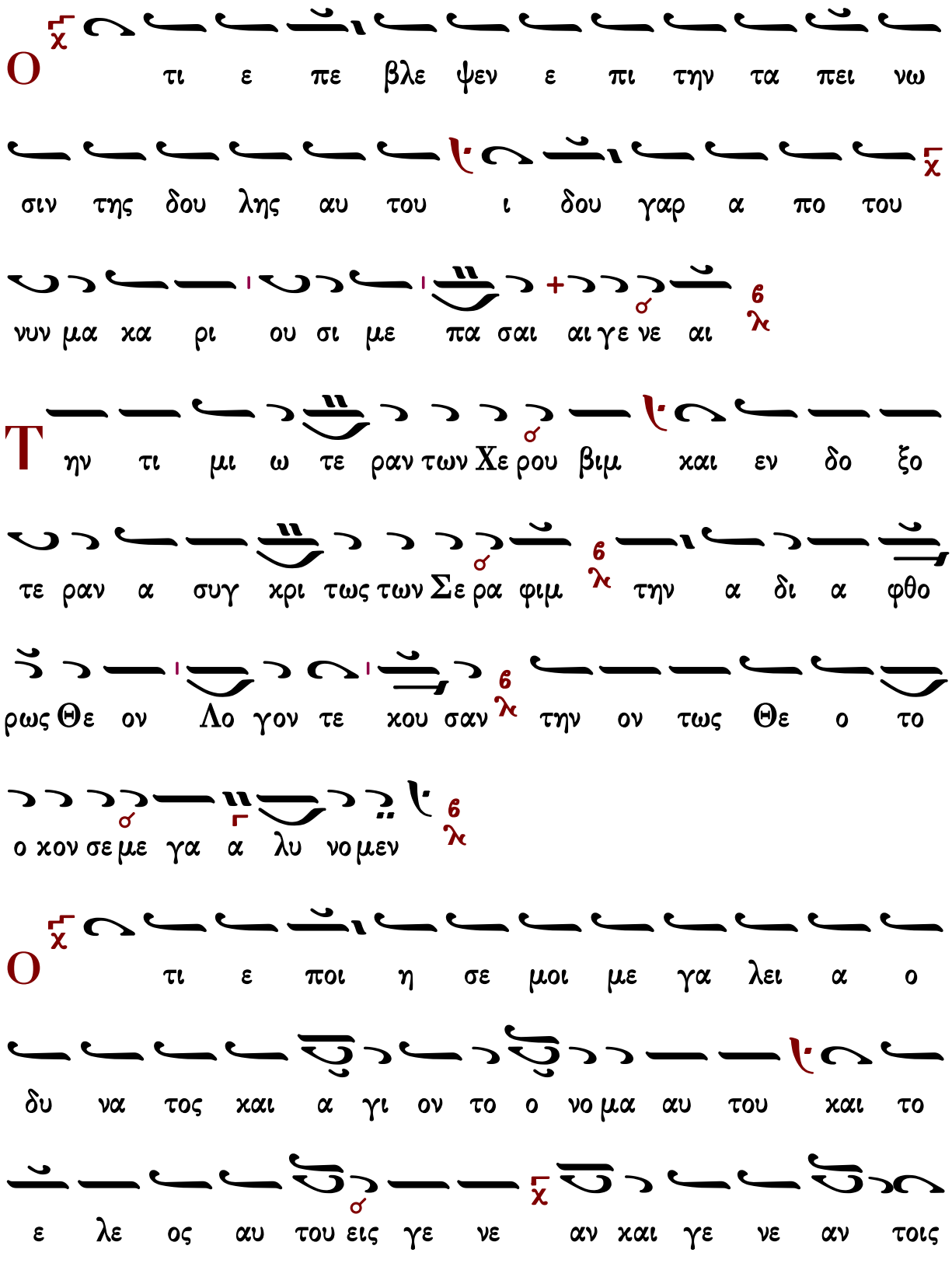

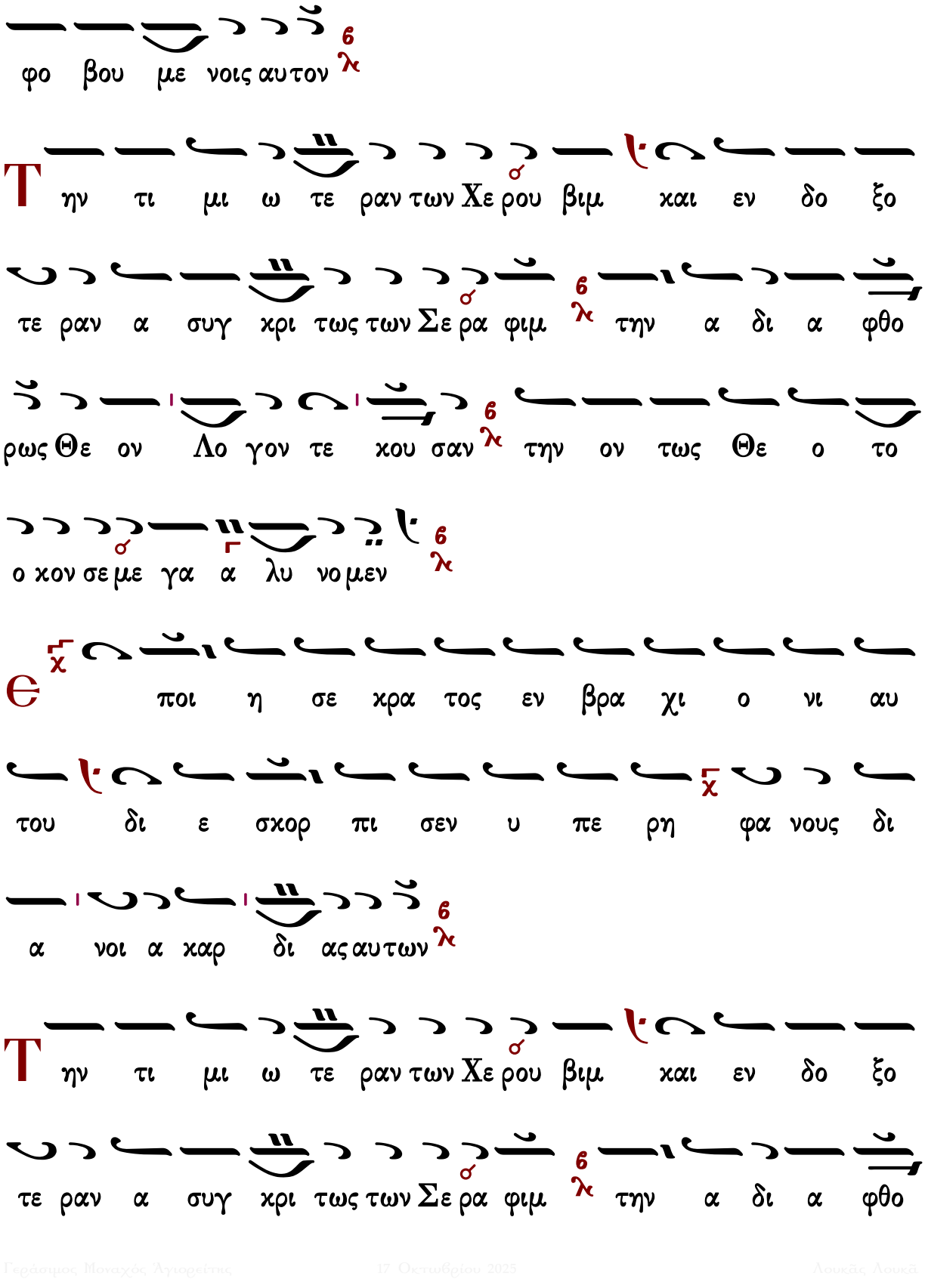
Θρασυβούλου Στανίτσα

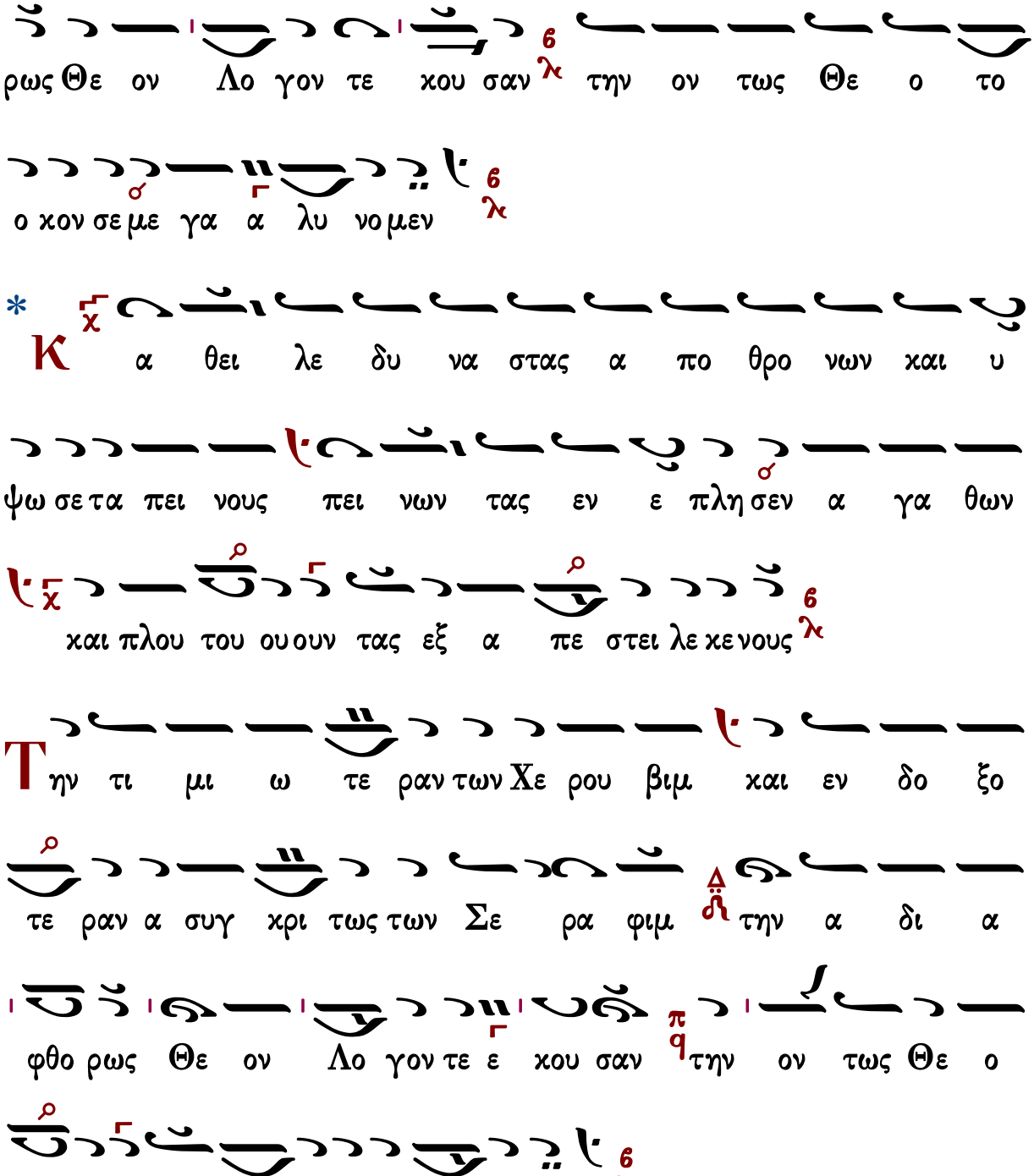

Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2013*

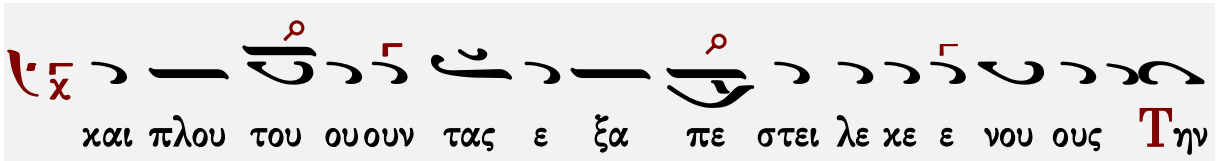

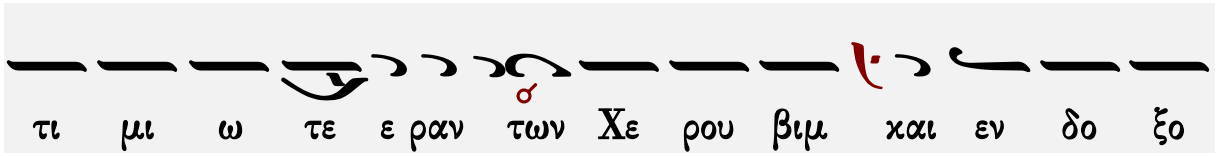

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του
νυν μα χα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το
ο χον σε με γα α λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το
ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις

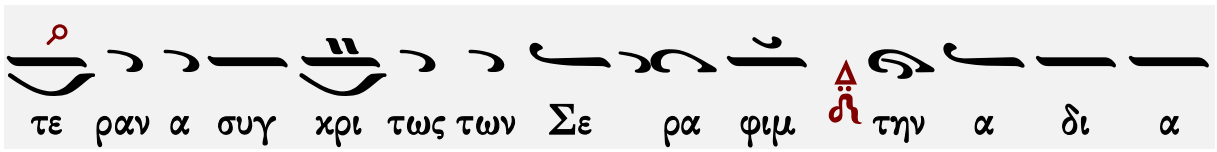

φο βου με νοις αυτον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το
ο κον σε με γα α λυ νο μεν
Θ ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι
α νοι α καρ δι ας αυτων
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το
ο χον σε με γα α λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων
και πλου του ου ουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε χου σαν την ον τως Θε ο
το ο ο χον σε ε μεγα λυ νο μεν
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ

ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων

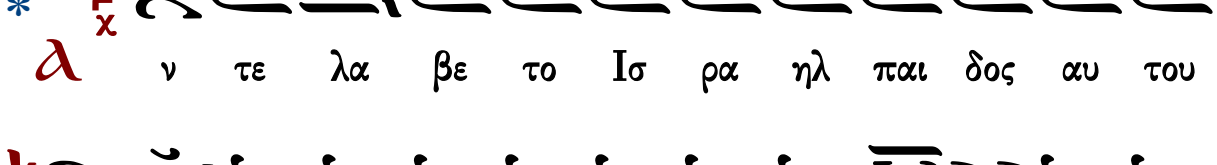

και πλου του ου ουν τας ε ξα πε στει λε κε ε νου ους Την

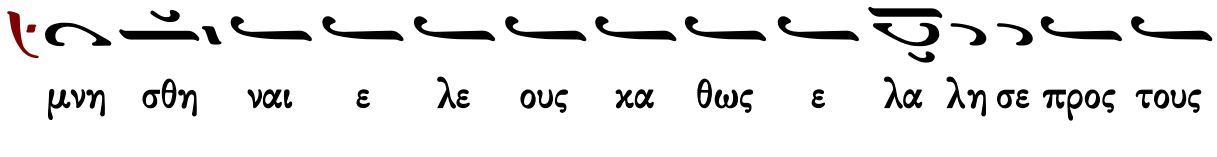

τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

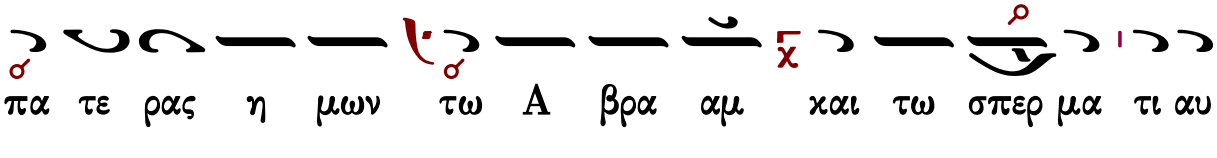

τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε κου σαν τη ν ον τως Θε ο

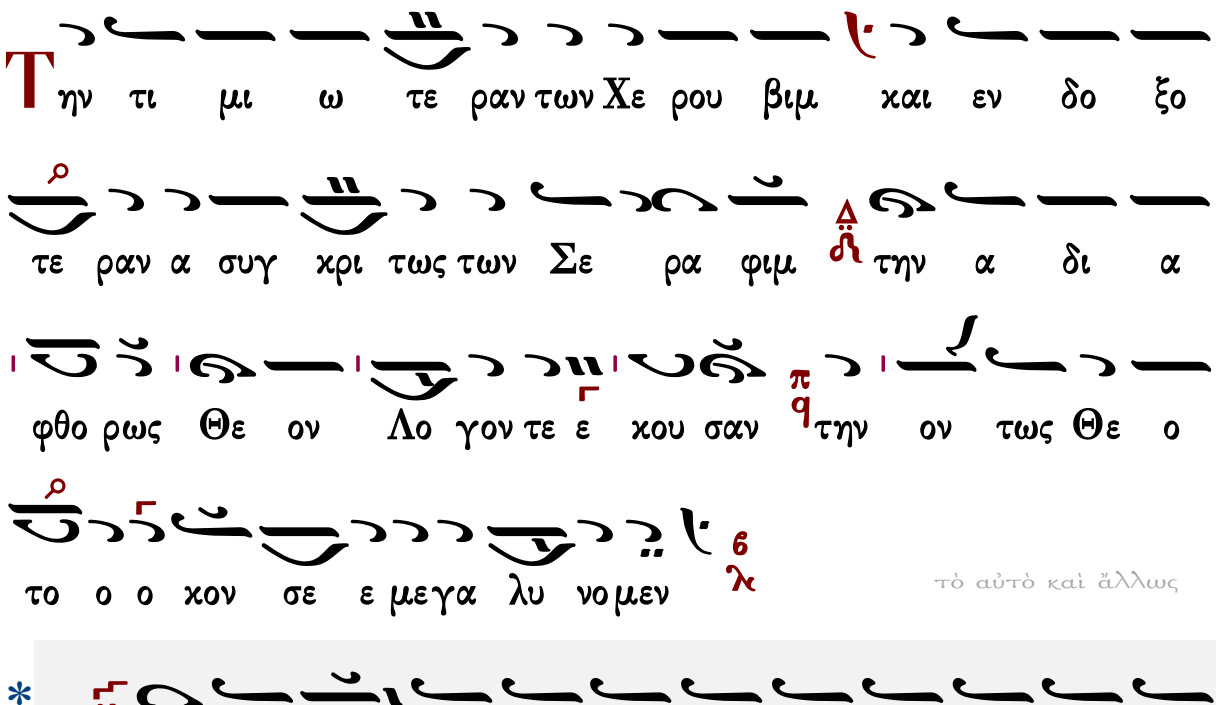

το ο ο κον σε ε μεγα λυ νο μεν

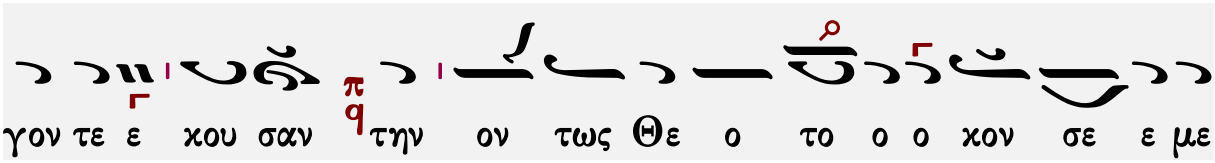

ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

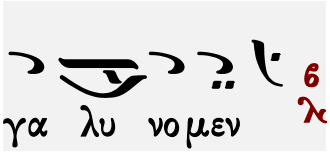

μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους

πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε κου σαν την ον τως Θε ο
το ο ο κον σε ε μεγα λυ νο μεν
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως
* λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους
πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ
του ε ως αι ω ω ω νος Τ ην τι μι ω τε ε ραν
των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ χρι τως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

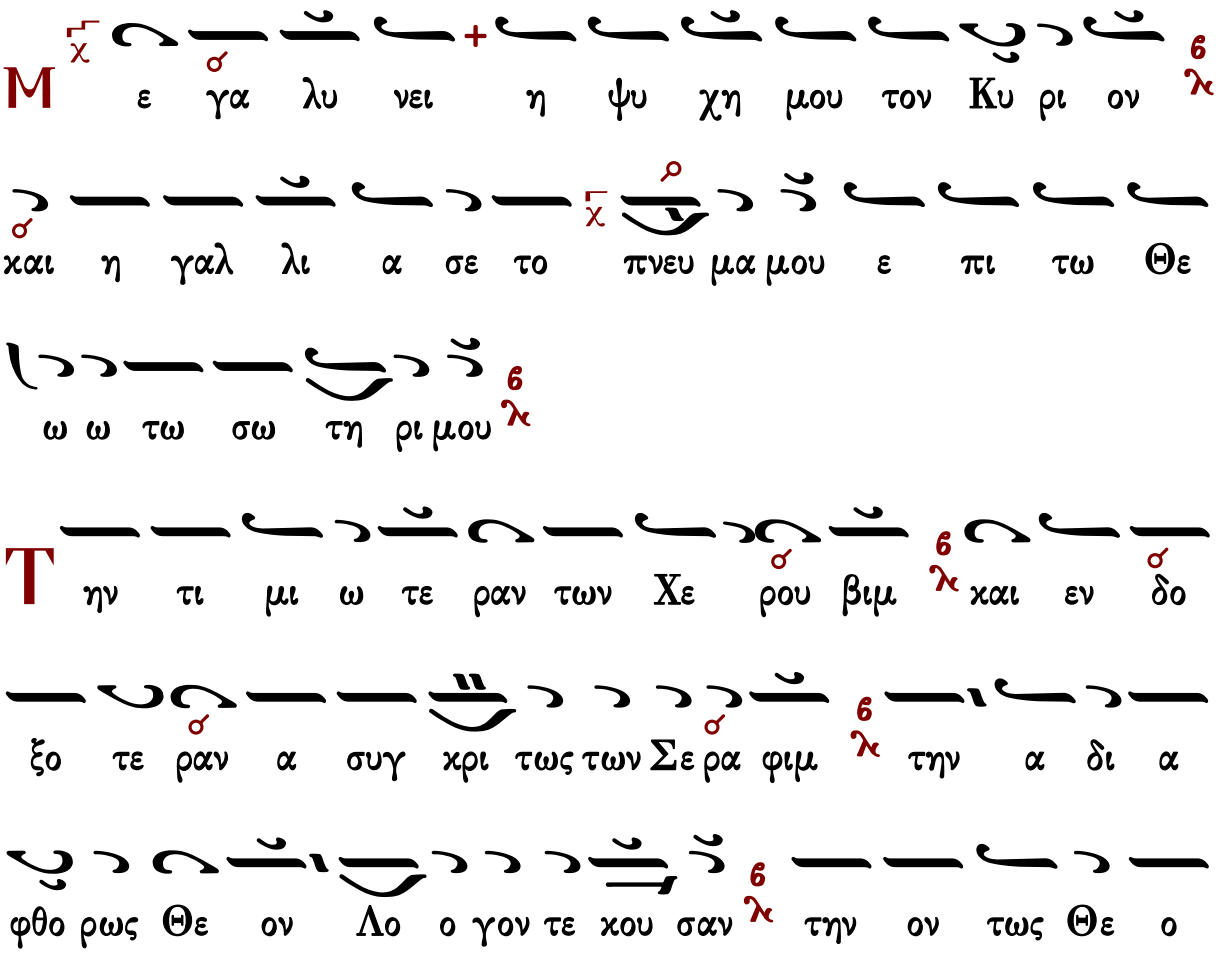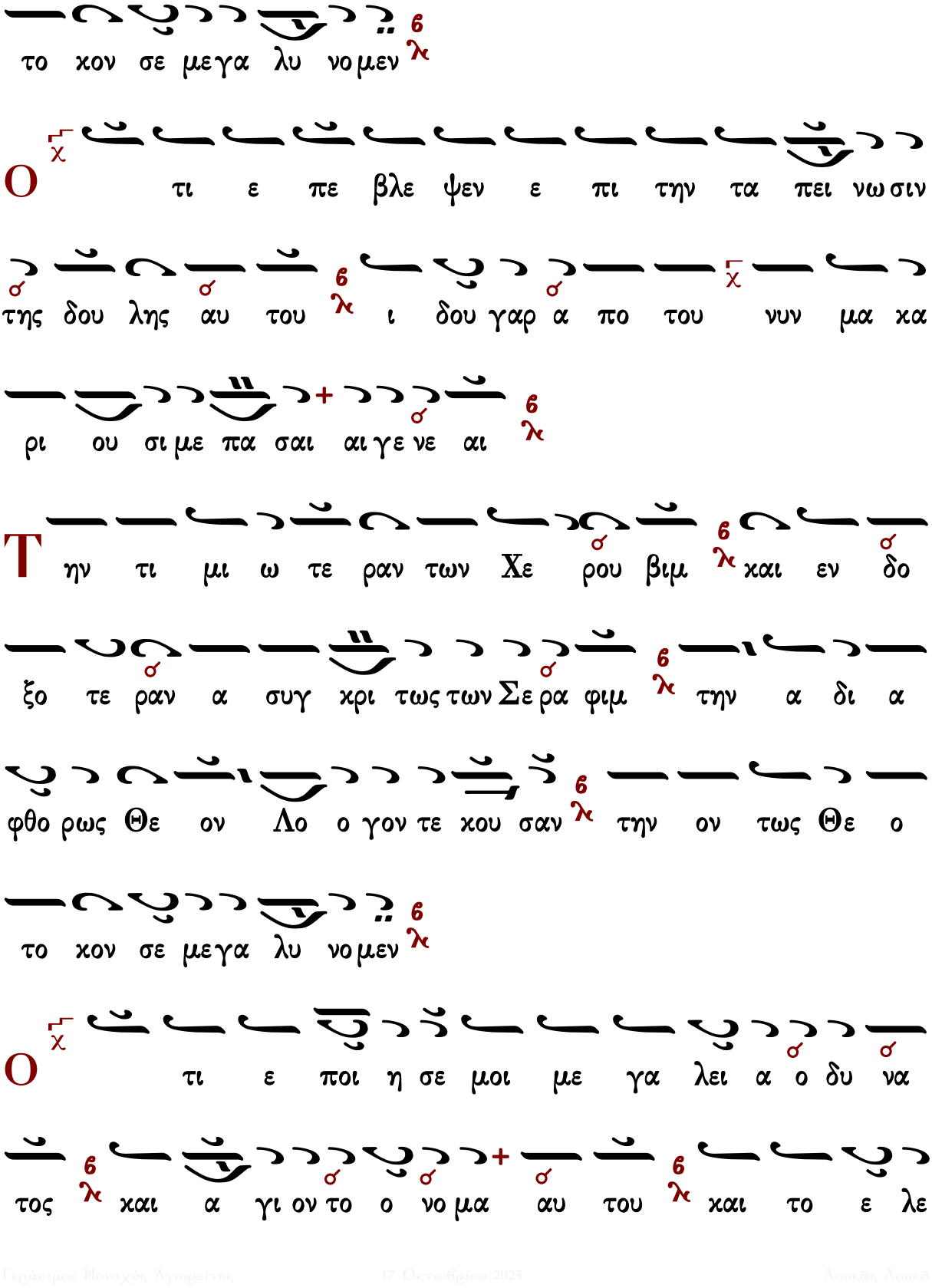

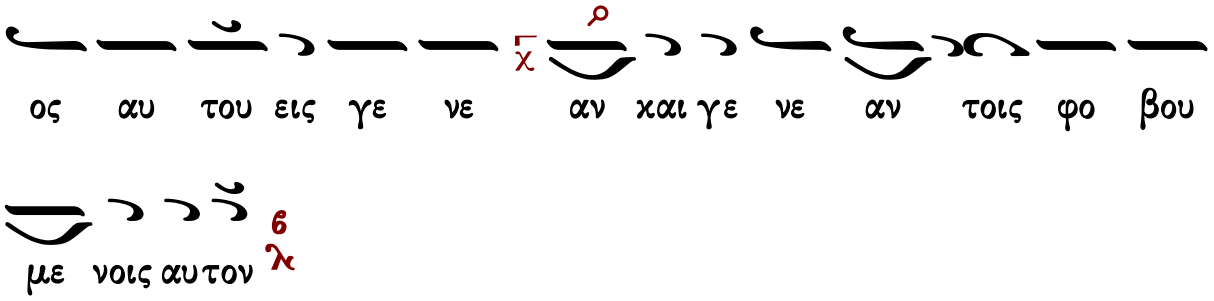
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

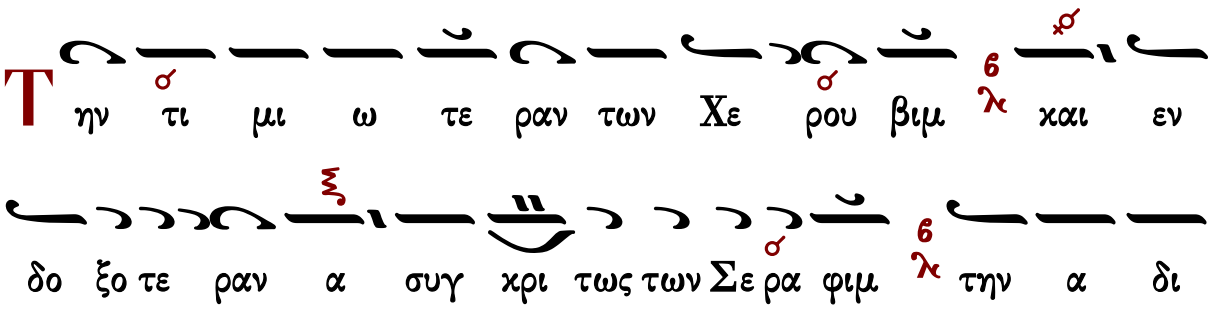
Ἦχος Βϐ

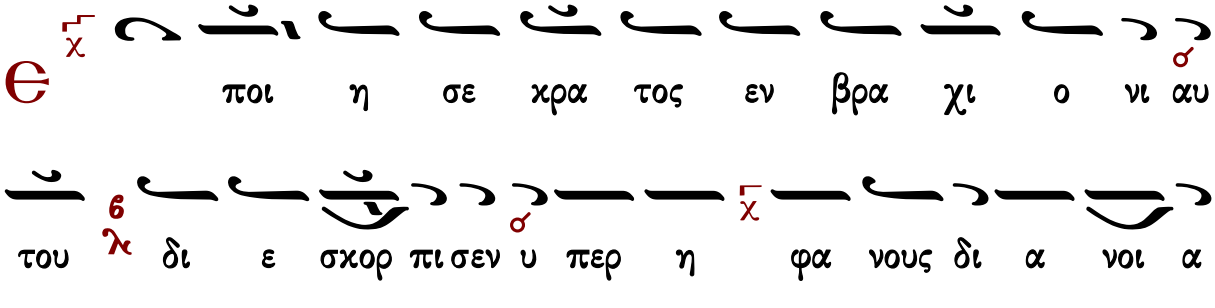
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

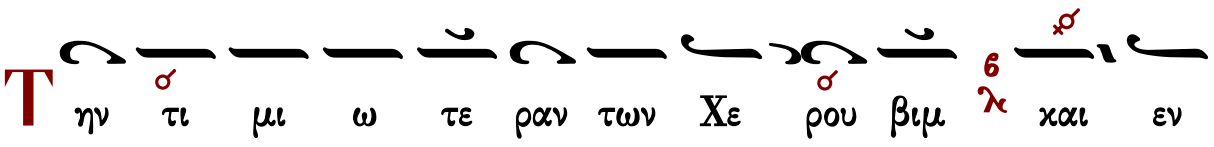

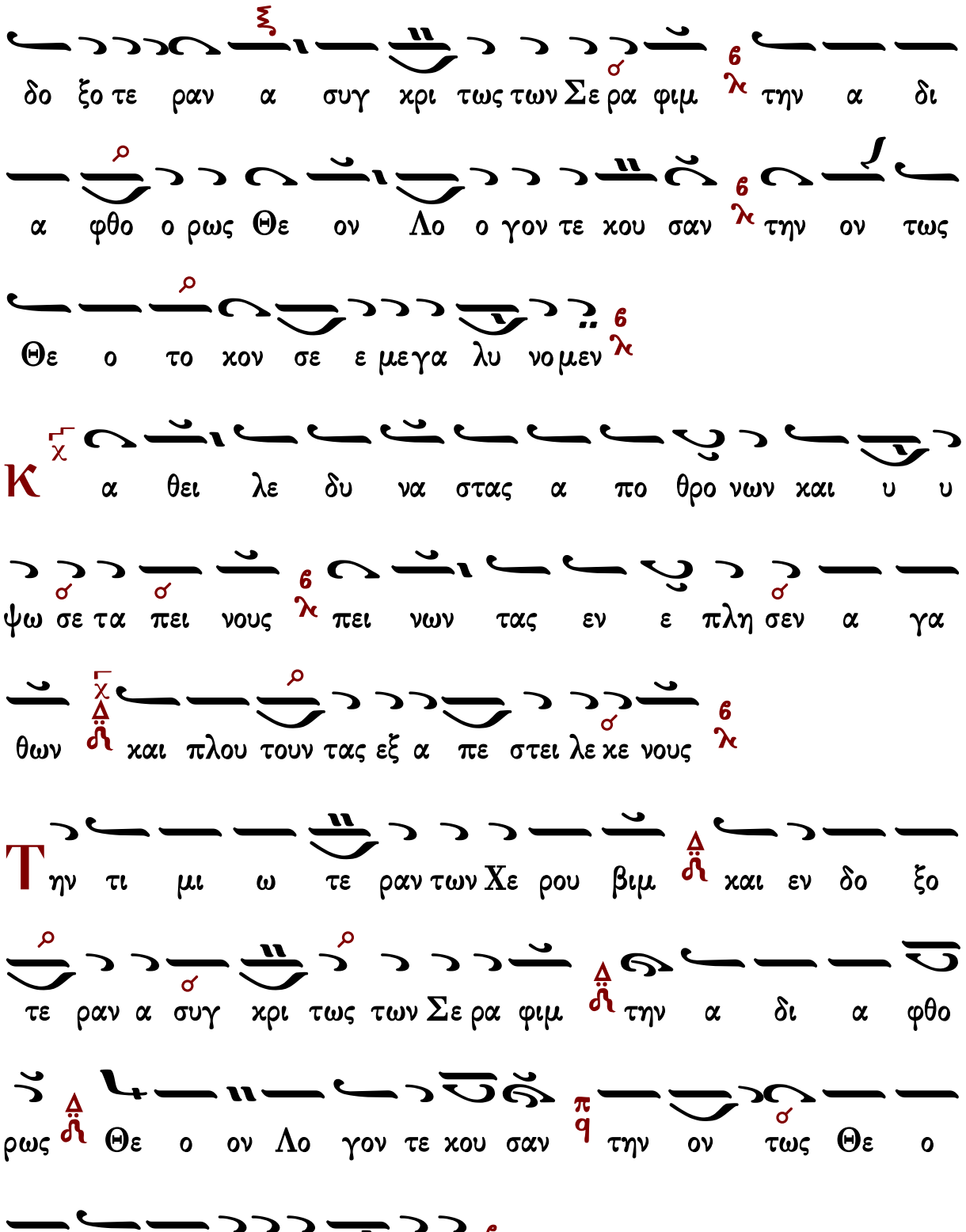

το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε

ος αυ του εις γε νε αν χαι γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
χαρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε μεγα λυ νο μεν

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος δ΄

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώτας φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

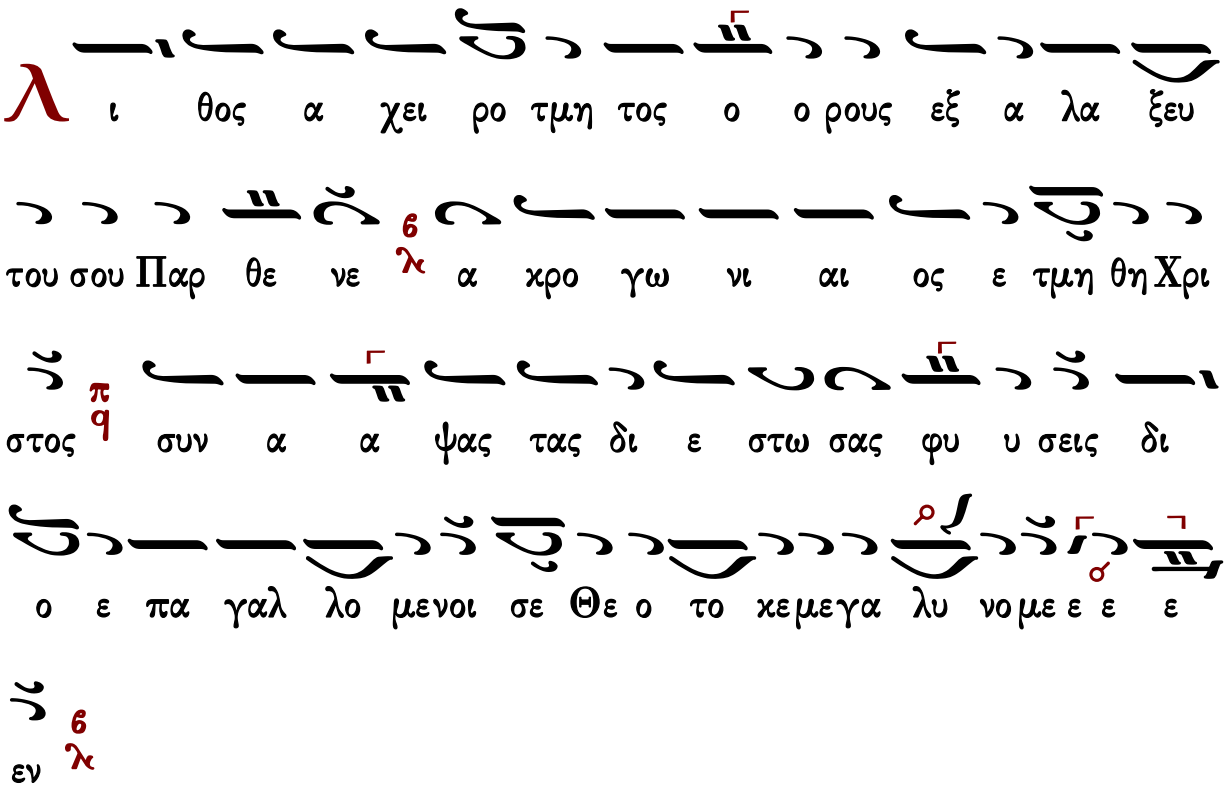
Σύντομος	Ἀργὴ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἀργὴ Πέτρου Βυζαντίου

Σύντομος

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βʹ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.187#

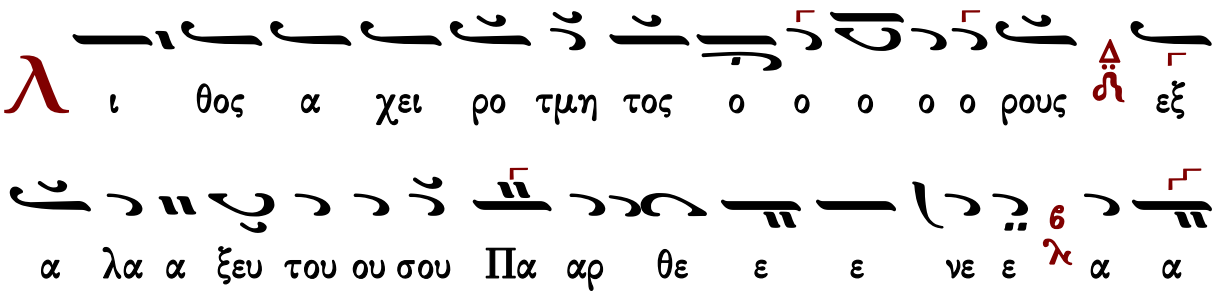

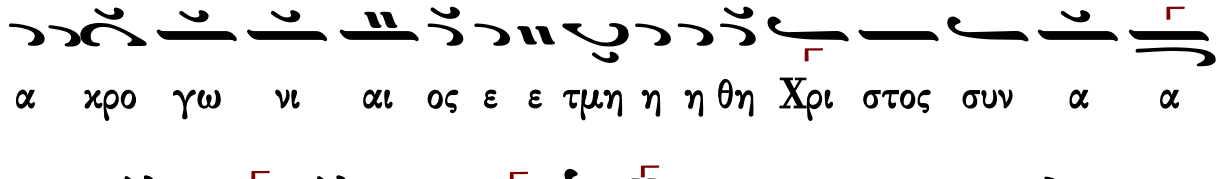
Ἀργὴ Ιωάννου Πρωτοψάλτου

Πέτρου Βυζαντίου
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βʹ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.63#

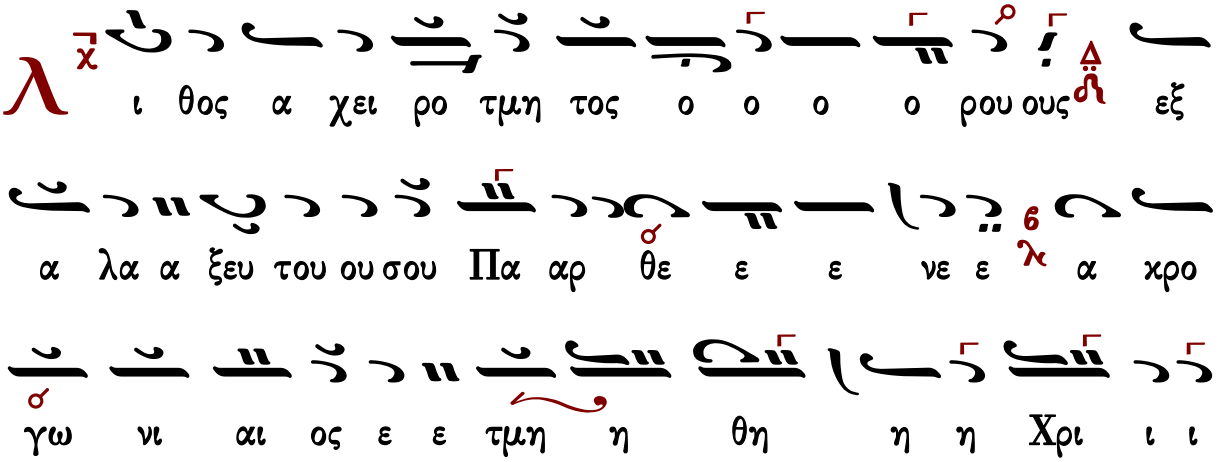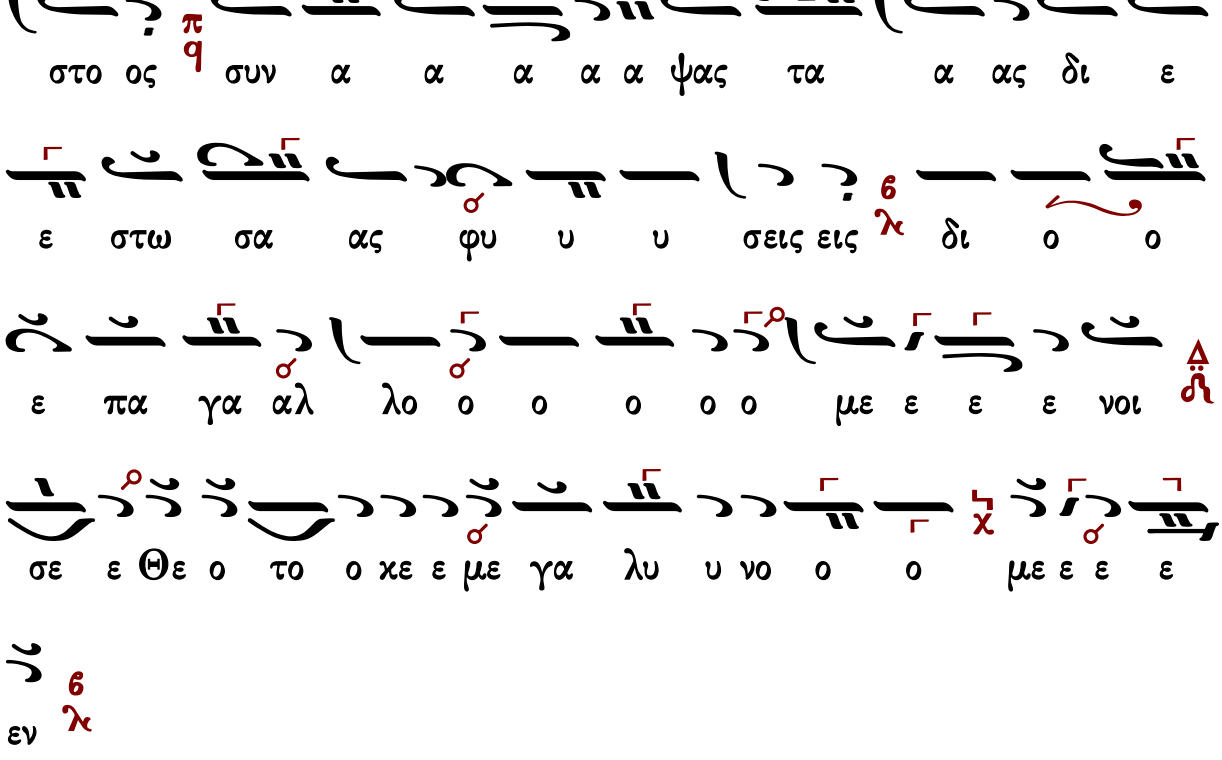

Ἀργὰ Πέτρου Βυζαντίου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παναγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β΄
2003 σ.97*

στο ος συν α α α α α ψας τα α ας δι ε
ε στω σα ας φυ υ υ σεις εις δι ο ο
ε πα γα αλ λο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
σε ε Θε ο το ο χε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε
εν

Εἰς ἑορτάς τῆς Θεοτόκου (ἐν Τριῳδίῳ)

Τῇ β΄, δ΄ καὶ ε΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν

Ἦχος δ΄

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ/παρθένῳ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ς Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι | Ἀργαὶ

Σύντομοι

Ἦχος δ΄ Βʊ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

Α νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε ται
πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι Μη
τρι και ο φθη σο μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων και
α σωγη θο μενος ταυ της τα θαυ μα τα

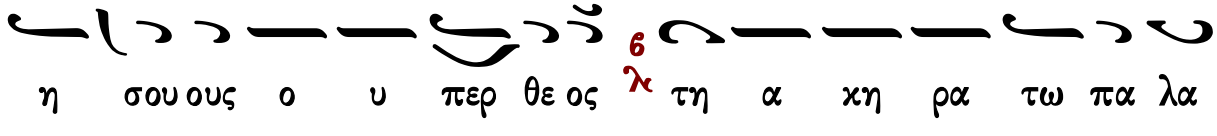
ᾠδὴ γ΄

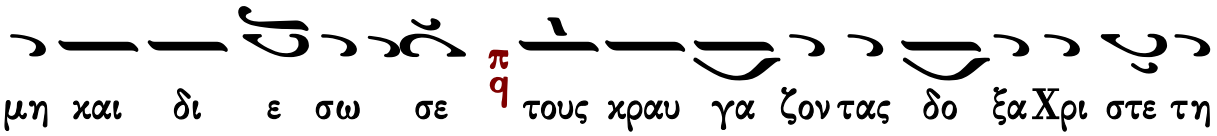
Τ ους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο κε η
ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ χρο τη σαν
τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη θει α
δο ξησου χορὸς α΄ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ᾠδὴ δ΄

Ο κα θη μενος εν δο ξη ε πι θρο νου Θε

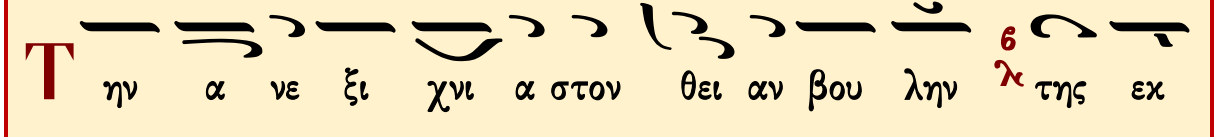

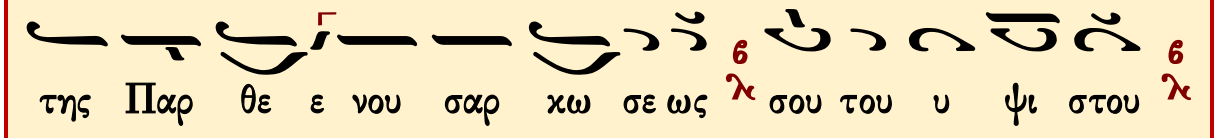

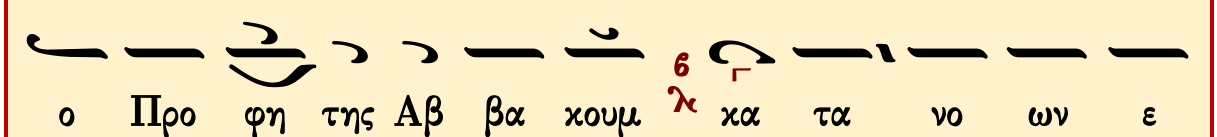

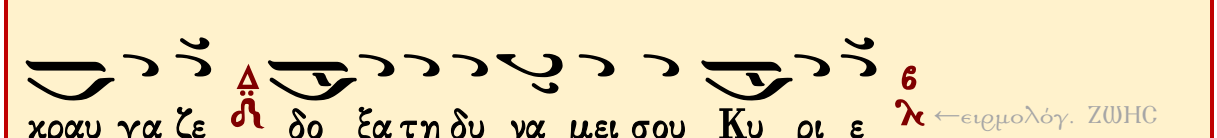
σ.331

ἑτέρα ᾠδὴ δ΄

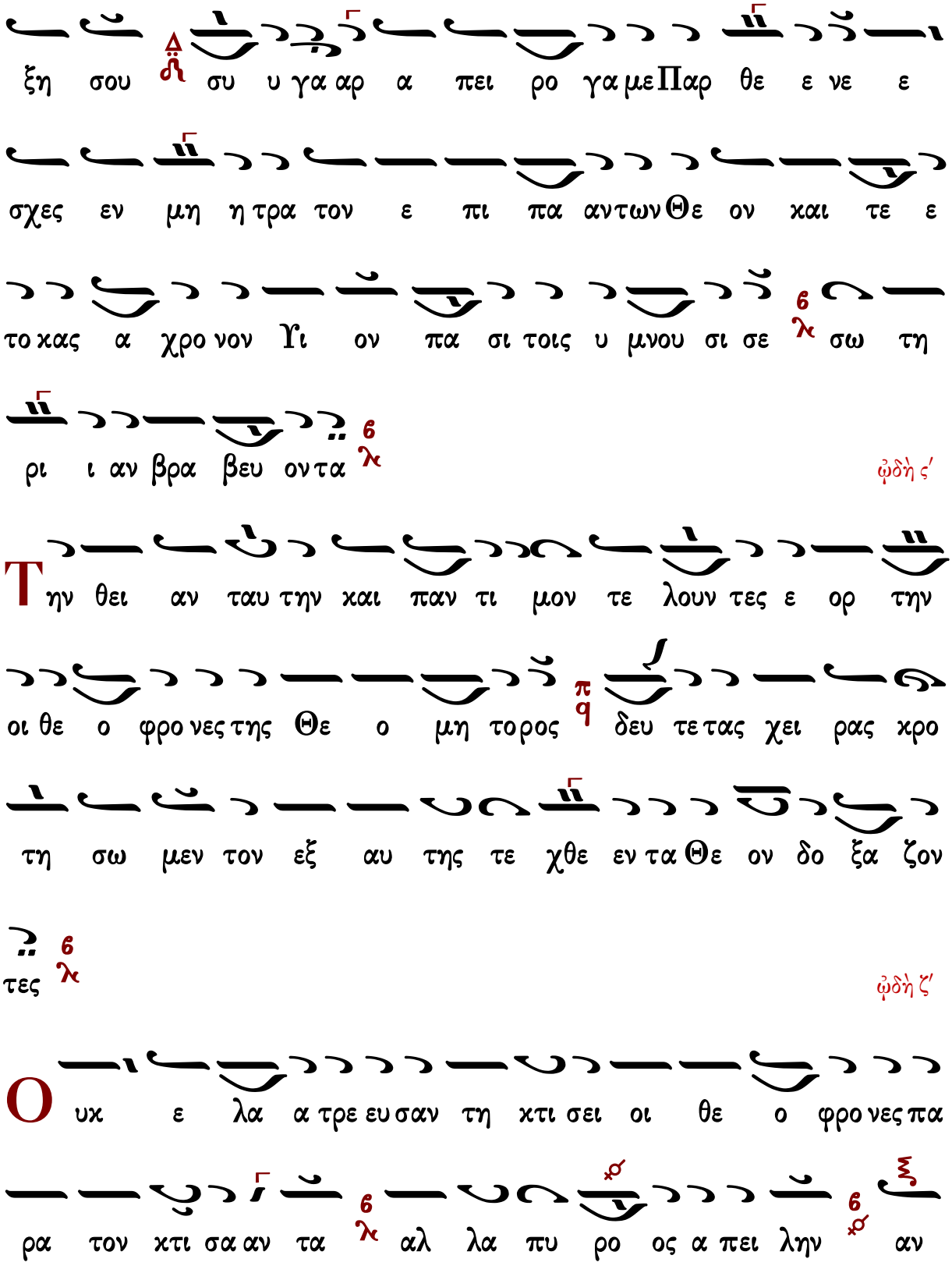

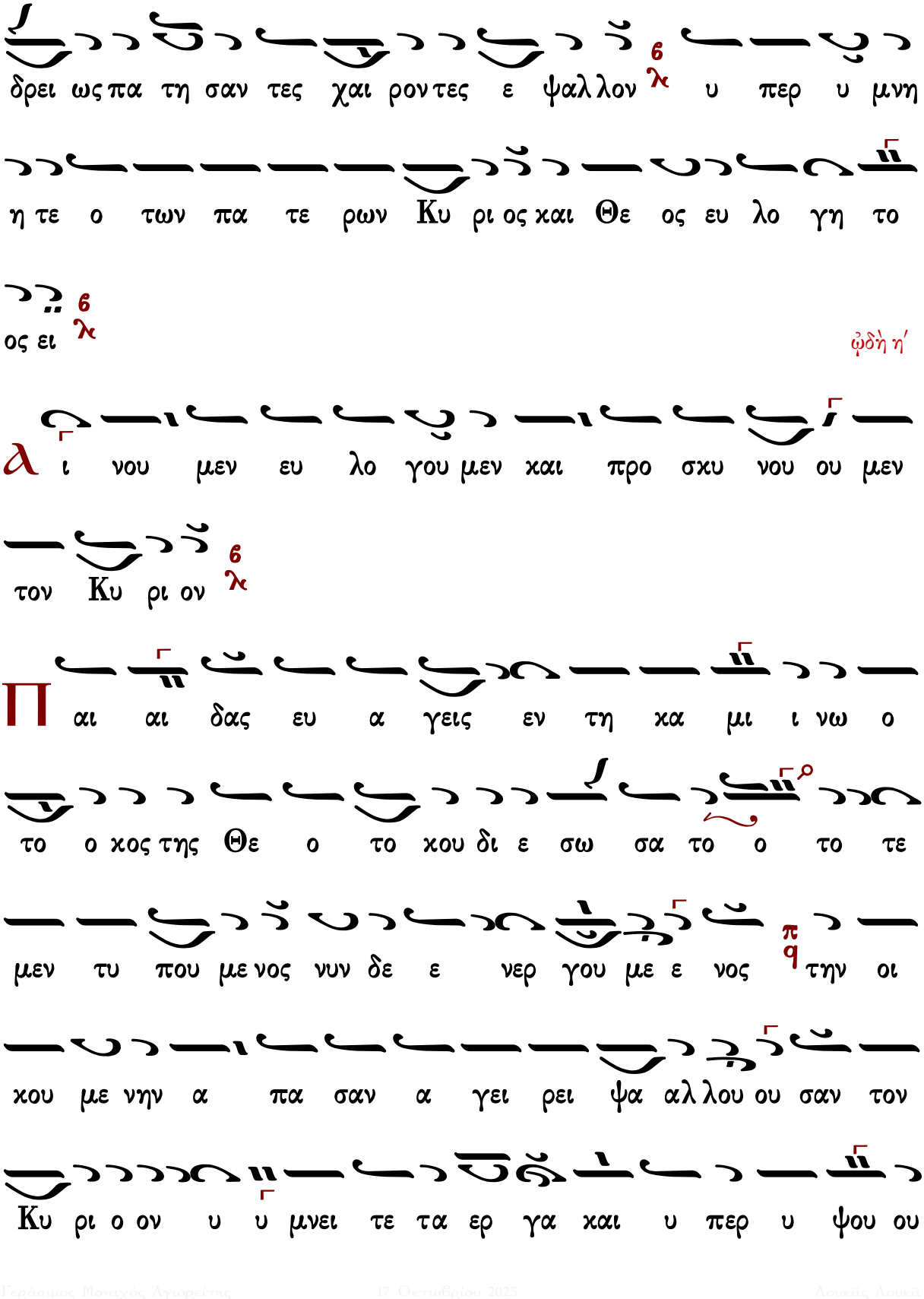

←ειρμολόγ. ΖΩΗC

ᾠδὴ ε΄

ξη σου σου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε
σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αντων Θε ον και τε ε
το χας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη
ρι ι αν βρα βευ ον τα
ᾠδὴ ς′
Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την
οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος δευ τε τας χει ρας χρο
τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον
τες
ᾠδὴ ζ′
Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα
ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ μνη
η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το
ος ει
ᾠδὴ η΄
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον
Παι αι δας ευ α γεις εν τη χα μι ι νω ο
το ο χος της Θε ο το χου δι ε σω σα το ο το τε
μεν τυ που με νος νυν δε ε νερ γου με ε νος την οι
χου με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λου σαν τον
Κυ ρι ο ον υ μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου

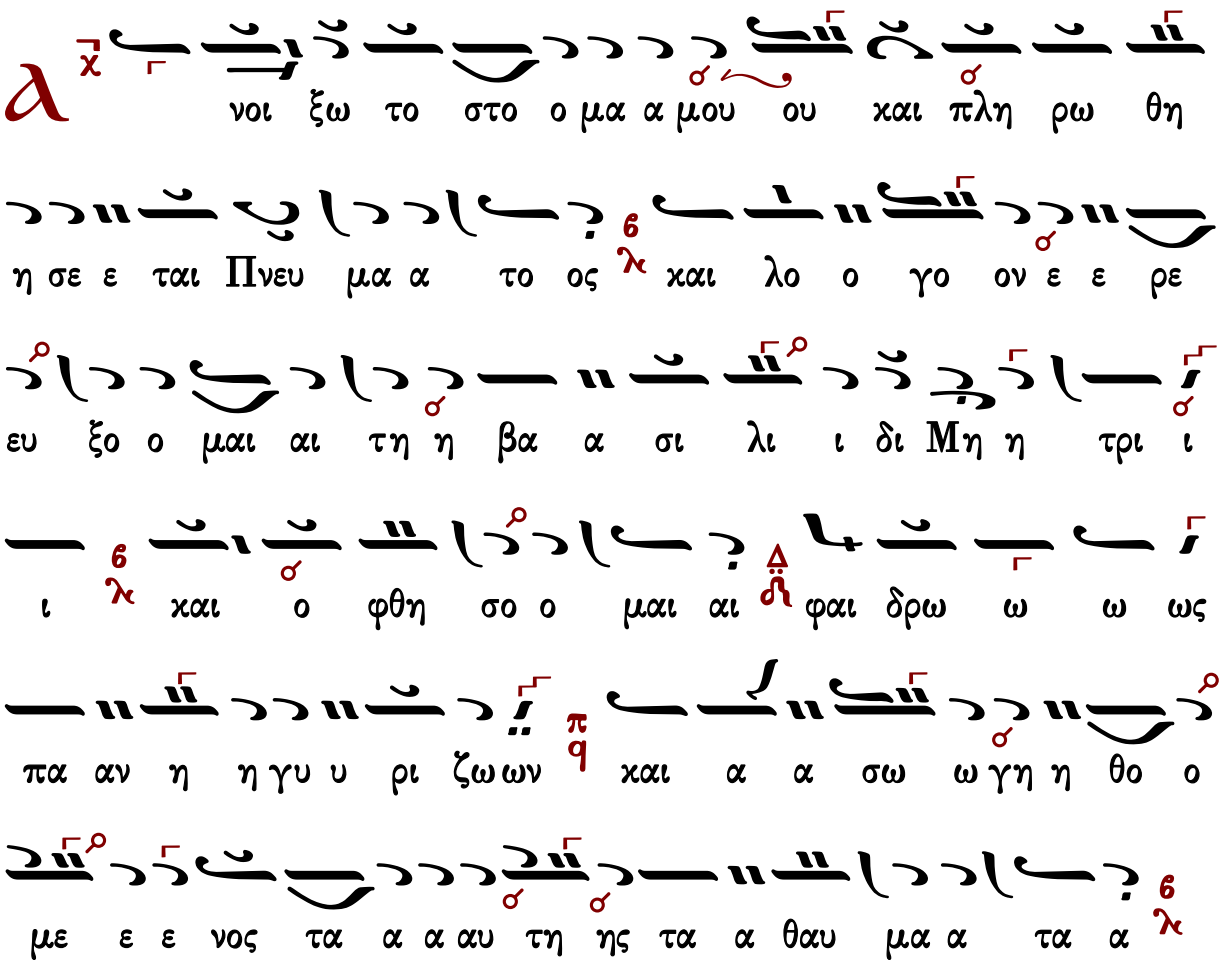
Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

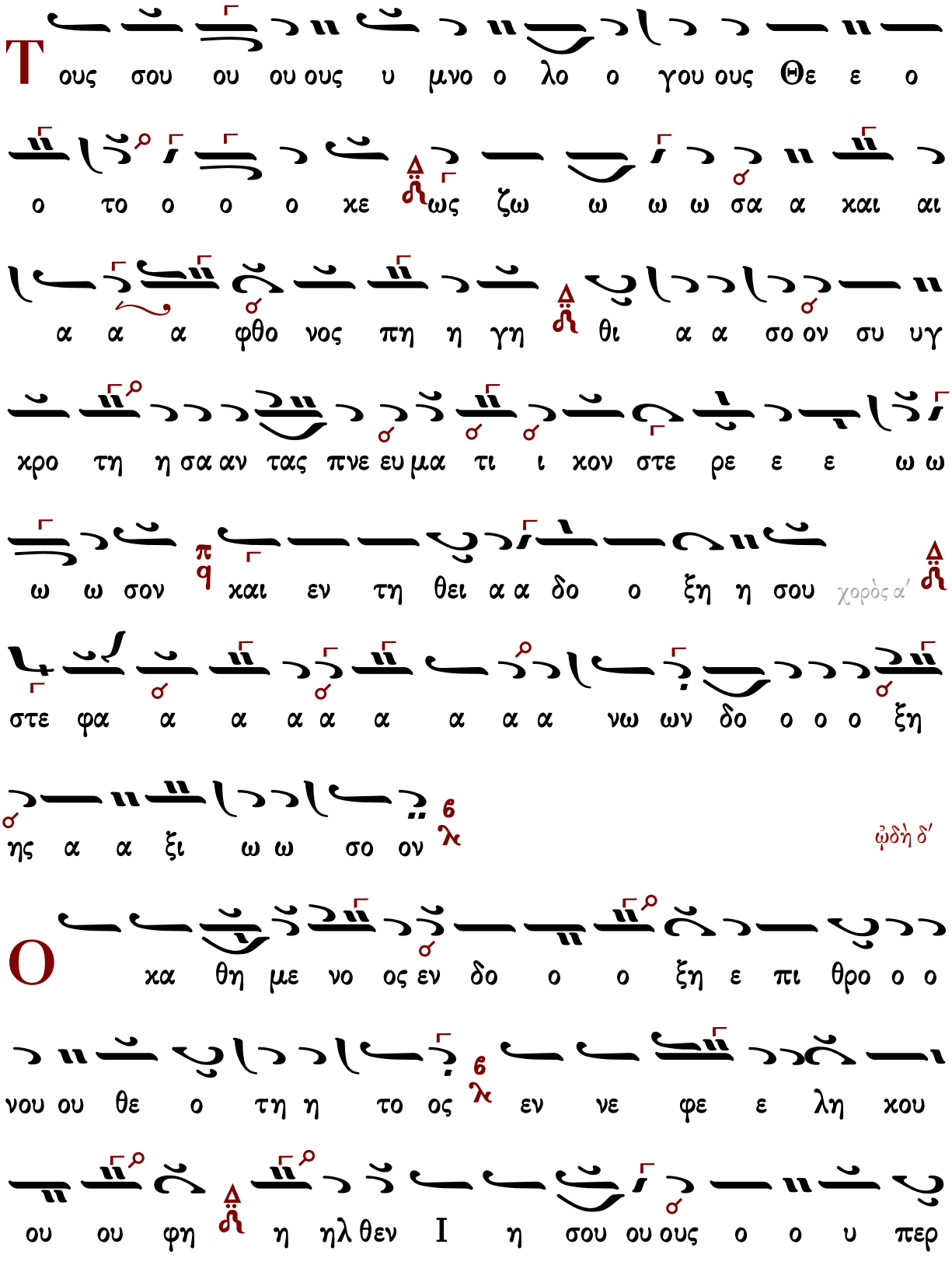
ᾠδὴ α΄

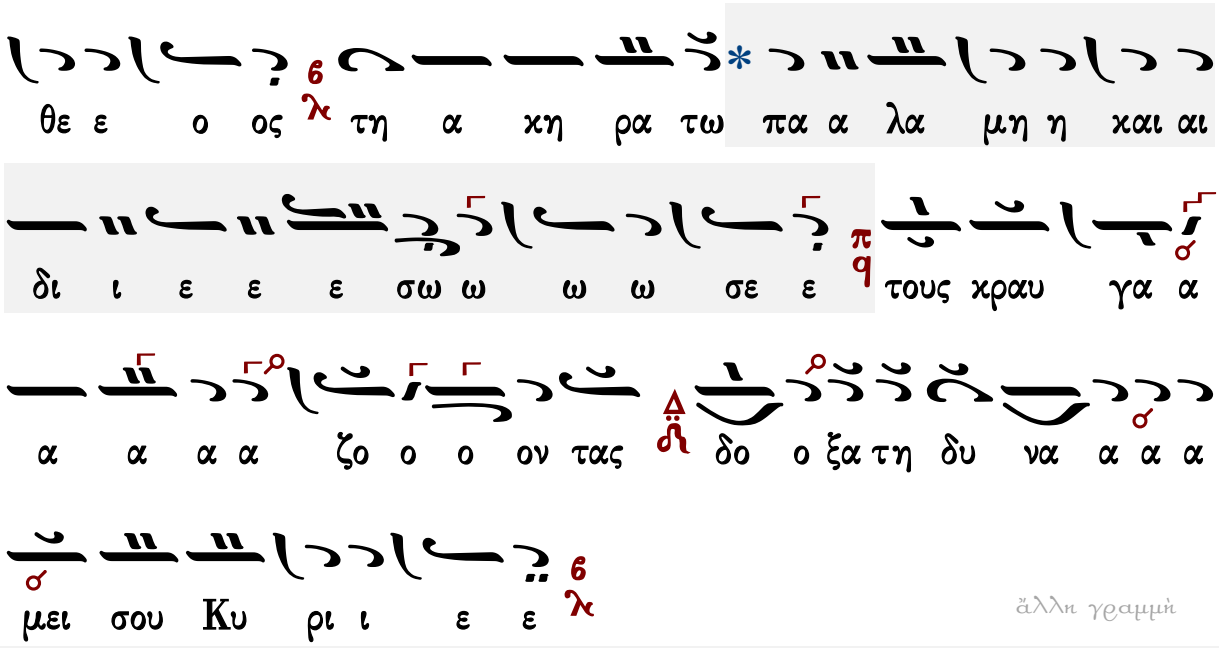
Ἦχος Βʹ

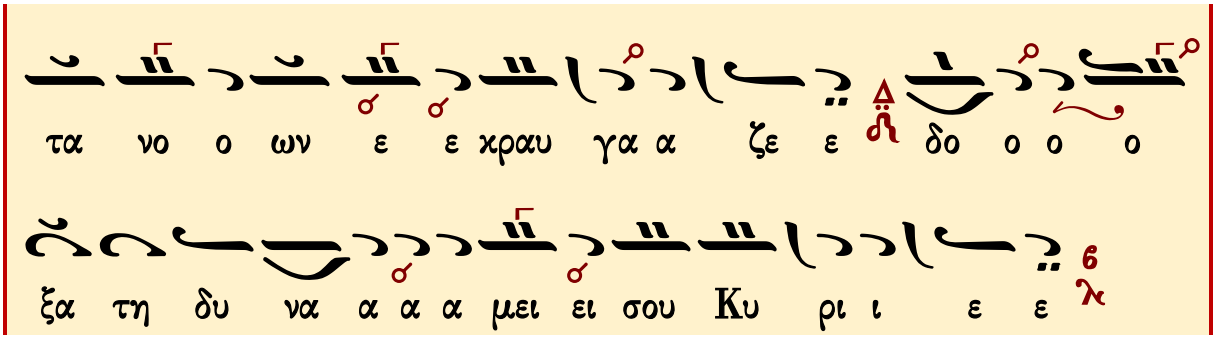
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
2003 σ.112*
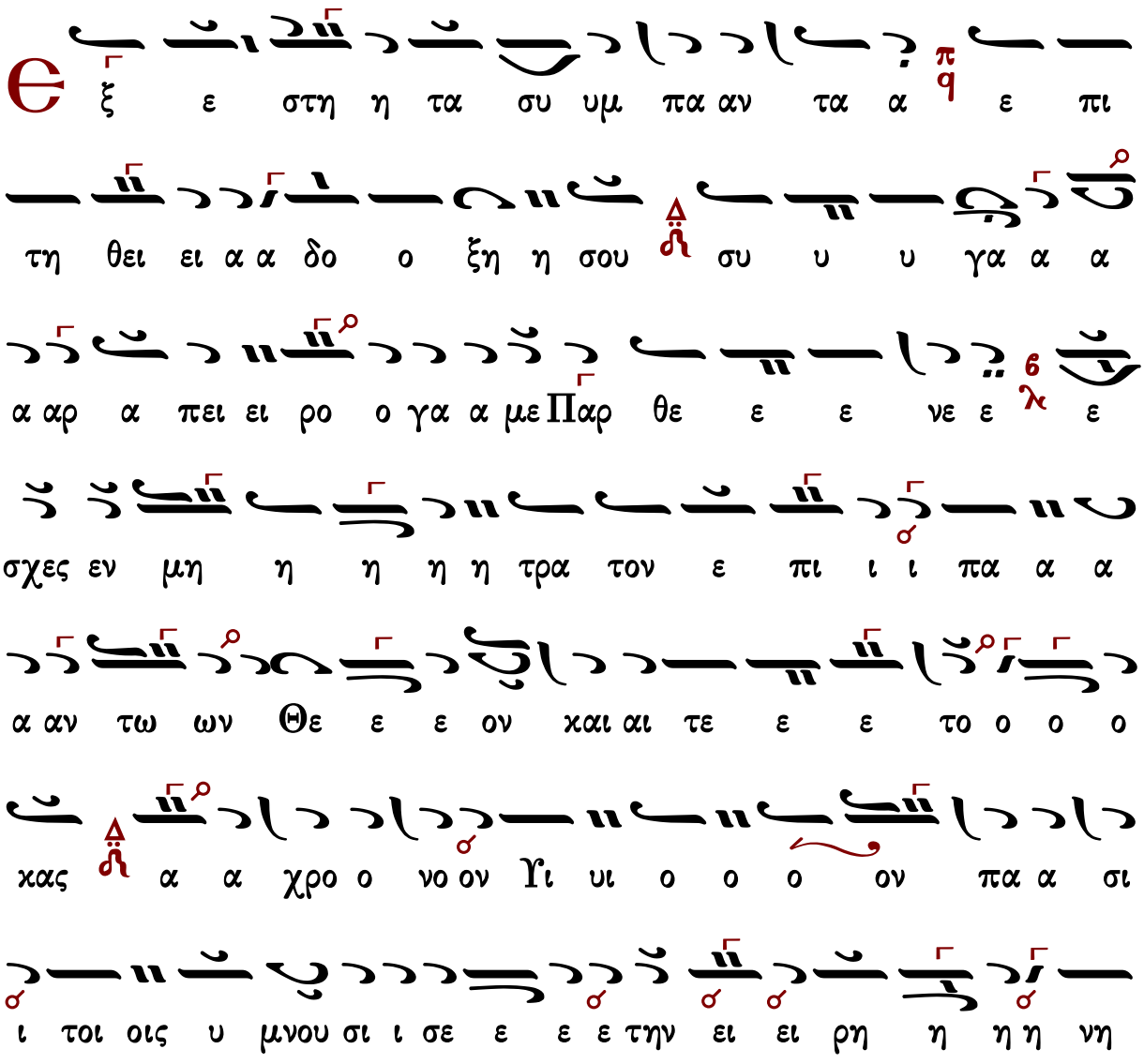

ᾠδὴ γ΄

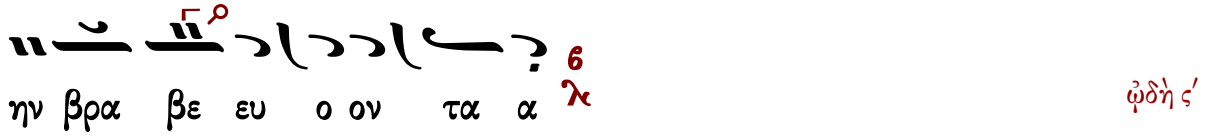

Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο
ο το ο ο ο χε ωςζω ω ω ω σα α χαι αι
α α α φθο νος πη η γη θι α α σο ον συ υγ
χρο τη η σα αν τας πνε ευ μα τι ι χον στε ρε ε ε ω ω
ω ω σον χαι εν τη θει α α δο ο ξη η σου χορὸς α΄
στε φα α α α α α α α νω ων δο ο ο ξη
ης α α ξι ω ω σο ον
ᾠδὴ δ΄
Ο κα θη με νο ος εν δο ο ο ξη ε πι θρο ο ο
νου ου θε ο τη η το ος εν νε φε ε λη κου
ου ου φη η ηλ θεν Ι η σου ου ους ο ο υ περ

θε ε ο ος τη α κη ρα τω πα α λα μη η και αι
δι ι ε ε ε σω ω ω ω σε ε τους κραυ γα α
α α α α ζο ο ο ον τας δο ο ξα τη δυ να α α α
μει σου Κυ ρι ι ε ε
ἄλλη γραμμή
πα α λα μη η και δι ε ε σω ω ω ω σε ε
ἑτέρα ᾠδὴ δ΄
Τ ην α νε ξι ι χνι ι α στο ον θει ει α αν
βου ου λη η ην της εκ της Παρ θε νου σα αρ κω ω
ω σε ε ε ε ε ω ω ως σου του ου Υ υ
ψι στου ου ο προ φη η της Αβ βα α κουμ κα

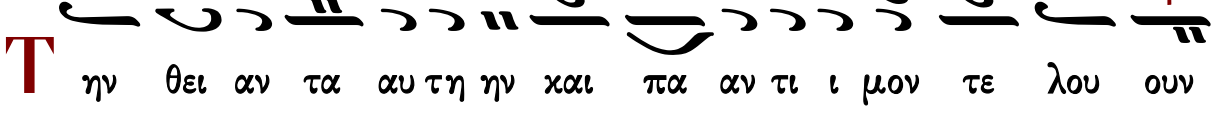

τα νο ο ων ε ε χραυ γα α ζε ε δο ο ο ο
ξα τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι ε ε

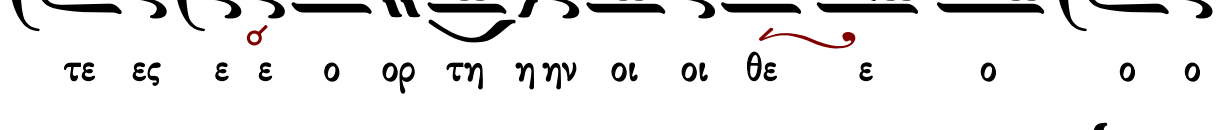
ᾠδὴ ε΄

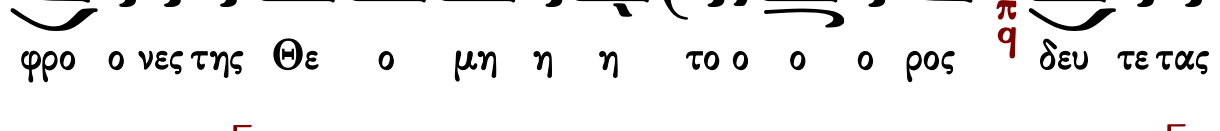

ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α ε πι
τη θει ει α α δο ο ξη η σου συ υ υ γα α α
α αρ α πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε ε
σχες εν μη η η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α
α αν τω ων Θε ε ε ον χαι αι τε ε ε το ο ο ο
χας α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ο ον πα α σι
ι τοι οις υ μνου σι ι σε ε ε ε την ει ει ρη η η η νη

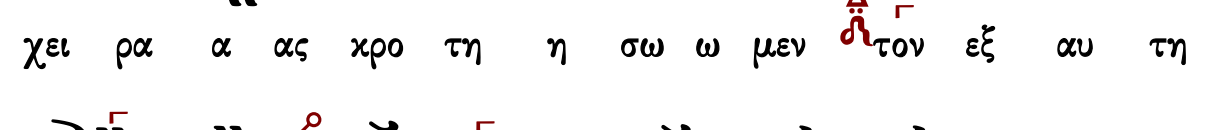

ην βρα βε ευ ο ον τα α

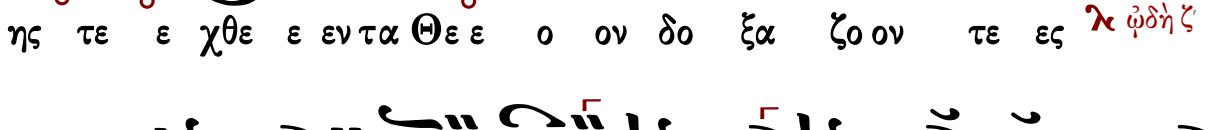
ᾠδὴ ς΄

Την θει αν τα αυ τη ην χαι πα αν τι ι μον τε λου ουν

τε ες ε ε ο ορ τη ηην οι οι θε ε ο ο ο

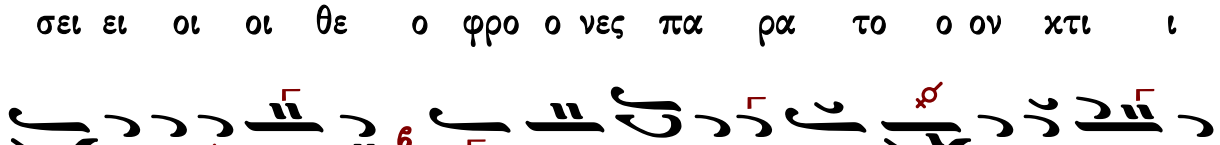

φρο ο νες της Θε ο μη η η το ο ο ο ρος δευ τε τας

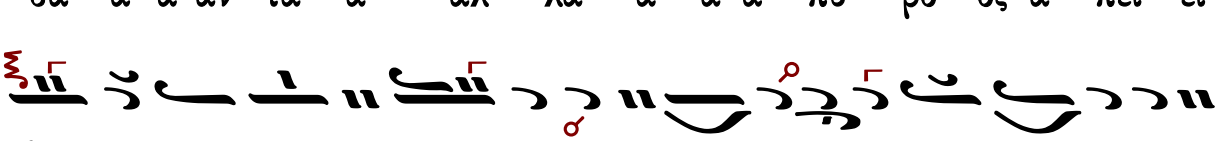

χει ρα α ας χρο τη η σω ω μεν τον εξ αυ τη

ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον δο ξα ζο ον τε ες

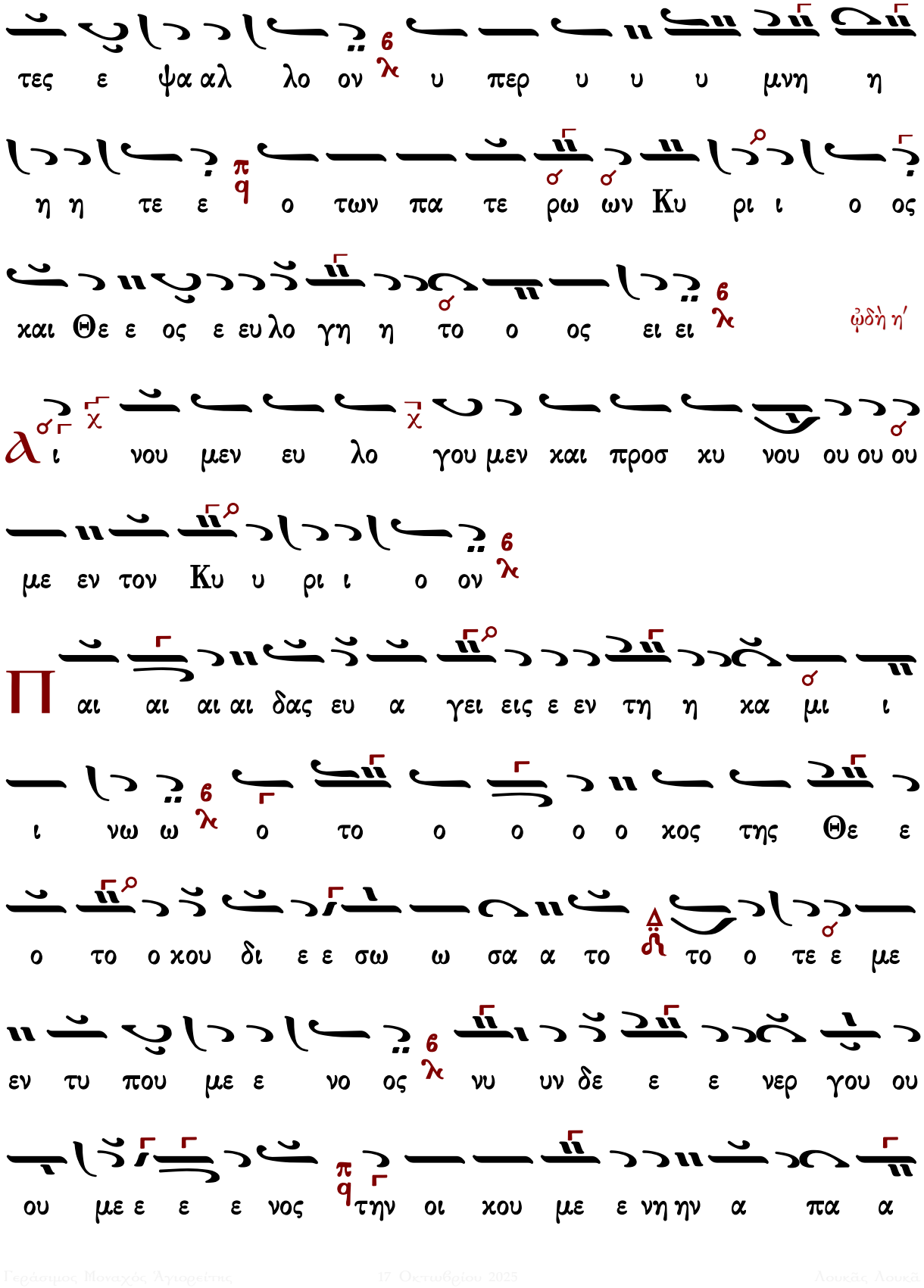
ᾠδὴ ζ΄

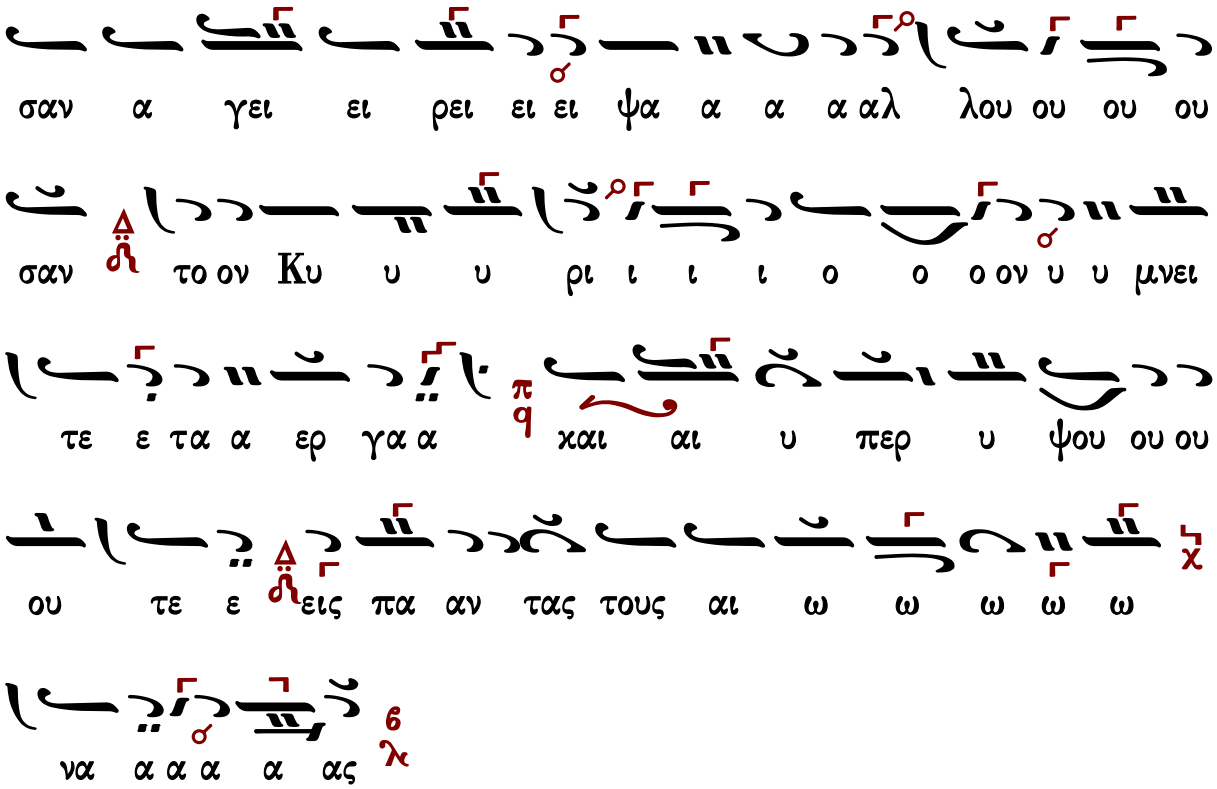

Ουκ ε λα α α τρε ε ε ευ σαν τη χτι ι

σει ει οι οι θε ο φρο ο νες πα ρα το ο ον χτι ι

σα α α αν τα α αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει

λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

τες ε ψα αλ λο ον υ περ υ υ υ μνη η
η η τε ε ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος
και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει
ᾠδὴ η′
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου
με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον
Παι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η χα μι ι
ι νω ω ο το ο ο ο ο χος της Θε ε
ο το ο χου δι ε ε σω ω σα α το το ο τε ε με
εν τυ που με ε νο ος νυ υν δε ε ε νερ γου ου
ου με ε ε ε νος την οι χου με ε νη ην α πα α

Τιμιωτέρα ἦχος δ΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 — ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς

πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Θρασυβούλου Στανίτσα	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 — Ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

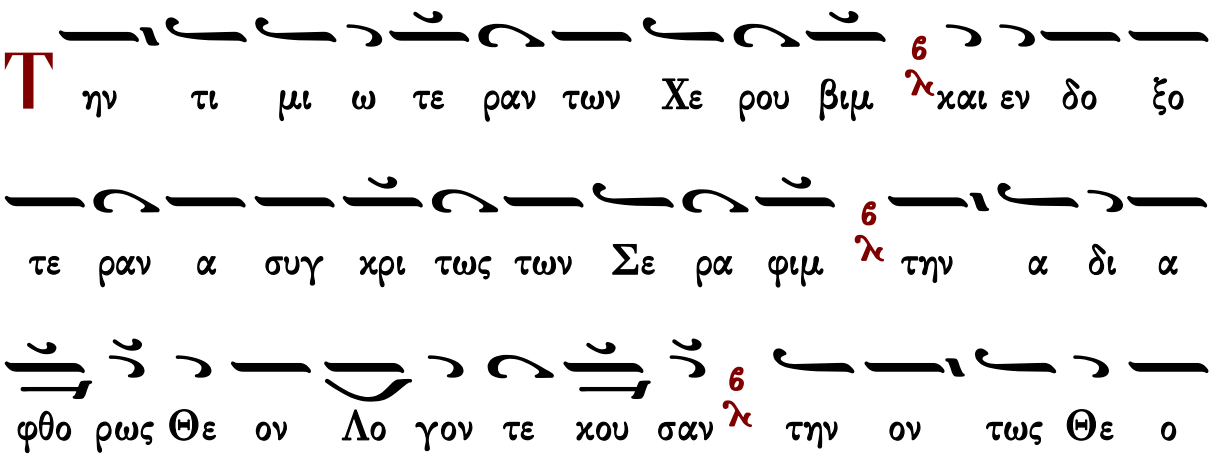
∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος δ΄ Βου — Πανδέκτη Ὀρθρος 1850 σ.502#

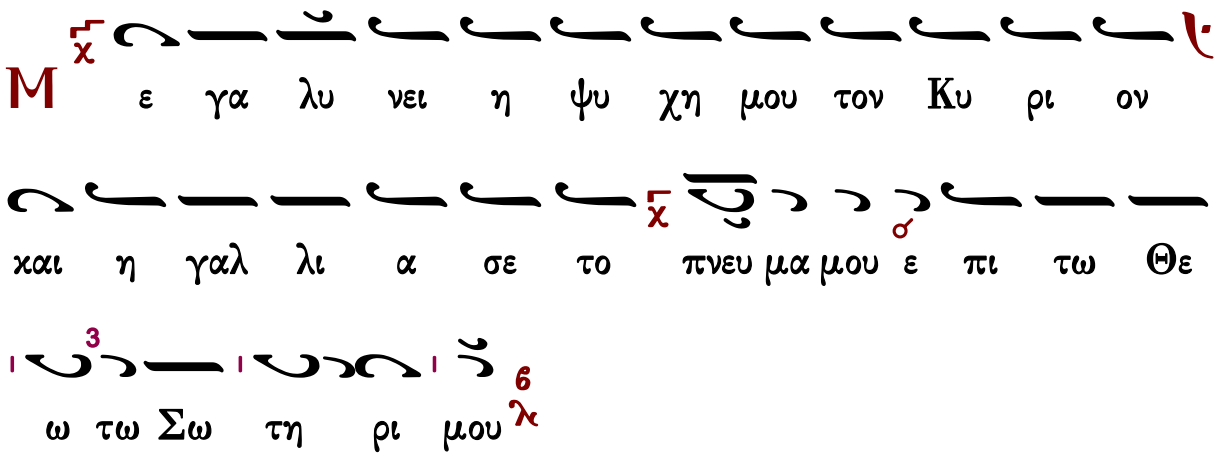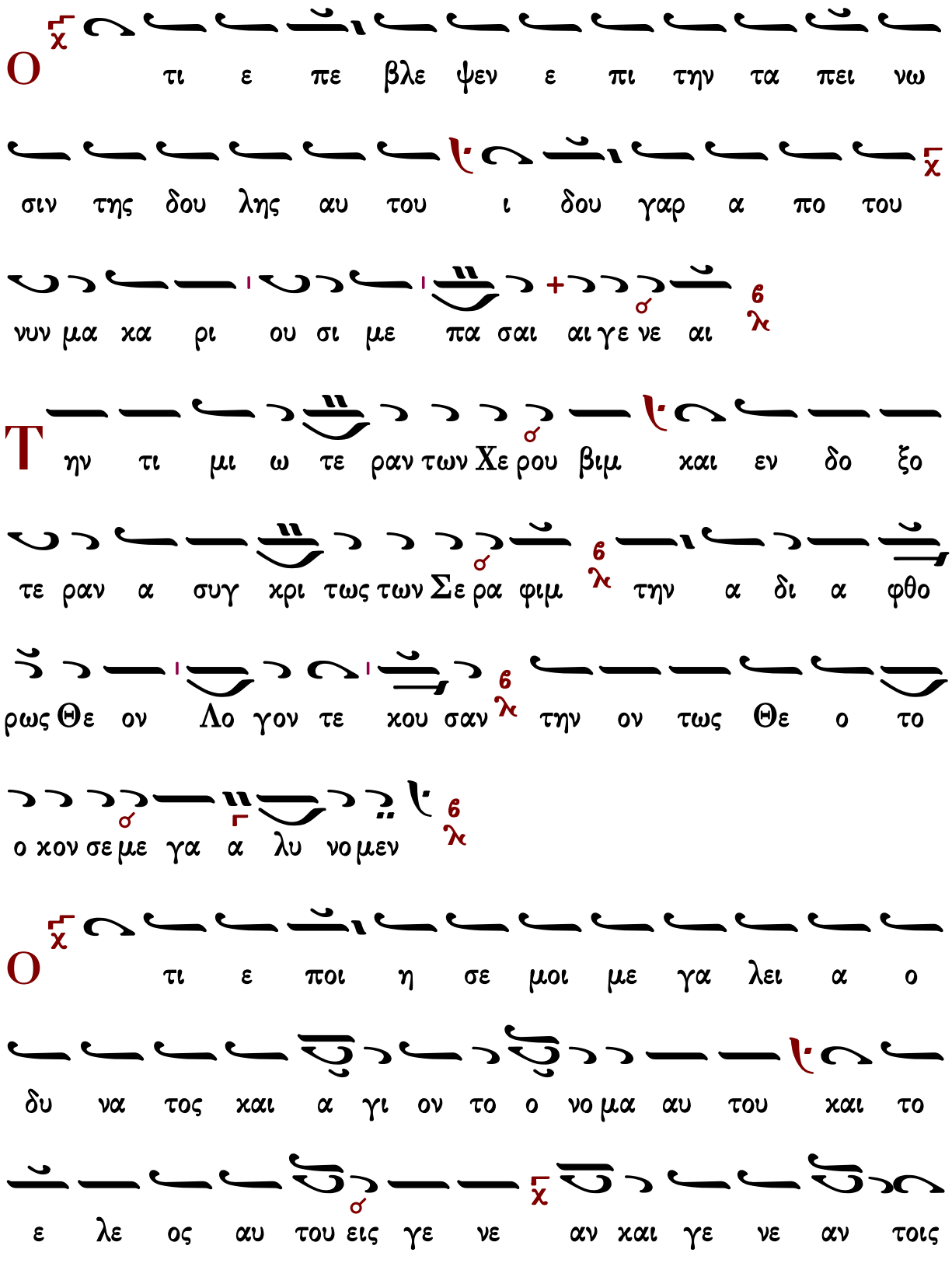

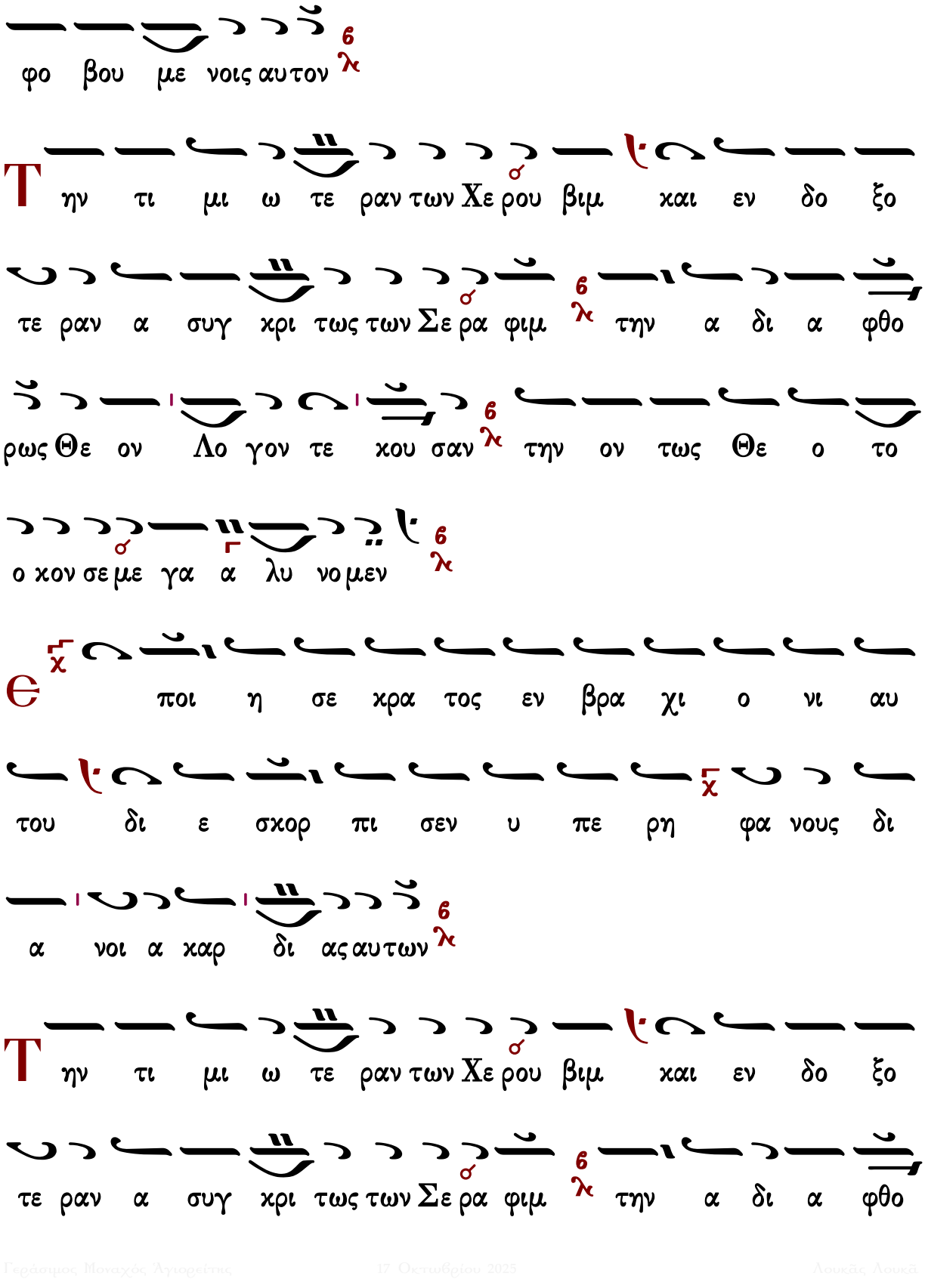
Θρασυβούλου Στανίτσα

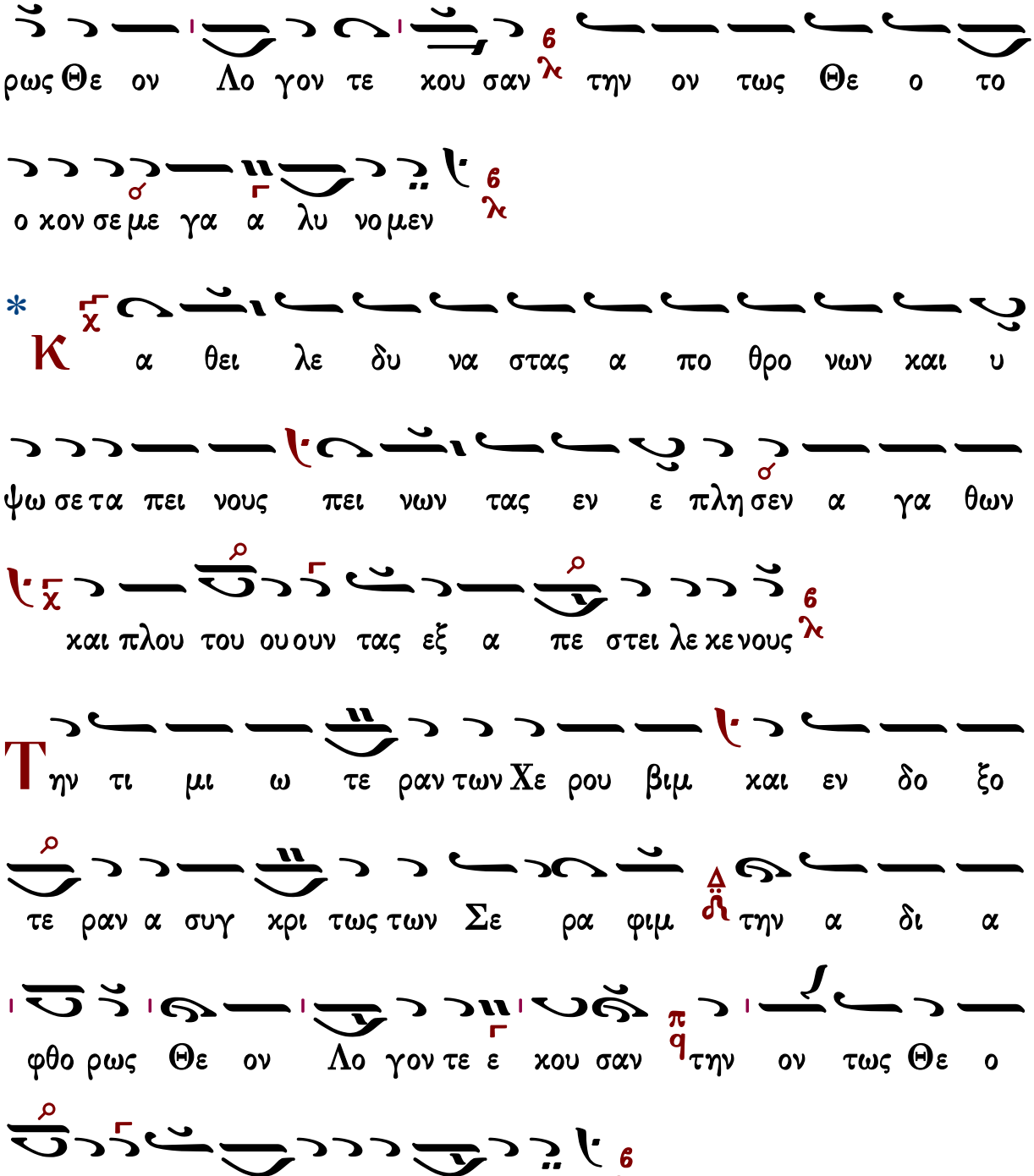

Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2013*

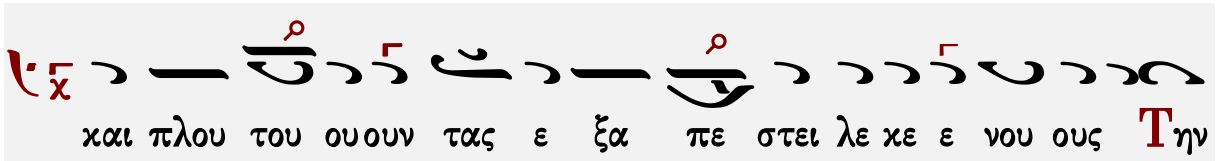

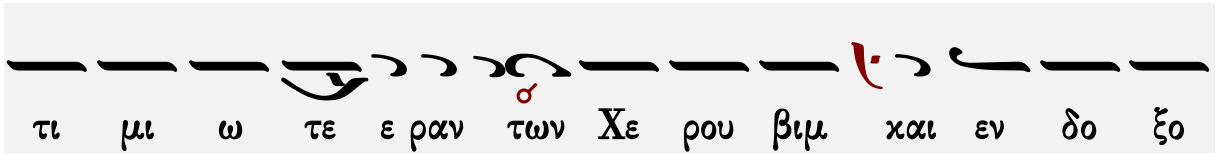

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του
νυν μα χα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το
ο χον σε με γα α λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το
ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις

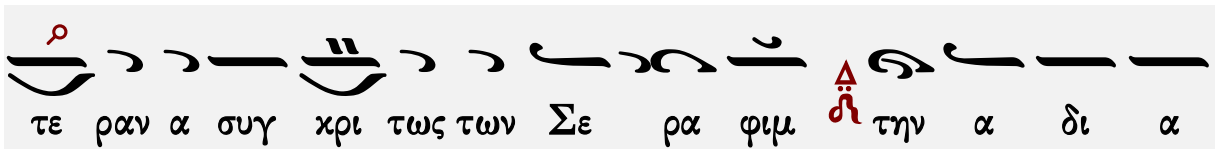

φο βου με νοις αυτον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το
ο χον σε με γα α λυ νο μεν
Θ ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι
α νοι α καρ δι ας αυτων
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το
ο χον σε με γα α λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων
και πλου του ου ουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε χου σαν την ον τως Θε ο
το ο ο χον σε ε μεγα λυ νο μεν
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ

ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων

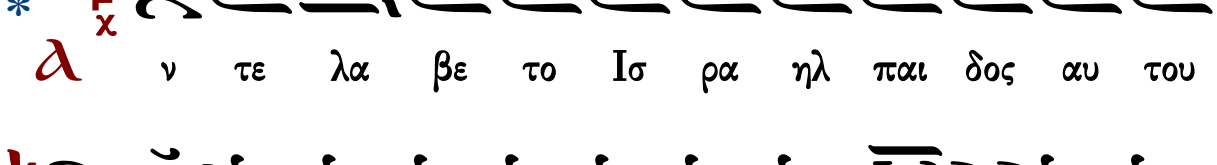

και πλου του ου ουν τας ε ξα πε στει λε κε ε νου ους Την

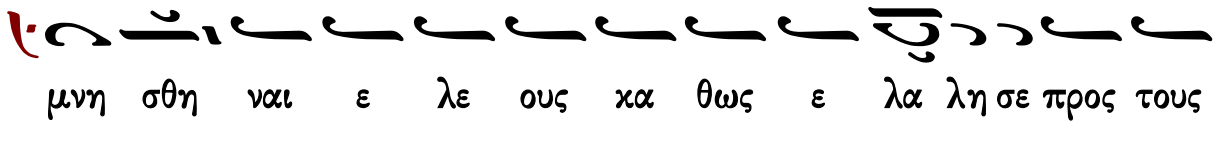

τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

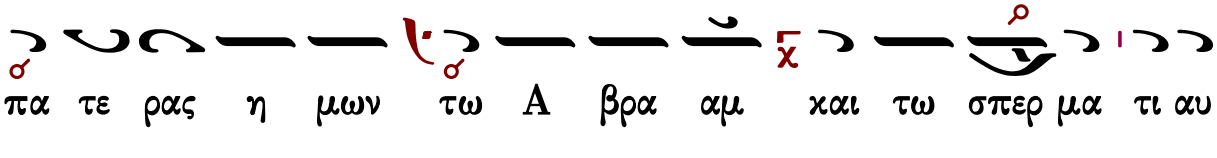

τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε κου σαν τη ν ον τως Θε ο

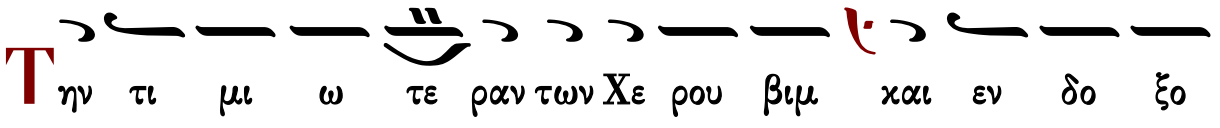

το ο ο κον σε ε μεγα λυ νο μεν

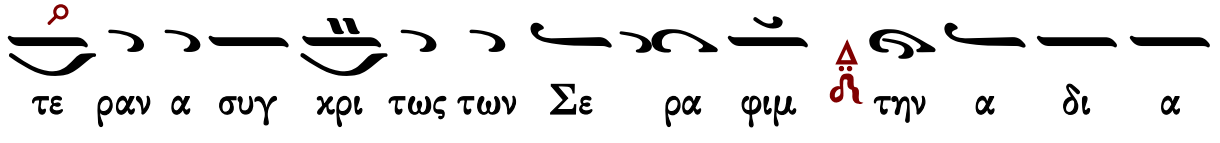

ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους

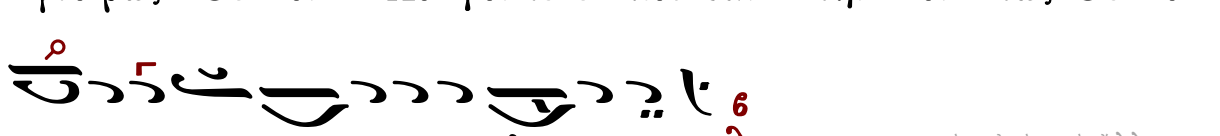

πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω νος

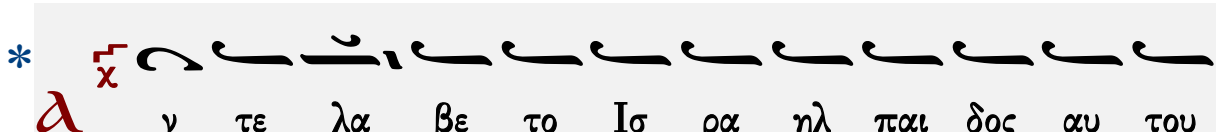

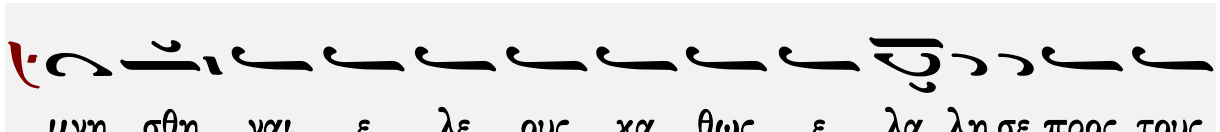

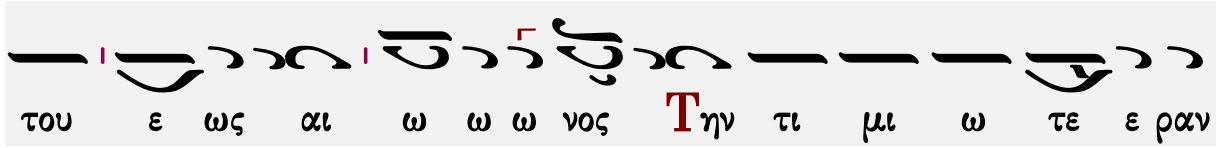

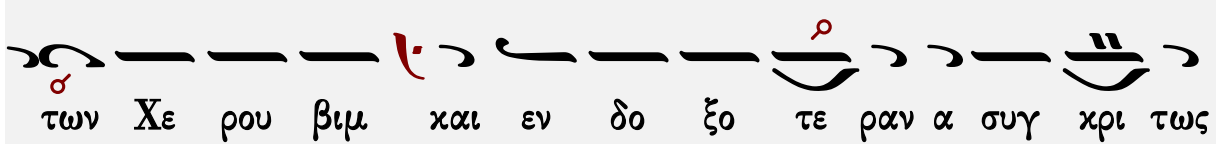
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως

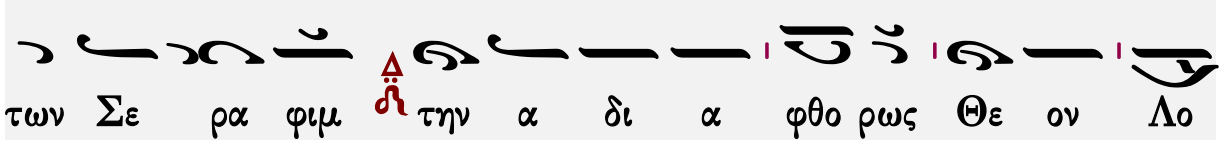

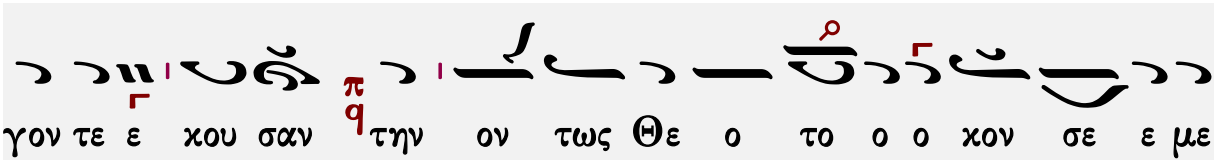

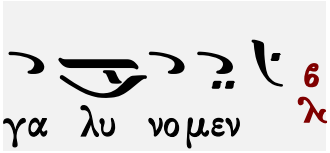

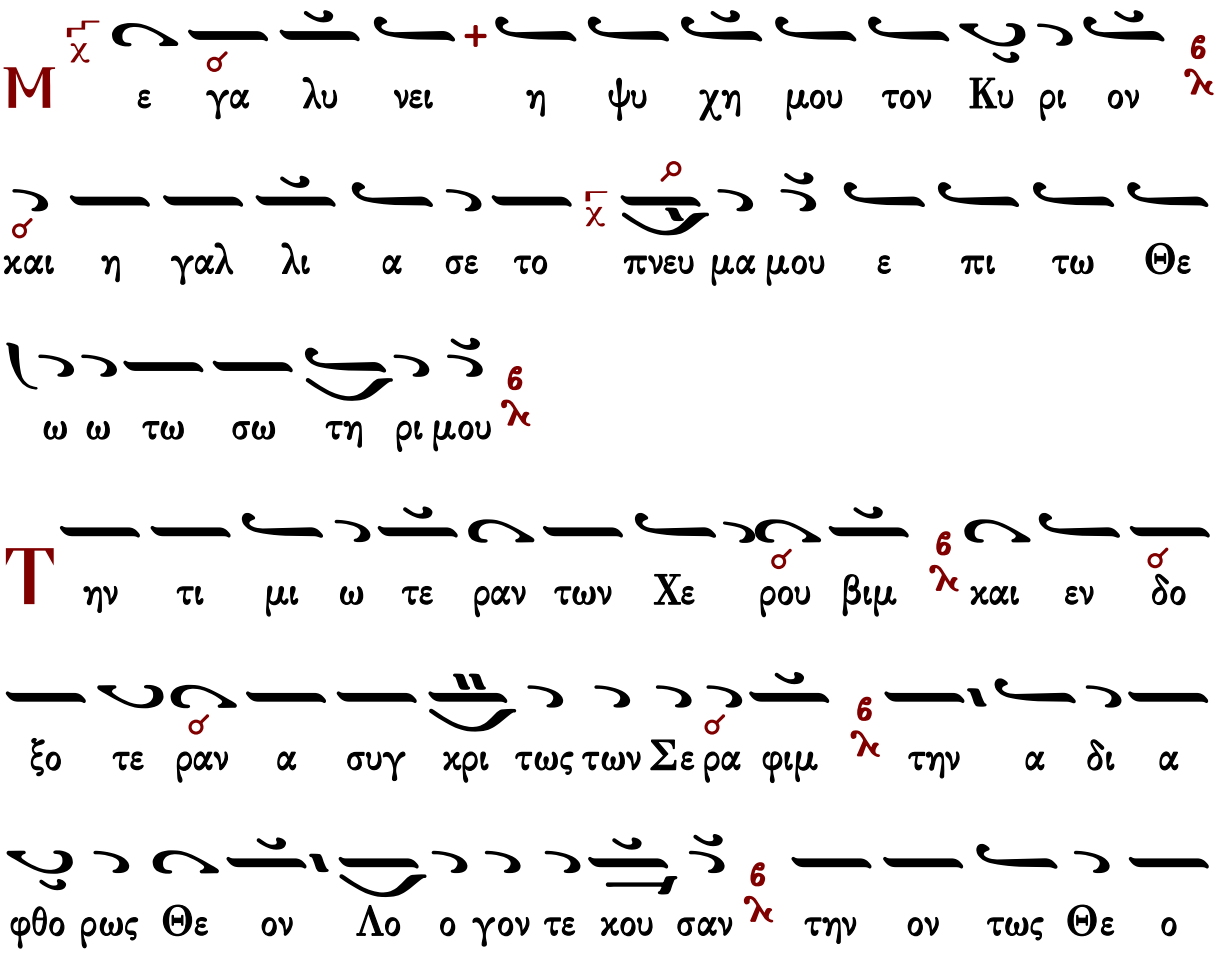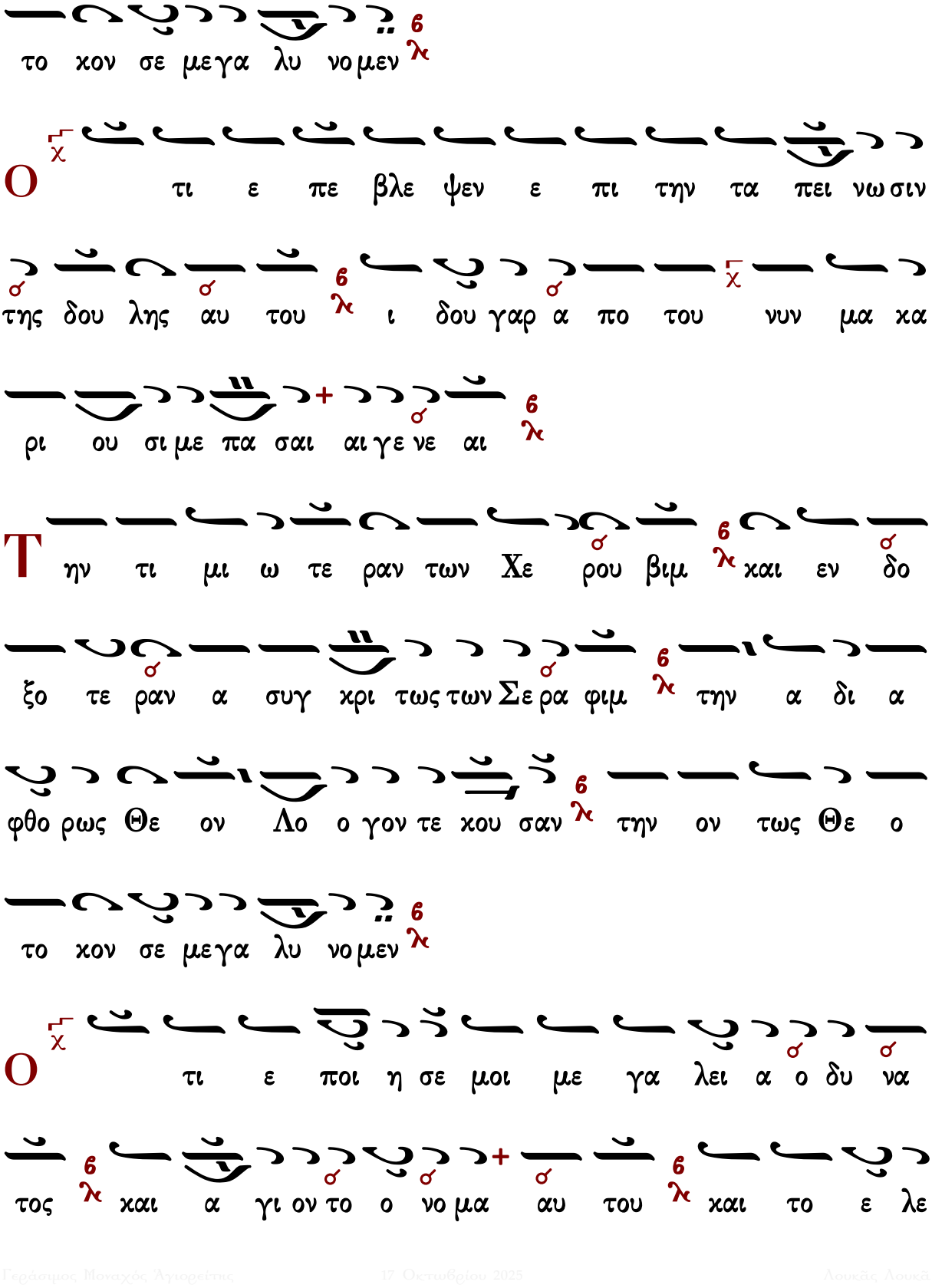

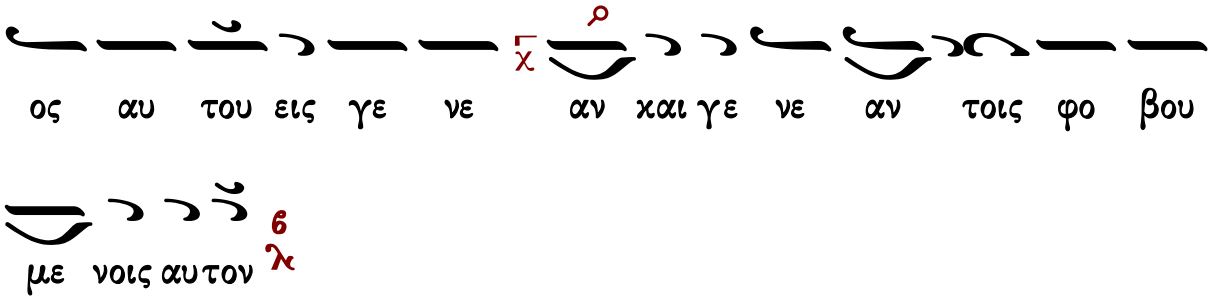
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

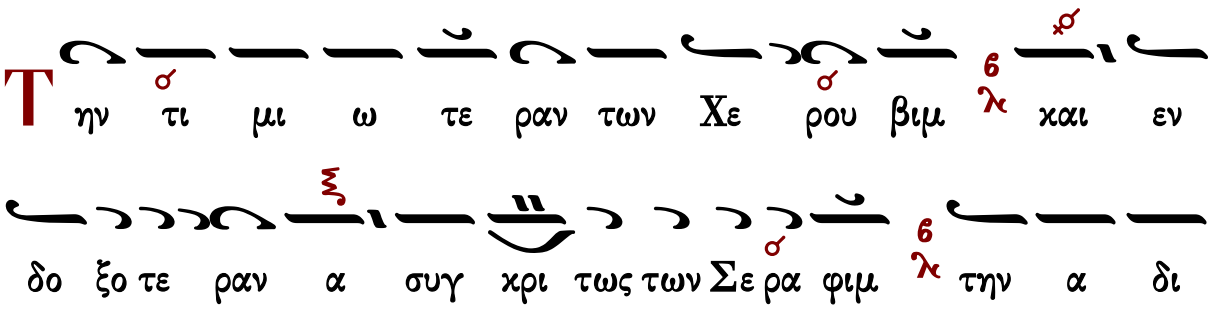
Ἦχος Βϐ

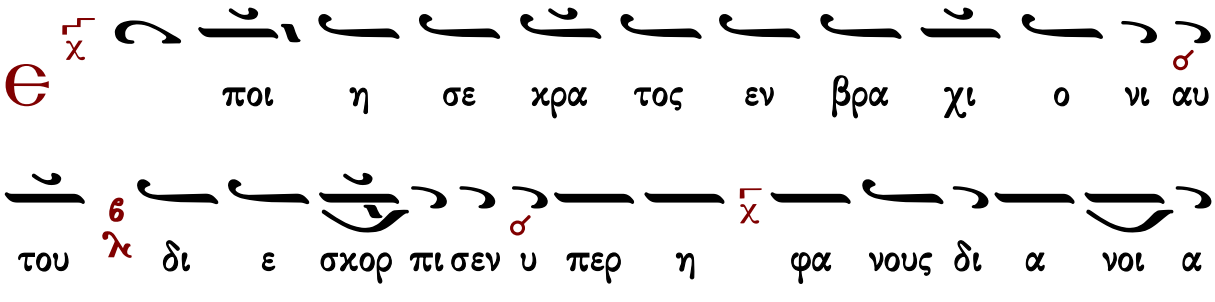
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

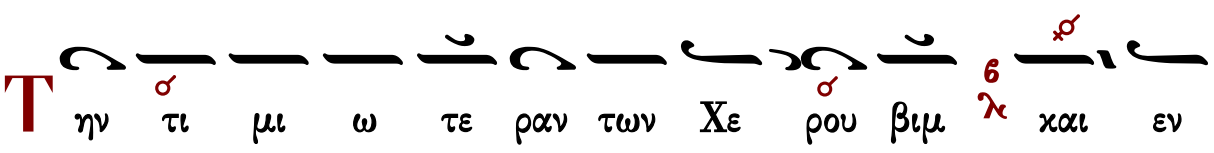

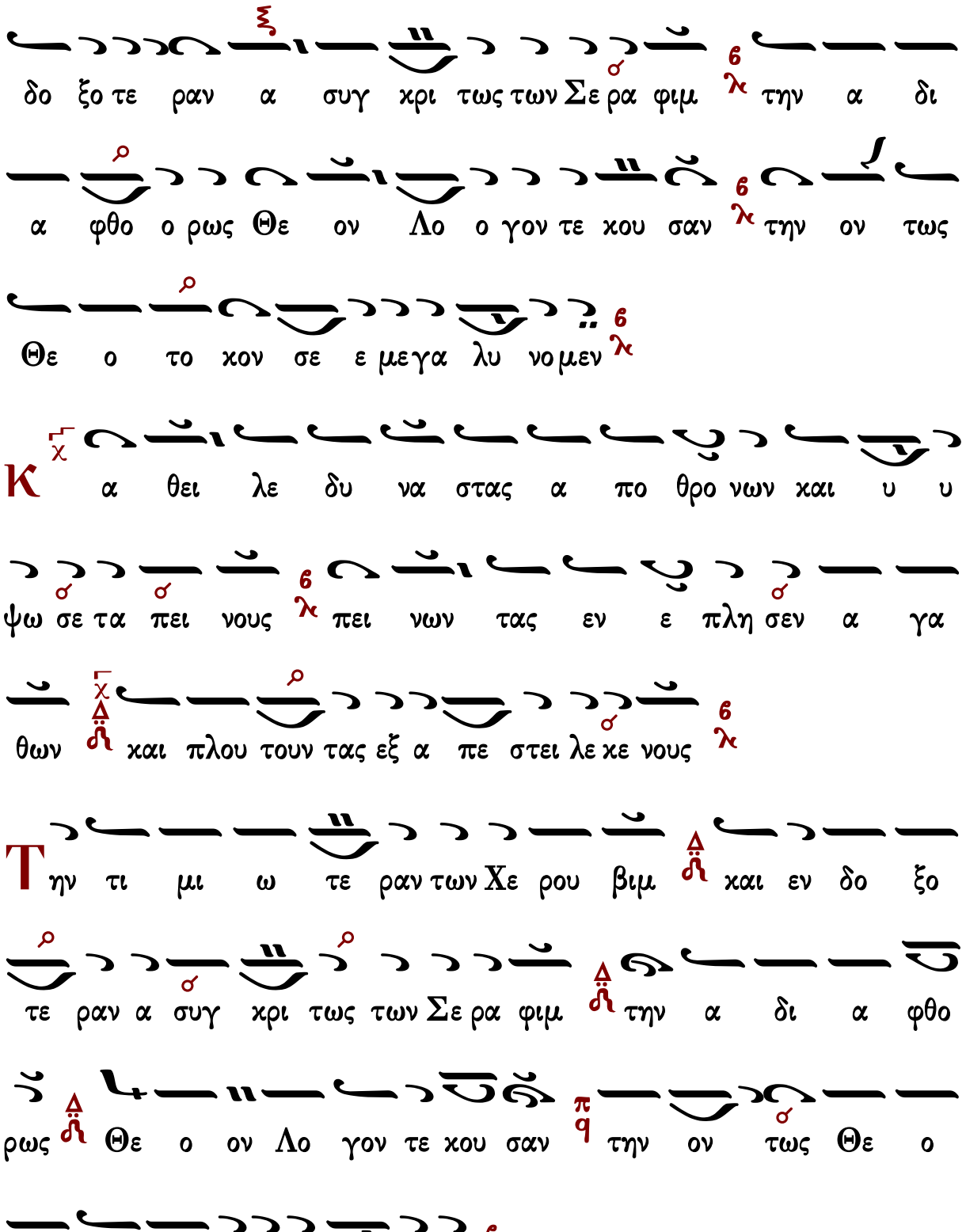

το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε

ος αυ του εις γε νε αν χαι γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Θ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
χαρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε μεγα λυ νο μεν

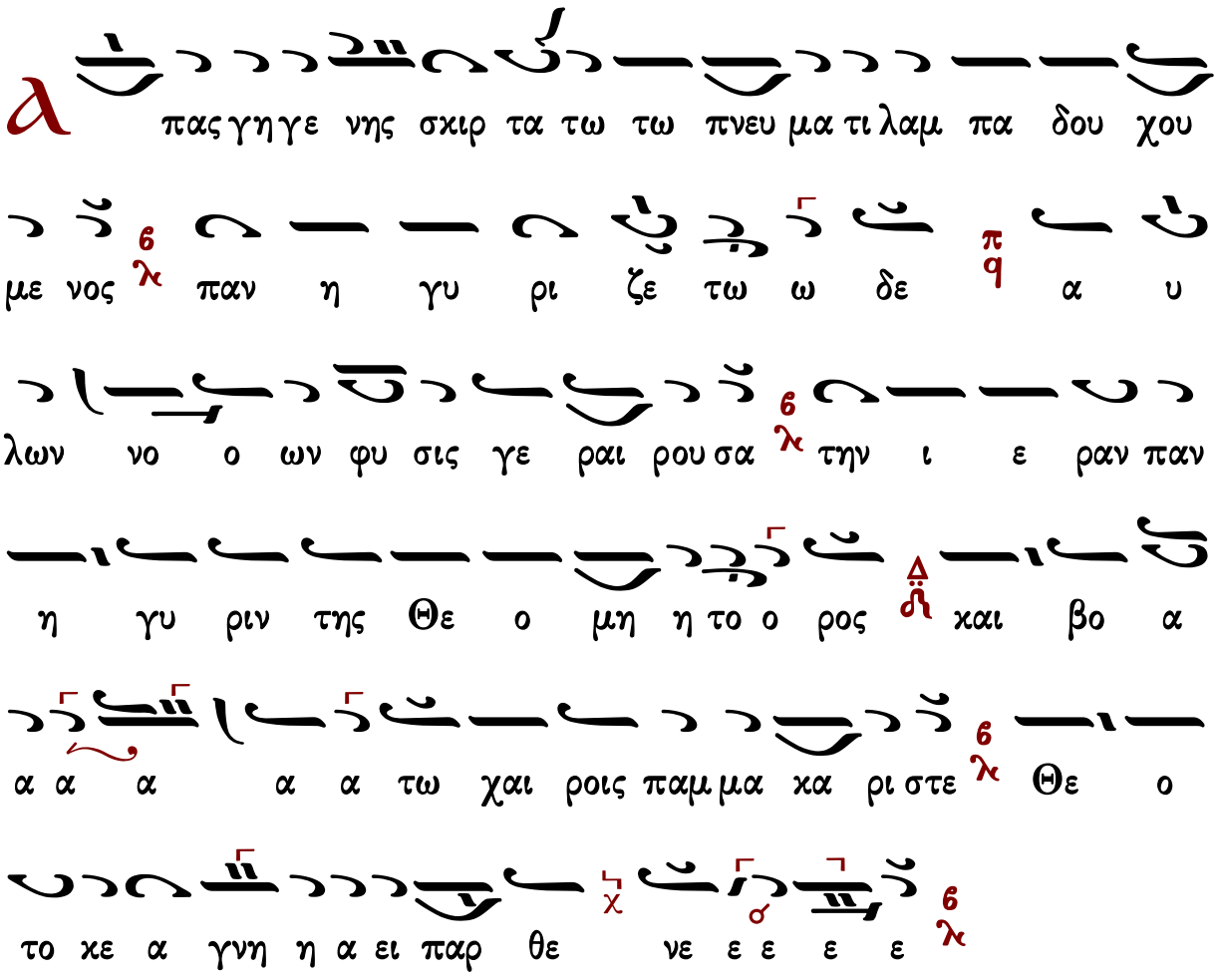
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος δ΄

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

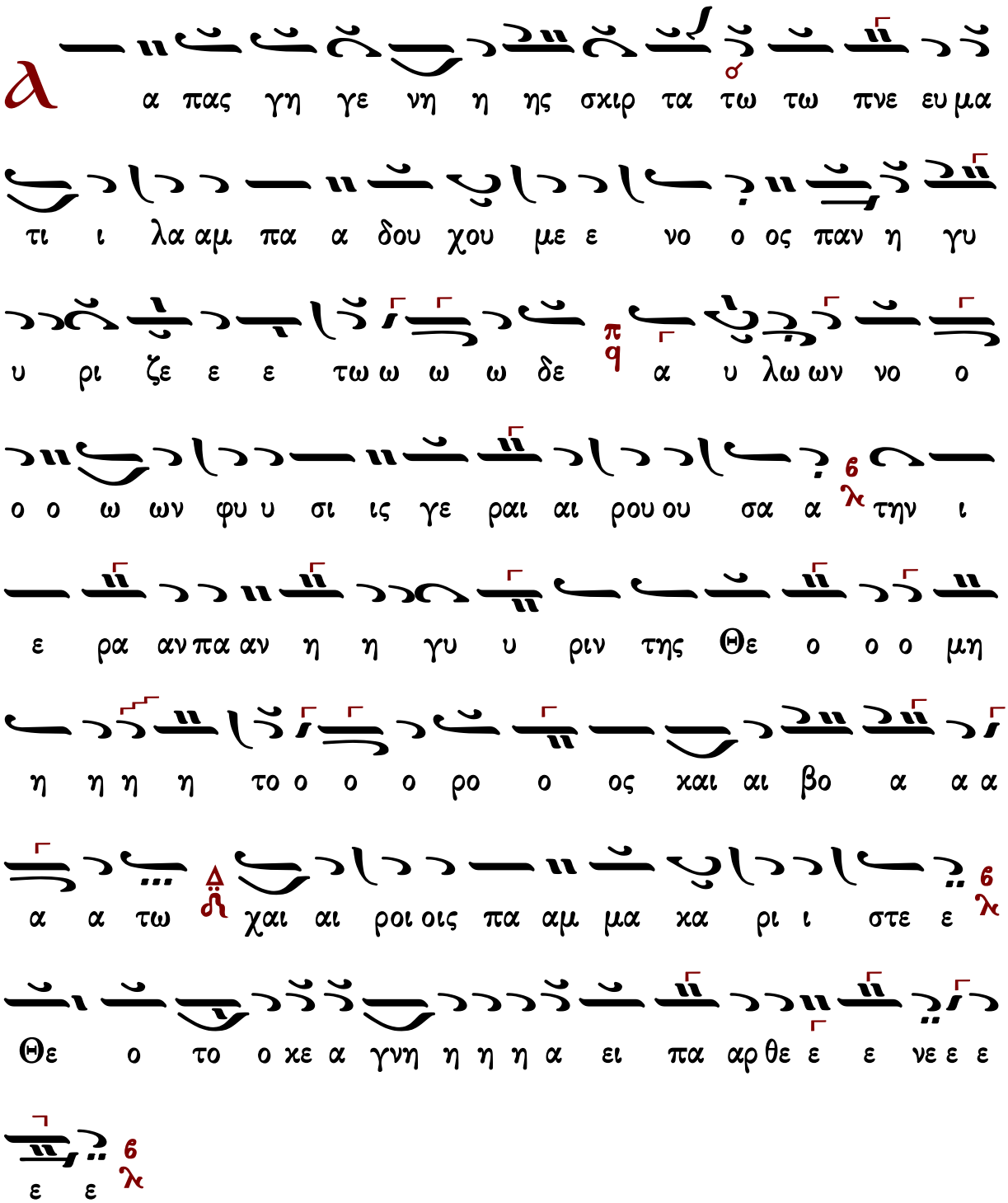
Σύντομος

ᾠδὴ θ′ — Ἦχος Βʹ — Ιωάννου Πρωτοψάλτου Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

Ἀργὴ Ιωάννου Πρωτοψάλτου
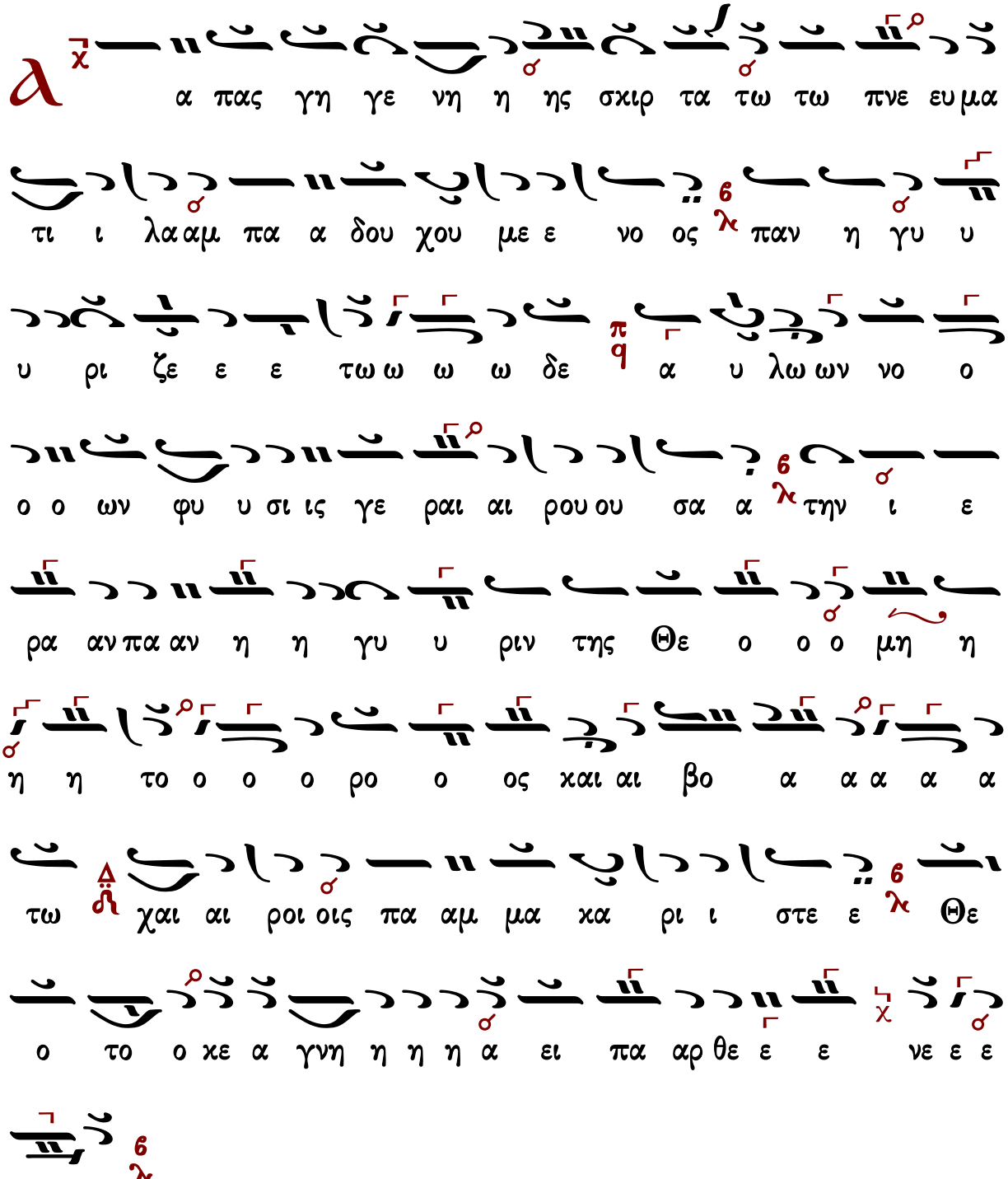
ᾠδὴ θ′ — Ἦχος Βʹ — Ιωάννου Πρωτοψάλτου Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

Ἀργὴ Πέτρου Πελοποννησίου

Ἦχος δ΄ Βʁ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
2003 σ.115*

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

ἦχος α΄

α Ὁ θειότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, διαβιβάσας Ἰσραήλ, τῷ Σταυρῷ σου τὴν ὑγράν, τῇ ῥάβδῳ τεμών, ᾠδήν σοι ἐξόδιον, ἀναμέλπων Χριστὲ ὁ Θεός.

γ Στερέωσον δέσποτα Χριστέ, τῷ Σταυρῷ σου ἐν πέτρᾳ με τῇ τῆς πίστεως μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν, ἐχθροῦ προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος.

δ Ἐπὶ σταυροῦ σε δυνατὲ φωστὴρ ὁ μέγας κατιδὼν τρόμῳ ἐπαρθεὶς τὰς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἔκρυψε, πᾶσα δὲ κτίσις ὕμνησεν, ἐν φόβῳ τὴν σὴν μακροθυμίαν· καὶ γάρ ἐπλήσθη ἡ γῆ, τῆς σῆς αἰνέσεως.

ε Ὀρθρίζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν, Σωτὴρ τοῦ κόσμου εἰρήνην, εὑράμενοι τῷ Σταυρῷ σου, δι οὗ ἀνεκαίνισας, τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, φῶς πρός ἀνέσπερον ἄγων ἡμᾶς.

ς Τὸν τύπον τοῦ θείου Σταυροῦ Ἰωνᾶς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους, τεταμέναις παλάμαις, προδιεχάραξε καὶ ἀνέθορε σεσωσμένος τοῦ θηρὸς τῇ δυνάμει σου Λόγε.

ζ Φλογώσεως ὁ παῖδας ρυσάμενος σάρκα προσλαβόμενος, ἦλθεν ἐπὶ γῆς καὶ Σταυρῷ προσηλωθείς, σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Χεῖρας ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς τῶν λεόντων ποτέ, ὁ μέγας ἐν προφήταις, σταυροειδῶς ἐκπετάσας, Δανιὴλ ἀβλαβὴς ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσωσται, εὐλογῶν Χριστόν τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

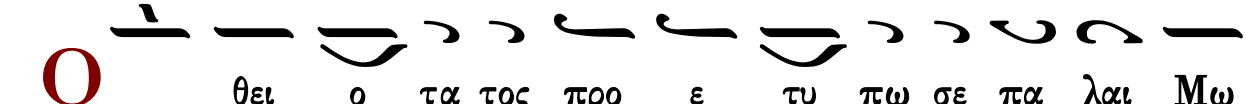
Σύντομοι | Ἀργαὶ

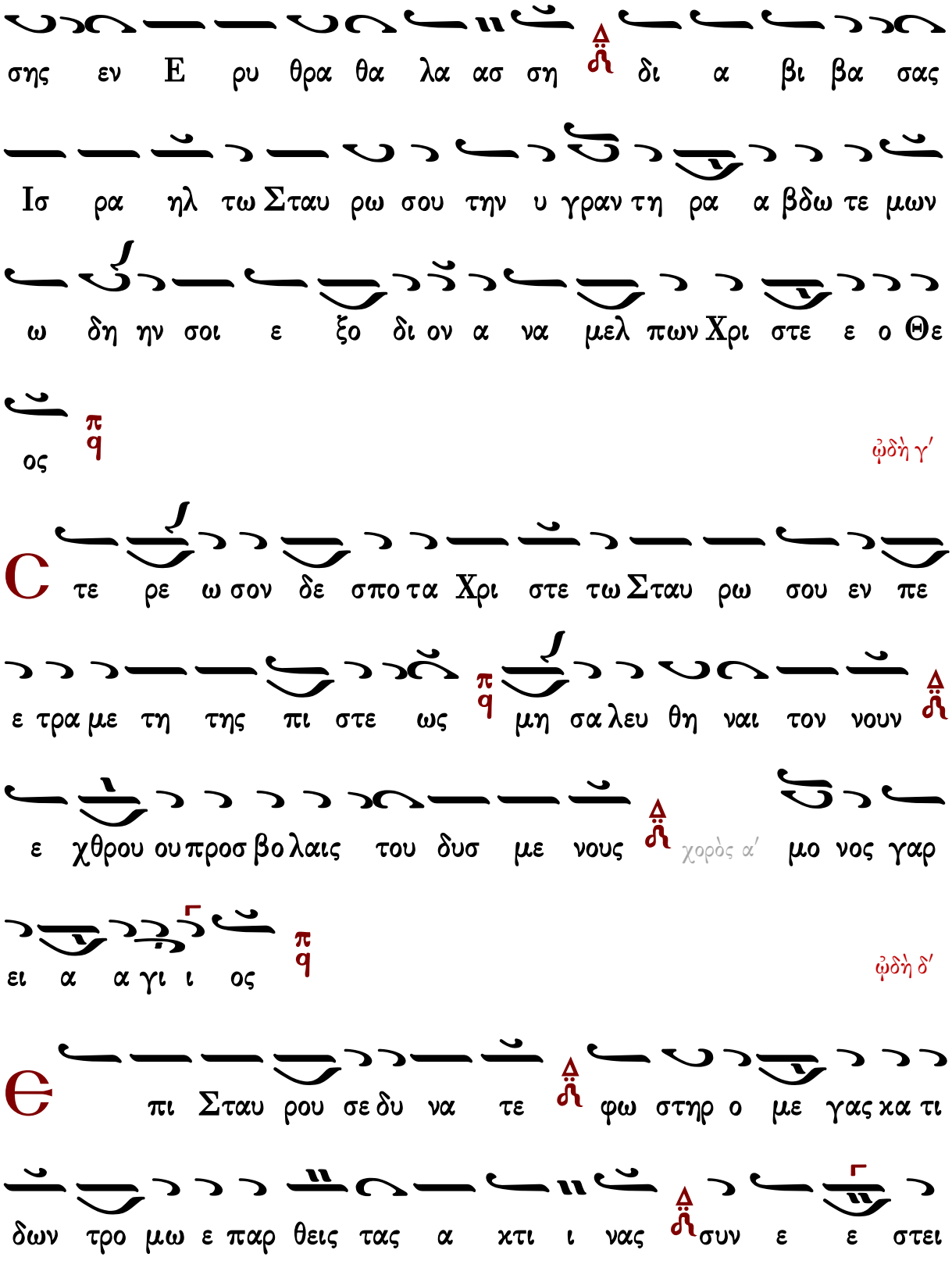
Σύντομοι

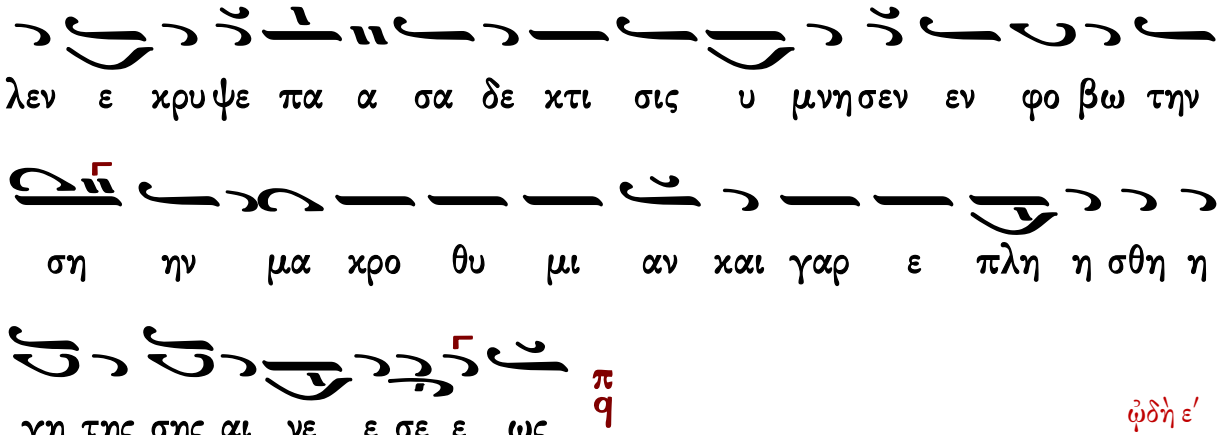
ᾠδὴ α΄

Ἦχος δ Πα

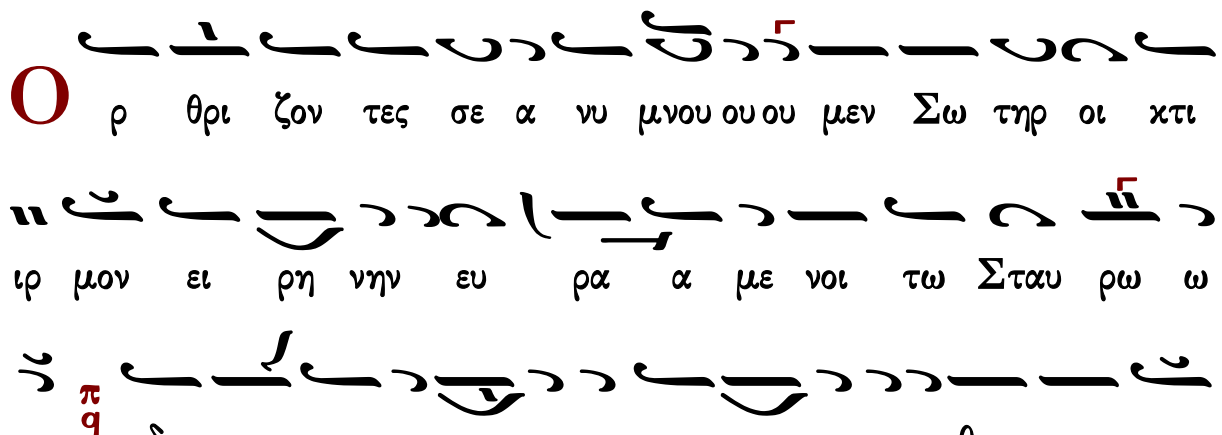
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.432#

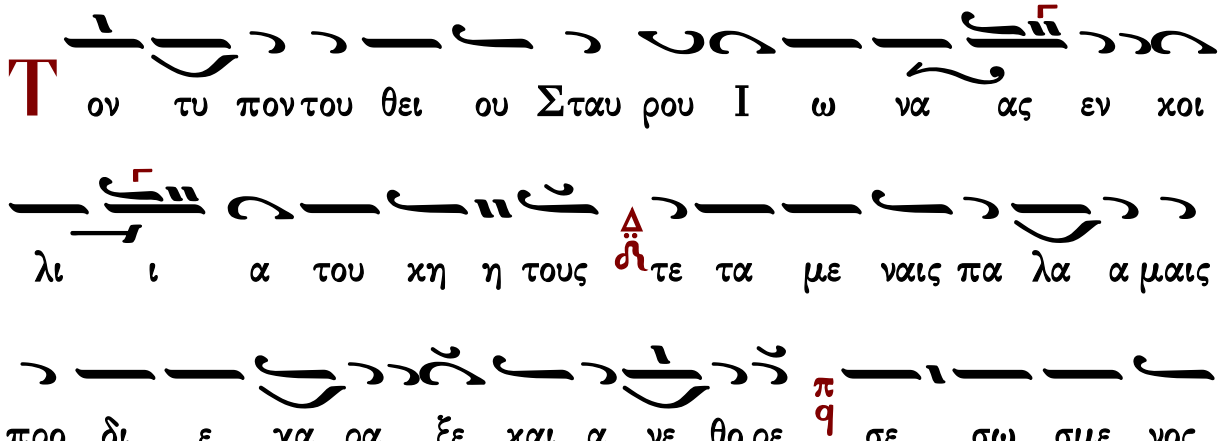

σης εν Ε ρυ θρα θα λα ασ ση δι α βι βα σας
Ισ ρα ηλ τω Σταυ ρω σου την υ γραν τη ρα α βδω τε μων
ω δη ην σοι ε ξο δι ον α να μελ πων Χρι στε ε ο Θε
ος
ᾠδὴ γ΄
C τε ρε ω σον δε σπο τα Χρι στε τω Σταυ ρω σου εν πε
ε τρα με τη της πι στε ως μη σα λευ θη ναι τον νουν
ε χθρου ου προσ βο λαις του δυσ με νους
χορὸς α΄
μο νος γαρ
ει α α γι ι ος
ᾠδὴ δ΄
Θ πι Σταυ ρου σε δυ να τε φω στηρ ο με γας κα τι
δων τρο μω ε παρ θεις τας α χτι ι νας συν ε ε στει

λεν ε χρυψε πα α σα δε χτι σις υ μνησεν εν φο βω την
ση ην μα χρο θυ μι αν και γαρ ε πλη η σθη η
γη της σης αι νε ε σε ε ως
π q

ᾠδὴ ε′

Ο ρ θρι ζον τες σε α νυ μνου ου ου μεν Σω τηρ οι χτι
ιρ μον ει ρη νην ευ ρα α με νοι τω Σταυ ρω ω
σου π q δι ου α νε και νι σας το γε νος το αν θρω πι νον
φως προς α νε σπε ρον α α γων η μα ας
π q

ᾠδὴ ς′

Τ ον τυ πον του θει ου Σταυ ρου Ι ω να ας εν χοι
λι ι α του χη η τους τε τα με ναις πα λα α μαις
προ δι ε χα ρα ξε και α νε θο ρε σε σω σμε νος
π q

του θη ρος τη δυ να μει σου Λο ο γε
ὠδὴ ζ΄
Φ λο γω σε ως ο παι δας ρυ σα μενος σαρ κα προσ λα
βο μενος ηλ θες ε πι γης και εν Σταυ ρω προσ η λω
θεις σω τη ρι αν η μιν ε δω ρη η σω Χρι στε ο
μο ο νος ευ λο γη τος των πα τε ε ρων Θε ος και
υ περ ε ενδο ο ξος
ὠδὴ η΄
ἁ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον
Κυ ρι ον
χ ει ρας εν τω λαχ χω βλη θεις των λε ον των πο τε
ο με γας εν Προ φη η ταις σταυ ρο ει δω ως εκ πε τα α

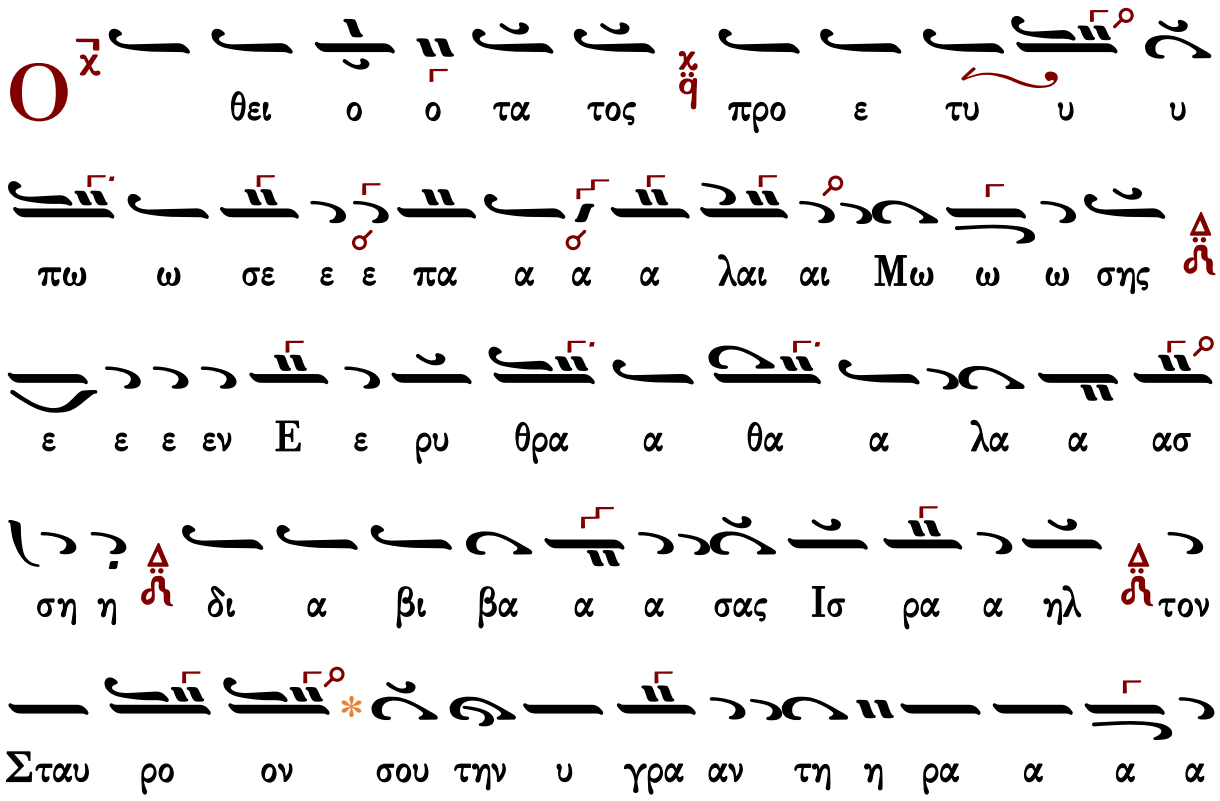
Ἀργαί

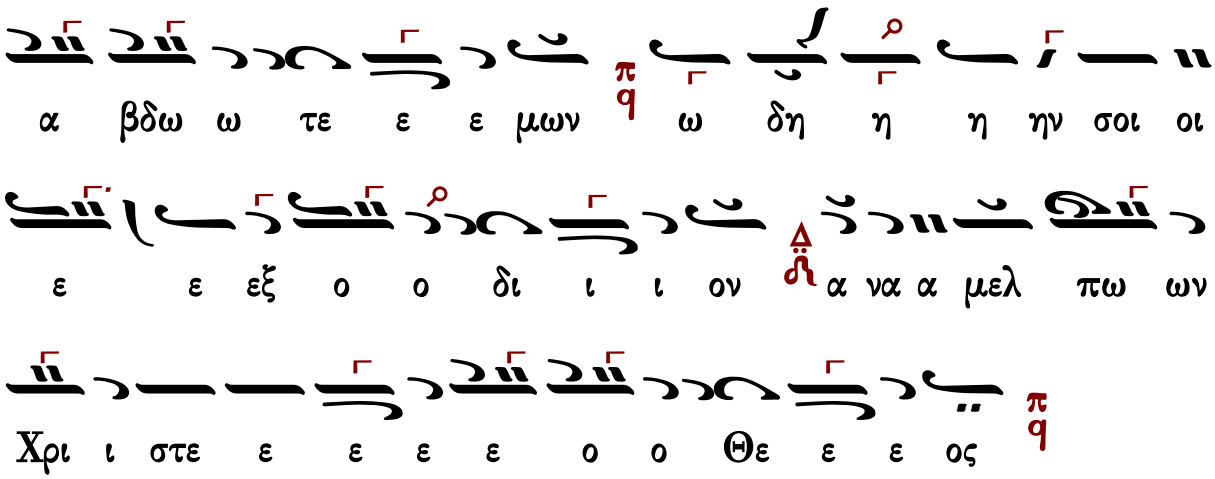
Πέτρου Βυζαντίου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Πα

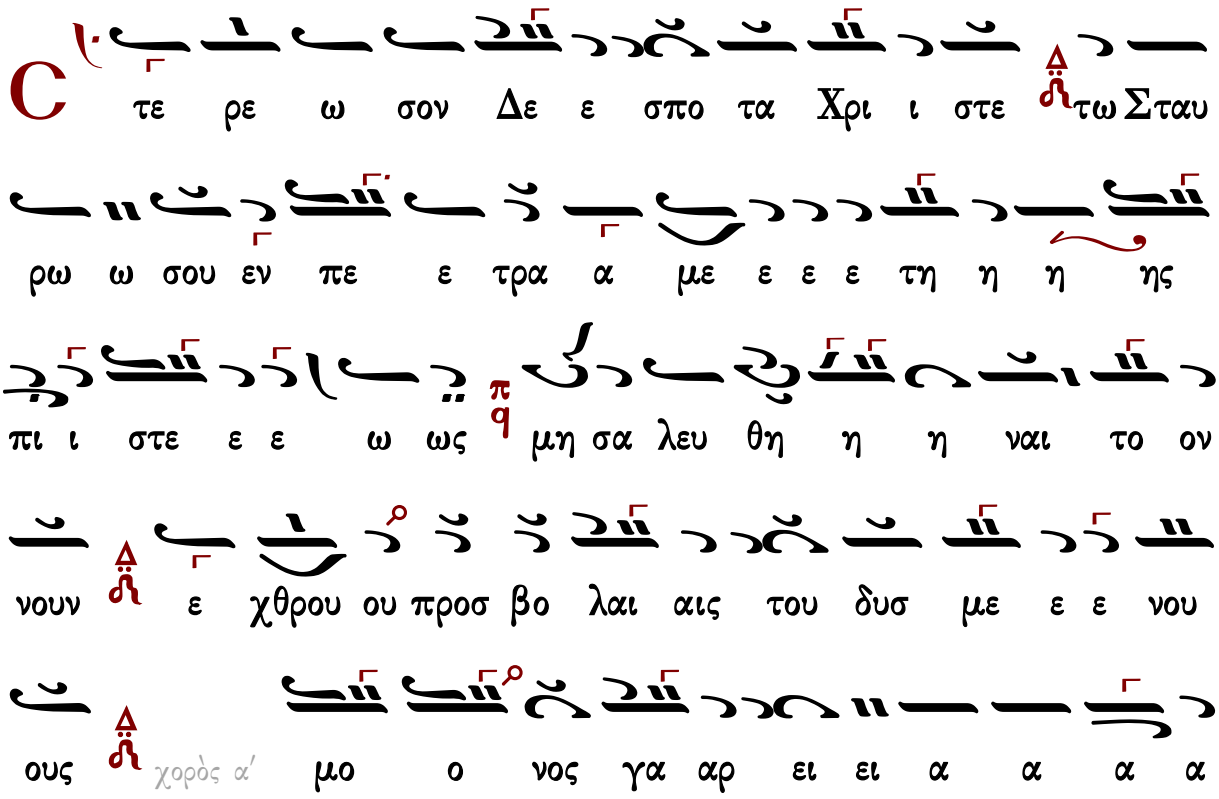
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τ.Α΄ 2003 σ.133*

* Γράφεται συνήθως κατά δοτικὴν «τῷ Σταυρῷ σου» ἀντὶ αἰτιατικῆς. Ἀλλ' ἡ γραφὴ αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη συντακτικῶς καὶ ἱστορικῶς· συντακτικῶς μὲν διότι ἀφήνει ἄνευ ἀντικειμένου το ρῆμα «προετύπωσεν» ἐνῷ προσθέτει καὶ δευτέραν δοτικὴν ὀργανικὴν εἰς τὴν μετοχὴν «τεμὼν» («τῷ Σταυρῷ σου», «τῇ ῥάβδῳ»)· ἱστορικῶς δε, διότι ὁ Μωϋσῆς δὲν ἔτεμε τὴν θάλασσαν «τῷ Σταυρῷ» ἀλλὰ «τῇ ῥάβδῳ», προετύπωσε δὲ διὰ τῶν κινήσεων τῆς ῥάβδου τὸν Σταυρὸν (βλ. ἀναλυτικωτέραν διατύπωσιν εἰς τὸν εἱρμὸν «Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς». ὅθεν ἐγράψαμεν τὴν ὀρθὴν γραφήν, τόσον εἰς τον εἱρμόν, ὅσον καὶ ἐνταῦθα, τροποποιήσαντες ἐλαφρῶς τὸ μέλος. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

ᾠδὴ γ΄

α γι ι ι ι ος

ᾠδὴ δ΄

πι Σταυ ρου ου ου ου σε ε ε Δυ να α

τε φω στη ηρ ο με ε γα α ας χα α

τι ι ι δων τρο μω ε πα αρ θει εις τας α χτι ι ι

να ας συν ε ε ε ε στει ει λε εν ε ε χρυ υ υ

ψε ε πα α σα δε ε ε ε χτι ι σι ι ις
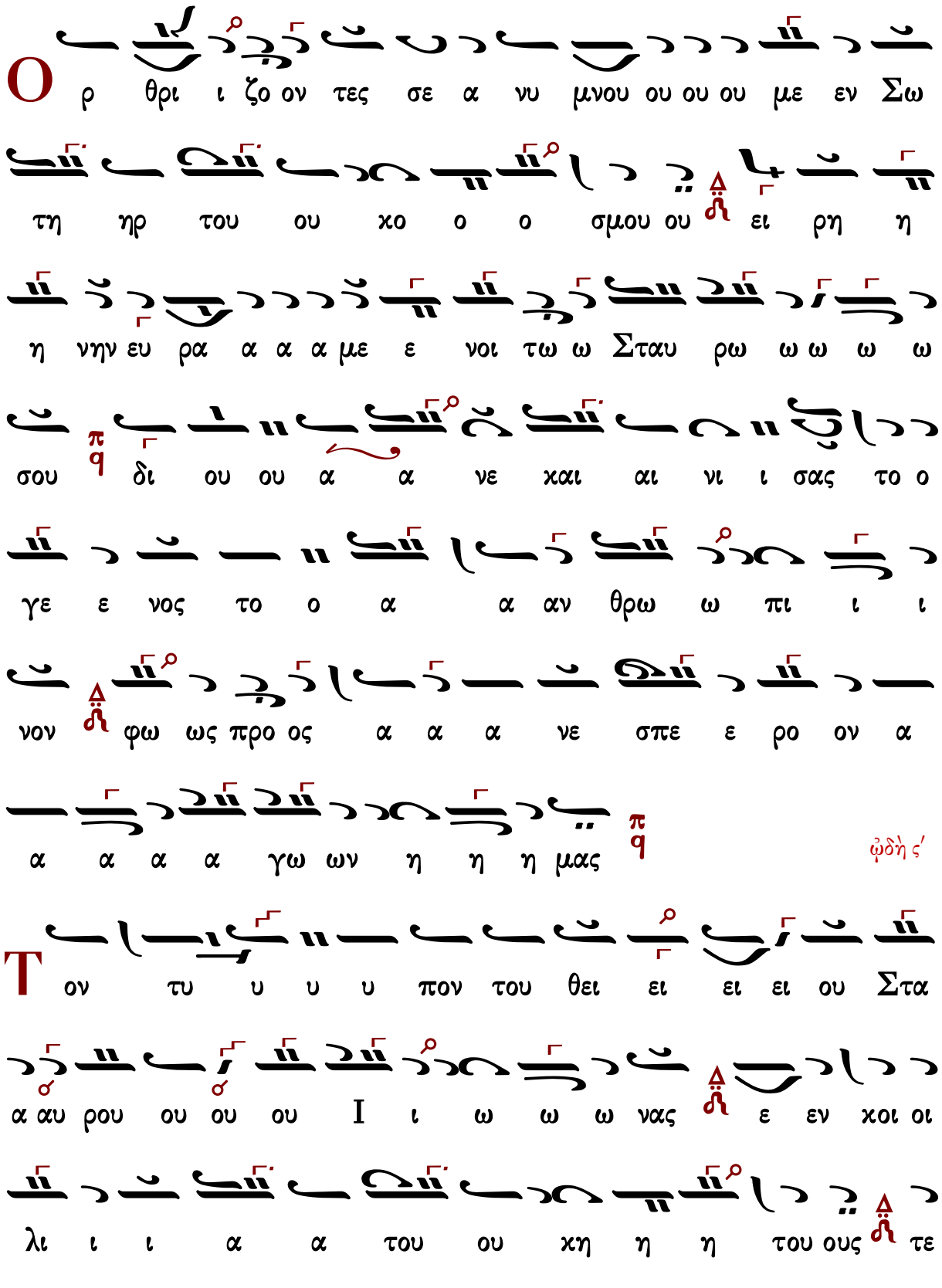
υ υ μνη η η σεν εν φο ο βω την ση η η η
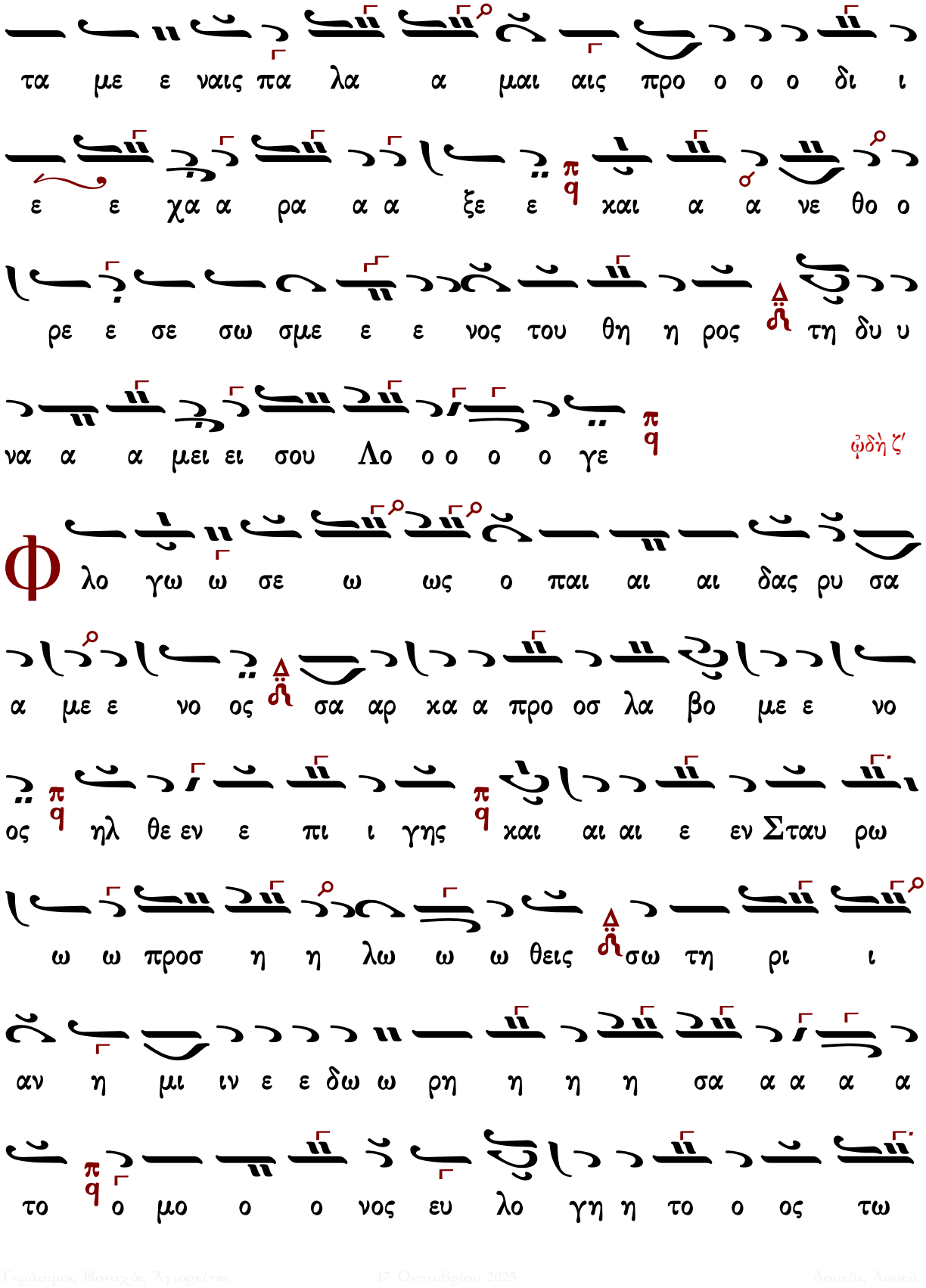
ην μα κρο θυ υ υ μι ι αν και γαρ ε ε πλη η η
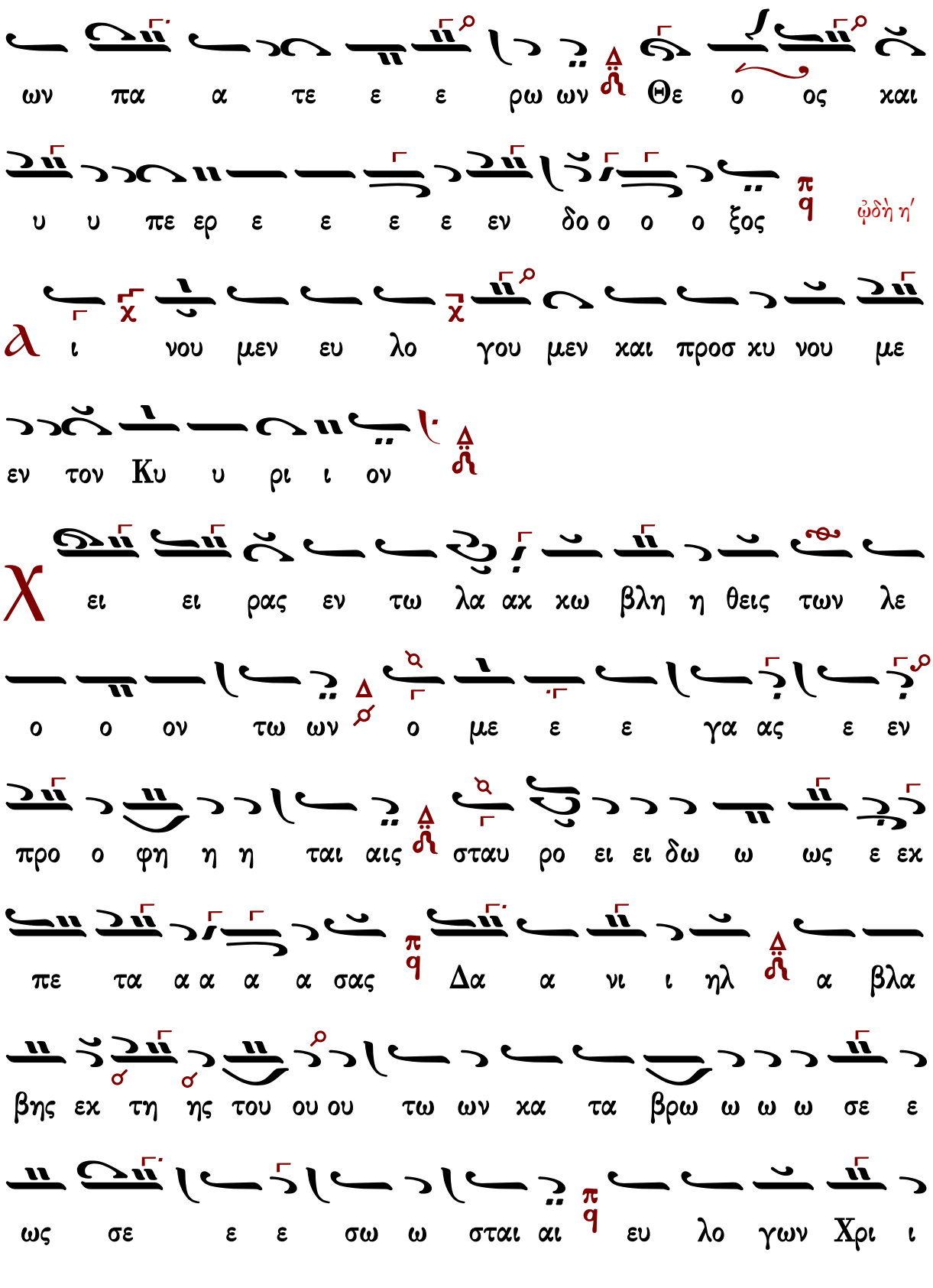
σθη η η γη η της ση ης αι αι νε ε ε ε σε ε

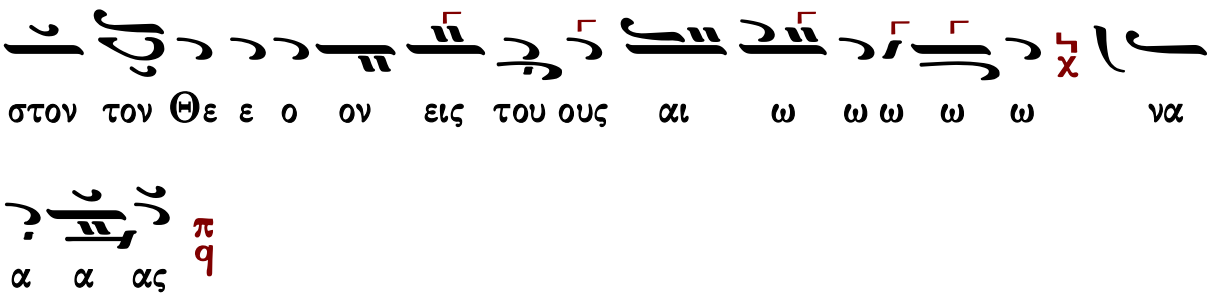
ε ε ως

ᾠδὴ ε΄

Ο ρ θρι ι ζο ον τες σε α νυ μνου ου ου ου με εν Σω
τη ηρ του ου χο ο ο σμου ου ει ρη η
η νην ευ ρα α α α με ε νοι τω ω Σταυ ρω ω ω ω ω
σου δι ου ου α α νε χαι αι νι ι σας το ο
γε ε νος το ο α α αν θρω ω πι ι ι
νον φω ως προ ος α α α νε σπε ε ρο ον α
α α α α γω ων η η η μας
ὠδὴ ς΄
Τ ον τυ υ υ υ πον του θει ει ει ει ου Στα
α αυ ρου ου ου ου Ι ι ω ω ω νας ε εν χοι οι
λι ι ι α α του ου χη η η του ους τε

τα με ε ναις πα λα α μαι αις προ ο ο ο δι ι
ε ε χα α ρα α α ξε ε πη και α α νε θο ο
ρε ε σε σω σμε ε ε νος του θη η ρος δη τη δυ υ
να α α μει ει σου Λο ο ο ο ο γε πη
ὠδὴ ζ΄
Φ λο γω ω σε ω ως ο παι αι αι δας ρυ σα
α με ε νο ος δη σα αρ κα α προ οσ λα βο με ε νο
ος πη ηλ θε εν ε πι ι γης πη και αι αι ε εν Σταυ ρω
ω ω προσ η η λω ω ω θεις δη σω τη ρι ι
αν η μι ιν ε ε δω ω ρη η η η σα α α α α
το πη ο μο ο ο νος ευ λο γη η το ο ος τω

ων πα α τε ε ε ρω ων Θε ο ος και
υ υ πε ερ ε ε ε ε εν δο ο ο ο ξος
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με
εν τον Κυ υ ρι ι ον
ει ει ρας εν τω λα αχ χω βλη η θεις των λε
ο ο ον τω ων ο με ε ε γα ας ε εν
προ ο φη η η ται αις σταυ ρο ει ει δω ω ως ε εκ
πε τα α α α σας Δα α νι ι ηλ α βλα
βης εκ τη ης του ου ου τω ων κα τα βρω ω ω ω σε ε
ως σε ε ε σω ω σται αι ευ λο γων Χρι ι

Τιμιωτέρα ἦχος α΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. **1** — ἦχος α΄

∴ **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ **Ὅ**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ **Ὅ**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ **Ἐ**ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ **Κ**αθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ **Ἀ**ντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου | Θρασυβούλου Στανίτσα | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. **1** — Ἦχος

∴ **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ

σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

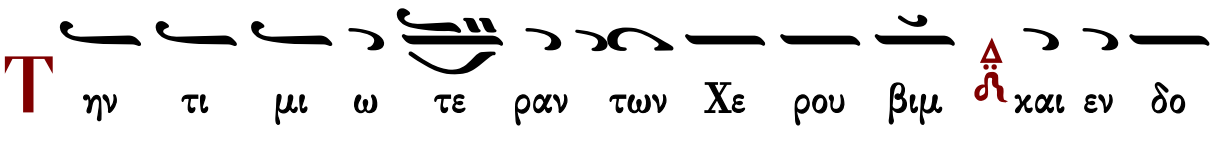
∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

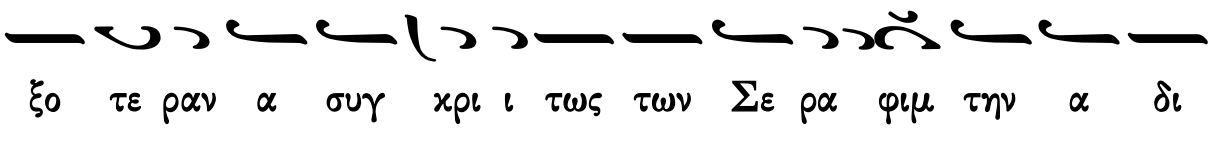
∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

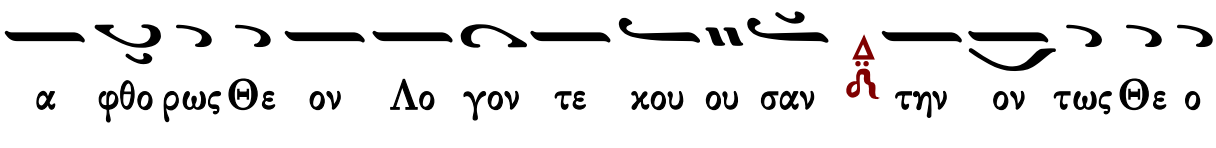
Πέτρου Λαμπαδαρίου

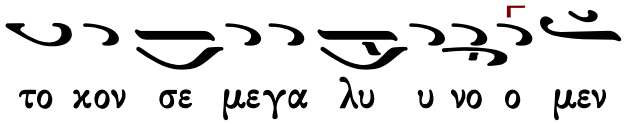
Ἦχος δ Πα

Πανδέκτη
Ὀρθρος 1850 σ.501#

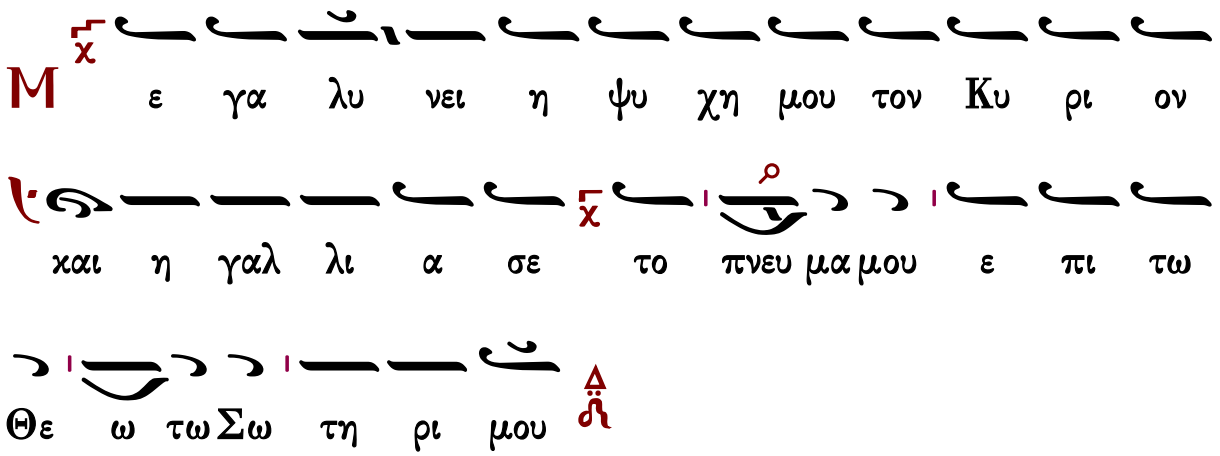

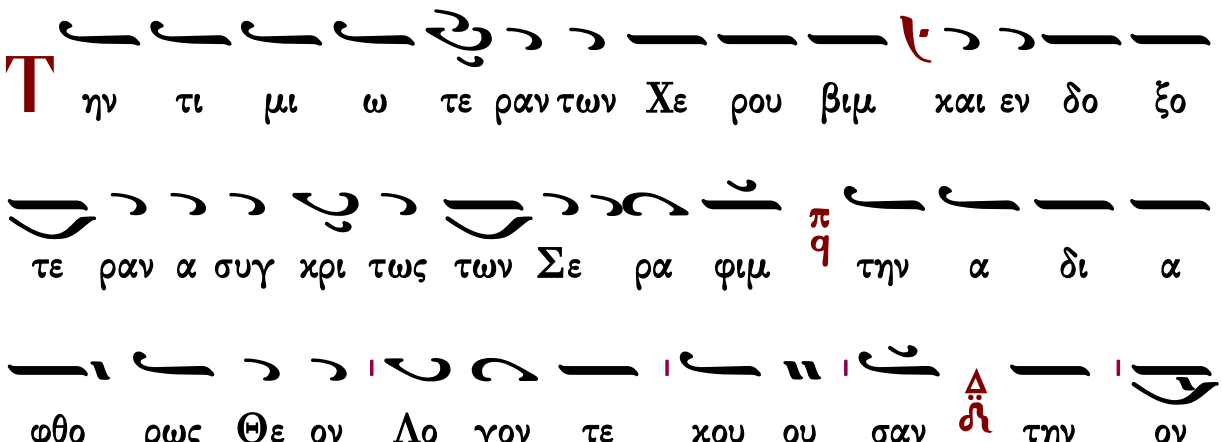

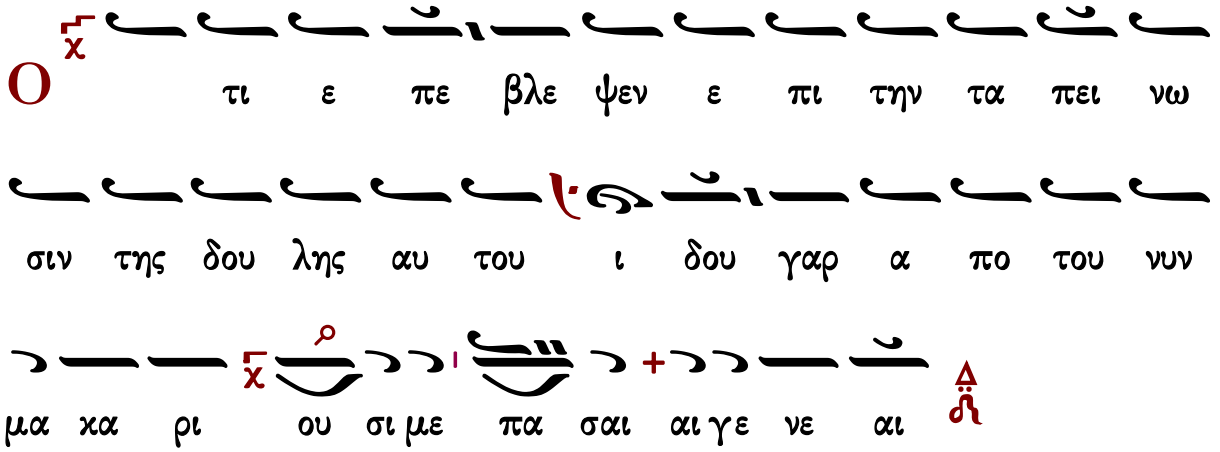
Θρασυβούλου Στανίτσα
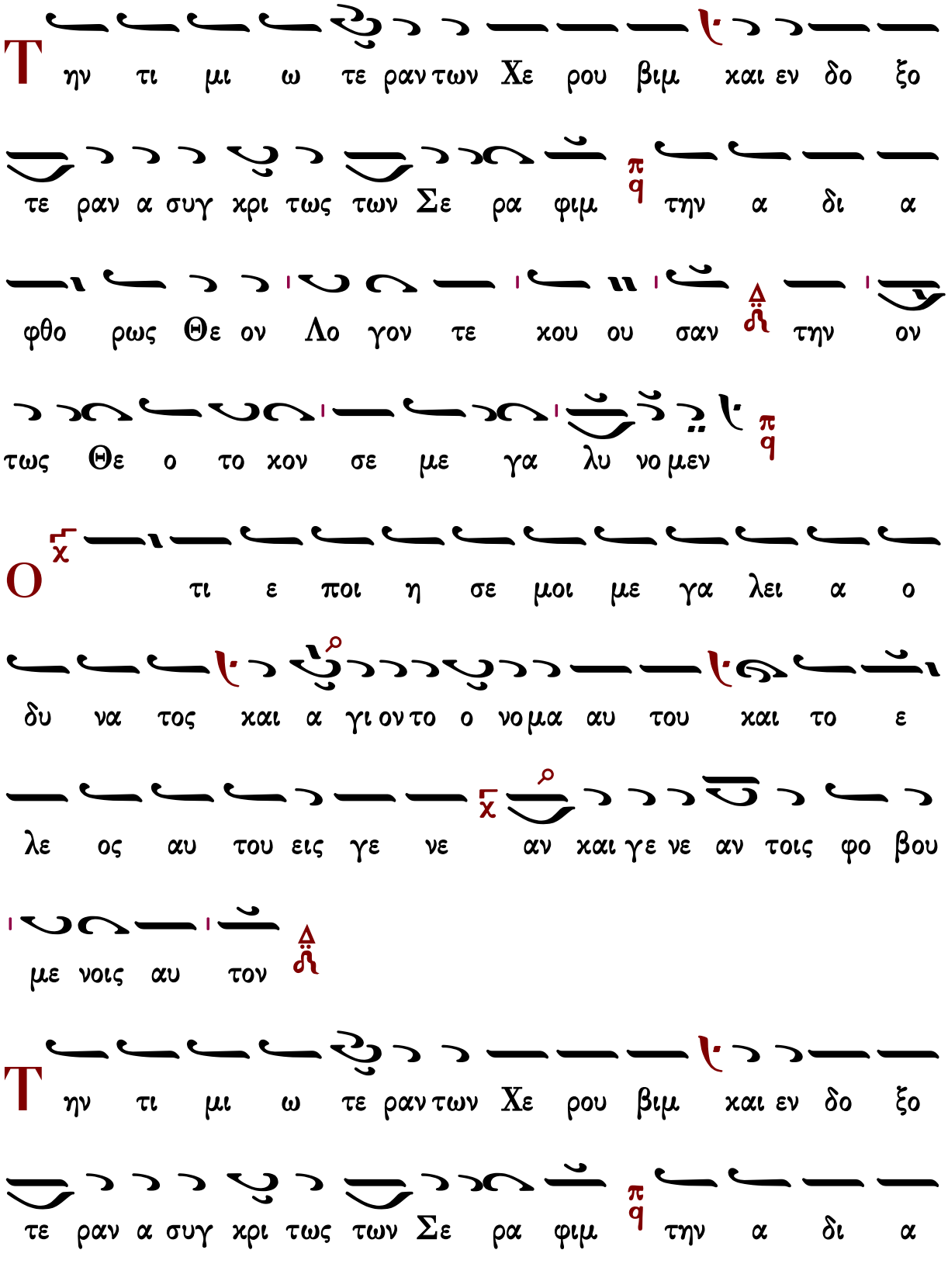
Ἦχος δ Πα

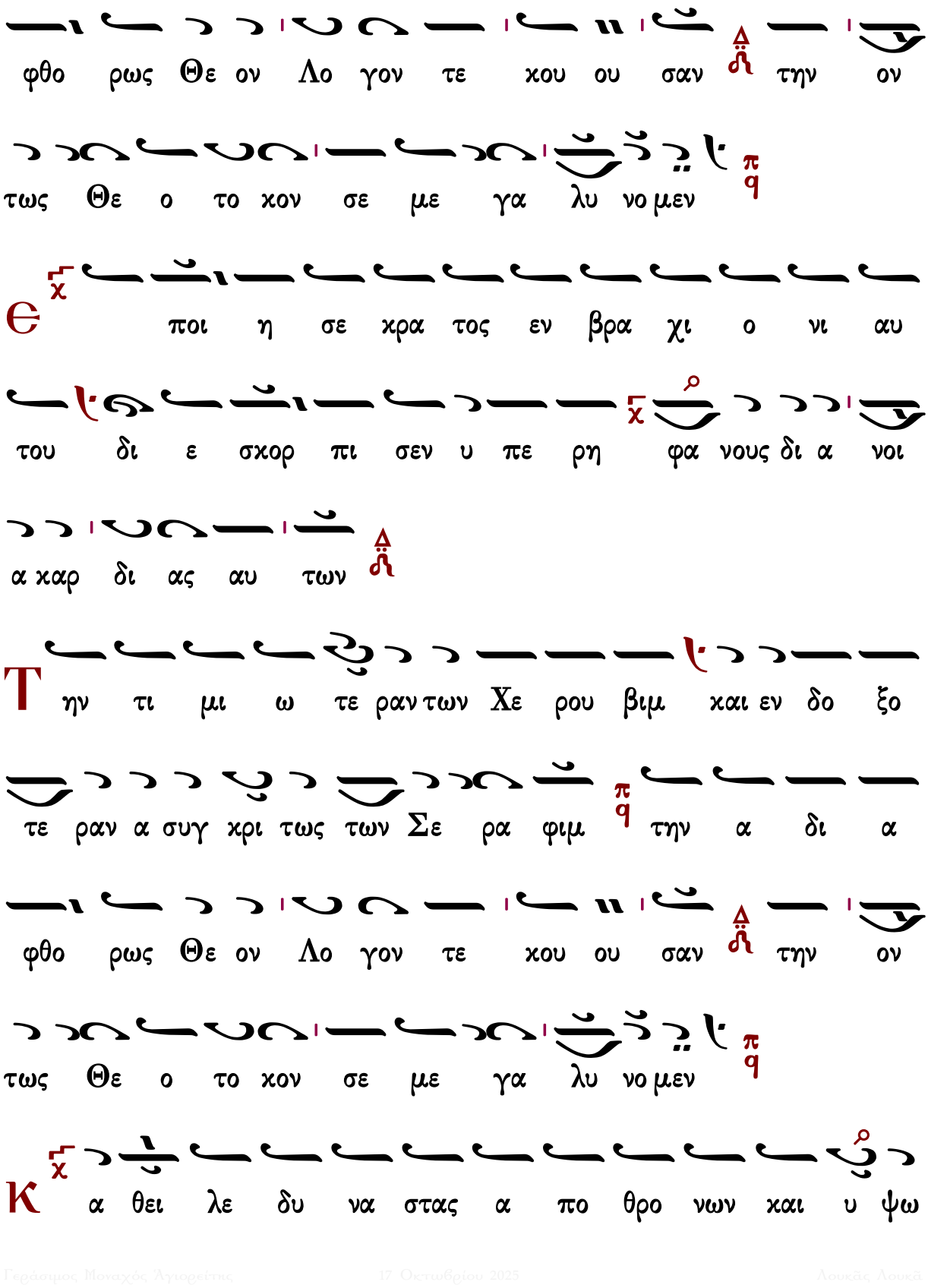
Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2013*

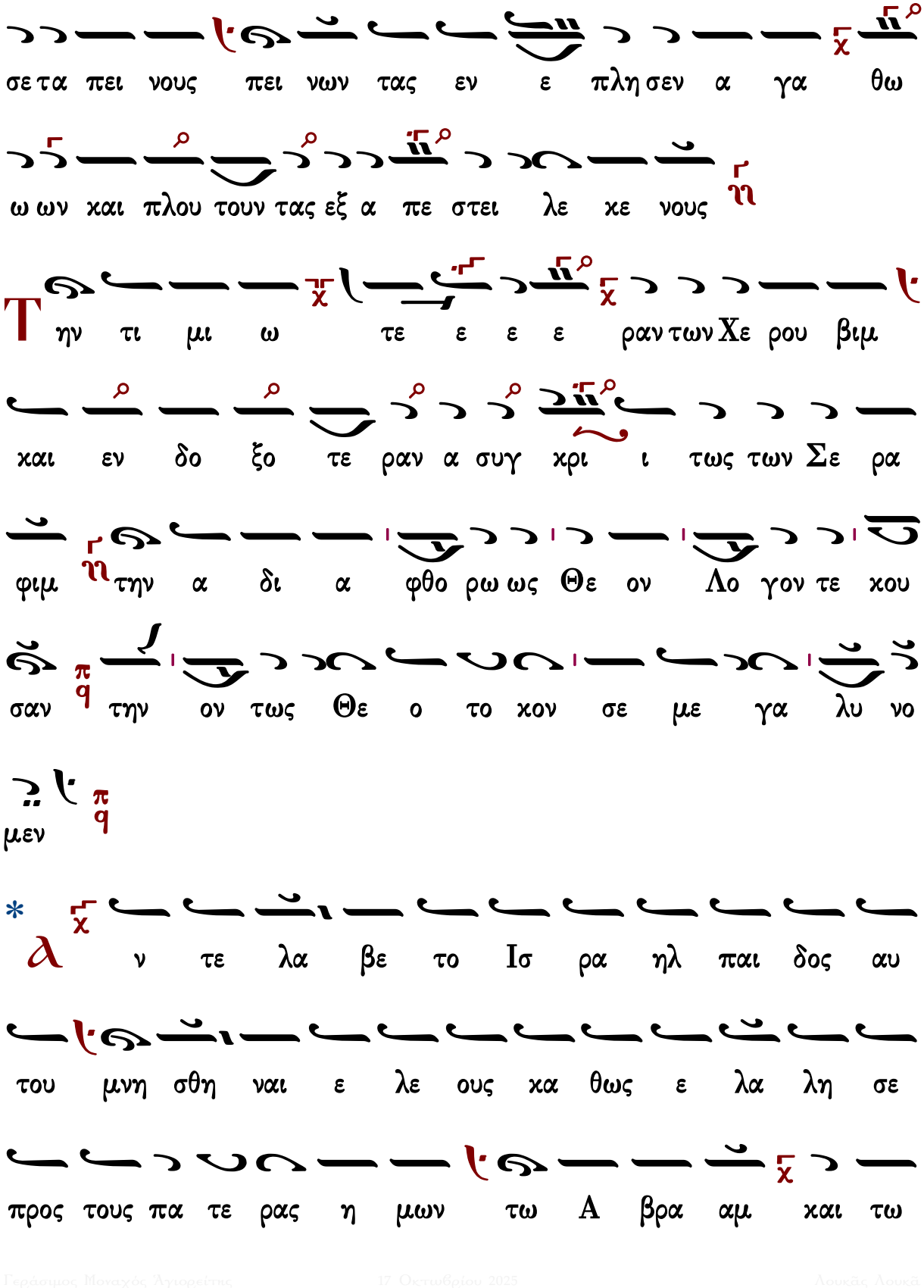

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω
Θε ω τω Σω τη ρι μου

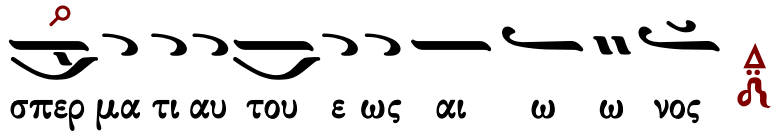

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ τη ν α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν τη ν ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν

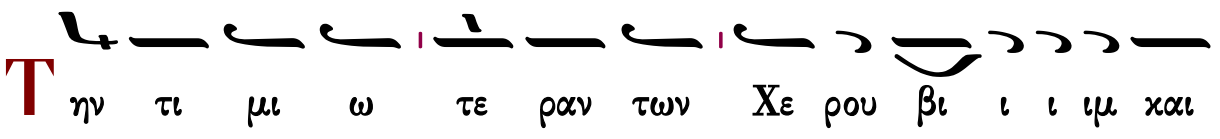

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι τη ν τα πει νω
σιν τη ς δου λη ς αυ του ι δου γαρ α πο του νυν
μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

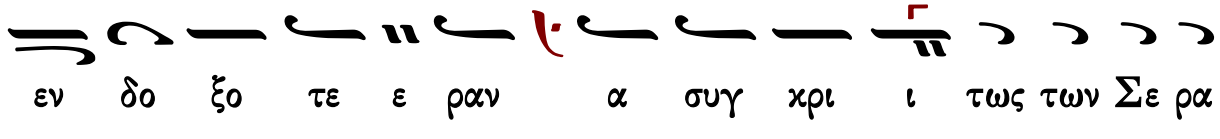

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ τ̀ην α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου ου σαν τ̀ην ον
τως Θε ο το χον σε με γα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε
λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ τ̀ην α δι α

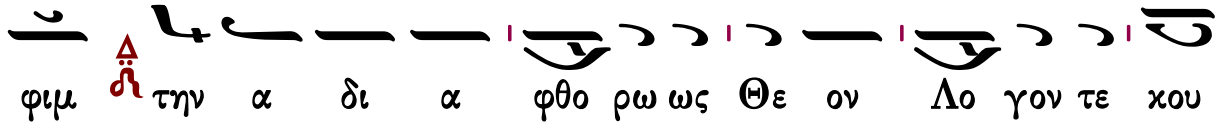

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν
Θε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι
α καρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω

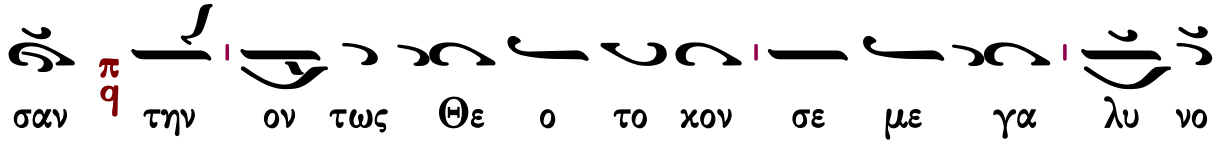

σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θω
ω ων χαι πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ε ε ε ραν των Χε ρου βιμ
χαι εν δο ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν
* ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ
του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε
προς τους πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω

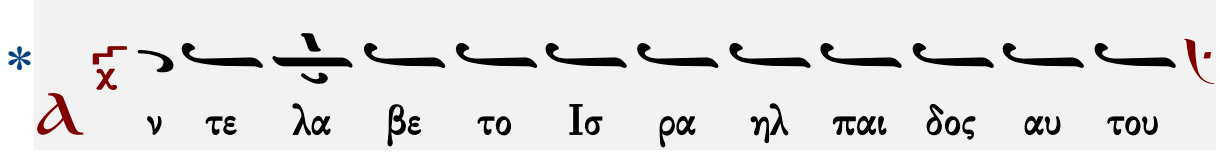

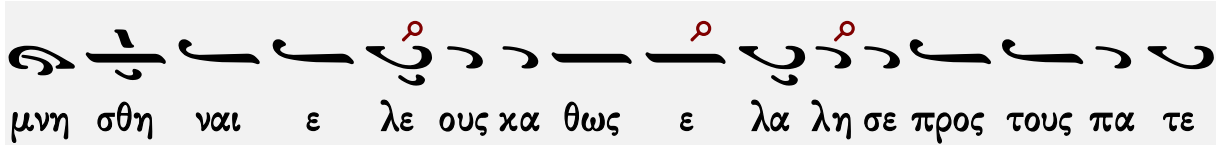

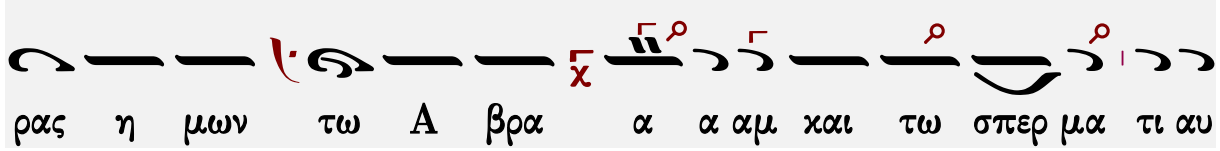

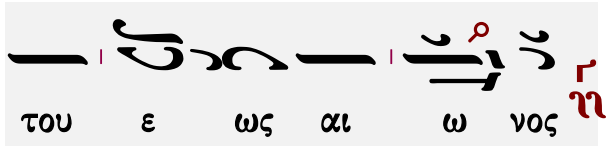

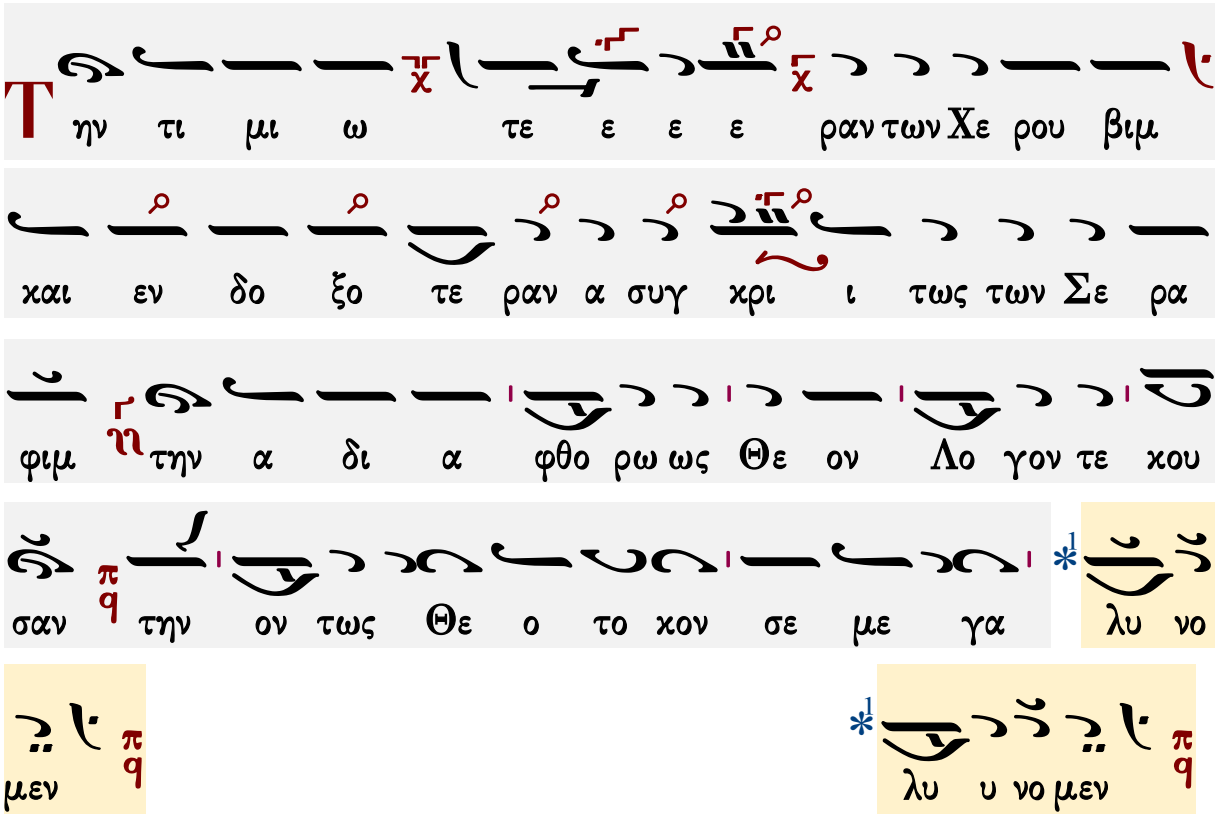
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως

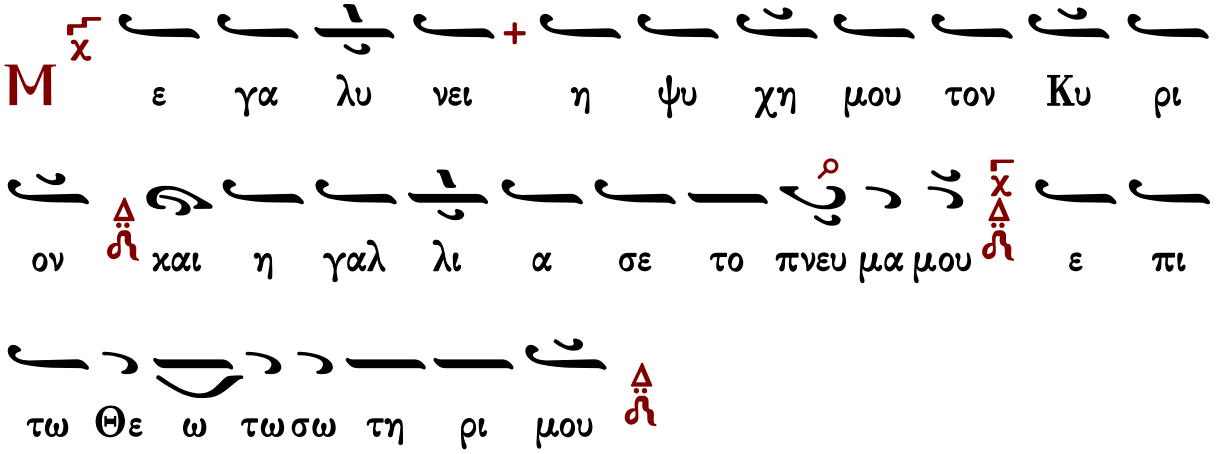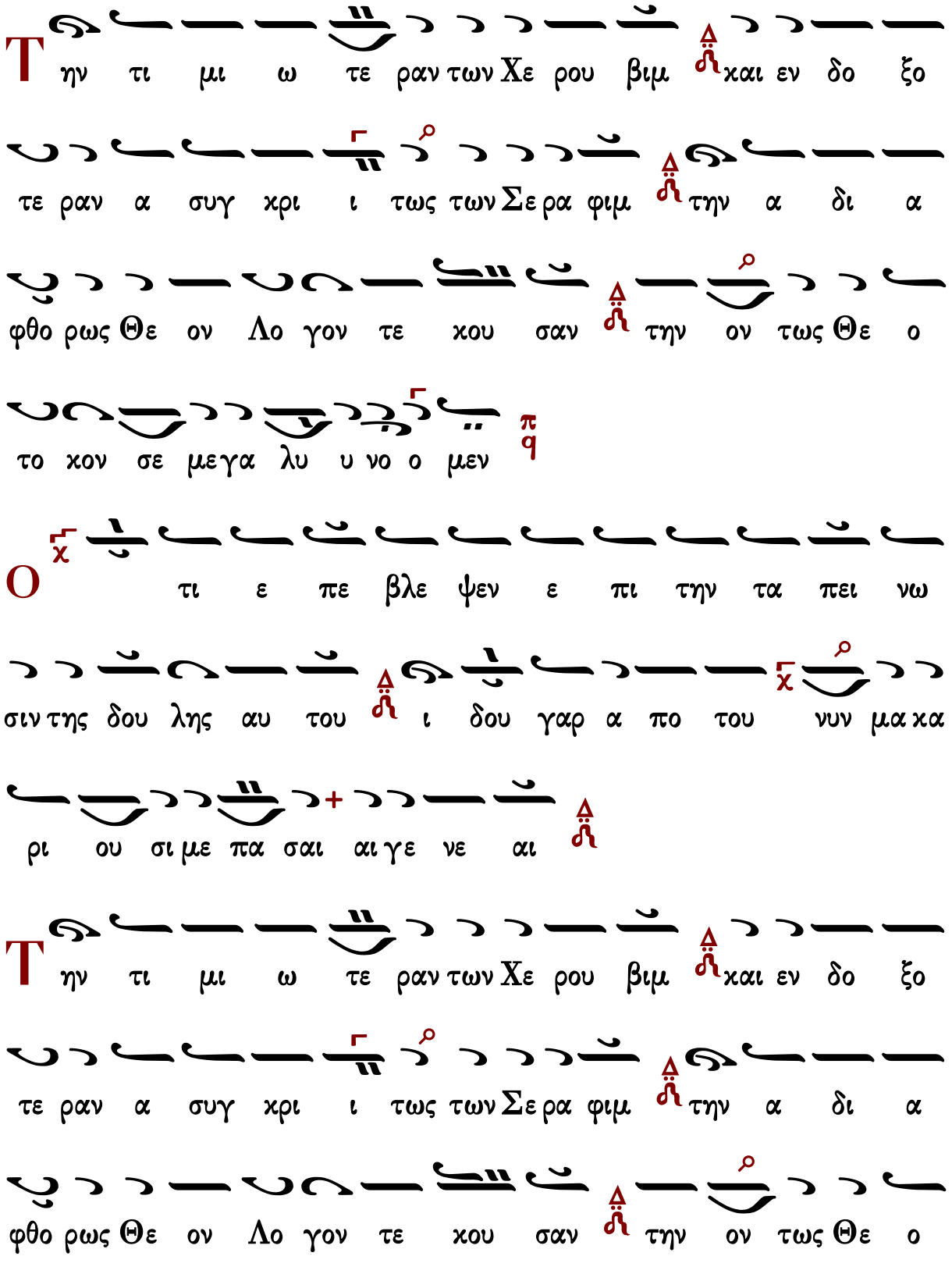

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

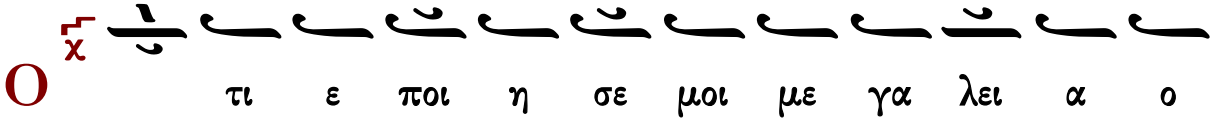
Ἦχος δ Πα

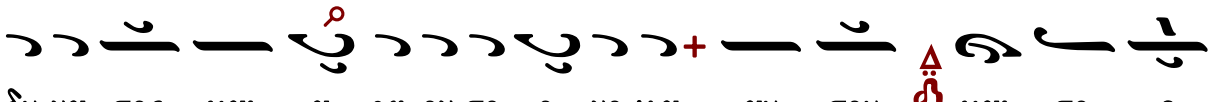
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.19#

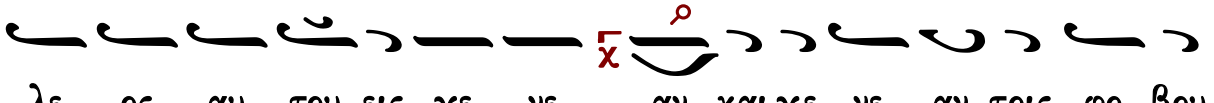

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

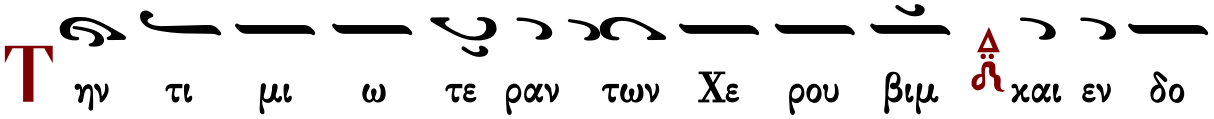

το χον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

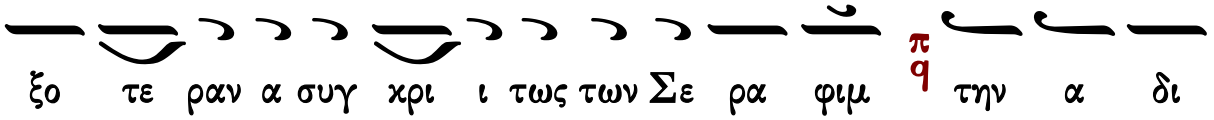

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

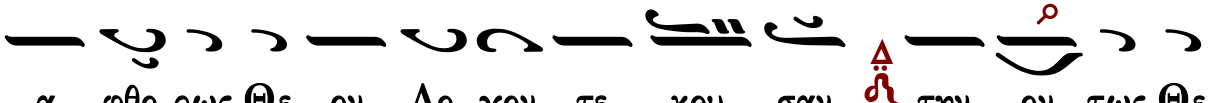

δυ να τος χαι α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε

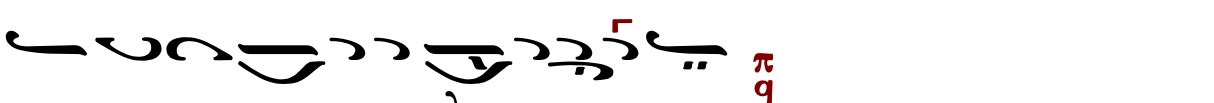

λε ος αυ του εις γε νε αν χαι γε νε αν τοις φο βου

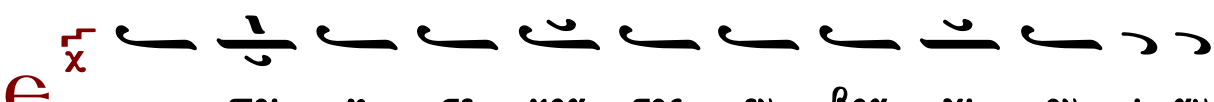

με νοις αυ τον
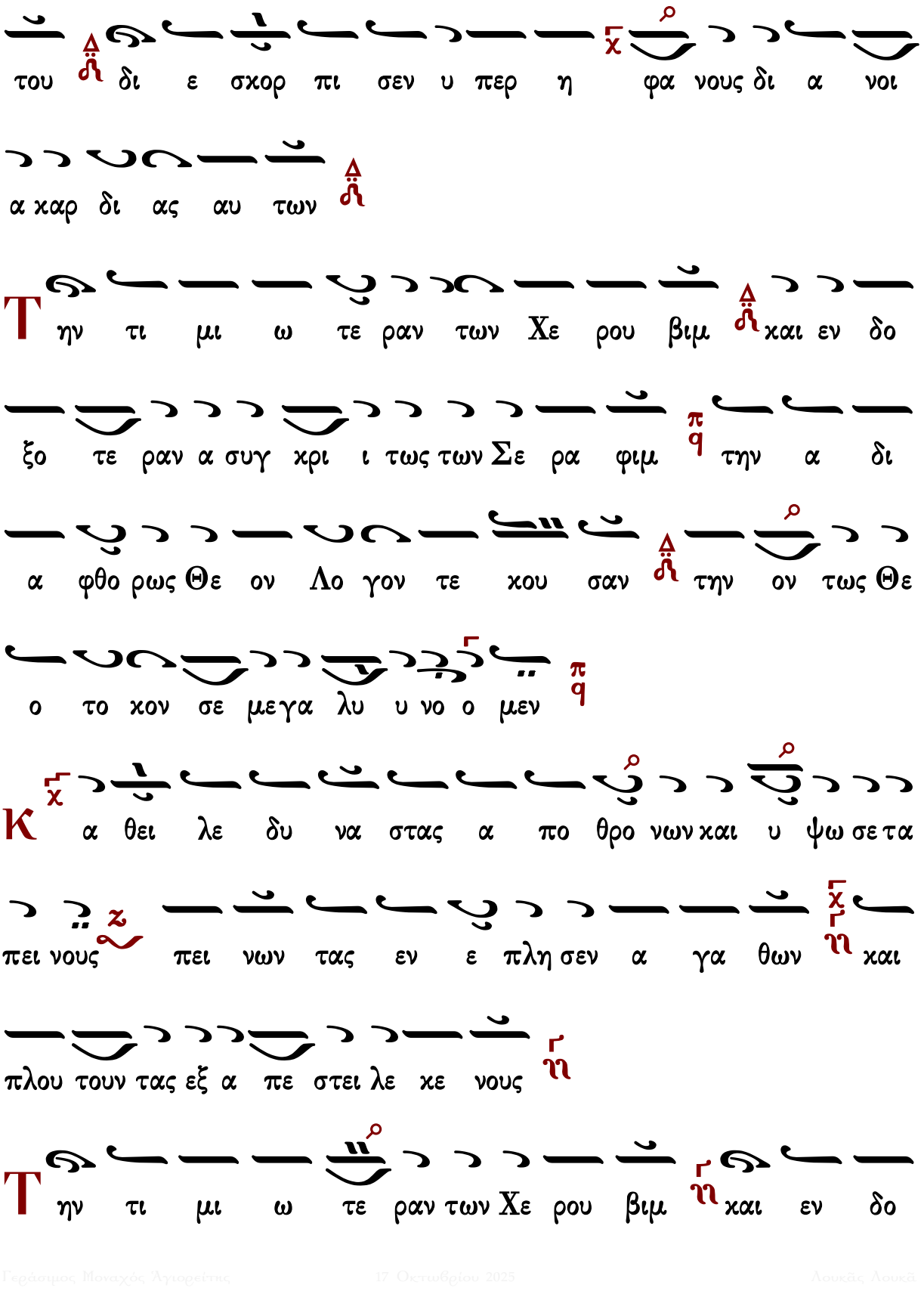

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

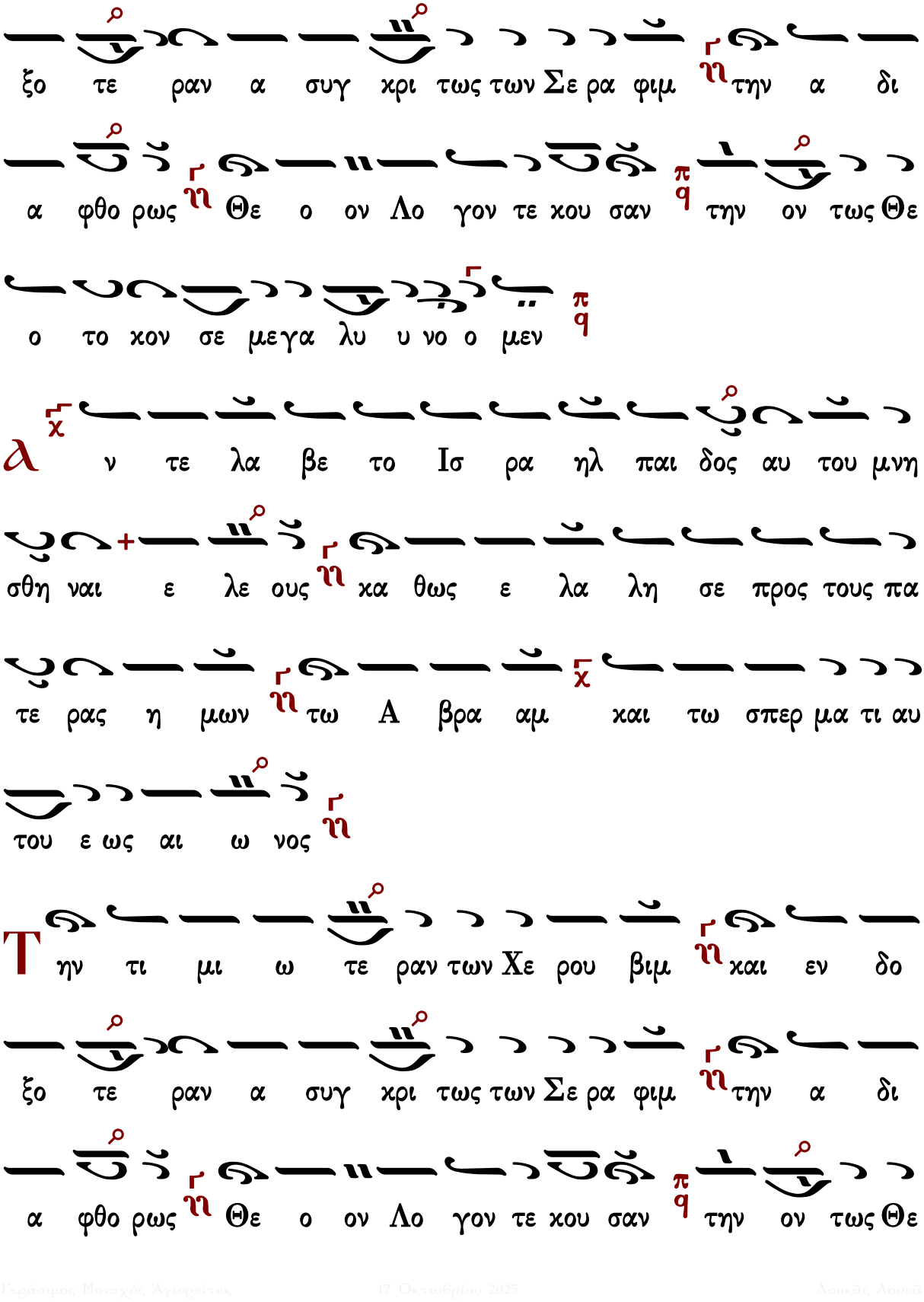

ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

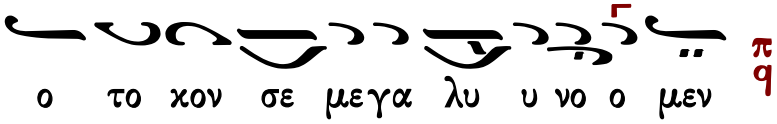

α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το χον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

Θε ποι η σε χρα τος εν βρα χι ον ι αυ

του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι
α χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα
πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων και
πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ ηη την α δι
α φθο ρως ηη Θε ο ον Λο γον τε κου σαν πη την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν πη
λ χη ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη
σθη ναι ε λε ους ηη κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων ηη τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ
του ε ως αι ω νος ηη
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ηη και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ ηη την α δι
α φθο ρως ηη Θε ο ον Λο γον τε κου σαν πη την ον τως Θε

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος α΄

Ὦ Μῆτερ Παρθένε, καὶ Θεοτόκε ἀψευδής, ἡ τεκοῦσα ἀσπόρως, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί, σὲ οἱ πιστοί, ἅπαντες ἀξίως, σὺν τούτῳ νῦν μεγαλύνομεν.

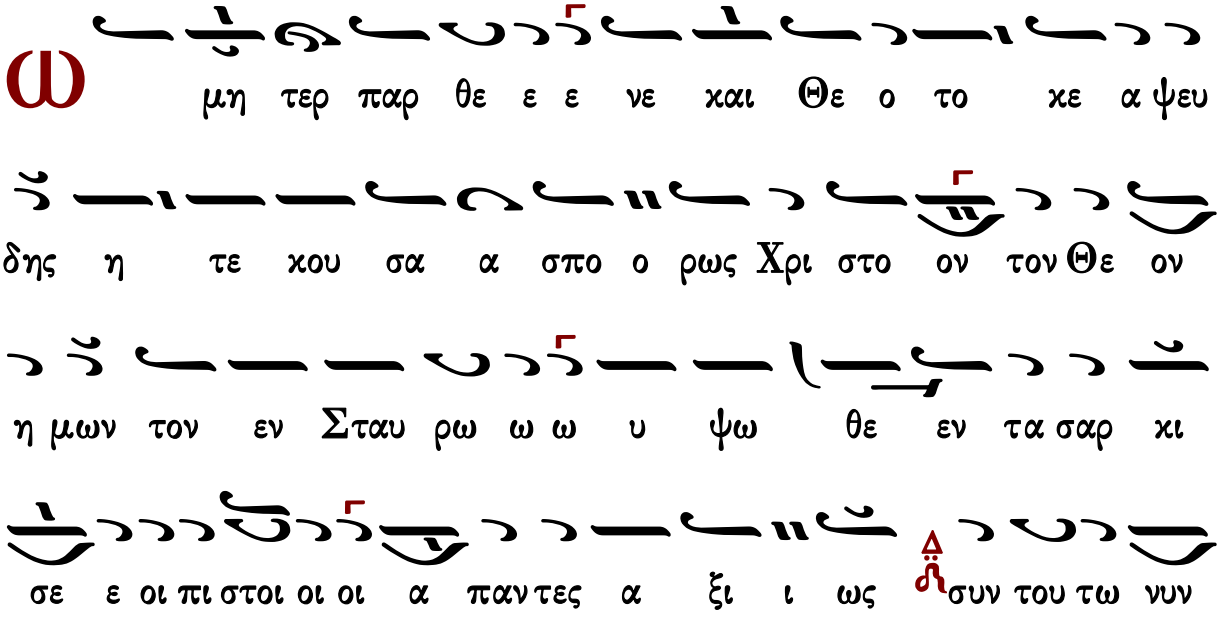
Σύντομος	Ἀργὴ	
Ιωάννου Πρωτοψάλτου	Ιωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου

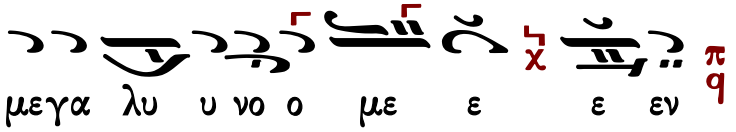
Σύντομος

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Είρμολόγιον 1903 σ.439#
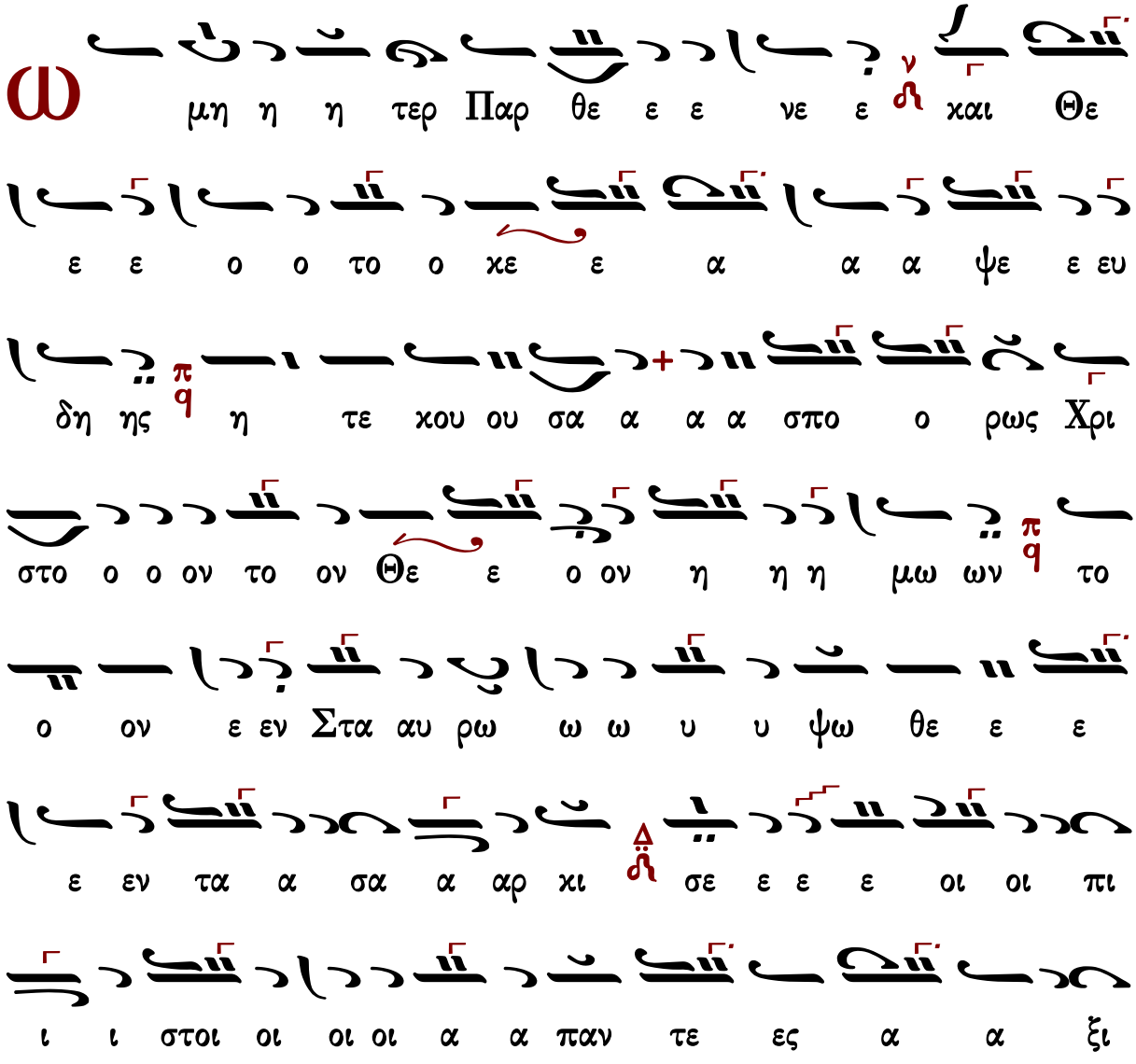

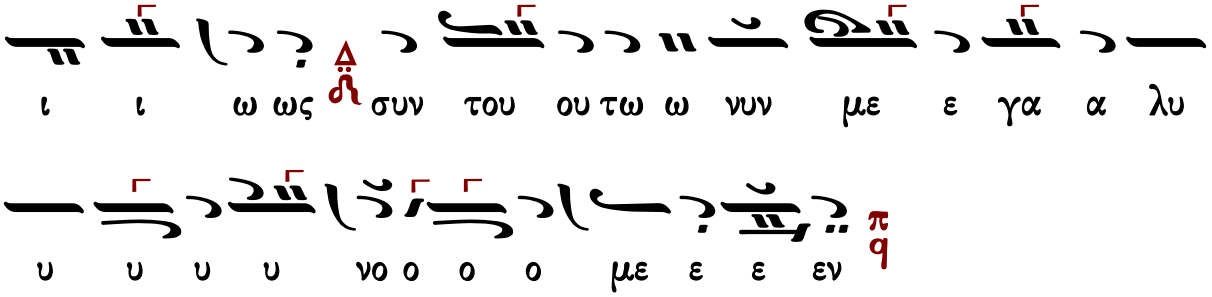
Ἀργὴ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.21#

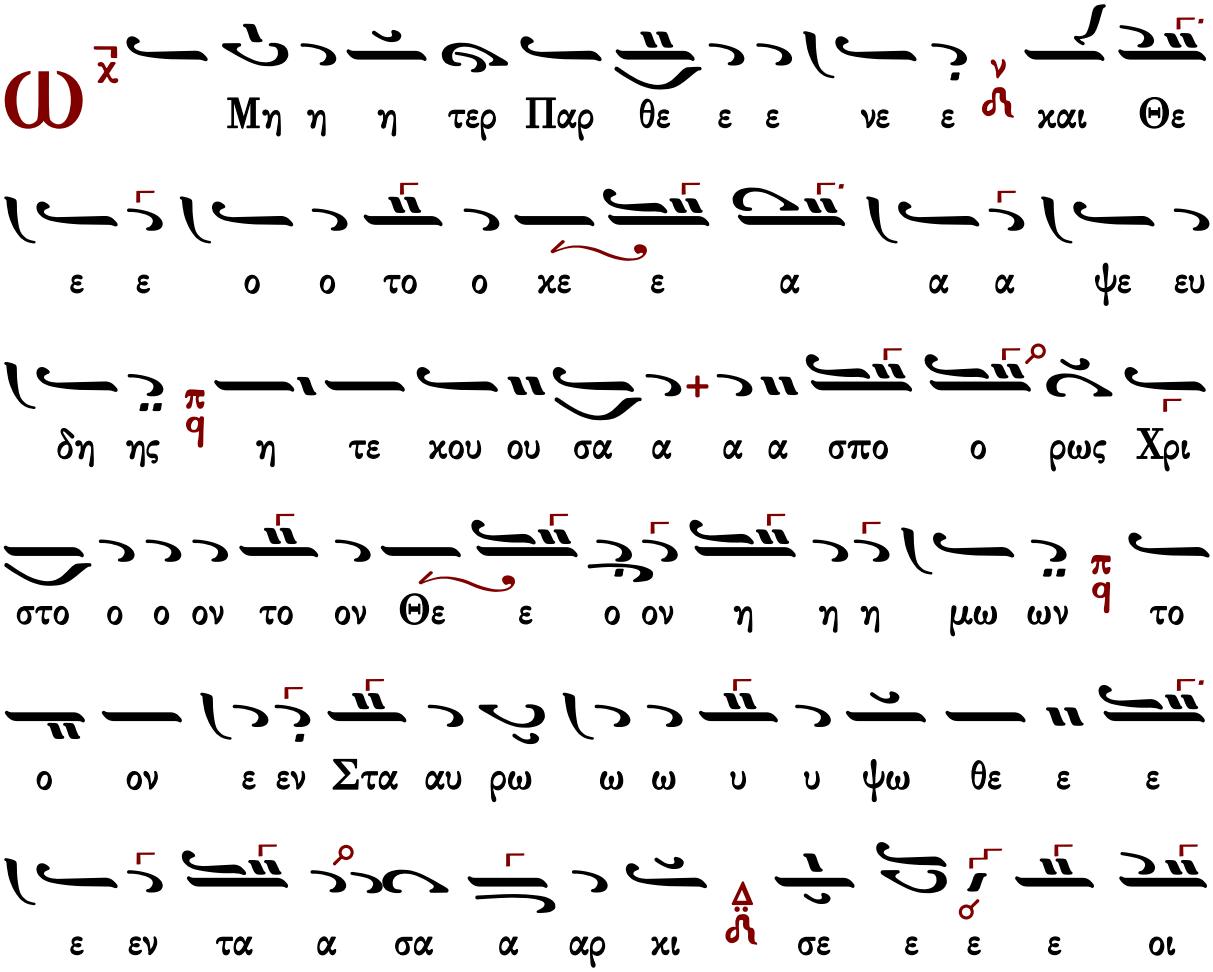

Ἀργὴ Πέτρου Βυζαντίου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τ.Α′ 2003 σ.136*

οι πι ι ι στοι οι οι οι α α παν τε ες α
α ξι ι ι ω ως συν του ουτω ω νυν με ε γα
α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε εν

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν

25/3

Ἦχος δ΄

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τήν σύλληψιν.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ/παρθένῳ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ παντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ς Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίστει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

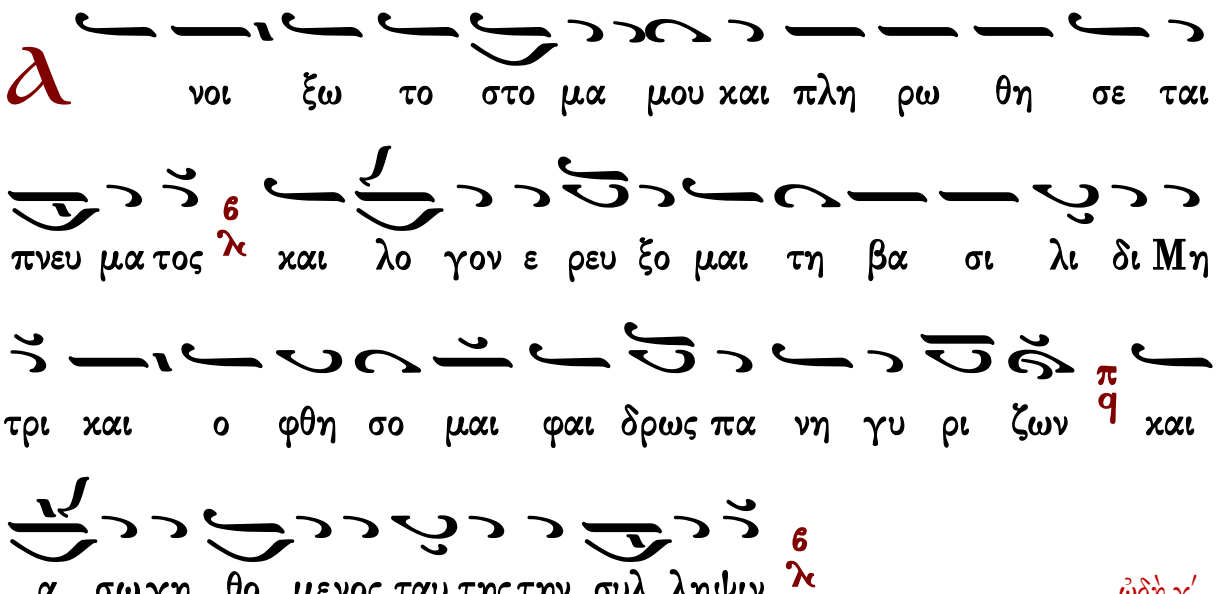
η Ἄκουε κόρη Παρθένε ἁγνή, εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ, βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν. Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη Θεοῦ· διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀναστραφήσεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

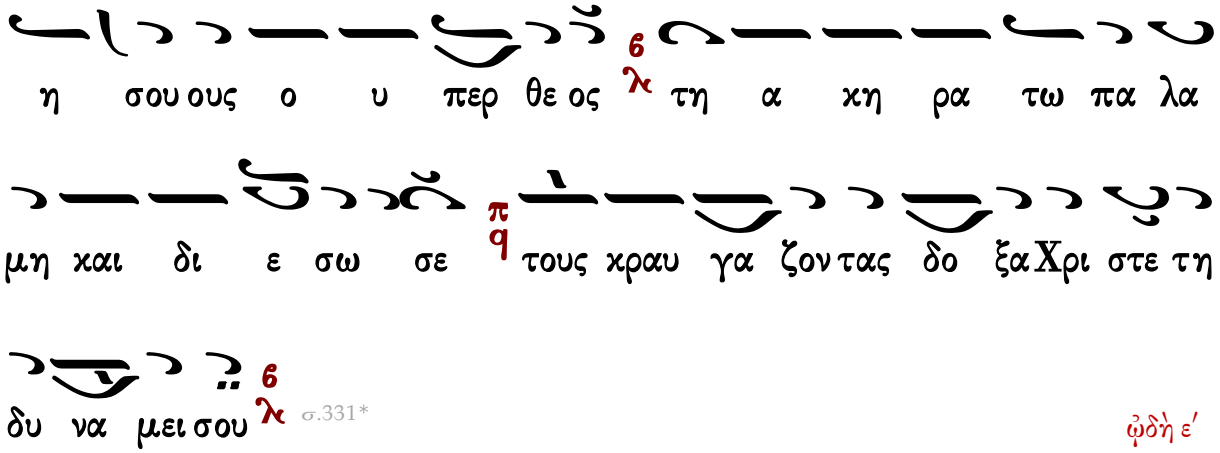
Σύντομοι | Ἀργαὶ

Σύντομοι

ᾠδὴ α΄ — Ἦχος δ΄ Βʊ

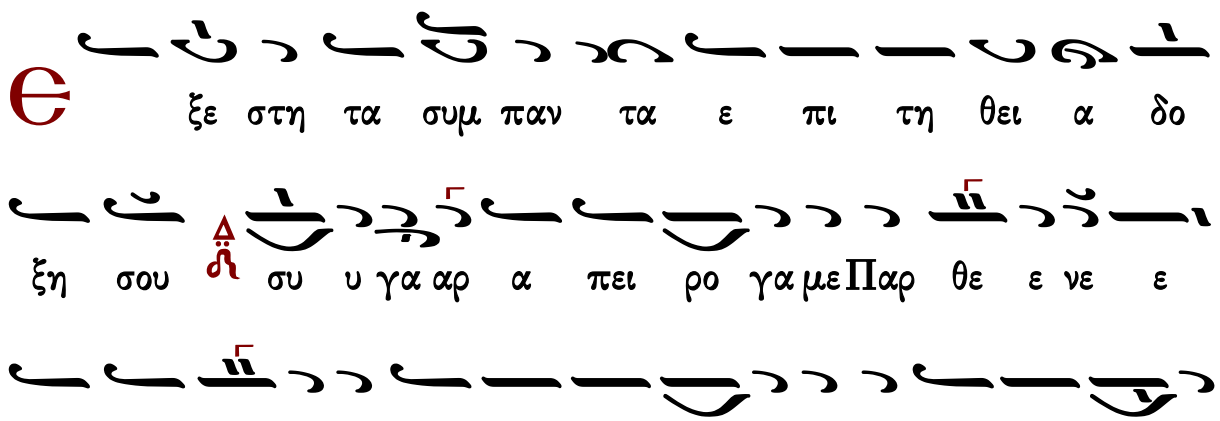
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

Α νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε ται
πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι Μη
τρι και ο φθη σο μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων και
α σω γη θο μενος ταυ της την συλ ληψιν
ᾠδὴ γ΄
Τ ους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο κε η
ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ χρο τη σαν
τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη σε πτη συλ
λη ψει σου
χορὸς α΄
στε φα νων δο ξης α ξι ω σον
ᾠδὴ δ΄
Ο κα θη μενος εν δο ξη ε πι θρο νου Θε
ο τη τος εν νε φε λη κου ου φη νλ θεν Ι

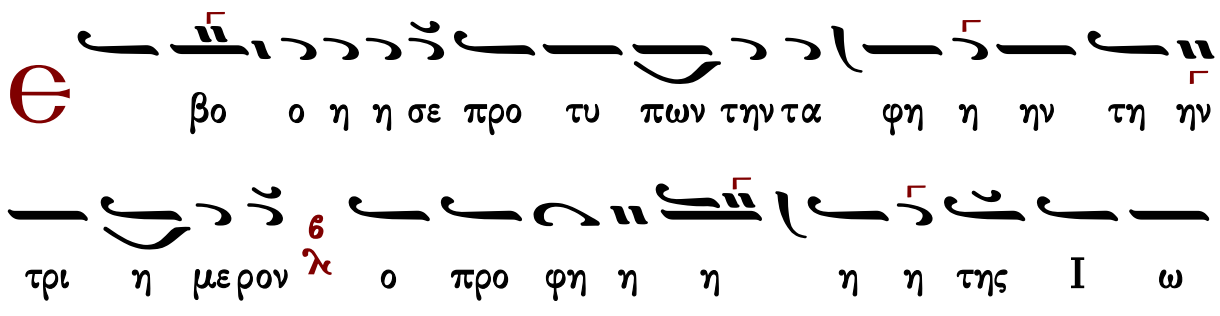

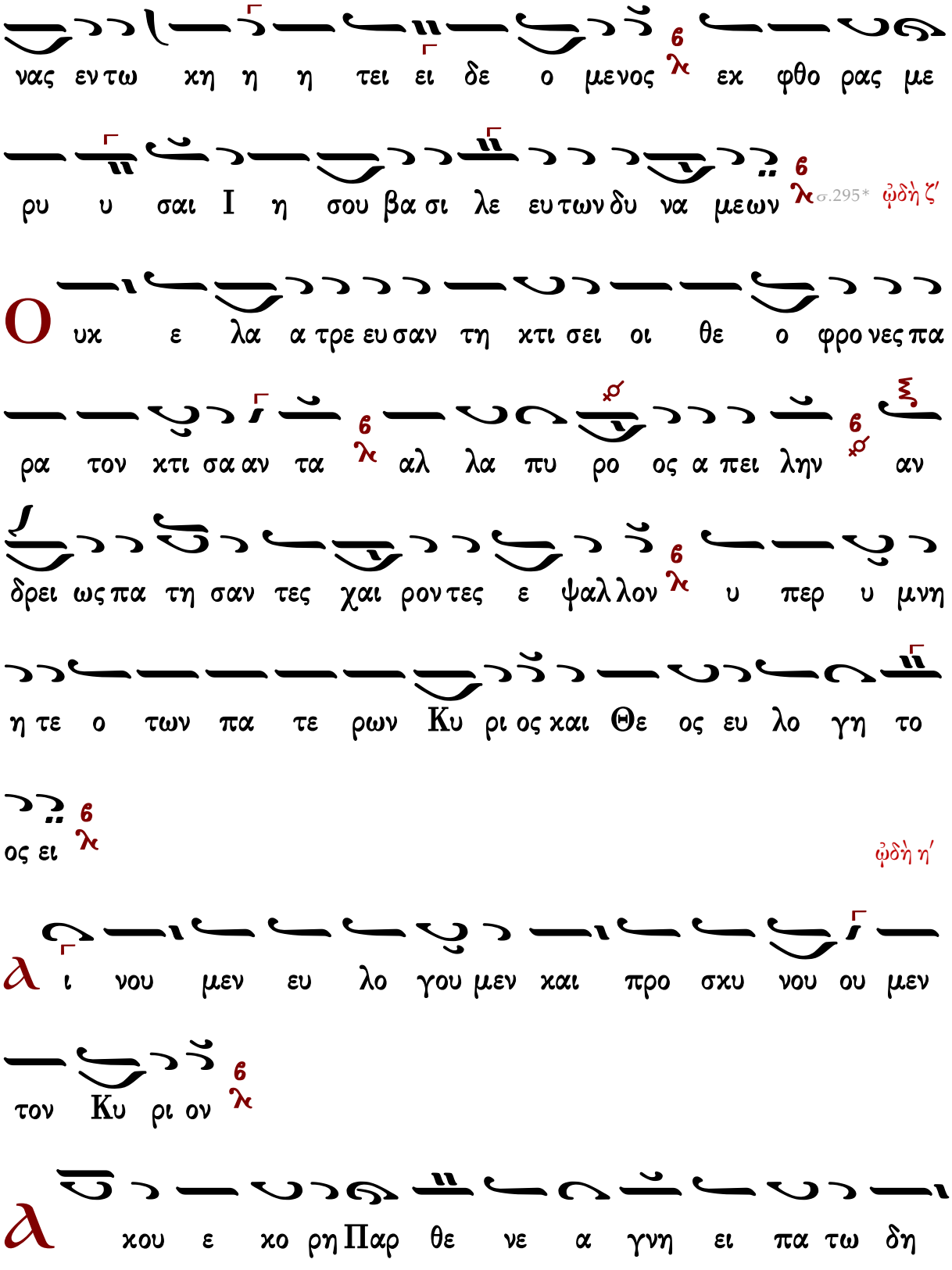
σ.331*

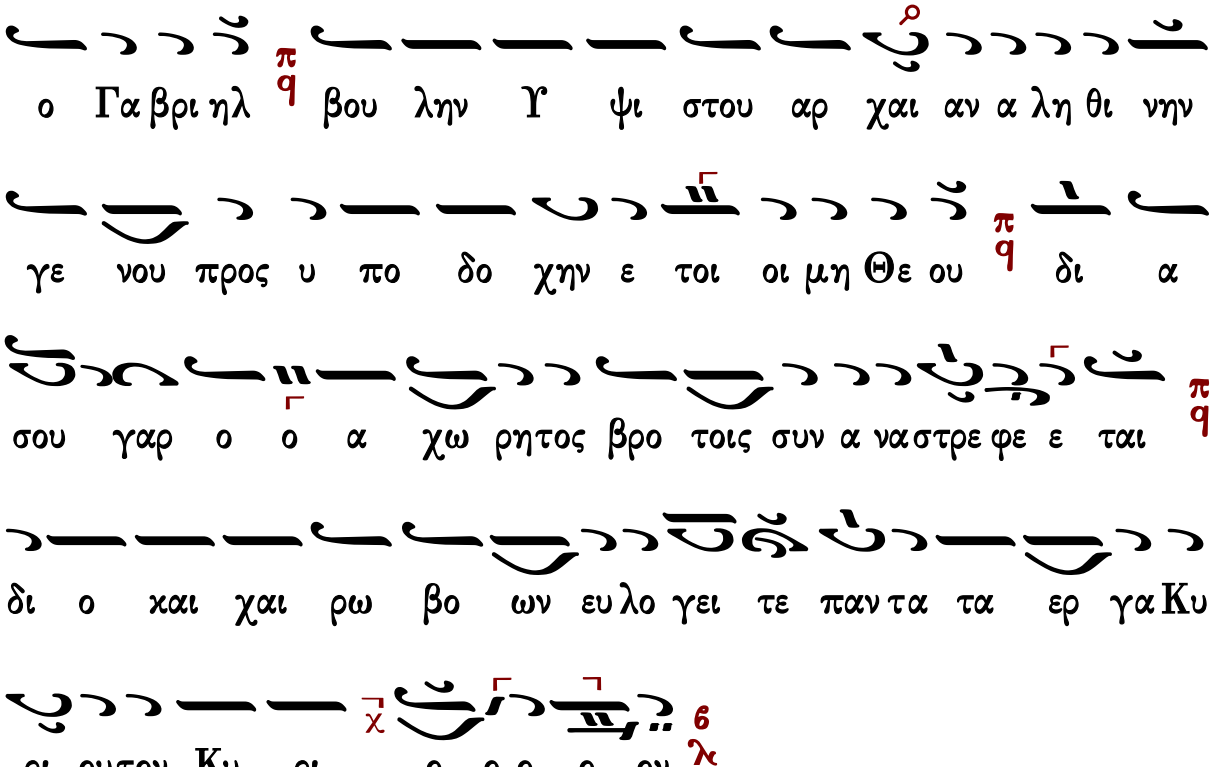
ᾠδὴ ε′

ᾠδὴ ς′

νας εν τω χη η η τει ει δε ο μενος εκ φθο ρας με
ρυ υ σαι Ι η σου βα σι λε ευ των δυ να μεων σ.295* ᾠδὴ ζ′
Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη χτι σει οι θε ο φρο νες πα
ρα τον χτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν
δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ μνη
η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το
ος ει
ᾠδὴ η′
Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον
Α κου ε κο ρη Παρ θε νε α γνη ει πα τω δη

Ἀργαὶ

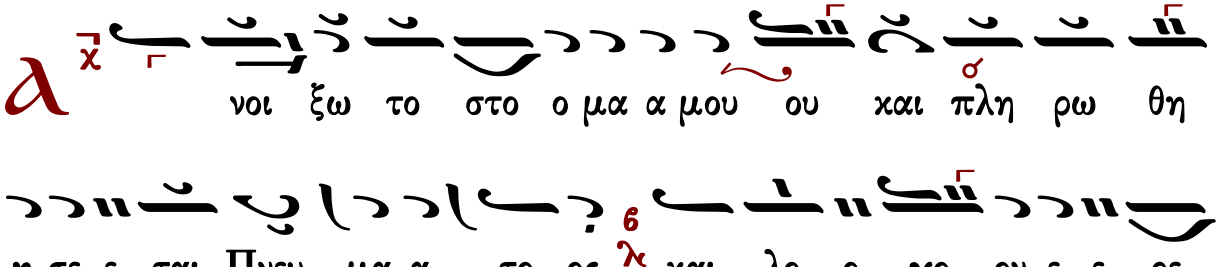
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

Θὶς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφράς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων. Οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν παραθέτομεν μεθ' ἑκάστην καταβασίαν. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

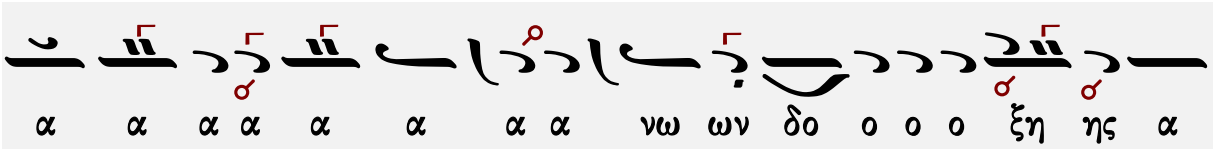
ᾠδὴ α΄

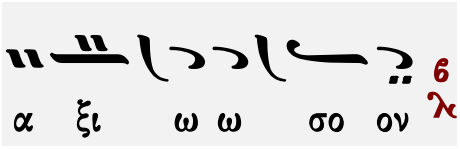
Ἦχος Βʹ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.220/667*

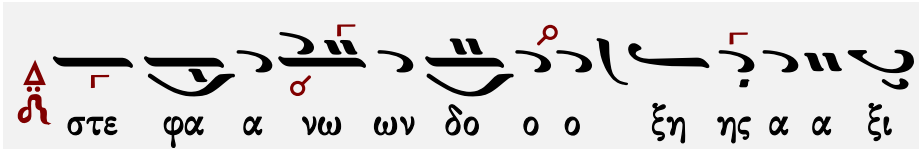

ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι δι Μη η τρι ι
ι χαι ο φθη σο ο μαι αι φαι δρω ω ω ως
πα αν η η γυ υ ρι ζω ων
χαι α σω ω γη η θο ο
με ε ε νος τα α α αυ τη ης τη ην συλ λη η ψι ιν
ἄλλη γραμμή
χαι α α α α σω γη η θο με ε νος …
ᾨδὴ γ΄
Τ ους σου ου ουους υ μνο ο λο ο γουους Θε ε ο ο
το ο ο ο χε ως ζω ω ω ω σα α χαι αι α α α
φθο νος πη η γη θι α α σο ον συ υγ χρο τη η σα αν
τας πνε ευ μα τι ι χον στε ρε ε ε ω ω ω ω σον
χαν τη σε πτη συ υλ λη η ψει ει σου
χορὸς α΄
στε φα

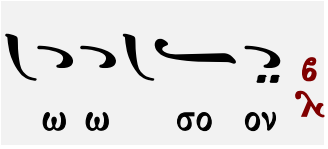

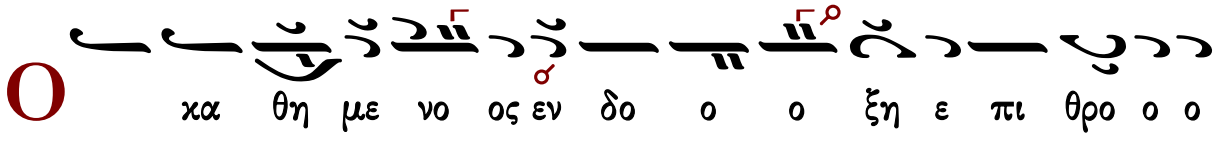
ἄλλη γραμμὴ

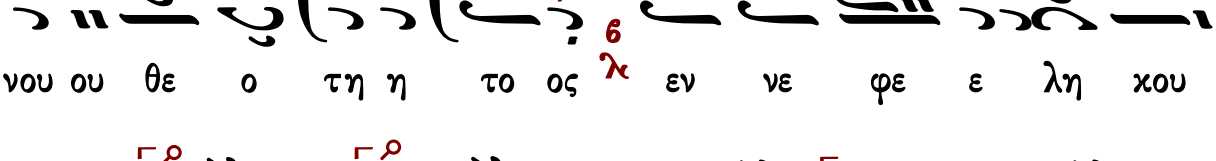
χορὸς α΄

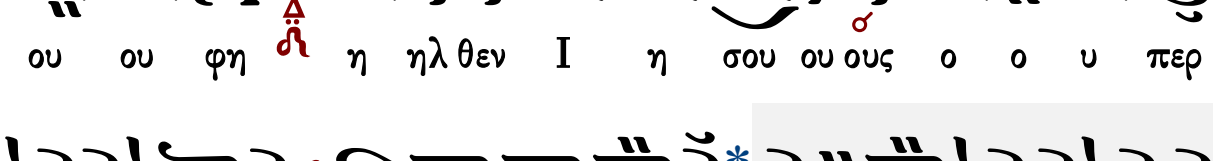

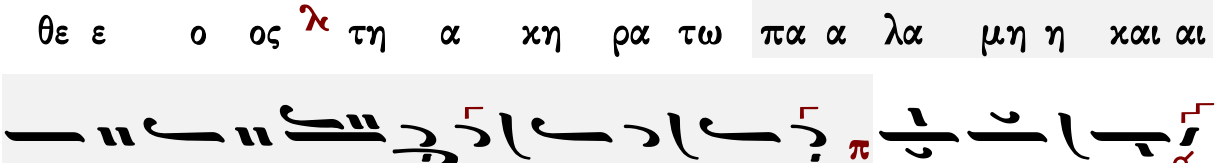

ᾠδὴ δ΄

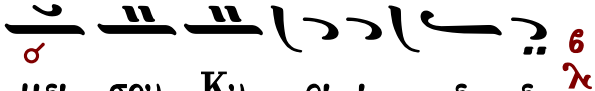

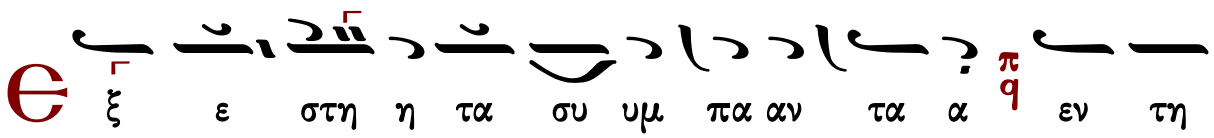

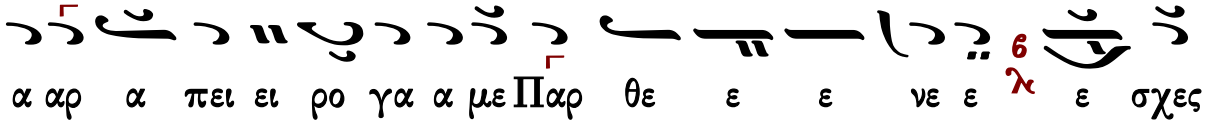
ἄλλη γραμμή

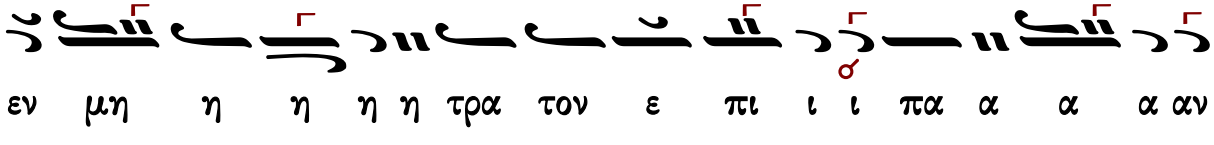

ᾠδὴ ε′

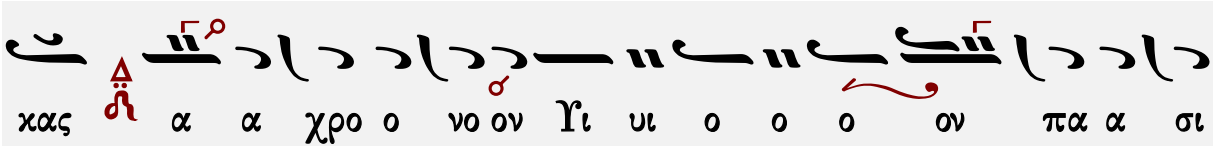

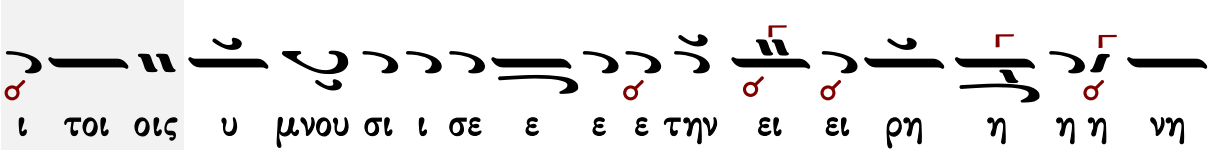

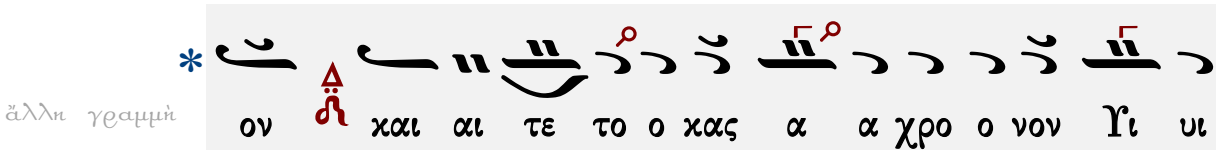

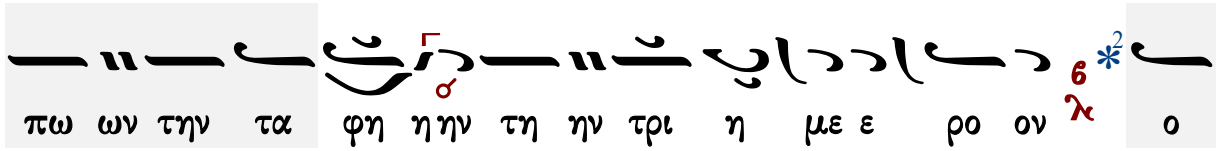

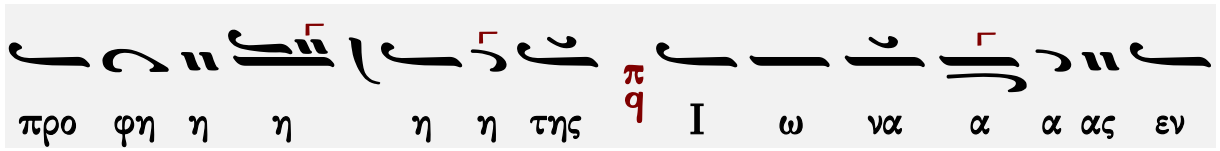
ἄλλη γραμμή

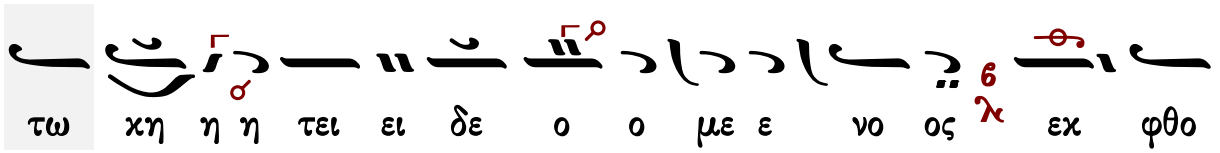

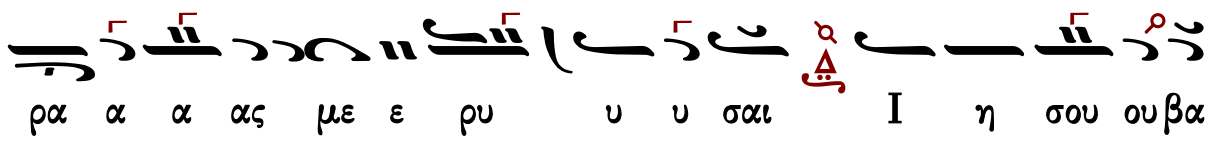
ᾠδὴ ς′

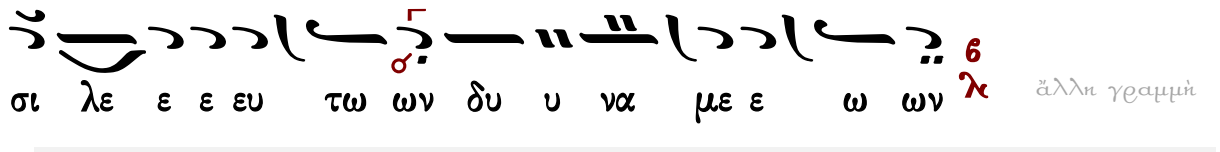

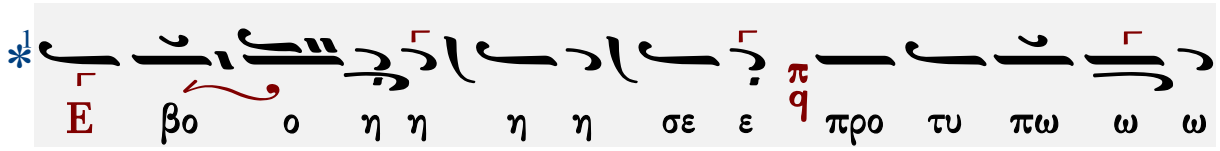

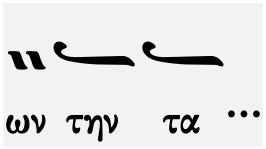

ἄλλη γραμμή

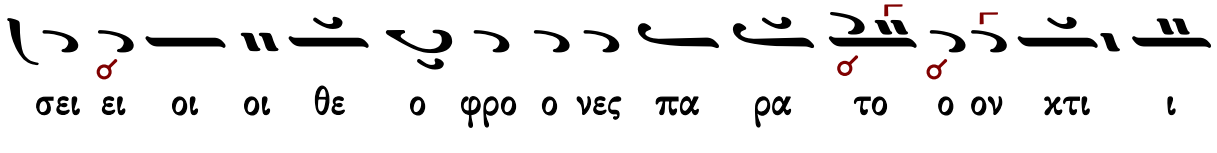

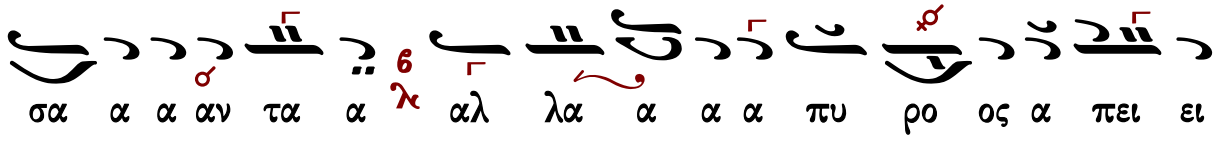

ων τηην τα ...

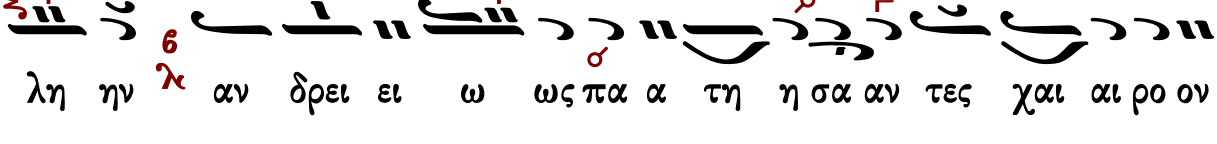

ο προ φη η η τη ης I ω ω νας εν τω ...

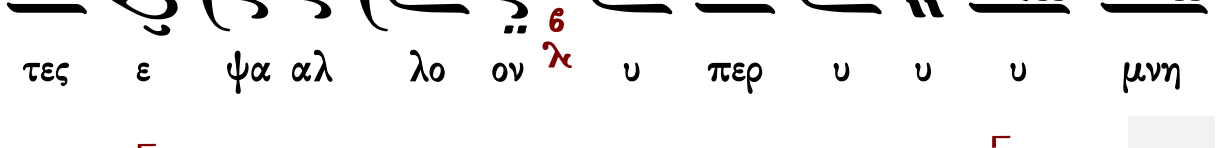
ᾠδὴ ζ′

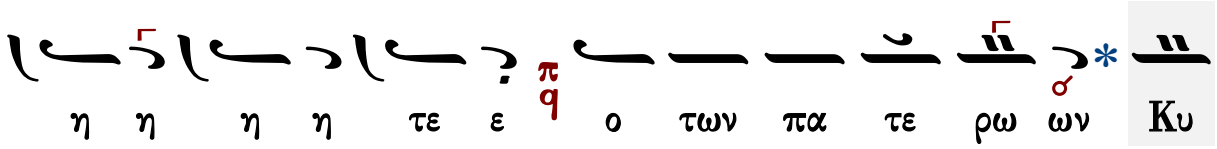

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ευ σαν τη χτι ι

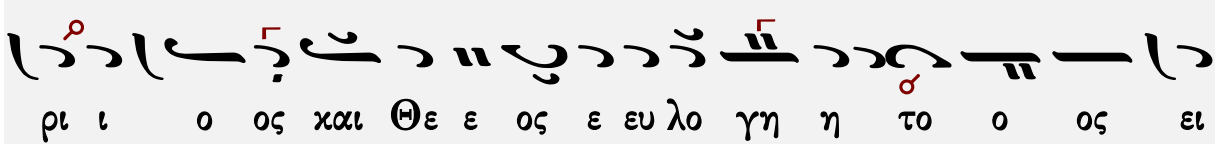

σει ει οι οι θε ο φρο ο νες πα ρα το ο ον χτι ι

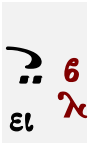

σα α α αν τα α αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει

λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

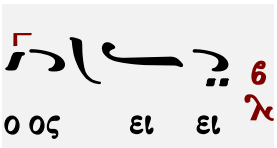

τες ε ψα αλ λο ον υ περ υ υ υ μνη

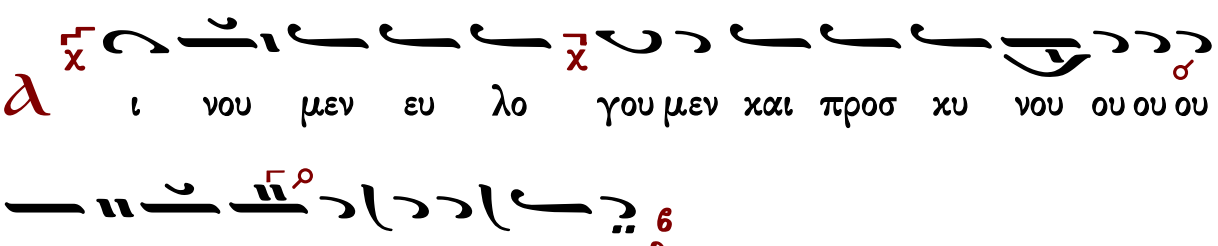

η η η η τε ε ο των πα τε ρω ων Κυ

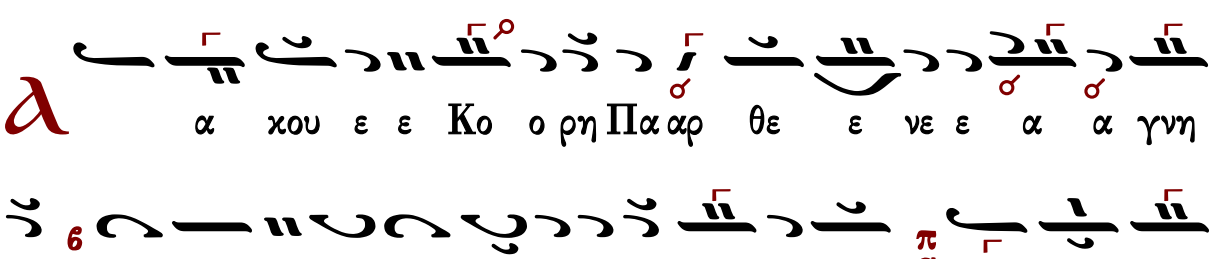

ρι ι ο ος και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει

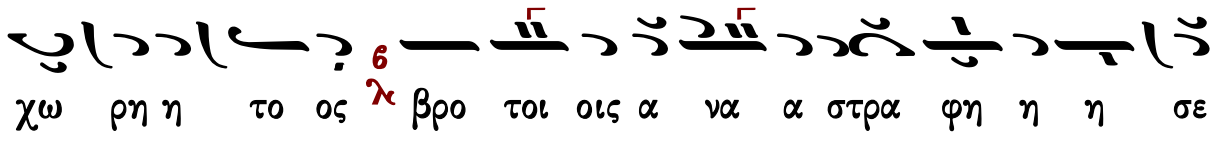

ει

ἄλλη γραμμή
Κυ ρι ι ο ο ο ος και Θε ε ος ευ λο γη το

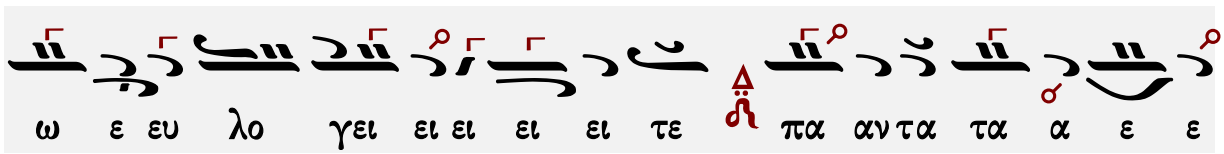

ο ος ει ει

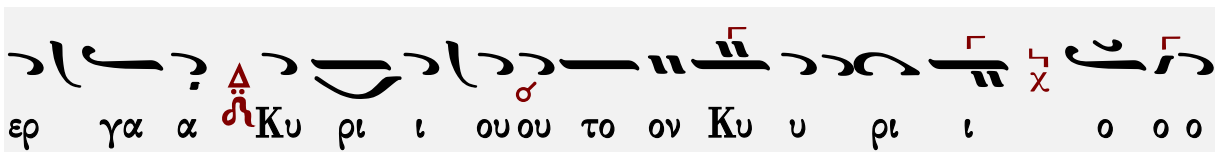

α
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου
με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον

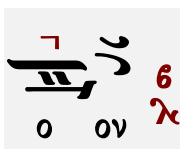

α
α κου ε ε Κο ο ρη Πα αρ θε ε νε ε α α γνη
η ει πα α τω ω δη ο ο Γα βρι ι ηλ βου λην
υ ψι ι ι στου α α αρ χαι αι αι αν α λη η θι ι νη
ην γε νου προς υ υ πο δο ο χην ε τοι οι οι οι οι
μη η Θε ε ε ου δι α σου ου γα αρ ο ο α

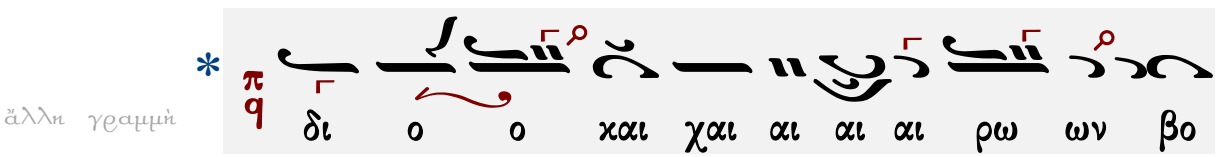

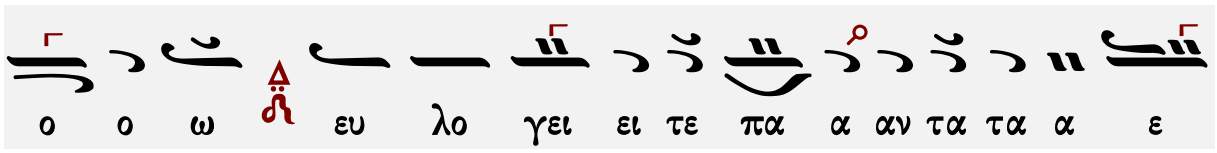

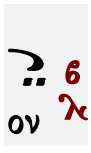

θ΄ ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἦχος δ΄

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

«Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων. Χείλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως· φωνὴν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετά σοῦ».

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὑπὲρ ἔννοιαν συλλαβοῦσα Θεόν, τῆς φύσεως θεσμοὺς ἔλαθες κόρη. Σὺ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διέδρας. Ῥευστὴ φύσις περ καθεστηκυῖα· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Πῶς πηγάζεις γάλα Παρθένε ἁγνὴ; Οὐ φέρει ἐξειπεῖν γλῶσσα βροτεία· ξένον γὰρ φύσεως ἐπιδείκνυσαι πρᾶγμα. Νομίμου γονῆς ὅρους ὑπερβαῖνον· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Μυστικῶς ταῖς ἱεροτεύκτοις γραφαῖς, λαλεῖται περὶ σοῦ, Μῆτερ Ὑψίστου. Κλίμακα γὰρ πάλαι Ἰακὼβ σε προτυποῦσαν· ἰδὼν ἔφη· βάσις Θεοῦ αὕτη· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Θαυμαστὸν τῷ ἱεροφάντῃ Μωσεῖ· ἡ βάτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας. Ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνου. Ἐν κόρῃ ἁγνῇ, ἔφη, κατοπτεύσω· ἢ ὡς Θεοτόκῳ λεχθείη· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Δανιὴλ σε ὄρος καλεῖ νοητόν· γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαΐας· βλέπει δὲ ὡς πόκον Γεδεών, ὁ Δαυὶδ δέ, ἁγίασμα φάσκει, πύλην δὲ σε ἄλλος· ὁ δὲ Γαβριὴλ σοι κραυγάζει· χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

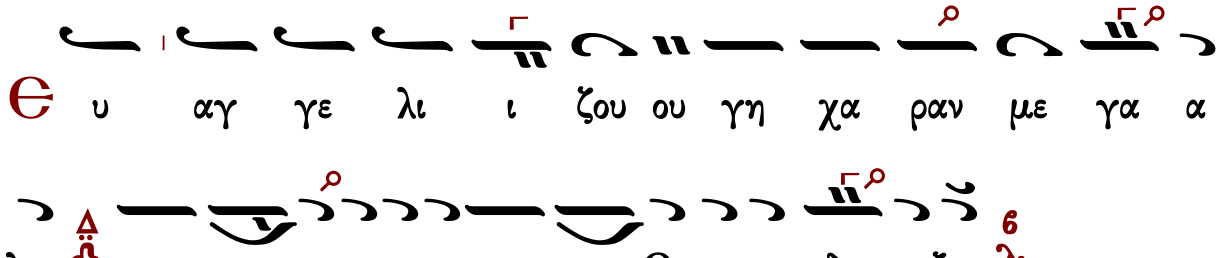
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

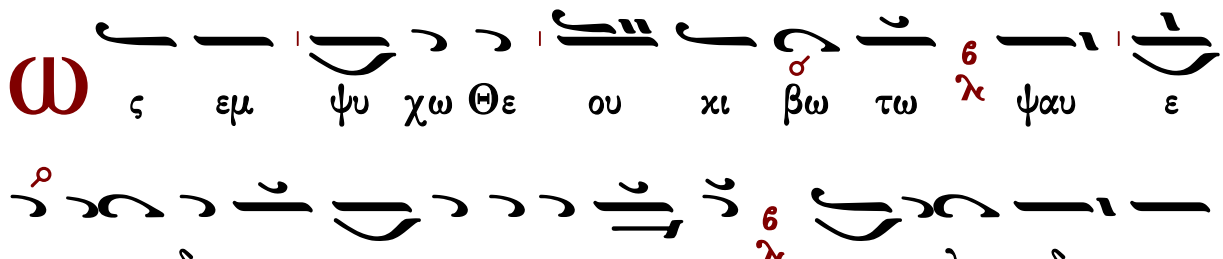
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

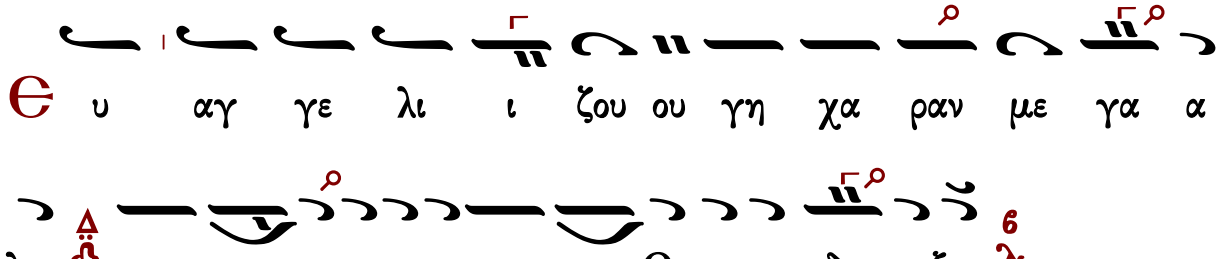
ᾠδὴ θ΄
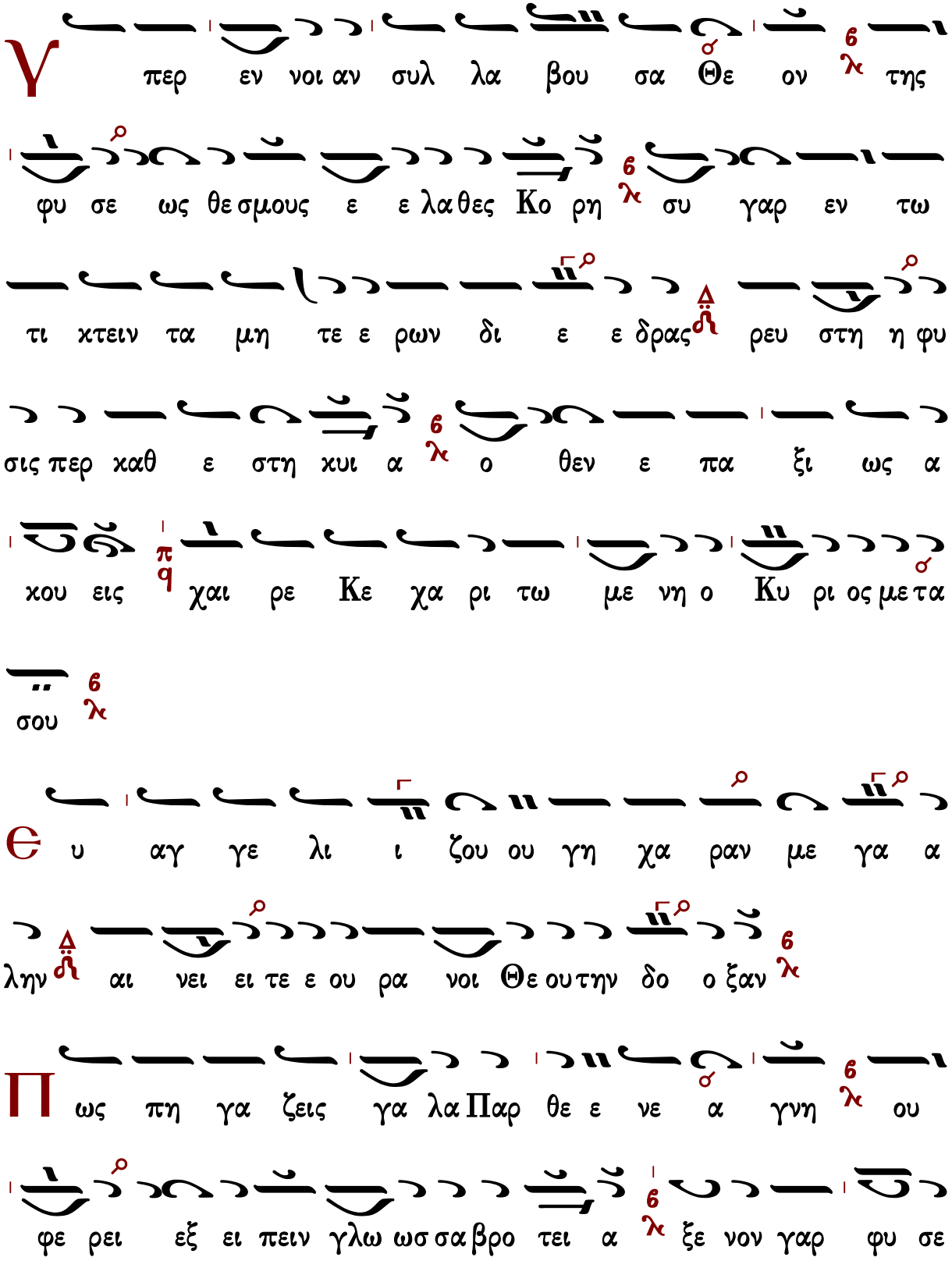
Ἦχος Βου

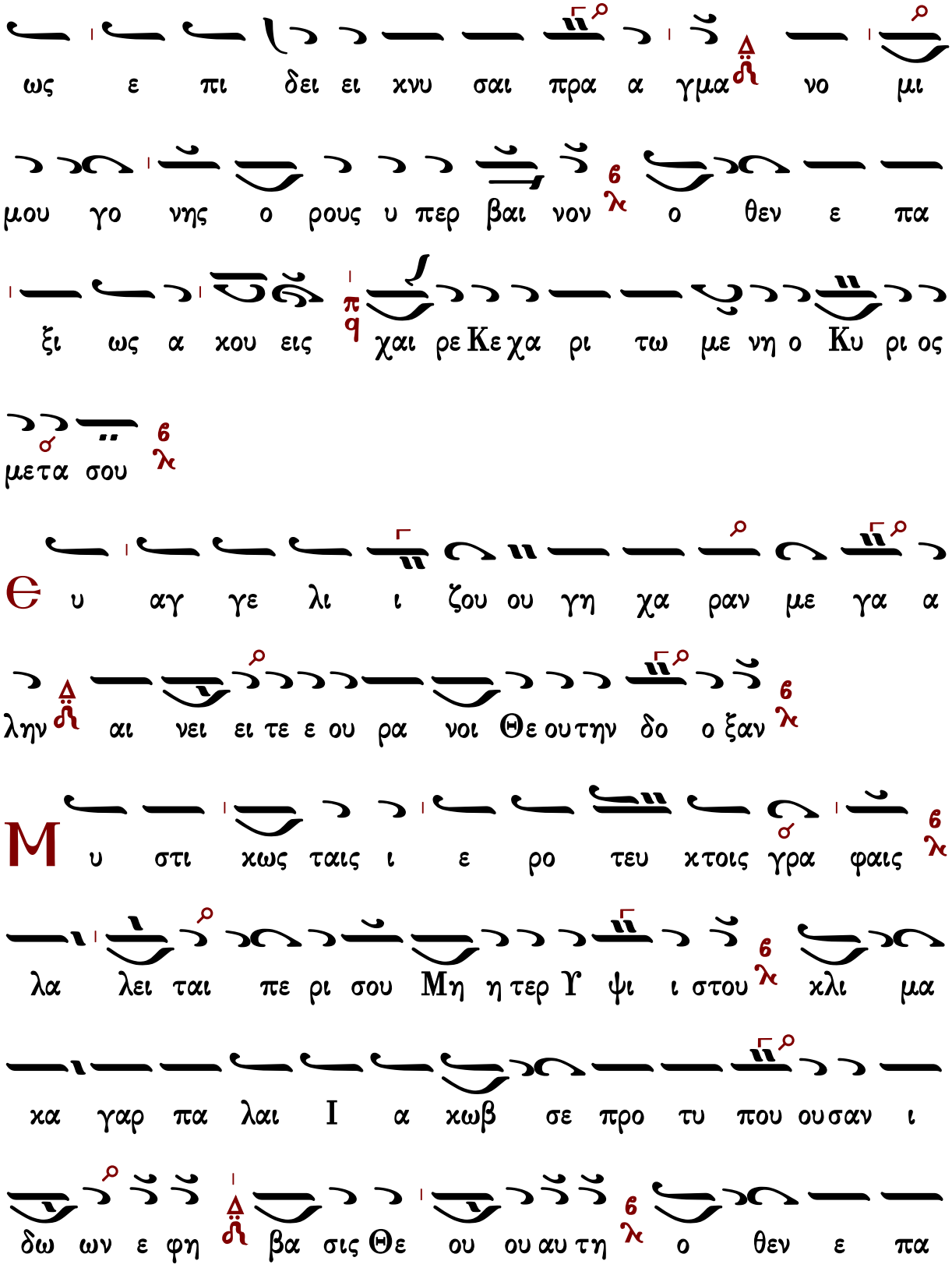
Πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.225/672#

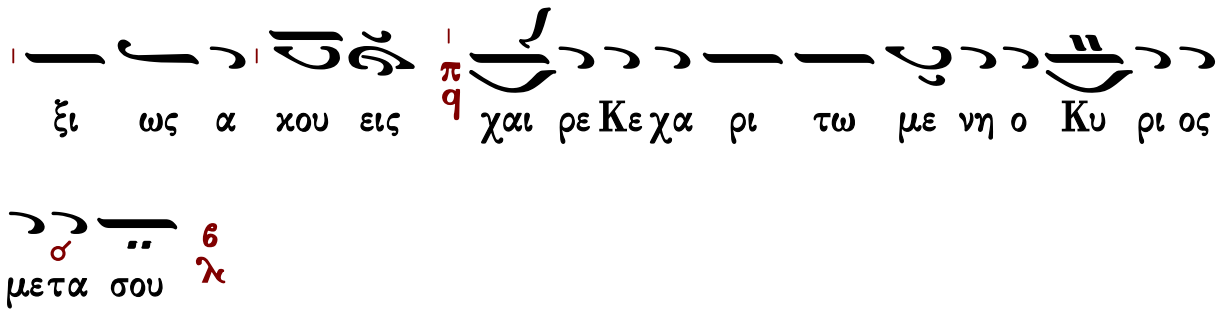

Θυ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α
λην δι αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε ουτην δο ο ξαν

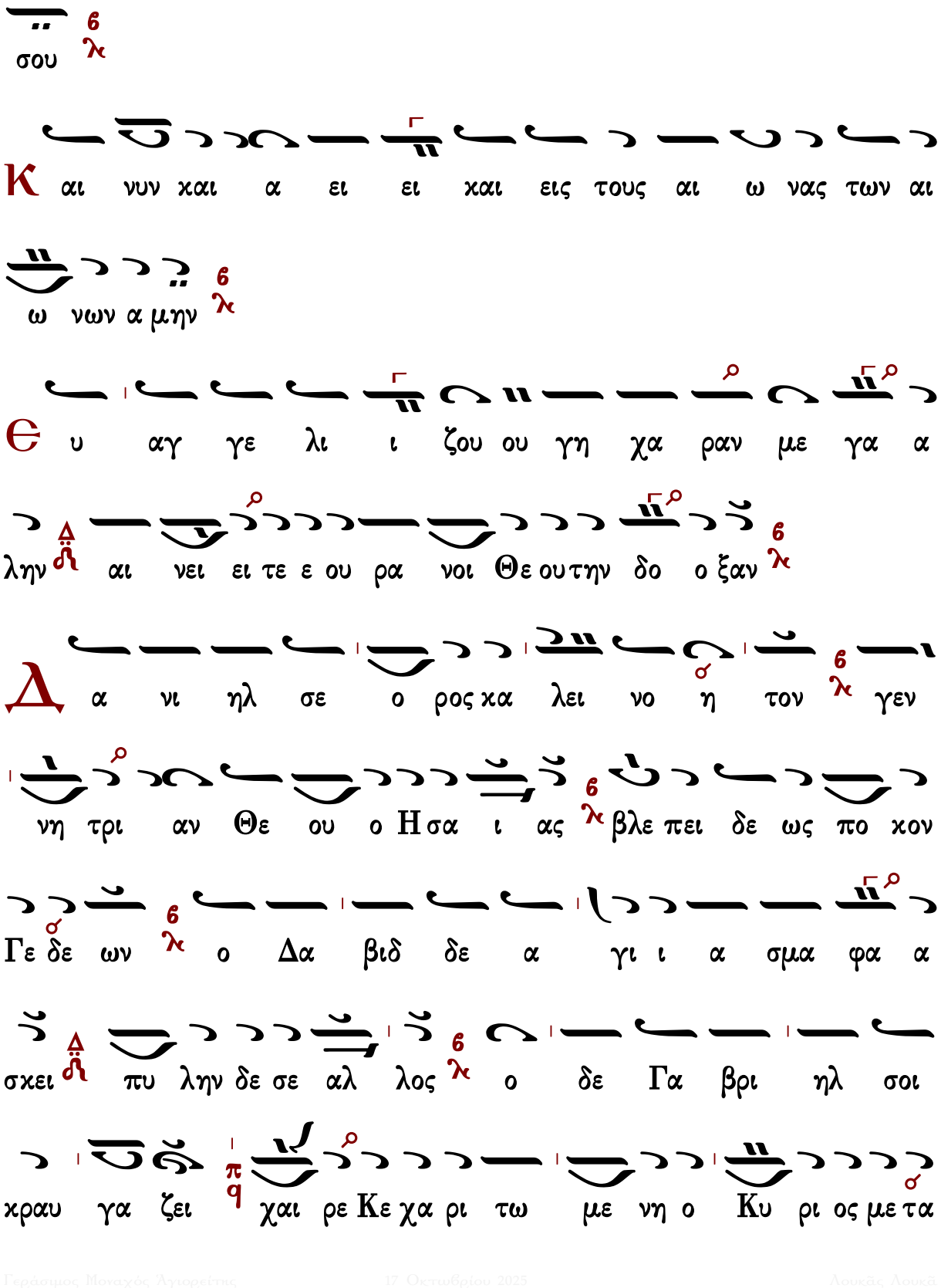

Ως εμ ψυ χω Θε ου κι βω τω ψαυ ε
τω μη δα μως χει ειρ α μυ η των χει λη δε πι
στων τη Θε ο το κω α σι γη τως φω νη ην του
αγ γε λου α να μελ πον τα εν α γαλ λι α
σει βο α τω χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι
ος μετα σου

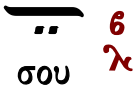

Θυ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α
λην δι αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε ουτην δο ο ξαν

Υ περ εν νοι αν συλ λα βου σα Θε ον της
φυ σε ως θε σμους ε ε λα θες Κο ρη σου γαρ εν τω
τι κτειν τα μη τε ε ρων δι ε ε δρας ρευ στη η φυ
σις περ καθ ε στη κυι α ο θεν ε πα ξι ως α
κου εις χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος με τα
σου
Θ υ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α
λην αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν
Π ως πη γα ζεις γα λα Παρ θε ε νε α γνη ου
φε ρει εξ ει πειν γλω ωσ σα βρο τει α ξε νον γαρ φυ σε

ως ε πι δει ει χνυ σαι πρα α γμα νο μι
μου γο νης ο ρους υ περ βαι νον ο θεν ε πα
ξι ως α χου εις χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος
μετα σου
Θ υ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α
ληη αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν
Μ υ στι κως ταις ι ε ρο τευ κτοις γρα φαις
λα λει ται πε ρι σου Μη η τερ Υ ψι ι στου κλι μα
κα γαρ πα λαι Ι α κωβ σε προ τυ που ουσαν ι
δω ων ε φη βα σις Θε ου ου αυ τη ο θεν ε πα

ξι ως α χου εις χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος
μετα σου
Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Є υ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α
λην αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν
Θ αυ μα στον τω ι ε ρο φαν τη Μω σει η
βα τος και το πυρ ε ε δει ξε τε ρας ζη των δε το
πε ρας εις δι α α βα σιν χρο ο νου εν Κο
ρη α γνη ε φη κα το πτευ σω η ως Θε ο το
κω λε χθει η χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος μετα

σου
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ε υ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α
λην αι νει ει τε ε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν
Δ α νι ηλ σε ο ρος χα λει νο η τον γεν
νη τρι αν Θε ου ο Ησα ι ας βλε πει δε ως πο χον
Γε δε ων ο Δα βιδ δε α γι ι α σμα φα α
σκει πυ λην δε σε αλ λος ο δε Γα βρι ηλ σοι
κραυ γα ζει χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος με τα

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἨΧος δ΄

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.
Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων. Χείλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως· φωνὴν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετά σοῦ.

Σύντομος	Ἀργὴ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Πέτρου Πελοποννησίου

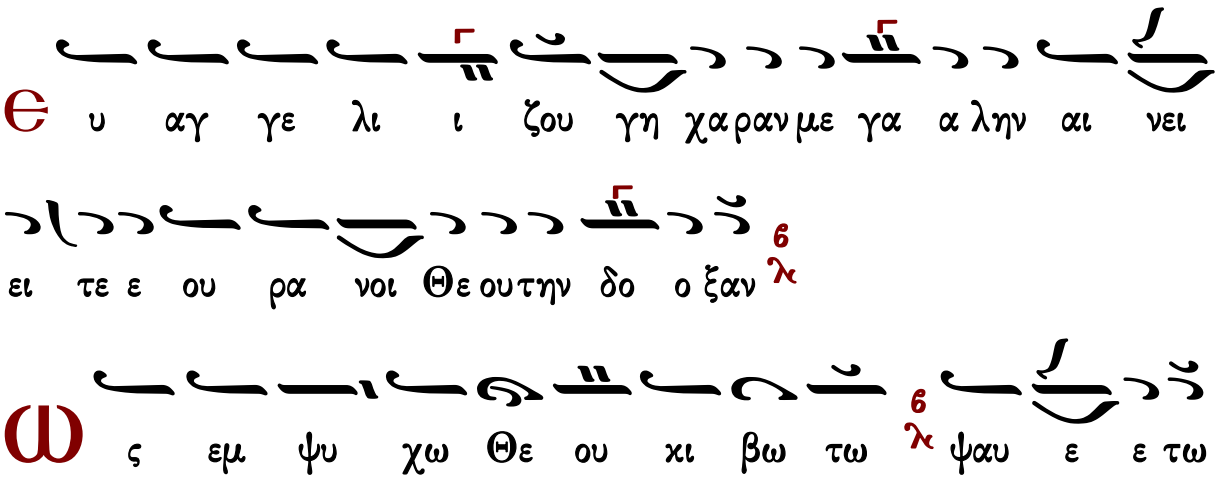
Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος δ΄ Βʁ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.297*

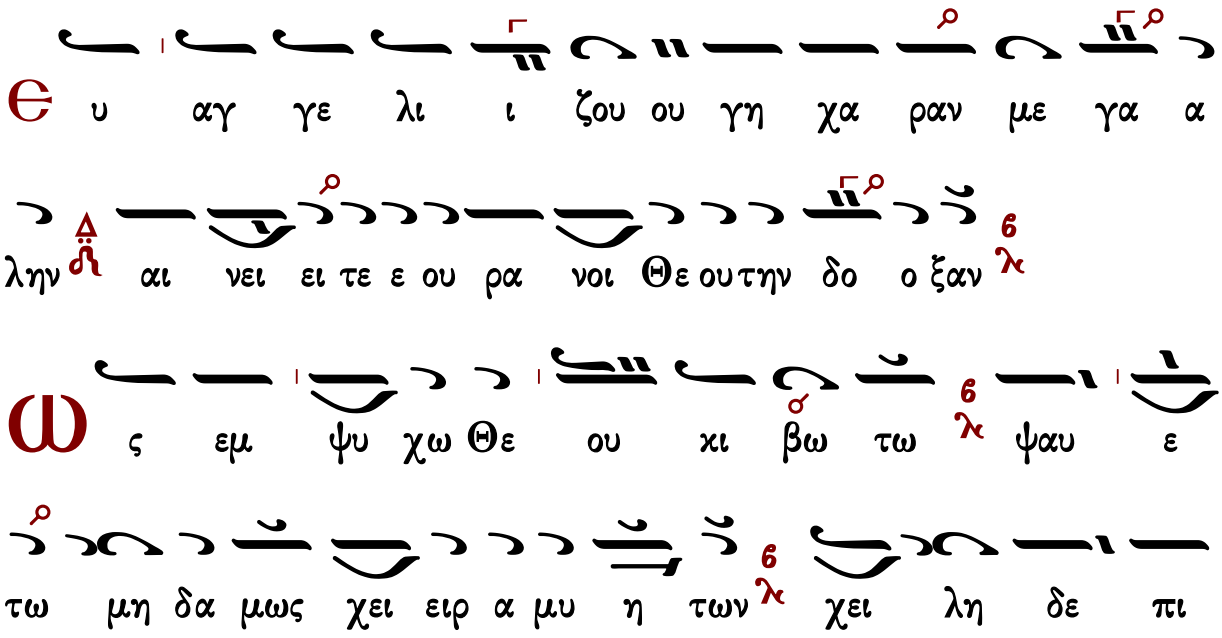

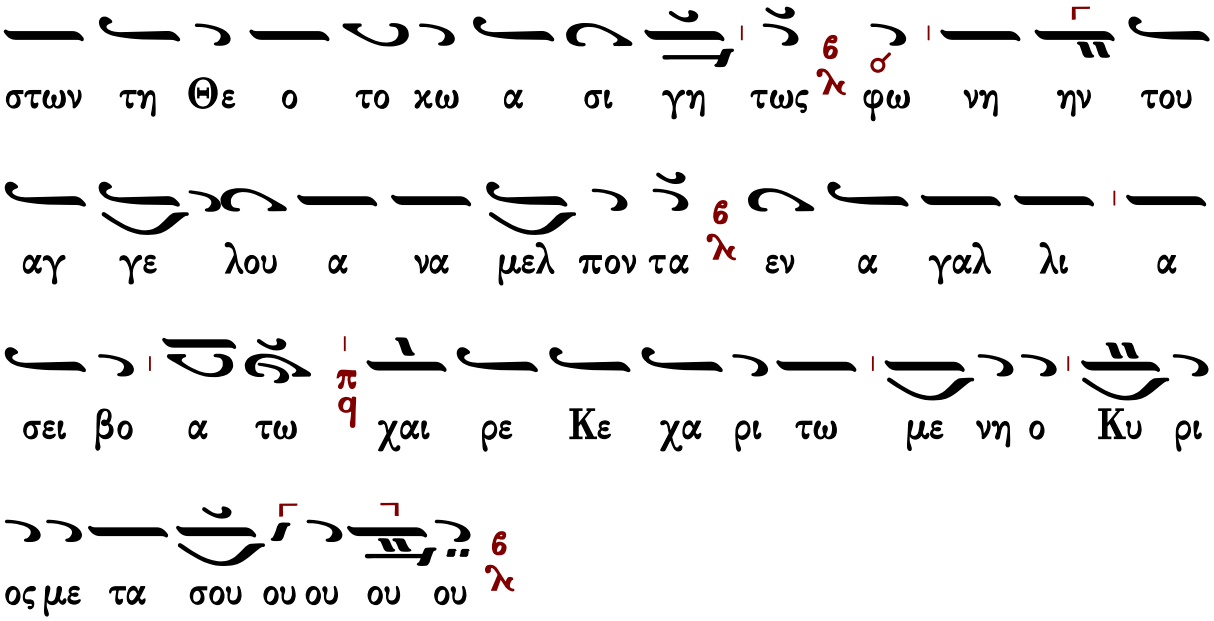

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βϐ

Πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.225/672#

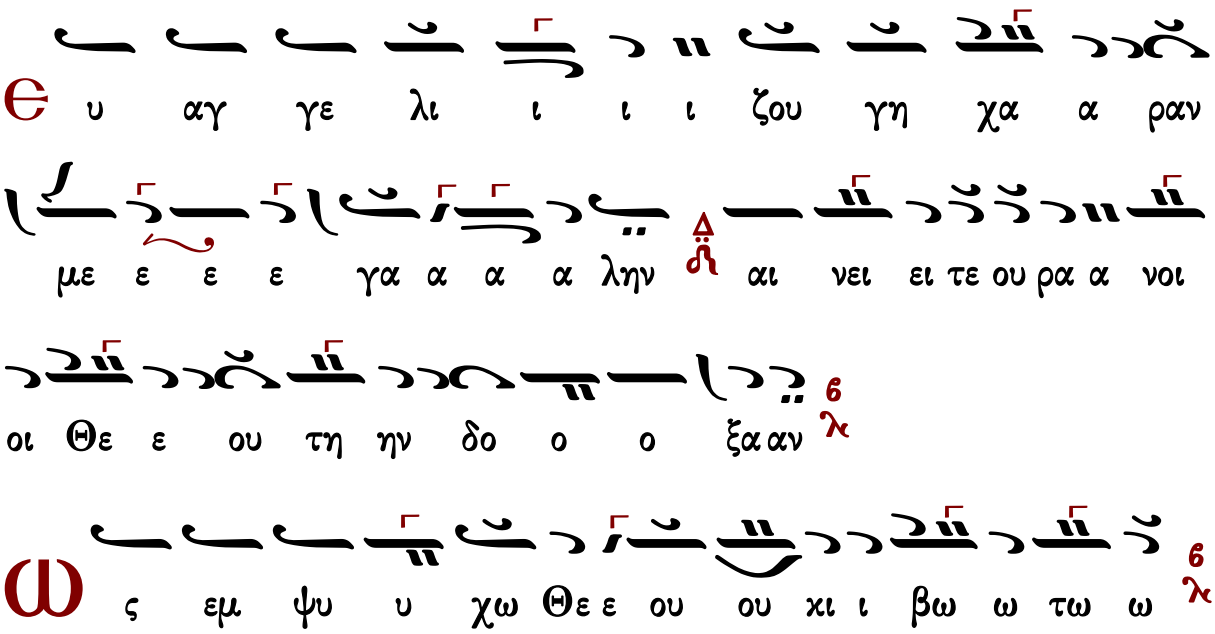

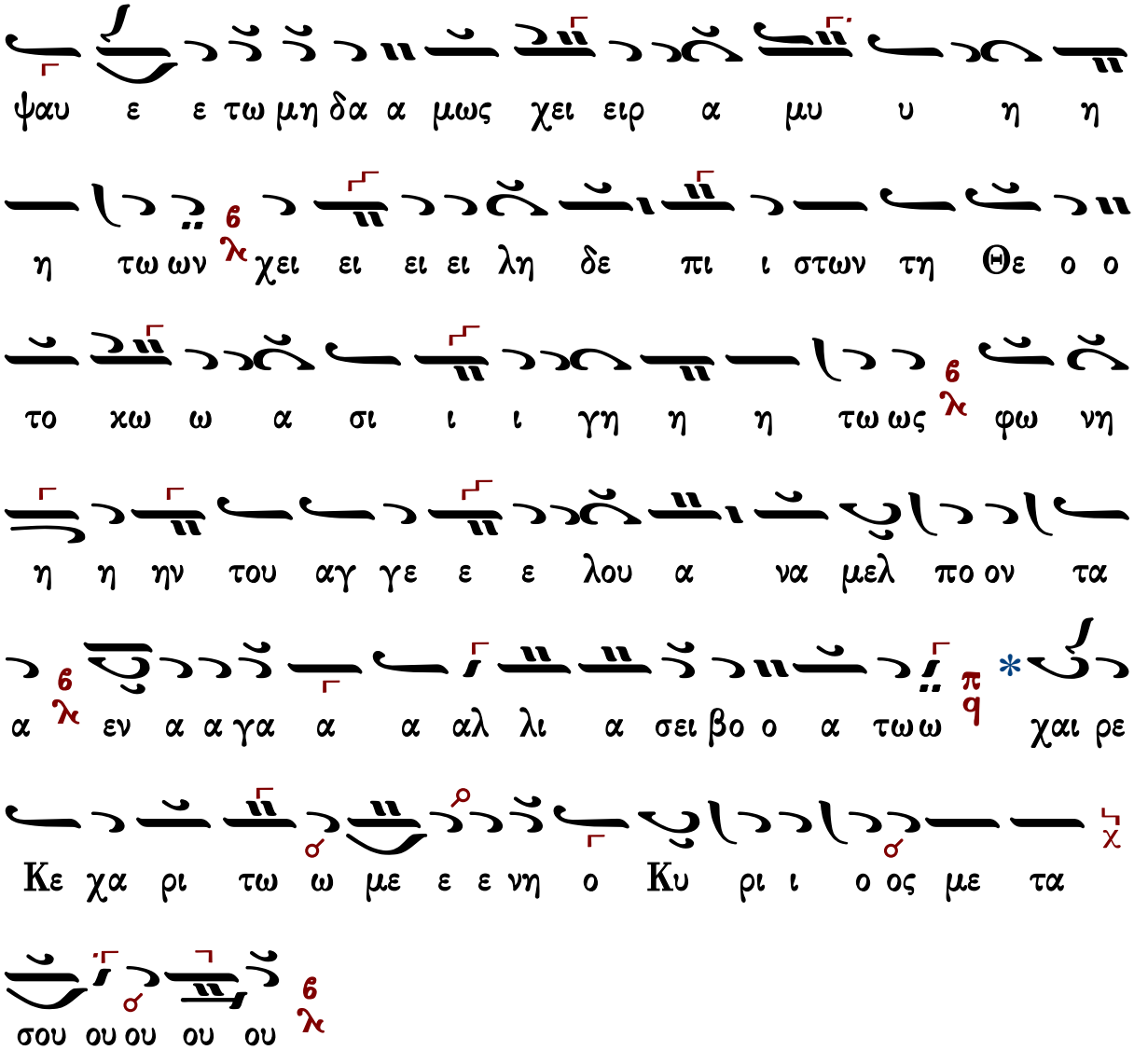
Ἀργὴ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βʹ

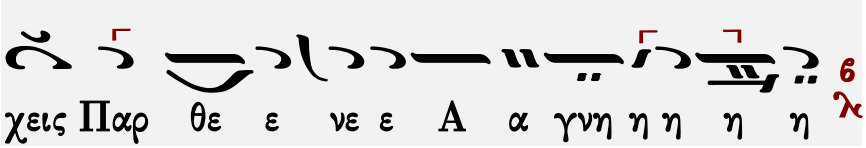
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#
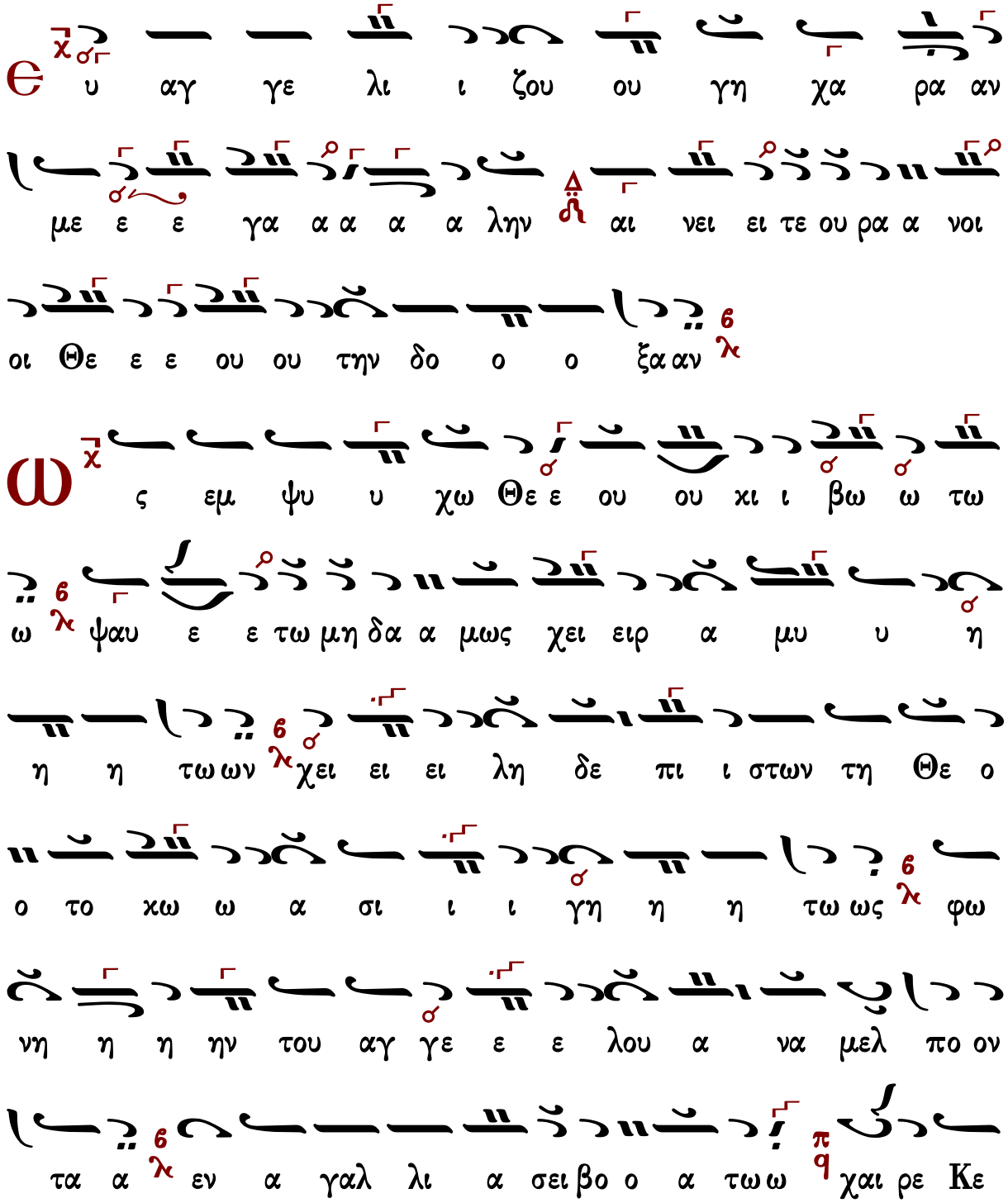

Η παρακάτω αρχική κατάληξη της καταβασίας του Ιωάννου, ταίριαξε στα Θισόδια και γιαυτό πήρα την κατάληξη από την αργή του Πέτρου και την πρόσθεσα στην καταβασία του Ιωάννου.

Πέτρου Πελοποννησίου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.227/674*

χα ρι τω ω με ε ε νη ο Κυ ρι ι ο ος με τα σου

ου ου ου ου

Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῶν Βαΐων

Τοῦ Λαζάρου

ἦχος πλ.δ΄

α Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

γ Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ μὲ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

δ Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σύν τῷ προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

ε Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον· ἀλλ᾽ ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

ς Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ζ Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνί ποτε, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

η Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

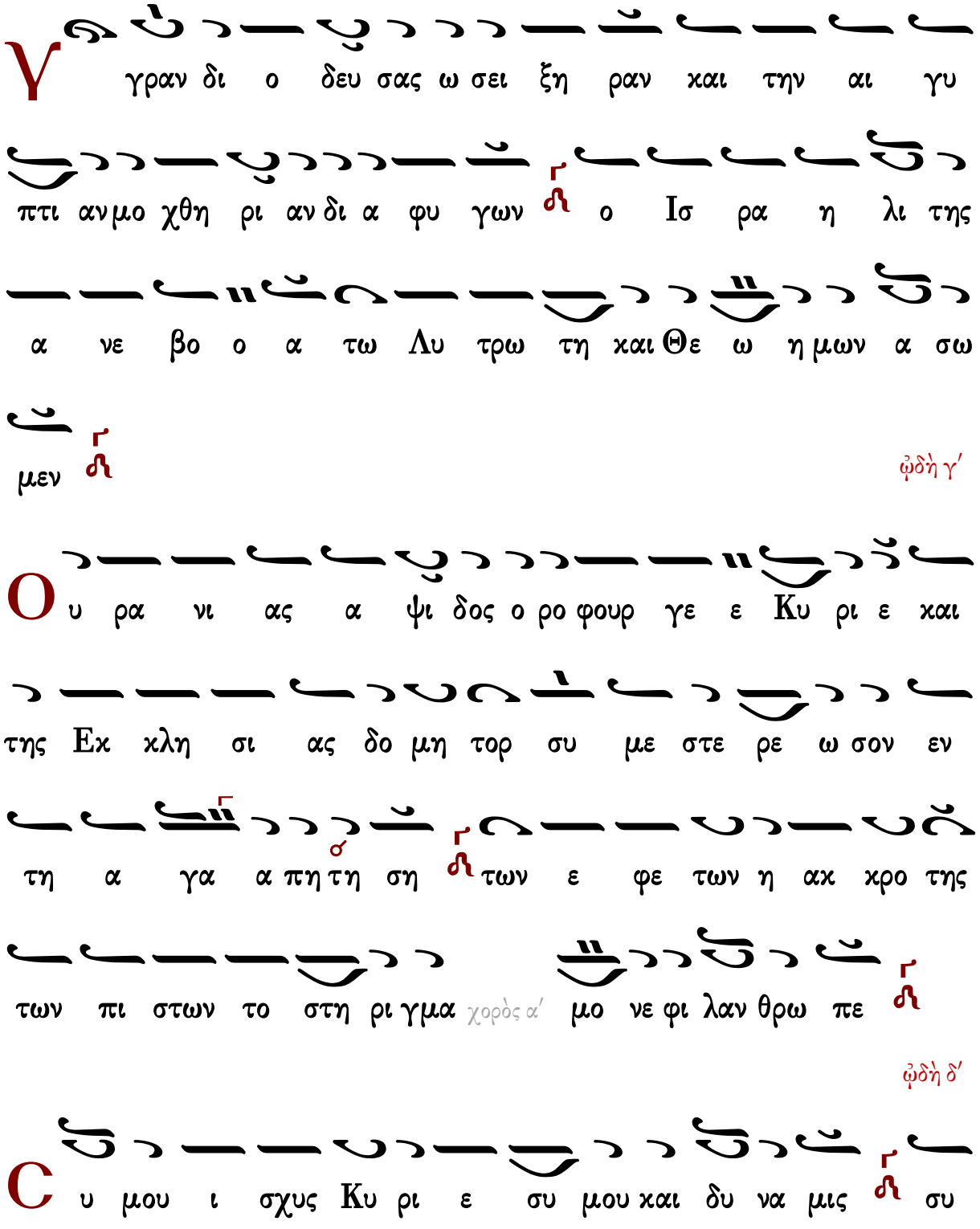
Σύντομοι | Ἀργαί

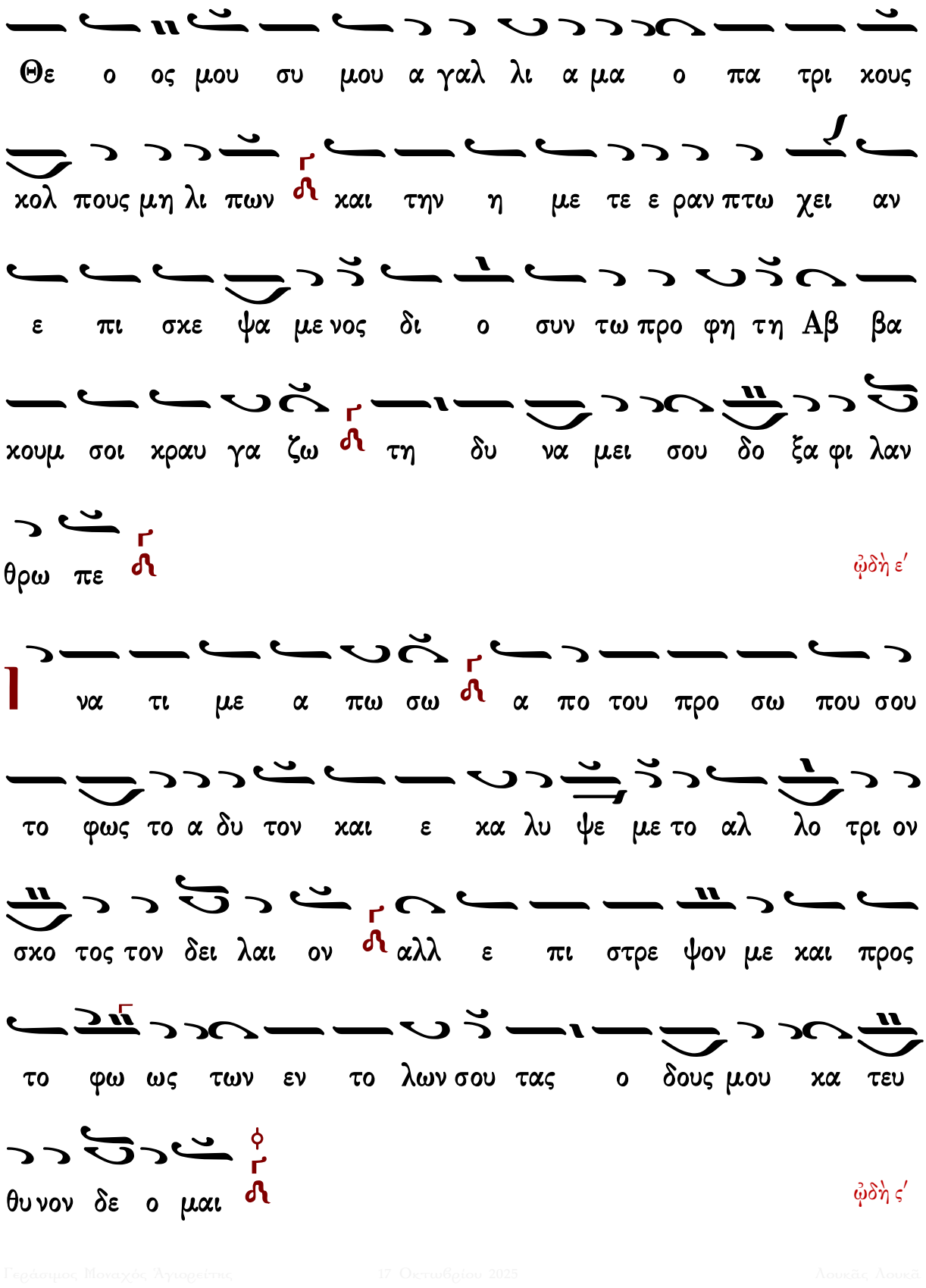
Σύντομοι

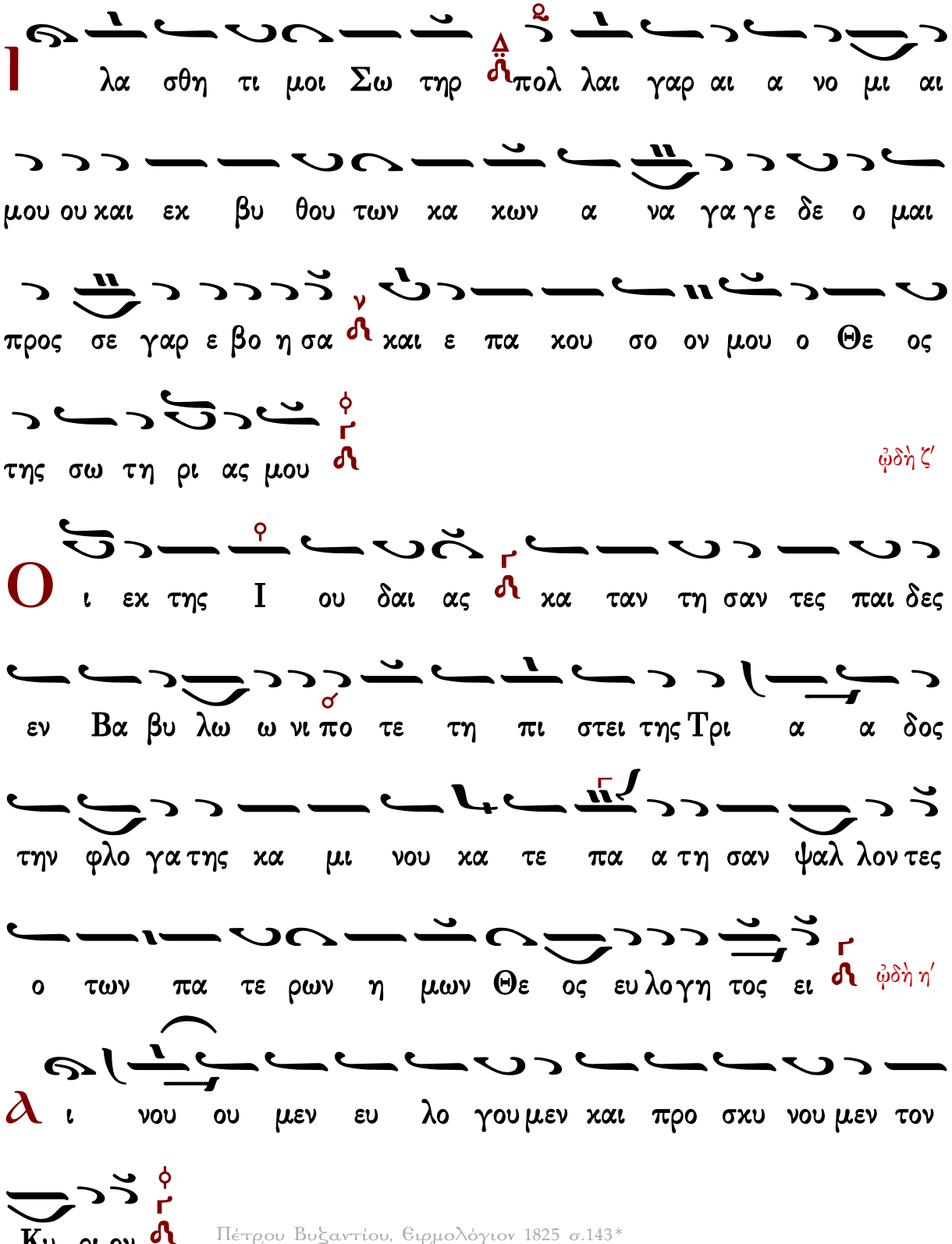
ᾠδὴ α΄

Ἦχος λ π ϊ

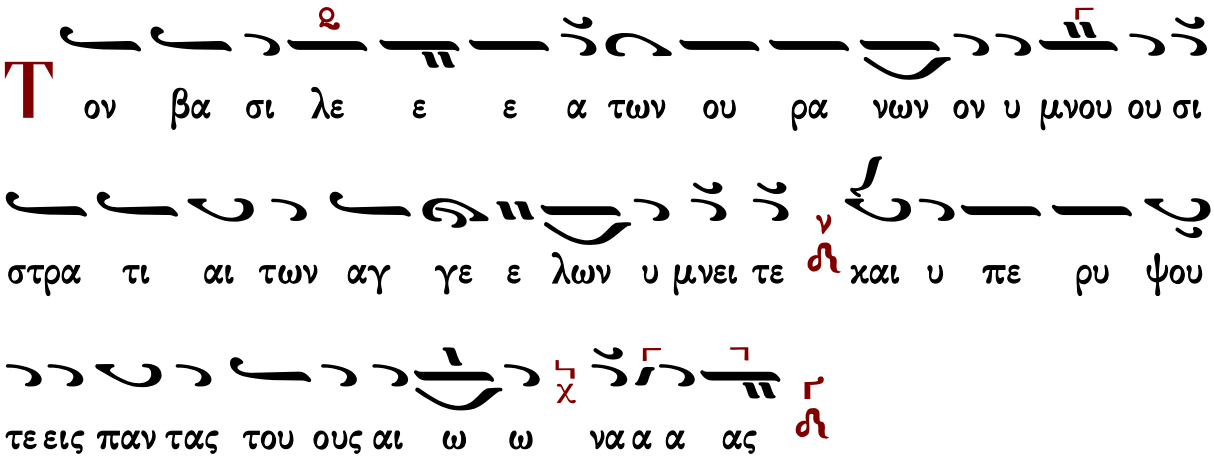
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.468#

γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν και την αι γυ
πτι ανμο χθη ρι ανδι α φυ γων ο Ισ ρα η λι της
α νε βο ο α τω Λυ τρω τη καιΘε ω η μων α σω
μεν
ὠδὴ γ΄
υ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε ε Κυ ρι ε και
της Εκ κλη σι ας δο μη τορ συ με στε ρε ω σον εν
τη α γα α πητη ση των ε φε των η ακ κρο της
των πι στων το στη ρι γμα χορὸς α΄ μο νε φι λαν θρω πε
ὠδὴ δ΄
υ μου ι σχυς Κυ ρι ε συ μου και δυ να μις συ

Θε ο ος μου συ μου α γαλ λι α μα ο πα τρι κους
χολ πους μη λι πων και την η με τε ε ραν πτω χει αν
ε πι σχε ψα με νος δι ο συν τω προ φη τη Αβ βα
χουμ σοι χραυ γα ζω τη δυ να μει σου δο ξα φι λαν
θρω πε
ᾠδὴ ε′
να τι με α πω σω α πο του προ σω που σου
το φως το α δυ τον και ε κα λυ ψε με το αλ λο τρι ον
σχο τος τον δει λαι ον αλλ ε πι στρε ψον με και προς
το φω ως των εν το λων σου τας ο δους μου κα τευ
θυ νον δε ο μαι
ᾠδὴ ς′

Πέτρου Βυζαντίου, Ειρμολόγιον 1825 σ.143*

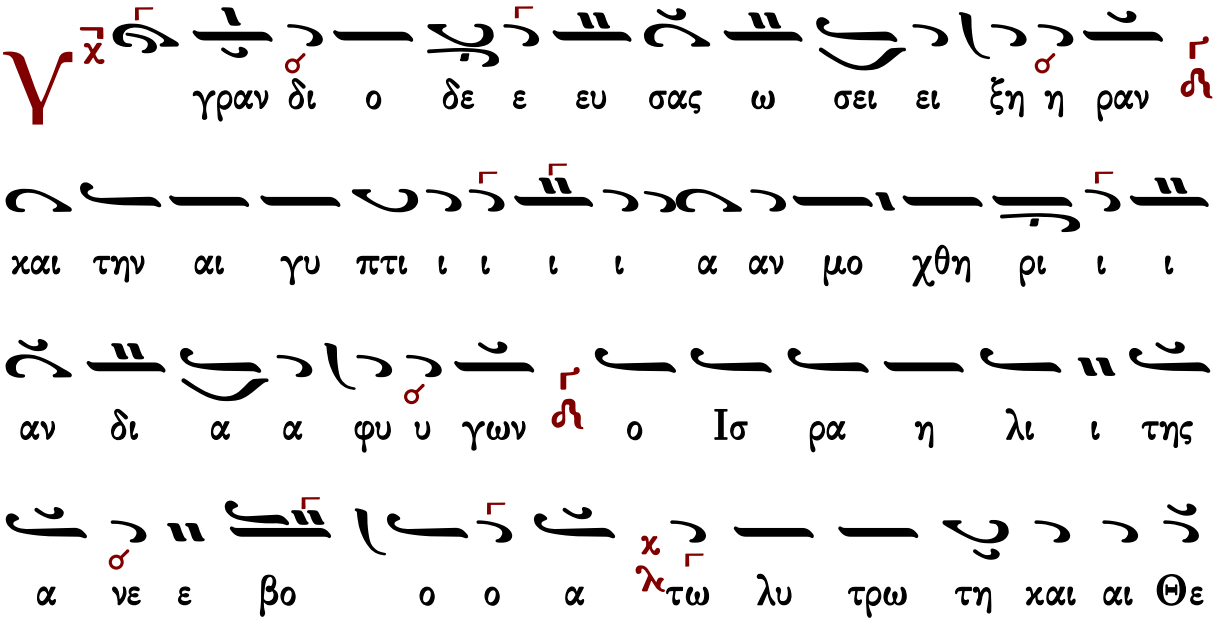
Ἀργαὶ

ὑπὸ Γρηγορίου πρωτοψάλτου
συντμηθεῖσαι καὶ διασκευασθεῖσαι
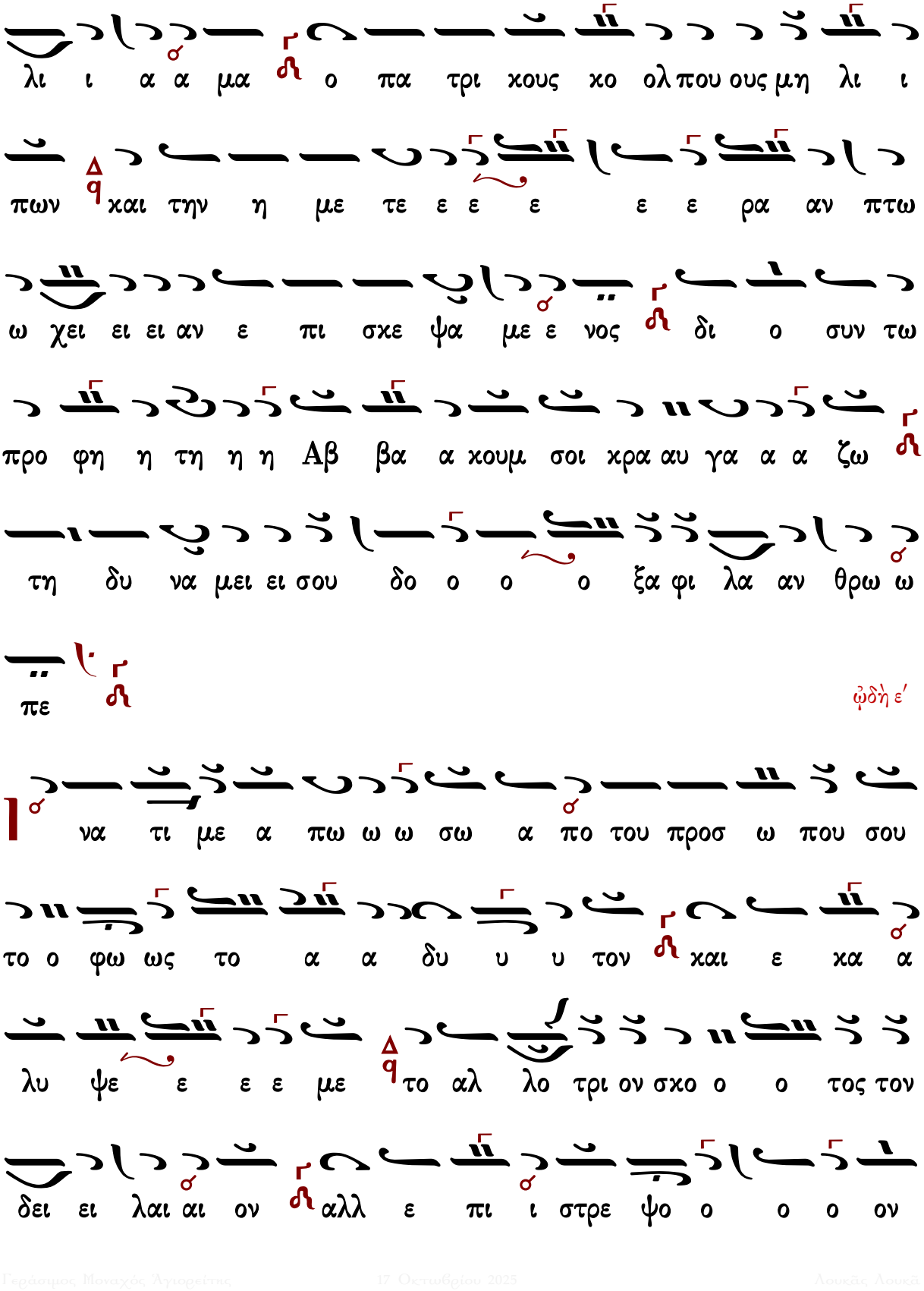
ᾠδὴ α΄
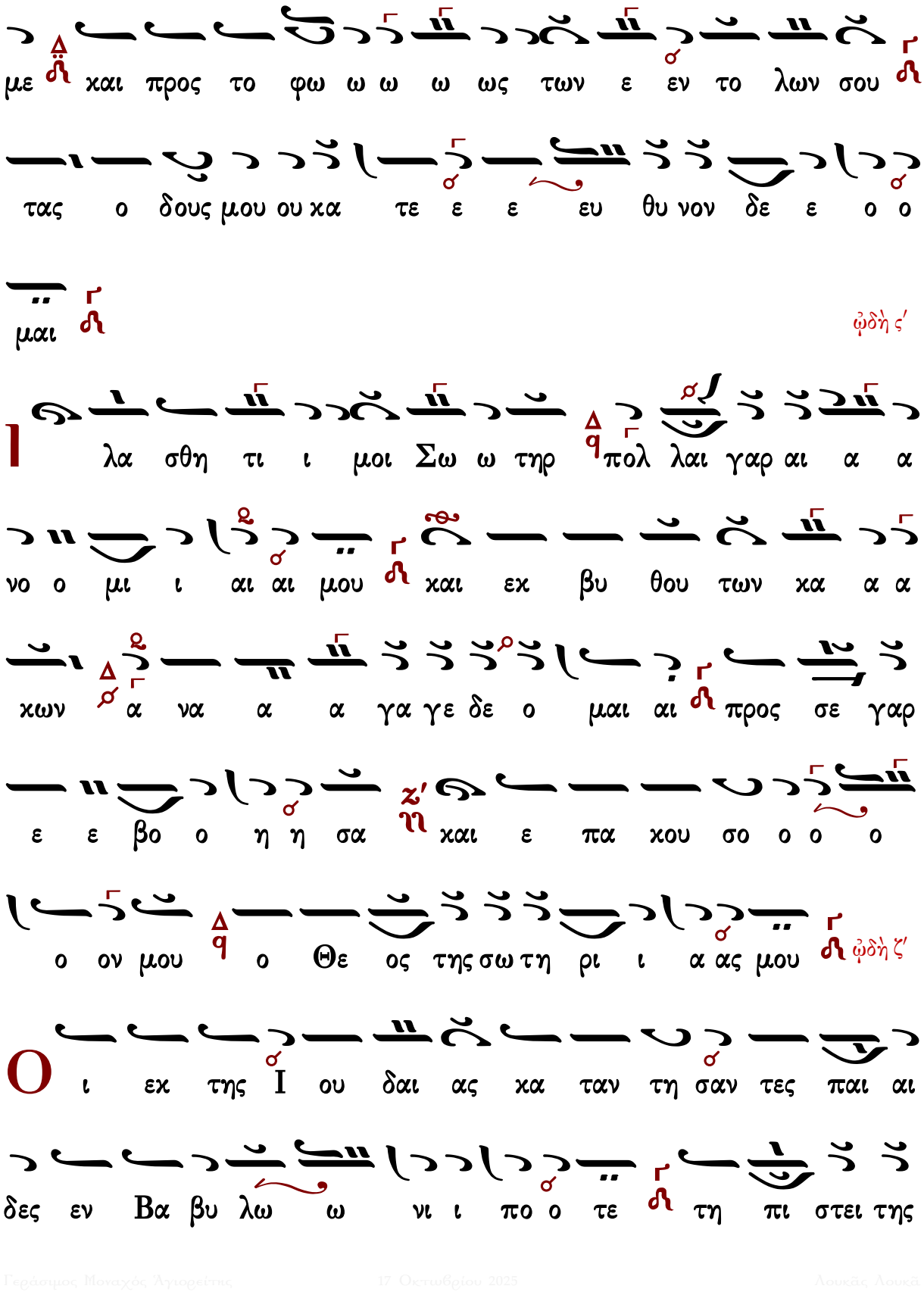
Ἦχος

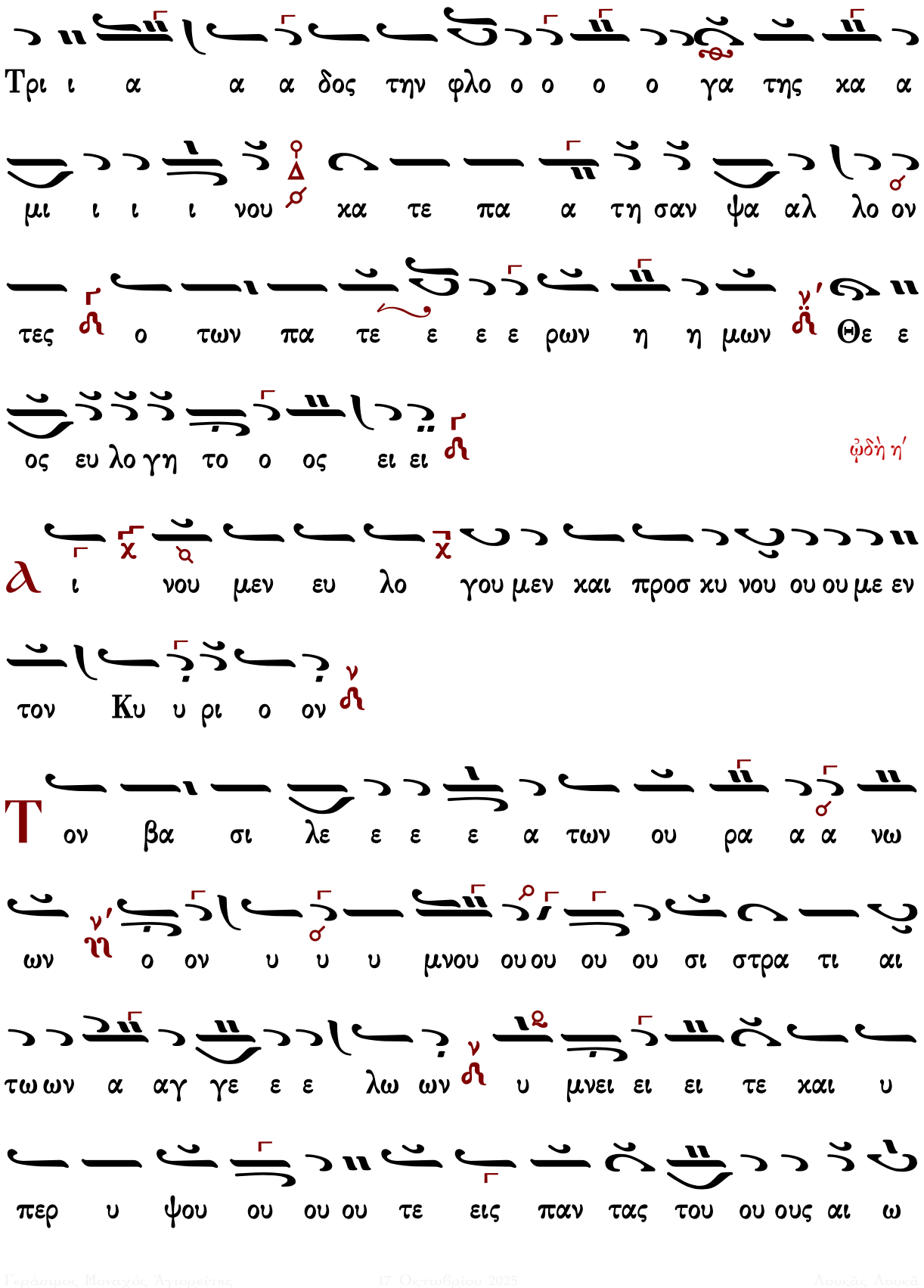
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α'
2003 σ.237*

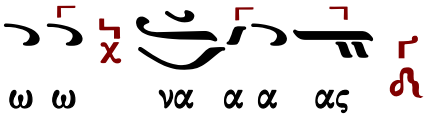

ω ω ω ω η μων α α σω ω μεν
ὠδὴ γ΄
Ο υ ρα νι ας α ψι ι ι ι ι δος ο ρο φουρ
γε ε Κυ υ ρι ι ε και της Εκ κλη σι ι α
α α ας δο ο μη η η τορ χ σου υ υ με στε ρε
ε ω ω σον εν τη α γα α πη η τη η ση των ε
φε των η α χρο ο ο ο ο της τ των πι στω ων
το ο ο στη η ρι ι ι γμα χορὸς α΄ μο ο ο νε φι
λα αν θρω ω πε
ὠδὴ δ΄
C υ μου ι ι σχυς Κυ ρι ι ε σου υ μου και
δυ υ να α μις σου Θε ο ο ο ος μου χ σου μου α γαλ

λι ι α α μα ο πα τρι κους κο ολ που ους μη λι ι
πων και την η με τε ε ε ε ε ε ρα αν πτω
ω χει ει ει αν ε πι σχε ψα με ε νος δι ο συν τω
προ φη η τη η η Αβ βα α κουμ σοι κρα αυ γα α α ζω
τη δυ να μει ει σου δο ο ο ο ξα φι λα αν θρω ω
πε
ὠδὴ ε΄
να τι με α πω ω ω σω α πο του προσ ω που σου
το ο φω ως το α α δυ υ υ τον και ε κα α
λυ ψε ε ε ε με το αλ λο τρι ον σκο ο ο τος τον
δει ει λαι αι ον αλλ ε πι ι στρε ψο ο ο ο ον

με και προς το φω ω ω ω ως των ε εν το λων σου
τας ο δους μου ου κα τε ε ε ευ θυ νον δε ε ο ο
μαι
ᾠδὴ ϛ′
λα σθη τι ι μοι Σω ω τηρ πολ λαι γαρ αι α α
νο ο μι ι αι αι μου και εκ βυ θου των κα α α
κων α να α α γα γε δε ο μαι αι προς σε γαρ
ε ε βο ο η η σα και ε πα κου σο ο ο
ο ον μου ο Θε ος της σω τη ρι ι α ας μου ᾠδὴ ζ′
Ο ι εκ της Ι ου δαι ας κα ταν τη σαν τες παι αι
δες εν Βα βυ λω ω νι ι πο ο τε τη πι στει της

Τρι ι α α α δος την φλο ο ο ο ο γα της κα α
μι ι ι ι νου κα τε πα α τη σαν ψα αλ λο ον
τες ο των πα τε ε ε ε ρων η η μων Θε ε
ος ευ λο γη το ο ος ει ει
ᾠδὴ η′
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου με εν
τον Κυ υ ρι ο ον
Τ ον βα σι λε ε ε ε α των ου ρα α α νω
ων η′ ο ον υ υ υ μνου ου ου ου ου σι στρα τι αι
τω ων α αγ γε ε ε λω ων υ μνει ει ει τε και υ
περ υ ψου ου ου ου τε εις παν τας του ου ους αι ω

θ΄ ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Κανὼν α΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεοτόκον, τὴν τὸ θεῖον πῦρ ἐν γαστρί, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν». (β΄)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ λαοὶ ἰδόντες βαδίζοντα, νεκρὸν τεταρταῖον, ἐκπλαγέντες τῷ θαύματι, ἀνεβόων τῷ Λυτρωτῇ, Θεόν σε ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προπιστῶν τὴν ἔνδοξον ἔγερσιν, τὴν σὴν ὦ Σωτήρ μου, νεκρὸν τετραήμερον, ἐκ τοῦ Ἅδου ἐλευθεροῖς, τὸν Λάζαρον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνω σε.

Κανὼν β΄

Κυρίως Θεοτόκον ἦχος πλ.δ΄

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τιμῶν σου τὸν Πατέρα, καὶ ἀποδεικνύων, ὡς οὐκ ἀντίθεος ἦσθα, προσεύχῃ Χριστέ, αὐτεξουσίως ἐγείρας τὸν τετραήμερον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐκ τάφου τεταρταῖον, Λάζαρον ἐγείρας, τῆς τριημέρου Χριστέ μου Ἐγέρσεως, παναληθέστατον πᾶσι, δεικνύεις μάρτυρα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Βαδίζεις καὶ δακρύεις, φθέγγῃ τε Σωτήρ μου. Τὴν ἀνθρωπίνην δεικνύς σου ἐνέργειαν, τὴν θεϊκὴν δὲ μηνύων, ἐγείρεις Λάζαρον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

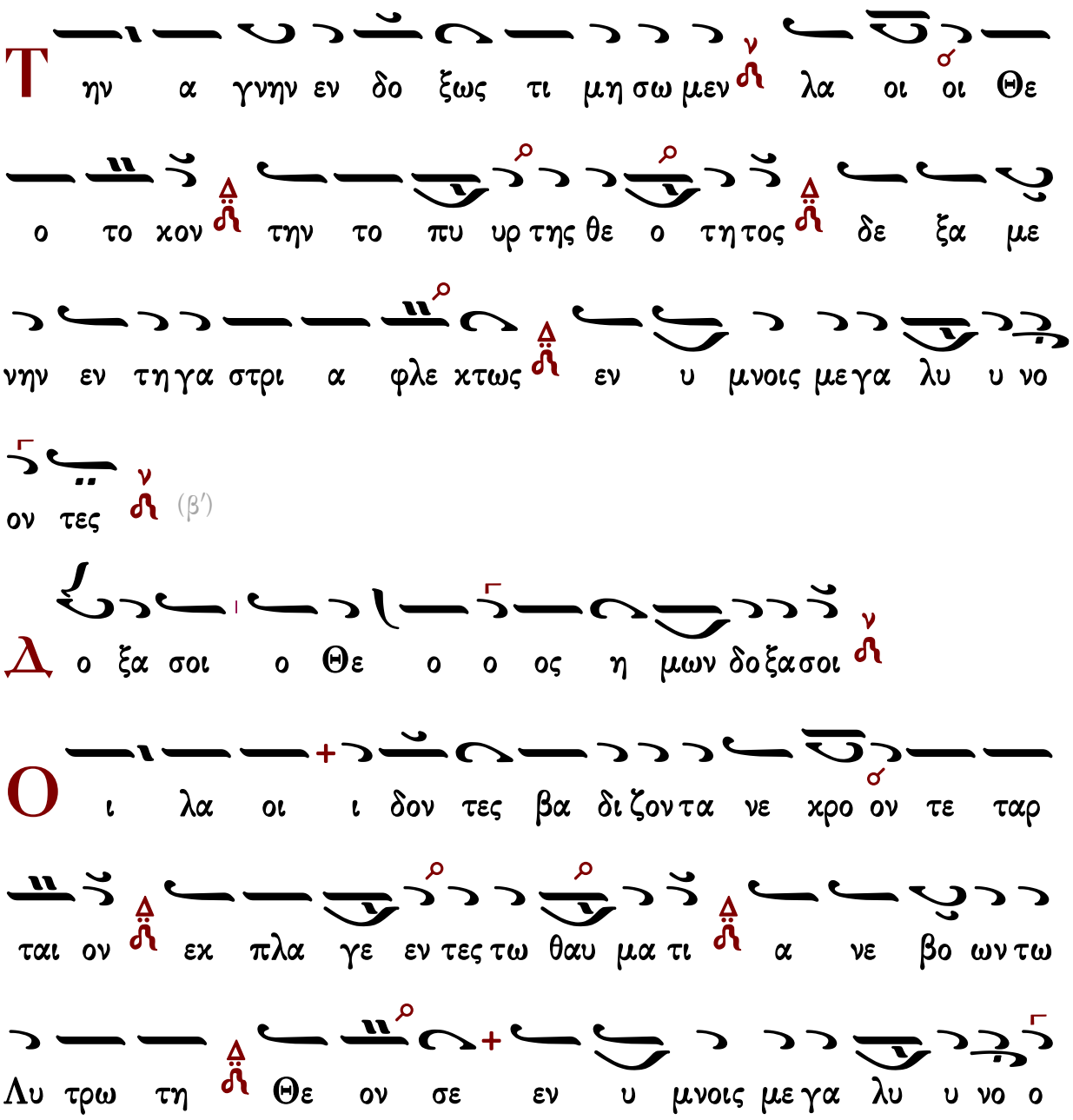
Ἐνήργησας ἀφράστως, Δέσποτα Σωτήρ μου, καθ᾽ ἑκατέρων τῶν δύο σου φύσεων, αὐτεξουσίῳ θελήσει, τὴν σωτηρίαν μου.

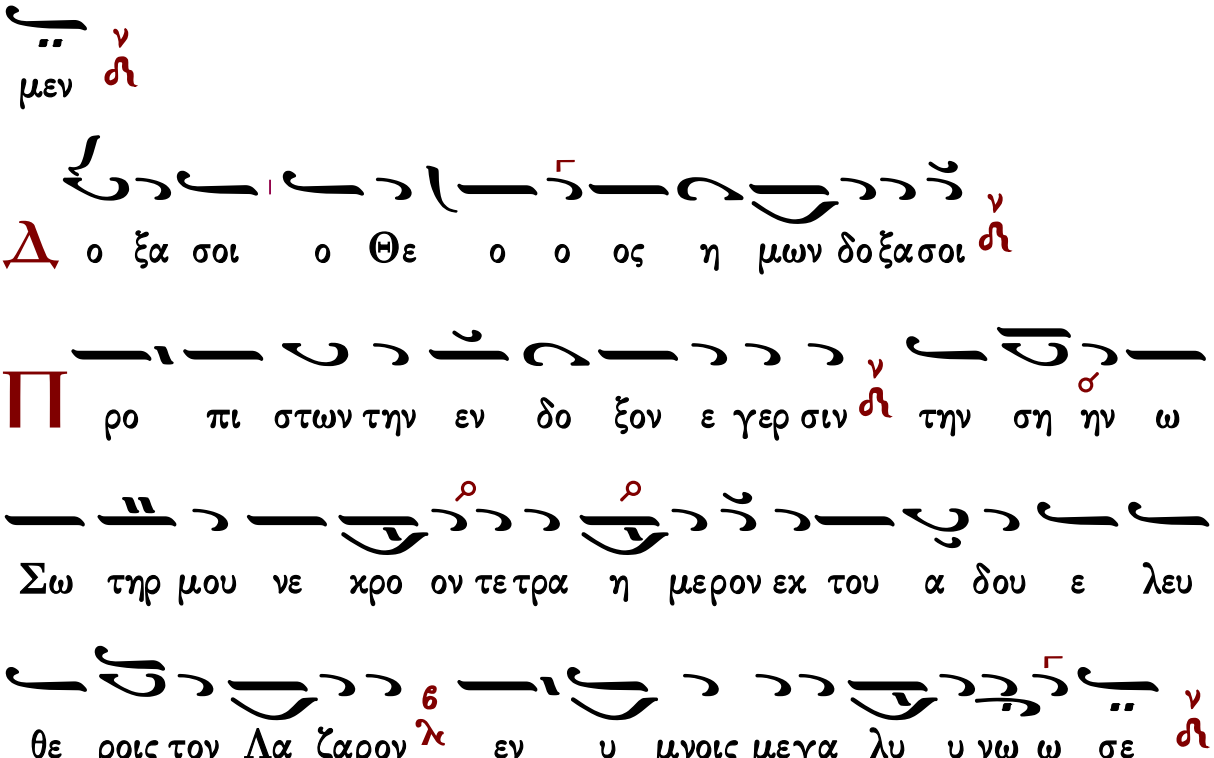
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ π ϊ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
2003 σ.239#

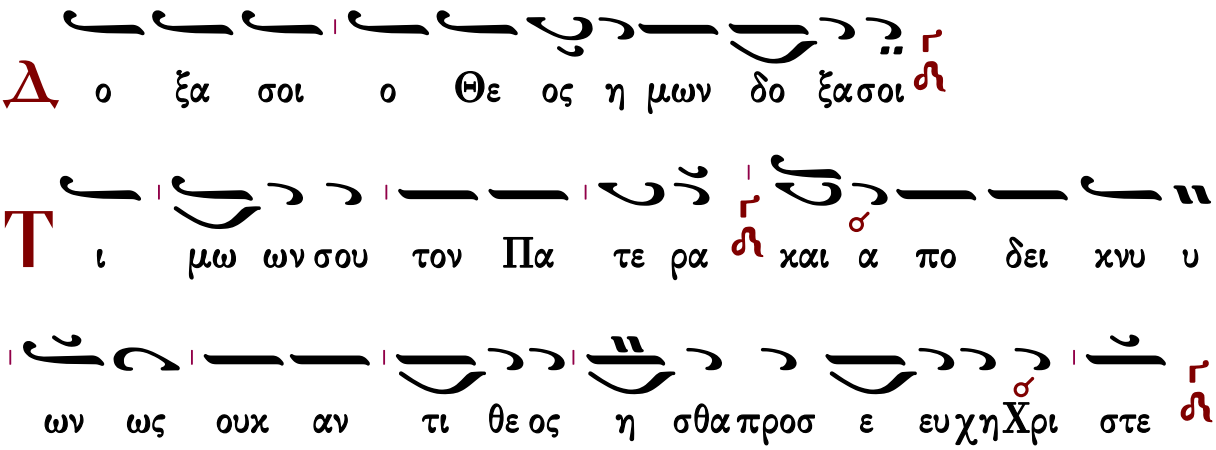

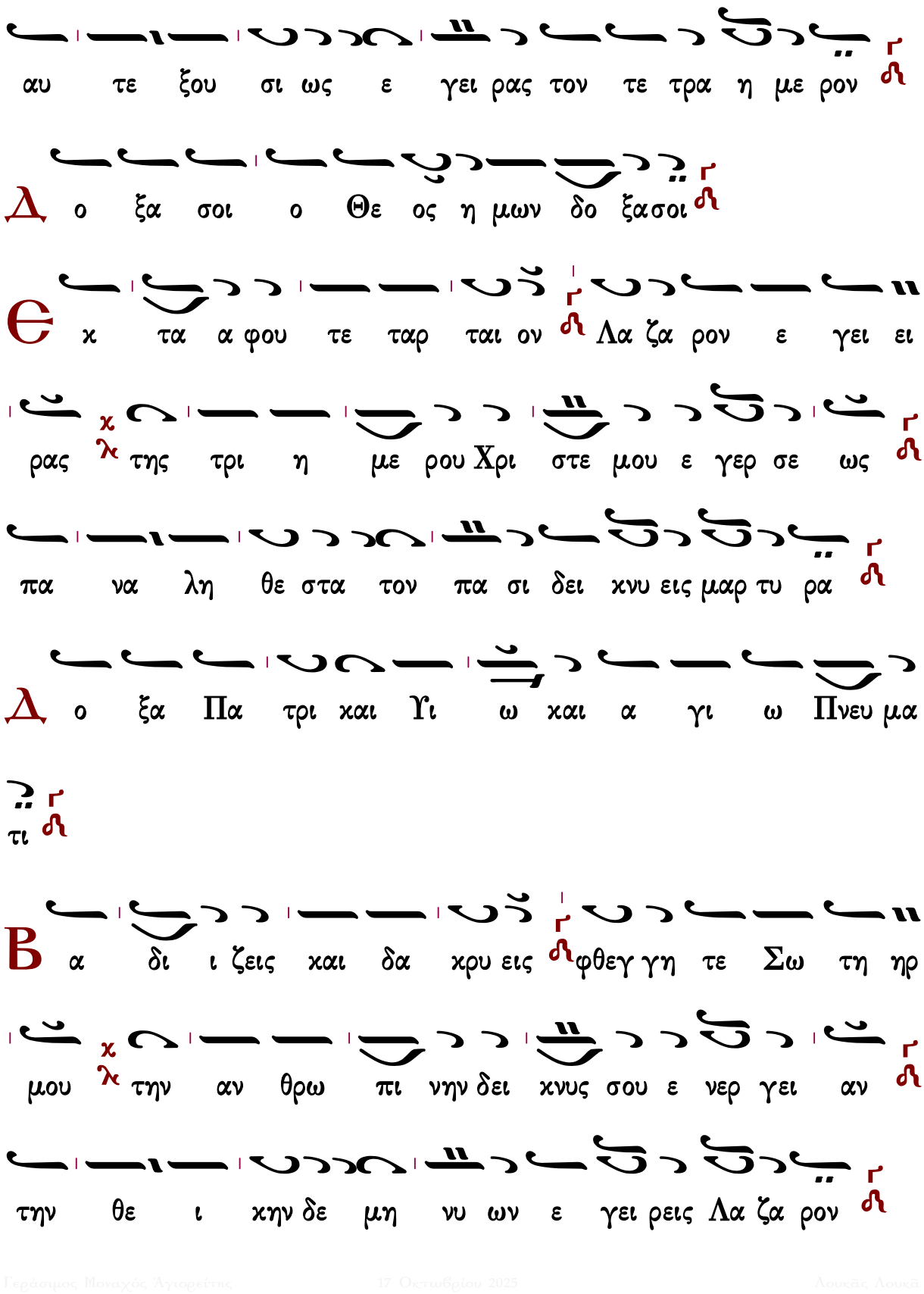
ᾠδὴ θ′, κανὼν β′

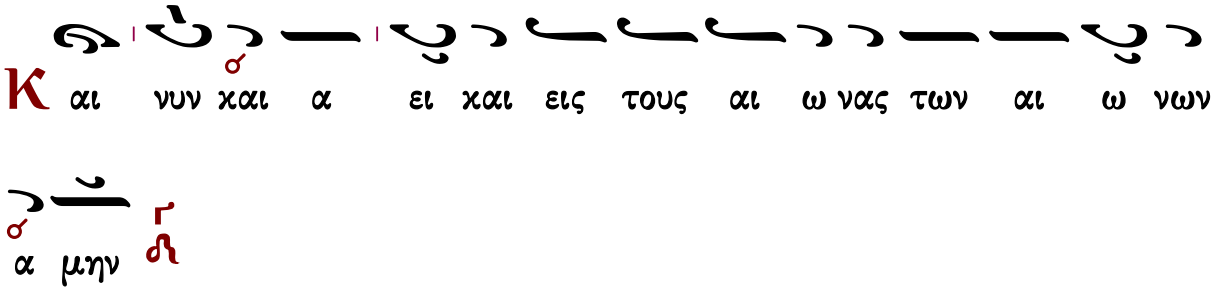
Κυρίως Θεοτόκον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
2003 σ.240#

αυ τε ξου σι ως ε γει ρας τον τε τρα η με ρον
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Θ χ τα α φου τε ταρ ται ον Λα ζα ρον ε γει ει
ρας της τρι η με ρου Χρι στε μου ε γερ σε ως
πα να λη θε στα τον πα σι δει χνυ εις μαρ τυ ρα
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Β α δι ι ζεις και δα χρυ εις φθεγ γη τε Σω τη ηρ
μου την αν θρω πι νην δει χνυς σου ε νερ γει αν
την θε ι χην δε μη νυ ων ε γει ρεις Λα ζα ρον

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος πλ.δ΄

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀσωμάτοις Χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

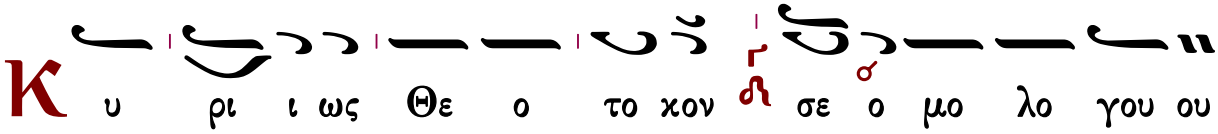
Σύντομος	Ἀργὴ	
Ιωάννου Πρωτοψάλτου	Ιωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Πελοποννησίου

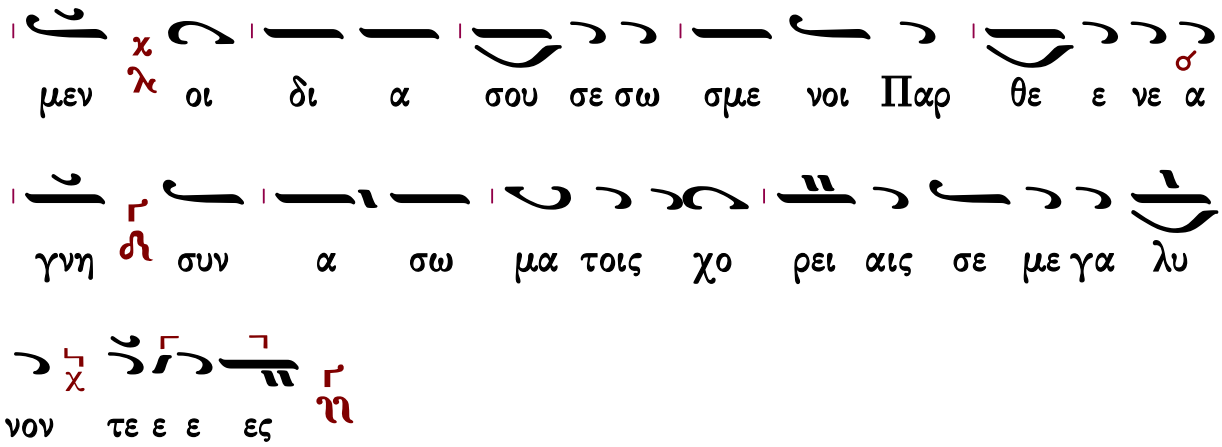
Σύντομος

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
2003 σ.241#

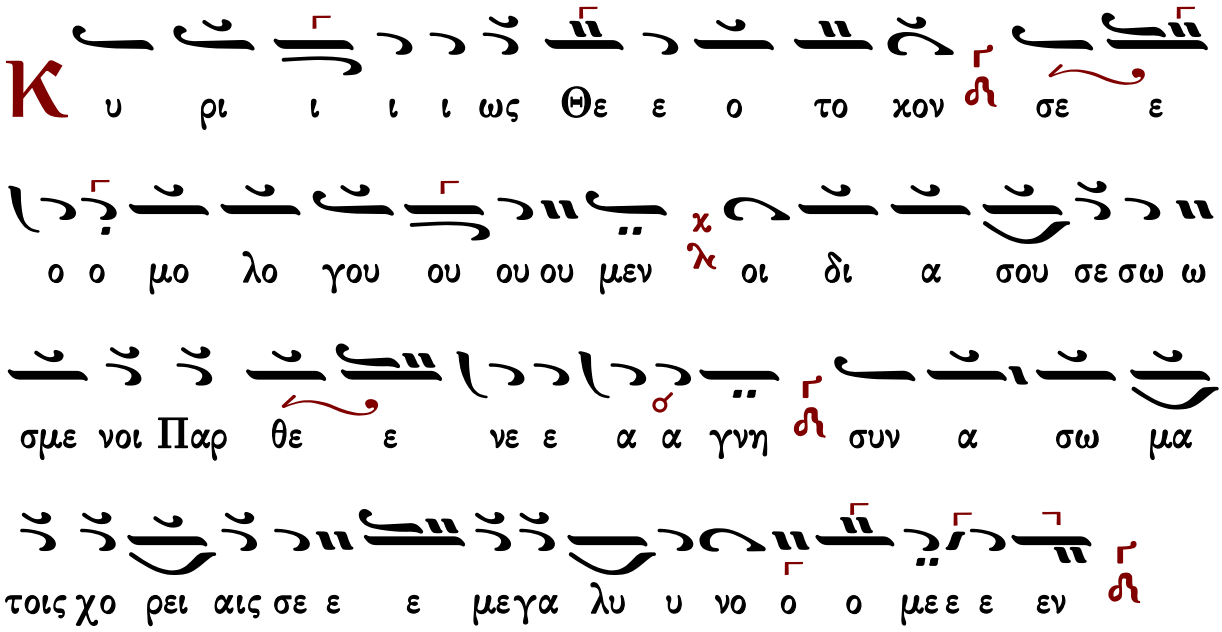

Ἀργὴ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾨδὴ θ΄

Ἦχος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.95#

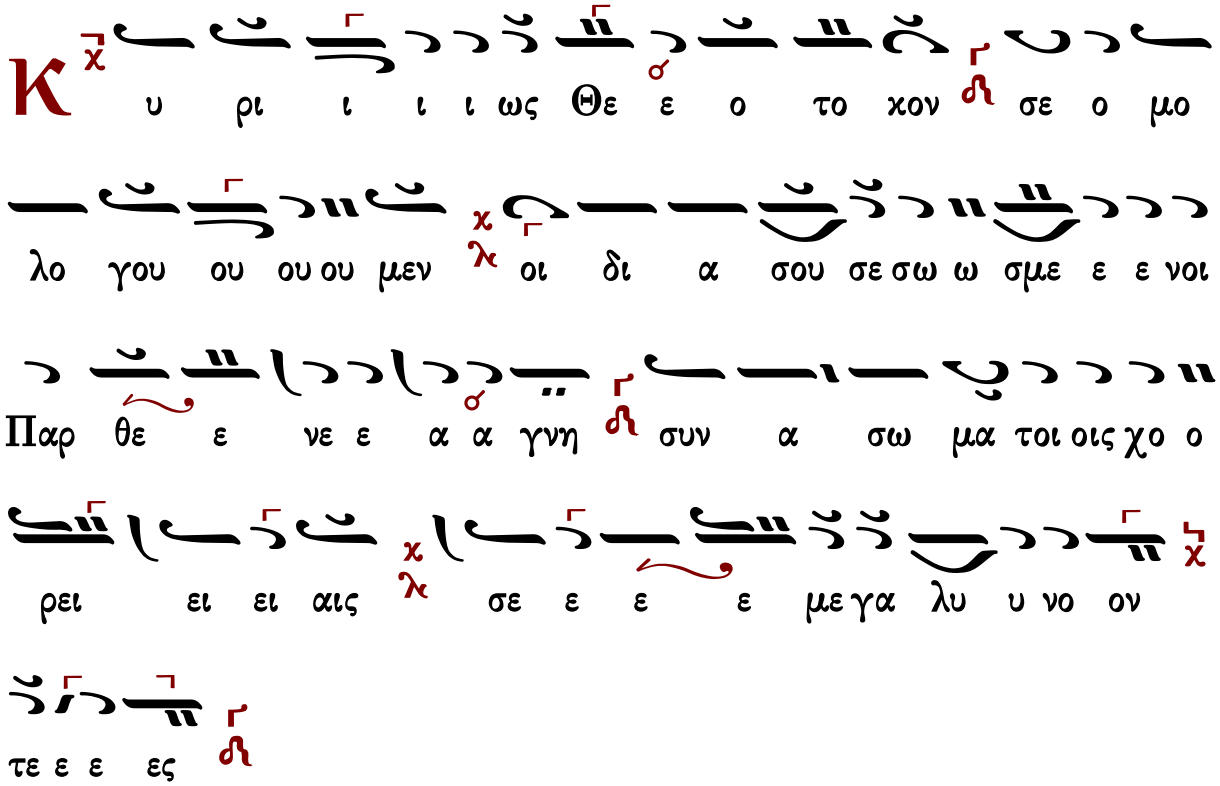

Ἀργὴ Πέτρου Πελοποννησίου

ᾨδὴ θ΄

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α'
2003 σ.241*

Κ υ ρι ι ι ι ως Θε ε ο το χον σε ο μο
λο γου ου ου ου μεν οι δι α σου σε σω ω σμε ε ε νοι
Παρ θε ε νε ε α α γνη συν α σω μα τοι οις χο ο
ρει ει ει αις σε ε ε με γα λυ υ νο ον
τε ε ε ες

Τῶν Βαΐων

ἦχος δ΄

α Ὤφθησαν, αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, νοτίδος ἄμοιροι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαινούσης τὰ θεμέλια, τῇ καταιγίδι νεύματι· ταύτης γὰρ ἐπετίμησας, περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας, ᾄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε.

γ Νάουσαν ἀκρότομον, προστάγματι σῷ, στερεὰν ἐθήλασε πέτραν, Ἰσραηλίτης λαός, ἡ δὲ πέτρα σὺ Χριστέ, ὑπάρχεις καὶ ζωή, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· Ὡσαννά, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

δ Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ, ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος, κόρης τικτούσης ἀπειράνδρου, προφήτης πάλαι φησί. Διὸ πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Τὴν Σιὼν ἐπ᾽ ὄρους ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελιζόμενος, καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, ὁ κηρύσσων ἐν ἰσχύϊ ὕψωσον φωνήν. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

ς Ἐβόησαν, ἐν εὐφροσύνῃ δικαίων τὰ πνεύματα, νῦν τῷ κόσμῳ, διαθήκη καινὴ διατίθεται, καὶ ῥαντίσματι, καινουργείσθω λαὸς θείου αἵματος.

ζ Ὁ διασώσας ἐν πυρί, τοὺς Ἀβραμιαίους σου παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

η Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών· ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν δυνάμεων ἦλθεν, εὐλαβείσθω πᾶσα ἡ γῆ, ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ βοάτω· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

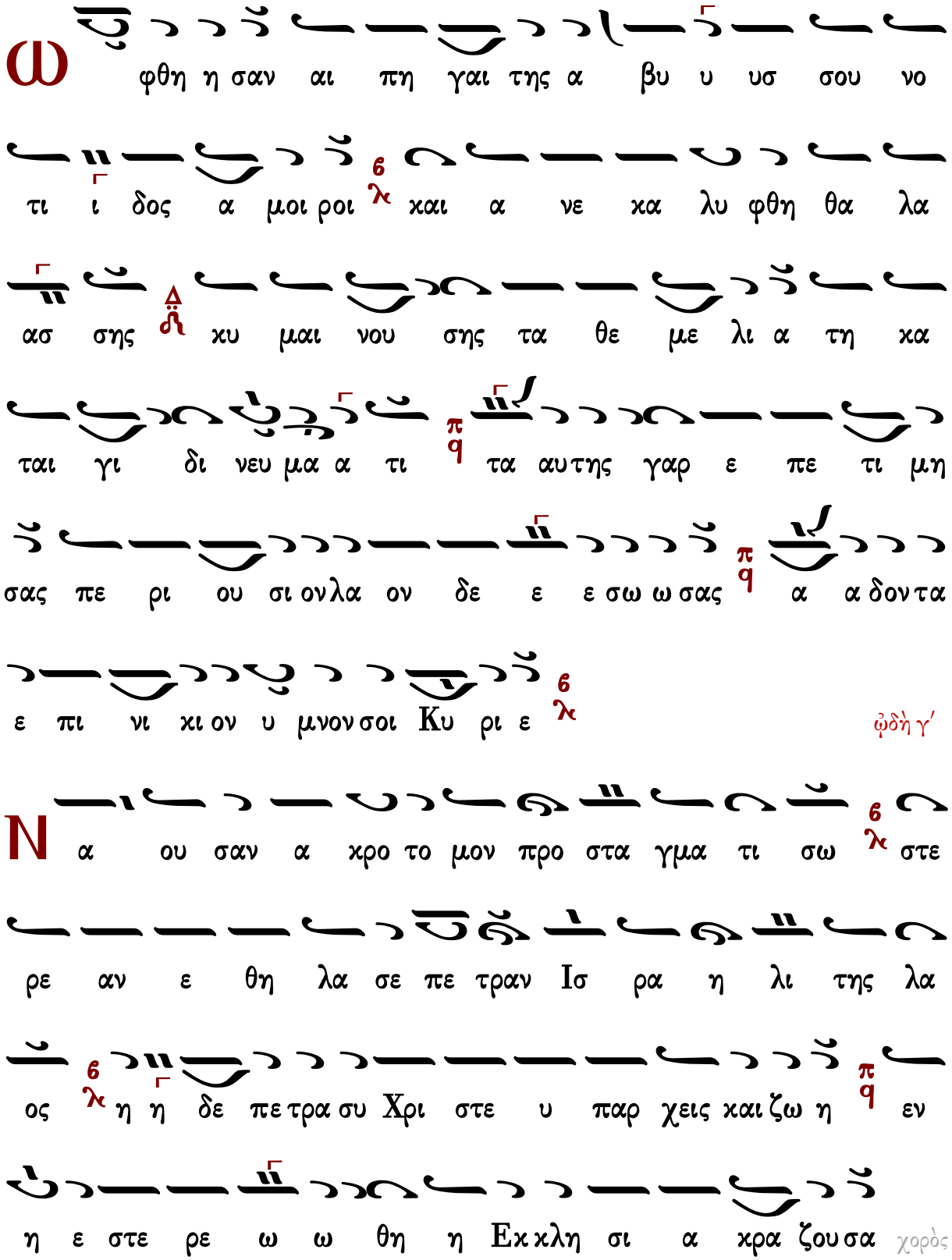
Σύντομοι | Ἀργαί

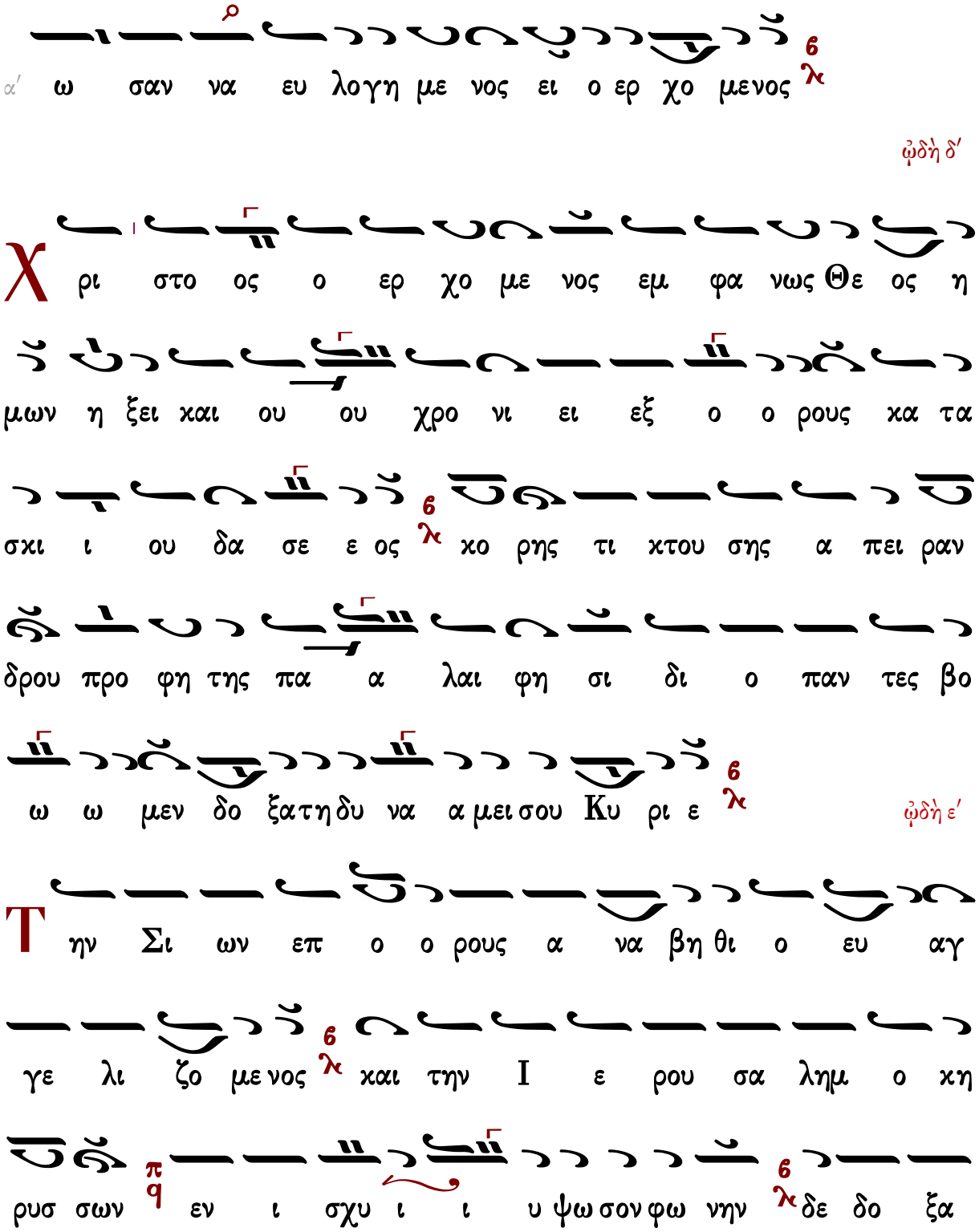
Σύντομοι

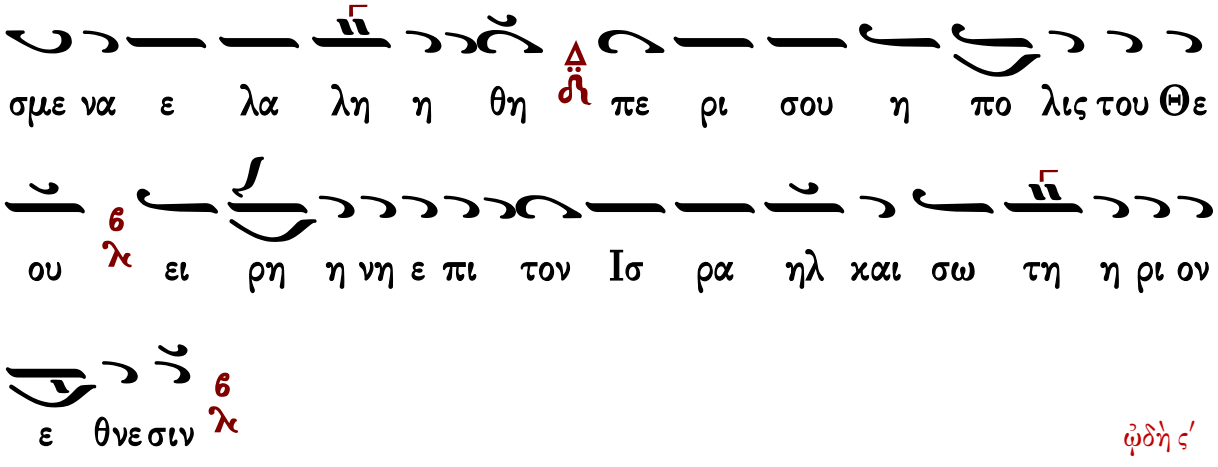
ᾠδὴ α΄

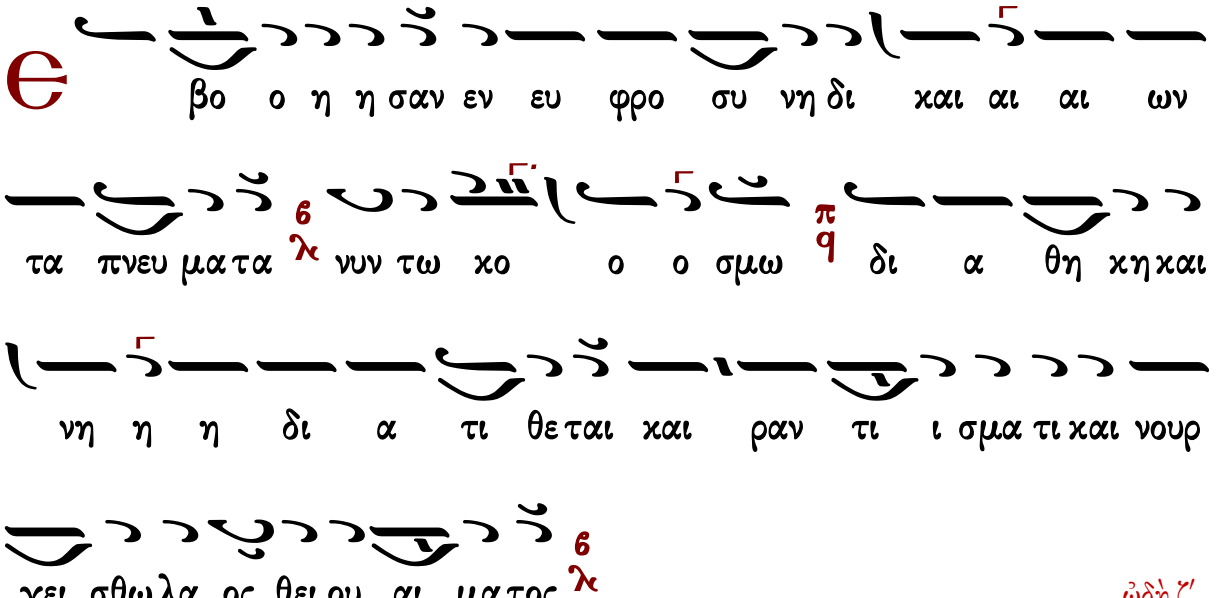
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.336#

Ω
φθη η σαν αι πη γαι της α βυ υ υσ σου νο
τι ι δος α μοι ροι και α νε κα λυ φθη θα λα
ασ σης κυ μαι νου σης τα θε με λι α τη κα
ται γι δι νευ μα α τι τα αυτης γαρ ε πε τι μη
σας πε ρι ου σι ον λα ον δε ε ε σω ω σας α α δον τα
ε πι νι κι ον υ μνον σοι Κυ ρι ε
ᾠδὴ γ′
Ν
α ου σαν α κρο το μον προ στα γμα τι σω στε
ρε αν ε θη λα σε πε τραν Ισ ρα η λι της λα
ος η η δε πε τρα σου Χρι στε υ παρ χεις και ζω η εν
η ε στε ρε ω ω θη η Εκ κλη σι α κρα ζου σα
χορὸς

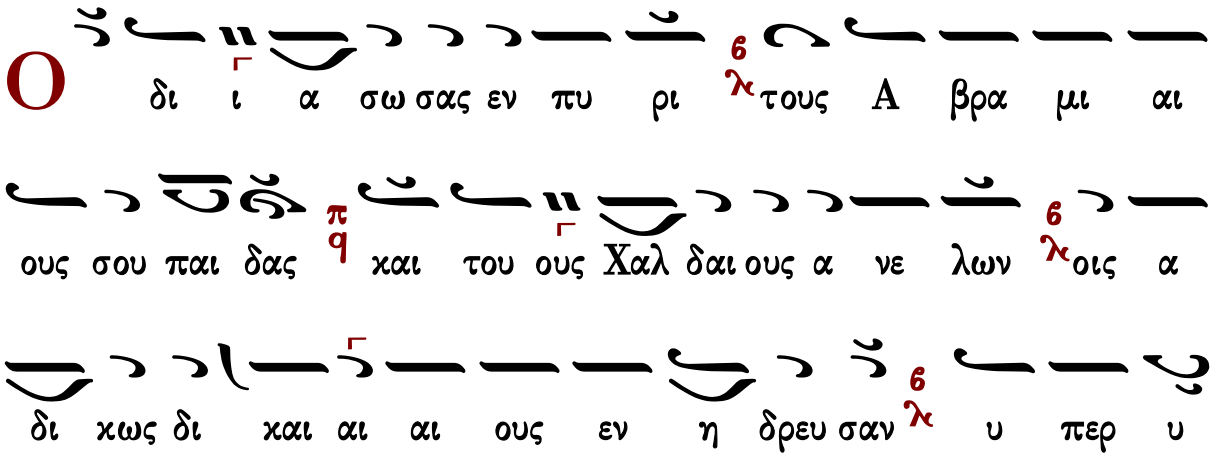

α′ ω σαν να ευ λογη με νος ει ο ερ χο μενος
ᾠδὴ δ′
Χ ρι στο ος ο ερ χο με νος εμ φα νως Θε ος η
μων η ξει και ου ου χρο νι ει εξ ο ο ρους κα τα
σκι ι ου δα σε ε ος χο ρης τι κτου σης α πει ραν
δρου προ φη της πα α λαι φη σι δι ο παν τες βο
ω ω μεν δο ξα τη δυ να α μει σου Κυ ρι ε
ᾠδὴ ε′
Τ ην Σι ων επ ο ο ρους α να βη θι ο ευ αγ
γε λι ζο με νος και την Ι ε ρου σα λημ ο κη
ρυσ σων εν ι σχυ ι ι υ ψω σον φω νην δε δο ξα

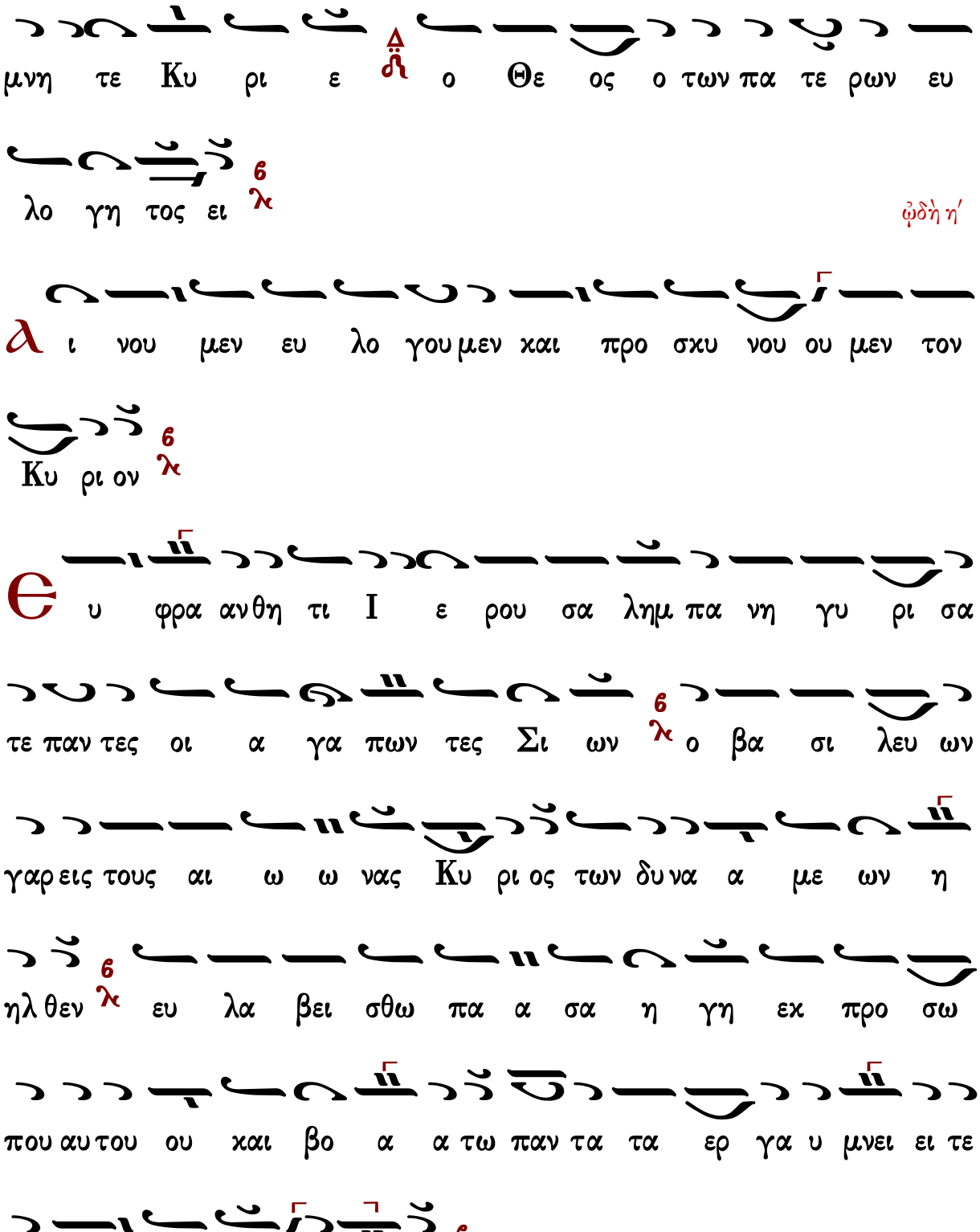

σμε να ε λα λη η θη πε ρι σου η πο λις του Θε
ου ει ρη η νη ε πι τον Ισ ρα ηλ και σω τη η ρι ον
ε θνε σιν

ᾠδὴ ς′

Θ βο ο η η σαν εν ευ φρο συ νη δι και αι αι ων
τα πνευ μα τα νυν τω κο ο ο σμω δι α θη κη και
νη η η δι α τι θε ται και ραν τι ι σμα τι και νουρ
γει σθω λα ος θει ου αι μα τος

ᾠδὴ ζ′

Ο δι ι α σω σας εν πυ ρι τους Α βρα μι αι
ους σου παι δας και του ους Χαλ δαι ους α νε λων οις α
δι χως δι και αι αι ους εν η δρευ σαν υ περ υ

μνη τε Κυ ρι ε ο Θε ος ο των πα τε ρων ευ
λο γη τος ει
ᾠδὴ η΄
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν τον
Κυ ρι ον
ε υ φρα ανθη τι Ι ε ρου σα λημ πα νη γυ ρι σα
τε παν τες οι α γα πων τες Σι ων ο βα σι λευ ων
γαρ εις τους αι ω ω νας Κυ ρι ος των δυ να α με ων η
ηλ θεν ευ λα βει σθω πα α σα η γη εκ προ σω
που αυ του ου και βο α α τω παν τα τα ερ γα υ μνει ει τε
τον Κυ ρι ο ο ο ο ον

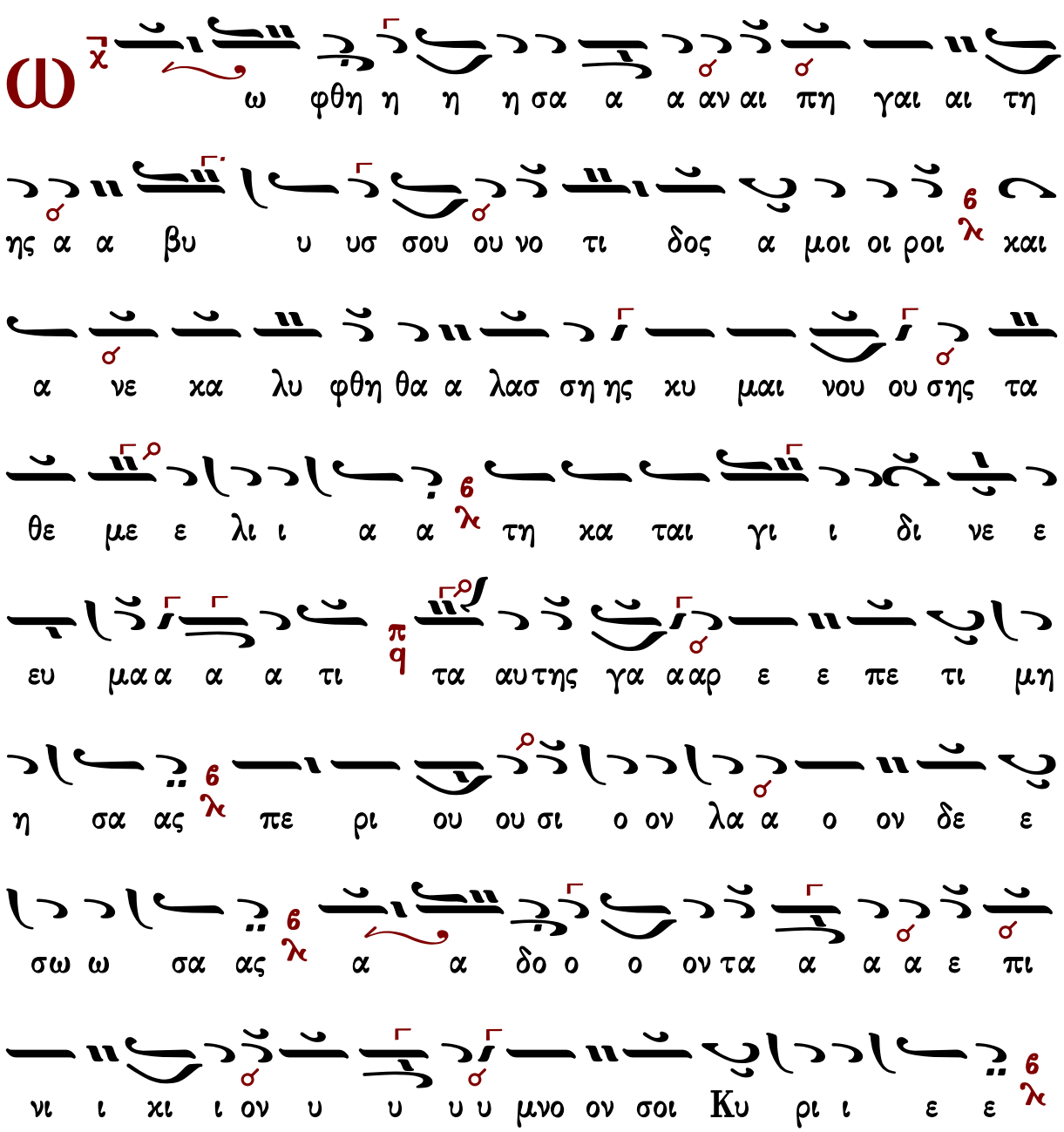
Ἀργαί

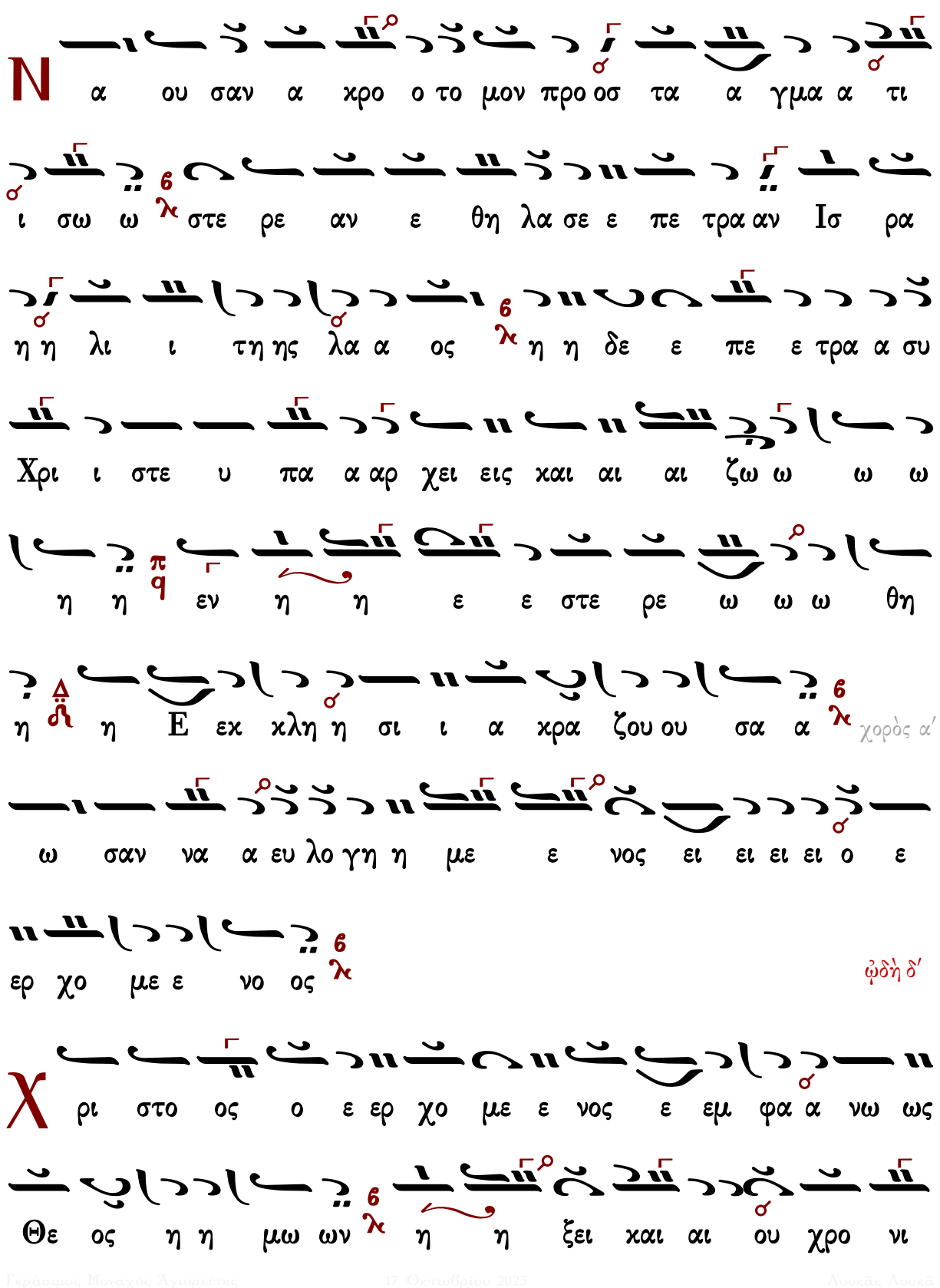
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

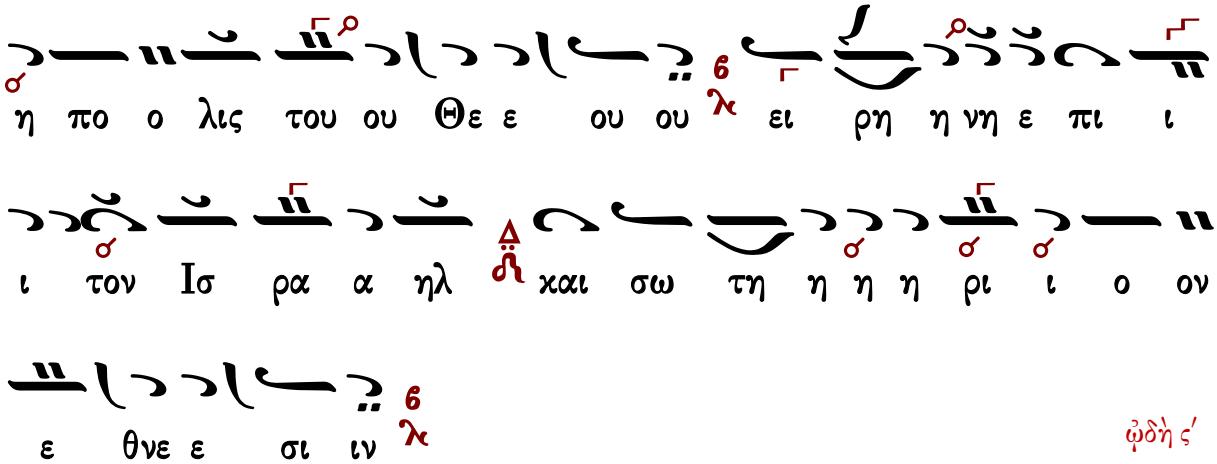
Ἦχος δ΄ Βʊ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α΄
2003 σ.270*

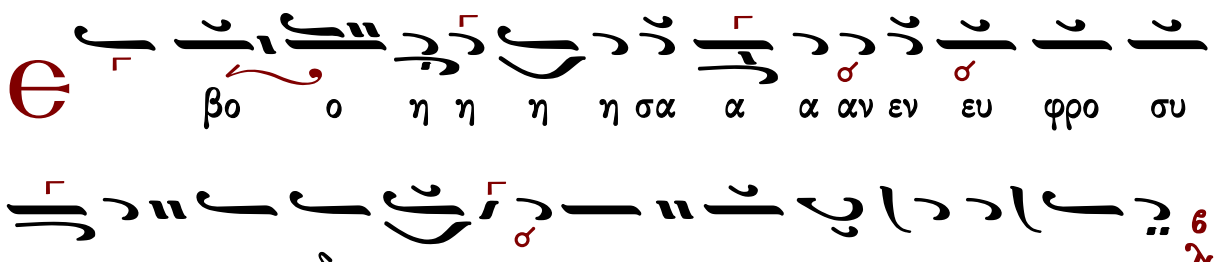

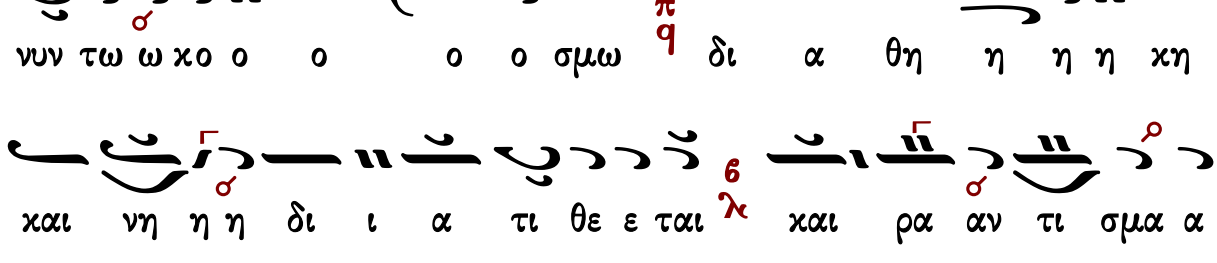

Ν α ου σαν α χρο ο το μον προ οσ τα α γμα α τι
ι σω ω στε ρε αν ε θη λα σε ε πε τρα αν Ισ ρα
η η λι ι τη ης λα α ος η η δε ε πε ε τρα α συ
Χρι ι στε υ πα α αρ χει εις χαι αι αι ζω ω ω ω
η η εν η η ε ε στε ρε ω ω ω θη
η η Ε εκ κλη η σι ι α χρα ζου ου σα α
χορὸς α΄
ω σαν να α ευ λο γη η με ε νος ει ει ει ει ο ε
ερ χο με ε νο ος
ᾠδὴ δ΄
Χ ρι στο ος ο ε ερ χο με ε νος ε εμ φα α νω ως
Θε ος η η μω ων η η ξει χαι αι ου χρο νι

ι ει εξ ο ρου ους κα τα σκι ι ι ου ου ου
δα σε ε ε ε ε ος Κο ο ρης τι κτου ου ου ου
ου ση ης α α πει ει ραν δρου ου προ φη η της πα α λαι
φη η σι δι ο ο παν τες βο ω ω ω με εν δο ο ξα
τη δυ να α α α μει σου Κυ ρι ι ε ε
ὠδὴ ε΄
Την Σι ι ων επ ο ρους α να βη η θι ο ε ευ α
αγ γε ε λι ζο με ε νος και την Ι ι ε ε ρου σα
λημ ο κη η ρυσ σω ων εν ι σχυ υ υ υ υ ι ι
ι υ υ υ ψω σο ον φω ω ω νην δε δο ξα
σμε ε να α ε λα α λη η η θη πε ρι σου ου η

η πο ο λις του ου Θε ε ου ου ει ρη η νη ε πι ι
ι τον Ισ ρα α ηλ και σω τη η η η ρι ι ο ον
ε θνε ε σι ιν
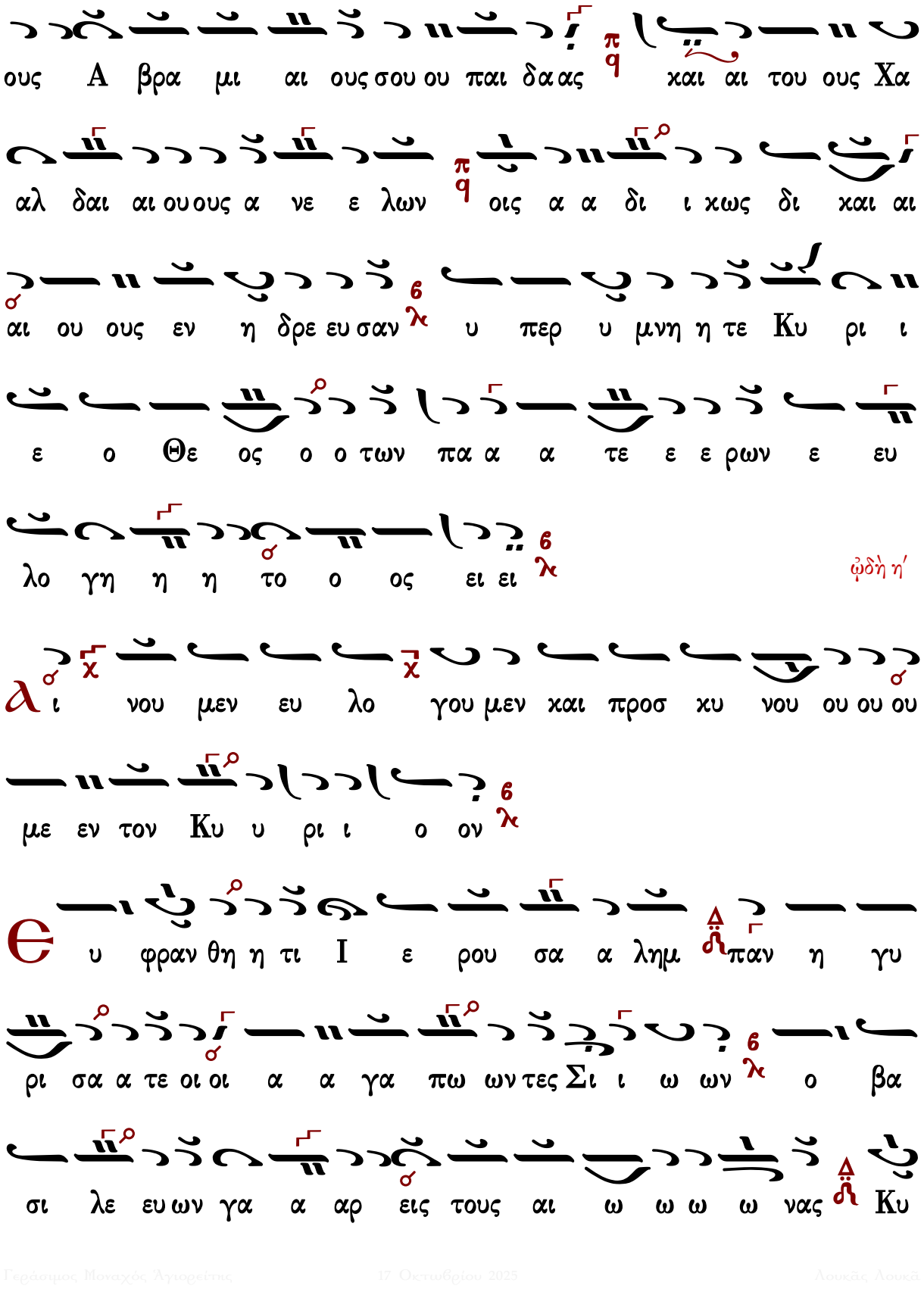
ᾠδὴ ς′

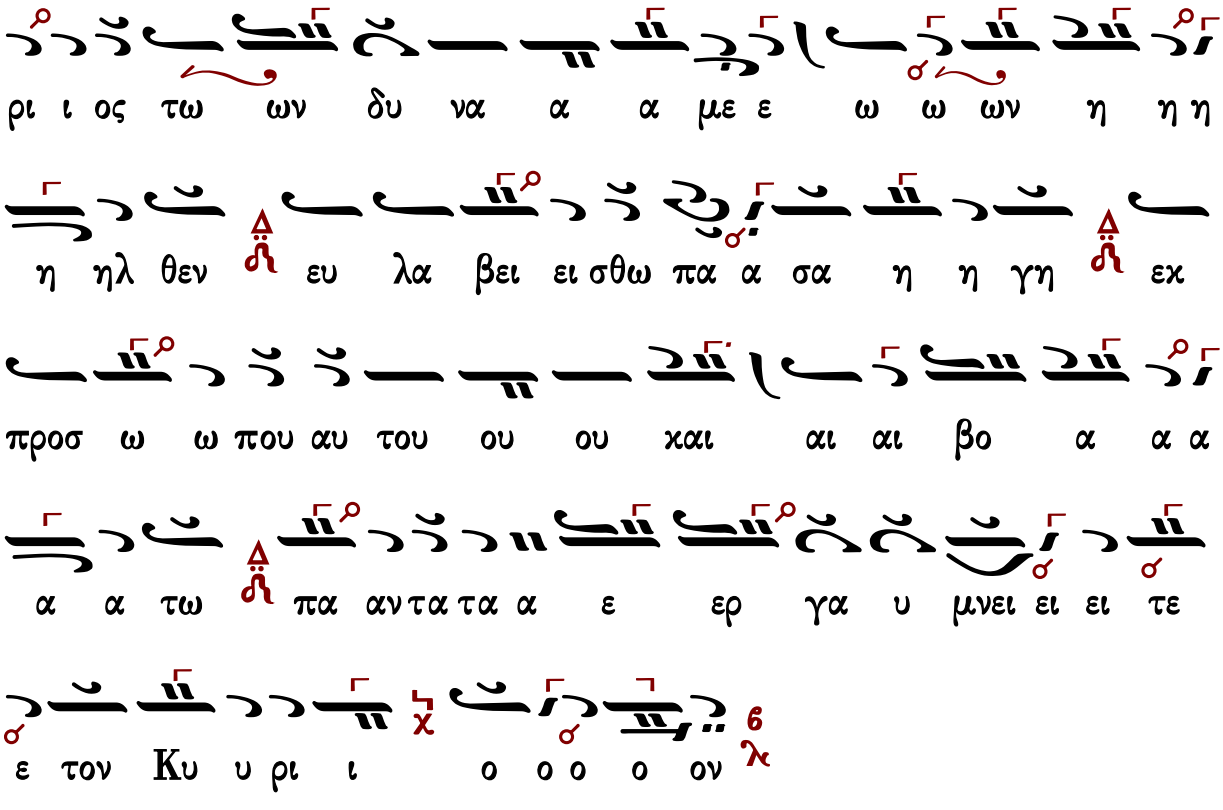

βο ο η η η η σα α α αν εν ευ φρο συ
υ υ υ νη δι και αι αι ω ων τα πνευ μα α τα α

νυν τω ω χο ο ο ο ο σμω δι α θη η η η κη
και νη η η δι ι α τι θε ε ται και ρα αν τι σμα α
τι και νουρ γει ει σθω λα ο ο ος θει ου ου αι μα α το
ος

ᾠδὴ ζ′

ο δι ι α α σω ω σα ας εν πυ υ ρι του

ους Α βρα μι αι ους σου ου παι δα ας
και αι του ους Χα
αλ δαι αι ου ους α νε ε λων
οις α α δι ι χως δι και αι
αι ου ους εν η δρε ευ σαν
υ περ υ μνη η τε Κυ ρι ι
ε ο Θε ος ο ο των πα α α τε ε ε ρων ε ευ
λο γη η η το ο ος ει ει
ψδὴ η΄
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου
με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον
υ φραν θη η τι Ι ε ρου σα α λημ παν η γυ
ρι σα α τε οι οι α α γα πω ων τες Σι ι ω ων ο βα
σι λε ευ ων γα α αρ εις τους αι ω ω ω ω νας Κυ

θ΄ ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἦχος δ΄

«Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, συστήσασθε ἑορτήν, καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν». (β΄)

Ἔθνη ἵνα τί ἐφρυάξατε; Γραφεῖς, καὶ Ἱερεῖς, τί κενὰ ἐμελετήσατε; Τίς οὗτος εἰπόντες· ὦ Παῖδες μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζουσιν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Οὗτος ὁ Θεός, ᾧ παρόμοιος οὐδείς, δικαίαν πᾶσαν ὁδὸν ἐξευρών, δέδωκε τῷ ἠγαπημένῳ Ἰσραήλ· μετὰ δὲ ταῦτα, ἀνθρώποις συνανεστράφη ὀφθείς· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σκάνδαλα τρίβου, τί ἐχόμενα ἡμῖν, τιθέατε ἀπειθεῖς; πόδες ὀξεῖς ὑμῶν, αἷμα διεκχέαι

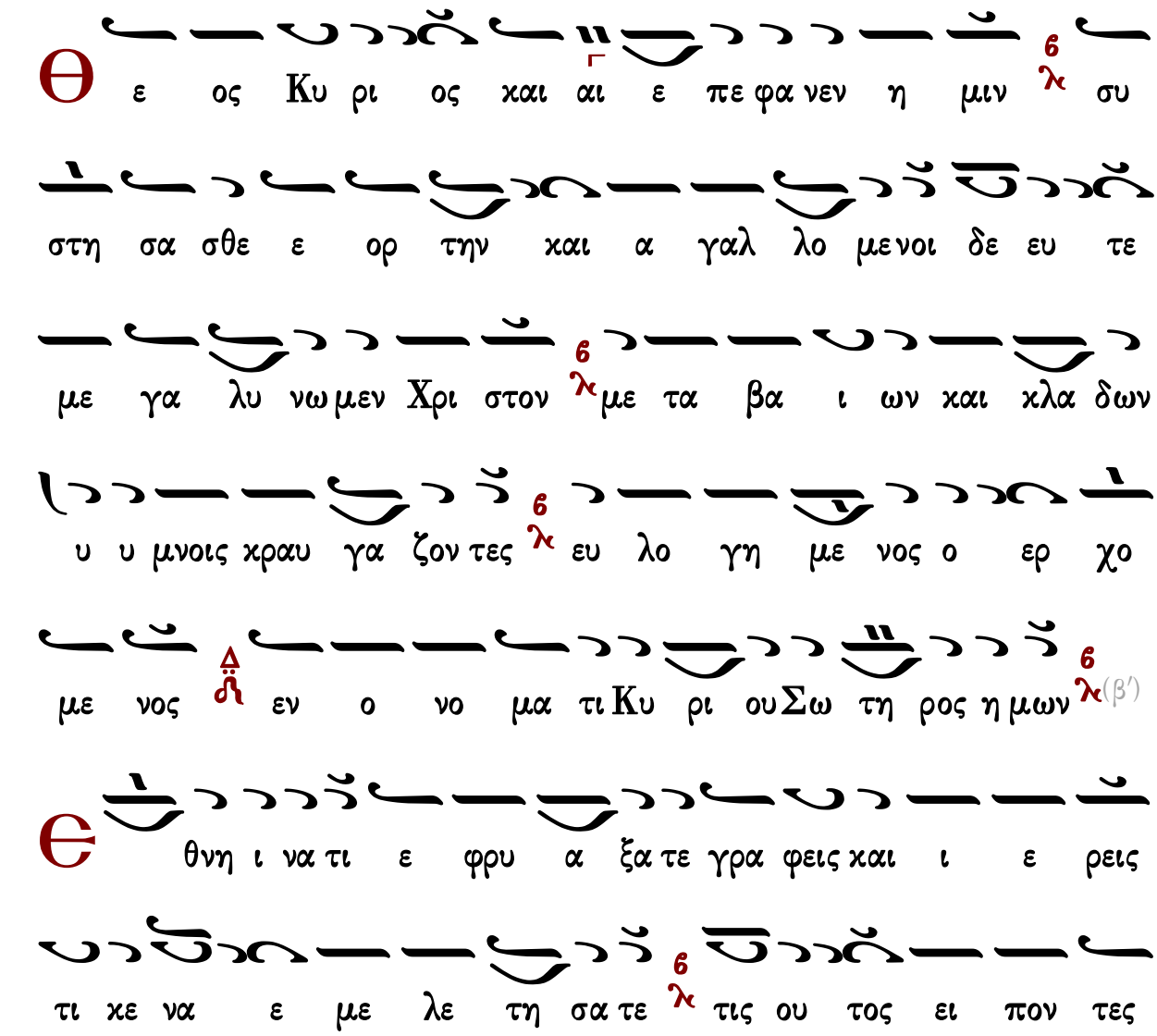
Δεσπότου, ἀλλ᾽ ἀναστήσεται πάντων, σῶσαι τοὺς κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

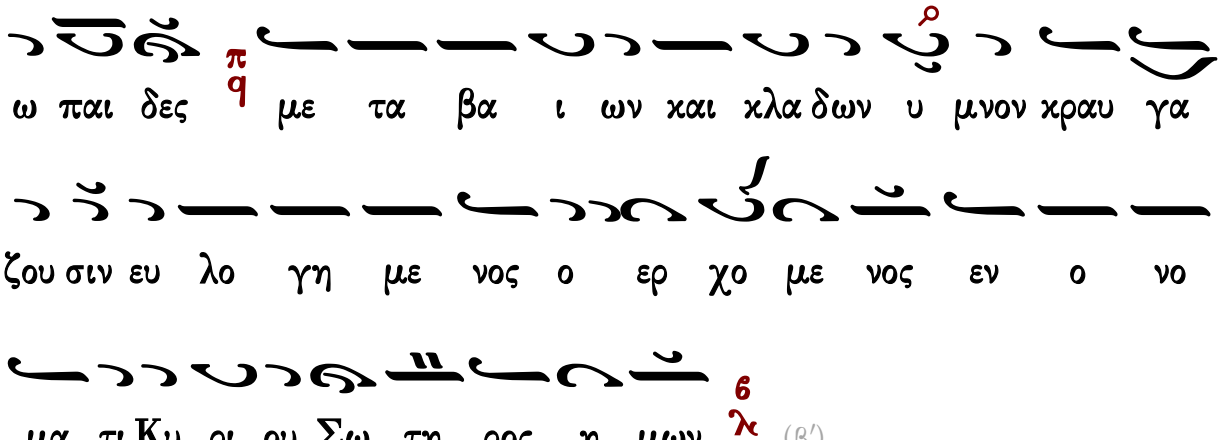
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

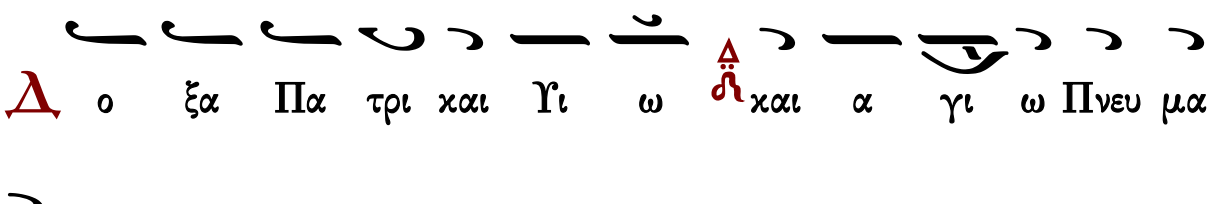
ὁ εἱρμὸς

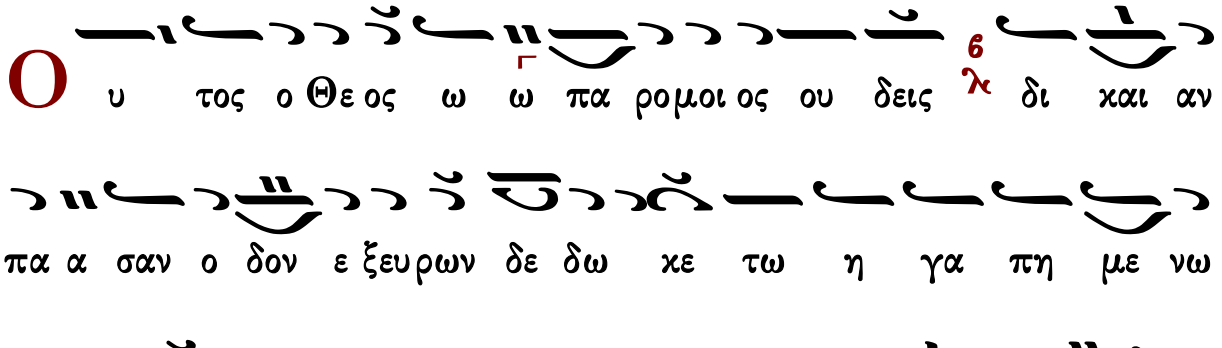
Ἦχος
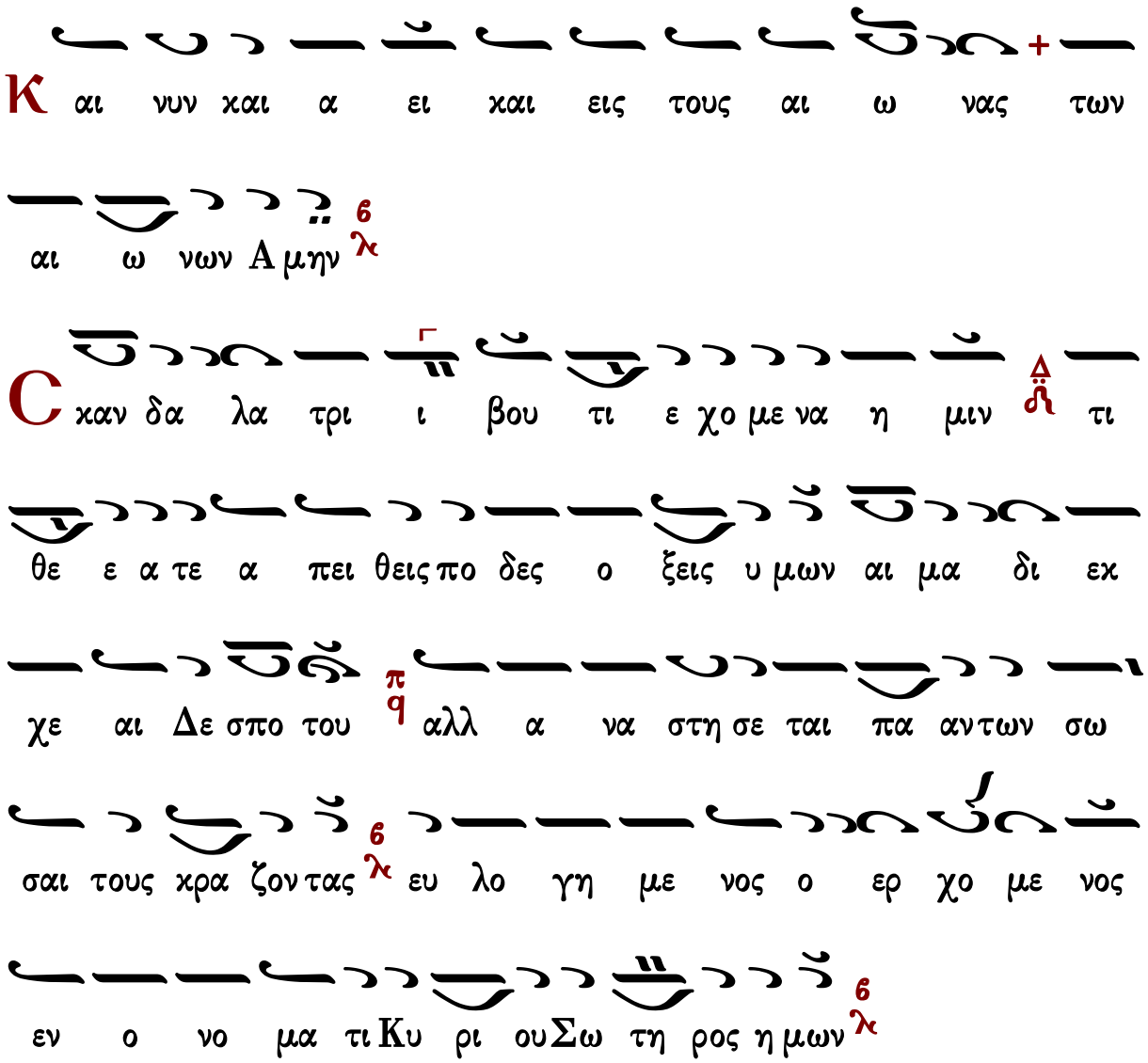

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.342#

ω παι δες με τα βα ι ων και χλα δων υ μνον χραυ γα
ζου σιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου Σω τη ρος η μων (β′)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Ο υ τος ο Θε ος ω ω πα ρο μοι ος ου δεις δι και αν
πα α σαν ο δον ε ξευ ρων δε δω κε τω η γα πη με νω
Ισ ρα ηλ με τα δε ταυ τα αν θρω ποις συ να νε στρα φη
ο φθεις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου Σω τη ρος η μων

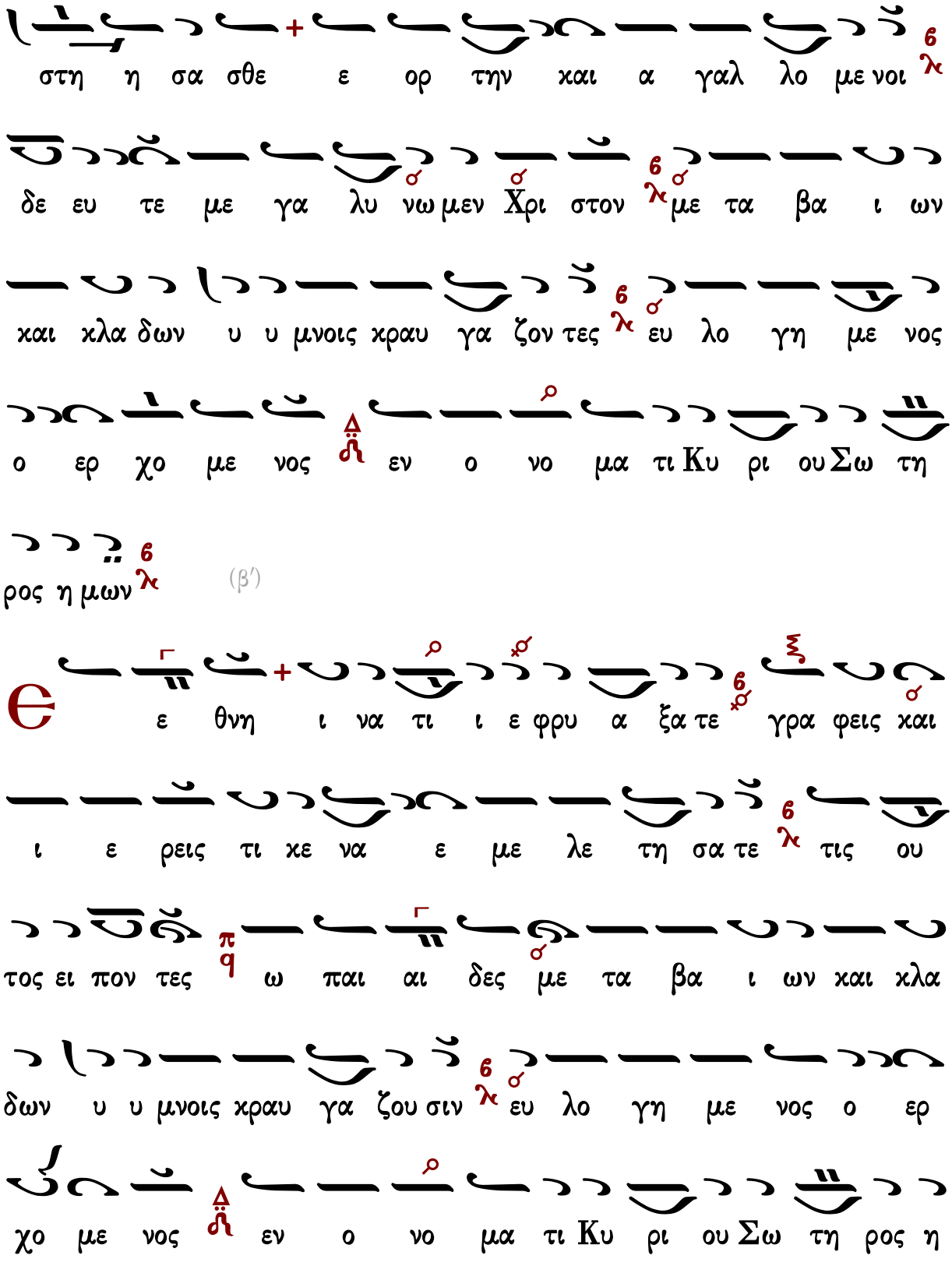

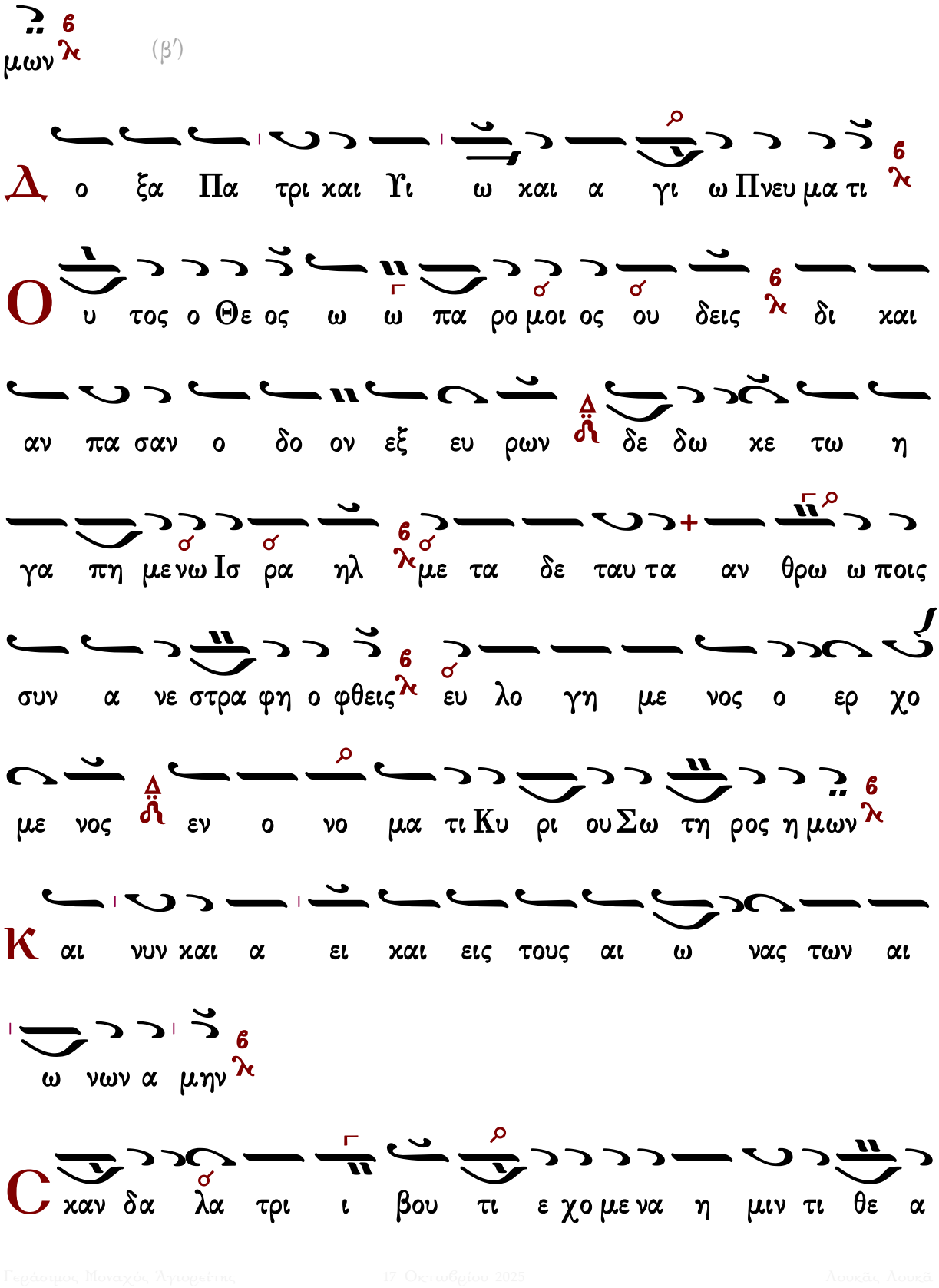
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α΄
2003 σ.273*

στη η σα σθε ε ορ την και α γαλ λο με νοι
δε ευ τε με γα λυ νω μεν Χρι στον με τα βα ι ων
και χλα δων υ υ μνοις χραυ γα ζον τες ευ λο γη με νος
ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου Σω τη
ρος η μων (β′)
ε θνη ι να τι ι ε φρυ α ξα τε γρα φεις και
ι ε ρεις τι κε να ε με λε τη σα τε τις ου
τος ει πον τες ω παι αι δες με τα βα ι ων και κλα
δων υ υ μνοις χραυ γα ζου σιν ευ λο γη με νος ο ερ
χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου Σω τη ρος η

μων
(β′)
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Ου τος ο Θε ος ω ω πα ρο μοι ος ου δεις δι και
αν πα σαν ο δο ον εξ ευ ρων δε δω κε τω η
γα πη μενω Ισ ρα ηλ με τα δε ταυ τα αν θρω ω ποις
συν α νε στρα φη ο φθεις ευ λο γη με νος ο ερ χο
με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου Σω τη ρος η μων
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Χαν δα λα τρι ι βου τι ε χο με να η μιν τι θε α

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος δ΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, συστήσασθε ἑορτήν, καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	
Σύντομος	Ἀργὴ	Σύντομος	Ἀργὴ

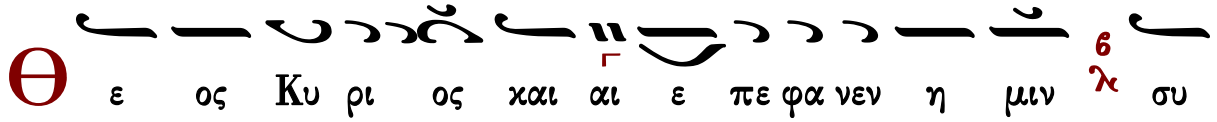
Σύντομος

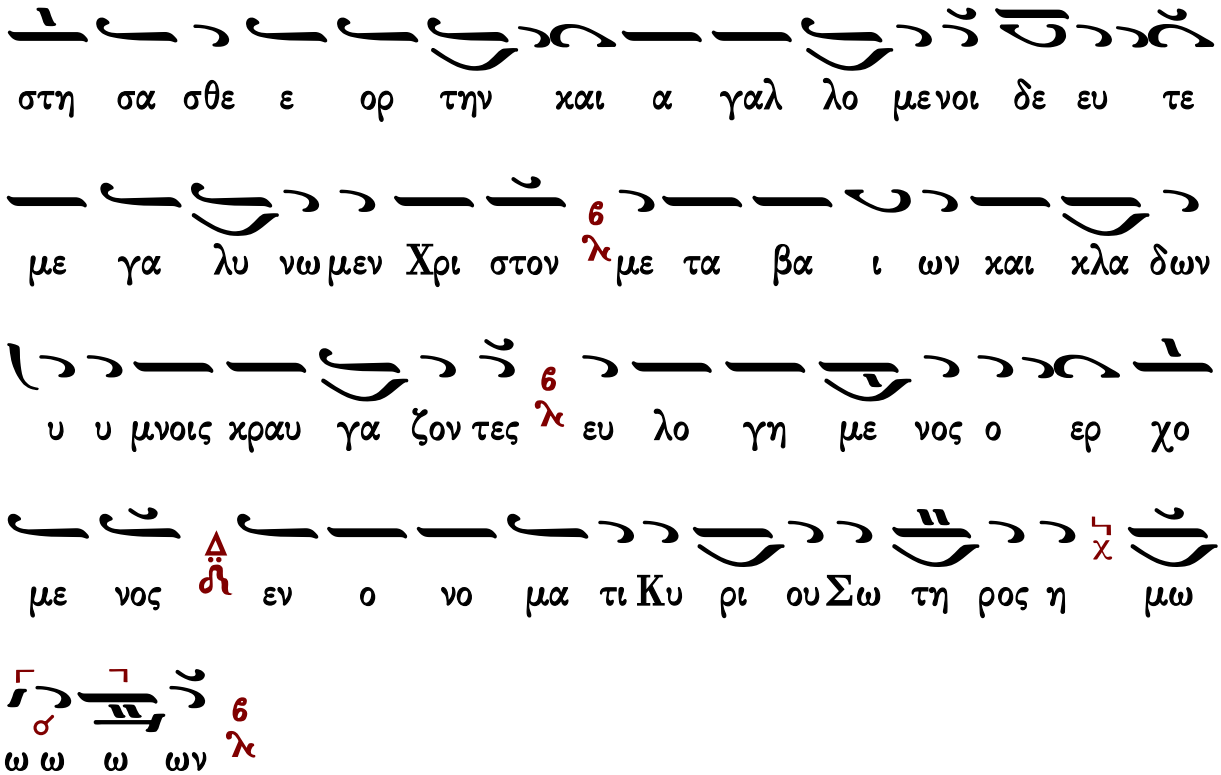
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.342#

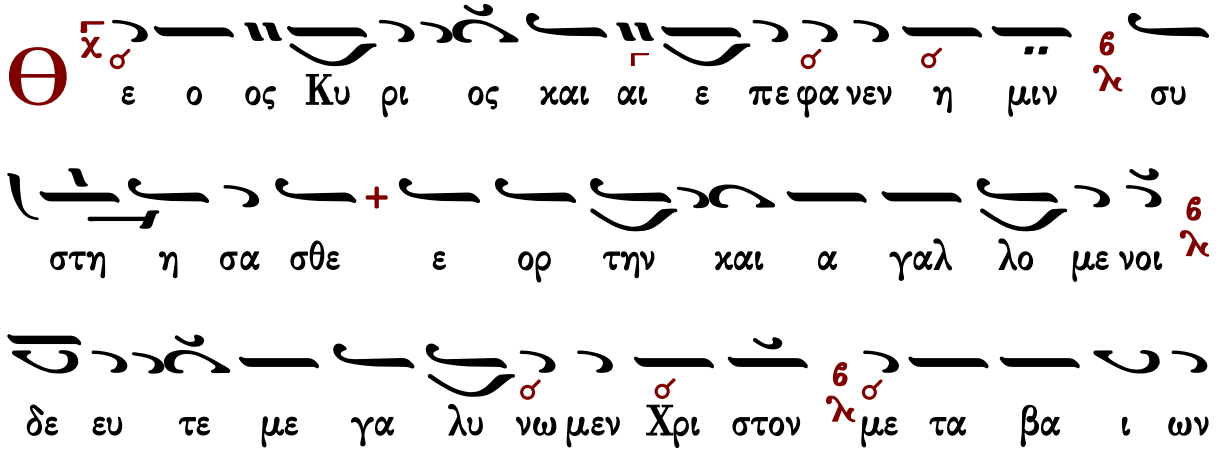

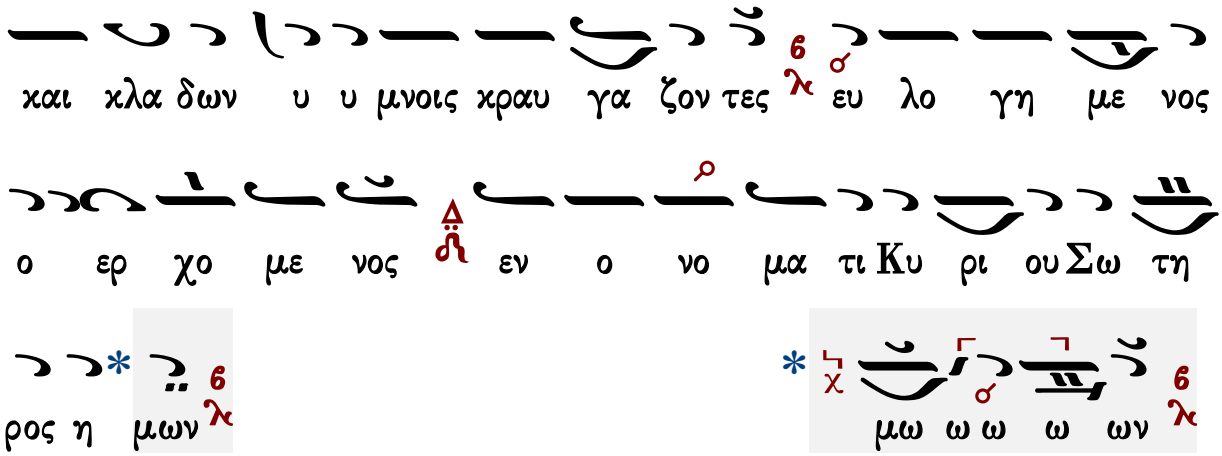
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

φῶδὴ θ΄

Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α΄
2003 σ.273*

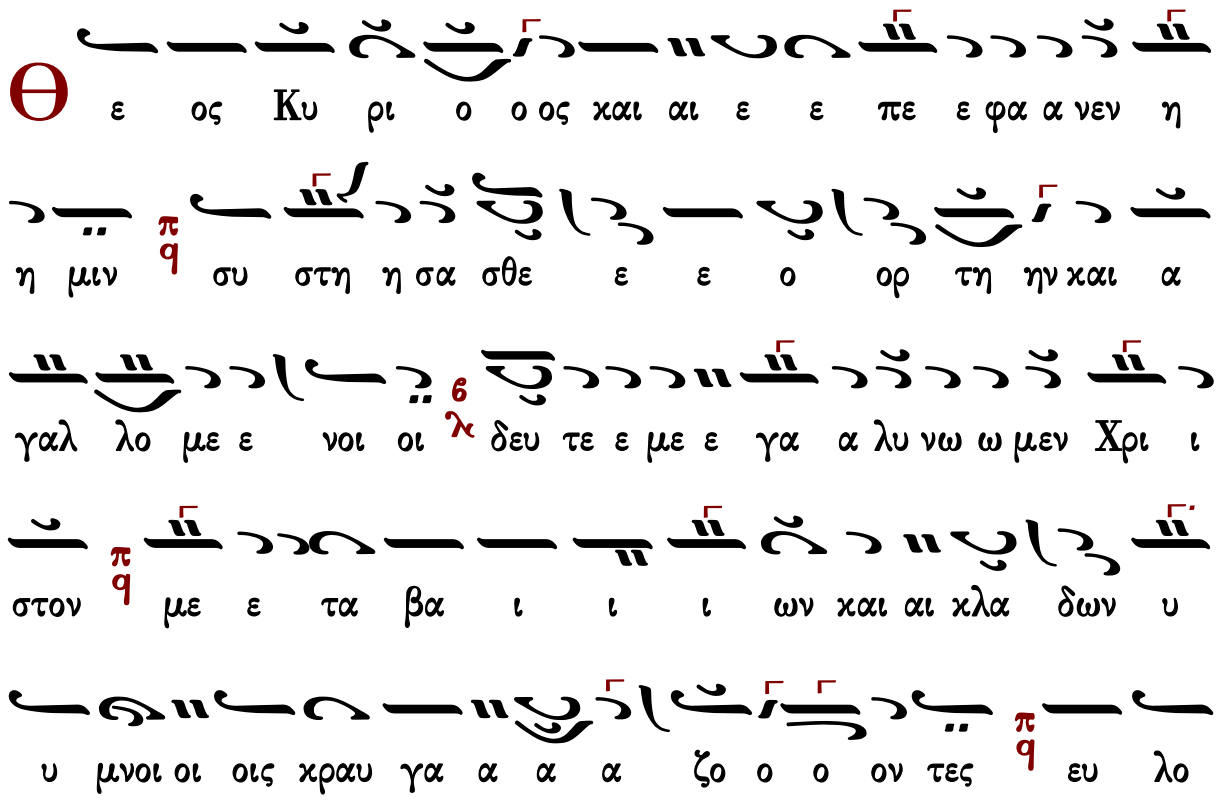
Ἀργὴ

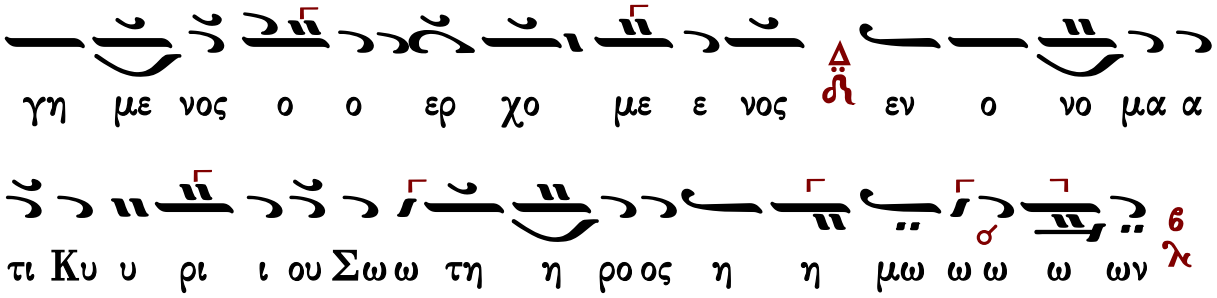
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.67#

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βʁ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α΄
2003 σ.275*

υ ρι ι ου Σω τη η ρο ος η η μω ω ω ω ων

Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ

ἦχος πλ.β΄

α Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες, ἀλλ᾽ ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· Ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

γ Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

δ Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακοὺμ ἐξεστηκὼς ἐβόα. Σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἅιδῃ, ὡς παντοδύναμος.

ε Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται.

ς Συνεσχέθη, ἀλλ᾽ οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέντος· ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ. Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

ζ Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

η Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

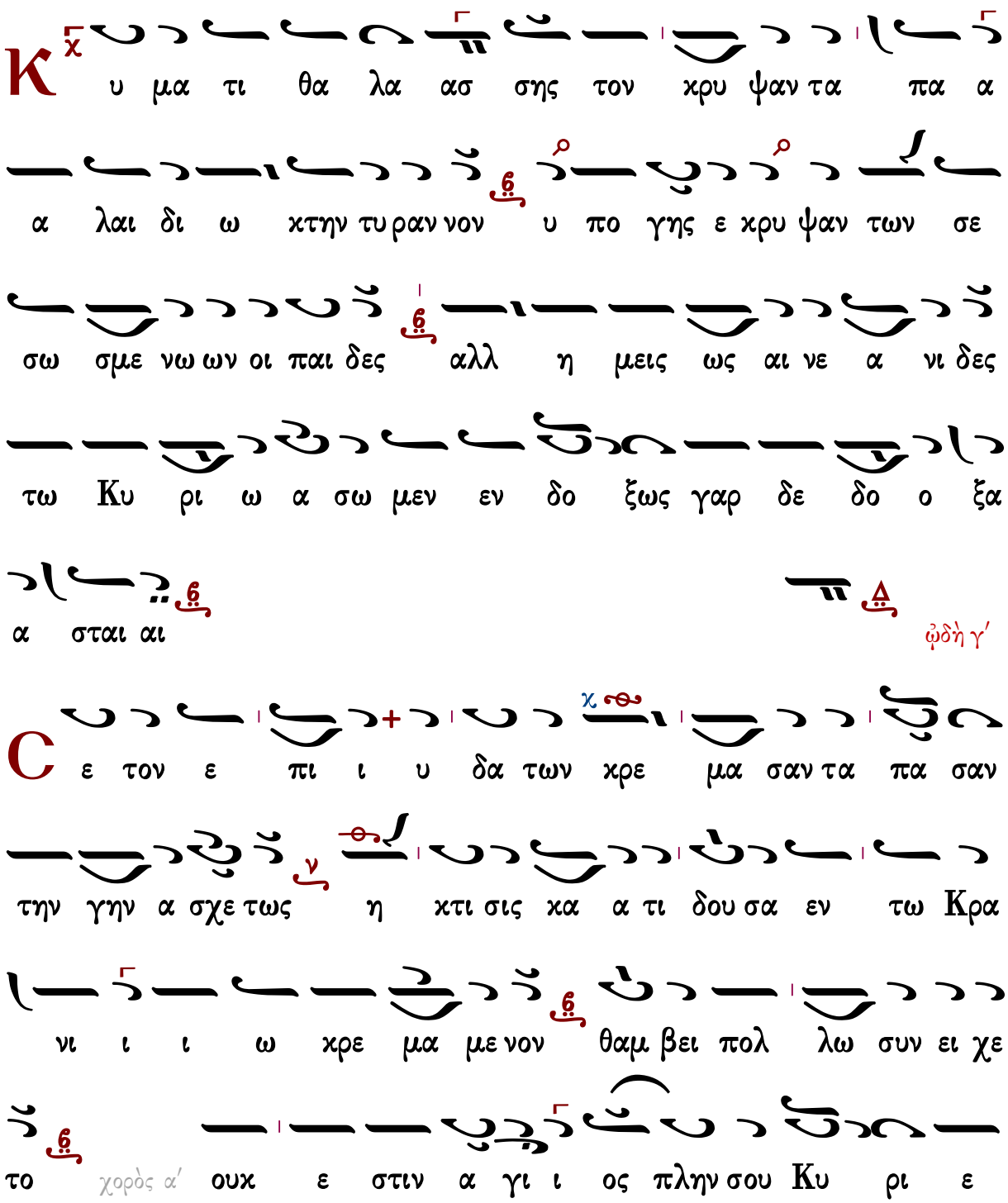
	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου ☞	Ἀργαὶ
Σύντομοι	☜ Ἀθανασίου Καραμάνη	
Σύντομοι	☜ Κωνσταντίνου Πρίγγου	
Σύντομοι	☜ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞	Ἀργαὶ

Σύντομοι

Ἀθανασίου Καραμάνη

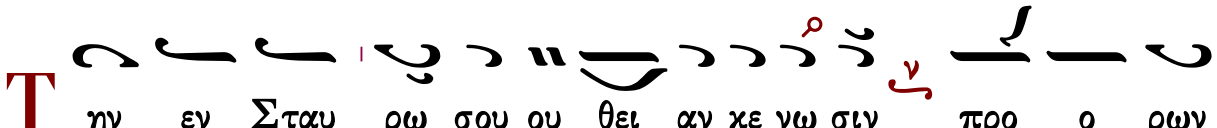
Ἦχος λ π Δι

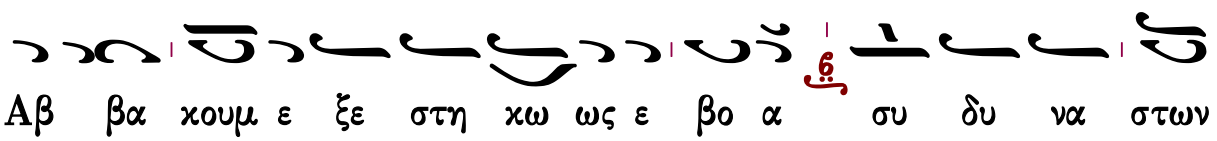
Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.270#

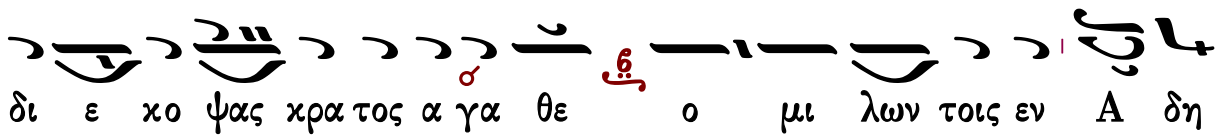

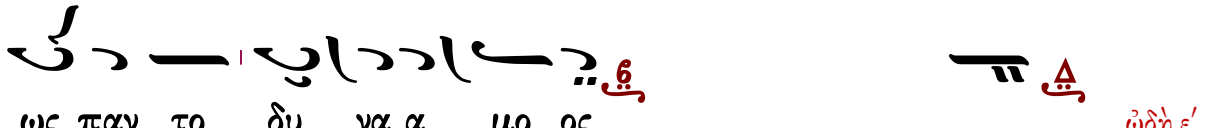

χραυ γα ζου ου σα α

ᾠδὴ δ΄

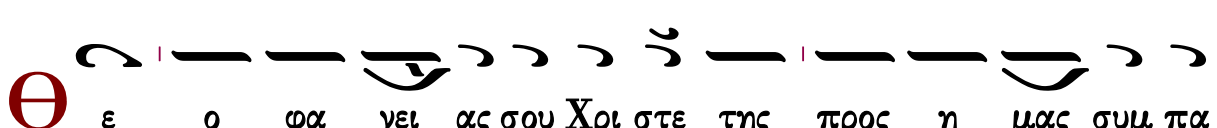

Την εν Σταυ ρω σου ου θει αν χε νω σιν προ ο ρων

Αβ βα χουμ ε ξε στη χω ως ε βο α σου δυ να στων

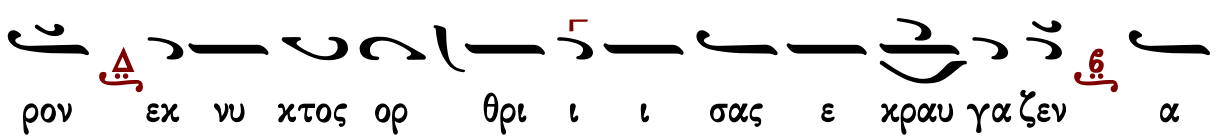

δι ε χο ψας χρα τος α γα θε ο μι λων τοις εν Α δη

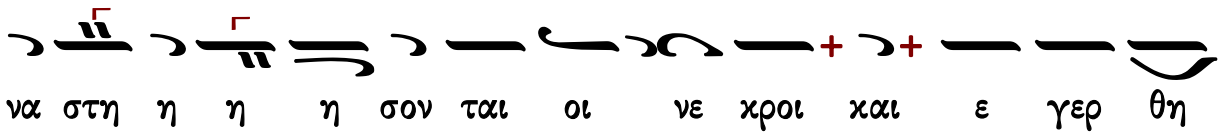

ως παν το δυ να α μο ος

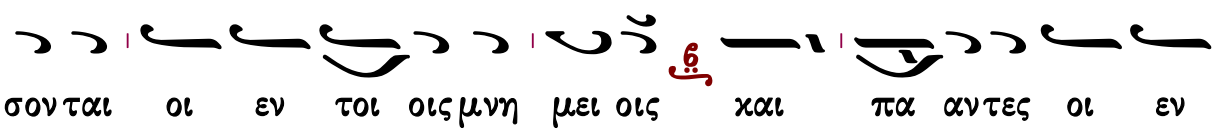
ᾠδὴ ε΄

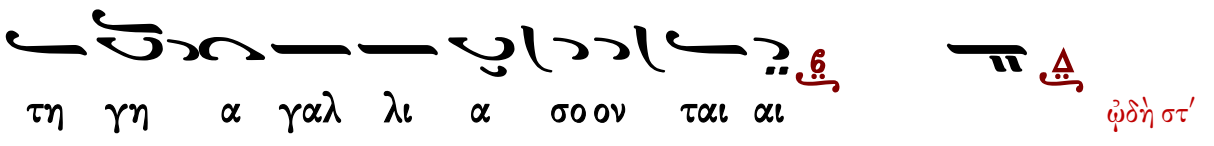

Θε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς η μας συμ πα

θως γε ε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε σπε

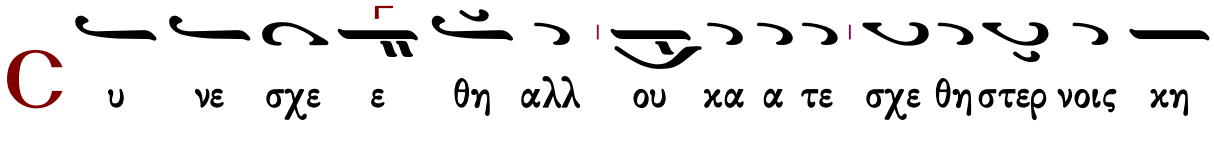

ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε χραυ γα ζεν α

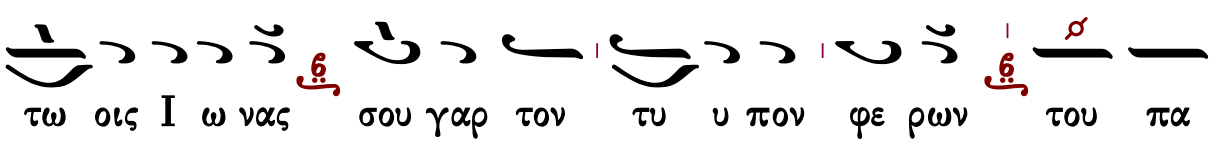

να στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ θη

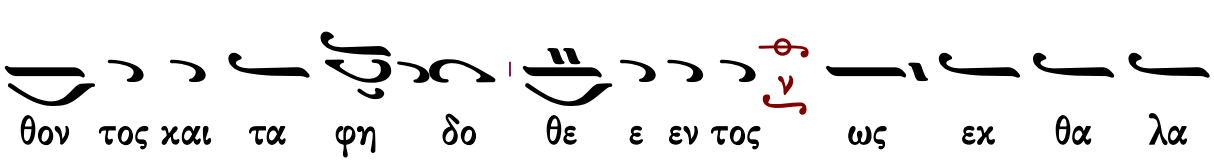

σον ται οι εν τοι οις μνη μει οις και πα ντες οι εν

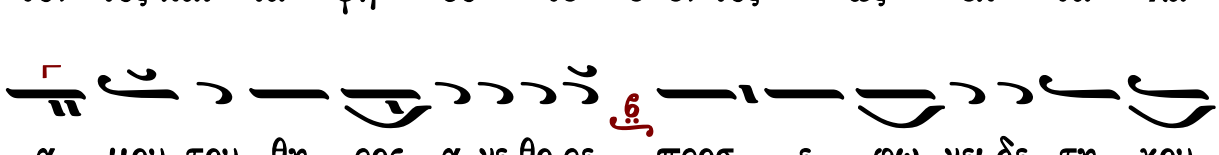

τη γη α γαλ λι α σο ον ται αι

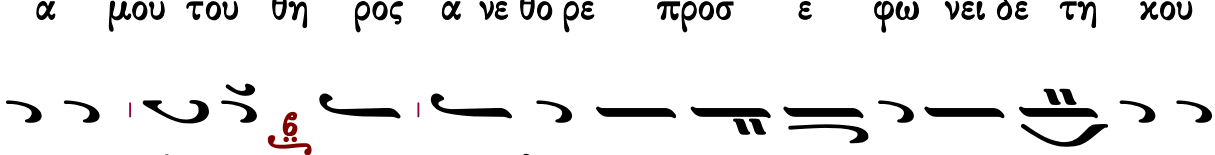
ᾠδὴ στ΄

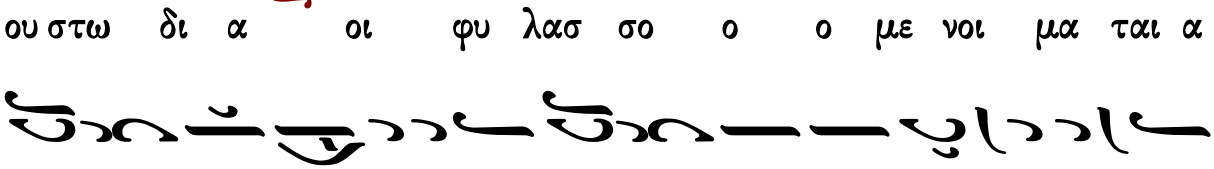

C υ νε σχε ε θη αλλ ου κα α τε σχε θη στερ νοις κη

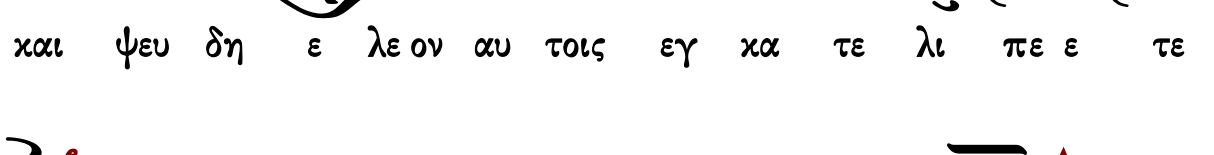

τω οις Ι ω νας σου γαρ τον τυ υ πον φε ρων του πα

θον τος και τα φη δο θε ε εν τος ως εκ θα λα

α μου του θη ρος α νε θο ρε προσ ε φω νει δε τη κου

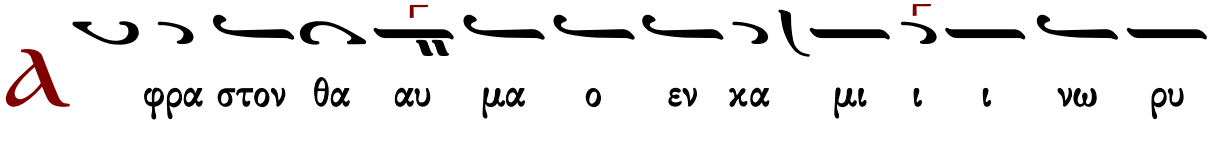

ου στω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα ται α

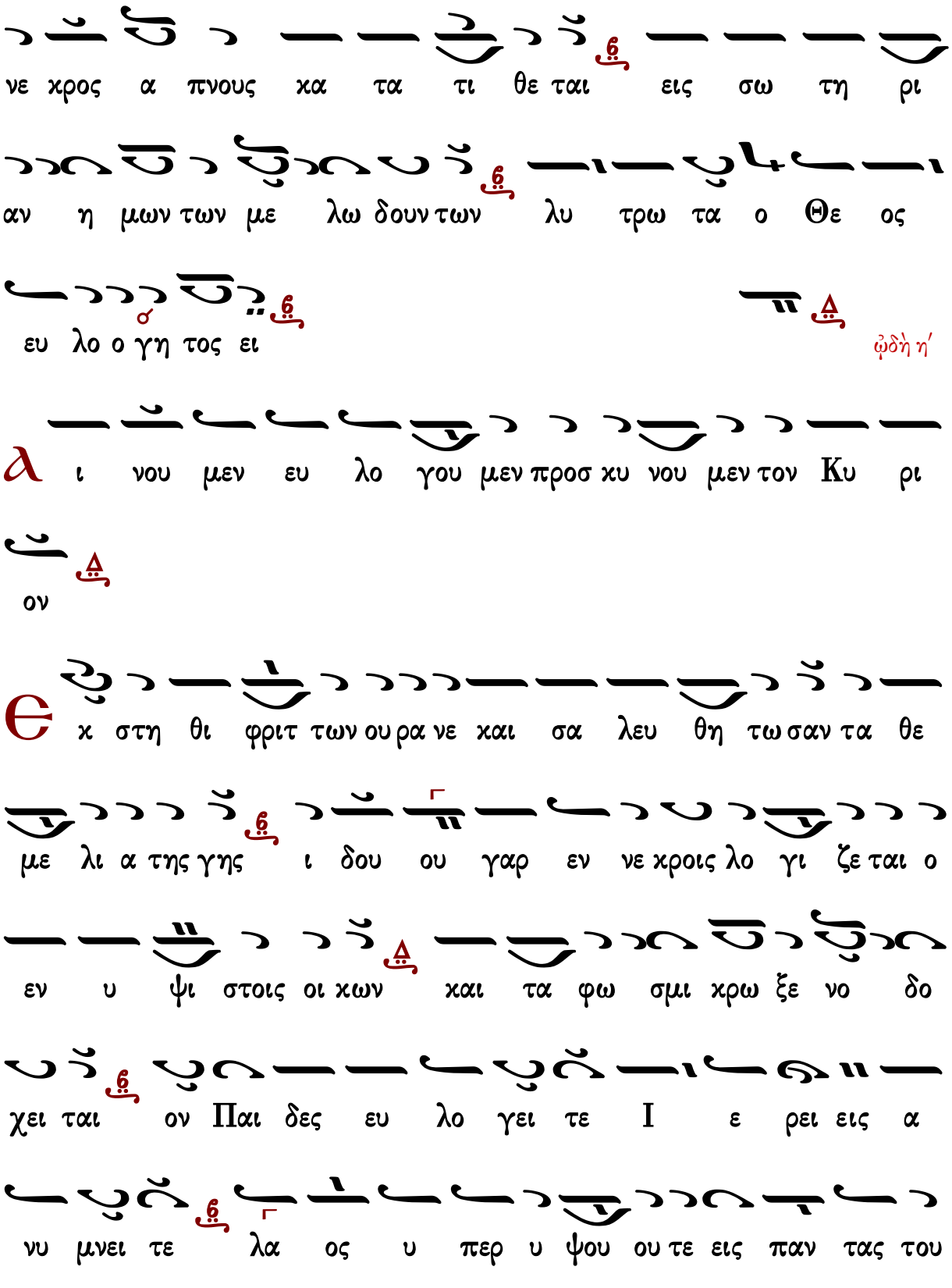

και ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα τε λι πε ε τε

ε

ᾠδὴ ζ΄

λ φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι νω ρυ

σα με νο ος τους ο σι ι ους παι δας εκ φλο γος εν τα φω

νε χρος α πνους κα τα τι θε ται εις σω τη ρι
αν η μων των με λω δουν των λυ τρω τα ο Θε ος
ευ λο ο γη τος ει
ᾠδὴ η΄
ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου μεν τον Κυ ρι
ον
κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη τω σαν τα θε
με λι α της γης ι δου ου γαρ εν νε χροις λο γι ζε ται ο
εν υ ψι στοις οι κων και τα φω σμι χρω ξε νο δο
χει ται ον Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρει εις α
νυ μνει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του

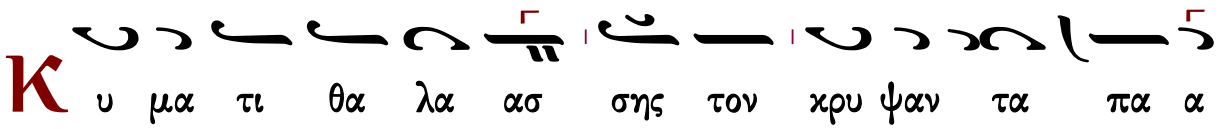

Κωνσταντίνου Πρίγγου

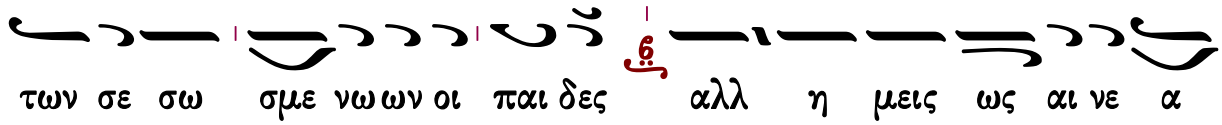
ᾠδὴ α΄

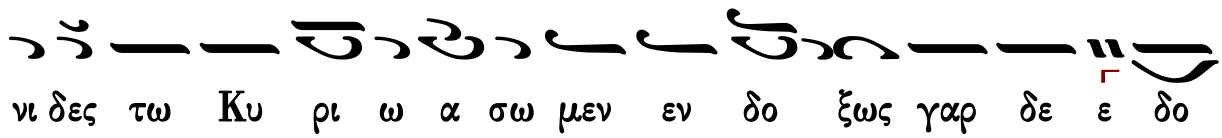
Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.159*

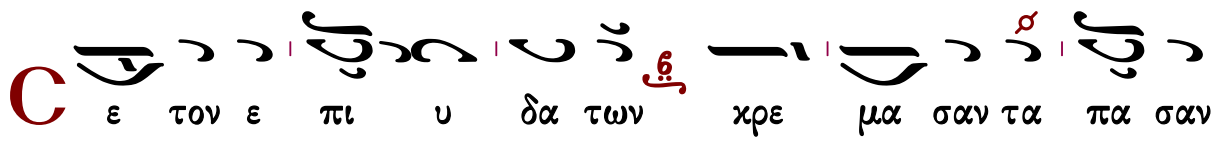

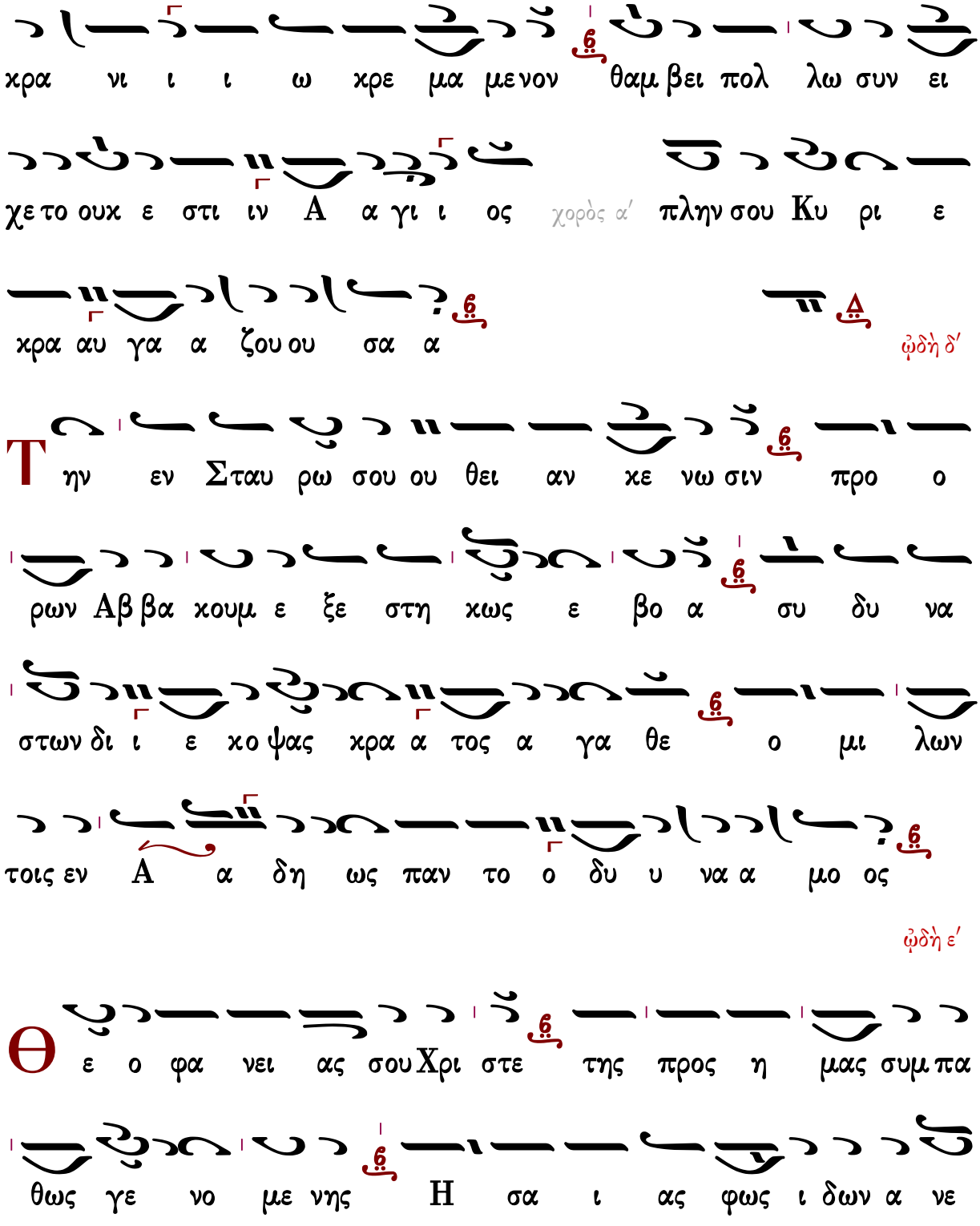

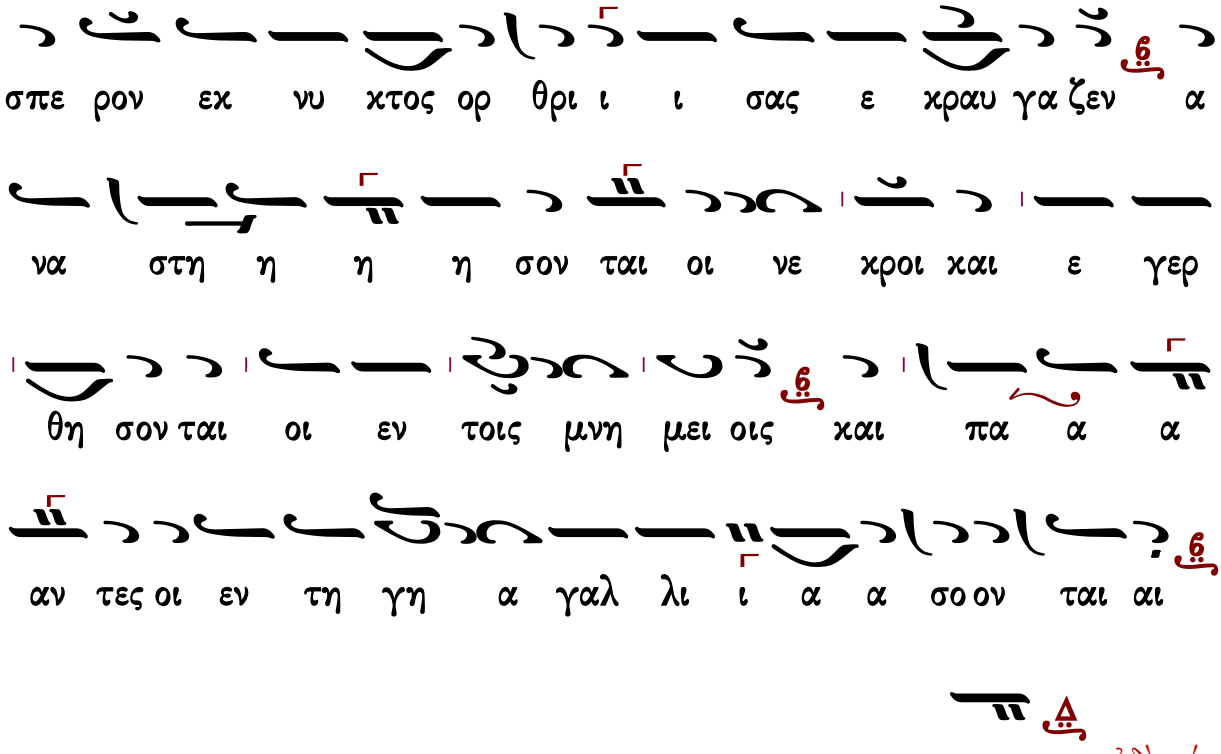

ᾠδὴ γ΄

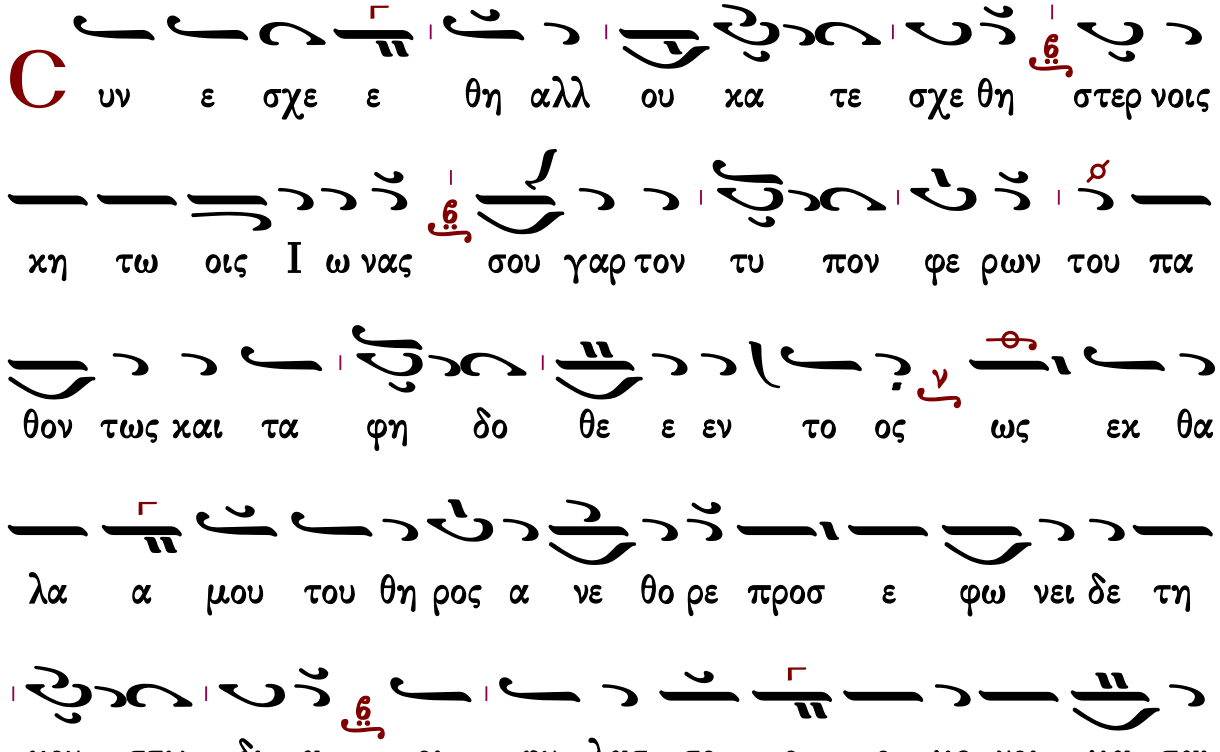

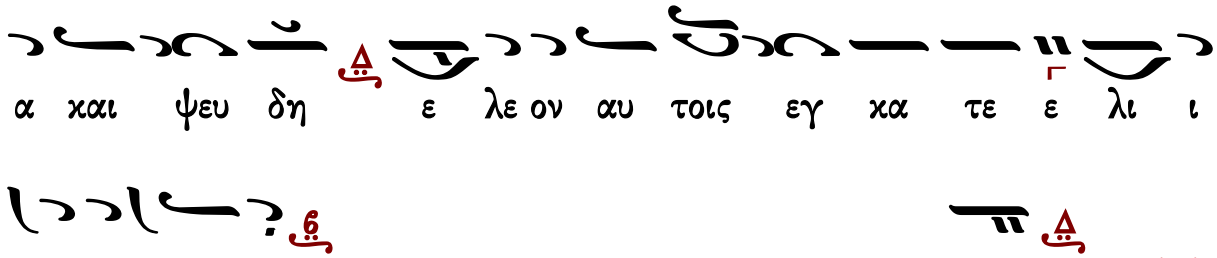

χρα νι ι ι ω χρε μα μενον θαμ βει πολ λω συν ει
χε το ουκ ε στι ιν Α α γι ι ος χορὸς α′ πλην σου Κυ ρι ε
χρα αυ γα α ζου ου σα α
ὠδὴ δ′
Τ ην εν Σταυ ρω σου ου θει αν χε νω σιν προ ο
ρων Αβ βα κουμ ε ξε στη χως ε βο α συ δυ να
στων δι ι ε χο ψας χρα α τος α γα θε ο μι λων
τοις εν Α α δη ως παν το ο δυ υ να α μο ος
ὠδὴ ε′
Θ ε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς η μας συμ πα
θως γε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε

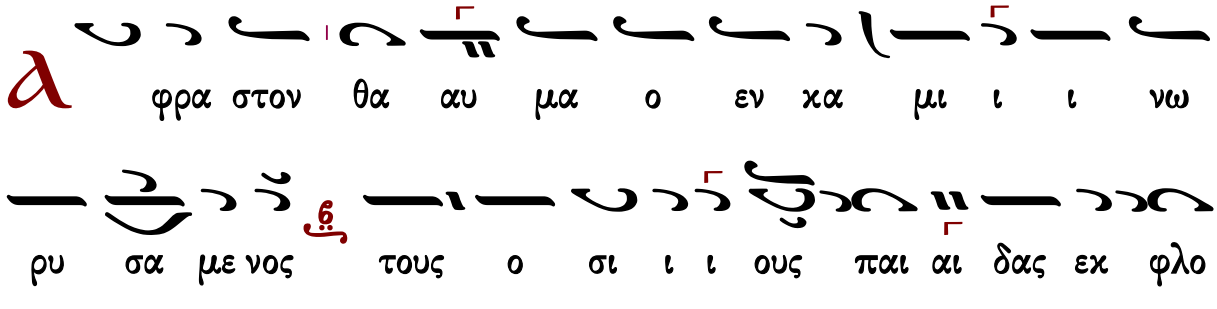

σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν α
να στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ
θη σον ται οι εν τοις μνη μει οις και πα α α
αν τες οι εν τη γη α γαλ λι ι α α σο ον ται αι

ᾠδὴ στ΄

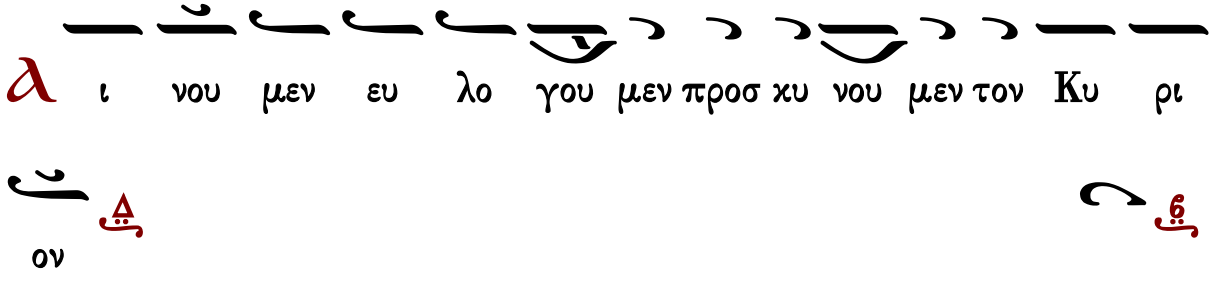

C υν ε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε θη στερ νοις
κη τω οις Ι ω νας σου γαρ τον τυ πον φε ρων του πα
θον τως και τα φη δο θε ε εν το ος ως εκ θα
λα α μου του θη ρος α νε θο ρε προσ ε φω νει δε τη
κου στω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα ται

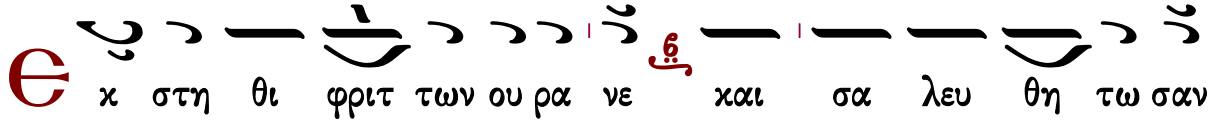

α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα τε ε λι ι
πε ε τε ε

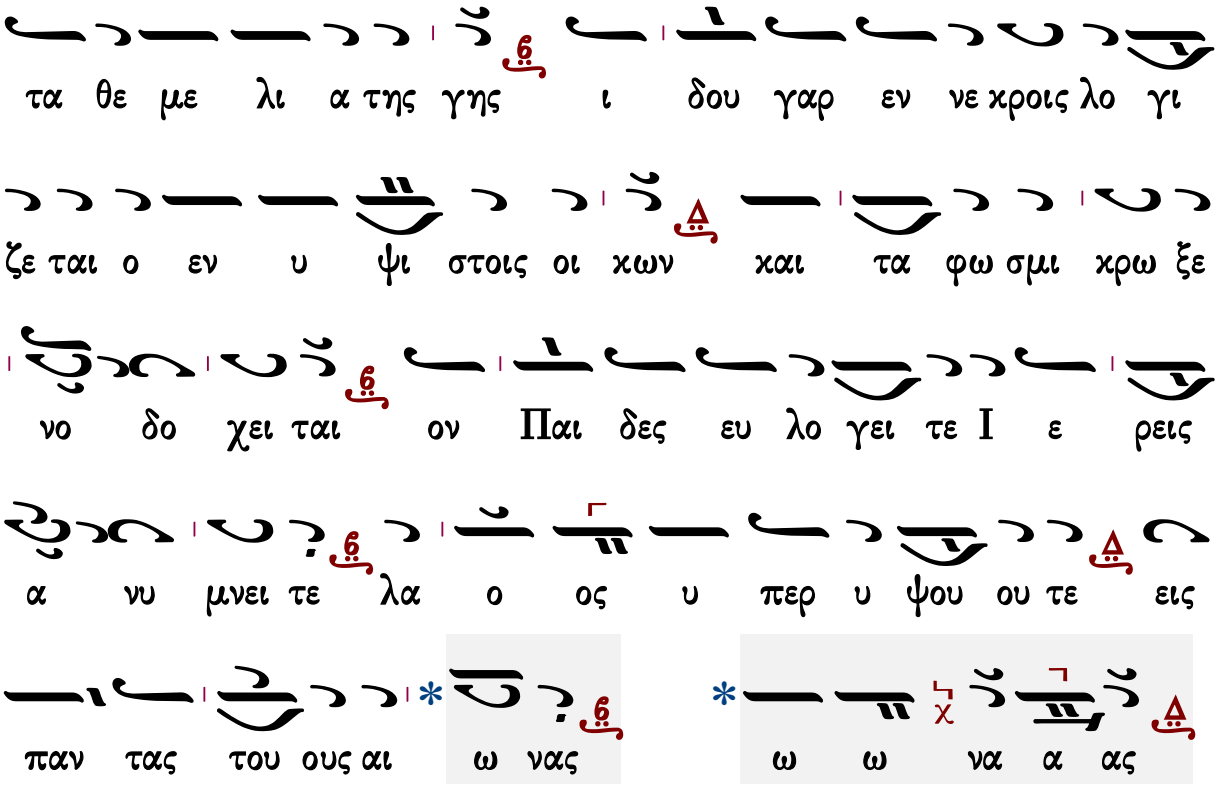
ᾠδὴ ζ′

α φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι νω
ρυ σα με νος τους ο σι ι ι ους παι αι δας εκ φλο
γος εν τα φω νε χρος α πνους κα τα τι θε ται
εις σω τη ρι αν η μων των με λω δουν των λυ
τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

ᾠδὴ η′

α ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου μεν τον Κυ ρι
ον

θ κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη τω σαν

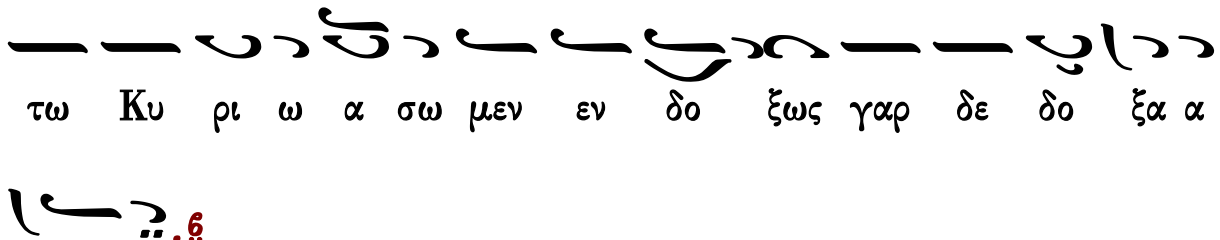
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ α΄

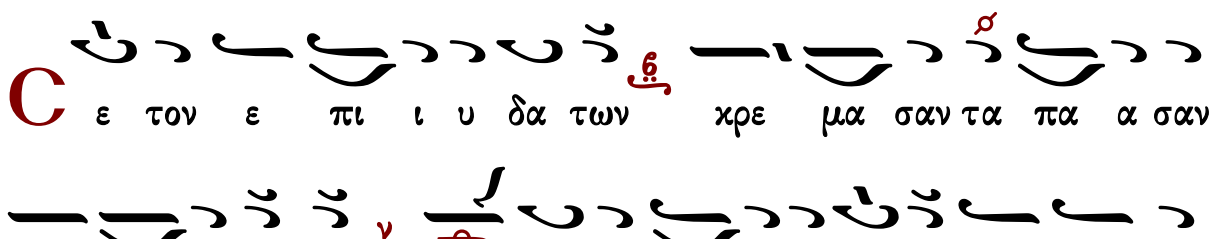
Ἦχος λ Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.217*

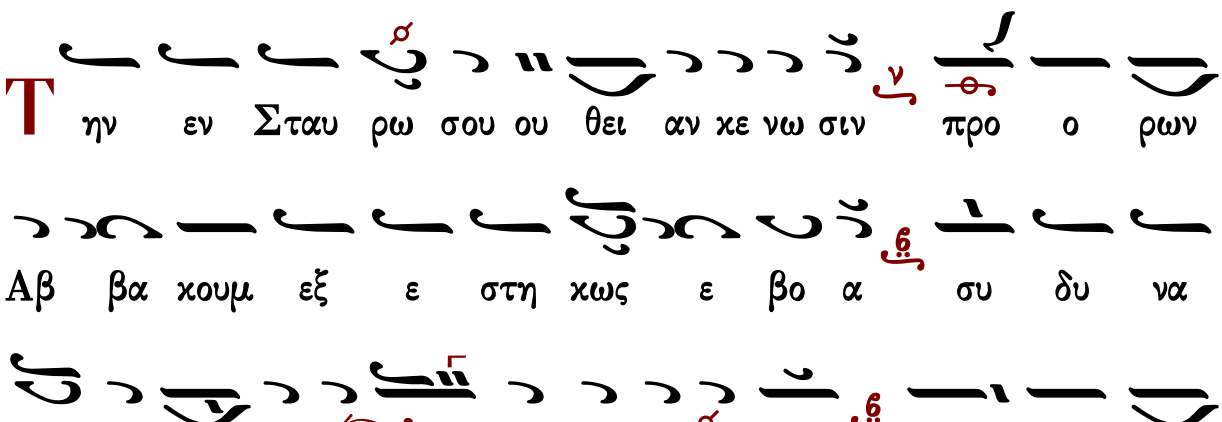

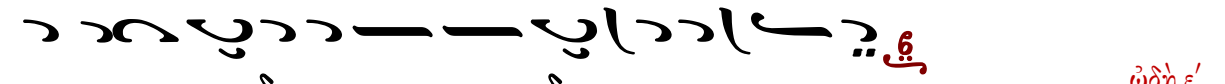

τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε δο ξα α
σται αι

ᾠδὴ γ′

C ε τον ε πι ι υ δα των χρε μα σαν τα πα α σαν
την γην α σχε τως η χρι σις κα α τι δου σα εν τω Κρα
νι ι ι ω χρε μα μενον θα αμ βει πολ λω συν ει
χε το ουκ ε στιν α γι ι ος χορὸς α′ πλην σου Κυ ρι ε
χραυ γα ζου ου σα α

ᾠδὴ δ′

Τ ην εν Σταυ ρω σου ου θει αν κε νω σιν προ ο ρων
Αβ βα κουμ εξ ε στη κως ε βο α συ δυ να
στων δι ε κο ψα ας κρα τος α γα θε ο μι λων

τοις εν α δη ως παν το δυ να α μο ος

ᾠδὴ ε′

Θ ε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς η μας συμ πα θως

γε ε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε σπε

ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν α

να στη σον ται οι νε κροι και ε γερ θη σον ται οι

εν τοι οις μνη μει οις και πα α αν τες οι εν τη

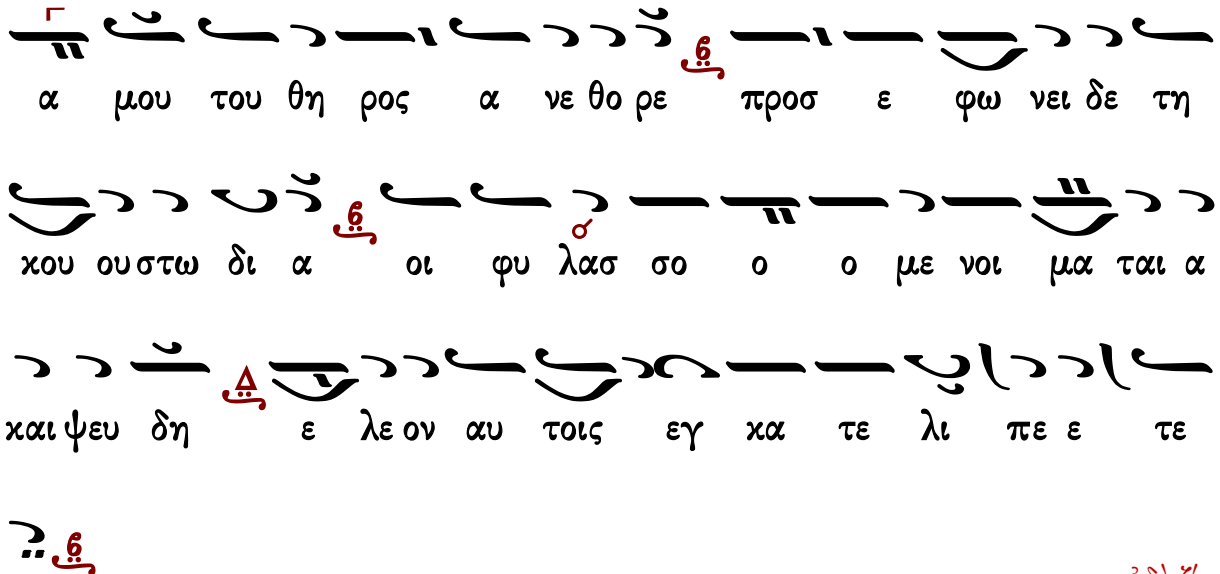

γη α γαλ λι α σο ον ται αι

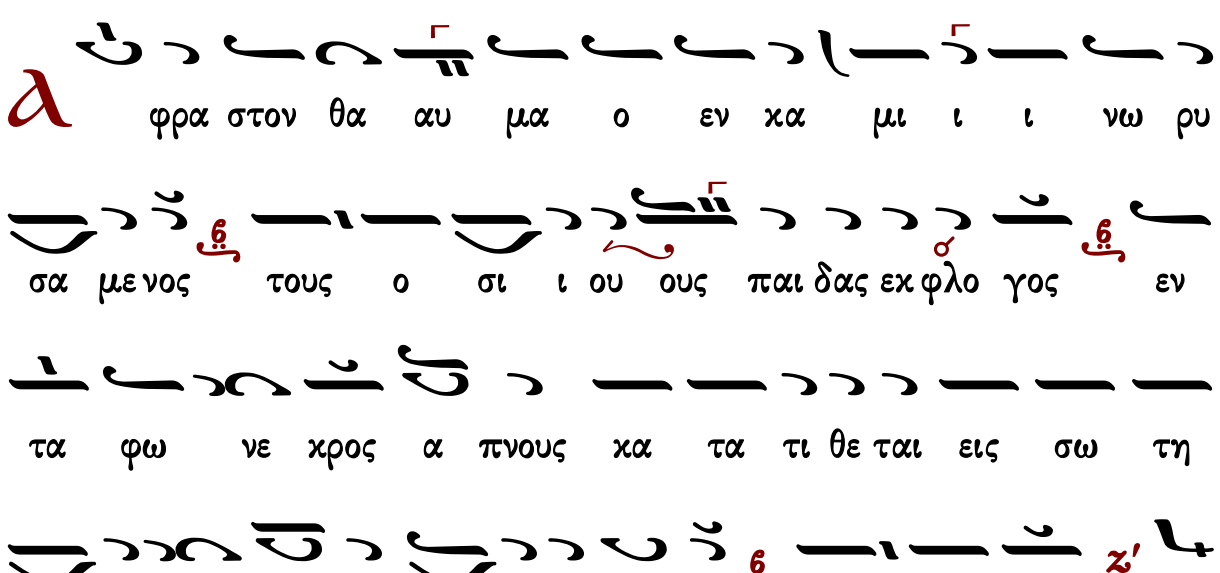
ᾠδὴ ς′

C υν ε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε θη στερ νοις

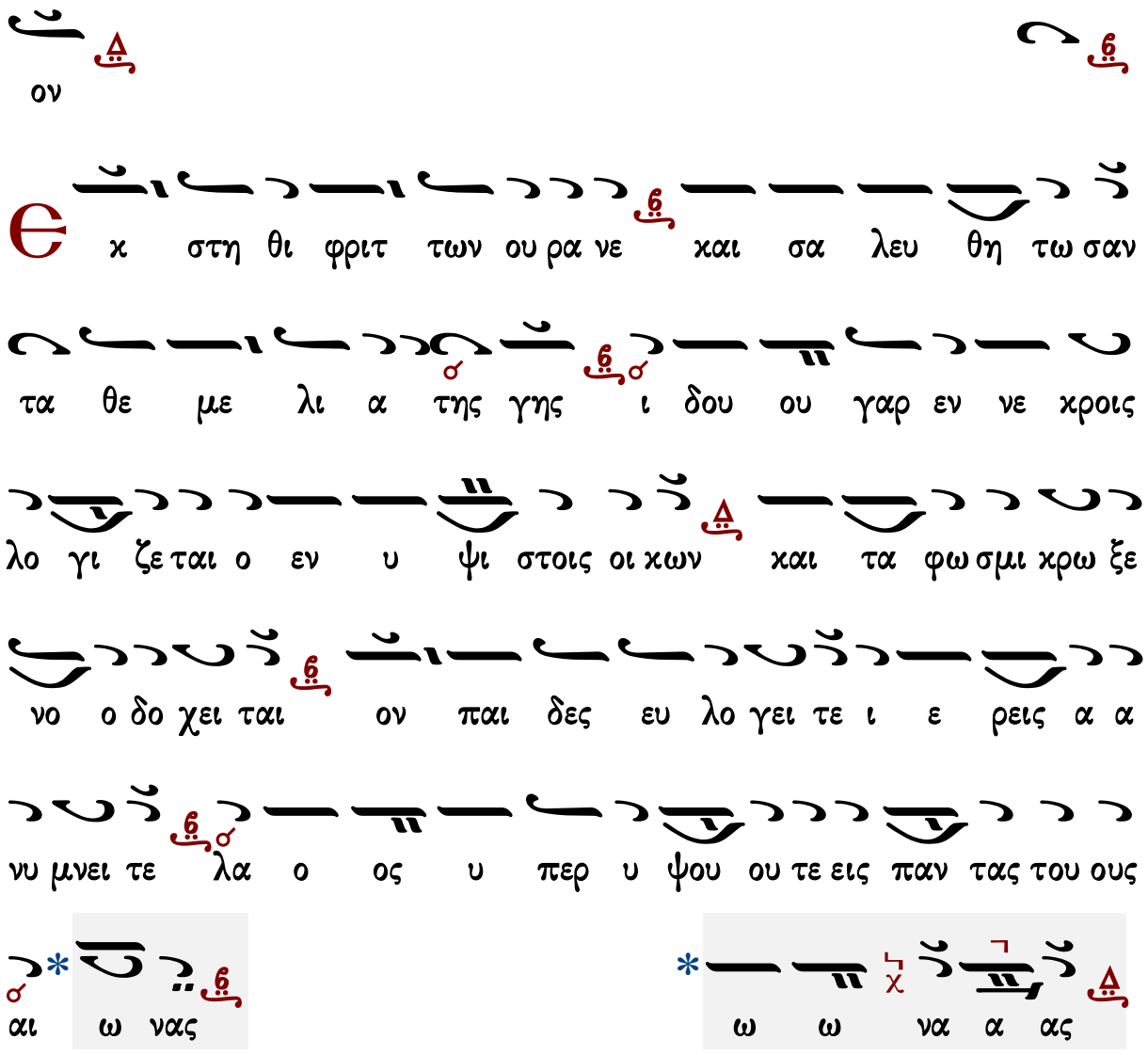

κη τω οις Ι ω νας σου γαρ τον τυ υ πον φε ρων του πα

θον τος και τα φη η δο θε ε εν τος ως εκ θα λα

α μου του θη ρος α νε θο ρε προσ ε φω νει δε τη
χου ου στω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα ται α
και ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα τε λι πε ε τε
ε
ᾠδὴ ζ′

φρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι νω ρυ
σα με νος τους ο σι ι ου ους παι δας εκ φλο γος εν
τα φω νε κρος α πνους κα τα τι θε ται εις σω τη
ρι αν η μων των με ε λω δουν των Λυ τρω τα ο
Θε ος ευ λο ο γη τος ει
ᾠδὴ η′

ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου μεν τον Κυ ρι

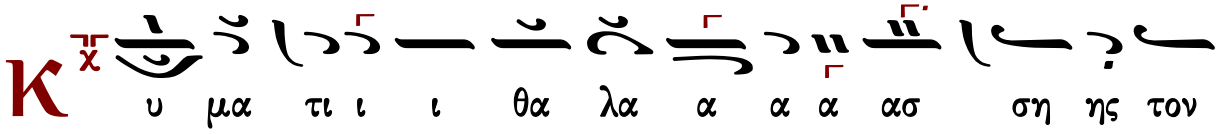
Ἀργαὶ

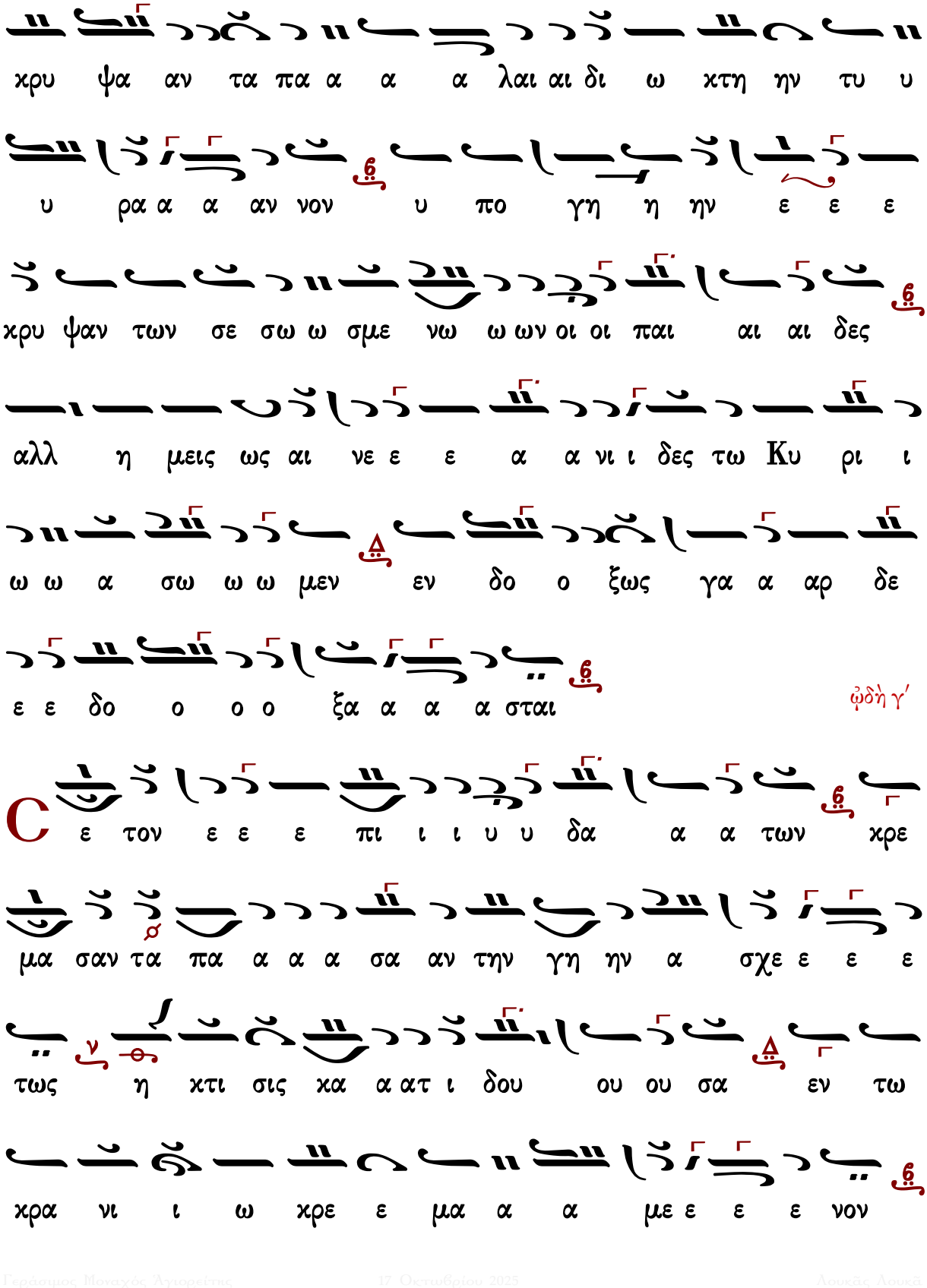
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
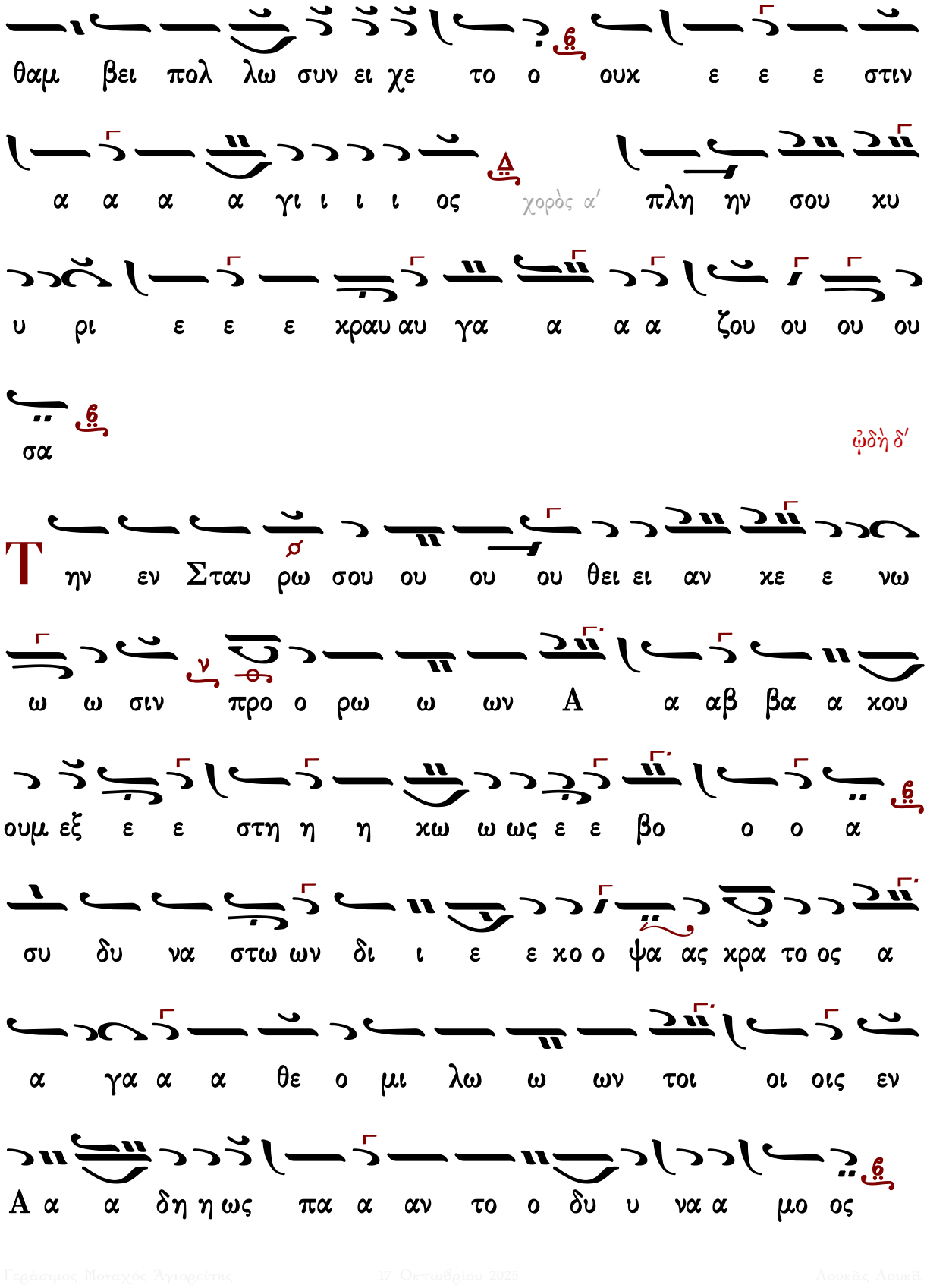
ᾠδὴ α΄

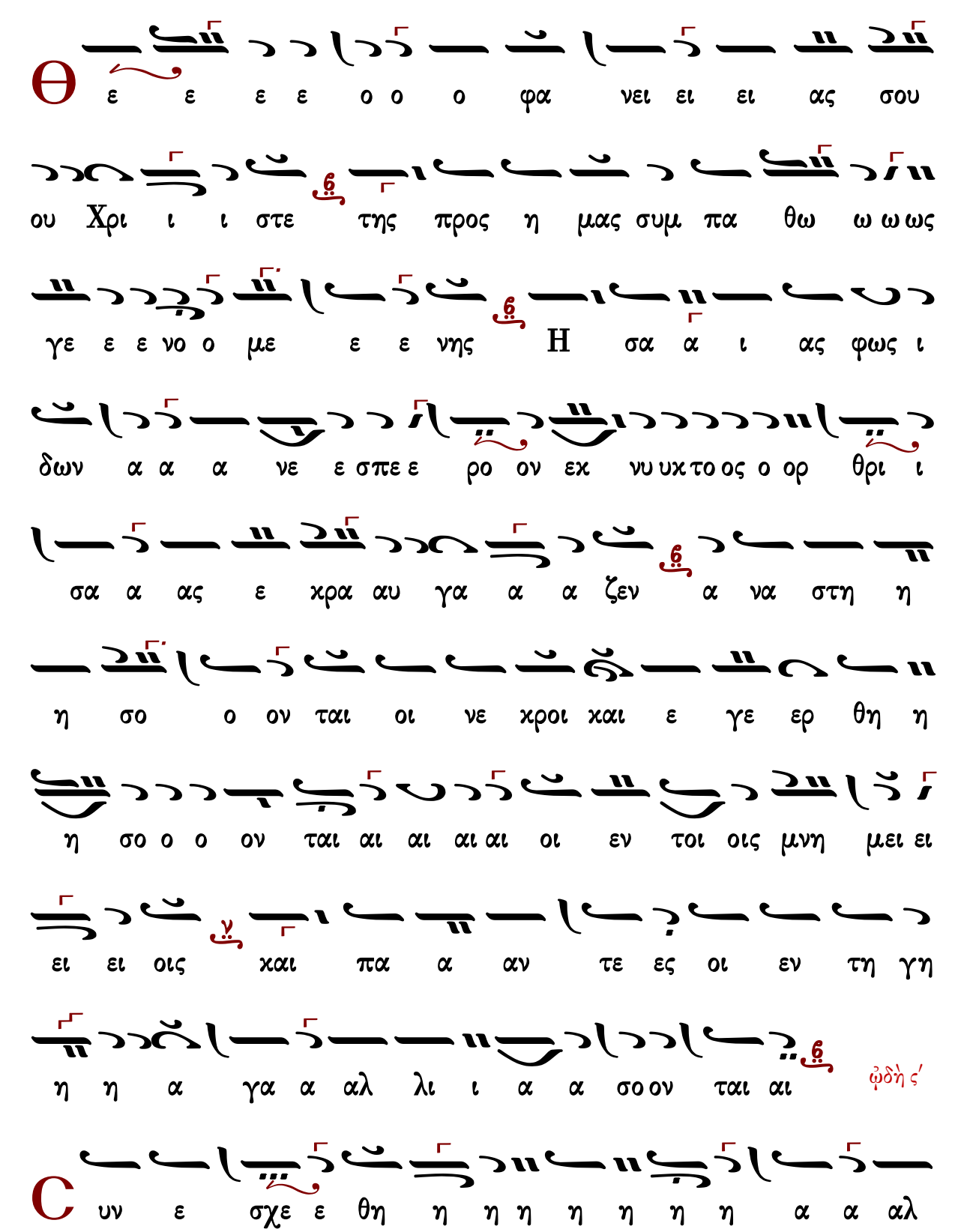
Ἦχος λ Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.139#

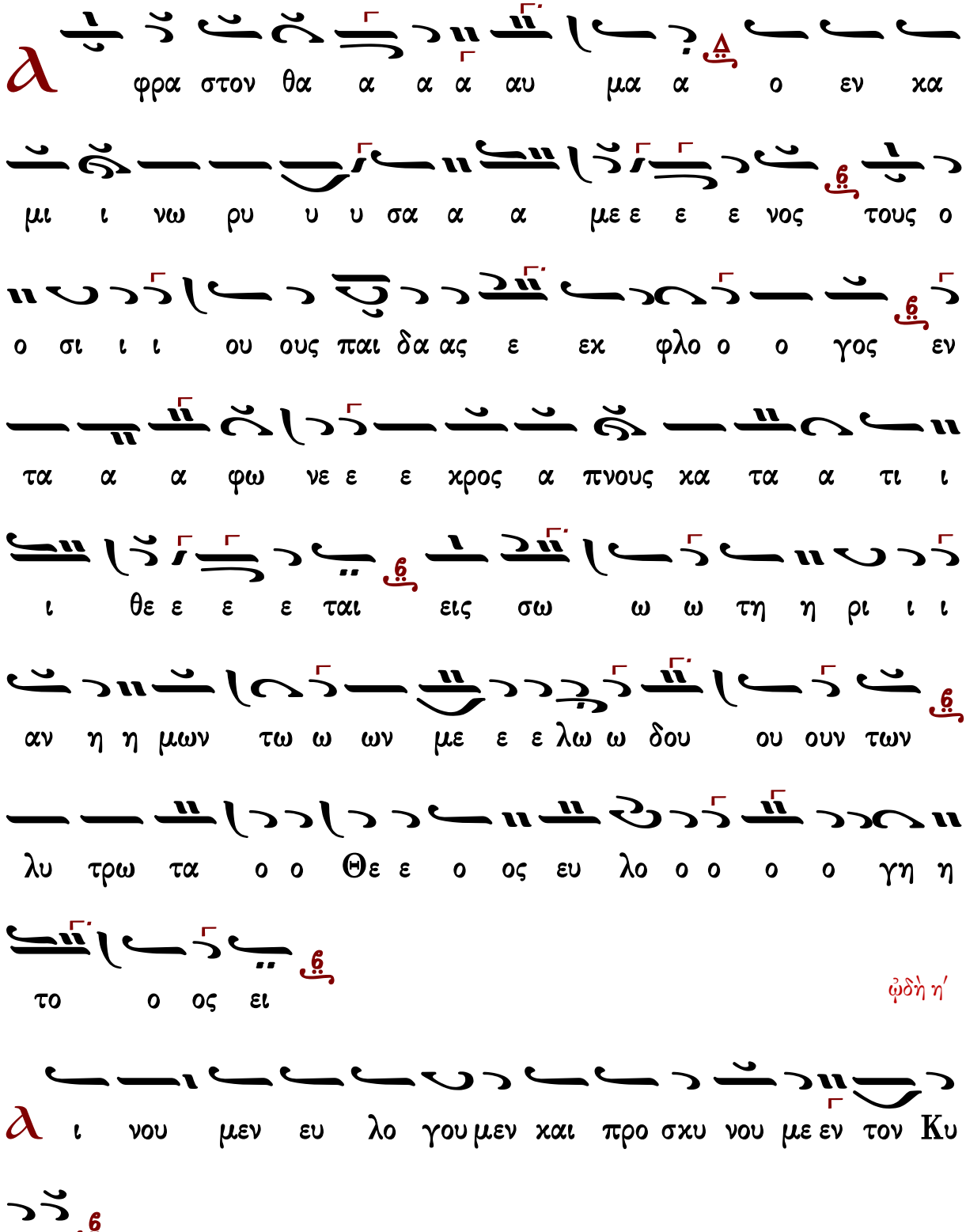

χρυ ψα αν τα πα α α α λαι αι δι ω χτη ην τυ υ
υ ρα α α αν νον υ πο γη η ην ε ε ε
χρυ ψαν των σε σω ω σμε νω ω ων οι οι παι αι αι δες
αλλ η μεις ως αι νε ε ε α α νι ι δες τω Κυ ρι ι
ω ω α σω ω ω μεν εν δο ο ξως γα α αρ δε
ε ε δο ο ο ο ξα α α α σται
ᾠδὴ γ′
C ε τον ε ε ε πι ι ι υ υ δα α α των χρε
μα σαν τα πα α α α σα αν την γη ην α σχε ε ε ε
τως η χτι σις κα α ατ ι δου ου ου σα εν τω
χρα νι ι ω χρε ε μα α α με ε ε ε νον

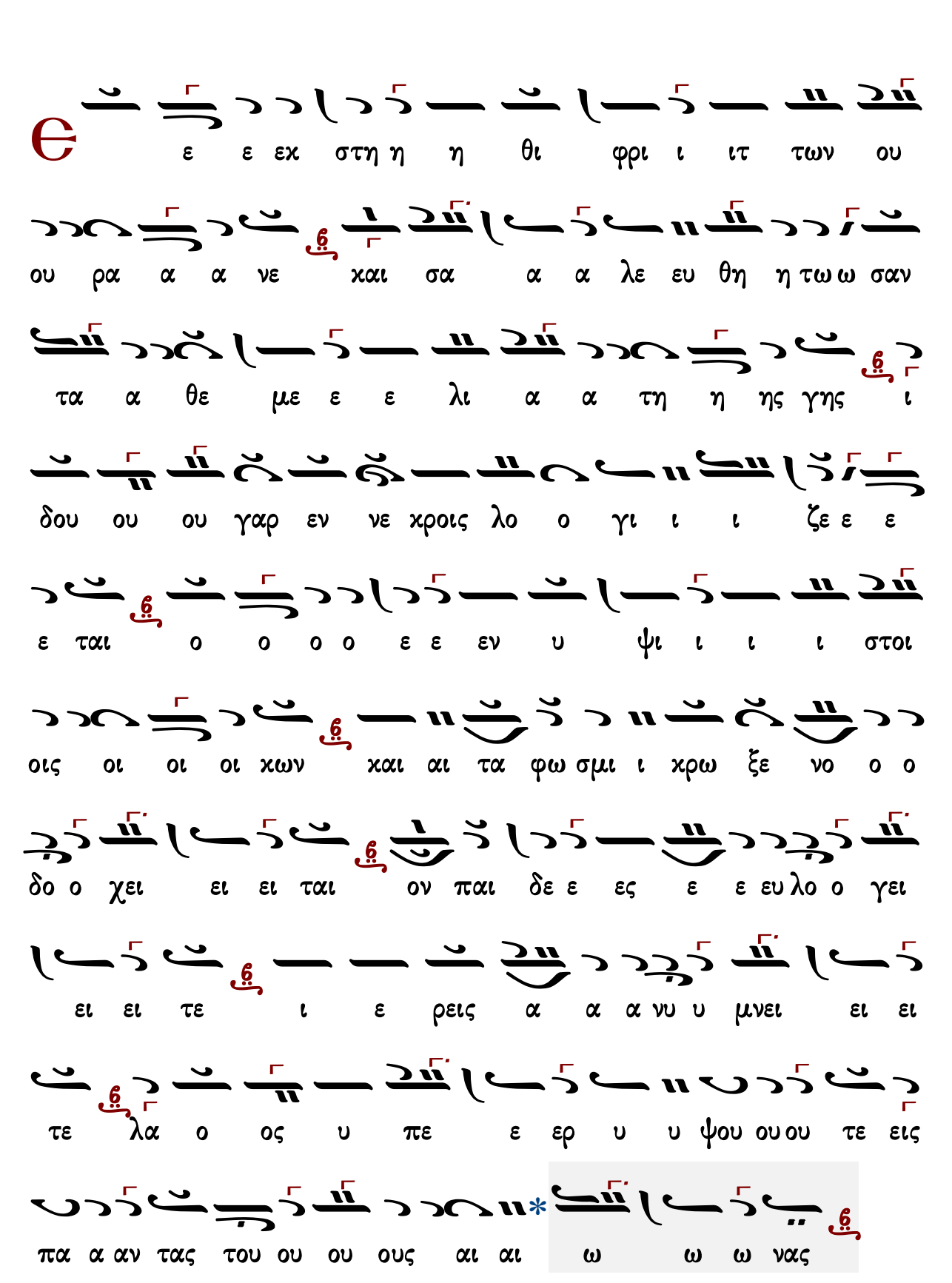

θαμ βει πολ λω συν ει χε το ο ουκ ε ε ε στιν
α α α α γι ι ι ι ος χορὸς α΄ πλη ην σου κυ
υ ρι ε ε ε χραυ αυ γα α α α ζου ου ου ου
σα
ᾠδὴ δ΄
Την εν Σταυ ρω σου ου ου ου θει ει αν χε ε νω
ω ω σιν προ ο ρω ω ων Α α αβ βα α χου
ουμ εξ ε ε στη η η χω ω ως ε ε βο ο ο α
συ δυ να στω ων δι ι ε ε χο ο ψα ας χρα το ος α
α γα α α θε ο μι λω ω ων τοι οι οις εν
Α α α δη η ως πα α αν το ο δυ υ να α μο ος

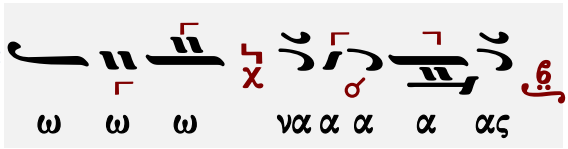

Θ ε ε ε ε ο ο ο φα νει ει ει ας σου
ου Χρι ι ι στε της προς η μας συμ πα θω ω ω ως
γε ε ε νο ο με ε ε νης Η σα α ι ας φως ι
δων α α α νε ε σπε ε ρο ον εκ νυ υκ το ος ο ορ θρι ι
σα α ας ε κρα αυ γα α α ζεν α να στη η
η σο ο ον ται οι νε κροι και ε γε ερ θη η
η σο ο ο ον ται αι αι αι αι οι εν τοι οις μνη μει ει
ει ει οις και πα α αν τε ες οι εν τη γη
η η α γα α αλ λι ι α α σο ον ται αι
C υν ε σχε ε θη η η η η η η α α αλ

λου ου χα α α τε σχε ε ε ε θη στε ε ε ερ
νοι οι οις χη τω ω ω οις I ι ω ω ω νας
σου γα αρ το ο ον τυ υ υ πο ον φε ε ε ρων του
πα θον τος χαι τα φη η δο ο ο θε ε εν το ος ως
εκ θα λα α α μου του θη ρος α α αν ε ε
ε θο ο ο ρε ε ε ε ε προ σε φω ω ω νει ει
ει γαρ τη κου ου στω δι ι ι ι α οι φυ λασ σο
ο ο με ε ε νοι οι μα α ται αι α και αι ψευ η
η η η η η η η η η η ε ε λε ε ον αυ
τοι οις εγ κα α α τε ε λι ι πε ε τε ε

ᾠδὴ ζ΄

φρα στον θα α α α αυ μα α ο εν κα
μι ι νω ρυ υ υ σα α α με ε ε ε νος τους ο
ο σι ι ι ου ους παι δα ας ε εκ φλο ο ο γος εν
τα α α φω νε ε ε κρος α πνους κα τα α τι ι
ι θε ε ε ε ται εις σω ω ω τη η ρι ι ι
αν η η μων τω ω ων με ε ε λω ω δου ου ουν των
λυ τρω τα ο ο Θε ε ο ος ευ λο ο ο ο ο γη η
το ο ος ει
ᾠδὴ η′
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου με εν τον Κυ
ρι ον

ε ε εχ στη η η θι φρι ι ιτ των ου
ου ρα α α νε και σα α α λε ευ θη η τω ω σαν
τα α θε με ε ε λι α α τη η ης γης ι
δου ου ου γαρ εν νε χροις λο ο γι ι ι ζε ε ε
ε ται ο ο ο ο ε ε εν υ ψι ι ι ι στοι
οις οι οι οι χων και αι τα φω σμι ι χρω ξε νο ο ο
δο ο χει ει ει ται ον παι δε ε ες ε ε ευ λο ο γει
ει ει τε ι ε ρεις α α α νυ υ μνει ει ει
τε λα ο ος υ πε ε ερ υ υ ψου ου ου τε εις
πα α αν τας του ου ου ους αι αι ω ω ω νας
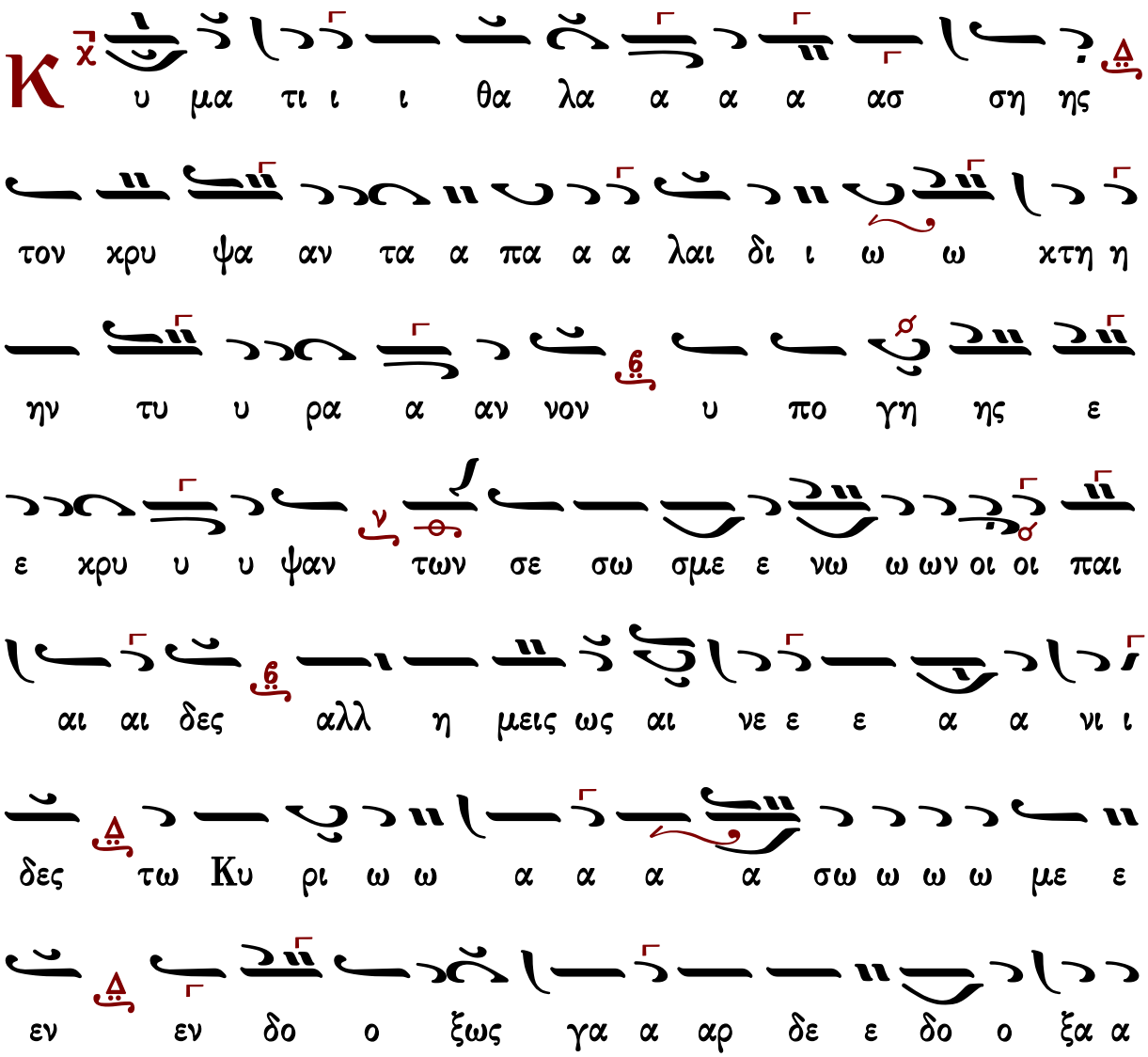

τὸ τέλος

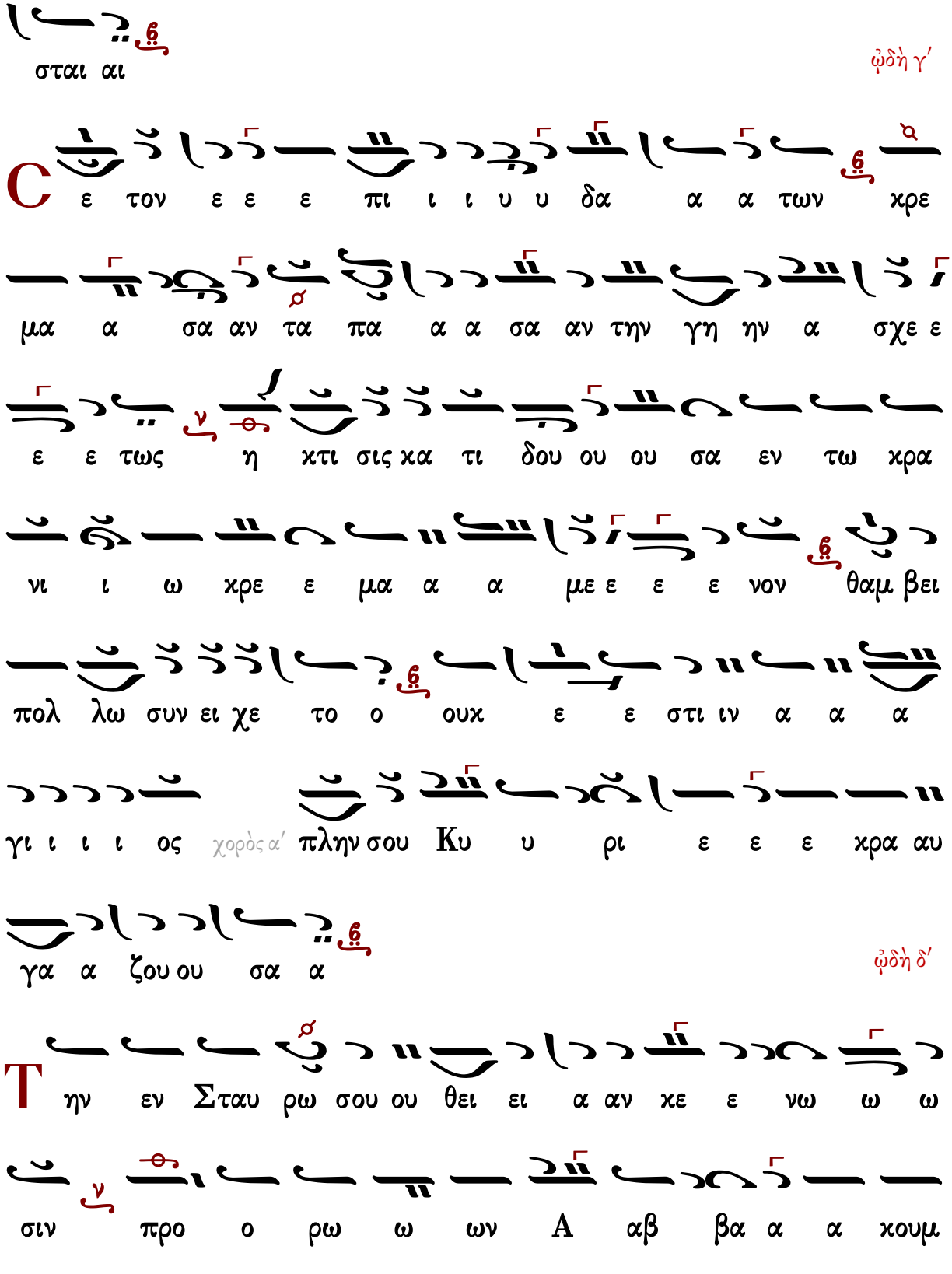
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

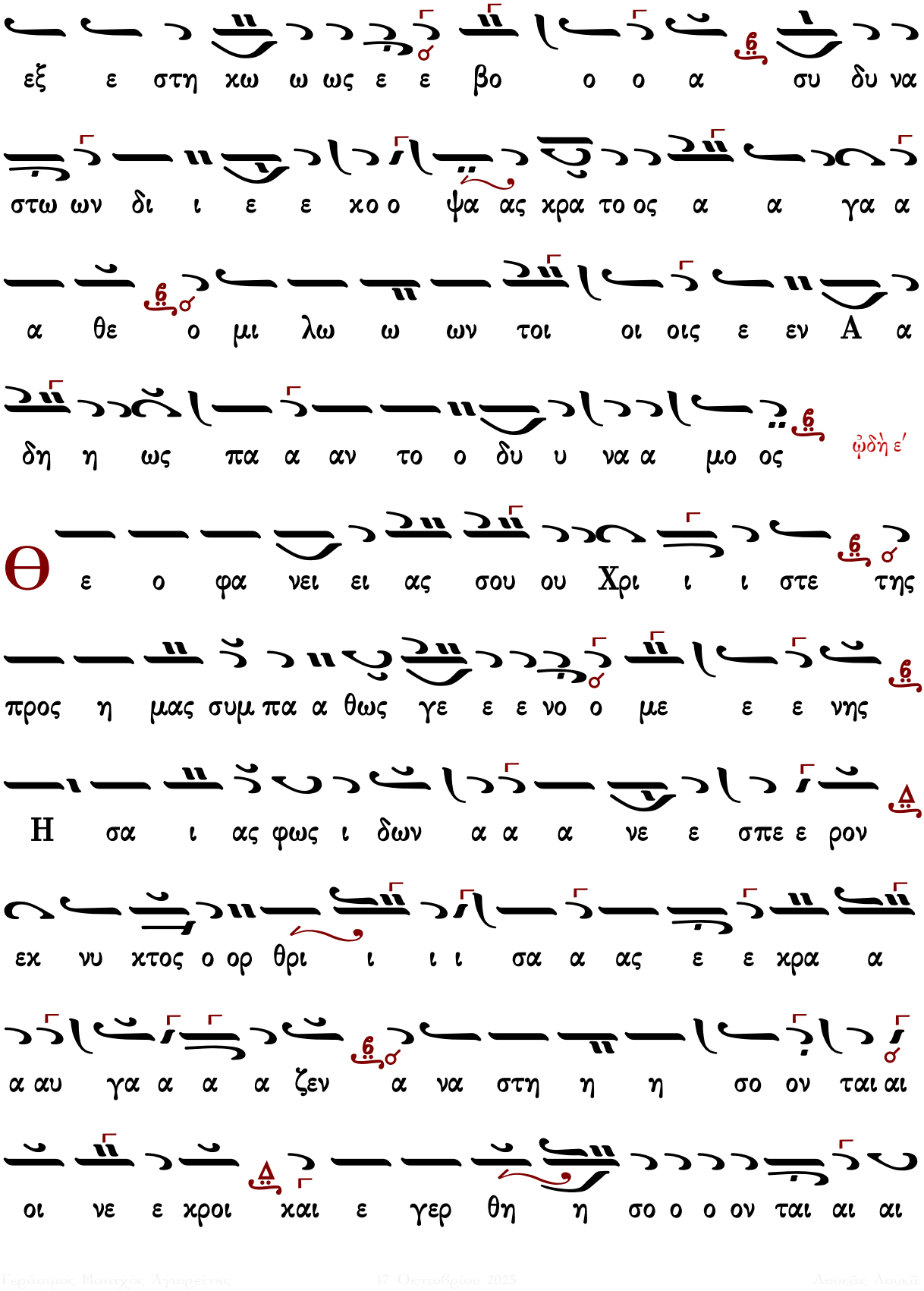
ᾠδὴ α΄

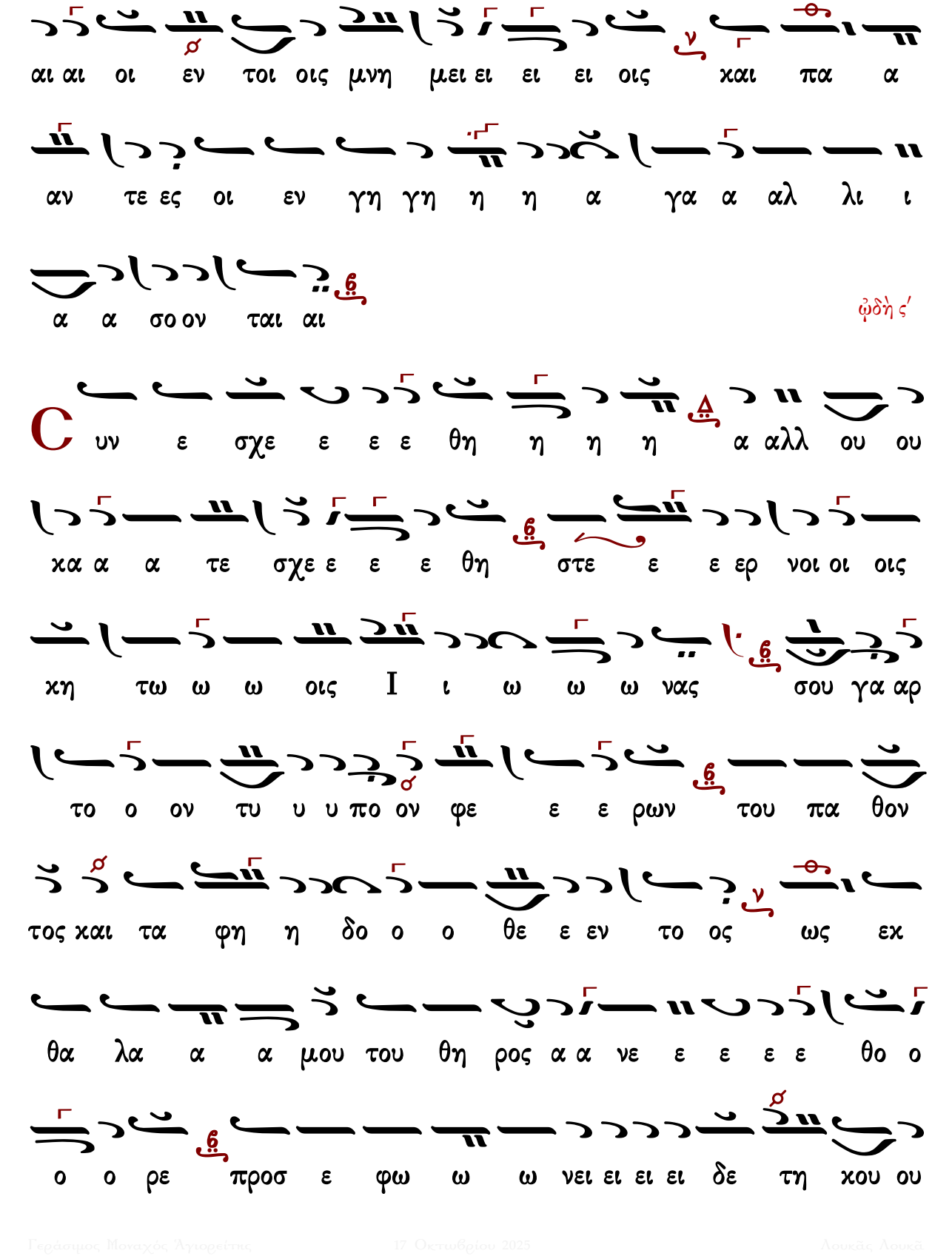
Ἦχος λ π Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.217*

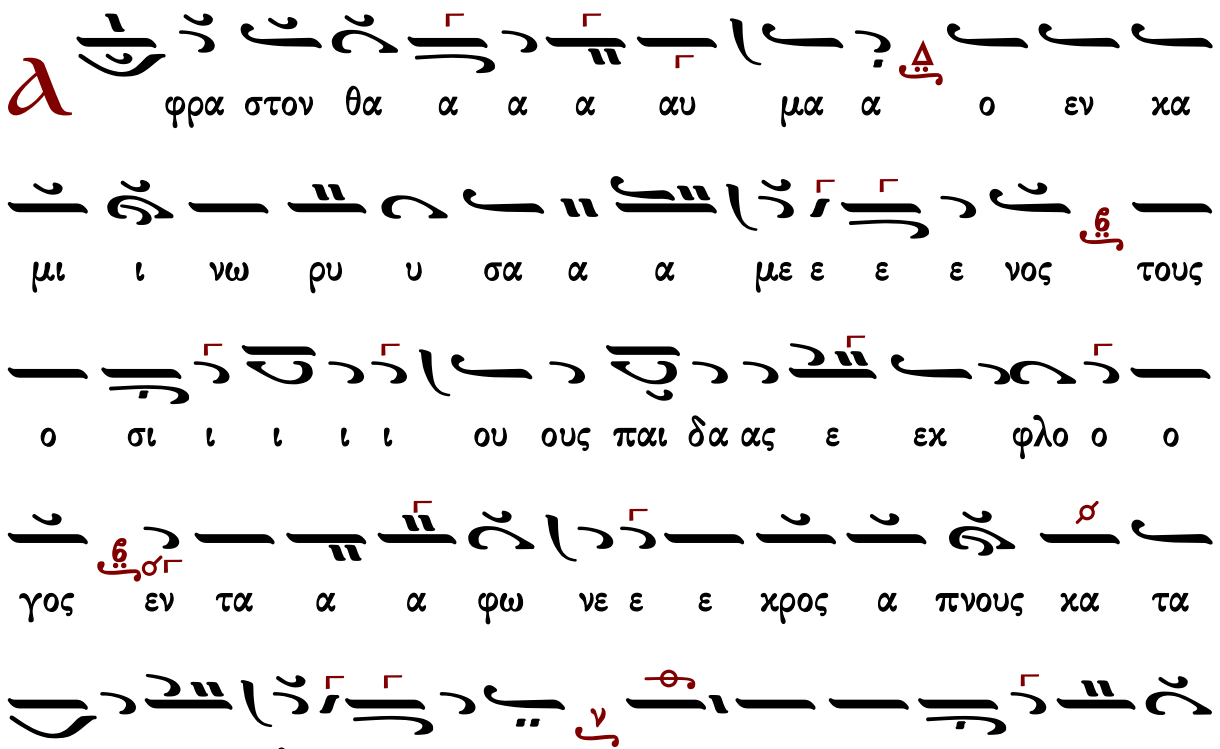

σται αι
ᾠδὴ γ΄
C ε τον ε ε ε πι ι ι υ υ δα α α των χρε
μα α σα αν τα πα α α σα αν την γη ην α σχε ε
ε ε τως η χτι σις κα τι δου ου ου σα εν τω χρα
νι ι ω χρε ε μα α α με ε ε ε νον θαμ βει
πολ λω συν ει χε το ο ουκ ε ε στι ιν α α α
γι ι ι ι ος χορὸς α΄ πλην σου Κυ υ ρι ε ε ε χρα αυ
γα α ζου ου σα α
ᾠδὴ δ΄
T ην εν Σταυ ρω σου ου θει ει α αν χε ε νω ω ω
σιν προ ο ρω ω ων Α αβ βα α α χουμ

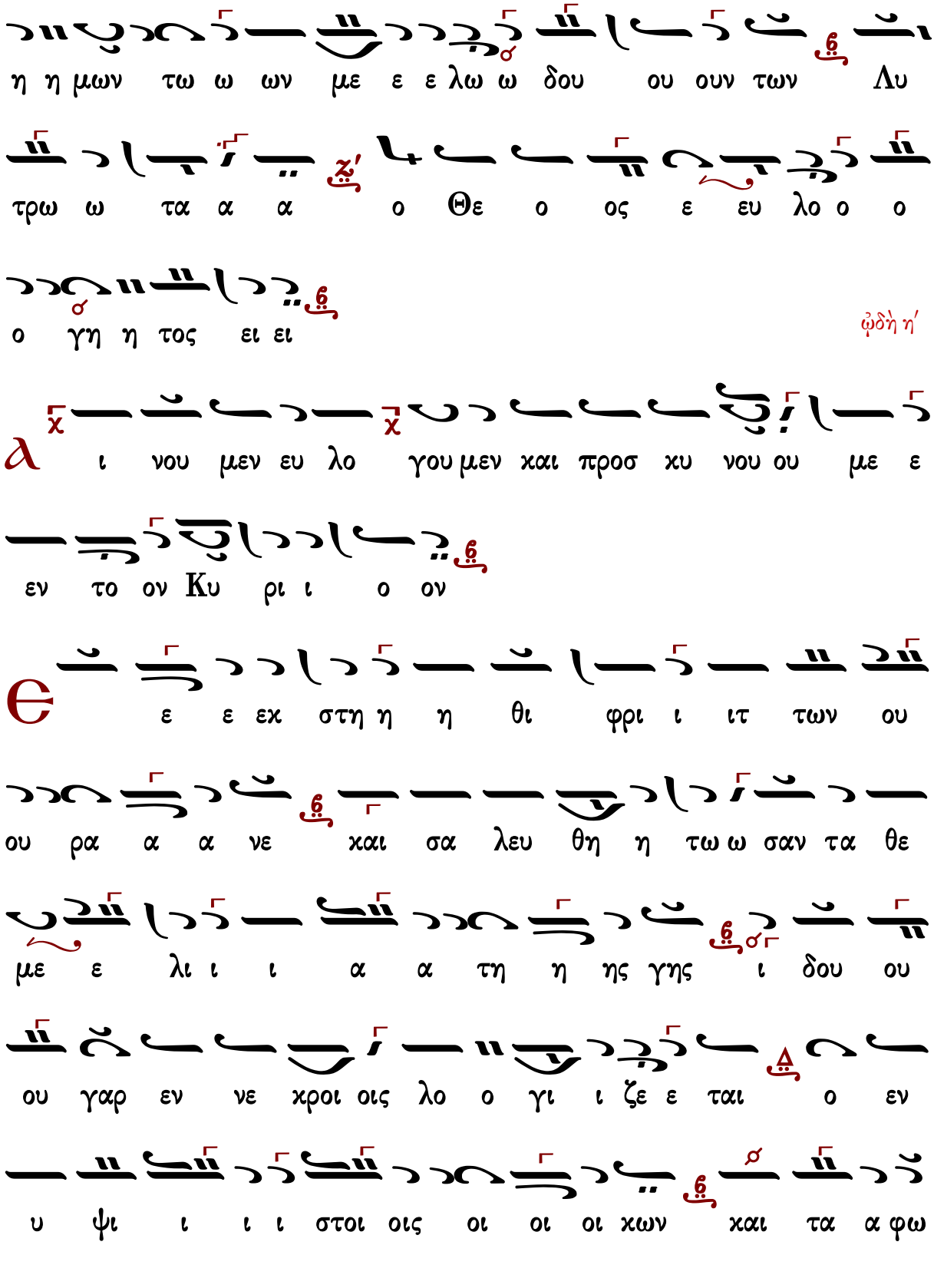

εξ ε στη χω ω ως ε ε βο ο ο α συ δυ να
στω ων δι ι ε ε χο ο ψα ας χρα το ος α α γα α
α θε ο μι λω ω ων τοι οι οις ε εν Α α
δη η ως πα α αν το ο δυ υ να α μο ος
ᾠδὴ ε΄
Θ ε ο φα νει ει ας σου ου Χρι ι ι στε της
προς η μας συμ πα α θως γε ε ε νο ο με ε ε νης
Η σα ι ας φως ι δων α α α νε ε σπε ε ρον
εκ νυ κτος ο ορ θρι ι ι ι σα α ας ε ε χρα α
α αυ γα α α α ζεν α να στη η η σο ον ται αι
οι νε ε χροι χαι ε γερ θη η σο ο ο ον ται αι αι

αι αι οι εν τοι οις μνη μει ει ει ει οις και πα α
αν τε ες οι εν γη γη η η α γα α αλ λι ι
α α σο ον ται αι
ᾠδὴ ς΄
C υν ε σχε ε ε ε θη η η η α αλλ ου ου
κα α α τε σχε ε ε ε θη στε ε ε ερ νοι οι οις
κη τω ω ω οις I ι ω ω ω νας σου γα αρ
το ο ον τυ υ υ πο ον φε ε ε ρων του πα θον
τος και τα φη η δο ο ο θε ε εν το ος ως εκ
θα λα α α μου του θη ρος α α νε ε ε ε θο ο
ο ο ρε προσ ε φω ω ω νει ει ει δε τη κου ου

στω δι ι ι ι α οι φυ λασ σο ο ο με
ε ε νοι οι μα α ται αι α χαι αι ψευ δη η η
η η η η η η η η ε ε λε ε ον αυ τοι
οις εγ χα α α τε ε λι ι πε ε τε ε

ᾠδὴ ζ′

φρα στον θα α α α αυ μα α ο εν χα
μι ι νω ρυ υ σα α α με ε ε ε νος τους
ο σι ι ι ι ι ου ους παι δα ας ε εκ φλο ο ο
γος εν τα α α φω νε ε ε χρος α πνους χα τα
τι ι ι θε ε ε ται εις σω τη ρι ι ι αν

η η μων τω ω ων με ε ε λω ω δου ου ουν των Λυ
τρω ω τα α α ο Θε ο ος ε ευ λο ο ο
ο γη η τος ει ει
ᾠδὴ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με ε
εν το ον Κυ ρι ι ο ον
ε ε εκ στη η η θι φρι ι ιτ των ου
ου ρα α α νε και σα λευ θη η τω ω σαν τα θε
με ε λι ι ι α α τη η ης γης ι δου ου
ου γαρ εν νε κροι οις λο ο γι ι ζε ε ται ο εν
υ ψι ι ι ι στοι οις οι οι οι κων και τα α φω

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος πλ.β΄

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου ☞	Ἀργὴ
Σύντομος	☜ Ἀθανασίου Καραμάνη	
Σύντομος	☜ Κωνσταντίνου Πρίγγου	
Σύντομος	☜ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞	Ἀργὴ

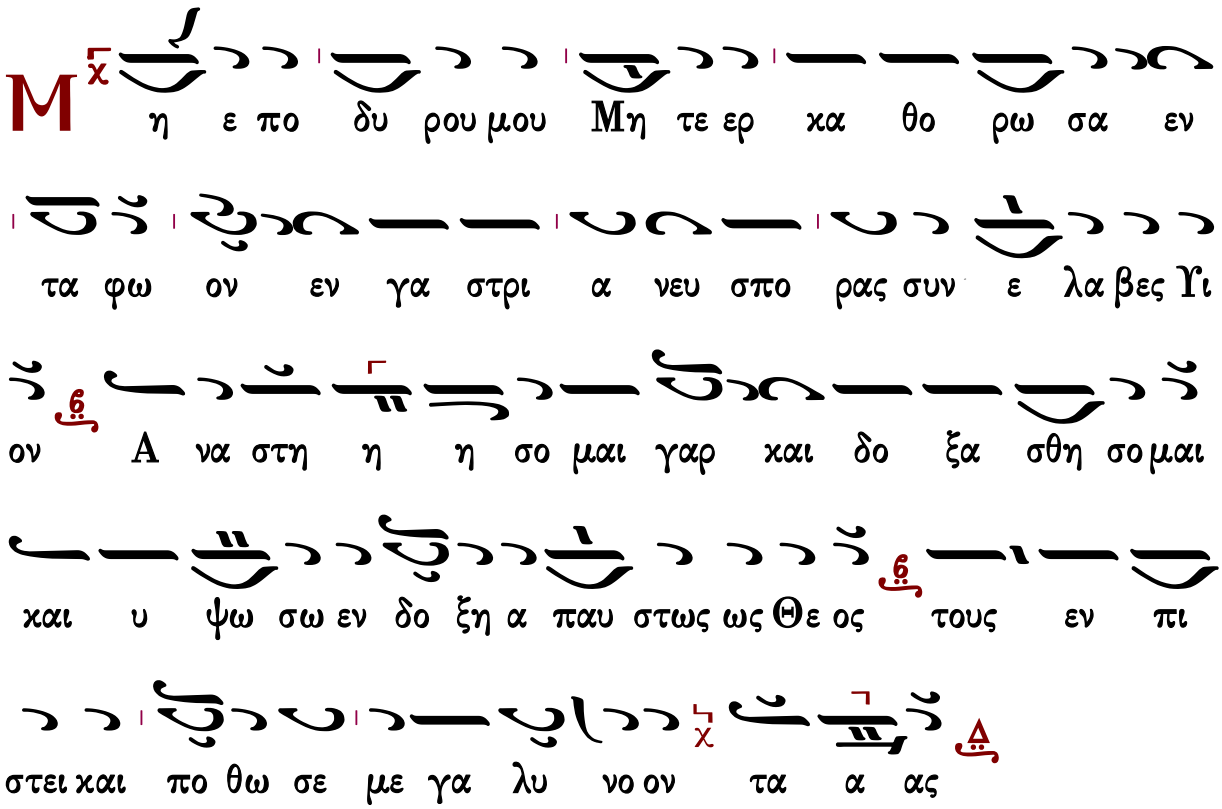
Σύντομος

Ἀθανασίου Καραμάνη

ᾠδὴ θ′
χορὸς α′

Ἦχος λ π Δι

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.286#

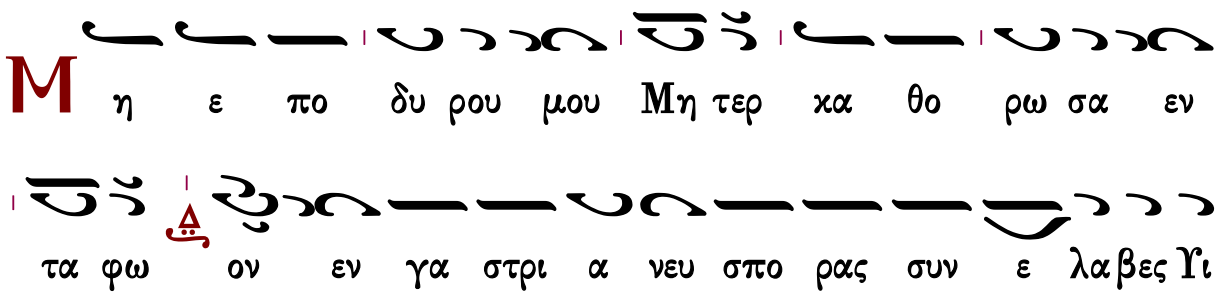

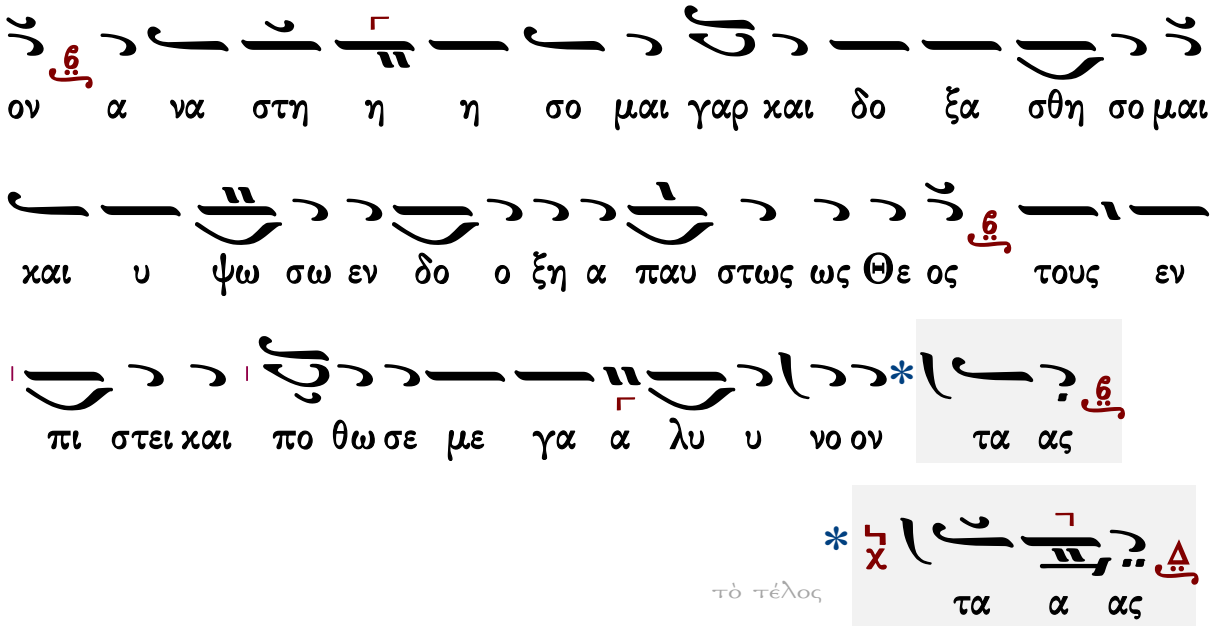
Κωνσταντίνου Πρίγγου

ᾠδὴ θ′
χορὸς α′

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.163*

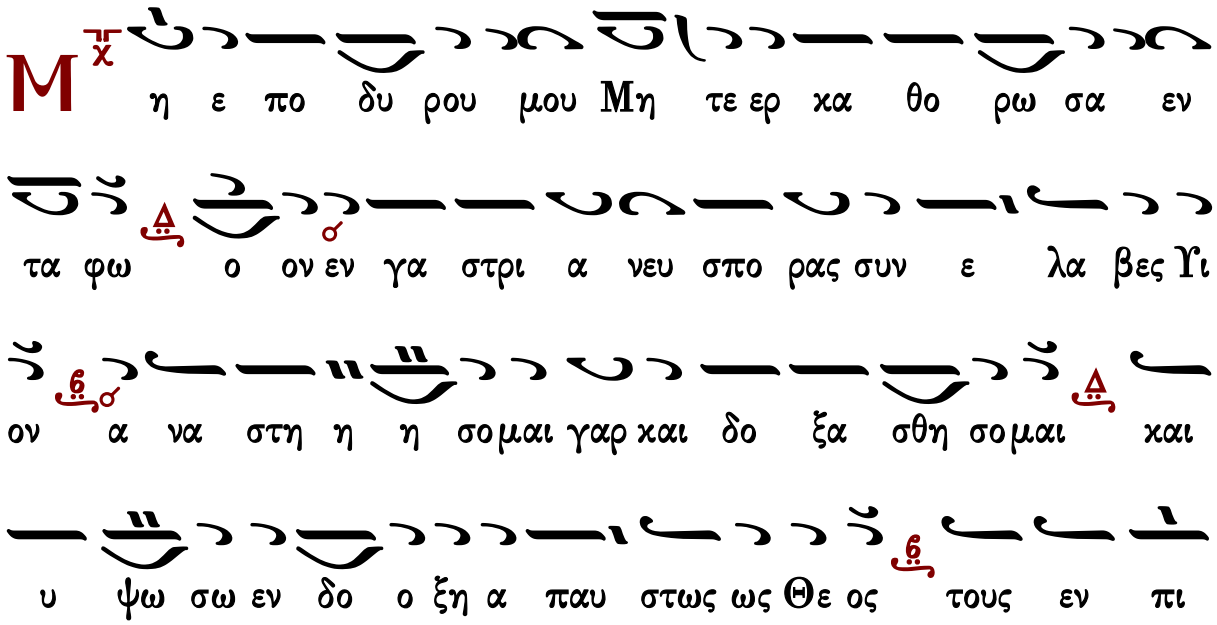

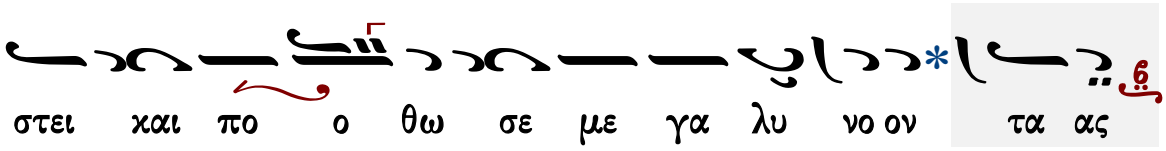
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

φ̣δὴ θ′
χορὸς α′

Ἦχος λ π Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.233*

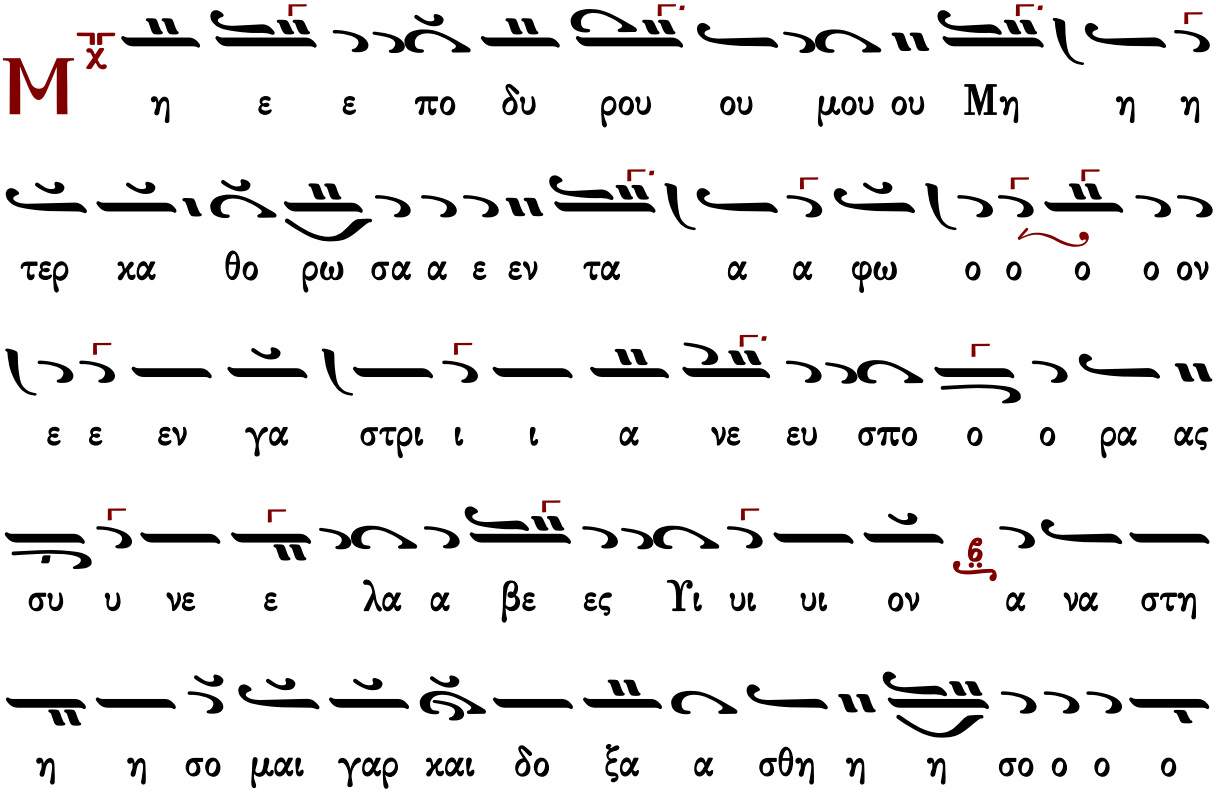
Ἀργὰ

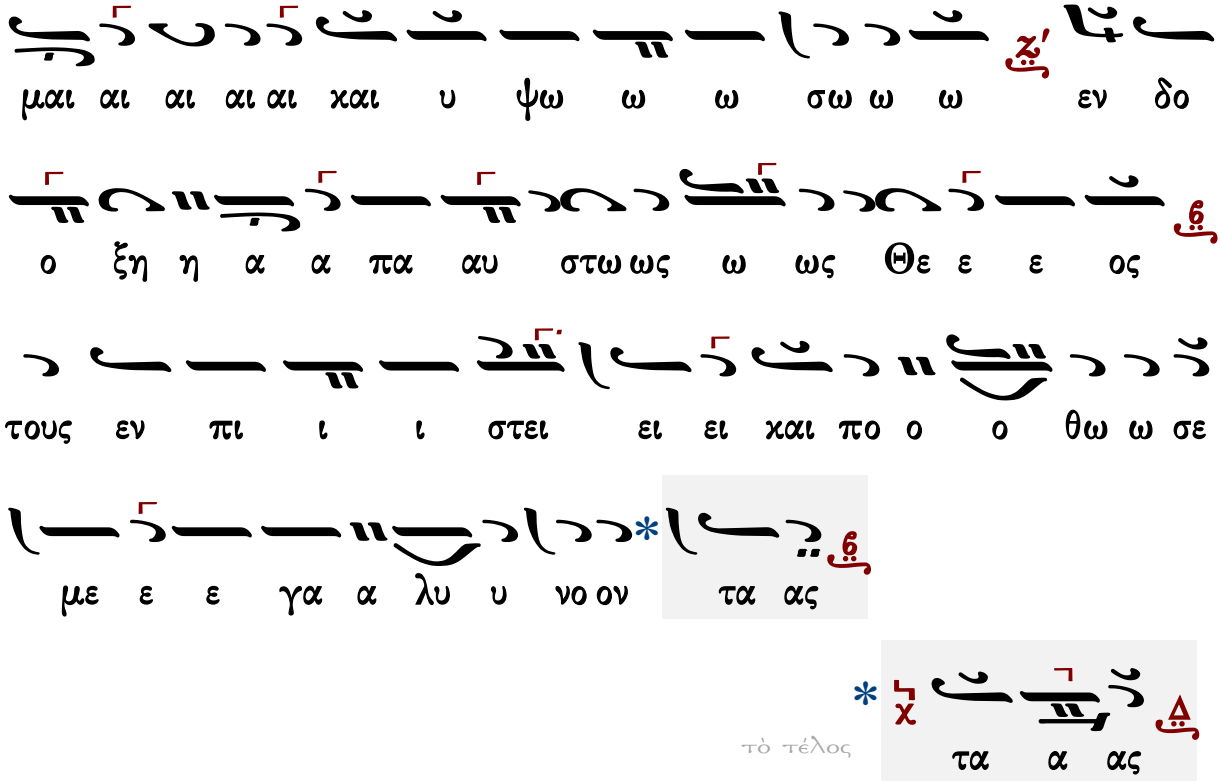
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′
χορὸς α′

Ἦχος λ Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.156#

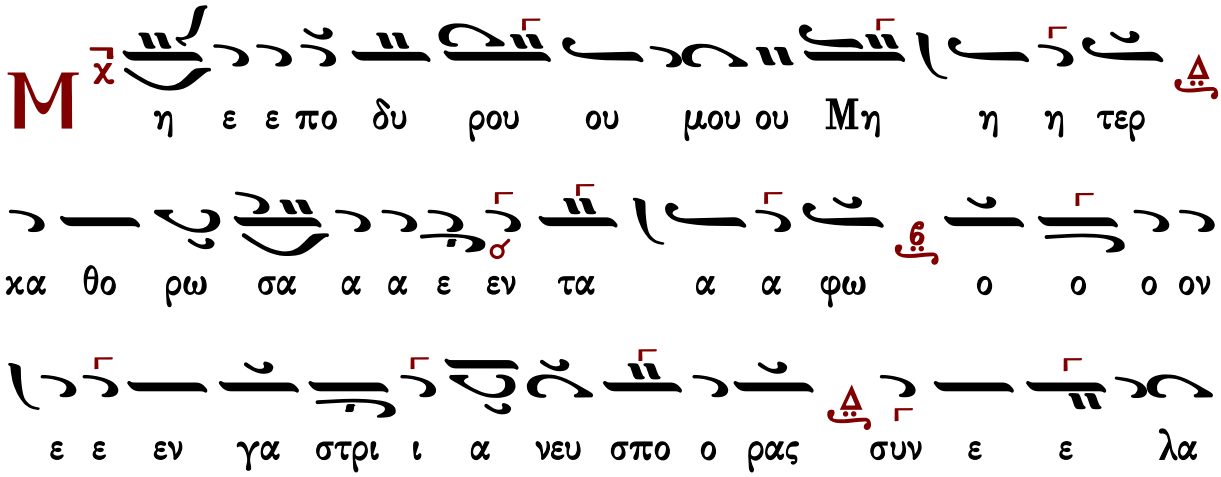
τὸ τέλος

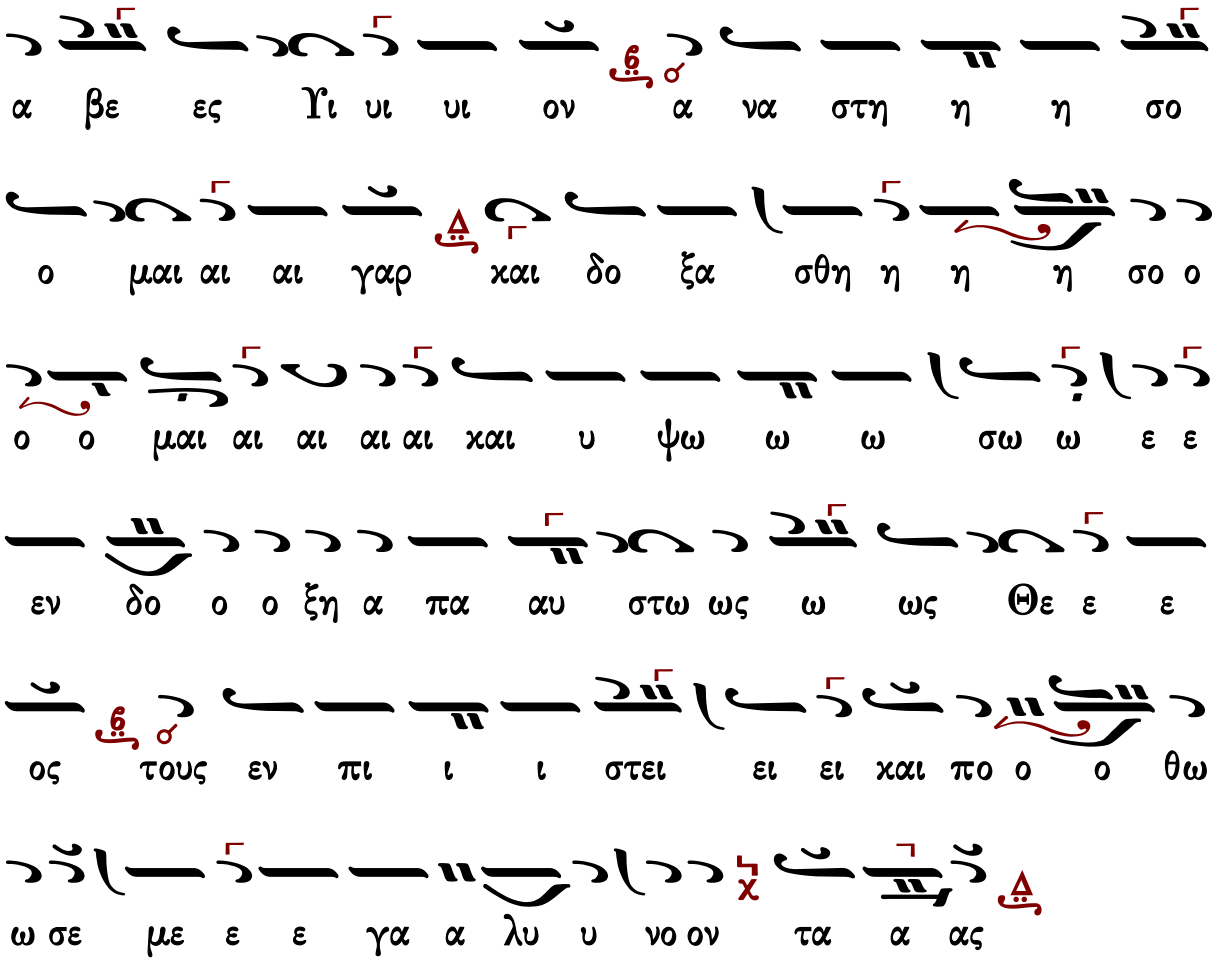
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ θ′
χορὸς α′

Ἦχος λ π Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.234*

α βε ες Υι υι υι ον α να στη η η σο
ο μαι αι αι γαρ και δο ξα σθη η η η σο ο
ο ο μαι αι αι αι αι χαι υ ψω ω ω σω ω ε ε
εν δο ο ο ξη α πα αυ στω ως ω ως Θε ε ε
ος τους εν πι ι ι στει ει ει χαι πο ο ο θω
ω σε με ε ε γα α λυ υ νο ον τα α ας

Τοῦ Πάσχα

Ἀπό τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρό τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, ἐκτός τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ψάλλονται ὡσαύτως καί ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, ἤτοι τῇ Τετάρτῃ πρό τῆς Ἀναλήψεως.

ἦχος α΄

α Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

γ Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ᾽ ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

δ Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ᾽ ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

ε Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

ς Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

ζ Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

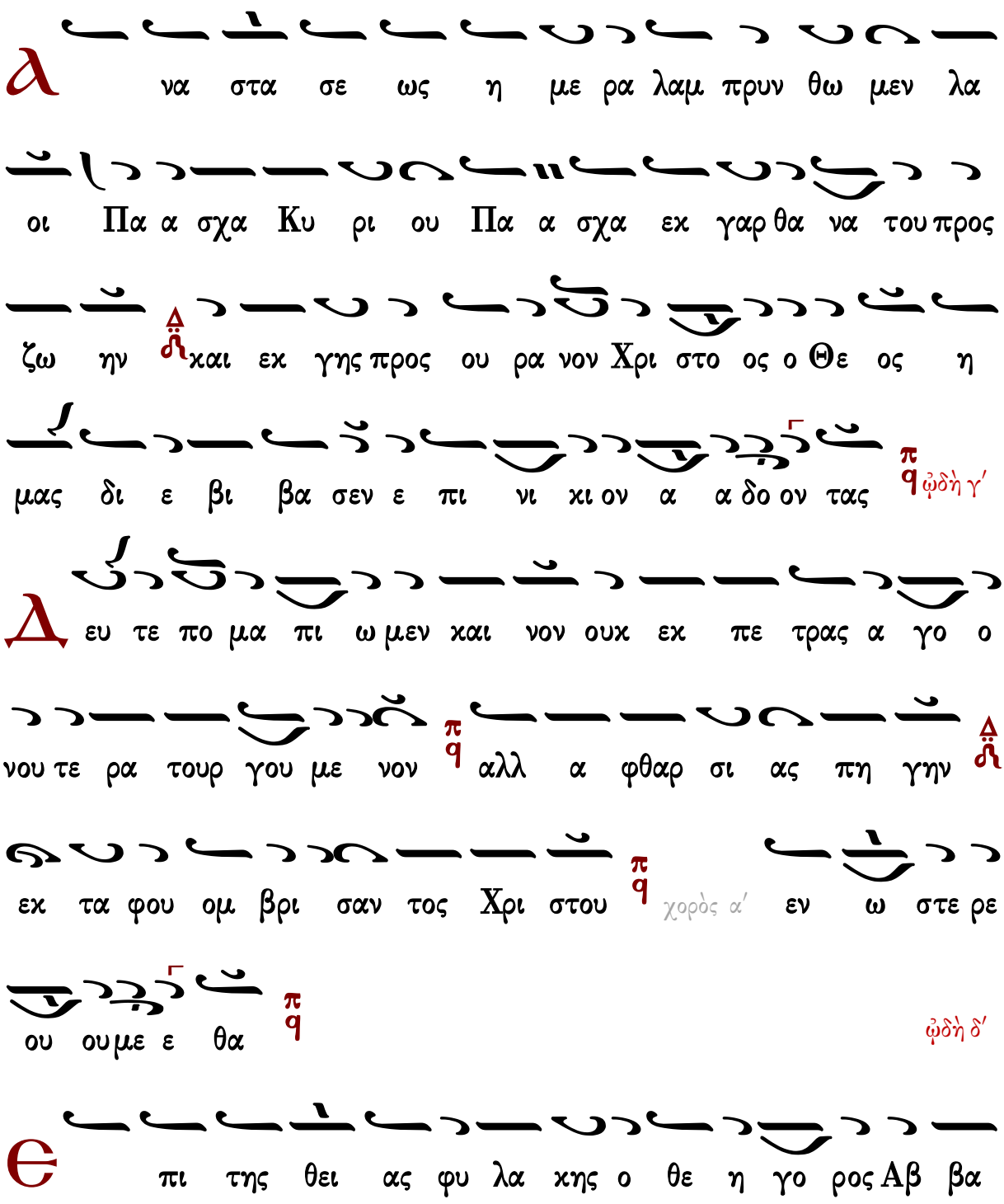
Σύντομοι

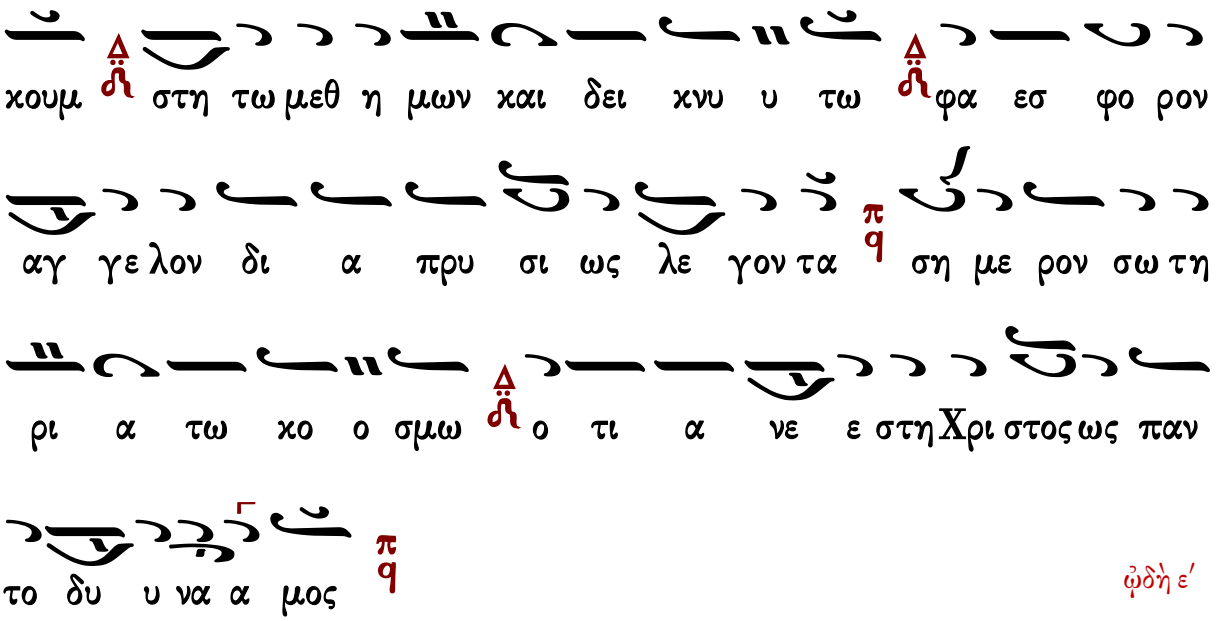
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

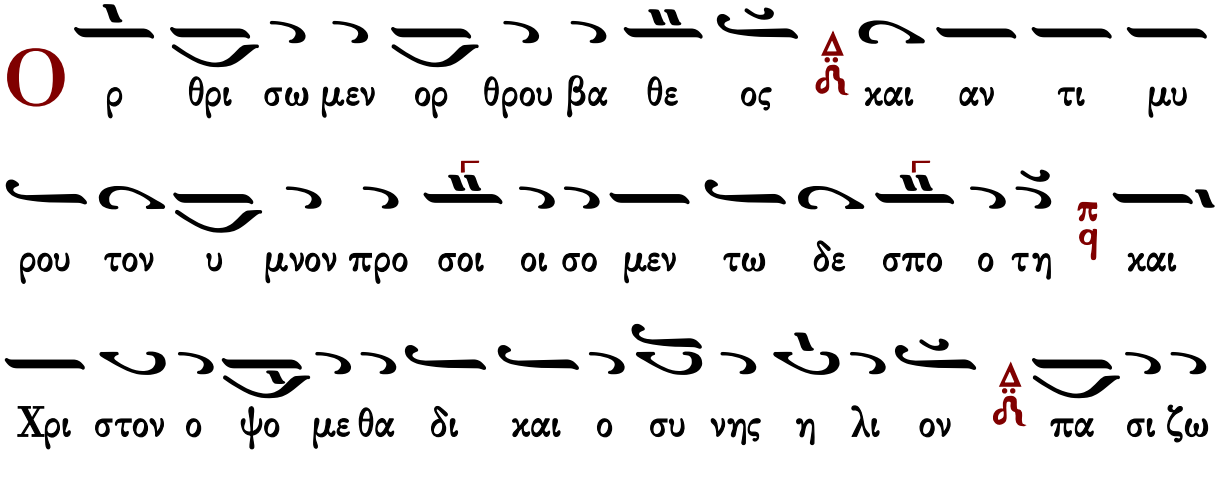
Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.371#

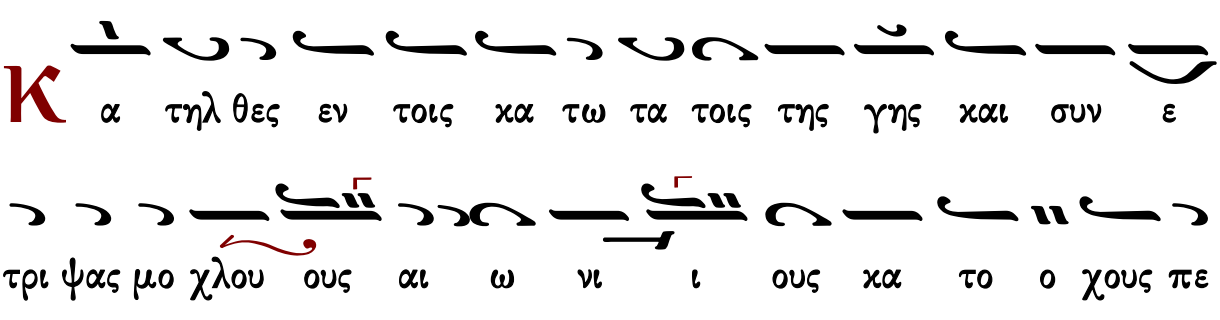

χουμ στη τω μεθ η μων και δει χνυ υ τω φα εσ φο ρον
αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γον τα ση με ρον σω τη
ρι α τω χο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι στος ως παν
το δυ υ να α μος

ᾠδὴ ε′

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ος και αν τι μυ
ρου τον υ μνον προ σοι οι σο μεν τω δε σπο ο τη και
Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι ον πα σι ζω
ην α να τε ελ λο ον τα

ᾠδὴ ς′

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και συν ε
τρι ψας μο χλου ους αι ω νι ι ους κα το ο χους πε

πε δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους Ι

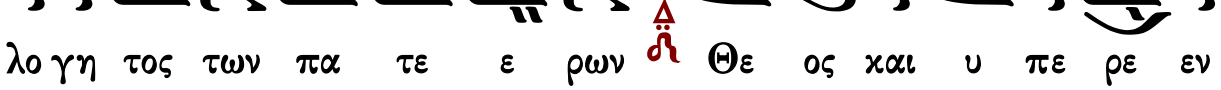

ω να ας εξ α νε στης του τα α φου

ᾠδὴ ζ΄

Ο παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα μενος γε νο ο με

νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι α πα θους το θνη

τον α φθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ πρε πει αν ο μο νος ευ

λο γη τος των πα τε ε ρων Θε ος και υ πε ρε εν

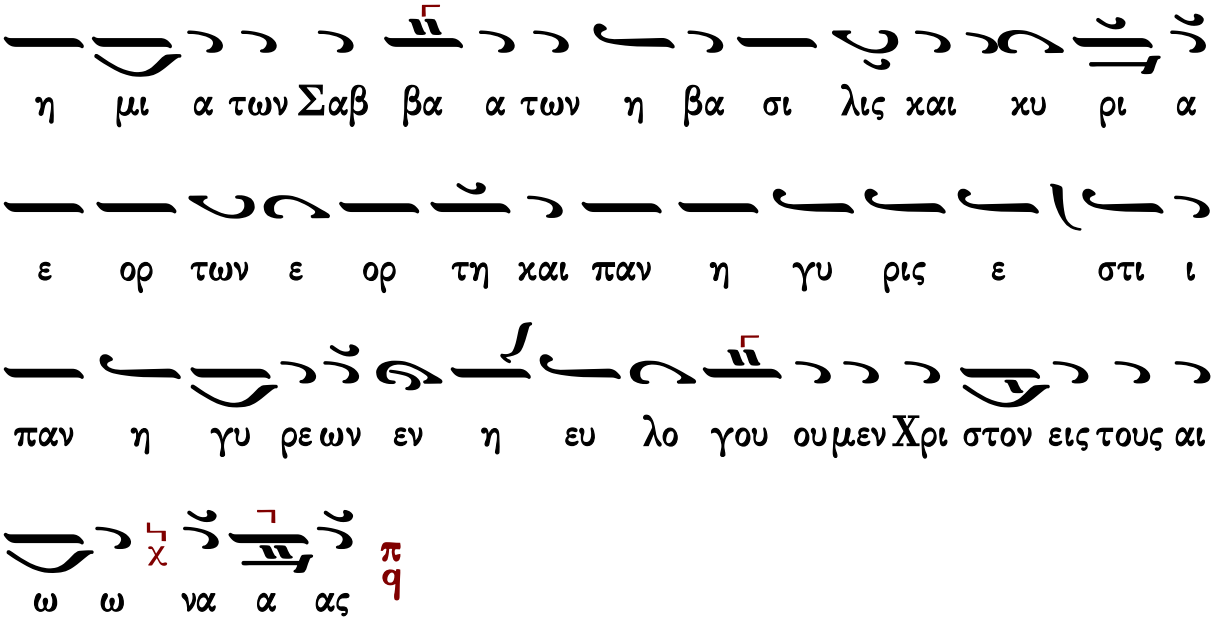

δο ο ξος

ᾠδὴ η΄

ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον

Κυ ρι ον

υ τη η χλη τη η και α γι α η με ε ρα

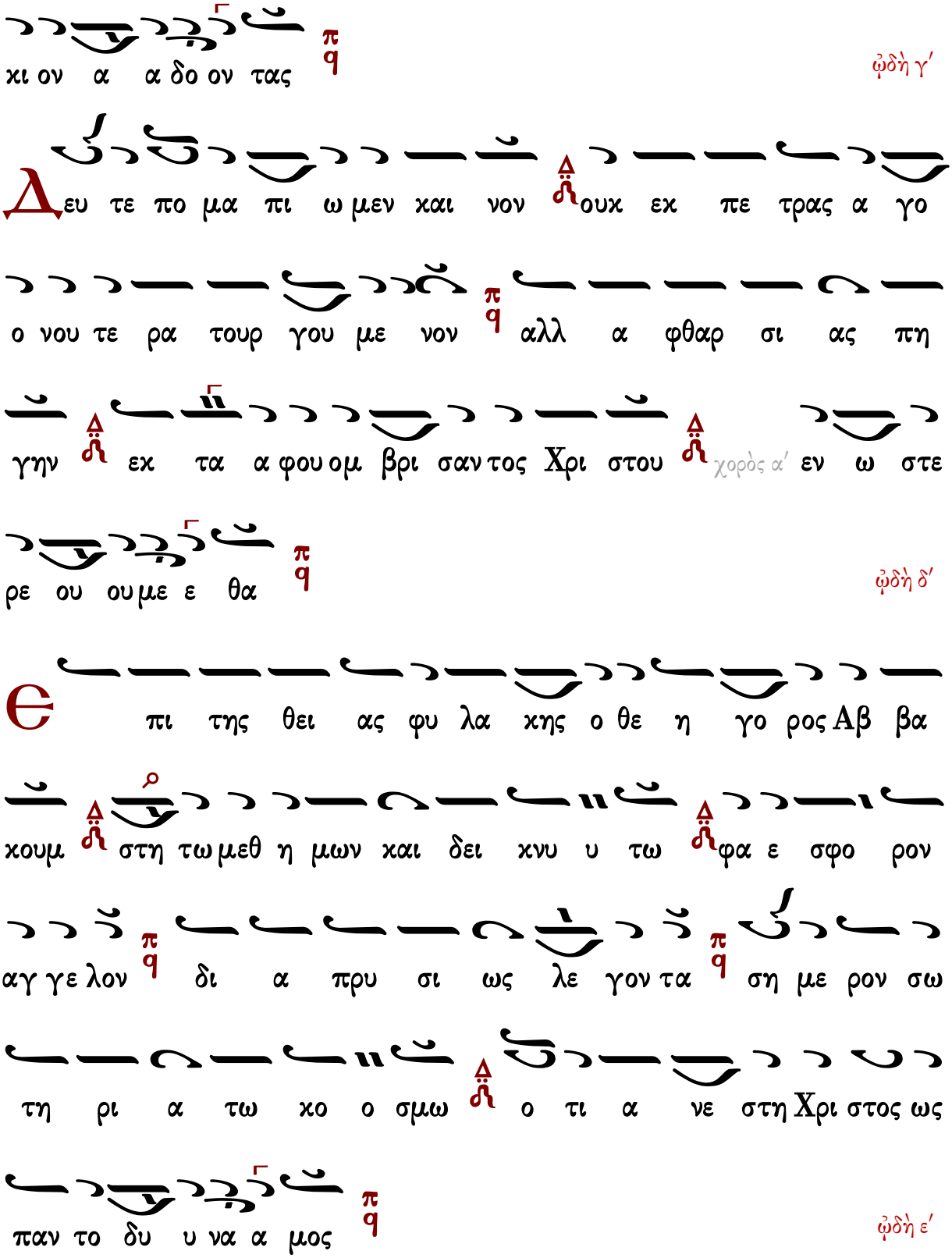
Γαβριὴλ Κουντιάδου

ᾠδὴ α΄

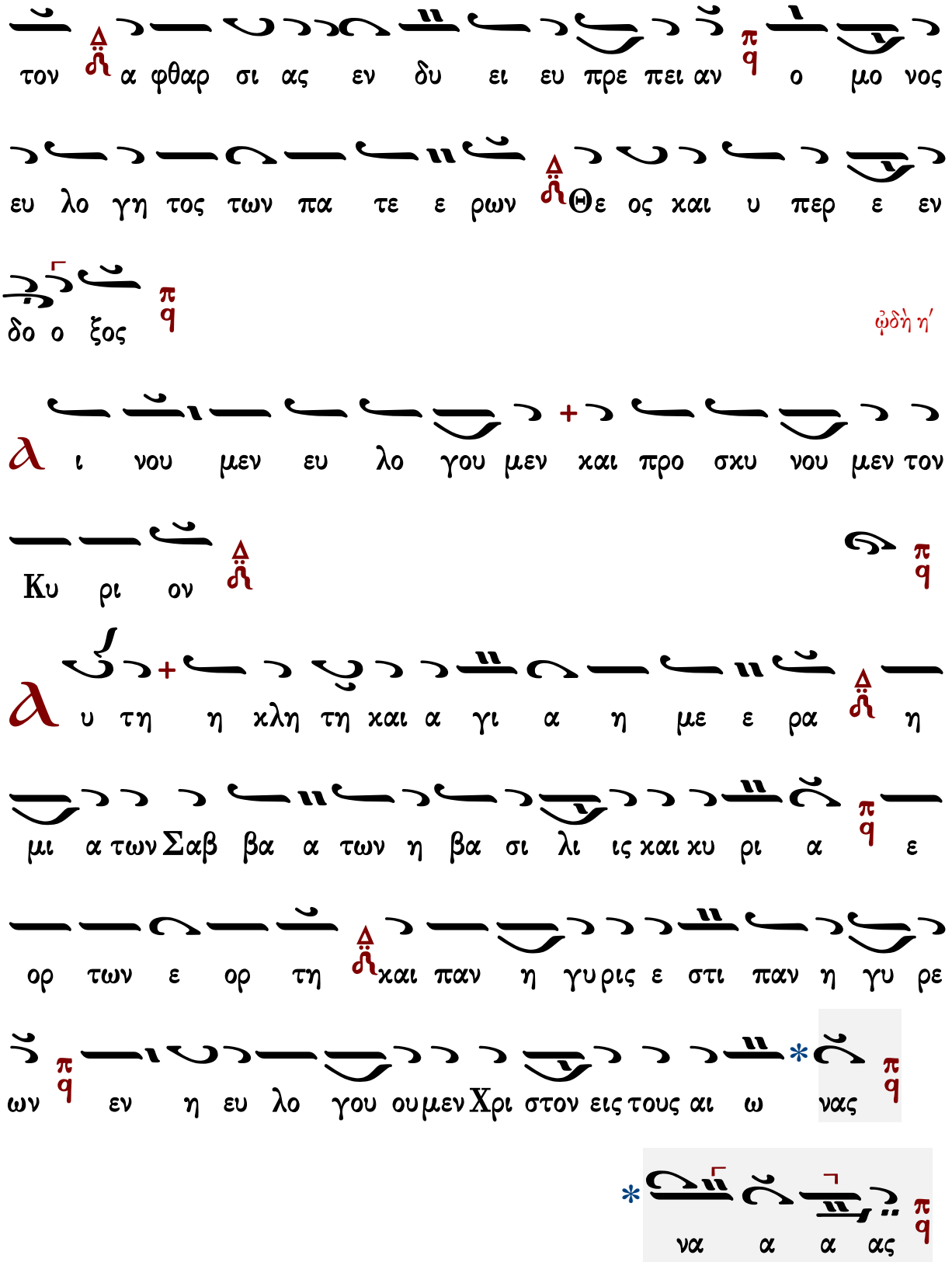
Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.14*

χι ον α α δο ον τας
ᾠδὴ γ΄
Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α γο
ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθαρ σι ας πη
γην εκ τα α φου ομ βρι σαν τος Χρι στου χορὸς α΄ εν ω στε
ρε ου ουμε ε θα
ᾠδὴ δ΄
Θ πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ βα
κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε σφο ρον
αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γον τα ση με ρον σω
τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε στη Χρι στος ως
παν το δυ υ να α μος
ᾠδὴ ε΄

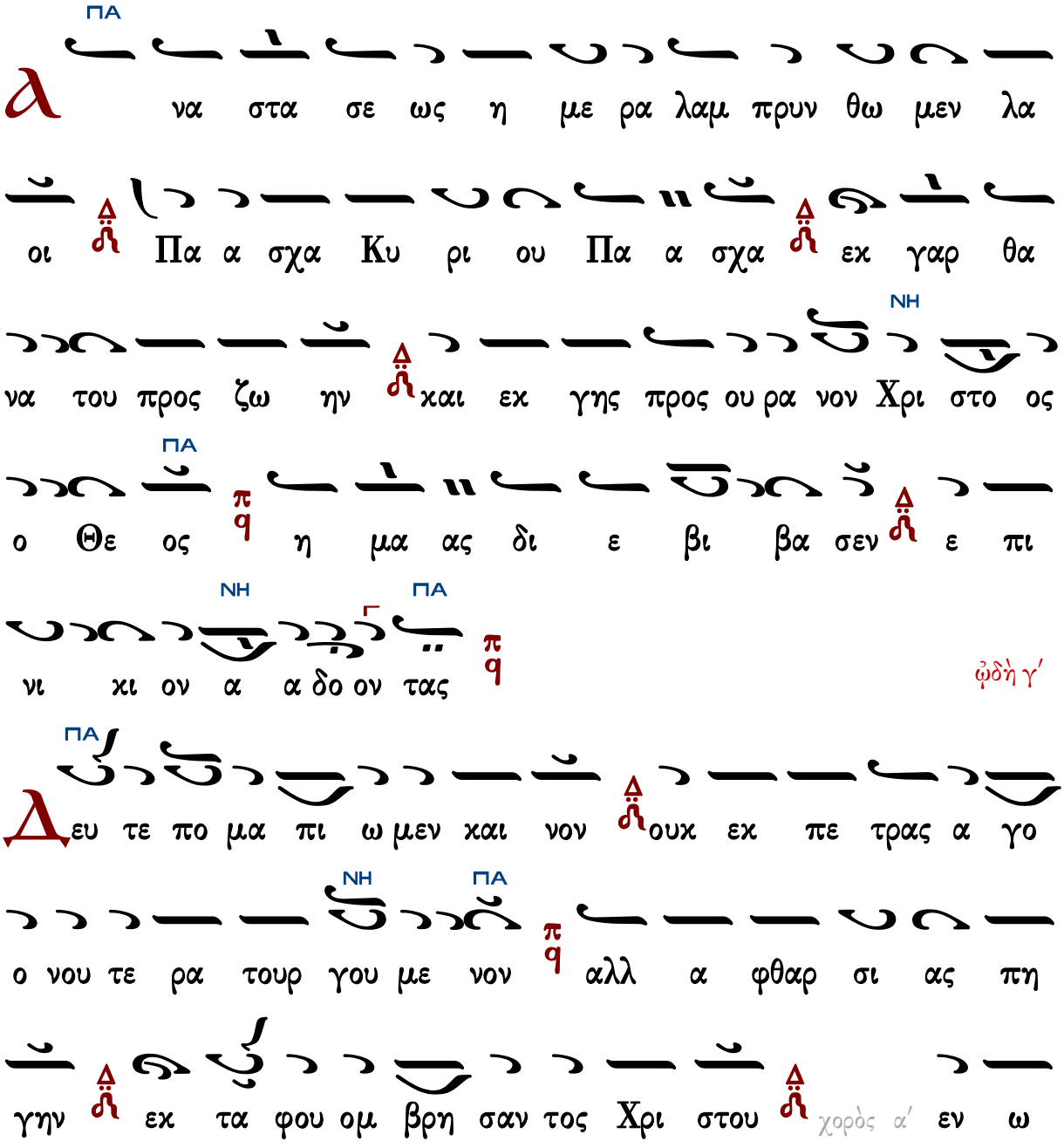

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ως και αν τι
μυ ρου τον υ μνον προσ οι οι σο μεν τω Δε σπο τη
και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι ον
πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα
ᾠδὴ ς΄
Κ α τη ηλ θες εν τοις κα τω τα α τοις της γης και
συν ε τρι ψας μο χλους αι ω νι ι ους κα το χους
πε πε δη με ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη
τους Ι ω νας εξ α νε ε στης του τα φου
ᾠδὴ ζ΄
Ο παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα μενος γε νο μενος
αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι α πα θους το θνη

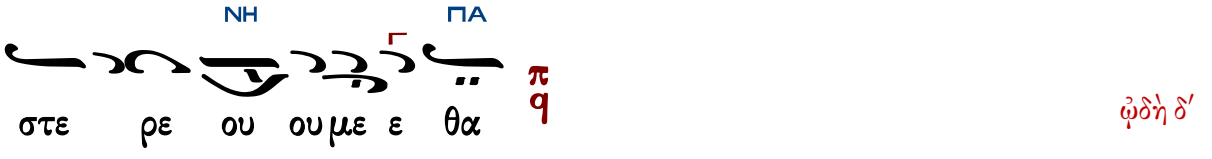

τον α φθαρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πει αν ο μο νος
ευ λο γη τος των πα τε ε ρων Θε ος και υ περ ε εν
δο ο ξος
ᾠδὴ η΄
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον
Κυ ρι ον
υ τη η κλη τη και α γι α η με ε ρα η
μι α των Σαβ βα α των η βα σι λι ις και κυ ρι α ε
ορ των ε ορ τη και παν η γυ ρις ε στι παν η γυ ρε
ων εν η ευ λο γου ου μεν Χρι στον εις τους αι ω νας
να α α ας

ᾠδὴ α΄

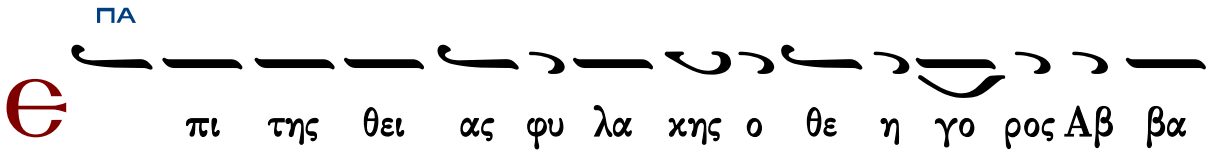
Ἦχος πλ. δ΄ Πα

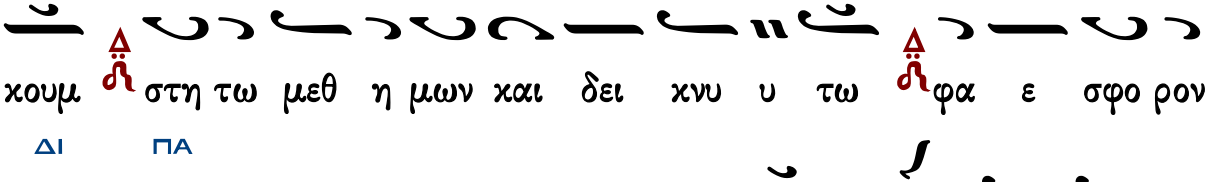
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.103*

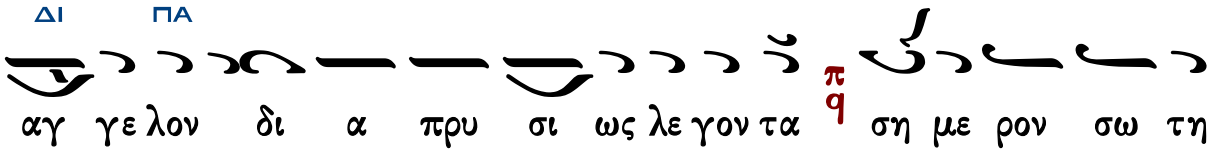

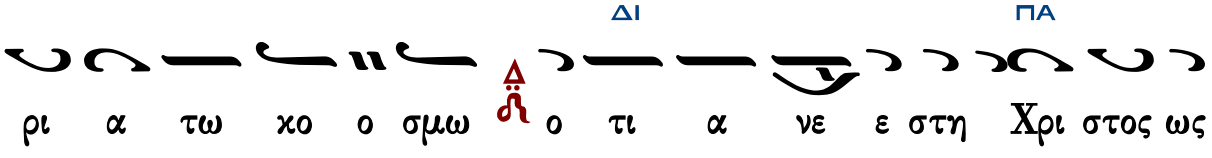

ᾠδὴ δ΄

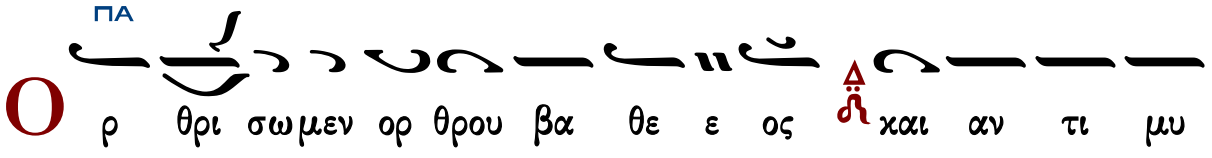

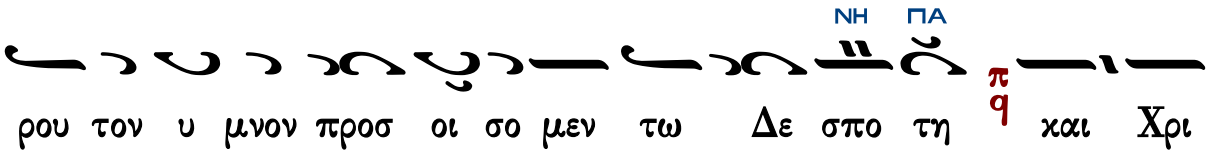

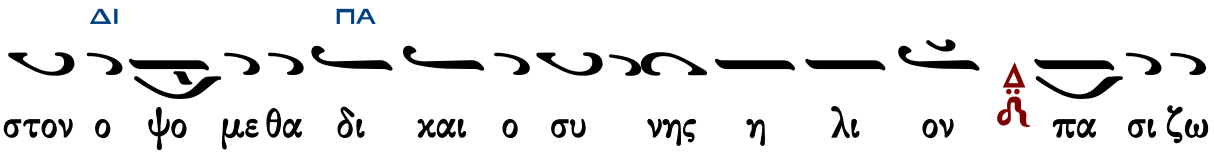

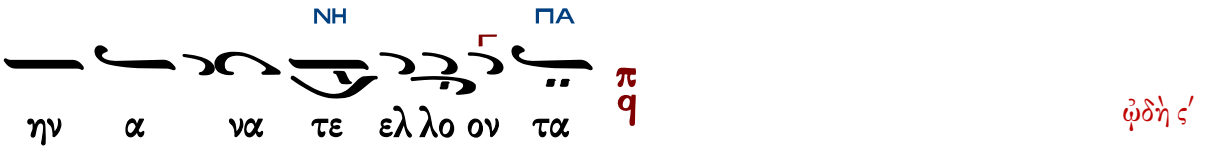

ᾠδὴ ε΄

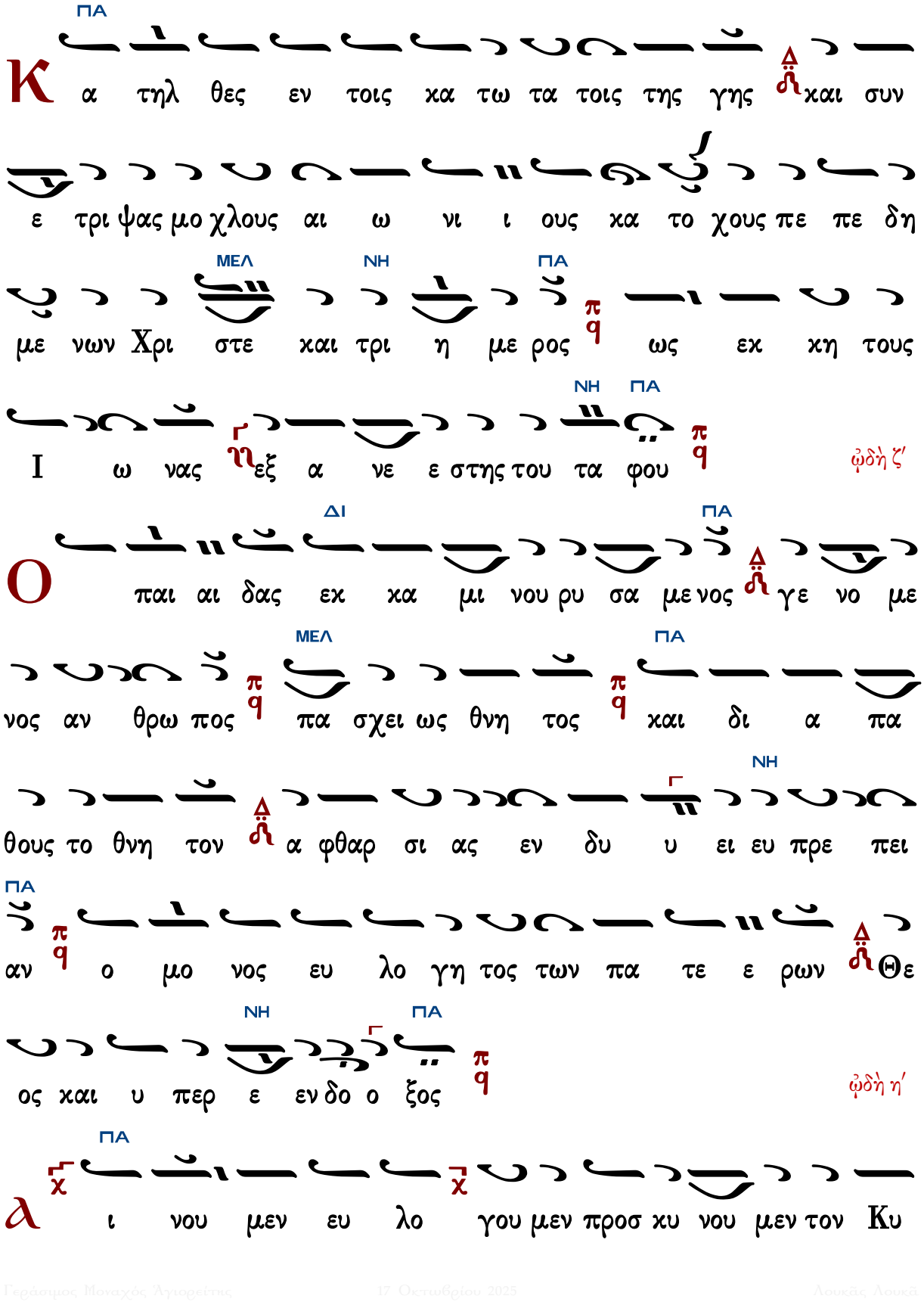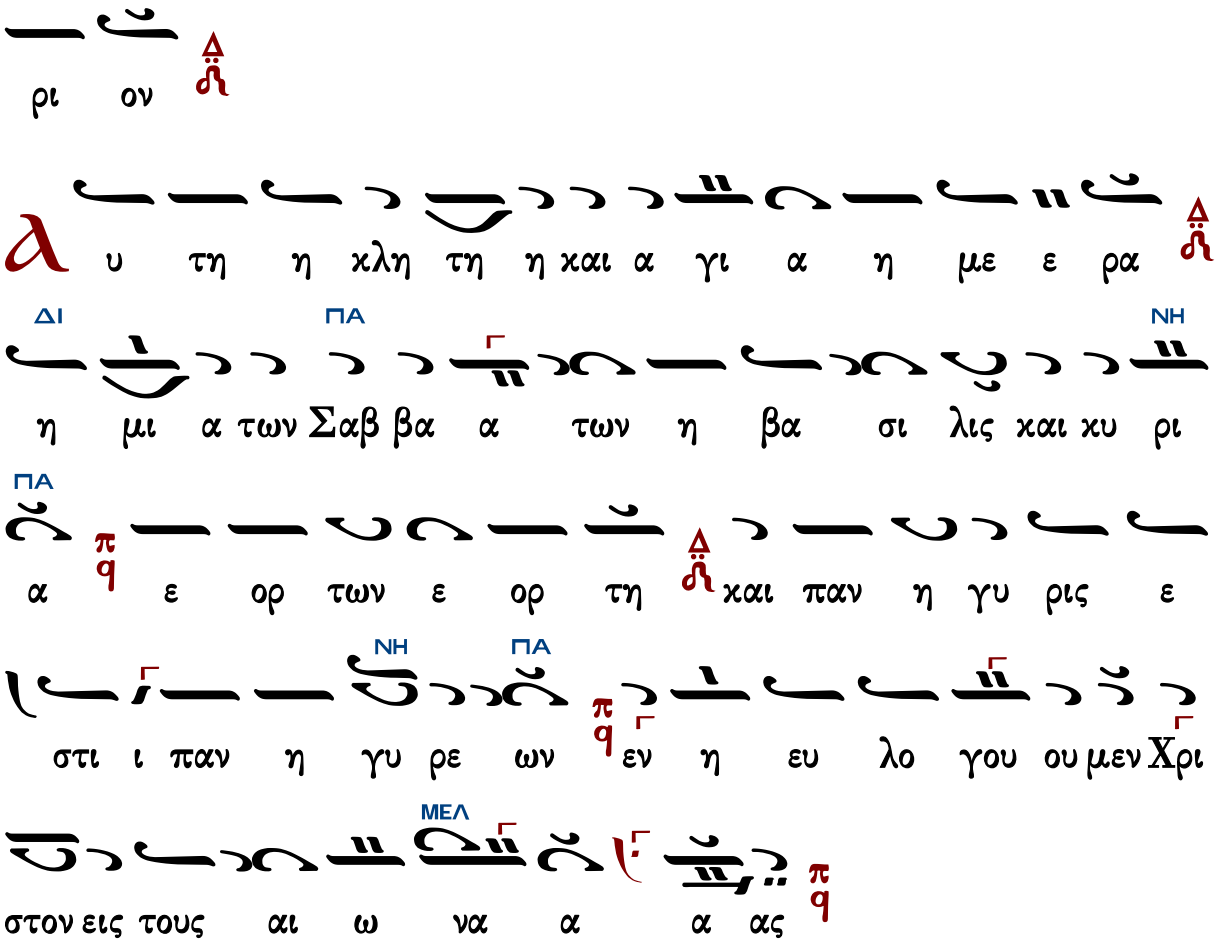

ᾠδὴ ς΄

ΠΑ
Κ α τηλ θες εν τοις χα τω τα τοις της γης και συν
ε τρι ψας μο χλους αι ω νι ι ους χα το χους πε πε δη
ΜΕΛ ΝΗ ΠΑ
με νων Χρι στε χαι τρι η με ρος ως εχ χη τους
ΝΗ ΠΑ
Ι ω νας εξ α νε ε στης του τα φου
ὠδὴ ζ′
ΔΙ ΠΑ
Ο παι αι δας εκ χα μι νου ρυ σα με νος γε νο με
ΜΕΛ ΠΑ
νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι α πα
ΝΗ
θους το θνη τον α φθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ πρε πει
ΠΑ
αν ο μο νος ευ λο γη τος των πα τε ε ρων Θε
ΝΗ ΠΑ
ος χαι υ περ ε εν δο ο ξος
ὠδὴ η′
ΠΑ
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου μεν τον Κυ

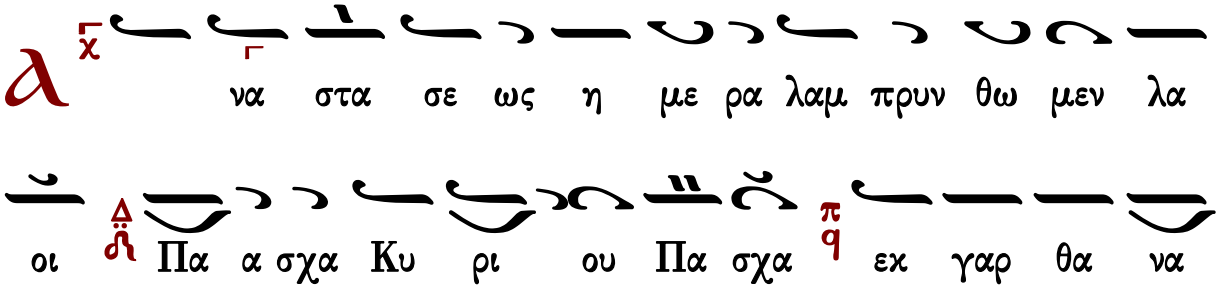

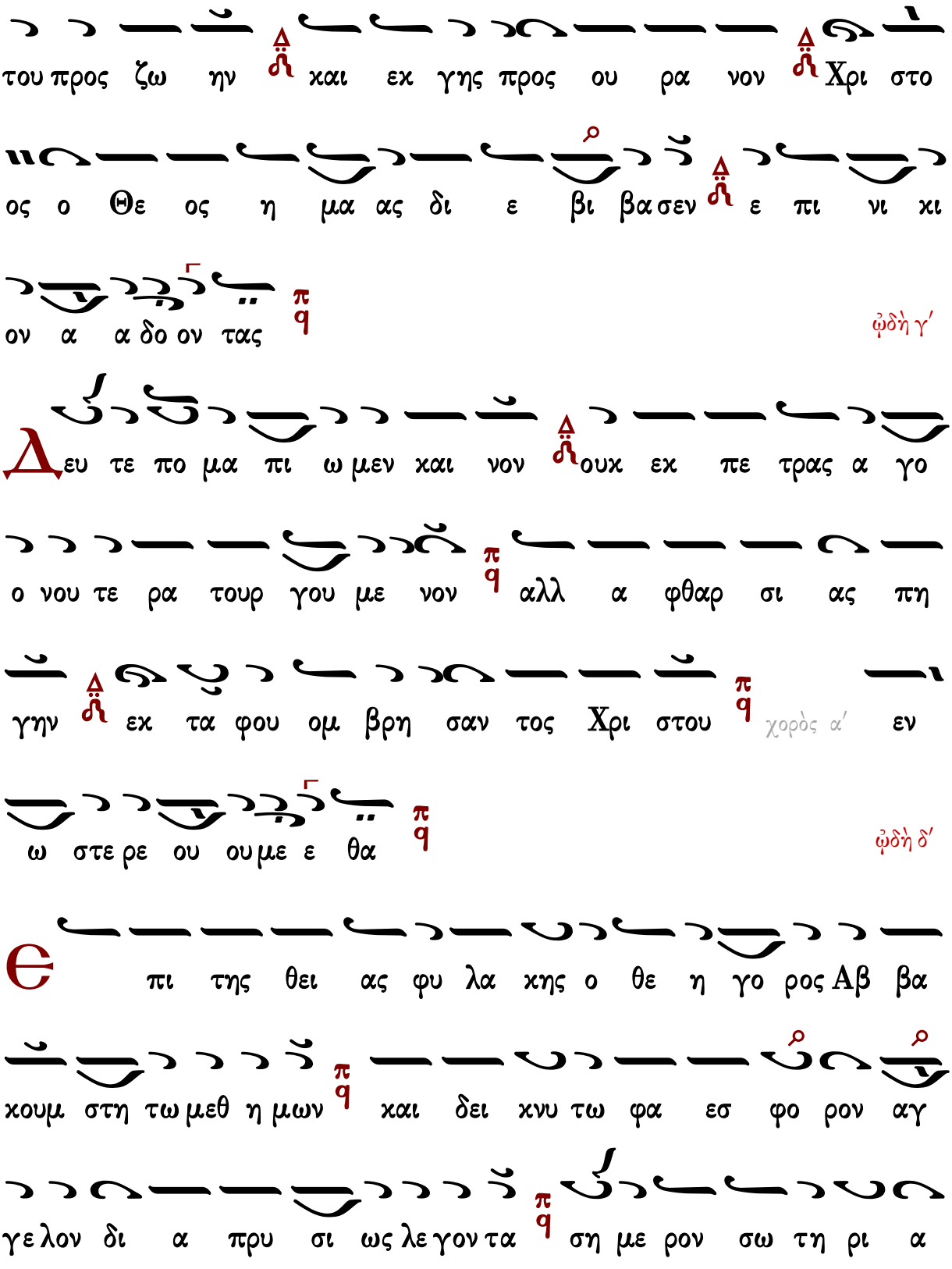
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

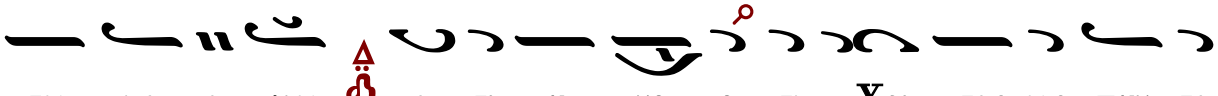
ᾠδὴ α΄

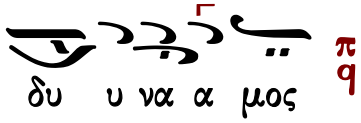
Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.5*

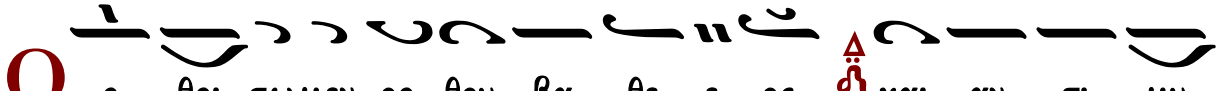

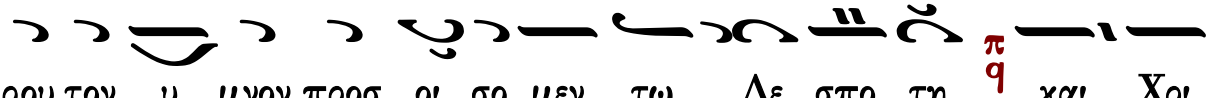

του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο
ος ο Θε ος η μα ας δι ε βι βα σεν ε πι νι κι
ον α α δο ον τας
ὠδὴ γ΄
Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α γο
ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθαρ σι ας πη
γην εκ τα φου ομ βρη σαν τος Χρι στου χορὸς α΄ εν
ω στε ρε ου ου με ε θα
ὠδὴ δ΄
Θ πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ βα
κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ τω φα εσ φο ρον αγ
γε λον δι α πρυ σι ως λε γον τα ση με ρον σω τη ρι α

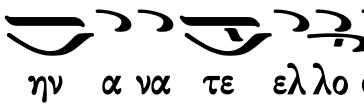

ᾠδὴ ε′

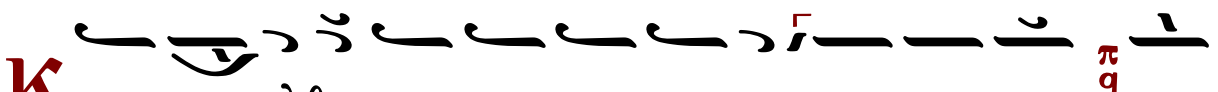

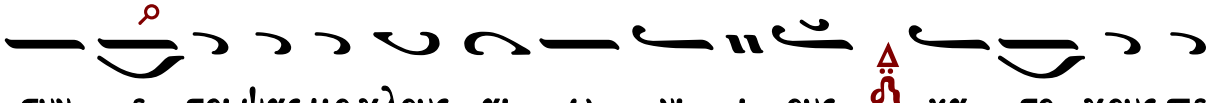

ᾠδὴ ς′

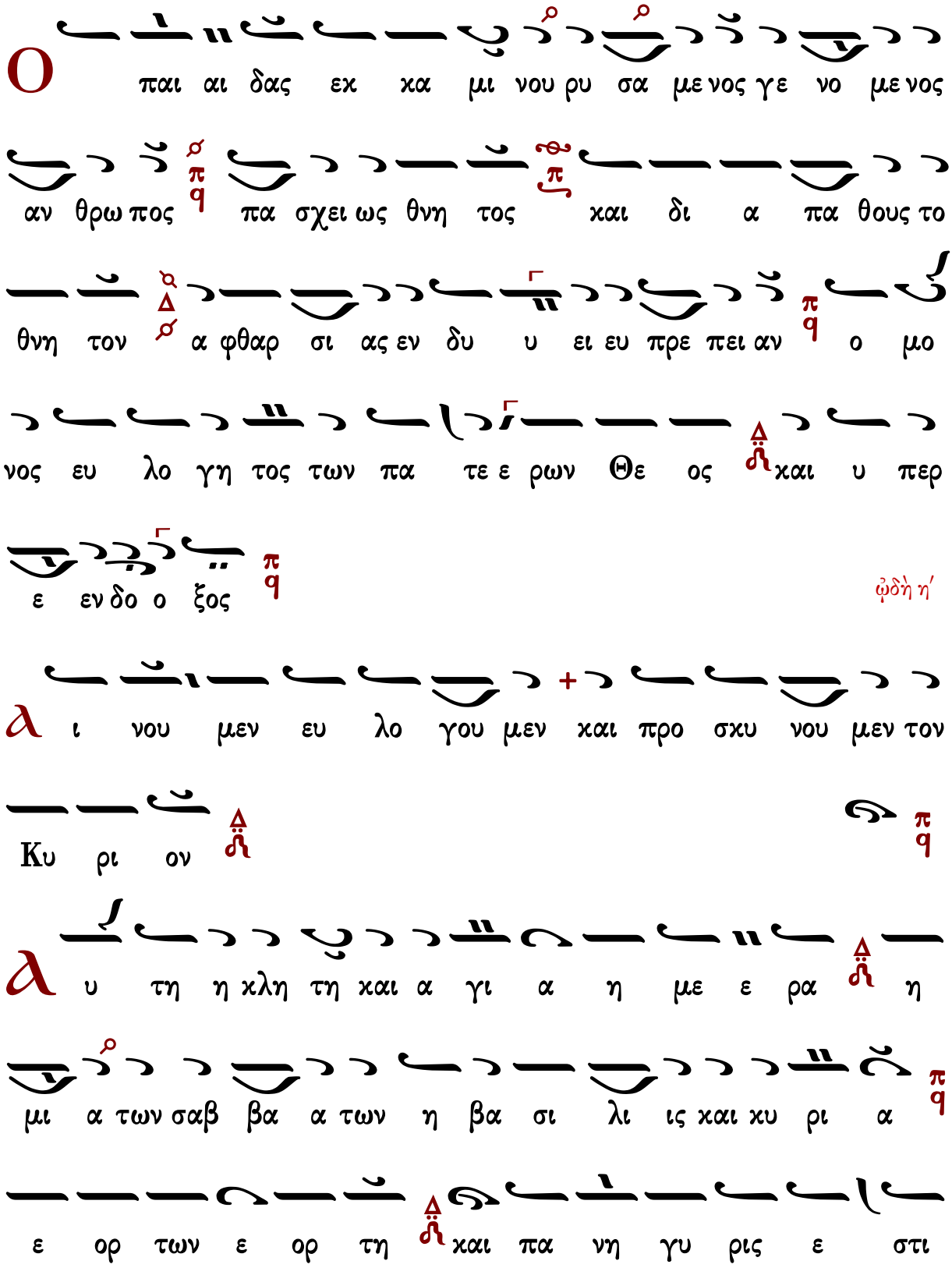

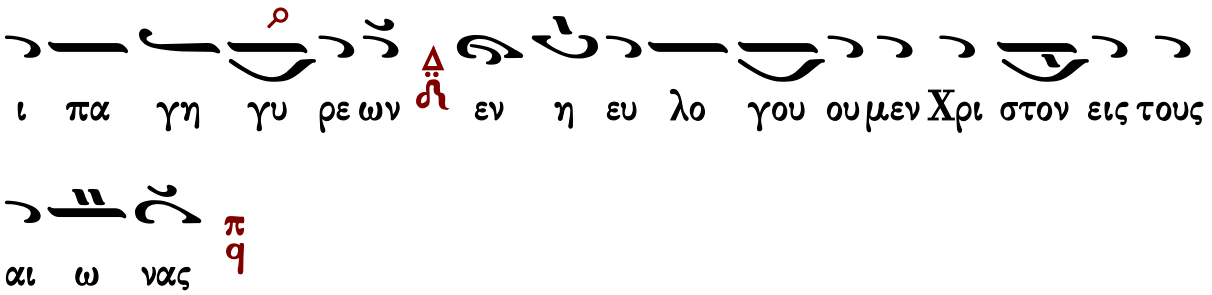

ᾠδὴ ζ′

Ο παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε νο με νος
αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι α πα θους το
θνη τον α φθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ πρε πει αν ο μο
νος ευ λο γη τος των πα τε ε ρων Θε ος και υ περ
ε εν δο ο ξος
ᾠδὴ η΄
Ἀ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον
Κυ ρι ον
Ἀ υ τη η κλη τη και α γι α η με ε ρα η
μι α των σαβ βα α των η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε στι

ᾠδὴ θ΄ (κανὼν τοῦ Πάσχα)

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ἦχος α΄

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.
Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἁγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην.
Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἁγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Χριστὸς τὸ καινὸν πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.
Ὢ θείας! ὢ φίλης! ὢ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ᾽ ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω, ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἣν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ᾅδης ἐσκυλεύθη.
Ὢ θείας! ὢ φίλης! ὢ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ᾽ ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω, ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἣν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.
Ὢ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη·
χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.
Ὢ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις·

δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.
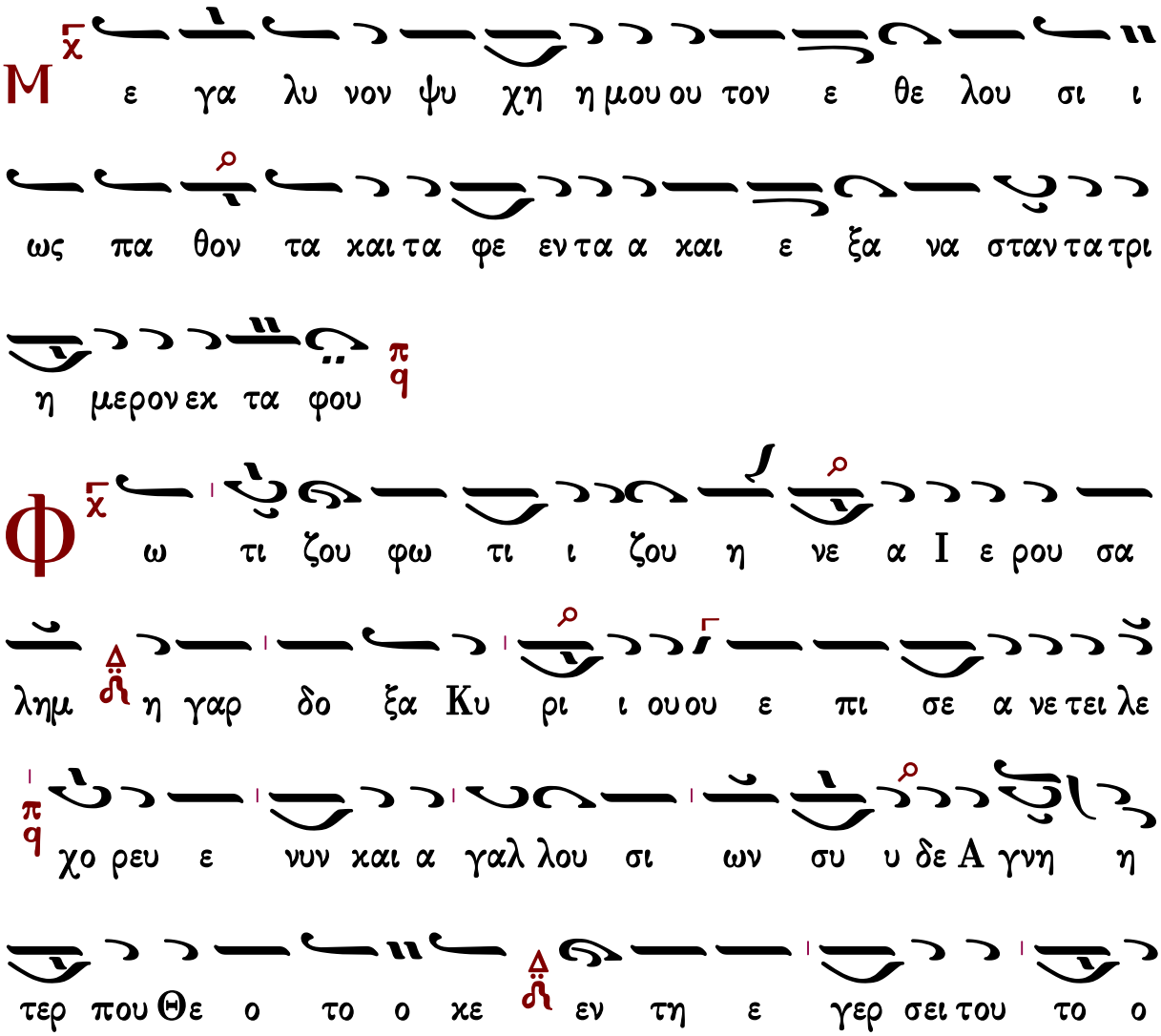
Κωνσταντίνου Σκαρμούτσου		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κωνσταντίνου Σκαρμούτσου

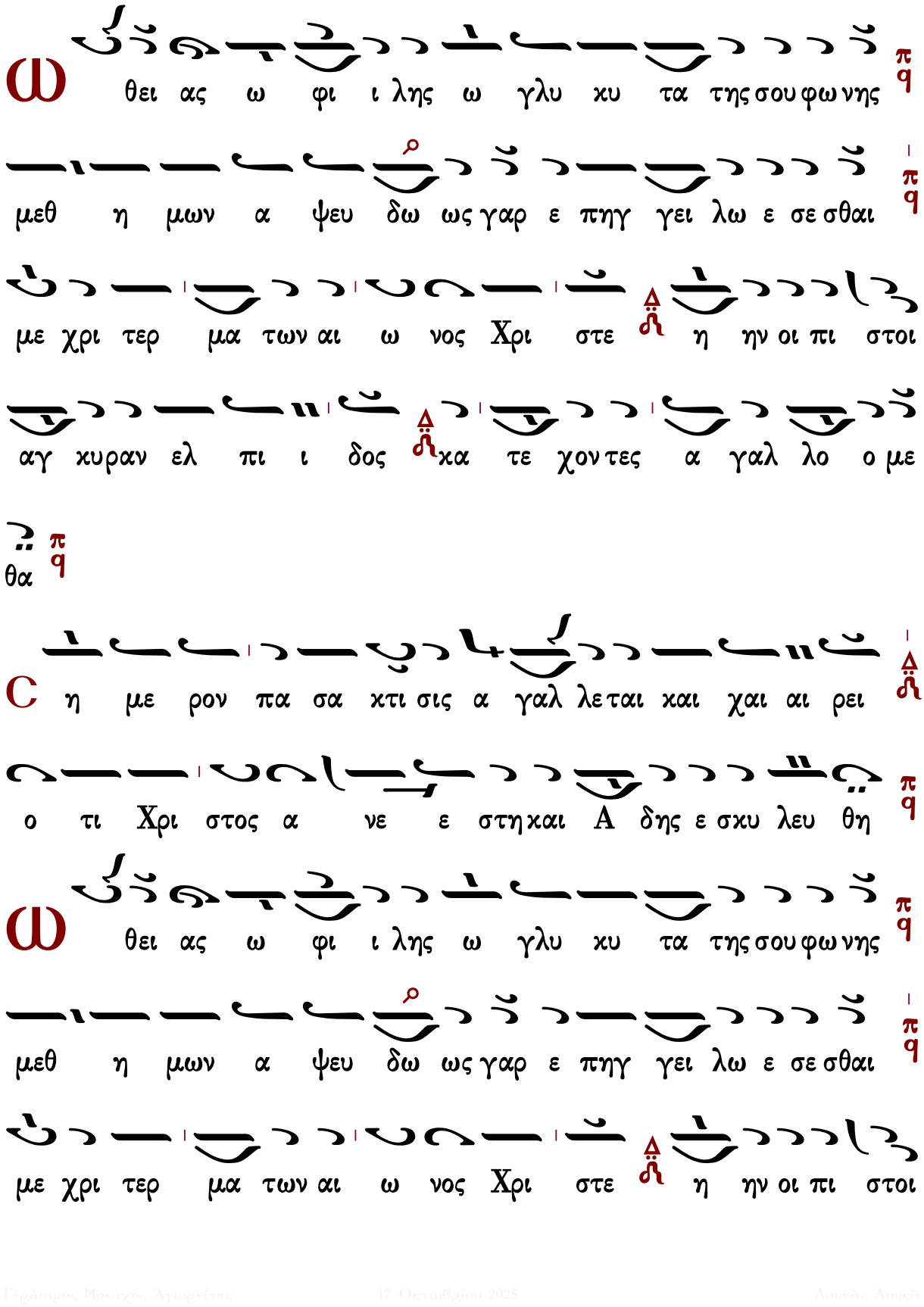
ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

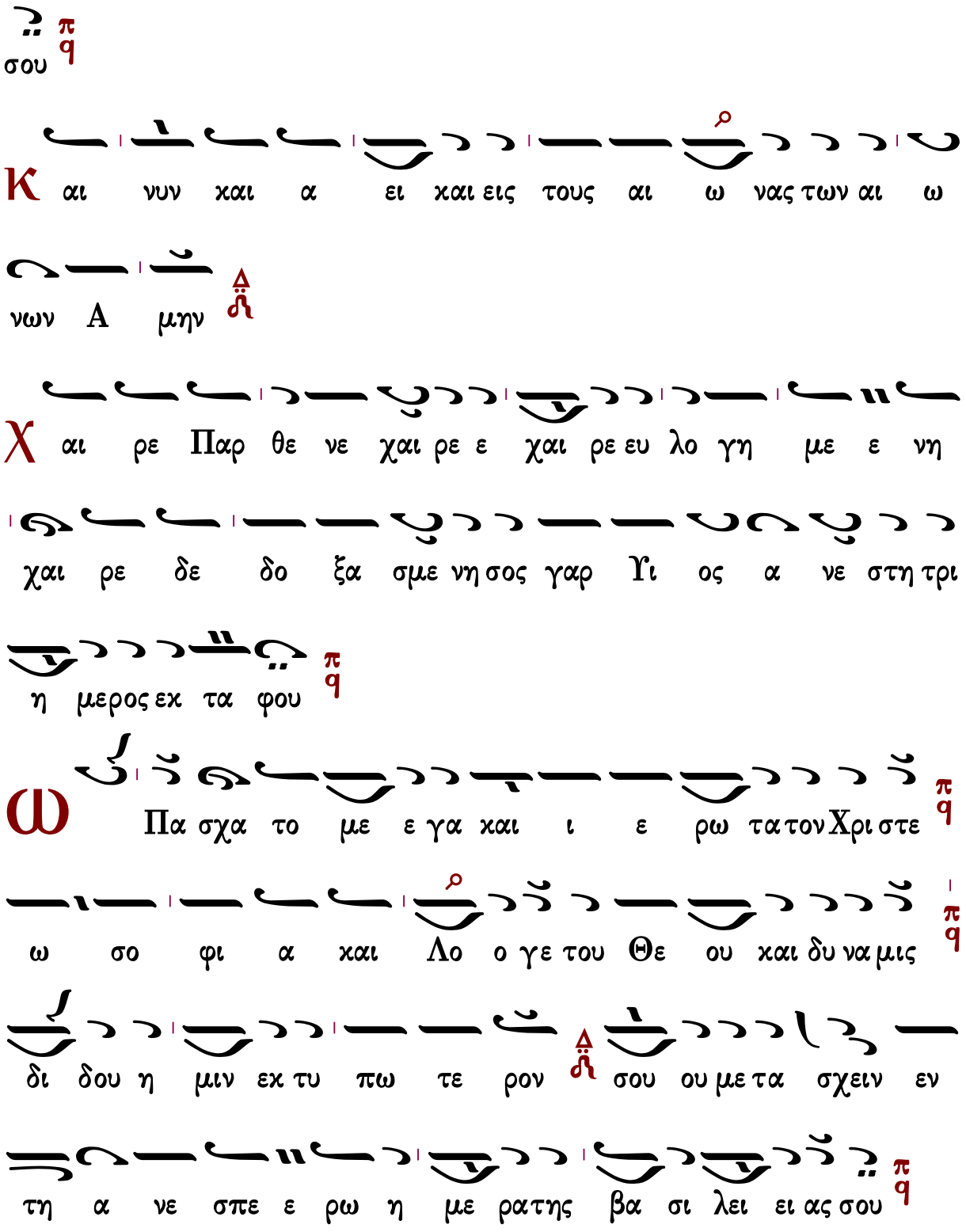
Κωνσταντίνος Σ. Σκαρμούτσος 2011#

κου σου
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον ε ξα να στα αν
τα τρι η με ρον εκ τα α φου Χρι στον τον Ζω ο δο την
Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου σα
λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ε πι σε α νε τει λε
χο ρευ ε νυν και α γαλ λου σι ων συ υ δε Α γνη η
τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει του το ο
κου σου
Χρι στος το και νον Πα σχα το ζω ο θυ τον θυ υ μα
Α μνος Θε ου ο αι αι ρων την α μαρ τι αν κο σμου

Ω θει ας ω φι ι λης ω γλυ κυ τα της σου φω νης
μεθ η μων α ψευ δω ως γαρ ε πηγ γει λω ε σε σθαι
με χρι τερ μα των αι ω νος Χρι στε η ην οι πι στοι
αγ κυραν ελ πι ι δος κα τε χον τες α γαλ λο ο με
θα
C η με ρον πα σα κτι σις α γαλ λε ται και χαι αι ρει
ο τι Χρι στος α νε ε στη και Α δης ε σκυ λευ θη
Ω θει ας ω φι ι λης ω γλυ κυ τα της σου φω νης
μεθ η μων α ψευ δω ως γαρ ε πηγ γει λω ε σε σθαι
με χρι τερ μα των αι ω νος Χρι στε η ην οι πι στοι

αγ χυραν ελ πι ι δος κα τε χον τες α γαλ λο ο με
θα
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρισ υ πο στα α
του και α δι αι ρε του Θε ο τη τος το χρα τος
Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον Χρι
στε ω σο φι α και Λο ο γε του Θε ου και δυ να
μις δι δου η μιν εκ τυ πω τε ρον σου ου με τα σχειν
εν τη α νε σπε ε ρω η με ρα της βα σι λει ει ας

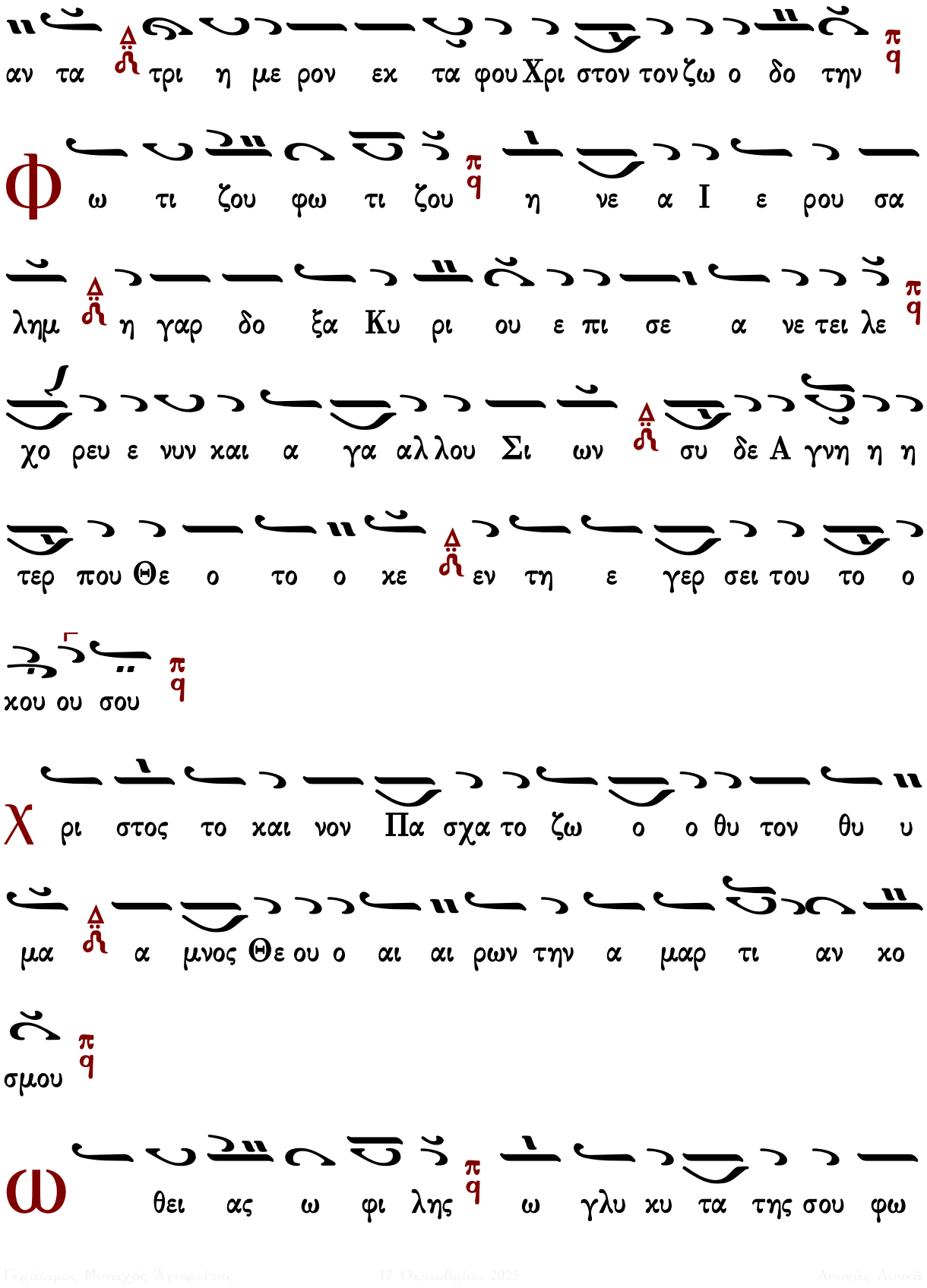

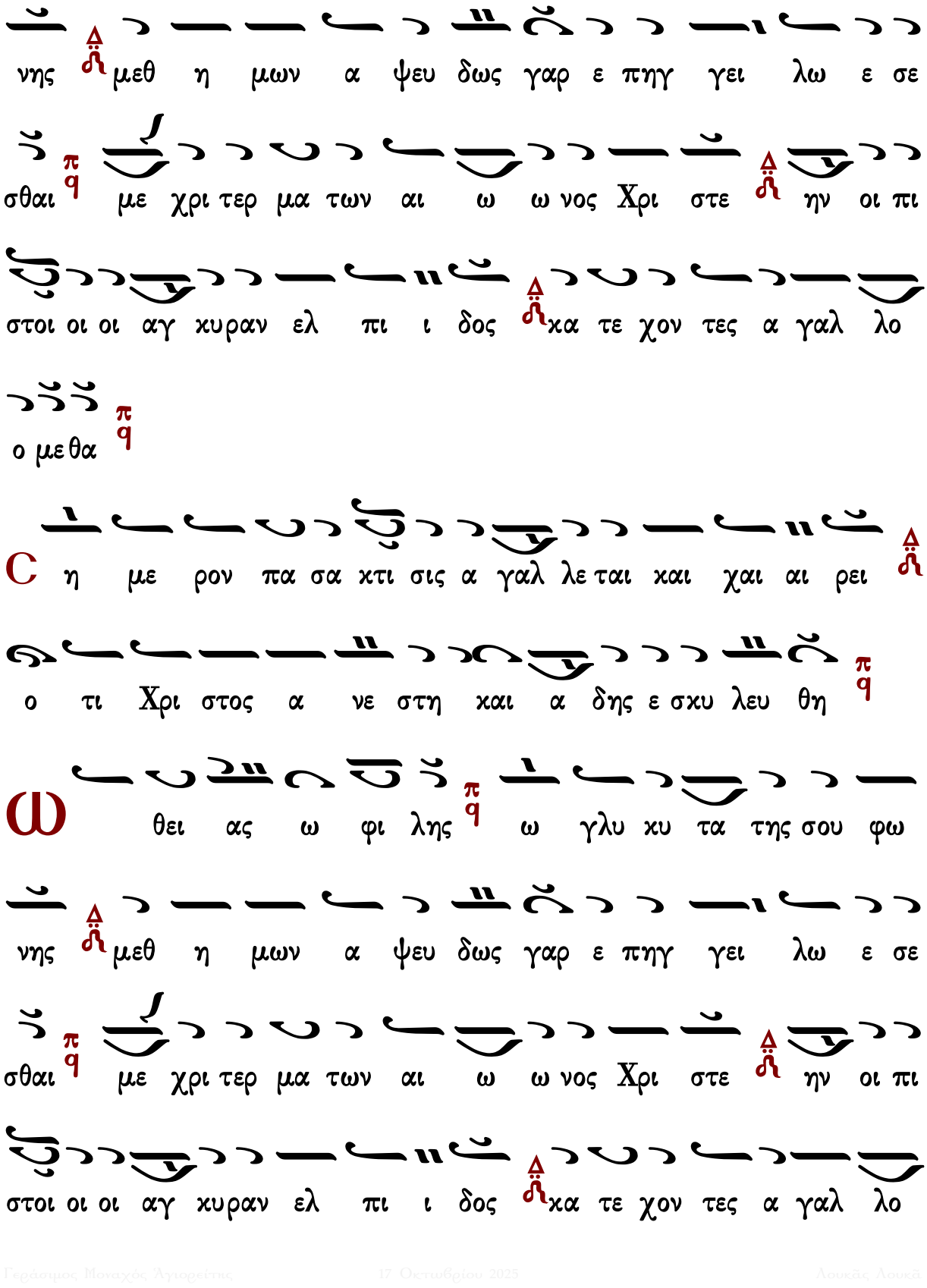
Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος δ πλ. Πα

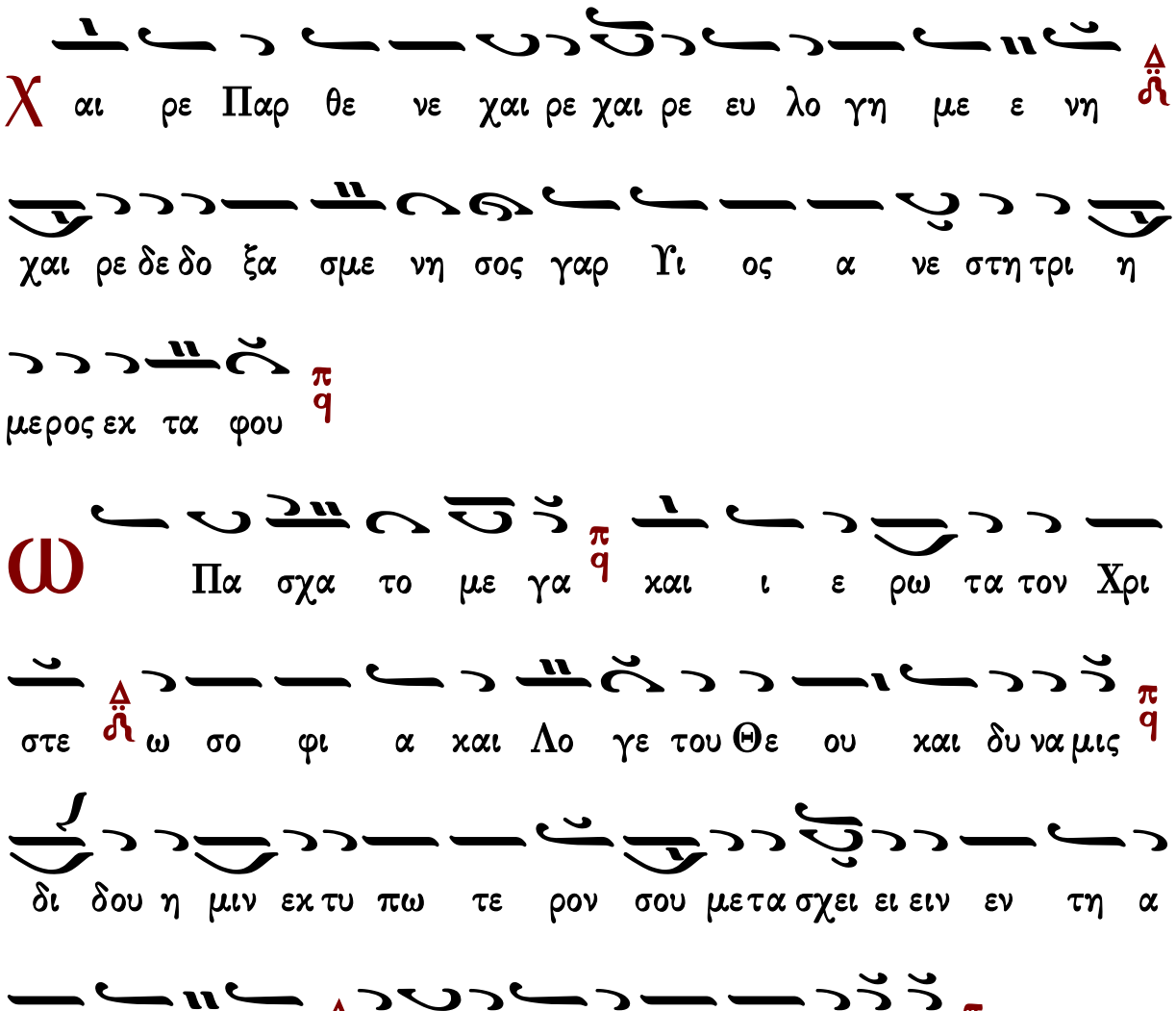
Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.25*

αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον τον ζω ο δο την
ω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε ρου σα
ληµ η γαρ δο ξα Κυ ρι ου ε πι σε α νε τει λε
χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου Σι ων συ δε Α γνη η η
τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει του το ο
κου ου σου
χ ρι στος το και νον Πα σχα το ζω ο ο θυ τον θυ υ
µα α µνος Θε ου ο αι αι ρων την α µαρ τι αν χο
σµου
ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου φω

νης μεθ η μων α ψευ δως γαρ ε πηγ γει λω ε σε
σθαι με χρι τερ μα των αι ω ω νος Χρι στε ην οι πι
στοι οι οι αγ χυραν ελ πι ι δος χα τε χον τες α γαλ λο
ο με θα
C η με ρον πα σα χτι σις α γαλ λε ται και χαι αι ρει
ο τι Χρι στος α νε στη και α δης ε σχυ λευ θη
Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου φω
νης μεθ η μων α ψευ δως γαρ ε πηγ γει λω ε σε
σθαι με χρι τερ μα των αι ω ω νος Χρι στε ην οι πι
στοι οι οι αγ χυραν ελ πι ι δος χα τε χον τες α γαλ λο

ο με θα
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρισ υ πο στα
α του και α δι αι ρε του θε ο τη τος το χρα τος
Ω Πα σχα το με γα και ι ε ρω τα τον Χρι
στε ω σο φι α και Λο γε του Θε ου και δυ να μις
δι δου η μιν εκ του πω τε ρον σου μετα σχει ει ειν εν τη α
νε σπε ε ρω η με ρα της βα σι λει ει ας σου
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην

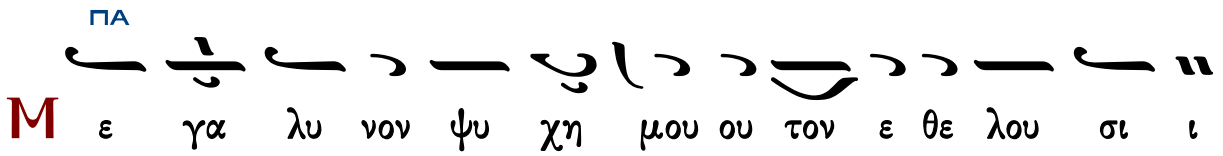

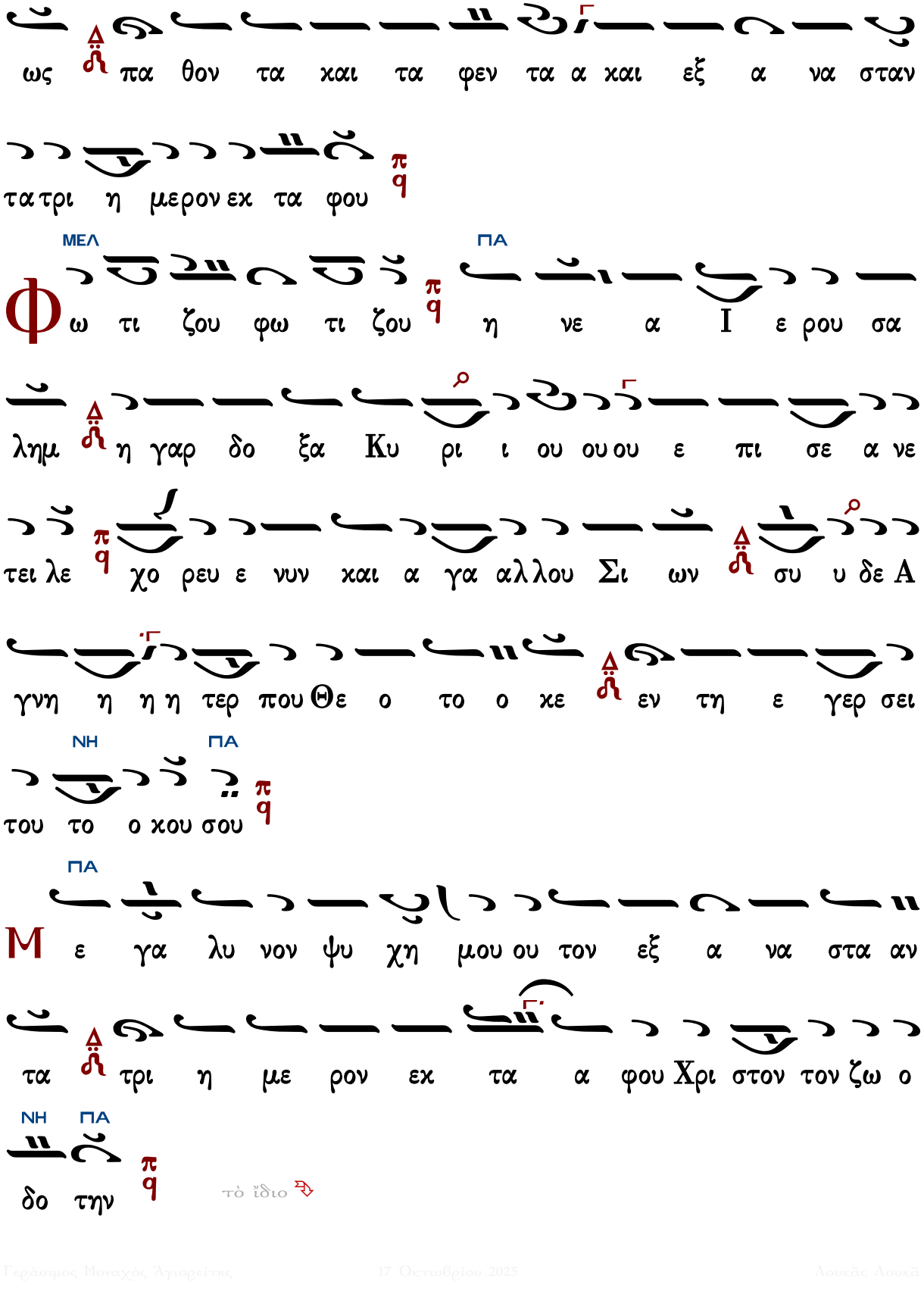
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

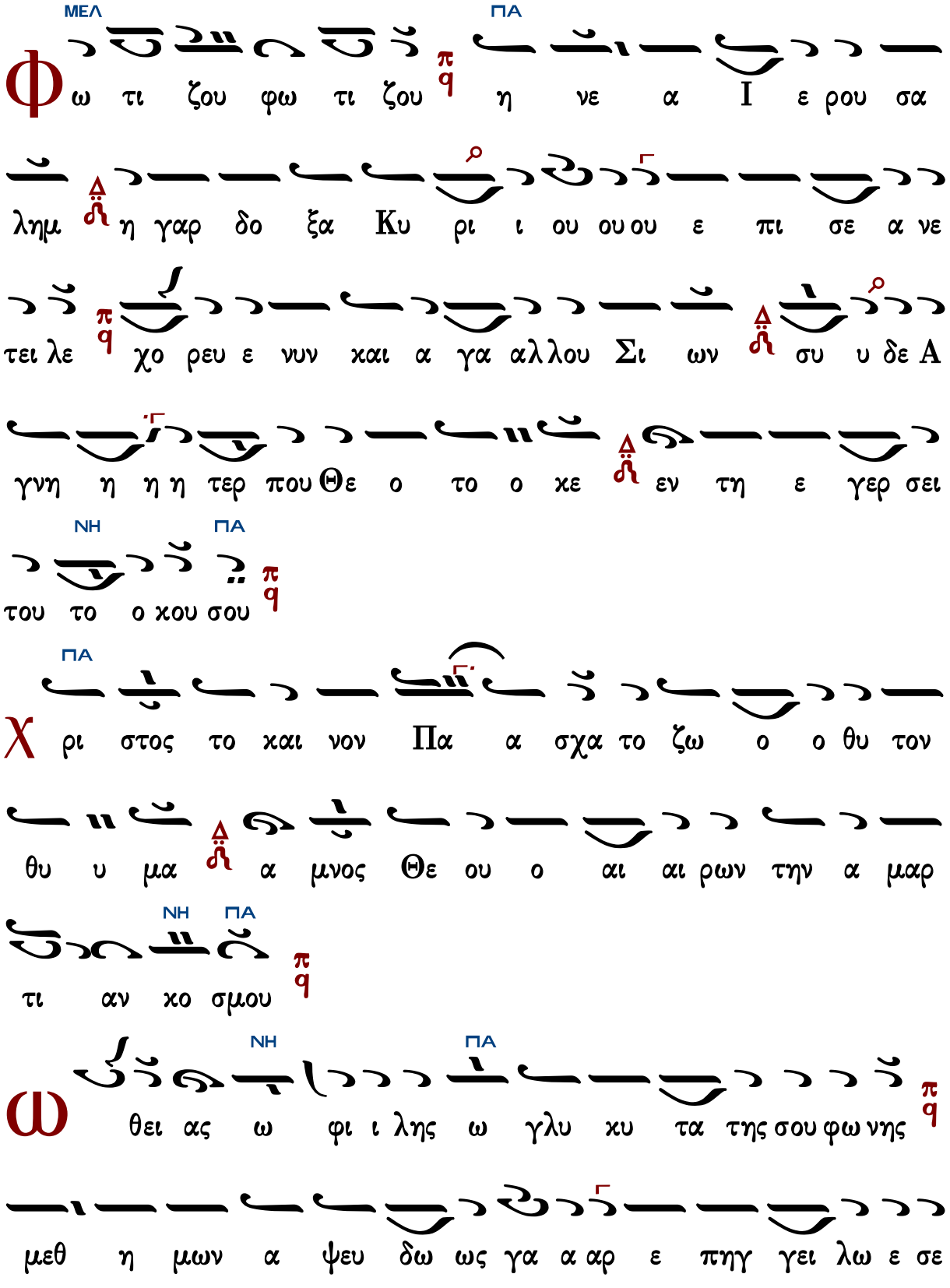
ᾠδὴ θ′

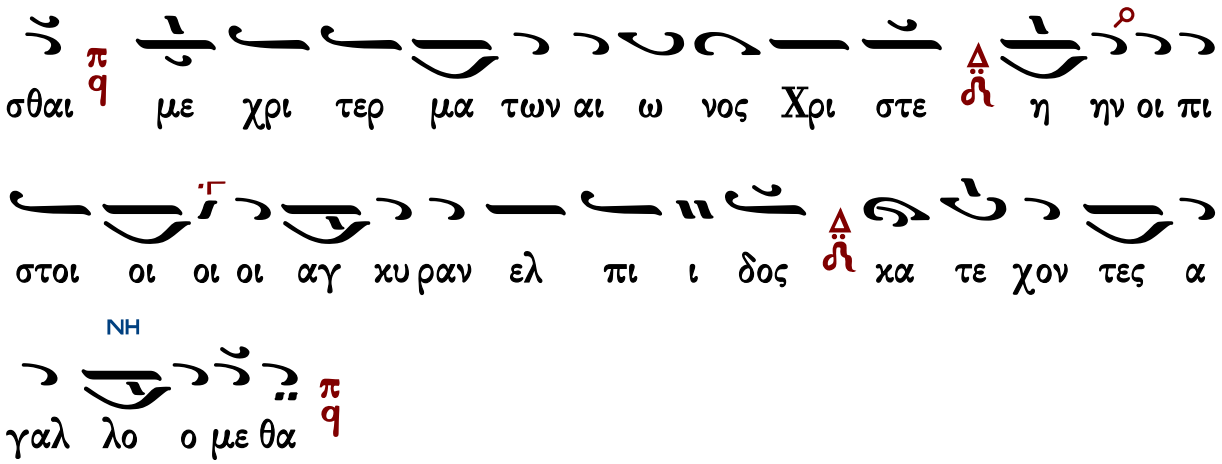
Ἦχος Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.6*

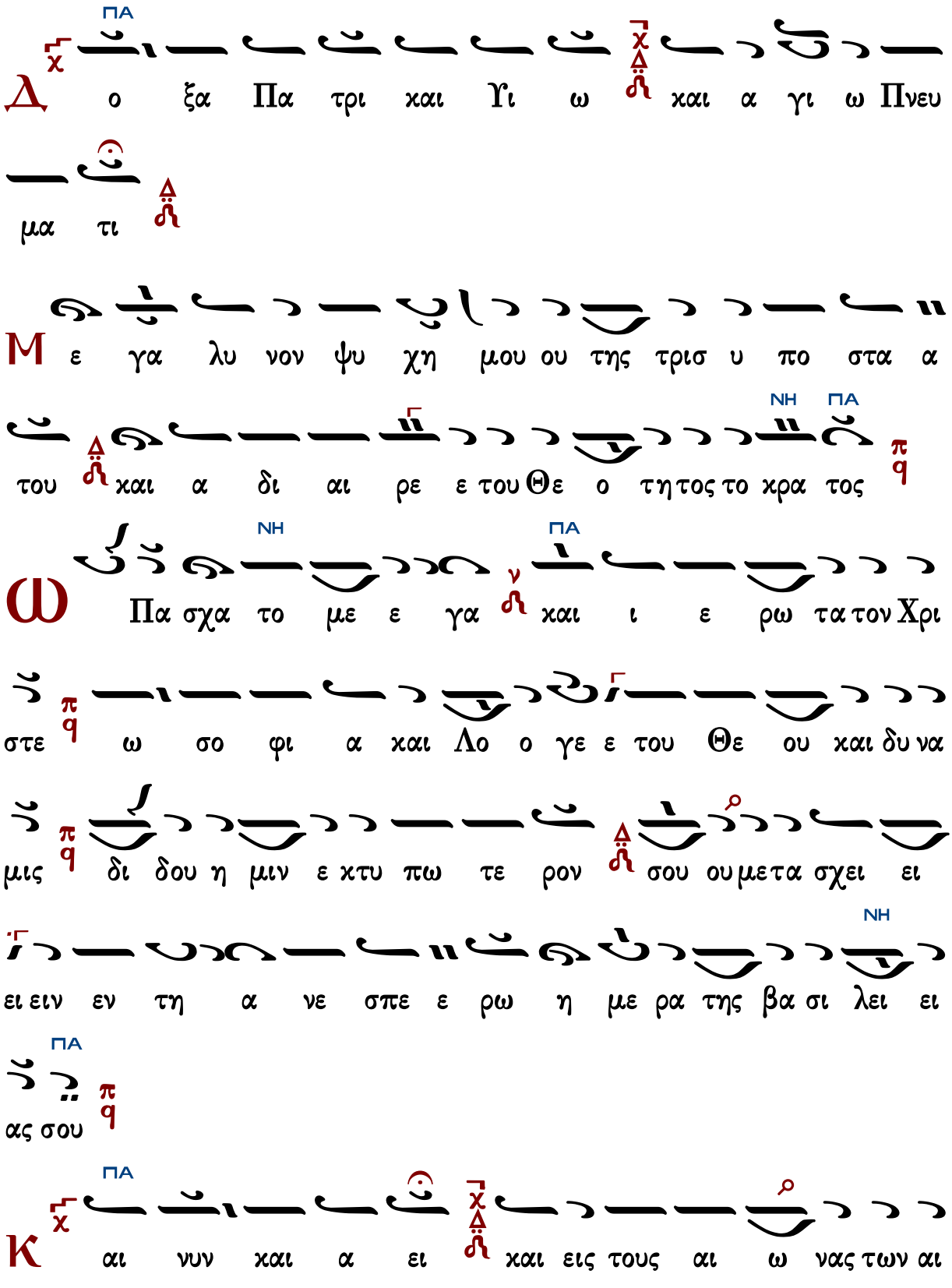

ως πα θον τα και τα φεν τα α και εξ α να σταν
τα τρι η μερον εκ τα φου
ΜΕΛ
ΠΑ
Φ ω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε ρου σα
λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε πι σε α νε
τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου Σι ων συ υ δε Α
γνη η η η τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει
ΝΗ
ΠΑ
του το ο κου σου
ΠΑ
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου ου τον εξ α να στα αν
τα τρι η με ρον εκ τα α φου Χρι στον τον ζω ο
ΝΗ
ΠΑ
δο την
τὸ ἴδιο

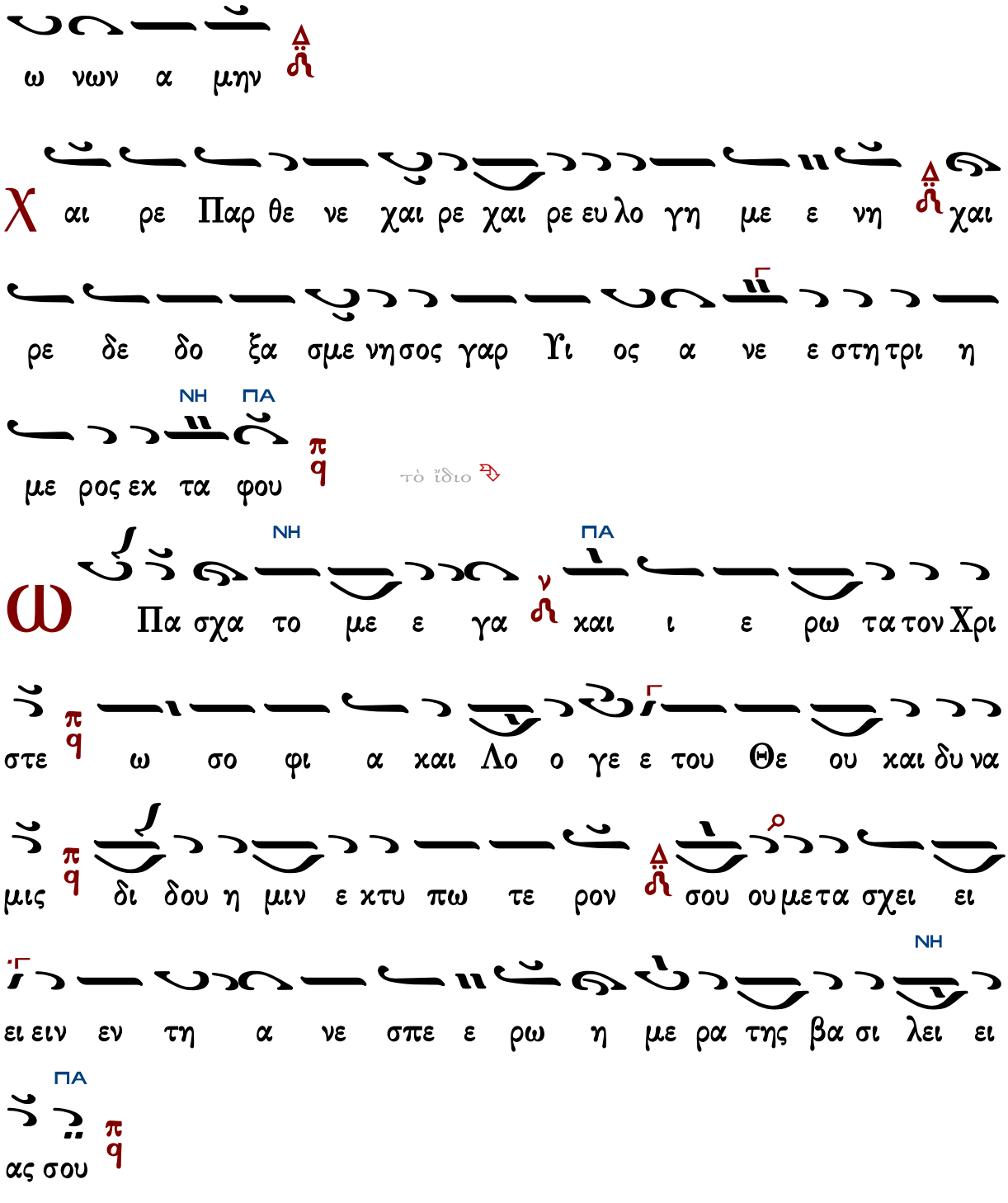

ΜΕΛ
ΠΑ
Φ ω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε ρου σα
λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε πι σε α νε
τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου Σι ων συ υ δε Α
γνη η η η τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει
ΝΗ
ΠΑ
του το ο κου σου
ΠΑ
Χ ρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι αι ρων την α μαρ
ΝΗ
ΠΑ
τι αν κο σμου
ΝΗ
ΠΑ
Ω θει ας ω φι ι λης ω γλυ κυ τα της σου φω νης
μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε πηγ γει λω ε σε

σθαι με χρι τερ μα των αι ω νος Χρι στε η ην οι πι
στοι οι οι οι αγ χυ ραν ελ πι ι δος κα τε χον τες α
γαλ λο ο με θα
η με ρον πα σα χτι σις α γαλ λε ται και χαι αι ρει
ο τι Χρι στος α νε ε στη και Α δης ε σχυ λευ θη
θει ας ω φι ι λης ω γλυ κυ τα της σου φω νης
μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε πηγ γει λω ε σε
σθαι με χρι τερ μα των αι ω νος Χρι στε η ην οι πι
στοι οι οι οι αγ χυ ραν ελ πι ι δος κα τε χον τες α
γαλ λο ο με θα

C

Ω

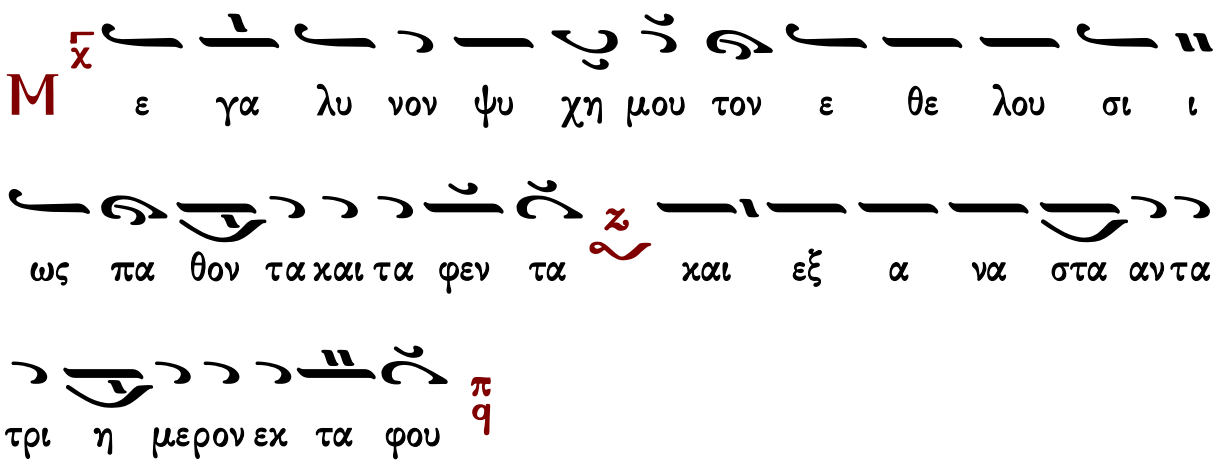

ΠΑ
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου ου της τρισ υ πο στα α του και α δι αι ρε ε του Θε ο τη τος το χρα τος
ΝΗ ΠΑ
Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε του Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν ε κτυ πω τε ρον σου ου μετα σχει ει ει ειν εν τη α νε σπε ε ρω η με ρα της βα σι λει ει ας σου
ΝΗ
ΠΑ
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

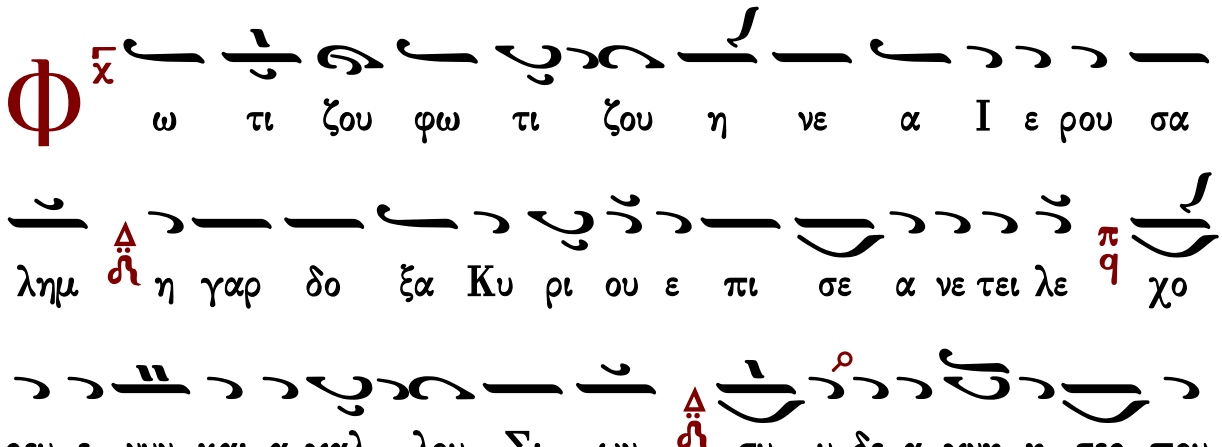

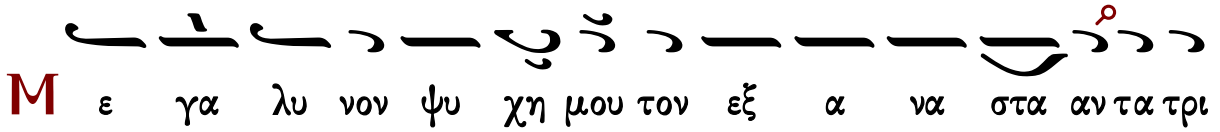
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

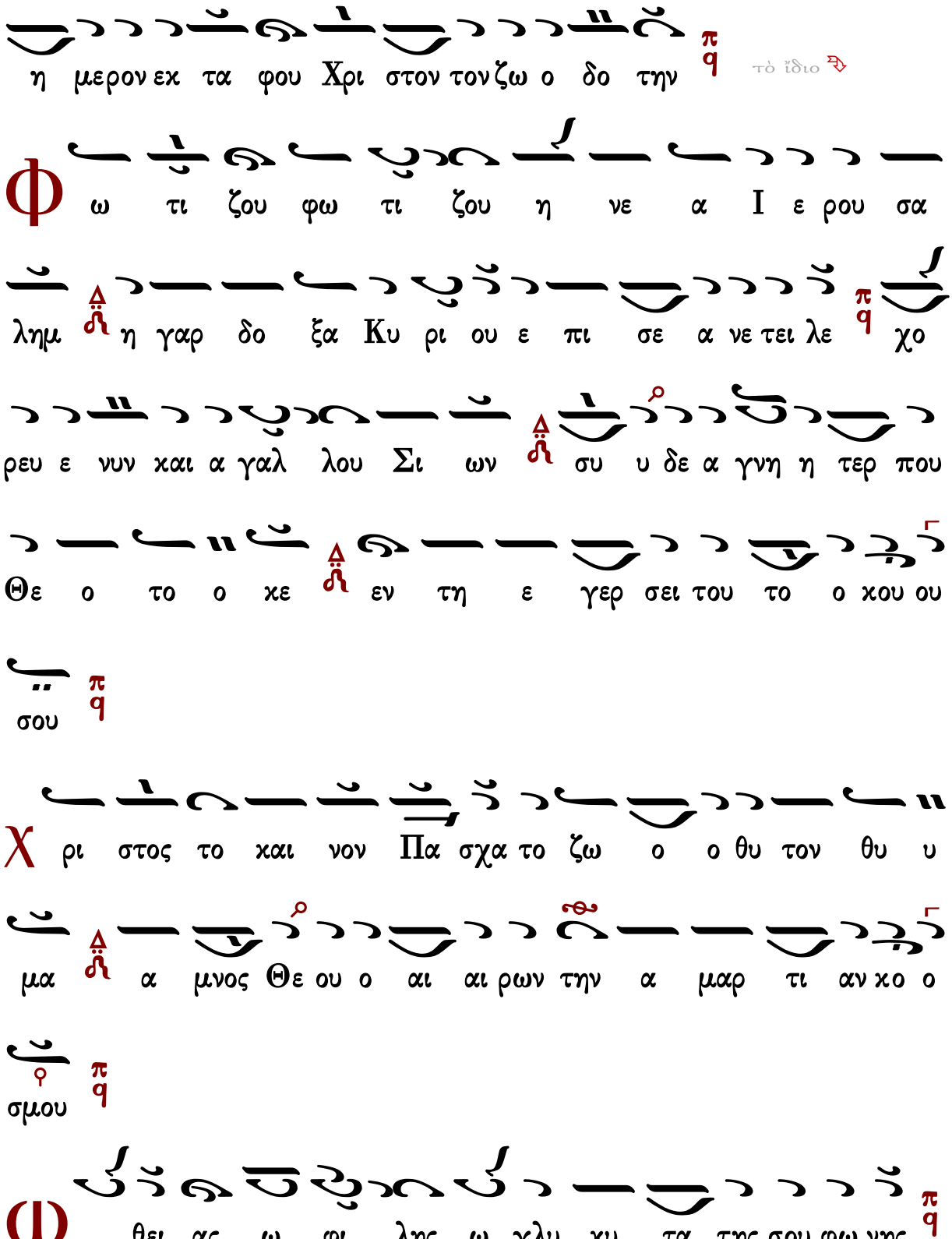
Ἦχος δ πλ Πα

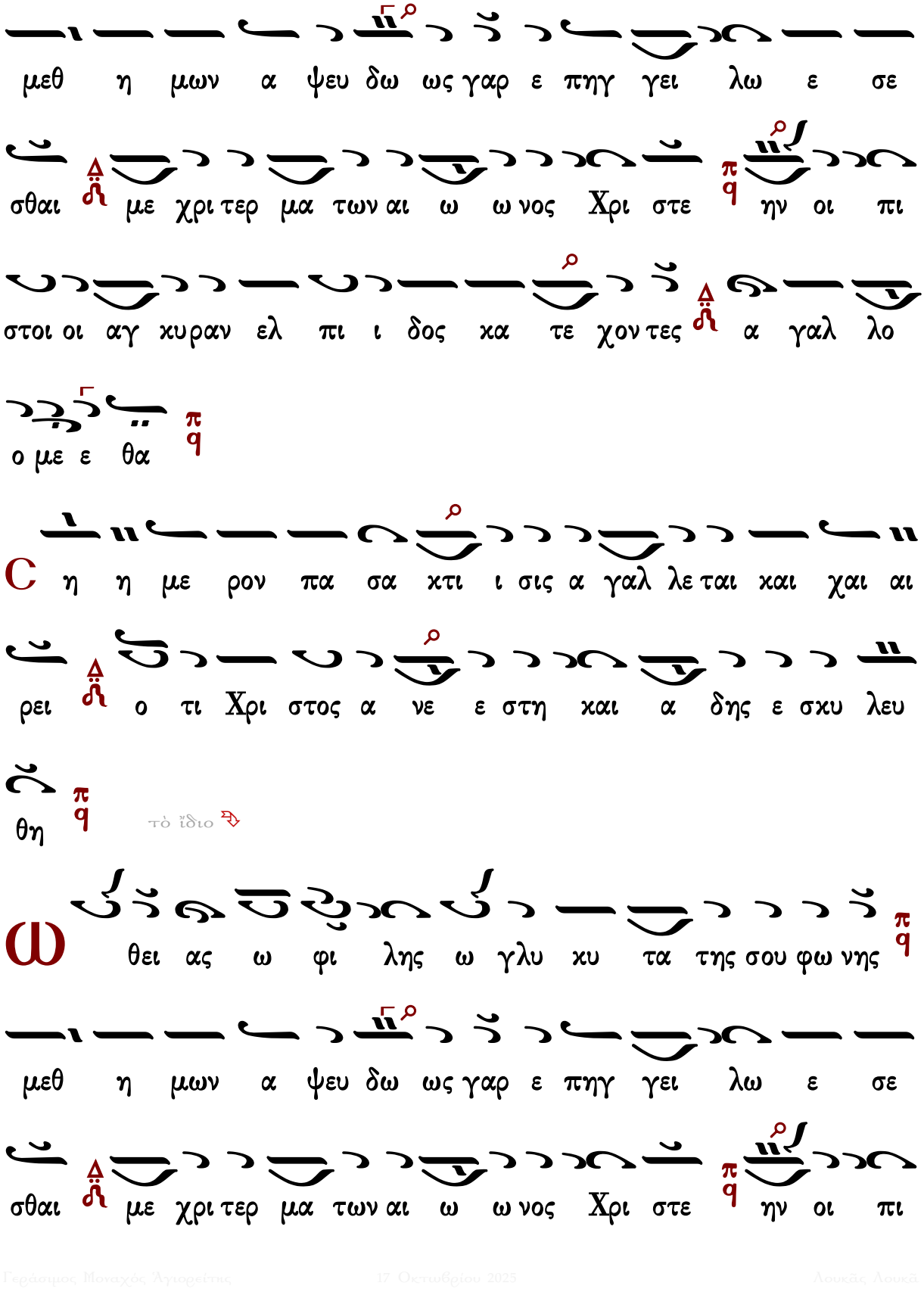
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.17*

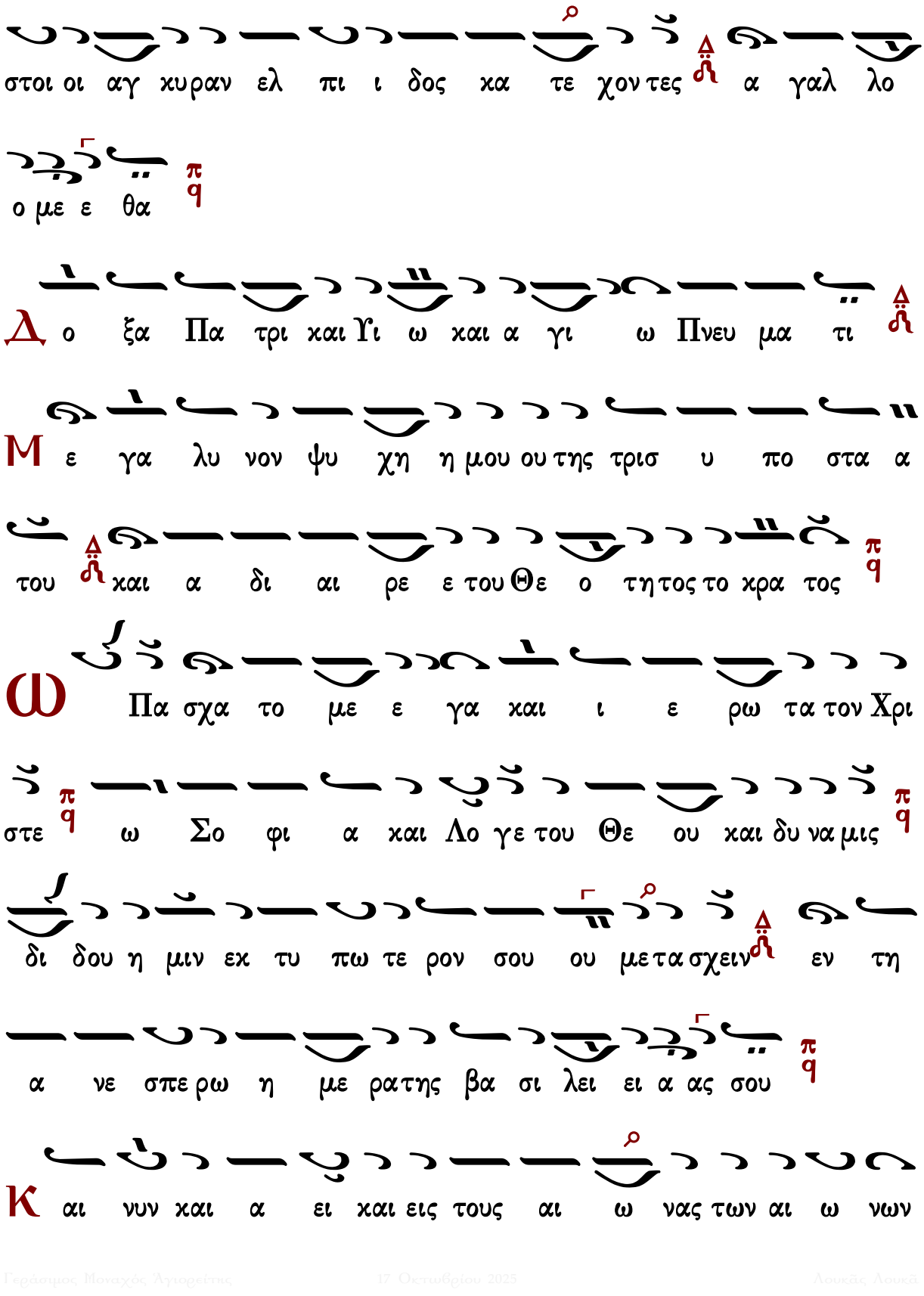

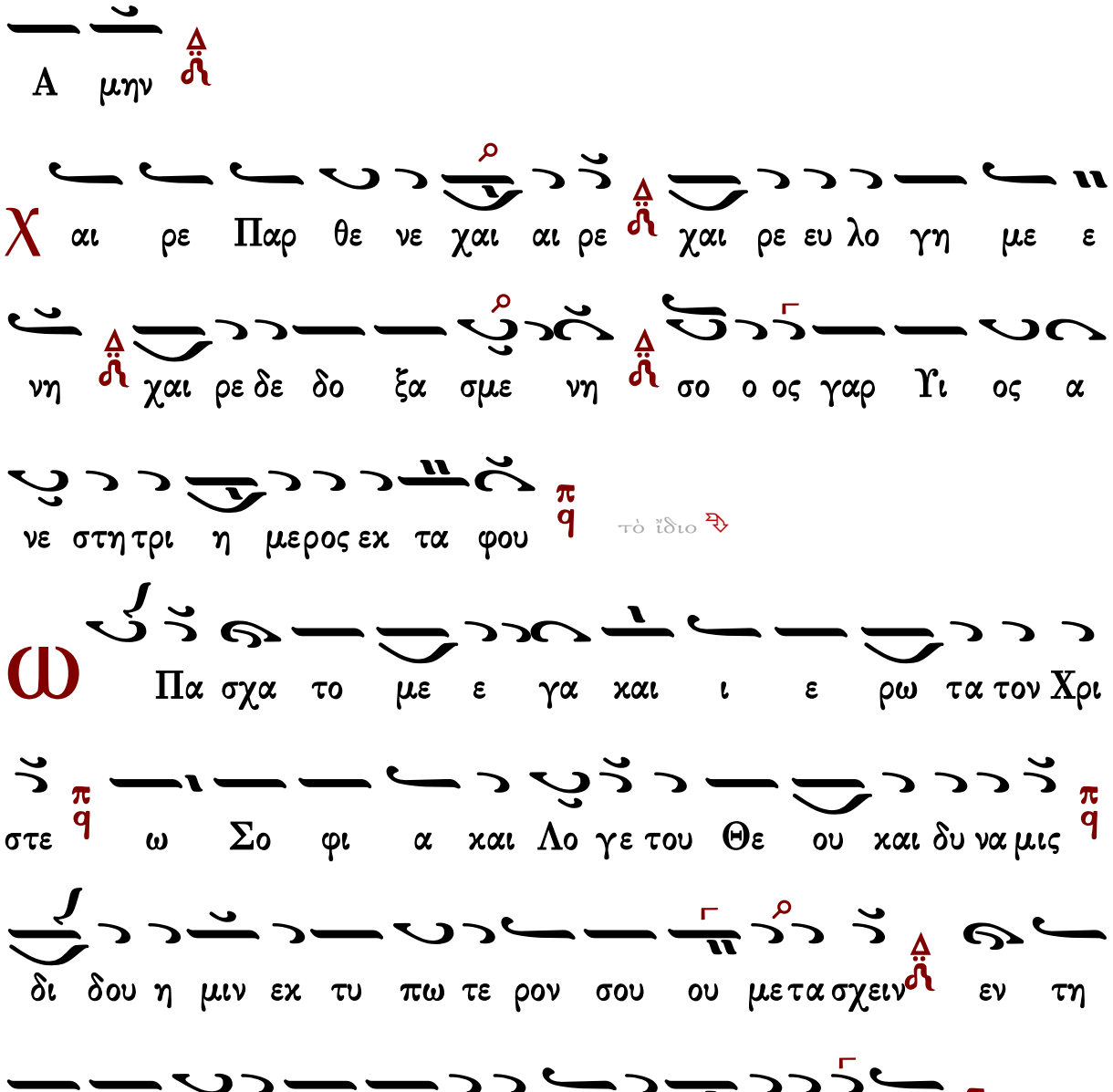

η μερον εκ τα φου Χρι στον τον ζω ο δο την
πq
τὸ ἴδιο
Φ ω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε ρου σα
ληµ η γαρ δο ξα Κυ ρι ου ε πι σε α νε τει λε χο
πq
ρευ ε νυν και α γαλ λου Σι ων σου υ δε α γνη η τερ που
Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει του το ο χου ου
σου
πq
Χ ρι στος το και νον Πα σχα το ζω ο ο θυ τον θυ υ
µα α µνος Θε ου ο αι αι ρων την α µαρ τι αν κο ο
σµου
πq
Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου φω νης
πq

μεθ η μων α ψευ δω ως γαρ ε πηγ γει λω ε σε
σθαι μ̈ με χρι τερ μα των αι ω ω νος Χρι στε π q ην οι πι
στοι οι αγ χυραν ελ πι ι δος κα τε χον τες μ̈ α γαλ λο
ο με ε θα π q
C η η με ρον πα σα χτι ι σις α γαλ λε ται και χαι αι
ρει μ̈ ο τι Χρι στος α νε ε στη και α δης ε σκυ λευ
θη π q τὸ ἴδιο
Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου φω νης π q
μεθ η μων α ψευ δω ως γαρ ε πηγ γει λω ε σε
σθαι μ̈ με χρι τερ μα των αι ω ω νος Χρι στε π q ην οι πι

στοι οι αγ κυραν ελ πι ι δος κα τε χον τες α γαλ λο
ο με ε θα
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρισ υ πο στα α
του και α δι αι ρε ε του Θε ο τη τος το κρα τος
Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον Χρι
στε ω Σο φι α και Λο γε του Θε ου και δυ να μις
δι δου η μιν εκ τυ πω τε ρον σου ου με τα σχειν εν τη
α νε σπε ρω η με ρα της βα σι λει ει α ας σου
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

φδὴ θ΄, (κανὼν τῆς Θεοτόκου)

Ἦχος α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος.
Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε·

χαῖρε, δι᾽ ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη·
χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

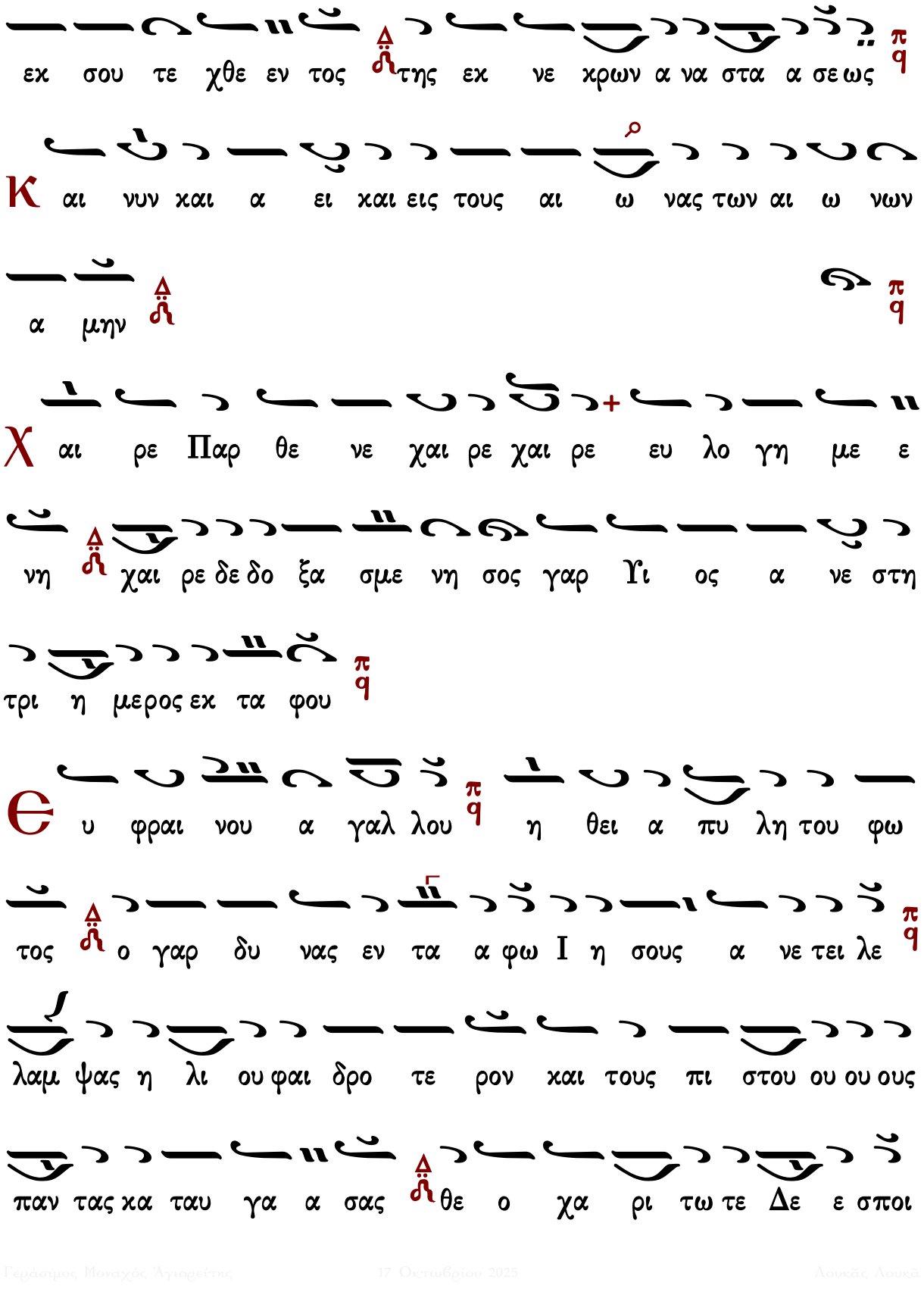
Γαβριὴλ Κουντιάδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος πλ. δ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.196*

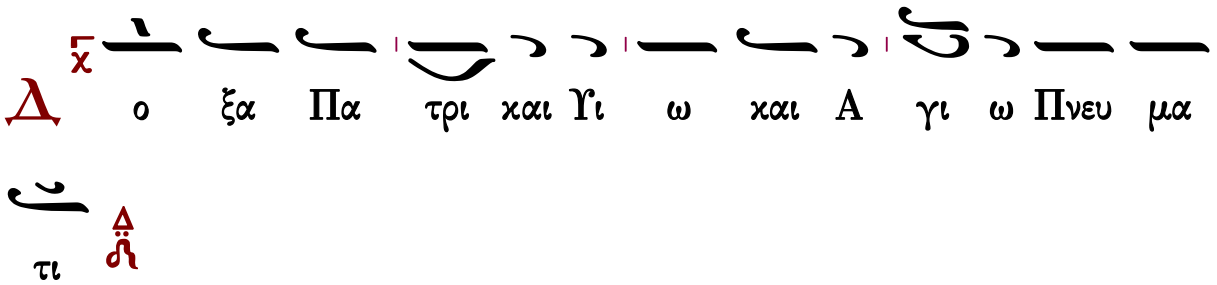

εκ σου τε χθε εν τος τη ης εκ νε κρων α να στα α σε ως
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Χ αι ρε Παρ θε νε χαι ρε χαι ρε ευ λο γη με ε
νη χαι ρε δε δο ξα σμε νη σος γαρ Υι ος α νε στη
τρι η μερος εκ τα φου
Θ υ φραι νου α γαλ λου η θει α πυ λη του φω
τος ο γαρ δυ νας εν τα α φω Ι η σους α νε τει λε
λαμ ψας η λι ου φαι δρο τε ρον χαι τους πι στου ου ους
παν τας κα ταυ γα α σας θε ο χα ρι τω τε Δε ε σποι

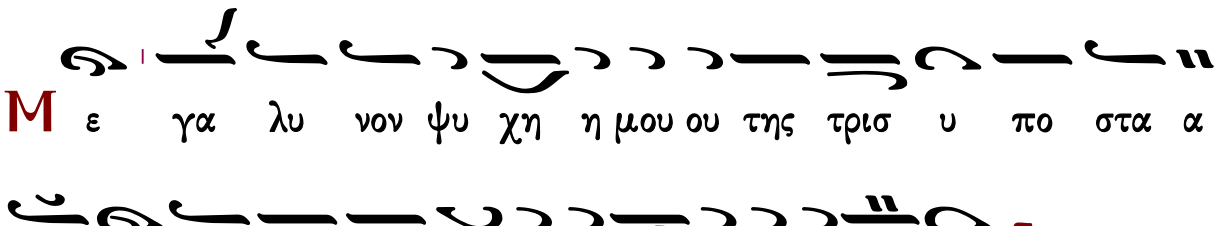

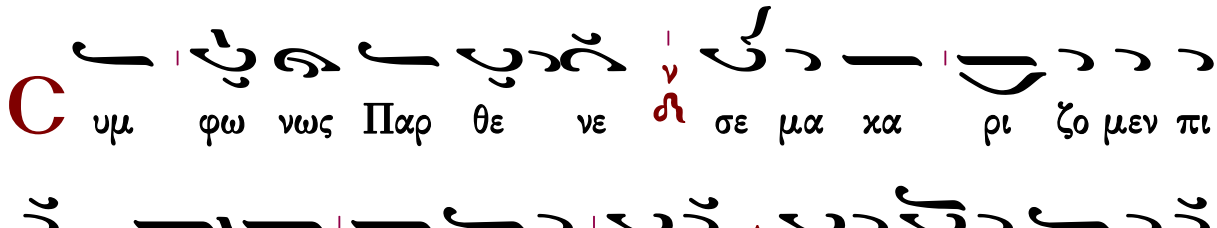
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

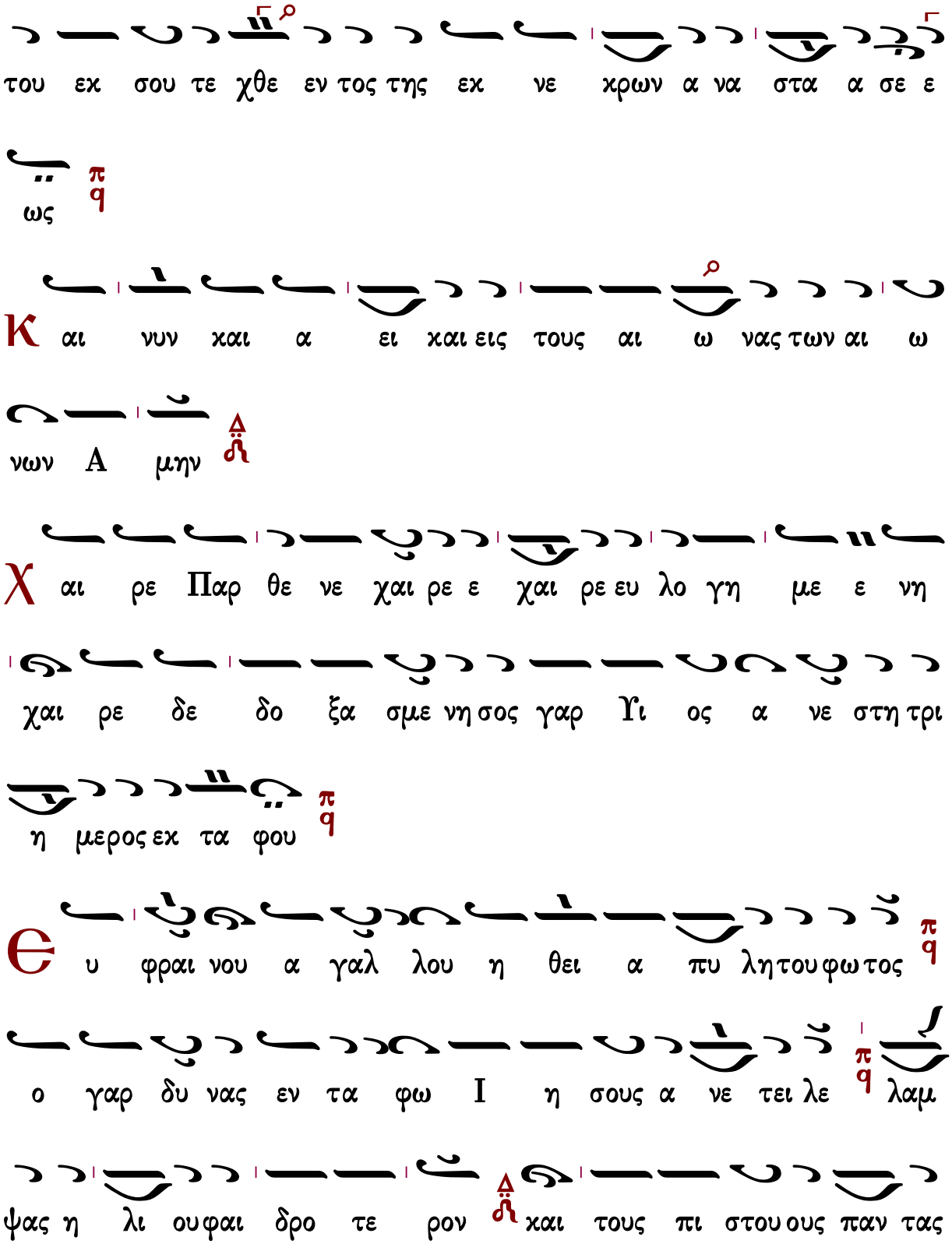
Ἦχος Πα

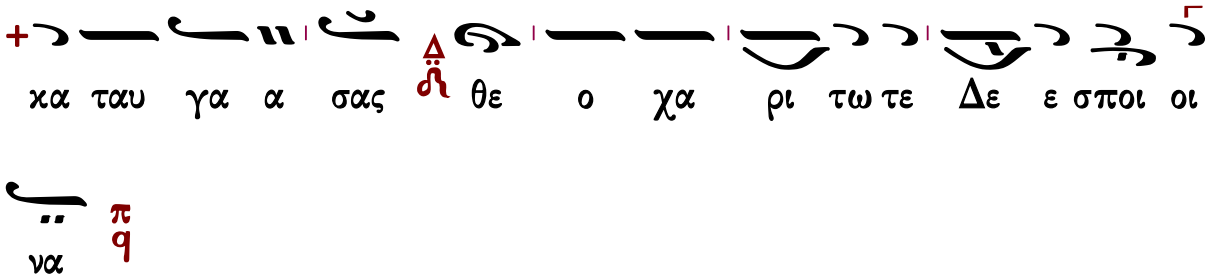
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
πρ. Κων. Παπαγιάννη
2005 σ.219#

του εκ σου τε χθε εν τος της εκ νε χρων α να στα α σε ε
ως
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην
Χ αι ρε Παρ θε νε χαι ρε ε χαι ρε ευ λο γη με ε νη
χαι ρε δε δο ξα σμε νη σος γαρ Υι ος α νε στη τρι
η μερος εκ τα φου
Θ υ φραι νου α γαλ λου η θει α πυ λη του φω τος
ο γαρ δυ νας εν τα φω Ι η σους α νε τει λε λαμ
ψας η λι ου φαι δρο τε ρον και τους πι στου ους παν τας

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς, Σύντομος

ἦχος α΄

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ·

Ἁγνὴ Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἁγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ἦχος πλ.α΄

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (γ΄)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

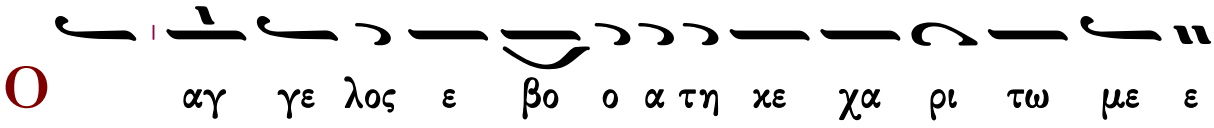
	Σύντομος	
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

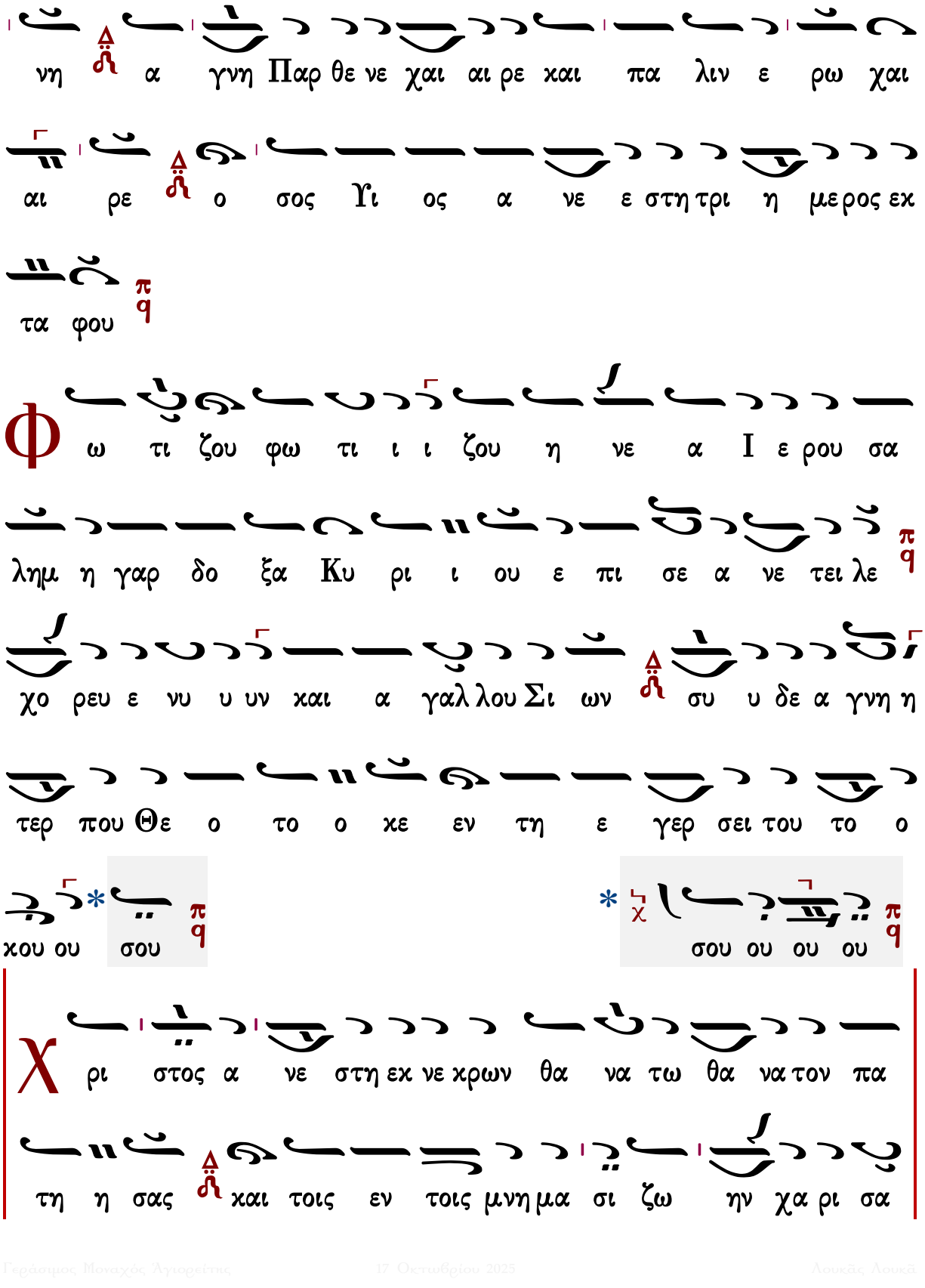
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
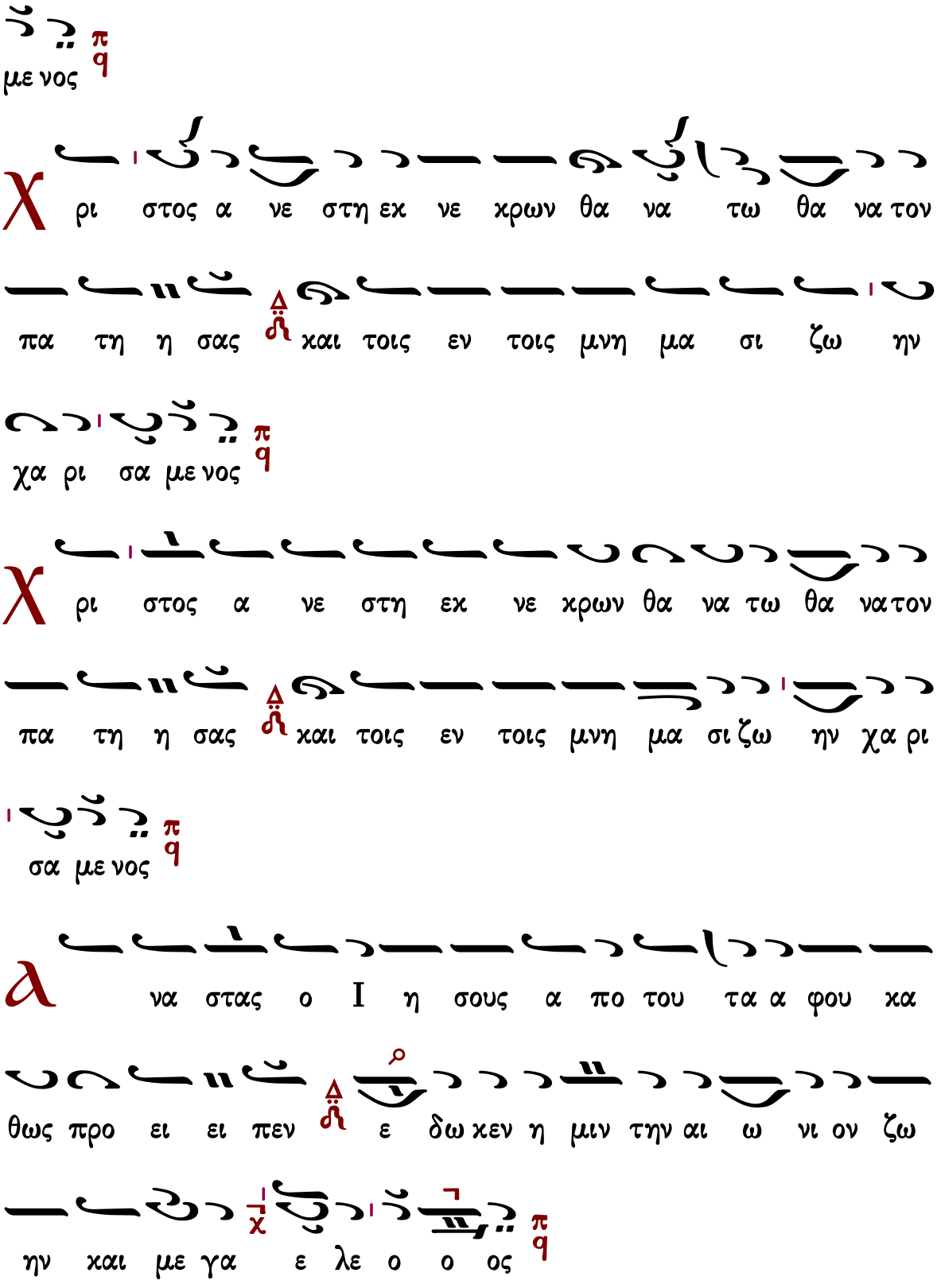
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος πλ. Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.377#

νη α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν ε ρω χαι
αι ρε ο σος Υι ος α νε ε στη τρι η με ρος εκ
τα φου
ω τι ζου φω τι ι ι ζου η νε α Ι ε ρου σα
ληµ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ε πι σε α νε τει λε
χο ρευ ε νυ υ υν και α γαλ λου Σι ων συ υ δε α γνη η
τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει του το ο
κου ου σου
σου ου ου ου
ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα
τη η σας και τοις εν τοις µνη µα σι ζω ην χα ρι σα

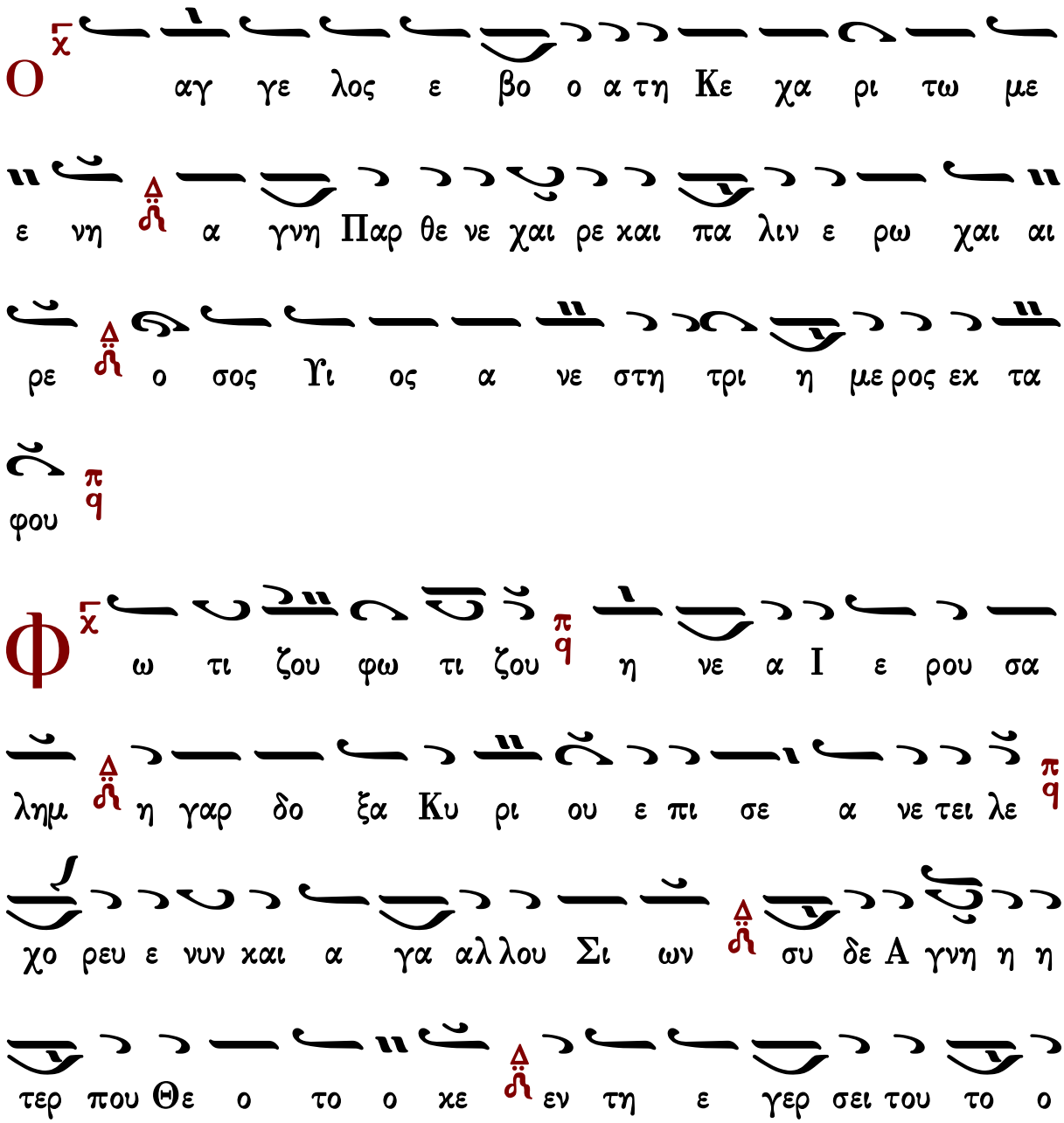

με νος
χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον
πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην
χα ρι σα με νος
χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον
πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι
σα με νος
να στας ο Ι η σους α πο του τα α φου κα
θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω
ην και με γα ε λε ο ο ος

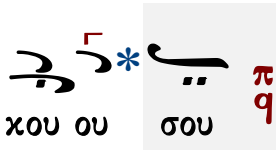
Γαβριὴλ Κουντιάδου

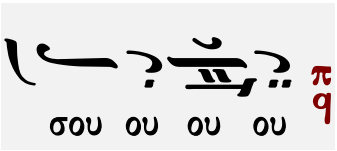
ᾠδὴ θ′

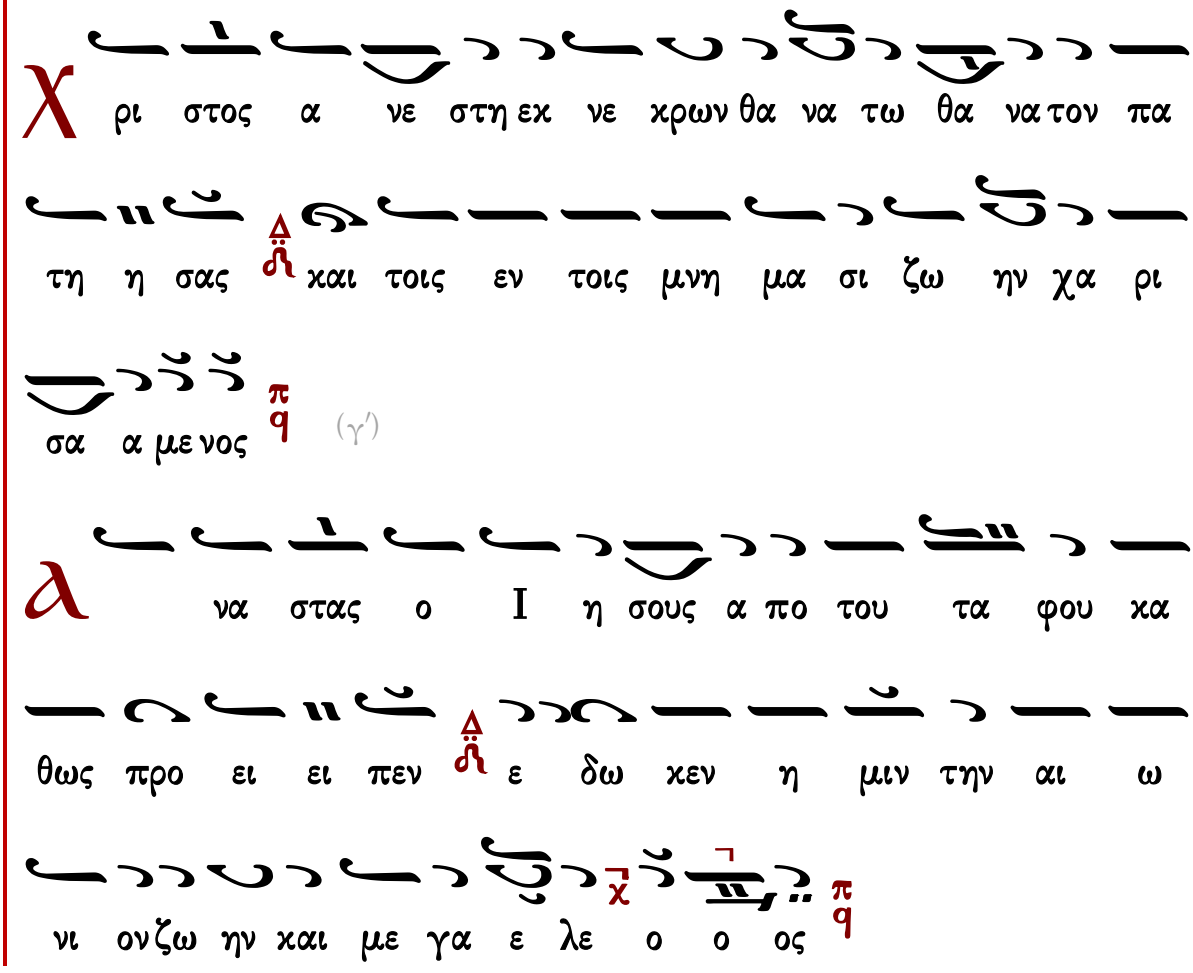
Ἦχος πλ. δ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

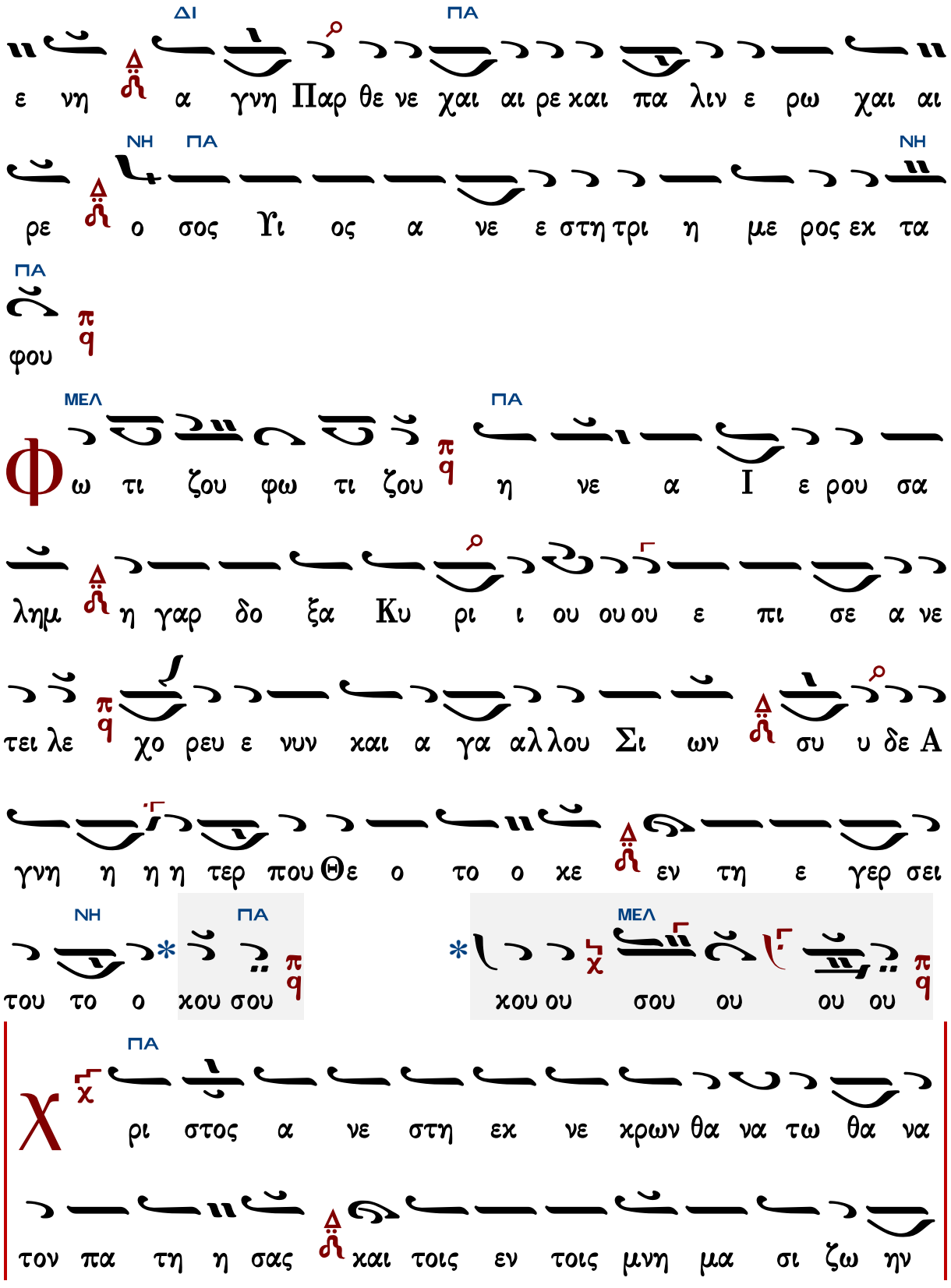

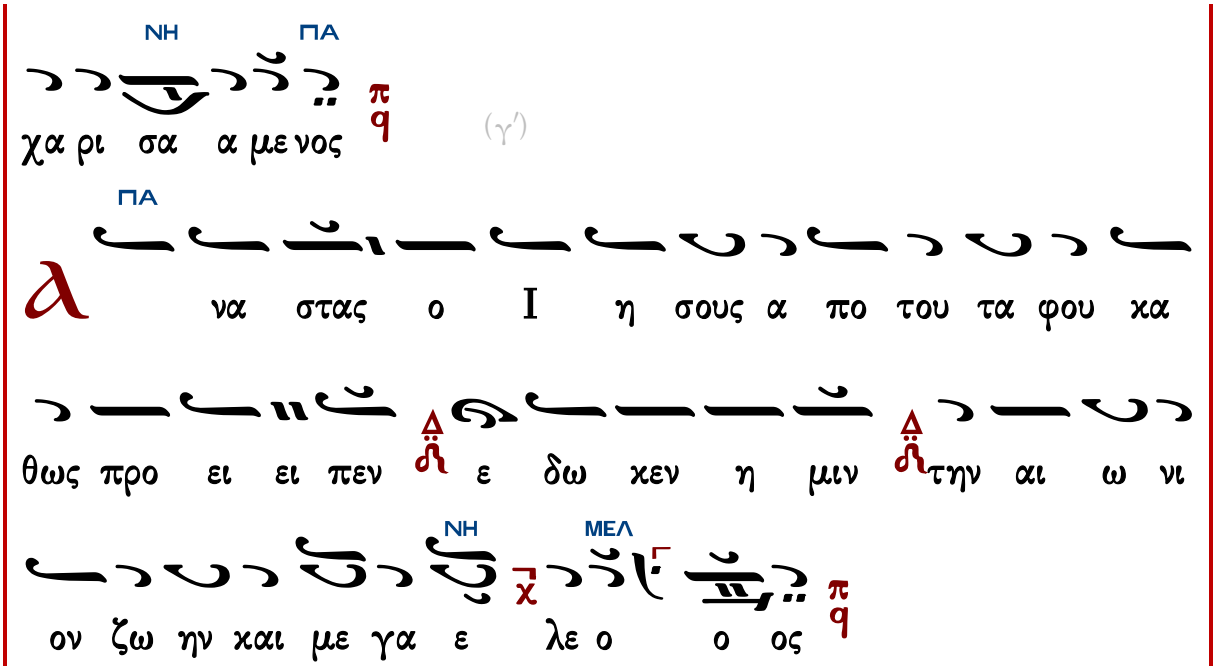
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ᾠδὴ θ′ Ἦχος Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.9*

ΔΙ ΠΑ
ε νη α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν ε ρω χαι αι
ΝΗ ΠΑ ΝΗ
ρε ο σος Υι ος α νε ε στη τρι η με ρος εκ τα
ΠΑ
φου
ΜΕΛ ΠΑ
Φ ω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε ρου σα
λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε πι σε α νε
τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου Σι ων συ υ δε Α
γνη η η η τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει
ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ
του το ο κου σου κου ου σου ου ου ου
ΠΑ
Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να
τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην

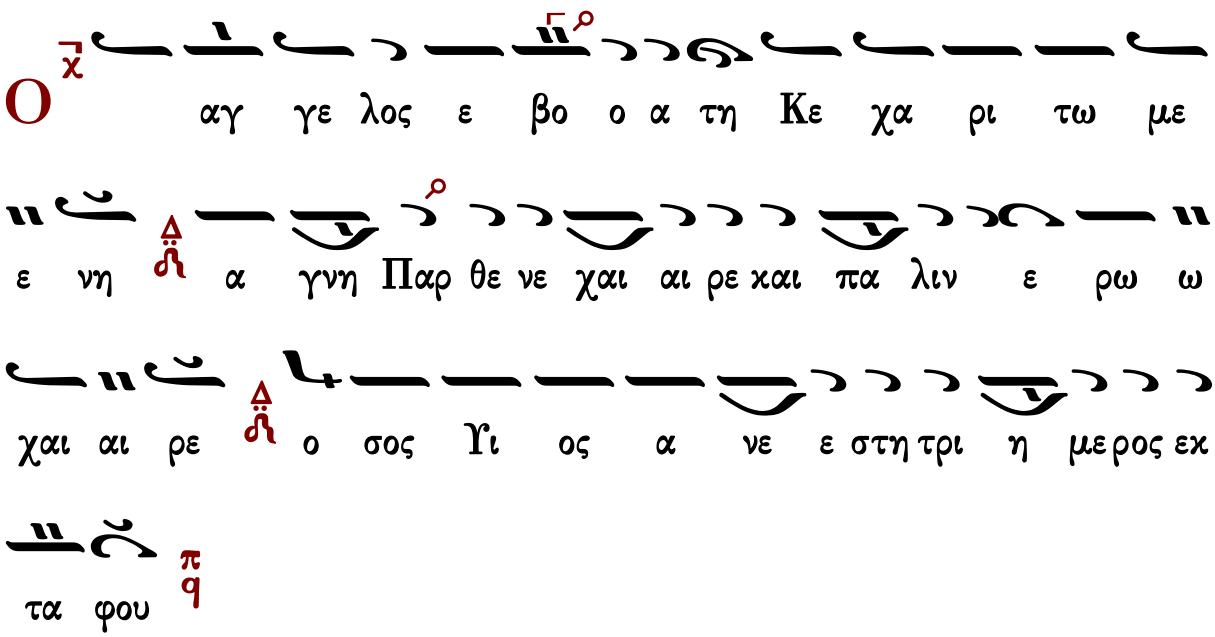

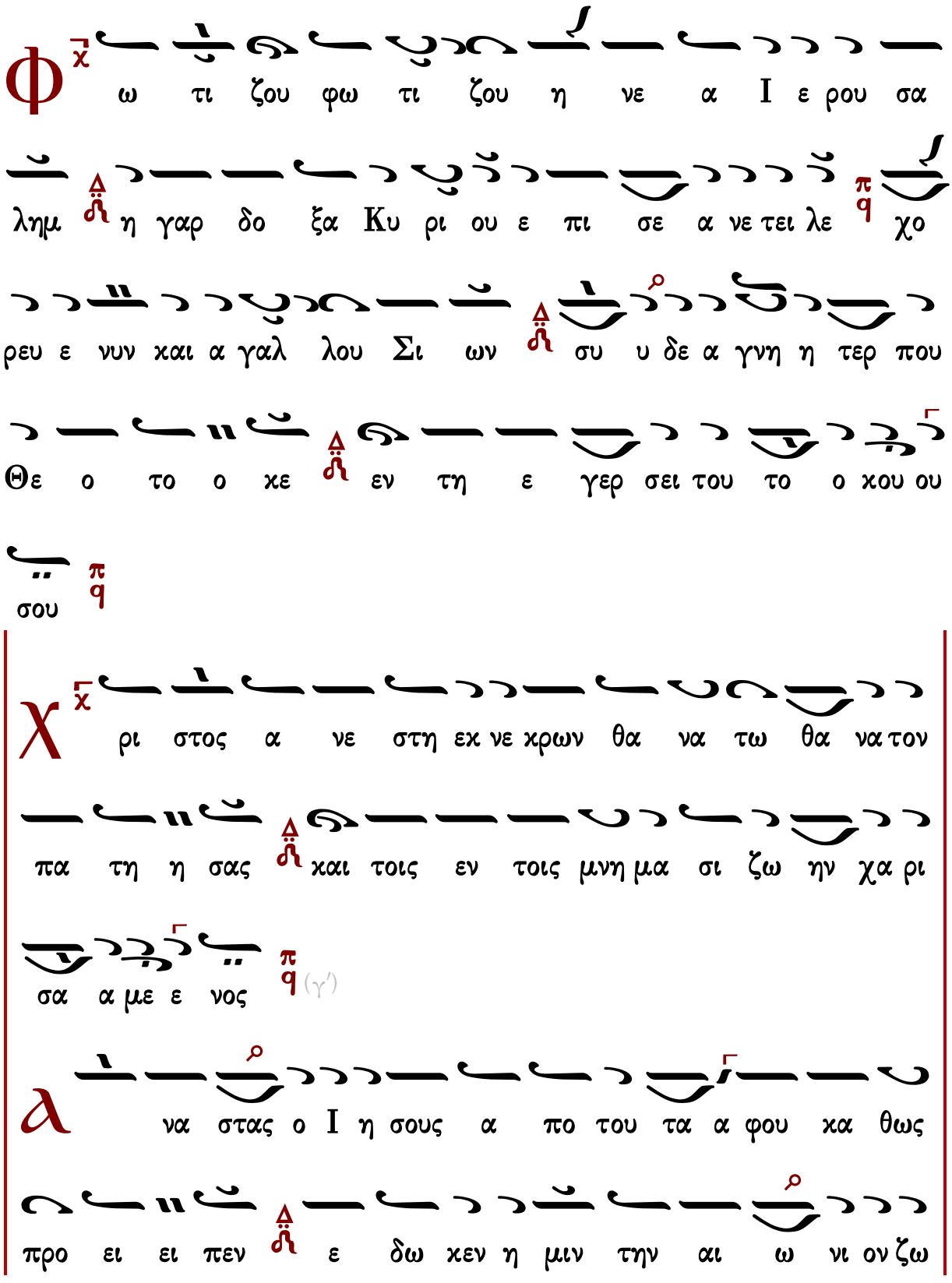
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.20#

ω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε ρου σα
ληµ η γαρ δο ξα Κυ ρι ου ε πι σε α νε τει λε χο
ρευ ε νυν και α γαλ λου Σι ων σου υ δε α γνη η τερ που
Θε ο το ο χε εν τη ε γερ σει του το ο χου ου
σου
ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον
πα τη η σας και τοις εν τοις µνη µα σι ζω ην χα ρι
σα α µε ε νος (γ′)
να στας ο Ι η σους α πο του τα α φου κα θως
προ ει ει πεν ε δω κεν η µιν την αι ω νι ον ζω

ην και με γα ε λε ο ο ος
χ
π
q

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ

Ἀπό τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρό τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, ἐκτός τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ψάλλονται ὡσαύτως καί ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, ἤτοι τῇ Τετάρτῃ πρό τῆς Ἀναλήψεως.

ἦχος α΄

α Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

γ Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ᾽ ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

δ Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ᾽ ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

ε Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

ς Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

ζ Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι	☜ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου ☞	Ἀργαὶ
Σύντομοι	☜ Γαβριὴλ Κουντιάδου ☞	Ἀργαὶ
Σύντομοι	☜ Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου ☞	Ἀργαὶ
Σύντομοι	☜ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞	Ἀργαὶ

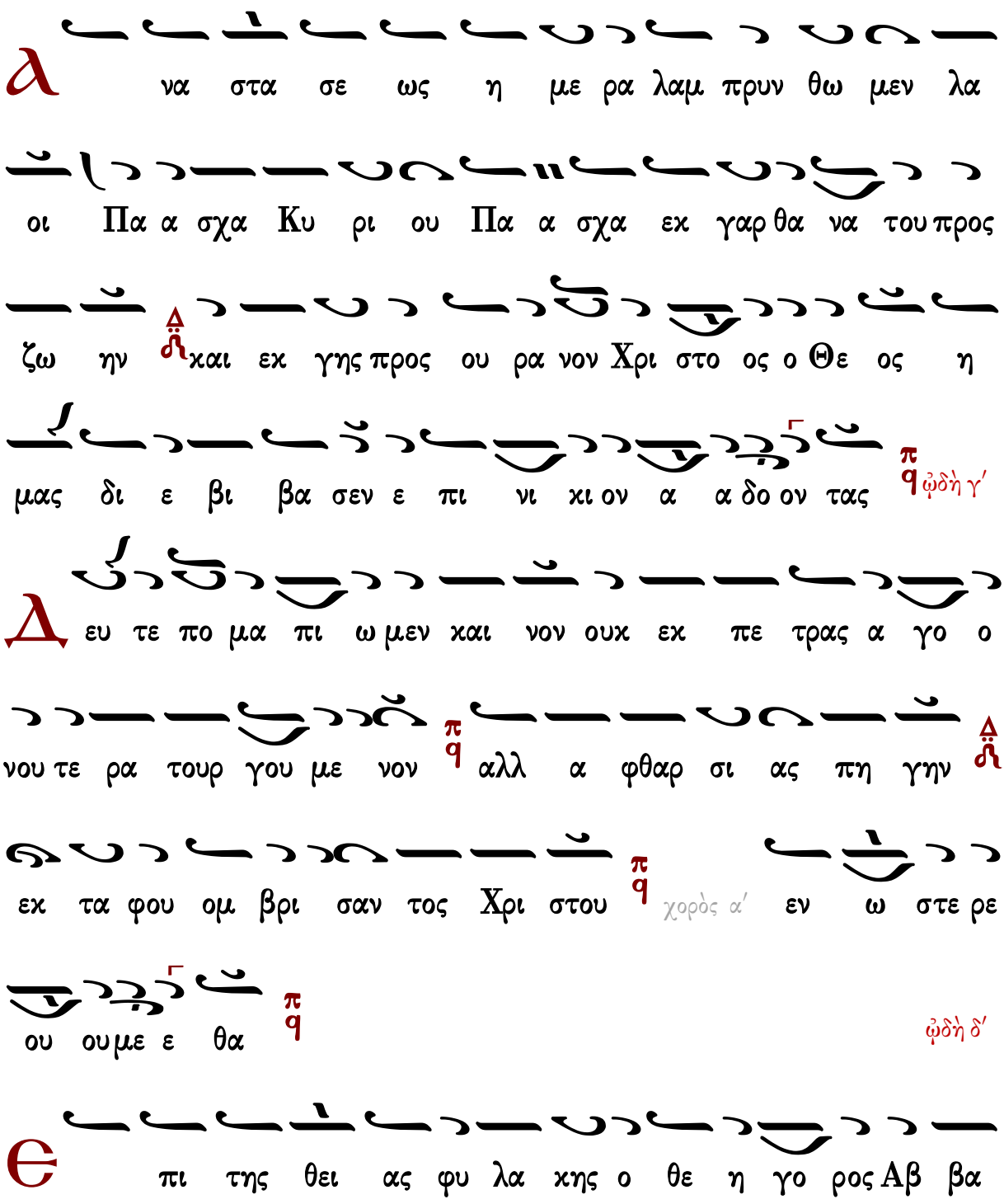
Σύντομοι

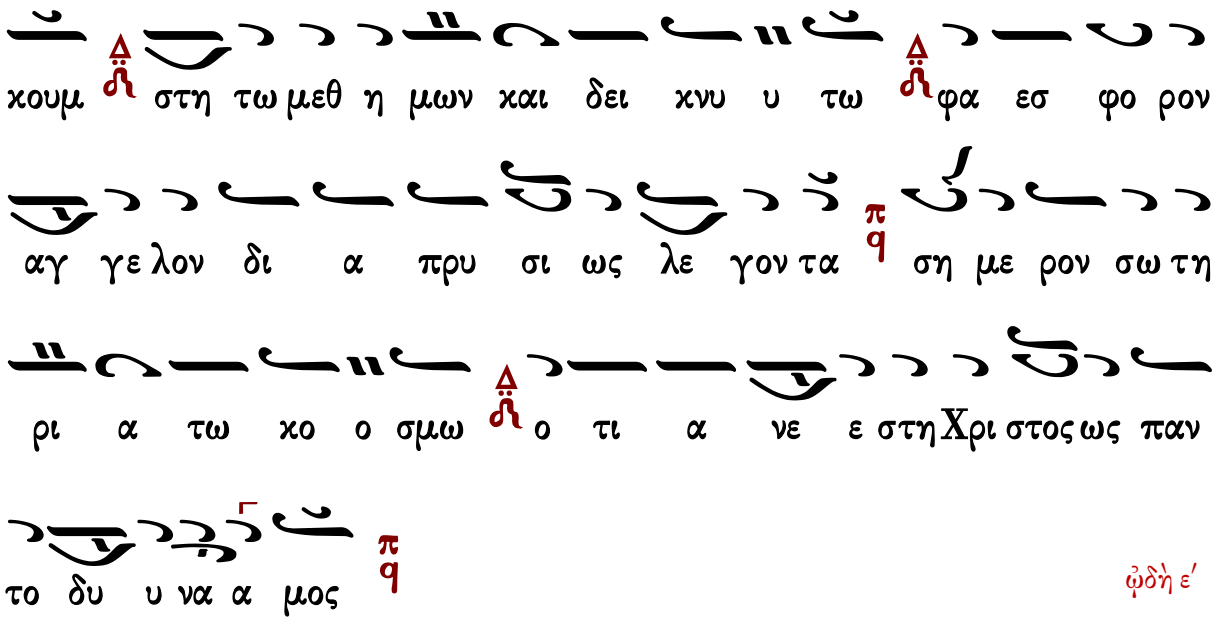
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

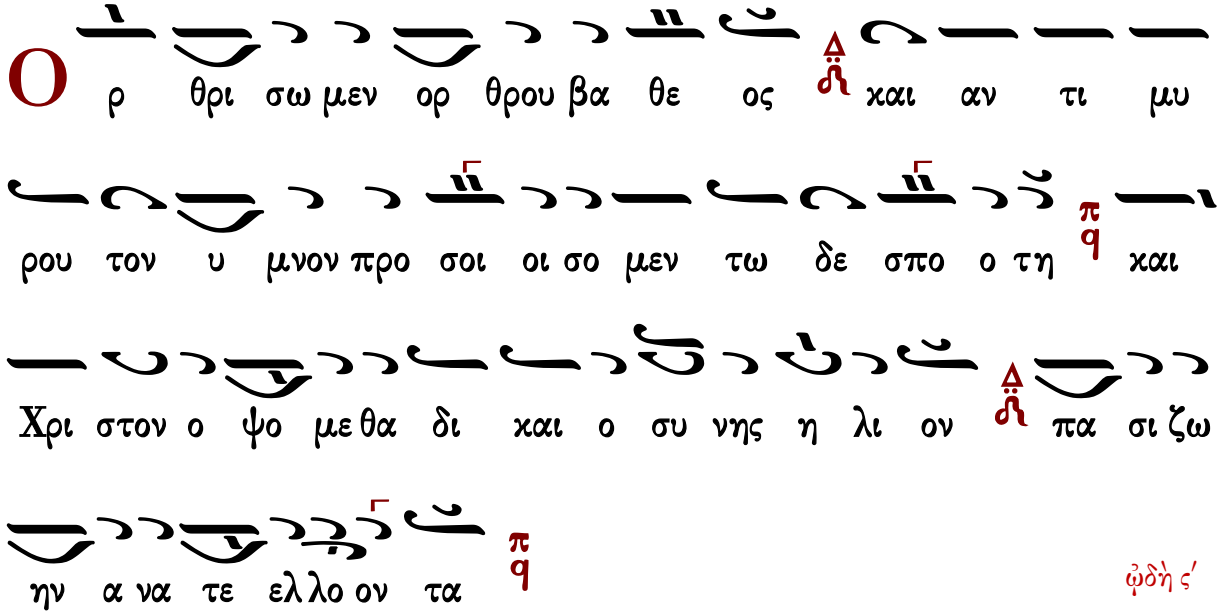
Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.371#

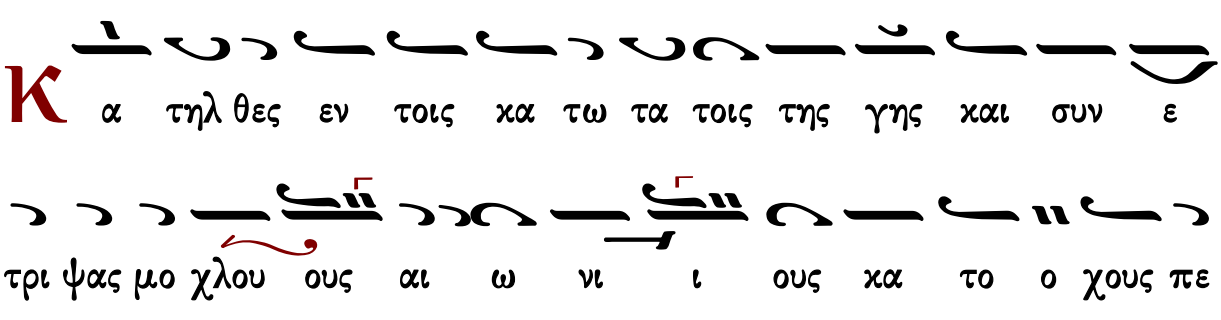

χουμ στη τω μεθ η μων και δει χνυ υ τω φα εσ φο ρον
αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γον τα ση με ρον σω τη
ρι α τω χο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι στος ως παν
το δυ υ να α μος

ᾠδὴ ε′

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ος και αν τι μυ
ρου τον υ μνον προ σοι οι σο μεν τω δε σπο ο τη και
Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι ον πα σι ζω
ην α να τε ελ λο ον τα

ᾠδὴ ς′

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και συν ε
τρι ψας μο χλου ους αι ω νι ι ους κα το ο χους πε

πε δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους Ι

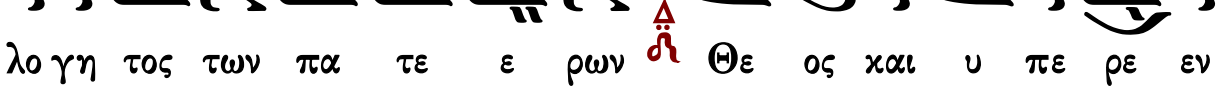

ω να ας εξ α νε στης του τα α φου

ᾠδὴ ζ΄

Ο παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα μενος γε νο ο με

νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι α πα θους το θνη

τον α φθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ πρε πει αν ο μο νος ευ

λο γη τος των πα τε ε ρων Θε ος και υ πε ρε εν

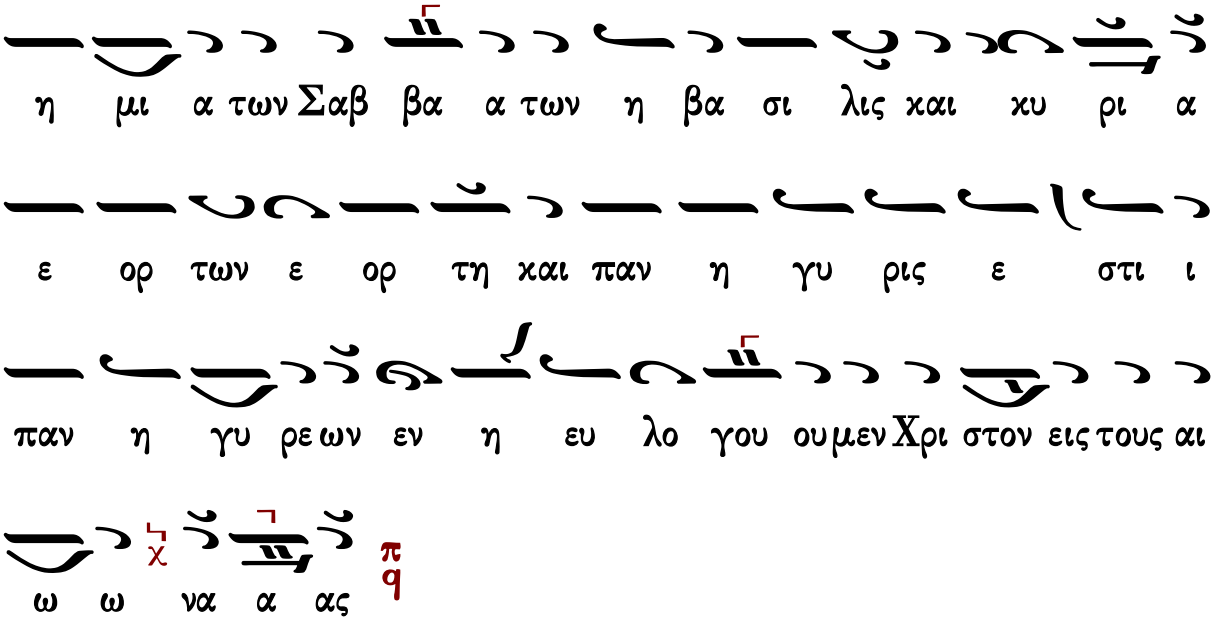

δο ο ξος

ᾠδὴ η΄

ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον

Κυ ρι ον

υ τη η χλη τη η και α γι α η με ε ρα

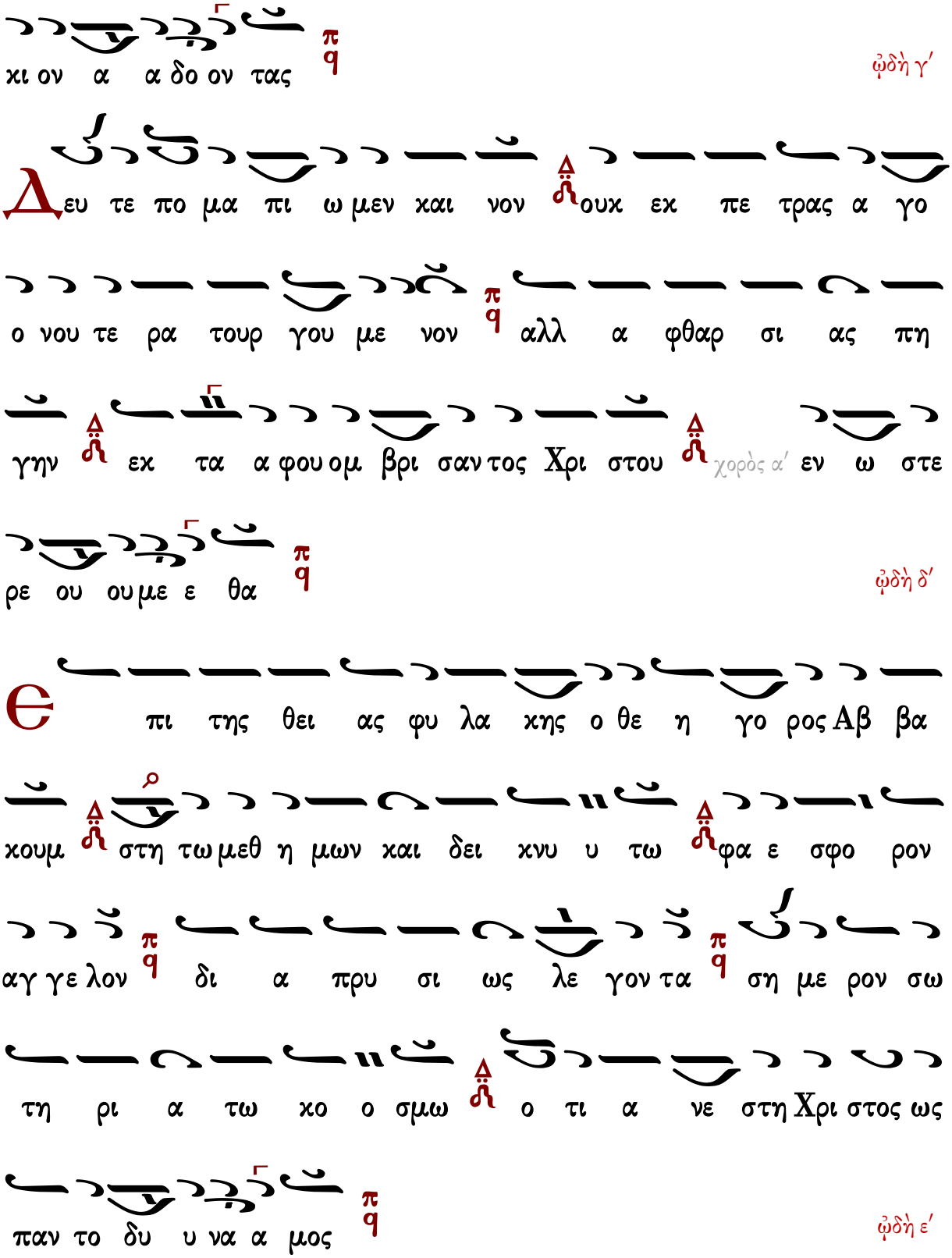
Γαβριὴλ Κουντιάδου

ᾠδὴ α΄

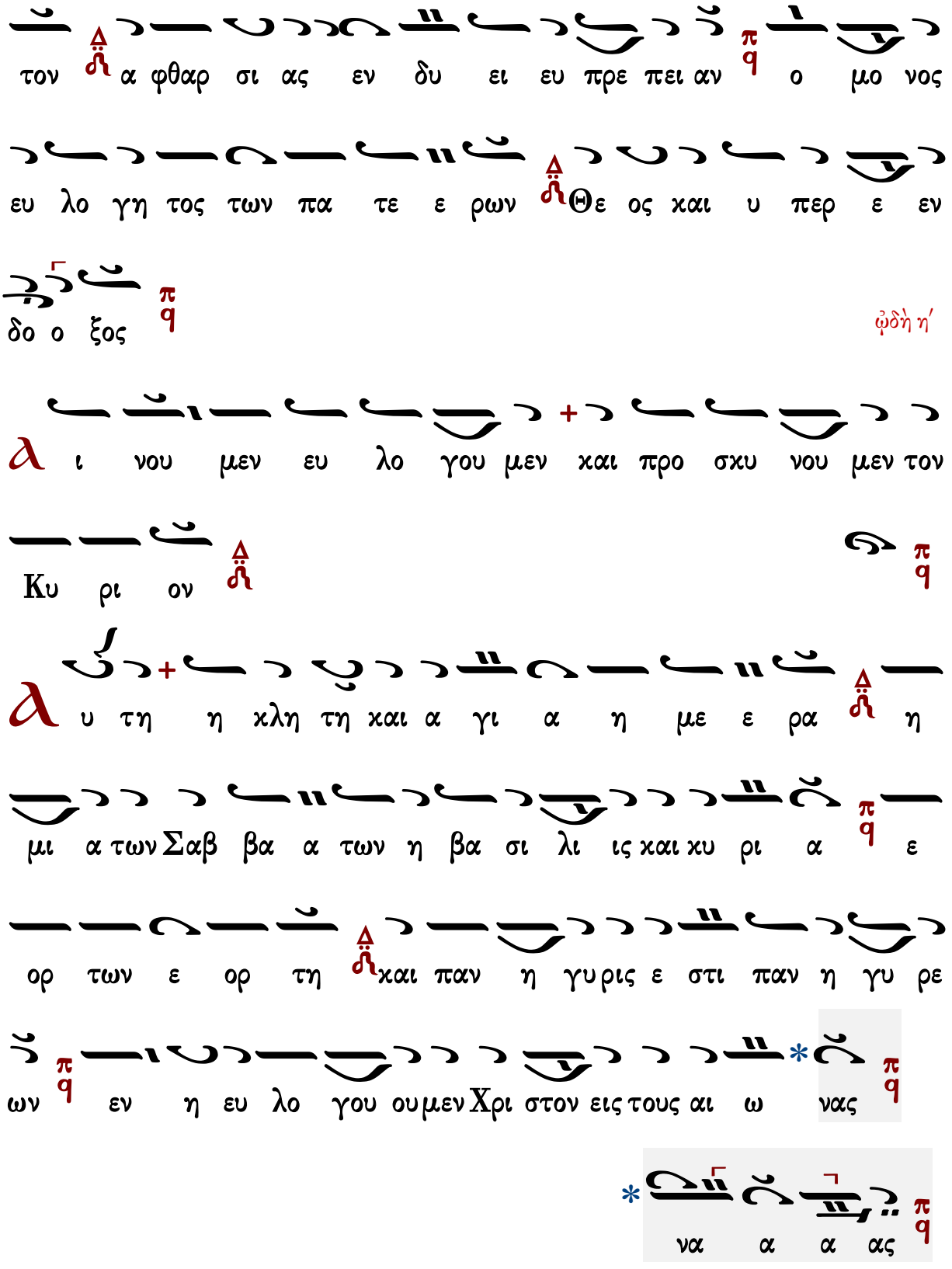
Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.14*

χι ον α α δο ον τας
ᾠδὴ γ΄
Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α γο
ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθαρ σι ας πη
γην εκ τα α φου ομ βρι σαν τος Χρι στου χορὸς α΄ εν ω στε
ρε ου ουμε ε θα
ᾠδὴ δ΄
Θ πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ βα
κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε σφο ρον
αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γον τα ση με ρον σω
τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε στη Χρι στος ως
παν το δυ υ να α μος
ᾠδὴ ε΄

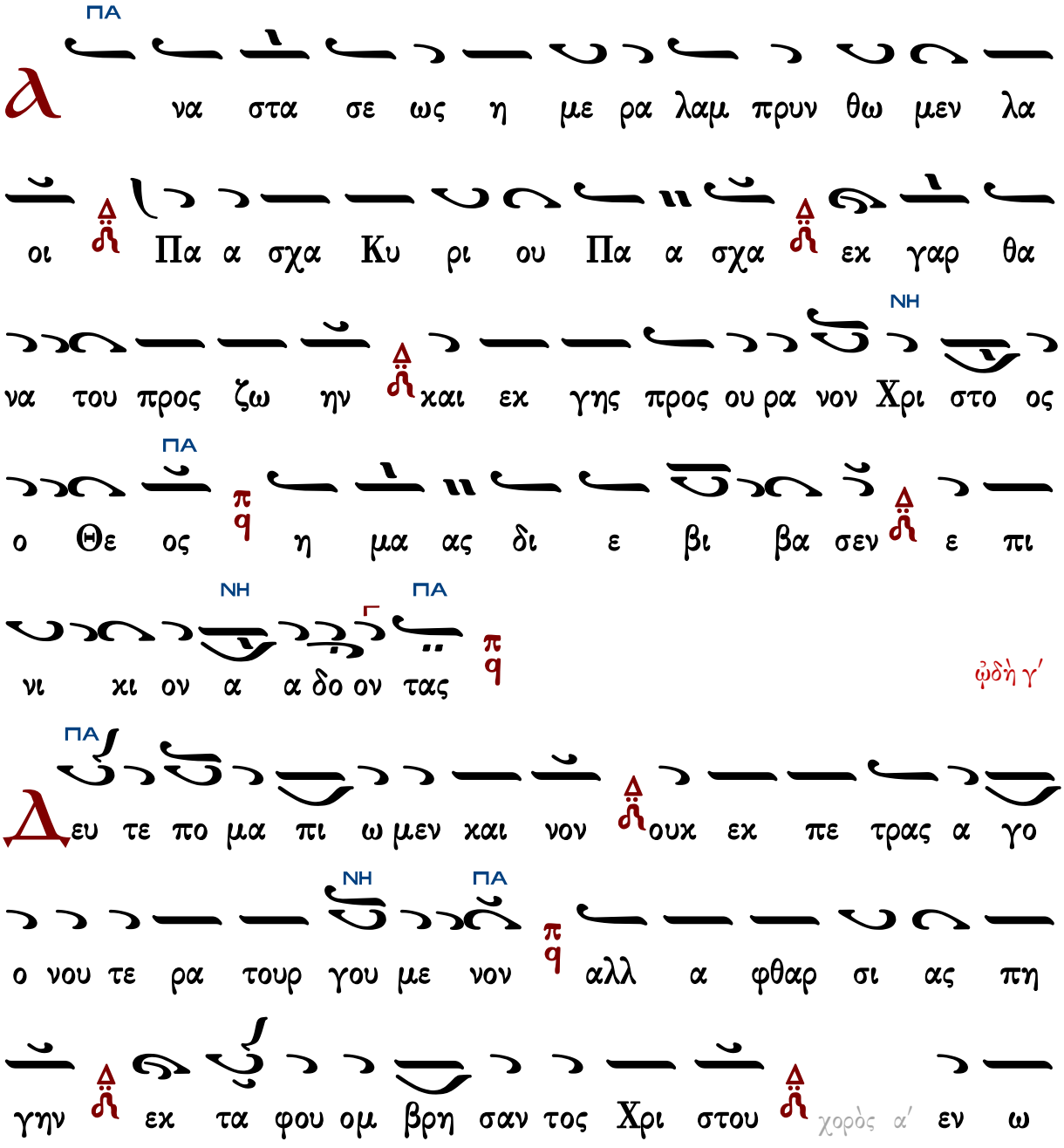

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ως και αν τι
μυ ρου τον υ μνον προσ οι οι σο μεν τω Δε σπο τη
και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι ον
πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα
ᾠδὴ ς΄
Κ α τη ηλ θες εν τοις κα τω τα α τοις της γης και
συν ε τρι ψας μο χλους αι ω νι ι ους κα το χους
πε πε δη με ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη
τους Ι ω νας εξ α νε ε στης του τα φου
ᾠδὴ ζ΄
Ο παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα μενος γε νο μενος
αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι α πα θους το θνη

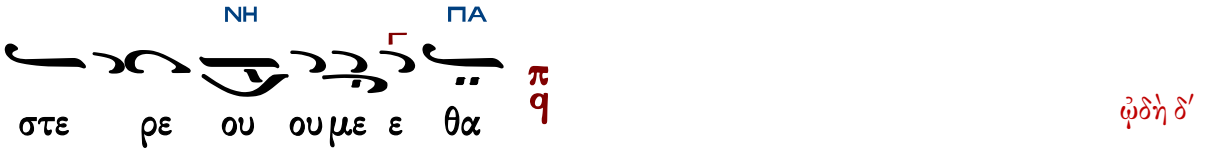

τον α φθαρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πει αν ο μο νος
ευ λο γη τος των πα τε ε ρων Θε ος και υ περ ε εν
δο ο ξος
ᾠδὴ η΄
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον
Κυ ρι ον
υ τη η κλη τη και α γι α η με ε ρα η
μι α των Σαβ βα α των η βα σι λι ις και κυ ρι α ε
ορ των ε ορ τη και παν η γυ ρις ε στι παν η γυ ρε
ων εν η ευ λο γου ου μεν Χρι στον εις τους αι ω νας
να α α ας

ᾠδὴ α΄

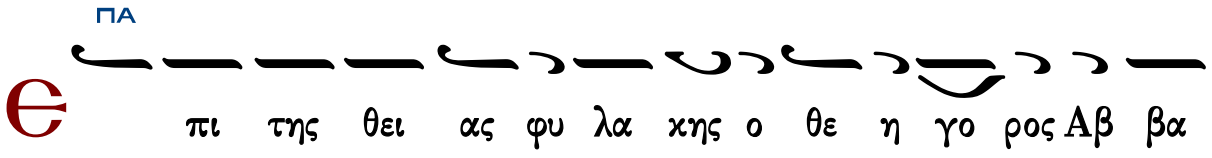
Ἦχος πλ. δ΄ Πα

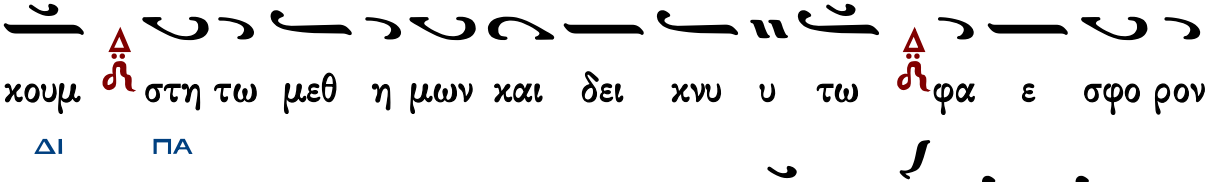
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.103*

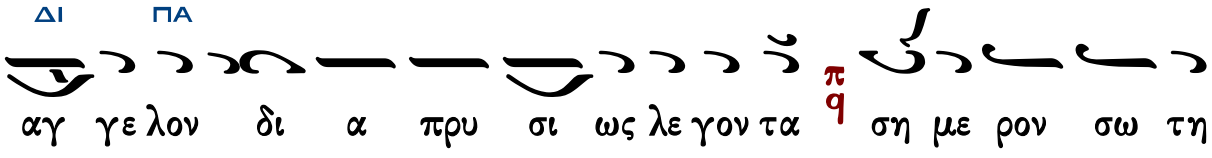

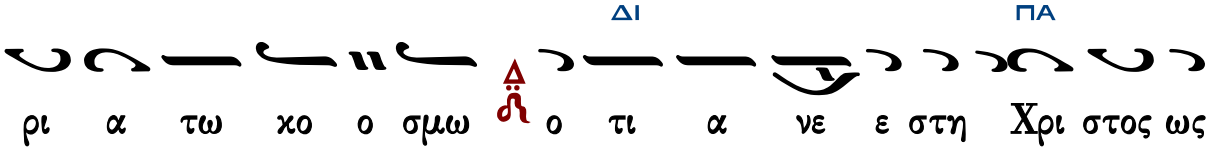

ᾠδὴ δ΄

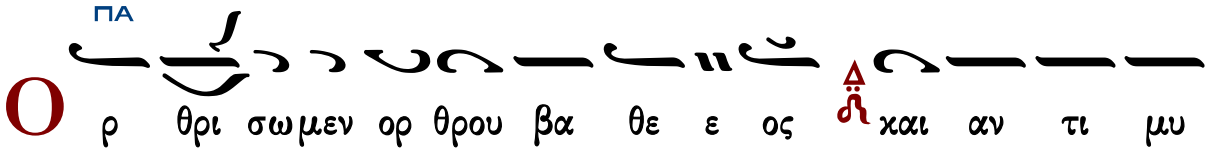

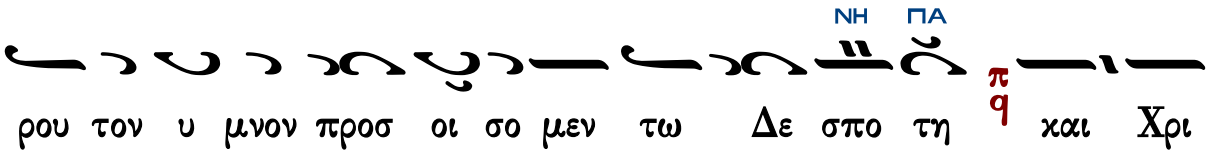

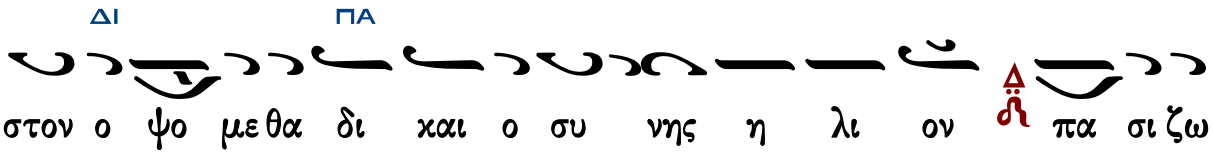

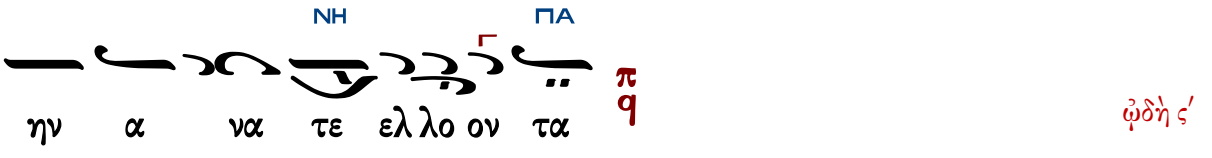

ᾠδὴ ε΄

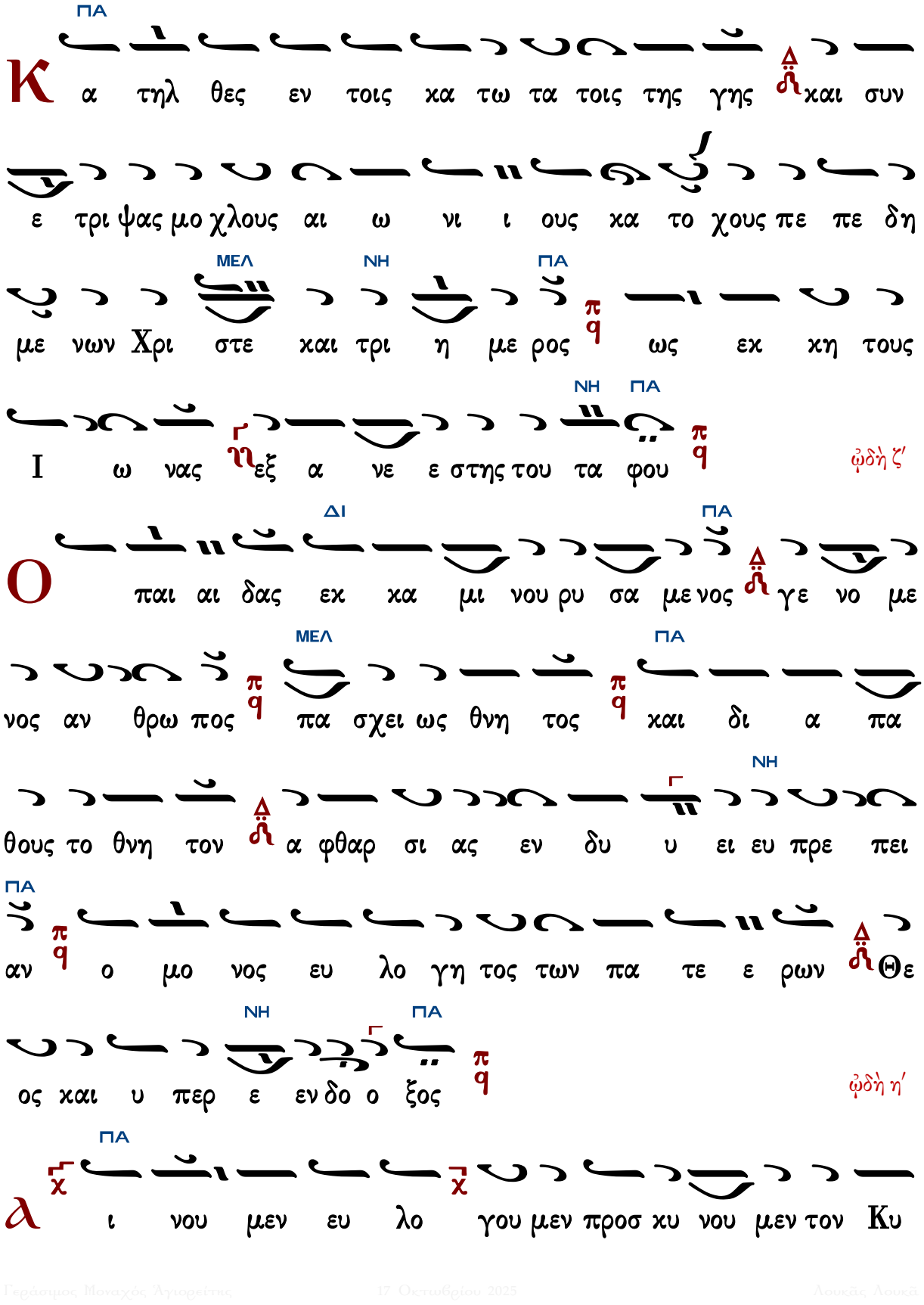

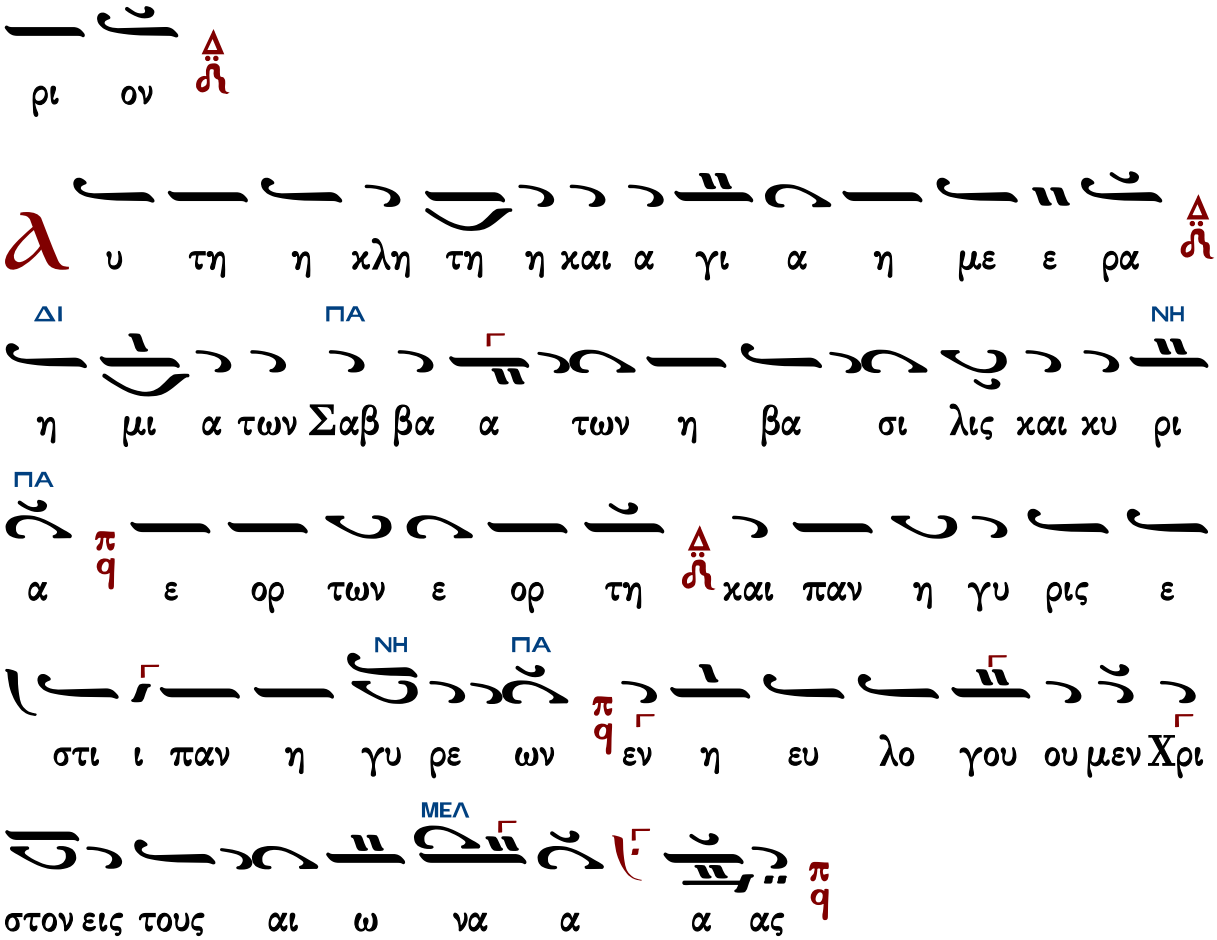

ᾠδὴ ς΄

ΠΑ
Κ α τηλ θες εν τοις χα τω τα τοις της γης και συν
ε τρι ψας μο χλους αι ω νι ι ους χα το χους πε πε δη
ΜΕΛ ΝΗ ΠΑ
με νων Χρι στε χαι τρι η με ρος ως εχ χη τους
ΝΗ ΠΑ
Ι ω νας εξ α νε ε στης του τα φου
ὠδὴ ζ′
ΔΙ ΠΑ
Ο παι αι δας εκ χα μι νου ρυ σα με νος γε νο με
ΜΕΛ ΠΑ
νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι α πα
ΝΗ
θους το θνη τον α φθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ πρε πει
ΠΑ
αν ο μο νος ευ λο γη τος των πα τε ε ρων Θε
ΝΗ ΠΑ
ος χαι υ περ ε εν δο ο ξος
ὠδὴ η′
ΠΑ
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου μεν τον Κυ

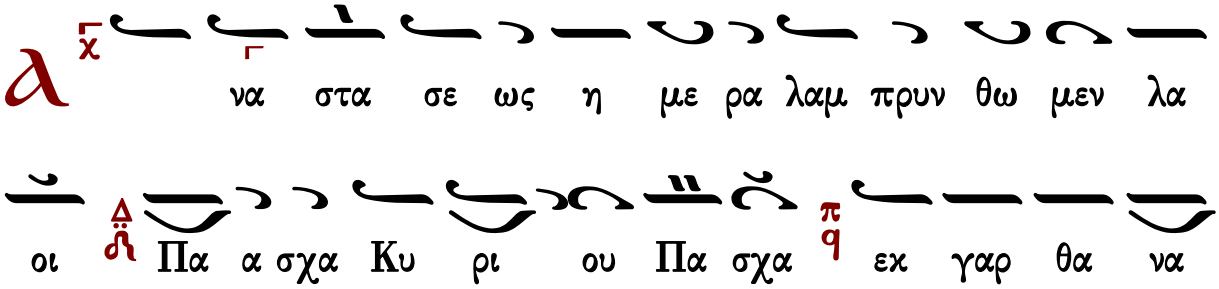

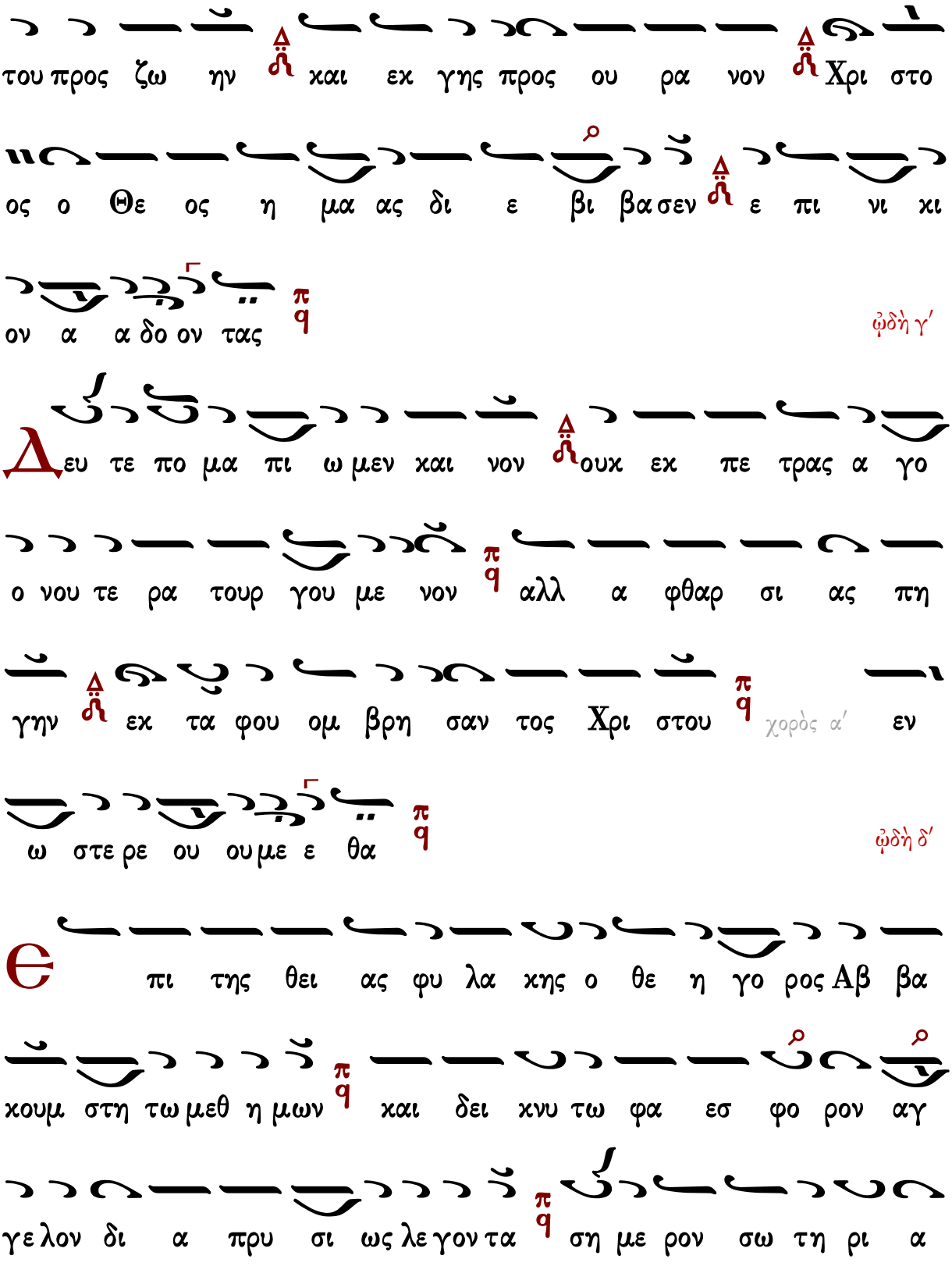
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

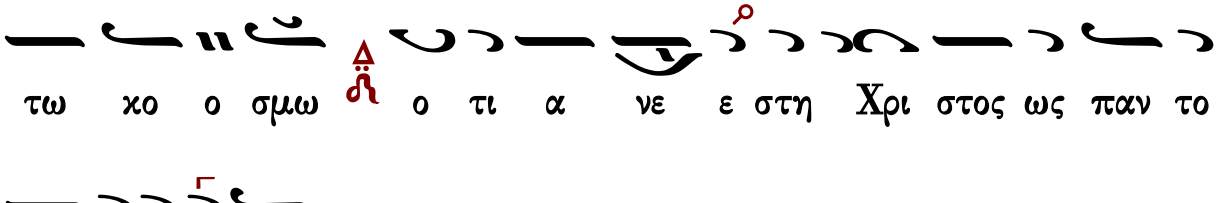
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Πα

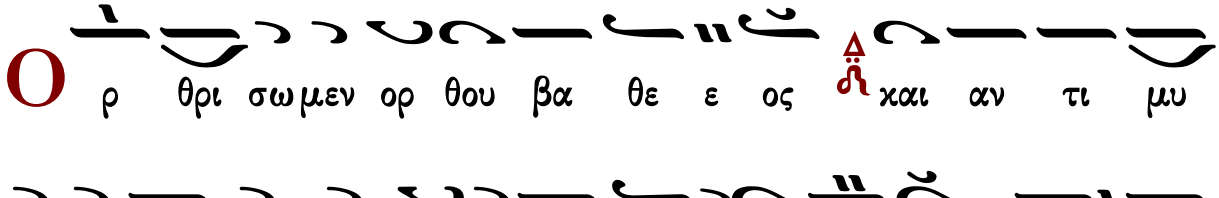
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.5*

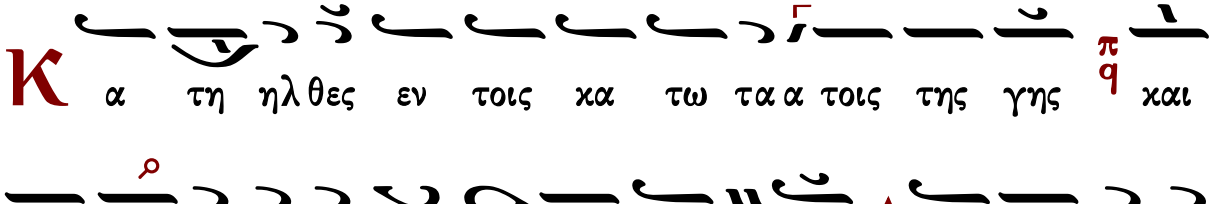

του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο
ος ο Θε ος η μα ας δι ε βι βα σεν ε πι νι κι
ον α α δο ον τας
ὠδὴ γ΄
Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α γο
ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθαρ σι ας πη
γην εκ τα φου ομ βρη σαν τος Χρι στου χορὸς α΄ εν
ω στε ρε ου ου με ε θα
ὠδὴ δ΄
Θ πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ βα
κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ τω φα εσ φο ρον αγ
γε λον δι α πρυ σι ως λε γον τα ση με ρον σω τη ρι α

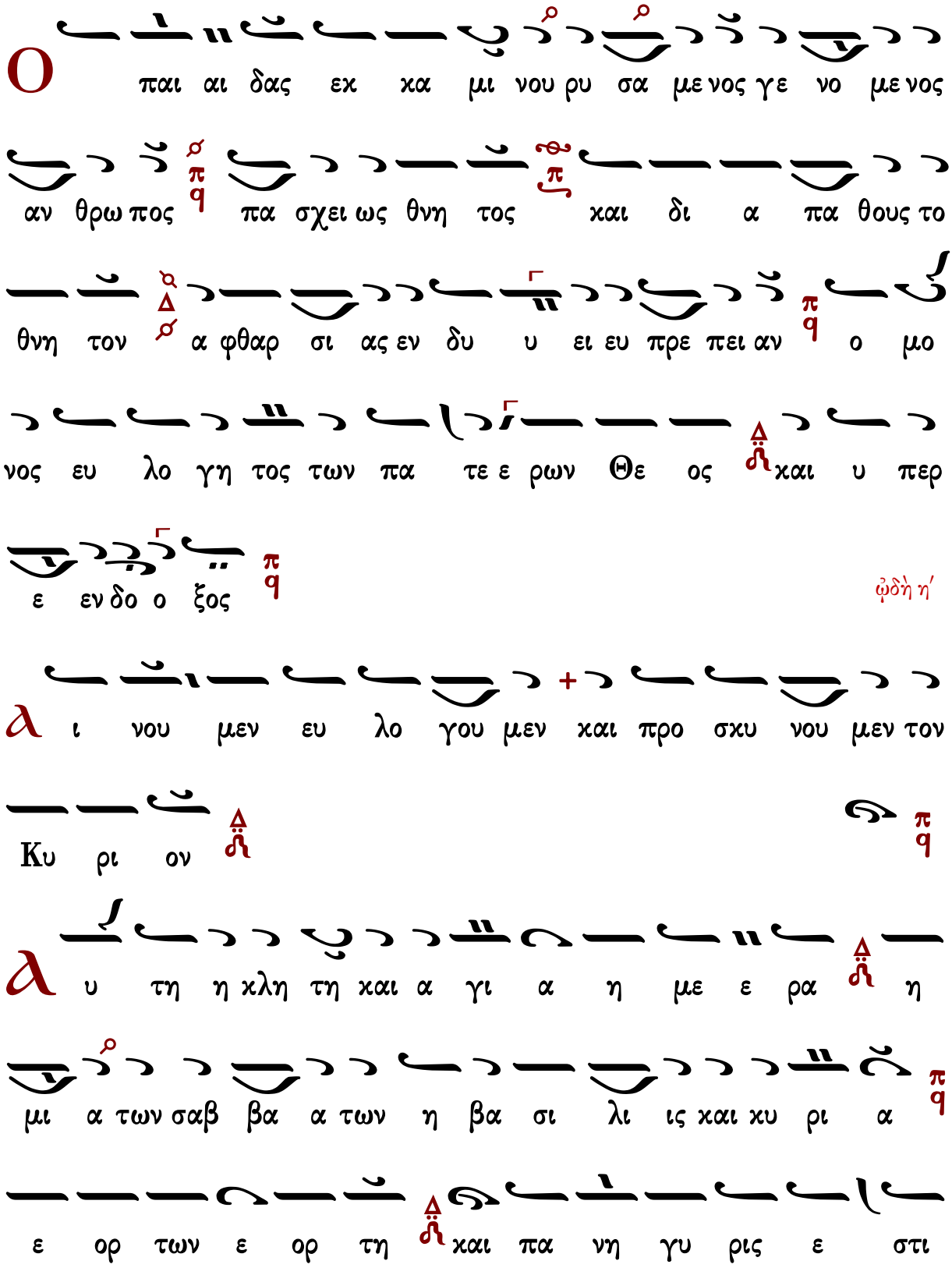
ᾠδὴ ε′

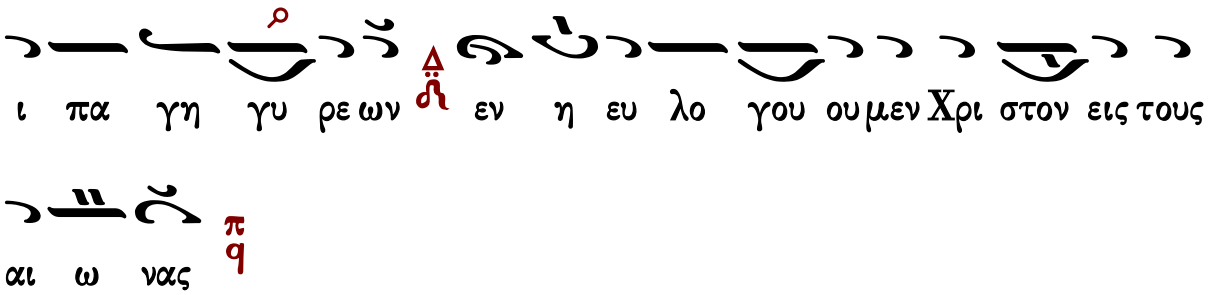

ᾠδὴ ς′

ᾠδὴ ζ′

Ο παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε νο με νος
αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι α πα θους το
θνη τον α φθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ πρε πει αν ο μο
νος ευ λο γη τος των πα τε ε ρων Θε ος και υ περ
ε εν δο ο ξος
ᾠδὴ η΄
Ἀ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον
Κυ ρι ον
Ἀ υ τη η κλη τη και α γι α η με ε ρα η
μι α των σαβ βα α των η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε στι

Ἀργαὶ
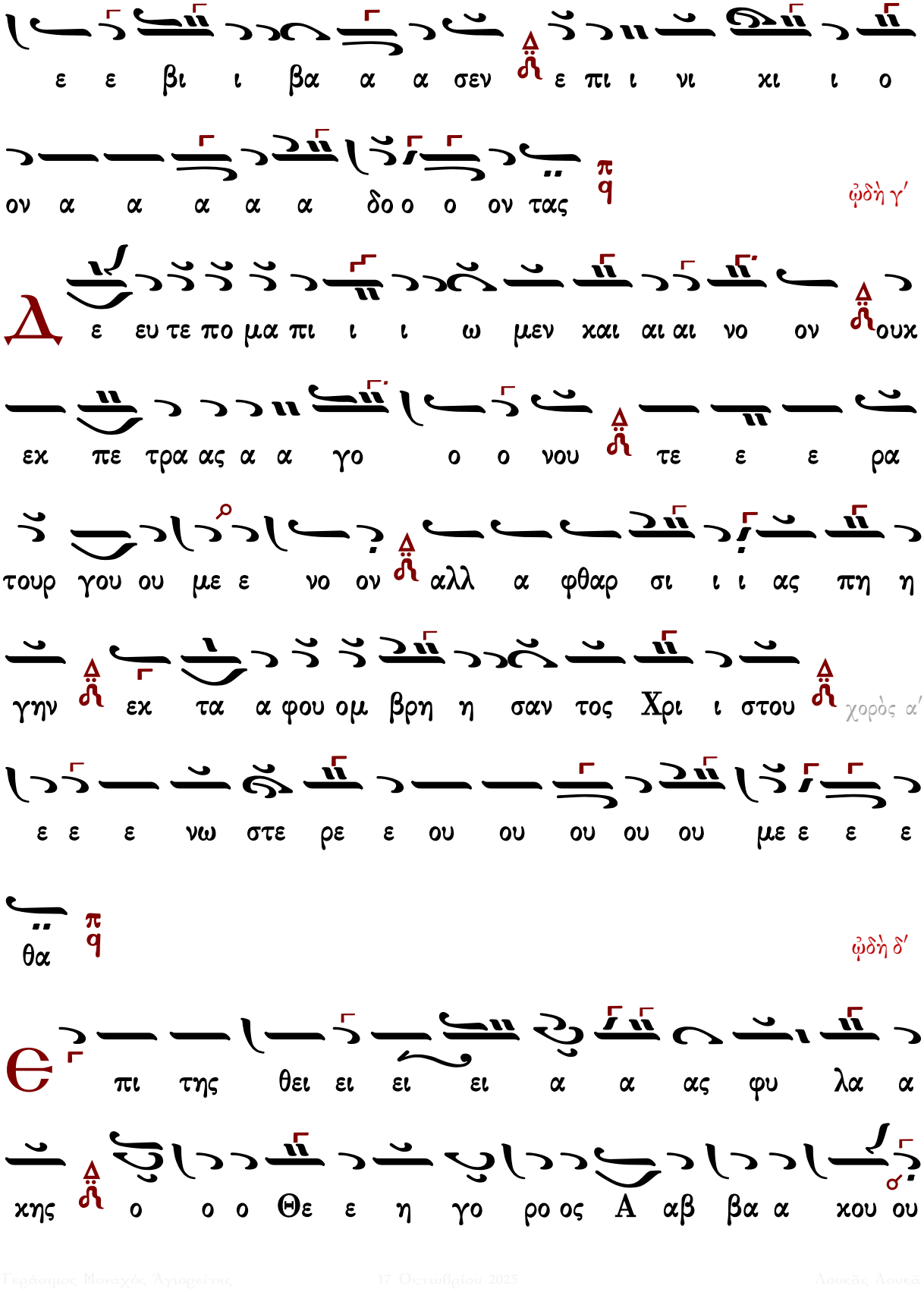
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

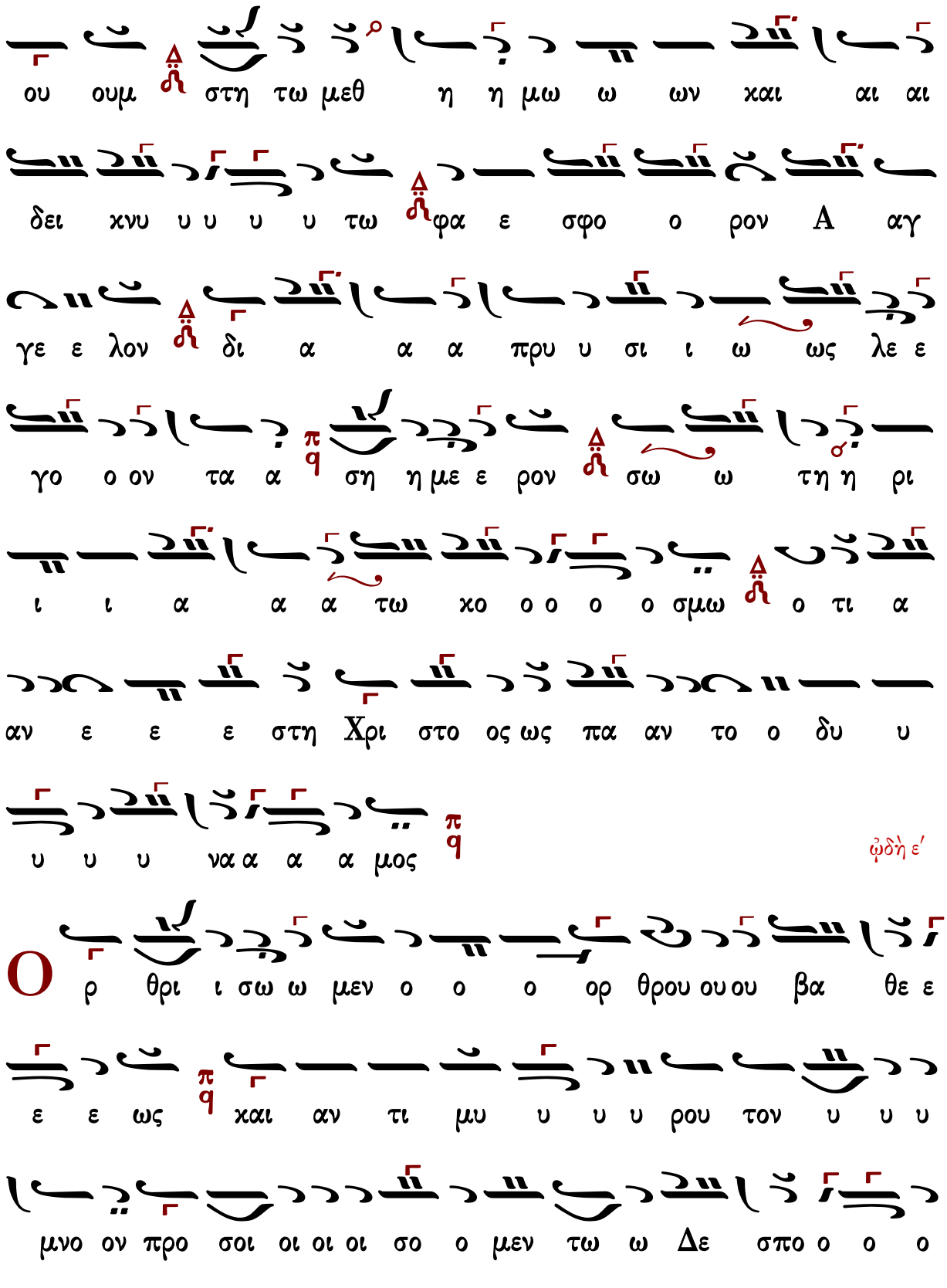
Καταβασίαι τοῦ Πάσχα
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Πα

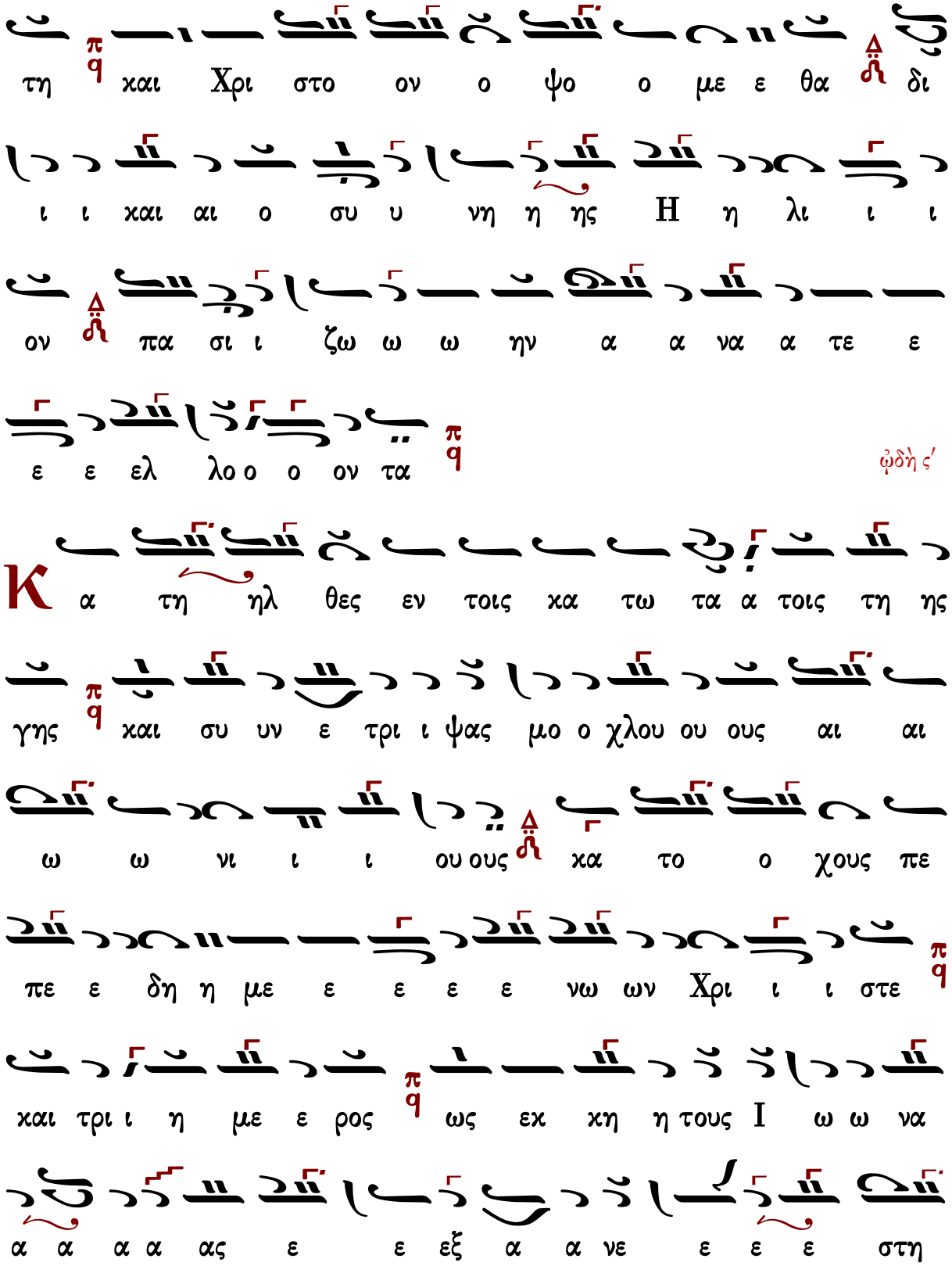
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.21#

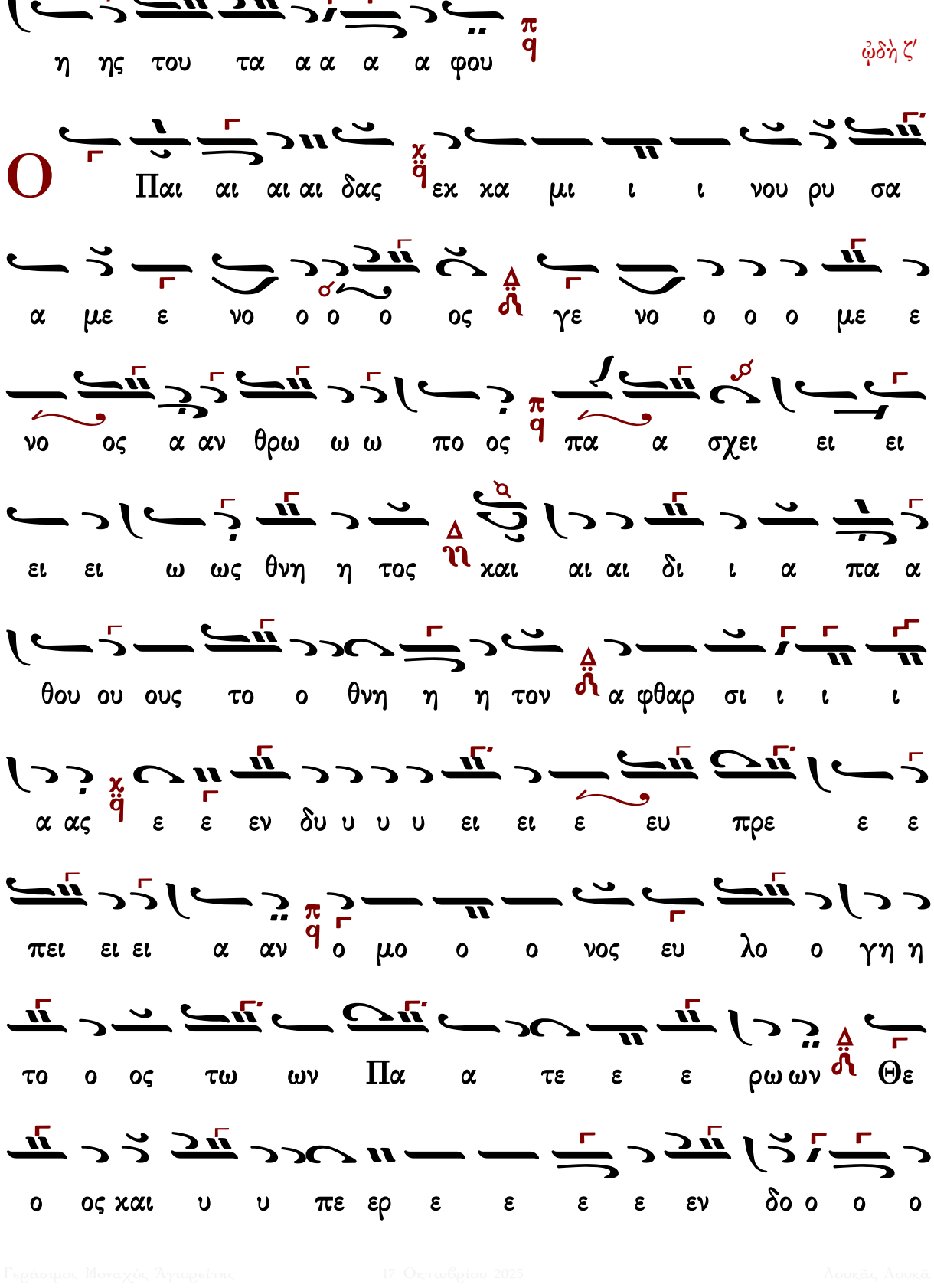

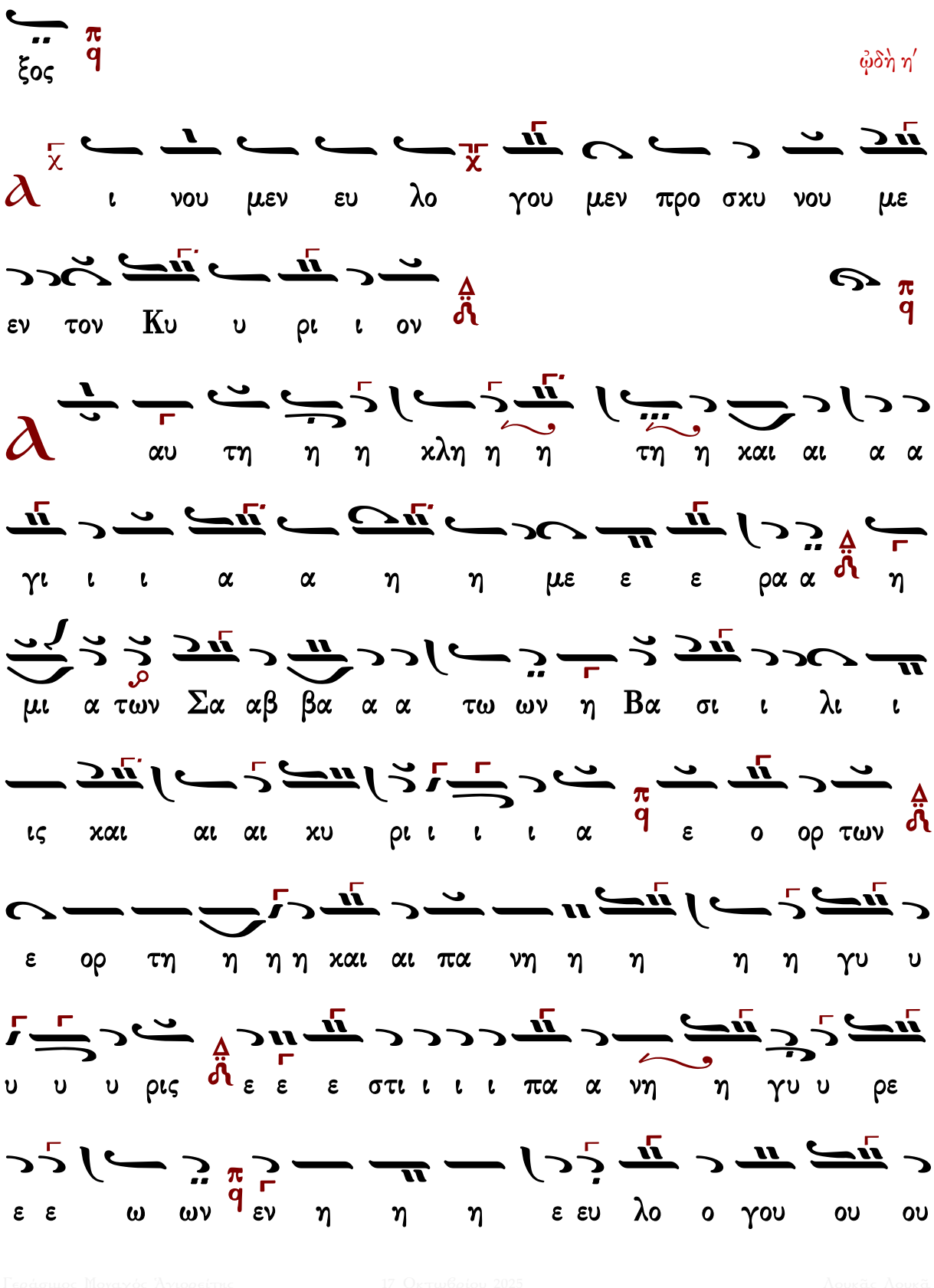

ε ε βι ι βα α α σεν ε πι ι νι χι ι ο
ον α α α α α δο ο ο ον τας
ᾠδὴ γ΄
Δ ε ευ τε πο μα πι ι ι ω μεν χαι αι αι νο ον ουκ
εκ πε τρα ας α α γο ο ο νου τε ε ε ρα
τουρ γου ου με ε νο ον αλλ α φθαρ σι ι ι ας πη η
γην εκ τα α φου ομ βρη η σαν τος Χρι ι στου
χορὸς α΄
ε ε ε νω στε ρε ε ου ου ου ου ου με ε ε ε
θα
ᾠδὴ δ΄
Θ πι της θει ει ει ει α α ας φυ λα α
κης ο ο ο Θε ε η γο ρο ος Α αβ βα α κου ου

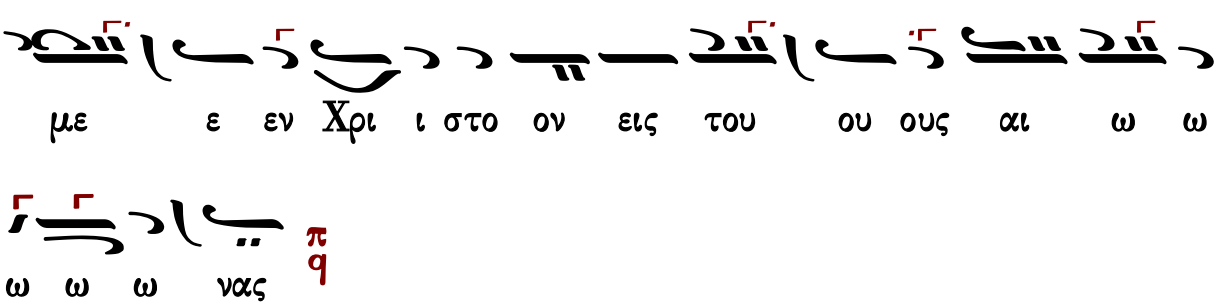

ου ουμ στη τω μεθ η η μω ω ων χαι αι αι
δει χνυ υ υ υ υ τω φα ε σφο ο ρον Α αγ
γε ε λον δι α α α πρυ υ σι ι ω ως λε ε
γο ο ον τα α ση η με ε ρον σω ω τη η ρι
ι ι α α α τω χο ο ο ο ο σμω ο τι α
αν ε ε ε στη Χρι στο ος ως πα αν το ο δυ υ
υ υ υ να α α α μος
Ο ρ θρι ι σω ω μεν ο ο ο ορ θρου ου ου βα θε ε
ε ε ως χαι αν τι μυ υ υ υ ρου τον υ υ υ
μνο ον προ σοι οι οι οι σο ο μεν τω ω Δε σπο ο ο ο

ᾠδὴ ε′

τη και Χρι στο ον ο ψο ο με ε θα δι
ι ι και αι ο συ υ νη η ης Η η λι ι ι
ον πα σι ι ζω ω ω ην α α να α τε ε
ε ε ελ λο ο ο ον τα
ᾠδὴ ϛ΄
Κ α τη ηλ θες εν τοις κα τω τα α τοις τη ης
γης και συ υν ε τρι ι ψας μο ο χλου ου ους αι αι
ω ω νι ι ι ου ους κα το ο χους πε
πε ε δη η με ε ε ε ε νω ων Χρι ι ι στε
και τρι ι η με ε ρος ως εκ κη η τους Ι ω ω να
α α α α ας ε ε εξ α α νε ε ε ε στη

η ης του τα α α α α φου
ᾠδὴ ζ΄
Ο Παι αι αι αι δας εκ κα μι ι ι νου ρυ σα
α με ε νο ο ο ο ος γε νο ο ο ο με ε
νο ος α αν θρω ω ω πο ος πα α σχει ει ει
ει ει ω ως θνη η τος και αι αι δι ι α πα α
θου ου ους το ο θνη η τον α φθαρ σι ι ι ι
α ας ε ε εν δυ υ υ υ ει ει ε ευ πρε ε ε
πει ει ει α αν ο μο ο ο νος ευ λο ο γη η
το ο ος τω ων Πα α τε ε ε ρω ων Θε
ο ος και υ υ πε ερ ε ε ε ε εν δο ο ο ο

ξος
ι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου με
εν τον Κυ υ ρι ι ον
αυ τη η η χλη η η τη η χαι αι α α
γι ι ι α α η η με ε ε ρα α η
μι α των Σα αβ βα α α τω ων η Βα σι ι λι ι
ις χαι αι αι χυ ρι ι ι ι α ε ο ορ των
ε ορ τη η η η χαι αι πα νη η η η η γυ υ
υ υ υ ρις ε ε ε στι ι ι ι πα α νη η γυ υ ρε
ε ε ω ων εν η η η ε ευ λο ο γου ου ου

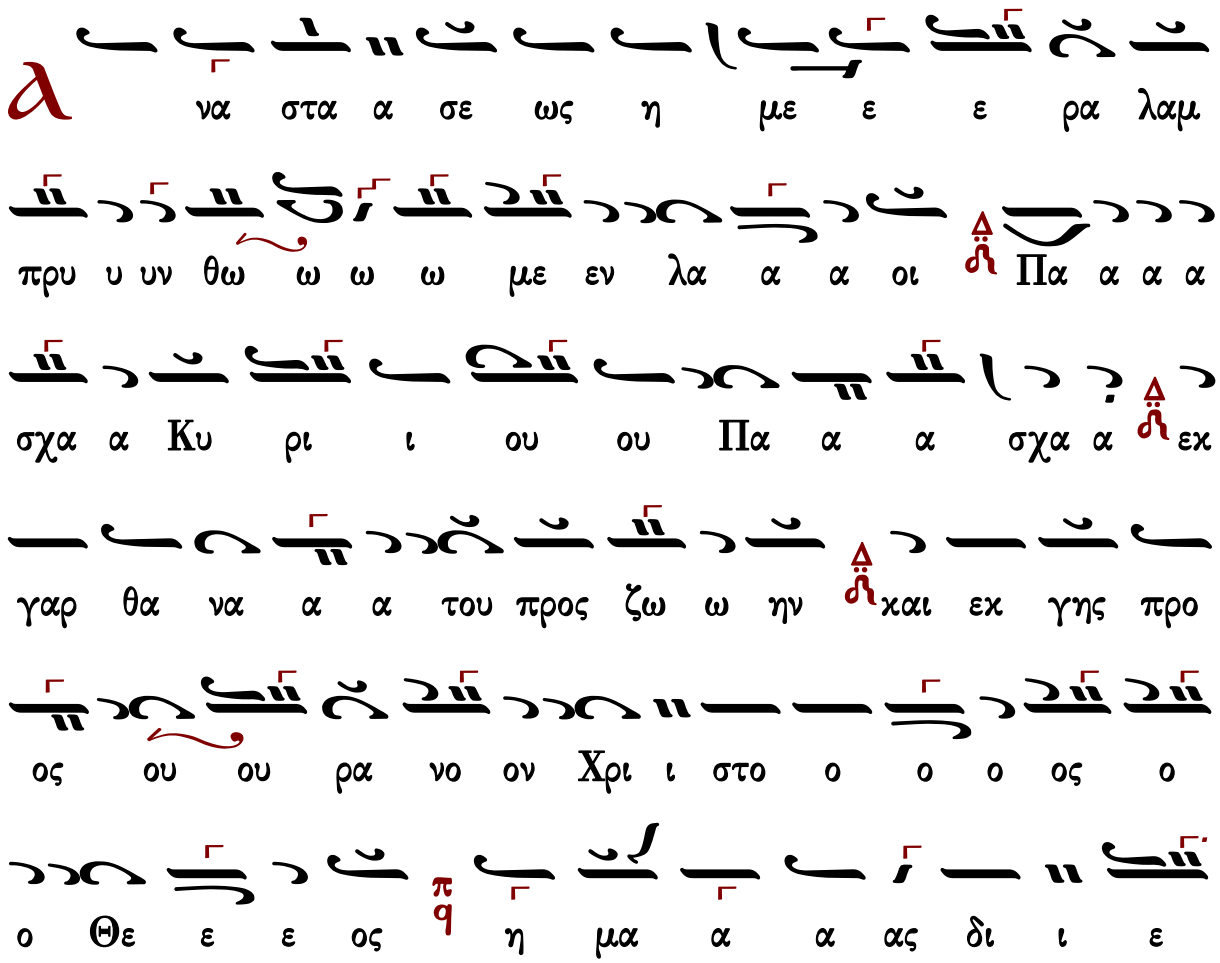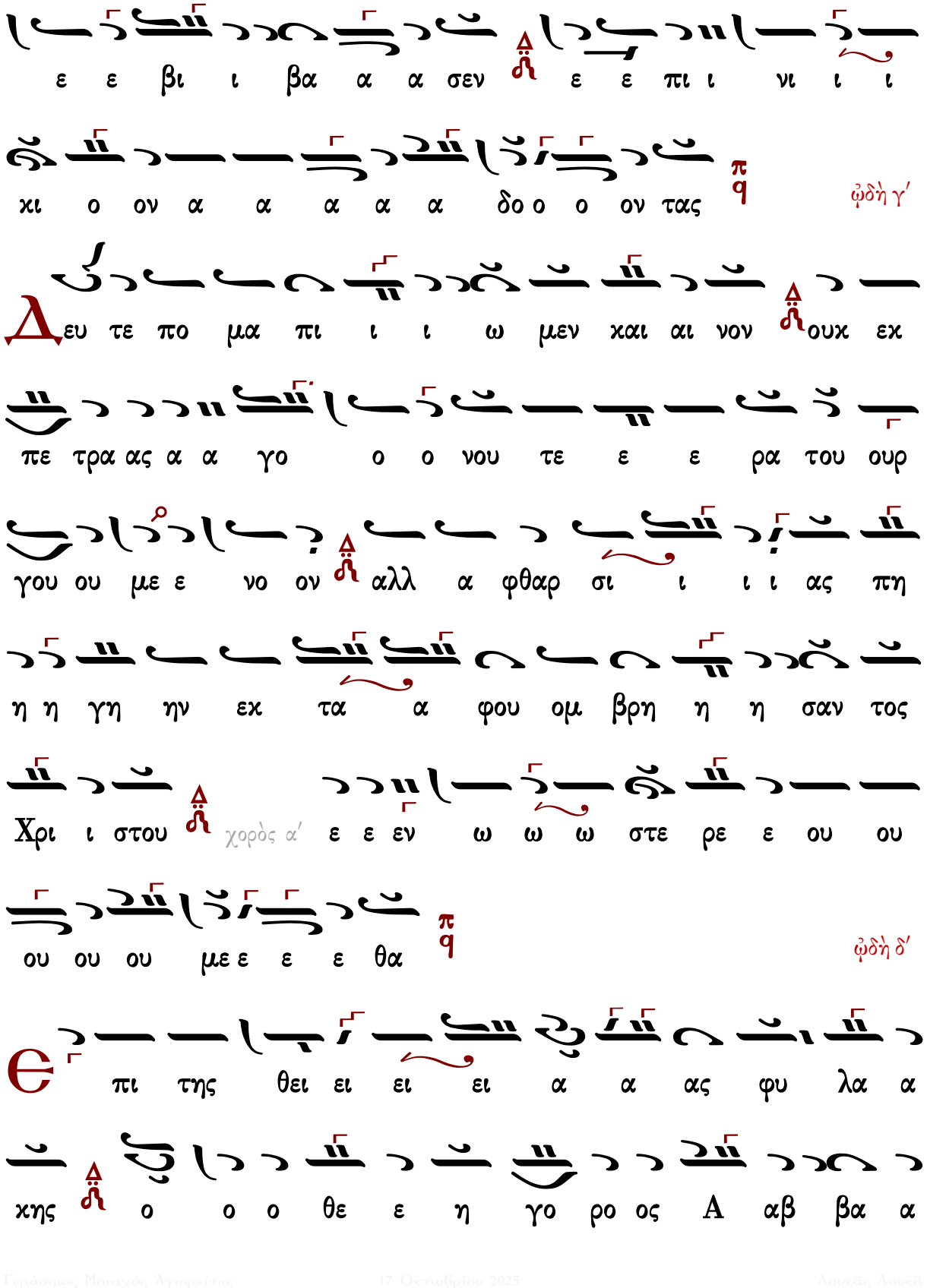

Γαβριὴλ Κουντιάδου

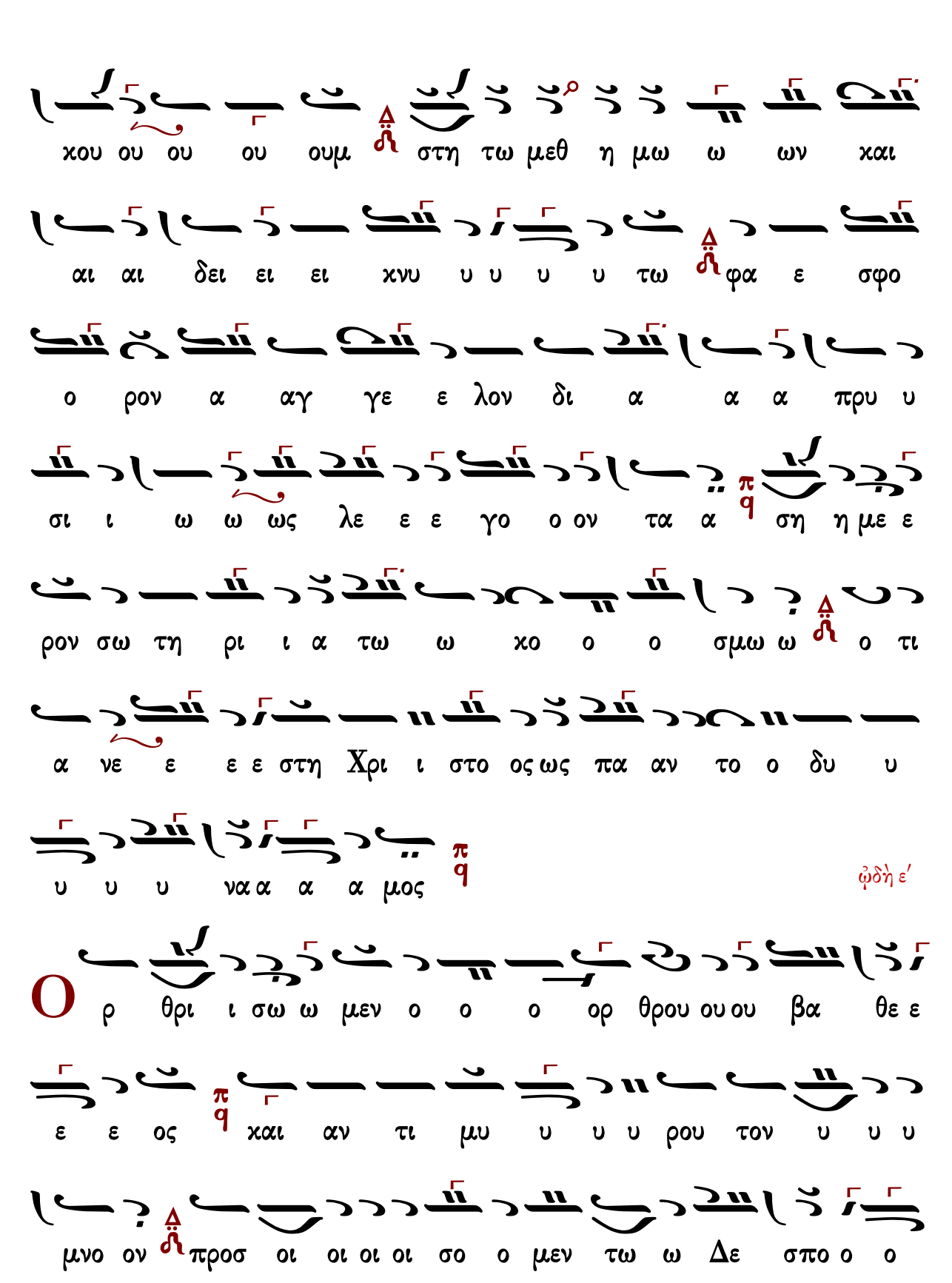
Καταβασίαι τοῦ Πάσχα
ᾠδὴ α΄
χρόνος διπλοῦς

Ἦχος Πα

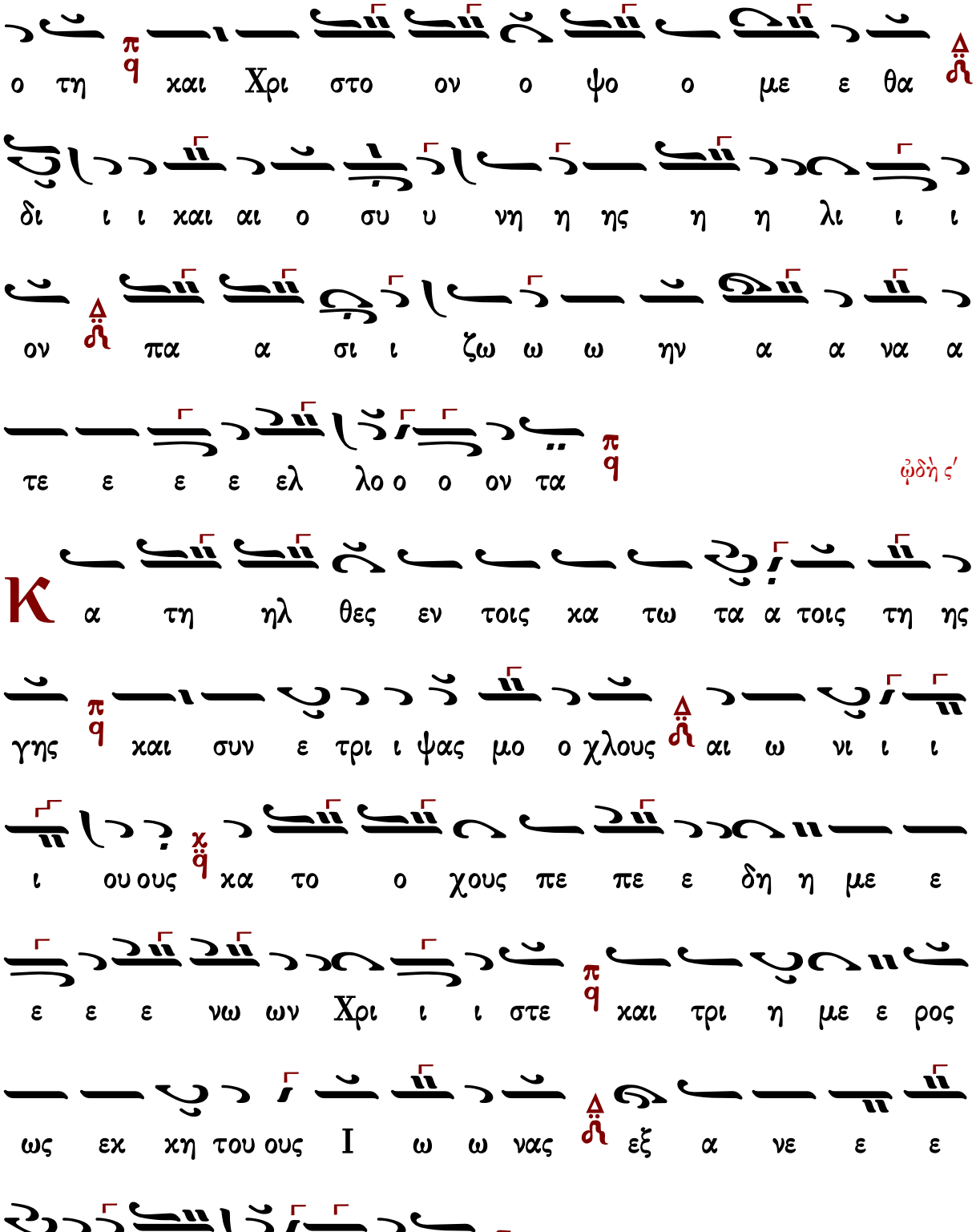
Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.142*

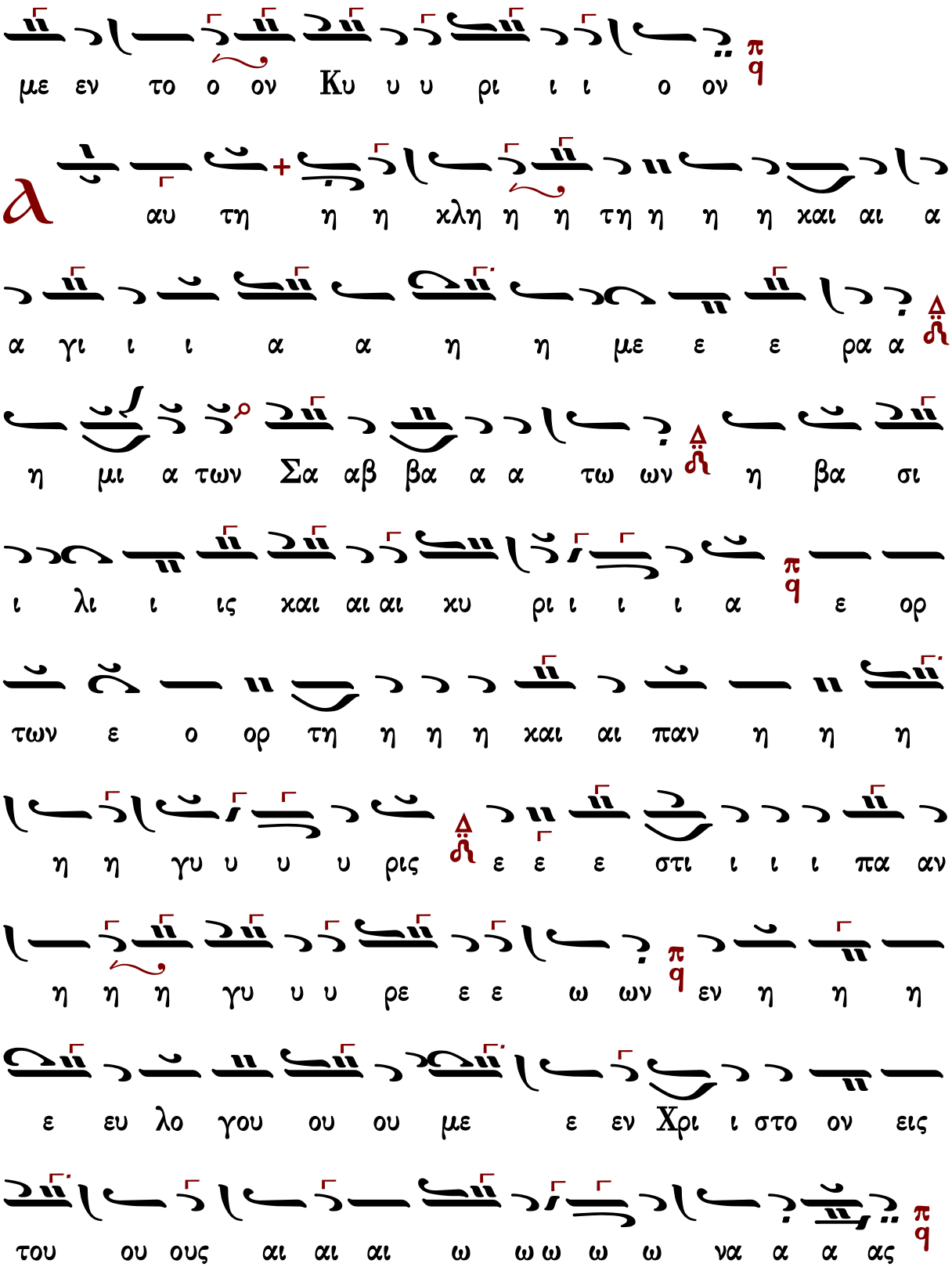

ε ε βι ι βα α α σεν ε ε πι ι νι ι ι
χι ο ον α α α α α δο ο ο ον τας
ὠδὴ γ΄
Δευ τε πο μα πι ι ι ω μεν χαι αι νον ουκ εχ
πε τρα ας α α γο ο ο νου τε ε ε ρα του ουρ
γου ου με ε νο ον αλλ α φθαρ σι ι ι ι ας πη
η η γη ην εχ τα α φου ομ βρη η η σαν τος
Χρι ι στου χορὸς α΄ ε ε εν ω ω ω στε ρε ε ου ου
ου ου ου με ε ε ε θα
ὠδὴ δ΄
θ πι της θει ει ει ει α α ας φυ λα α
χης ο ο ο θε ε η γο ρο ος Α αβ βα α

χου ου ου ου ουμ στη τω μεθ η μω ω ων χαι
αι αι δει ει ει χνυ υ υ υ υ τω φα ε σφο
ο ρον α αγ γε ε λον δι α α α πρυ υ
σι ι ω ω ως λε ε ε γο ο ον τα α ση η με ε
ρον σω τη ρι ι α τω ω χο ο ο σμω ω ο τι
α νε ε ε ε στη Χρι ι στο ος ως πα αν το ο δυ υ
υ υ υ να α α α μος
Ο ρ θρι ι σω ω μεν ο ο ο ορ θρου ου ου βα θε ε
ε ε ος και αν τι μυ υ υ υ ρου τον υ υ υ
μνο ον προσ οι οι οι οι σο ο μεν τω ω Δε σπο ο ο

ᾠδὴ ε′

ο τη και Χρι στο ον ο ψο ο με ε θα
δι ι ι και αι ο συ υ νη η ης η η λι ι ι
ον πα α σι ι ζω ω ω ην α α να α
τε ε ε ε ελ λο ο ο ον τα
ᾠδὴ ϛ′
Κ α τη ηλ θες εν τοις κα τω τα α τοις τη ης
γης και συν ε τρι ι ψας μο ο χλους αι ω νι ι ι
ι ου ους κα το ο χους πε πε ε δη η με ε
ε ε ε νω ων Χρι ι ι στε και τρι η με ε ρος
ως εκ κη του ους Ι ω ω νας εξ α νε ε ε
στη η ης του τα α α α φου
ᾠδὴ ζ′

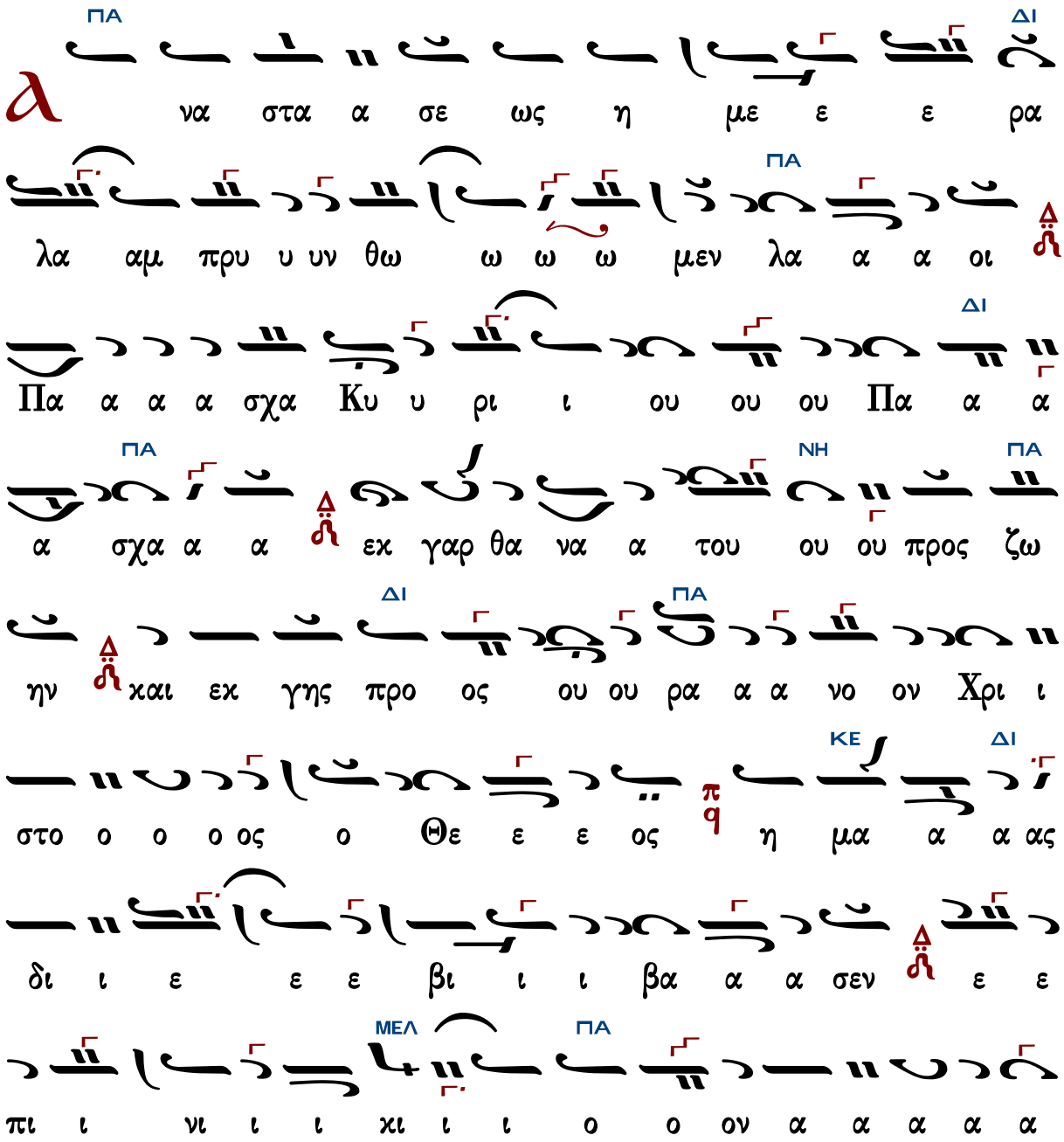

Ο παι αι αι αι δας εχ χα μι ι ι νου ρυ υ
σα α με ε νο ος γε ε νο ο ο ο με ε νο ος α
α αν θρω ω ω πο ος πα α σχει ει ει ει ει
ω ως θνη η τος και αι αι δι ι α πα θου ους το
ο θνη η το ο ο ο ον α φθαρ σι ι ι ι
α αν ε ε εν δυ υ υ υ ει ει ε ε ευ πρε ε ε
πει ει ει α αν ο μο ο ο νος ευ λο ο γη
το ος των πα α τε ε ε ρω ων Θε ο ος και υ
υ πε ερ ε ε ε ε εν δο ο ο ο ξος
ἦχος δ΄ ἡ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου

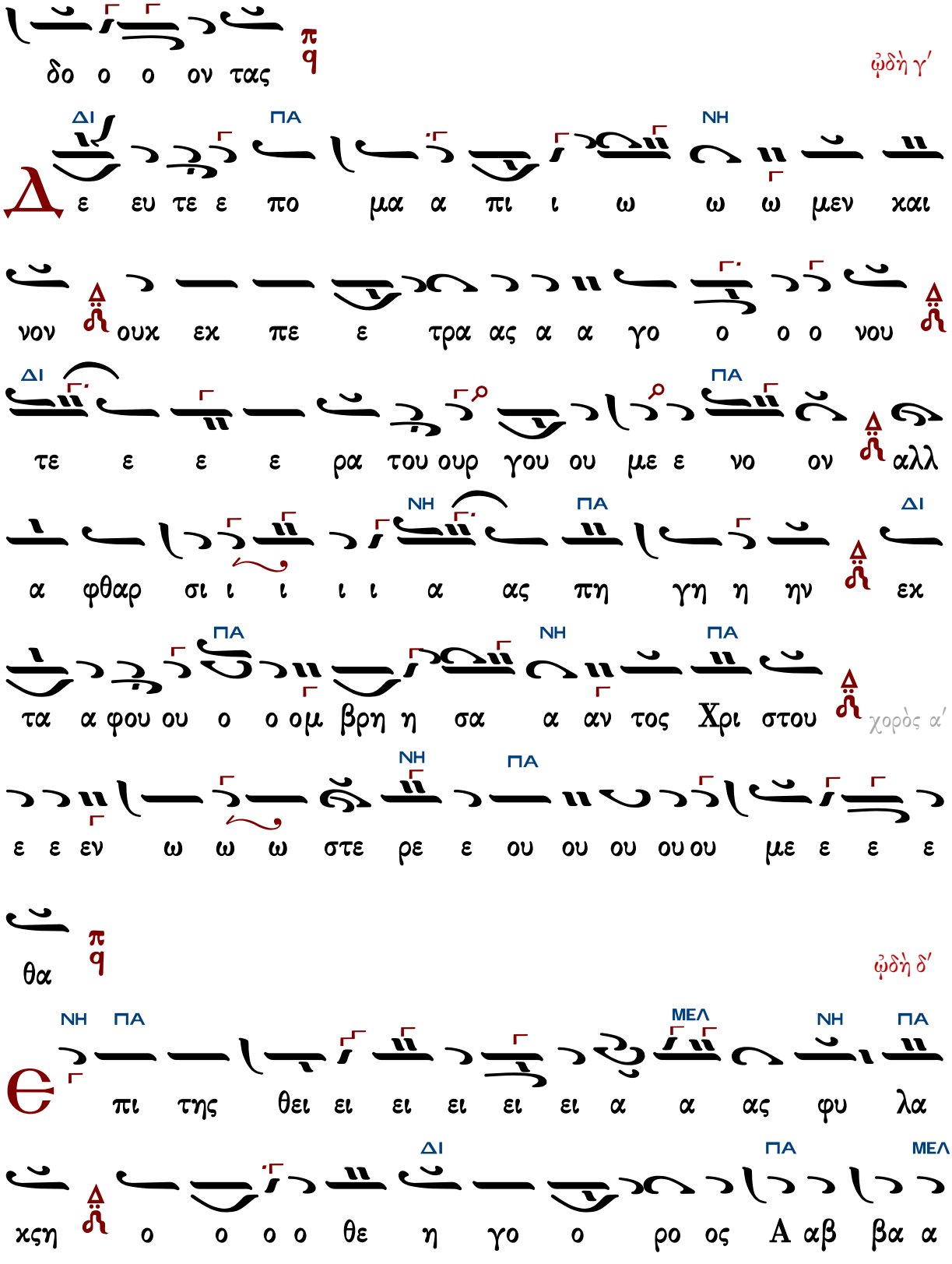

με εν το ο ον Κυ υ υ ρι ι ι ο ον
αυ τη η η χλη η η τη η η η χαι αι α
α γι ι ι α α η η με ε ε ρα α
η μι α των Σα αβ βα α α τω ων η βα σι
ι λι ι ις χαι αι αι χυ ρι ι ι ι α ε ορ
των ε ο ορ τη η η η χαι αι παν η η η
η η γυ υ υ υ ρις ε ε ε στι ι ι ι πα αν
η η η γυ υ υ ρε ε ε ω ων εν η η η
ε ευ λο γου ου ου με ε εν Χρι ι στο ον εις
του ου ους αι αι αι ω ω ω ω ω να α α ας

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα
ᾠδὴ α΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

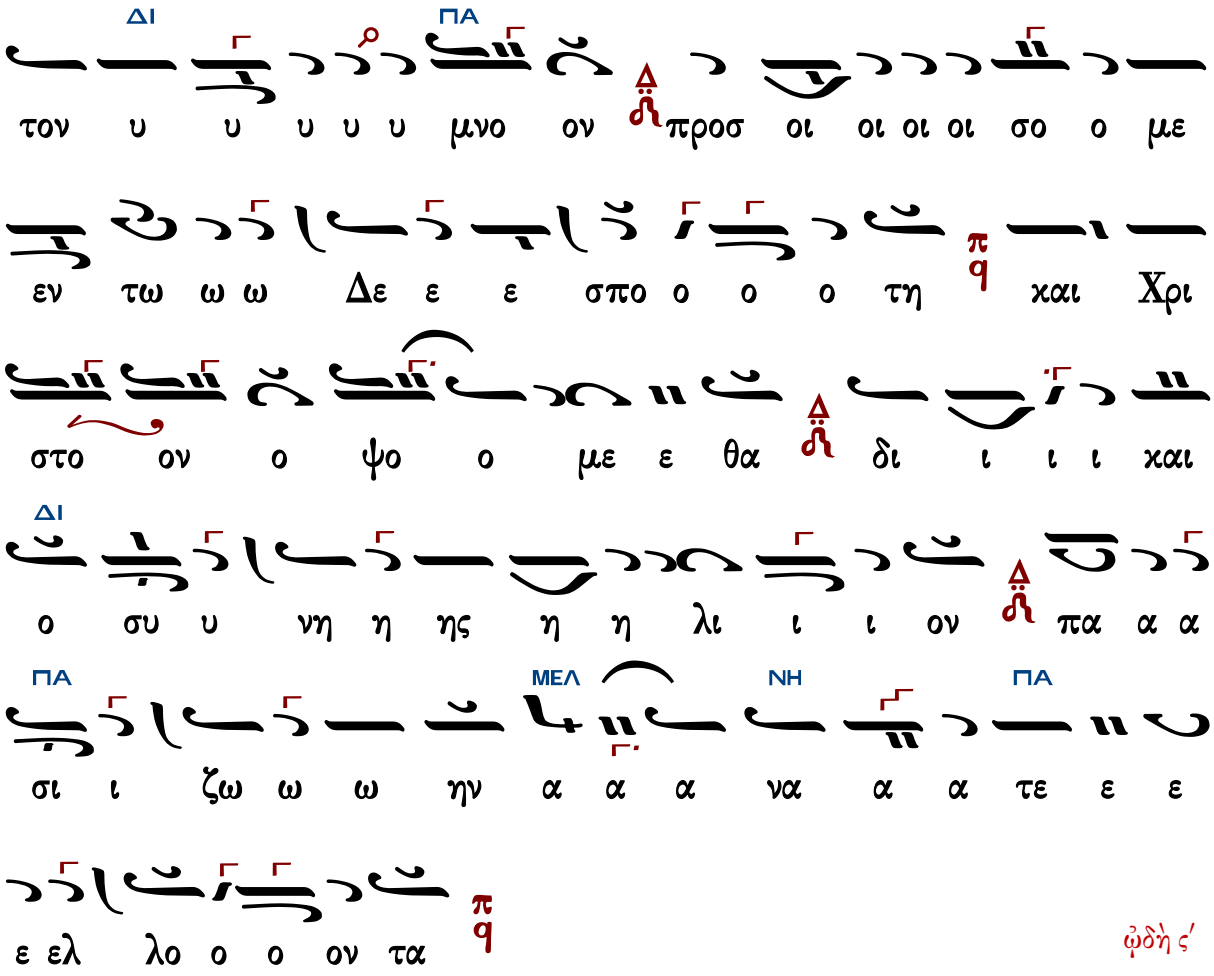
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.106*

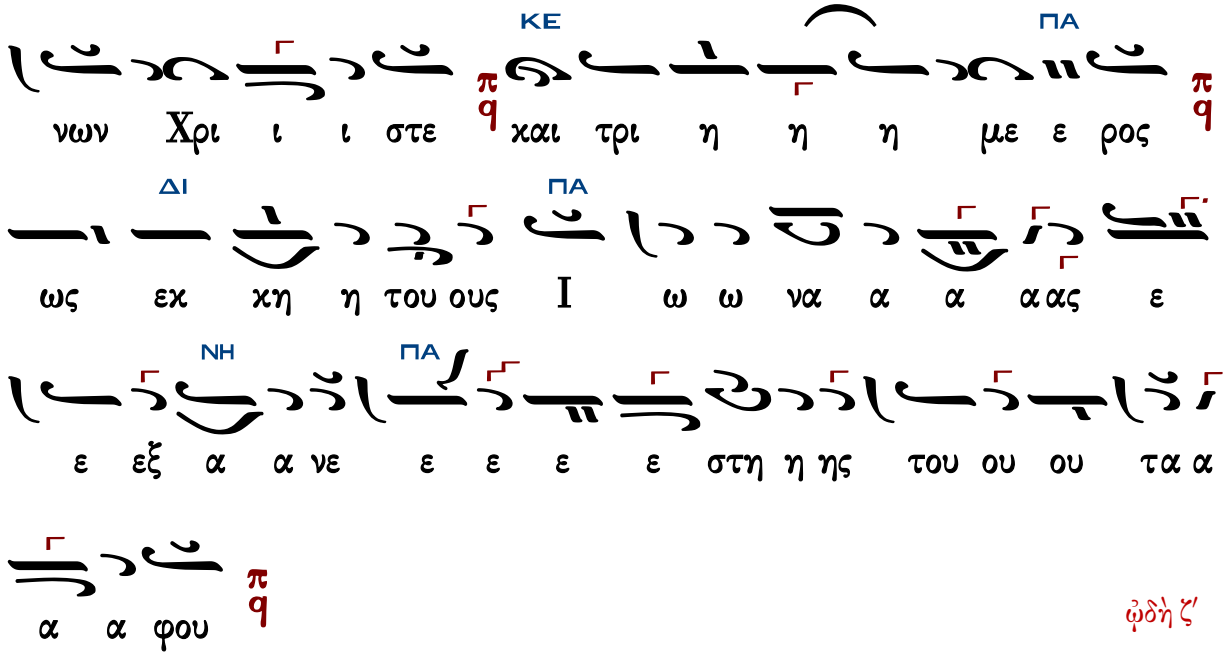

δο ο ο ον τας
ᾠδὴ γ΄
ΔΙ ΠΑ ΝΗ
Δ ε ευ τε ε πο μα α πι ι ω ω ω μεν χαι
νον ουκ εκ πε ε τρα ας α α γο ο ο ο νου
ΔΙ ΠΑ
τε ε ε ε ρα του ουρ γου ου με ε νο ον αλλ
ΝΗ ΠΑ ΔΙ
α φθαρ σι ι ι ι ι α ας πη γη η ην εκ
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
τα α φου ου ο ο ομ βρη η σα α αν τος Χρι στου
χορὸς α΄
ΝΗ ΠΑ
ε ε εν ω ω ω στε ρε ε ου ου ου ου ου με ε ε ε
θα
ᾠδὴ δ΄
ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ ΠΑ
Θ πι της θει ει ει ει ει α α ας φυ λα
ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ
χση ο ο ο ο θε η γο ο ρο ος Α αβ βα α

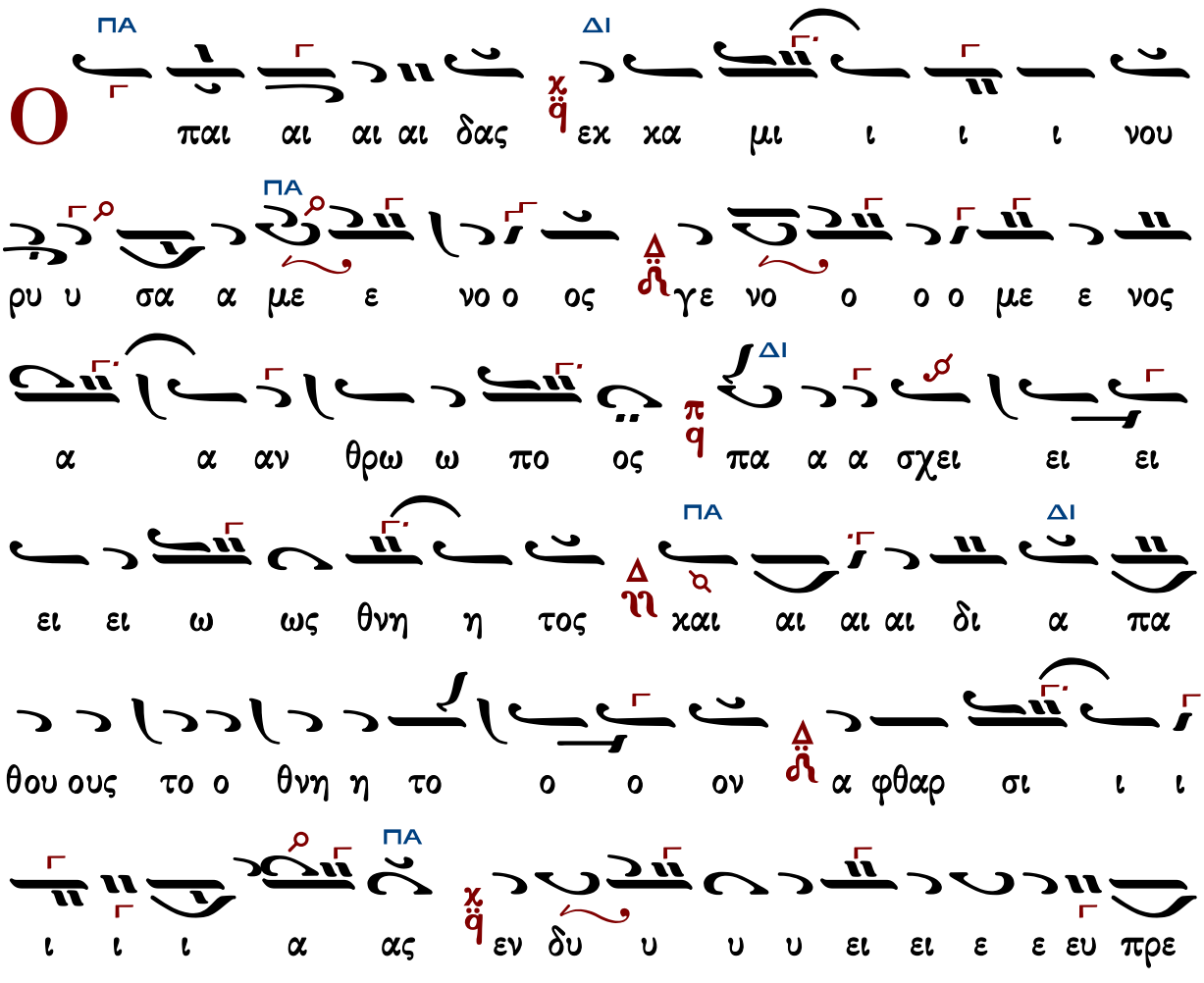
χου ου ου ου ουμ στη τω μεθ η η μω ω ω ων
χαι αι δει ει ει χνυ υ υ υ υ τω φα ε
σφο ο ρο ον α αγ γε ε λον δι α α α πρυ υ
σι ι ω ω ως λε ε γο ον τα α ση η με ε ρον σω
τη ρι ι ι ι α α τω ω ω χο ο ο ο ο σμω
ο τι ι ι ι ι α α νε ε ε ε στη η Χρι ι ι
στο ο ος ως πα α αν το ο δυ υ υ υ υ να α α
α μος
Ο ρ θρι ι σω ω μεν ο ο ο ορ θρου ου ου βα α
α θε ε ε ε ος και αν τι μυ υ υ υ υ ρου

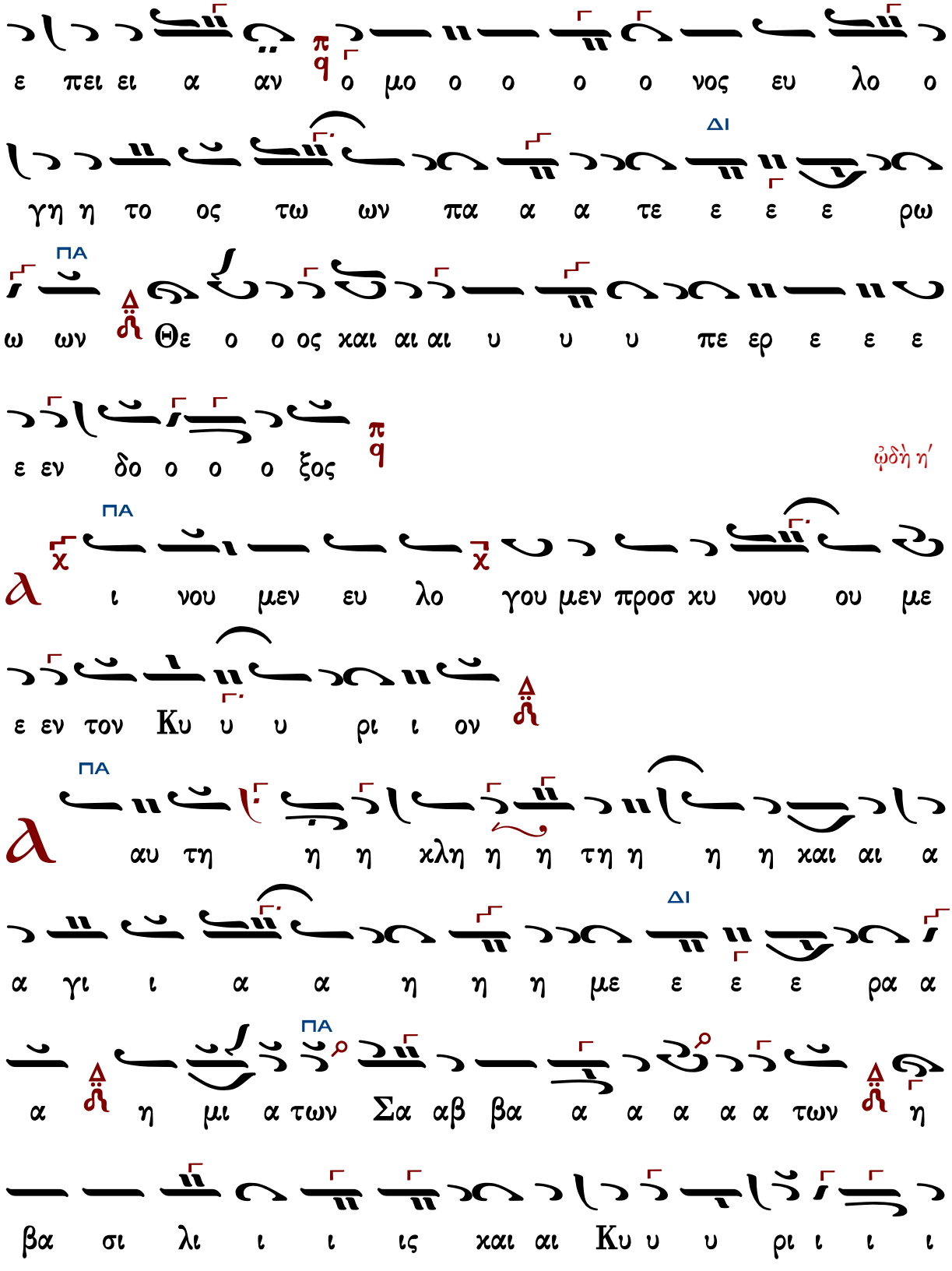
ᾠδὴ ε΄

ΔΙ ΠΑ
τον υ υ υ υ υ μνο ον προσ οι οι οι οι σο ο με
εν τω ω ω Δε ε ε σπο ο ο ο τη χαι Χρι
στο ον ο ψο ο με ε θα δι ι ι ι χαι
ΔΙ
ο συ υ νη η ης η η λι ι ι ον πα α α
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ ΠΑ
σι ι ζω ω ω ην α α α να α α τε ε ε
ε ελ λο ο ο ον τα
ᾠδὴ ϛ′
ΝΗ ΠΑ ΚΕ ΔΙ ΜΕΛ
Κα τη η ηλ θες εν τοις κα τω τα α α τοις της γης
ΔΙ ΠΑ
και συ υν ε ε ε τρι ι ι ψας μο ο χλου ους
ΔΙ ΠΑ
αι αι ω ω ω νι ι ι ι ου ου ους κα
το ο ο χους πε πε ε ε δη η με ε ε ε ε

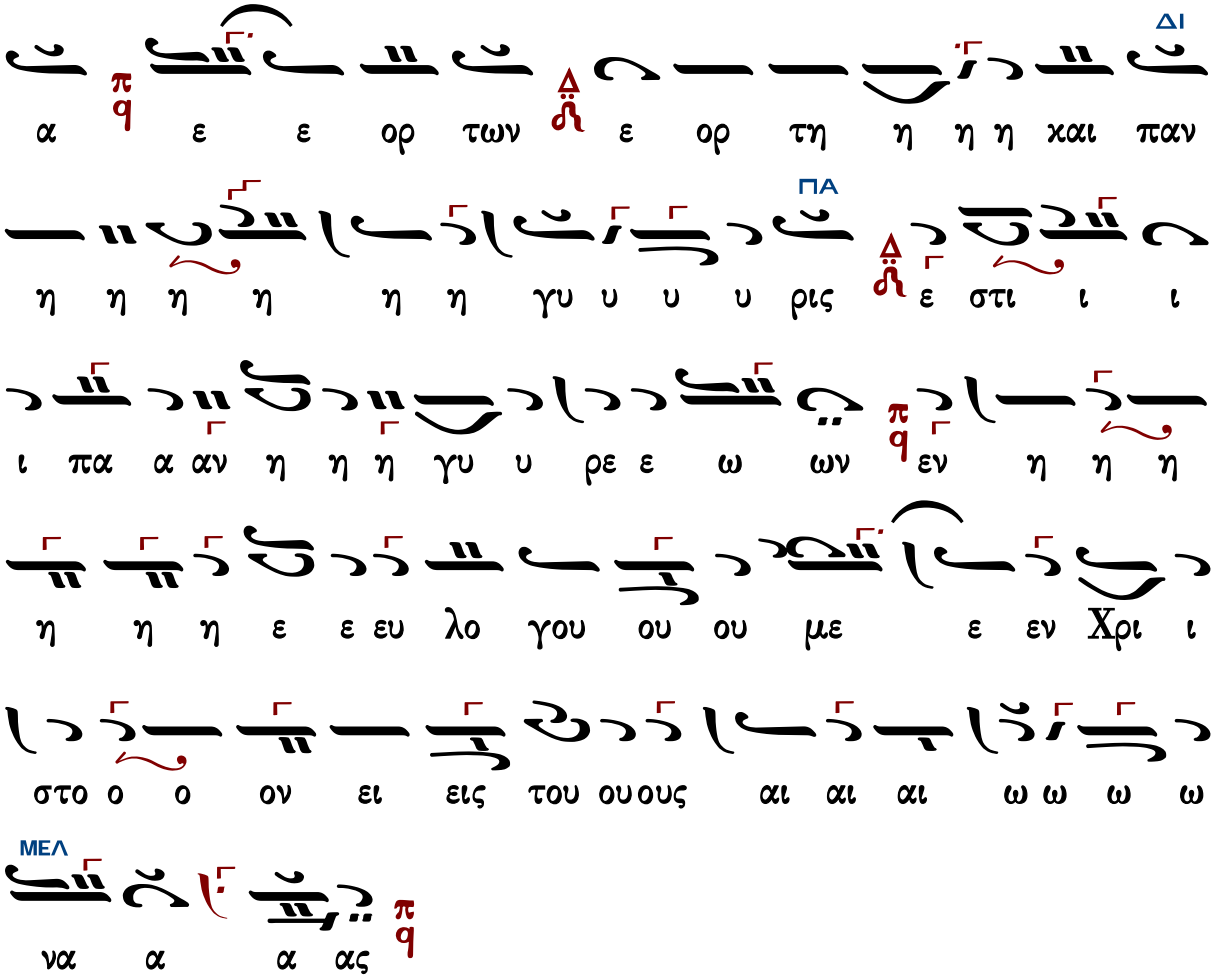

ΚΕ
ΠΑ
νων Χρι ι ι στε χαι τρι η η η με ε ρος
ΔΙ
ΠΑ
ως εκ κη η του ους Ι ω ω να α α ας ε
ΝΗ
ΠΑ
ε εξ α α νε ε ε ε στη η ης του ου ου τα α
α α φου

ᾠδὴ ζ΄

Ο
ΠΑ
ΔΙ
παι αι αι αι δας εκ κα μι ι ι ι νου
ΠΑ
ρυ υ σα α με ε νο ο ος γε νο ο ο ο με ε νος
ΔΙ
α α αν θρω ω πο ος πα α α σχει ει ει
ΠΑ
ΔΙ
ει ει ω ως θνη η τος και αι αι αι δι α πα
θου ους το ο θνη η το ο ο ον α φθαρ σι ι ι
ΠΑ
ι ι ι α ας εν δυ υ υ υ ει ει ε ε ευ πρε

ε πει ει α αν ο μο ο ο ο ο νος ευ λο ο
γη η το ος τω ων πα α α τε ε ε ρω
ω ων Θε ο ο ος χαι αι αι υ υ υ πε ερ ε ε ε
ε εν δο ο ο ο ξος
ἀ ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου ου με
ε εν τον Κυ υ υ ρι ι ον
ἀ αυ τη η η κλη η η τη η η η και αι α
α γι ι α α η η η με ε ε ε ρα α
α η μι α των Σα αβ βα α α α α α των η
βα σι λι ι ι ις χαι αι Κυ υ υ ρι ι ι ι

ᾠδὴ η′

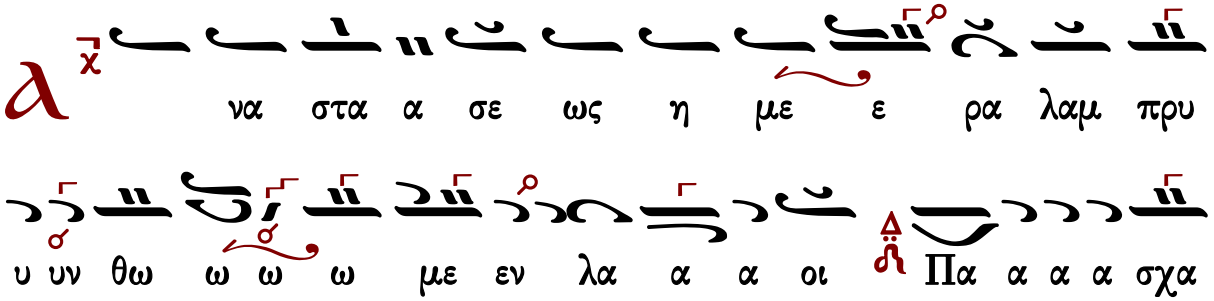

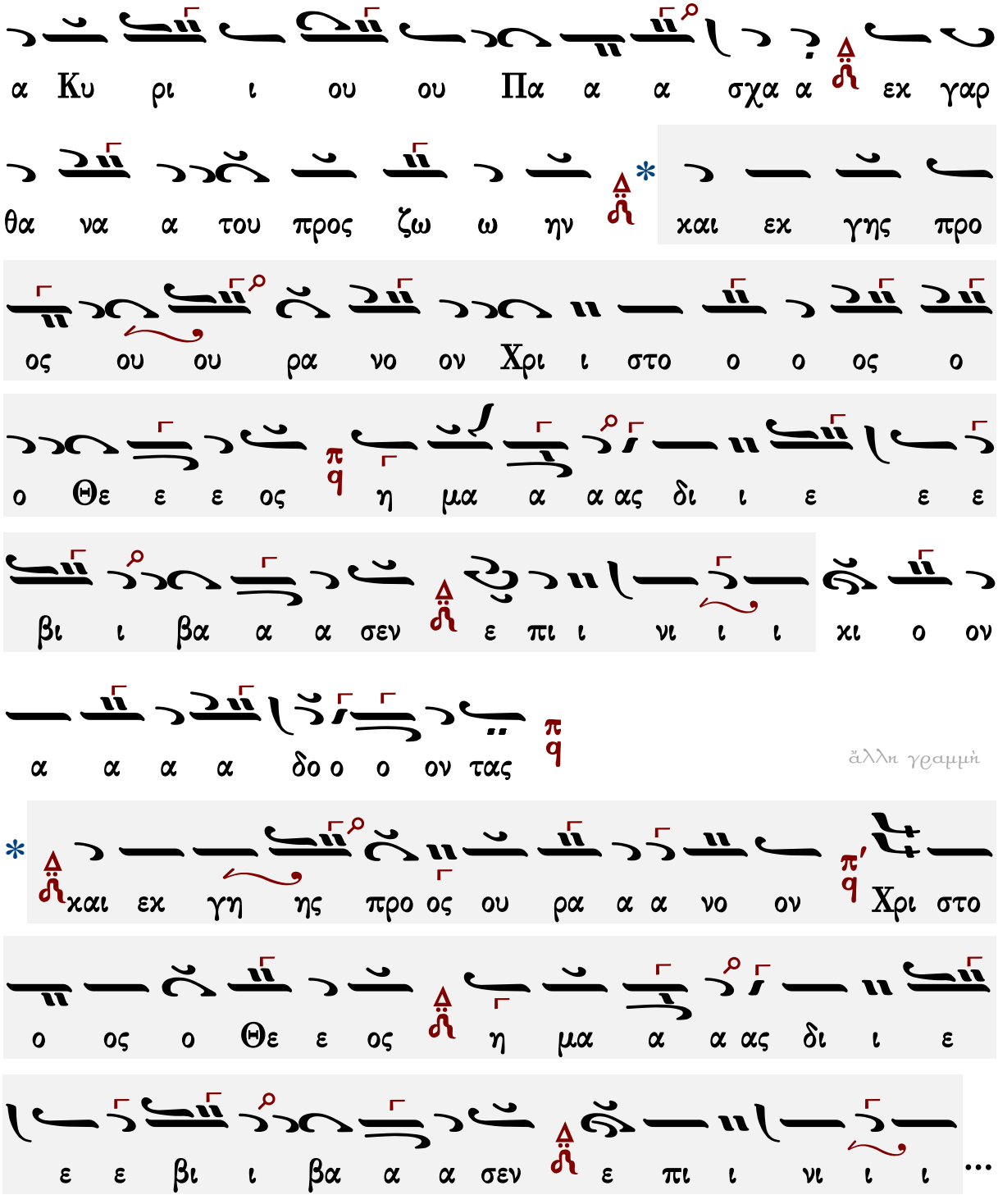
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

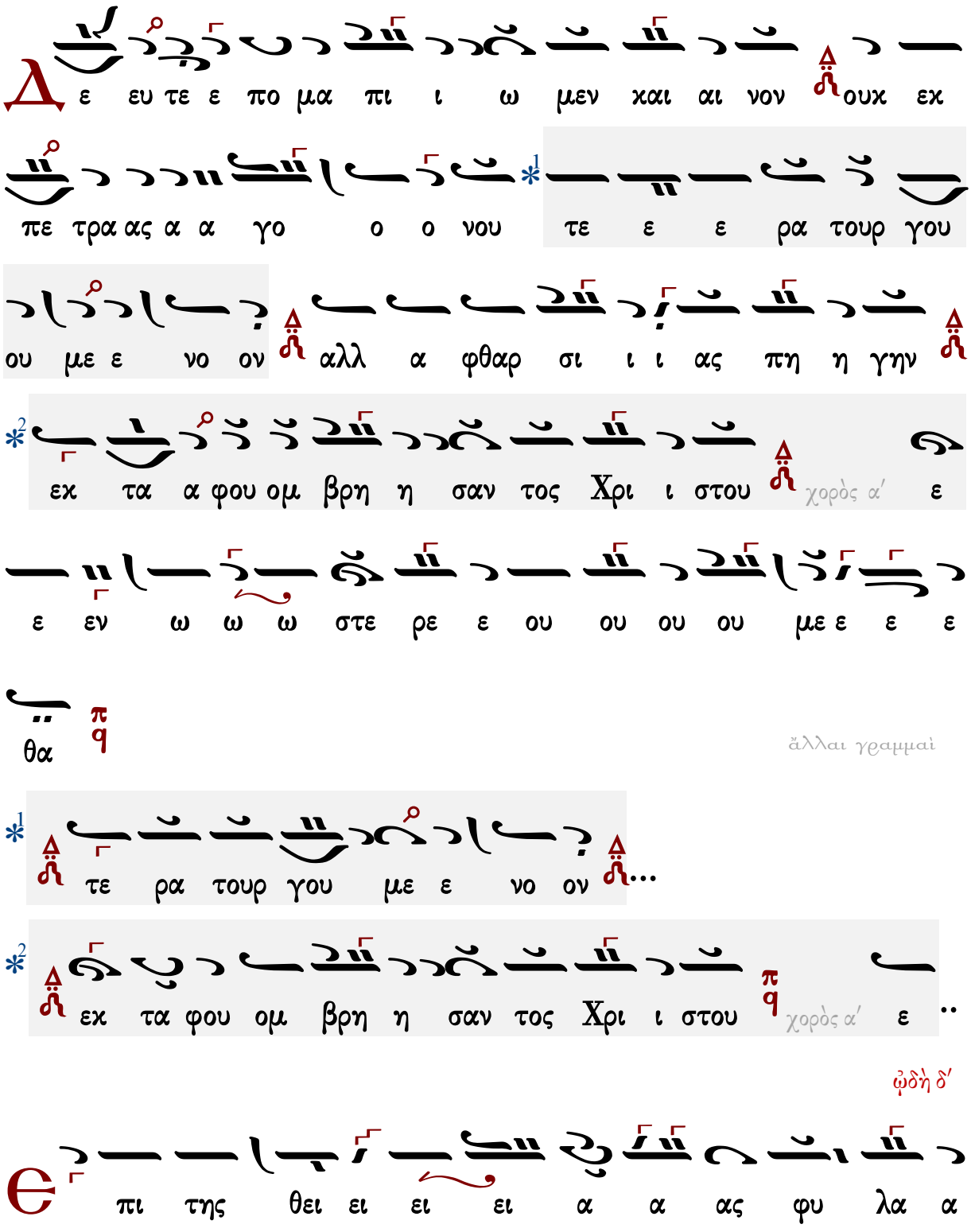
Καταβασίαι τοῦ Πάσχα
ᾠδὴ α΄

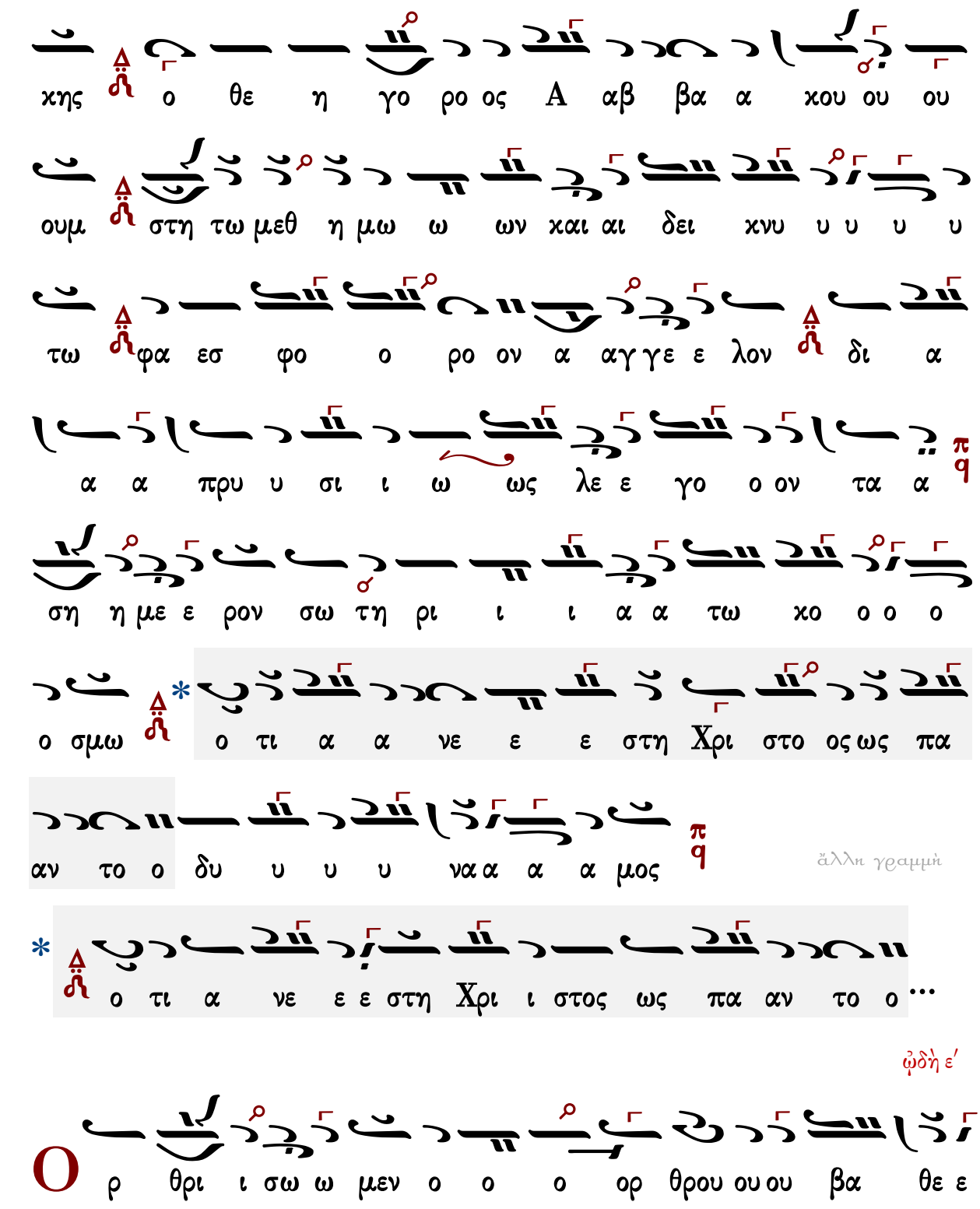
Ἦχος πλ. δ΄ Πα

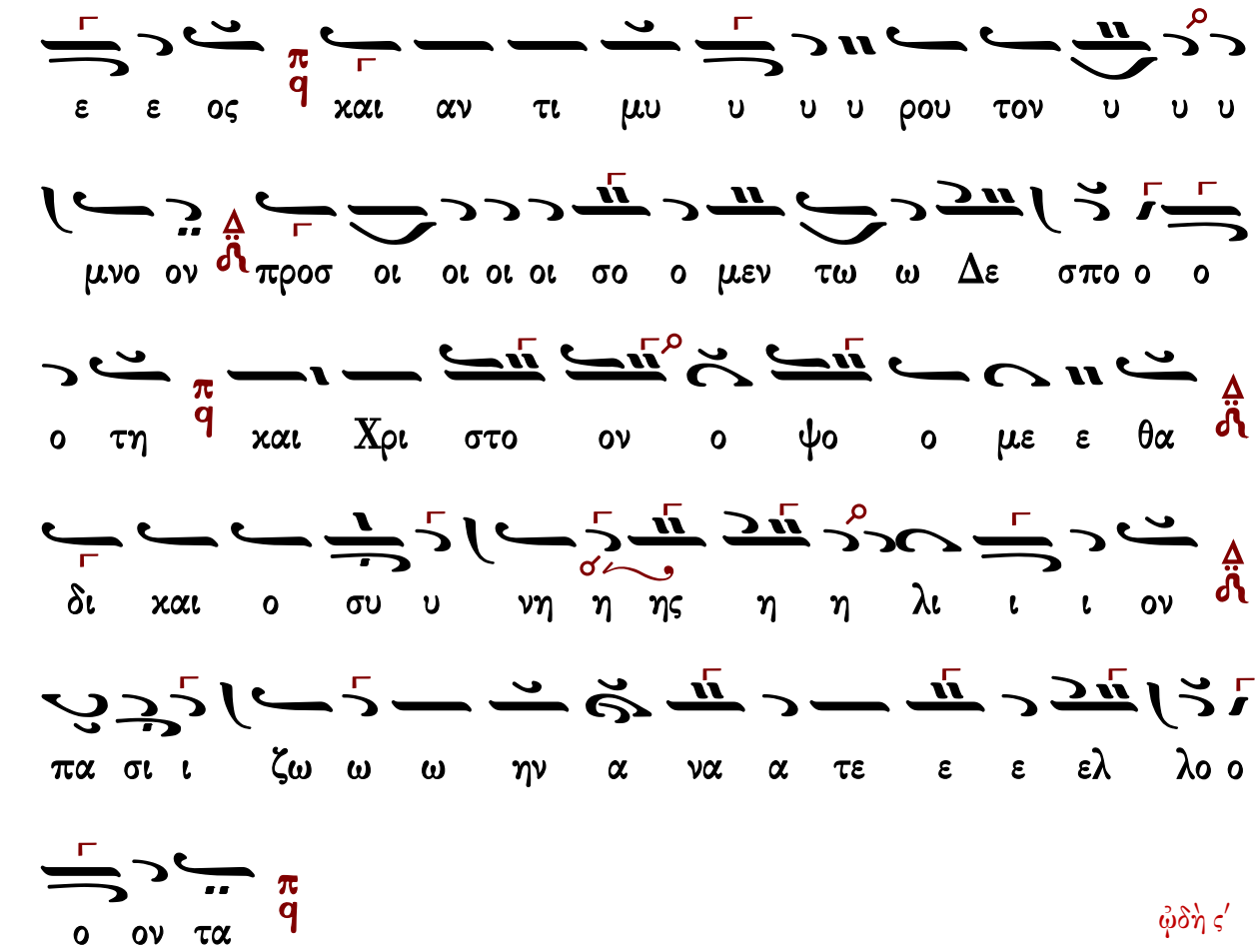
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.6*

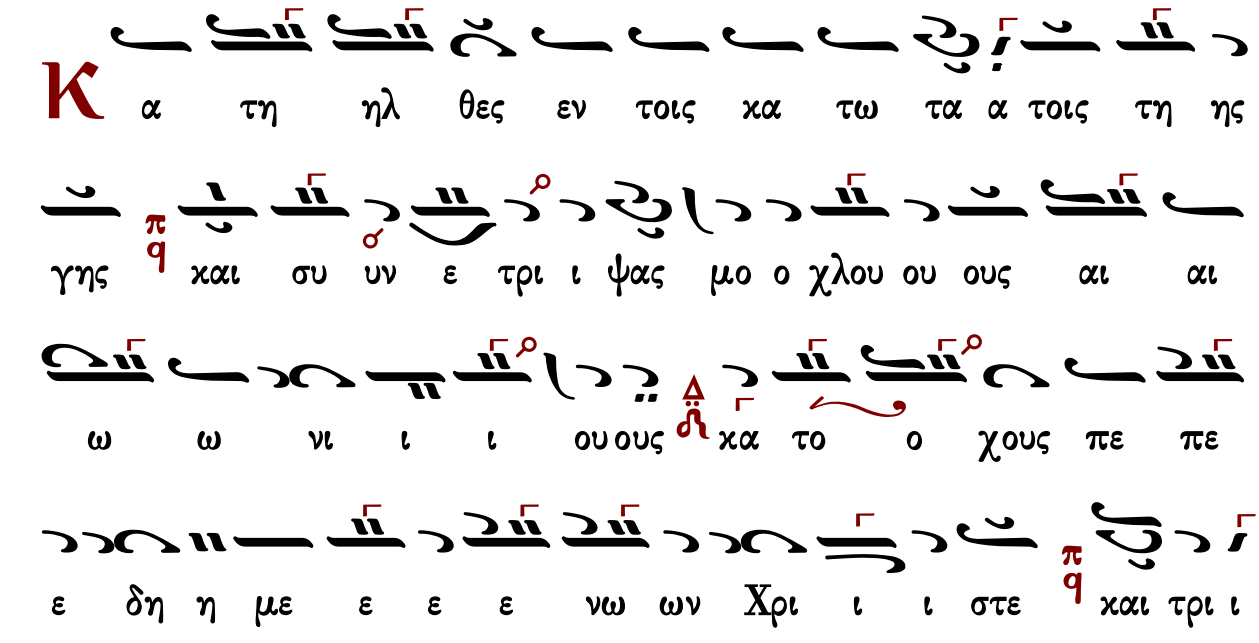

α Κυ ρι ι ου ου Πα α α σχα α εκ γαρ
θα να α του προς ζω ω ην και εκ γης προ
ος ου ου ρα νο ον Χρι ι στο ο ο ος ο
ο Θε ε ε ος η μα α α ας δι ι ε ε ε
βι ι βα α α σεν ε πι ι νι ι ι κι ο ον
α α α α δο ο ο ον τας
ἄλλη γραμμή
και εκ γη ης προ ος ου ρα α α νο ον Χρι στο
ο ος ο Θε ε ος η μα α α ας δι ι ε
ε ε βι ι βα α α σεν ε πι ι νι ι ι ...
ᾠδὴ γ΄

Δ ε ευ τε ε πο μα πι ι ω μεν χαι αι νον ουκ εκ
πε τρα ας α α γο ο ο νου τε ε ε ρα τουρ γου
ου με ε νο ον αλλ α φθαρ σι ι ι ας πη η γην
εκ τα α φου ομ βρη η σαν τος Χρι ι στου χορὸς α΄ ε
ε εν ω ω ω στε ρε ε ου ου ου ου με ε ε ε
θα
ἄλλαι γραμμαὶ
τε ρα τουρ γου με ε νο ον...
εκ τα φου ομ βρη η σαν τος Χρι ι στου χορὸς α΄ ε..
ᾠδὴ δ΄
Θ πι της θει ει ει ει α α ας φυ λα α

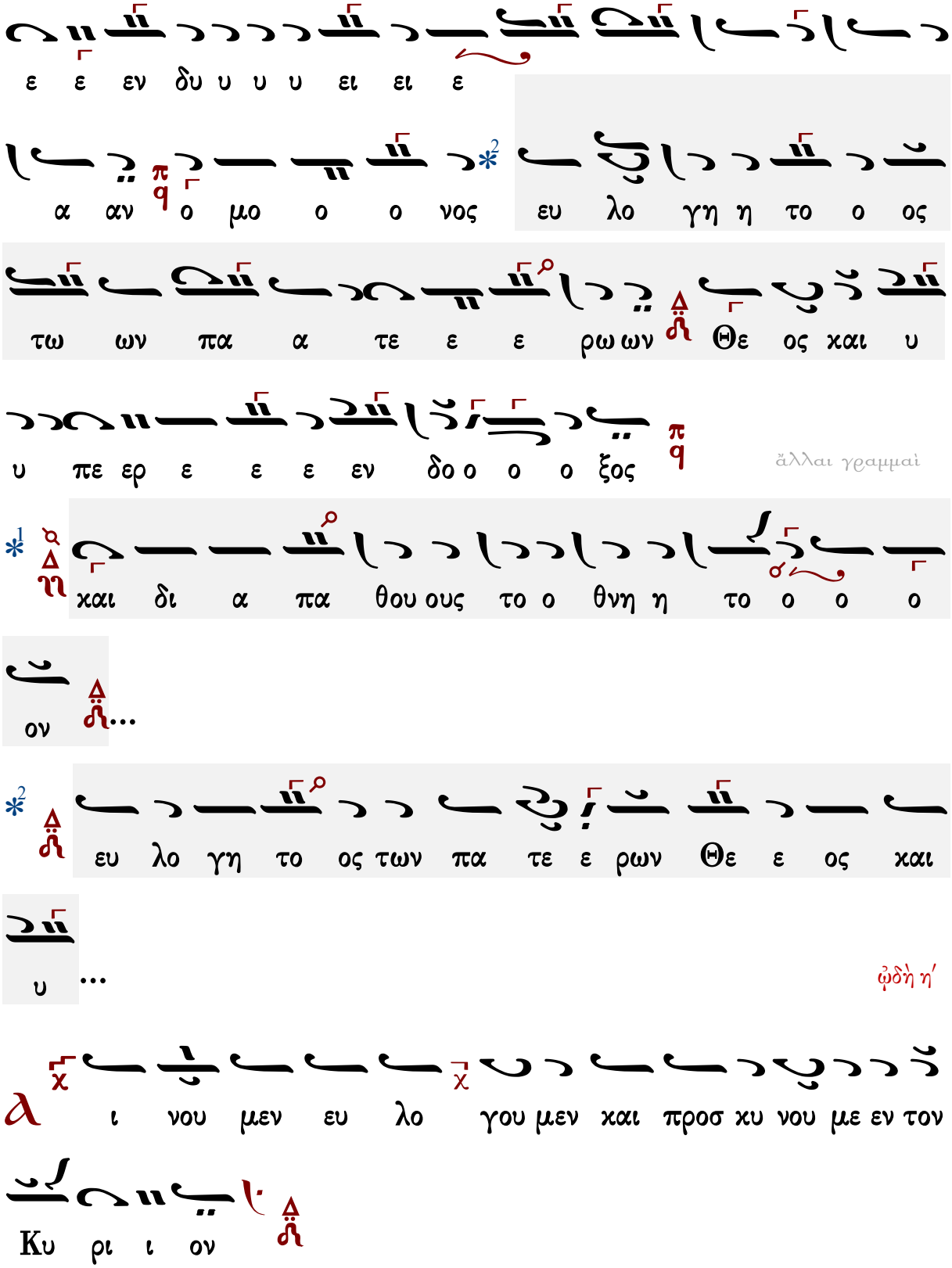

χης ο θε η γο ρο ος Α αβ βα α χου ου ου
ουμ στη τω μεθ η μω ω ων χαι αι δει χνυ υ υ υ υ
τω φα εσ φο ο ρο ον α αγ γε ε λον δι α
α α πρυ υ σι ι ω ως λε ε γο ο ον τα α
ση η με ε ρον σω τη ρι ι ι α α τω χο ο ο ο
ο σμω * ο τι α α νε ε στη Χρι στο ος ως πα
αν το ο δυ υ υ υ να α α α μος
ἄλλη γραμμή
* ο τι α νε ε στη Χρι ι στος ως πα αν το ο …
ᾠδὴ ε′
Ο ρ θρι ι σω ω μεν ο ο ο ορ θρου ου ου βα θε ε

ε ε ος χαι αν τι μυ υ υ υ ρου τον υ υ υ
μνο ον προσ οι οι οι οι σο ο μεν τω ω Δε σπο ο ο
ο τη χαι Χρι στο ον ο ψο ο με ε θα
δι χαι ο συ υ νη η ης η η λι ι ι ον
πα σι ι ζω ω ω ην α να α τε ε ε ελ λο ο
ο ον τα

ᾠδὴ ς′

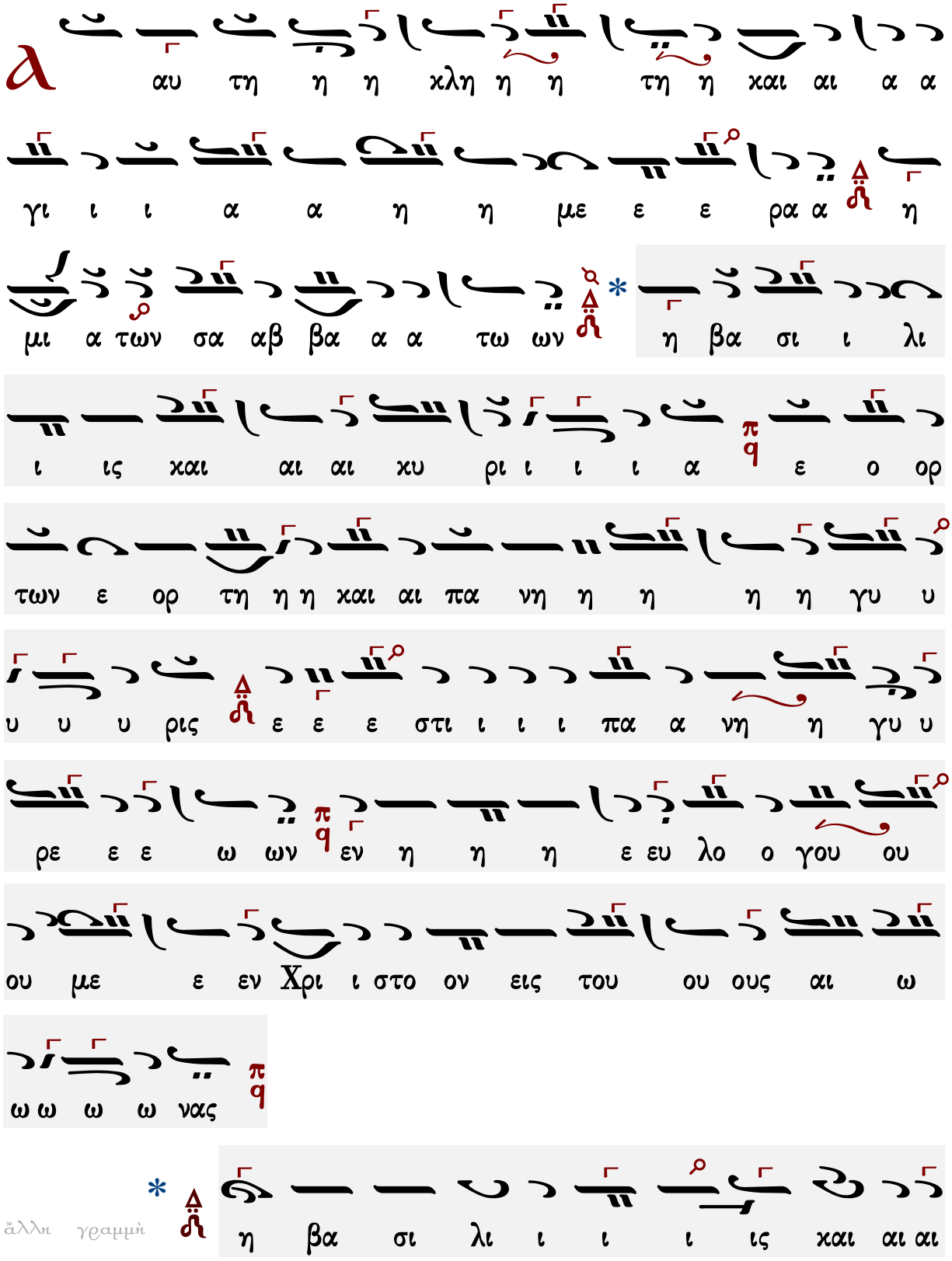

Κ α τη ηλ θες εν τοις χα τω τα α τοις τη ης
γης χαι συ υν ε τρι ι ψας μο ο χλου ου ους αι αι
ω ω νι ι ι ου ους χα το ο χους πε πε
ε δη η με ε ε ε νω ων Χρι ι ι στε χαι τρι ι

η με ε ρος
ως εκ κη η τους I ω ω να ας ε
ε εξ α α νε ε ε ε στη η ης του τα α α α
φου
ἄλλη γραμμή
ως εκ κη η του ους I ι ω ω ω
νας εξ α νε ε ε ε στη η ης...
ᾠδὴ ζ΄
παι αι αι αι δας εκ κα μι ι ι νου ρυ σα
α με ε νο ος γε νο ο ο ο με ε νο ος α αν
θρω ω ω πο ος πα α σχει ει ει ει ει
ω ως θνη η τος
και αι αι δι ι α πα θου ους το
ο θνη η το ο ο ο ον α φθαρ σι ι ι ι α ας

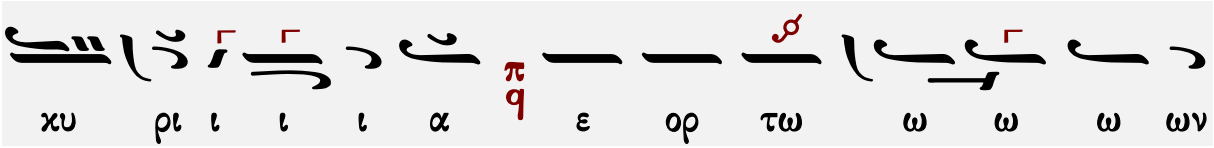

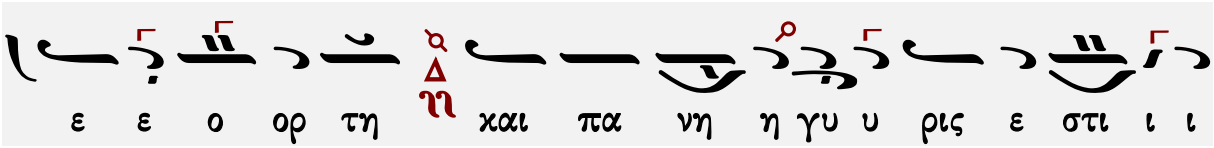
ἄλλαι γραμμαί

ᾠδὴ η′

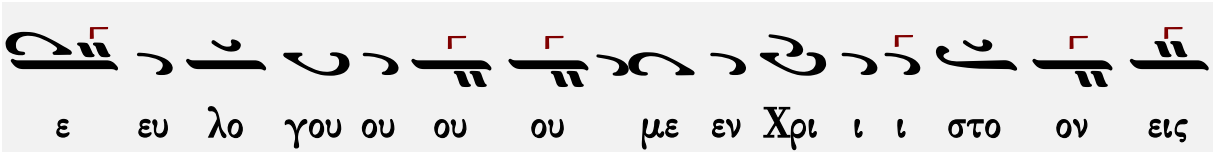

αυ τη η η χλη η η τη η χαι αι α α
γι ι ι α α η η με ε ε ρα α η
μι α των σα αβ βα α α τω ων
η βα σι ι λι
ι ις χαι αι αι χυ ρι ι ι ι α ε ο ορ
των ε ορ τη η η χαι αι πα νη η η η η γυ υ
υ υ υ ρις ε ε ε στι ι ι ι πα α νη η γυ υ
ρε ε ε ω ων εν η η η ε ευ λο ο γου ου
ου με ε εν Χρι ι στο ον εις του ου ους αι ω
ω ω ω ω νας
η βα σι λι ι ι ι ις χαι αι αι

ἄλλη γραμμή

ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ἦχος α΄

«Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν». (β΄)

Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου Κύριε.

Σοῦ τὴν φαεινὴν ἡμέραν, καὶ ὑπέρλαμπρον Χριστὲ τὴν ὁλόφωτον χάριν, ἐν ᾗ ὡραῖος κάλλει τοῖς μαθηταῖς σου, ἐπέστης μεγαλύνομεν. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὲ τὸν χοϊκῇ παλάμῃ, ψηλαφώμενον πλευράν, καὶ μὴ φλέξαντα ταύτην, πυρὶ τῷ τῆς ἀΰλου θείας οὐσίας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ τὸν ὡς Θεὸν ἐκ τάφου, ἀναστάντα Χριστόν, οὐ βλεφάροις ἰδόντες, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

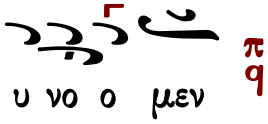
ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.382#

Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου Κύριε.

Σὲ τὸν χοϊκῇ παλάμῃ, ψηλαφώμενον πλευράν, καὶ μὴ φλέξαντα ταύτην, πυρὶ τῷ τῆς ἀΰλου θείας οὐσίας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου Κύριε.

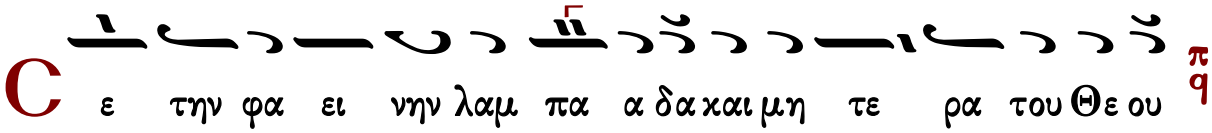
Σὲ τὸν ὡς Θεὸν ἐκ τάφου, ἀναστάντα Χριστόν, οὐ βλεφάροις ἰδόντες, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

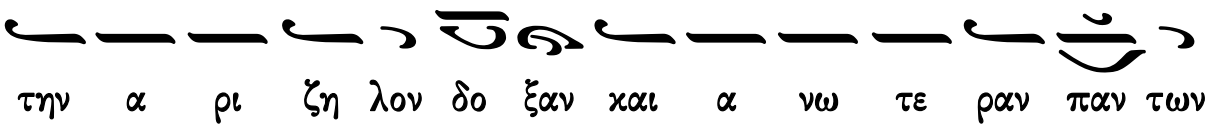
Γαβριὴλ Κουντιάδου

ᾠδὴ θ′

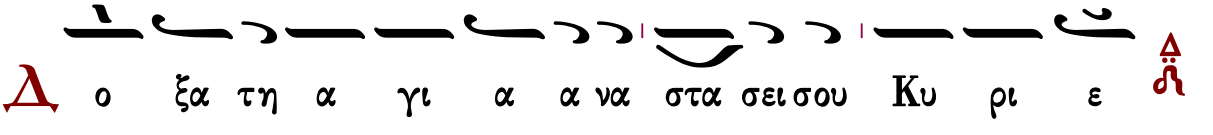
Ἦχος Πα

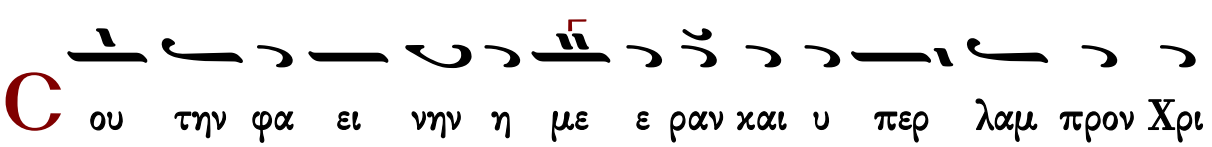
Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.148*

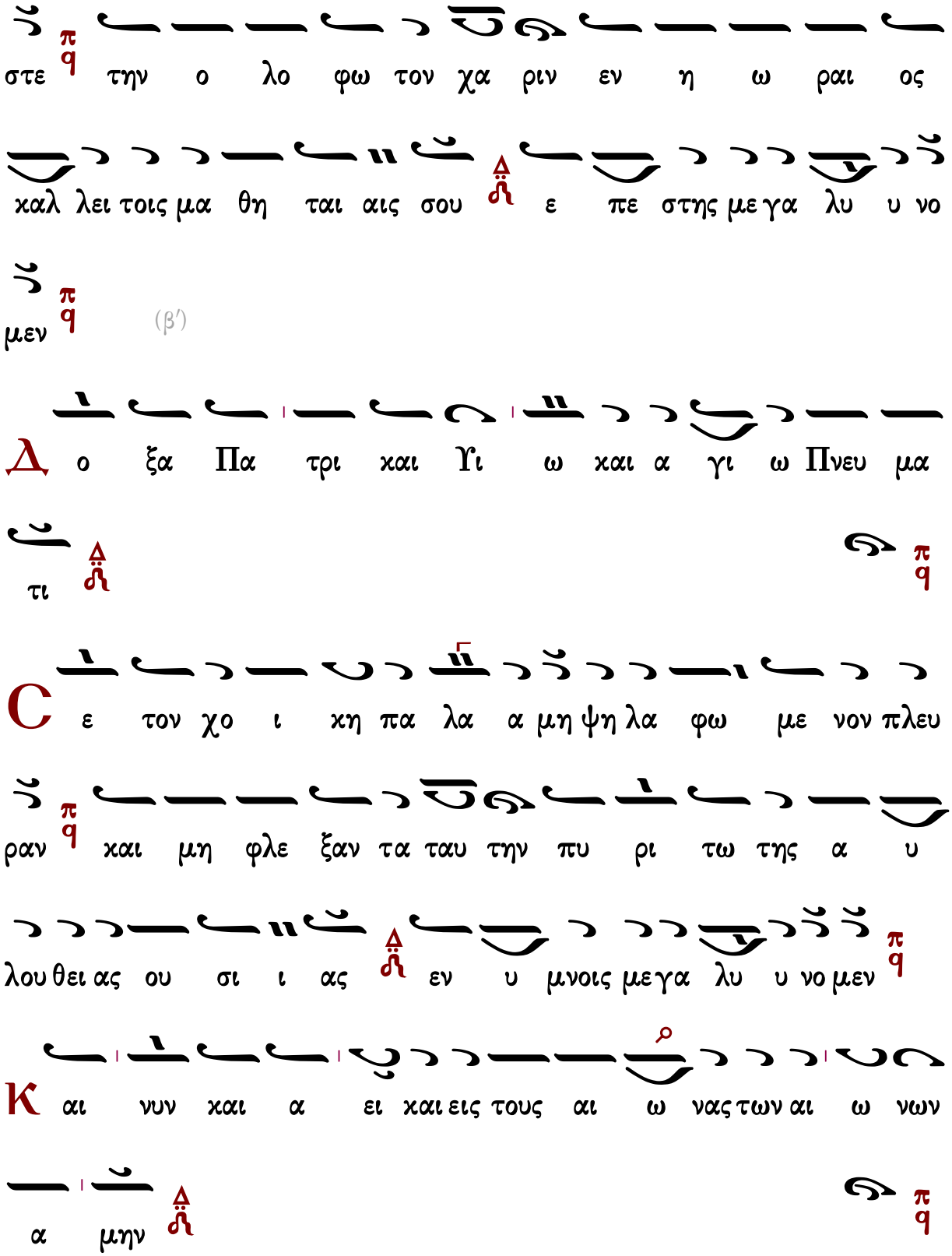

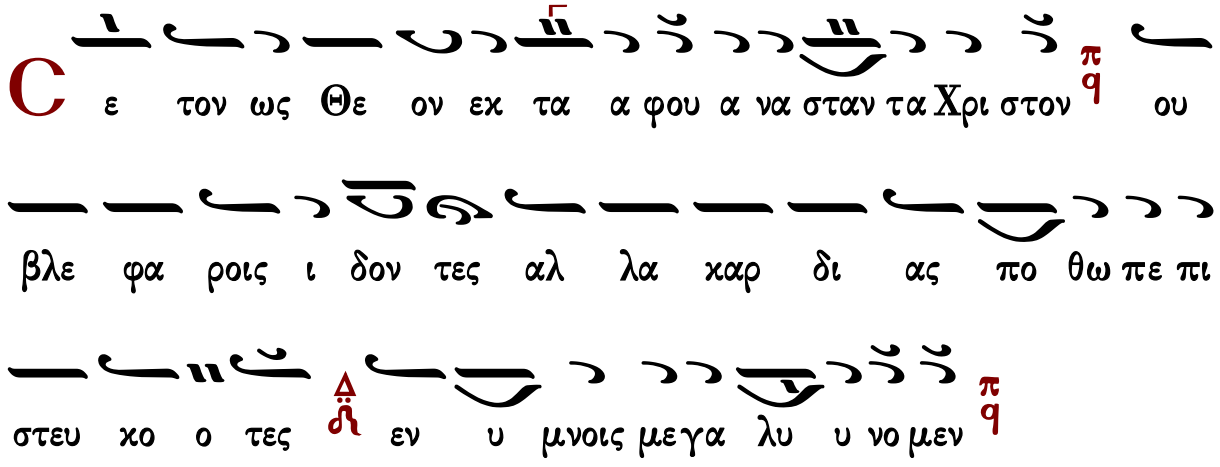

στε την ο λο φω τον χα ριν εν η ω ραι ος
καλ λει τοις μα θη ται αις σου ε πε στης με γα λυ υ νο
μεν (β′)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
C ε τον χο ι κη πα λα α μη ψη λα φω με νον πλευ
ραν και μη φλε ξαν τα ταυ την πυ ρι τω της α υ
λου θει ας ου σι ι ας εν υ μνοις με γα λυ υ νο μεν
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην

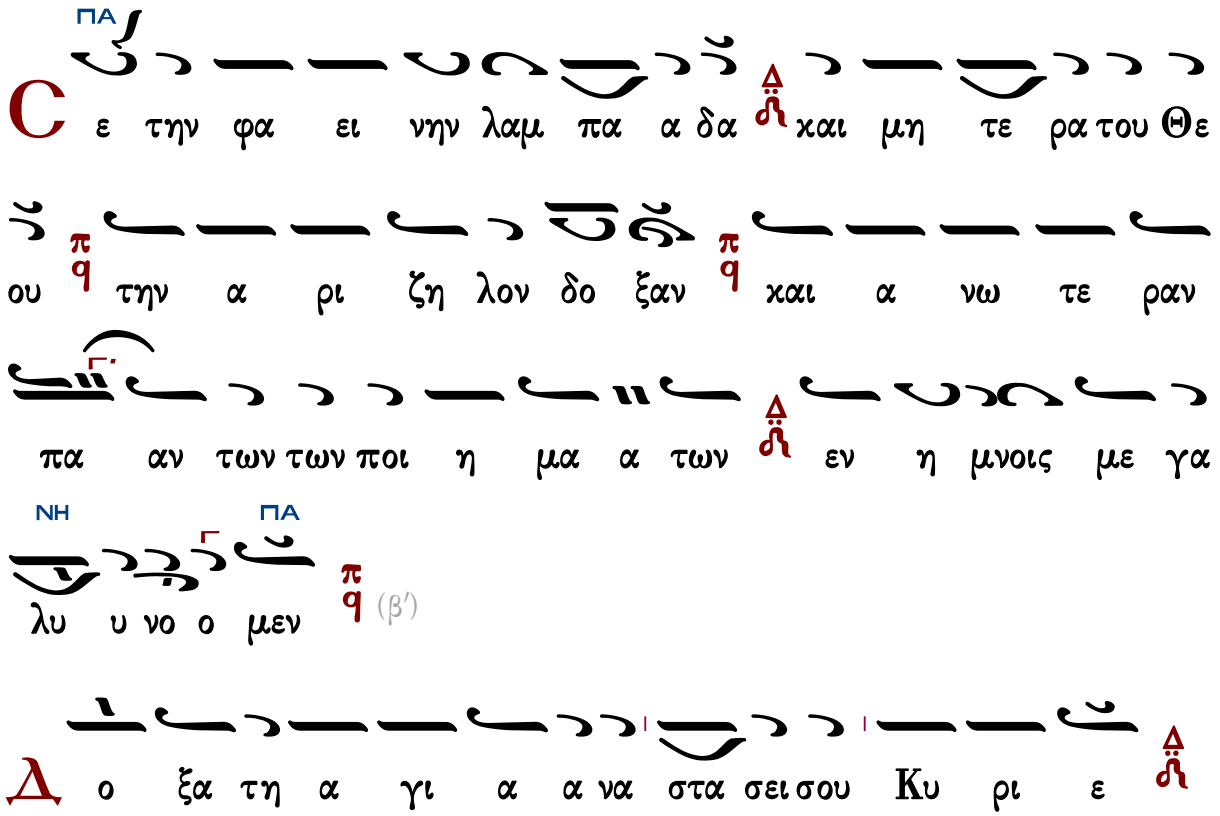

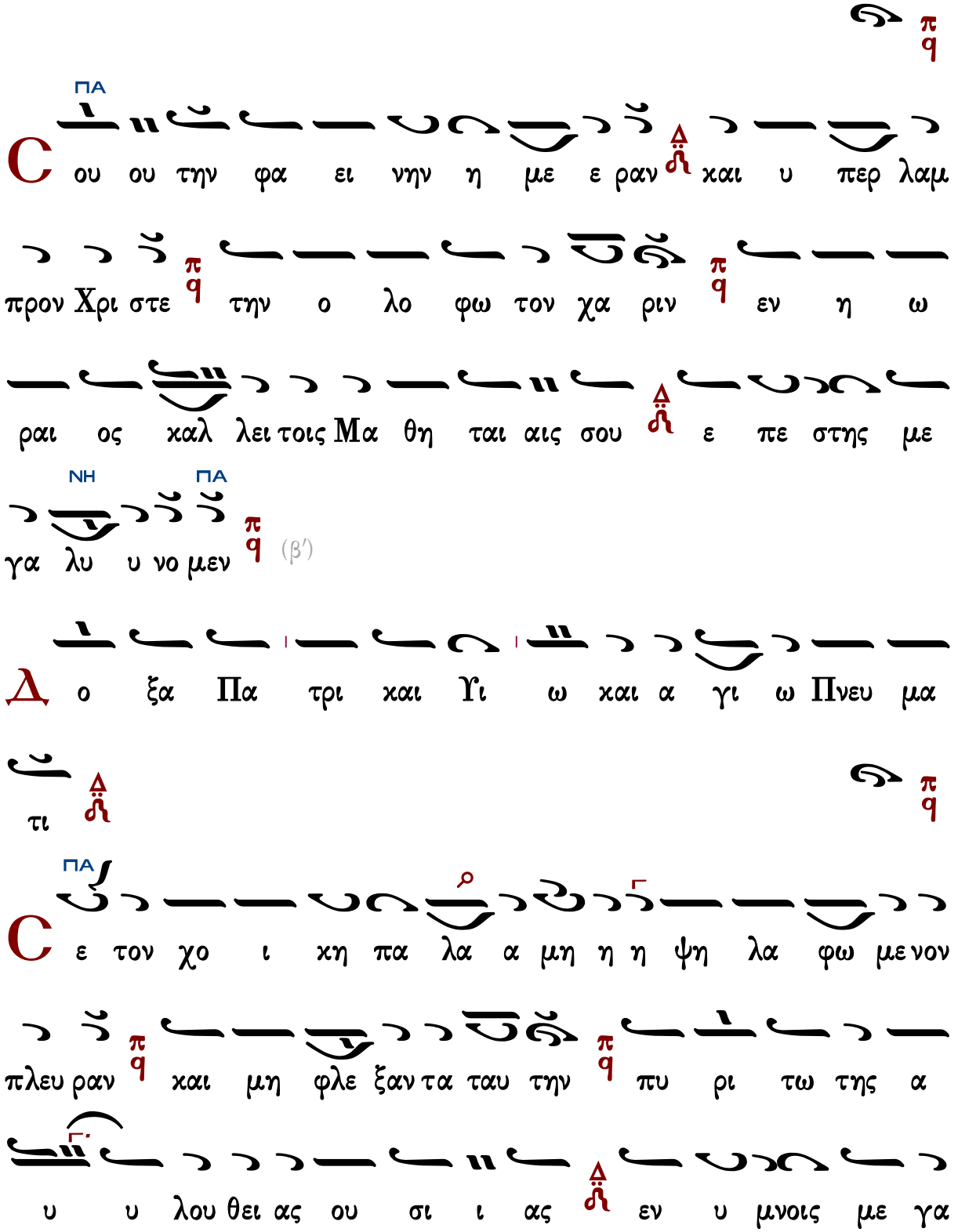
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

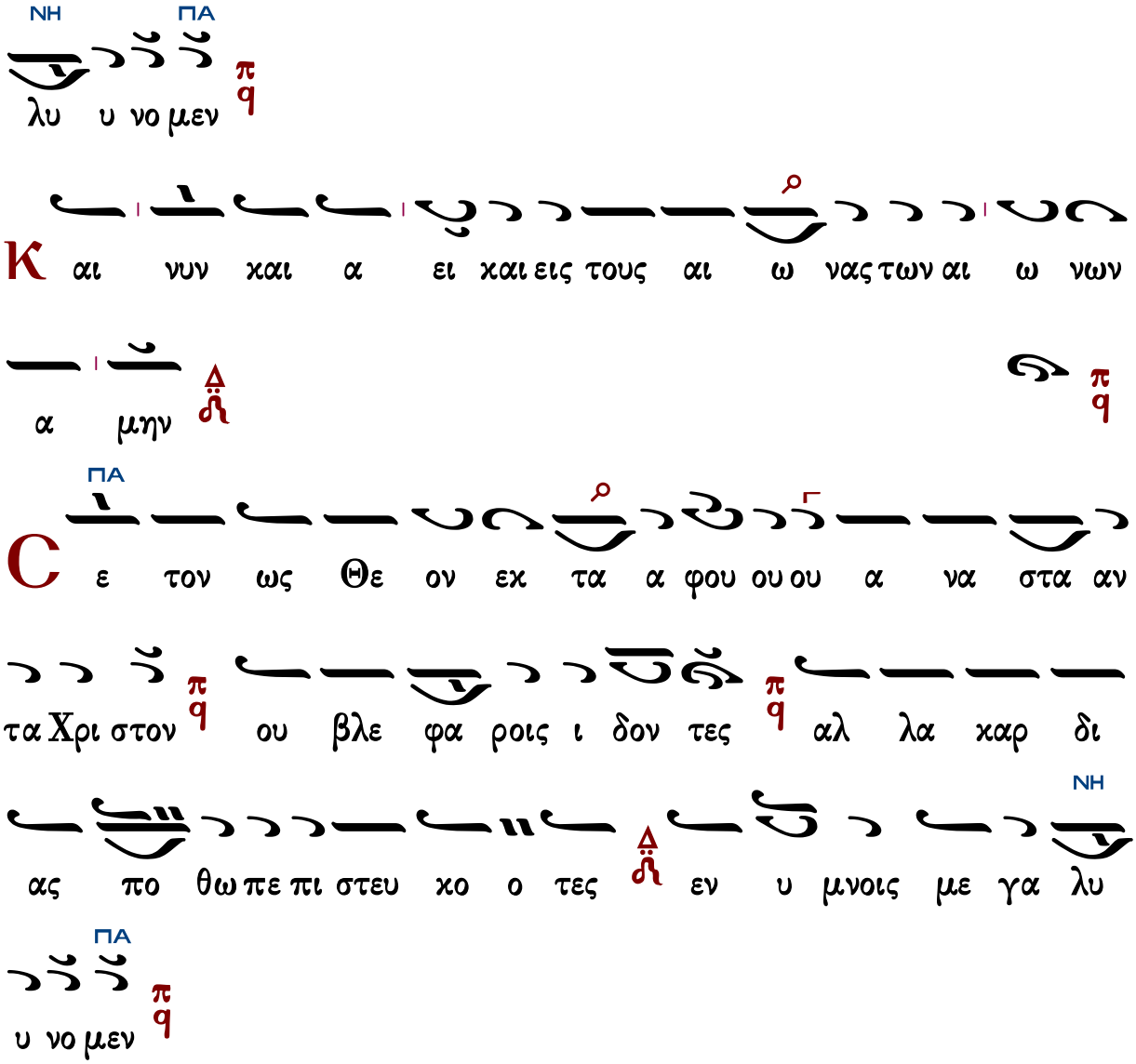
ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.112*

ΠΑ
C ου ου την φα ει νην η με ε ραν και υ περ λαμ
προν Χρι στε την ο λο φω τον χα ριν εν η ω
ραι ος καλ λει τοις Μα θη ται αις σου ε πε στης με
ΝΗ ΠΑ
γα λυ υ νο μεν (β′)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
ΠΑ
C ε τον χο ι κη πα λα α μη η η ψη λα φω με νον
πλευ ραν και μη φλε ξαν τα ταυ την πυ ρι τω της α
υ υ λου θει ας ου σι ι ας εν υ μνοις με γα

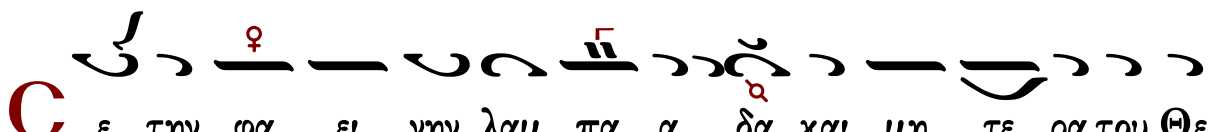

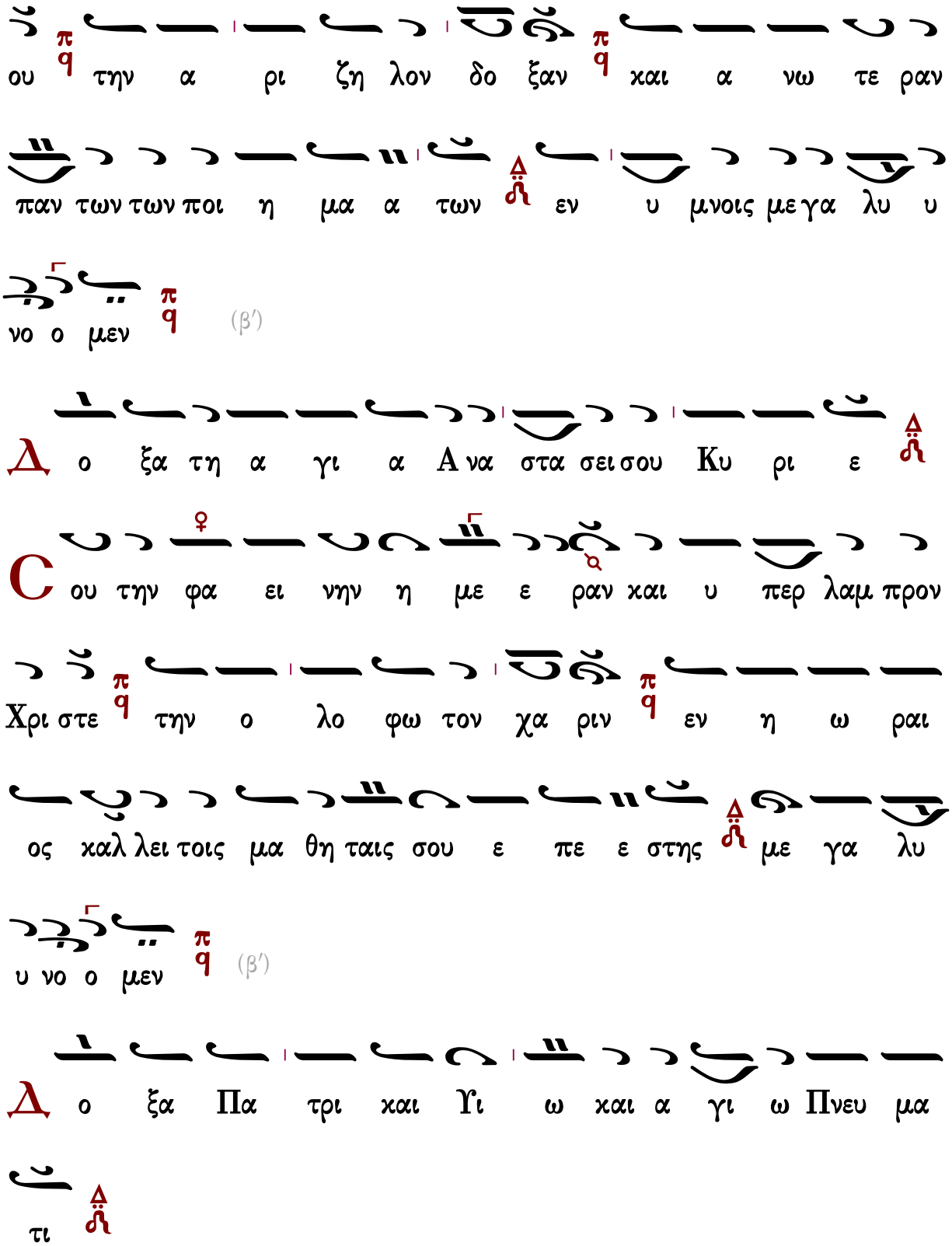
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

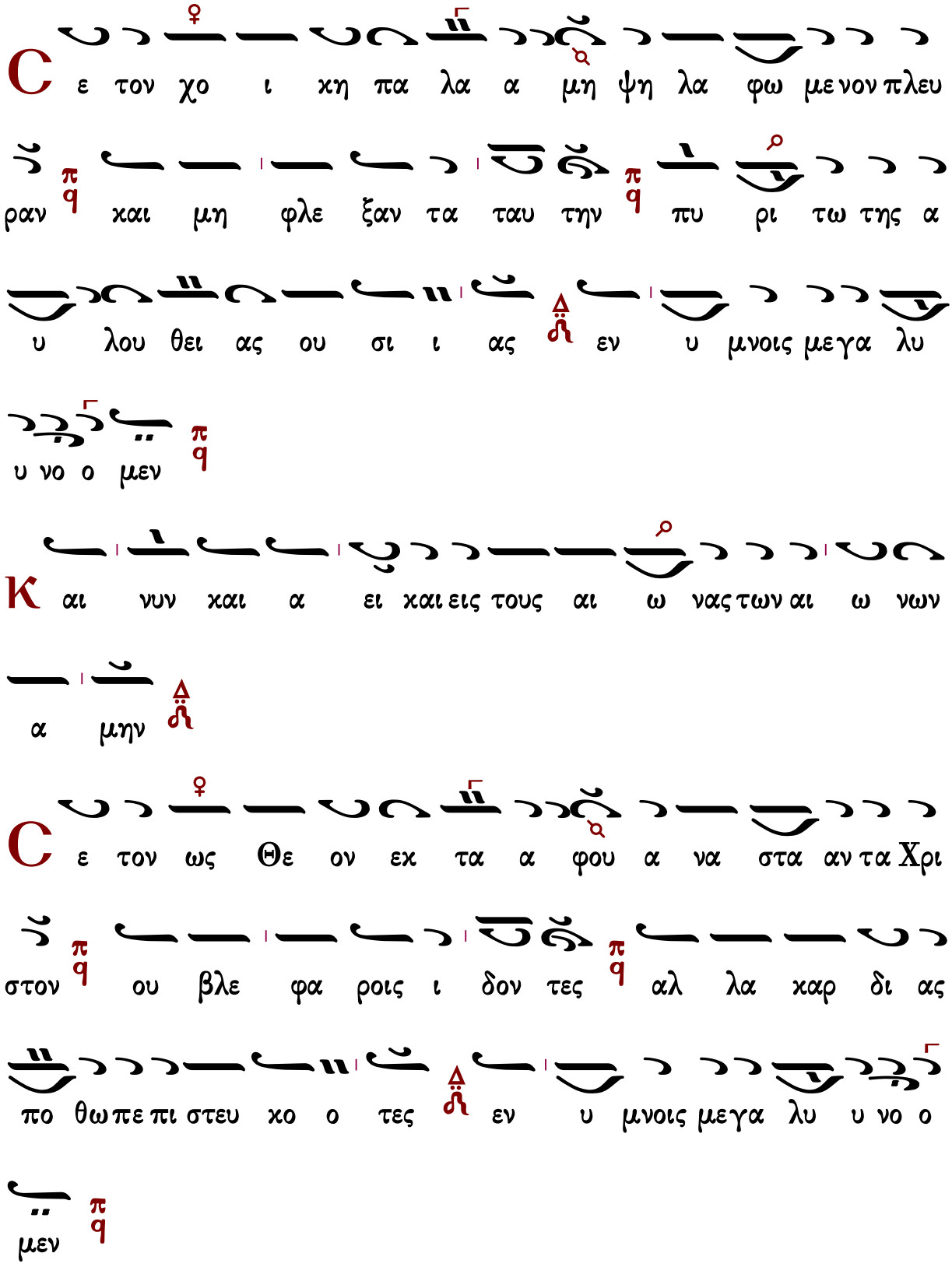
ὁ εἱρμὸς
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.172*

ου την α ρι ζη λον δο ξαν και α νω τε ραν
παν των των ποι η μα α των εν υ μνοις με γα λυ υ
νο ο μεν (β′)
Δ ο ξα τη α γι α Ανα στα σει σου Κυ ρι ε
C ου την φα ει νην η με ε ραν και υ περ λαμ προν
Χρι στε την ο λο φω τον χα ριν εν η ω ραι
ος καλ λει τοις μα θη ταις σου ε πε ε στης με γα λυ
υ νο ο μεν (β′)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

C ε τον χο ι κη πα λα α μη ψη λα φω με νον πλευ
ρα ν και μη φλε ξαν τα ταυ την πυ ρι τω της α
υ λου θει ας ου σι ι ας εν υ μνοις με γα λυ
υ νο ο μεν
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
C ε τον ως Θε ον εκ τα α φου α να στα αν τα Χρι
στον ου βλε φα ροις ι δον τες αλ λα χαρ δι ας
πο θω πε πι στευ χο ο τες εν υ μνοις με γα λυ υ νο ο
μεν

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος α΄

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ·
Ἁγνὴ Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.
Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἁγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Σύντομος	☜ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου ☞	Ἀργὴ
Σύντομος	☜ Γαβριὴλ Κουντιάδου ☞	Ἀργὴ
Σύντομος	☜ Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου ☞	Ἀργὴ
Σύντομος	☜ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞	Ἀργὴ

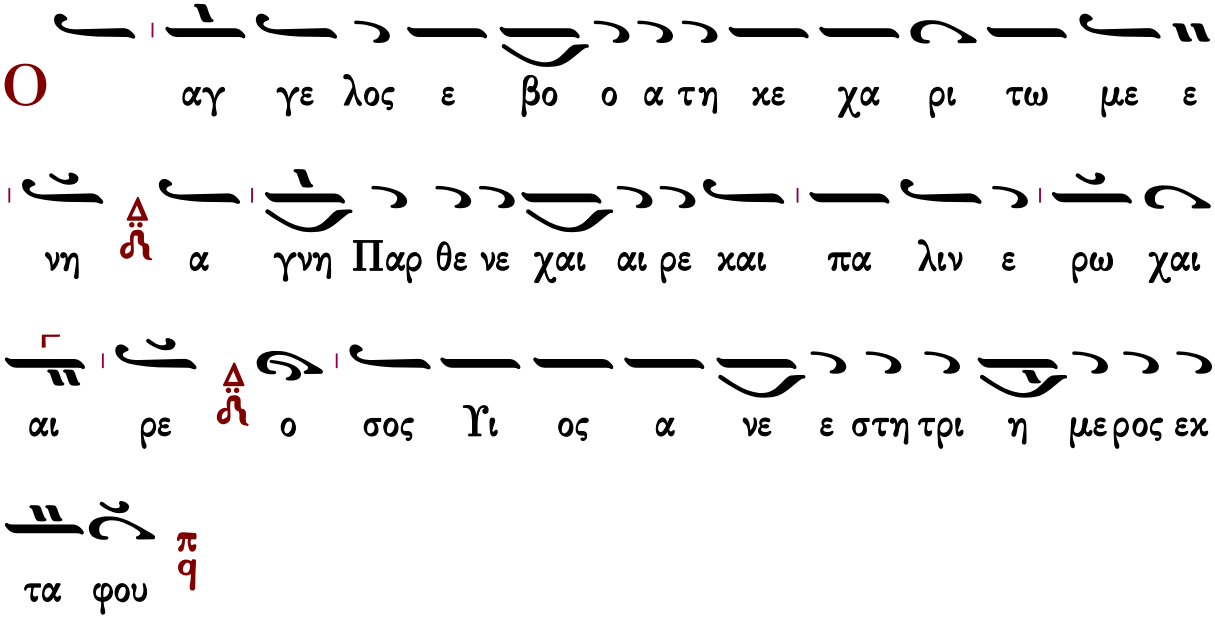
Σύντομος

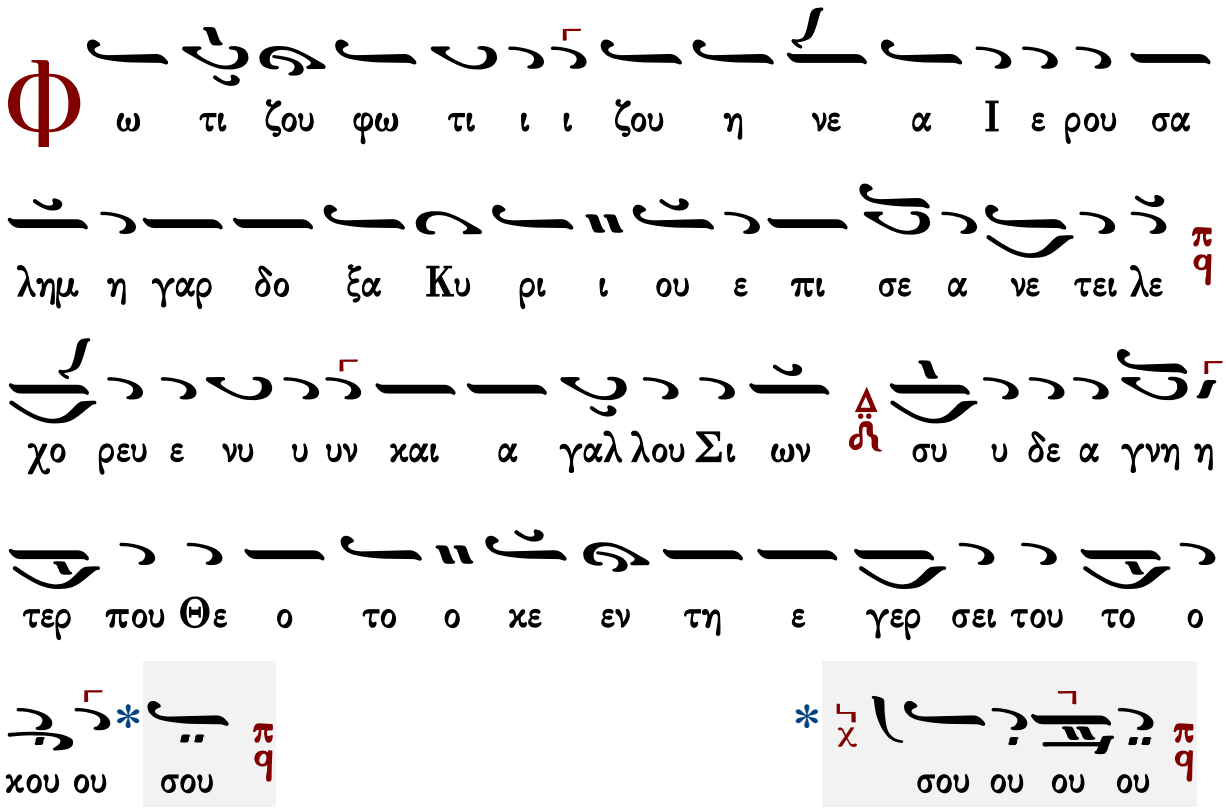
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.377#

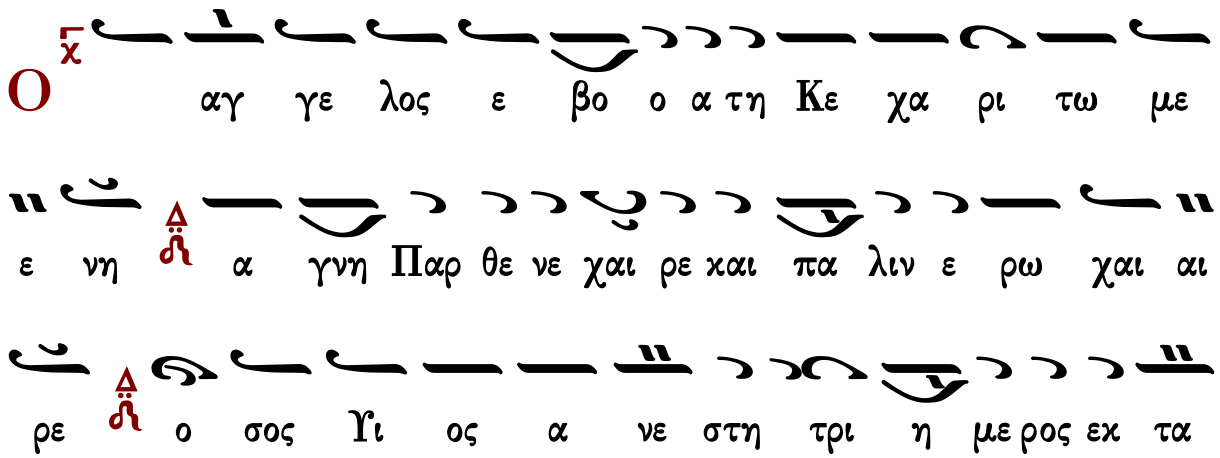

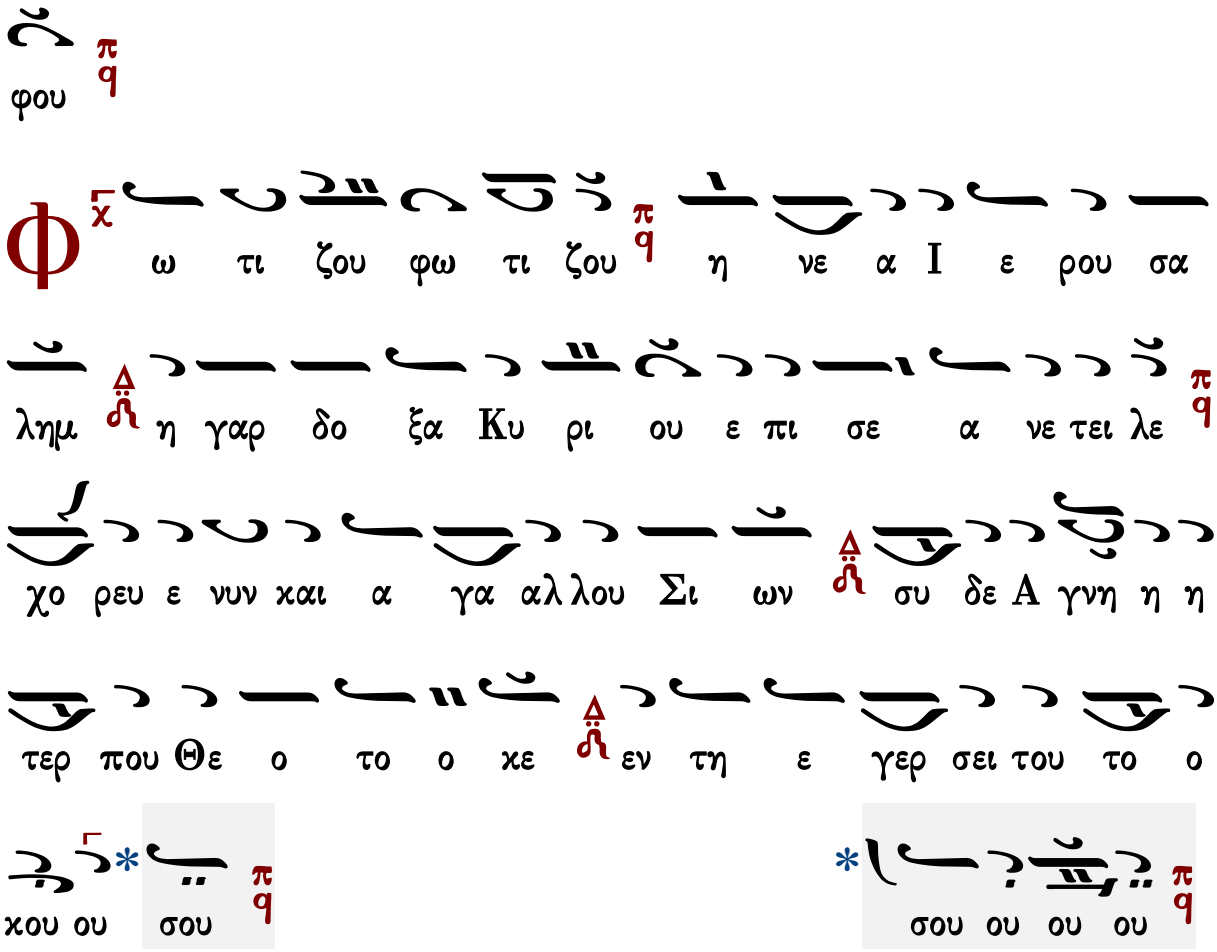
Γαβριὴλ Κουντιάδου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἔπανέκδοσις 1991 σ.28*

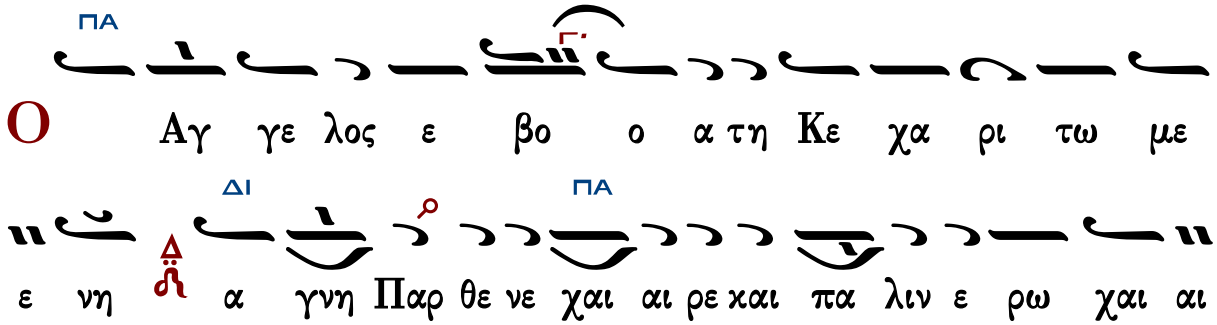

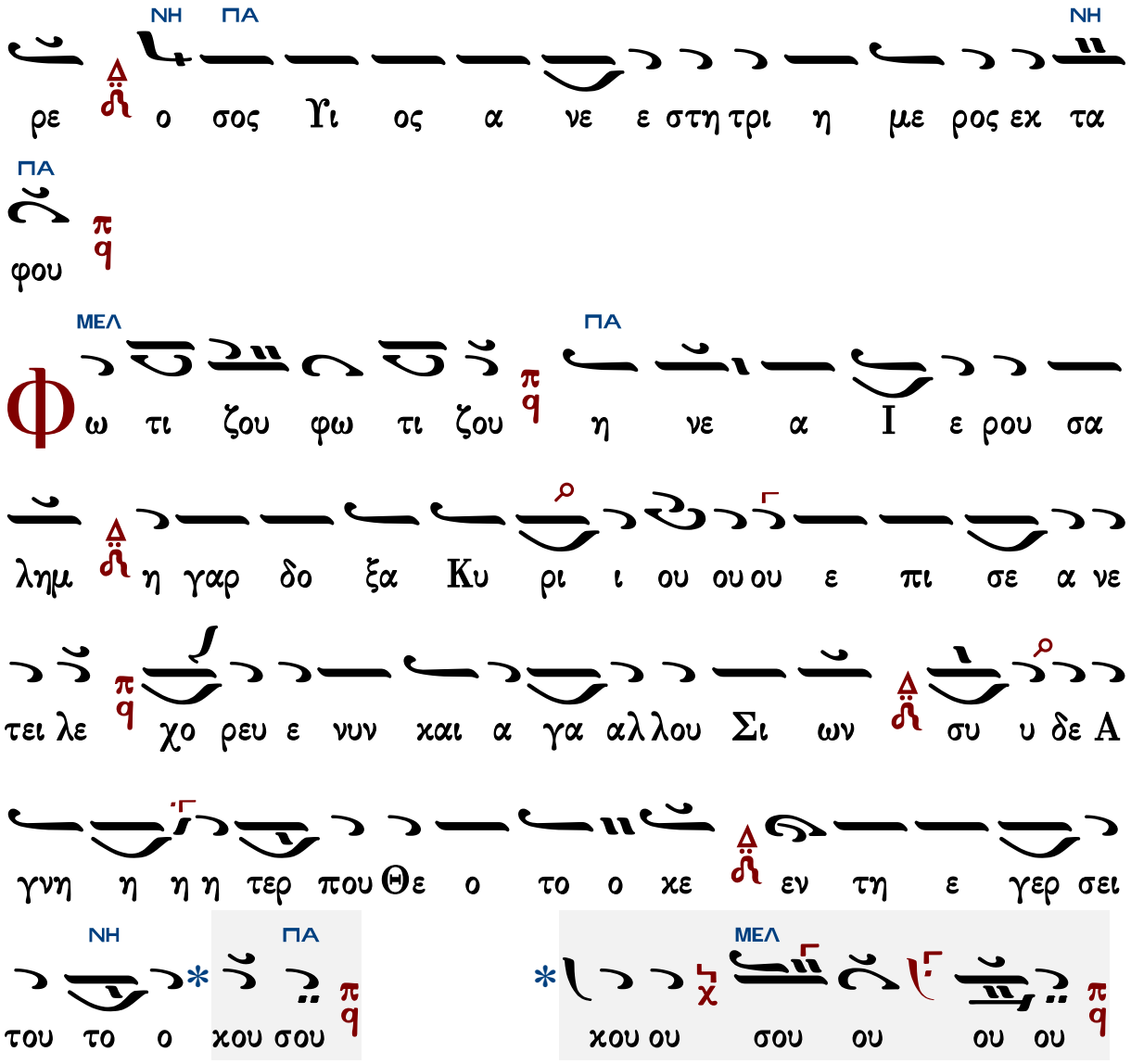
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.9*

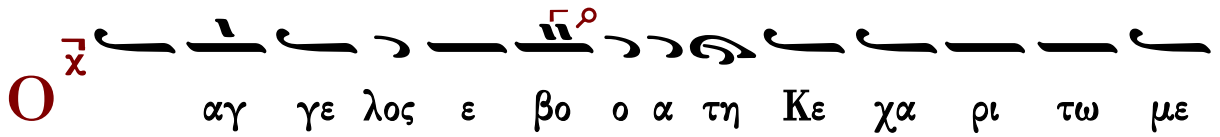

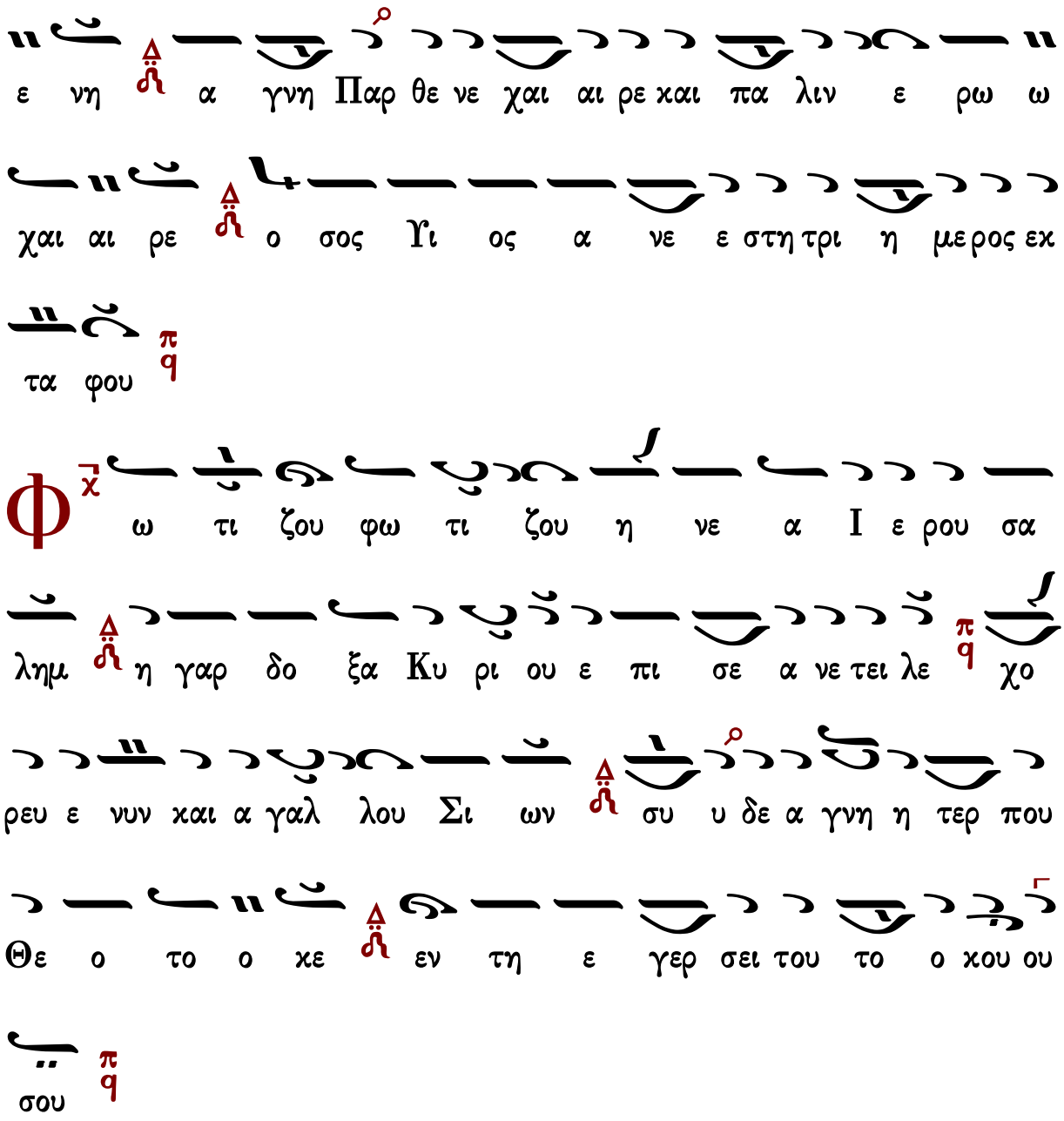
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.20#

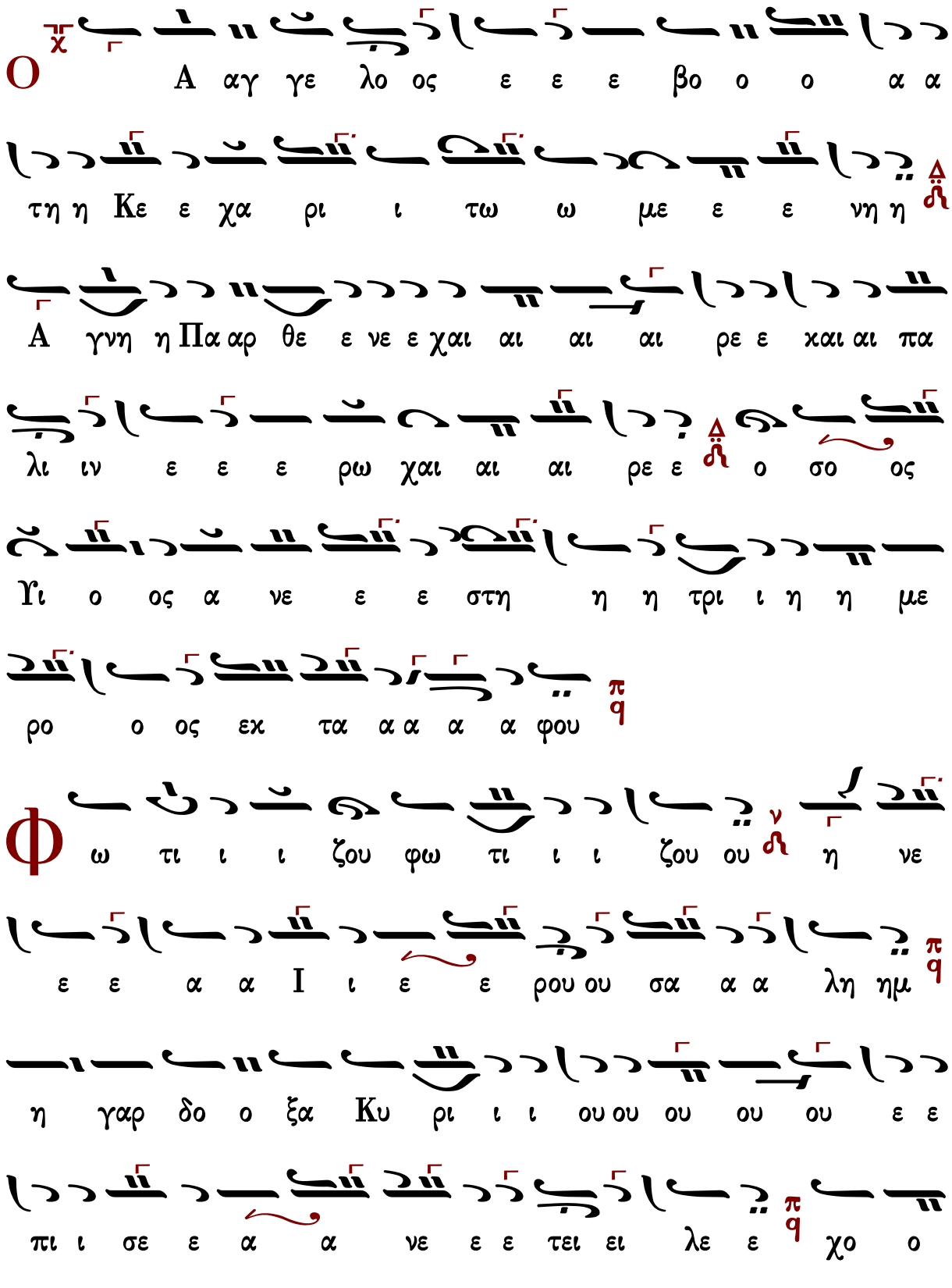

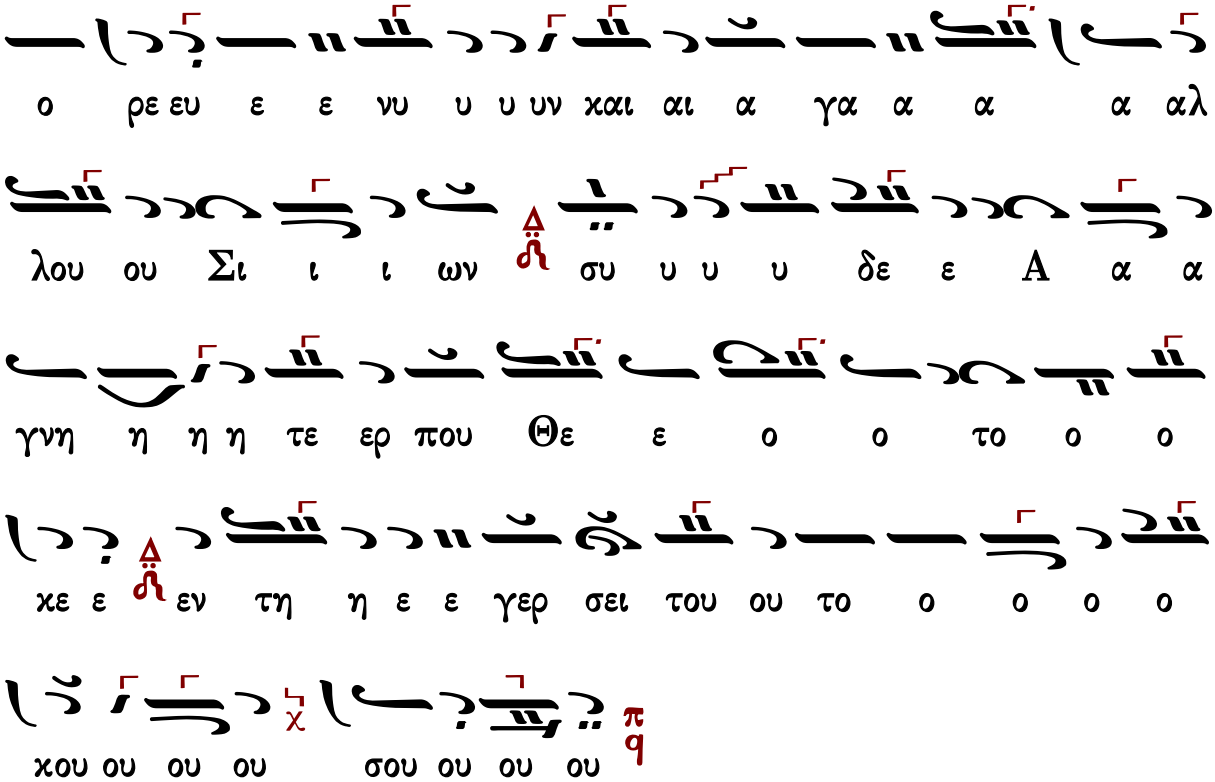
Ἀργὴ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′ Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.25#

Ο Α αγ γε λο ος ε ε ε βο ο ο α α
τη η Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε χαι αι πα
λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο σο ος
Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι η η με
ρο ο ος εκ τα α α α α φου
Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου η νε
ε ε α α Ι ι ε ε ρου ου σα α α λη ημ
η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε
πι ι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε χο ο

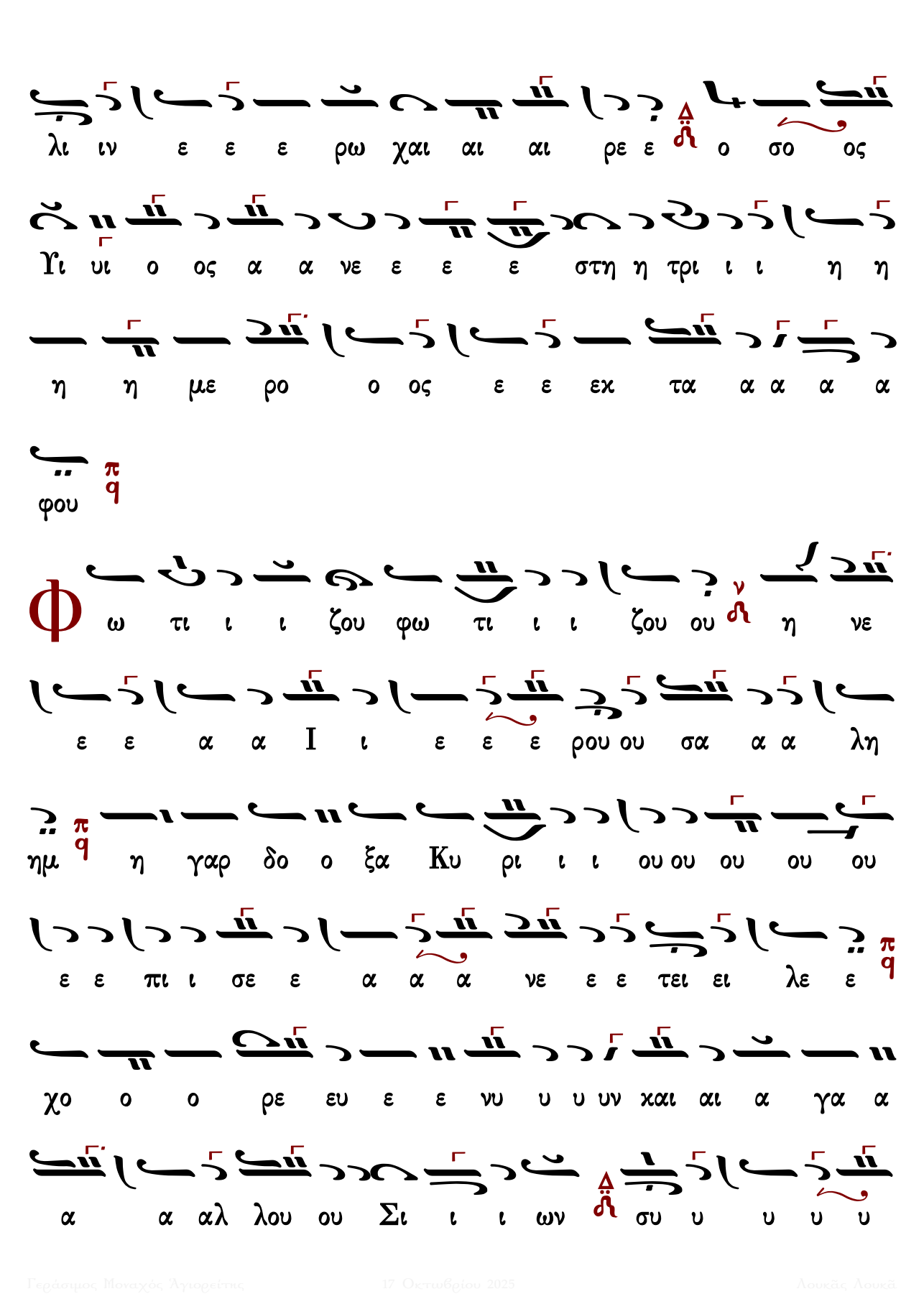
Γαβριὴλ Κουντιάδου

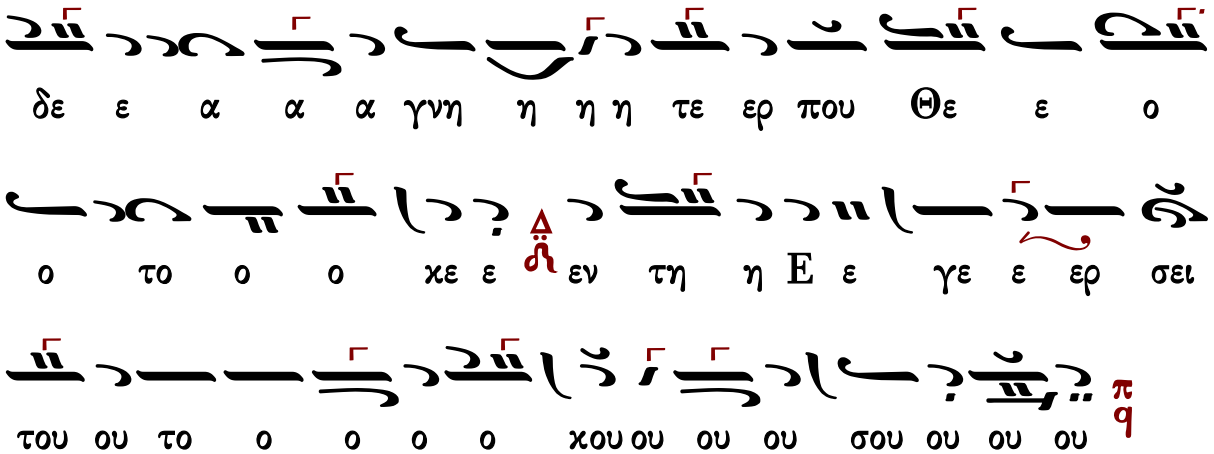
ᾨδὴ θ′

Ἦχος πλ. δ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.149*

λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο σο ος
Γι υι ο ος α α νε ε ε στη η τρι ι ι η η
η η με ρο ο ος ε ε εχ τα α α α α
φου
ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου η νε
ε ε α α Ι ι ε ε ε ρου ου σα α α λη
ημ η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
ε ε πι ι σε ε α α α νε ε ε τει ει λε ε
χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν χαι αι α γα α
α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ υ

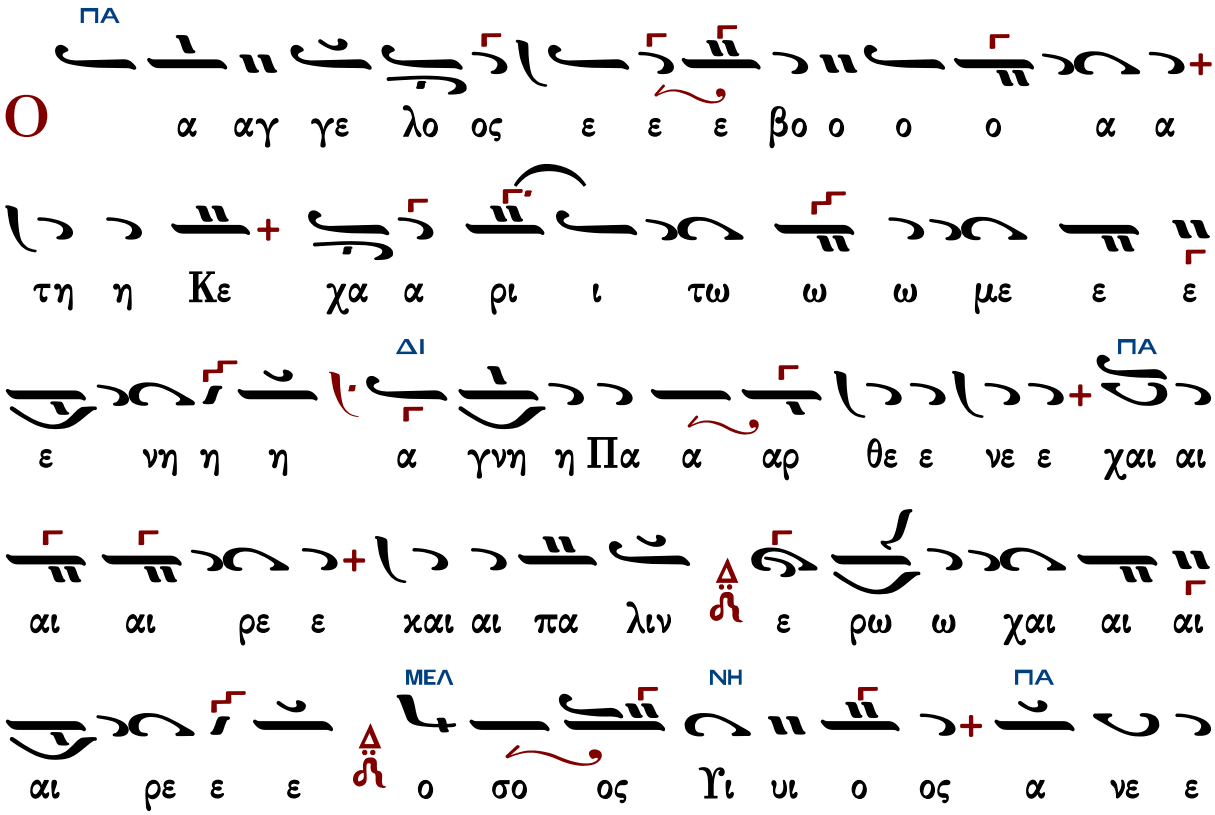

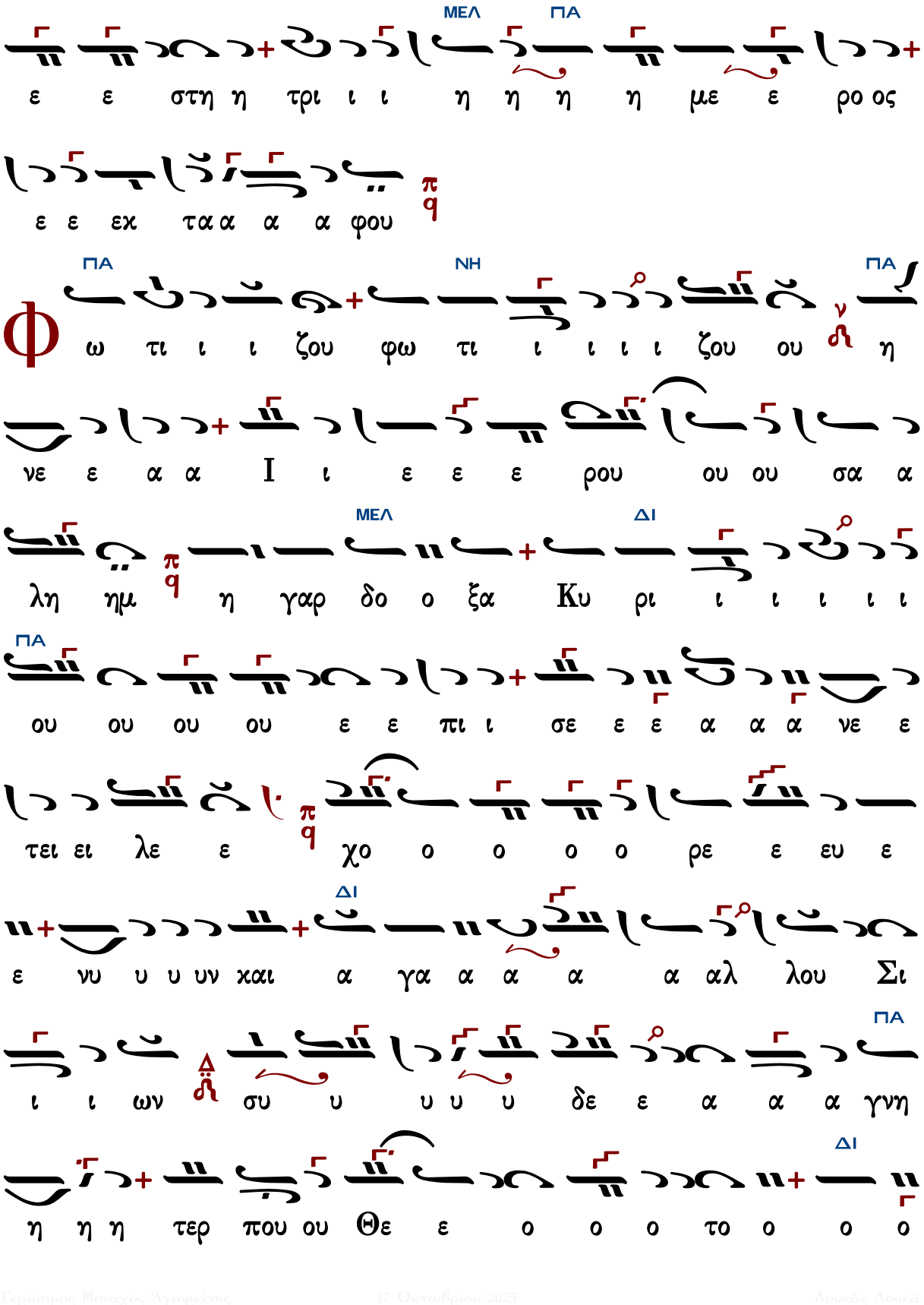
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

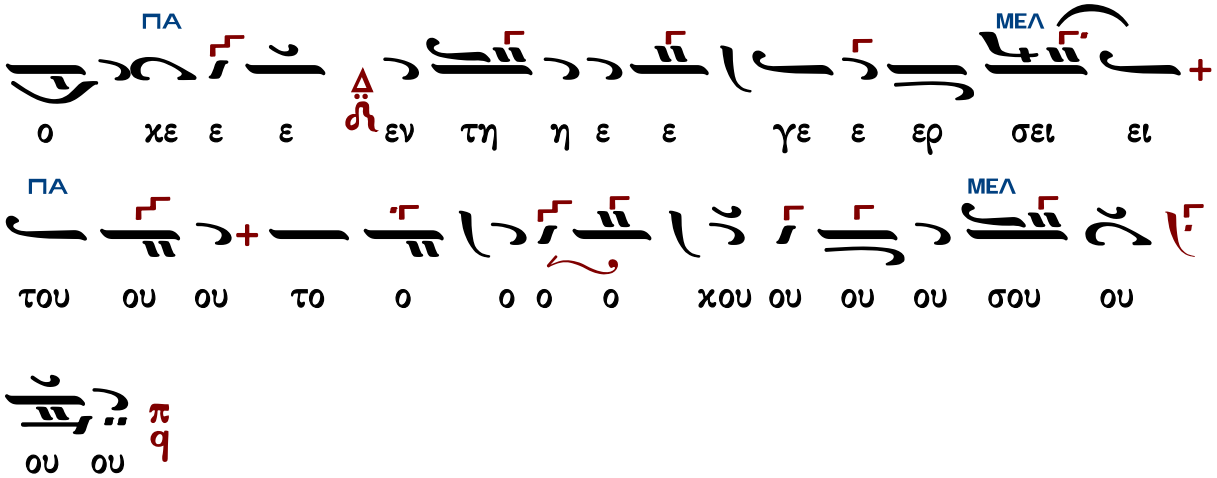
ᾠδὴ θ′

Ἦχος πλ. δ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.39#

ΜΕΛ
ΠΑ
ε ε στη η τρι ι ι η η η η με ε ρο ος
ε ε εκ τα α α α φου
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ι ι ζου ου η
νε ε α α I ι ε ε ε ρου ου ου σα α
ΜΕΛ
ΔΙ
λη ημ η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ι ι ι
ΠΑ
ου ου ου ου ε ε πι ι σε ε ε α α α νε ε
τει ει λε ε χο ο ο ο ο ρε ε ευ ε
ΔΙ
ε νυ υ υ υν χαι α γα α α α α αλ λου Σι
ΠΑ
ι ι ων συ υ υ υ υ δε ε α α α γνη
ΔΙ
η η η τερ που ου Θε ε ο ο ο το ο ο ο

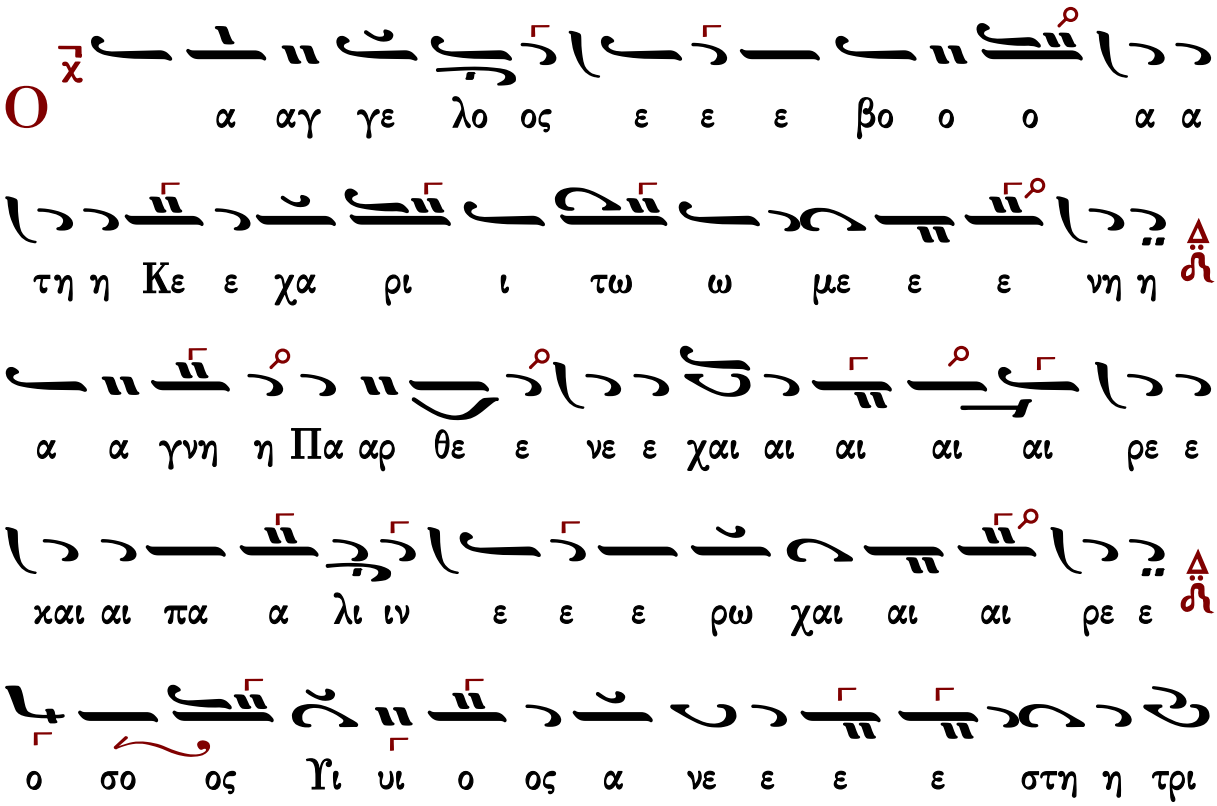

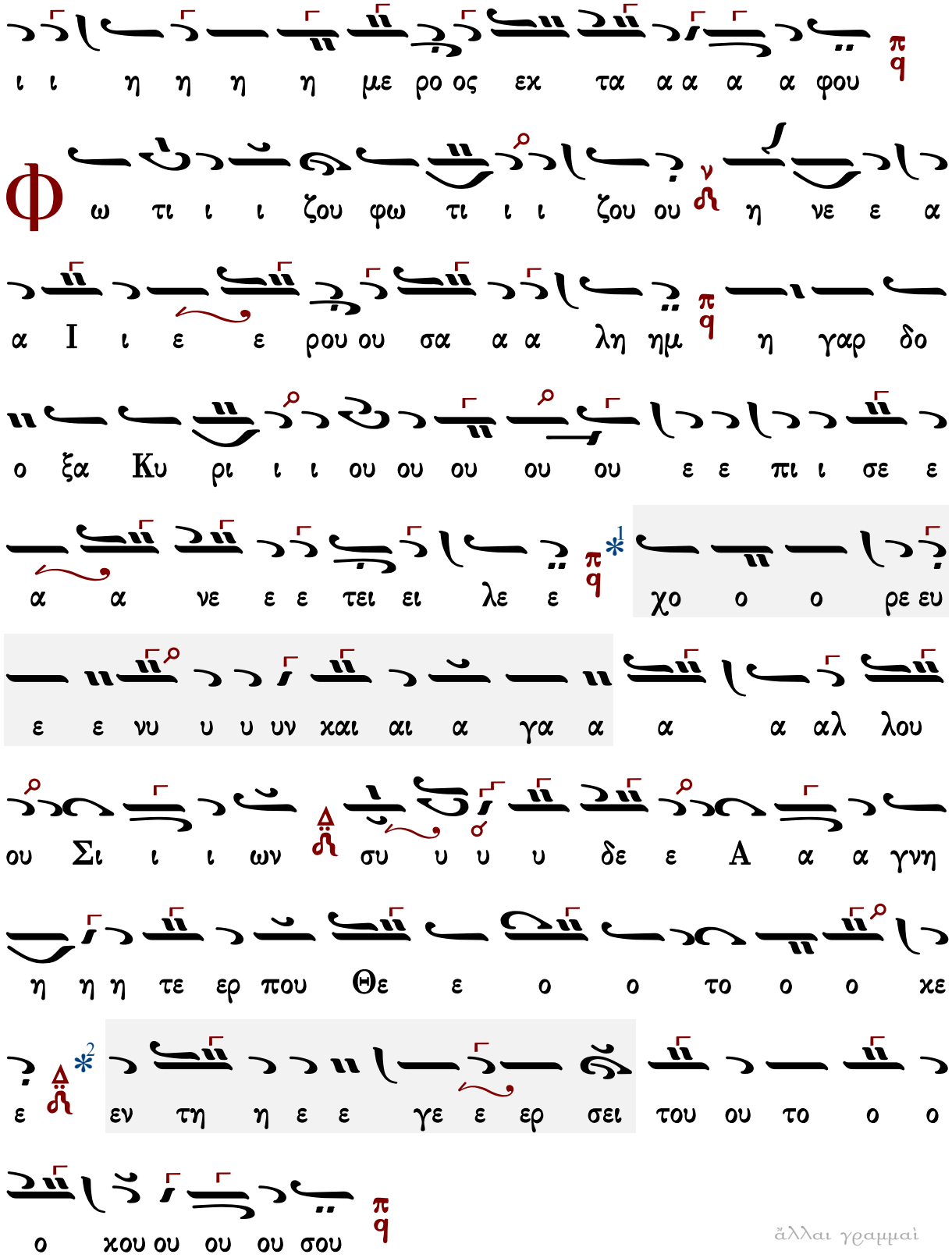
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ θ′

Ἦχος πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.19#

ἄλλαι γραμμαί

*1 π q

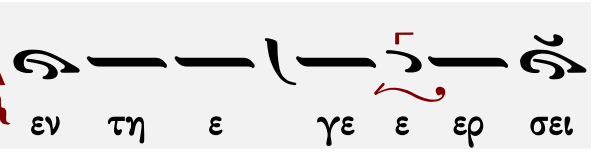

χο ο ο ρε ε ευ ε ε νυ υ υν χαι α γα

ιι

α …

*2 Δ

εν τη ε γε ε ερ σει …

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

ἦχος πλ.δ΄

α Θάλασσαν ἔπηξας, βυθίσας σὺν ἅρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραὼ καὶ λαὸν διέσωσας ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος, βοῶντας· Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, ᾠδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ.

γ Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ᾽ ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

δ Ὁ προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς προεώρα Κύριε, τὴν παρουσίαν σου· διὸ καὶ ἀνέκραζεν· ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει ὁ Θεός· Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

ε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

ς Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χειμάζει με· διό, ὡς Ἰωνᾶς σοι κραυγάζω Λόγε· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, εὔσπλαγχνε Κύριε.

ζ Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος, πυρὶ φλογιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστασίᾳ, οἱ Παῖδες ὑπέψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχούμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζομενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου ☜ Σύντομοι ☞ Γαβριήλ Κουντιάδου

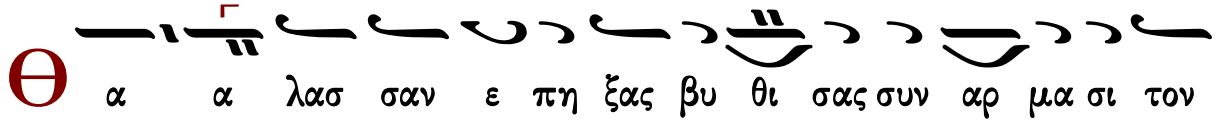
Σύντομοι

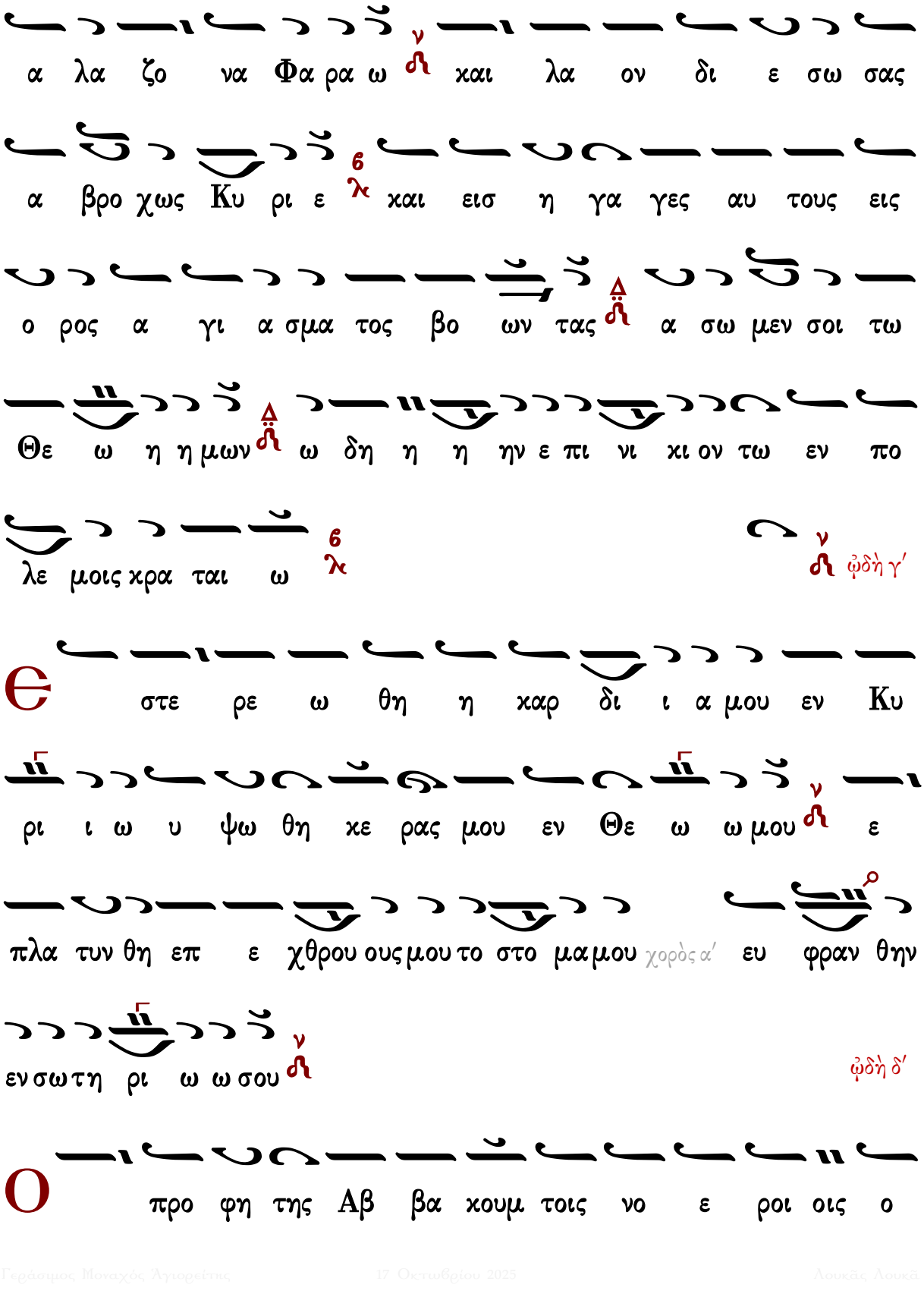
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

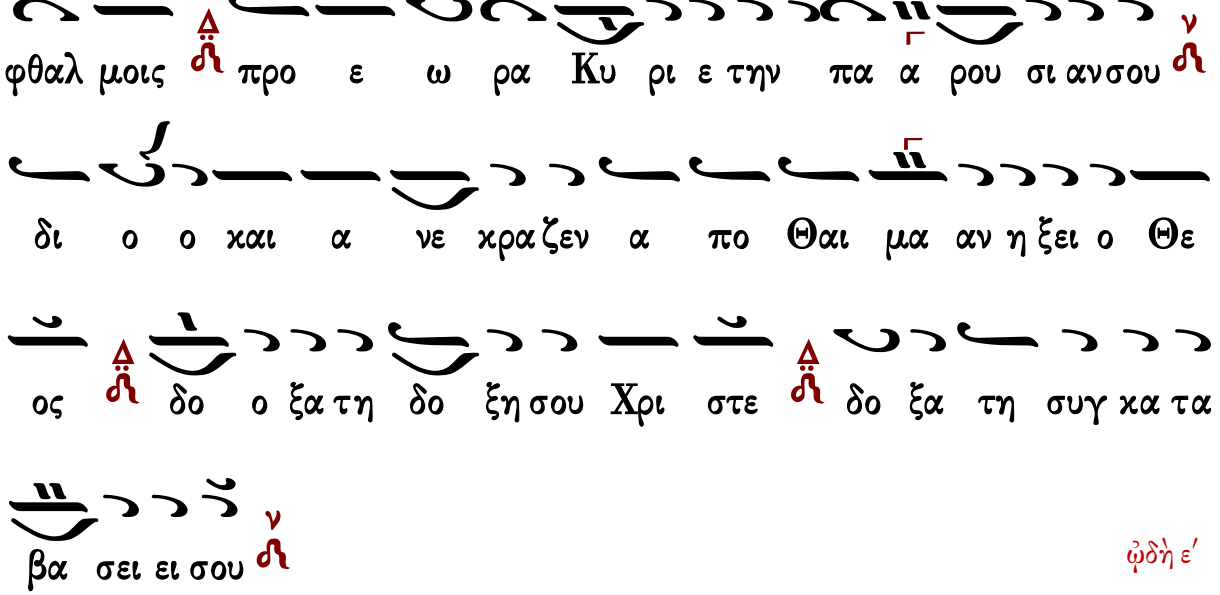
ᾠδὴ α΄

Ἦχος λ π ϊ Νη

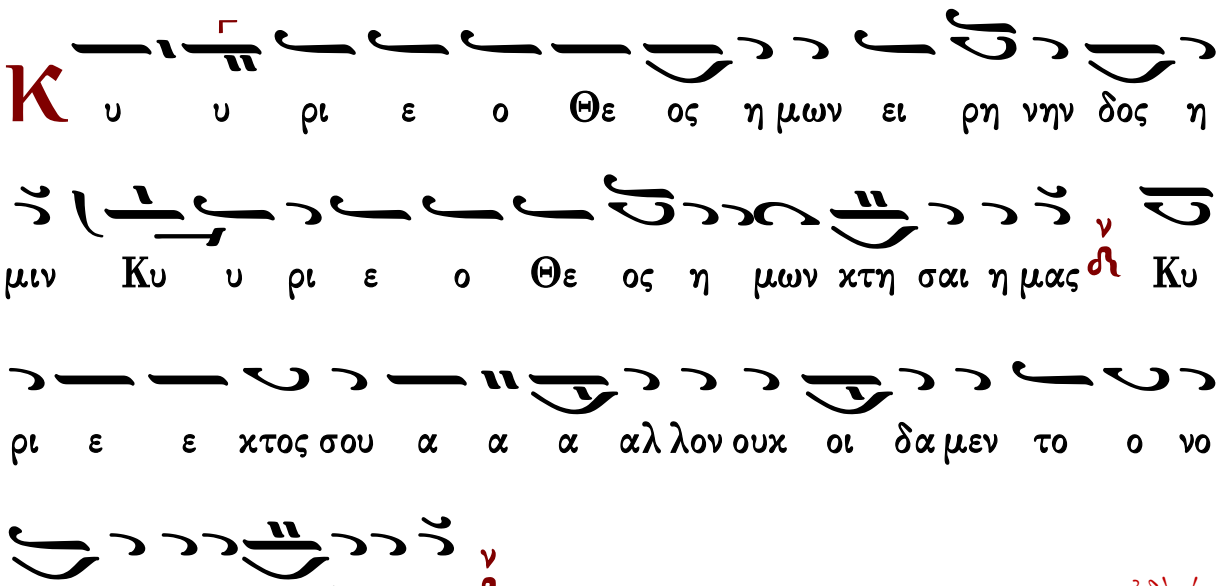
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.396#

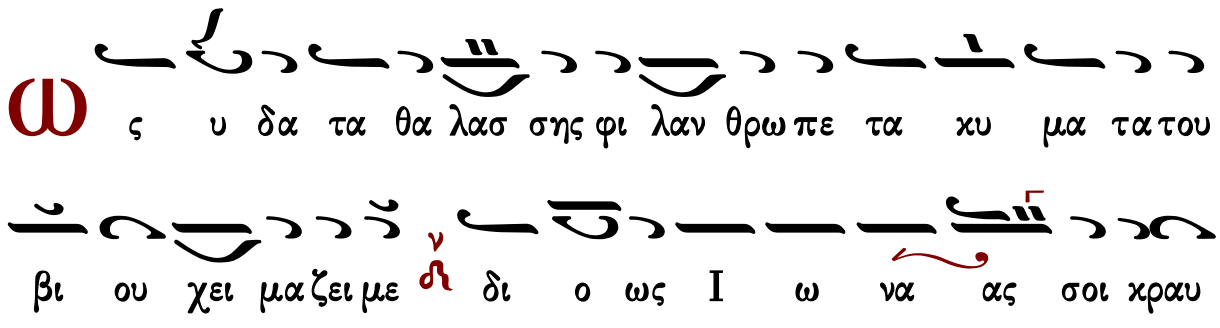

α λα ζο να Φα ρα ω και λα ον δι ε σω σας
α βρο χως Κυ ρι ε και εισ η γα γες αυ τους εις
ο ρος α γι α σμα τος βο ων τας α σω μεν σοι τω
Θε ω η η μων ω δη η η ην ε πι νι κι ον τω εν πο
λε μοις κρα ται ω
ᾠδὴ γ΄
Ϲ στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν Κυ
ρι ι ω υ ψω θη κε ρας μου εν Θε ω ω μου ε
πλα τυν θη επ ε χθρου ους μου το στο μα μου
χορὸς α΄
ευ φραν θην
εν σω τη ρι ω ω σου
ᾠδὴ δ΄
Ο προ φη της Αβ βα κουμ τοις νο ε ροι οις ο

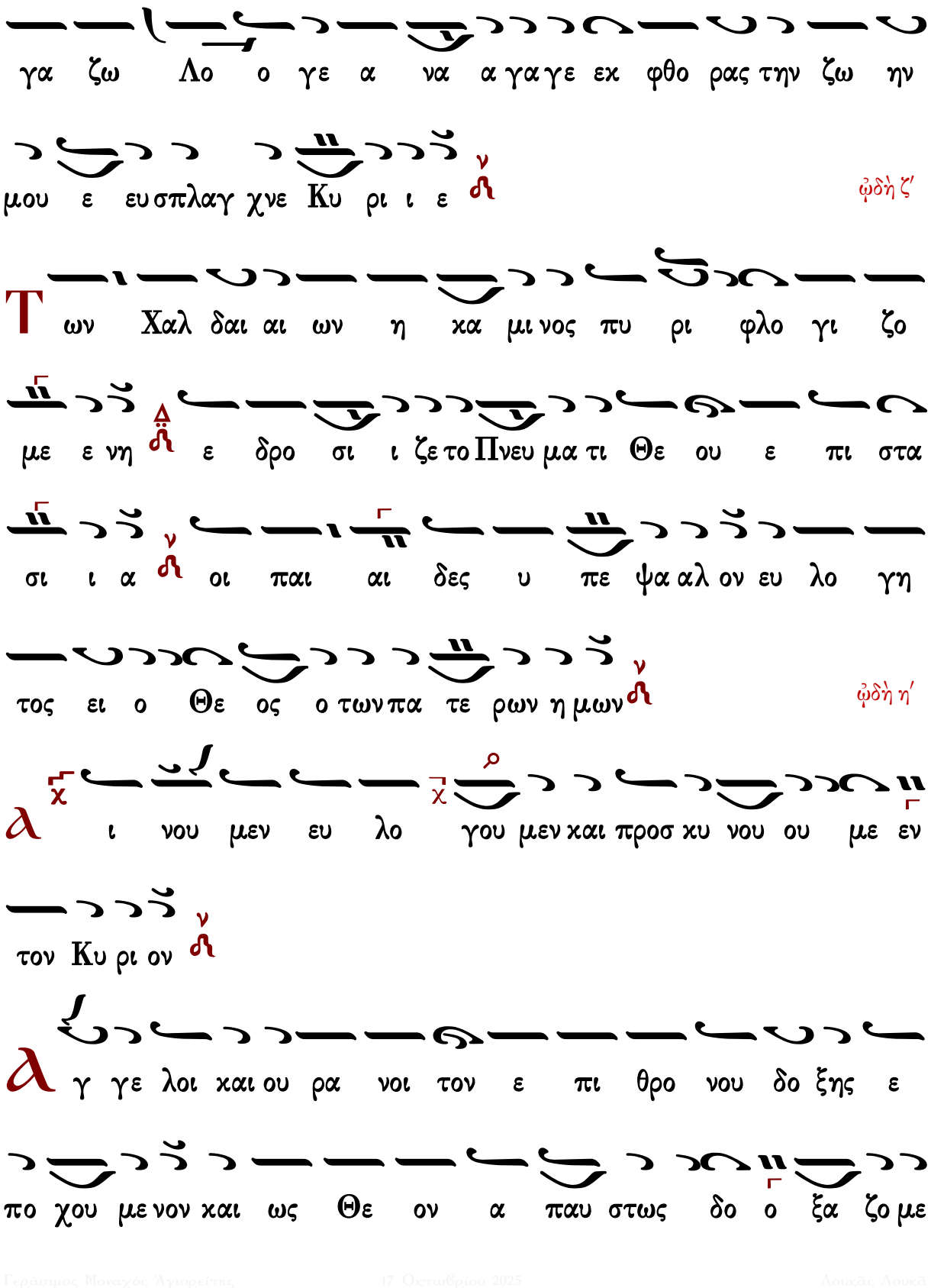

φθαλ μοις προ ε ω ρα Κυ ρι ε την πα α ρου σι ανσου
δι ο ο και α νε χρα ζεν α πο Θαι μα αν η ξει ο Θε
ος δο ο ξα τη δο ξη σου Χρι στε δο ξα τη συγ κα τα
βα σει ει σου

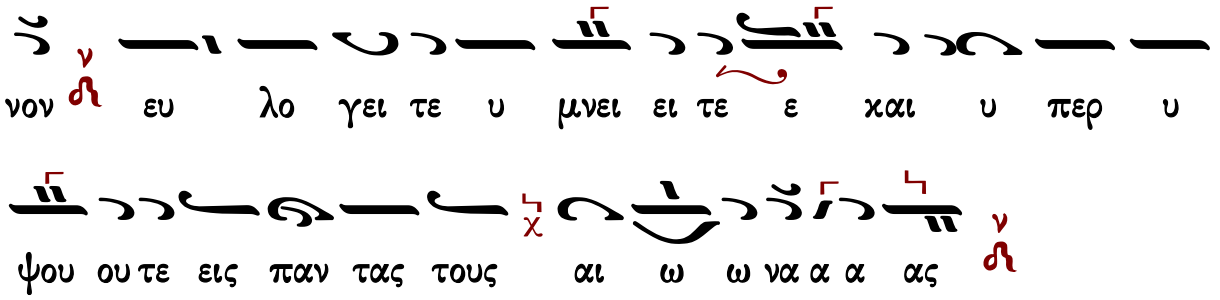
ᾠδὴ ε′

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος η μων ει ρη νην δος η
μιν Κυ υ ρι ε ο Θε ος η μων κτη σαι η μας Κυ
ρι ε ε κτος σου α α α αλ λον ουκ οι δα μεν το ο νο
μα σου ο νο μα ζο ο μεν

ᾠδὴ ς′

Ω ς υ δα τα θα λασ σης φι λαν θρω πε τα κυ μα τα του
βι ου χει μα ζει με δι ο ως Ι ω να ας σοι χραυ

γα ζω Λο ο γε α να α γα γε εκ φθο ρας την ζω ην
μου ε ευ σπλαγ χνε Κυ ρι ι ε
ᾠδὴ ζ΄
Τ ων Χαλ δαι αι ων η κα μι νος πυ ρι φλο γι ζο
με ε νη ε δρο σι ι ζε το Πνευ μα τι Θε ου ε πι στα
σι ι α οι παι αι δες υ πε ψα αλ ον ευ λο γη
τος ει ο Θε ος ο των πα τε ρων η μων
ᾠδὴ η΄
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν
τον Κυ ρι ον
α γ γε λοι και ου ρα νοι τον ε πι θρο νου δο ξης ε
πο χου με νον και ως Θε ον α παυ στως δο ο ξα ζο με

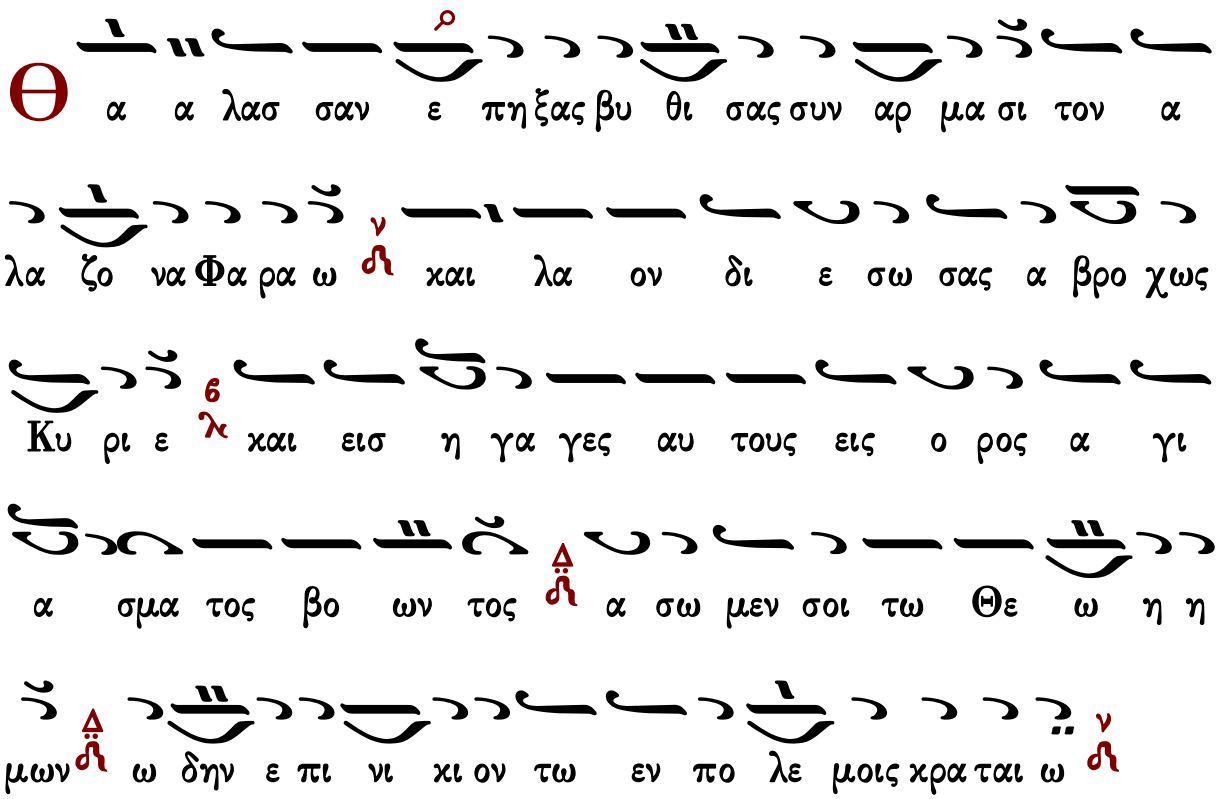

Γαβριήλ Κουντιάδου

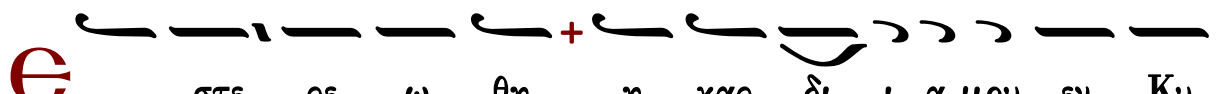
ᾠδὴ α΄

Ἦχος λ π ν Νη

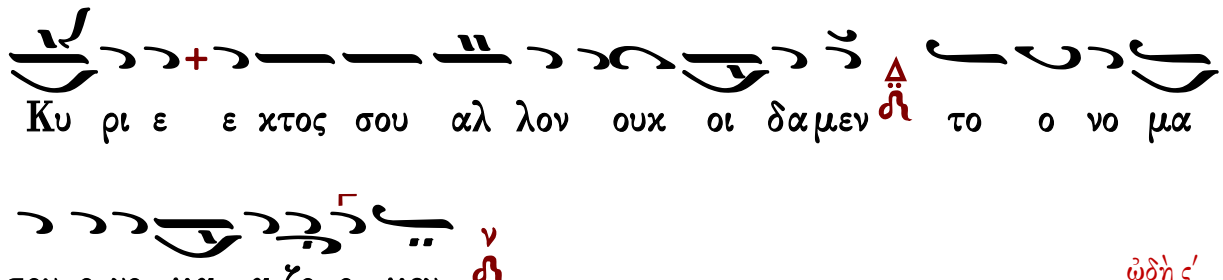
Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.249*

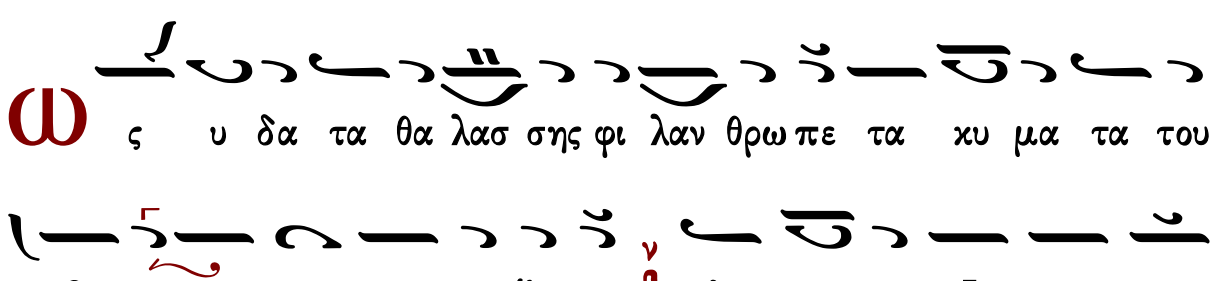
ᾠδὴ γ΄

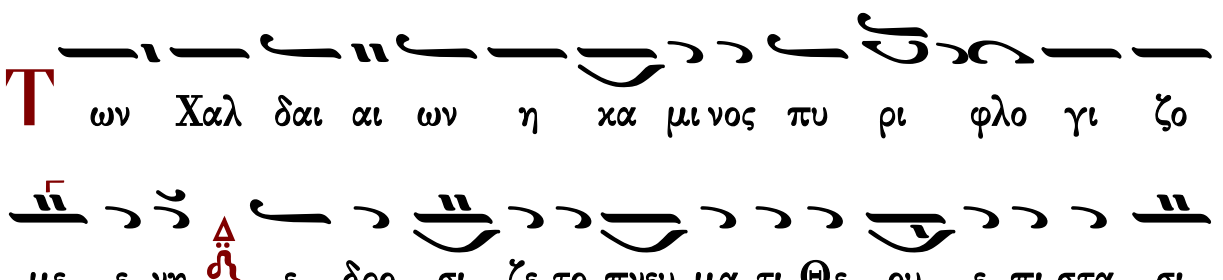

ρι ω υ ψω θη χε ε ε ρας μου εν Θε ω
μου ε πλα τυν θη επ ε χθρου ους μου το στο μα μου
χορὸς α′ ευ φραν θην εν σω τη ρι ω ω σου
ᾠδὴ δ′
Ο προ φη της Αβ βα κουμ τοις νο ε ροι οις
ο φθαλ μοις προ ε ω ρα Κυ ρι ε την πα α ρου σι αν
σου δι ο ο και α νε κρα α ζεν α πο Θαι μαν η
ξει ο Θε ος δο ξα τη δο ξη σου Χρι στε δο ξα τη οι
κο νο μι ι α α σου
ᾠδὴ ε′
Κ υ υ ρι ε ο Θε ος η μων ει ρη νην δος η
μιν Κυ υ ρι ε ο Θε ος η μω ων κτη σαι η μας

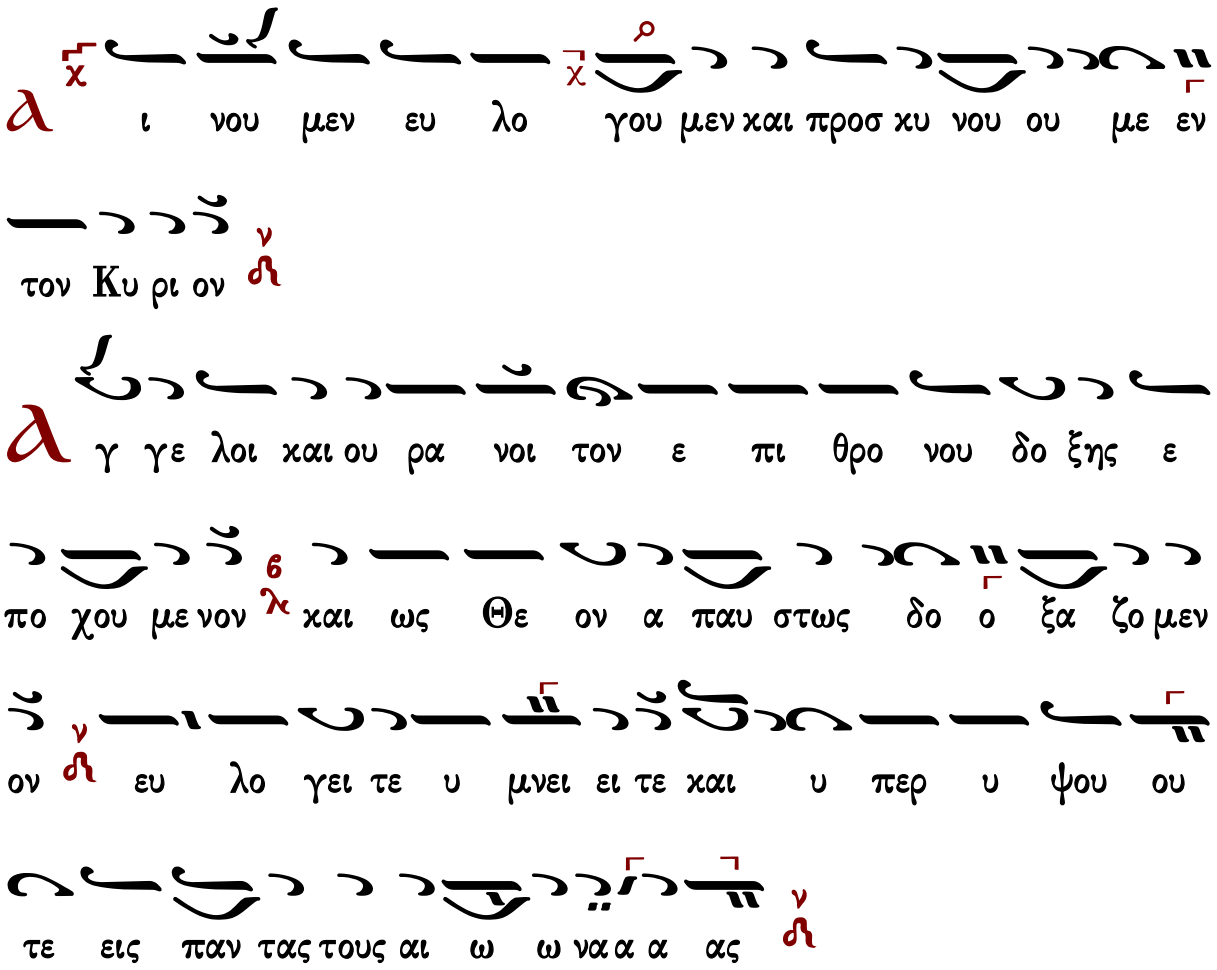
ᾠδὴ ς′

ᾠδὴ ζ′

ᾠδὴ η′

θ΄ ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

κανὼν α΄ ἦχος δ΄

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.»

Νέαν καὶ καινὴν πολιτείαν, παρὰ Χριστοῦ μεμαθηκότες ταύτην μέχρι τέλους φυλάττειν διαφερόντως πάντες, σπουδάσωμεν, ὅπως ἁγίου Πνεύματος, τὴν παρουσίαν ἀπολαύσωμεν.

Σύ μου τὸ θνητὸν Ζωοδότα, περιβολὴν ἀθανασίας, καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν, ἐνδύσας Σῶτερ συνεξανέστησας, καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες τὸν χρόνιόν μου λύσας πόλεμον.

Εἰς τὴν ἐπουράνιον πάλιν, διαγωγὴν ἀνακληθέντες, τῇ τῆς μεσιτείας δυνάμει, τοῦ κενωθέντος μέχρι καὶ δούλου μορφῆς καὶ ἡμᾶς ἀνυψώσαντος, τοῦτον ἀξίως μεγαλύνωμεν.

Ὡς ῥίζαν, πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

κανὼν β′. Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἦχος πλ.δ′

Τῆς ἑορτῆς μεσαζούσης τῶν Ἰουδαίων, ἀνῆλθες ὁ Σωτήρ μου ἐπὶ τὸ ἱερόν σου, καὶ ἐδίδασκες πάντας, ἐθαύμαζον δὲ Ἰουδαῖοι, καὶ πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἔλεγον.

Ἰάματα χαρισμάτων ὁ λυτρωτής μου πηγάζων ἐπετέλει τέρατα καὶ σημεῖα, φυγαδεύων τὰς νόσους, ἰώμενος τοὺς ἀσθενοῦντας, ἀλλ᾽ Ἰουδαῖοι ἐξεμαίνοντο, τῷ πλήθει τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ τὸ σέβειν, τὴν ἄναρχον Τριάδα Πατέρα καὶ Υἱόν τε, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παντοκρατορίαν, δι᾽ ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἥδρασται, τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐχώρησας ἐν γαστρί σου Παρθενομῆτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι. Αὐτὸν δυσώπει παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γαβριήλ Κουντιάδου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

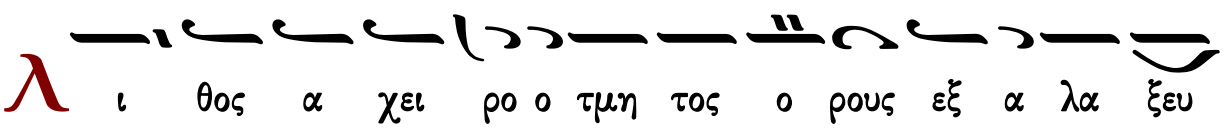
Γαβριήλ Κουντιάδου
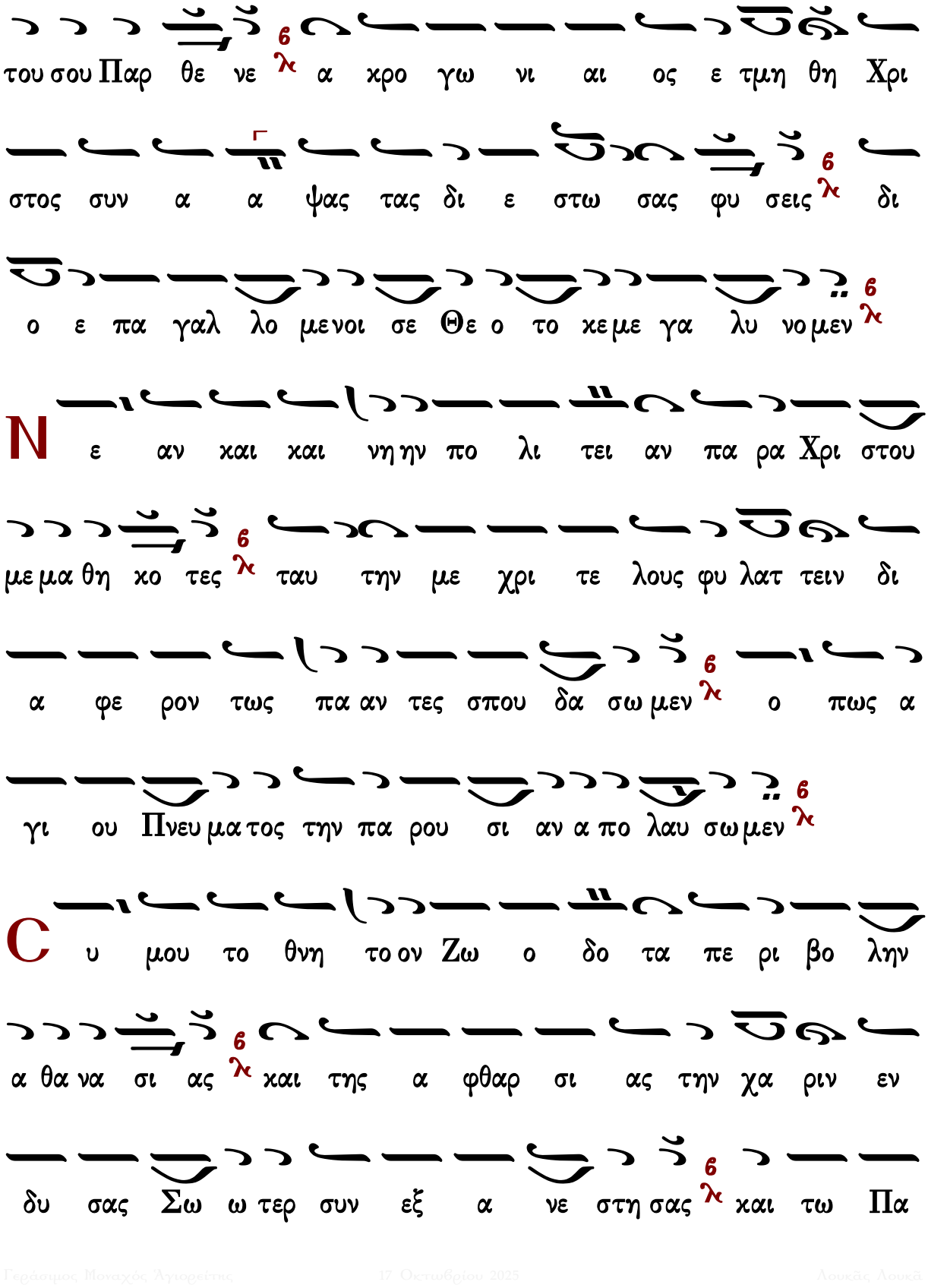
Κανὼν α′, ᾠδὴ θ′

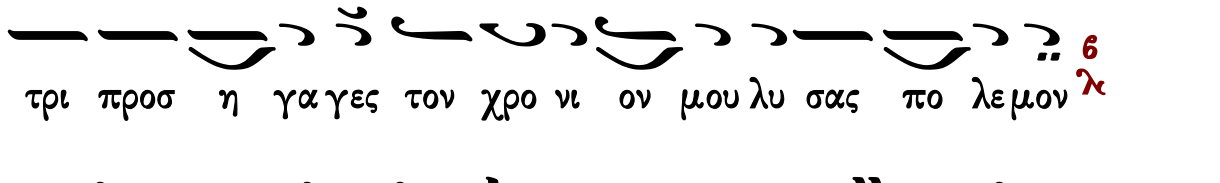
ὁ εἱρμὸς

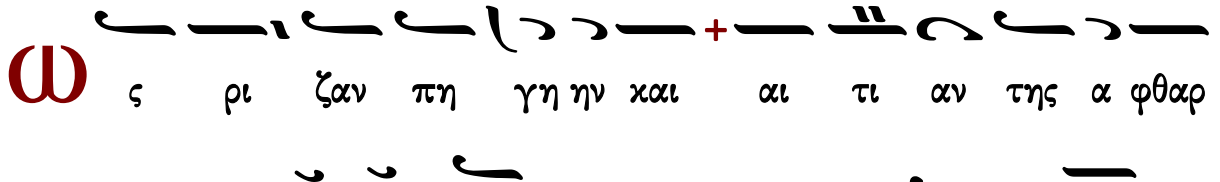
Ἦχος Βου

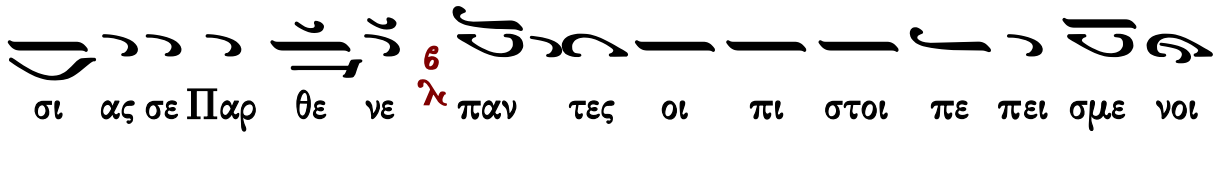
Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α′ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.251*

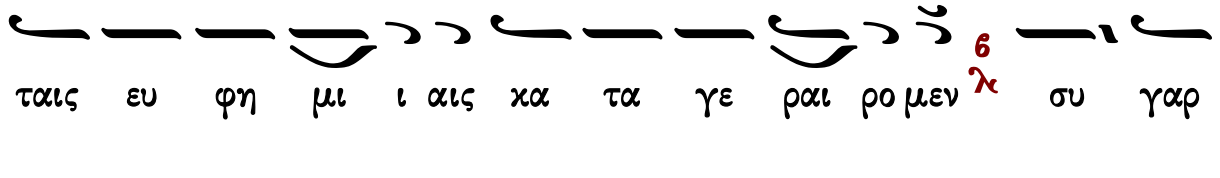

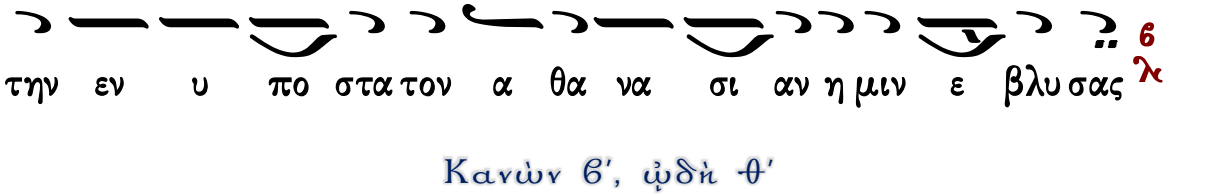

του σου Παρ θε νε α χρο γω νι αι ος ε τμη θη Χρι
στος συν α α ψας τας δι ε στω σας φυ σεις δι
ο ε πα γαλ λο μενοι σε Θε ο το κε με γα λυ νο μεν
Νε αν και και νη ην πο λι τει αν πα ρα Χρι στου
με μα θη χο τες ταυ την με χρι τε λους φυ λατ τειν δι
α φε ρον τως πα αν τες σπου δα σω μεν ο πως α
γι ου Πνευ μα τος την πα ρου σι αν α πο λαυ σω μεν
Συ μου το θνη το ον Ζω ο δο τα πε ρι βο λην
α θα να σι ας και της α φθαρ σι ας την χα ριν εν
δυ σας Σω ω τερ συν εξ α νε στη σας και τω Πα

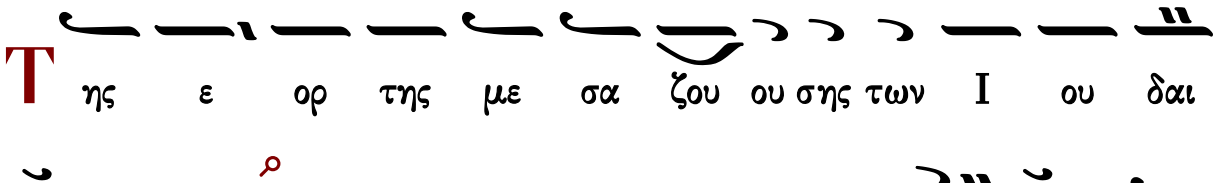

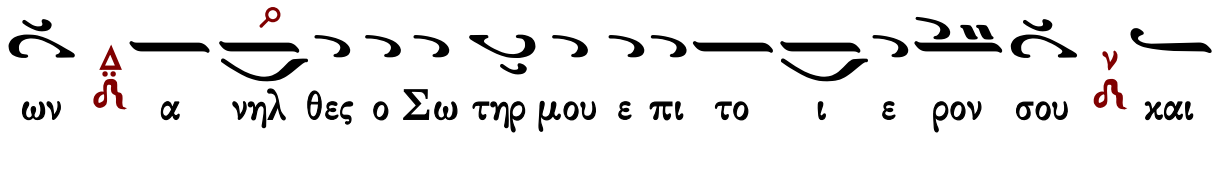
Κανὼν ϛ′, ᾠδὴ θ′

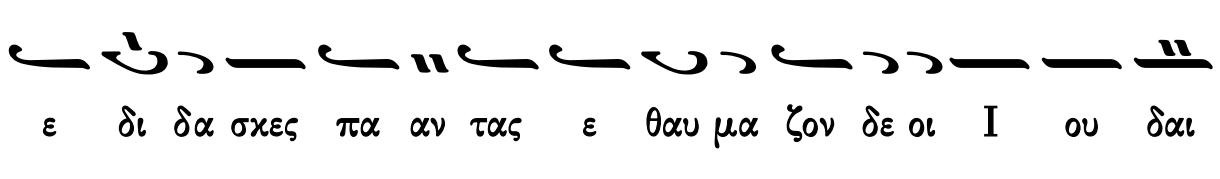
Ἀλλότριον τῶν μητέρων

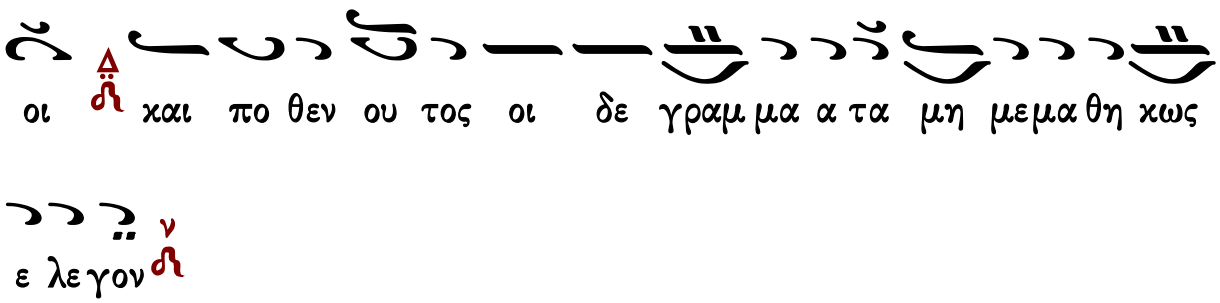
Ἦχος λ π δ Νη

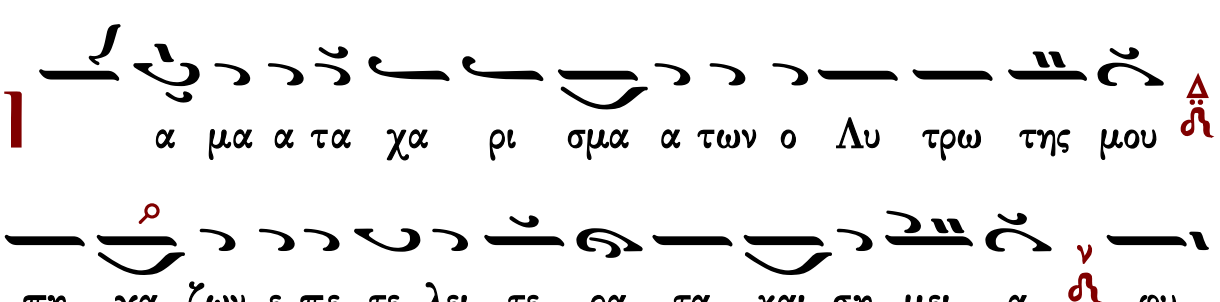
Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.253*

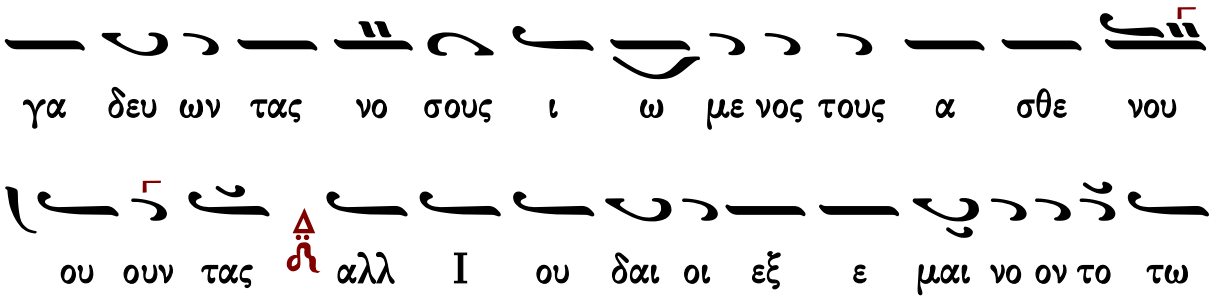

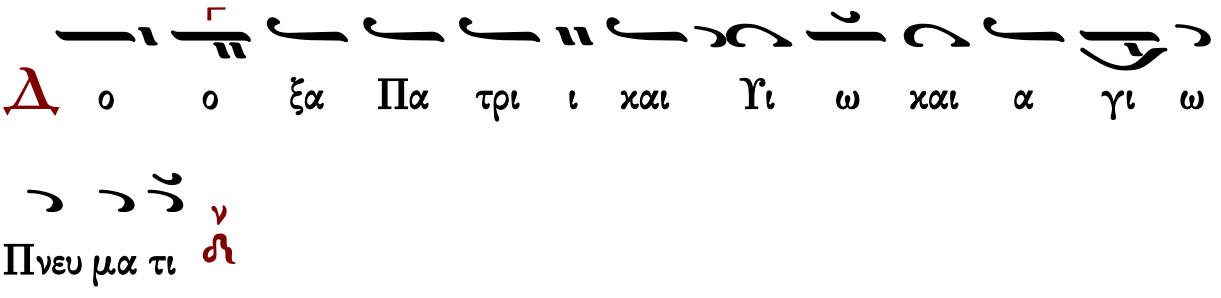

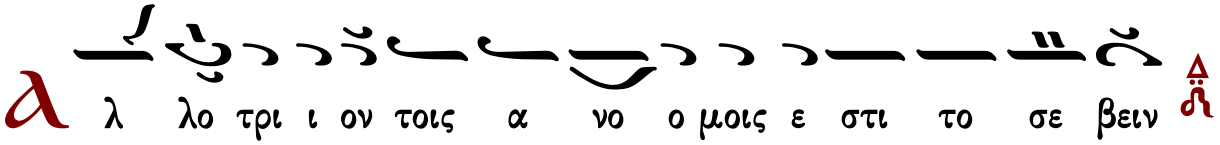

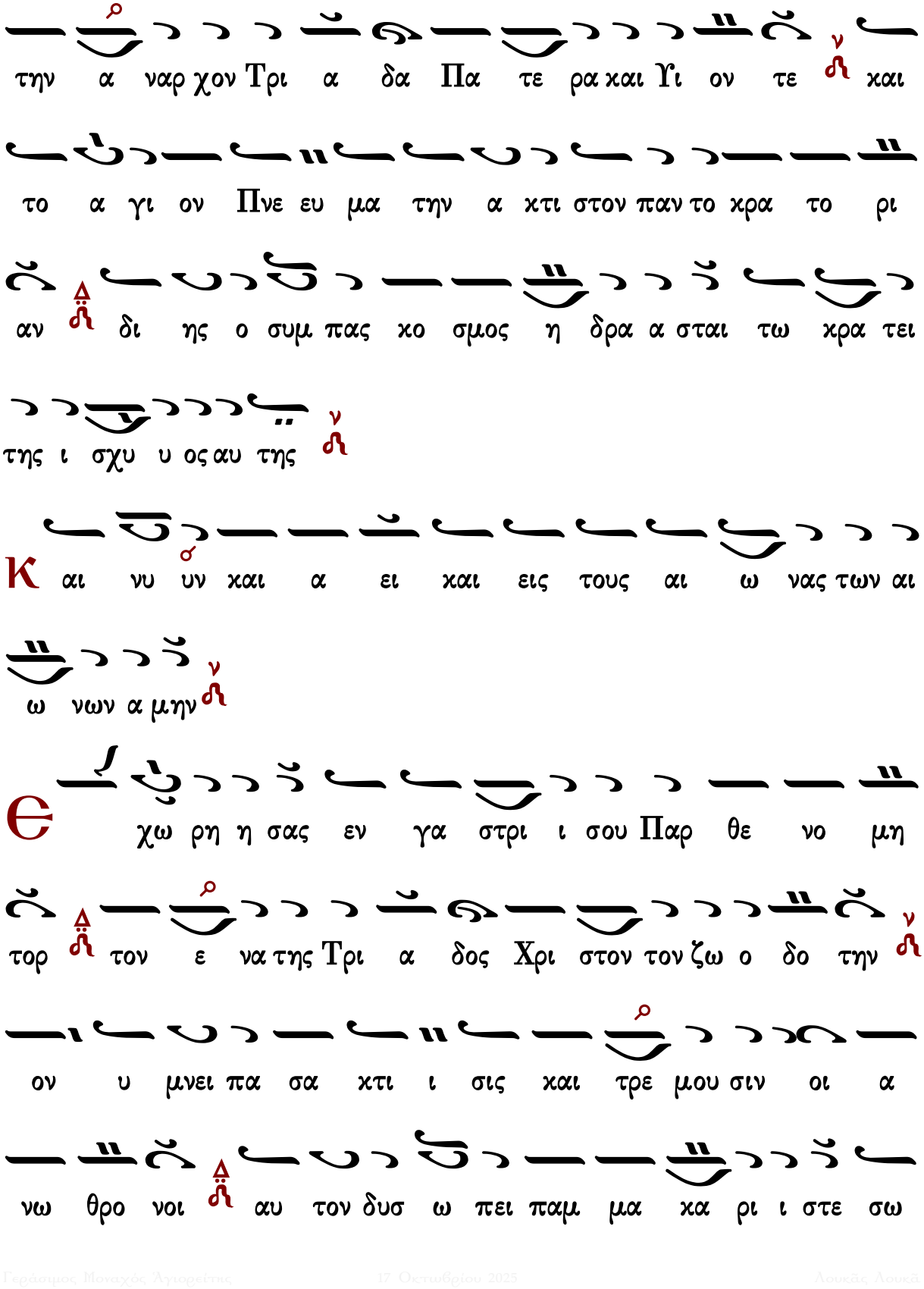

οι και πο θεν ου τος οι δε γραμ μα α τα μη μεμα θη κως
ε λε γον

α μα α τα χα ρι σμα α των ο Λυ τρω της μου
πη γα ζων ε πε τε λει τε ρα τα και ση μει α φυ

γα δευ ων τας νο σους ι ω με νος τους α σθε νου
ου ουν τας αλλ Ι ου δαι οι εξ ε μαι νο ον το τω
πλη θει των θαυ μα των αυ του

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

λ λο τρι ι ον τοις α νο ο μοις ε στι το σε βειν

την α ναρ χον Τρι α δα Πα τε ρα και Υι ον τε και
το α γι ον Πνε ευ μα την α χτι στον παν το χρα το ρι
αν δι ης ο συμ πας χο σμος η δρα α σται τω χρα τει
της ι σχυ υ ος αυ της
Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ε χω ρη η σας εν γα στρι ι σου Παρ θε νο μη
τορ τον ε να της Τρι α δος Χρι στον τον ζω ο δο την
ον υ μνει πα σα χτι ι σις και τρε μου σιν οι α
νω θρο νοι αυ τον δυσ ω πει παμ μα χα ρι ι στε σω

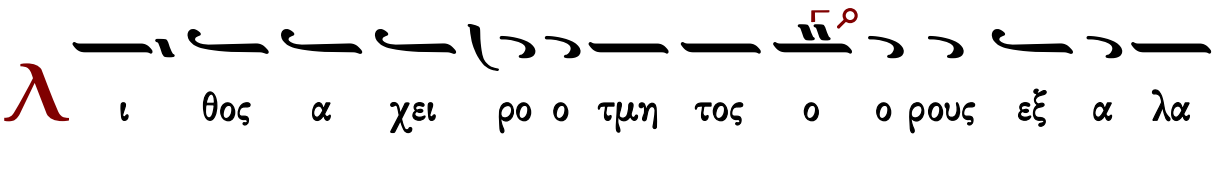
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

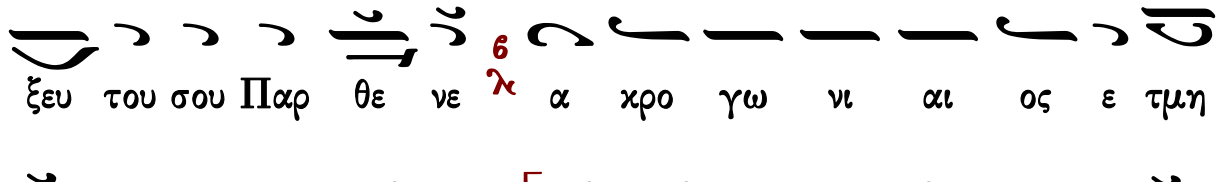
Κανὼν α΄, ᾠδὴ θ΄

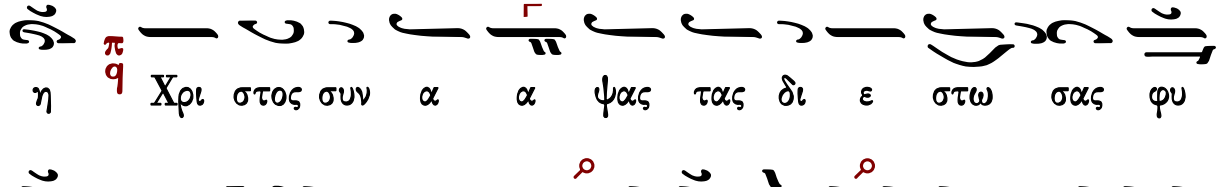
ὁ εἱρμὸς

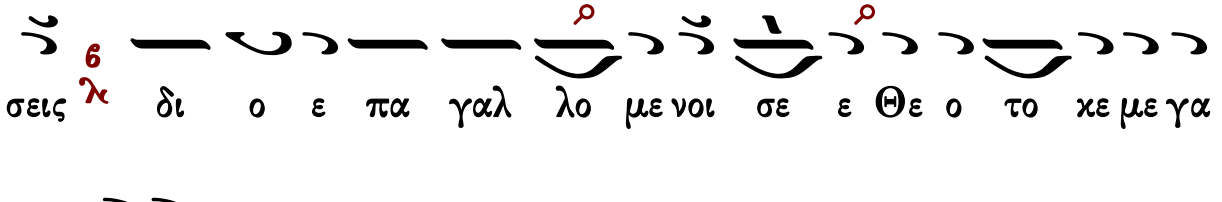

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.286/300#

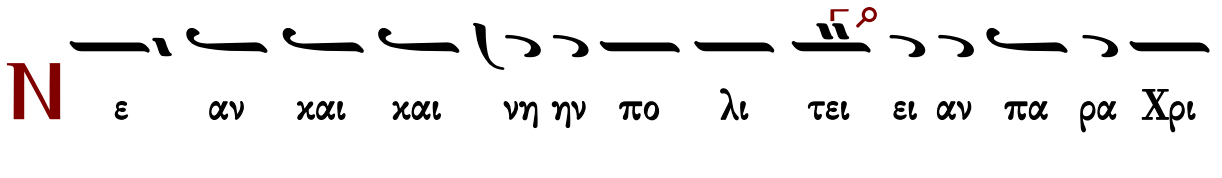

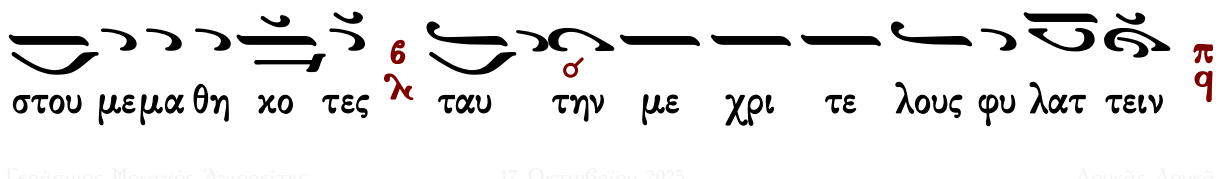

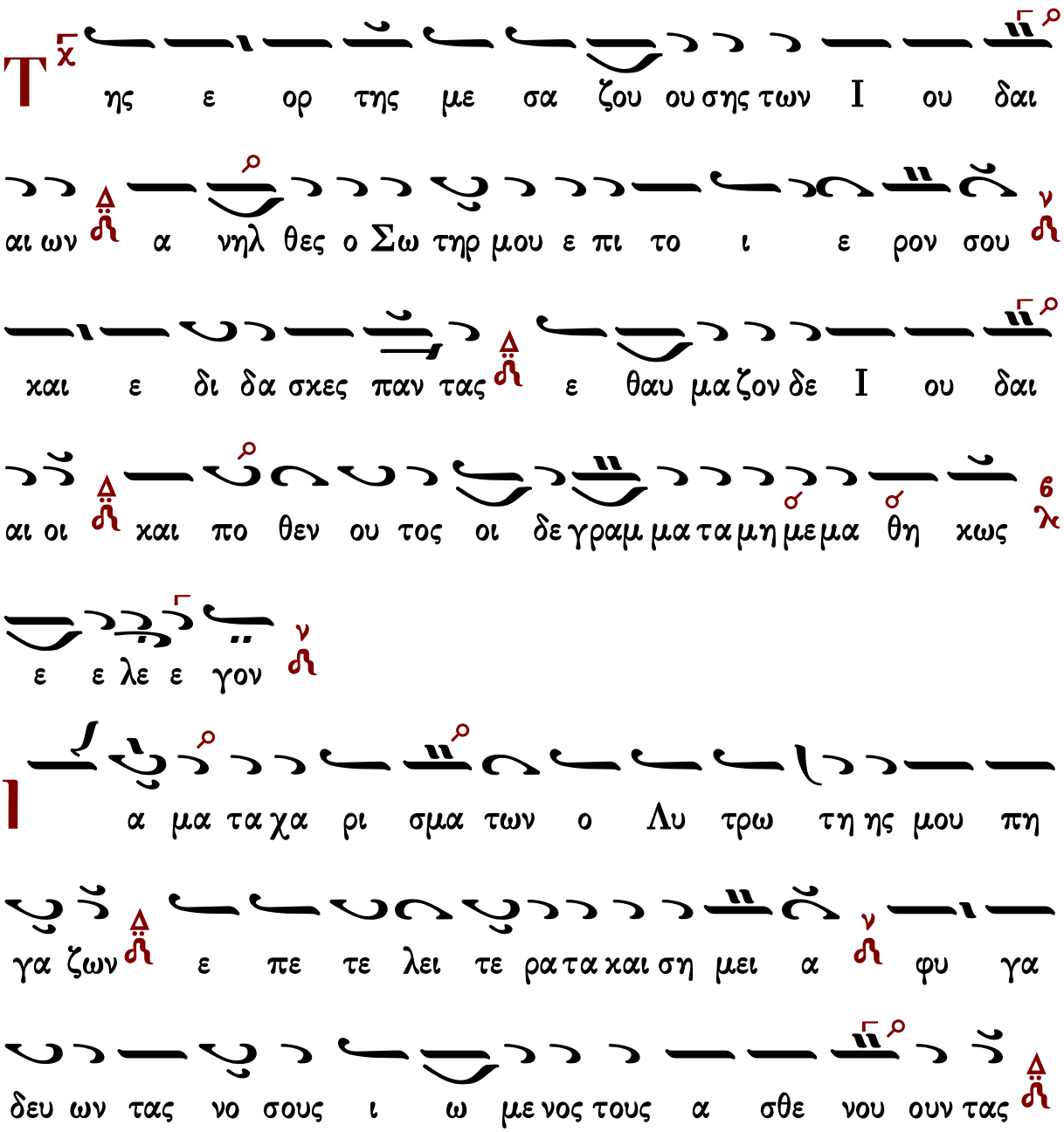

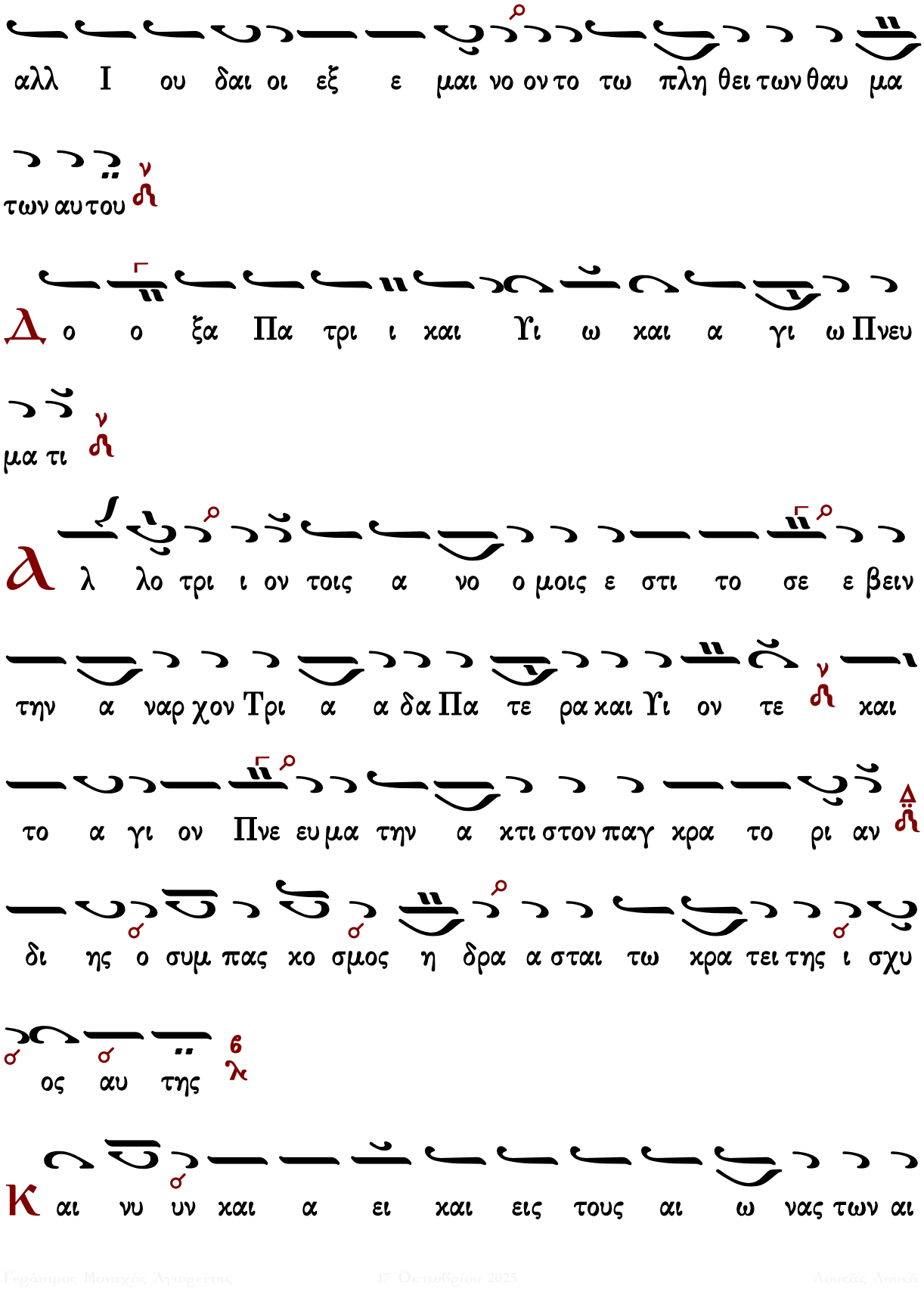

δι α φε ρον τως πα αν τες σπου δα σω μεν ο πως
α γι ου Πνευ μα τος την πα ρου σι αν α πο λαυ σω μεν
Θ ις την ε που ρα νι ον πα α λιν δι α γω γην α
να κλη θεν τες τη της με σι τει ας δυ να μει του
κε νω θεν τος με χρι και δου λου μορ φης και η μα ας
α νυ ψω σαν τος του ου τον α ξι ως με γα λυ νω μεν
Ω ς ρι ζαν πη γη ην και αι τι ι αν της α φθαρ
σι ας σε Παρ θε νε παν τες οι πι στοι πε πει σμε
νοι ταις ευ φη μι αις κα τα γε ραι ρο μεν συ γαρ
την εν υ πο στα τον α θα να σι αν η μιν ε βλυ σας

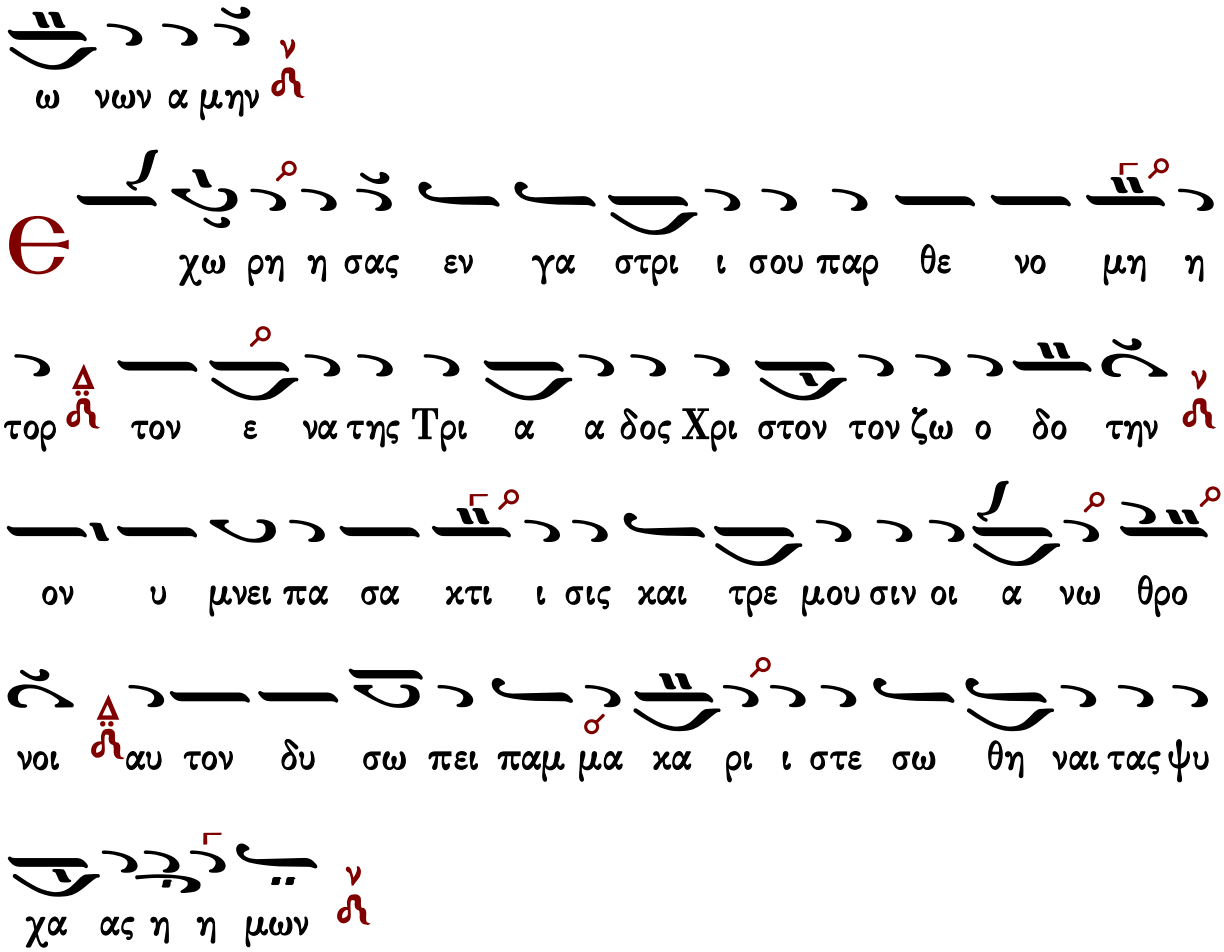
Ἀλλότριον τῶν μητέρων

Ἦχος λ πα Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.287/301#

αλλ I ου δαι οι εξ ε μαι νο ον το τω πλη θει των θαυ μα
των αυ του
Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Α λ λο τρι ι ον τοις α νο ο μοις ε στι το σε ε βειν
την α ναρ χον Τρι α α δα Πα τε ρα και Υι ον τε και
το α γι ον Πνε ευ μα την α κτι στον παγ κρα το ρι αν
δι ης ο συμ πας κο σμος η δρα α σται τω κρα τει της ι σχυ
ος αυ της
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος πλ.δ΄

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, ἀμφότερα ᾠκονομήθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Σύντομος	☜ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου ☞	Ἀργὴ
Σύντομος	☜ Γαβριὴλ Κουντιάδου ☞	Ἀργὴ
Σύντομος	☜ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞	Ἀργὴ

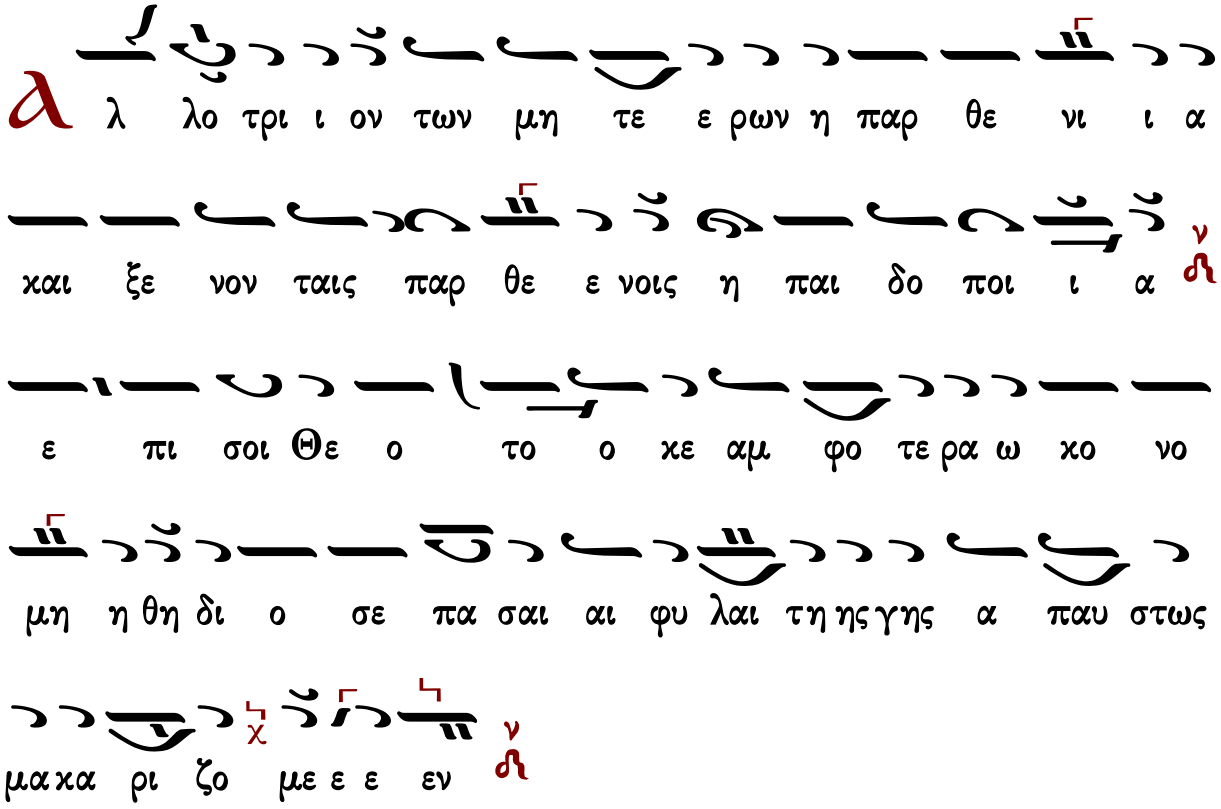
Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος λ̱ π̱ ν̱η

Ιωάννης Πρωτοψάλτης
Ειρμολόγιον 1903 σ.400#

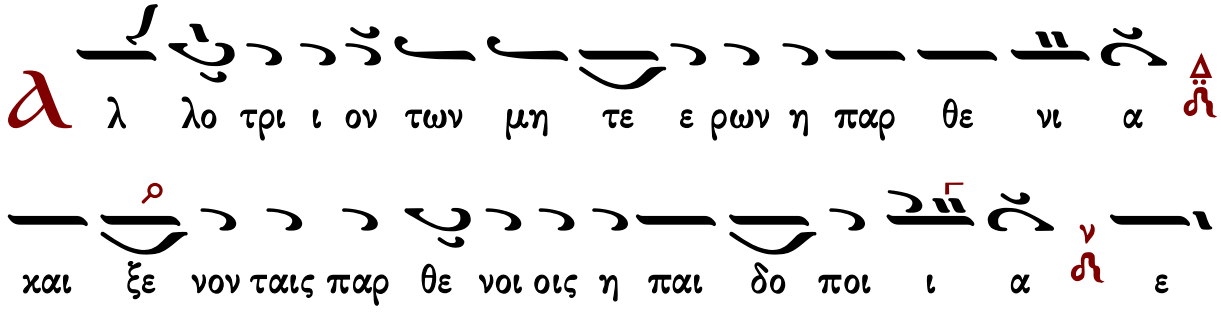

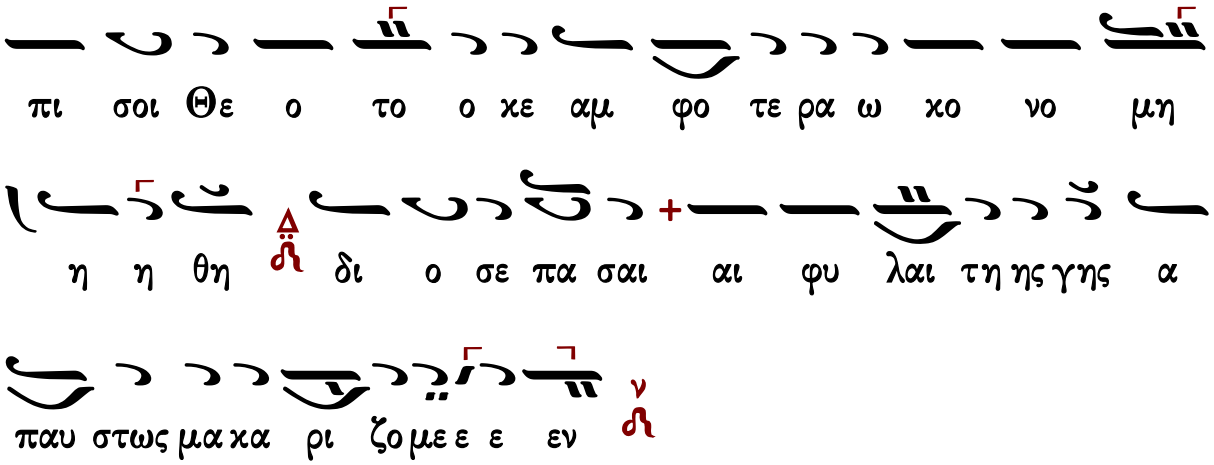
Γαβριήλ Κουντιάδου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος λ̱ π̱ ν̱η

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.254*

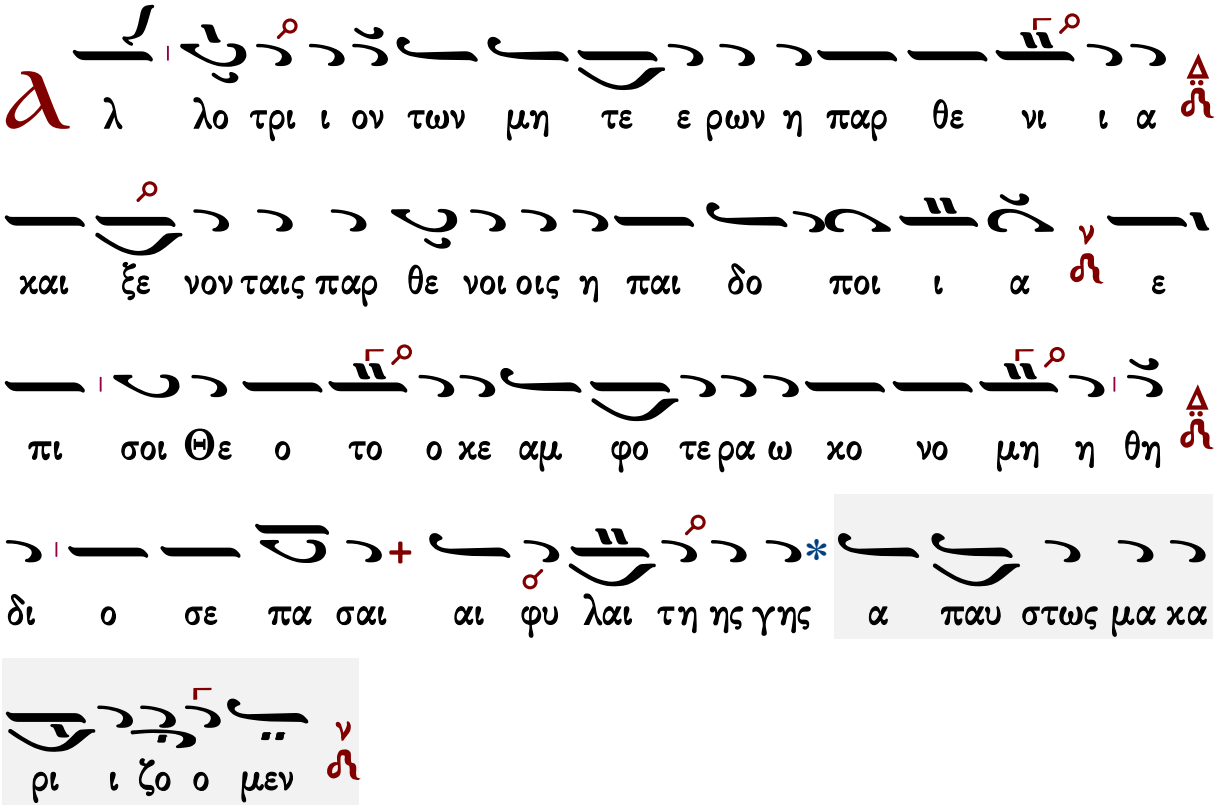

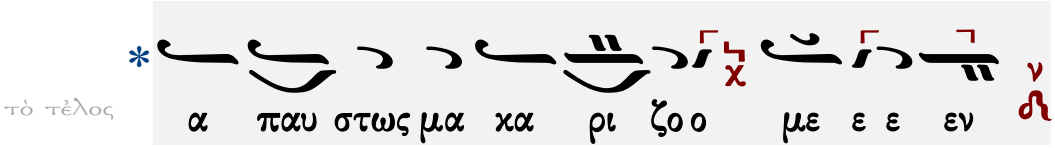
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ θ′

Ἦχος λ π ϊ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.289*

τὸ τέλος

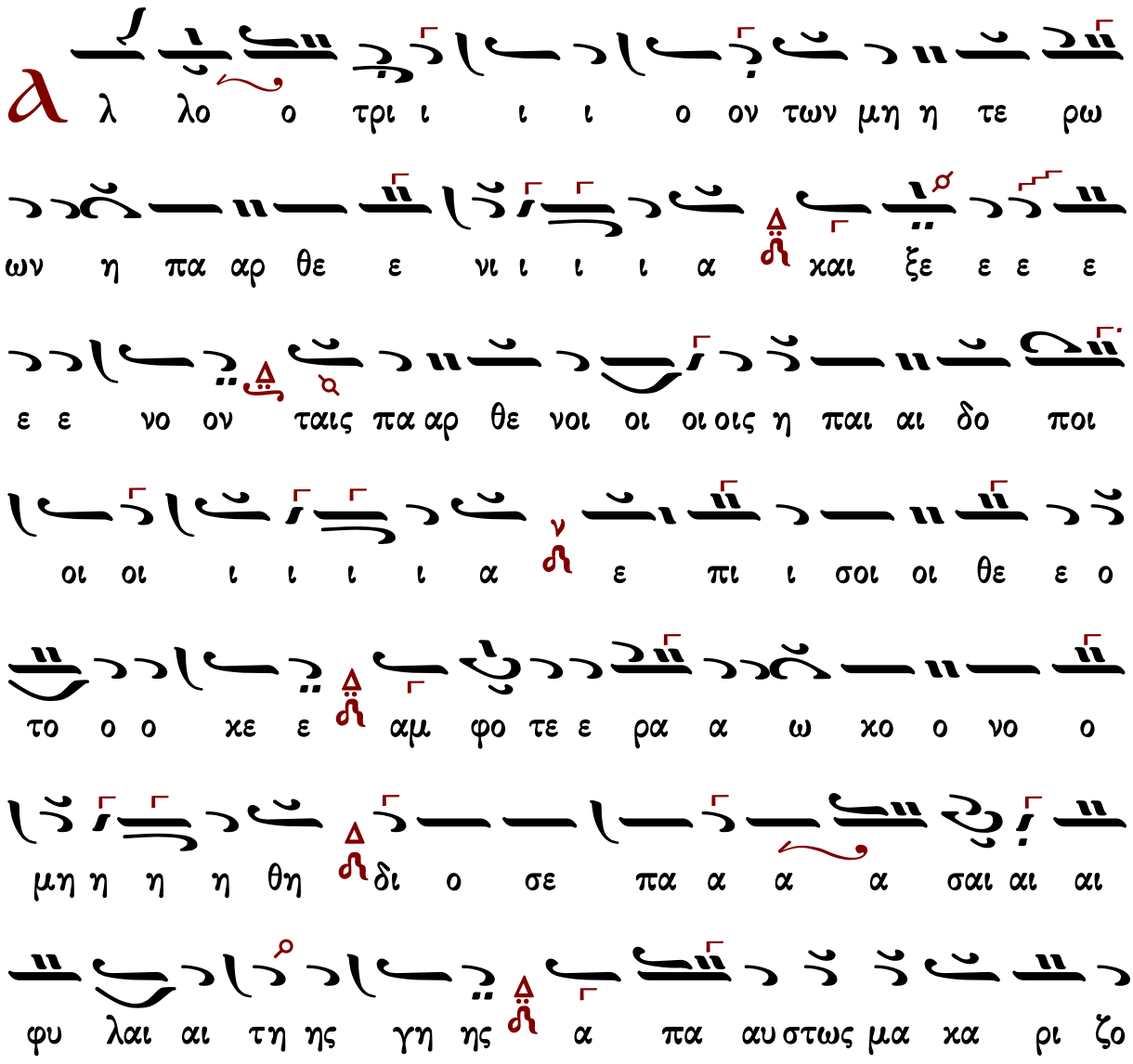
Ἀργὰ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ π ϊ Νη

Ιωάννης Πρωτοψάλτης
Ειρμολόγιον 1903 σ.99#

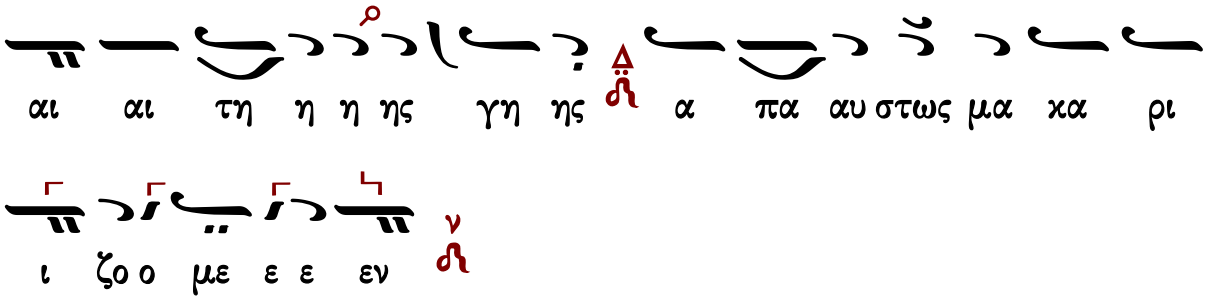
Γαβριήλ Κουντιάδου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος λ πα Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.268#

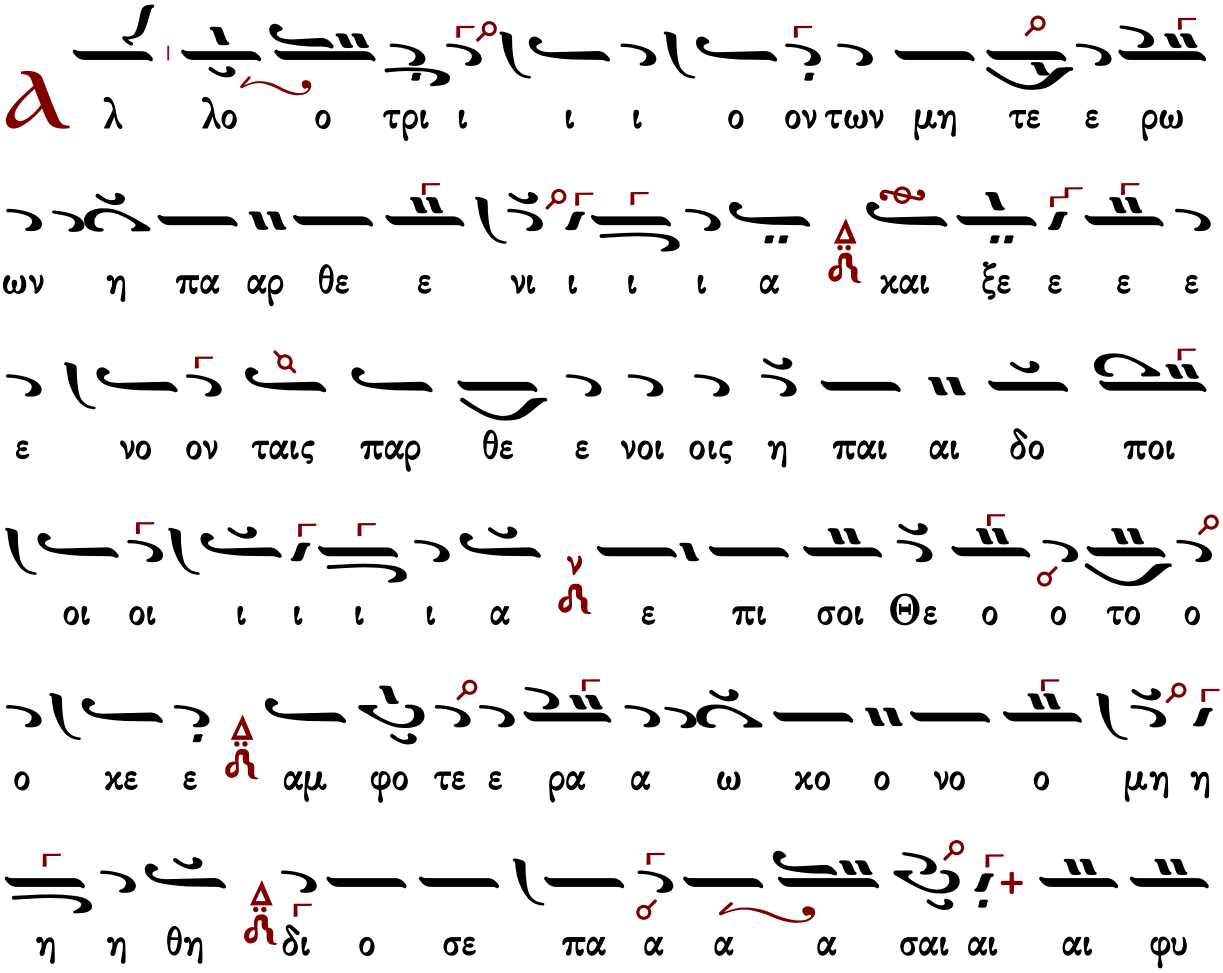

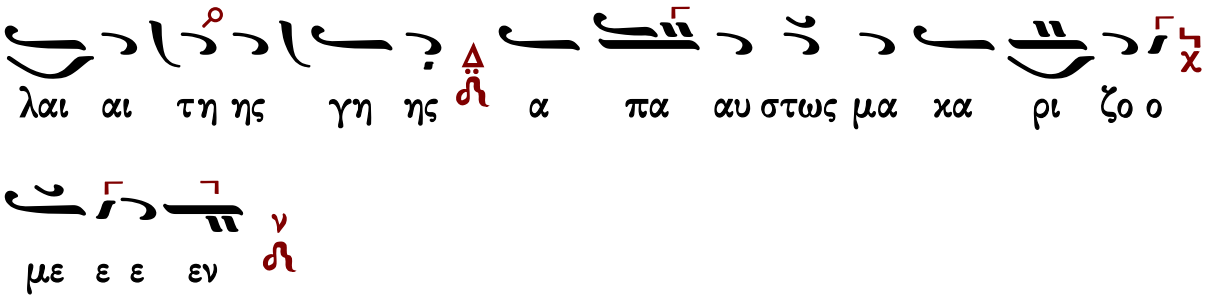

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ν Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.288*

λαι αι τη ης γη ης α πα αυ στως μα κα ρι ζο ο
με ε ε εν

Τῆς Ἀναλήψεως (προεόρτιες)

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ μέχρι τῆς Τρίτης πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα

ἦχος πλ.α΄

α Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ λαόν, ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν· ὅτι δεδόξασται.

γ Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν σου τὴν σωτήριον ἀνάληψιν.

δ Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν, τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σου, ὡς παράδεισος ἠνοίγη δι᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐβόησα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

ς Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου Κύριε.

ζ Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός, τοὺς ὑμνολόγους σώσας παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

η Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα, ἐκ παρθένου μητρός, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι	Ἀργαὶ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Λαμπαδαρίου
Γαβριὴλ Κουντιάδου	
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

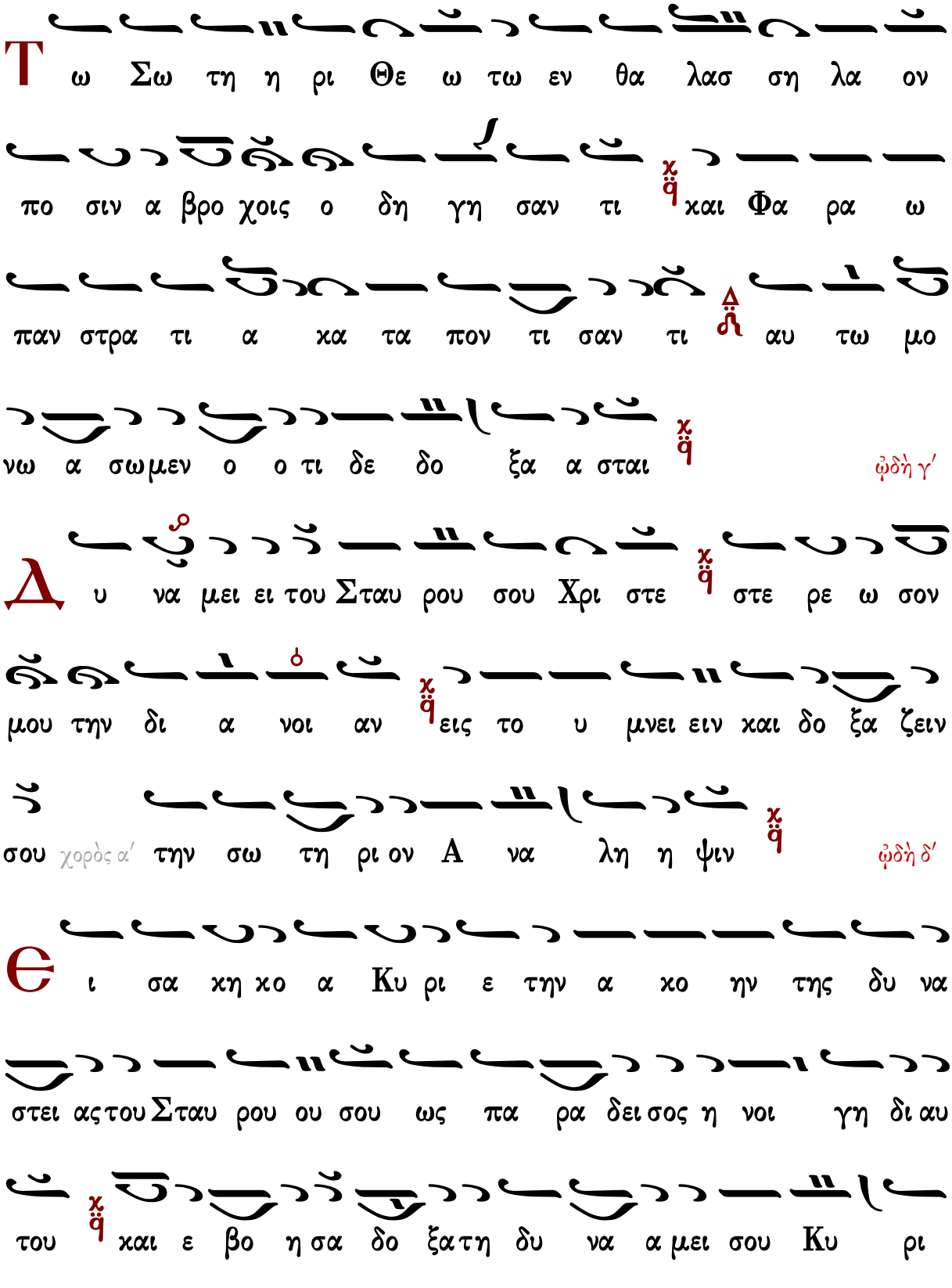
Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

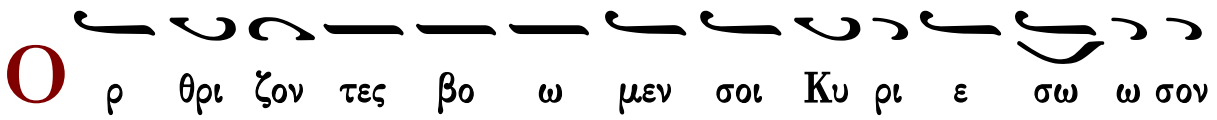
Ἦχος λ π ϊ Κε

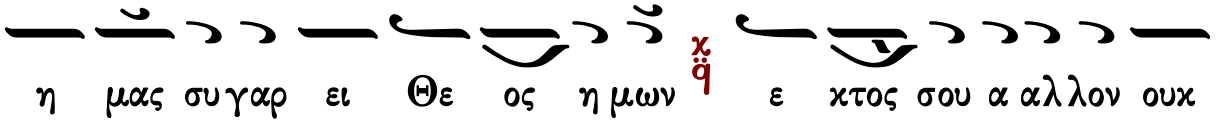
Ἰωάννης Πρωτοψάλτης
Ειρμολόγιον 1903 σ.416#

Τω Σω τη η ρι Θε ω τω εν θα λασ ση λα ον
πο σιν α βρο χοις ο δη γη σαν τι και Φα ρα ω
παν στρα τι α κα τα πον τι σαν τι αυ τω μο
νω α σωμεν ο ο τι δε δο ξα α σται
ᾠδὴ γ΄
Δ υ να μει ει του Σταυ ρου σου Χρι στε στε ρε ω σον
μου την δι α νοι αν εις το υ μνει ειν και δο ξα ζειν
σου χορὸς α΄ την σω τη ρι ον Α να λη η ψιν
ᾠδὴ δ΄
Θ ι σα χη χο α Κυ ρι ε την α χο ην της δυ να
στει ας του Σταυ ρου ου σου ως πα ρα δει σος η νοι γη δι αυ
του και ε βο η σα δο ξα τη δυ να α μει σου Κυ ρι

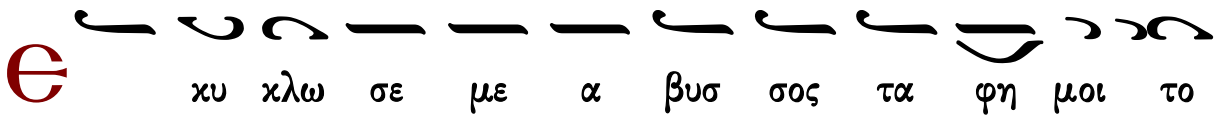
ᾠδὴ ε′

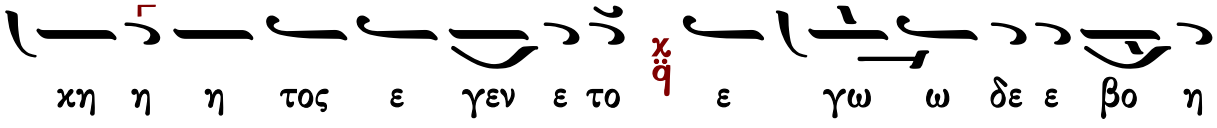

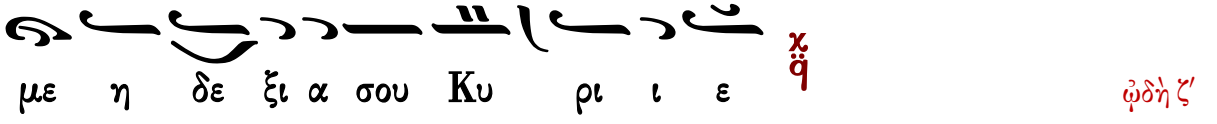

ᾠδὴ ς′

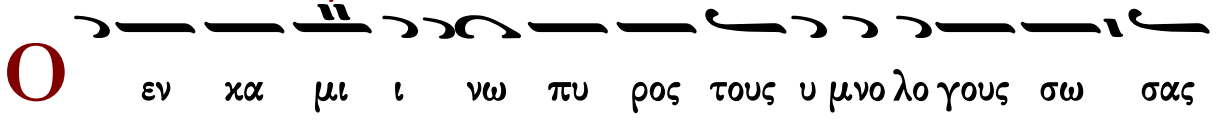

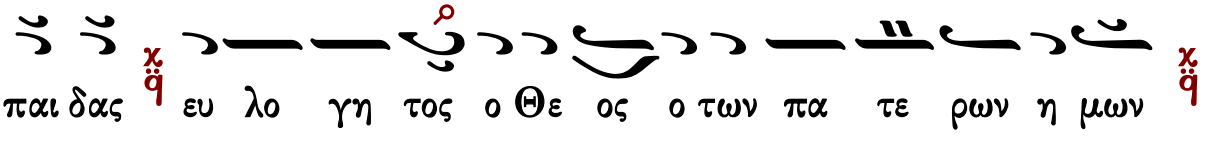

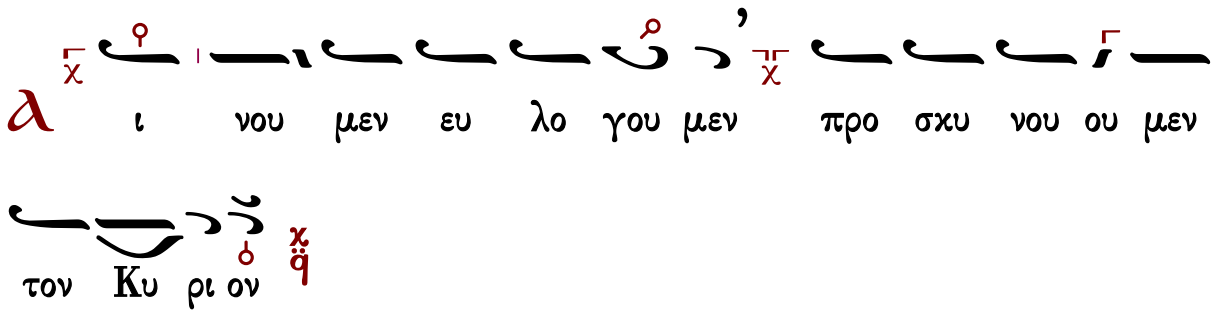

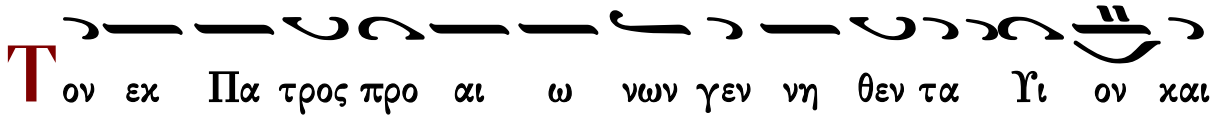
ᾠδὴ ζ′

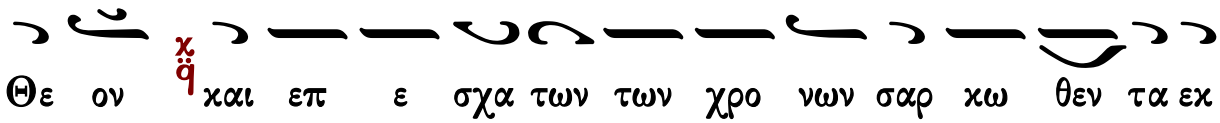

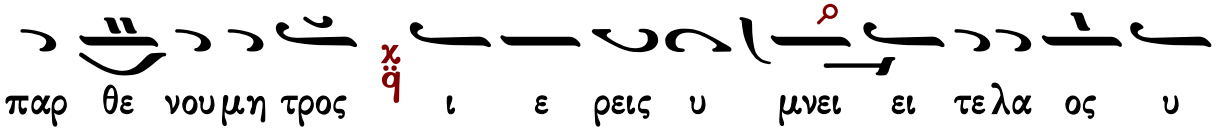

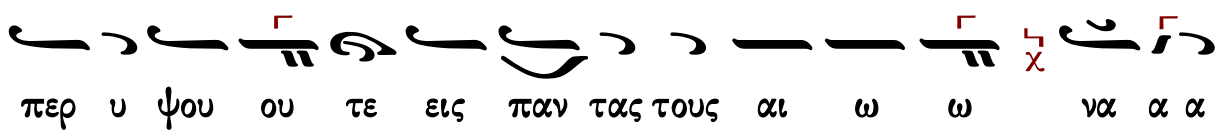
ᾠδὴ η΄

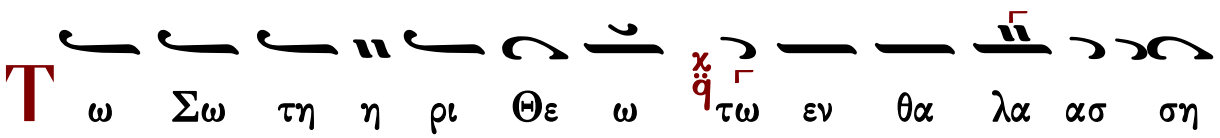

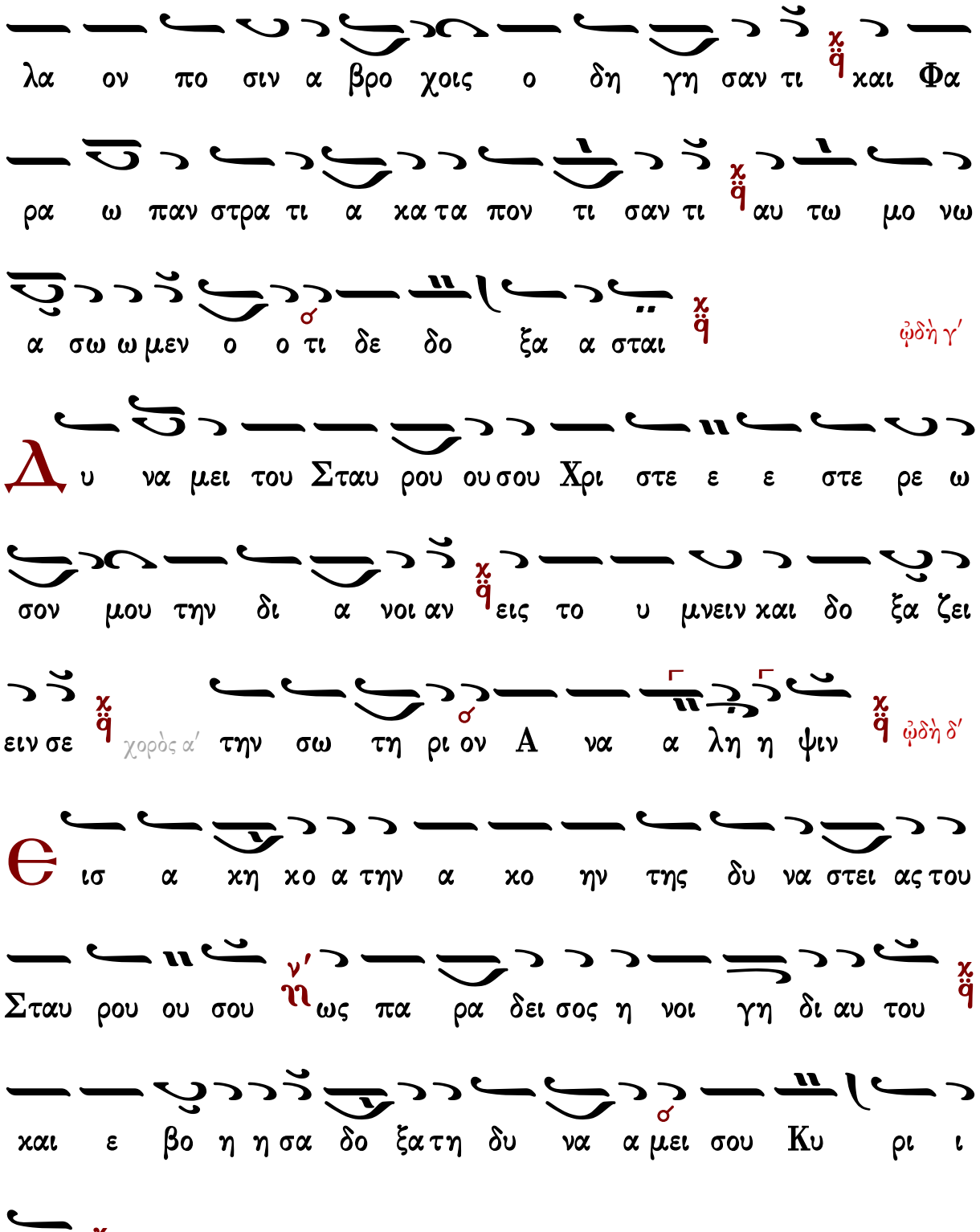
Γαβριήλ Κουντιάδου

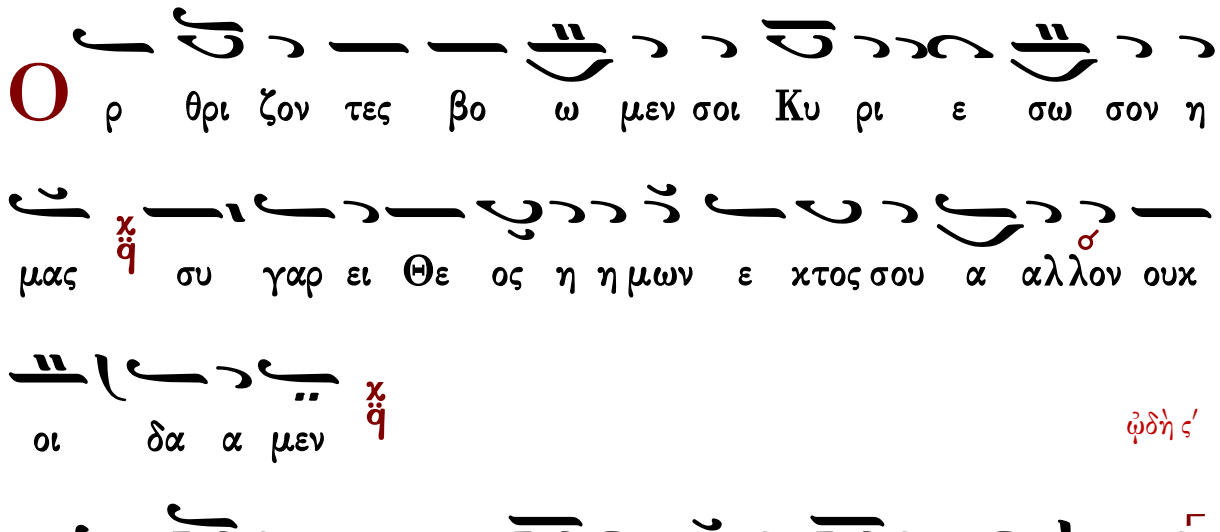
ᾠδὴ α΄

Ἦχος λ π ϊ Κε

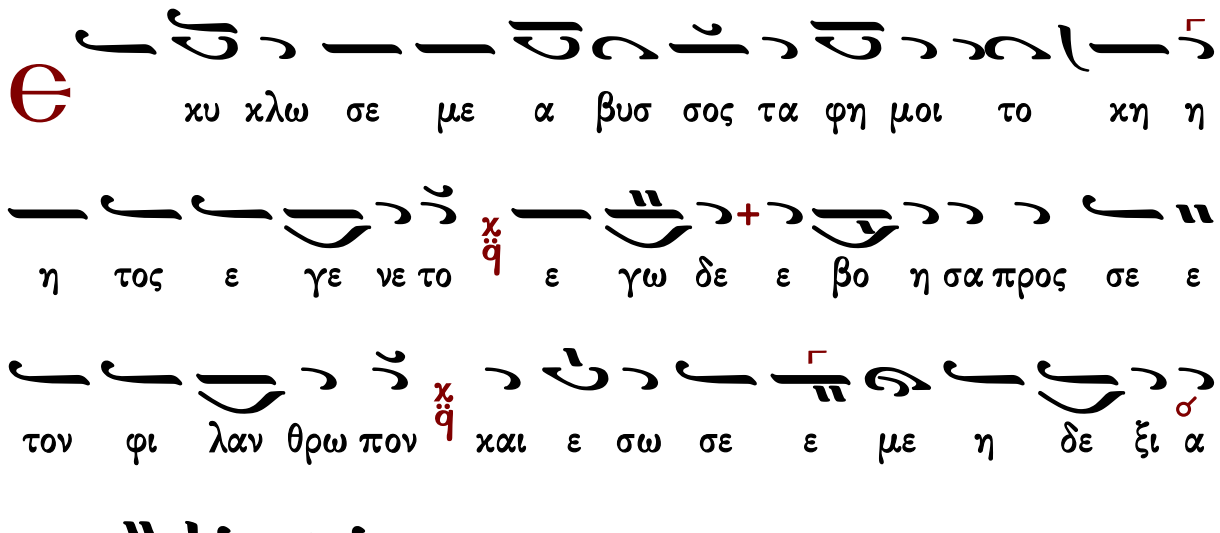
Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.319*

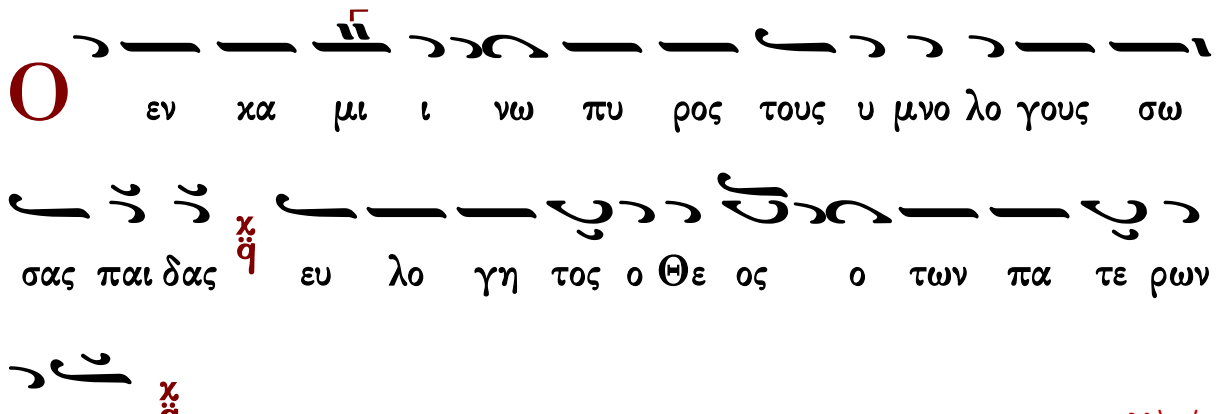

λα ον πο σιν α βρο χοις ο δη γη σαν τι και Φα
ρα ω παν στρα τι α κα τα πον τι σαν τι αυ τω μο νω
α σω ω μεν ο ο τι δε δο ξα α σται
ὠδὴ γ′
Δ υ να μει του Σταυ ρου ου σου Χρι στε ε ε στε ρε ω
σον μου την δι α νοι αν εις το υ μνειν και δο ξα ζει
ειν σε
χορὸς α′
την σω τη ρι ον Α να α λη η ψιν
ὠδὴ δ′
Θ ισ α κη κο α την α κο ην της δυ να στει ας του
Σταυ ρου ου σου ν′ ως πα ρα δει σος η νοι γη δι αυ του
και ε βο η η σα δο ξα τη δυ να α μει σου Κυ ρι ι
ε
ὠδὴ ε′

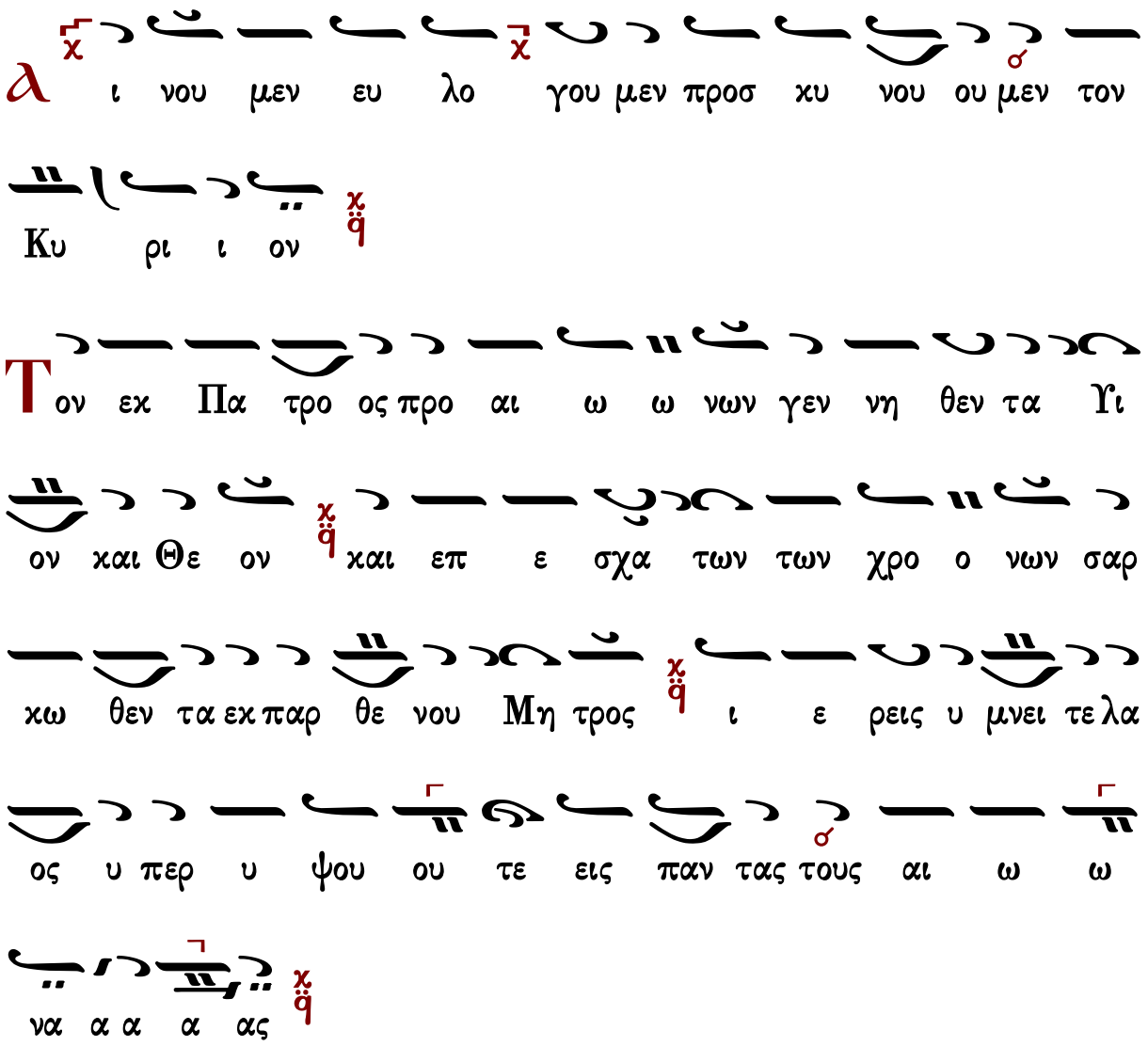
ᾠδὴ ς′

ᾠδὴ ζ′

ᾠδὴ η′

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

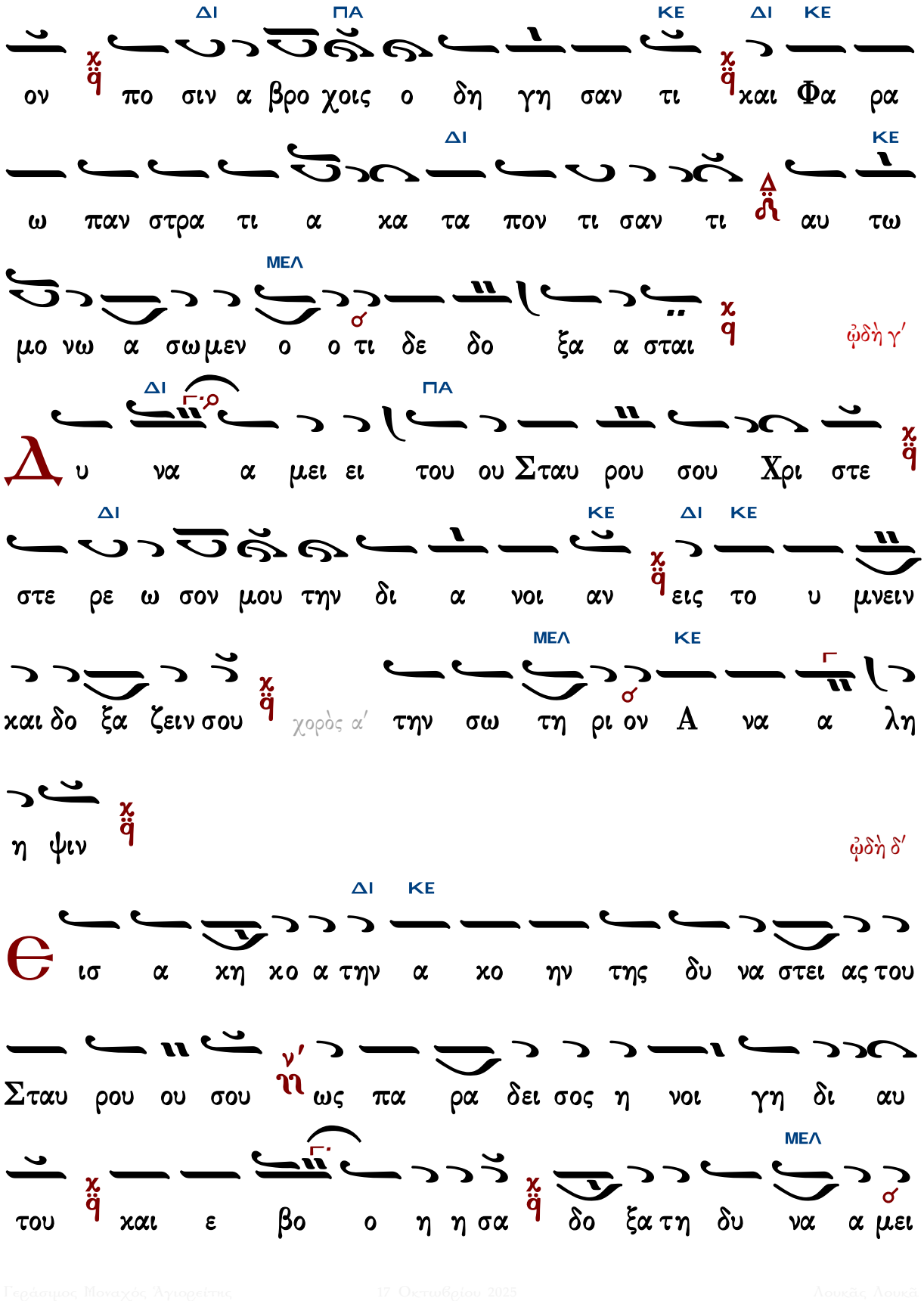
ᾠδὴ α΄

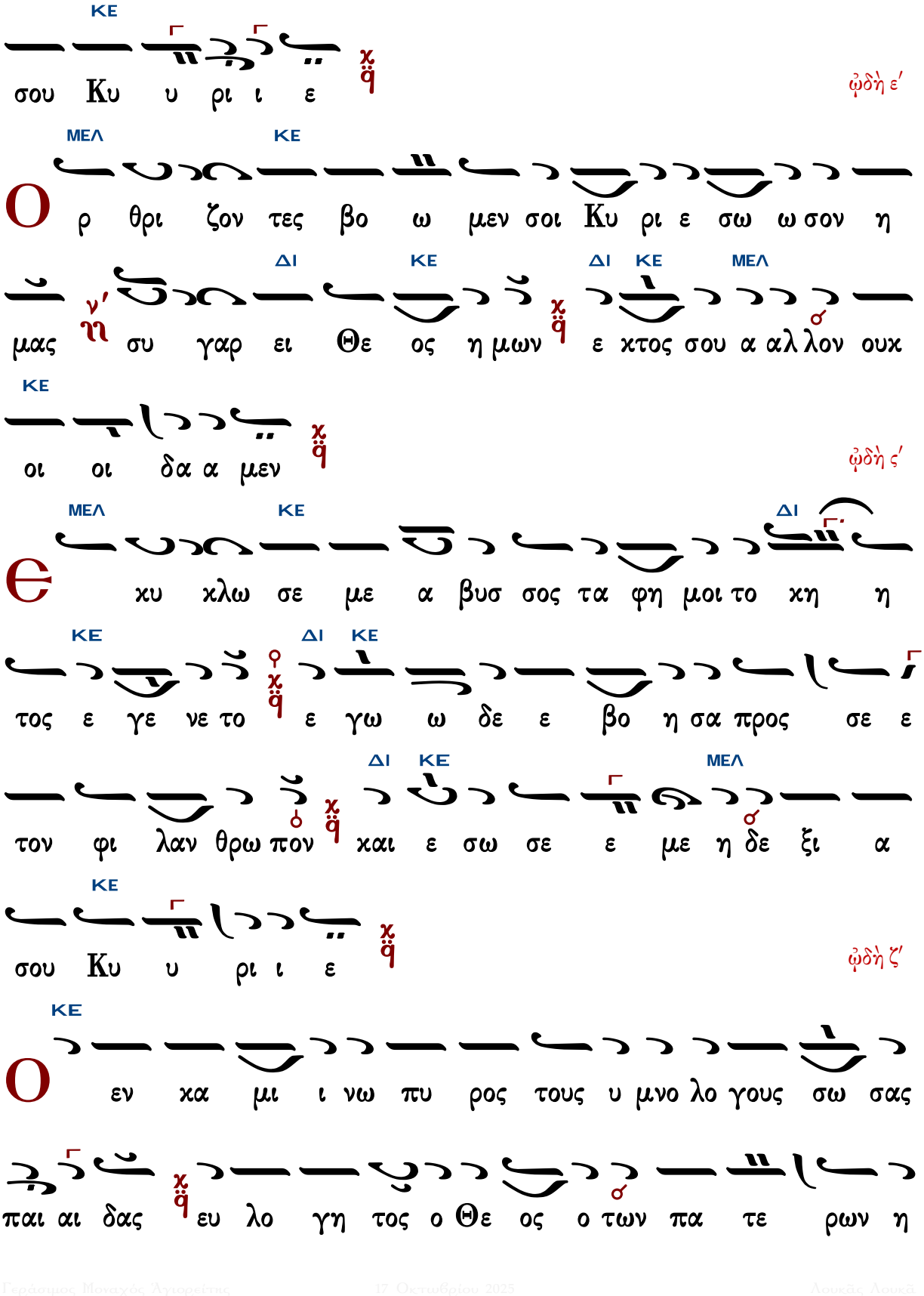
Ἦχος λ π ϊ Κε

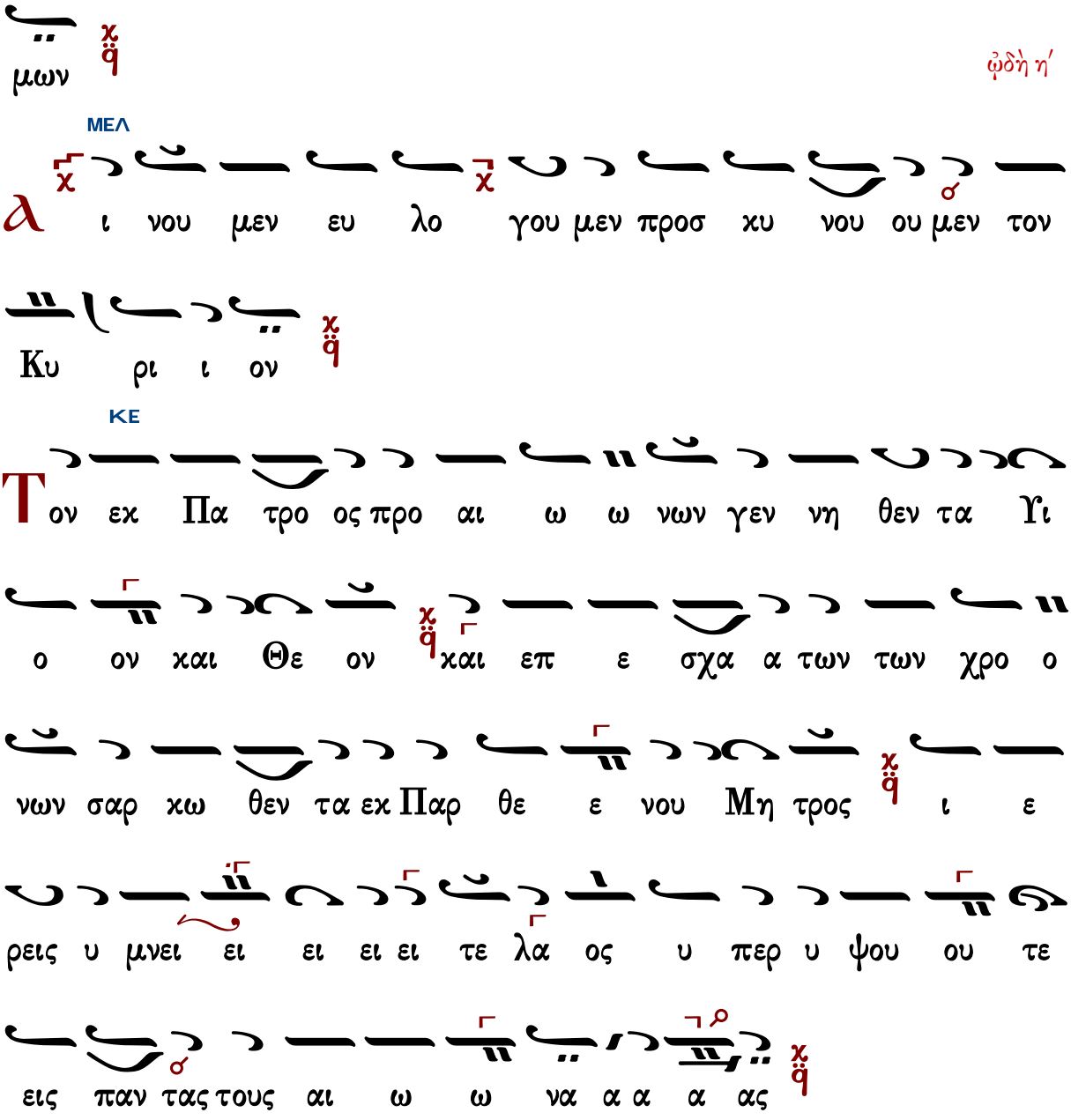
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.175*

ΠΑ

ΔΙ ΠΑ ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ον πο σιν α βρο χοις ο δη γη σαν τι και Φα ρα
ΔΙ ΚΕ
ω παν στρα τι α κα τα πον τι σαν τι αυ τω
ΜΕΛ
μο νω α σω μεν ο ο τι δε δο ξα α σται
ὠδὴ γ΄
ΔΙ ΠΑ
Δ υ να α μει ει του ου Σταυ ρου σου Χρι στε
ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ
στε ρε ω σον μου την δι α νοι αν εις το υ μνειν
ΜΕΛ ΚΕ
και δο ξα ζειν σου χορὸς α΄ την σω τη ρι ον Α να α λη
η ψιν
ὠδὴ δ΄
ΔΙ ΚΕ
Θ ισ α κη κο α την α κο ην της δυ να στει ας του
Σταυ ρου ου σου ω ως πα ρα δει σος η νοι γη δι αυ
ΜΕΛ
του και ε βο ο η η σα δο ξα τη δυ να α μει

ΚΕ
σου Κυ υ ρι ι ε
ᾠδὴ ε′
ΜΕΛ ΚΕ
Ο ρ θρι ζον τες βο ω μεν σοι Κυ ρι ε σω ω σον η
ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΜΕΛ
μας σου γαρ ει Θε ος η μων ε κτος σου α αλ λον ουκ
ΚΕ
οι οι δα α μεν
ᾠδὴ ς′
ΜΕΛ ΚΕ ΔΙ
Ϲ χυ χλω σε με α βυσ σος τα φη μοι το κη η
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
τος ε γε νε το ε γω ω δε ε βο η σα προς σε ε
ΔΙ ΚΕ ΜΕΛ
τον φι λαν θρω πον και ε σω σε ε με η δε ξι α
ΚΕ
σου Κυ υ ρι ι ε
ᾠδὴ ζ′
ΚΕ
Ο εν χα μι ι νω πυ ρος τους υ μνο λο γους σω σας
παι αι δας ευ λο γη τος ο Θε ος ο των πα τε ρων η

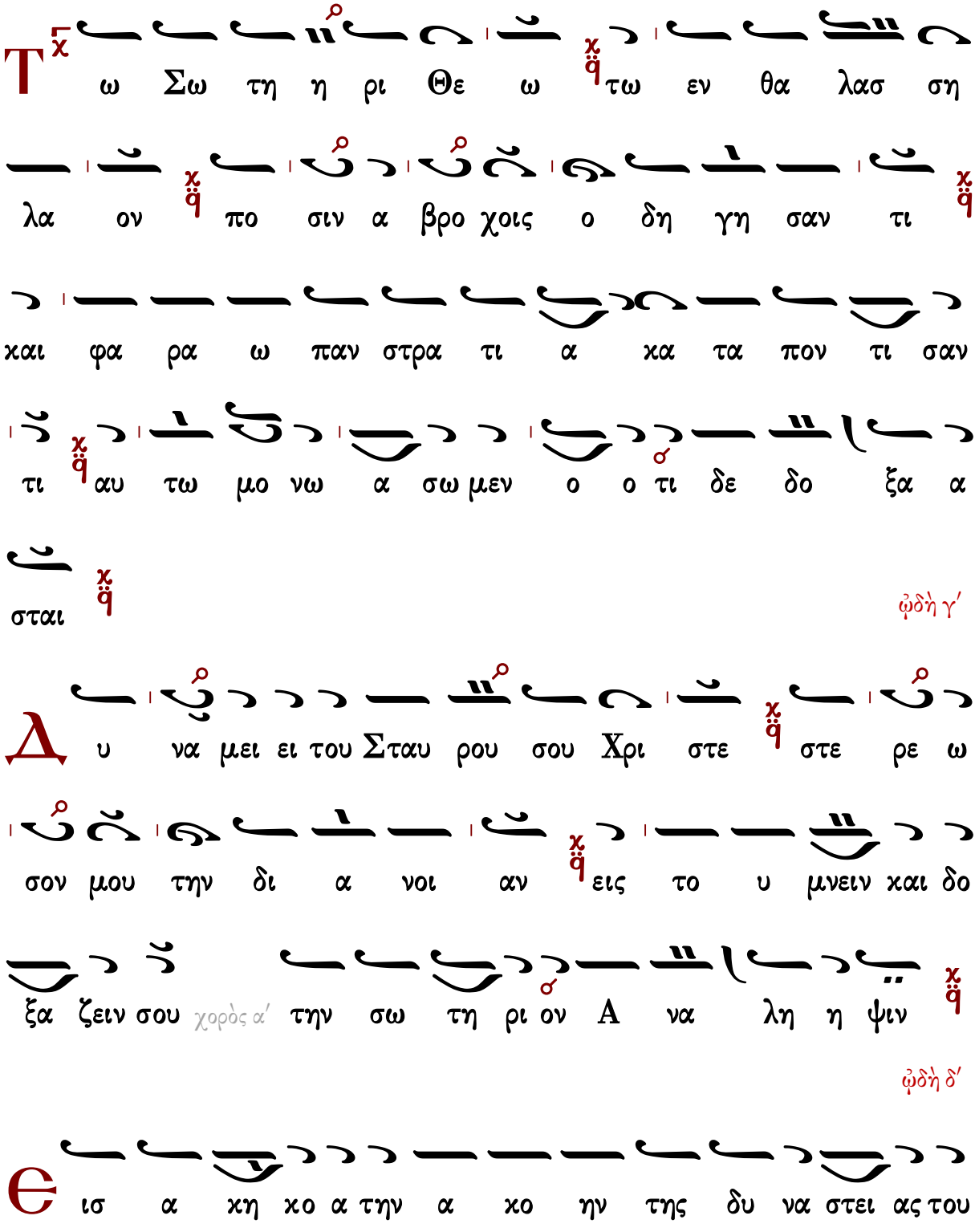

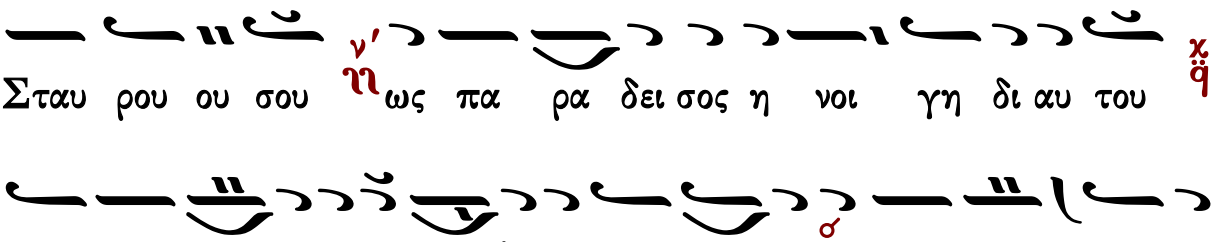
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ α΄

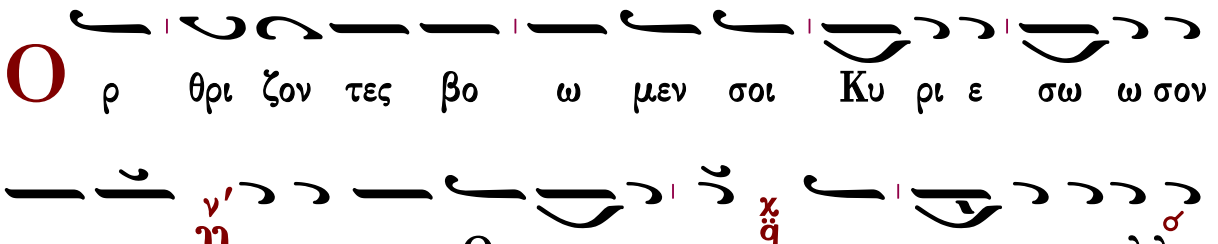
Ἦχος λ ϖ ϙ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.389*

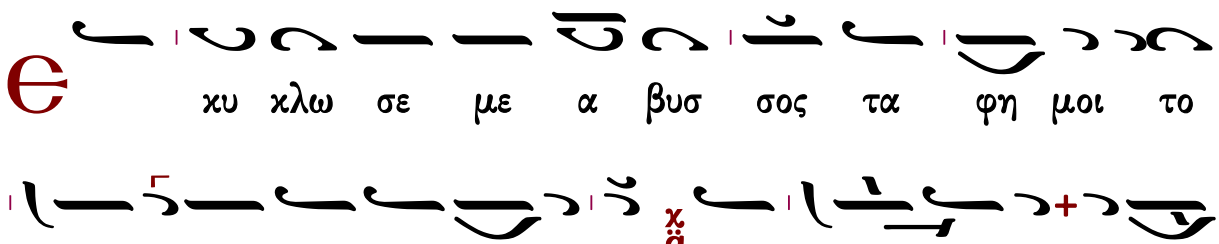

Τ ω Σω τη η ρι Θε ω τω εν θα λασ ση
λα ον πο σιν α βρο χοις ο δη γη σαν τι
χαι φα ρα ω παν στρα τι α χα τα πον τι σαν
τι αυ τω μο νω α σω μεν ο ο τι δε δο ξα α
σται
ᾠδὴ γ΄
Δ υ να μει ει του Σταυ ρου σου Χρι στε στε ρε ω
σον μου την δι α νοι αν εις το υ μνειν και δο
ξα ζειν σου χορὸς α΄ την σω τη ρι ον Α να λη η ψιν
ᾠδὴ δ΄
Θ ισ α χη χο α την α χο ην της δυ να στει ας του

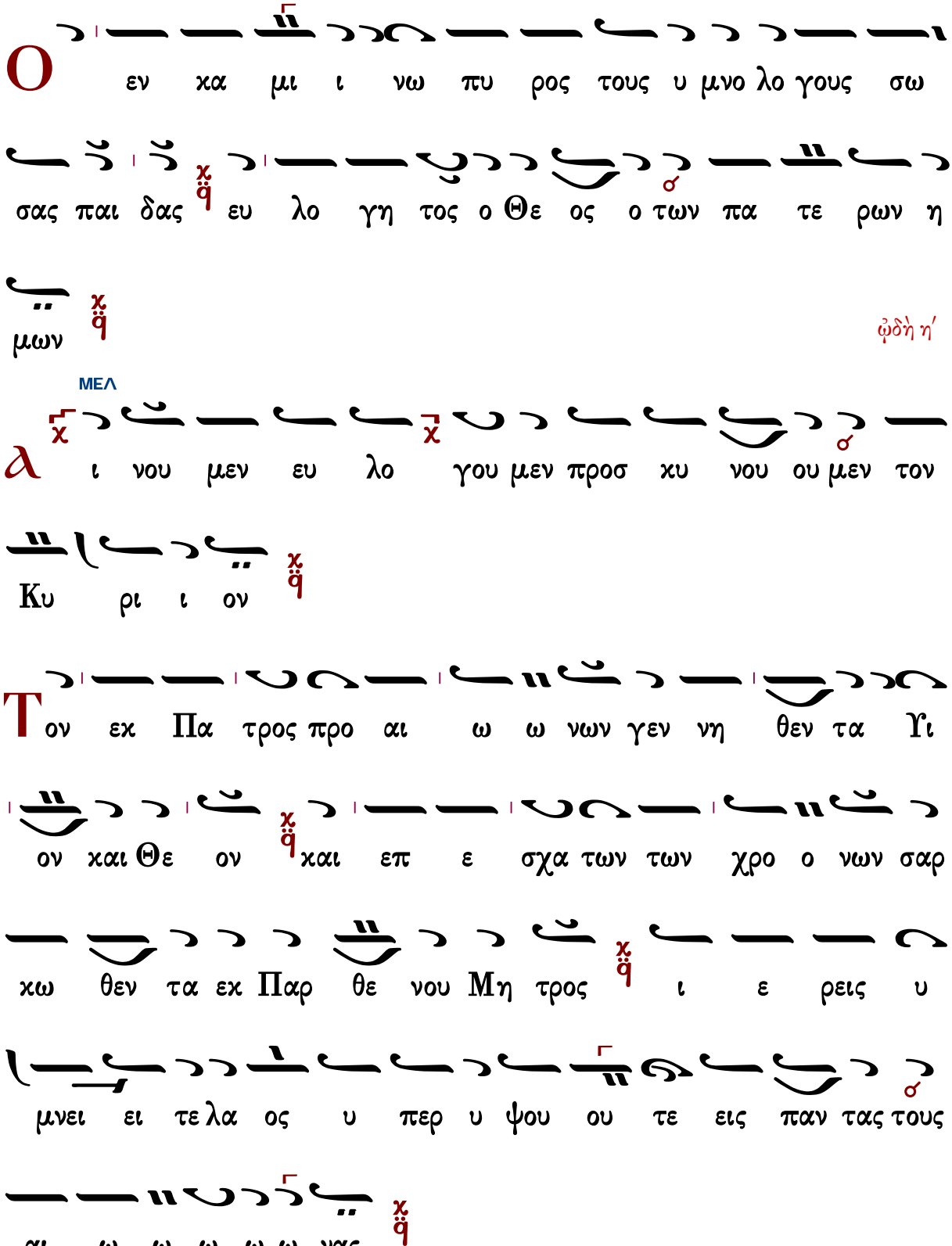
ᾠδὴ εʹ

ᾠδὴ ϛʹ

ᾠδὴ ζʹ

Ο εν χα μι ι νω πυ ρος τους υ μνο λο γους σω
σας παι δας εν λο γη τος ο Θε ος ο των πα τε ρων η
μων
ὠδὴ η΄
ΜΕΛ
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου ου μεν τον
Κυ ρι ι ον
Τον εκ Πα τρος προ αι ω ω νων γεν νη θεν τα Υι
ον και Θε ον και επ ε σχα των των χρο ο νων σαρ
κω θεν τα εκ Παρ θε νου Μη τρος ι ε ρεις υ
μνει ει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους
αι ω ω ω ω ω νας
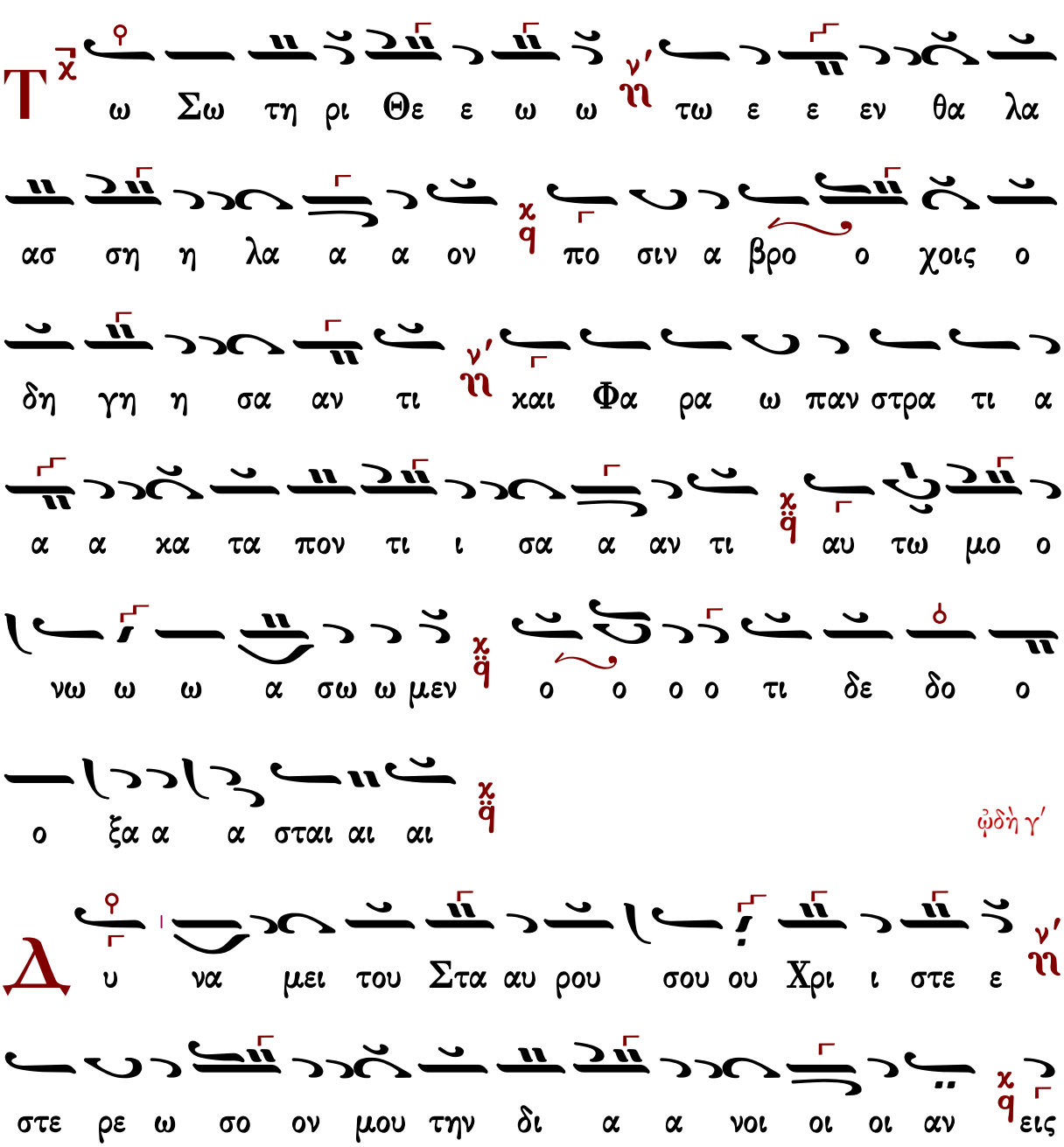
Ἀργαί

Πέτρου Πελοποννησίου

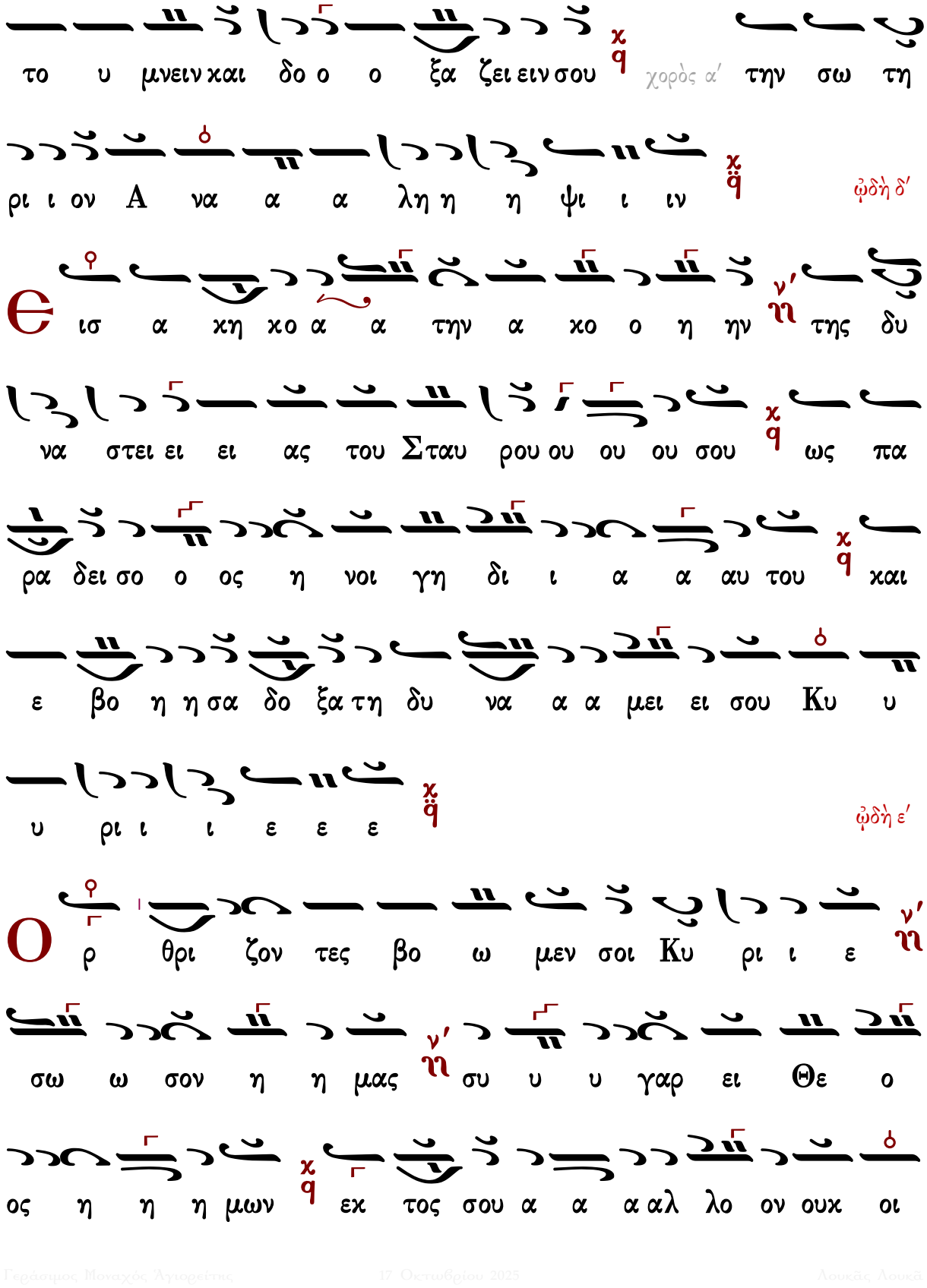
ᾠδὴ α΄

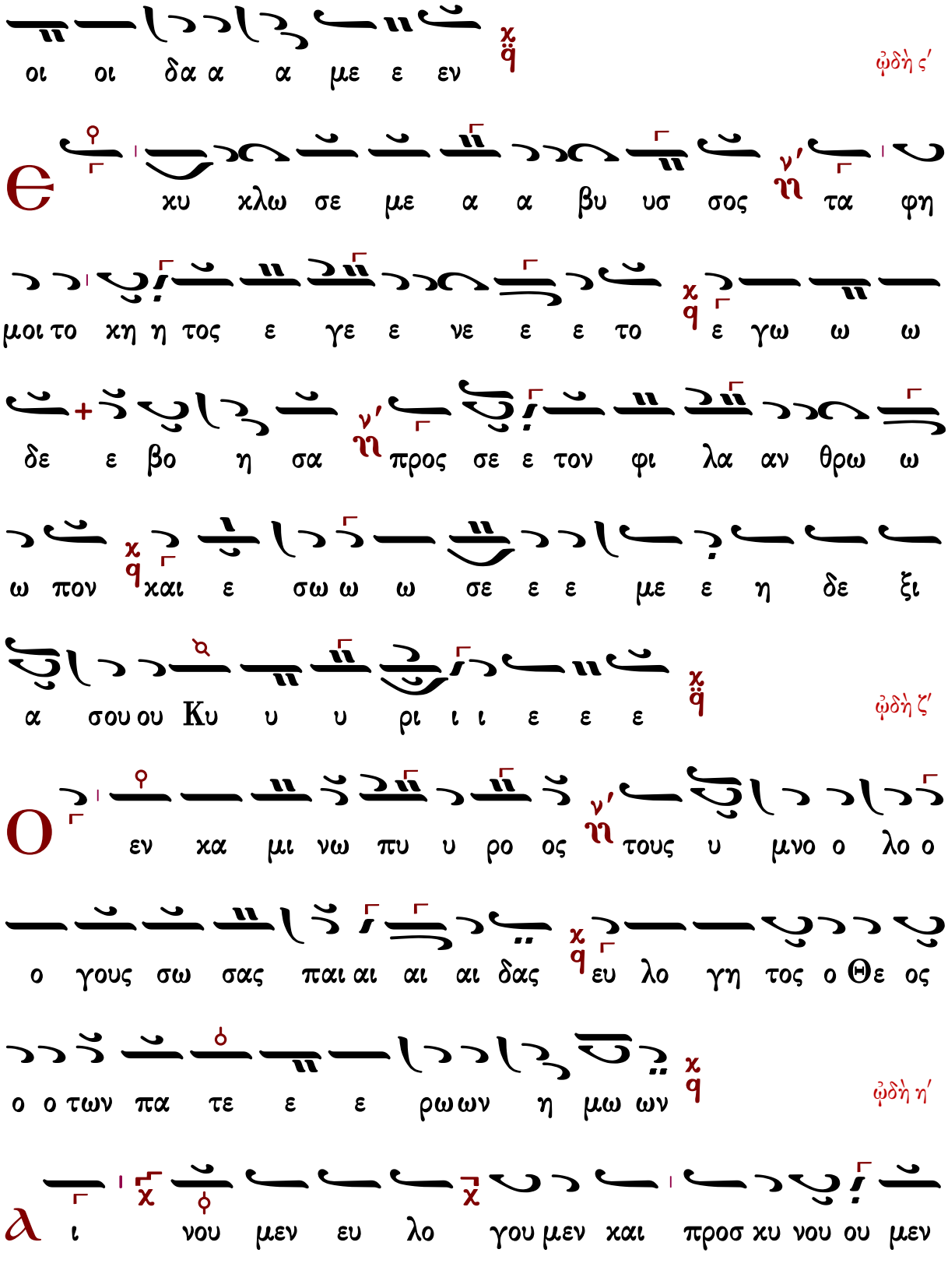
Ἦχος λ π ϊ Κε

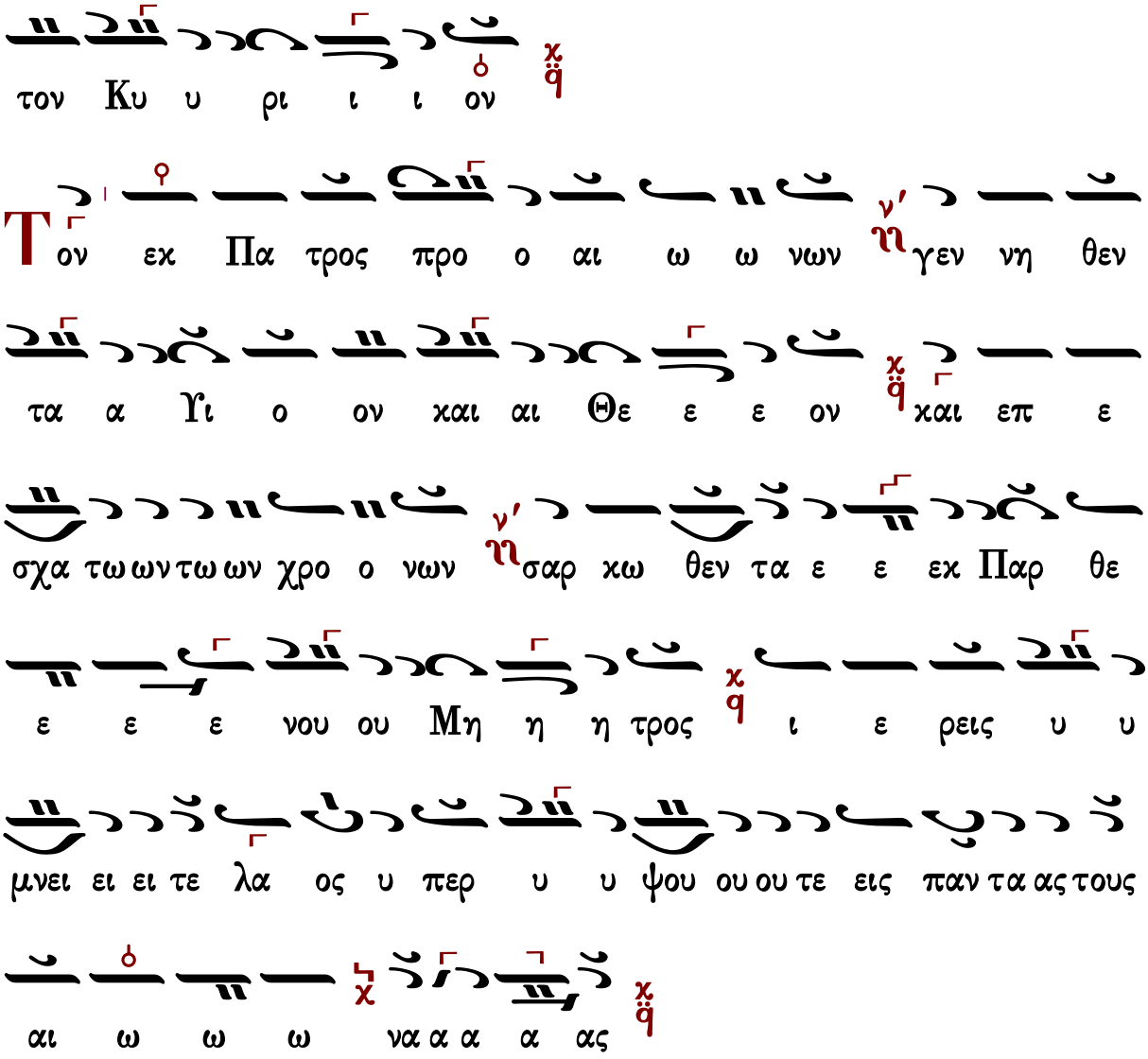
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.351*

ᾠδὴ γ΄

το υ μνειν χαι δο ο ο ξα ζει ειν σου
χορὸς α΄ την σω τη
ρι ι ον Α να α α λη η η ψι ι ιν
ὠδὴ δ΄
Θ ισ α χη χο α α την α χο ο η ην τ΄ της δυ
να στει ει ει ας του Σταυ ρου ου ου ου σου ως πα
ρα δει σο ο ος η νοι γη δι ι α α αυ του χαι
ε βο η η σα δο ξα τη δυ να α α μει ει σου Κυ υ
υ ρι ι ι ε ε ε
ὠδὴ ε΄
Ο ρ θρι ζον τες βο ω μεν σοι Κυ ρι ι ε
σω ω σον η η μας σ΄ υ υ γαρ ει Θε ο
ος η η η μων εκ τος σου α α α αλ λο ον ουκ οι

οι οι δα α α με ε εν
ὠδὴ ς΄
Θ κυ κλω σε με α α βυ υσ σος η΄ τα φη
μοι το κη η τος ε γε ε νε ε ε το ε γω ω ω
δε ε βο η σα η΄ προς σε ε τον φι λα αν θρω ω
ω πον και ε σω ω ω σε ε ε με ε η δε ξι
α σου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε ε ε
ὠδὴ ζ΄
Ο εν κα μι νω πυ υ ρο ος η΄ τους υ μνο ο λο ο
ο γους σω σας παι αι αι αι δας ευ λο γη τος ο Θε ος
ο ο των πα τε ε ε ρω ων η μω ων
ὠδὴ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν

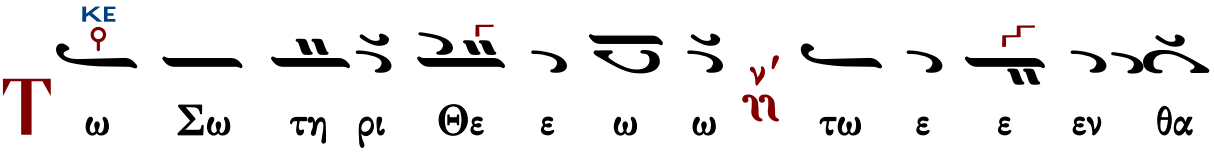

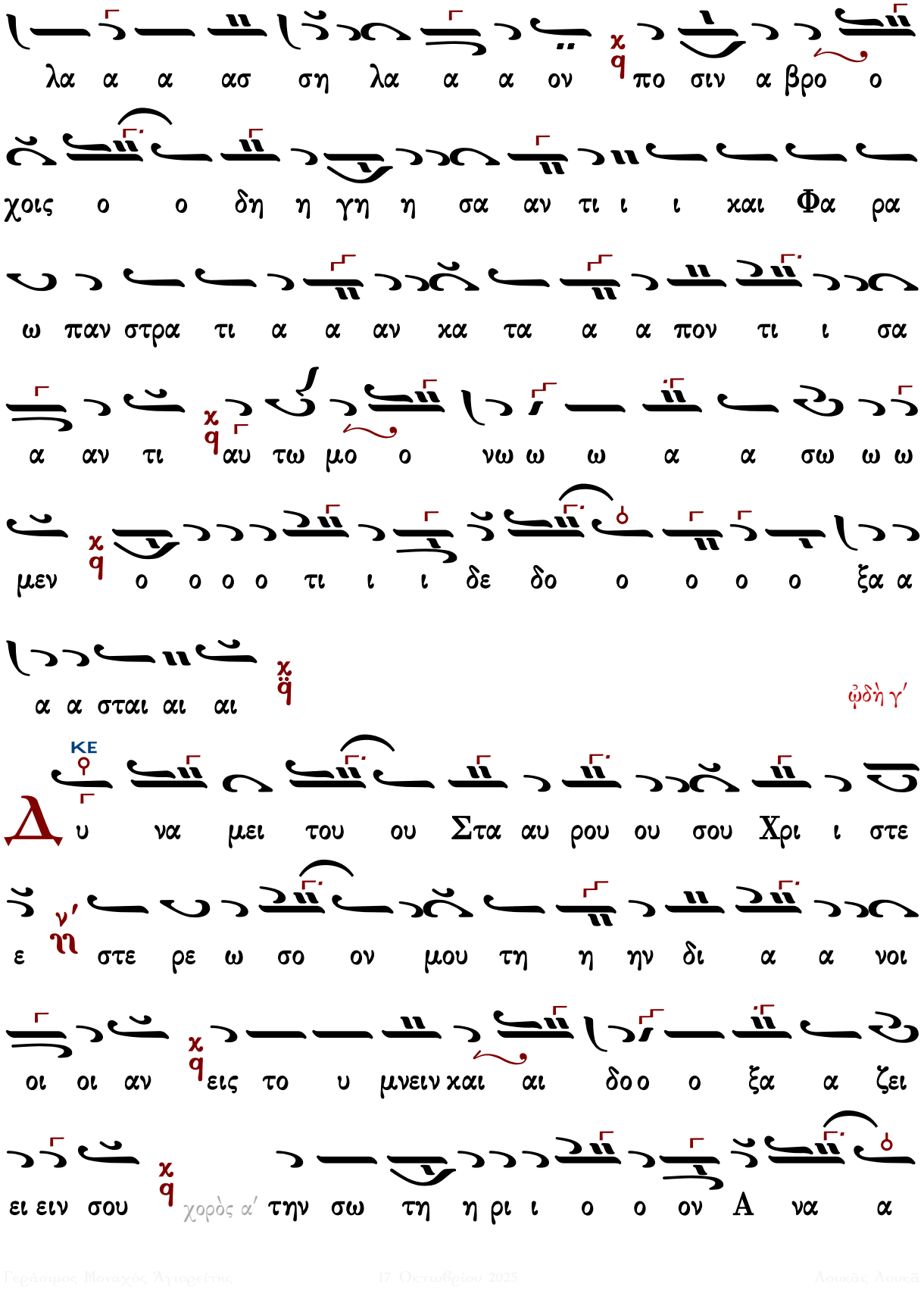
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
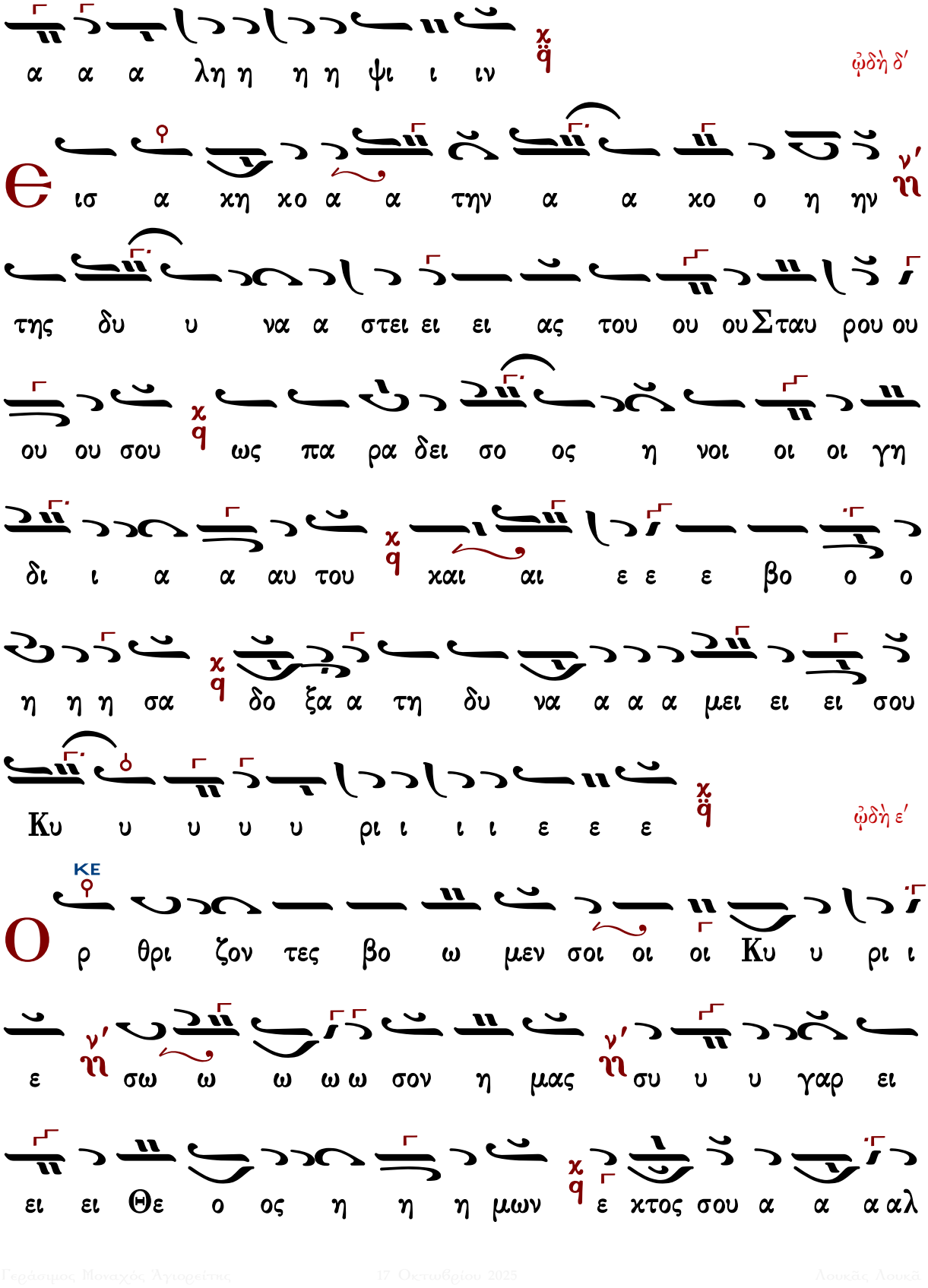
ᾠδὴ α΄

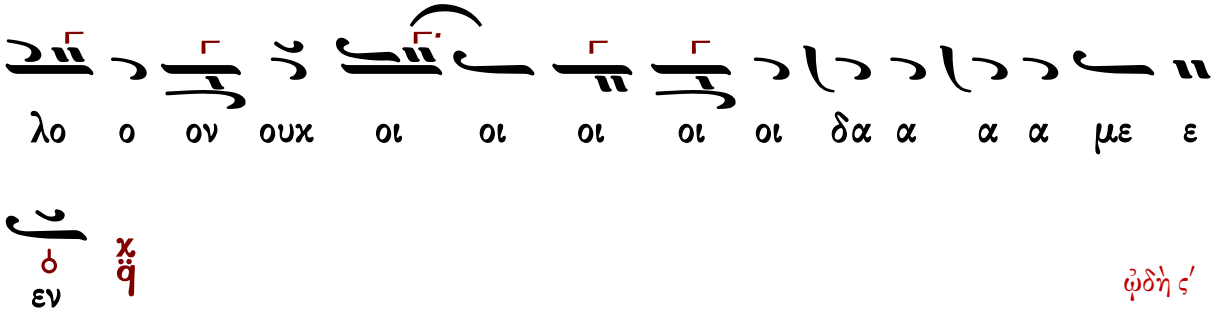
Ἦχος λ π ϊ Κε

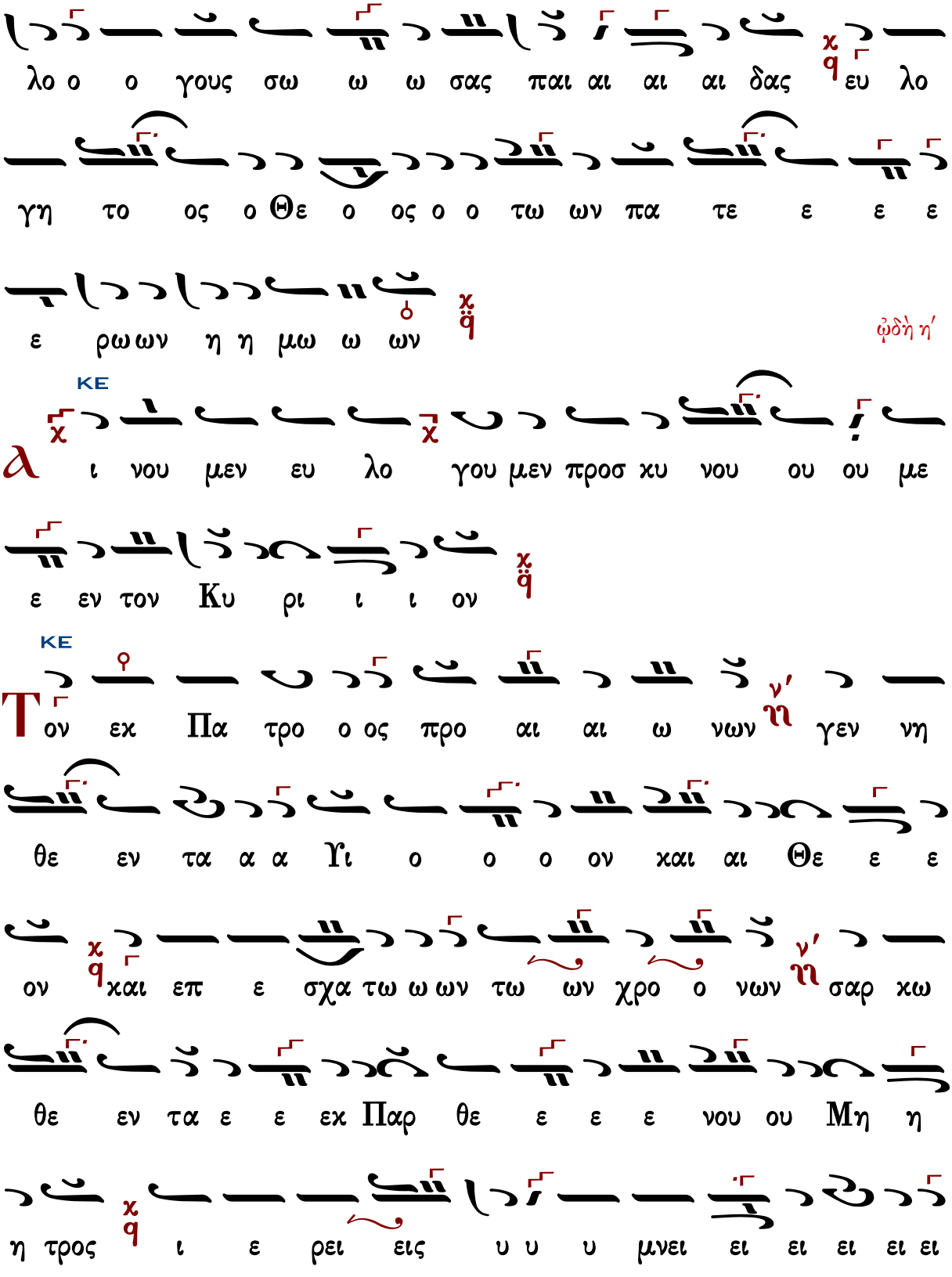
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.178*

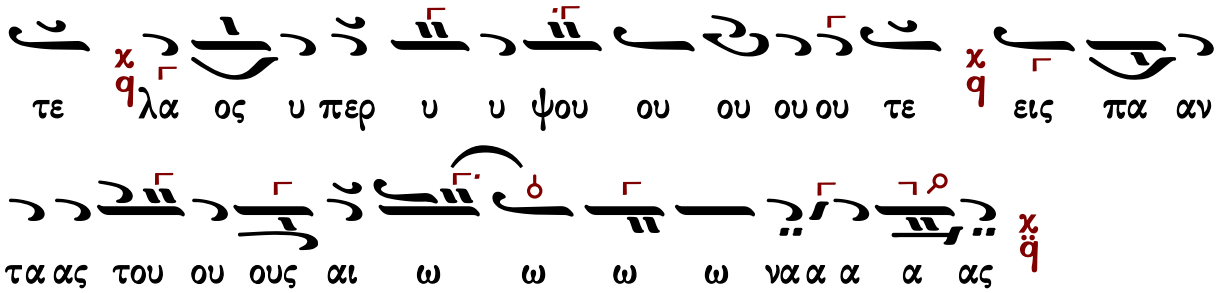

λα α α ασ ση λα α α ον πο σιν α βρο ο
χοις ο ο δη η γη η σα αν τι ι ι χαι Φα ρα
ω παν στρα τι α α αν χα τα α α πον τι ι σα
α αν τι αυ τω μο ο νω ω ω α α σω ω ω
μεν ο ο ο ο τι ι ι δε δο ο ο ο ο ξα α
α α σται αι αι
ὠδὴ γ′
Δ υ να μει του ου Στα αυ ρου ου σου Χρι ι στε
ε στε ρε ω σο ον μου τη η ην δι α α νοι
οι οι αν εις το υ μνειν χαι αι δο ο ο ξα α ζει
ει ειν σου χορὸς α′ την σω τη η ρι ι ο ο ον Α να α

α α α λη η η η ψι ι ιν
ᾠδὴ δ΄
Θ ισ α χη χο α α την α α χο ο η ην
της δυ υ να α στει ει ει ας του ου ουΣταυ ρου ου
ου ου σου ως πα ρα δει σο ος η νοι οι οι γη
δι ι α α αυ του χαι αι ε ε ε βο ο ο
η η η σα δο ξα α τη δυ να α α α μει ει ει σου
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε
ᾠδὴ ε΄
ΚΕ
Ο ρ θρι ζον τες βο ω μεν σοι οι οι Κυ υ ρι ι
ε σω ω ω ω ω σον η μας συ υ υ γαρ ει
ει ει Θε ο ος η η η μων ε χτος σου α α α αλ

λο ο ον ουκ οι οι οι οι οι δα α α α με ε
εν
ᾠδὴ ϛ′
κυ κλω σε με α α α βυ υσ σο ος
τα φη η μοι το κη η τος ε γε ε ε νε ε
το ο ε γω ω ω ω δε ε ε ε βο ο η η
σα α προς σε ε ε το ο ον φι λα αν θρω ω ω
πον και ε ε σω ω ω σε ε ε ε ε με η
δε ξι α α σου ου Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ε ε
ε
ᾠδὴ ζ′
εν κα μι νω πυ υ ρο ος τους υ υ μνο ο

λο ο ο γους σω ω ω σας παι αι αι αι δας ευ λο
γη το ος ο Θε ο ος ο ο τω ων πα τε ε ε ε
ε ρω ων η η μω ω ων
ᾠδὴ η′
ΚΕ
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ χυ νου ου ου με
ε εν τον Κυ ρι ι ι ον
ΚΕ
Τ ον εχ Πα τρο ο ος προ αι αι ω νων νη γεν νη
θε εν τα α α Υι ο ο ο ον χαι αι Θε ε ε
ον χαι επ ε σχα τω ω ων τω ων χρο ο νων σαρ χω
θε εν τα ε ε εχ Παρ θε ε ε ε νου ου Μη η
η τρος ι ε ρει εις υ υ υ μνει ει ει ει ει ει

Ἐν Κυριακῇ - ᾠδὴ θ΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Κανὼν τοῦ Πάσχα

ἦχος α΄

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.
Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἁγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην.
Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἁγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Χριστὸς τὸ καινὸν πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.
Ὦ θείας! ὢ φίλης! ὢ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ᾽ ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω, ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἣν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ᾅδης ἐσκυλεύθη.
Ὦ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὢ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

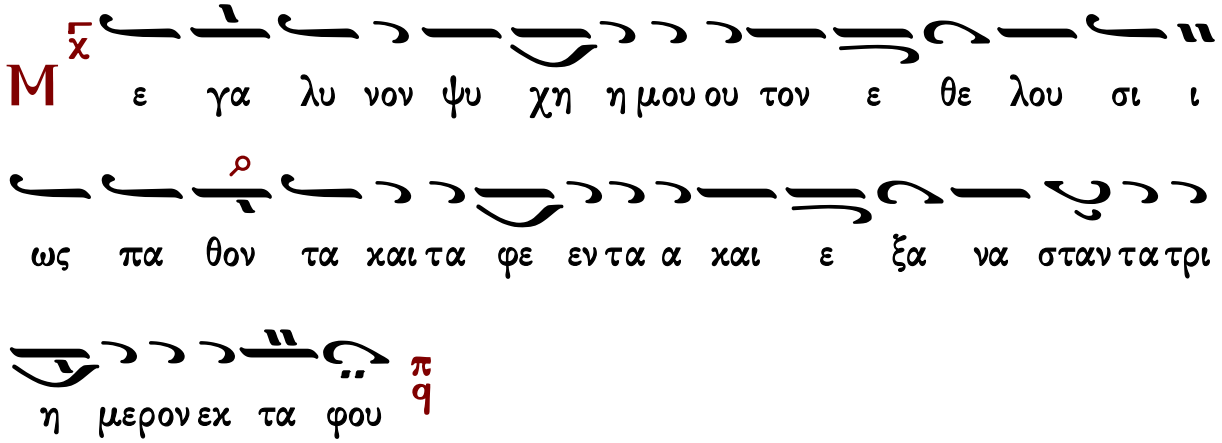
Κωνσταντίνου Σκαρμούτσου		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

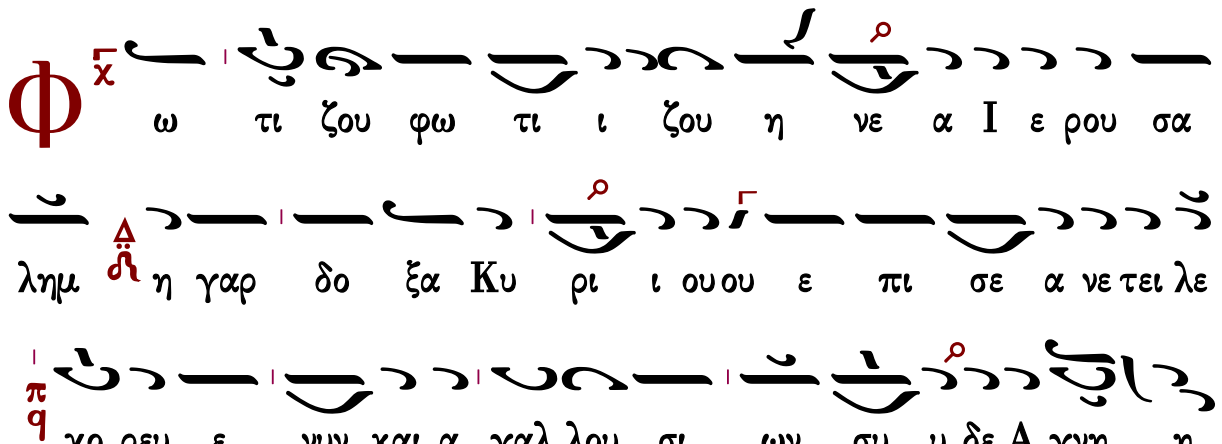
Κωνσταντίνου Σκαρμούτσου

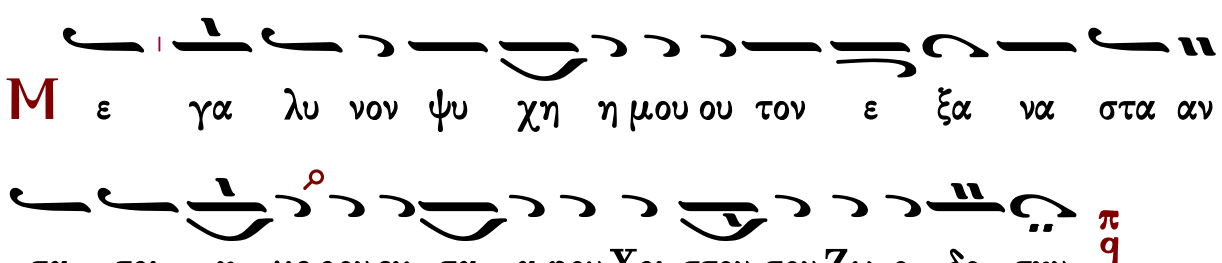
ᾠδὴ θ΄

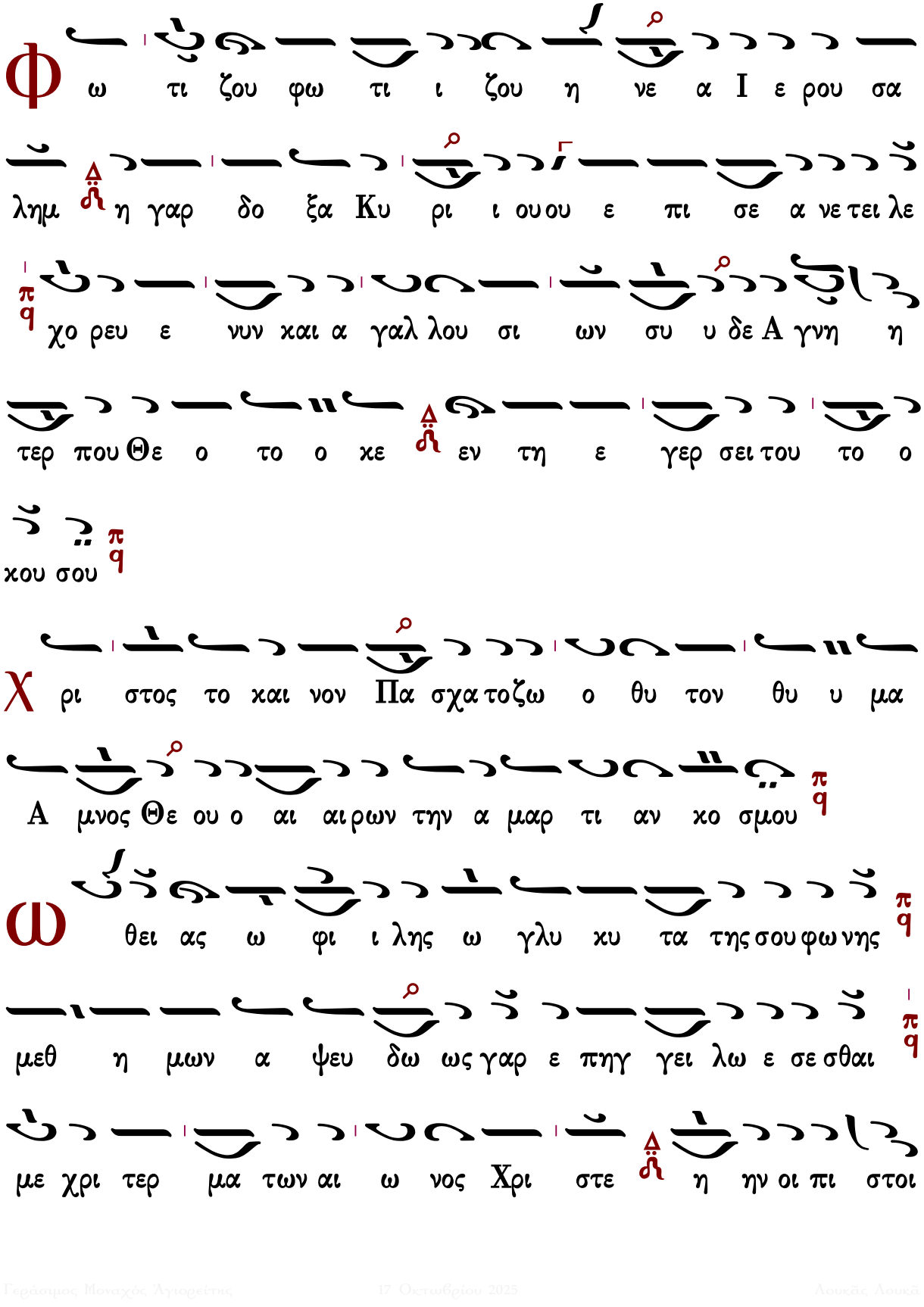
Ἦχος 4 ζ Πα

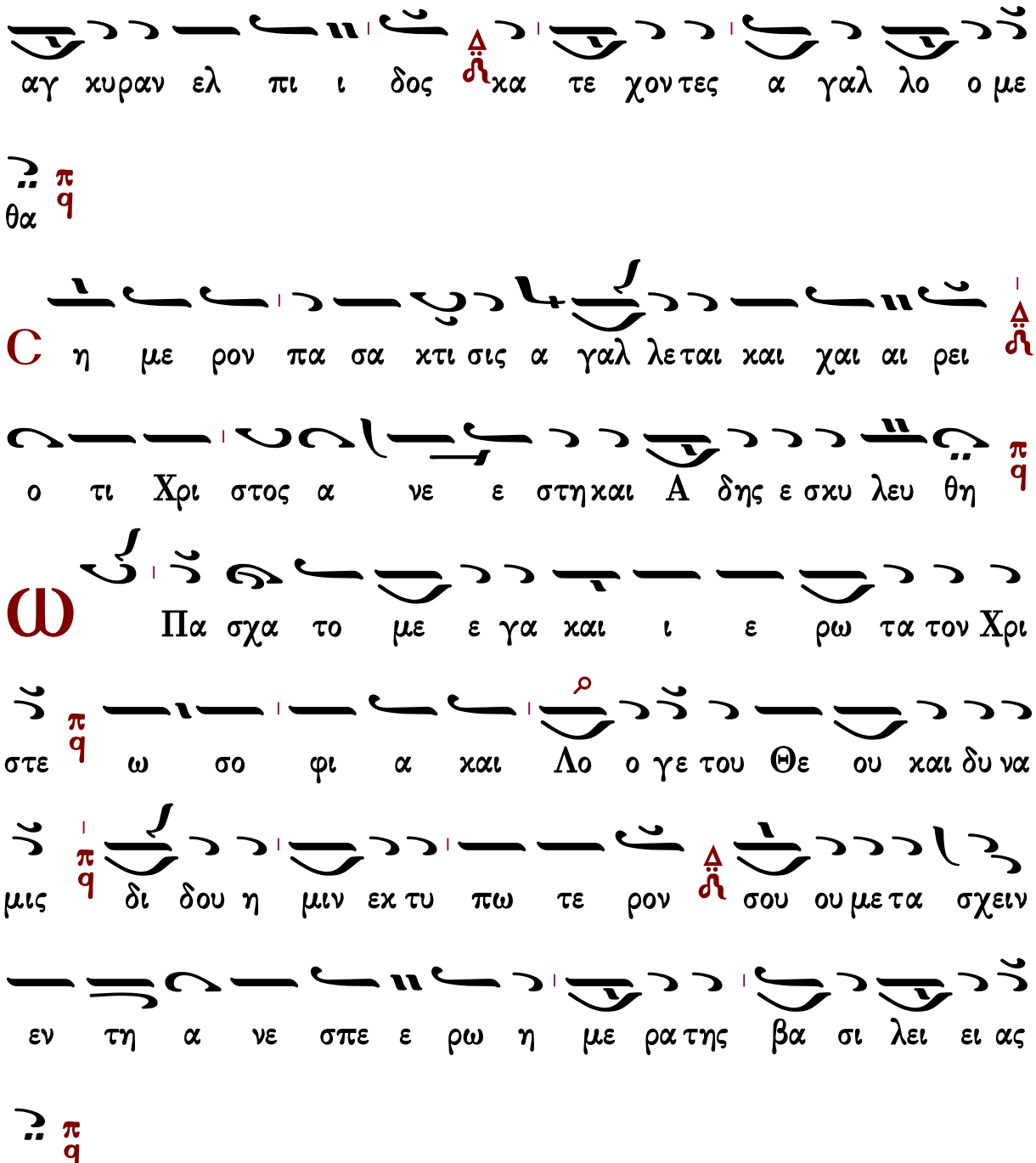
Κωνσταντίνος Σ. Σκαρμούτσος 2011#

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον ε θε λου σι ι
ως πα θον τα και τα φε εν τα α και ε ξα να σταν τα τρι
η μερον εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου σα
λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ε πι σε α νε τει λε
χο ρευ ε νυν και α γαλ λου σι ων συ υ δε Α γνη η
τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει του το ο
κου σου

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον ε ξα να στα αν
τα τρι η με ρον εκ τα α φου Χρι στον τον Ζω ο δο την

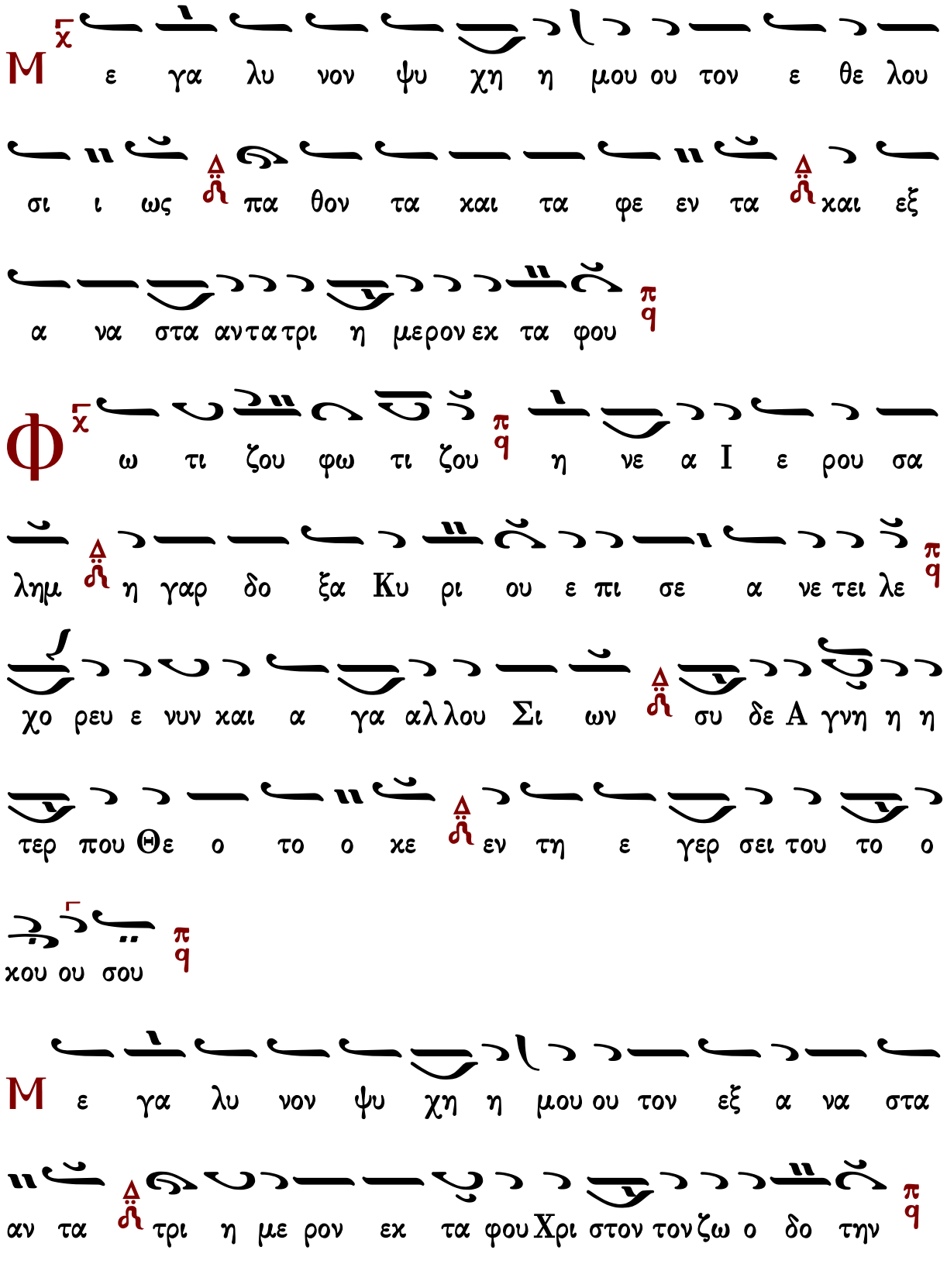

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου σα
λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ε πι σε α νε τει λε
χο ρευ ε νυν και α γαλ λου σι ων συ υ δε Α γνη η
τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει του το ο
κου σου
Χ ρι στος το και νον Πα σχα το ζω ο θυ τον θυ υ μα
Α μνος Θε ου ο αι αι ρων την α μαρ τι αν κο σμου
Ω θει ας ω φι ι λης ω γλυ κυ τα της σου φω νης
μεθ η μων α ψευ δω ως γαρ ε πηγ γει λω ε σε σθαι
με χρι τερ μα των αι ω νος Χρι στε η ην οι πι στοι

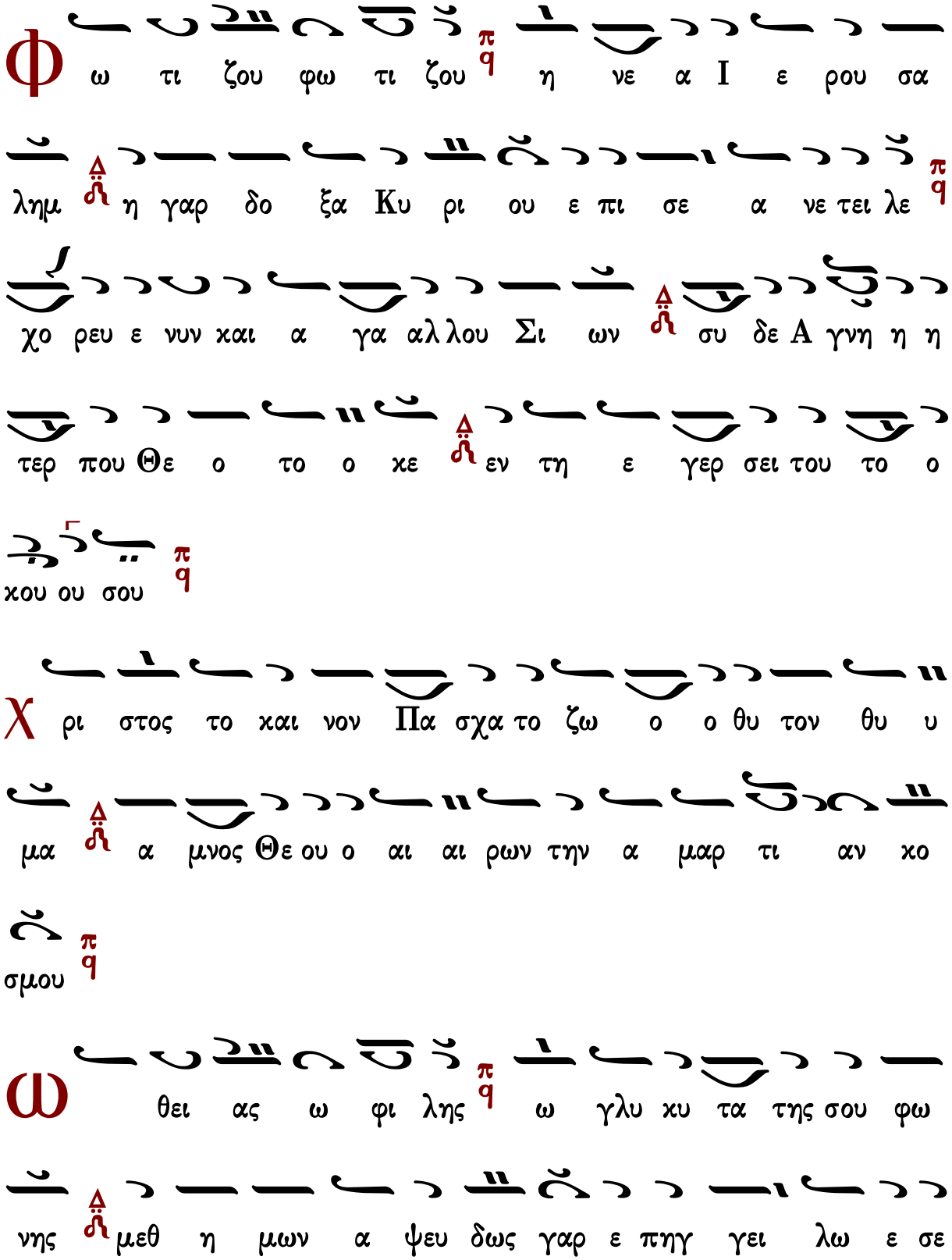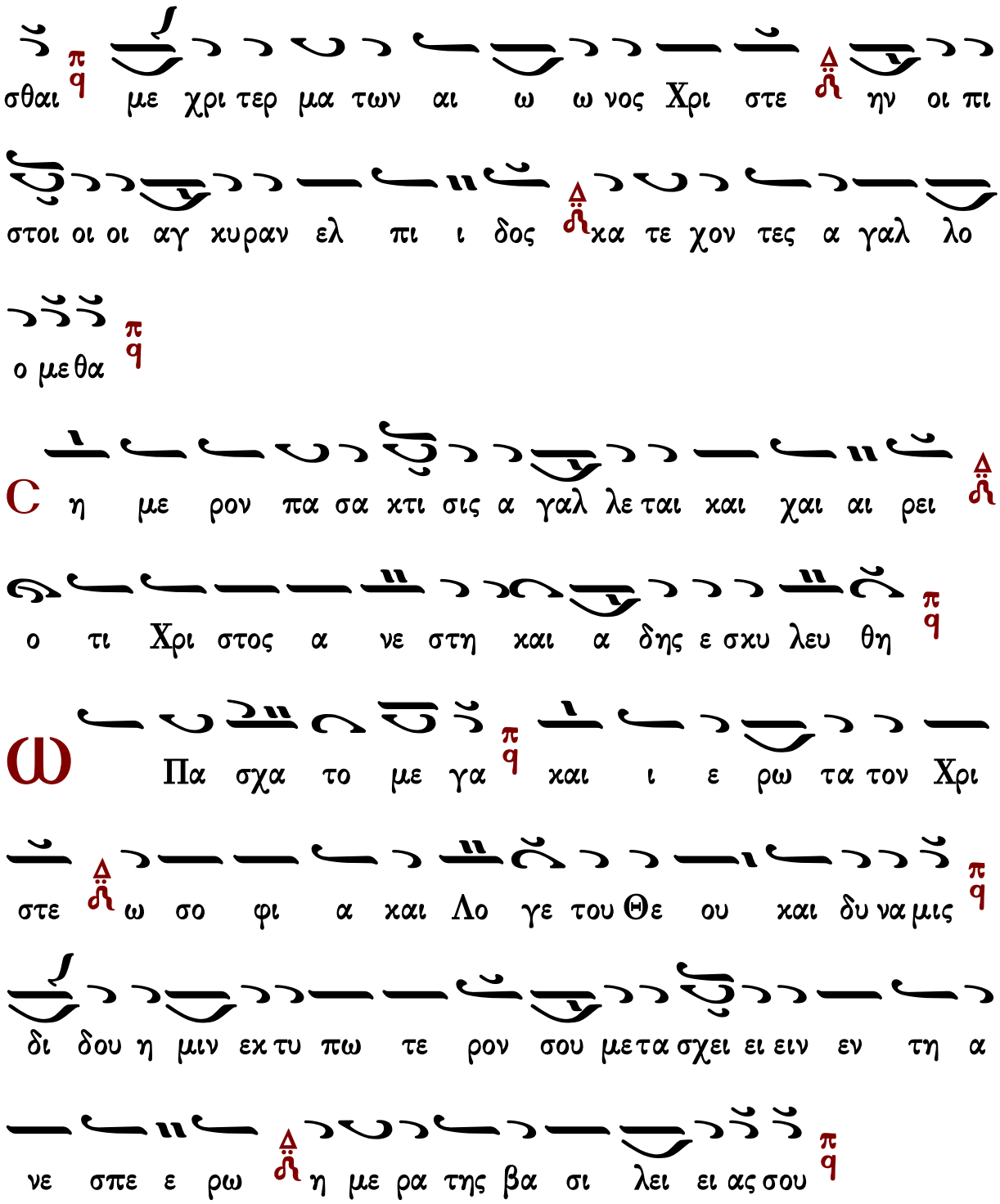

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ᾨδὴ θ′ Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.25*

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον ε θε λου
σι ι ως πα θον τα και τα φε εν τα και εξ
α να στα αν τα τρι η μερον εκ τα φου
Φ ω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε ρου σα
λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ου ε πι σε α νε τει λε
χο ρευ ε νυν και α γα αλλου Σι ων συ δε Α γνη η η
τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει του το ο
κου ου σου
Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον εξ α να στα
αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον τον ζω ο δο την

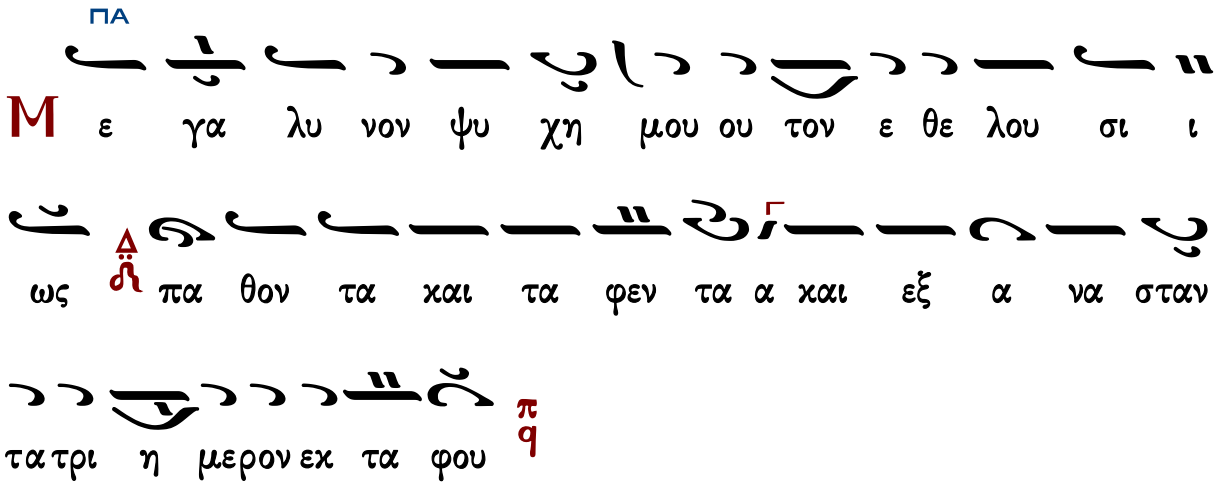

Φ ω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε ρου σα
ληµ η γαρ δο ξα Κυ ρι ου ε πι σε α νε τει λε
χο ρευ ε νυν και α γα αλλου Σι ων συ δε Α γνη η η
τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει του το ο
κου ου σου
Χ ρι στος το και νον Πα σχα το ζω ο ο θυ τον θυ υ
µα α µνος Θε ου ο αι αι ρων την α µαρ τι αν χο
σµου
ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου φω
νης µεθ η µων α ψευ δως γαρ ε πηγ γει λω ε σε

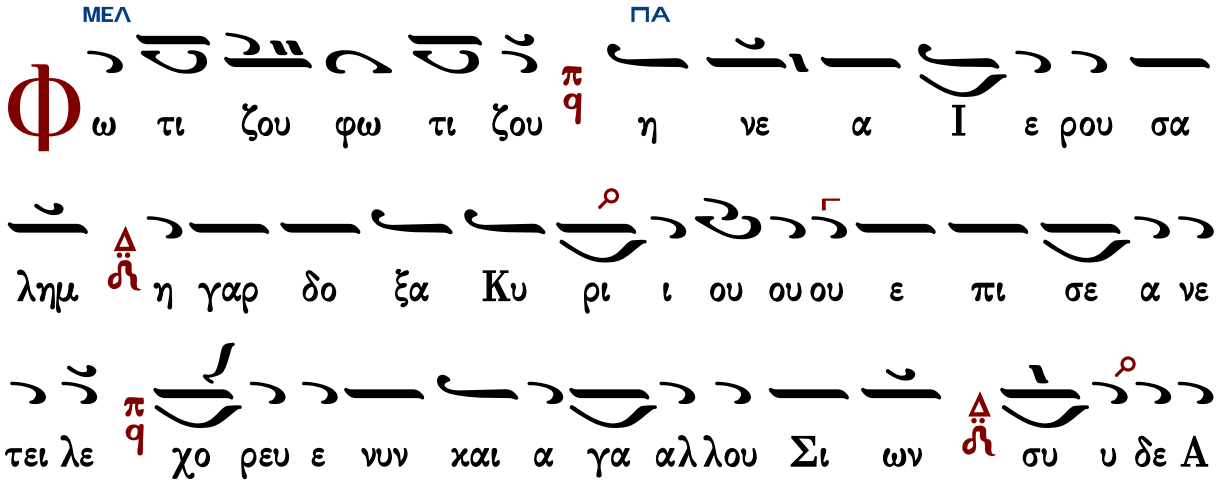

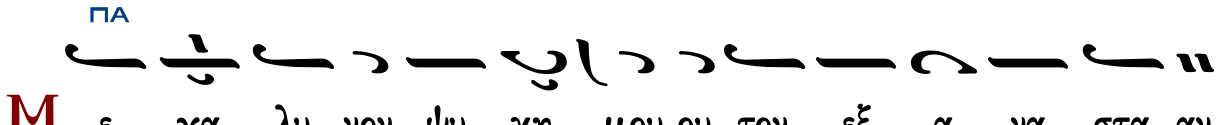
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

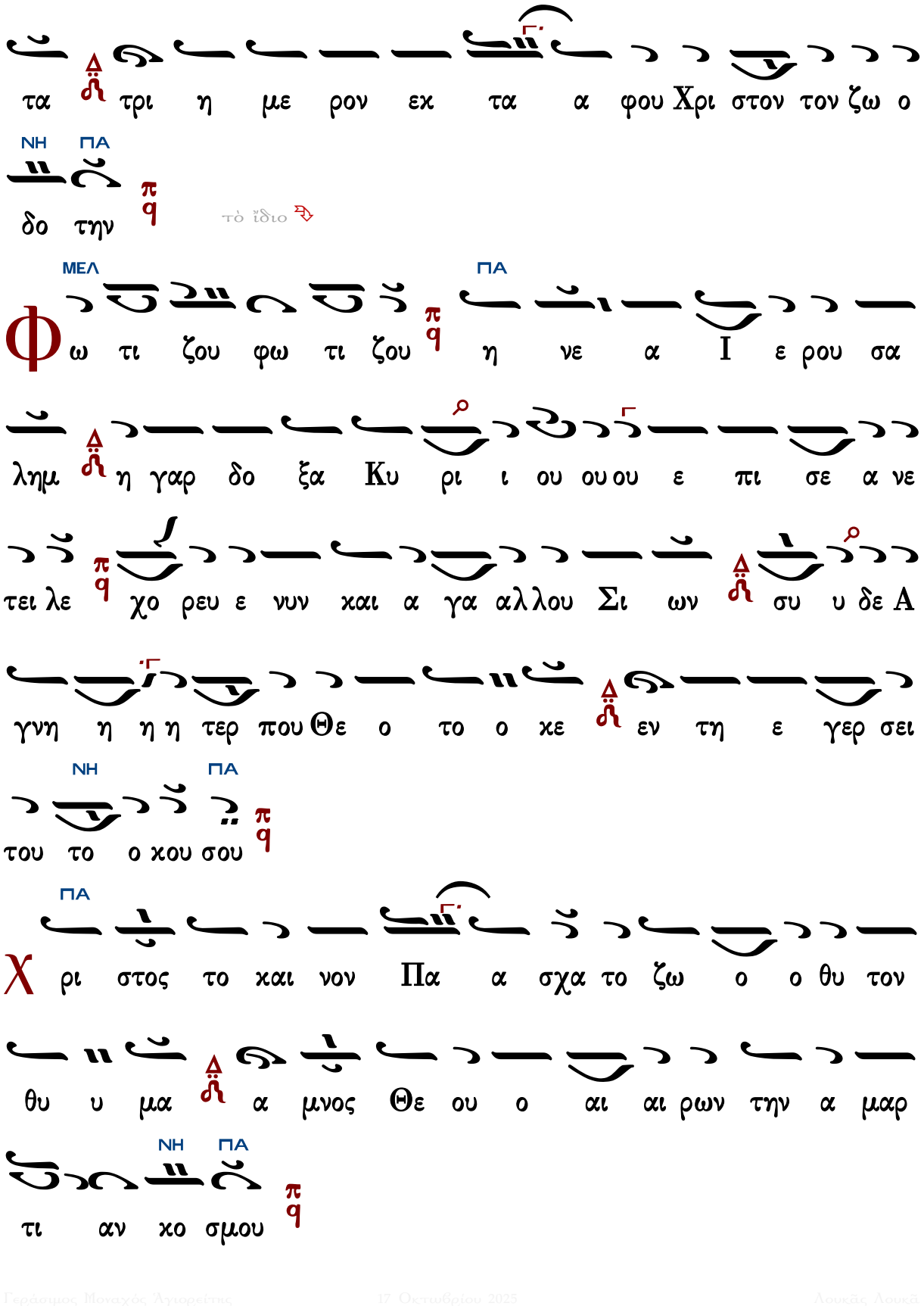
Ἦχος πλ. δ Πα

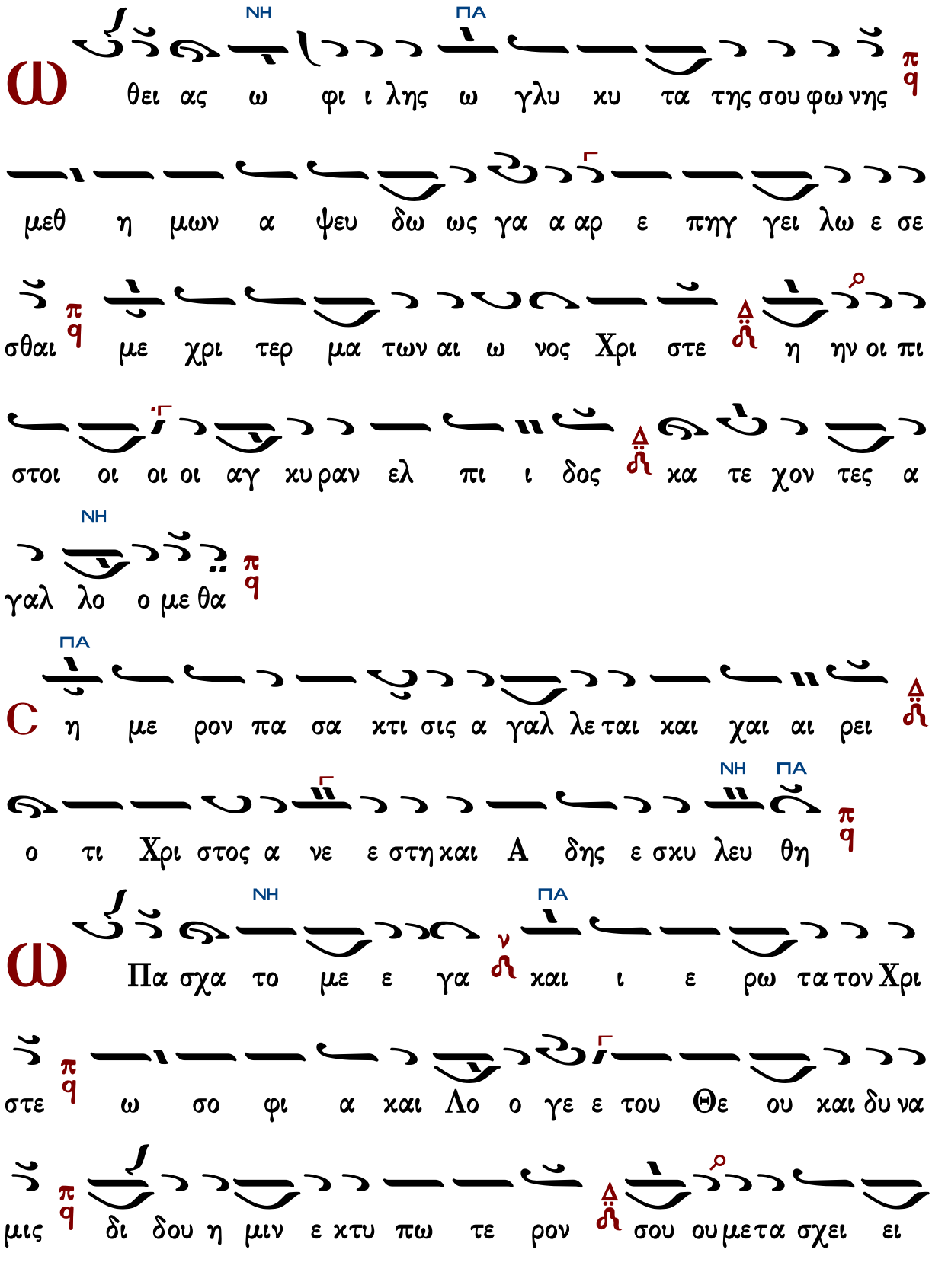
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.6*

τα τρι η με ρον εκ τα α φου Χρι στον τον ζω ο
ΝΗ ΠΑ
δο την
τὸ ἴδιο
ΜΕΛ ΠΑ
ω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε ρου σα
ληλ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε πι σε α νε
τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου Σι ων σου υ δε Α
γνη η η η τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει
ΝΗ ΠΑ
του το ο κου σου
ΠΑ
χ ρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι αι ρων την α μαρ
ΝΗ ΠΑ
τι αν χο σμου

ΝΗ
ΠΑ
Ω θει ας ω φι ι λης ω γλυ χυ τα της σου φω νης
μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε πηγ γει λω ε σε
σθαι με χρι τερ μα των αι ω νος Χρι στε η ην οι πι
στοι οι οι οι αγ χυ ραν ελ πι ι δος κα τε χον τες α
γαλ λο ο με θα
ΝΗ
ΠΑ
C η με ρον πα σα χτι σις α γαλ λε ται και χαι αι ρει
ο τι Χρι στος α νε ε στη και Α δης ε σχυ λευ θη
ΝΗ
ΠΑ
Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον Χρι
στε ω σο φι α και Λο ο γε ε του Θε ου και δυ να
μις δι δου η μιν ε κτυ πω τε ρον σου ου μετα σχει ει

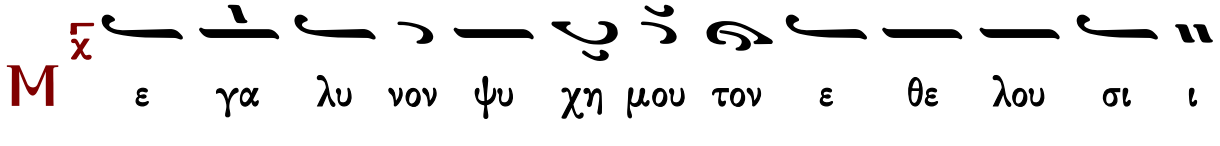

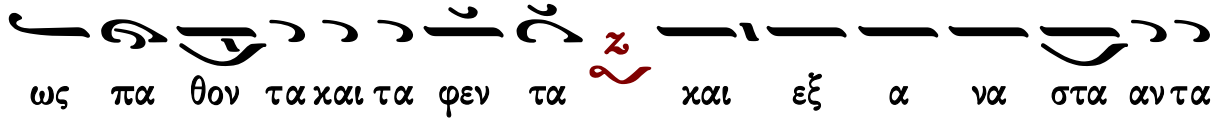
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ θ΄

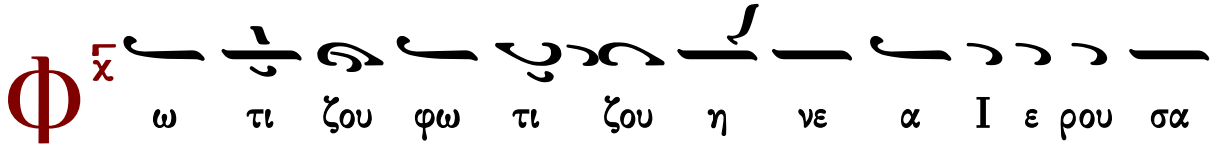
Ἦχος Πα

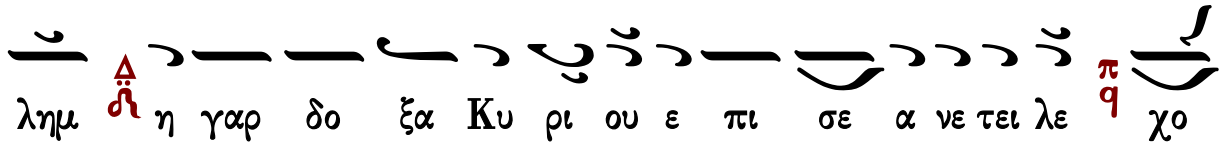
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.17*

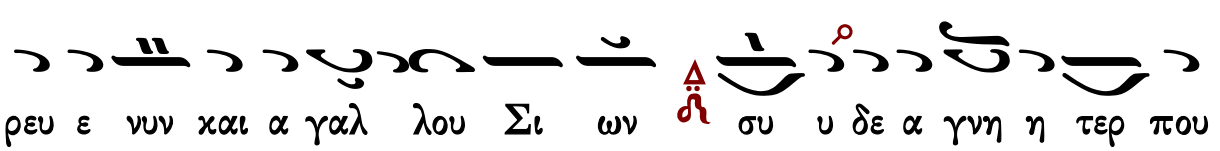

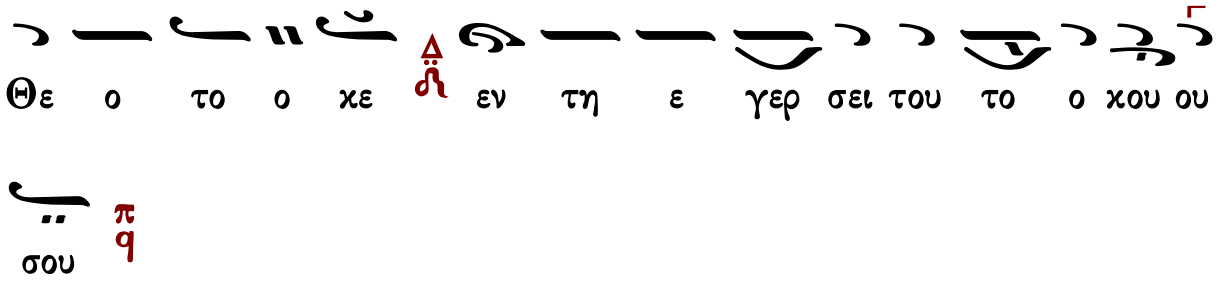

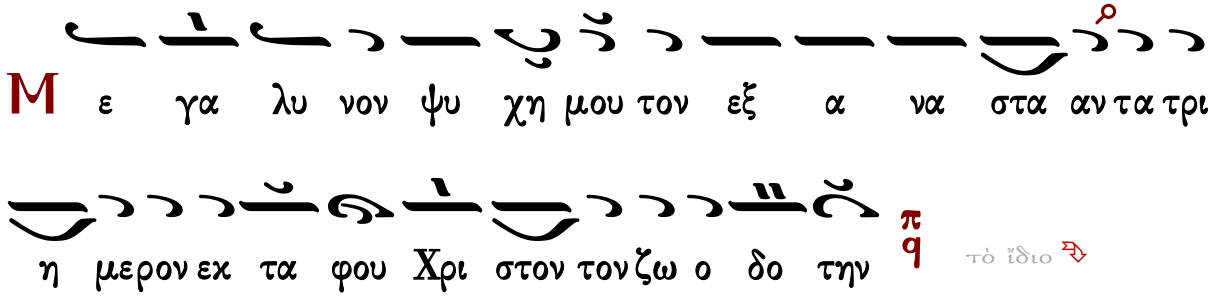

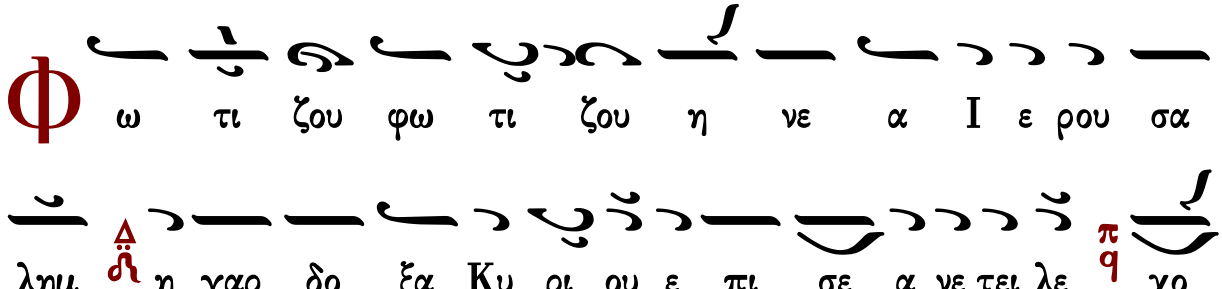

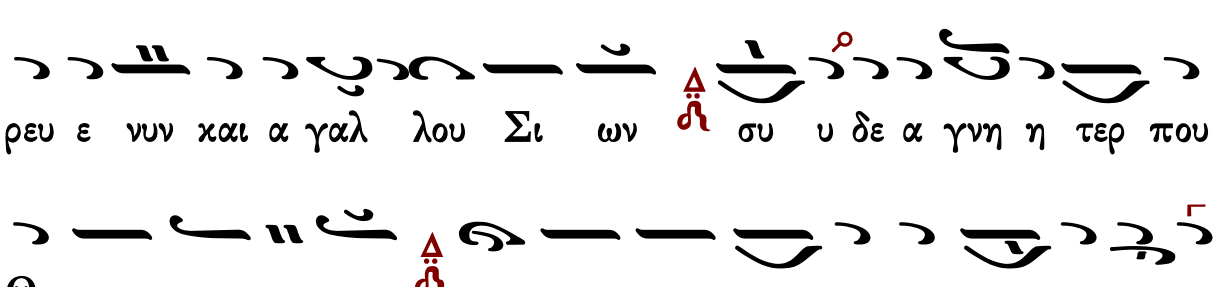

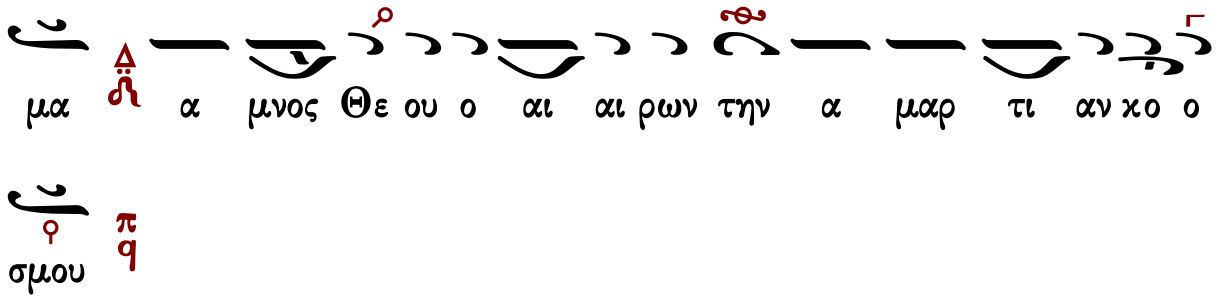

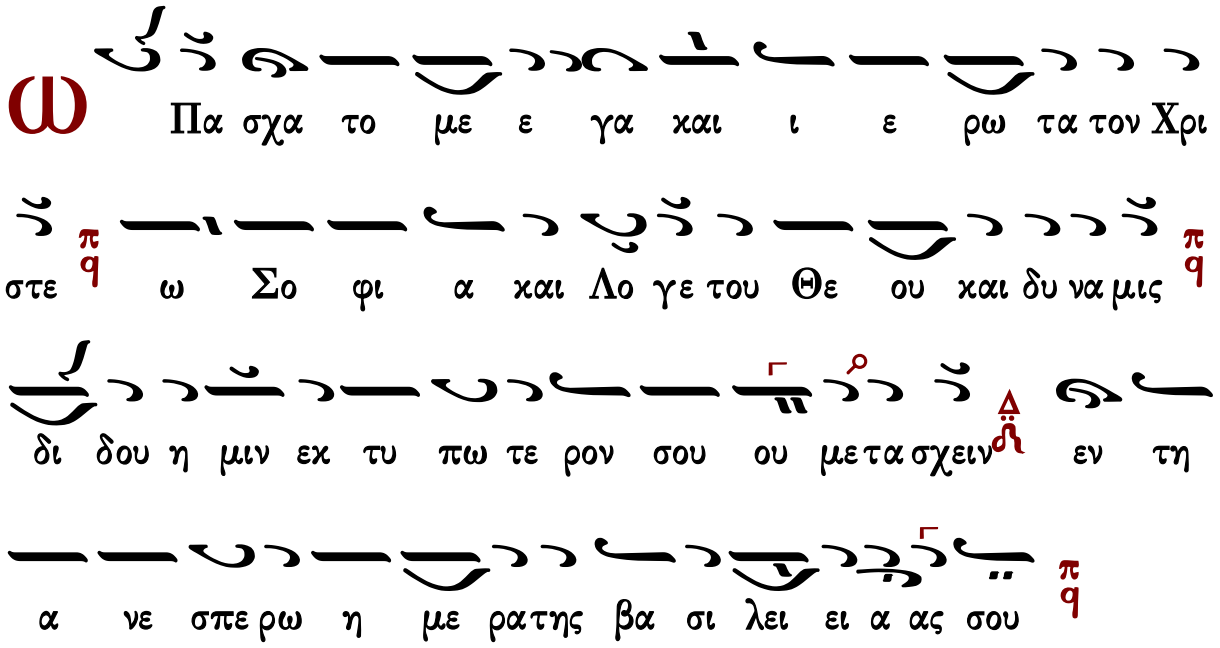

Θε ο το ο χε εν τη ε γερ σει του το ο χου ου
σου

Μ ε γα λυ νον ψυ χη μου τον εξ α να στα αν τα τρι
η μερον εκ τα φου Χρι στον τον ζω ο δο την
τὸ ἴδιο

Φ ω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε ρου σα
λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ου ε πι σε α νε τει λε χο
ρευ ε νυν και α γαλ λου Σι ων συ υ δε α γνη η τερ που
Θε ο το ο χε εν τη ε γερ σει του το ο χου ου
σου

Χ ρι στος το και νον Πα σχα το ζω ο ο θυ τον θυ υ

μα α μνος Θε ου ο αι αι ρων την α μαρ τι αν χο ο
σμου
Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου φω νης
μεθ η μων α ψευ δω ως γαρ ε πηγ γει λω ε σε
σθαι με χρι τερ μα των αι ω ω νος Χρι στε ην οι πι
στοι οι αγ κυραν ελ πι ι δος κα τε χον τες α γαλ λο
ο με ε θα
C η η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λε ται και χαι αι
ρει ο τι Χρι στος α νε ε στη και α δης ε σκυ λευ
θη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

ἦχος α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖρε, δι᾽ ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη·
χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

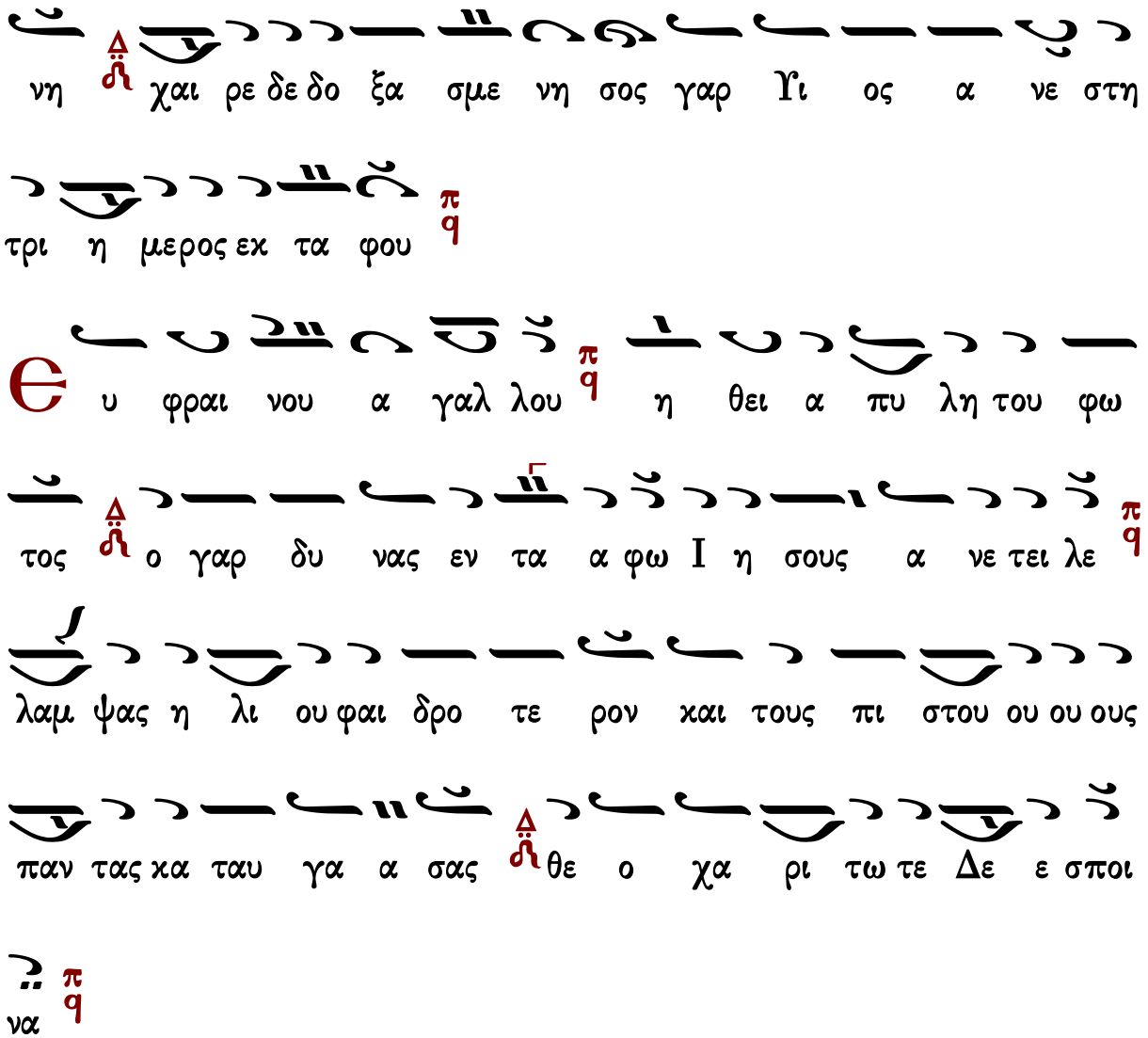
Γαβριὴλ Κουντιάδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος π q Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.196*

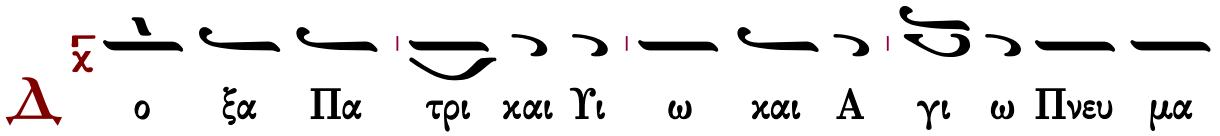

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρισ υ πο στα
α του και α δι αι ρε του θε ο τη τος το χρα τος
Συμ φω νως Παρ θε νε σε μα κα ρι ζο μεν πι
στοι χαι ρε πυ λη Κυ ρι ι ου χαι ρε πο λις εμ ψυ χε
χαι ρε δι ης η μιν ε λαμ ψε ση η με ρον φω ω ως του
εκ σου τε χθε εν τος της εκ νε κρων α να στα α σε ως
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Χαι ρε Παρ θε νε χαι ρε χαι ρε ευ λο γη με ε

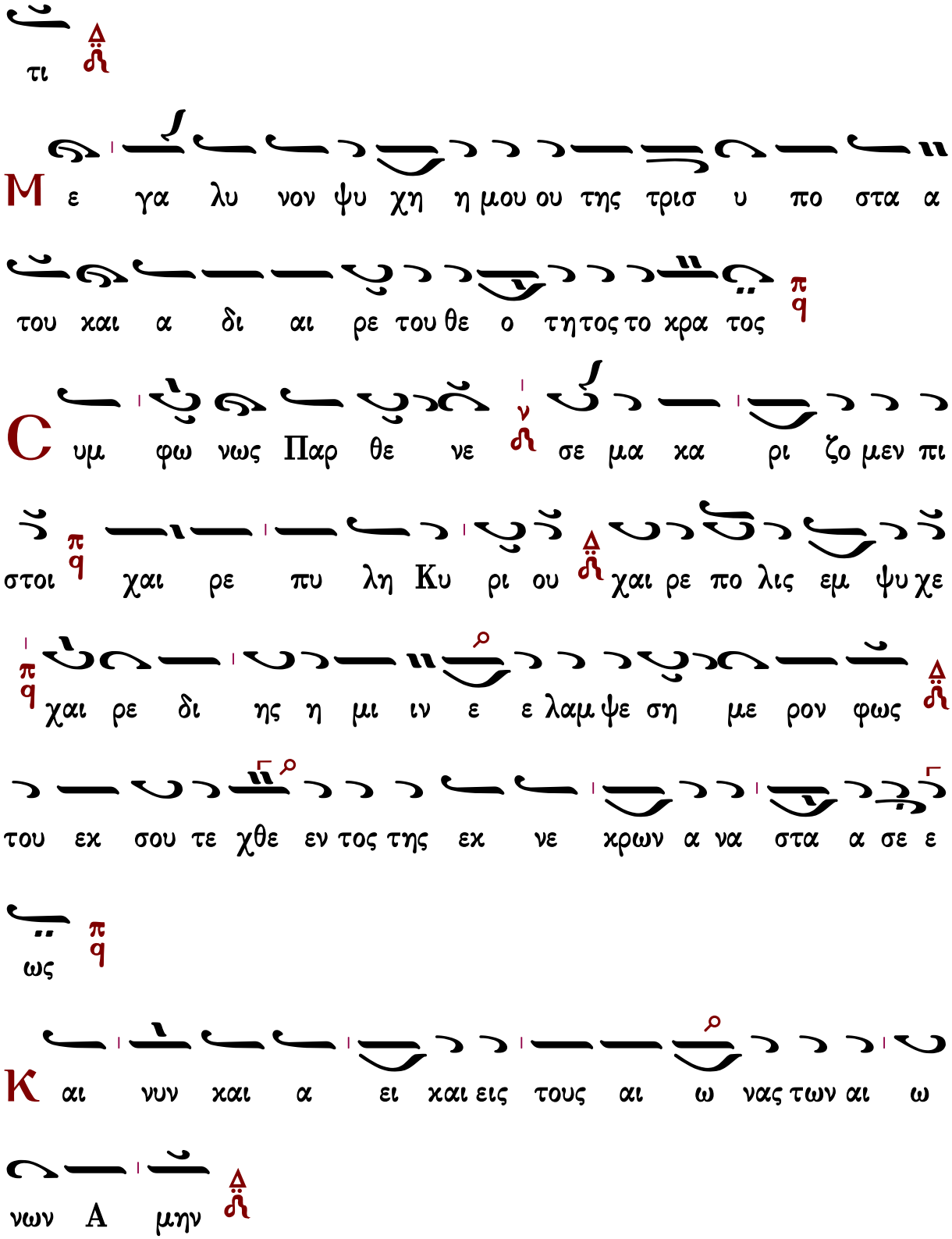

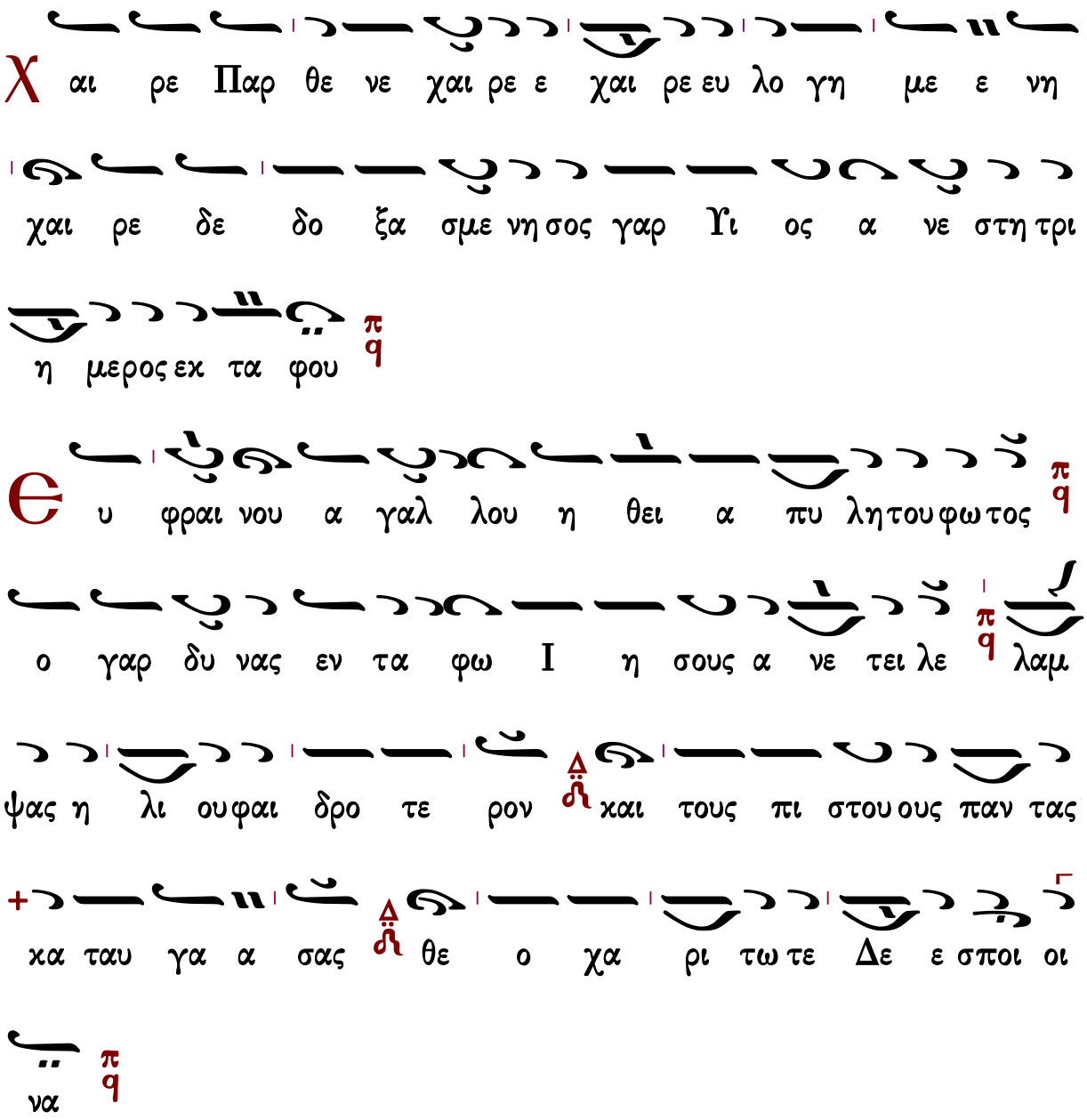
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

Μουσικόν Πεντηκοστάριον
πρ. Κων. Παπαγιάννη
2005 σ.219#

τι
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρισ υ πο στα α
του και α δι αι ρε του θε ο τη τος το χρα τος
Συμ φω νως Παρ θε νε σε μα κα ρι ζο μεν πι
στοι χαι ρε πυ λη Κυ ρι ου χαι ρε πο λις εμ ψυ χε
χαι ρε δι ης η μι ιν ε ε λαμ ψε ση με ρον φως
του εκ σου τε χθε εν τος της εκ νε χρων α να στα α σε ε
ως
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην

Ἐν Καθημερινῇ - Τιμιωτέρα ἦχος πλ.α΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος πλ.α΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ

σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου | Θρασυβούλου Στανίτσα | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1

Ἦχος λ̲ π̲ ϊ̈ η̈ Κε

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

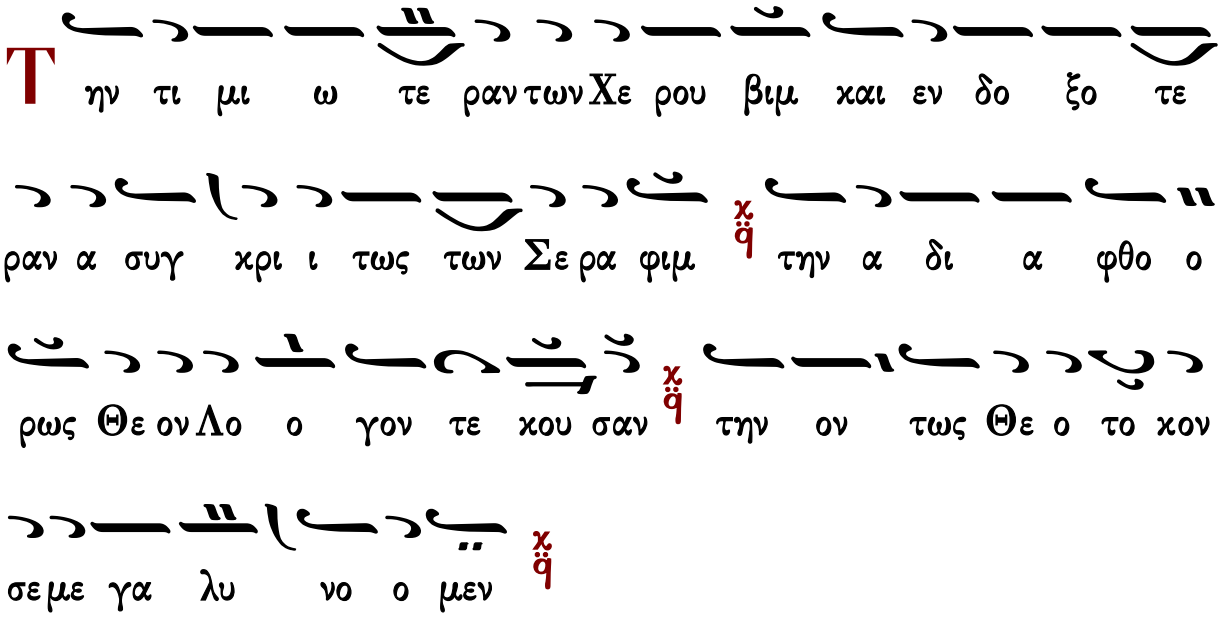
∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ϑ Κε

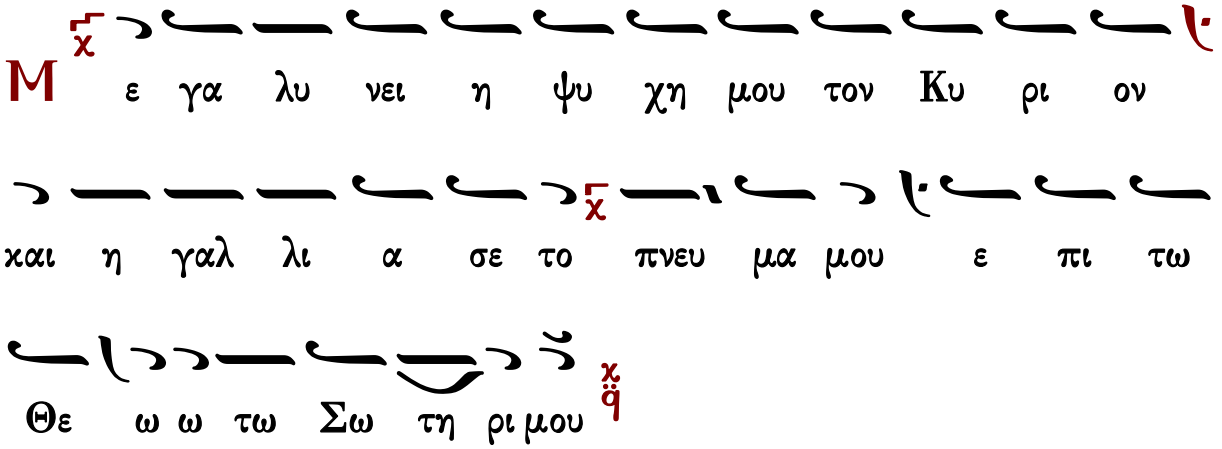
Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.503#
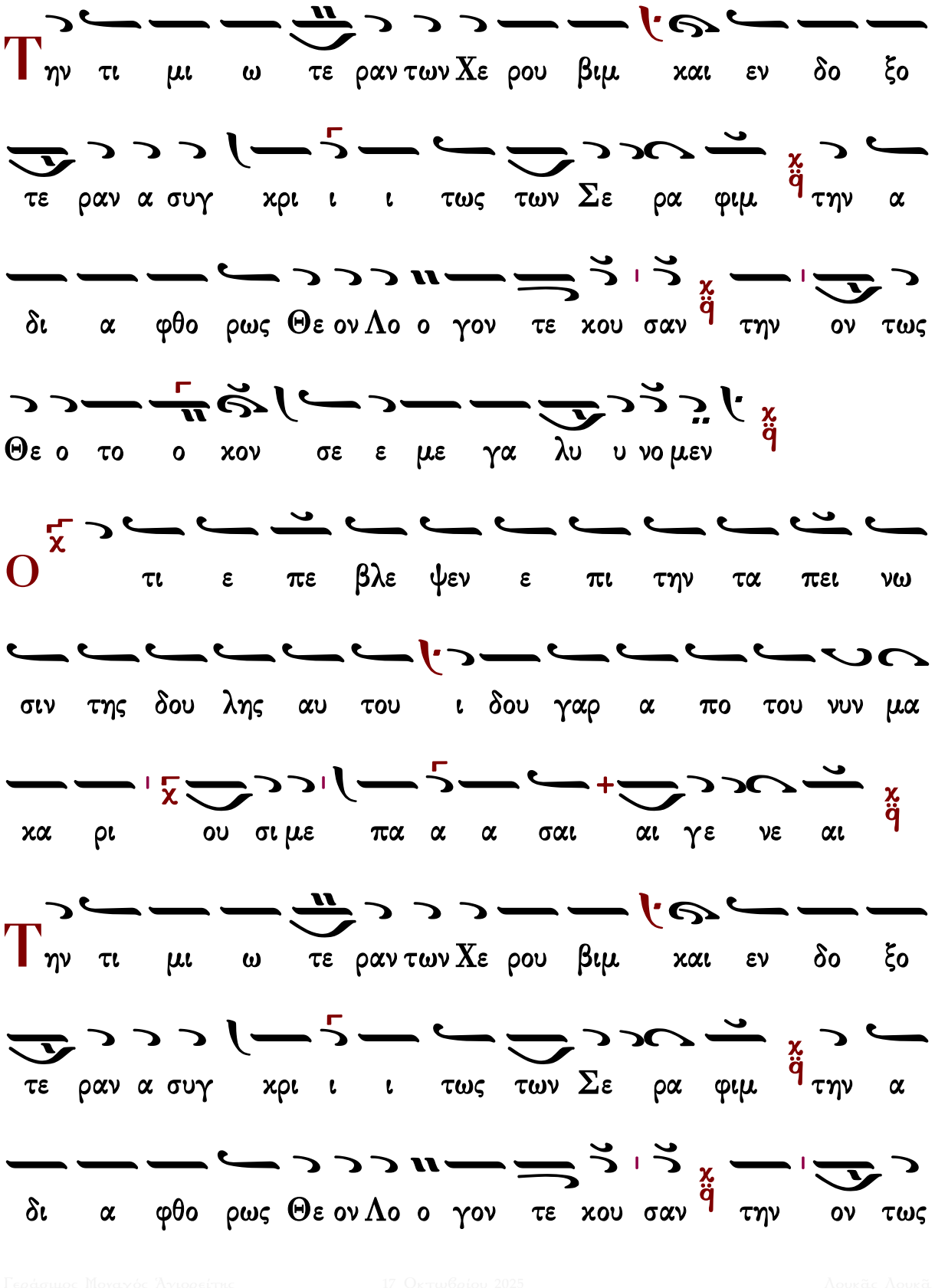

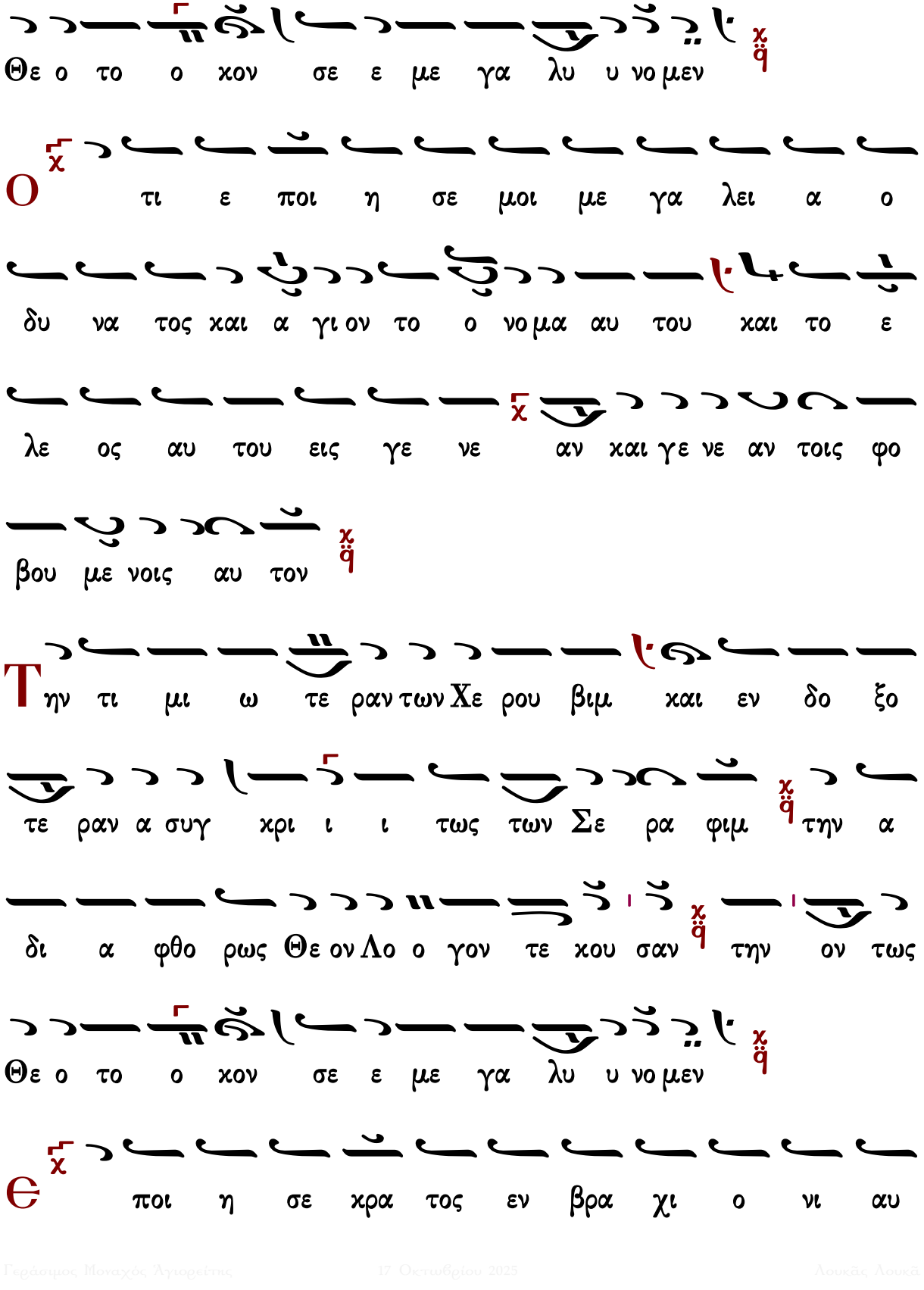
Θρασυβούλου Στανίτσα
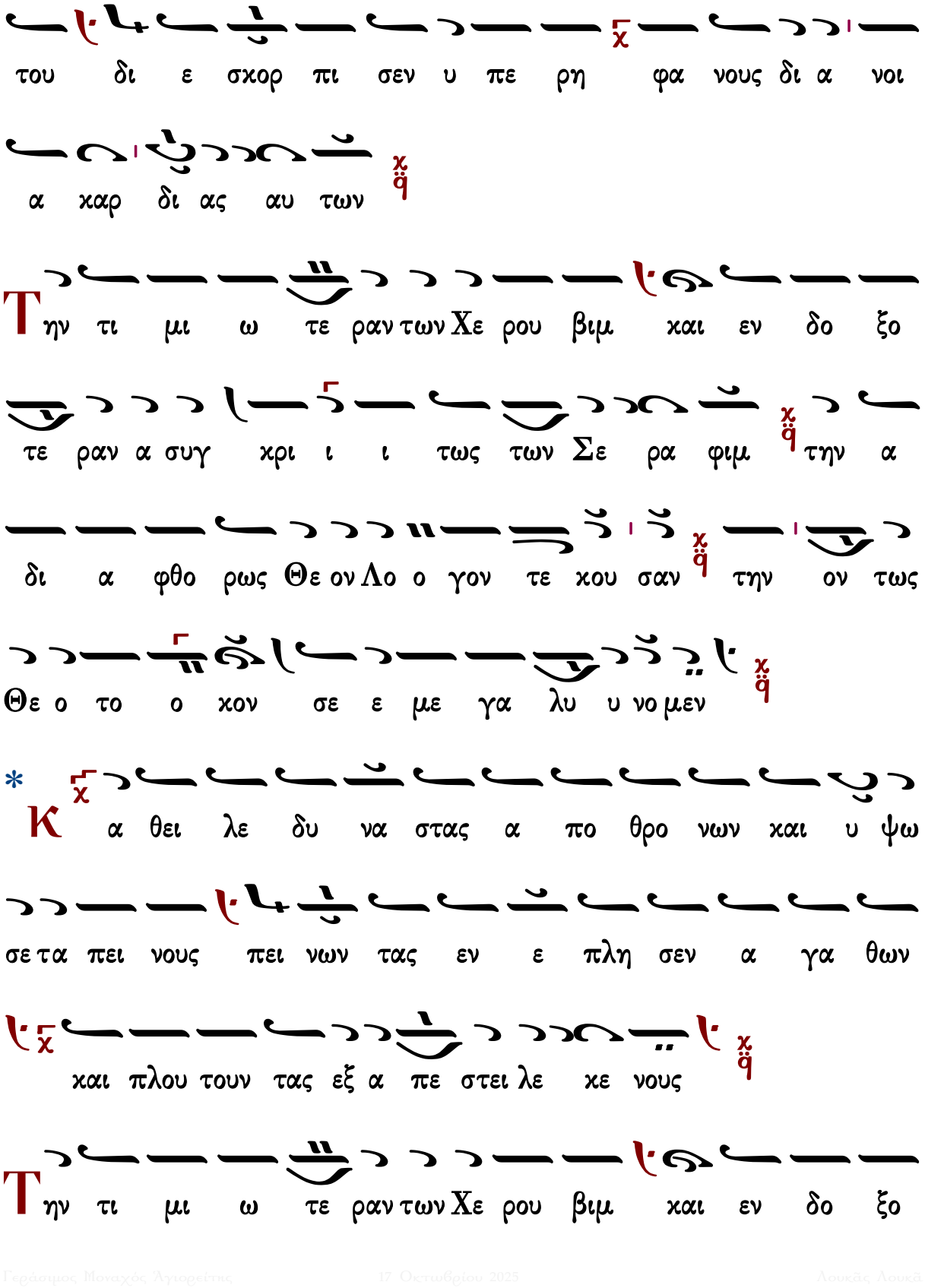
Ἦχος λ π ϑ Κε

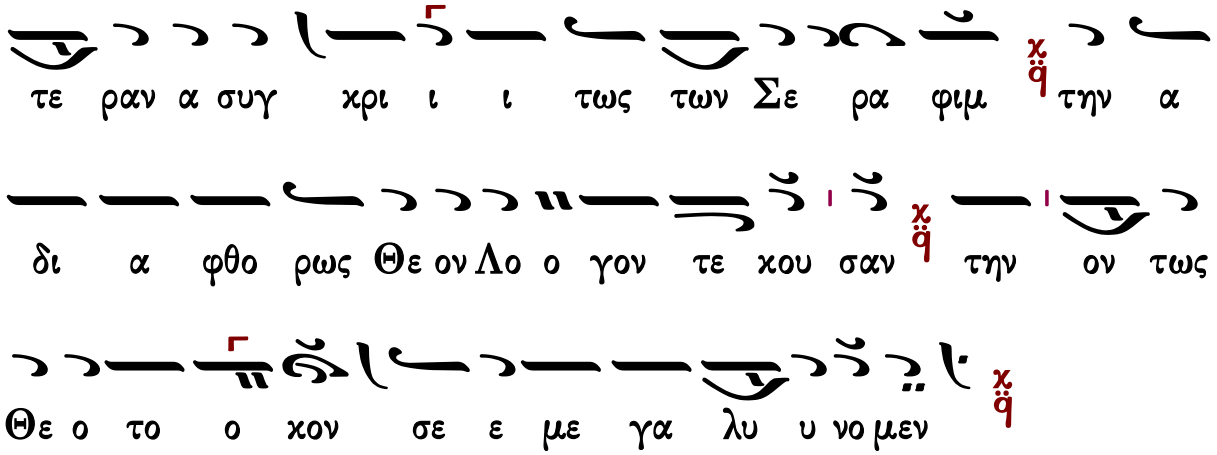
Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2013*

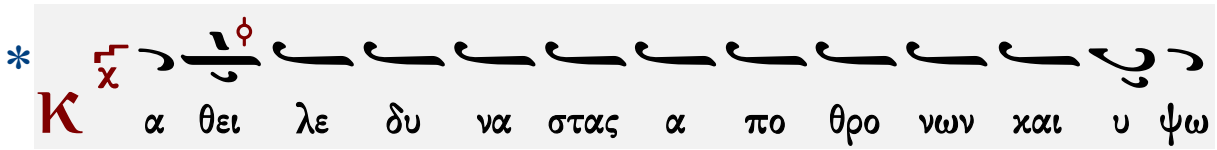

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ υ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα
κα ρι ου σι με πα α α σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως

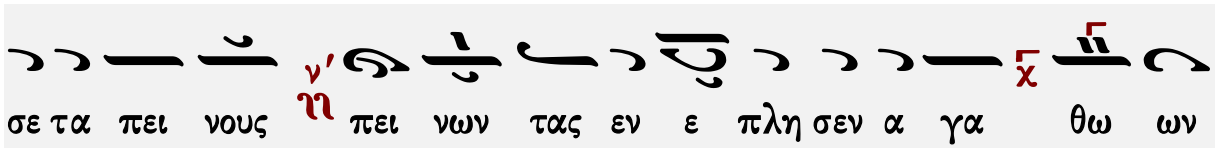

Θε ο το ο χον σε ε με γα λυ υ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος χαι α γι ον το ο νο μα αυ του χαι το ε
λε ος αυ του εις γε νε αν χαι γε νε αν τοις φο
βου με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ χαι εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ον τως
Θε ο το ο χον σε ε με γα λυ υ νο μεν
Ε ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ

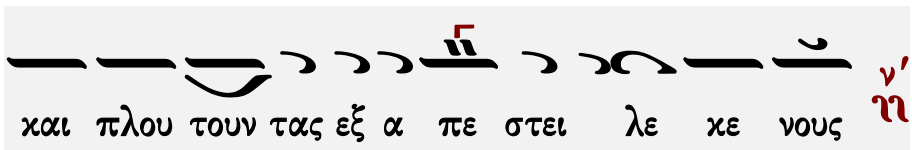

του δι ε σχορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι
α χαρ δι ας αυ των
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ υ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω
σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων
και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

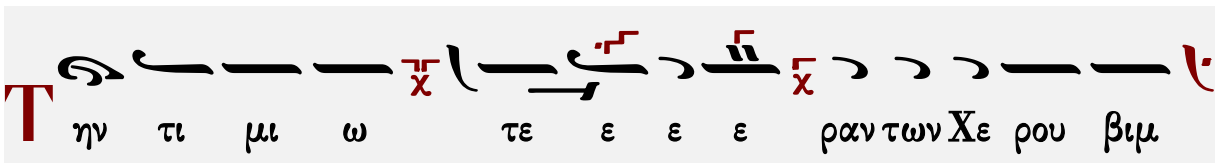

τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως

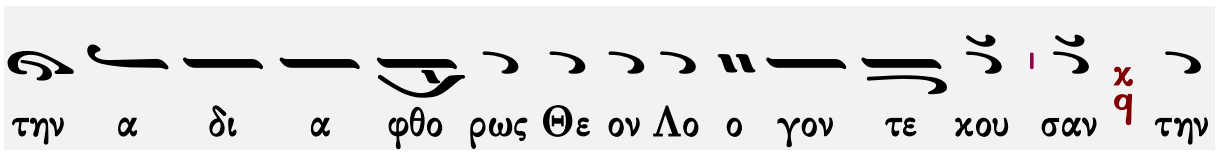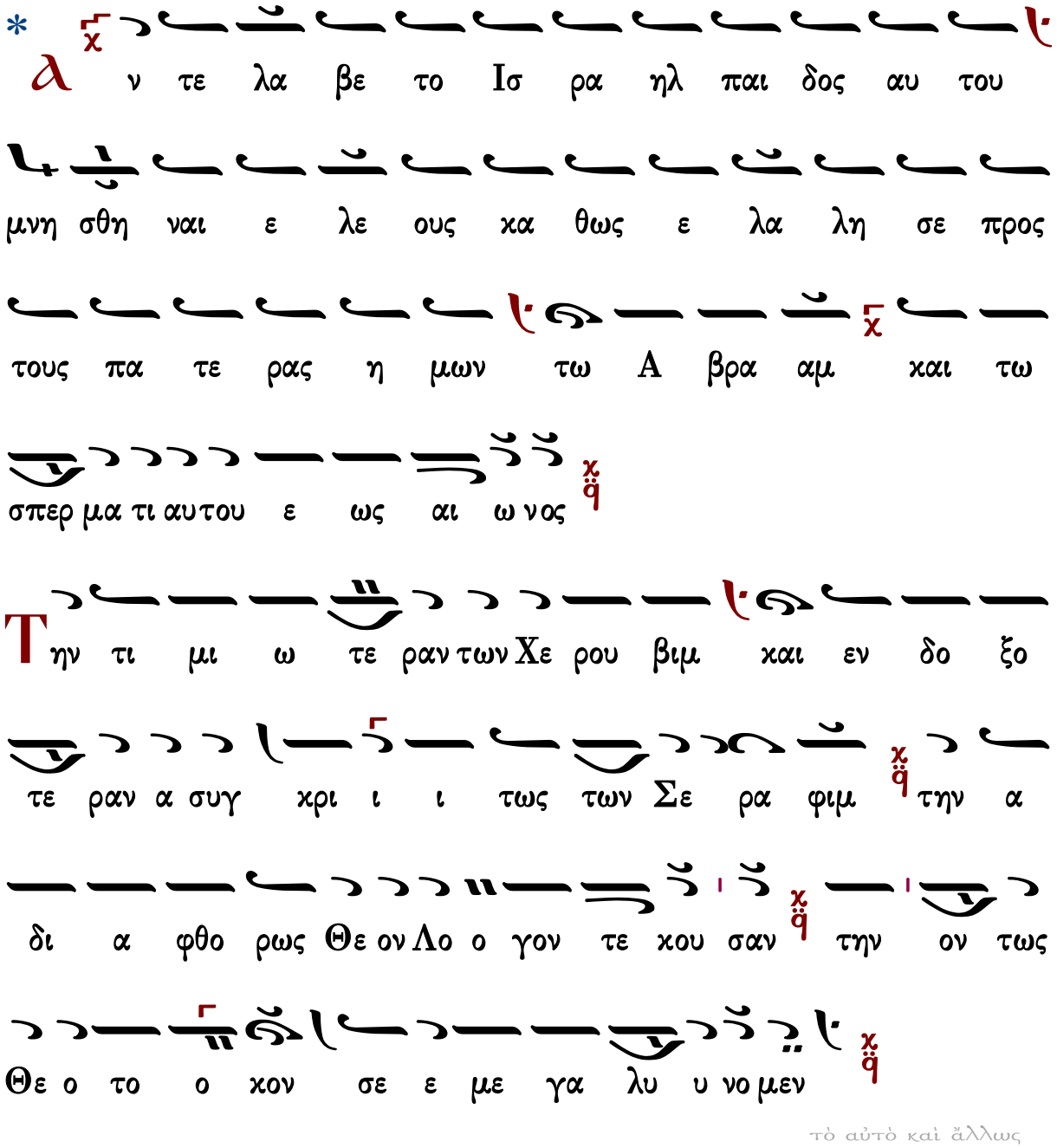

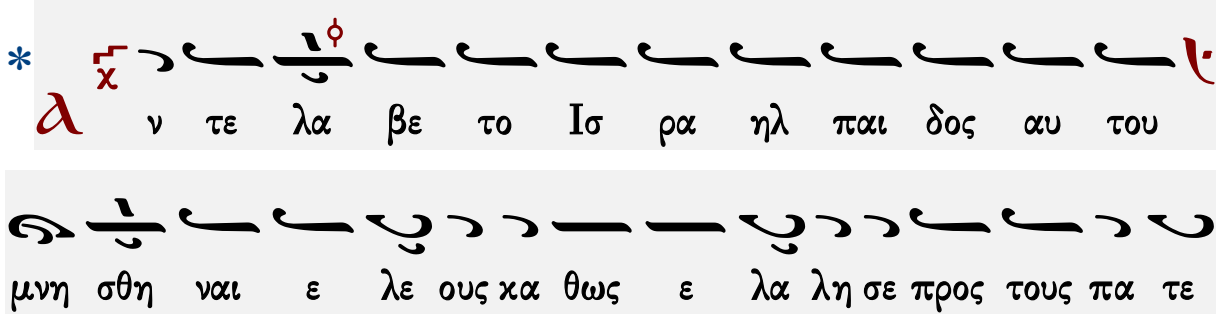

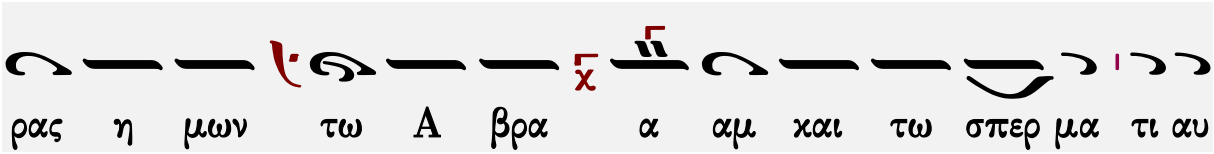

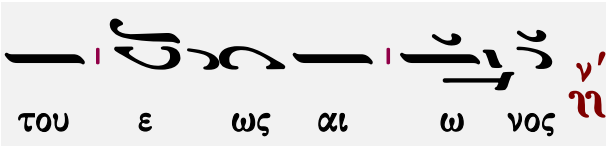

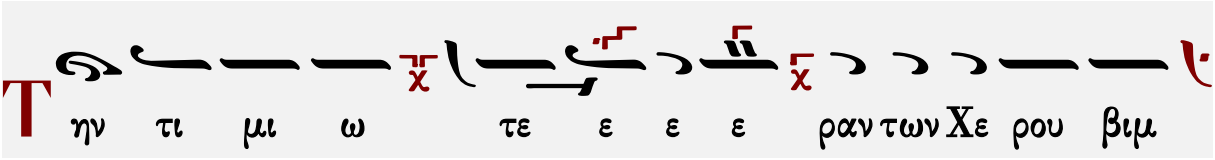

τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως

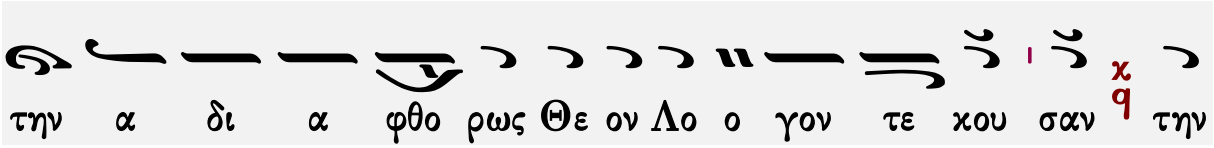

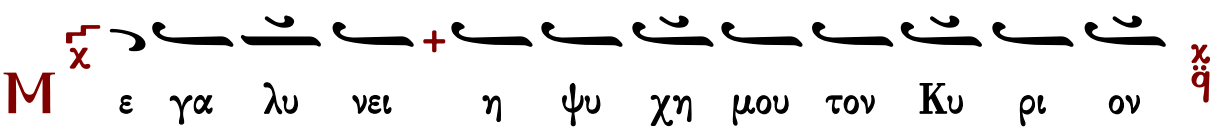

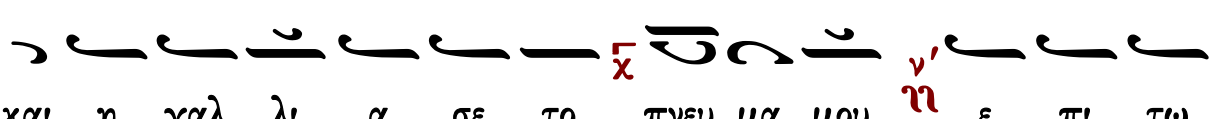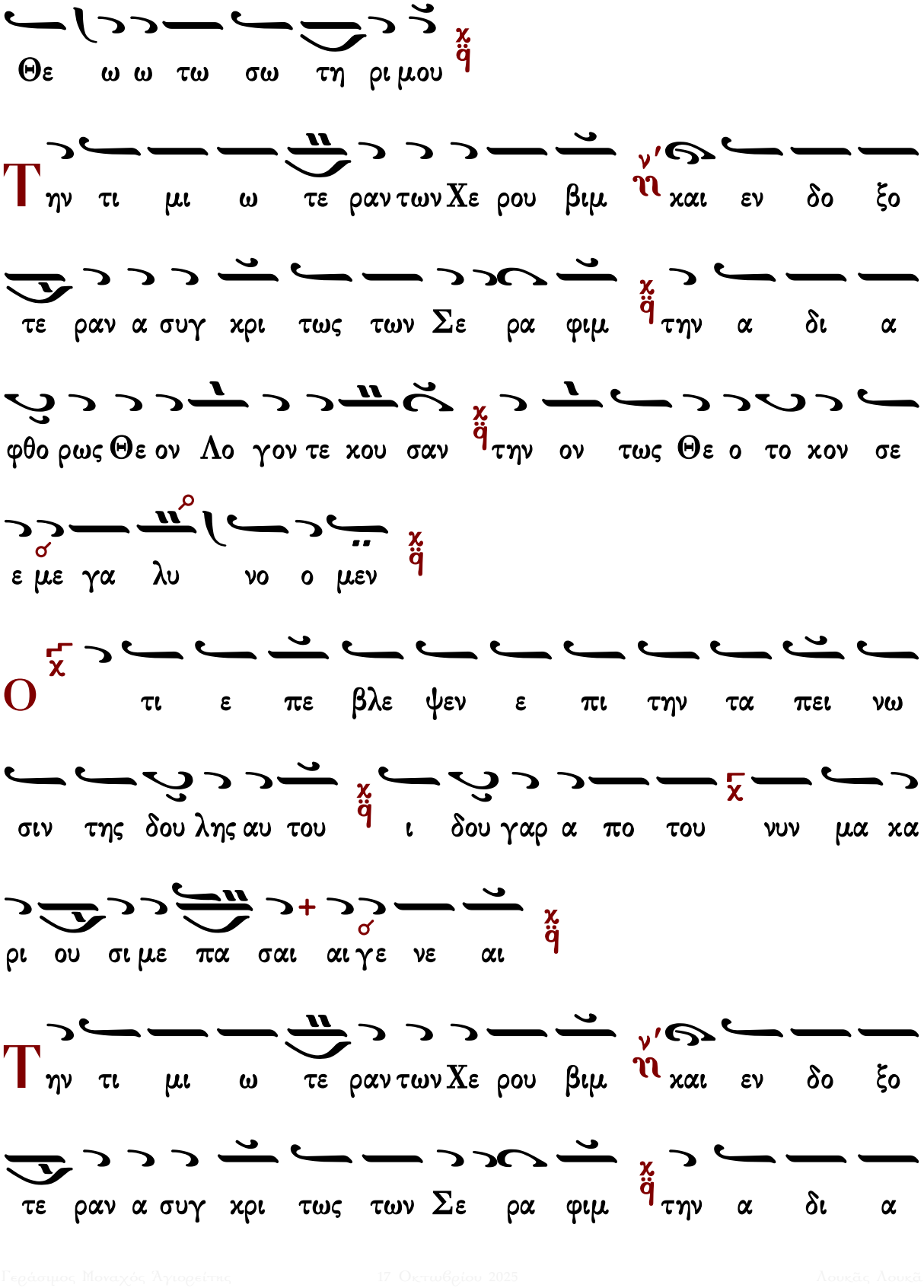

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.28#

Θε ω ω τω σω τη ρι μου
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το χον σε
ε με γα λυ νο ο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

ε με γα λυ νο ο μεν

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο ο νο μα αυ του και

το ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο

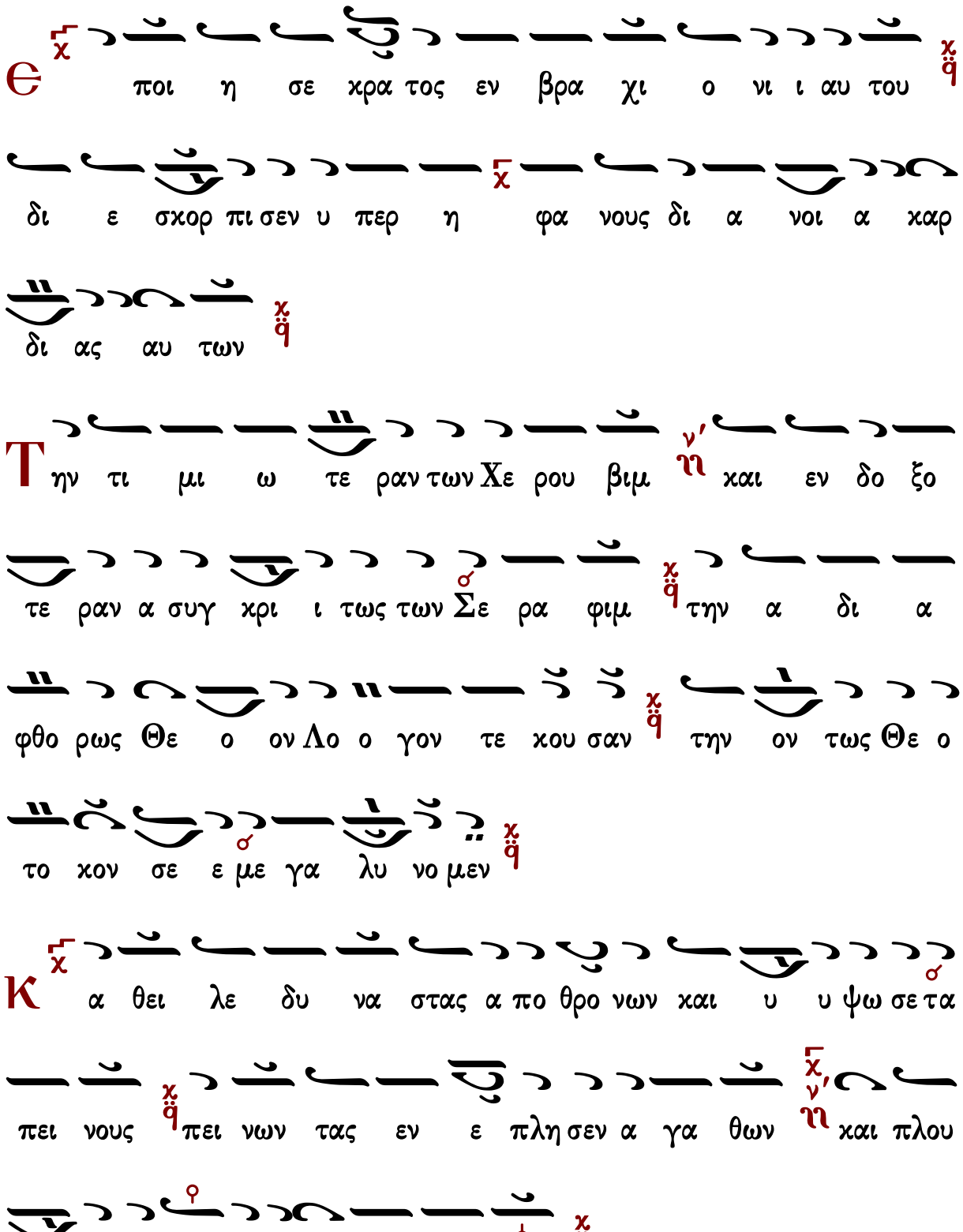

βου με νοις αυ τον
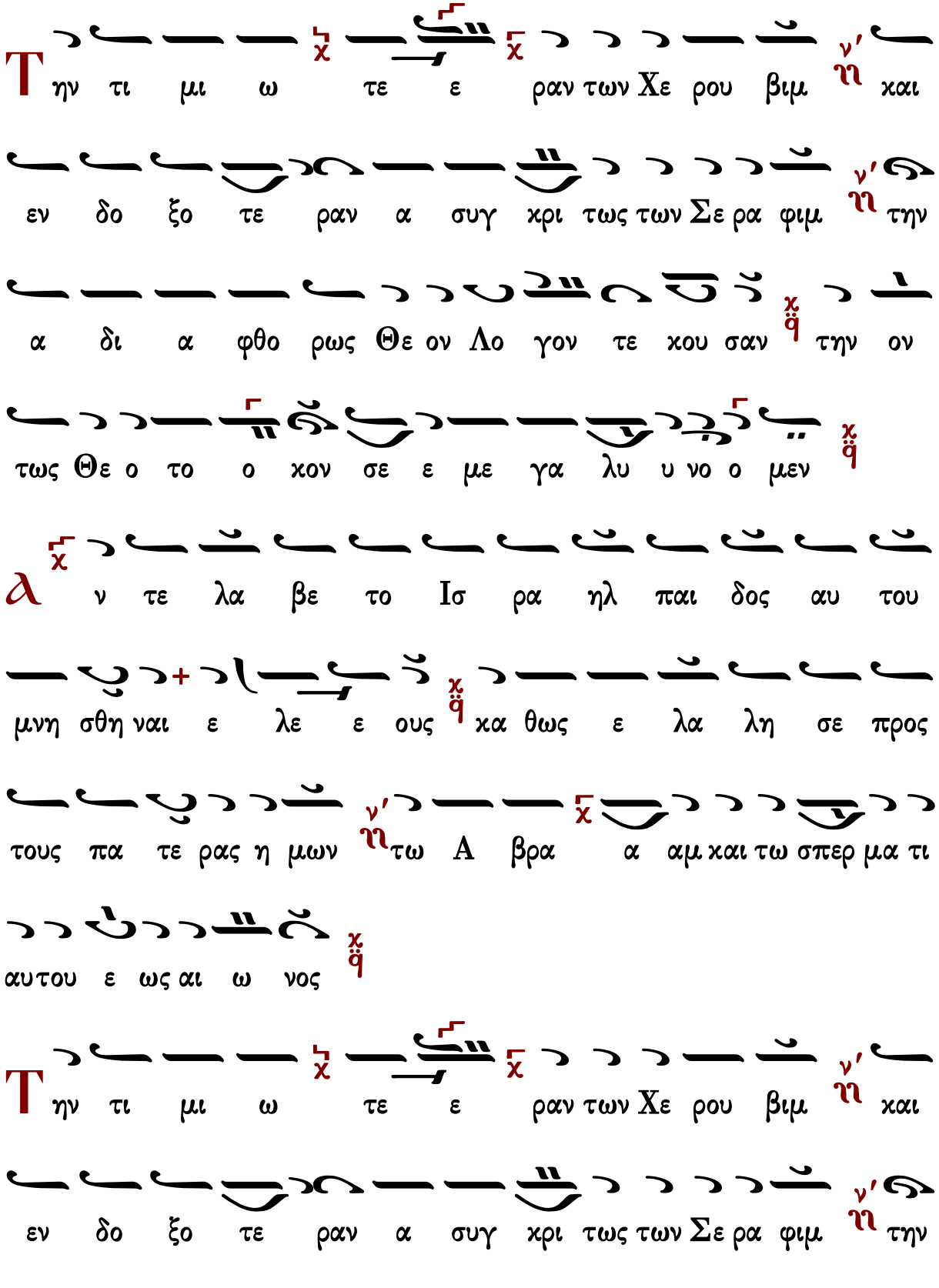

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ η' και εν δο ξο

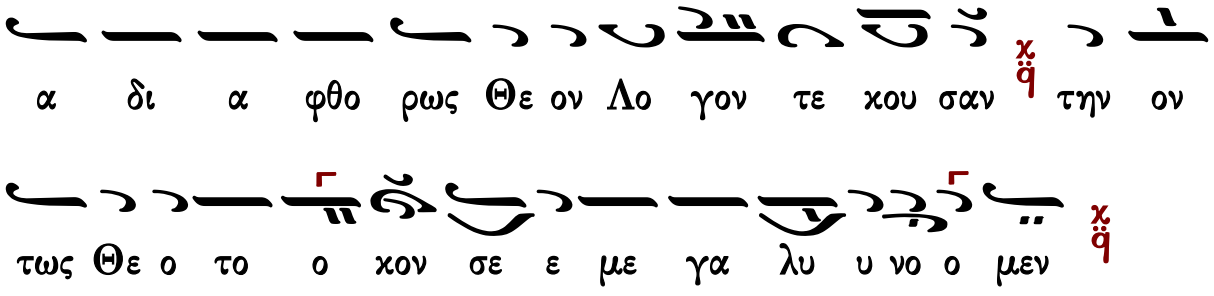

τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Θ ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι ι αυ του
δι ε σχορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α χαρ
δι ας αυ των
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε ε με γα λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ ψω σε τα
πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων και πλου
τουν τας εξ α πε στει λε χε νους

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ ν' η και
εν δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ ν' η την
α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν ϗ την ον
τως Θε ο το ο κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν ϗ
λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ε ους ϗ κα θως ε λα λη σε προς
τους πα τε ρας η μων ν' η τω Α βρα α αμ και τω σπερ μα τι
αυ του ε ως αι ω νος ϗ
Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ ν' η και
εν δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ ν' η την

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος πλ.α΄

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Σύντομος	☜ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου ☞	Ἀργὴ
Σύντομος	☜ Γαβριὴλ Κουντιάδου ☞	
Σύντομος	☜ Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου ☞	Ἀργὴ
Σύντομος	☜ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞	Ἀργὴ

Σύντομος

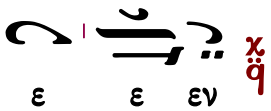
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννης Πρωτοψάλτης
Ειρμολόγιον 1903 σ.419#

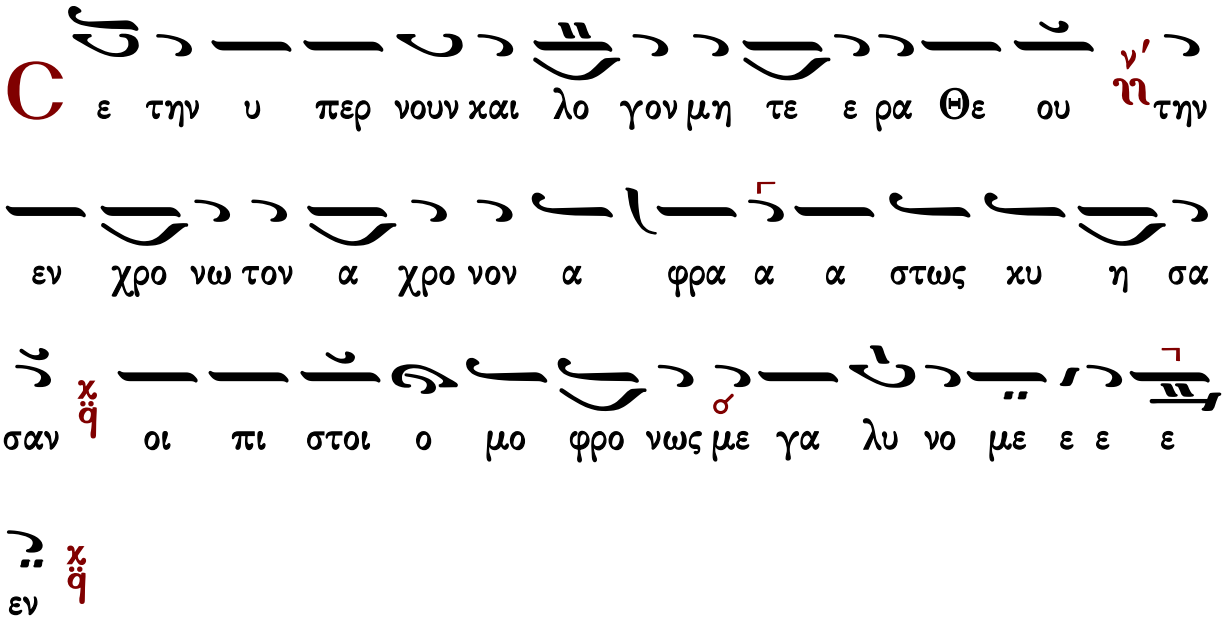

Γαβριήλ Κουντιάδου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ π ϊ Κε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.322*

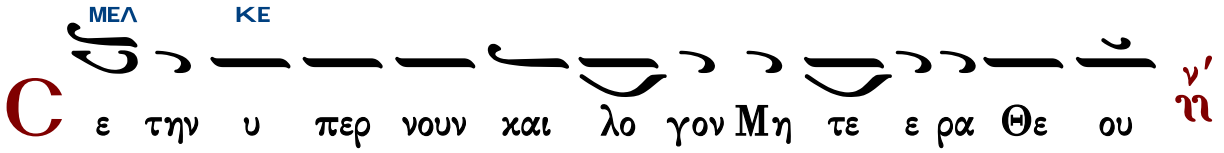

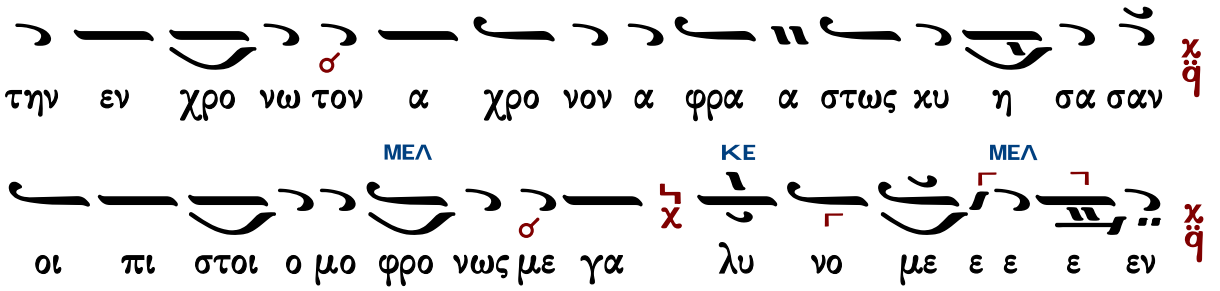
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ π ϊ Κε

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.177*

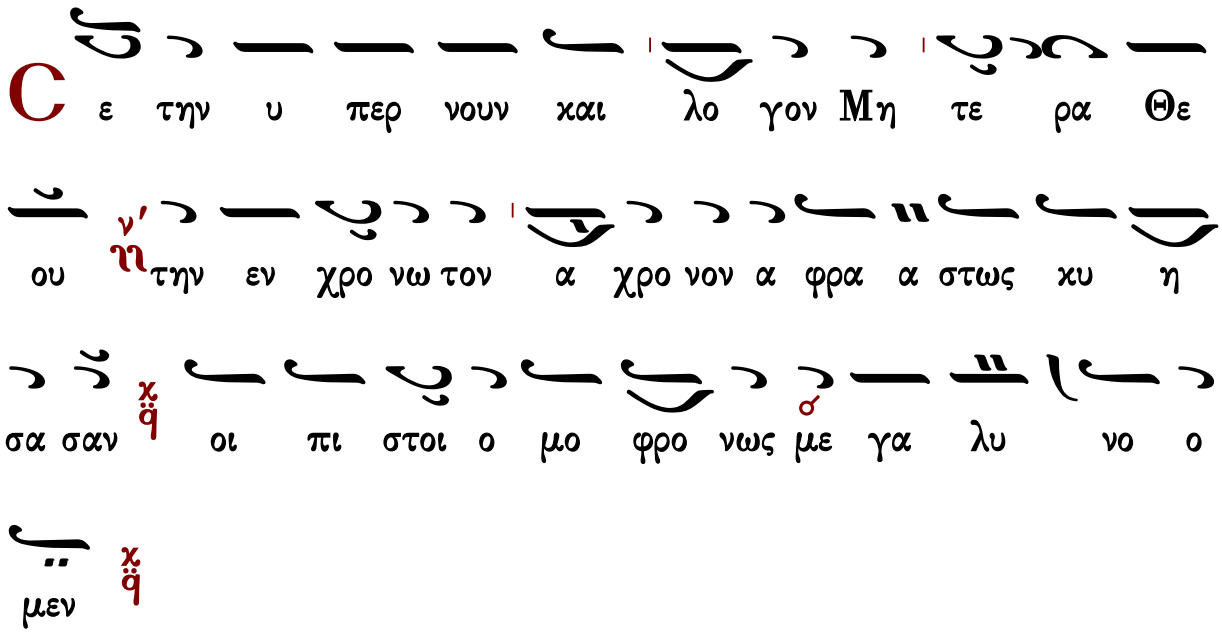

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϕ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.401#

Ἀργὴ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος λ π ϕ Κε

Ιωάννης Πρωτοψάλτης
Ειρμολόγιον 1903 σ.75#

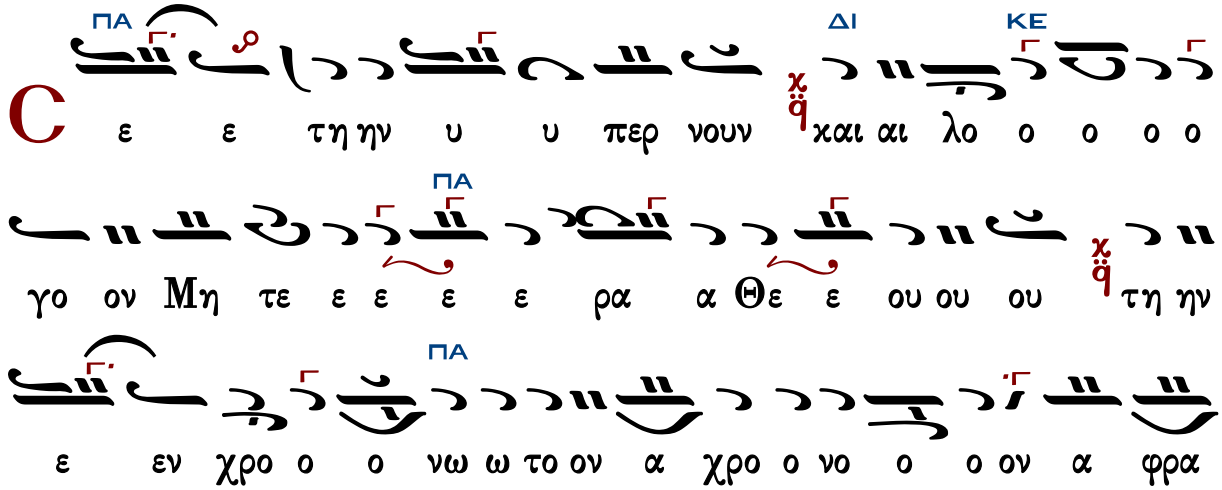

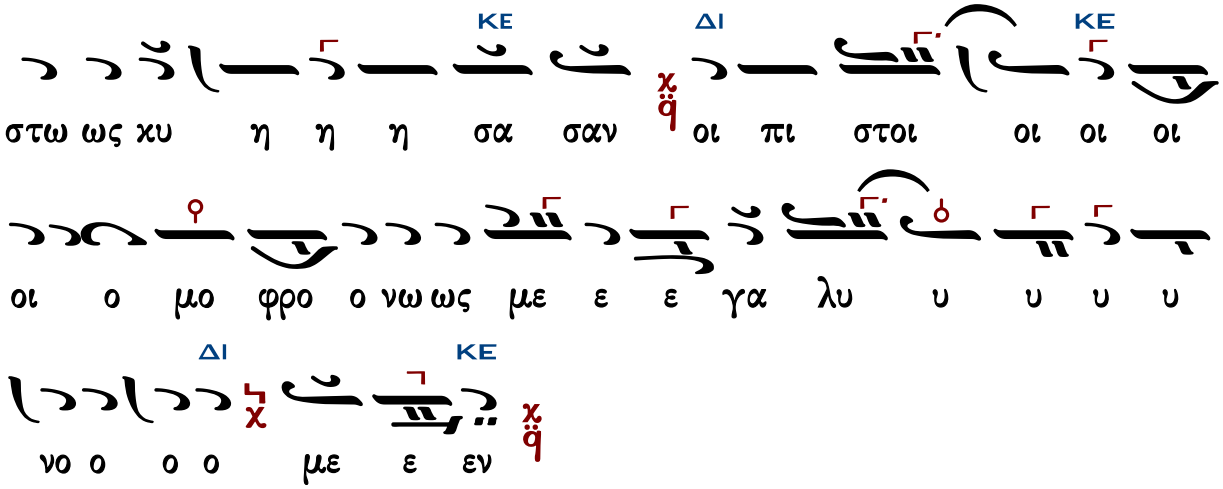
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος λ π ϊ Κε

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.181*

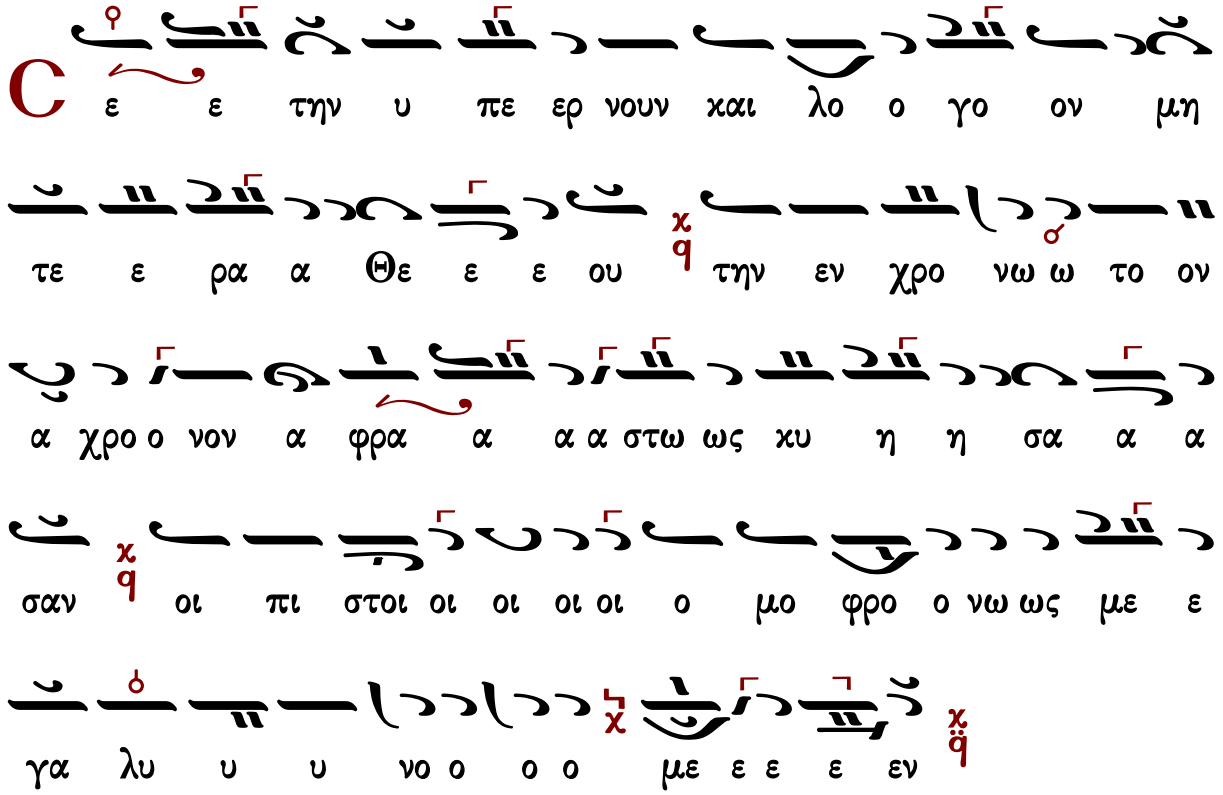

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

φῳδὴ θ′

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.354*

Τῆς Ἀναλήψεως

Ἀπό τῆς Πέμπτης τῆς Ἀναλήψεως καί μέχρι τῆς Παρασκευῆς πρό τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἦχος δ΄

α Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ, ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον. Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου, ὁρᾷ τὸν ὄντα καὶ μυεῖται Πνεύματος, γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ᾄσμασιν.

γ Ἔρρηξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας, ὕβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης, μόνῃ προσευχῇ τῆς προφήτιδος πάλαι, Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον, πρὸς τὸν δυνάστην καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

δ Ἄναξ ἀνάκτων, οἷος ἐξ οἵου μόνος Λόγος προελθών, Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου, ἰσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις, νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης, Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε.

ε Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων, πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον, ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας. Νῦν ἐκ Σιὼν γὰρ ἐξελήλυθε νόμος, ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

ς Ἱλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία, ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου, ἵν᾽, ὡς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου Στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσῃς ὅλον τὸν Ἀδάμ, παγγενῆ πεπτωκότα.

ζ Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος, σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας, ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις, σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριὰς μόνη, ἰσοσθενής, ἄναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Λύει τὰ δεσμά, καὶ δροσίζει τὴν φλόγα, ὁ τρισσοφεγγὴς τῆς θεαρχίας τύπος. Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην, ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Σύντομοι	Ἀργαὶ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Λαμπαδαρίου
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

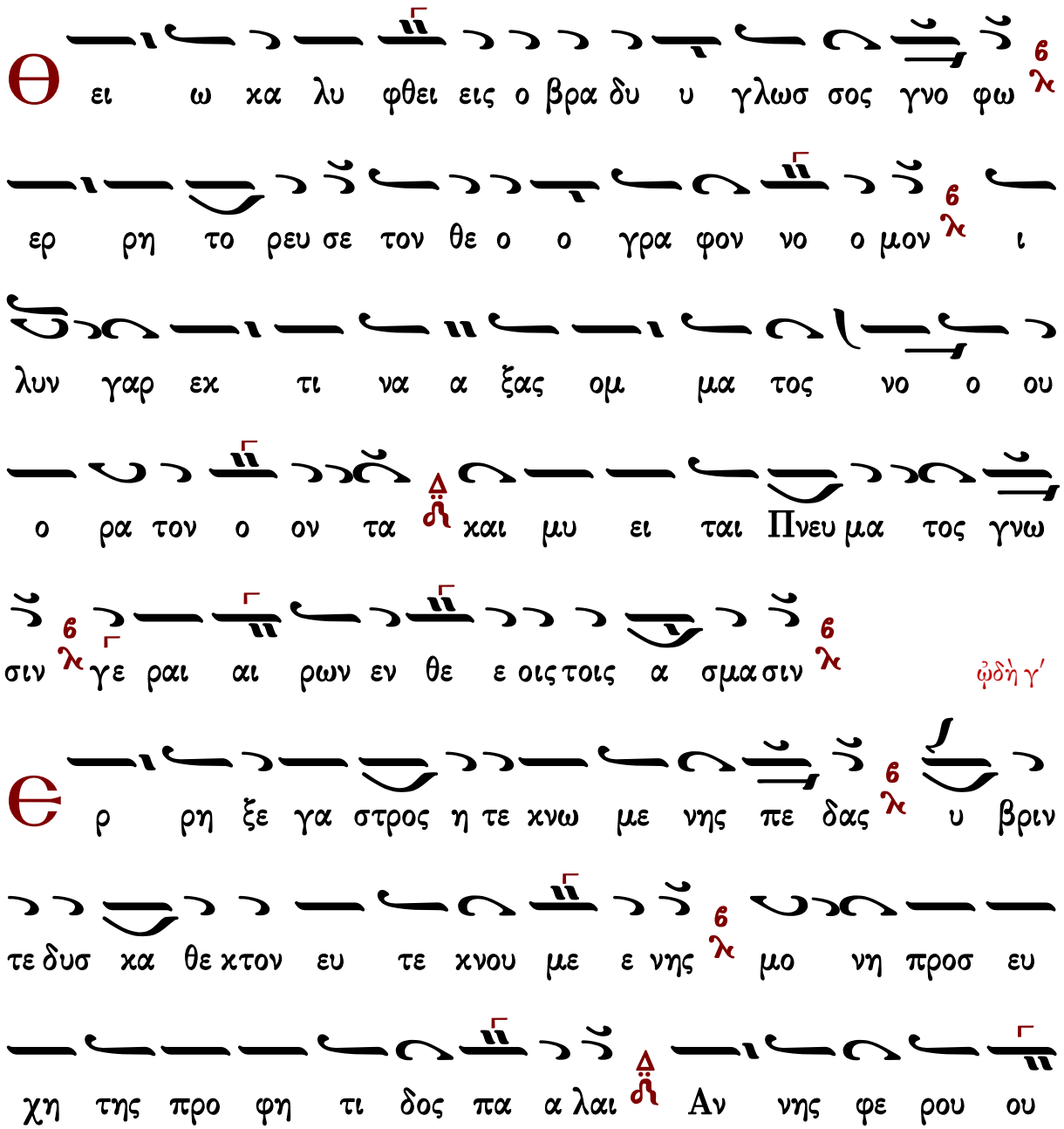
Σύντομοι

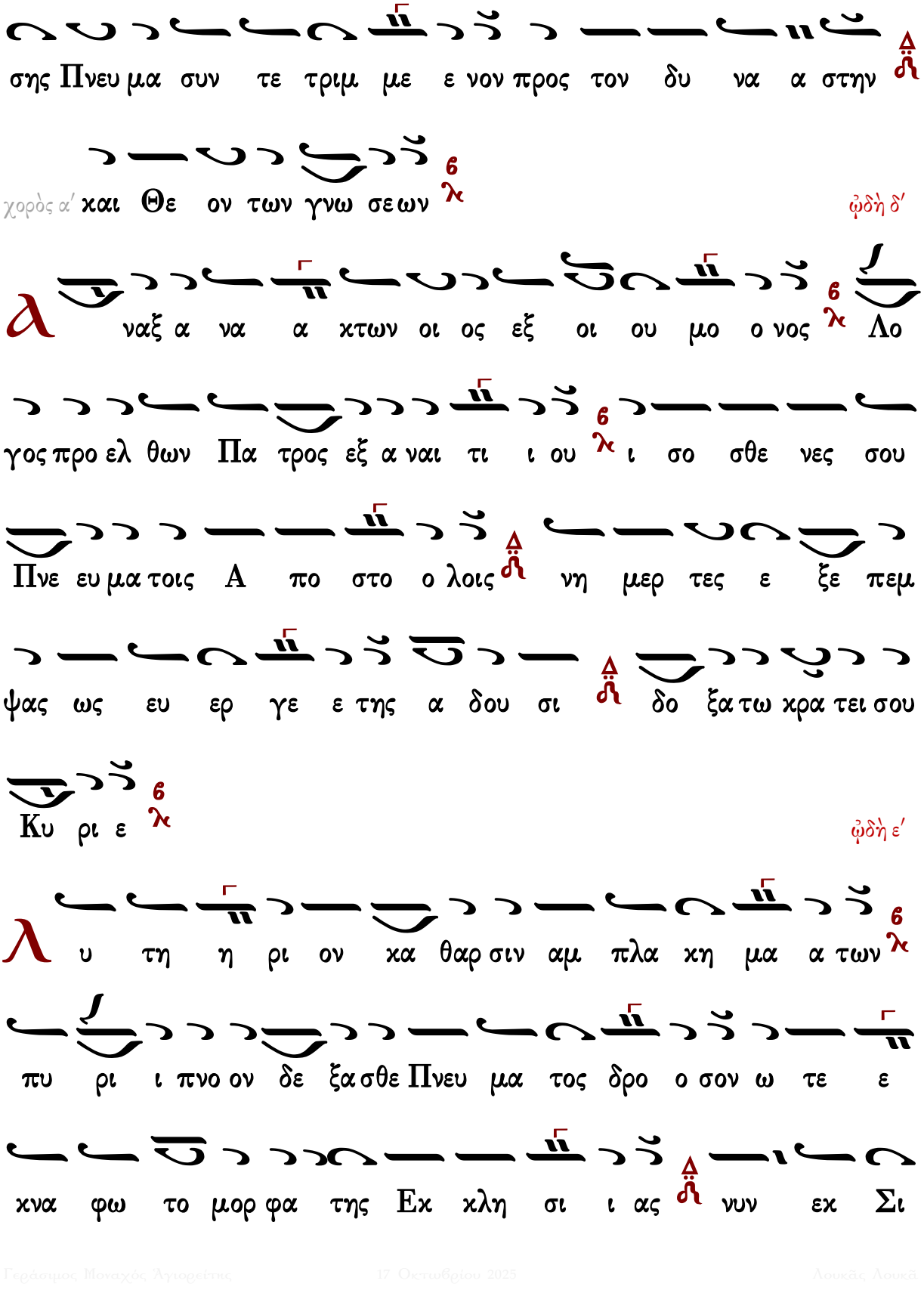
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ α΄

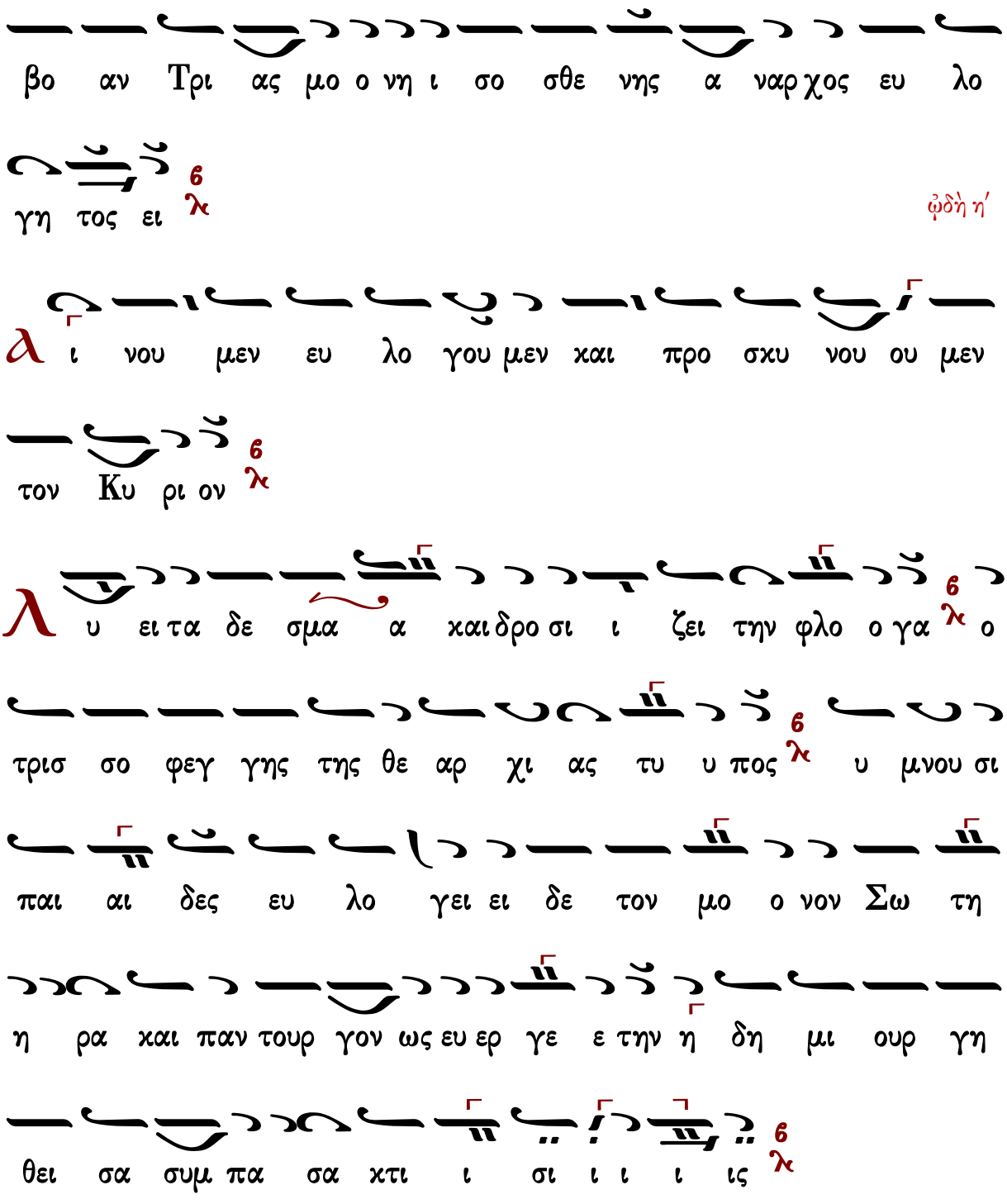
Ἦχος Βʹ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.420#

σης Πνευ μα συν τε τριμ με ε νον προς τον δυ να α στην
χορὸς α′ και Θε ον των γνω σε ων
ᾠδὴ δ′
ναξ α να α χτων οι ος εξ οι ου μο ο νος Λο
γος προ ελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου ι σο σθε νες σου
Πνε ευ μα τοις Α πο στο ο λοις νη μερ τες ε ξε πεμ
ψας ως ευ ερ γε ε της α δου σι δο ξα τω κρα τει σου
Κυ ρι ε
ᾠδὴ ε′
υ τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ πλα κη μα α των
πυ ρι ι πνο ον δε ξα σθε Πνευ μα τος δρο ο σον ω τε ε
κνα φω το μορ φα της Εκ κλη σι ι ας νυν εκ Σι

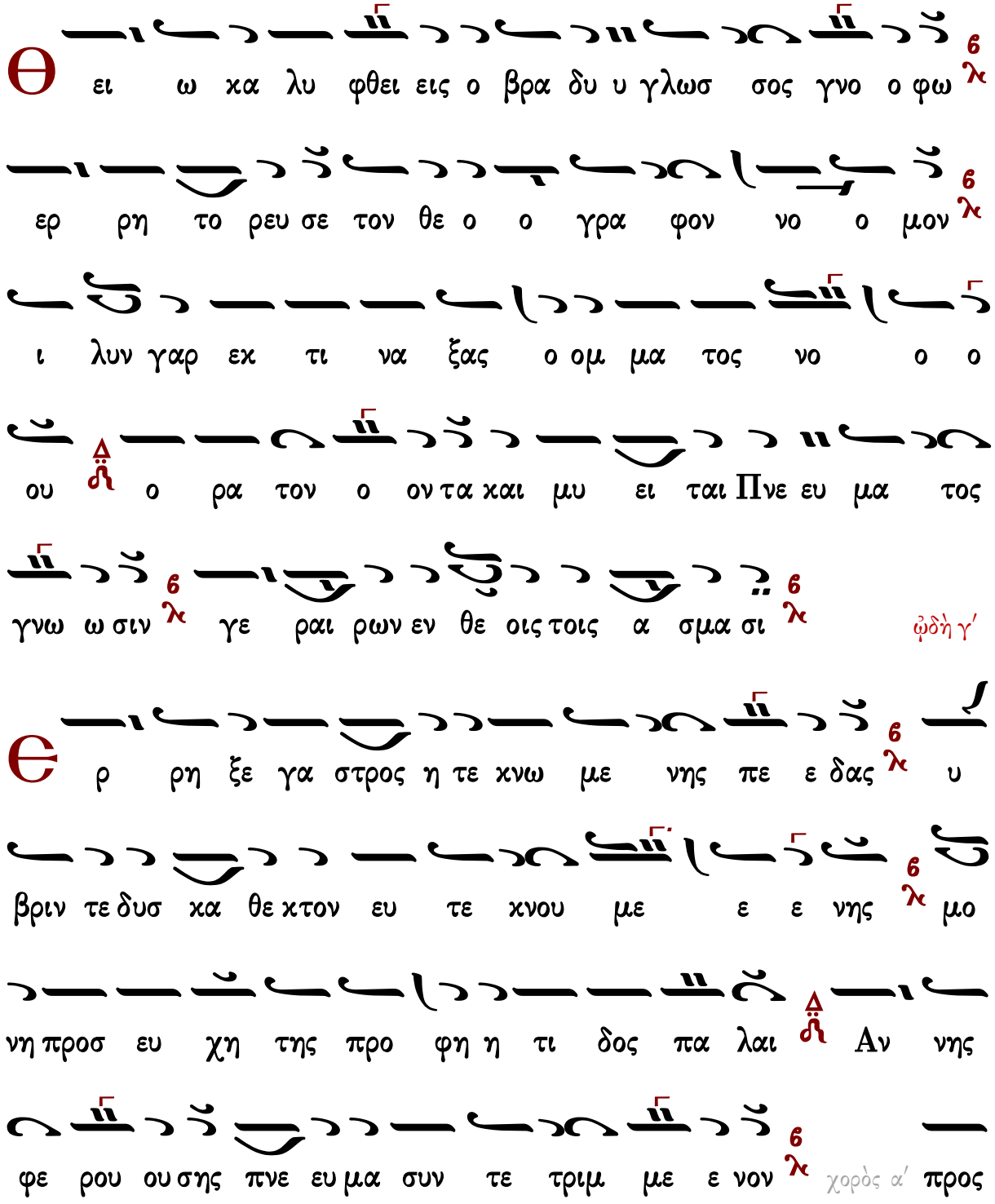

ω ων γαρ ε ξε λη η λυ θε νο ο μος η γλωσ σο πυρ
σο μορ φος Πνευ μα τος χα α ρις
ᾠδὴ ς′
λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη ρι ι α ο δε σπο
της ε λαμ ψας εκ της Παρ θε ε νου ιν ως προ φη την
θη ρος εκ θα λατ τι ι ου στερ νων Ι ω να αν τησ φθο
ρα ας δι αρ πα α σης ο λον τον Α δαμ παγ γε νη
πε πτω χο ο τα
ᾠδὴ ζ′
υμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος σε
βειν το χρυ σο τευ κτον α ψυ χον βρε ε τας η του Πα ρα
κλη του δε φω σφο ρος χα α ρις σε βα σμι α α ζει του

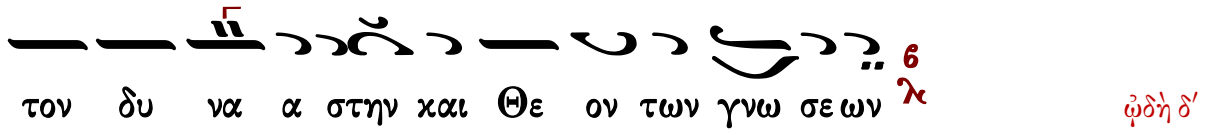

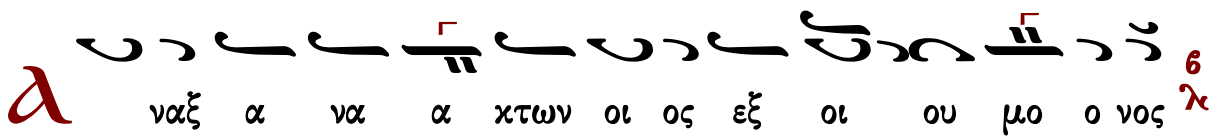
Γαβριὴλ Κουντιάδου

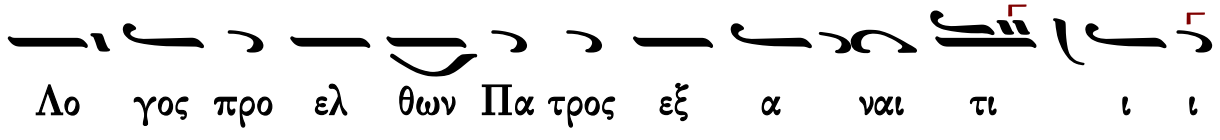
Ἦχος δ΄ Βϐ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

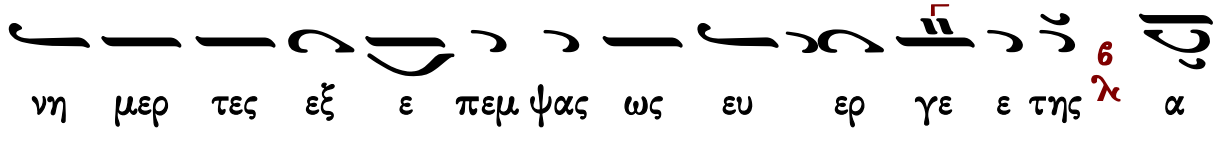

τον δυ να α στην και Θε ον των γνω σε ων
ᾠδὴ δ΄

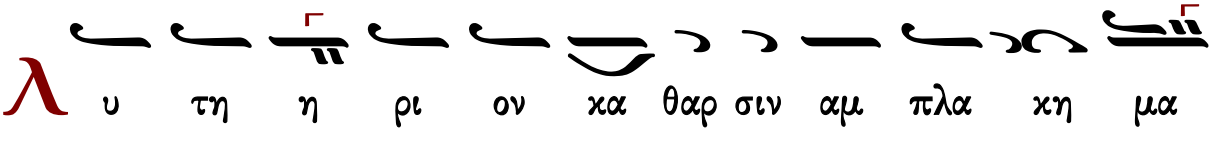

α ναξ α να α κτων οι ος εξ οι ου μο ο νος

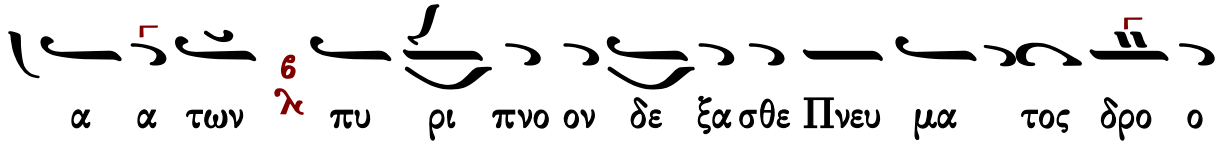

Λο γος προ ελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ι

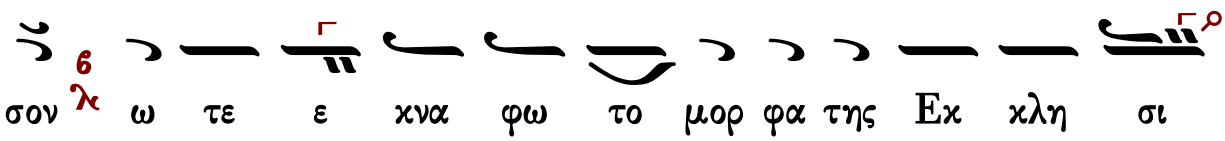

ου ι σο σθε νες σου Πνε ευ μα τοις α πο στο λοις

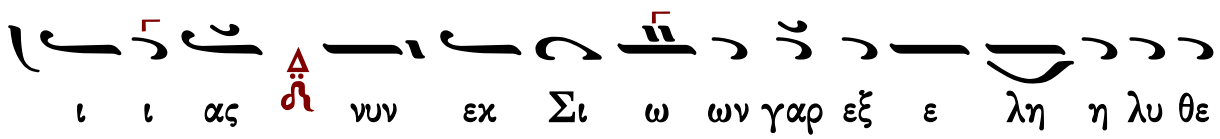

νη μερ τες εξ ε πεμ ψας ως ευ ερ γε ε της α

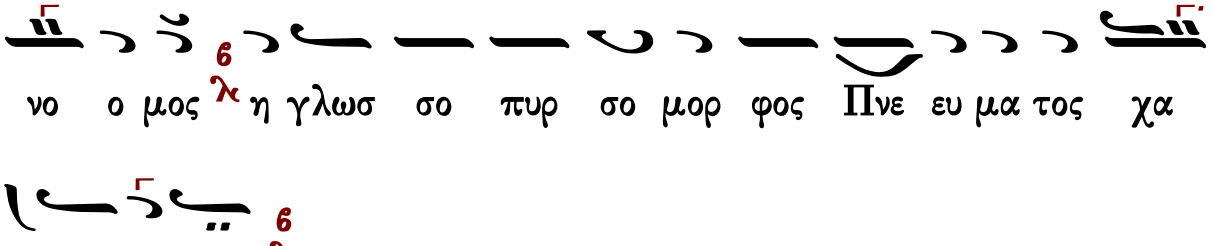

δου ου σι δο ξα τω κρα α τει σου Κυ ρι ε
ᾠδὴ ε΄

υ τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ πλα κη μα

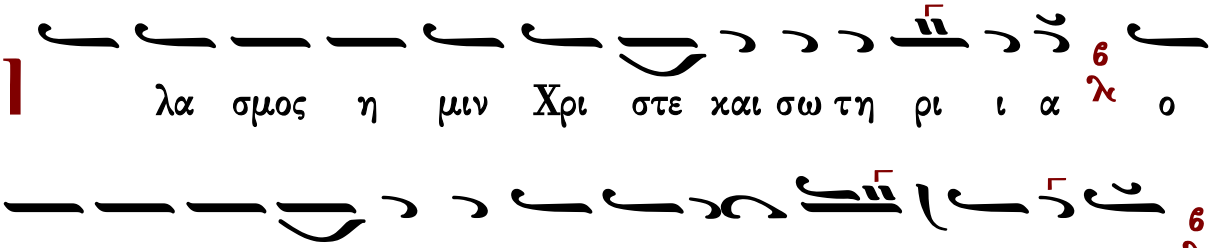

α α των πυ ρι πνο ον δε ξα σθε Πνευ μα τος δρο ο

σον ω τε ε κνα φω το μορ φα της Εκ κλη σι

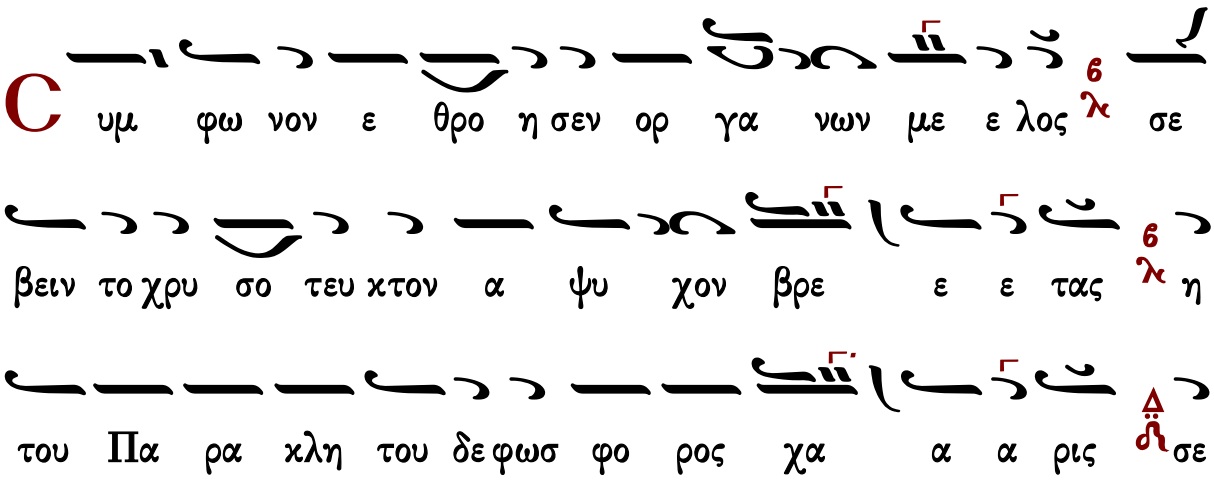

ι ι ας νυν εκ Σι ω ων γαρ εξ ε λη η λυ θε

νο ο μος η γλωσ σο πυρ σο μορ φος Πνε ευ μα τος χα
α α ρις

ᾠδὴ ς′

λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη ρι ι α ο
Δε σπο της ε λαμ ψας εκ της Παρ θε ε ε νου
ιν ως προ φη την θη ρος εκ θα λατ τι ου στερ νων Ι
ω να αν της φθο ρα ας δι αρ πα α σης ο λον τον Α
δαμ παγ γε νη η πε πτω κο ο τα

ᾠδὴ η′

υμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος σε
βειν το χρυ σο τευ κτον α ψυ χον βρε ε ε τας η
του Πα ρα κλη του δε φωσ φο ρος χα α α ρις σε

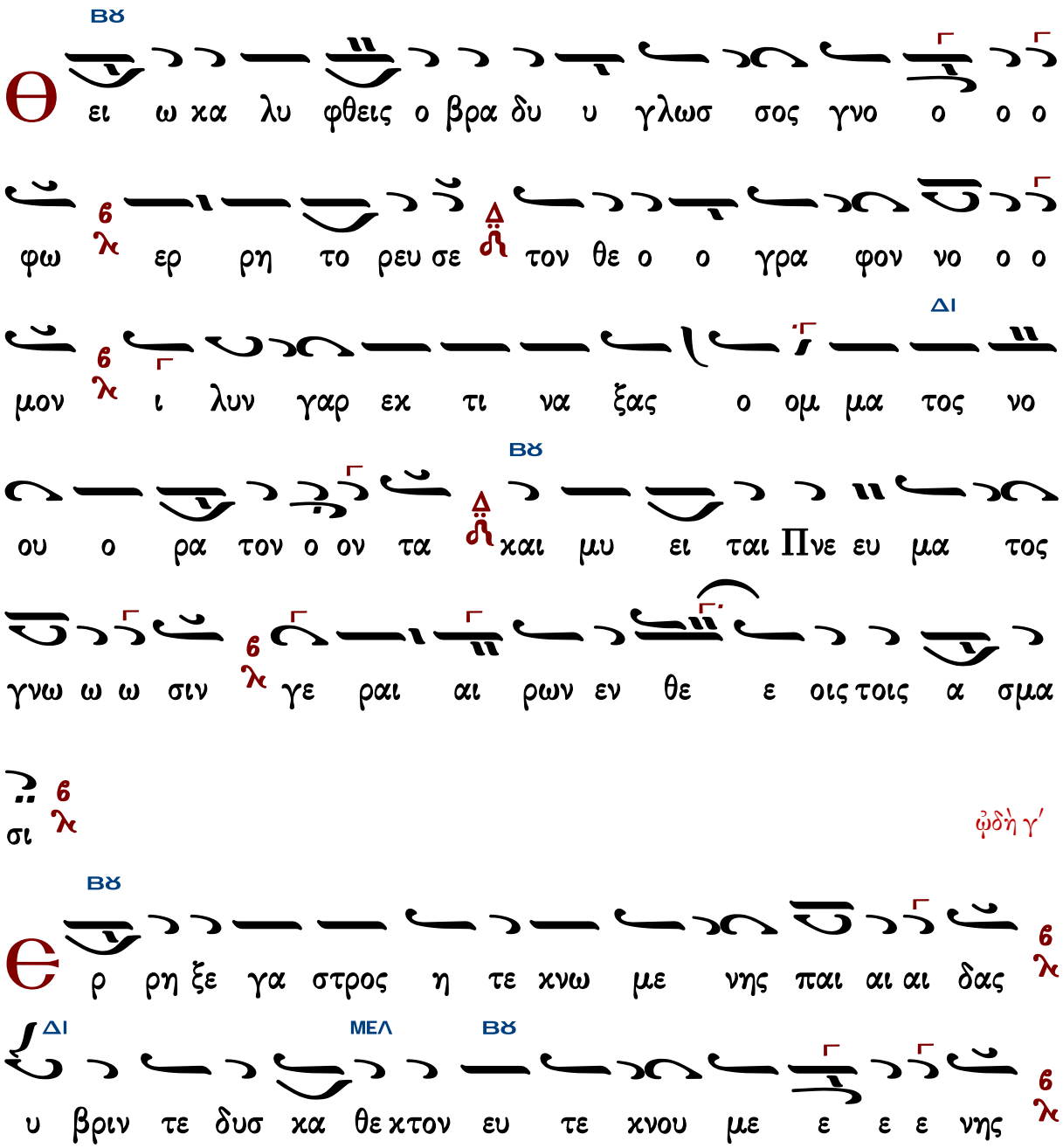

βα σμι α α ζει του βο α αν Τρι ας μο ο νη ι σο σθε
νης α ναρ χος ευ λο γη το ος ει
ὠδὴ ζ΄
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον
υ ει τα δε σμα α και δρο σι ι ζει την φλο
ο ο γα ο τρισ σο φεγ γης της θε αρ χι ας
τυ υ πος υ μνου σι παι αι δες ευ λο γει τε τον μο
ο νον Σω τη η ρα και παν τουρ γον ως ευ ερ γε ε την
η δη μι ουρ γη θει σα συ υμ πα σα χτι ι ι σι ι ι
ι ις
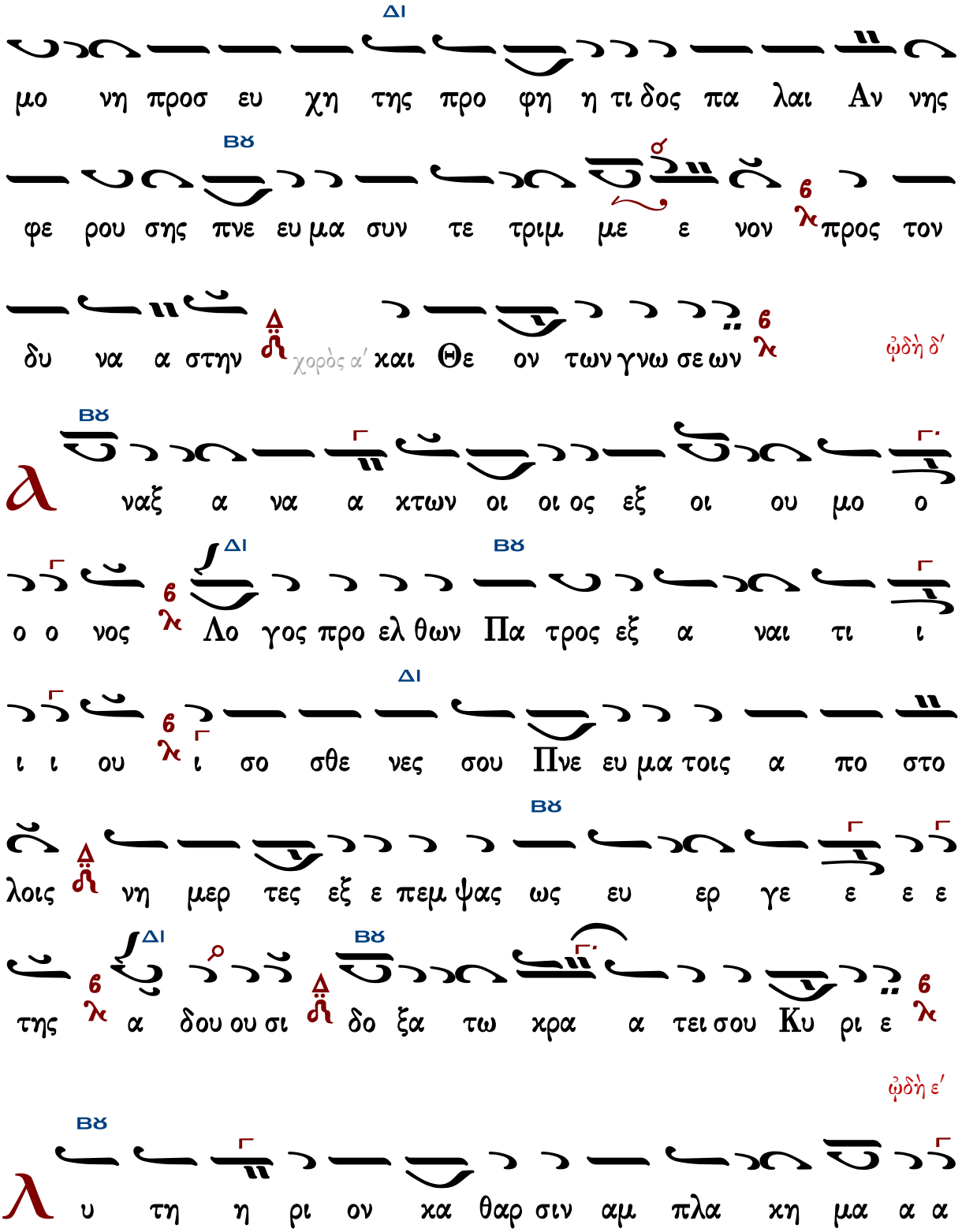
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

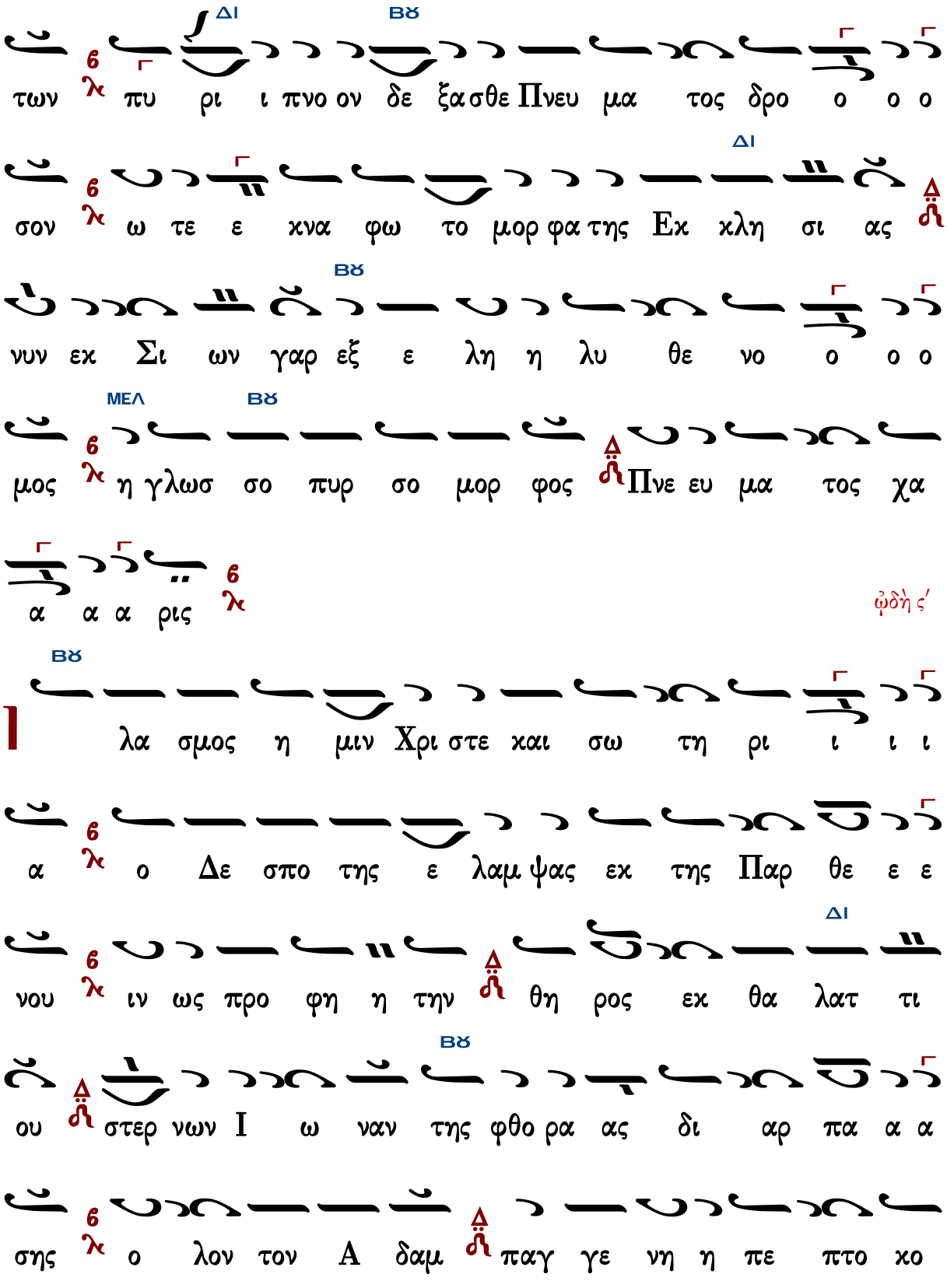
Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ α΄

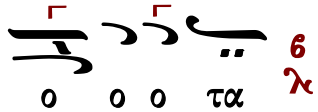
Ἦχος Βϐ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.247*

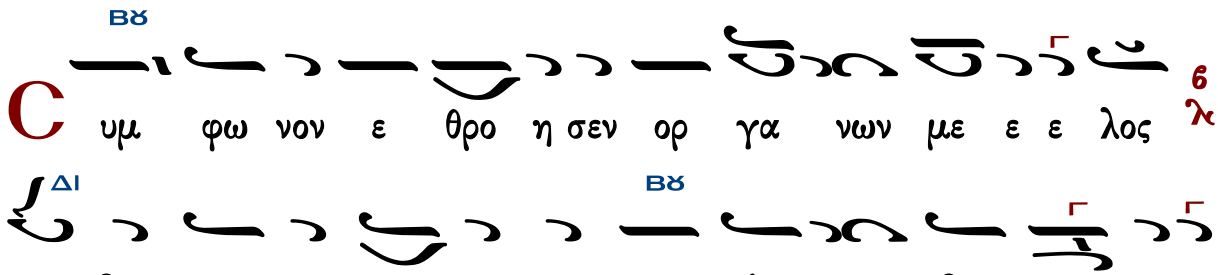

μο νη προσ ευ χη της προ φη η τι δος πα λαι Αν νης
φε ρου σης πνε ευ μα συν τε τριμ με ε νον προς τον
δυ να α στην χορὸς α′ και Θε ον των γνω σε ων
ὠδὴ δ′
ναξ α να α χτων οι οι ος εξ οι ου μο ο
ο ο νος Λο γος προ ελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι
ι ι ου ι σο σθε νες σου Πνε ευ μα τοις α πο στο
λοις νη μερ τες εξ ε πεμ ψας ως ευ ερ γε ε ε ε
της α δου ου σι δο ξα τω χρα α τει σου Κυ ρι ε
ὠδὴ ε′
υ τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ πλα χη μα α α

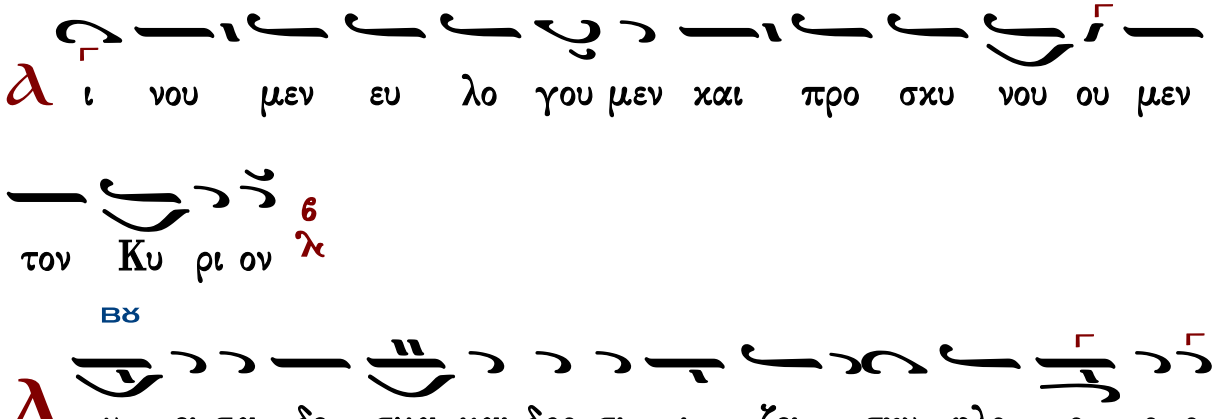

ΔΙ
Βϐ
των πυ ρι ι πνο ον δε ξα σθε Πνευ μα τος δρο ο ο ο
σον ω τε ε χνα φω το μορ φα της Εκ κλη σι ας
ΔΙ
Βϐ
νυν εκ Σι ων γαρ εξ ε λη η λυ θε νο ο ο ο
ΜΕΛ
Βϐ
μος η γλωσ σο πυρ σο μορ φος Πνε ευ μα τος χα
α α α ρις
ᾠδὴ ς′
Βϐ
λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη ρι ι ι ι
α ο Δε σπο της ε λαμ ψας εκ της Παρ θε ε ε
ΔΙ
νου ιν ως προ φη η την θη ρος εκ θα λατ τι
Βϐ
ου στερ νων Ι ω ναν της φθο ρα ας δι αρ πα α α
σης ο λον τον Α δαμ παγ γε νη η πε πτο κο

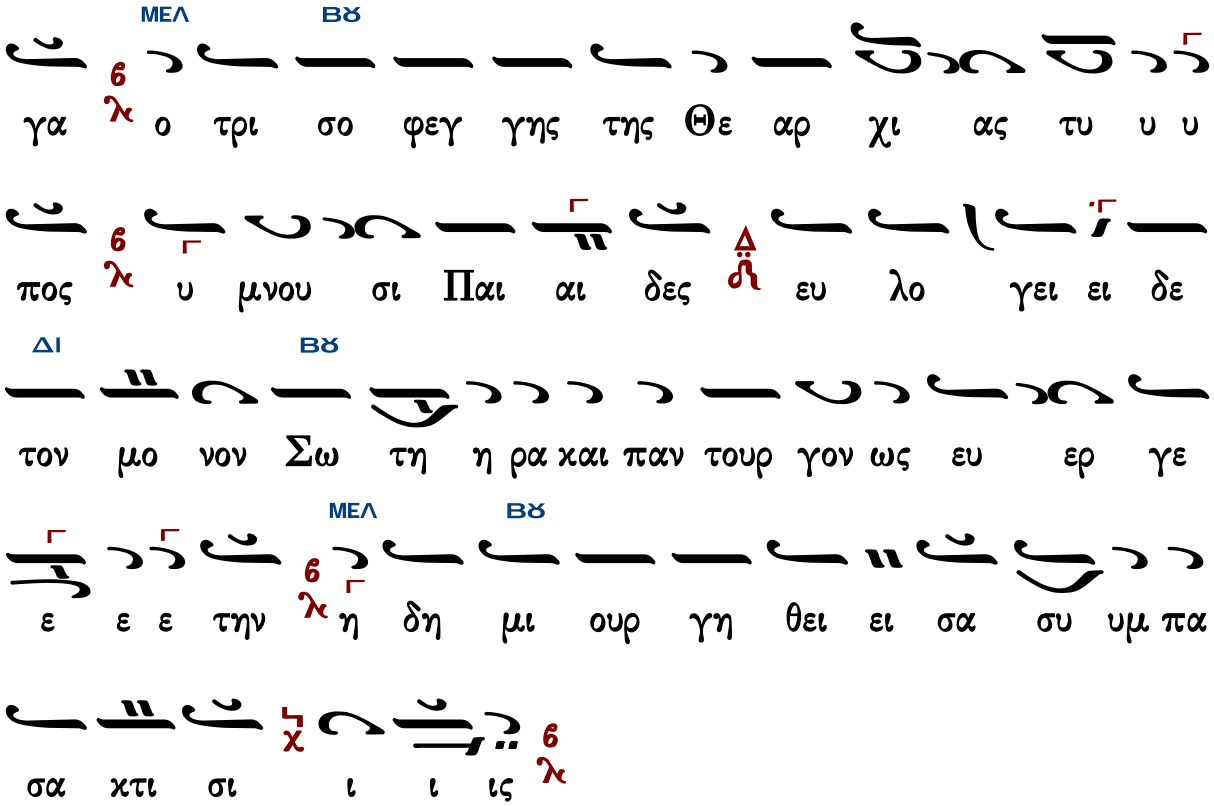

ο ο ο τα

ᾠδὴ ζ΄

Βϐ
Cυμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε ε λος
Δι
Βϐ
σε βειν το χρυ σο τευ χτον α ψυ χον βρε ε ε ε
ΜΕΛ
ΠΑ
Δι
τας η του Πα ρα χλη του δε φω σφο ρος χα
Βϐ
ρις σε βα σμι α α α ζει του βο αν Τρι α ας μο νη
ι σο σθε νης αν αρχος ευ λο γη το ο ο ος ει

ᾠδὴ η΄

Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον
Βϐ
υ ει τα δε σμα και δρο σι ι ζει την φλο ο ο ο

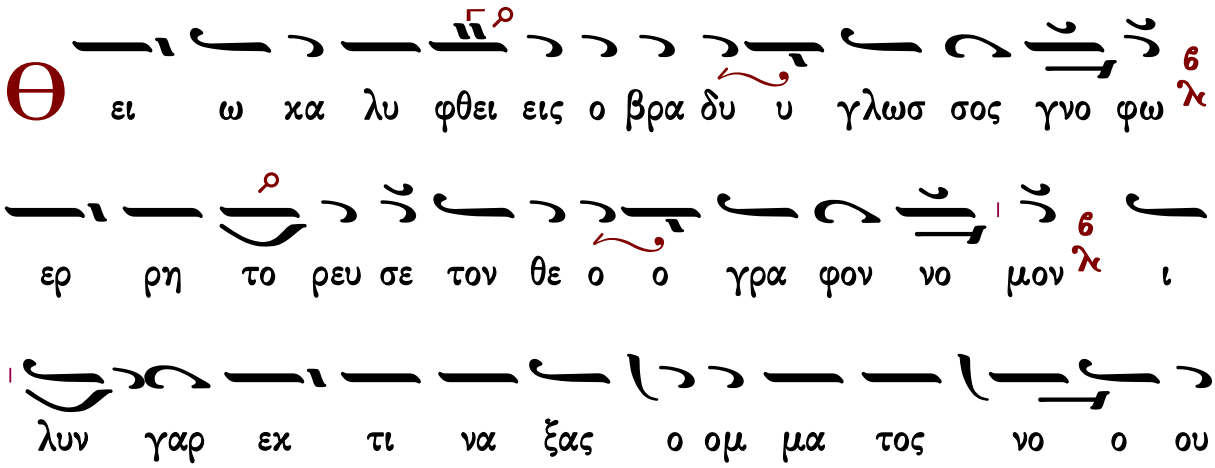

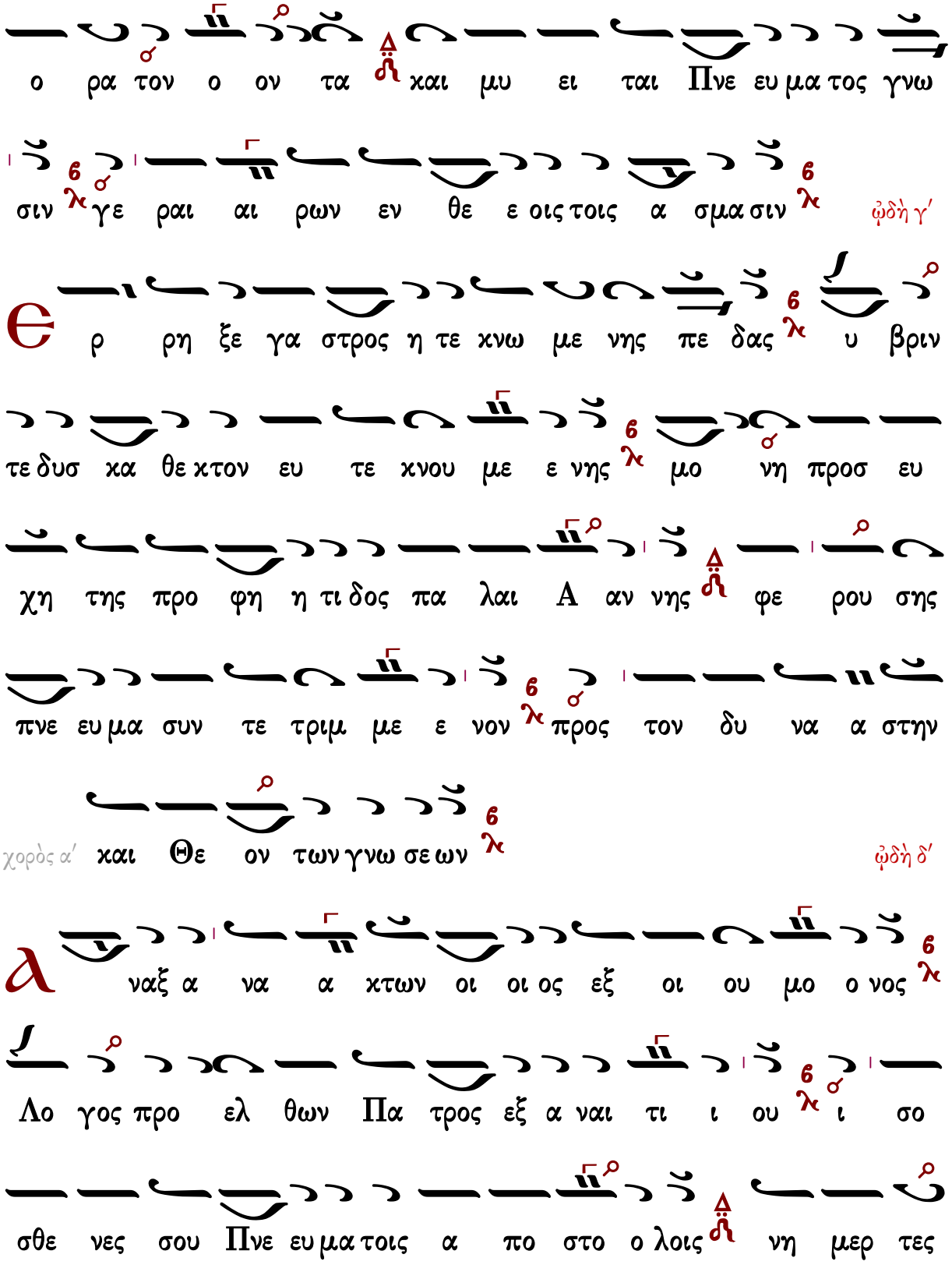
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

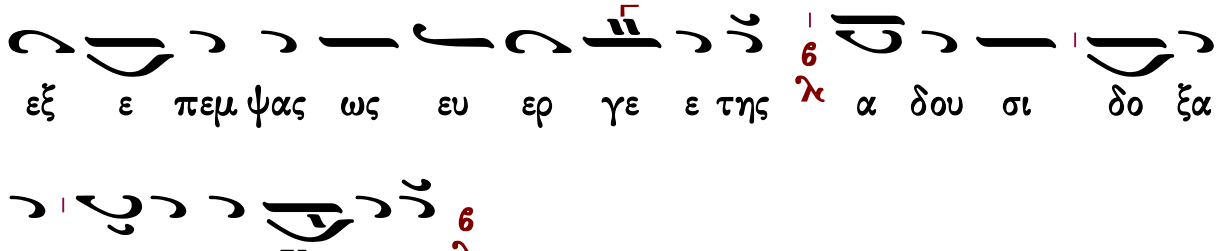
Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βϐ

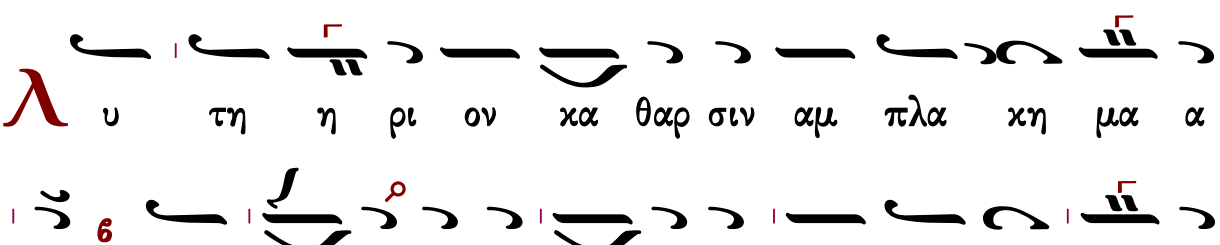
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.491*

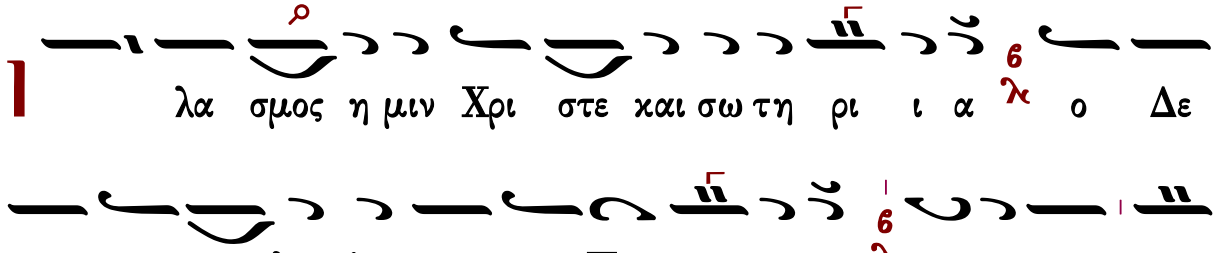

ο ρα τον ο ον τα χαι μυ ει ται Πνε ευ μα τος γνω
σιν γε ραι αι ρων εν θε ε οις τοις α σμα σιν
ὠδὴ γ′
Θ ρ ρη ξε γα στρος η τε χνω με νης πε δας υ βριν
τε δυσ κα θε κτον ευ τε χνου με ε νης μο νη προσ ευ
χη της προ φη η τι δος πα λαι Α αν νης φε ρου σης
πνε ευ μα συν τε τριμ με ε νον προς τον δυ να α στην
χορὸς α′ και Θε ον των γνω σε ων
ὠδὴ δ′
α ναξ α να α κτων οι οι ος εξ οι ου μο ο νος
Λο γος προ ελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου ι σο
σθε νες σου Πνε ευ μα τοις α πο στο ο λοις νη μερ τες

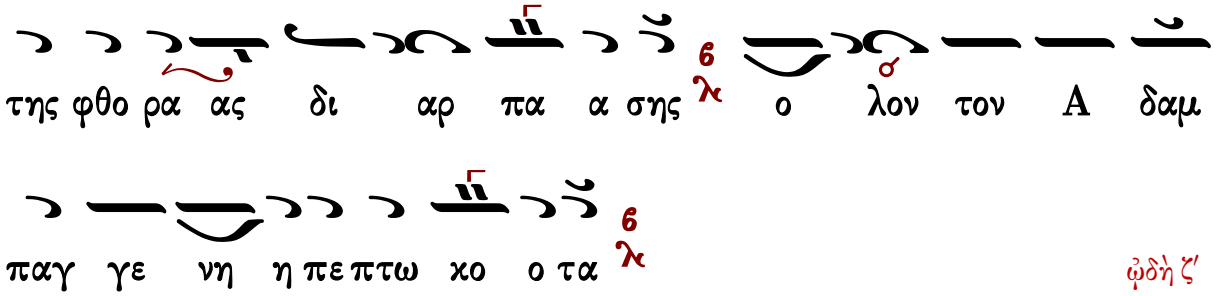

εξ ε πεμ ψας ως ευ ερ γε ε της α δου σι δο ξα
τω κρα τει σου Κυ ρι ε

ᾠδὴ ε′

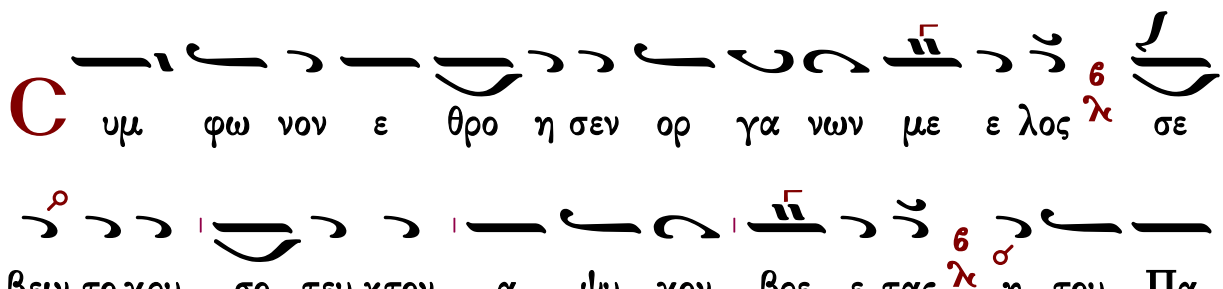

λ υ τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ πλα κη μα α
των πυ ρι ι πνο ον δε ξα σθε Πνευ μα τος δρο ο
σον ω τε ε κνα φω το μορ φα της Εκ κλη σι ι ας
νυν εκ Σι ω ων γαρ εξ ε λη η θυ θε νο ο μος η
γλωσ σο πυρ σο μορ φος Πνευ μα τος χα ρις

ᾠδὴ ς′

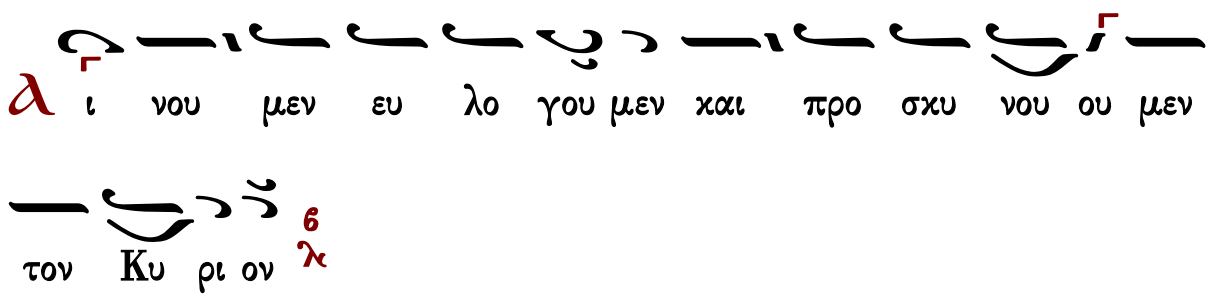

λ λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη ρι ι α ο Δε
σπο της ε λαμ ψας εκ της Παρ θε ε νου ιν ως προ φη
την θη ρος εκ θα λατ τι ι ου στερ νων Ι ω να αν

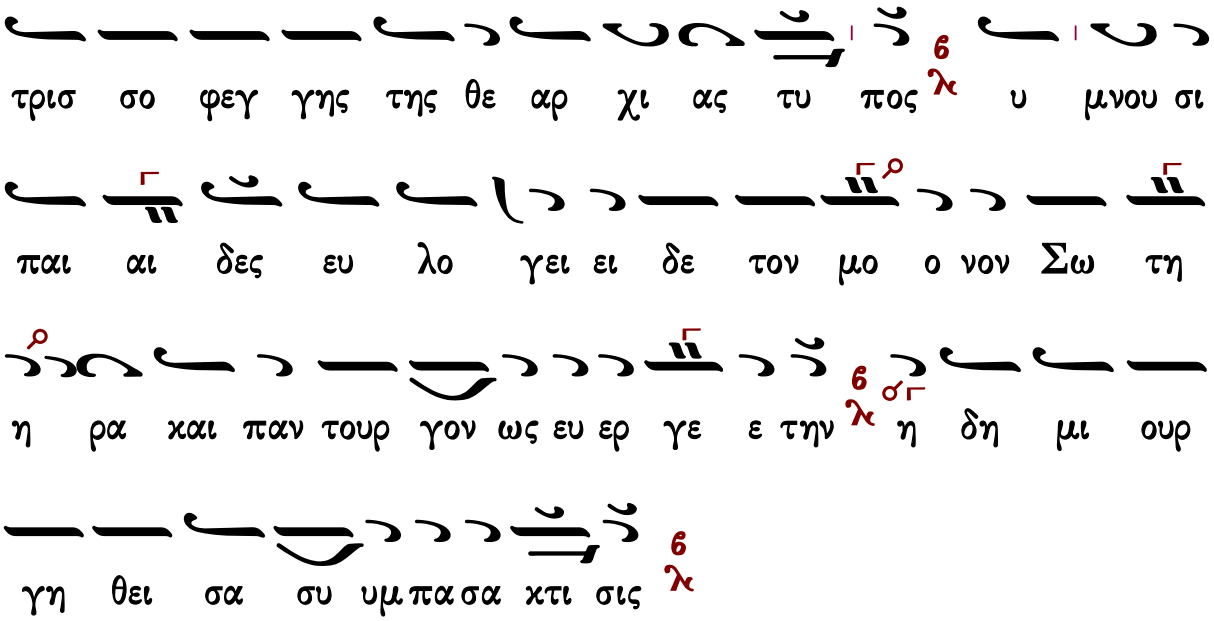

της φθο ρα ας δι αρ πα α σης ο λον τον Α δαμ
παγ γε νη η πε πτω χο ο τα

ᾠδὴ ζ΄

Συμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος σε
βειν το χρυ σο τευ κτον α ψυ χον βρε ε τας η του Πα
ρα κλη του δε φωσ φο ρος χα α ρις σε βα σμι α
α ζει του βο αν Τρι α ας μο νη ι σο σθε νης α
ναρ χος ευ λο γη τος ει

ᾠδὴ η΄

Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον
Λυ ει τα δε σμα α και δρο σι ι ζει την φλο ο γα ο

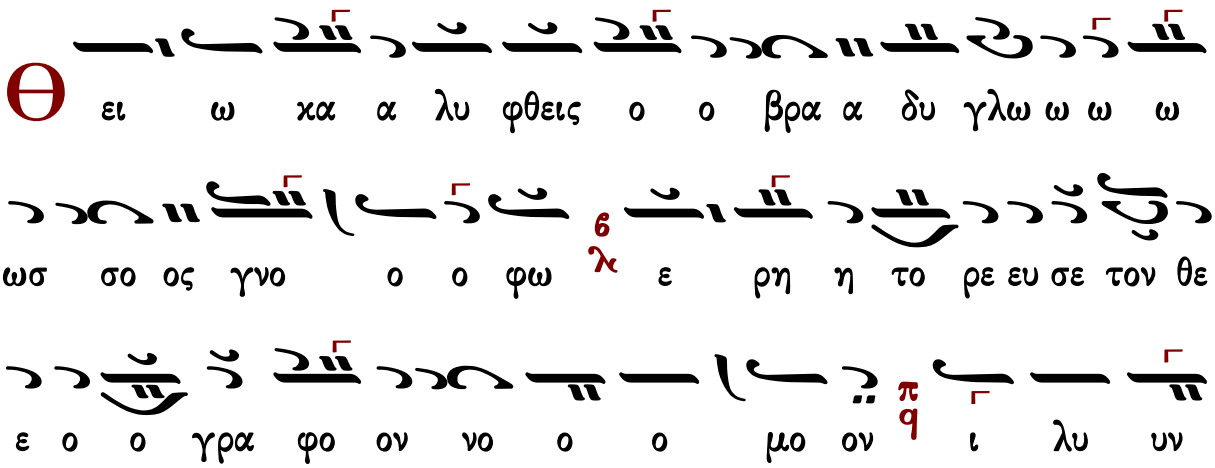
Ἀργαί

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου[18]

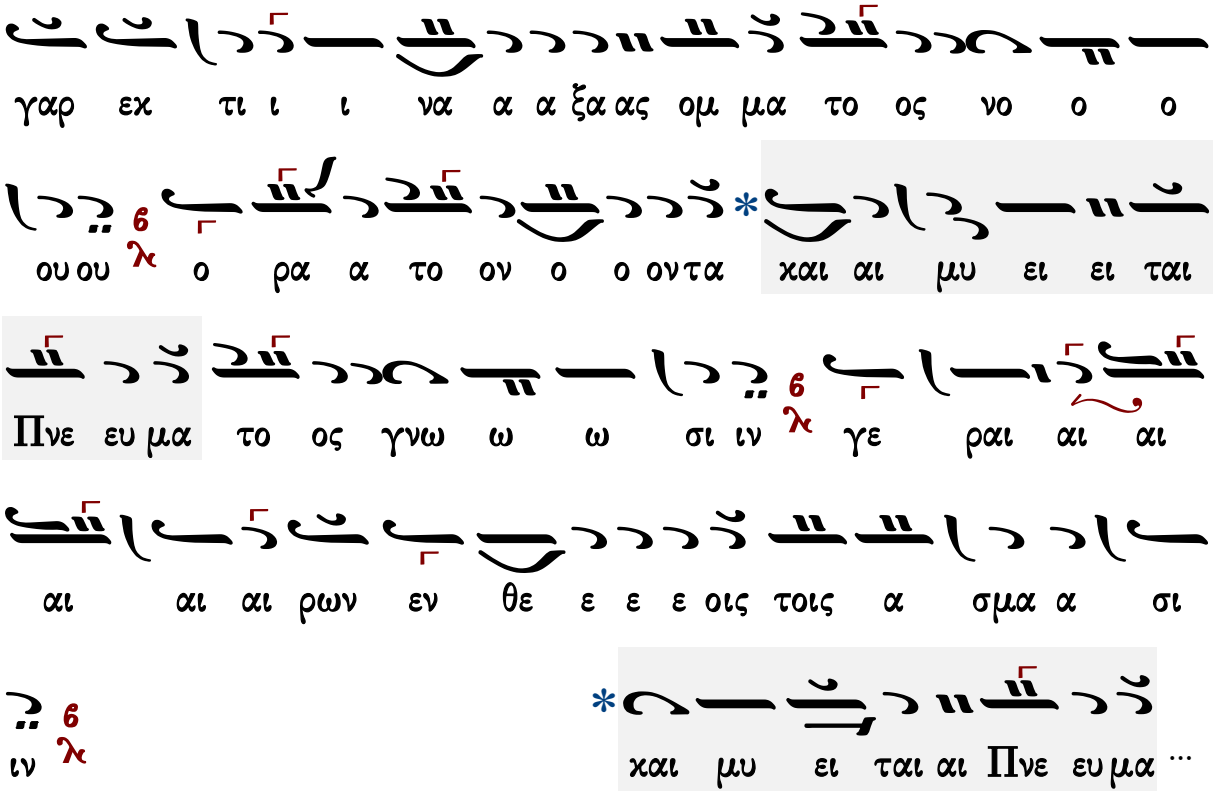
Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ α΄

Ἦχος δ΄ Βϐ

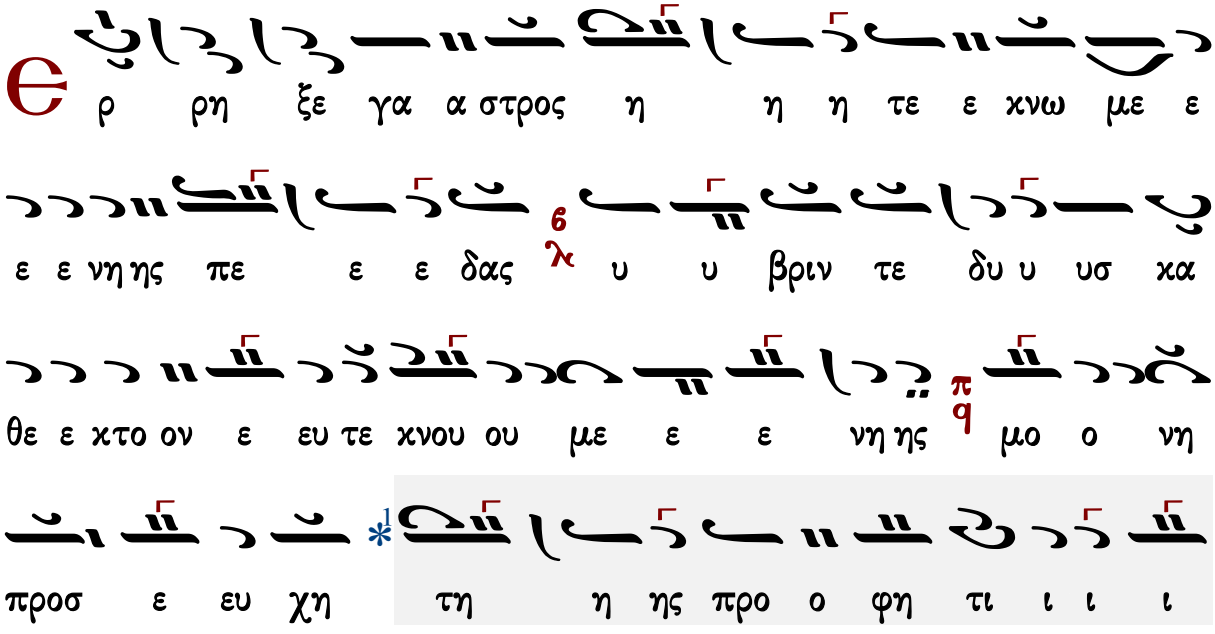
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.397*

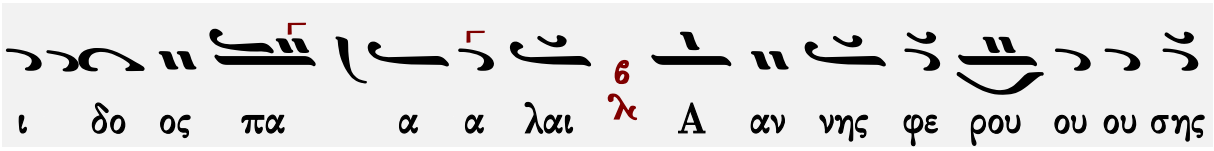

18 Εἰς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφρὰς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων. Οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν παραθέτομεν μεθ᾽ ἑκάστην καταβασίαν. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

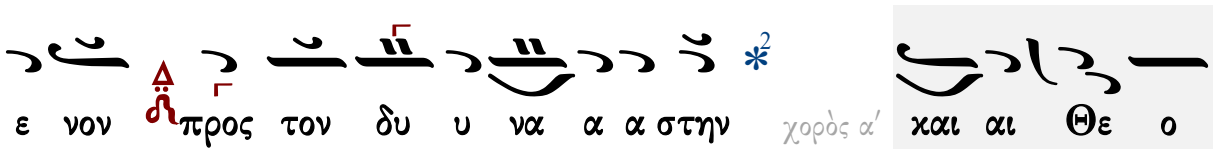

γαρ εκ τι ι ι να α α ξα ας ομ μα το ος νο ο ο
ου ου λ ο ρα α το ον ο ο ον τα και αι μυ ει ει ται
Πνε ευ μα το ος γνω ω ω σι ιν λ γε ραι αι αι
αι αι αι ρων εν θε ε ε ε οις τοις α σμα α σι
ιν λ
και μυ ει ται αι Πνε ευ μα ...

ᾠδὴ γ′

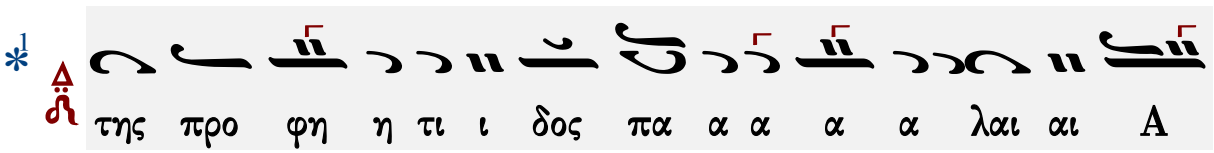

ρ ρη ξε γα α στρος η η η τε ε κνω με ε
ε ε νη ης πε ε ε δας λ υ υ βριν τε δυ υ υσ κα
θε ε κτο ον ε ευ τε κνου ου με ε ε νη ης μο ο νη
προσ ε ευ χη τη η ης προ ο φη τι ι ι ι

ι δο ος πα α α λαι 6 λ Α αν νης φε ρου ου ου σης

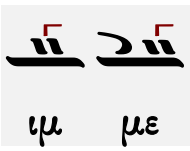

πνε ευ μα συ υ υν τε ε ε τριμ με ε ε ε

ε νον προς τον δυ υ να α α στην χορὸς α′ χαι αι Θε ο

ον των γνω ω σε ε ω ων 6 λ

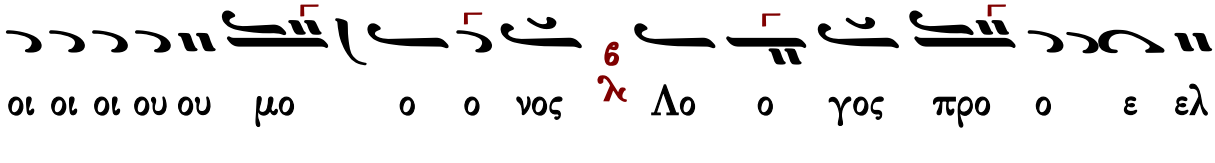

της προ φη η τι ι δος πα α α α α λαι αι Α

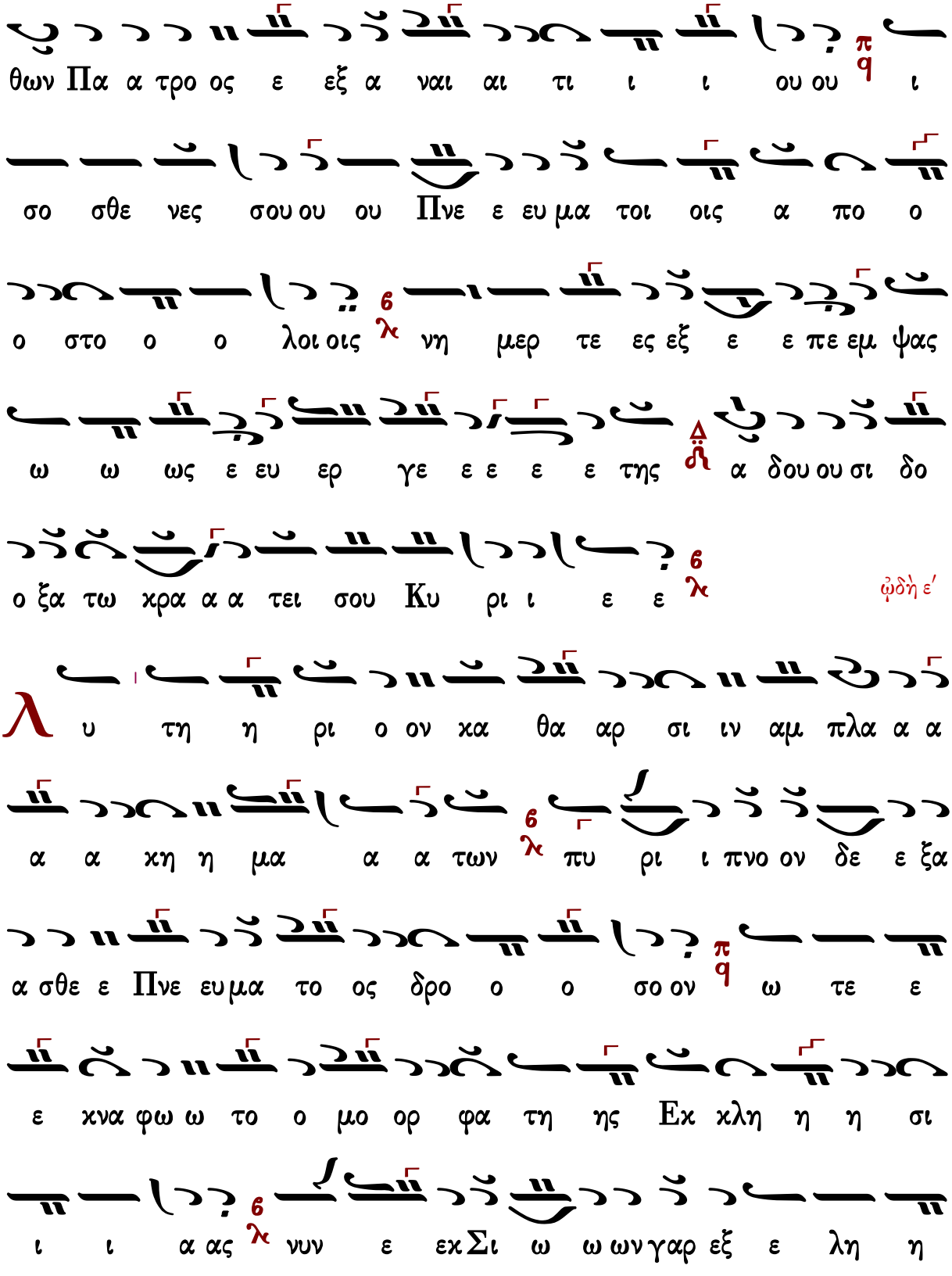

α αν νης 6 λ φε ρου ση ης πνε ευ μα α συν τε ε τρι
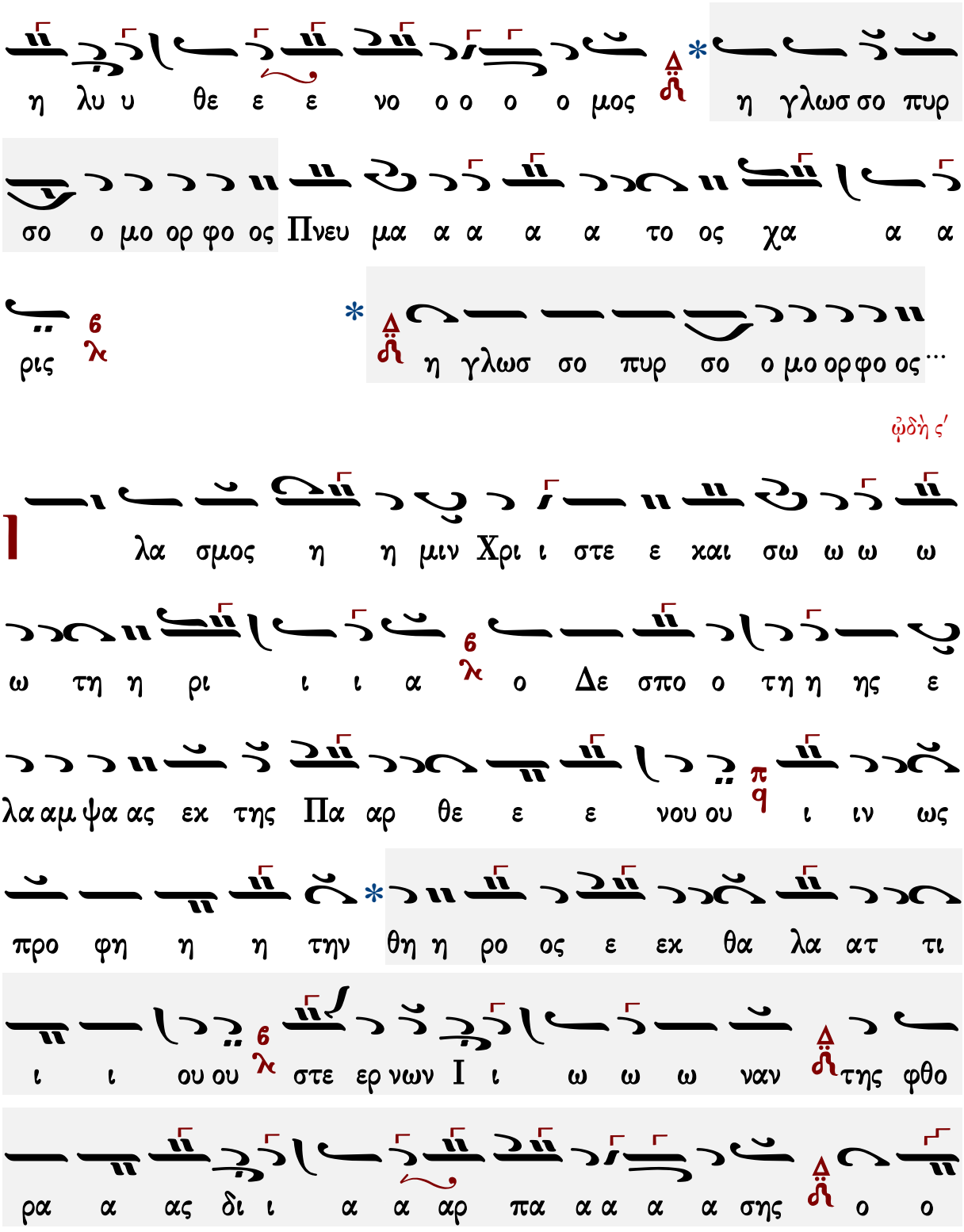

ιμ με ...

χορὸς α′ χαι Θε ο ον τω ων γνω σε ε ω ων 6 λ ᾠδὴ δ′

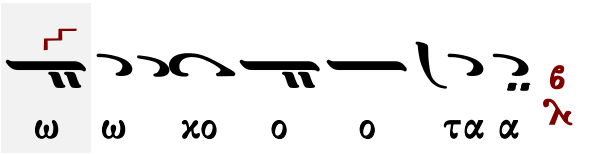

α α ναξ α α να α χτων οι οι οι ο ος εξ οι

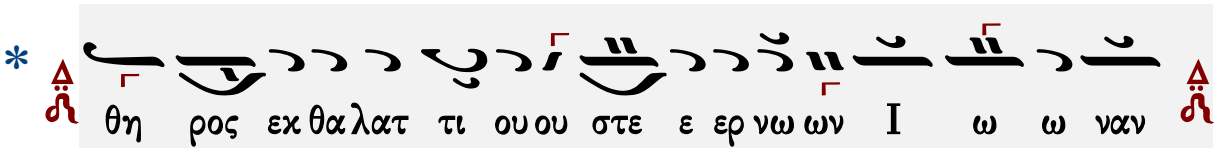

οι οι οι ου ου μο ο ο νος 6 λ Λο ο γος προ ο ε ελ

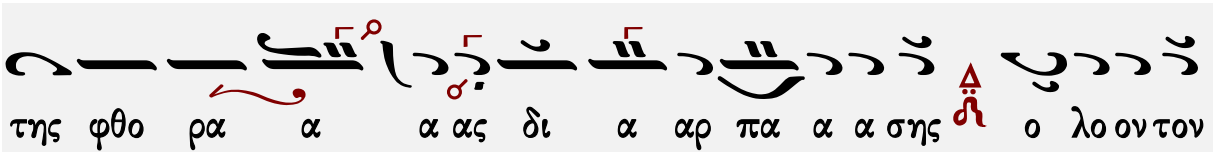

θων Πα α τρο ος ε εξ α ναι αι τι ι ι ου ου ι
σο σθε νες σου ου ου Πνε ε ευ μα τοι οις α πο ο
ο στο ο ο λοι οις νη μερ τε ες εξ ε ε πε εμ ψας
ω ω ως ε ευ ερ γε ε ε ε ε της α δου ου σι δο
ο ξα τω κρα α α τει σου Κυ ρι ι ε ε
ῳδὴ ε΄
λ υ τη η ρι ο ον κα θα αρ σι ιν αμ πλα α α
α α κη η μα α α των πυ ρι ι πνο ον δε ε ξα
α σθε ε Πνε ευ μα το ος δρο ο ο σο ον ω τε ε
ε κνα φω ω το ο μο ορ φα τη ης Εκ κλη η η σι
ι ι α ας νυν ε εκ Σι ω ω ων γαρ εξ ε λη η

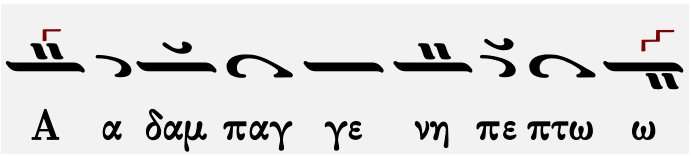

η λυ υ θε ε ε νο ο ο ο ο μος
η γλωσ σο πυρ
σο ο μο ορ φο ος Πνευ μα α α α α το ος χα α α
ρις
η γλωσ σο πυρ σο ο μο ορ φο ος...
ὠδὴ ς΄
λα σμος η η μιν Χρι ι στε ε και σω ω ω ω
ω τη η ρι ι ι α ο Δε σπο ο τη η ης ε
λα αμ ψα ας εκ της Πα αρ θε ε ε νου ου ι ιν ως
προ φη η η την θη η ρο ος ε εκ θα λα ατ τι
ι ι ου ου στε ερ νων Ι ι ω ω ω ναν της φθο
ρα α ας δι ι α α αρ πα α α α α σης ο ο

ο λον τον Α α δαμ παγ γε ε ε νη η πε πτω

ω ω χο ο ο τα α

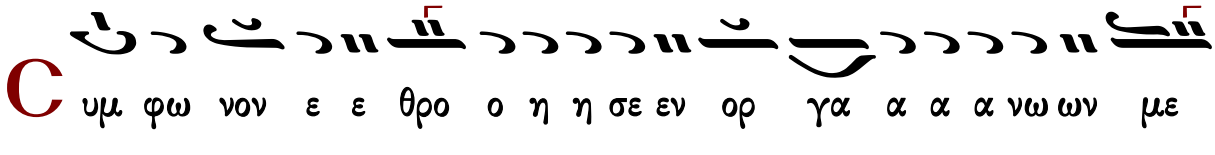

θη ρος εκ θα λατ τι ου ου στε ε ερ νω ων Ι ω ω ναν

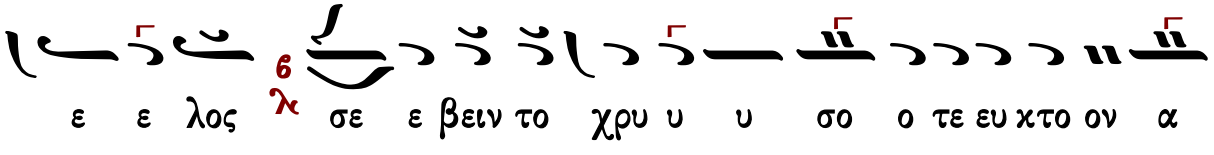

της φθο ρα α α ας δι α αρ πα α α σης ο λο ον τον

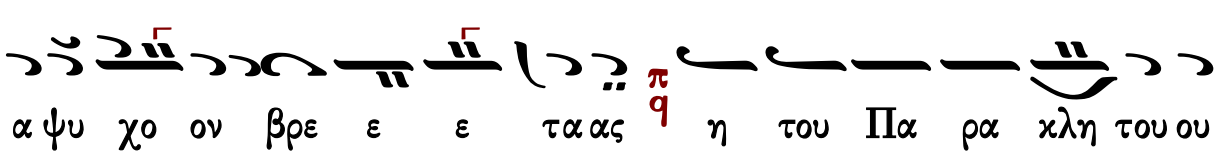

Α α δαμ παγ γε νη πε πτω ω

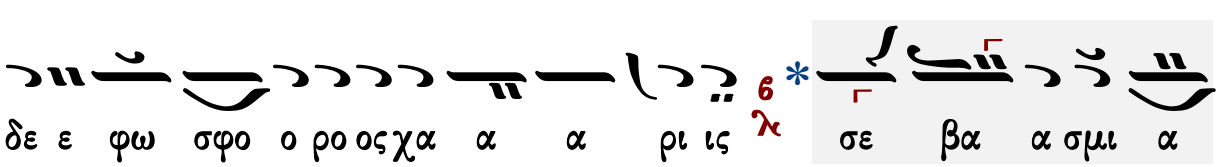
...

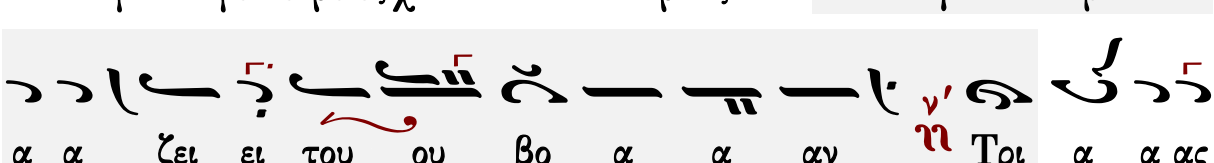
ᾠδὴ ζ΄

Συμ φω νον ε ε θρο ο η η σε εν ορ γα α α α νω ων με

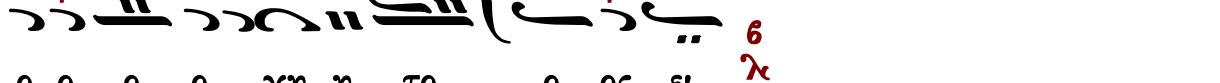

ε ε λος σε ε βειν το χρυ υ υ σο ο τε ευ χτο ον α

α ψυ χο ον βρε ε ε τα ας η του Πα ρα κλη του ου

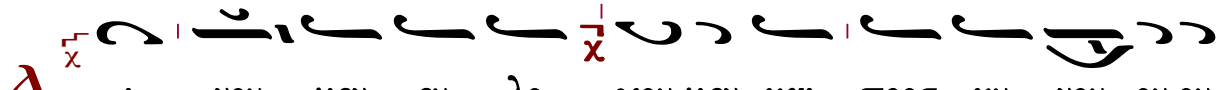

δε ε φω σφο ο ρο ος χα α α ρι ις σε βα α σμι α

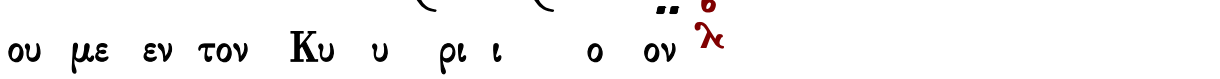

α α ζει ει του ου βο α α αν Τρι α α ας

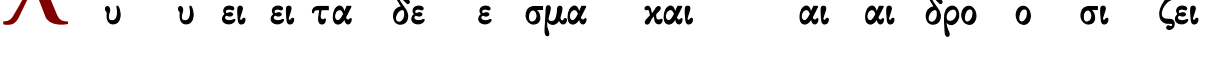

μο ο ο ο ο νη ι ι σο σθε ε νης α ναρχο ος ευ λο

ο ο ο ο γη η το ο ος ει

σε βα σμι ι α α α ζει του βο ο αν Τρι

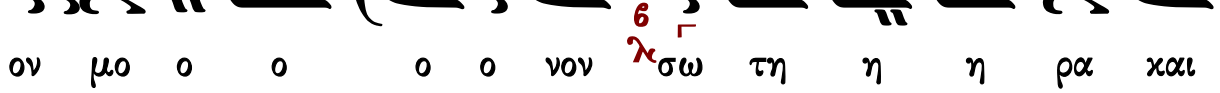

ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ χυ νου ου ου

ου με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον

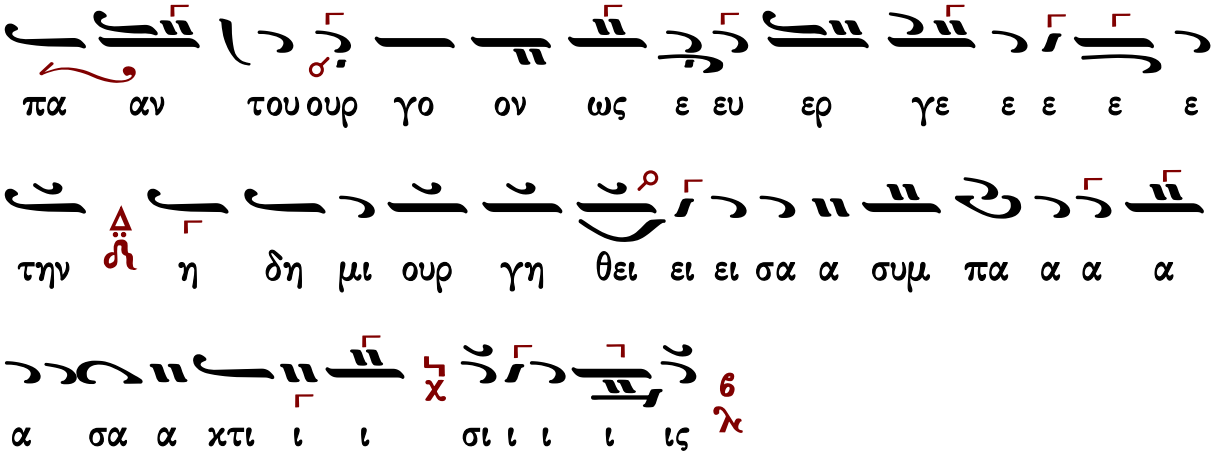

υ υ ει ει τα δε ε σμα χαι αι αι δρο ο σι ζει

ει ει ει ει τη ην φλο ο ο γα ο τρισ σο φε εγ γης

τη ης θε ε α αρ χι α ας τυ υ πο ος υ μνου σι

παι αι αι αι αι δες ευ λο ο ο γει ει ει δε το ο

ον μο ο ο ο ο νον σω τη η η ρα χαι

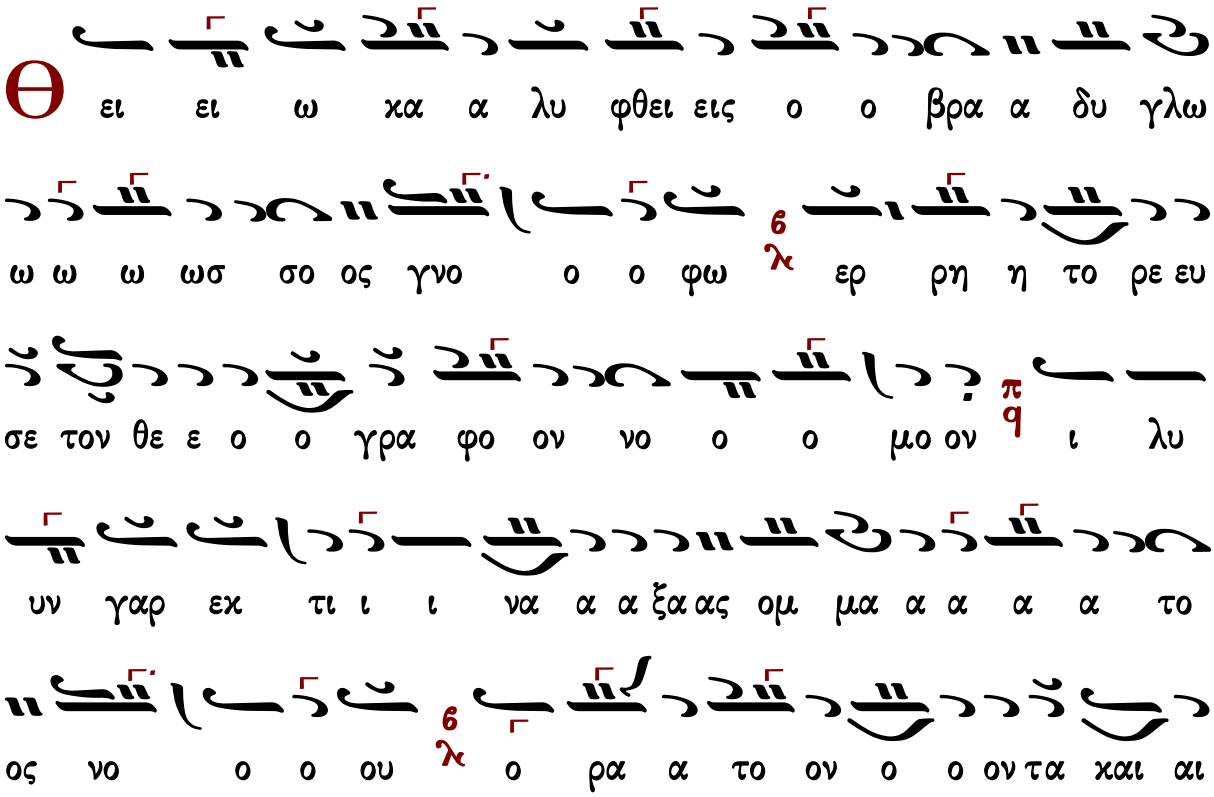

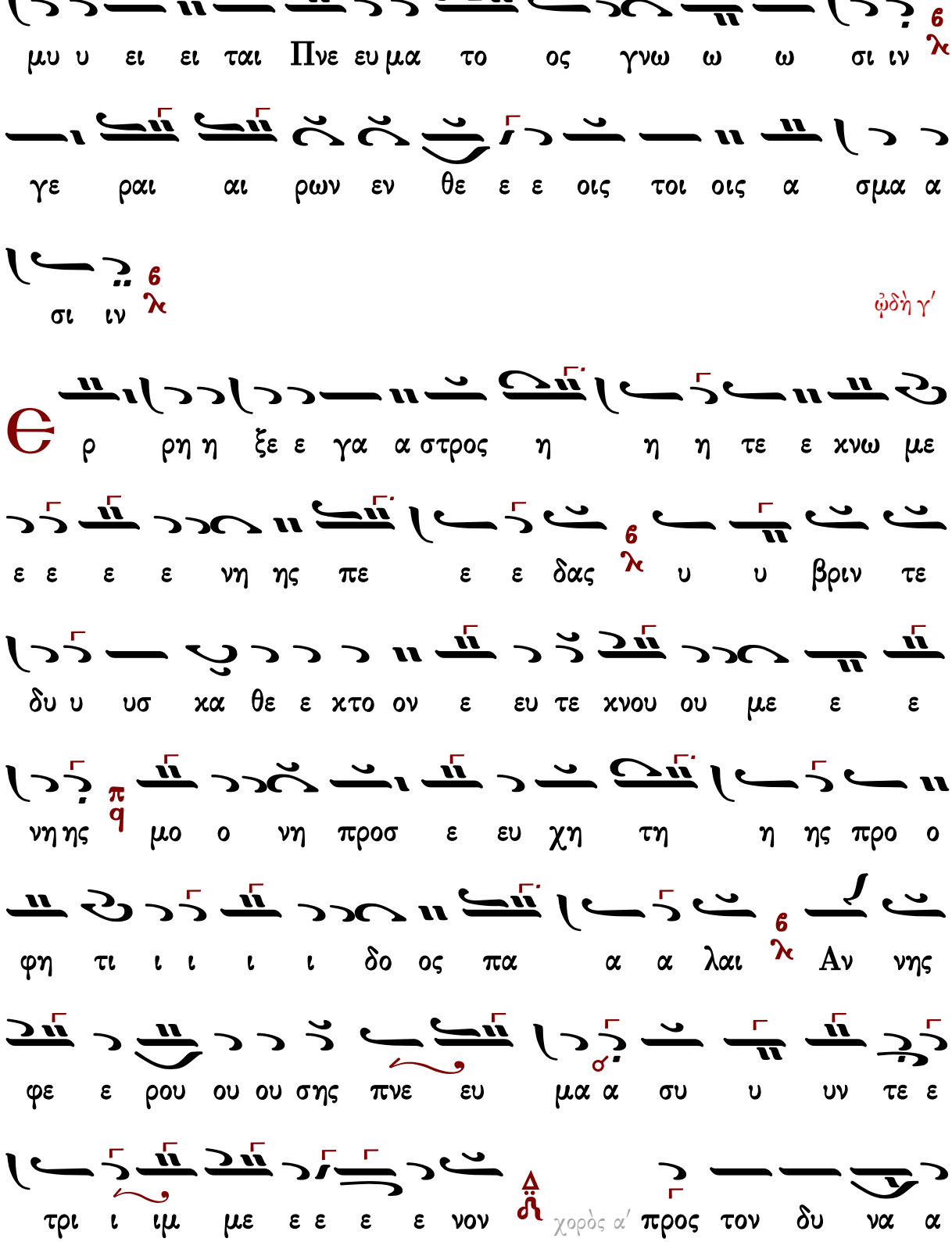
Γαβριὴλ Κουντιάδου
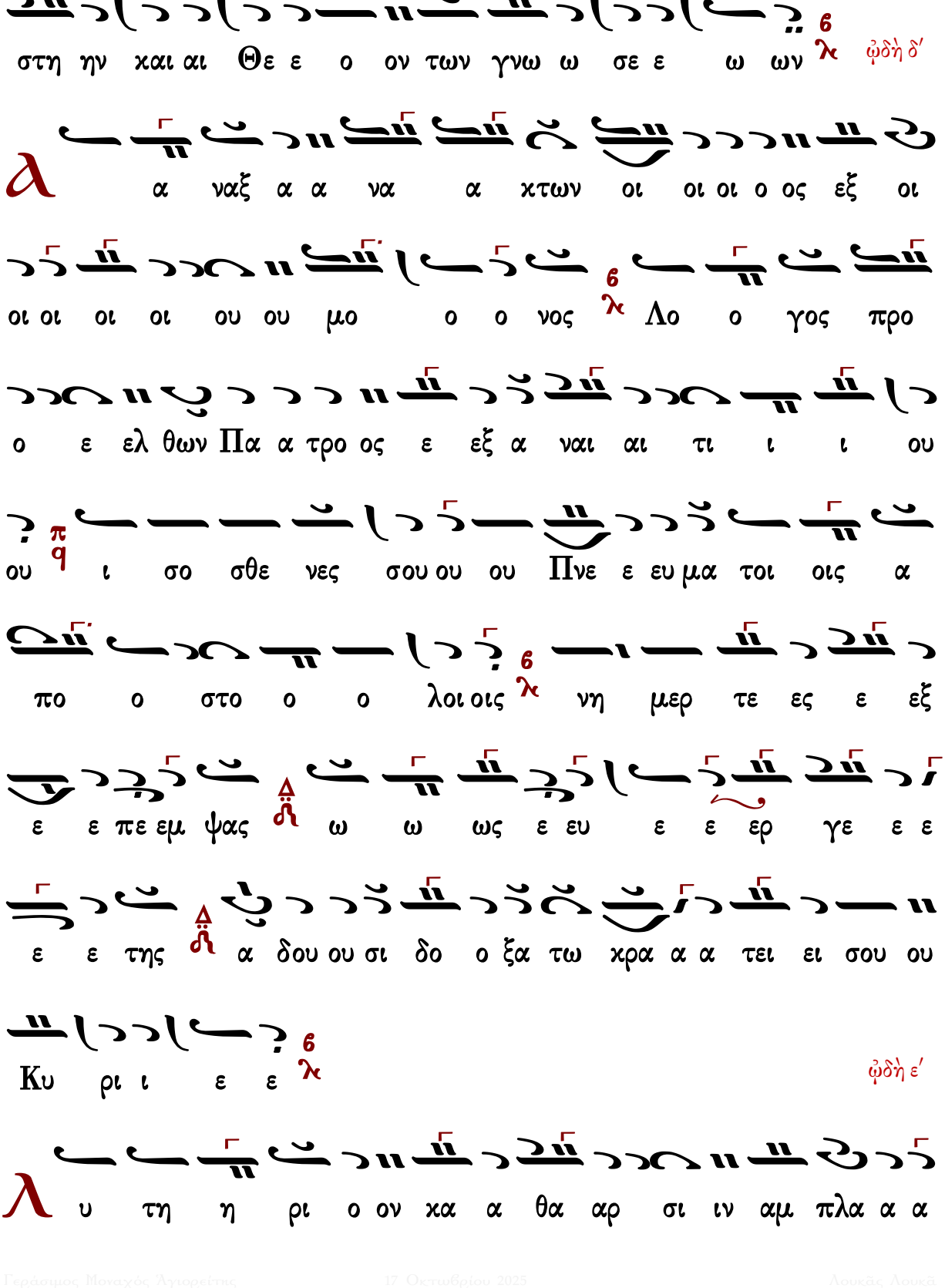
Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
Χρόνος διπλοῦς
ᾠδὴ α΄

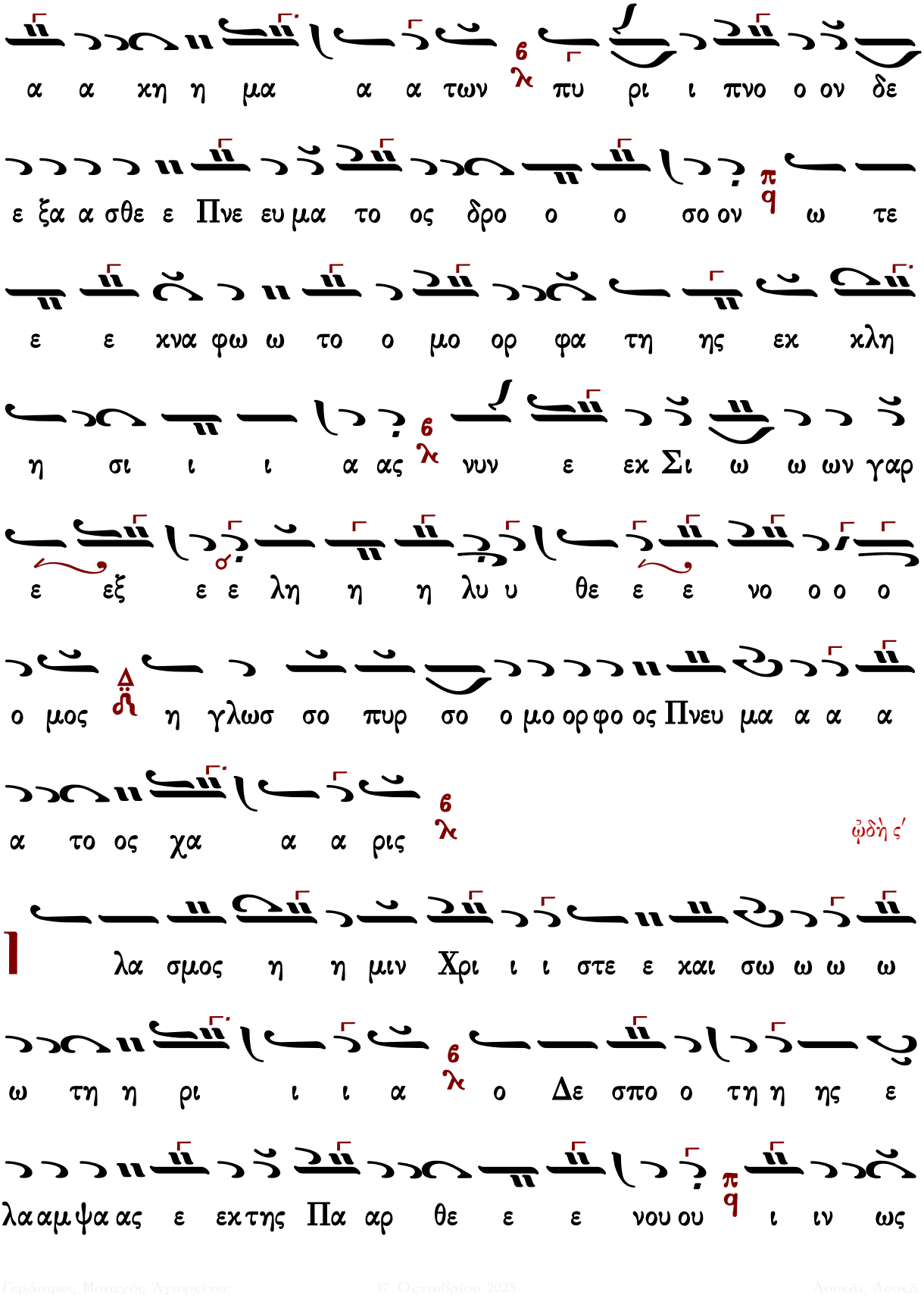
Ἦχος δ΄ Βʁ
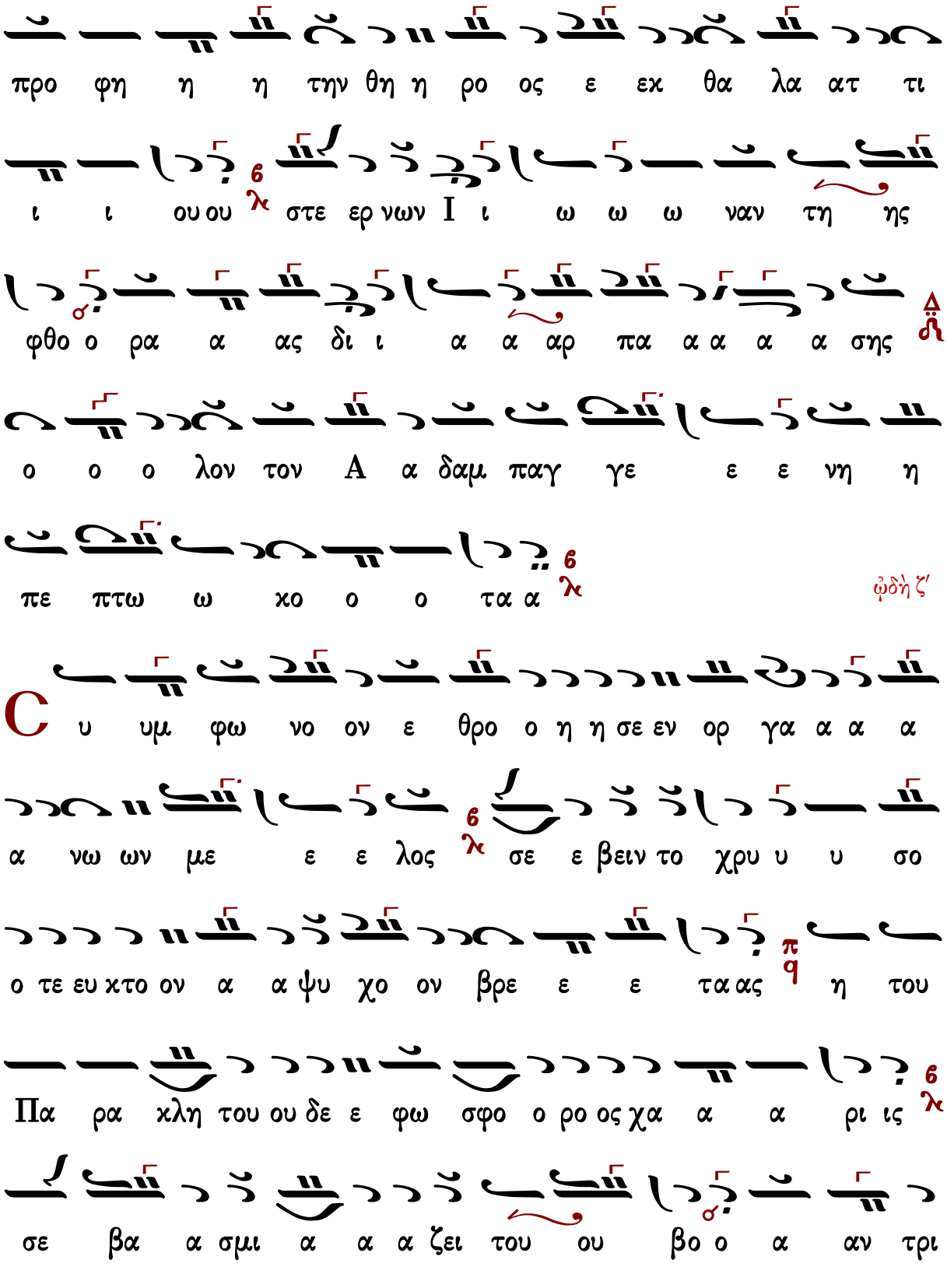
Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἔπανέκδοση 1991 σ.358*

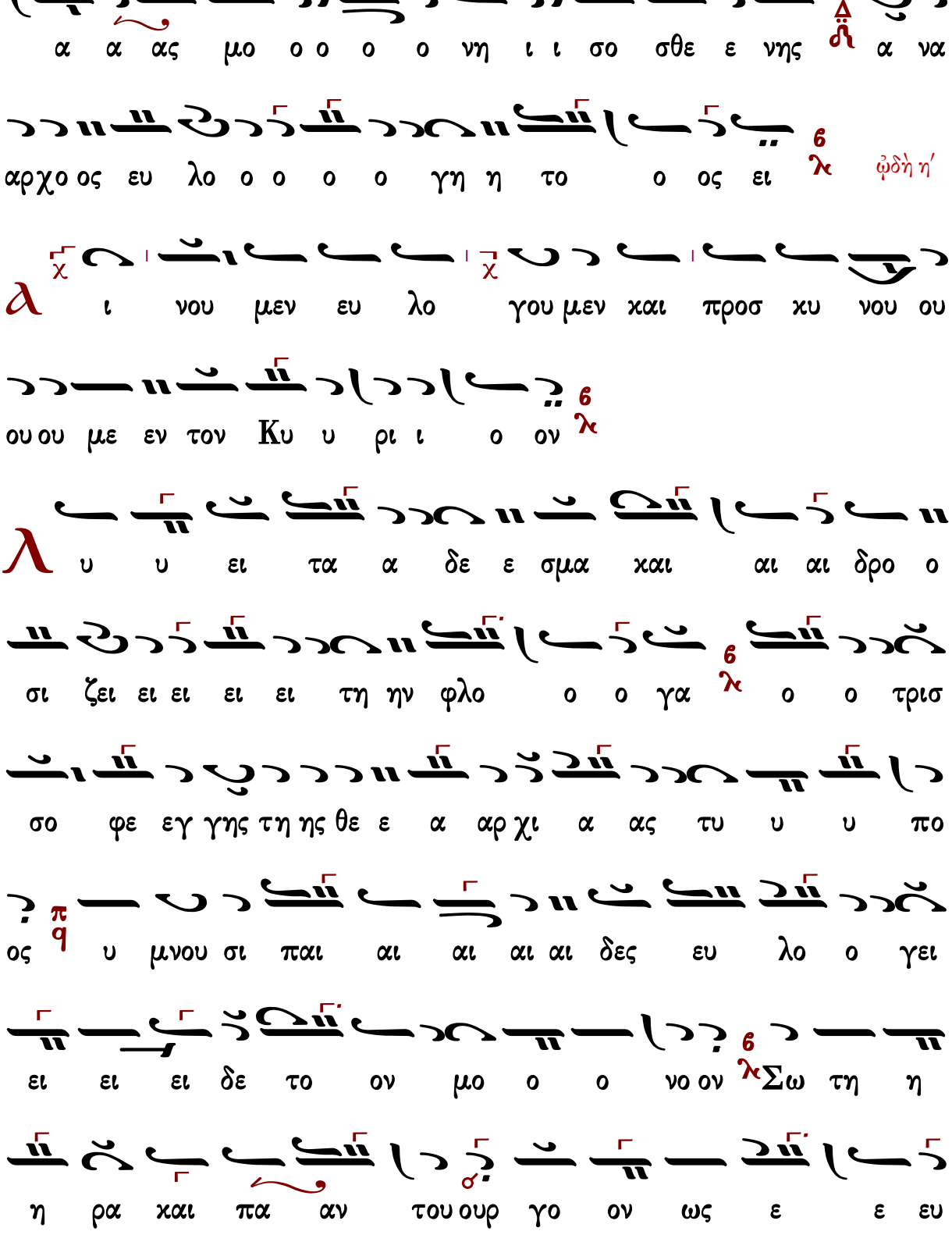

μυ υ ει ει ται Πνε ευμα το ος γνω ω ω σι ιν
γε ραι αι ρων εν θε ε ε οις τοι οις α σμα α
σι ιν
ᾠδὴ γ΄
ρ ρη η ξε ε γα α στρος η η η τε ε χνω με
ε ε ε ε νη ης πε ε ε δας υ υ βριν τε
δυ υ υσ κα θε ε κτο ον ε ευ τε χνου ου με ε ε
νη ης μο ο νη προσ ε ευ χη τη η ης προ ο
φη τι ι ι ι ι δο ος πα α α λαι Αν νης
φε ε ρου ου ου σης πνε ευ μα α συ υ υν τε ε
τρι ι ιμ με ε ε ε ε νον
χορὸς α΄
προς τον δυ να α

στη ην χαι αι Θε ε ο ον των γνω ω σε ε ω ων
ὠδὴ δ΄
α ναξ α α να α χτων οι οι οι ο ος εξ οι
οι οι οι οι ου ου μο ο ο νος Λο ο γος προ
ο ε ελ θων Πα α τρο ος ε εξ α ναι αι τι ι ι ου
ου ι σο σθε νες σου ου ου Πνε ε ευ μα τοι οις α
πο ο στο ο ο λοι οις νη μερ τε ες ε εξ
ε ε πε εμ ψας ω ω ως ε ευ ε ε ερ γε ε ε
ε ε της α δου ου σι δο ο ξα τω χρα α α τει ει σου ου
Κυ ρι ι ε ε
ὠδὴ ε΄
υ τη η ρι ο ον χα α θα αρ σι ιν αμ πλα α α

α α χη η μα α α των πυ ρι ι πνο ο ον δε
ε ξα α σθε ε Πνε ευ μα το ος δρο ο ο σο ον ω τε
ε ε χνα φω ω το ο μο ορ φα τη ης εχ χλη
η σι ι ι α ας νυν ε εχ Σι ω ω ων γαρ
ε εξ ε ε λη η η λυ υ θε ε ε νο ο ο ο
ο μος η γλωσ σο πυρ σο ο μο ορ φο ος Πνευ μα α α α
α το ος χα α α ρις
ὠδὴ ς′
λα σμος η η μιν Χρι ι ι στε ε και σω ω ω ω
ω τη η ρι ι ι α ο Δε σπο ο τη η ης ε
λα αμ ψα ας ε εκ της Πα αρ θε ε ε νου ου ι ιν ως

προ φη η η την θη η ρο ος ε εκ θα λα ατ τι
ι ι ου ου στε ερ νων Ι ι ω ω ω ναν τη ης
φθο ο ρα α ας δι ι α α αρ πα α α α α σης
ο ο ο λον τον Α α δαμ παγ γε ε ε νη η
πε πτω ω χο ο ο τα α
ᾠδὴ ζ΄
C υ υμ φω νο ον ε θρο ο η η σε εν ορ γα α α α
α νω ων με ε ε λος σε ε βειν το χρυ υ υ σο
ο τε ευ κτο ον α α ψυ χο ον βρε ε ε τα ας η του
Πα ρα κλη του ου δε ε φω σφο ο ρο ος χα α α ρι ις
σε βα α σμι α α α ζει του ου βο ο α αν τρι

α α ας μο ο ο ο ο νη ι ι σο σθε ε νης α να
αρχο ος ευ λο ο ο ο ο γη η το ο ος ει
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου
ου ου με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον
υ υ ει τα α δε ε σμα και αι αι δρο ο
σι ζει ει ει ει ει τη ην φλο ο ο γα ο ο τρισ
σο φε εγ γης τη ης θε ε α αρ χι α ας τυ υ υ πο
ος υ μνου σι παι αι αι αι αι δες ευ λο ο γει
ει ει ει δε το ον μο ο ο νο ον Σω τη η
η ρα και πα αν του ουρ γο ον ως ε ε ευ

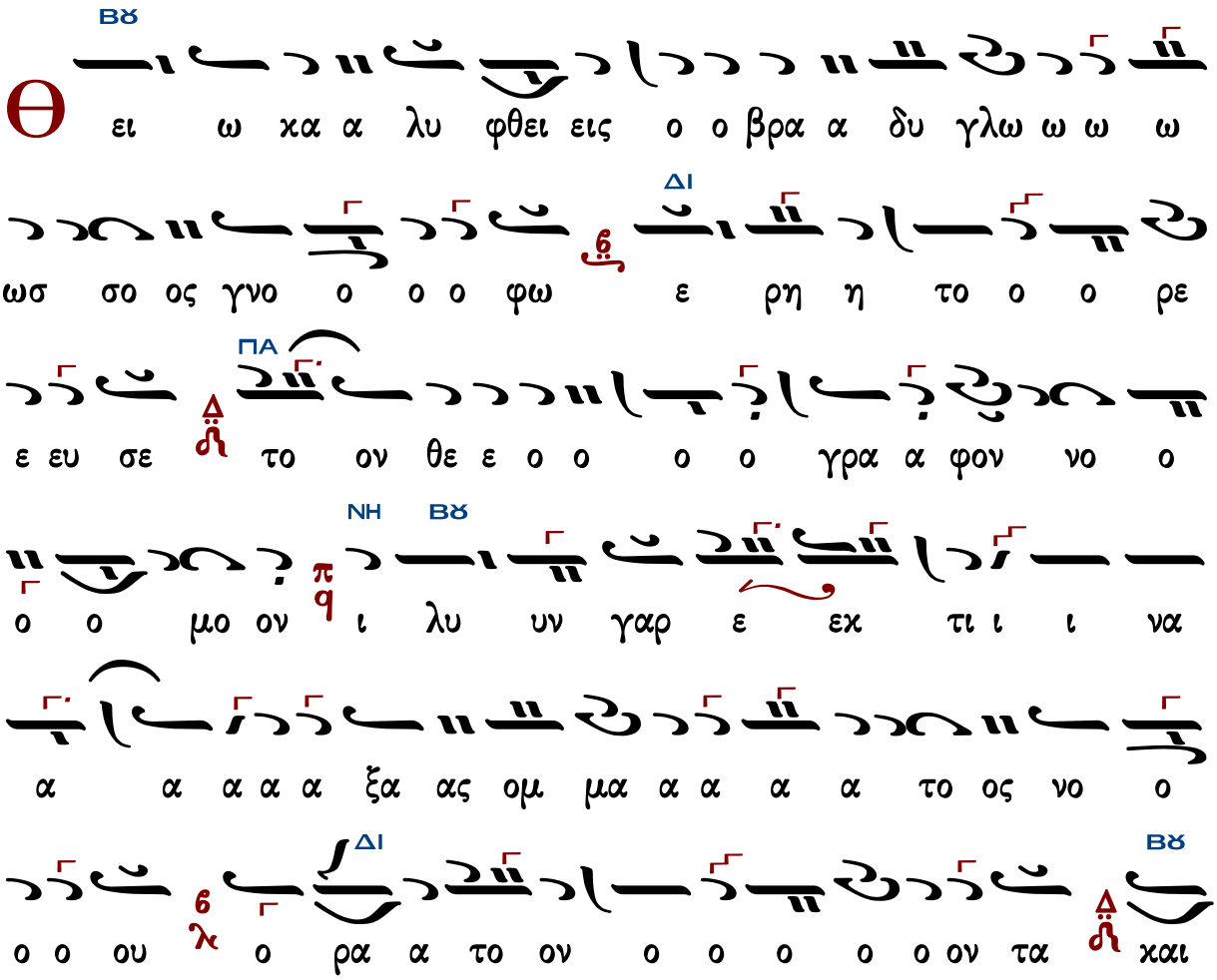

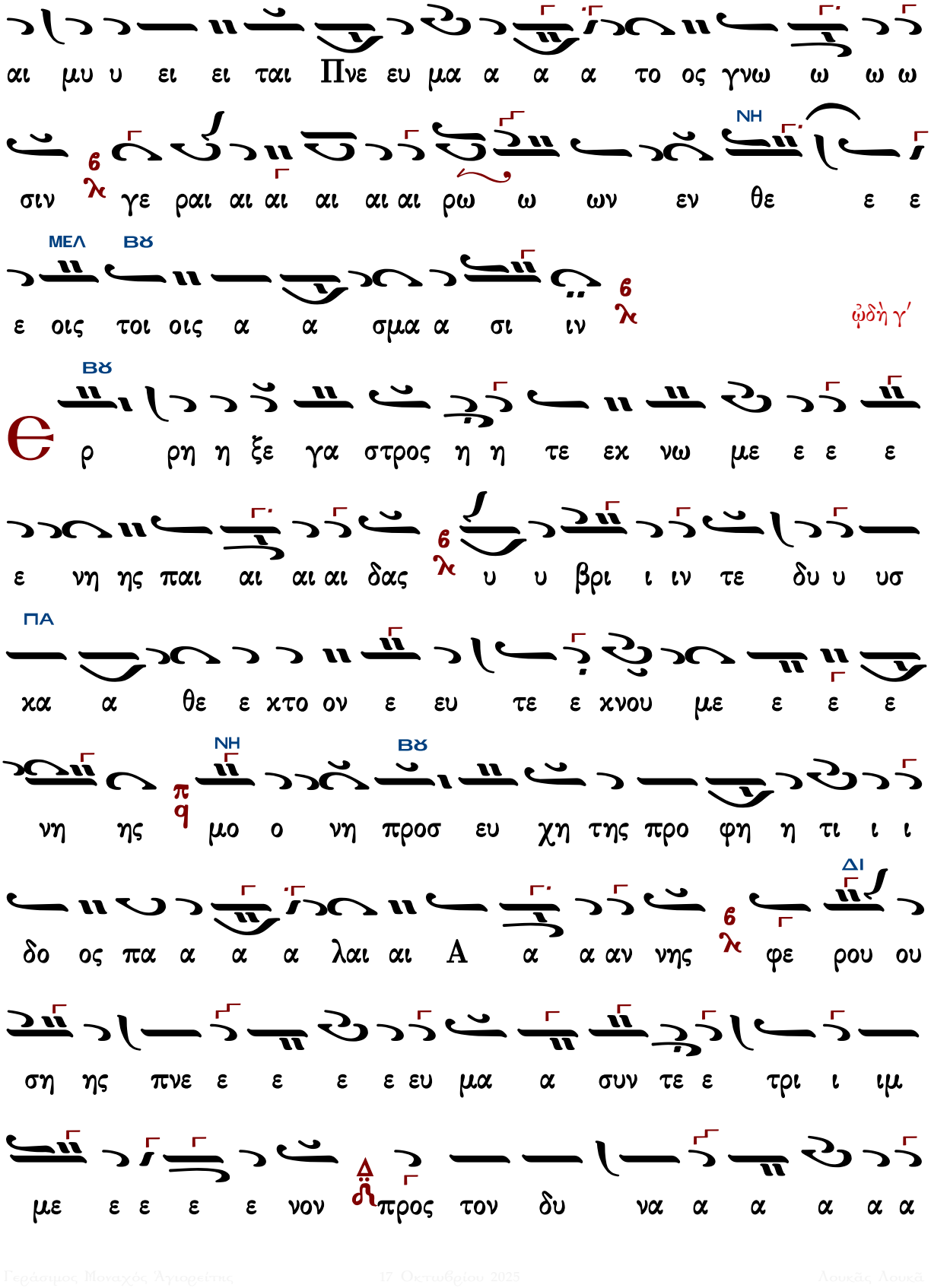
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ α΄

Ἦχος δ΄ Βϐ

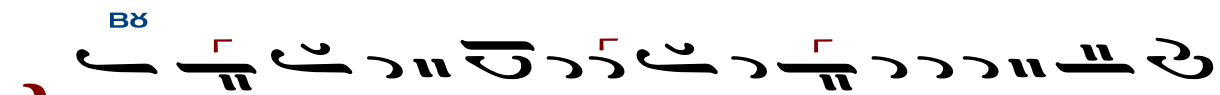
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.200*

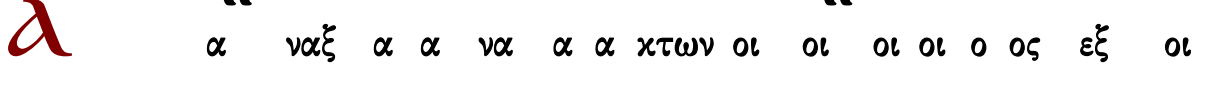

αι μυ υ ει ει ται Πνε ευ μα α α α το ος γνω ω ω ω
σιν γε ραι αι αι αι αι αι ρω ω ων εν θε ε ε
ε οις τοι οις α α σμα α σι ιν
ρ ρη η ξε γα στρος η η τε εχ νω με ε ε ε
ε νη ης παι αι αι αι δας υ υ βρι ι ιν τε δυ υ υσ
χα α θε ε χτο ον ε ευ τε ε χνου με ε ε ε
νη ης μο ο νη προσ ευ χη της προ φη η τι ι ι
δο ος πα α α α λαι αι Α α α αν νης φε ρου ου
ση ης πνε ε ε ε ε ευ μα α συν τε ε τρι ι ιμ
με ε ε ε ε νον προς τον δυ να α α α α α

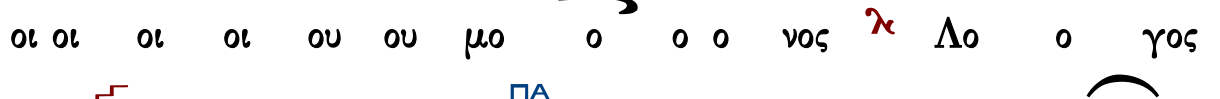

Βϐ
στην χορὸς α΄ χαι αι Θε ε ο ον τω ων γνω ω σε ε ω

ων
ϐ
λ
ᾠδὴ δ΄

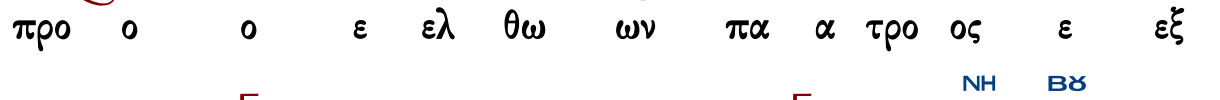

Βϐ
α
α ναξ α α να α α χτων οι οι οι οι ο ος εξ οι

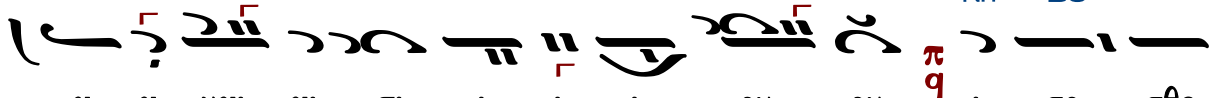

οι οι οι οι ου ου μο ο ο ο νος
ϐ
λ
Λο ο γος

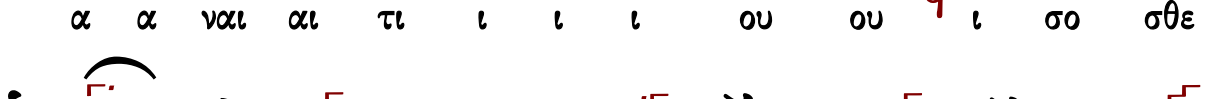

ΠΑ
προ ο ο ε ελ θω ων πα α τρο ος ε εξ

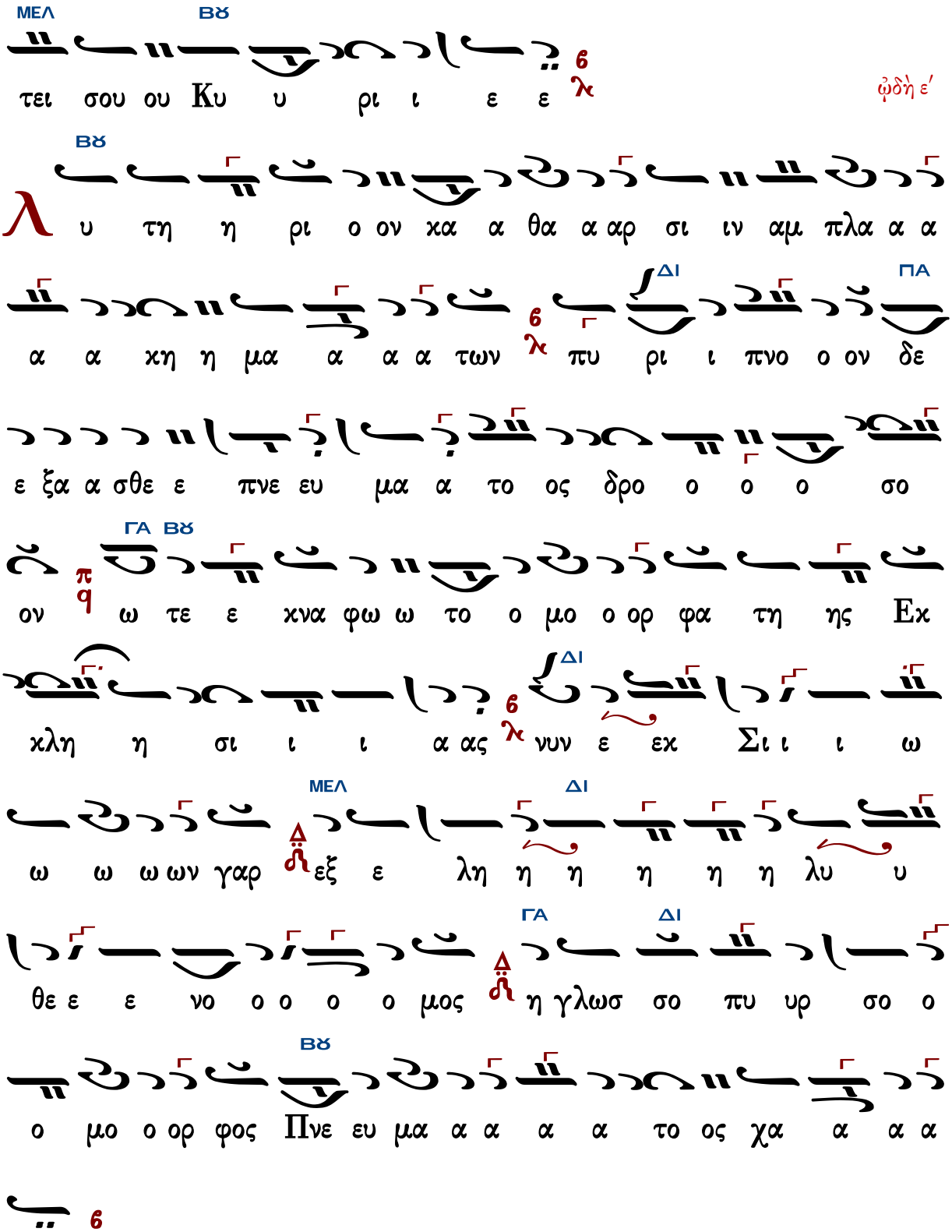

ΝΗ
Βϐ
α α ναι αι τι ι ι ι ου ου
π
q
ι σο σθε

νε ες σου ου ου Πνε ε ε ευ μα τοι οις Α πο ο

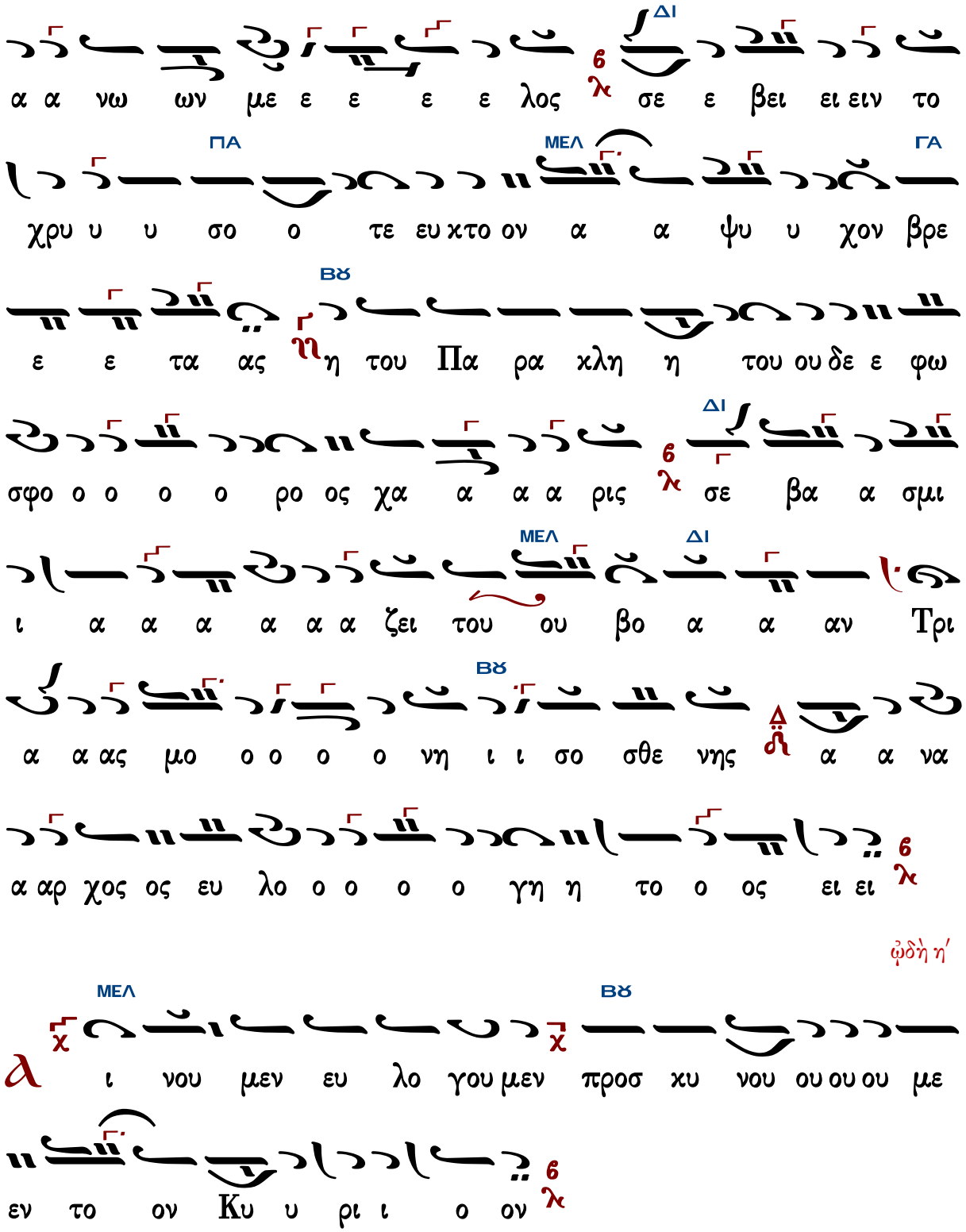

ΔΙ
ο στο ο ο λοι οις
ϐ
λ
νη μερ τε ες ε ε ξε ε

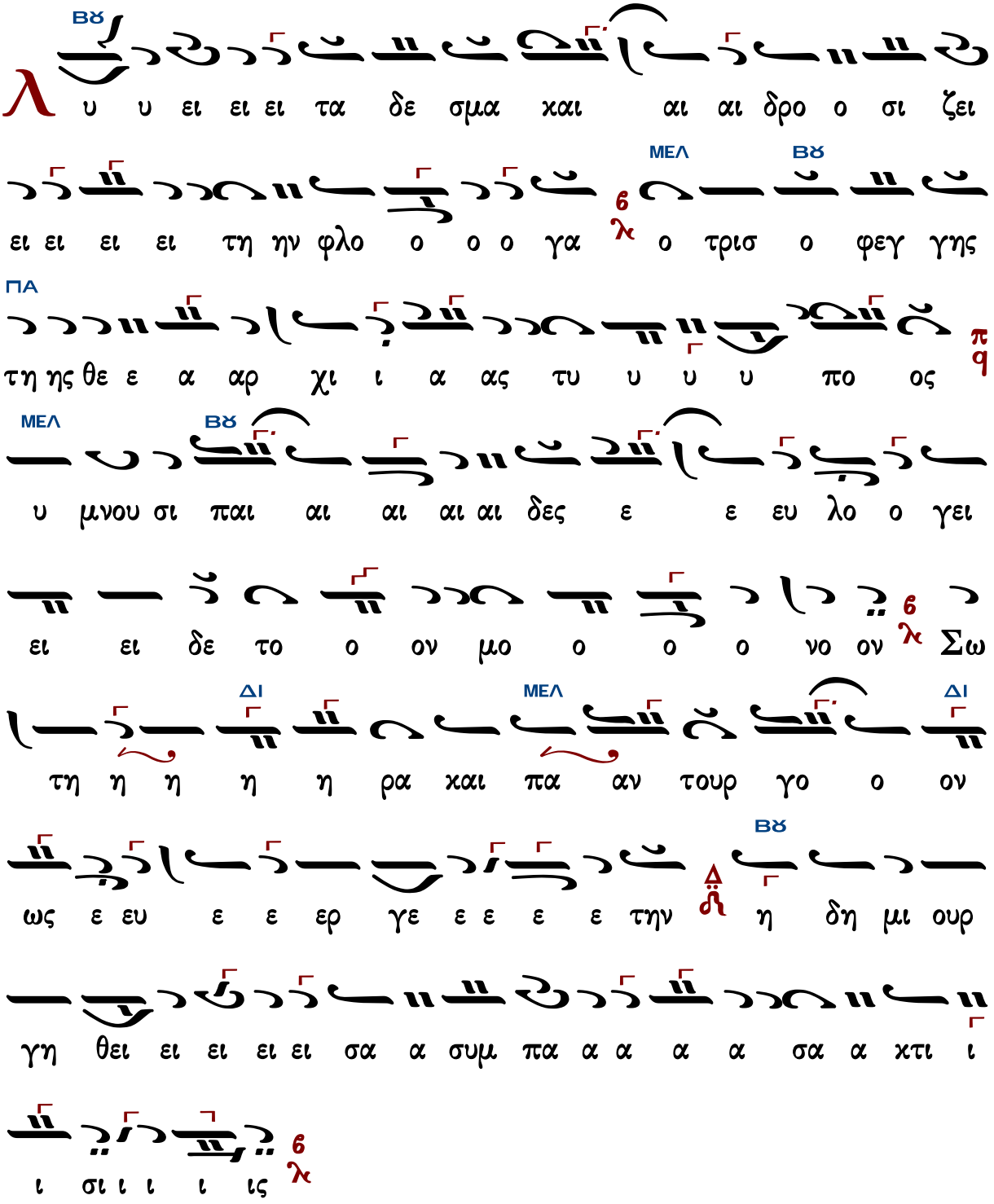

ε πε ε εμ ψα ας ως ε ευ ε ε ερ γε ε ε ε ε

Βϐ
ΝΗ
της
Δ
α δου ου ου σι δο ο ξα α α τω χρα α α α

ΜΕΛ
ΒΒ
τει σου ου Κυ υ ρι ι ε ε
ὠδὴ ε΄
ΒΒ
υ τη η ρι ο ον χα α θα α αρ σι ιν αμ πλα α α
ΔΙ
ΠΑ
α α χη η μα α α α των πυ ρι ι πνο ο ον δε
ε ξα α σθε ε πνε ευ μα α το ος δρο ο ο ο σο
ΓΑ
ΒΒ
ον ω τε ε χνα φω ω το ο μο ο ορ φα τη ης Εκ
ΔΙ
χλη η σι ι ι α ας νυν ε εκ Σι ι ι ω
ΜΕΛ
ΔΙ
ω ω ω ων γαρ εξ ε λη η η η η λυ υ
ΓΑ
ΔΙ
θε ε ε νο ο ο ο μος η γλωσ σο πυ υρ σο ο
ΒΒ
ο μο ο ορ φος Πνε ευ μα α α α το ος χα α α α
ρις
ὠδὴ ς΄

Βαρ
λα σμος η η μιν Χρι ι στε ε και σω ω ω ω
ω τη η ρι ι ι ι α λ ο Δε σπο ο τη η ης
Πα
ε ε λα αμ ψα ας ε εκ τη ης Παρ θε ε ε ε
Νη Μελ Βαρ
νου ου η ι ιν ως προ φη η η την θη η ρο ος ε
ε εκ θα λα α ατ τι ι ι ου ου λ στε ερ νω ω ων
Δι
Μελ
Ι ι ω ω ω ναν της φθο ρα α α α α ας
Μελ Βαρ Μελ
δι ι α α αρ πα α α α α σης ο ο ο λο ον
Βαρ
τον Α δαμ πα α αγ γε ε νη η η πε ε ε ε
ε πτω ω χο ο ο ο τα λ
ᾠδὴ ζ′
Βαρ
Συμ φω νον ε ε θρο ο η η σε εν λ ορ γα α α

ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΓΑ
ΒΧ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΒΧ
ΜΕΛ
ΒΧ
α α νω ων με ε ε ε ε λος σε ε βει ει ειν το
χρυ υ υ σο ο τε ευ χτο ον α α ψυ υ χον βρε
ε ε τα ας η του Πα ρα χλη η του ου δε ε φω
σφο ο ο ο ο ρο ος χα α α α ρις σε βα α σμι
ι α α α α α α ζει του ου βο α α αν Τρι
α α ας μο ο ο ο ο νη ι ι σο σθε νης α α να
α αρ χος ος ευ λο ο ο ο ο γη η το ο ος ει ει
ἦχος δ΄
ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου ου ου ου με
εν το ον Κυ υ ρι ι ο ον

φδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Κανὼν α΄

ἦχος πλ.α΄

«Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν».

Σὲ τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεόν, οἱ ἀπόστολοι βλέποντες, ἐνθέως ὑψούμενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες ἐμεγάλυνον.

Σοῦ τὴν θεωθεῖσαν σάρκα ὁρῶντες Χριστέ, ἐν τῷ ὕψει οἱ ἄγγελοι, ἀλλήλοις διένευον· Ἀληθῶς οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σὲ τῶν ἀσωμάτων τάξεις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐν νεφέλαις αἰρόμενον ἰδοῦσαι ἐκραύγαζον· τῷ τῆς δόξης βασιλεῖ πύλας ἄρατε.

Σὲ τὸν καταβάντα ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ τὸν ἄνθρωπον σώσαντα, καὶ τῇ ἀναβάσει σου ἀνυψώσαντα, τοῦτον μεγαλύνομεν.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐκύησας, σήμερον, ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον, σὺν ἀγγέλοις ὁρῶσα ἐμεγάλυνες.

Κανὼν β΄

Ἅπας γηγενὴς

ἦχος δ΄

Ἄγγελοι, τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο·
πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ὢ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ κατάληψιν! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! πάντων ὁ δεσπόζων γάρ, ἐκ γῆς ἀπαίρων πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς μαθηταῖς ἀπέστειλε, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ φωτίσαν τούτων τὴν διάνοιαν, καὶ πυρίνους τελέσαν ἐν χάριτι.

Ἄγγελοι, τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο·
πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Στίφει μαθητῶν, ὁ Κύριος ἔφησεν· Ὑμεῖς καθίσατε, εἰς Ἱεροσόλυμα, κἀγὼ ἐκπέμψω ὑμῖν Παράκλητον, ἄλλον, Πατρὶ τὸν σύνθρονον, καὶμοὶ ὁμότιμον, ὃν ὁρᾶτε, ἀναλαμβανόμενον, καὶ νεφέλῃ φωτὸς ἐποχούμενον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄγγελοι, τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο·
πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ἤρθη ἐμφανῶς, ἡ μεγαλοπρέπεια, ἄνωθεν σαρκὶ πτωχεύσαντος, τῶν οὐρανῶν, τοῦ καὶ συνεδρίᾳ Πατρὸς τετίμηται, φύσις ἡμῶν ἡ ἔκπτωτος. Πανηγυρίσωμεν, καὶ συμφώνως πάντες ἀλαλάξωμεν, καὶ κροτήσωμεν χεῖρας γηθόμενοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἄγγελοι, τὴν ἄνοδον τοῦ Δεσπότου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο·

πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.
Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἐκλάμψαν πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀνέτειλε, καὶ τὴν ἀμαυρότητα, τῆς ἀθείας πᾶσαν διέλυσε, καὶ τοὺς νυκτὶ καθεύδοντας ἐφωταγώγησε· διὰ τοῦτο πάντες κατὰ χρέος σε, εἰς αἰῶνας ἀεὶ μακαρίζομεν.

Γαβριὴλ Κουντιάδου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Γαβριὴλ Κουντιάδου

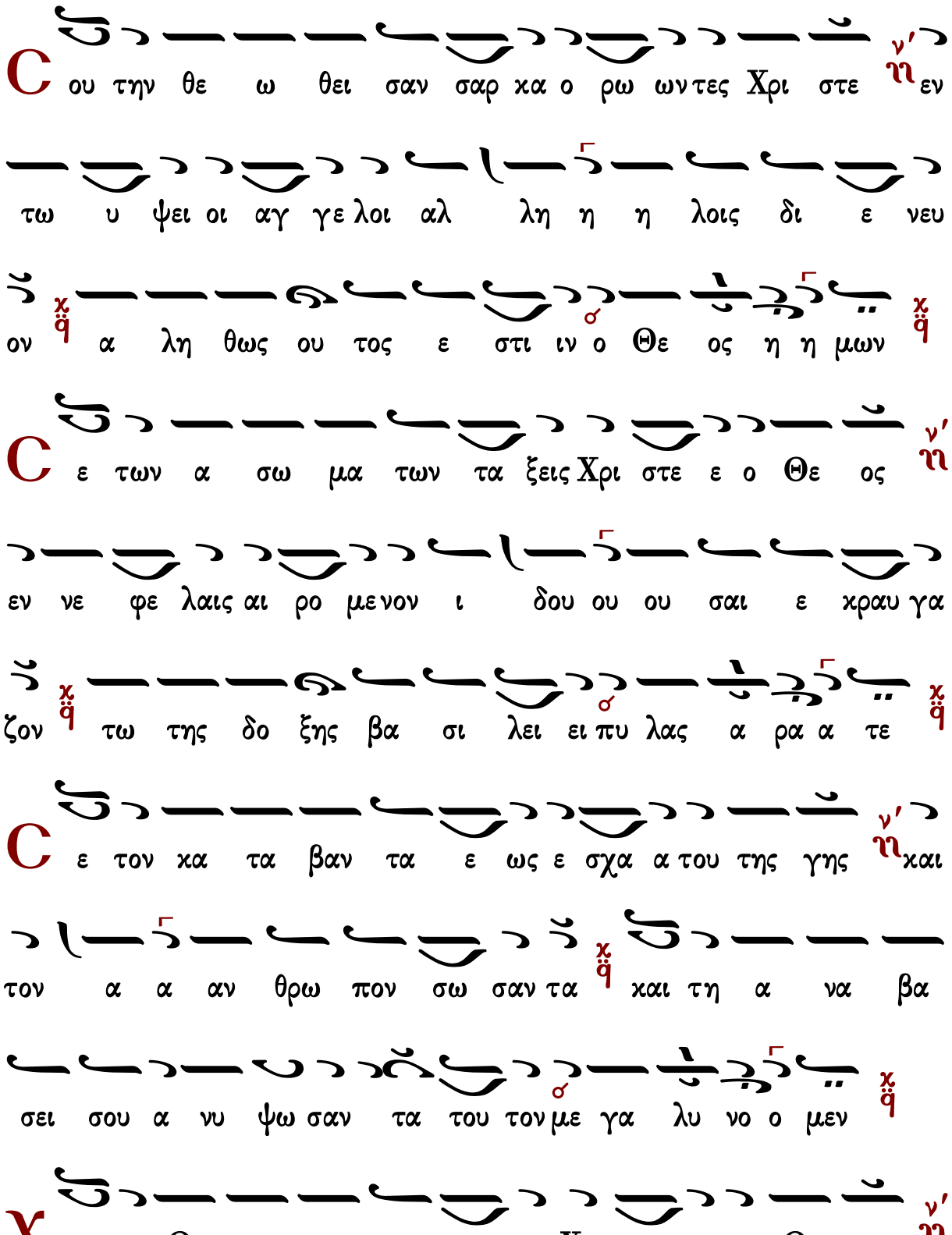
ᾠδὴ θ′, κανὼν α′

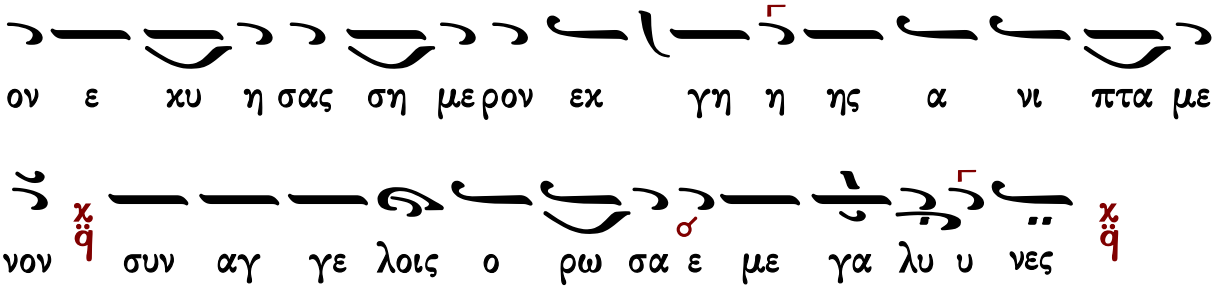
Ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ π ϊ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.362*

C ου την θε ω θει σαν σαρ κα ο ρω ωντες Χρι στε ηη ν' εν
τω υ ψει οι αγ γε λοι αλ λη η η λοις δι ε νευ
ον ηχ α λη θως ου τος ε στι ιν ο Θε ος η η μων ηχ
C ε των α σω μα των τα ξεις Χρι στε ε ο Θε ος ηη ν'
εν νε φε λαις αι ρο μενον ι δου ου ου σαι ε χραυ γα
ζον ηχ τω της δο ξης βα σι λει ει πυ λας α ρα α τε ηχ
C ε τον κα τα βαν τα ε ως ε σχα α του της γης ηη ν' και
τον α α αν θρω πον σω σαν τα ηχ και τη α να βα
σει σου α νυ ψω σαν τα του τον με γα λυ νο ο μεν ηχ
χ αι ρε Θε ο το κε μη τηρ Χρι στου ου του Θε ου ηη ν'

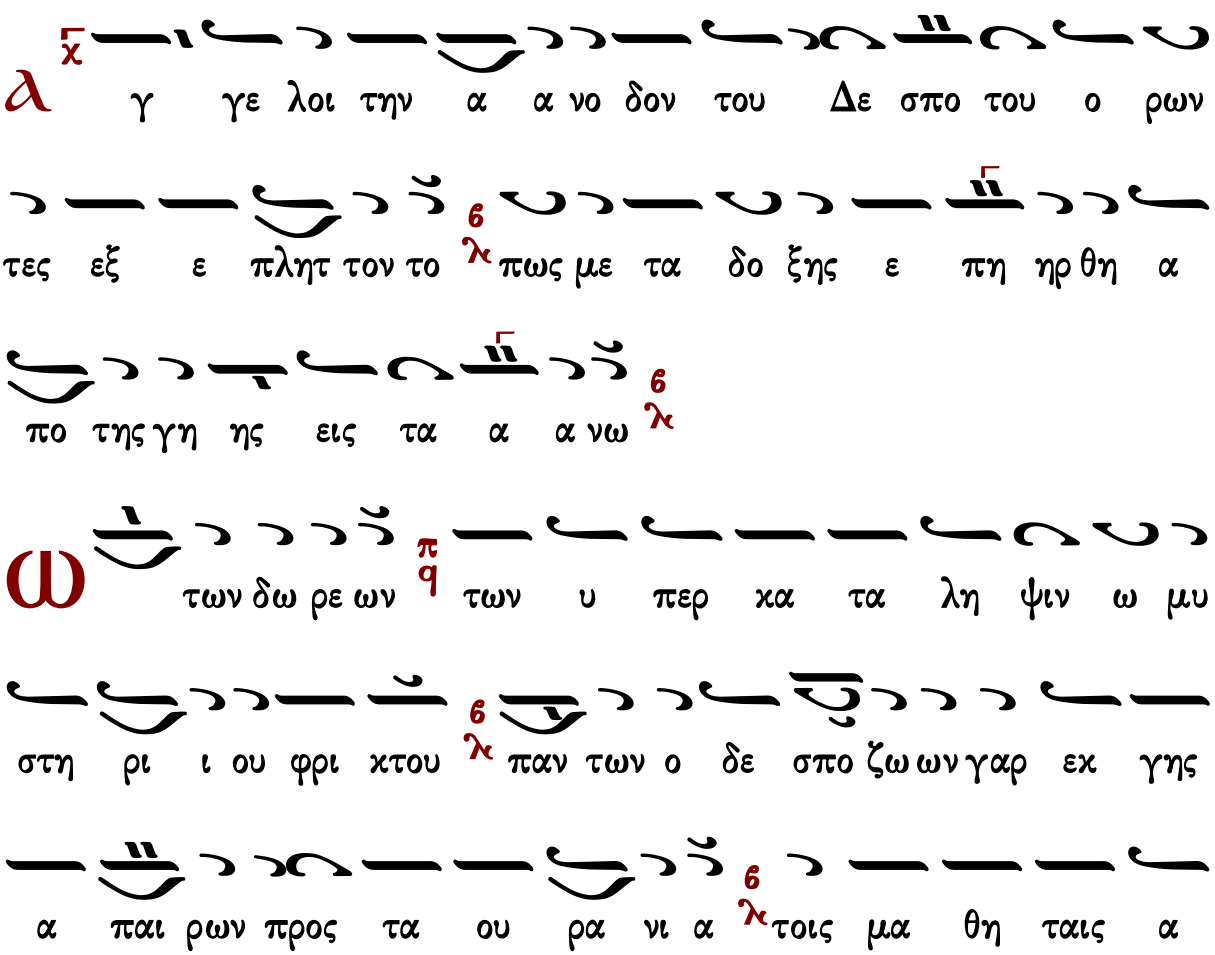

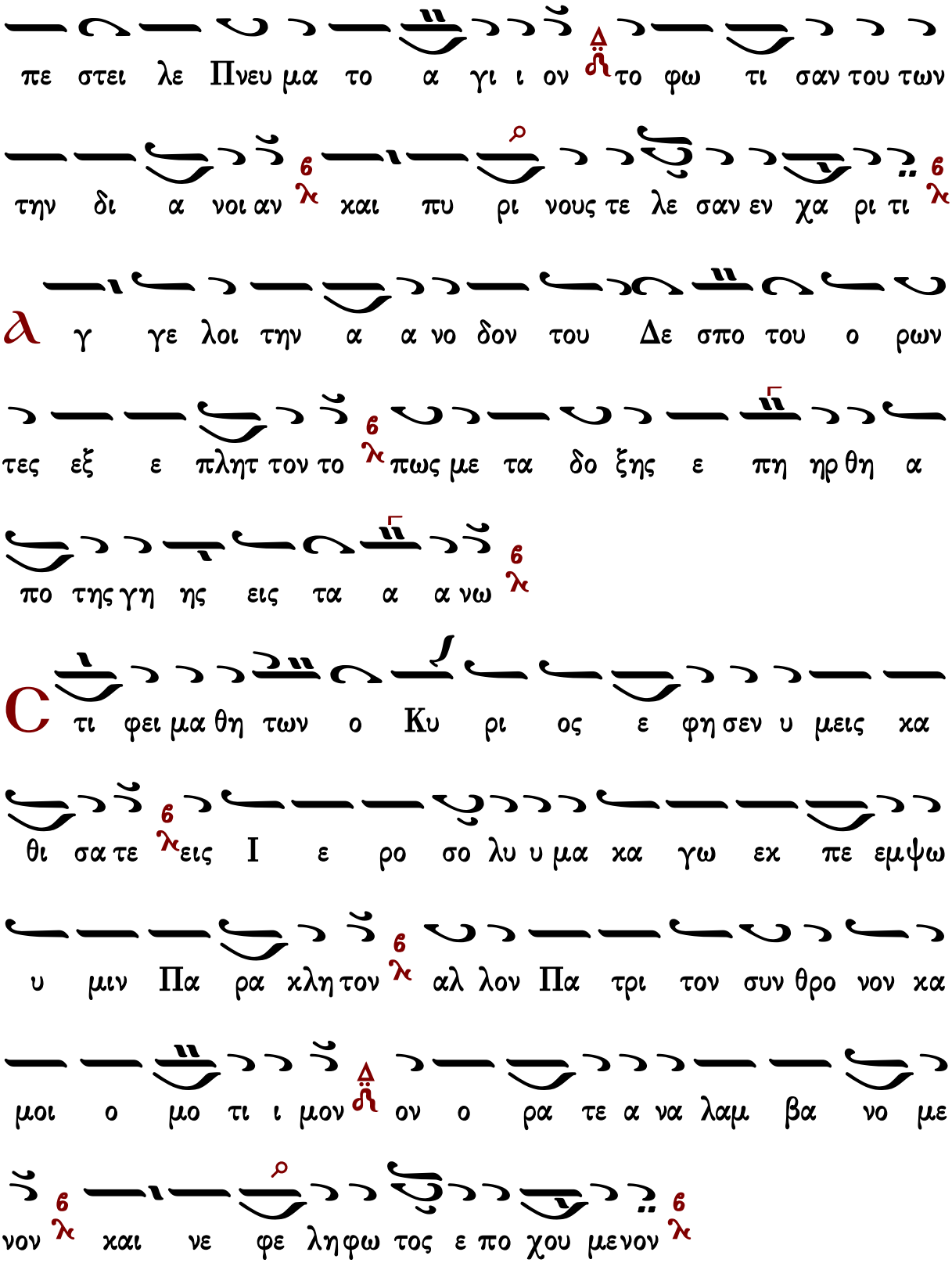
ᾠδὴ θ′, κανὼν β′
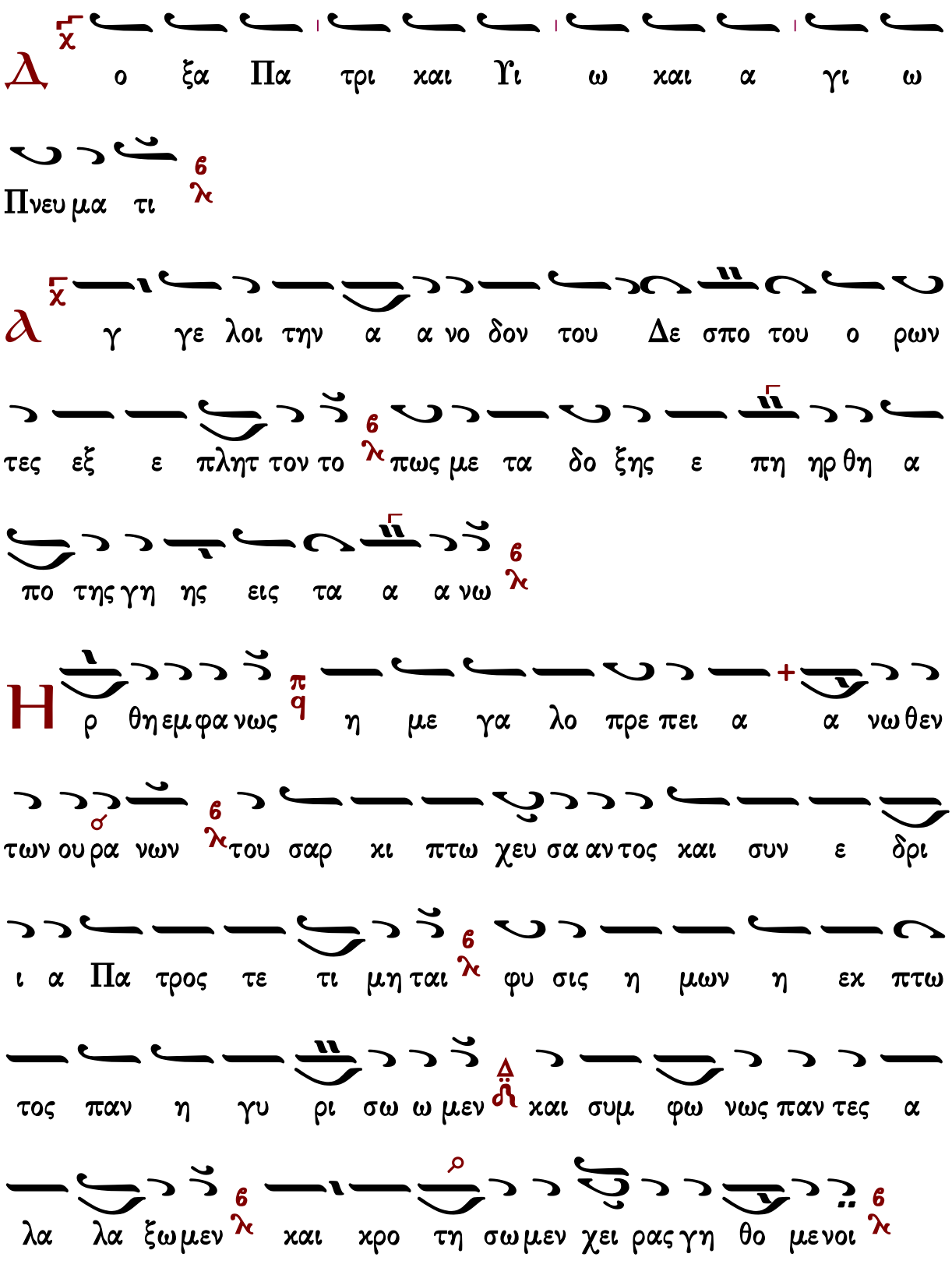
Ἄπας γηγενὴς

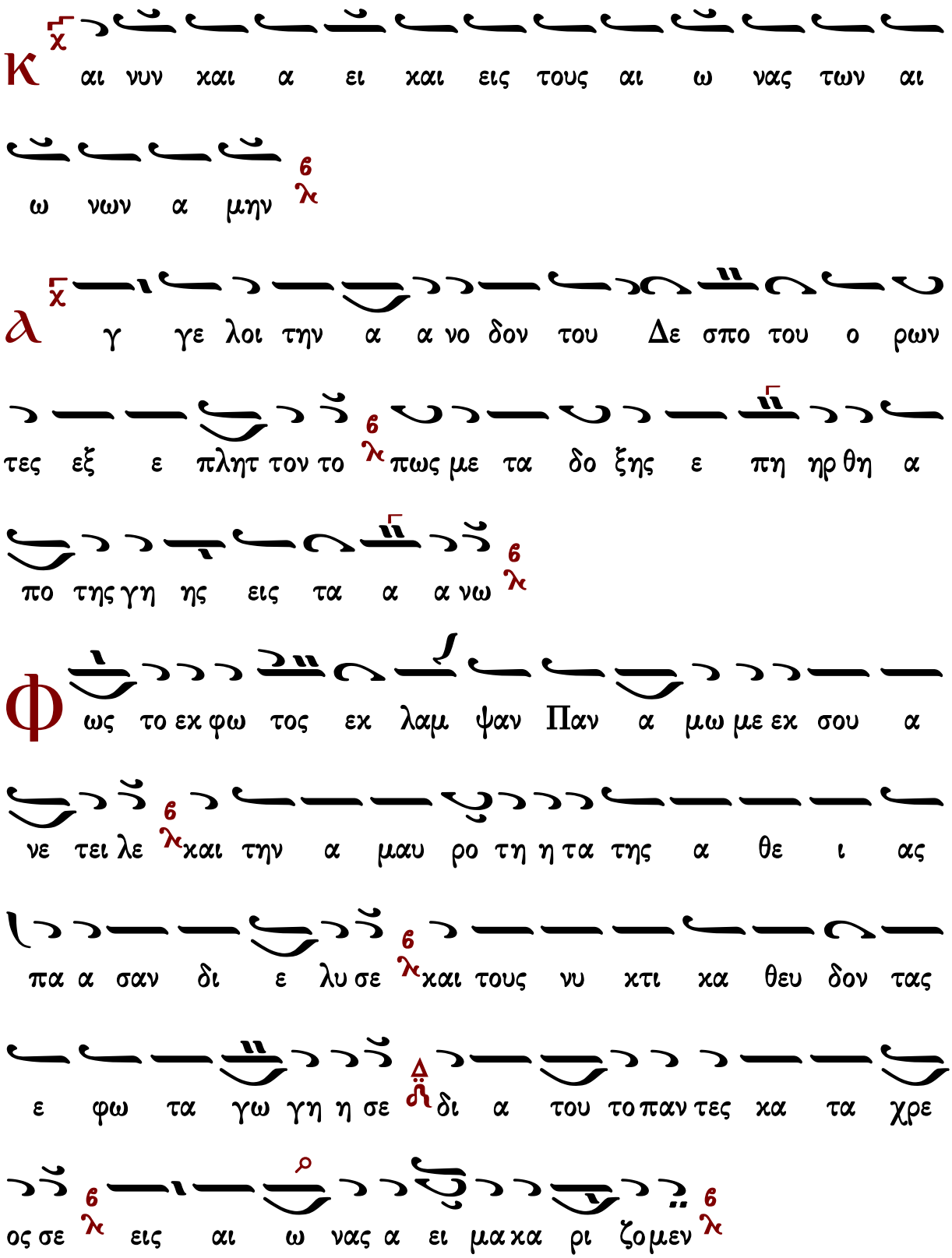
Ἦχος Βʹ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.364*

πε στει λε Πνευ μα το α γι ι ον το φω τι σαν του των
την δι α νοι αν και πυ ρι νους τε λε σαν εν χα ρι τι
α γ γε λοι την α α νο δον του Δε σπο του ο ρων
τες εξ ε πλητ τον το πως με τα δο ξης ε πη ηρ θη α
πο της γη ης εις τα α α νω
C τι φει μα θη των ο Κυ ρι ος ε φη σεν υ μεις κα
θι σα τε εις Ι ε ρο σο λυ υ μα κα γω εκ πε εμψω
υ μιν Πα ρα κλη τον αλ λον Πα τρι τον συν θρο νον κα
μοι ο μο τι ι μον ον ο ρα τε α να λαμ βα νο με
νον και νε φε λη φω τος ε πο χου μενον

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
α γ γε λοι την α α νο δον του Δε σπο του ο ρων
τες εξ ε πλητ τον το πως με τα δο ξης ε πη ηρ θη α
πο της γη ης εις τα α α νω
Η ρ θη εμ φα νως η με γα λο πρε πει α α νω θεν
των ου ρα νων του σαρ κι πτω χευ σα αν τος και συν ε δρι
ι α Πα τρος τε τι μη ται φυ σις η μων η εκ πτω
τος παν η γυ ρι σω ω μεν και συμ φω νως παν τες α
λα λα ξω μεν και χρο τη σω μεν χει ρας γη θο μενοι

κ
αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
α
γ γε λοι την α α νο δον του Δε σπο του ο ρων
τες εξ ε πλητ τον το πως με τα δο ξης ε πη ηρ θη α
πο της γη ης εις τα α α νω
φ
ως το εκ φω τος εκ λαμ ψαν Παν α μω με εκ σου α
νε τει λε και την α μαυ ρο τη η τα της α θε ι ας
πα α σαν δι ε λυ σε και τους νυ κτι κα θευ δον τας
ε φω τα γω γη η σε δι α του το παν τες κα τα χρε
ος σε εις αι ω νας α ει μα κα ρι ζο μεν

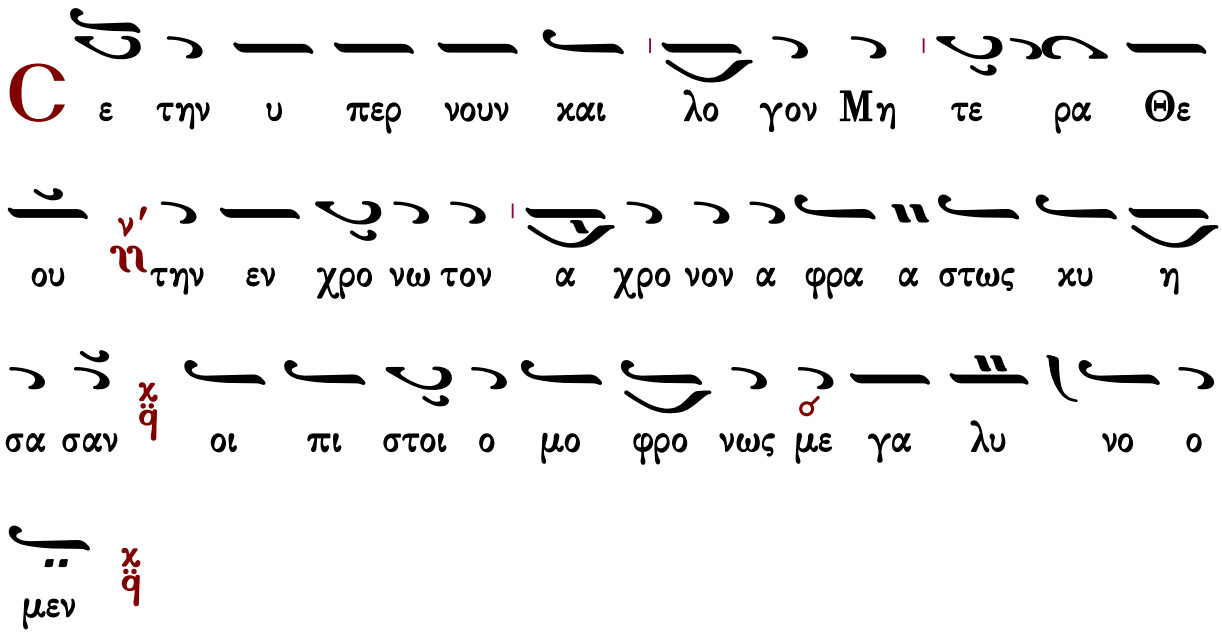
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

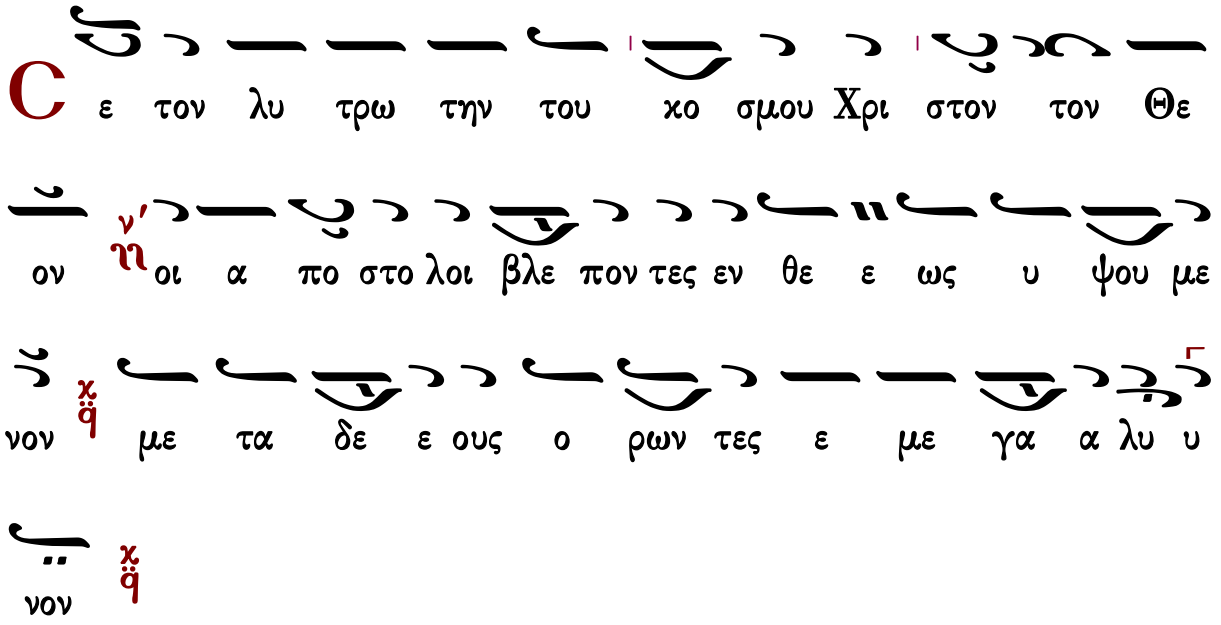
ᾠδὴ θ', κανὼν α'

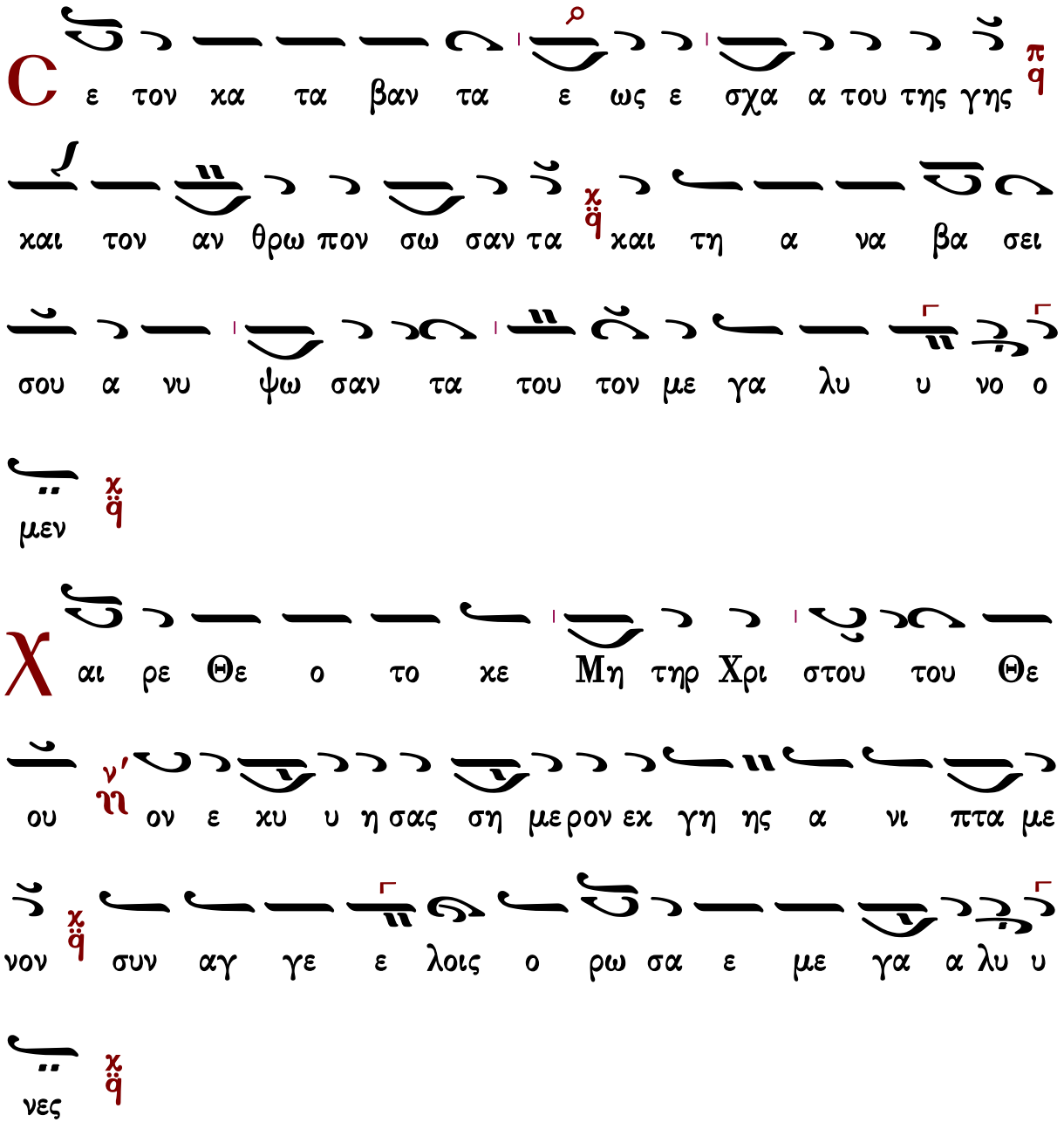
Ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ π ϑ Κε

Πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.401#
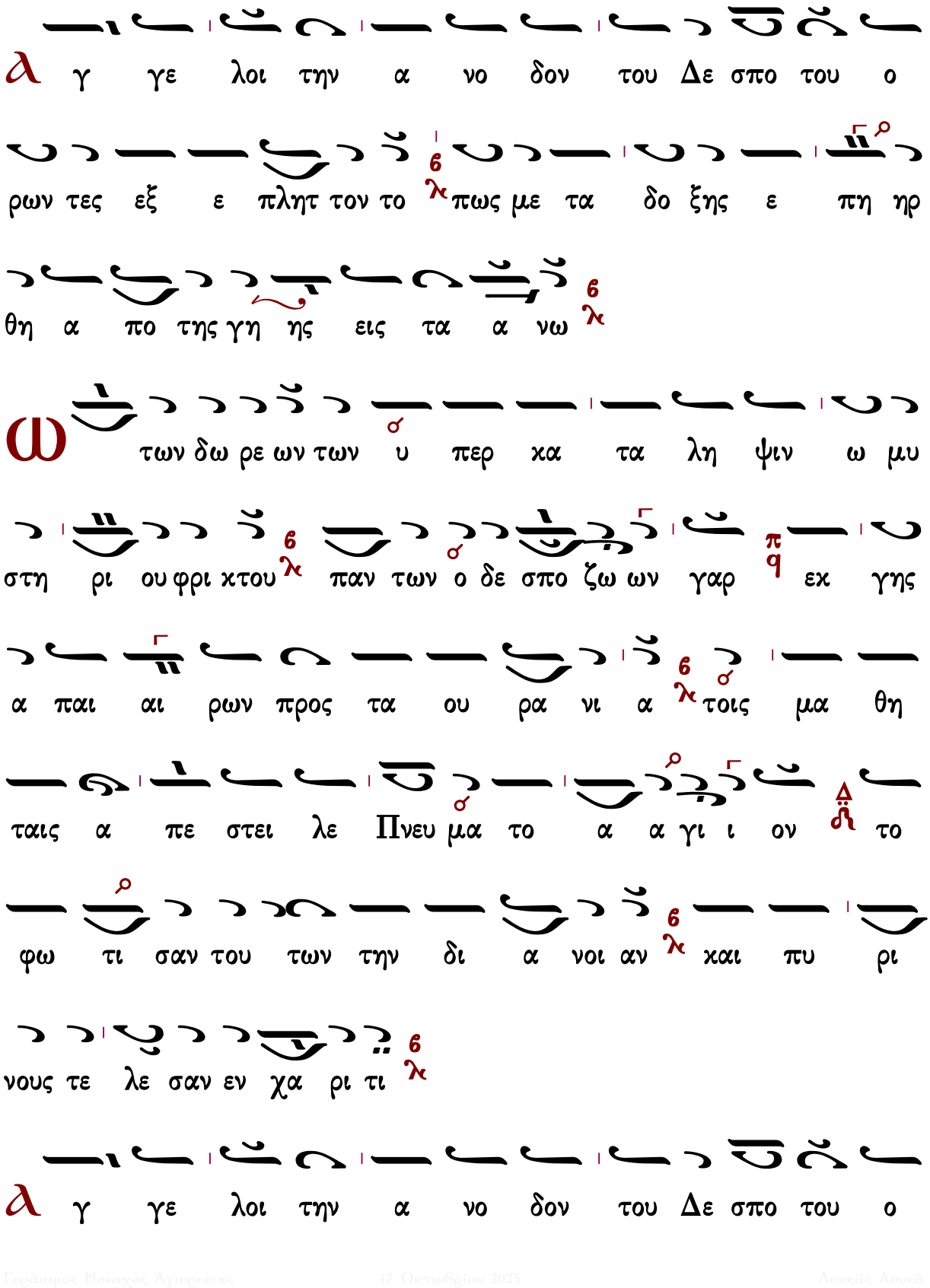

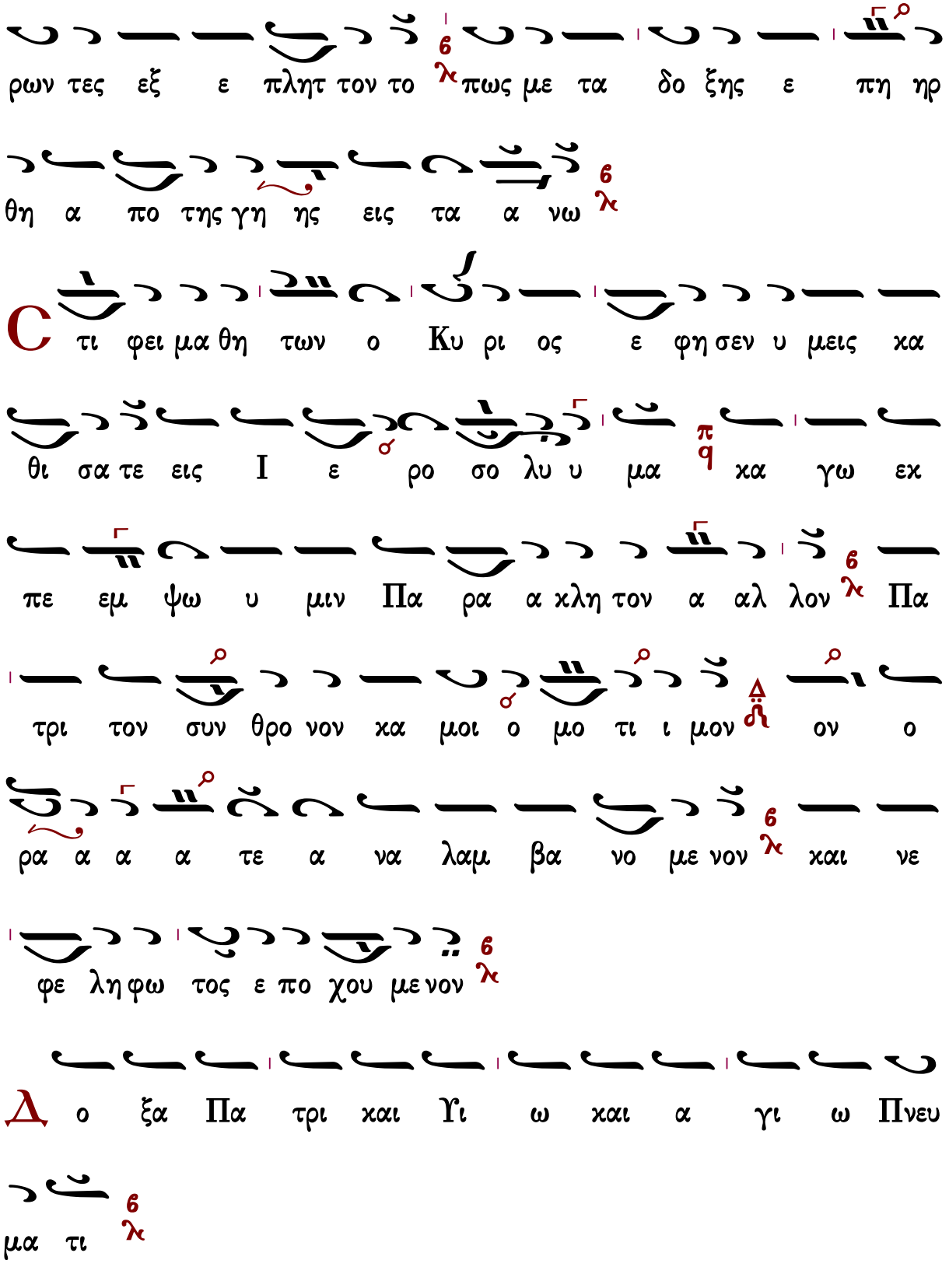
ᾠδὴ θ′, κανὼν Β′

Ἦχος Βϐ

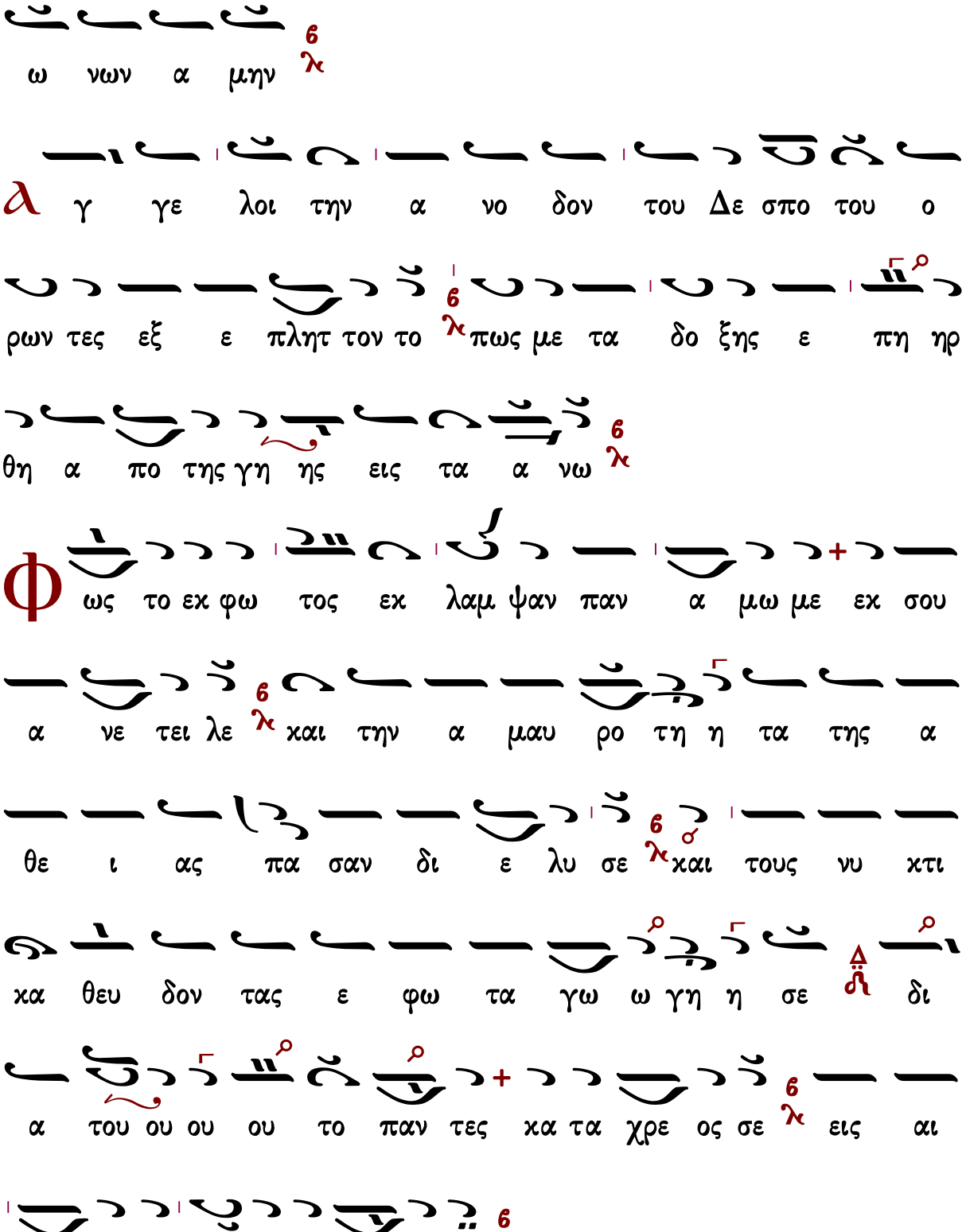
Ἅπας γηγενὴς

Πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.403#

α γ γε λοι την α νο δον του Δε σπο του ο
ρων τες εξ ε πλητ τον το πως με τα δο ξης ε πη ηρ
θη α πο της γη ης εις τα α νω
ω των δω ρε ων των υ περ χα τα λη ψιν ω μυ
στη ρι ου φρι κτου παν των ο δε σπο ζω ων γαρ εκ γης
α παι αι ρων προς τα ου ρα νι α τοις μα θη
ταις α πε στει λε Πνευ μα το α α γι ι ον το
φω τι σαν του των την δι α νοι αν και πυ ρι
νους τε λε σαν εν χα ρι τι
α γ γε λοι την α νο δον του Δε σπο του ο

ρων τες εξ ε πλητ τον το πως με τα δο ξης ε πη ηρ
θη α πο της γη ης εις τα α νω
C τι φει μα θη των ο Κυ ρι ος ε φη σεν υ μεις κα
θι σα τε εις Ι ε ρο σο λυ υ μα κα γω εκ
πε εμ ψω υ μιν Πα ρα α κλη τον α αλ λον Πα
τρι τον συν θρο νον κα μοι ο μο τι ι μον ον ο
ρα α α α τε α να λαμ βα νο με νον και νε
φε λη φω τος ε πο χου με νον
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

Αγ γε λοι την α νο δον του Δε σπο του ο
ρων τες εξ ε πλητ τον το πως με τα δο ξης ε πη ηρ
θη α πο της γη ης εις τα α νω
Η ρ θη εμ φα νως η με γα λο πρε πει α α νω θεν
των ου ρα νων του σαρ κι πτω χευ σα αν τος και
συν ε δρι ι α Πα τρος τε τι μη ται φυ υ σις
η μων η εκ πτω τος πα νη γυ ρι ι σω ω μεν
και συμ φω ω ω ω νως παν τες α λα λα ξω μεν και
χρο τη σω μεν χει ρας γη θο με νοι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην
α γ γε λοι την α νο δον του Δε σπο του ο
ρων τες εξ ε πλητ τον το πως με τα δο ξης ε πη ηρ
θη α πο της γη ης εις τα α νω
ως το εκ φω τος εκ λαμ ψαν παν α μω με εκ σου
α νε τει λε και την α μαυ ρο τη η τα της α
θε ι ας πα σαν δι ε λυ σε και τους νυ χτι
κα θευ δον τας ε φω τα γω ω γη η σε δι
α του ου ου ου το παν τες κα τα χρε ος σε εις αι
ω νας α ει μα κα ρι ζο μεν

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος δ΄

Χαίροις ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος· ἅπαν γὰρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα, ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως, ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Σύντομοι	Ἀργαί
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Πέτρου Λαμπαδαρίου

Σύντομος

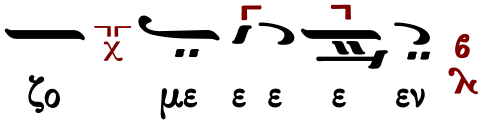
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βϐ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.430#

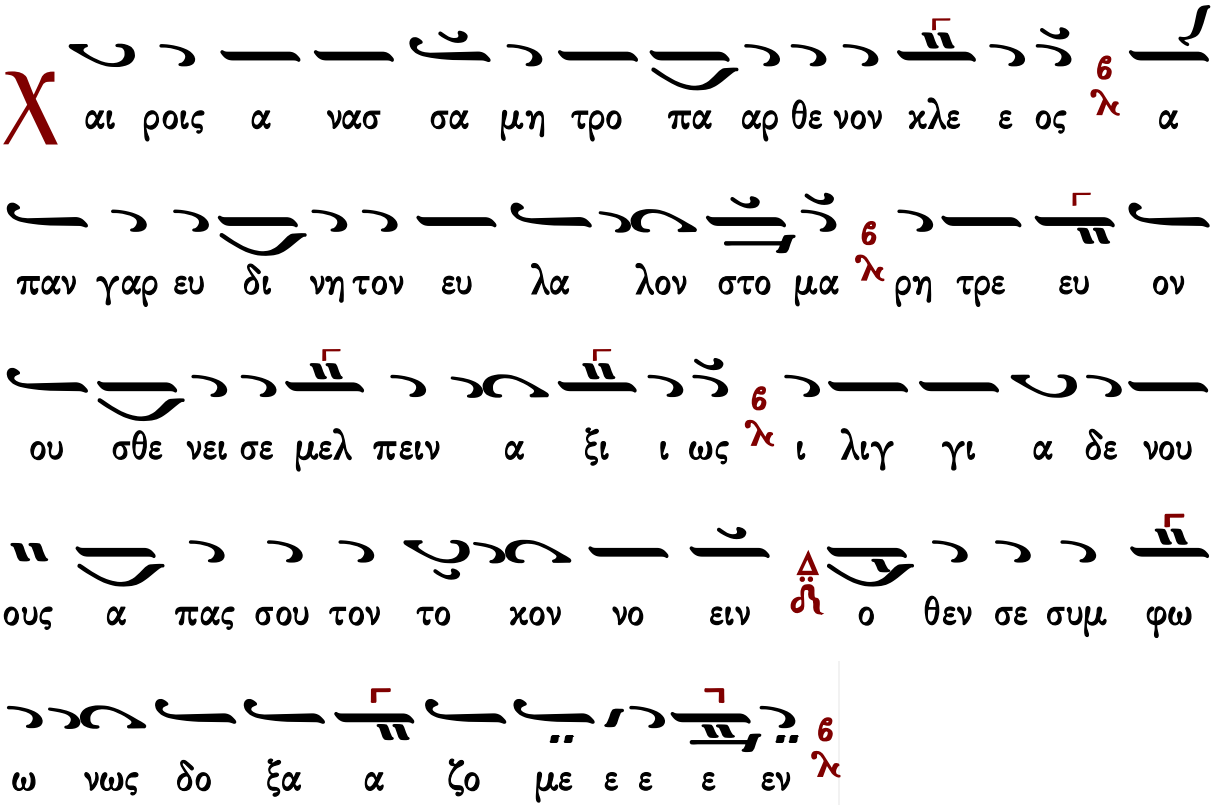

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βʹ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἔπανέκδοση 1991 σ.450*

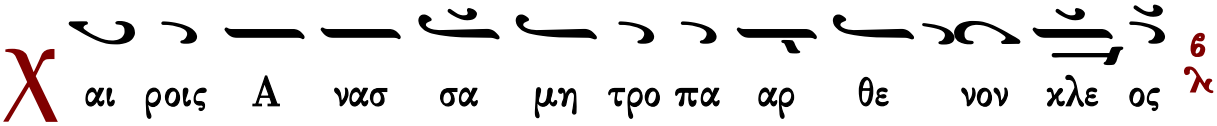

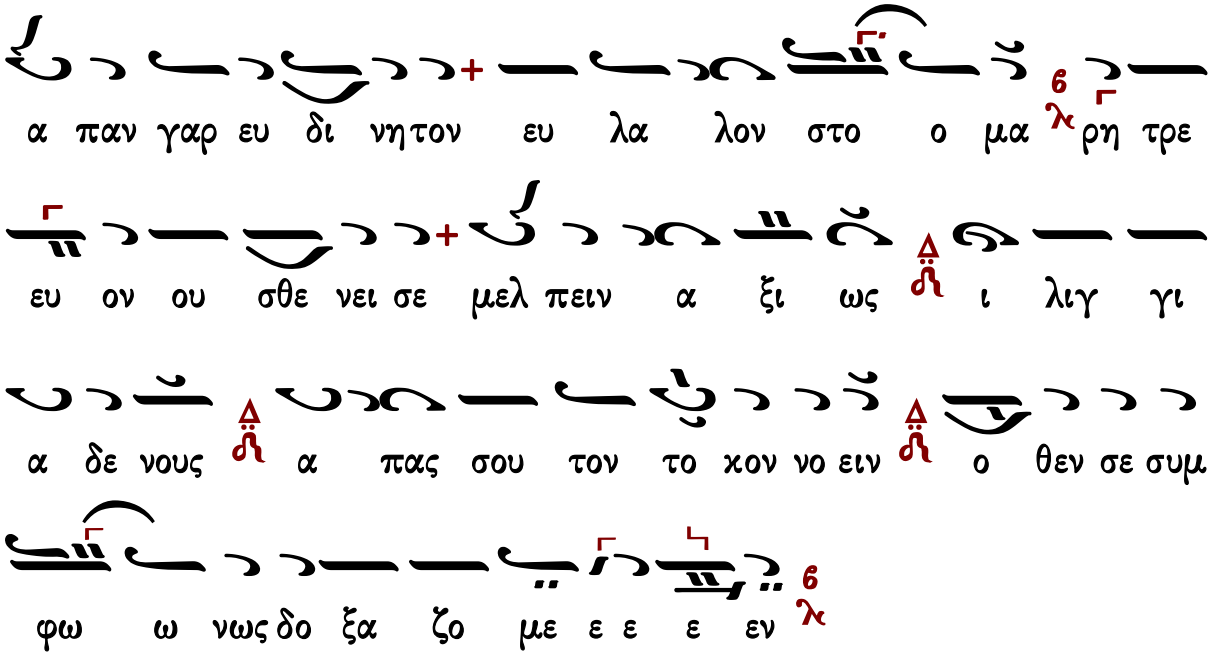
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βʹ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.255#

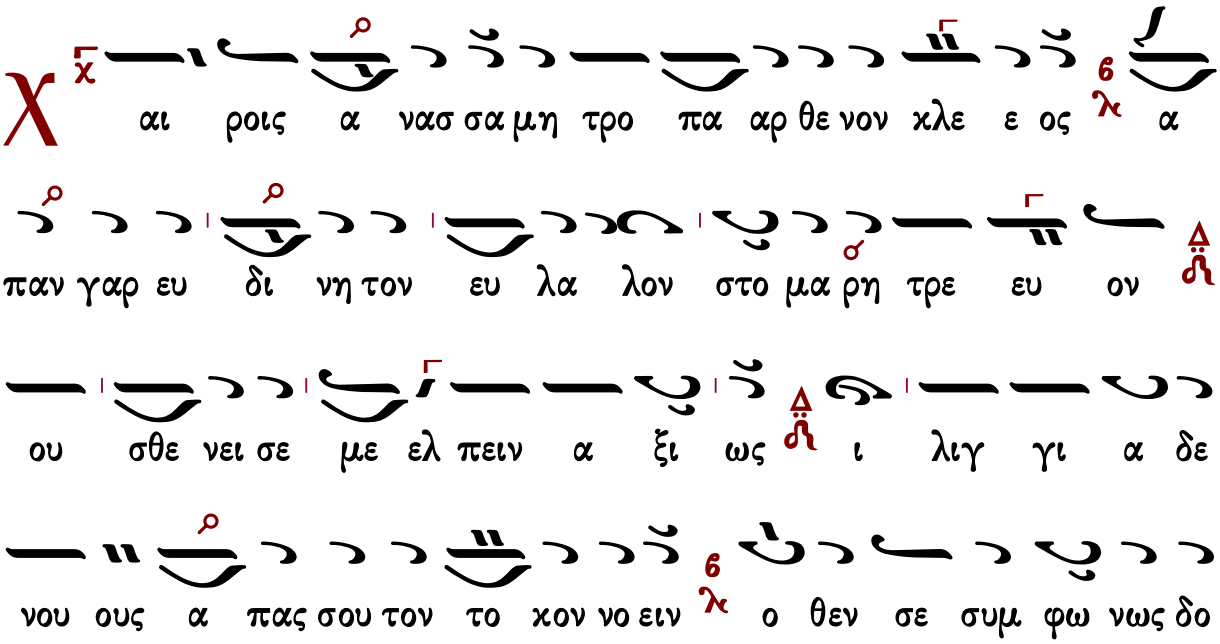

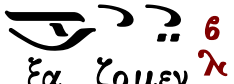
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.501*
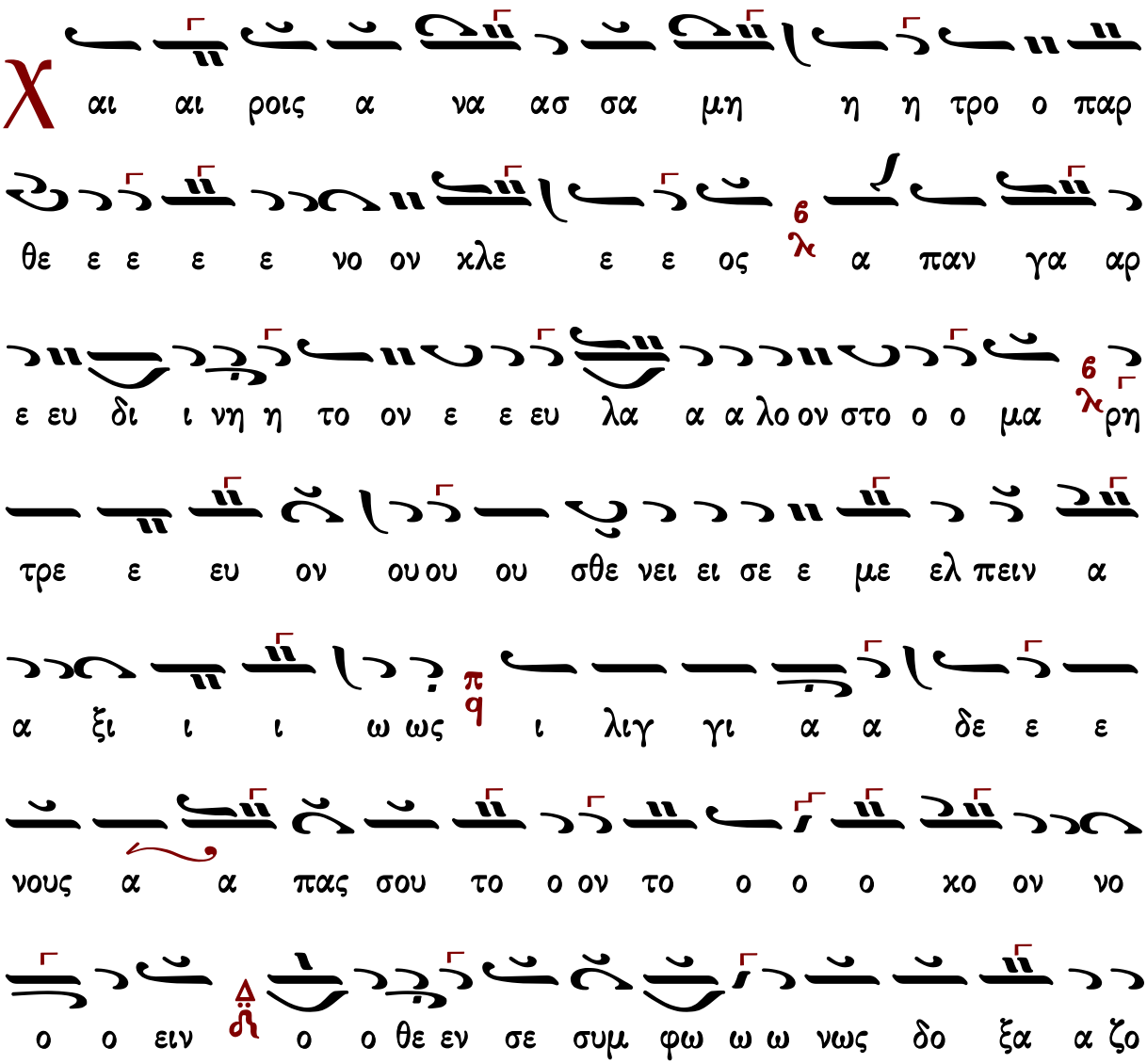

Ἀργὴ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βʹ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.404*

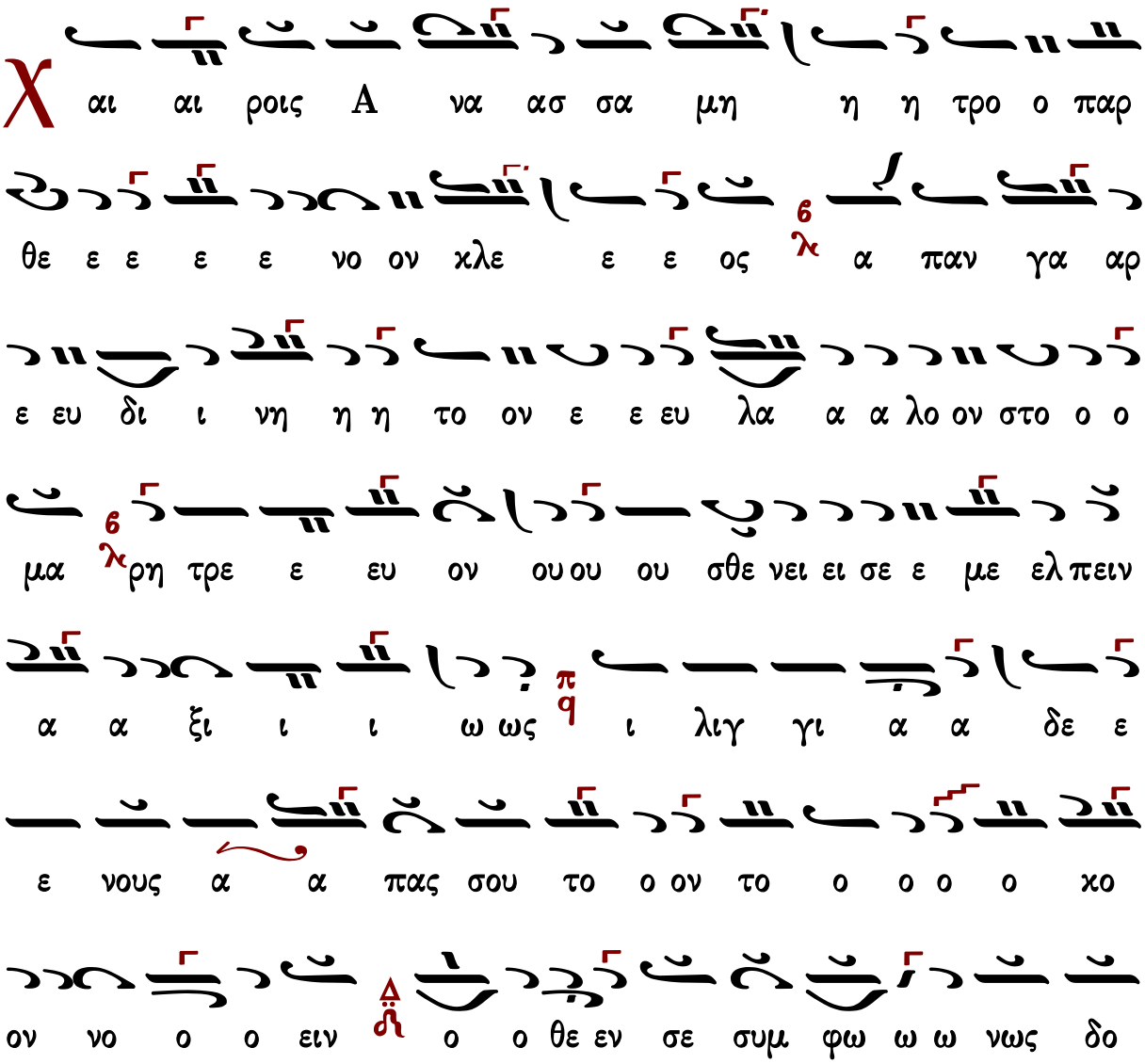

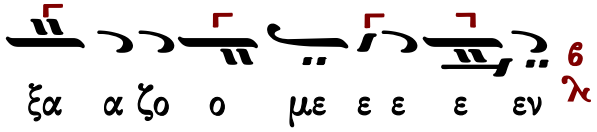
Ιωάννου Πρωτοψάλτου

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βʁ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.71#
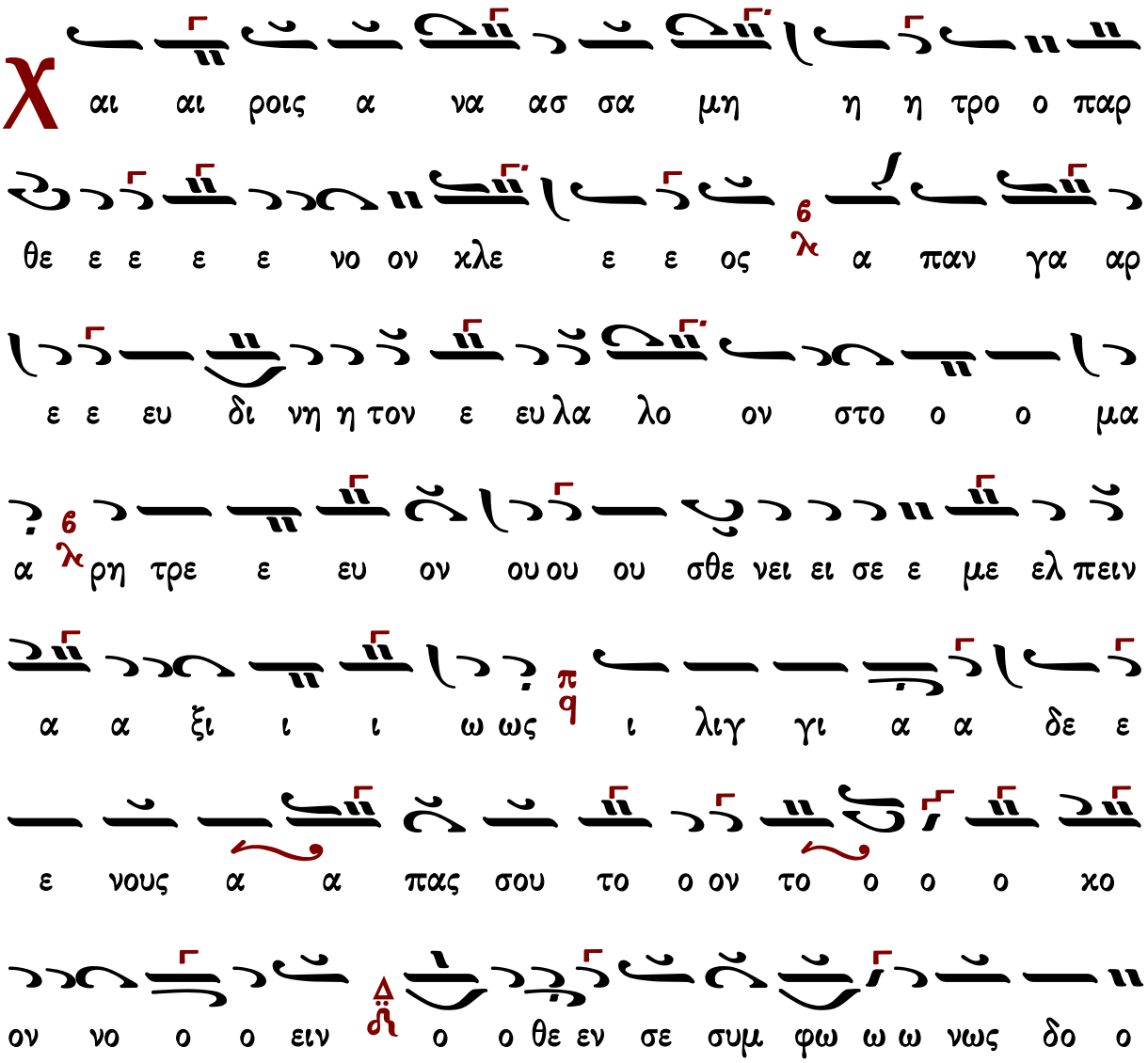

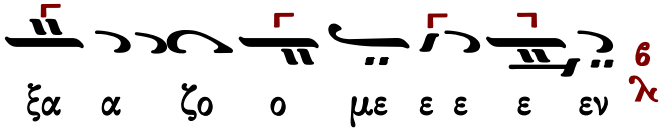
Γαβριὴλ Κουντιάδου

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βʹ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.366*

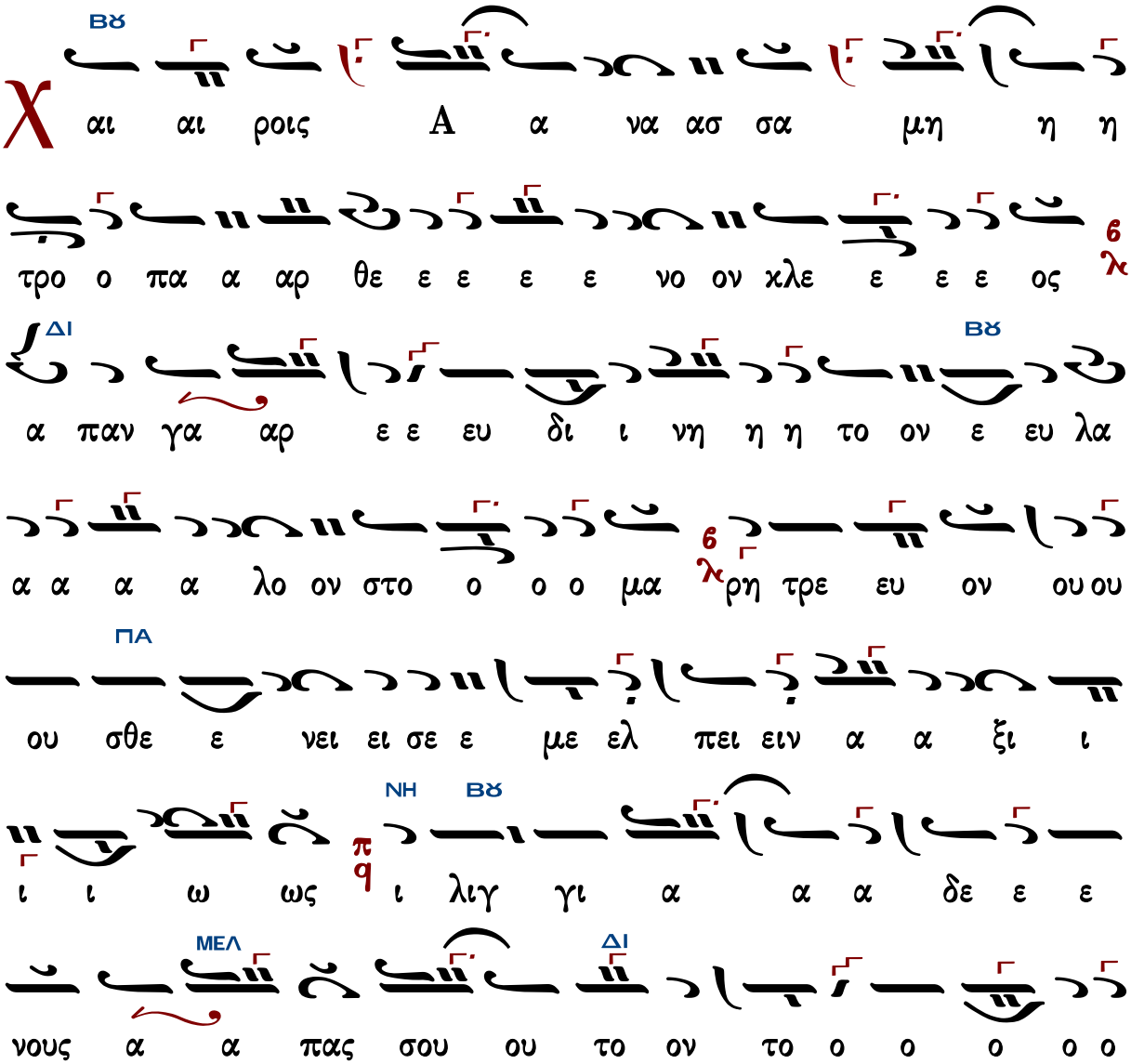

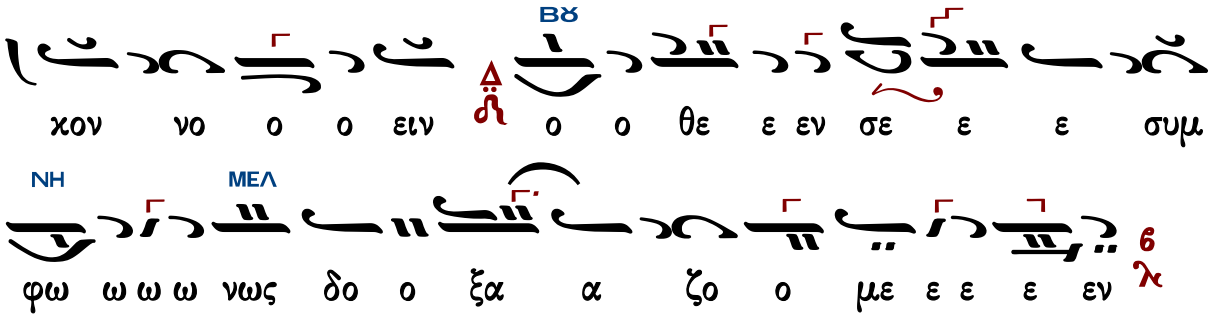
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βϐ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.206*

ΒΘ
ΝΗ
ΜΕΛ
χον νο ο ο ειν ο ο θε ε εν σε ε ε συμ
φω ω ω ω νως δο ο ξα α ζο ο με ε ε ε εν

Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς

Ψυχοσάββατον

ἦχος πλ.β΄

α Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδήν, ἐβόα, ἄσωμεν.

γ Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου.

δ Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαράς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

ε Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοὶ ψυχάς, πόθω καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

ς Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, ἐν εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί, Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

ζ Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

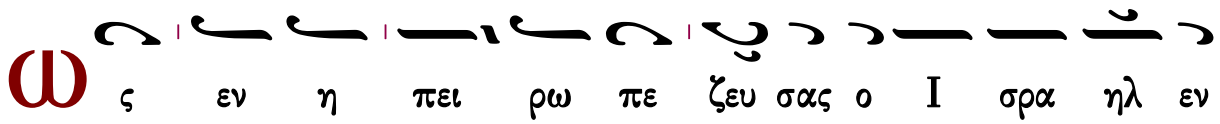
Σύντομοι

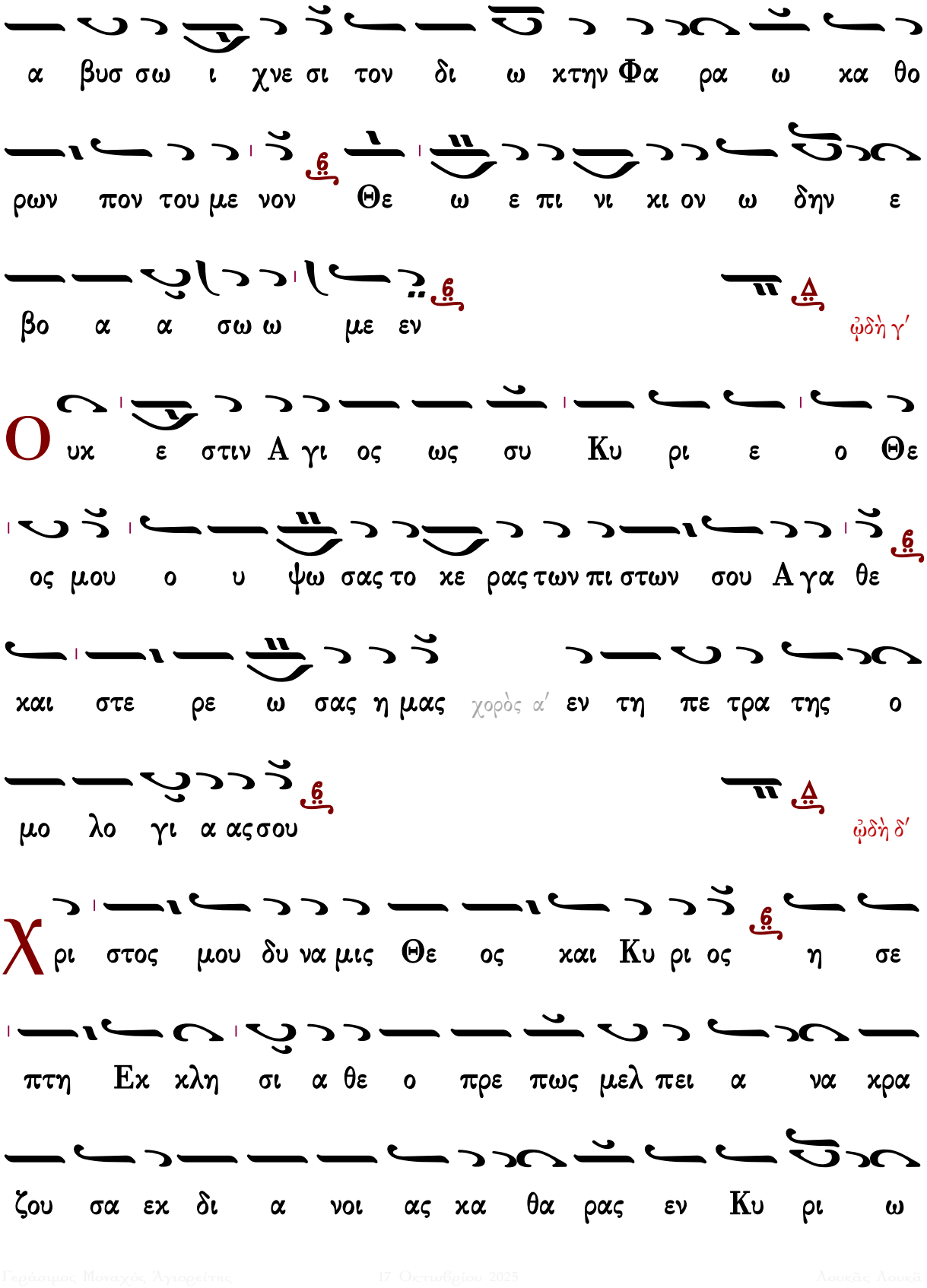
Σύντομοι
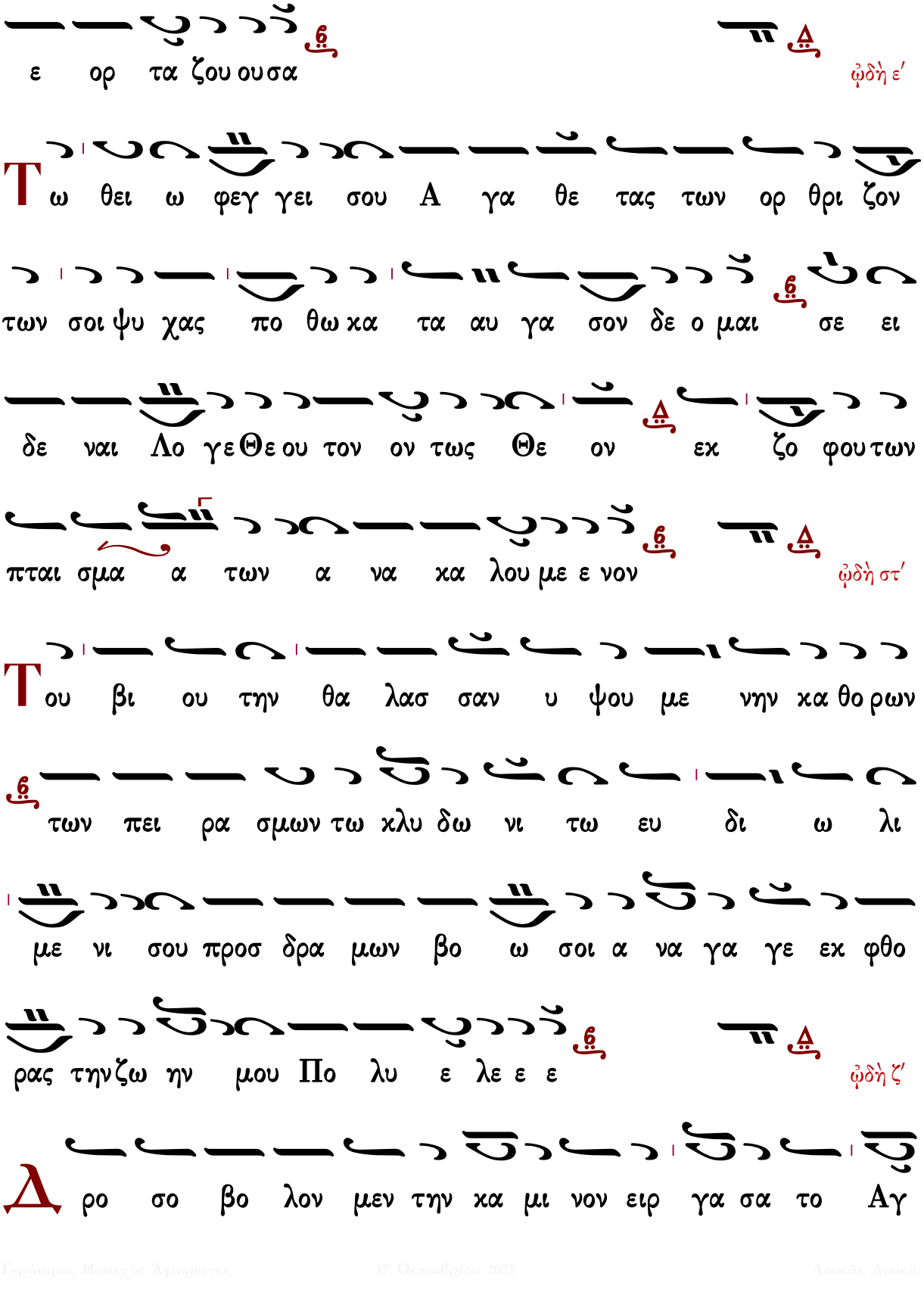
ᾠδὴ α΄

Ἦχος πλ. β

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.283#

α βυσ σω ι χνε σι τον δι ω κτην Φα ρα ω κα θο
ρων πον του με νον Θε ω ε πι νι κι ον ω δην ε
βο α α σω ω με εν
ᾠδὴ γ΄
Ο υκ ε στιν Α γι ος ως συ Κυ ρι ε ο Θε
ος μου ο υ ψω σας το κε ρας των πι στων σου Α γα θε
και στε ρε ω σας η μας χορὸς α΄ εν τη πε τρα της ο
μο λο γι α ας σου
ᾠδὴ δ΄
Χ ρι στος μου δυ να μις Θε ος και Κυ ρι ος η σε
πτη Εκ κλη σι α θε ο πρε πως μελ πει α να κρα
ζου σα εκ δι α νοι ας κα θα ρας εν Κυ ρι ω

ε ορ τα ζου ουσα
ᾠδὴ ε′
Τω θει ω φεγ γει σου Α γα θε τας των ορ θρι ζον
των σοι ψυ χας πο θω κα τα αυ γα σον δε ο μαι σε ει
δε ναι Λο γε Θε ου τον ον τως Θε ον εκ ζο φου των
πται σμα α των α να κα λου με ε νον
ᾠδὴ στ′
Του βι ου την θα λασ σαν υ ψου με νην κα θο ρων
των πει ρα σμων τω κλυ δω νι τω ευ δι ω λι
με νι σου προσ δρα μων βο ω σοι α να γα γε εκ φθο
ρας την ζω ην μου Πο λυ ε λε ε ε
ᾠδὴ ζ′
Δρο σο βο λον μεν την κα μι νον ειρ γα σα το Αγ

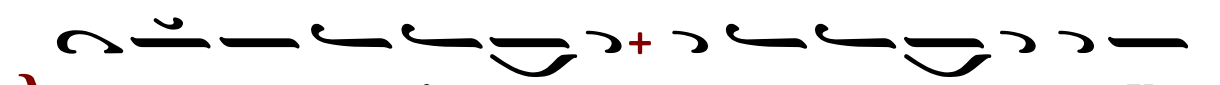

γε λος τοις ο σι οις παι σι τους Χαλ δαι ους δε κα τα φλε

γον προσ τα γμα Θε ου τον τυ ρανν νον ε πει σε βο αν

ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ρων η μω

ων

ᾠδὴ η′

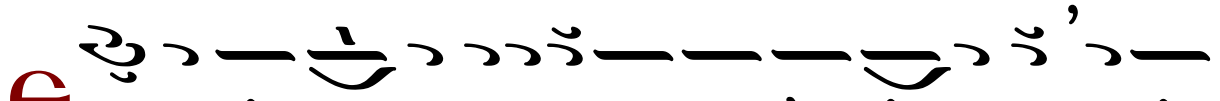

λι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον Κυ

ρι ον

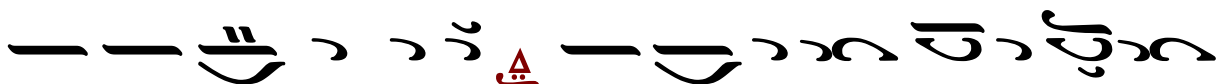
χορός β′

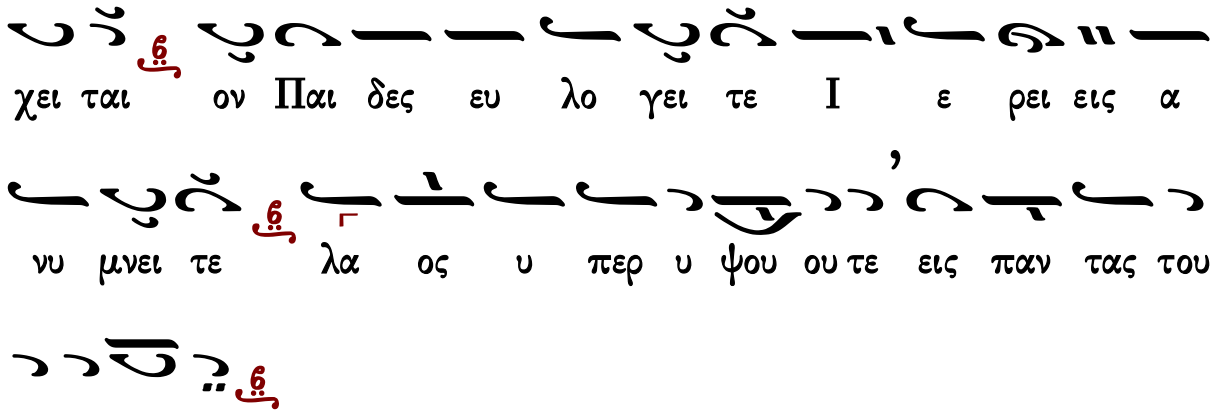
Ἦχος

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.283#

κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη τω σαν τα θε

με λι α της γης ι δου ου γαρ εν νε κροις λο γι ζε ται ο

εν υ ψι στοις οι κων και τα φω σμι κρω ξε νο δο

Τιμιωτέρα ἦχος πλ.β΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 — ἦχος πλ.β΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου — Θρασυβούλου Στανίτσα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1

Ἦχος λ π ⵑ Βου

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

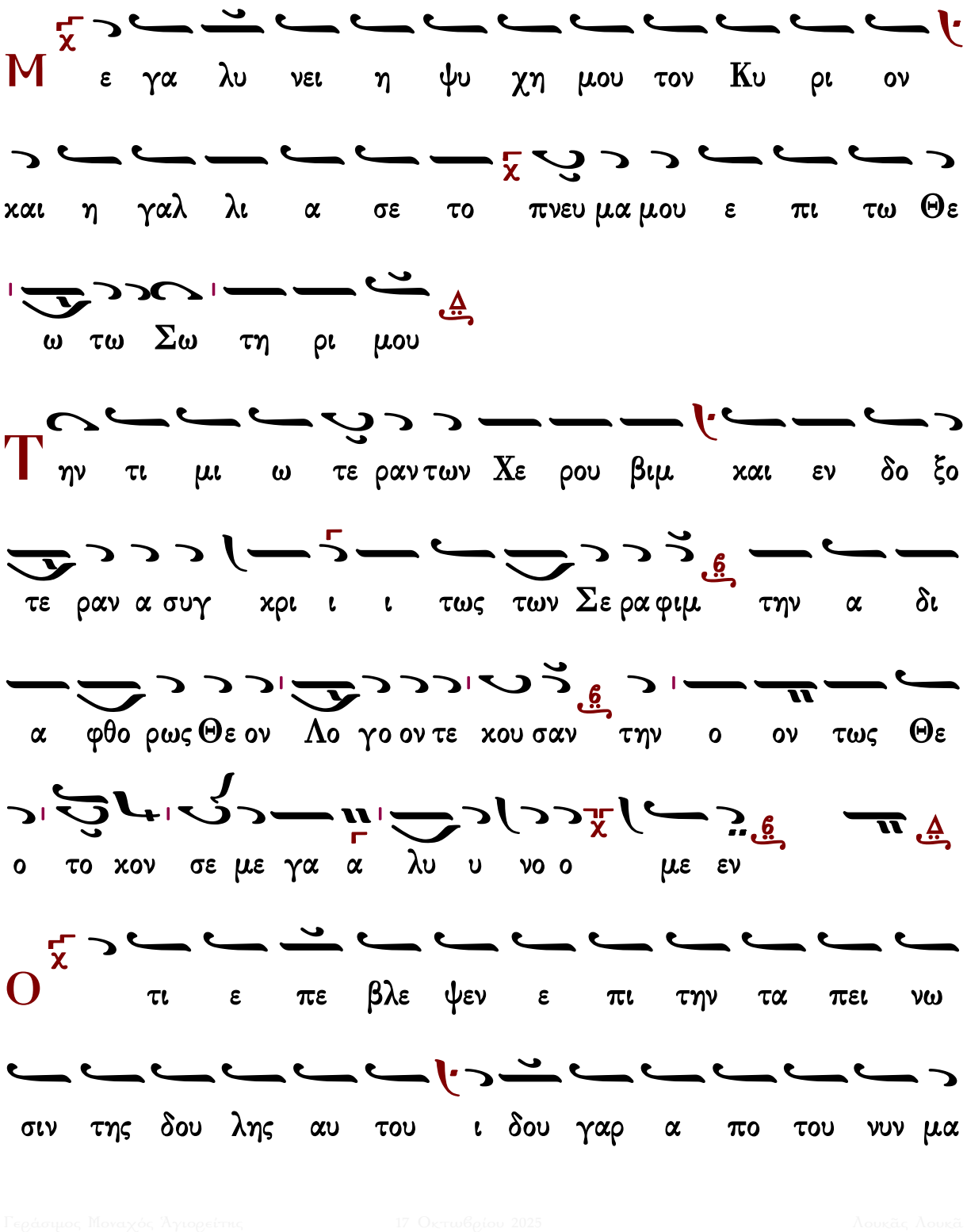
Ἦχος λ π ⵑ Βου

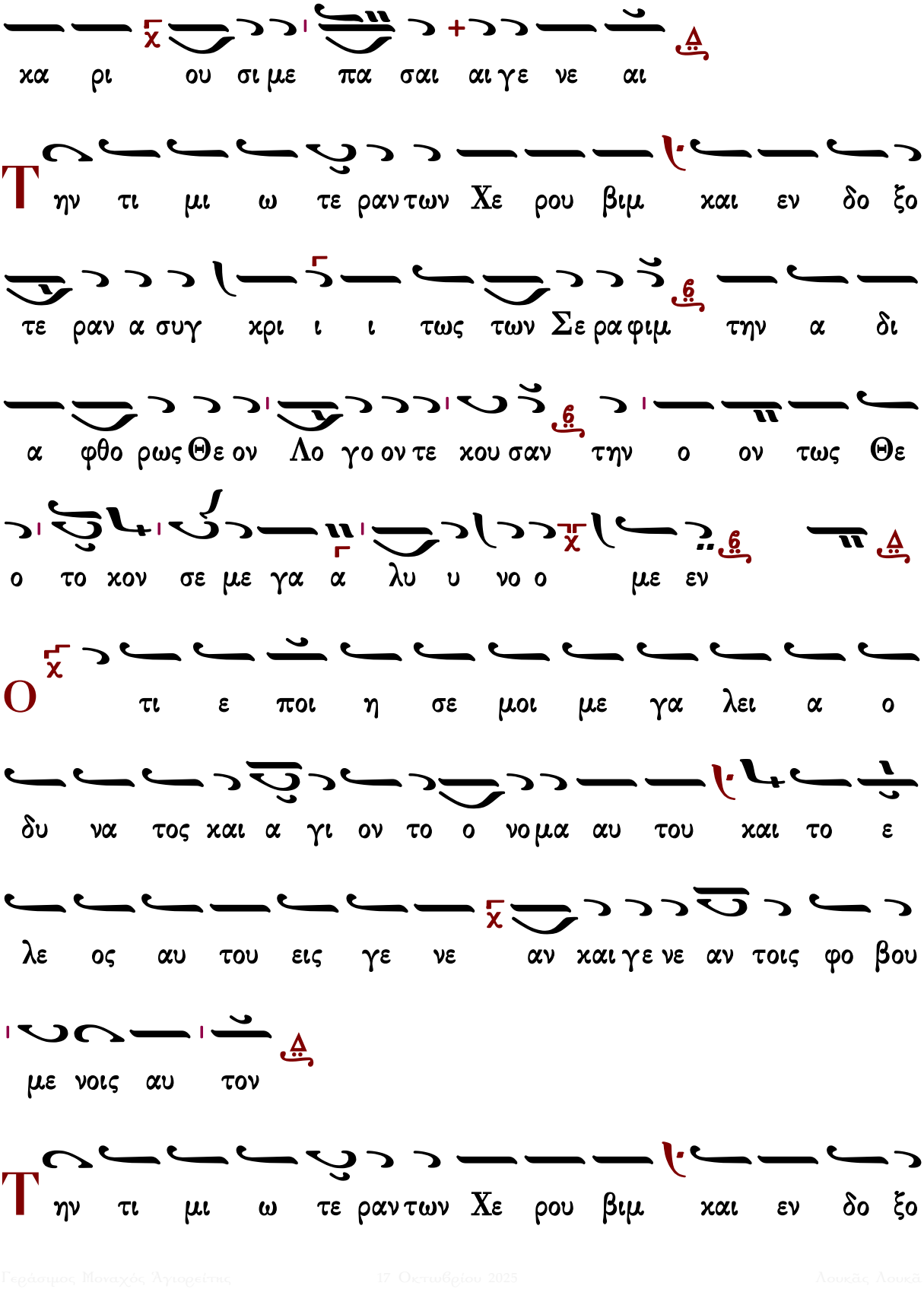
Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.503#
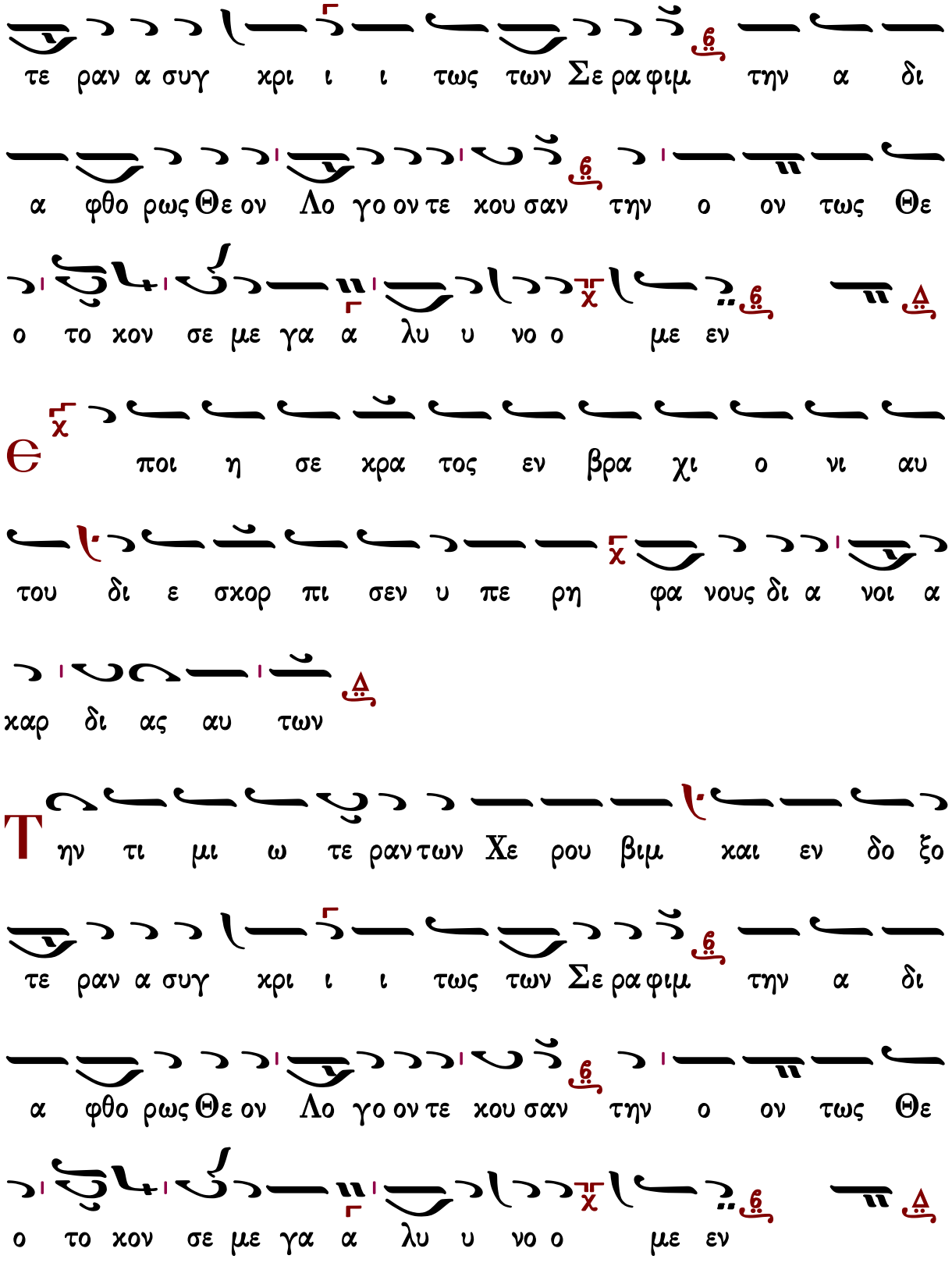

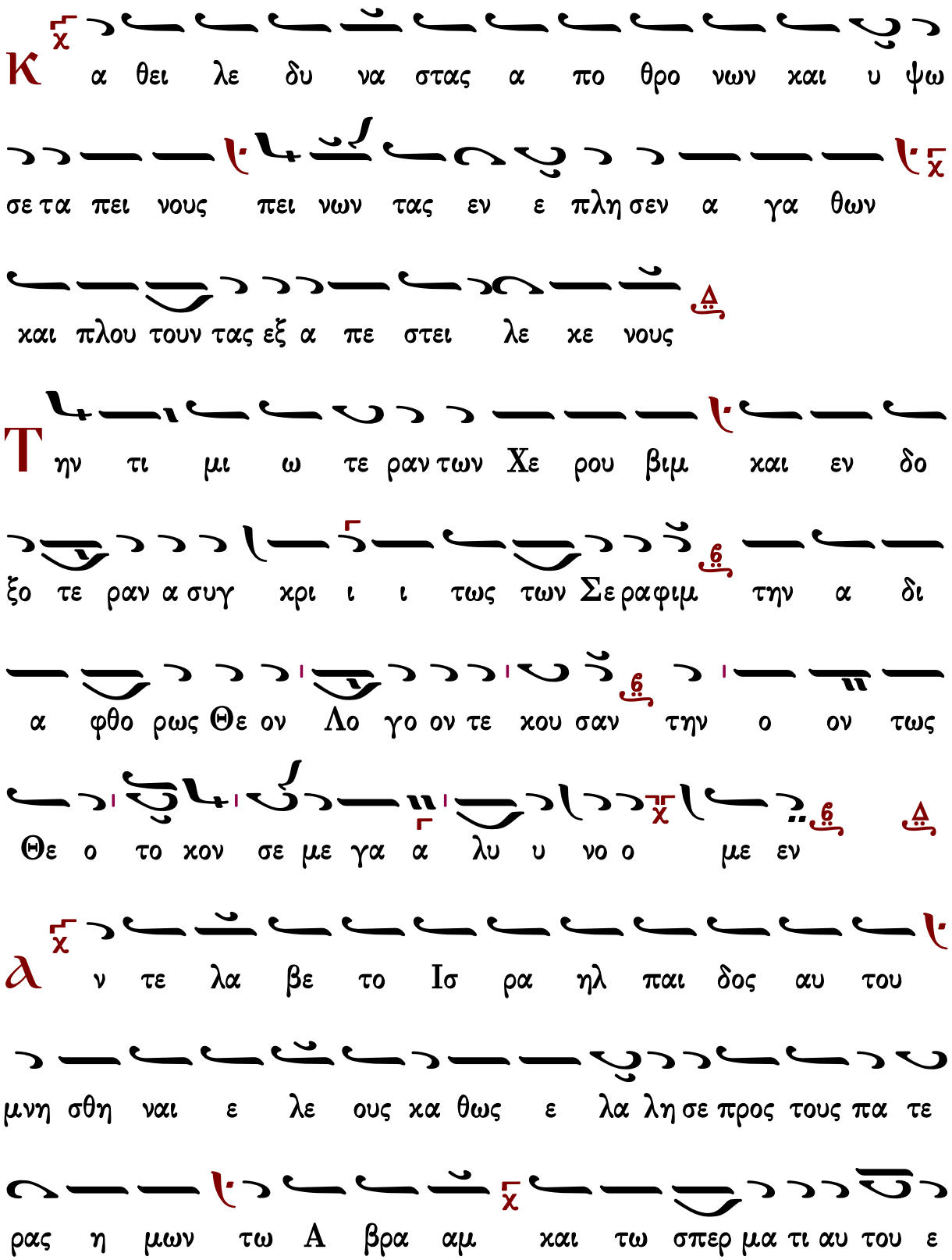
Θρασυβούλου Στανίτσα

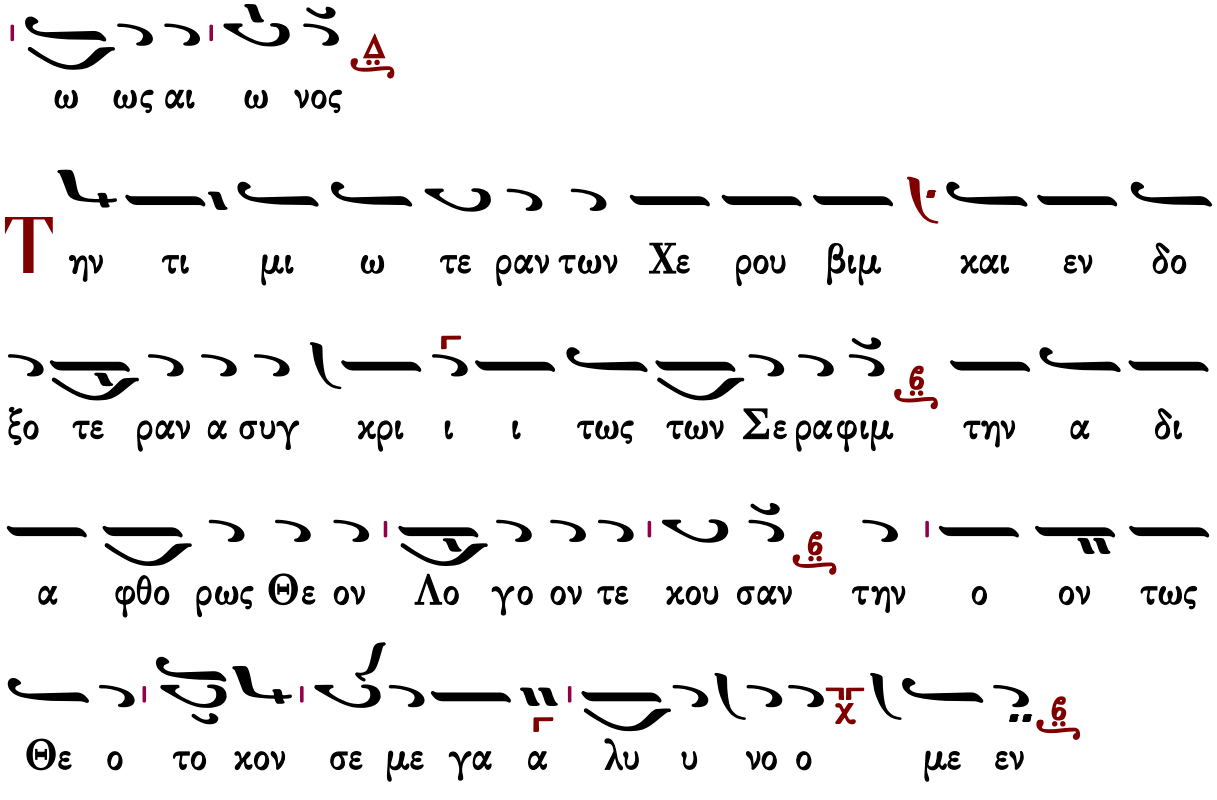
Ἦχος λ Βου

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε
ω τω Σω τη ρι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως Θε
ο το κον σε με γα α λυ υ νο ο με εν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα

χα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε χου σαν την ο ον τως Θε
ο το χον σε με γα α λυ υ νο ο με εν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε
λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε χου σαν την ο ον τως Θε
ο το χον σε με γα α λυ υ νο ο με εν
Є ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σχορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι α
χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε χου σαν την ο ον τως Θε
ο το χον σε με γα α λυ υ νο ο με εν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω
σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων
και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ραφιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως
Θε ο το κον σε με γα α λυ υ νο ο με εν
Ἀ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε
ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος πλ.β΄

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον ὑμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν

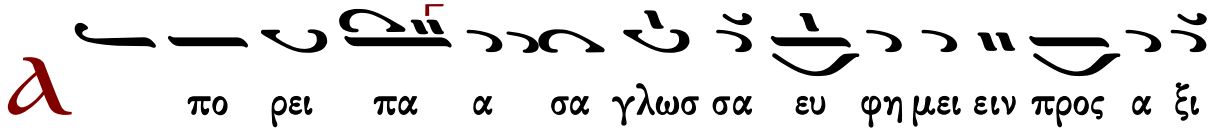
Σύντομος	Ἀργὴ: Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Σύντομος

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.283#

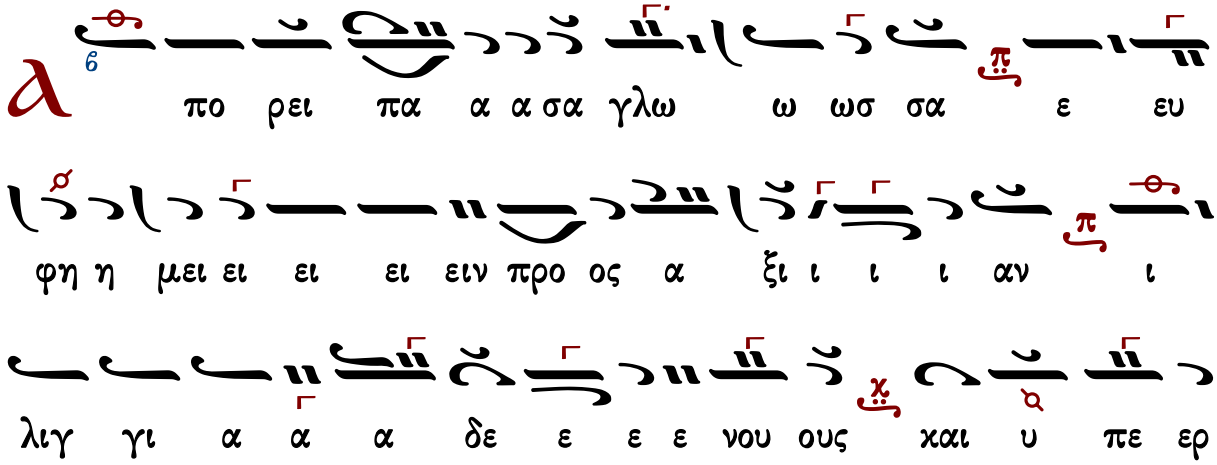

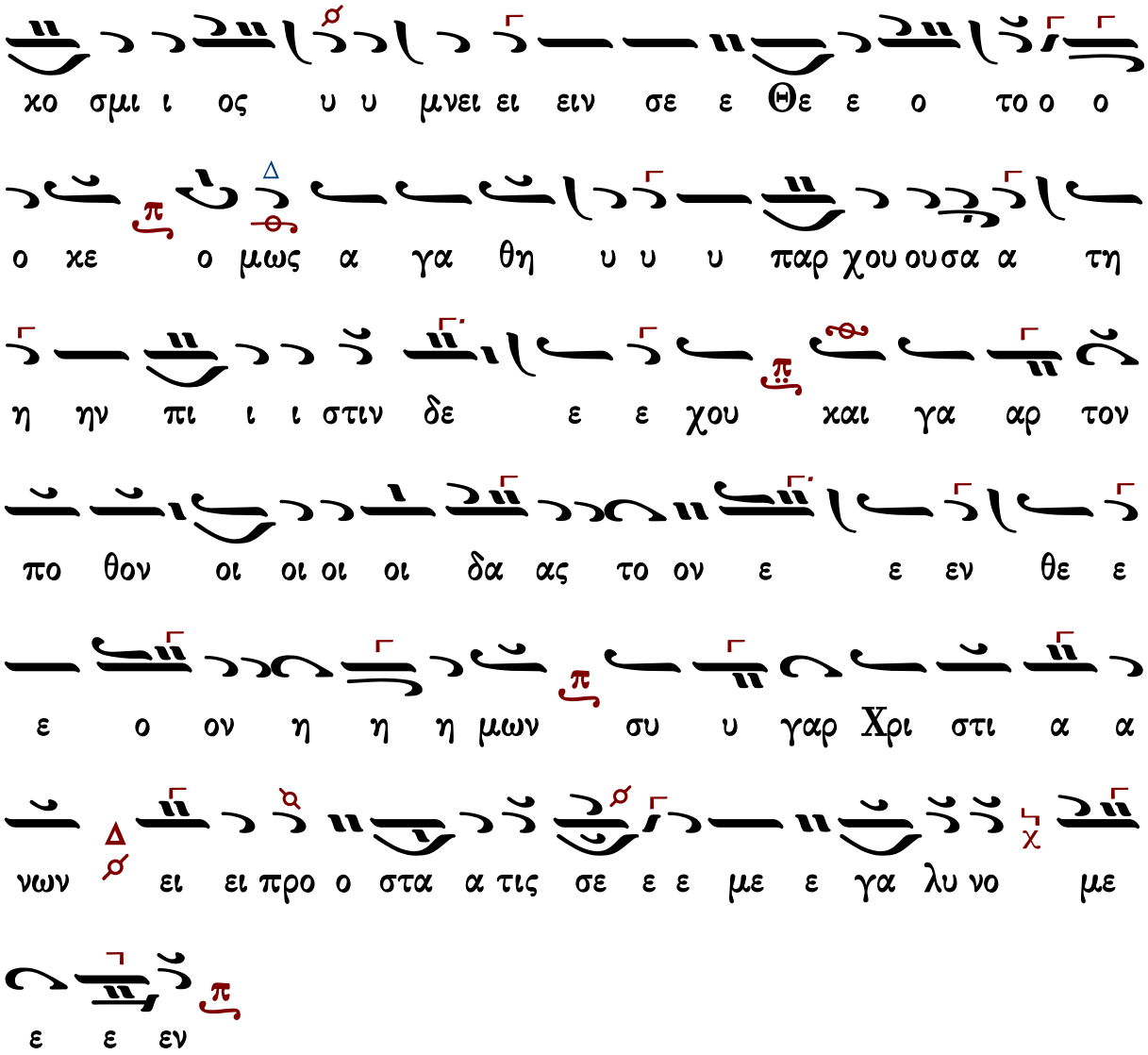
Ἀργὰ

ᾨδὴ θ′

Ἦχος Πα

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ειρμολόγιον 1825 σ.53#

χο σμι ι ος υ υ μνει ει ειν σε ε Θε ε ο το ο ο
ο χε ο μως α γα θη υ υ υ παρ χου ουσα α τη
η ην πι ι ι στιν δε ε ε χου χαι γα αρ τον
πο θον οι οι οι οι δα ας το ον ε ε εν θε ε
ε ο ον η η η μων συ υ γαρ Χρι στι α α
νων ει ει προ ο στα α τις σε ε ε με ε γα λυ νο με
ε ε εν

Τῆς Πεντηκοστῆς

Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαὶ

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῆς, τῷ Σαββάτῳ πρό τῶν ἁγίων Πάντων.

Ὠδὴ α′ ἦχος βαρὺς

Πόντῳ ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἅρμασιν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, ᾄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

ἦχος δ′

Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ. Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον· ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου, ὁρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ᾄσμασιν.

Ὠδὴ γ′ ἦχος βαρὺς

Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς μαθηταῖς, Χριστέ, ἕως ἂν ἐνδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε καὶ Πατρός ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

ἦχος δ′

Ἔρρηξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας, ὕβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης, μόνη προσευχὴ τῆς προφήτιδος πάλαι Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον, πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Ὠδὴ δ′ ἦχος βαρὺς

Κατανοῶν ὁ προφήτης, τὴν ἐπ᾽ ἐσχάτων σου Χριστὲ ἔλευσιν, ἀνεβόα· τὴν σὴν εἰσακήκοα Κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

ἦχος δ′

Ἄναξ ἀνάκτων, οἷος ἐξ οἵου μόνος, Λόγος προελθών, Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου. Ἰσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις, νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης, ᾄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

Ὠδὴ ε′ ἦχος βαρὺς

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν προφητῶν, καὶ κυηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα σωτηρίας, ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει καθαράς, καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὲς ἐγκαινίζεται· φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη, διότι τὰ σὰ προστάγματα.

ἦχος δ′

Λυτήριον κάθαρσιν ἁμπλακημάτων, πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον, ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας· νῦν ἐκ Σιὼν γὰρ ἐξελήλυθε νόμος, ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Ὠδὴ ς′ ἦχος βαρὺς

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιοτικῶν μεληµάτων, συμπλόοις ποντούμενος ἁμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

ἦχος δ′

Ἵλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία, ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου, ἵν ὡς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου, στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσῃς, ὅλον τὸν Ἀδάμ, παγγενῆ πεπτωκότα.

Ὠδὴ ζ′ ἦχος βαρὺς

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντες ὅσιοι παῖδες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον, διὰ τῆς ὑμνῳδίας, οὕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

ἦχος δ′

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος, σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας. Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις, σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριὰς μόνη, ἰσοσθενής, ἄναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η′ ἦχος βαρὺς

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνῳδοὺς ἔδειξε· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ἦχος δ′

Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζει τὴν φλόγα, ὁ τρισσοφεγγὴς τῆς θεαρχίας τύπος, ὑμνοῦσι παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον, Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην, ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κωνστ. Παπαγιάννη)
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

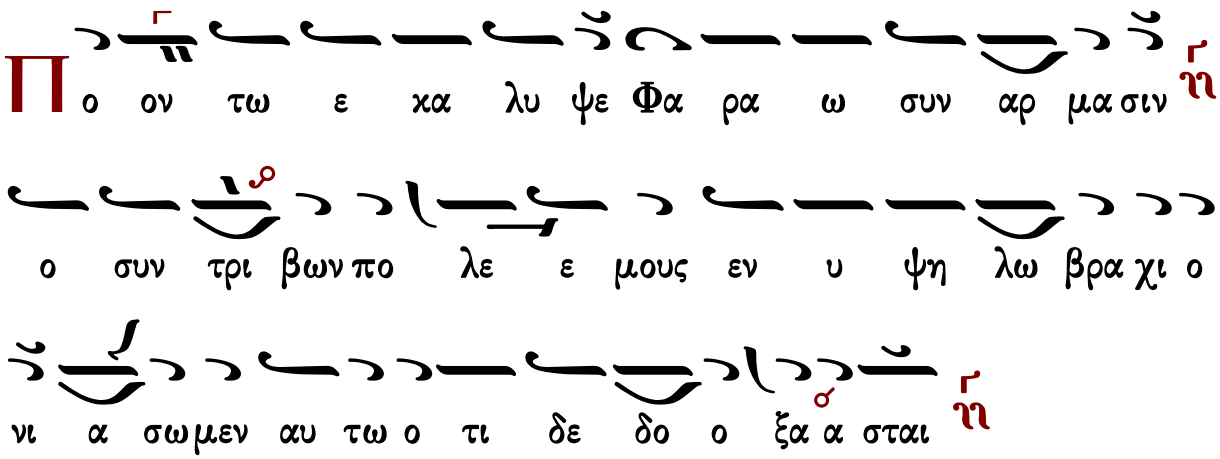
Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαὶ

Δέον ὅπως ἡ τονικὴ βάσις παραμείνῃ ἡ αὐτή.
Ὁ Γα νὰ γίνεται Βου καὶ τἀνάπαλιν.

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.420#

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βϐ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.420#

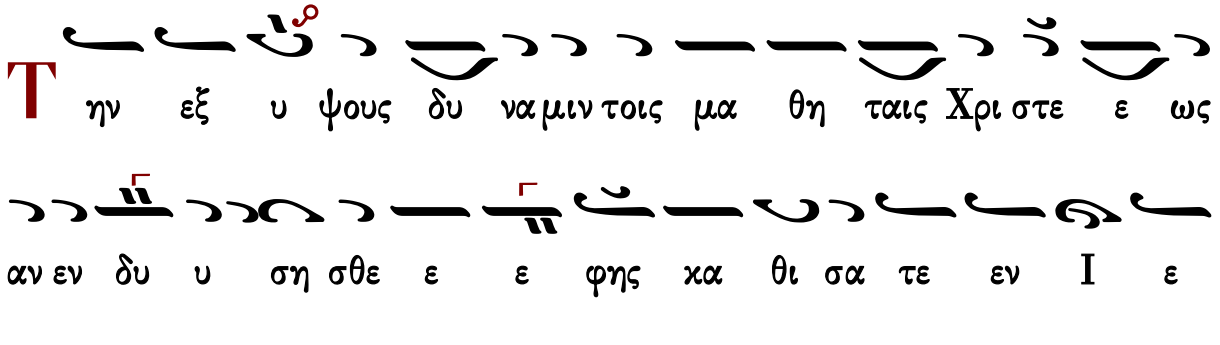

ᾠδὴ γ΄

Ἦχος Γα

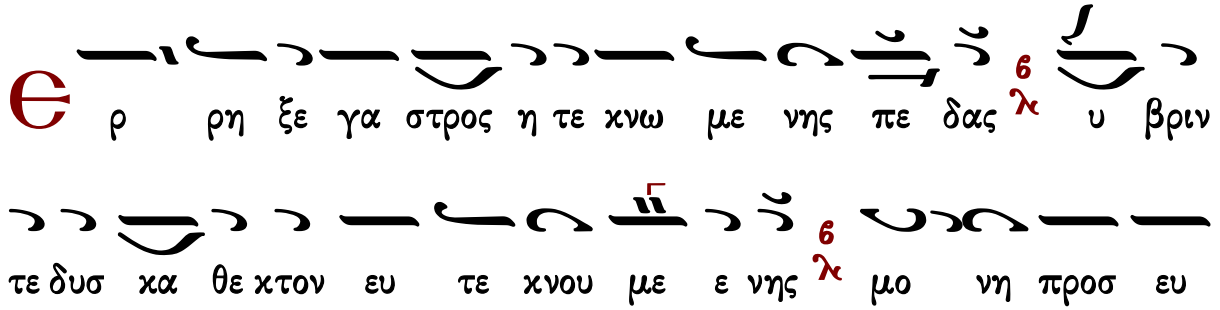
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.421#

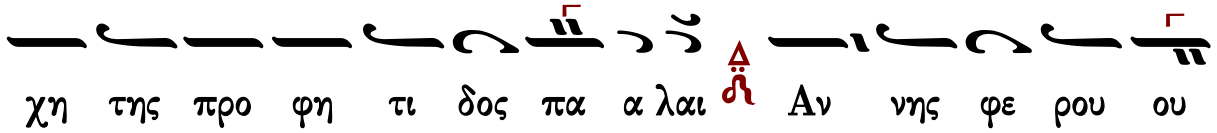

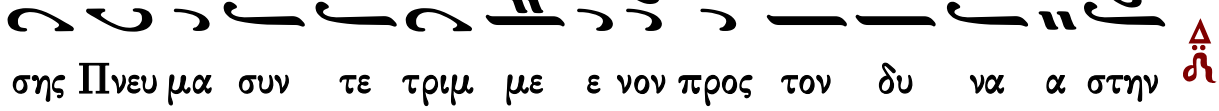
ᾠδὴ γ΄

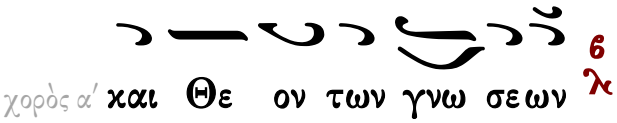
Ἦχος Βϐ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.422#

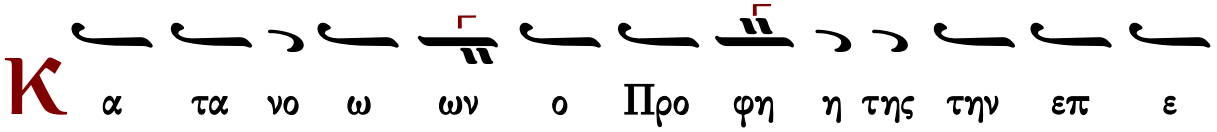

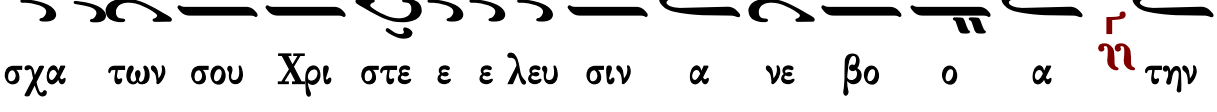

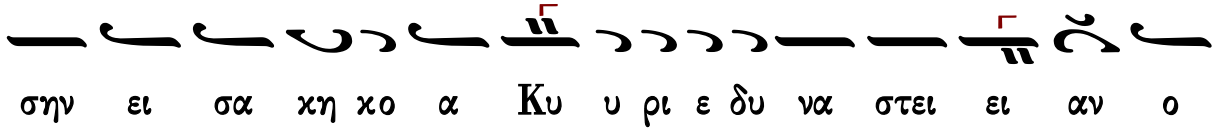

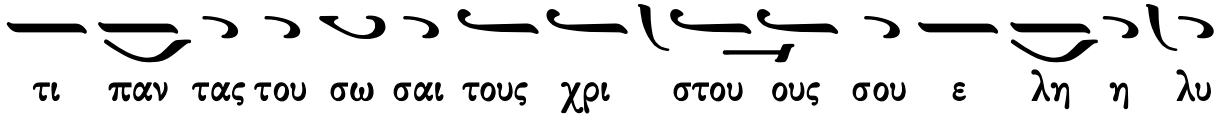

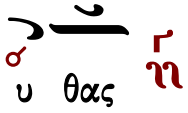
ᾠδὴ δ′ Ἦχος Γα Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Είρμολόγιον 1903 σ.423#

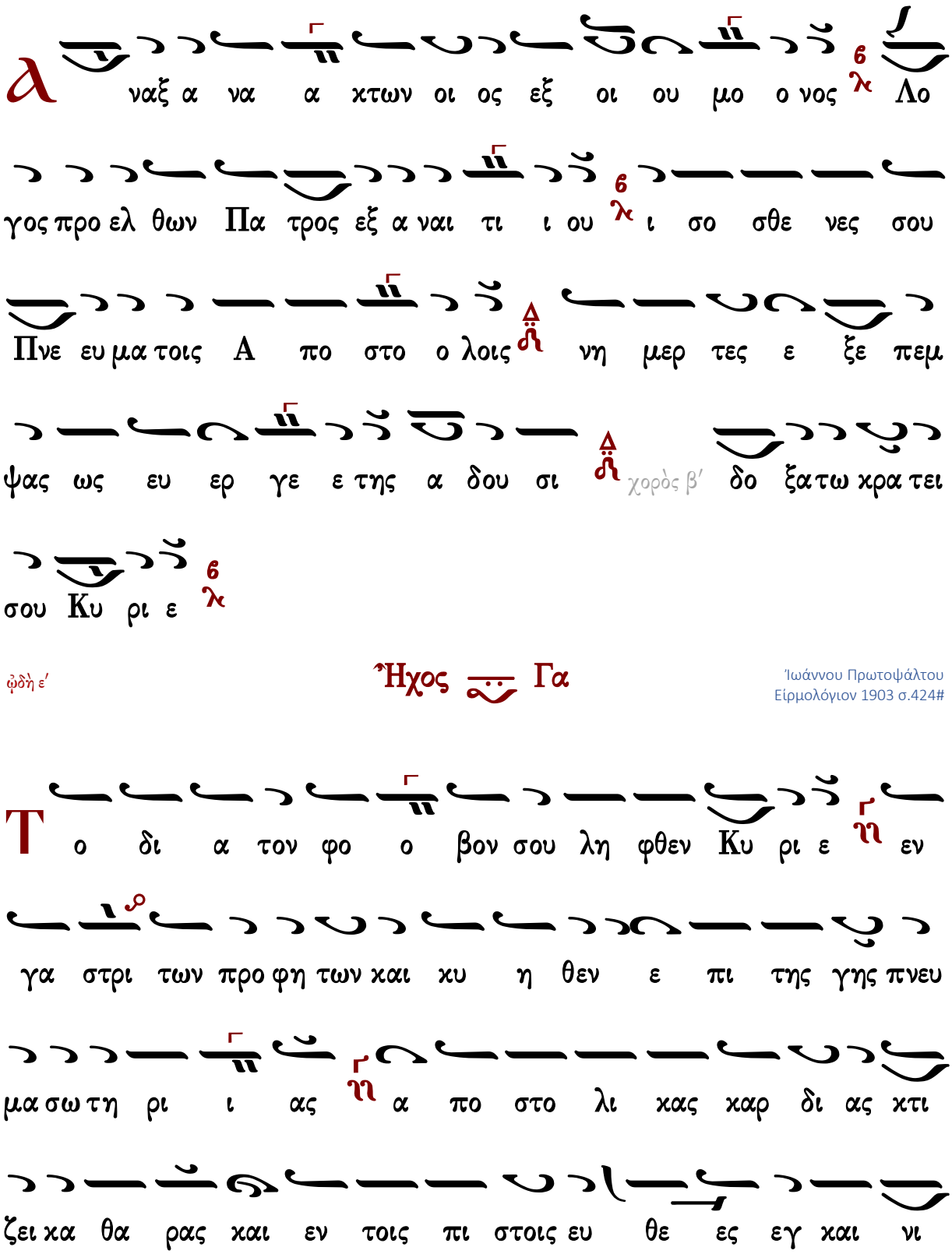

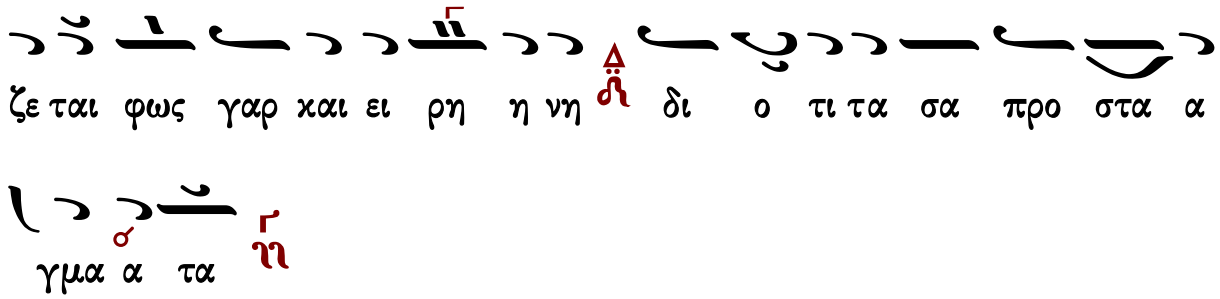
ᾠδὴ δ′ Ἦχος Βϐ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Είρμολόγιον 1903 σ.423#

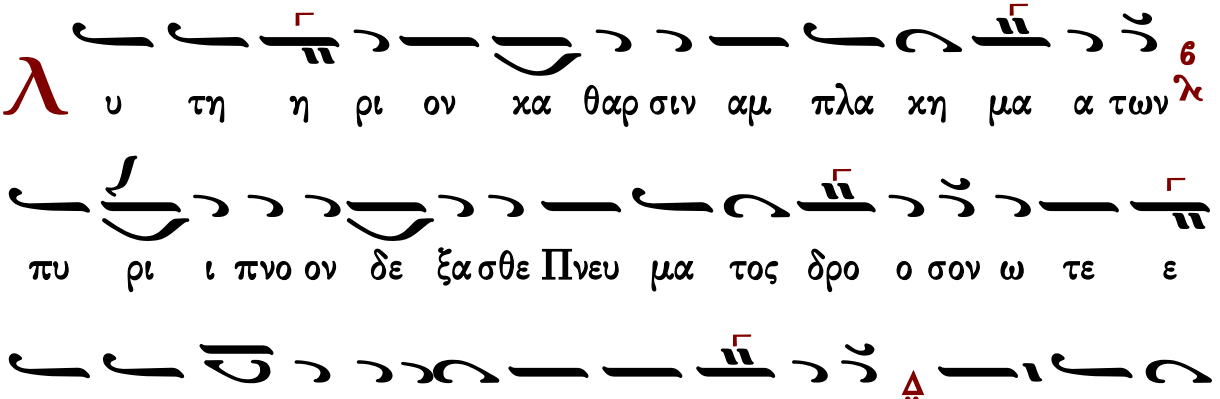
ᾠδὴ ε′

Ἦχος Γα

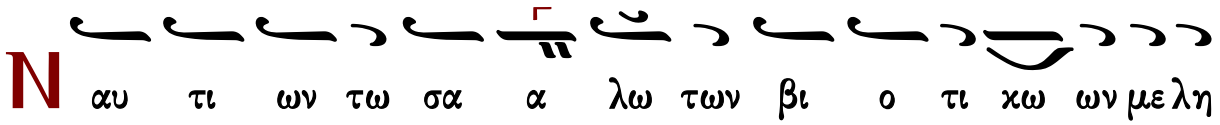
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.424#

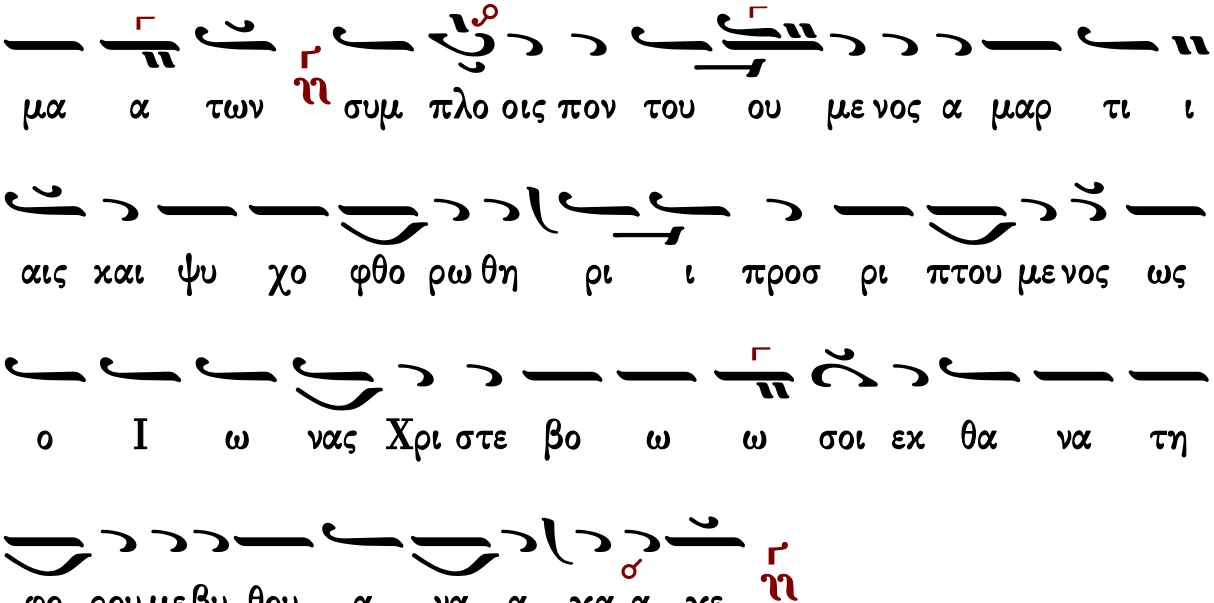

ᾠδὴ ε′ Ἦχος Βʹ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Είρμολόγιον 1903 σ.425#

ᾠδὴ ς′ Ἦχος Γα Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Είρμολόγιον 1903 σ.425#

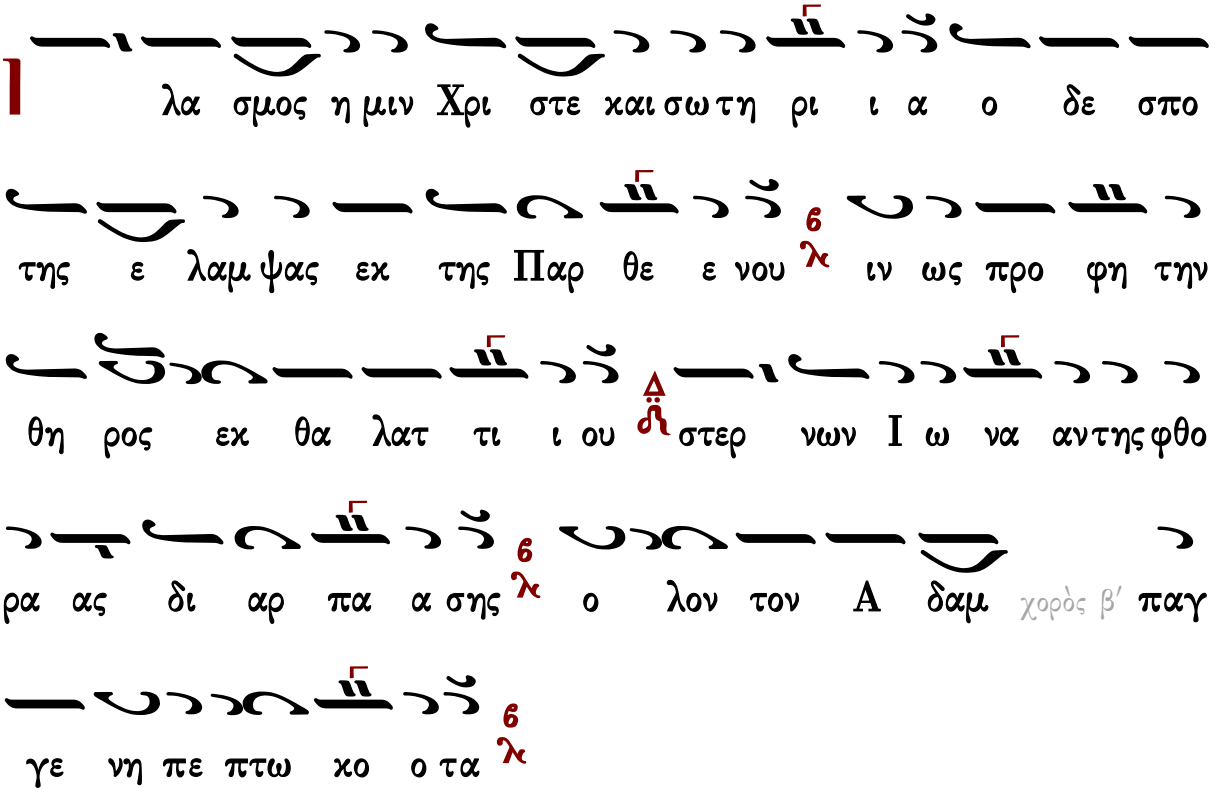

ᾠδὴ ς΄

Ἦχος Βʹ

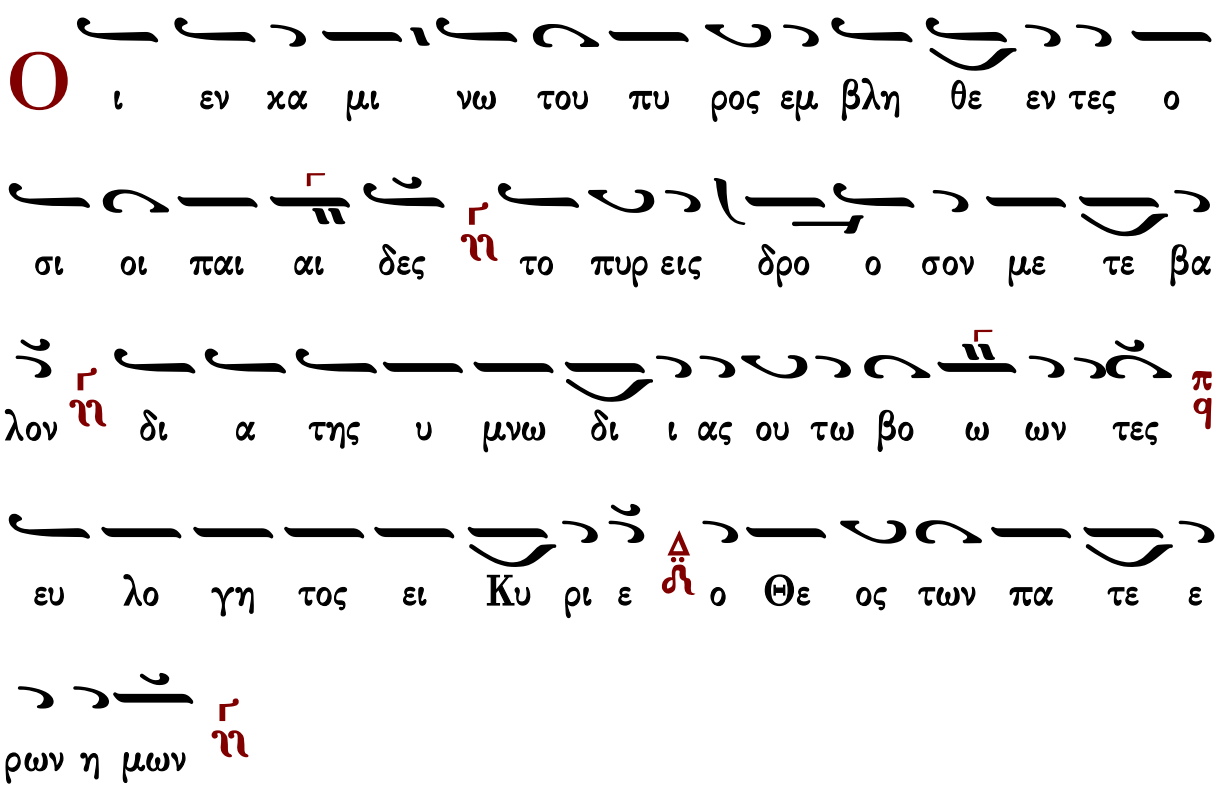
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.426#

ᾠδὴ ζ΄

Ἦχος Γα

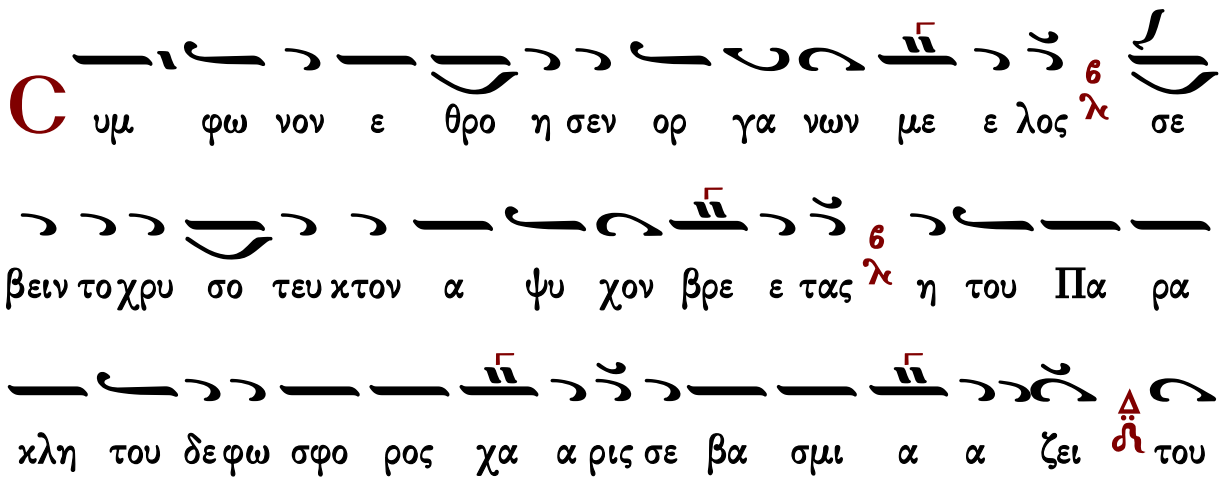
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.426#

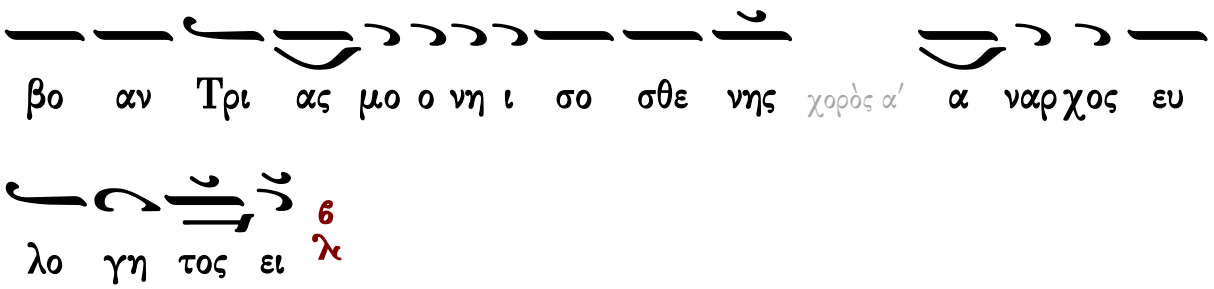

ᾠδὴ ζ΄

Ἦχος Βʁ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.427#

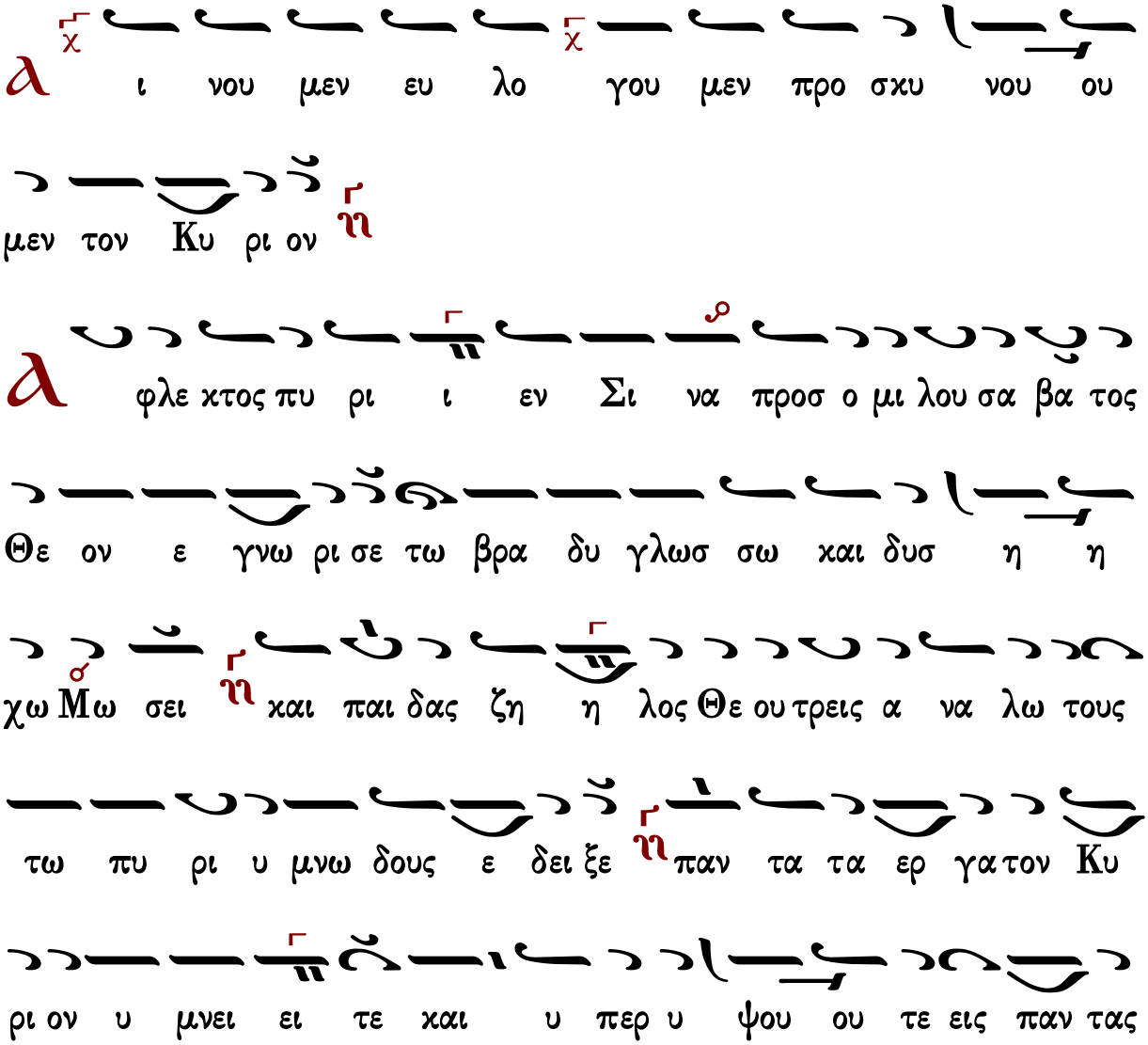

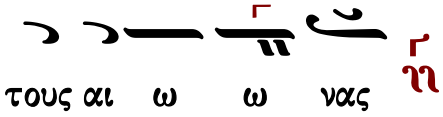

ᾠδὴ η΄

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.428#

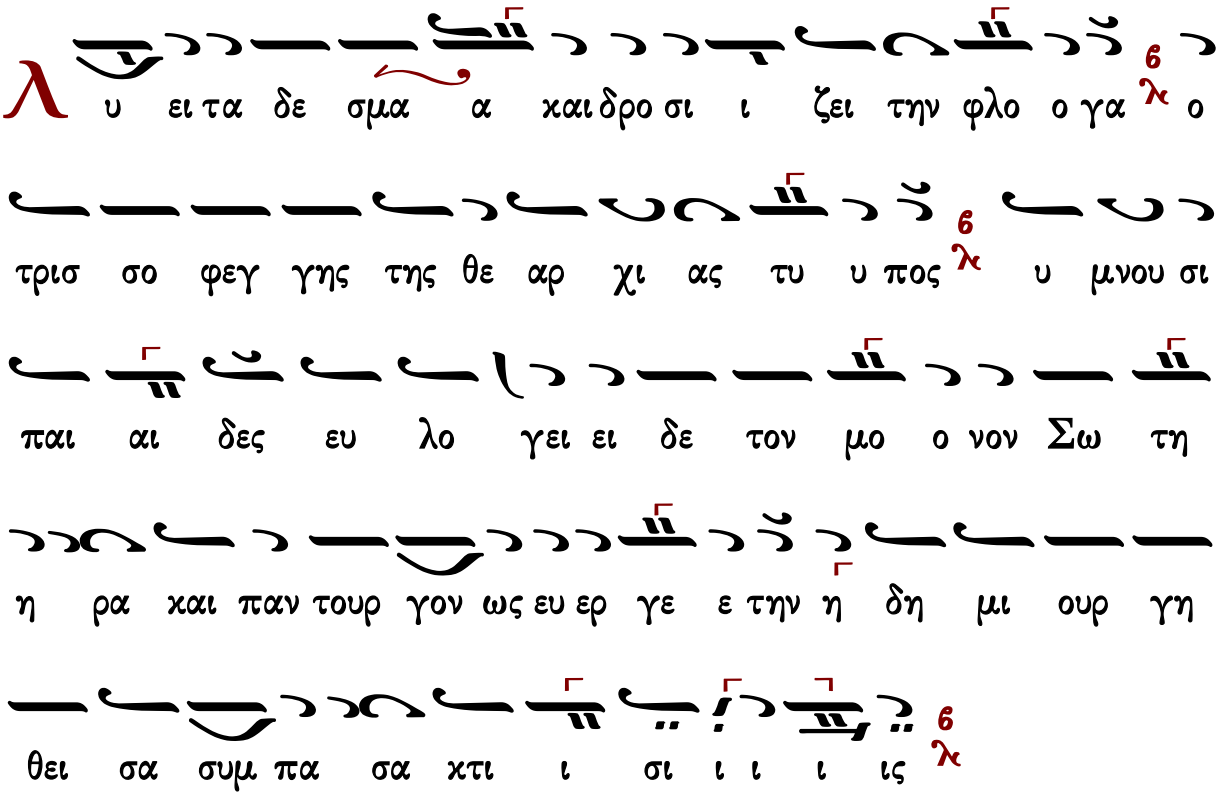

ᾠδὴ η΄

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.429#

Γαβριὴλ Κουντιάδου

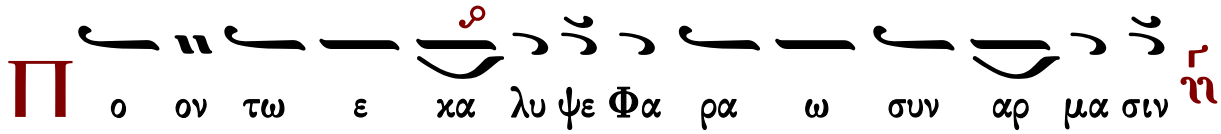
Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαὶ

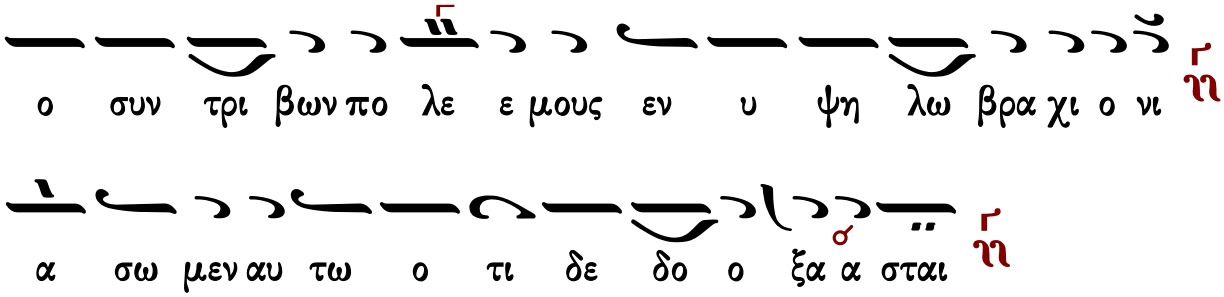
Δέον ὅπως ἡ τονικὴ βάσις παραμείνῃ ἡ αὐτή.
Ὁ Γα νὰ γίνεται Βου καὶ τἀνάπαλιν.

ᾠδὴ α΄

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.443*

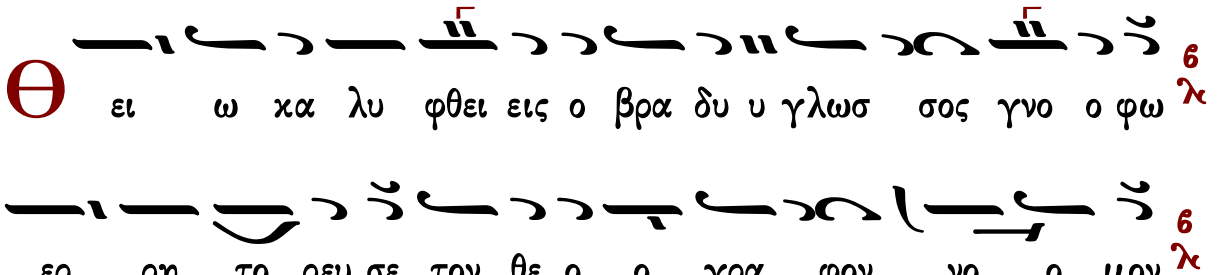

ᾠδὴ α′

Ἦχος Βʹ

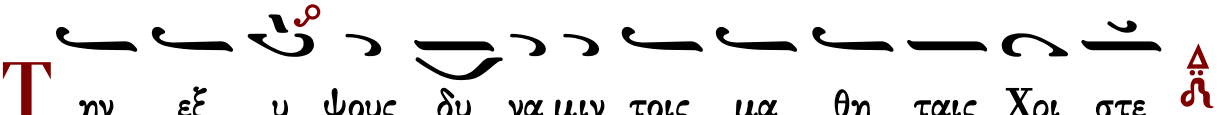
Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

ᾠδὴ γ′

Ἦχος Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

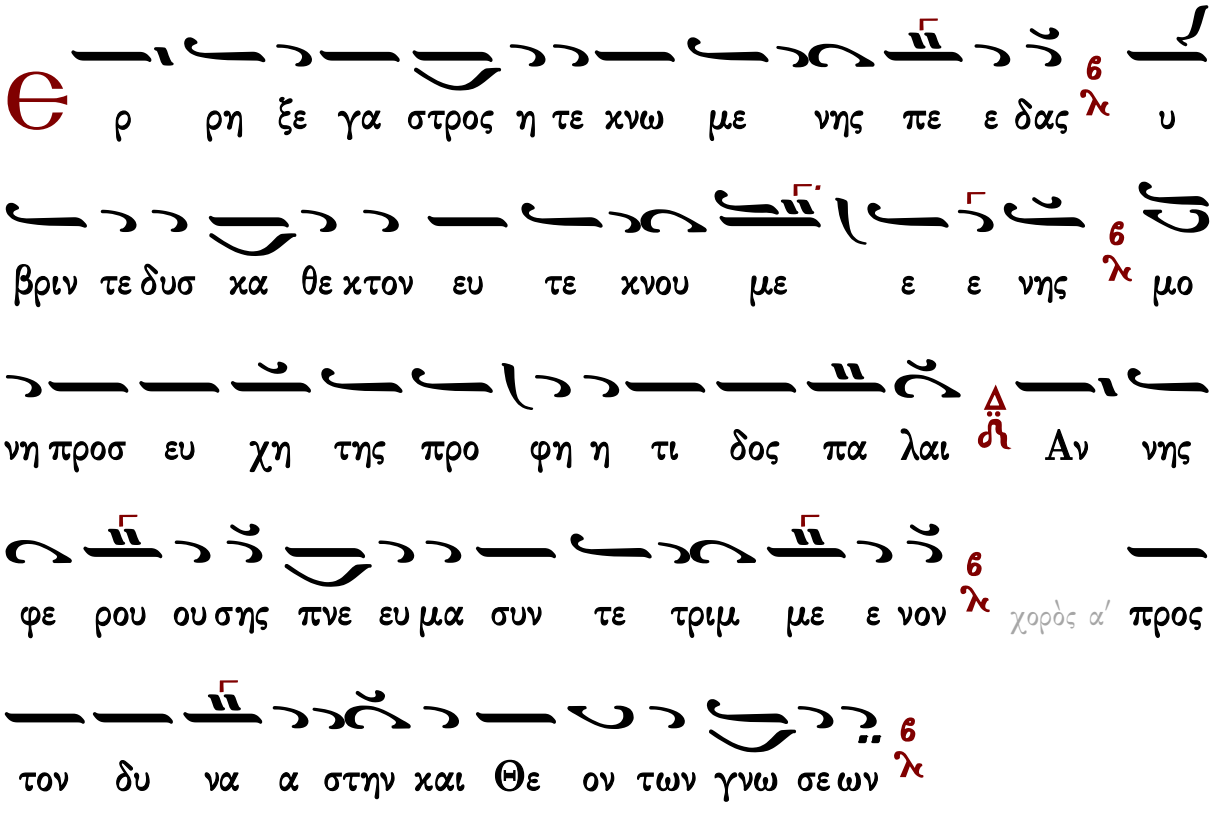

φῲδὴ γ΄

Ἦχος Βϐ

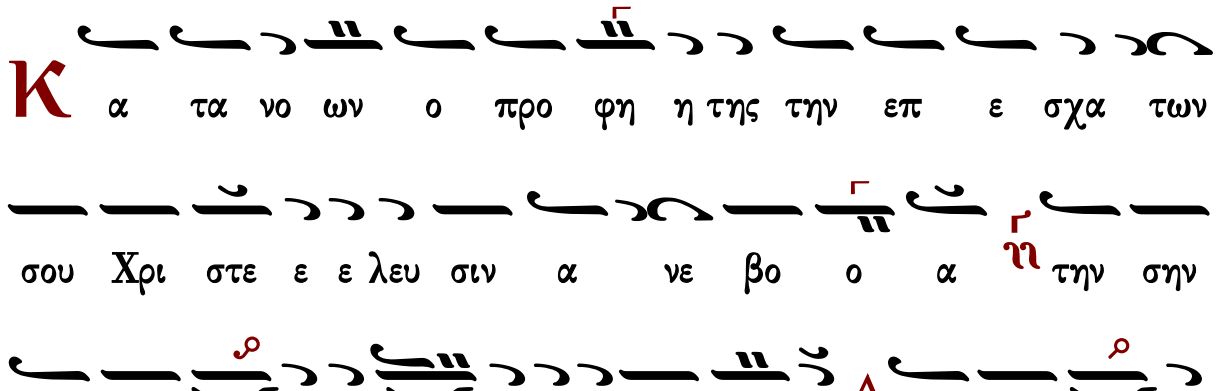
Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

ᾠδὴ δ΄

Ἦχος Γα

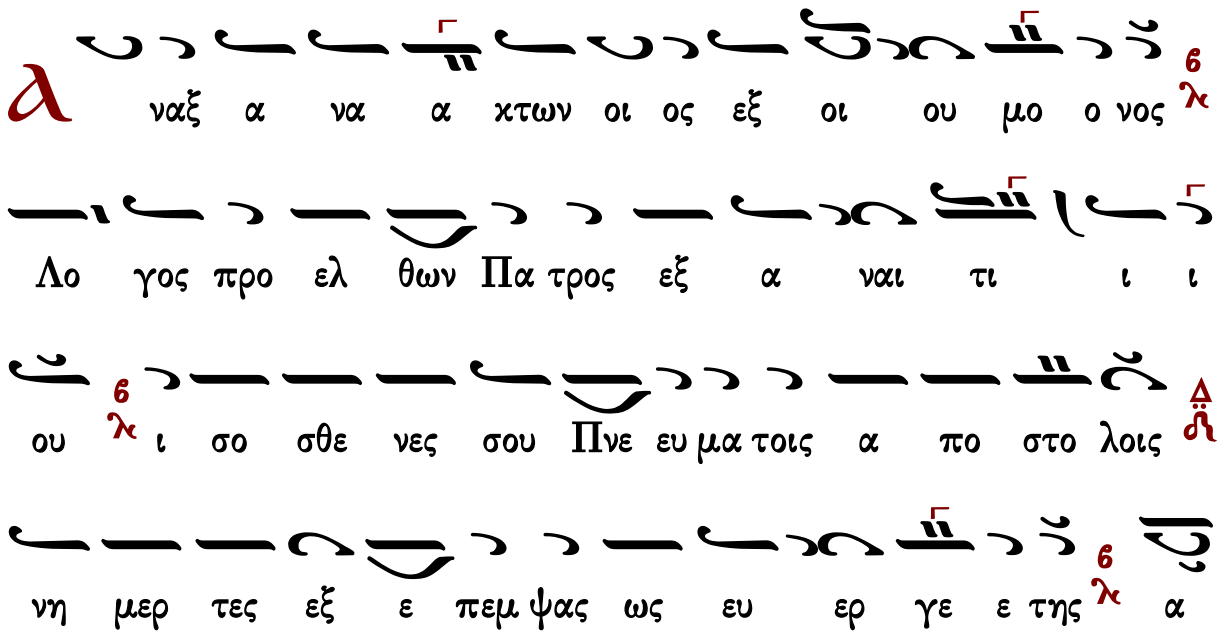
Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

ᾠδὴ δ΄

Ἦχος Βϐ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

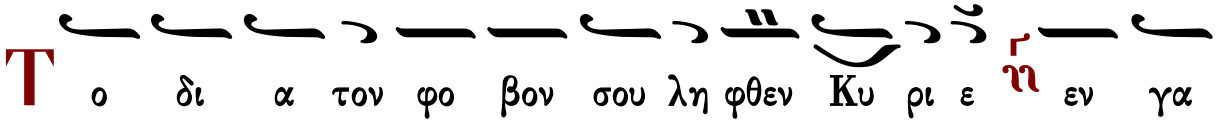

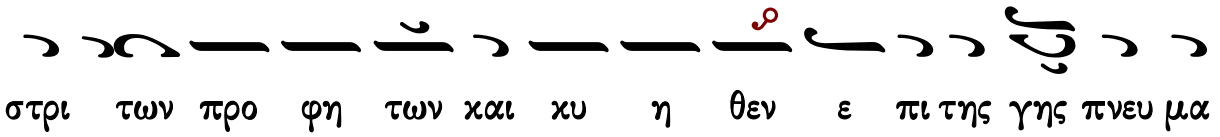

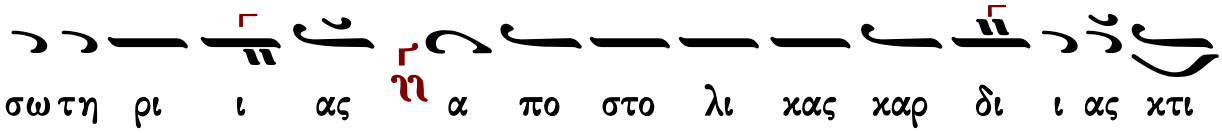
ᾠδὴ ε′

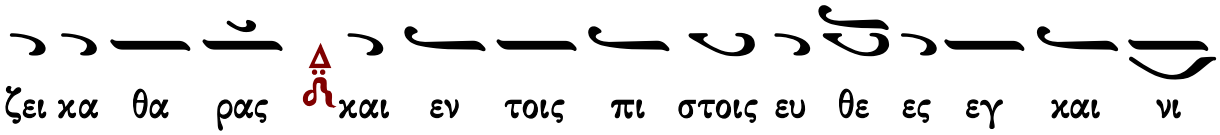
Ἦχος Γα

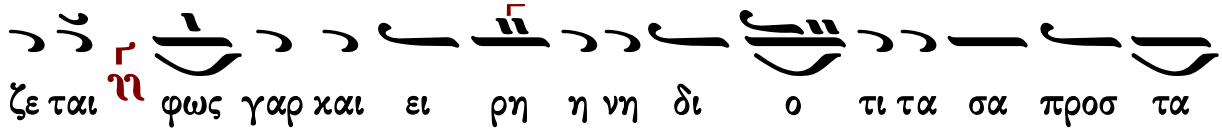
Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

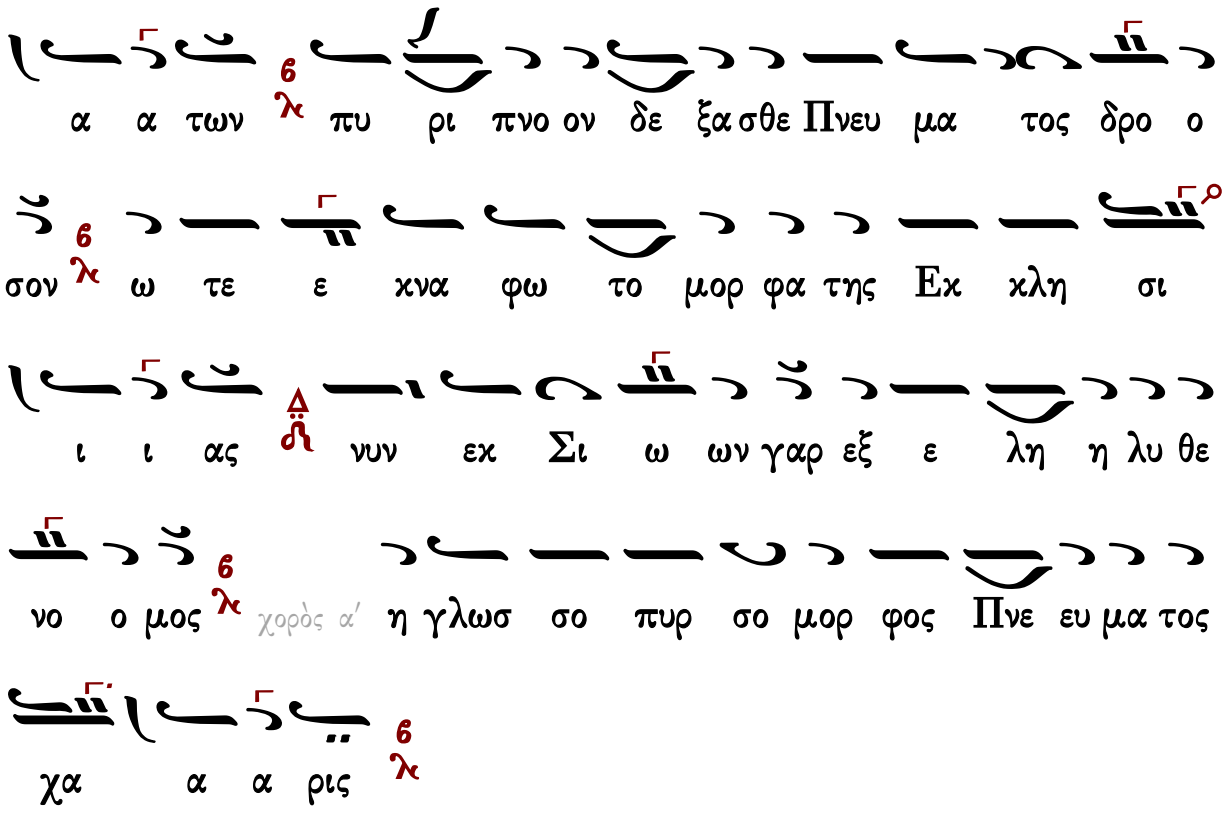

ᾠδὴ ε′

Ἦχος Βϐ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

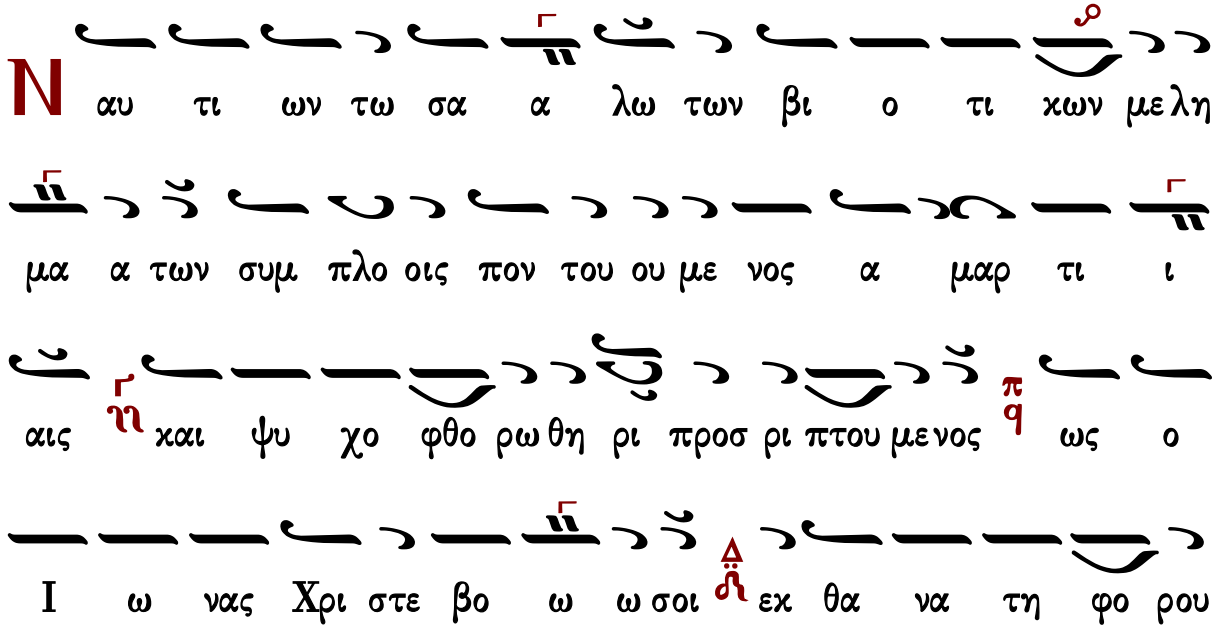

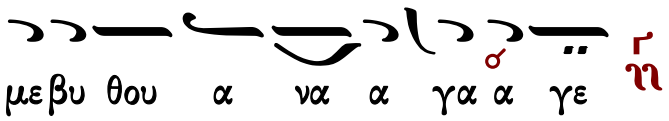

ᾠδὴ ς΄

Ἦχος Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

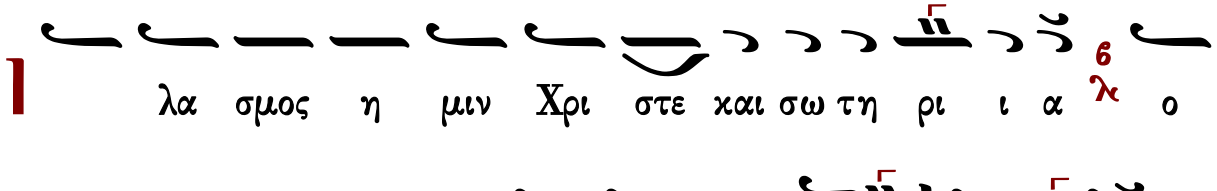

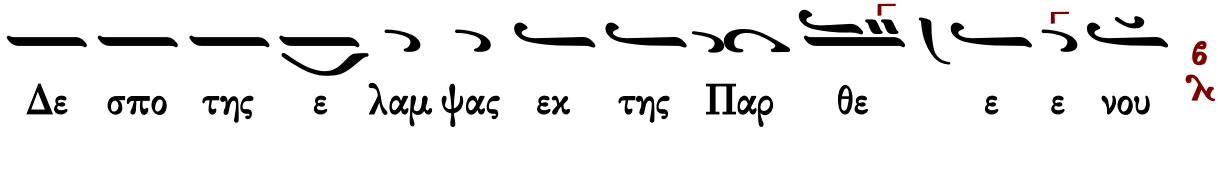

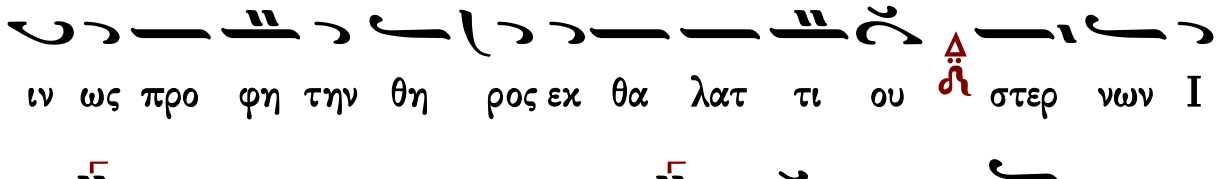
ᾠδὴ ς΄

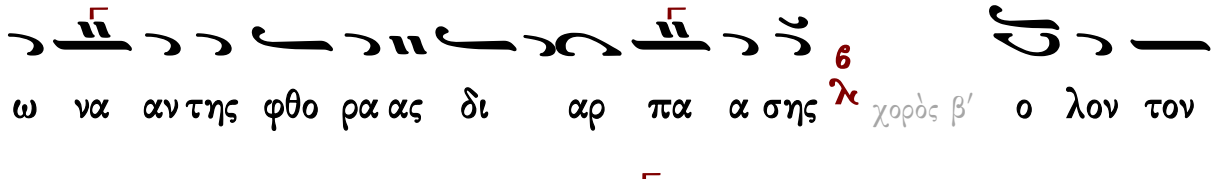
Ἦχος Βʹ

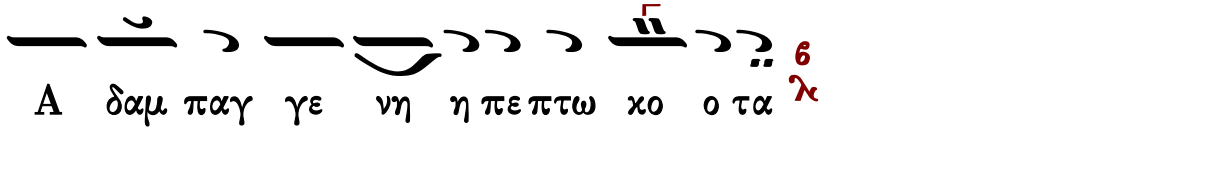
Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

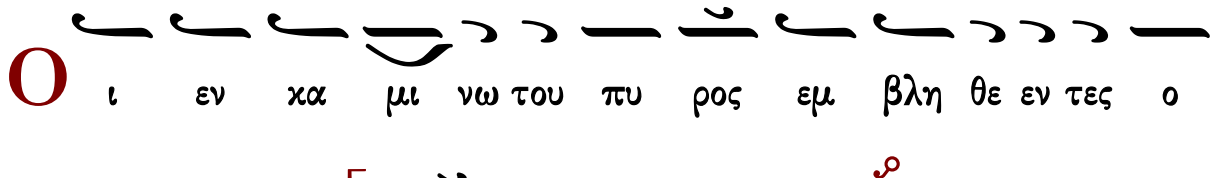

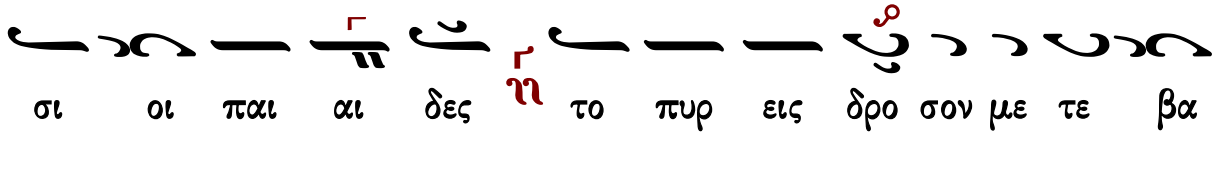

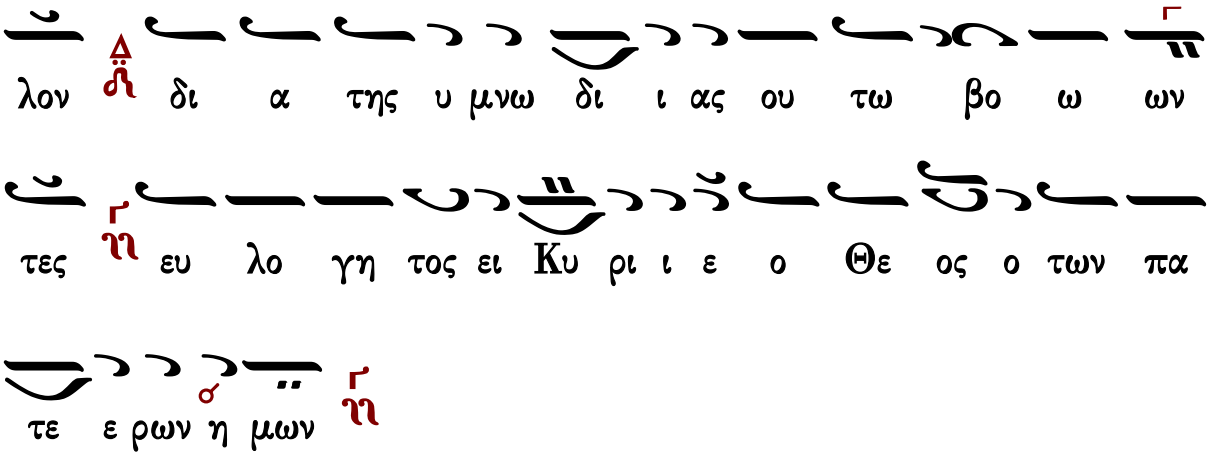
ᾠδὴ ζ΄

Ἦχος Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

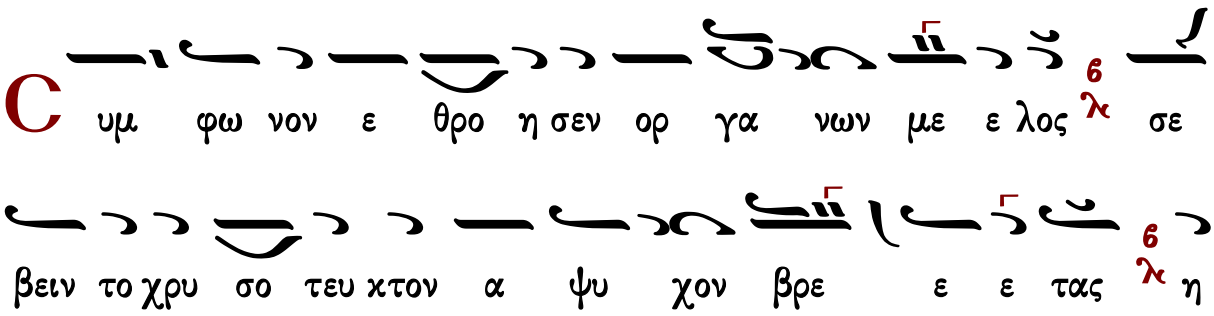

ᾠδὴ ζ΄

Ἦχος Βʹ

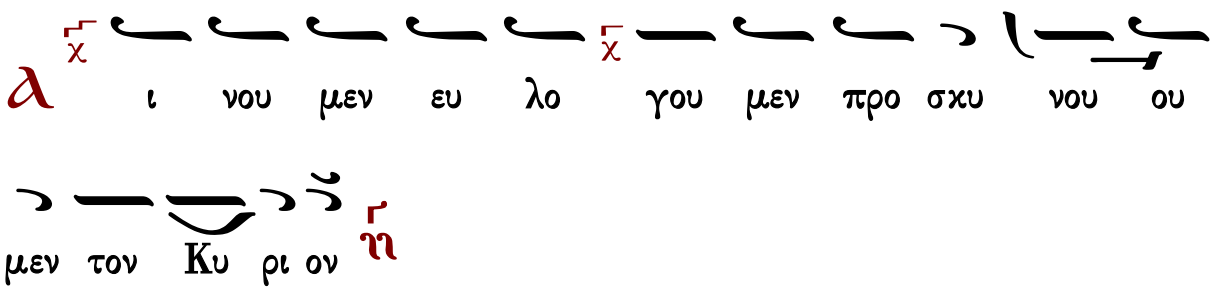
Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

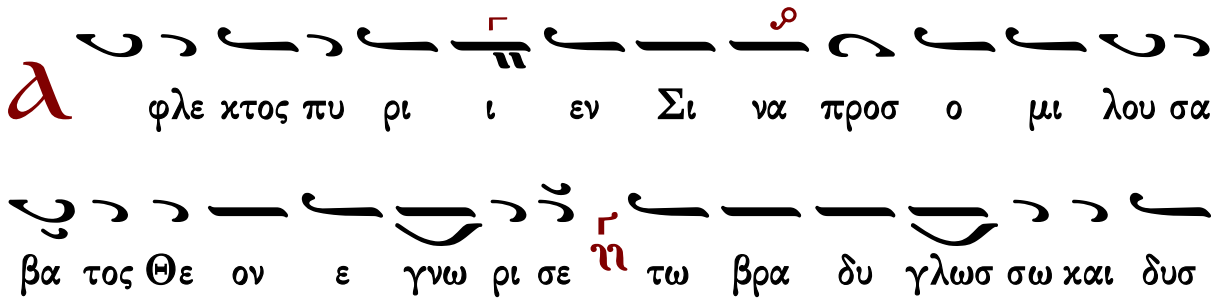

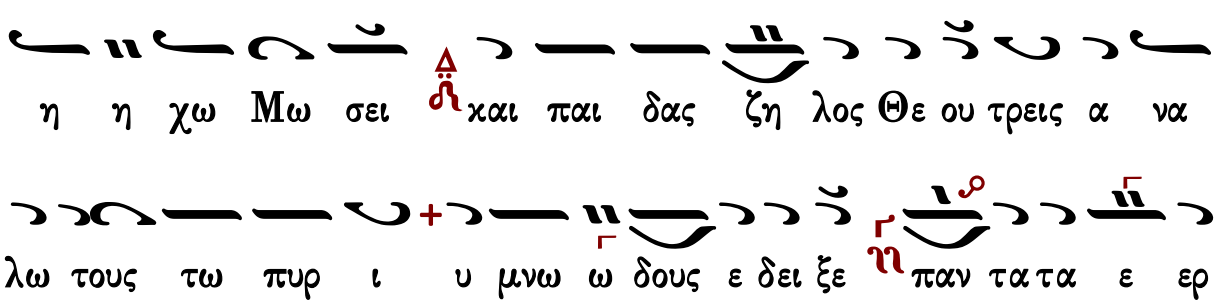
ᾠδὴ η΄

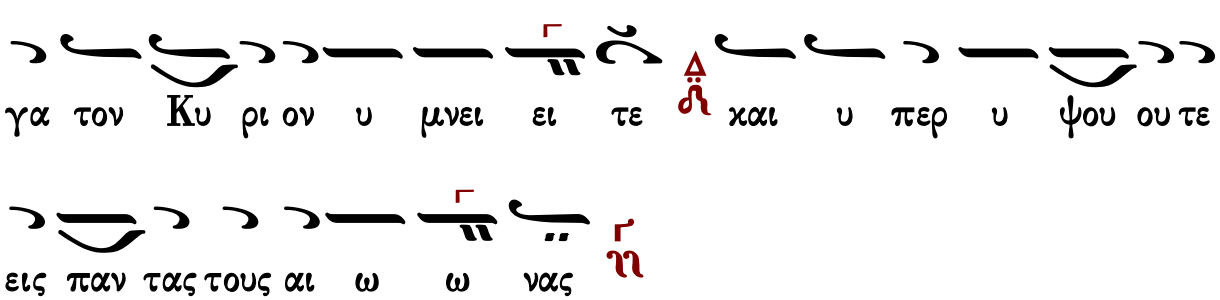
Ἦχος Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*
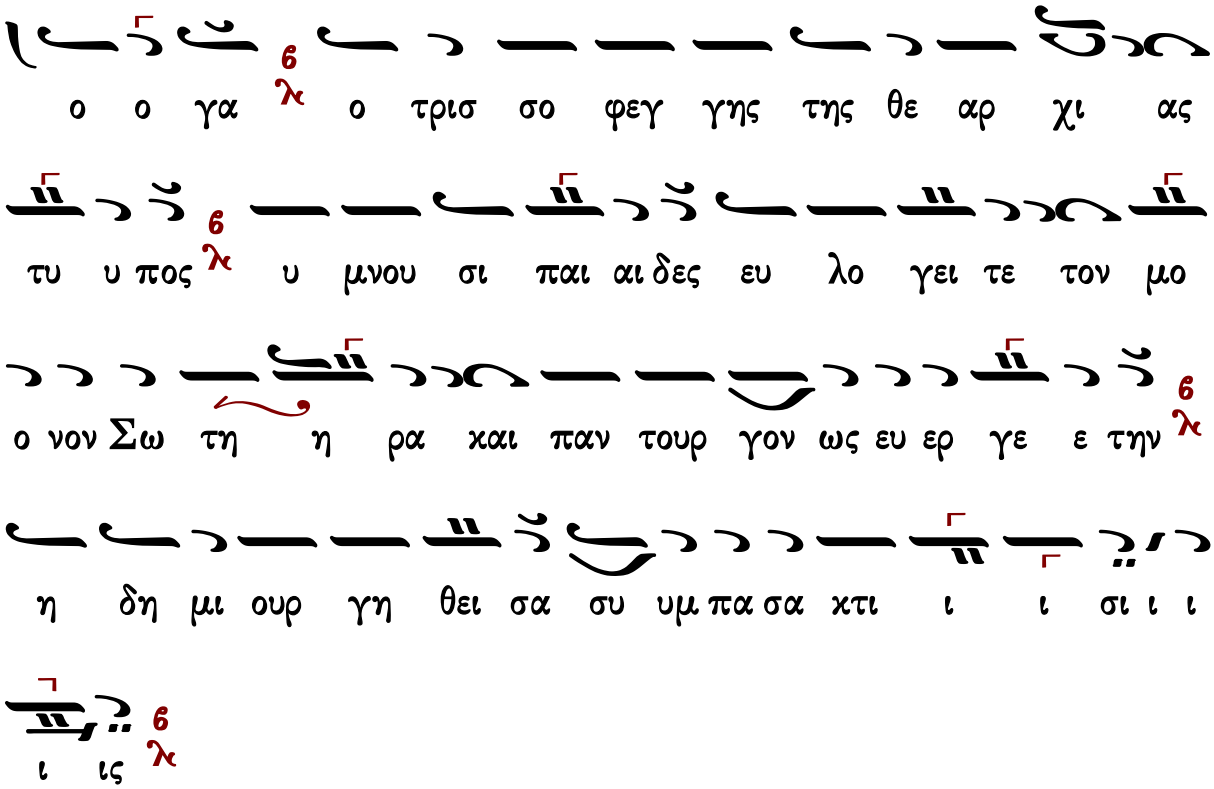

ᾠδὴ η΄

Ἦχος Βϐ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

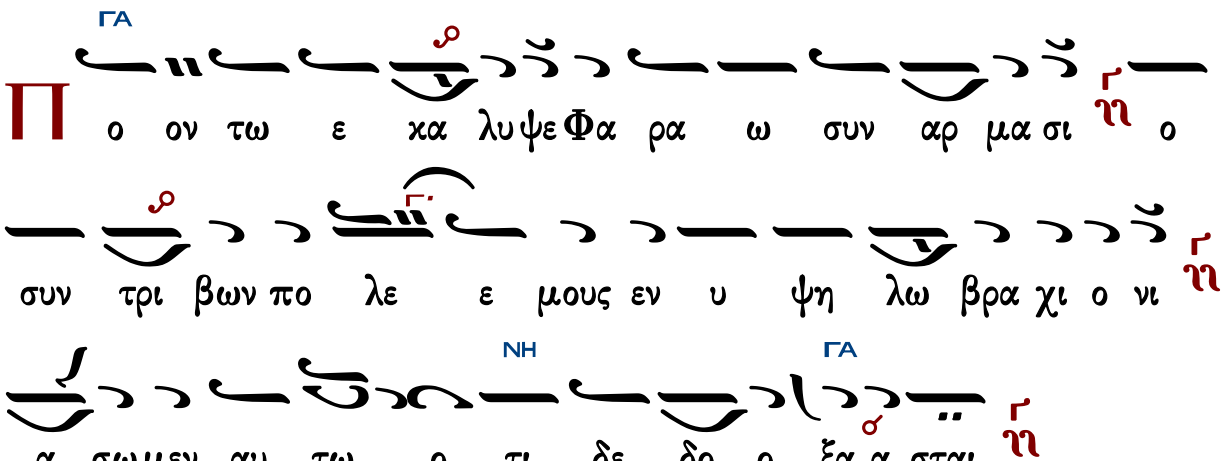
Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαὶ

Δέον ὅπως ἡ τονικὴ βάσις παραμείνῃ ἡ αὐτή.
Ὁ Γα νὰ γίνεται Βου καὶ τἀνάπαλιν.

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Γα

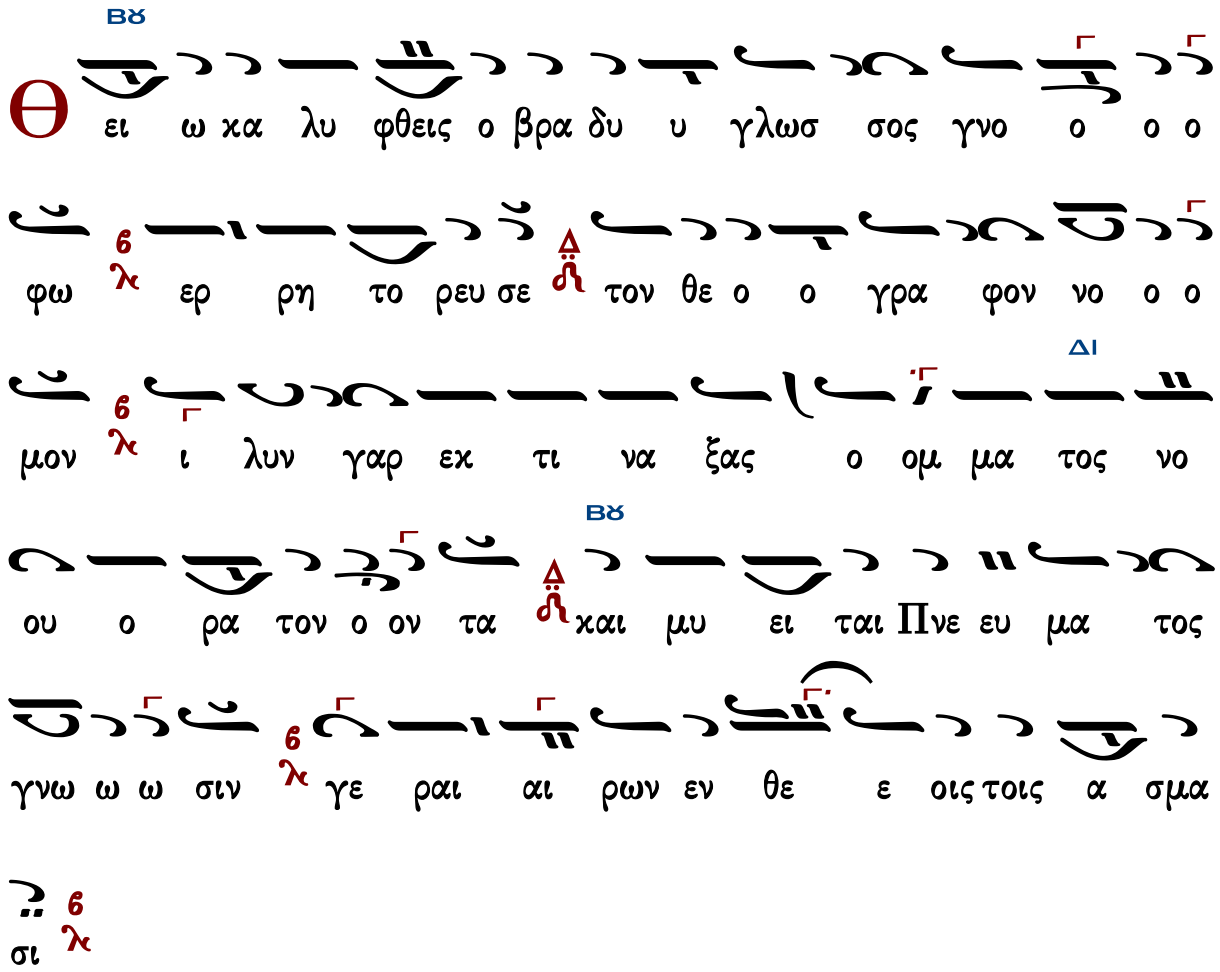
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.246*

ᾠδὴ α΄

Ἦχος δ΄ Βϐ

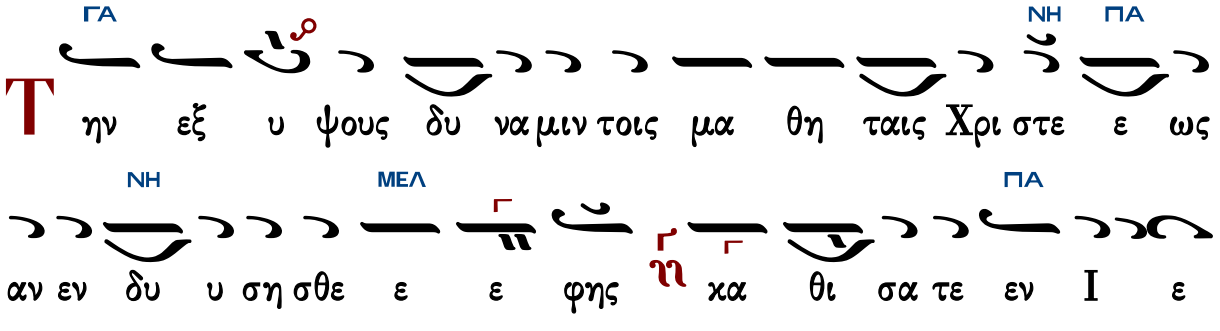
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.247*

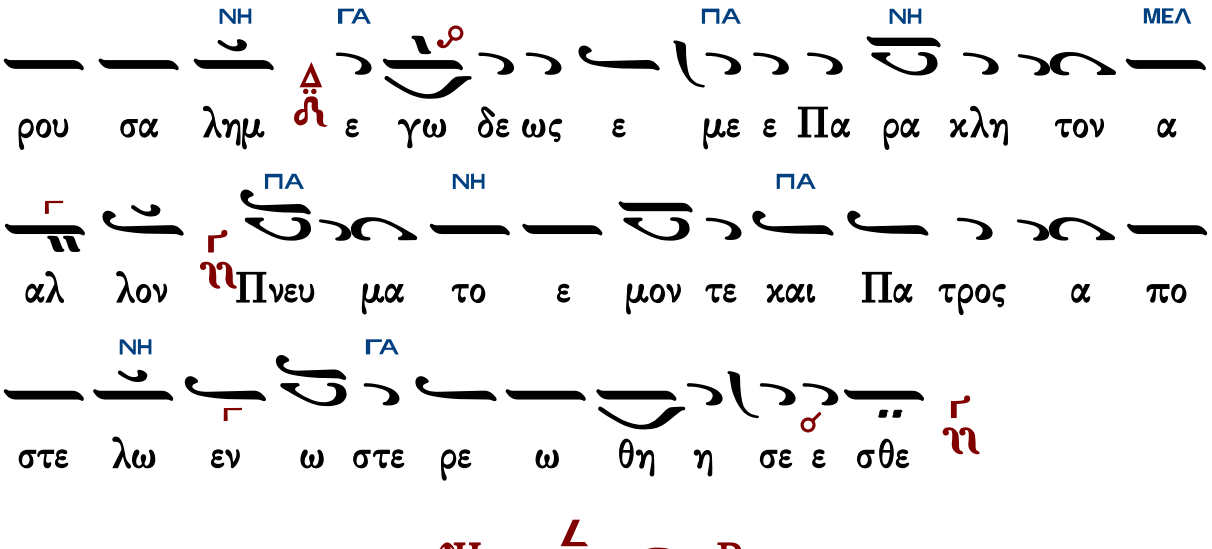

ᾠδὴ γ΄

Ἦχος πλ. Γα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.247*

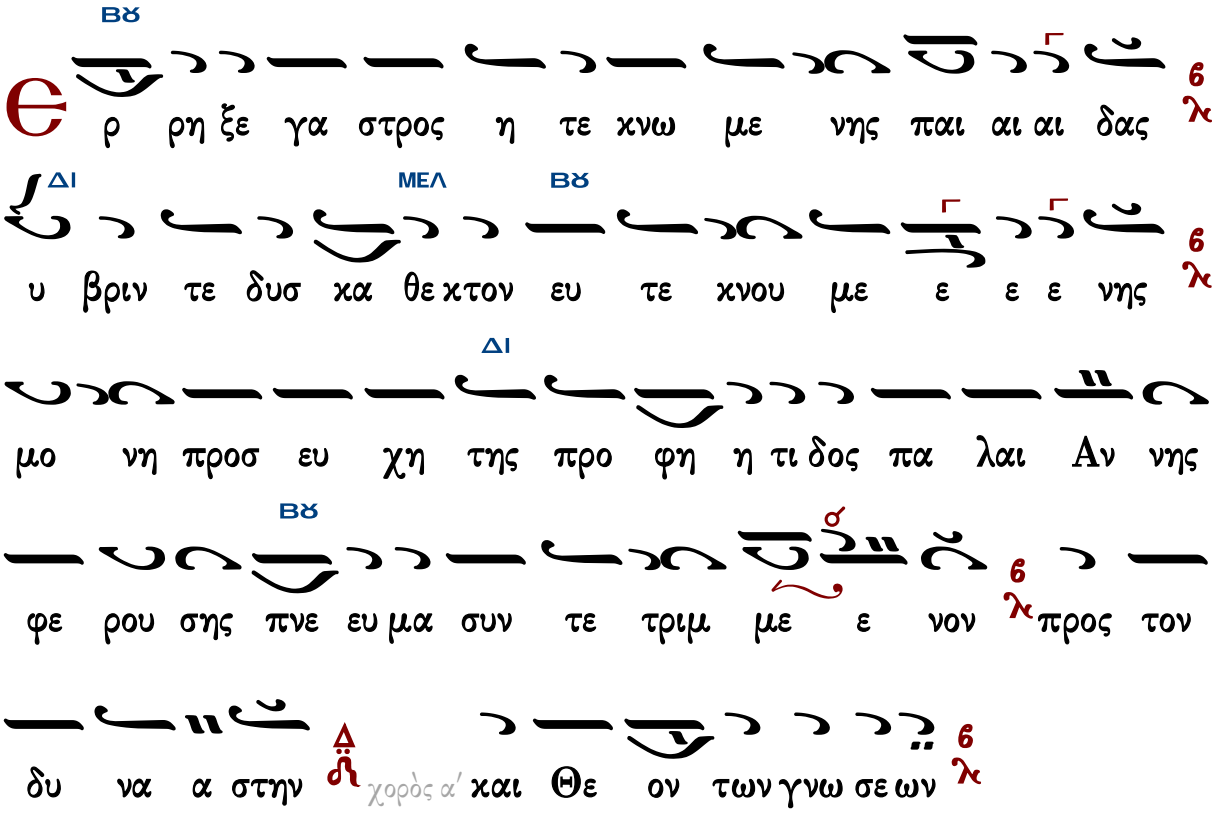

ᾨδὴ γ′

Ἦχος Βϐ

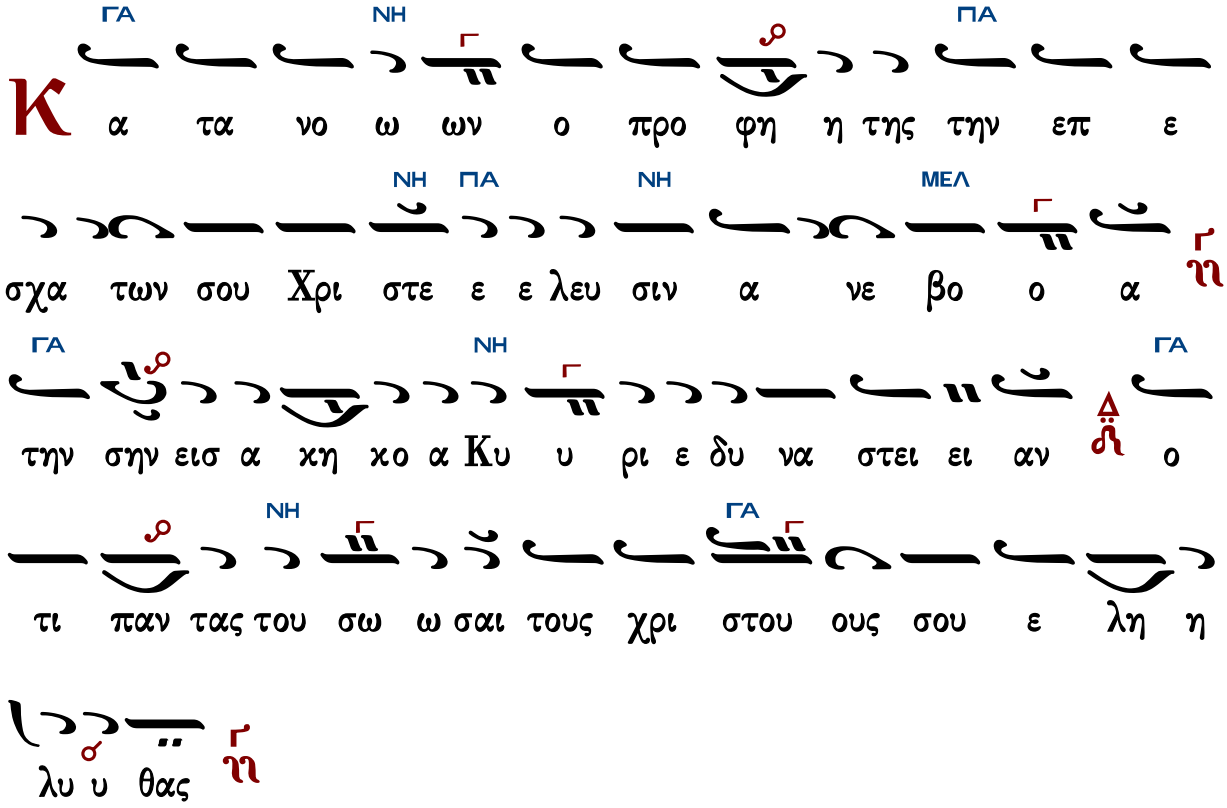
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.248*

ᾨδὴ δ′

Ἦχος Γα

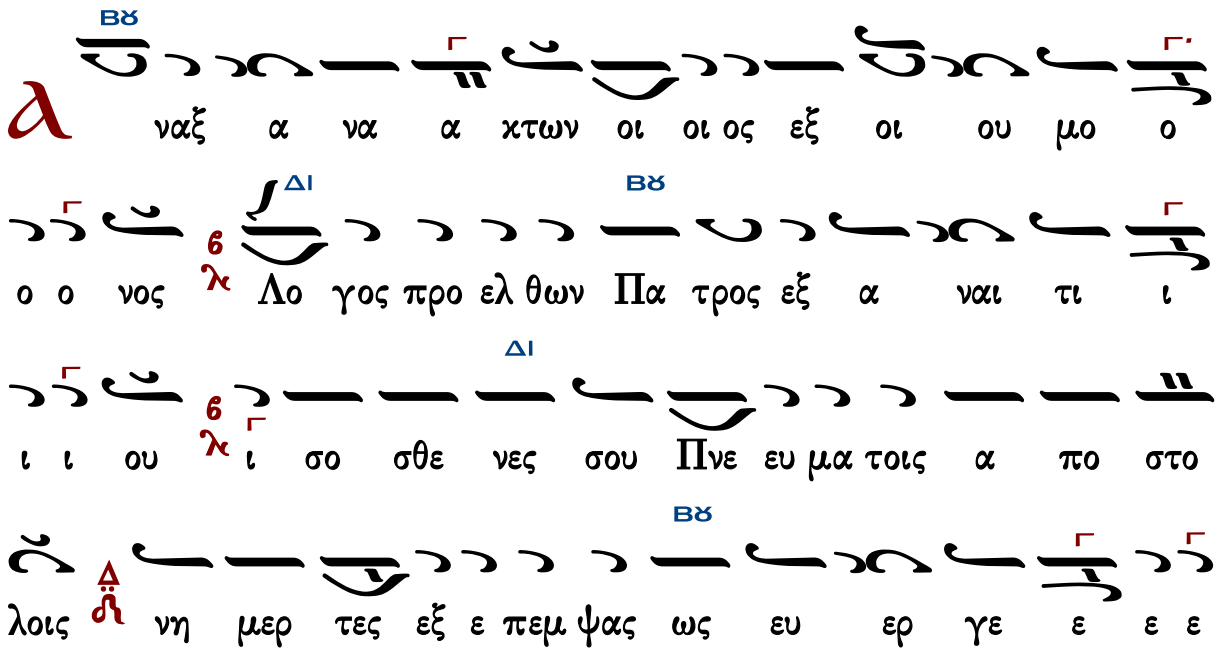
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.248*

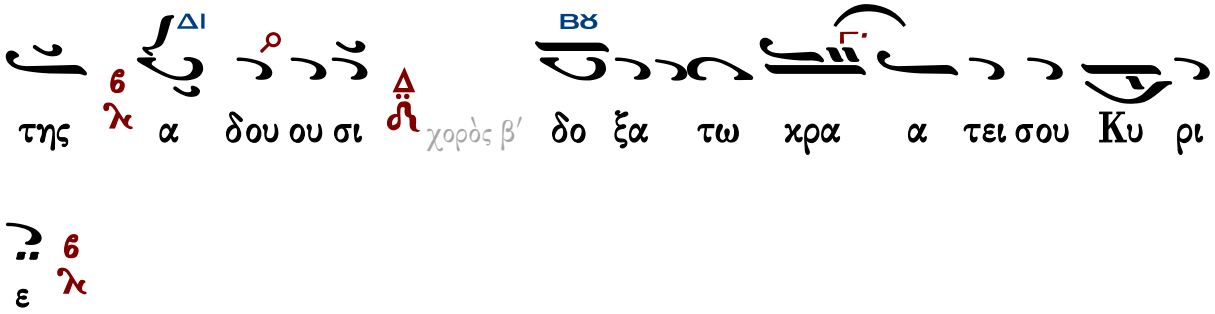

ᾠδὴ δ΄

Ἦχος Βʁ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.249*

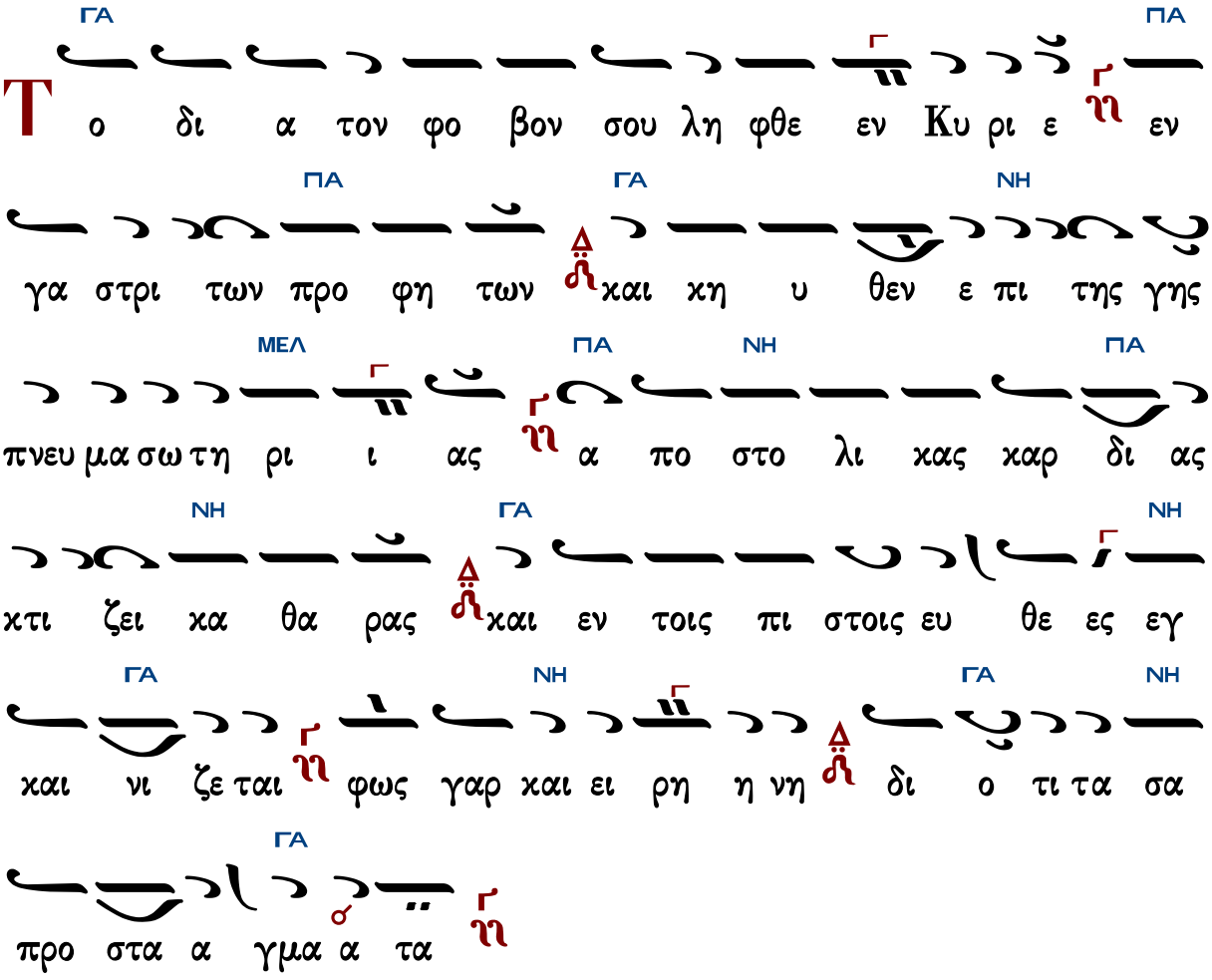

ᾠδὴ ε′

Ἦχος Γα

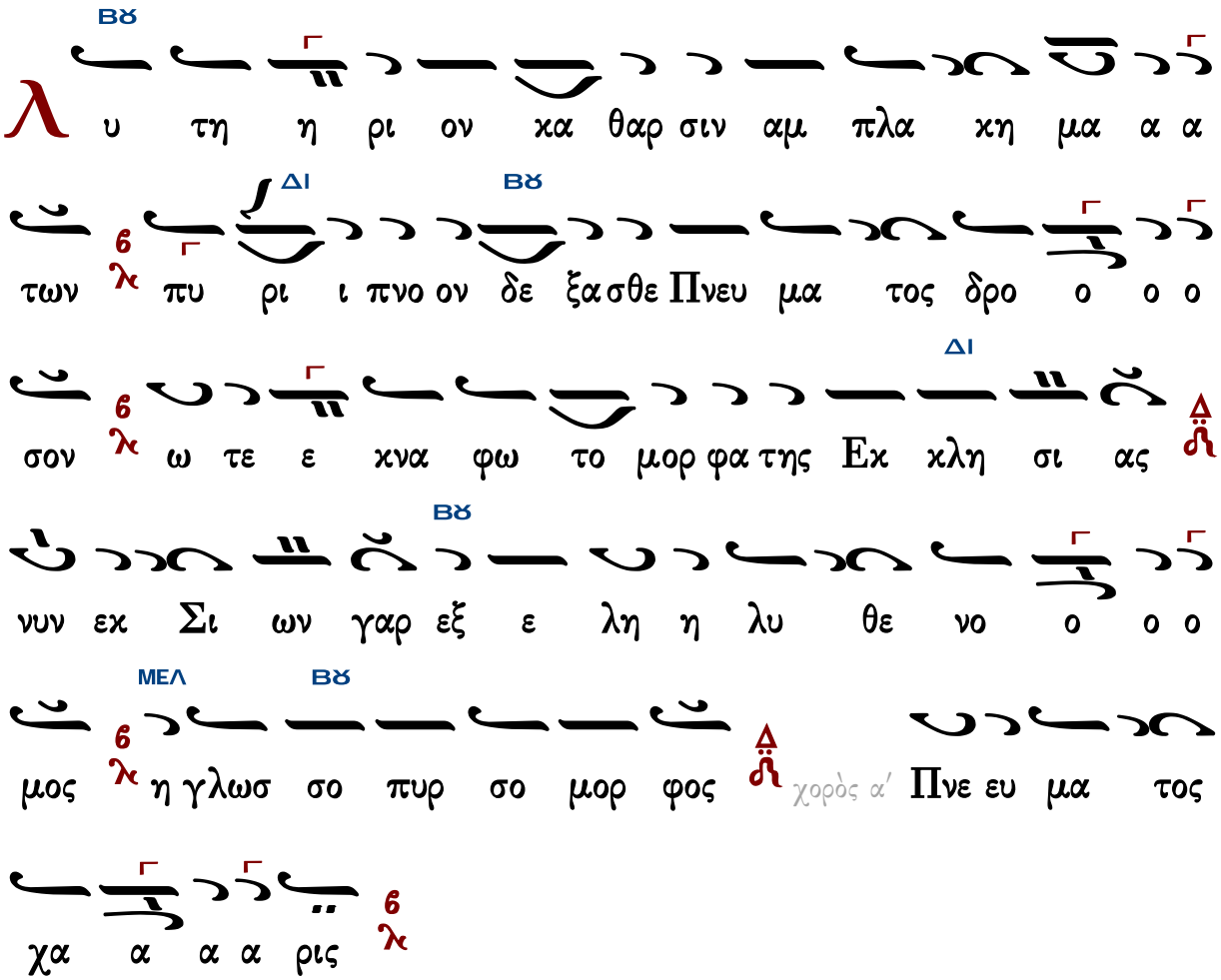
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.249*

ᾠδὴ ε′

Ἦχος

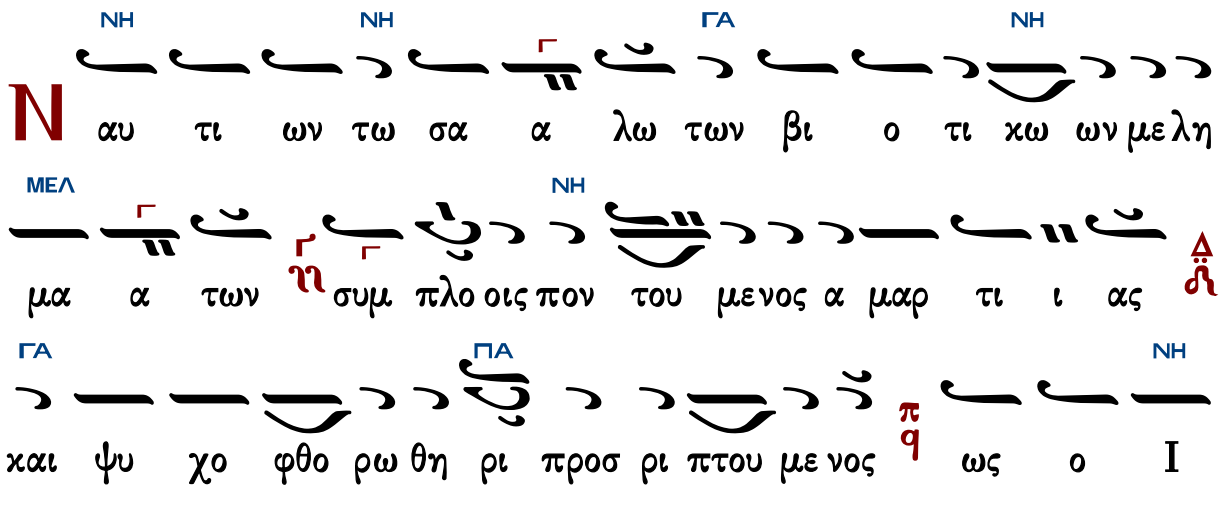
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.250*

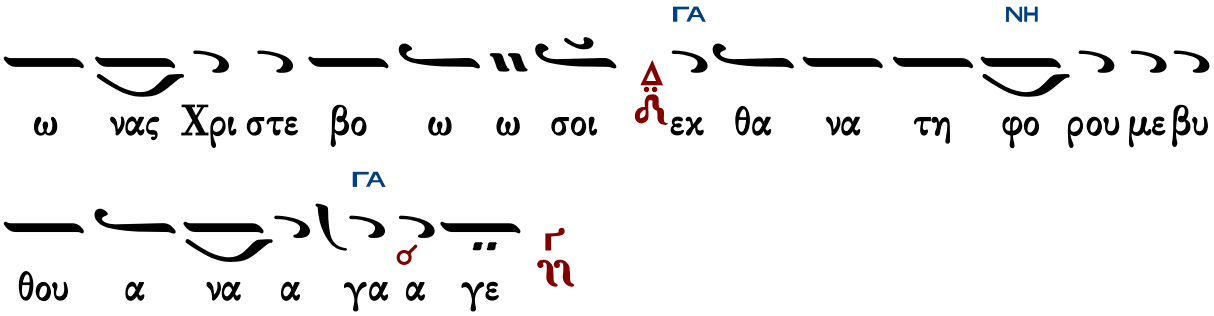

ᾨδὴ ς′

Ἦχος Γα

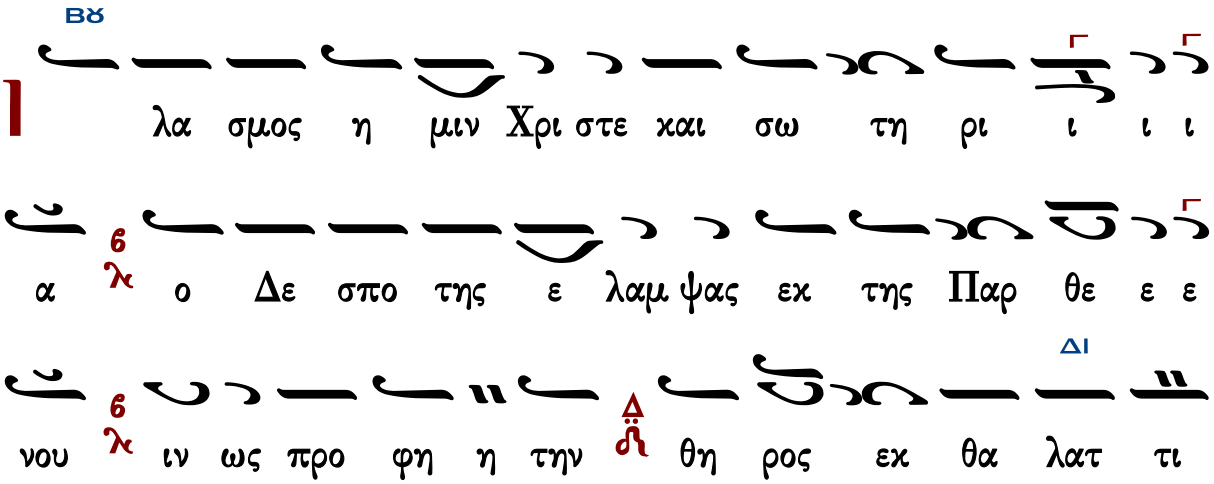
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.250*

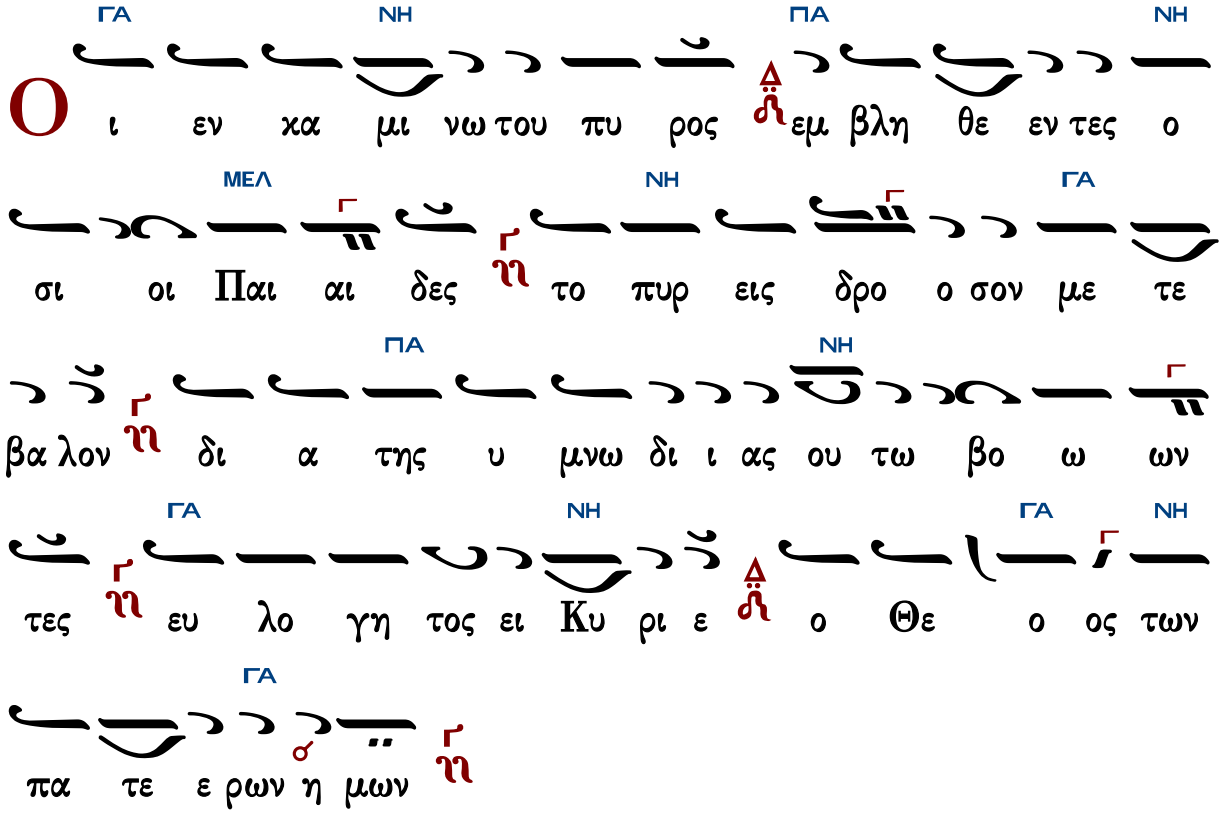
ᾠδὴ ϛ′ Ἦχος Βϐ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.251*

ᾠδὴ ζ′ Ἦχος Γα

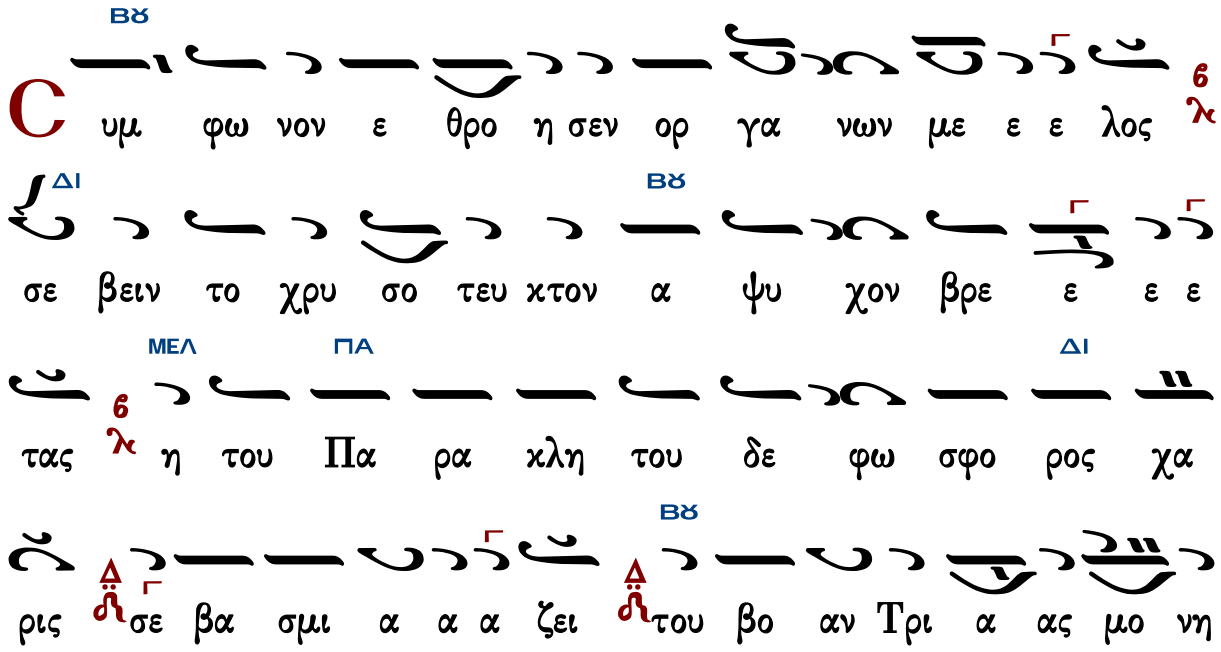
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.252*

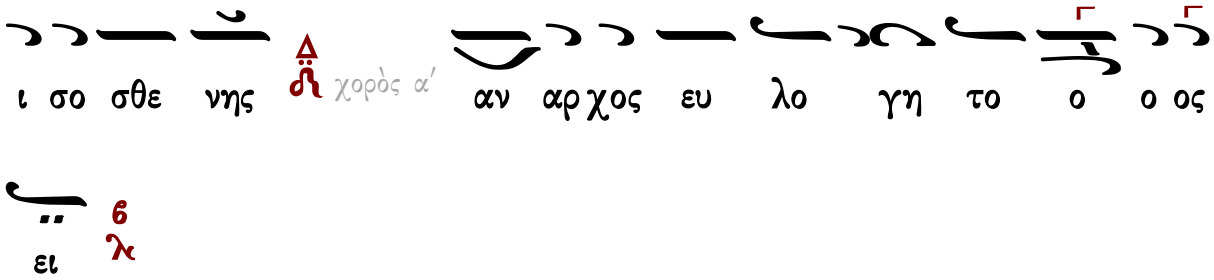

ᾠδὴ ζ΄

Ἦχος Βʁ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.252*

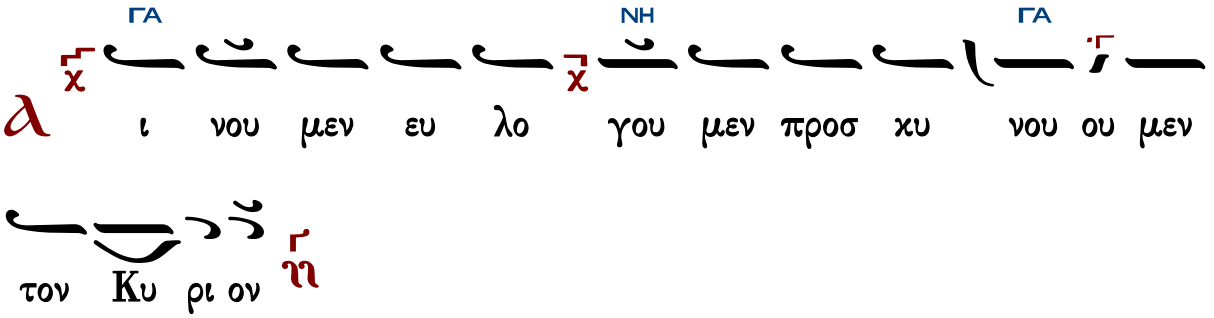

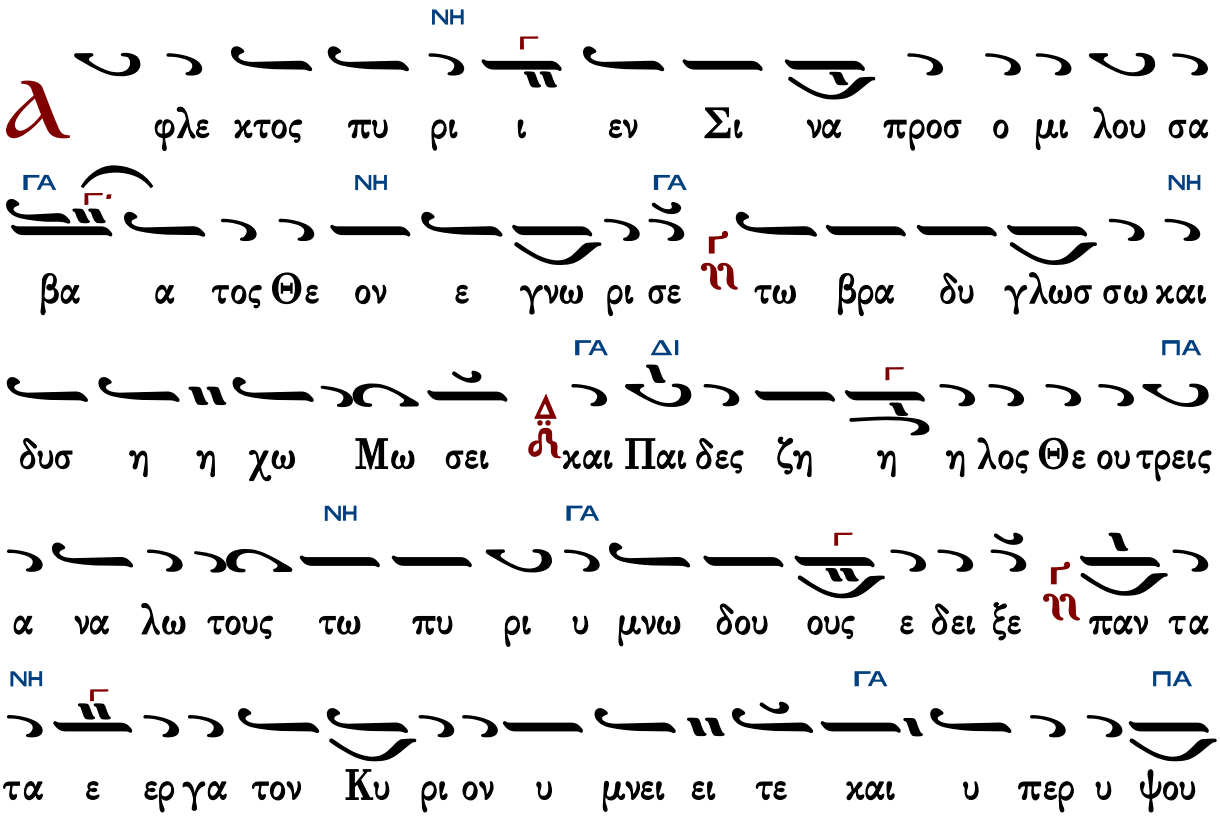

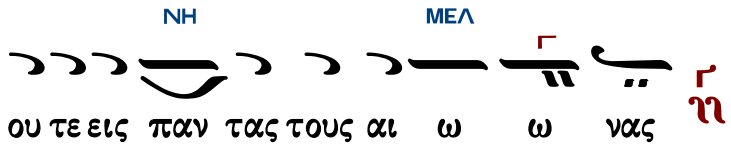
ᾠδὴ η΄

Ἦχος Γα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.252*

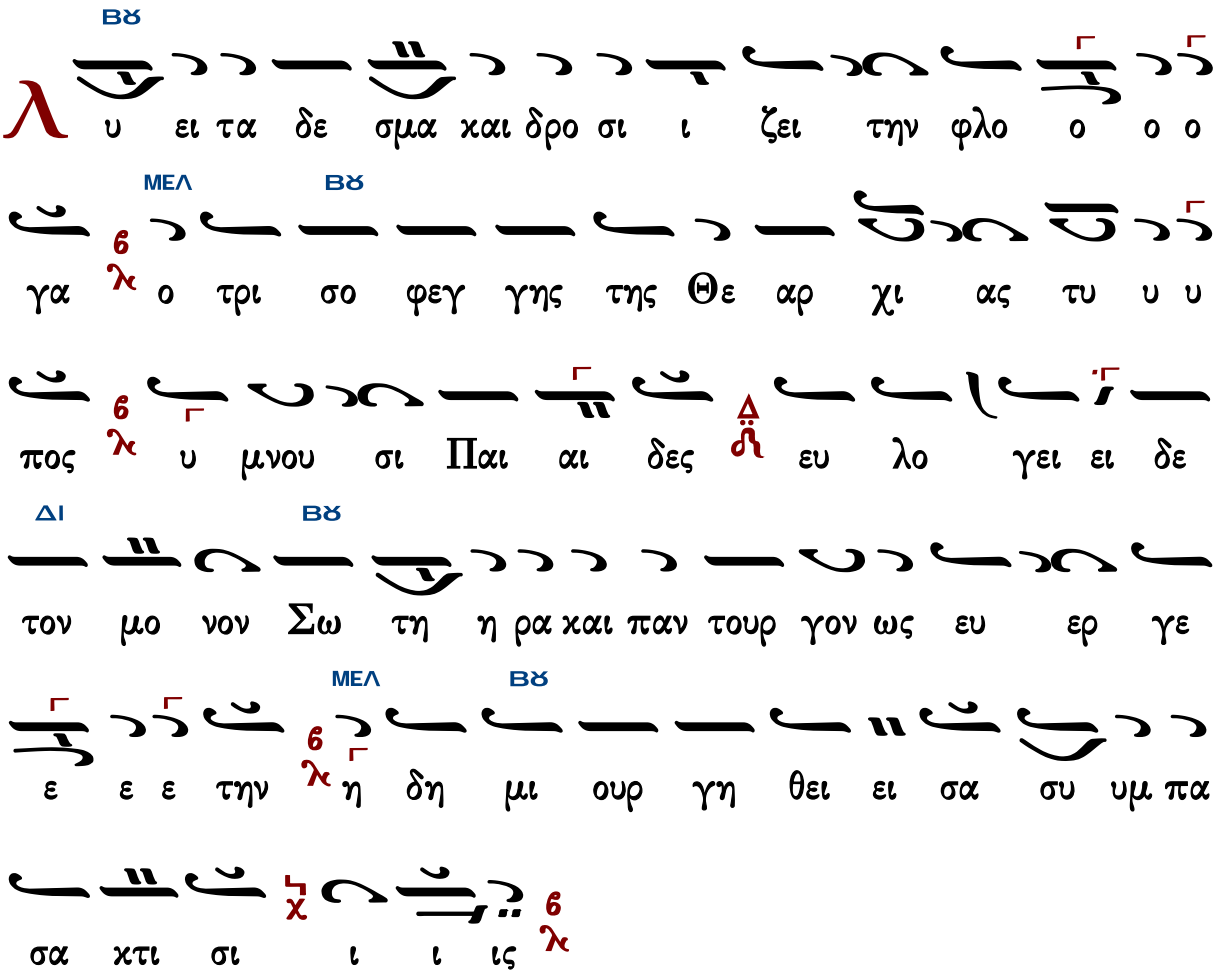

ᾠδὴ η΄

Ἦχος Βϐ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.253*

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

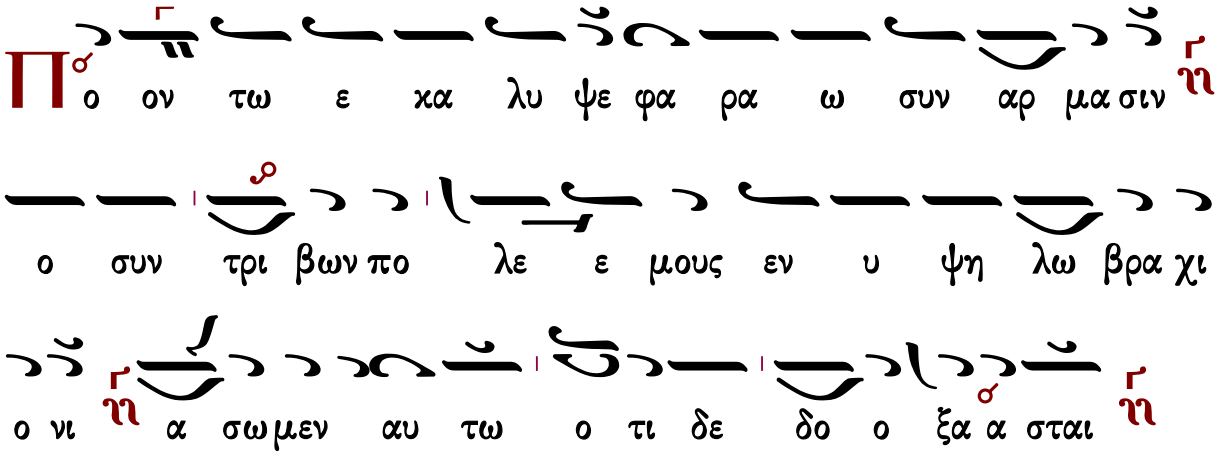
Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαὶ

Δέον ὅπως ἡ τονικὴ βάσις παραμείνῃ ἡ αὐτή.
Ὁ Γα νὰ γίνεται Βου καὶ τἀνάπαλιν.

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Γα

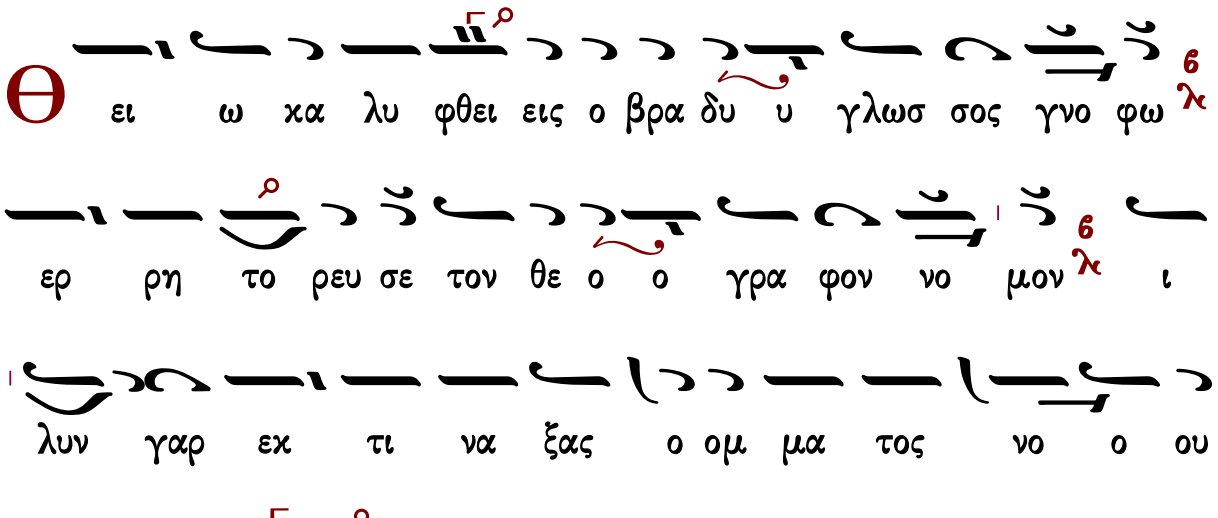
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.490*

ᾠδὴ α′

Ἦχος Βϐ

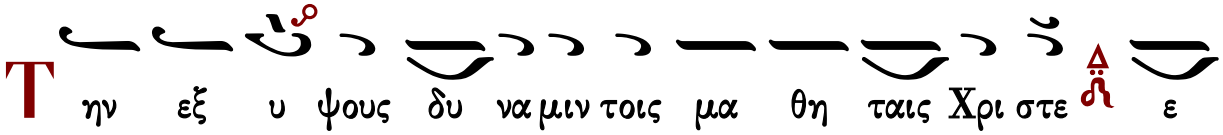
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.491*

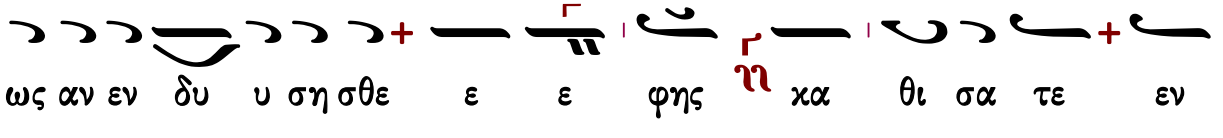

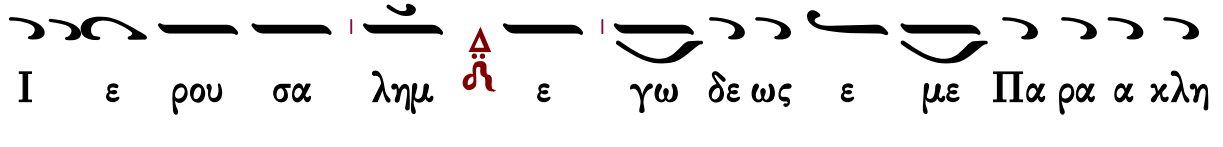
ᾠδὴ γ′

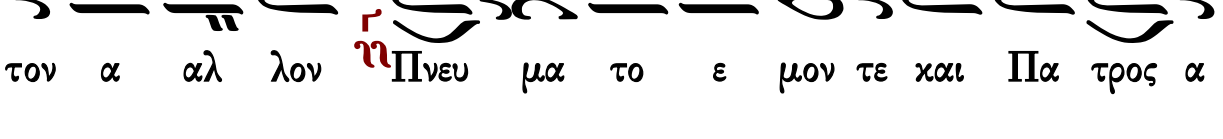
Ἦχος Γα

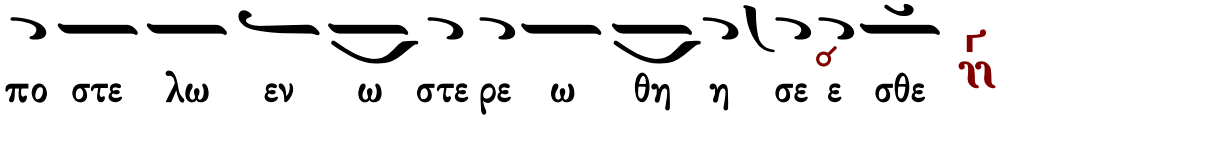
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.492*

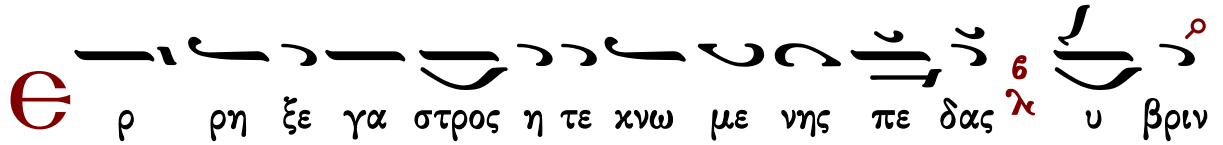

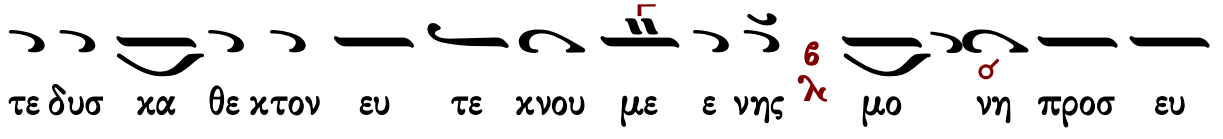

φῶς ἡ γ΄

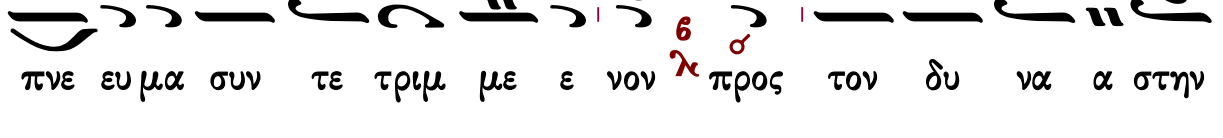
Ἦχος Βϐ

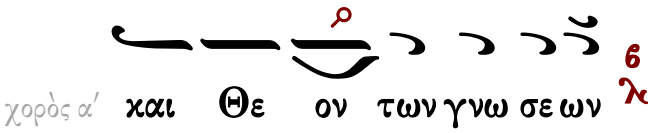
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.493*

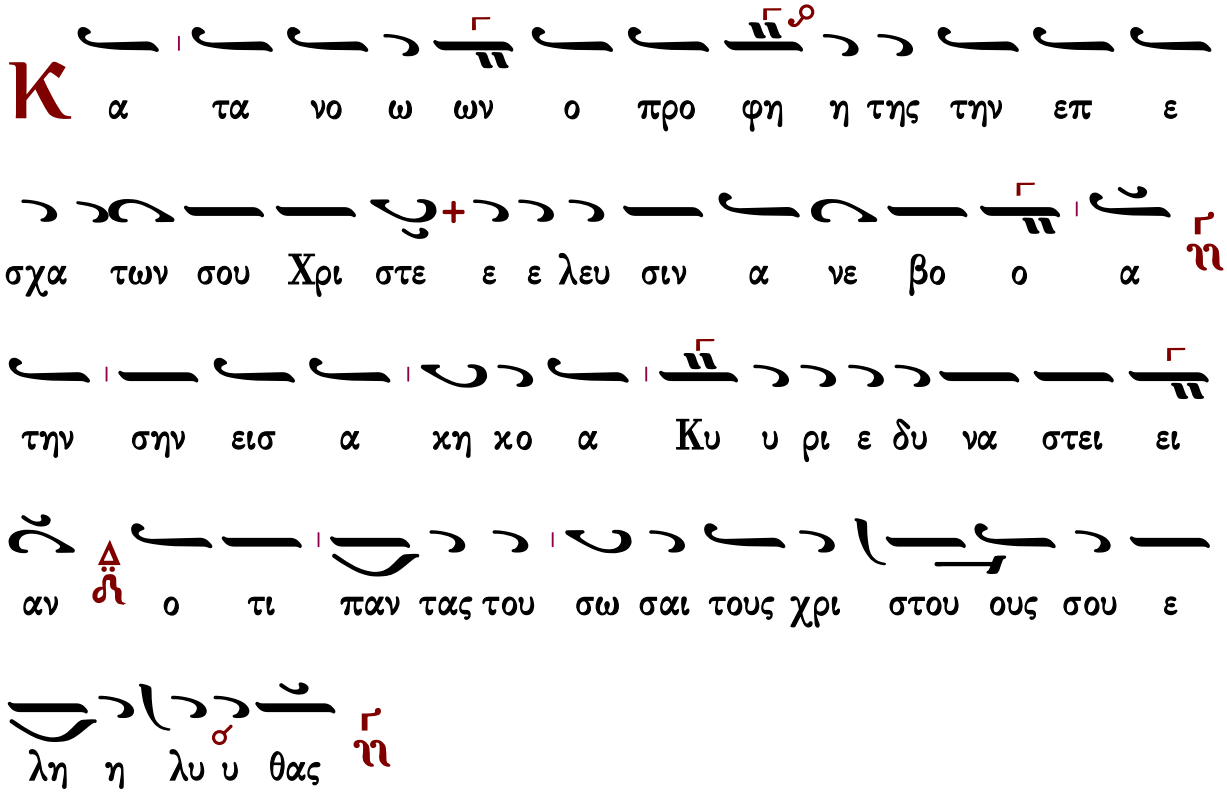

ᾠδὴ δ΄

Ἦχος Γα

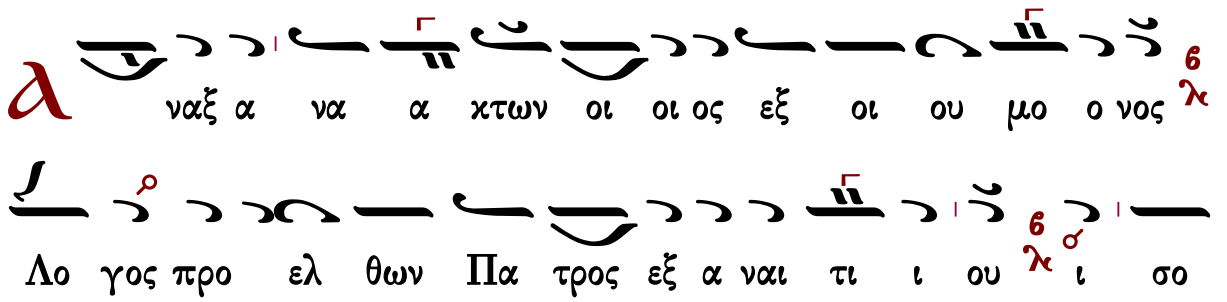
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.494*

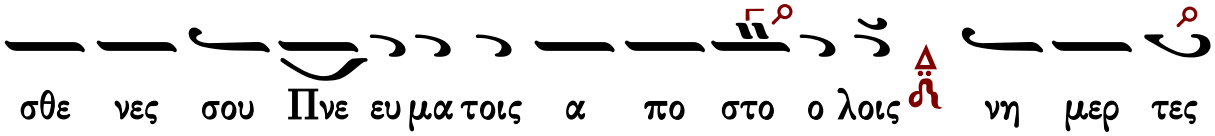

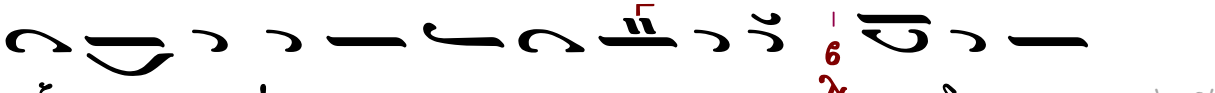
ᾠδὴ δ΄

Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.494*

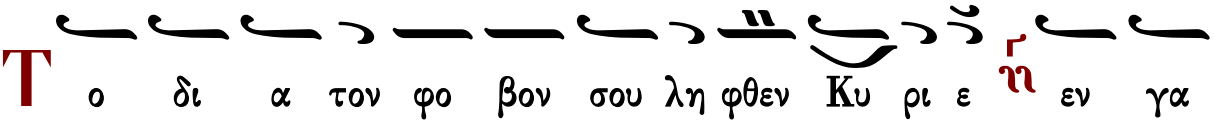
χορὸς β΄

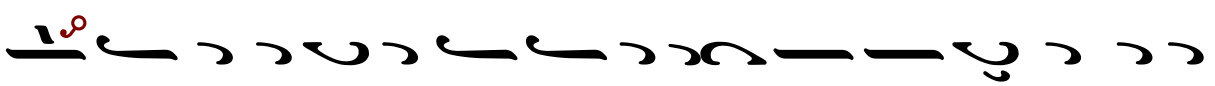

ᾠδὴ ε΄

Ἦχος Γα

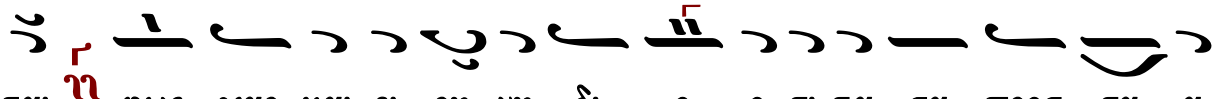
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.495*

ᾠδὴ ε′

Ἦχος δ Βʁ

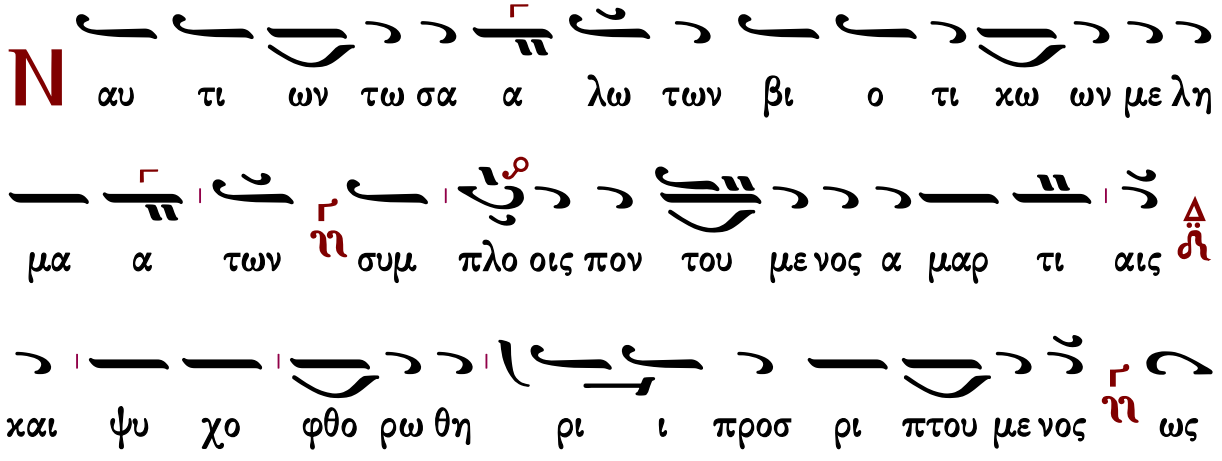
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.495*

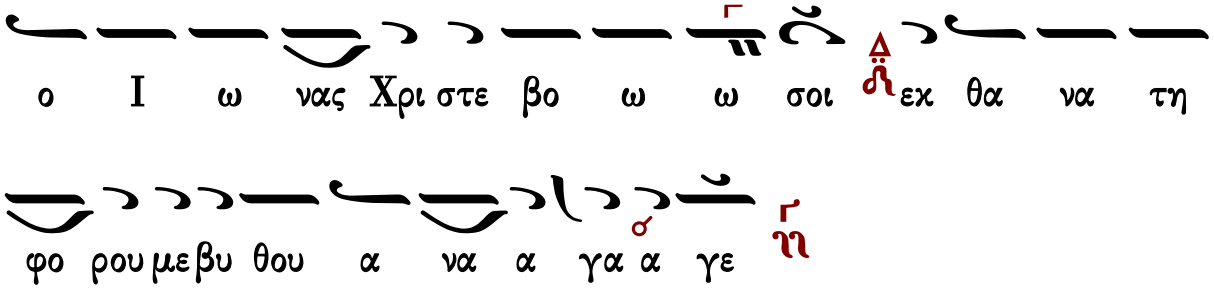

ᾠδὴ ς′

Ἦχος πλ. Γα

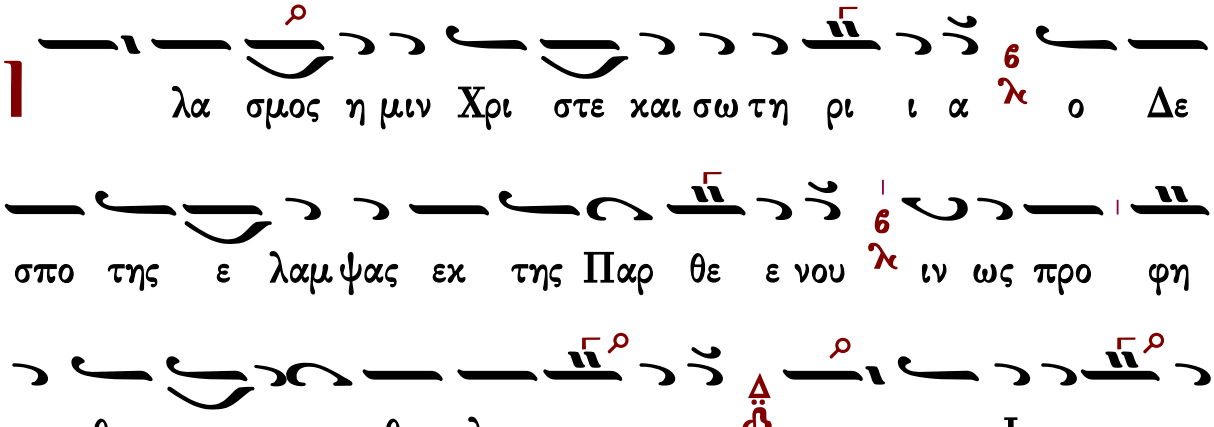
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.495*

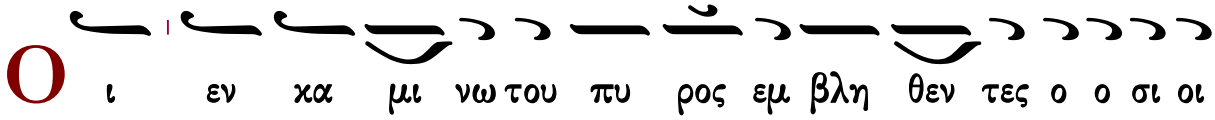
ᾠδὴ ς′ Ἦχος Βʹ

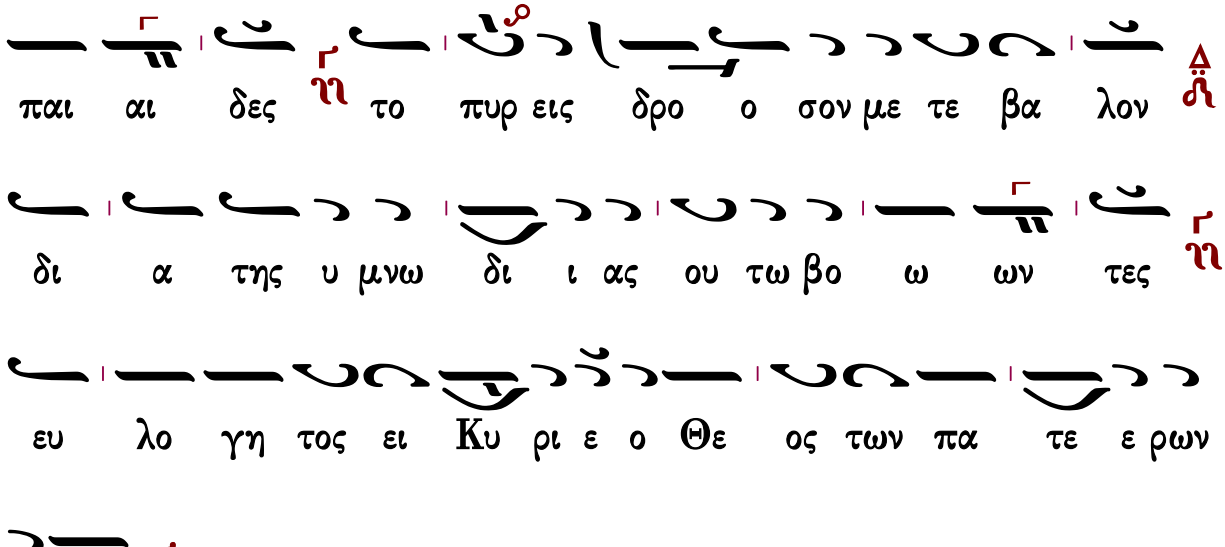
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.496*

ᾠδὴ ζ′ Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.496*

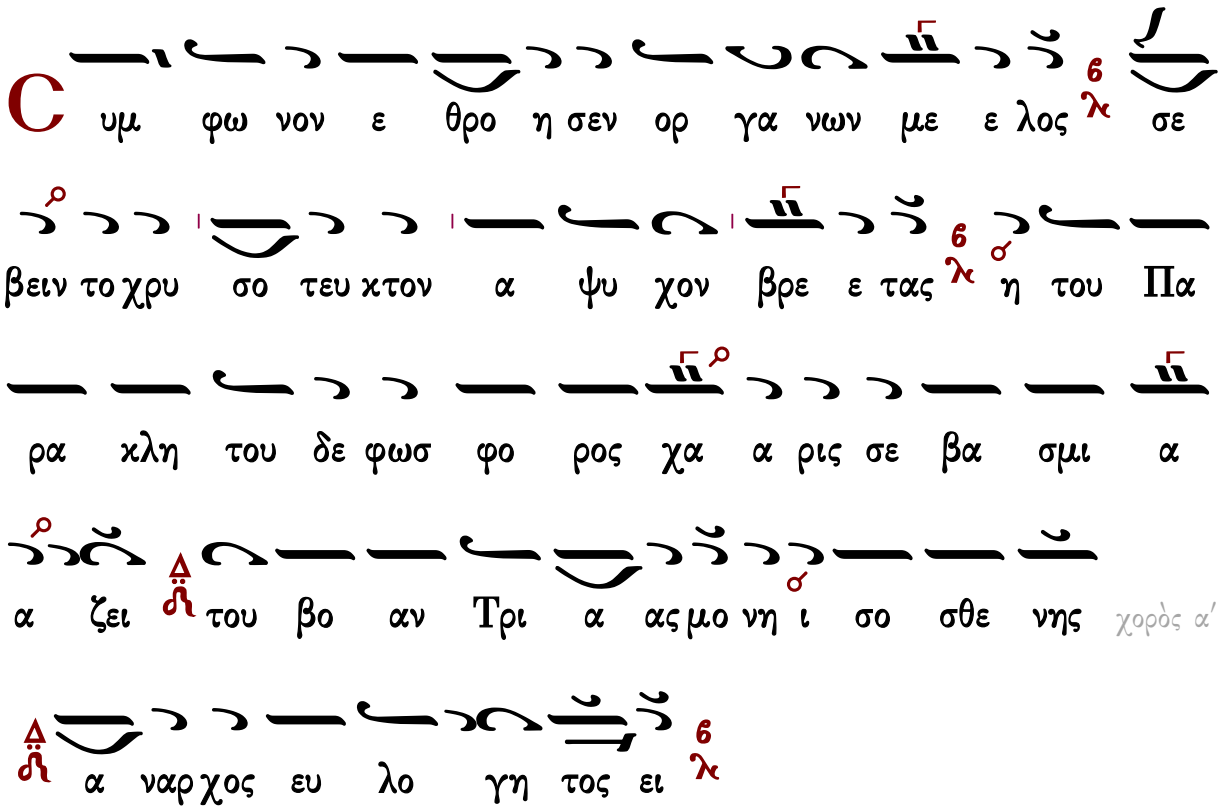

φῳδὴ ζ΄

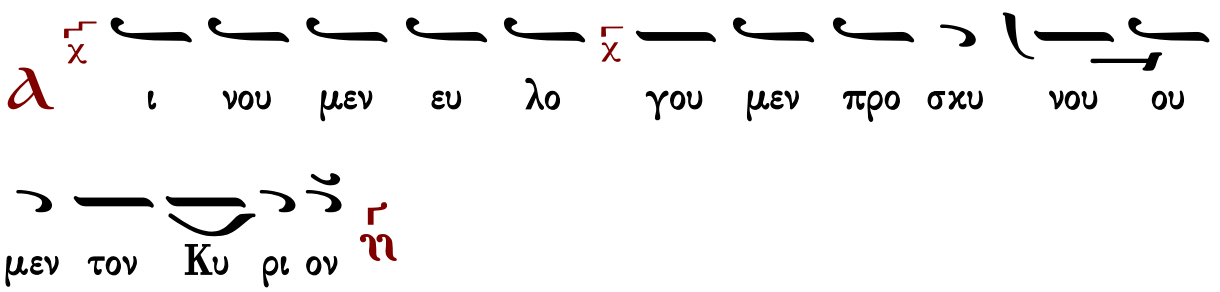
Ἦχος Βϐ

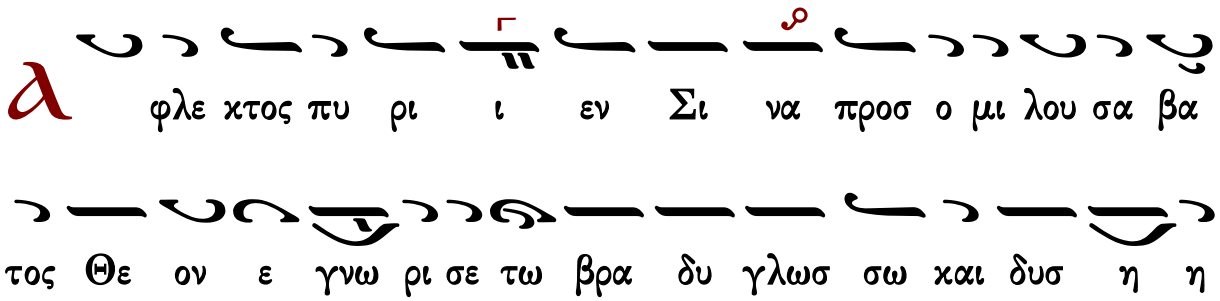
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.496*

Ἦχος Γα

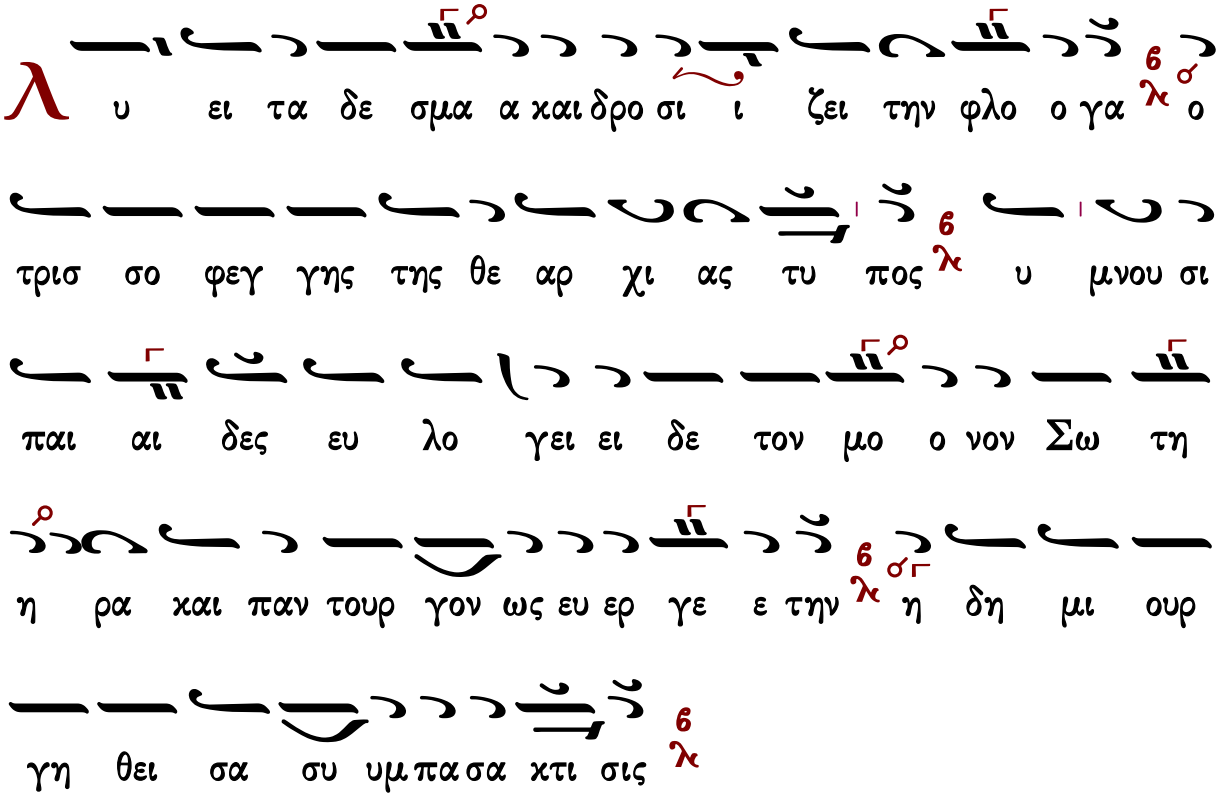
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.498*

Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.494*

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀργές, διασκευασμέναι

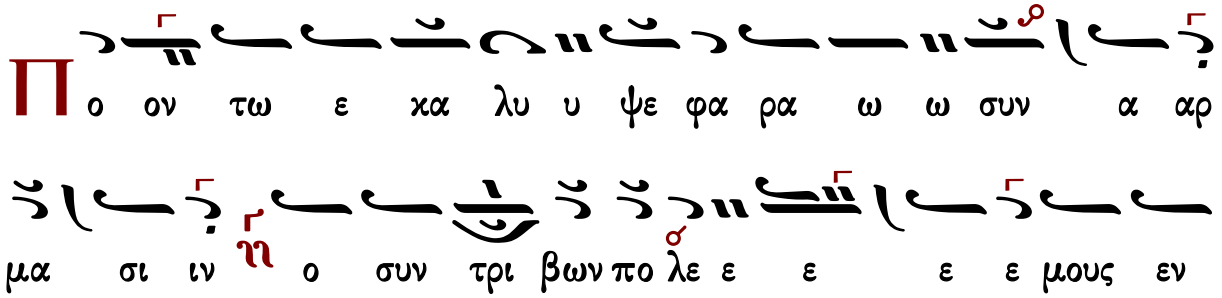
Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαὶ

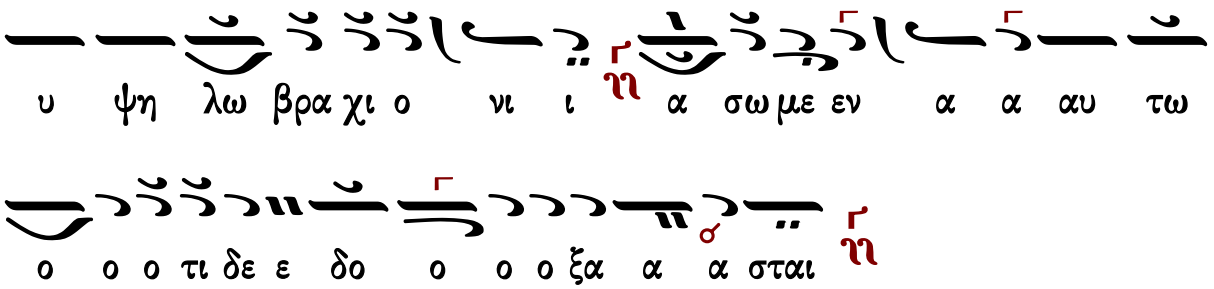
Δέον ὅπως ἡ τονικὴ βάσις παραμείνῃ ἡ αὐτή.
Ὁ Γα νὰ γίνεται Βου καὶ τἀνάπαλιν.

Ὠδὴ α΄

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.497*
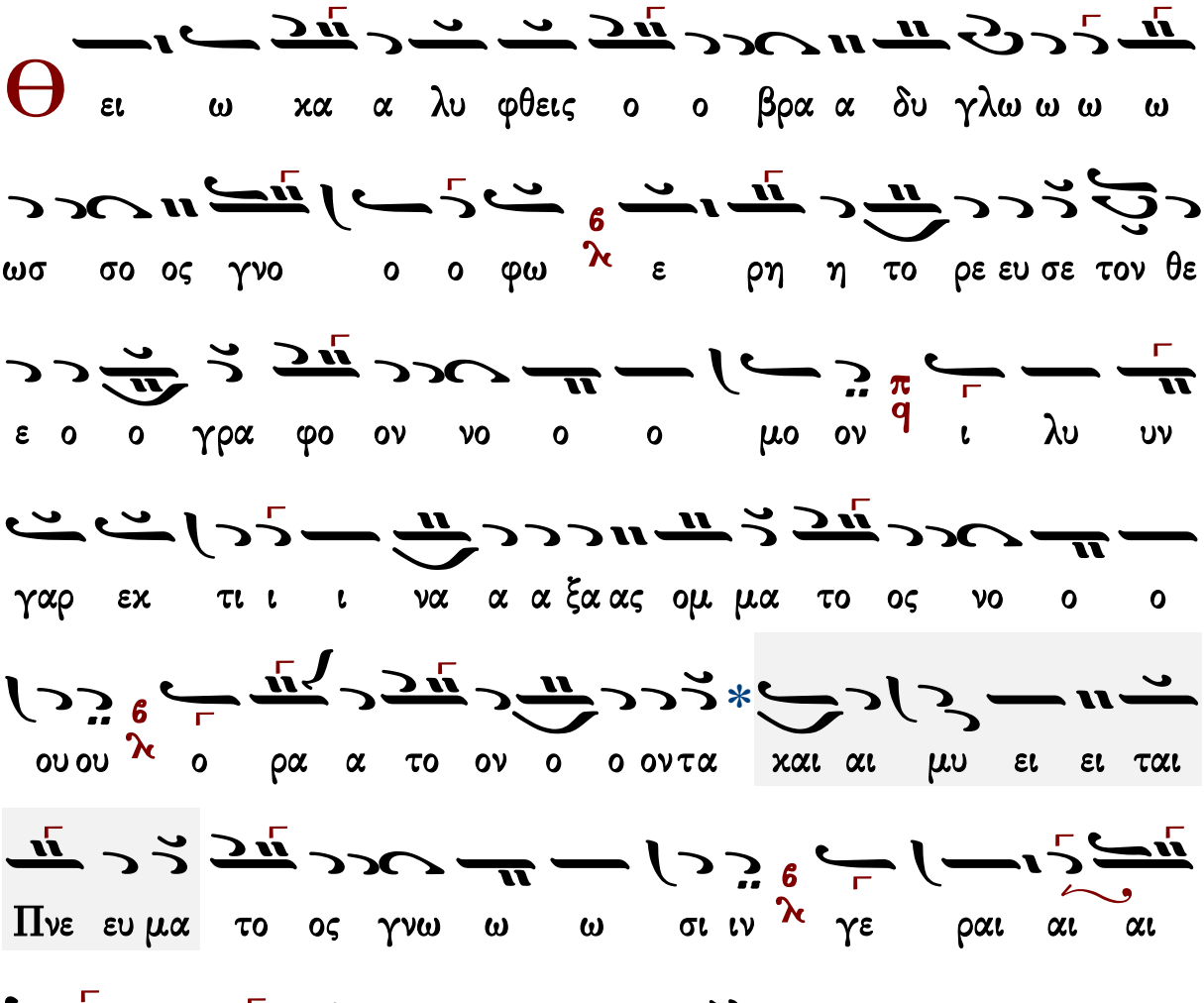

ᾠδὴ α΄

Ἦχος δ΄ Βʊ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.397*

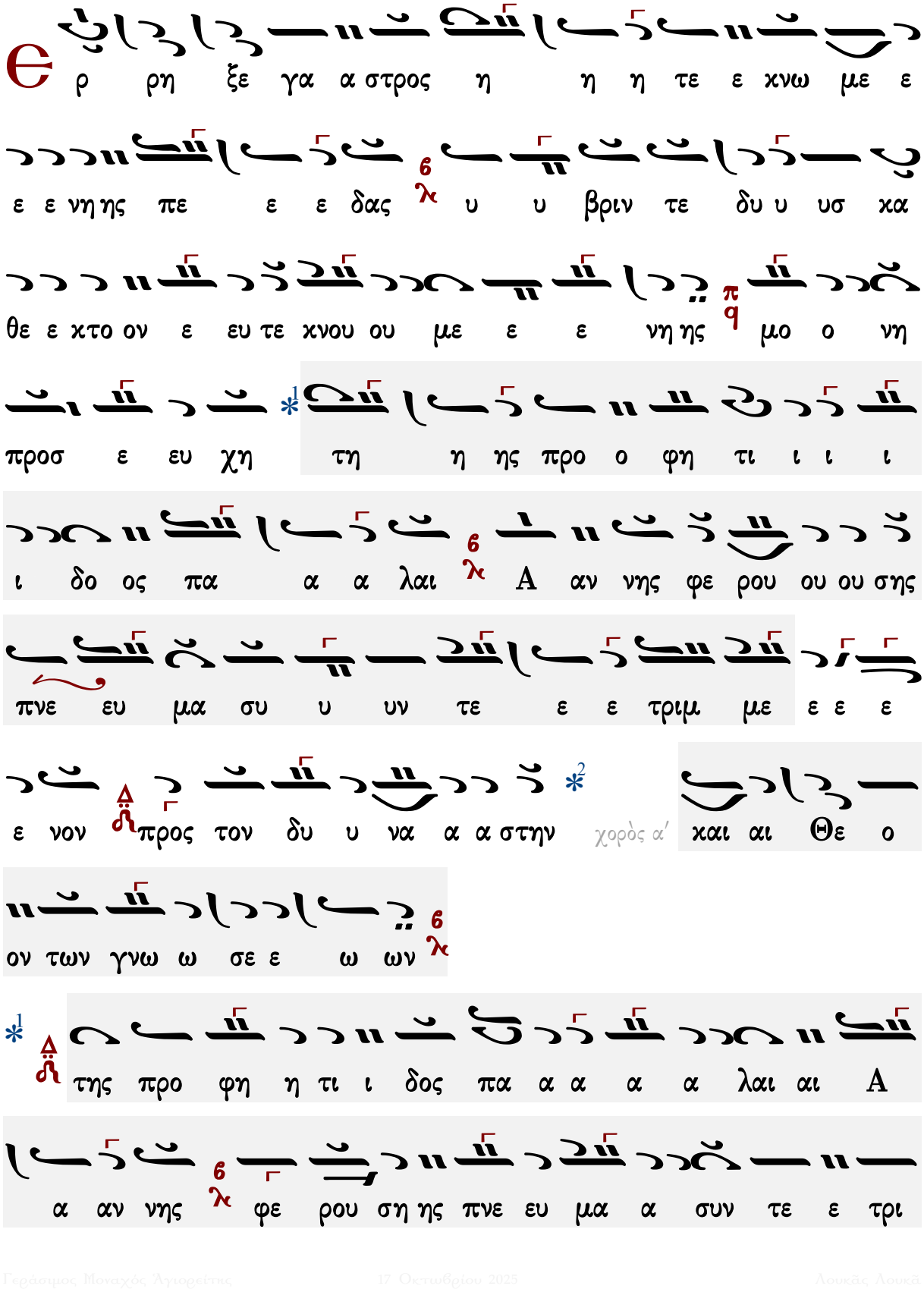
Ἦχος Γα

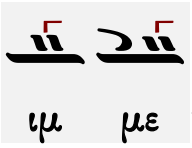
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.497*

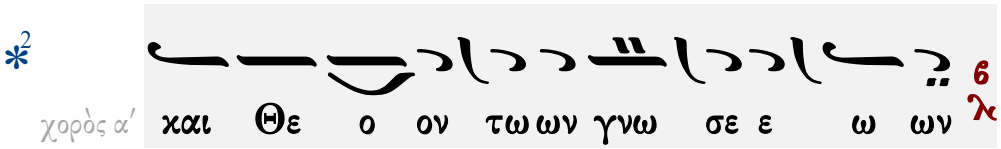

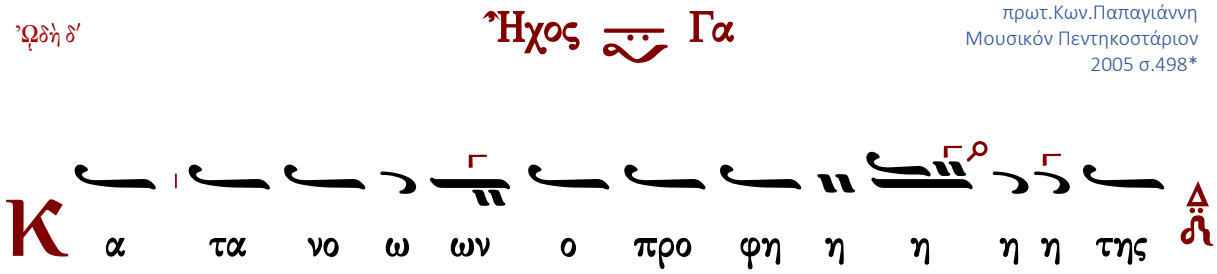
Ἦχος Βʁ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.398*

ρ ρη ξε γα α στρος η η η τε ε χνω με ε
ε ε νη ης πε ε ε δας υ υ βριν τε δυ υ υσ κα
θε ε χτο ον ε ευ τε χνου ου με ε ε νη ης μο ο νη
προσ ε ευ χη τη η ης προ ο φη τι ι ι ι
ι δο ος πα α α λαι A αν νης φε ρου ου ου σης
πνε ευ μα συ υ υν τε ε ε τριμ με ε ε ε
ε νον προς τον δυ υ να α α στην χορὸς α′ και αι Θε ο
ον των γνω ω σε ε ω ων
της προ φη η τι ι δος πα α α α α λαι αι A
α αν νης φε ρου ση ης πνε ευ μα α συν τε ε τρι

ιμ με ...

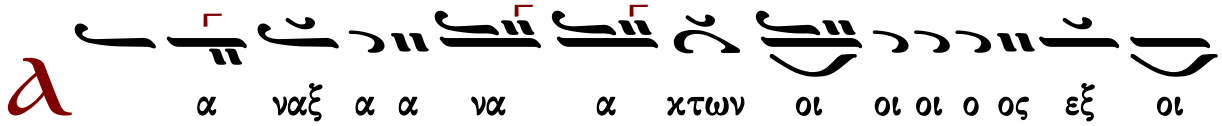

χορὸς α΄
χαι Θε ο ον τω ων γνω σε ε ω ων

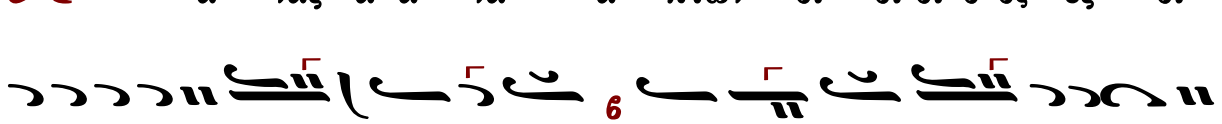

Ἦχος Γα
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.498*
Ὠδὴ δ΄
Κ α τα νο ω ων ο προ φη η η η η της
την επ ε σχα α των σου Χρι ι στε ε ε ε ε
ε λε ευ σιν α α νε βο ο ο α α την ση
ην εισ α χη χο ο α Κυ υ υ υ υ ρι ι ε δυ
υ να στει ει ει α αν ο τι πα αν τας του
σω ω ω ω ω ω σαι τους χρι στου ου ους σου ε ε λη
η η η λυ υ υ θα ας

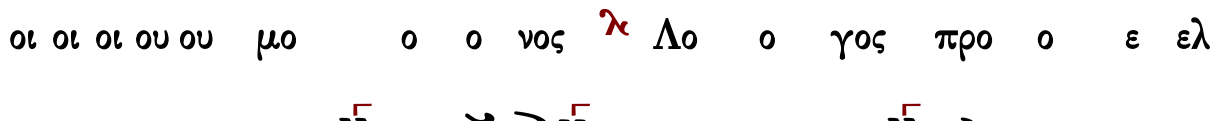
ᾨδὴ δ΄

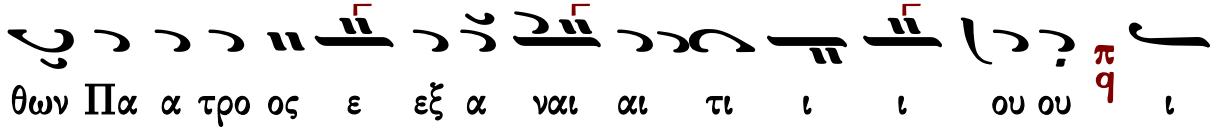
Ἦχος Βʹ

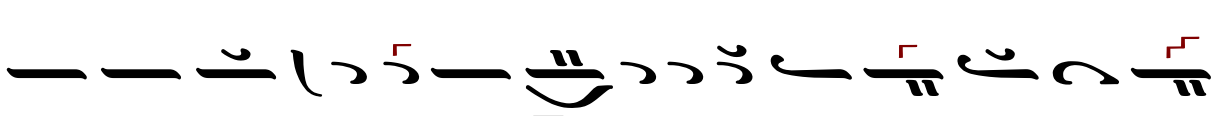
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.398*

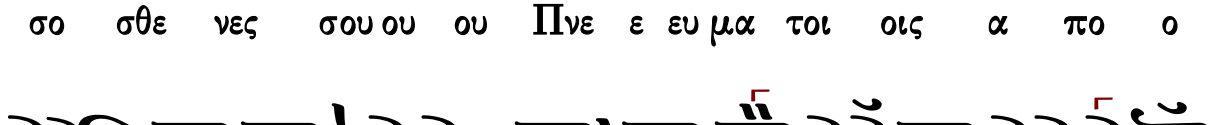

α ναξ α α να α χτων οι οι οι ο ος εξ οι

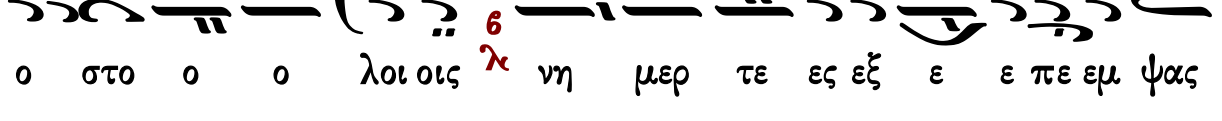

οι οι οι ου ου μο ο ο νος Λο ο γος προ ο ε ελ

θων Πα α τρο ος ε εξ α ναι αι τι ι ι ου ου ι

σο σθε νες σου ου ου Πνε ε ευ μα τοι οις α πο ο

ο στο ο ο λοι οις νη μερ τε ες εξ ε ε πε εμ ψας

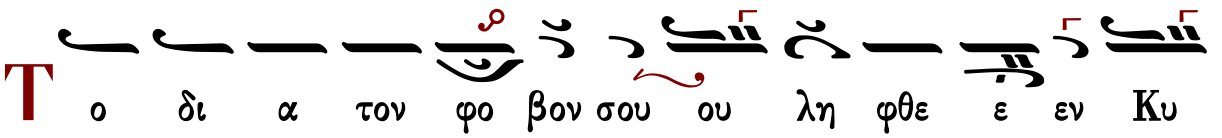

ω ω ως ε ευ ερ γε ε ε ε ε της α δου ου σι χορὸς

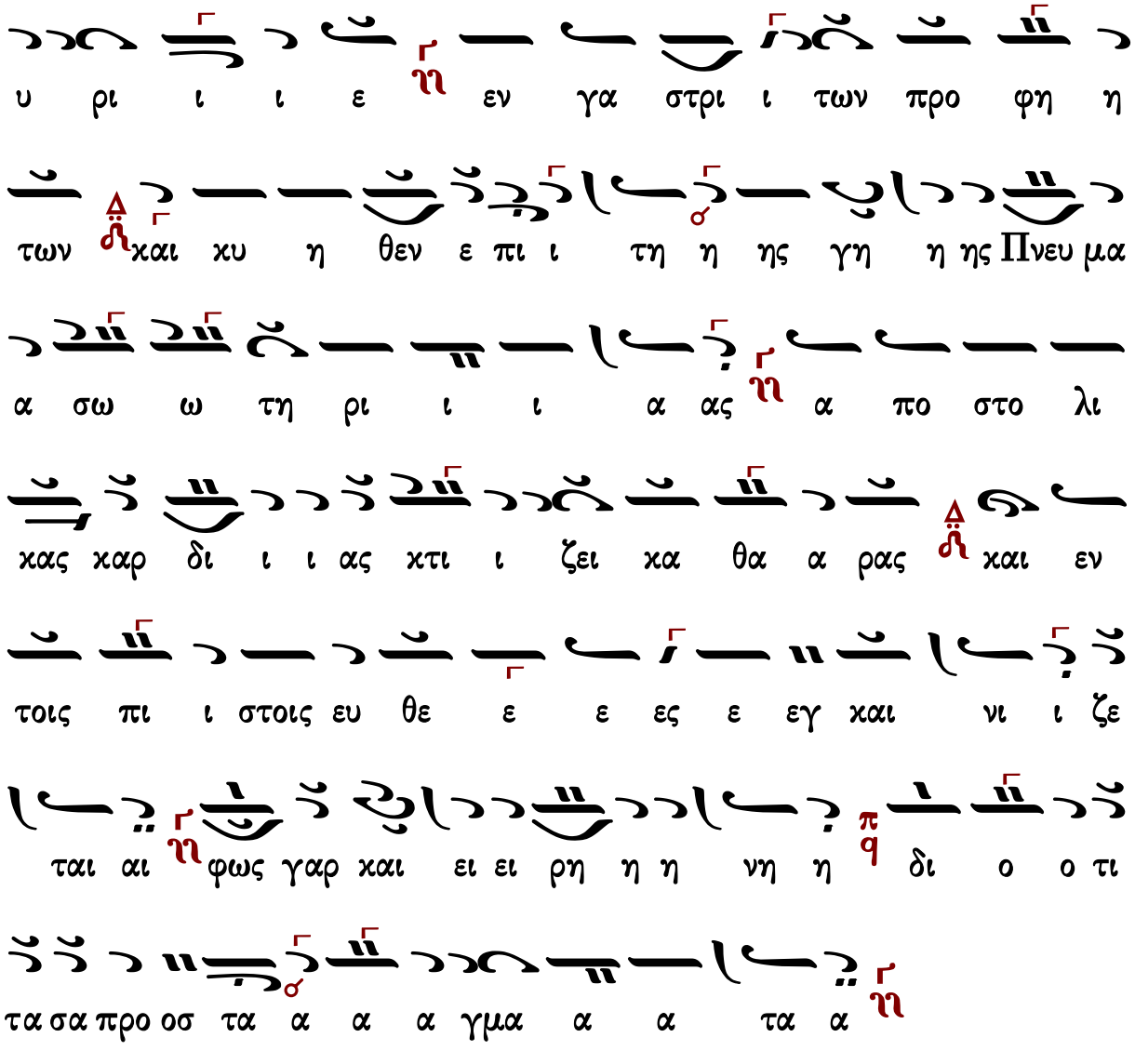

β΄ δο ο ξα τω χρα α α τει σου Κυ ρι ι ε ε

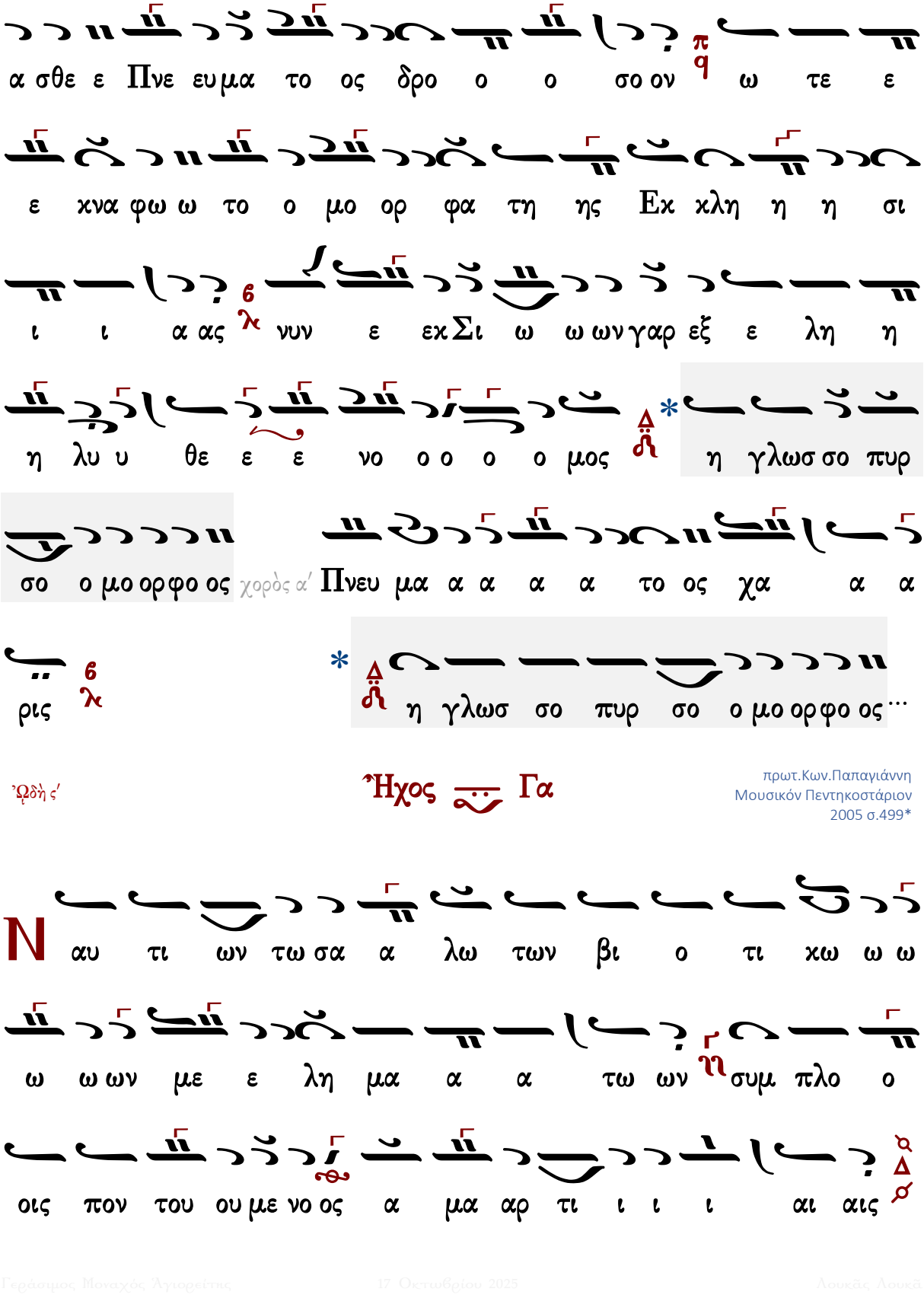
ᾨδὴ ε΄

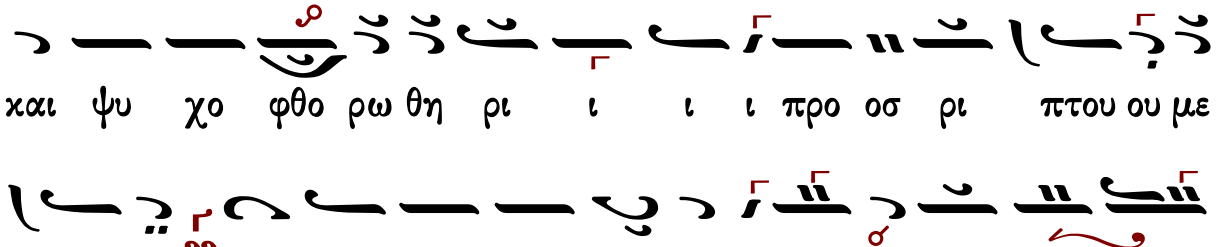
Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.498*

Το δι α τον φο βον σου ου λη φθε ε εν Κυ

υ ρι ι ι ε εν γα στρι ι των προ φη η
των και κυ η θεν ε πι ι τη η ης γη η ης Πνευ μα
α σω ω τη ρι ι ι α ας α πο στο λι
κας καρ δι ι ι ας κτι ι ζει κα θα α ρας και εν
τοις πι ι στοις ευ θε ε ε ες ε εγ και νι ι ζε
ται αι φως γαρ και ει ει ρη η η νη η δι ο ο τι
τα σα προ οσ τα α α α γμα α α τα α
Ἦχος Βϐ
ᾠδὴ ε΄
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.399*
υ τη η ρι ο ον κα θα αρ σι ιν αμ πλα α α
α α κη η μα α α των πυ ρι ι πνο ον δε ε ξα

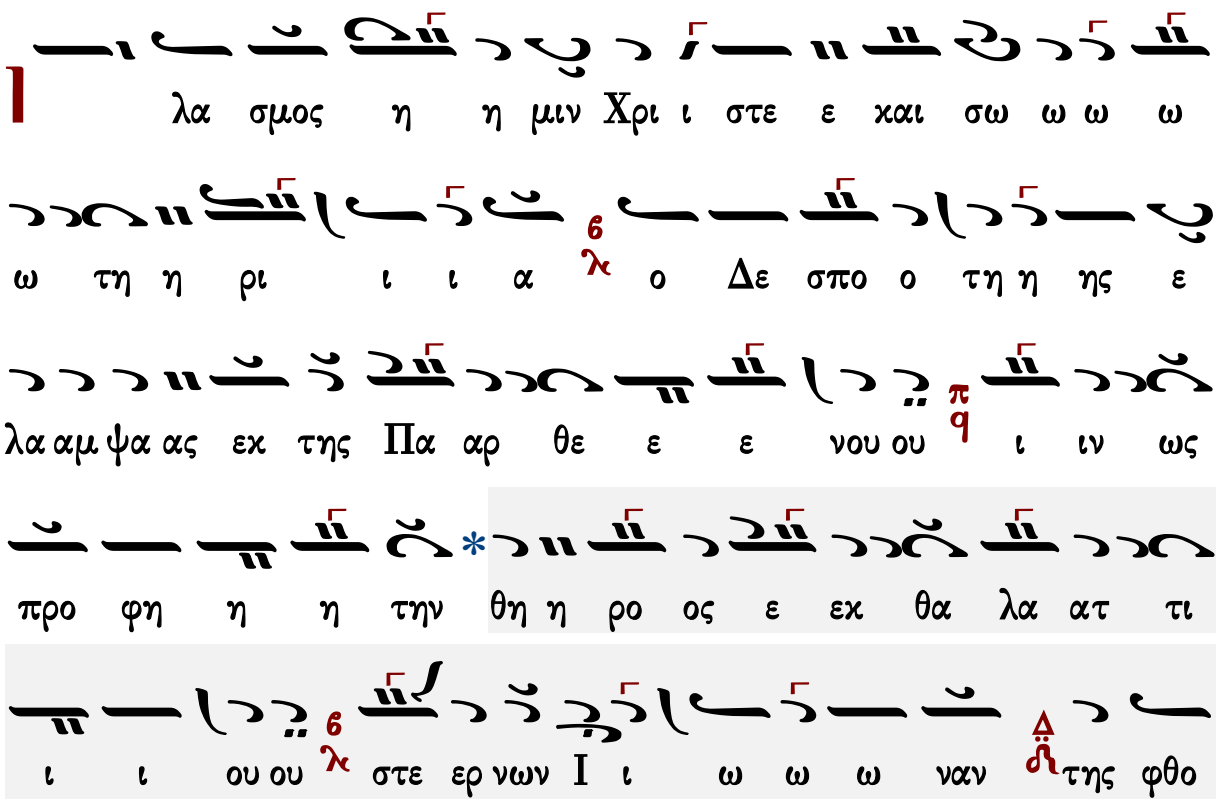

α σθε ε Πνε ευμα το ος δρο ο ο σο ον ω τε ε
ε χνα φω ω το ο μο ορ φα τη ης Εκ κλη η η σι
ι ι α ας νυν ε εκ Σι ω ω ων γαρ εξ ε λη η
η λυ υ θε ε ε νο ο ο ο ο μος η γλωσ σο πυρ
σο ο μο ορ φο ος χορὸς α΄ Πνευ μα α α α α το ος χα α α
ρις
η γλωσ σο πυρ σο ο μο ορ φο ος…
Ἦχος Γα
Ὠδὴ ς΄
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.499*
Ν αυ τι ων τω σα α λω των βι ο τι κω ω ω
ω ω ων με ε λη μα α α τω ων συμ πλο ο
οις πον του ου με νο ος α μα αρ τι ι ι αι αις

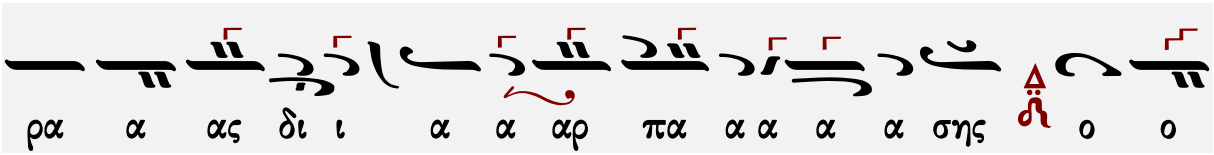

φῳδὴ ς΄

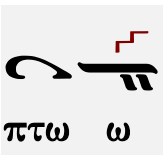
Ἦχος Βϐ

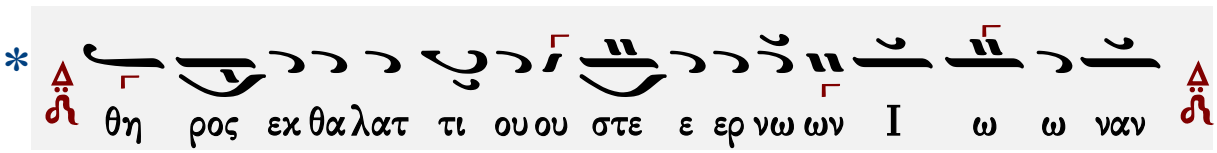
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.399*

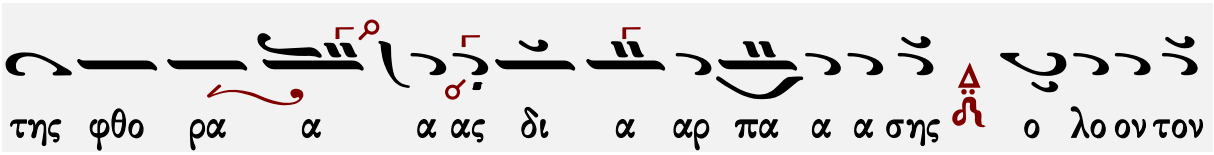

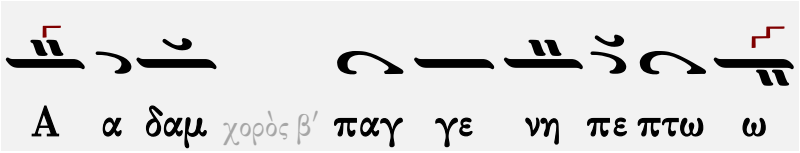

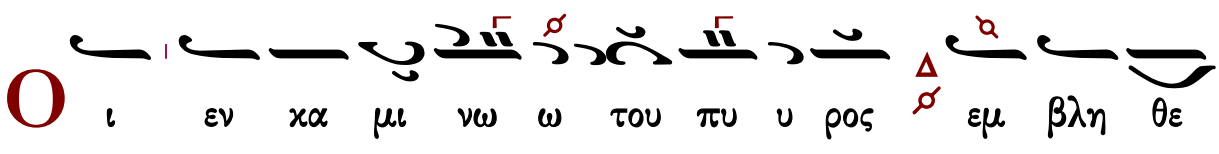

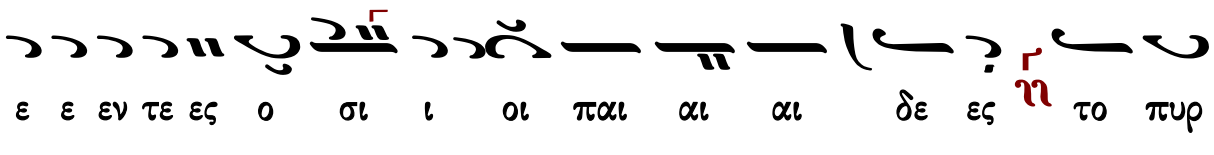
…

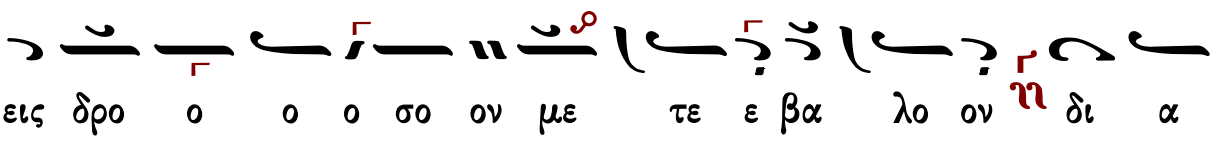
Ὠδὴ ζ′

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.499*

ᾠδὴ ζ΄

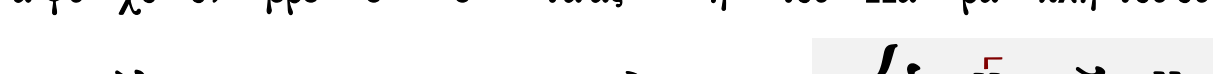
Ἦχος δ΄ Βʊ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.400*

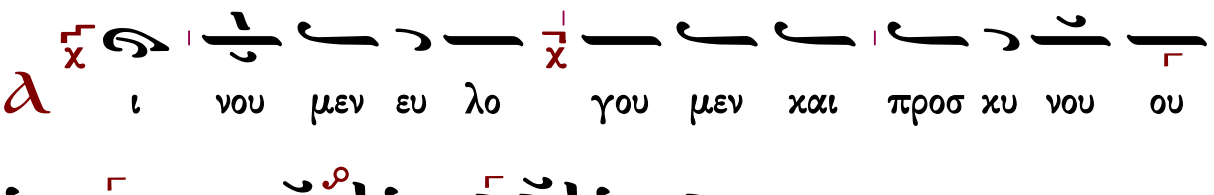

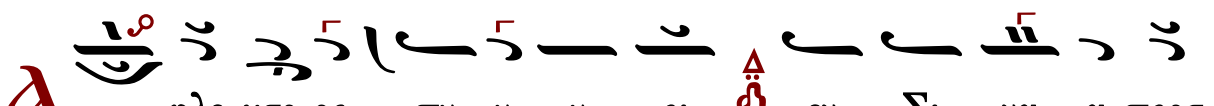

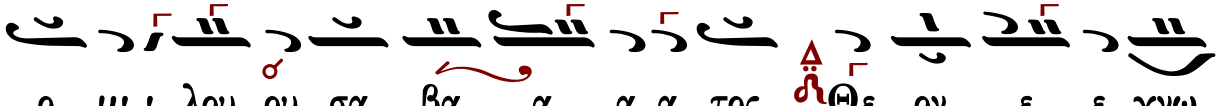

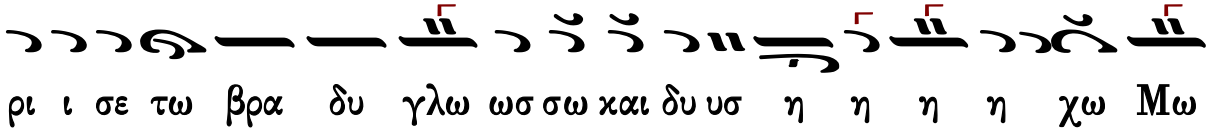
Ὠδὴ η΄ Ἦχος Γα πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Μουσικόν Πεντηκοστάριον 2005 σ.500*

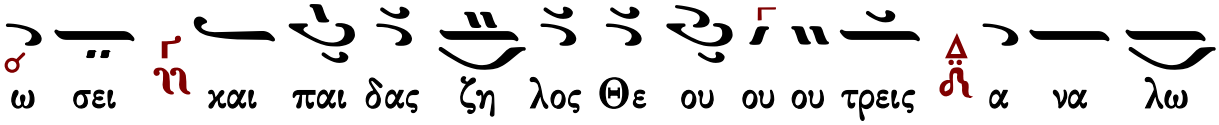

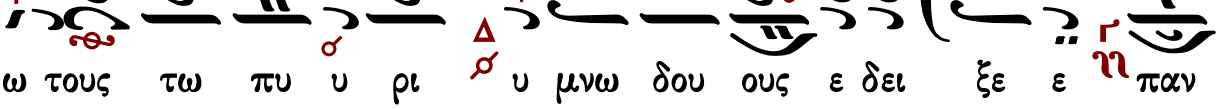

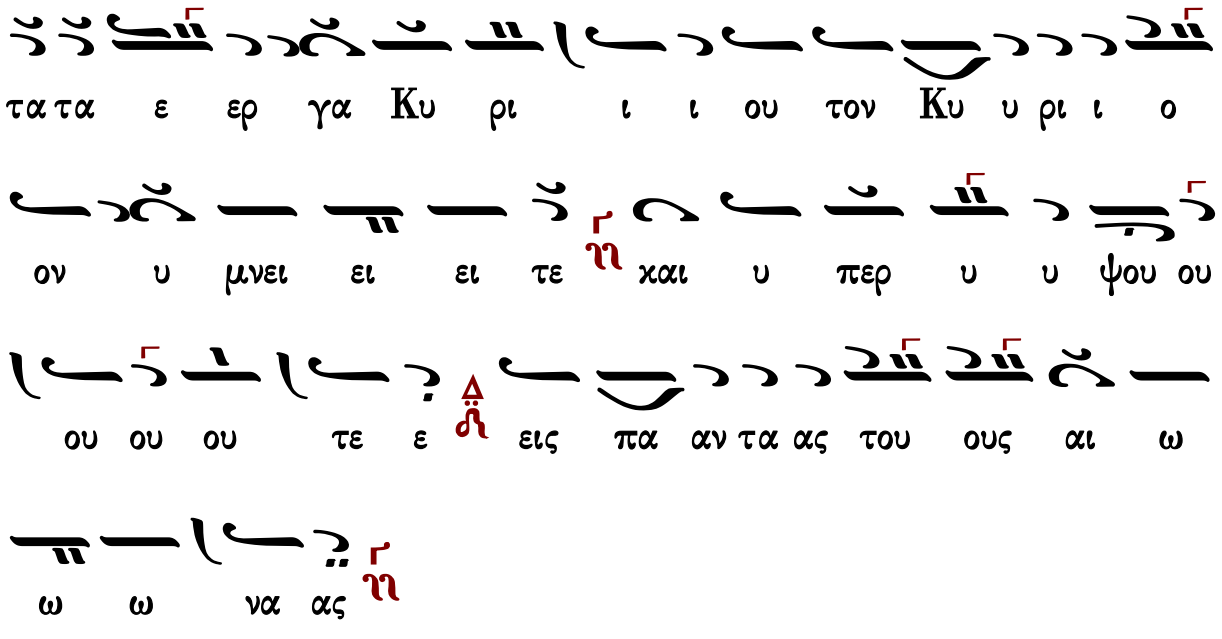

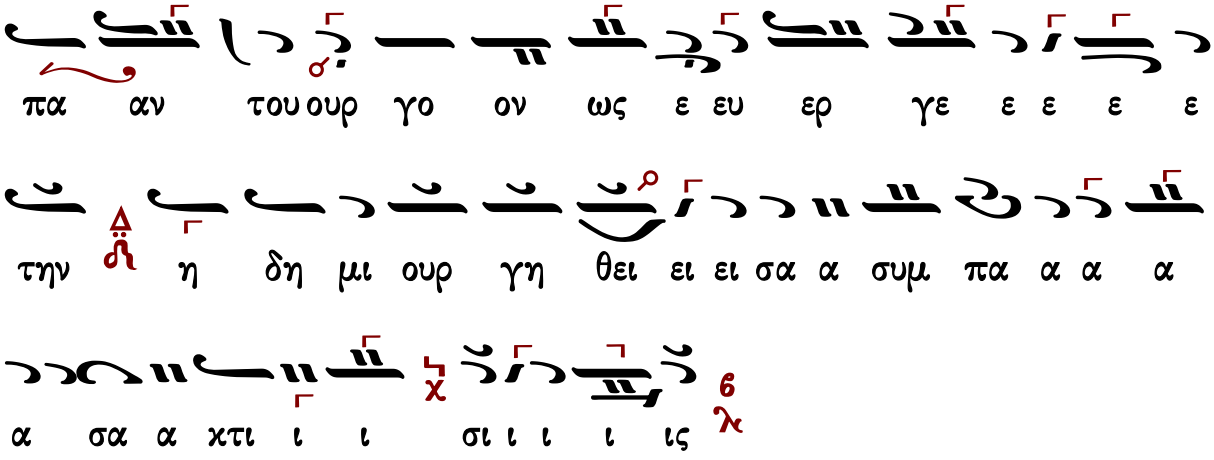

φῳδὴ η΄

Ἦχος δι Βʊ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.401*

φδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

κανὼν α΄, ᾠδὴ θ΄ — ἦχος βαρὺς

«Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρᾳ κυοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν». (β΄)

Ἐπιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἅρματος, ὁ ζηλωτὴς καὶ πυρίπνους χαίρων ὀχούμενος, τὴν νῦν ἐκλάμψασαν ἐπίπνοιαν ἐδήλου, ἐξ ὕψους ἀποστόλοις, ὑφ᾽ ἧς καταλαμφθέντες, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Νόμου τῶν φύσεων δίχα ξένον ἠκούετο· τῶν μαθητῶν τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηχουμένης, Πνεύματος χάριτι, ποικίλως, ἐνηχοῦντο, λαοί, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, τῆς Τριάδος γνῶσιν μυούμενοι.

κανὼν β΄, ᾠδὴ θ΄ — ἦχος δ΄

Ἀπόστολοι, τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο,
ἑτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου.

«Χαίροις ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος. Ἅπαν γὰρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα, ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως. Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν». (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἀπόστολοι, τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο,
ἑτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου.

Ὄδειν ἔοικε τὴν φυσίζωον κόρην. Μόνη γὰρ ἐν δίνησι κεκρύφει Λόγον νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα τὴν βροτῶν φύσιν. Ὃς δεξιοῖς κλισμοῖσι νῦν ἱδρυμένος Πατρός, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀπόστολοι, τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο,
ἑτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου.

Ὅσοις ἔπνευσεν ἡ θεόρρυτος χάρις, λάμποντες, ἀστράπτοντες, ἠλλοιωμένοι, ὀθνείαν ἀλλοίωσιν εὐπρεπεστάτην ἰσοσθενοῦσαν τὴν ἄτμητον εἰδότες, σοφὴν τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

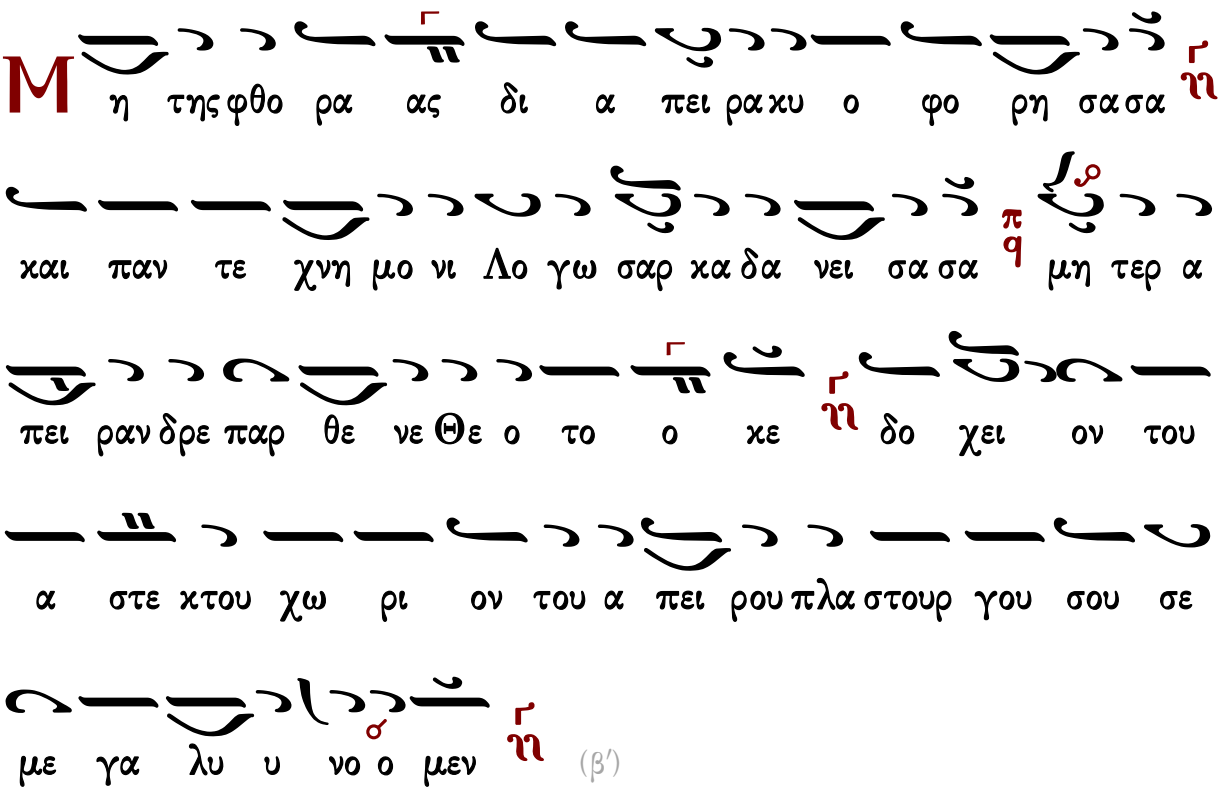
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ιωάννου Πρωτοψάλτου

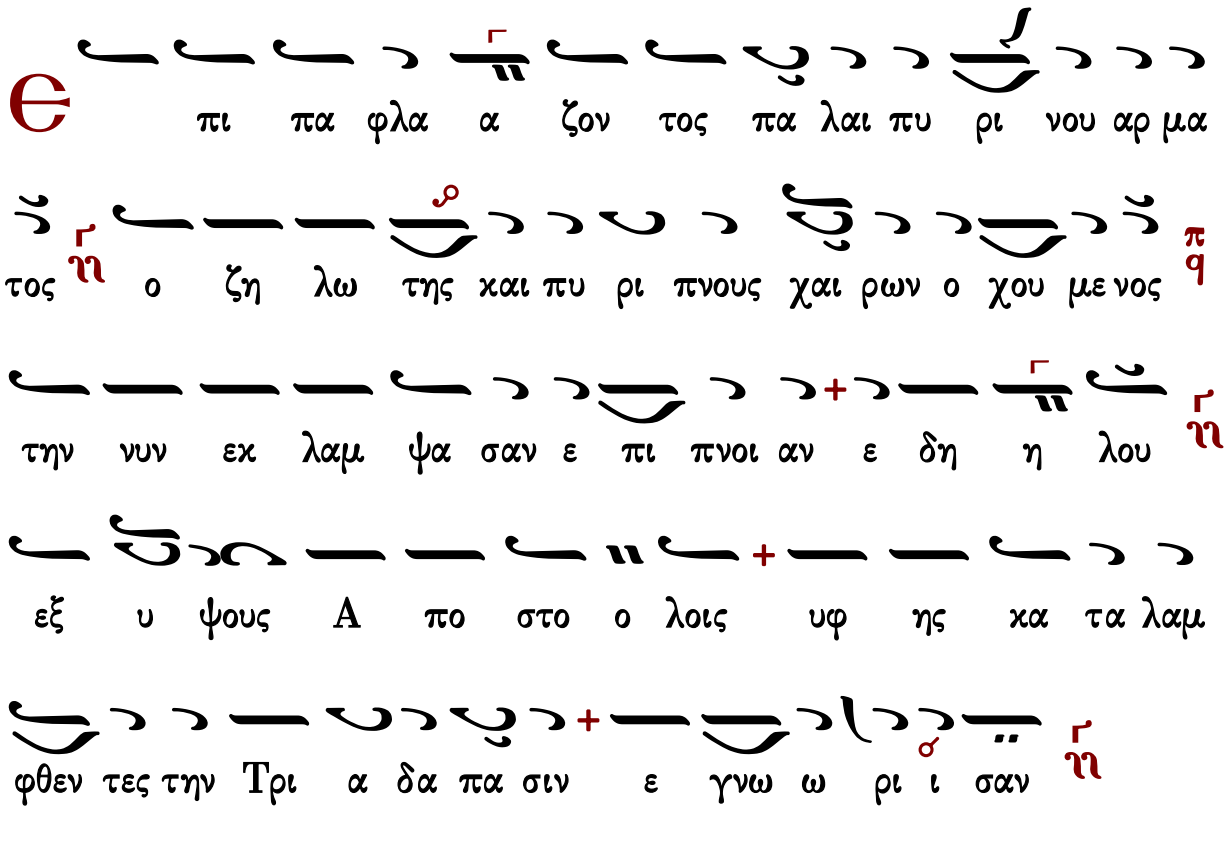
ᾠδὴ θ′, κανὼν α′

Ἦχος Γα

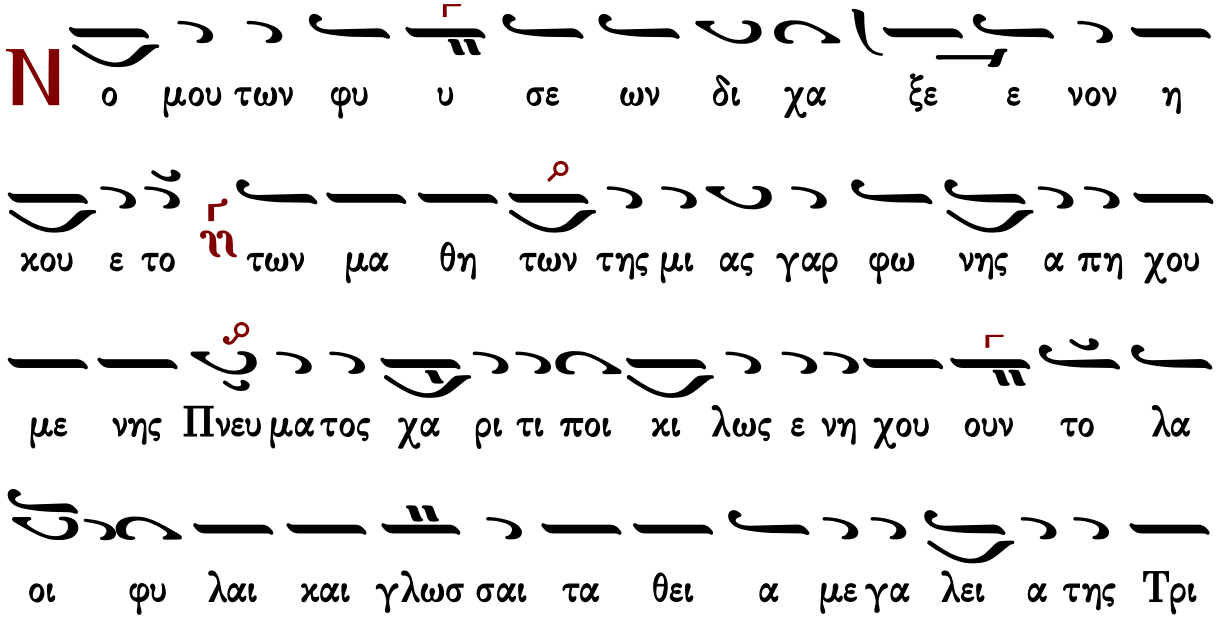
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.429#

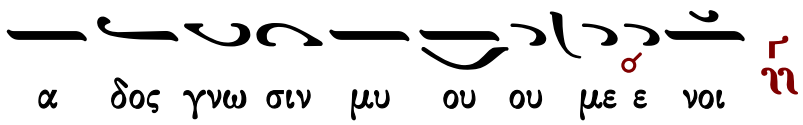

Πεντηκοστάριον, Χρ. Θεοδοσόπουλου 1983 σ.254#

Ιωάννου Πρωτοψάλτου Ειρμολόγιον 1903 σ.430#

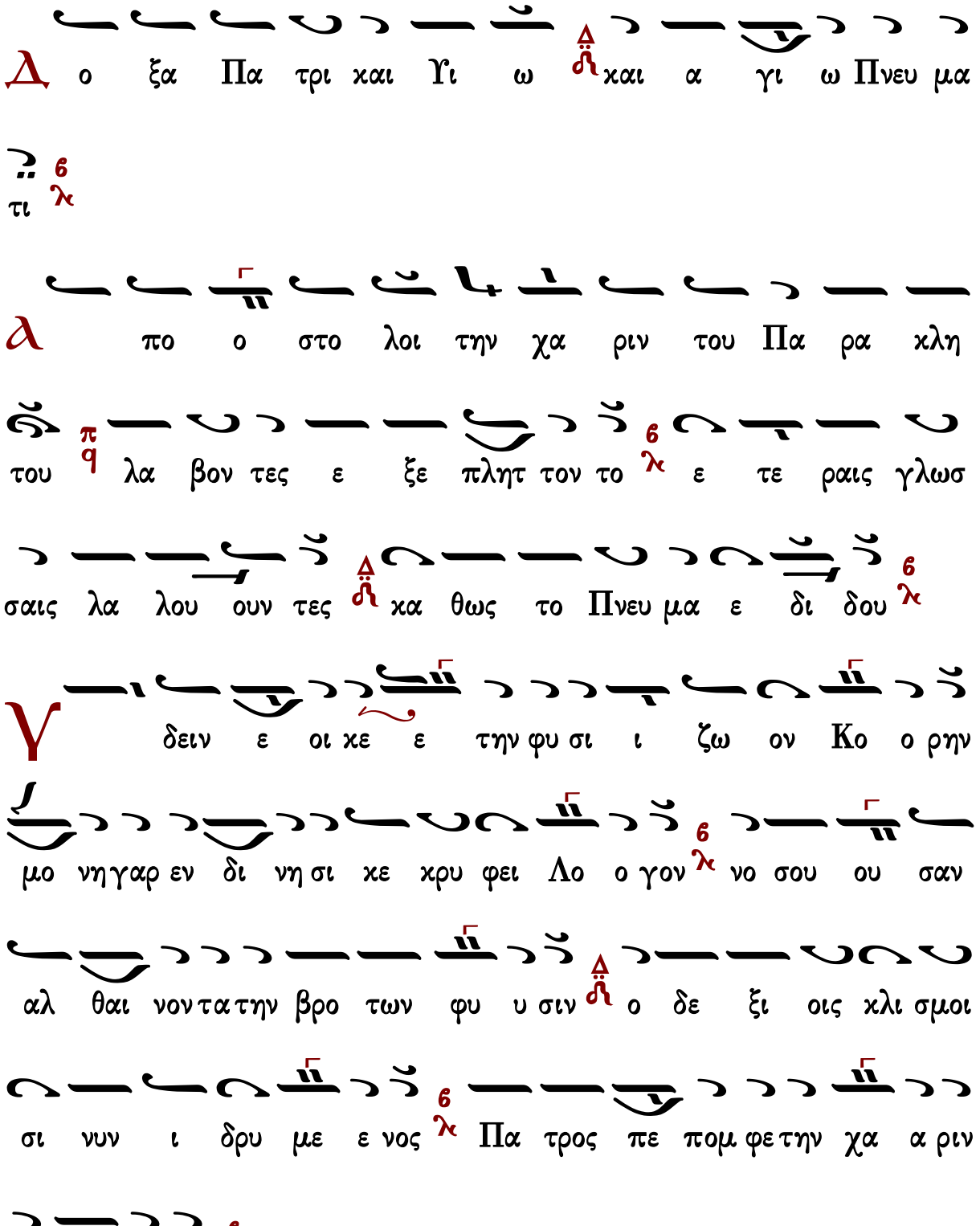
ᾠδὴ θ′, κανὼν β′

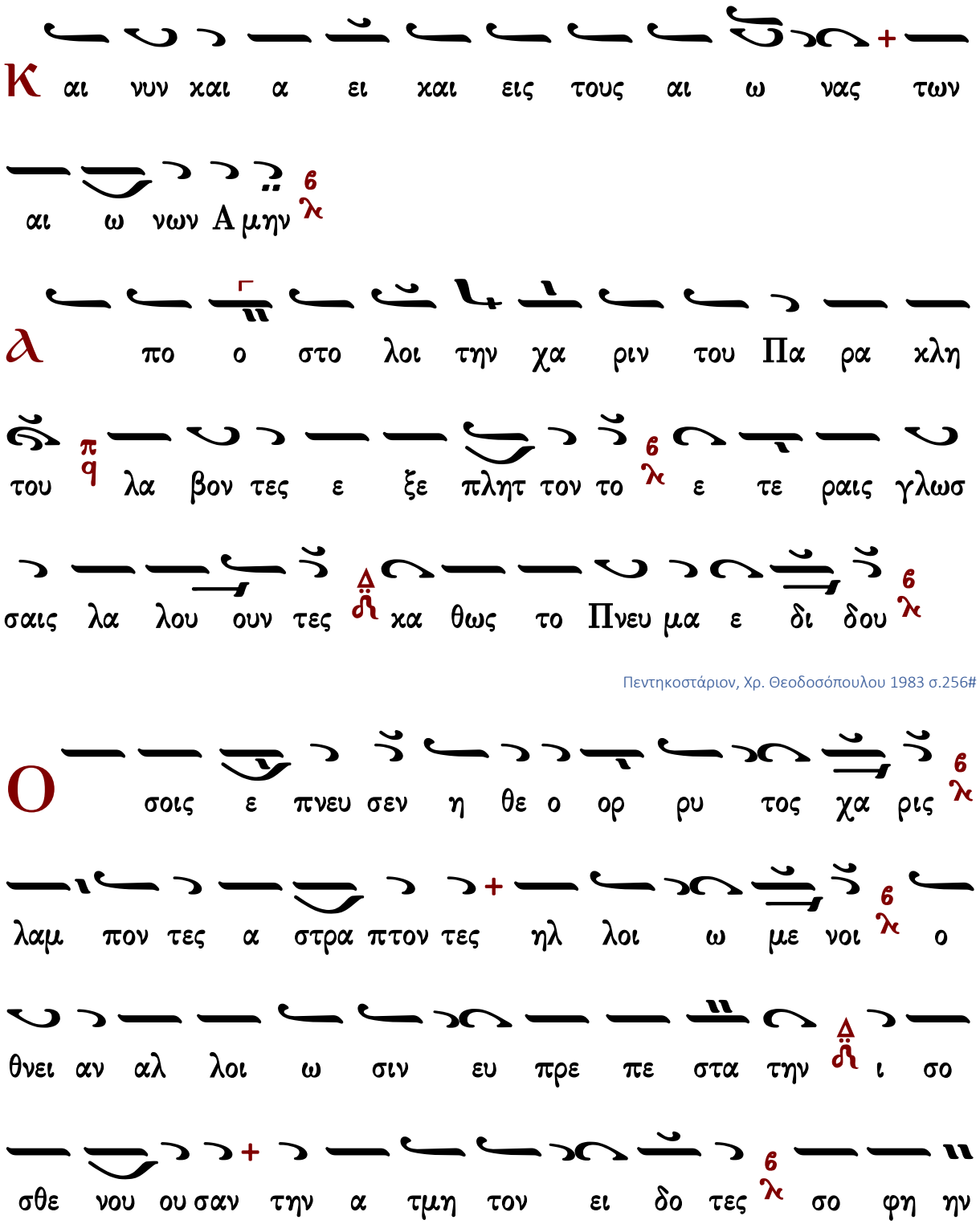
Ἦχος Βʁ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 s.430#

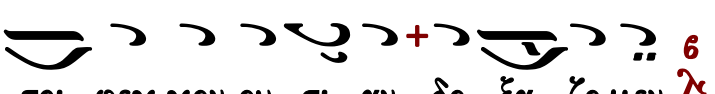

(β′)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
α πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα κλη
του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε τε ραις γλωσ
σαις λα λου ουν τες κα θως το Πνευ μα ε δι δου
γ δειν ε οι κε ε την φυ σι ι ζω ον Κο ο ρην
μο νηγαρ εν δι νη σι κε κρυ φει Λο ο γον νο σου ου σαν
αλ θαι νον τα την βρο των φυ υ σιν ο δε ξι οις κλι σμοι
σι νυν ι δρυ με ε νος Πα τρος πε πομ φε την χα α ριν
του Πνευ μα τος

Πεντηκοστάριον, Χρ. Θεοδοσόπουλου 1983 σ.256#

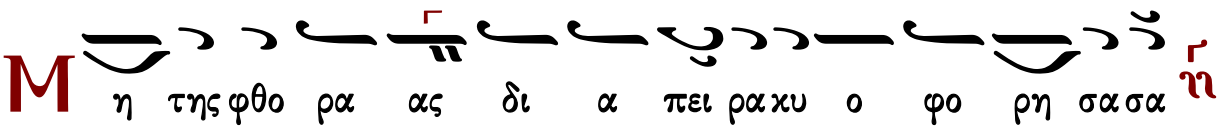

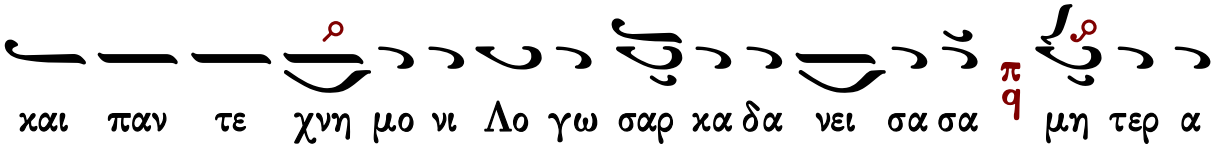
Γαβριὴλ Κουντιάδου

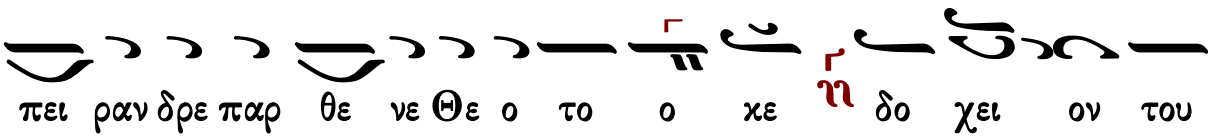
ᾠδὴ θ′, κανὼν α′

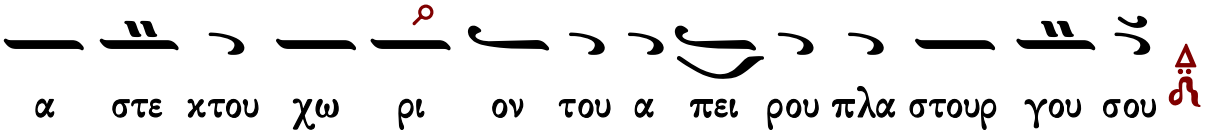
Ἦχος Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

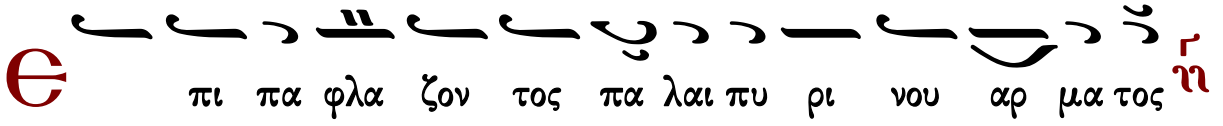

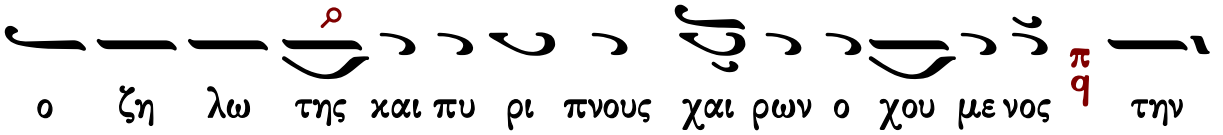

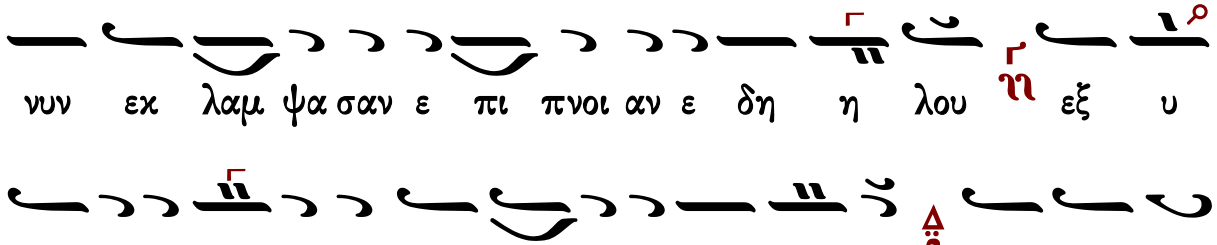

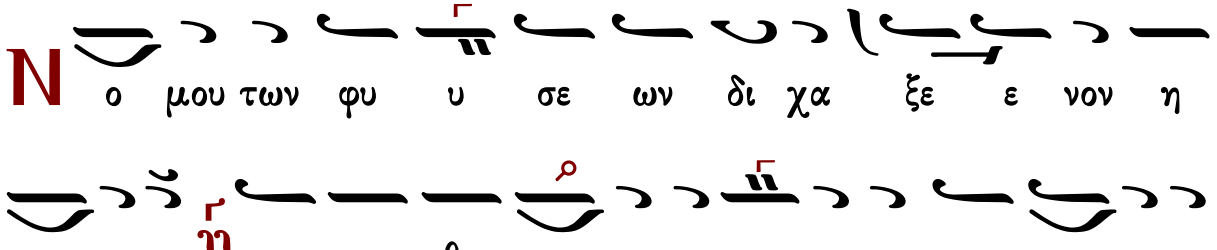

(β′)

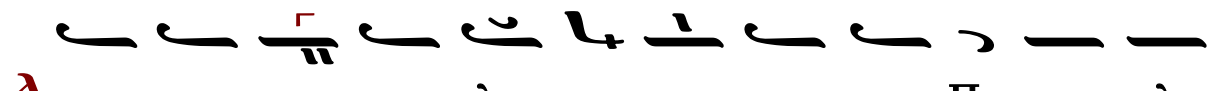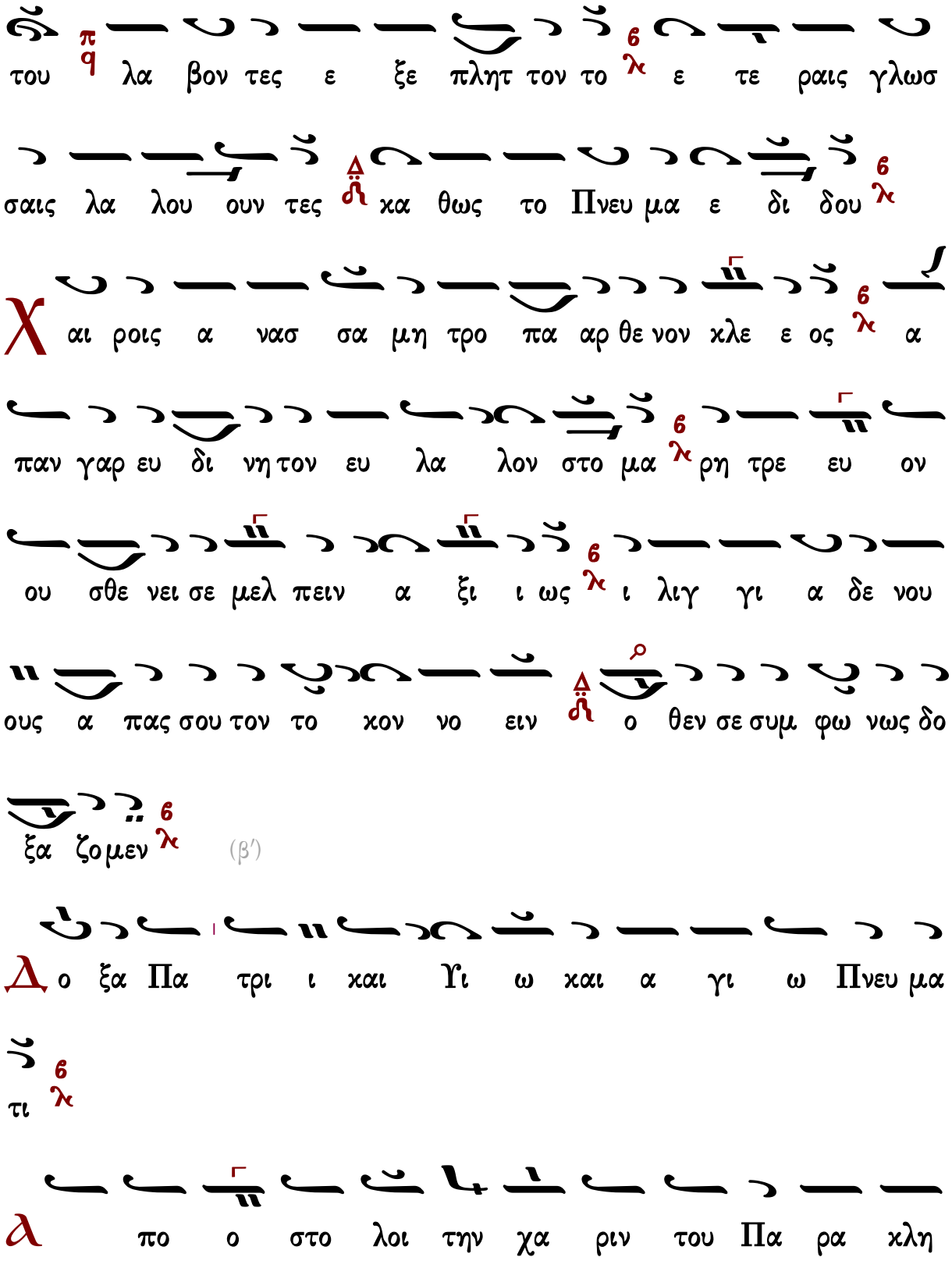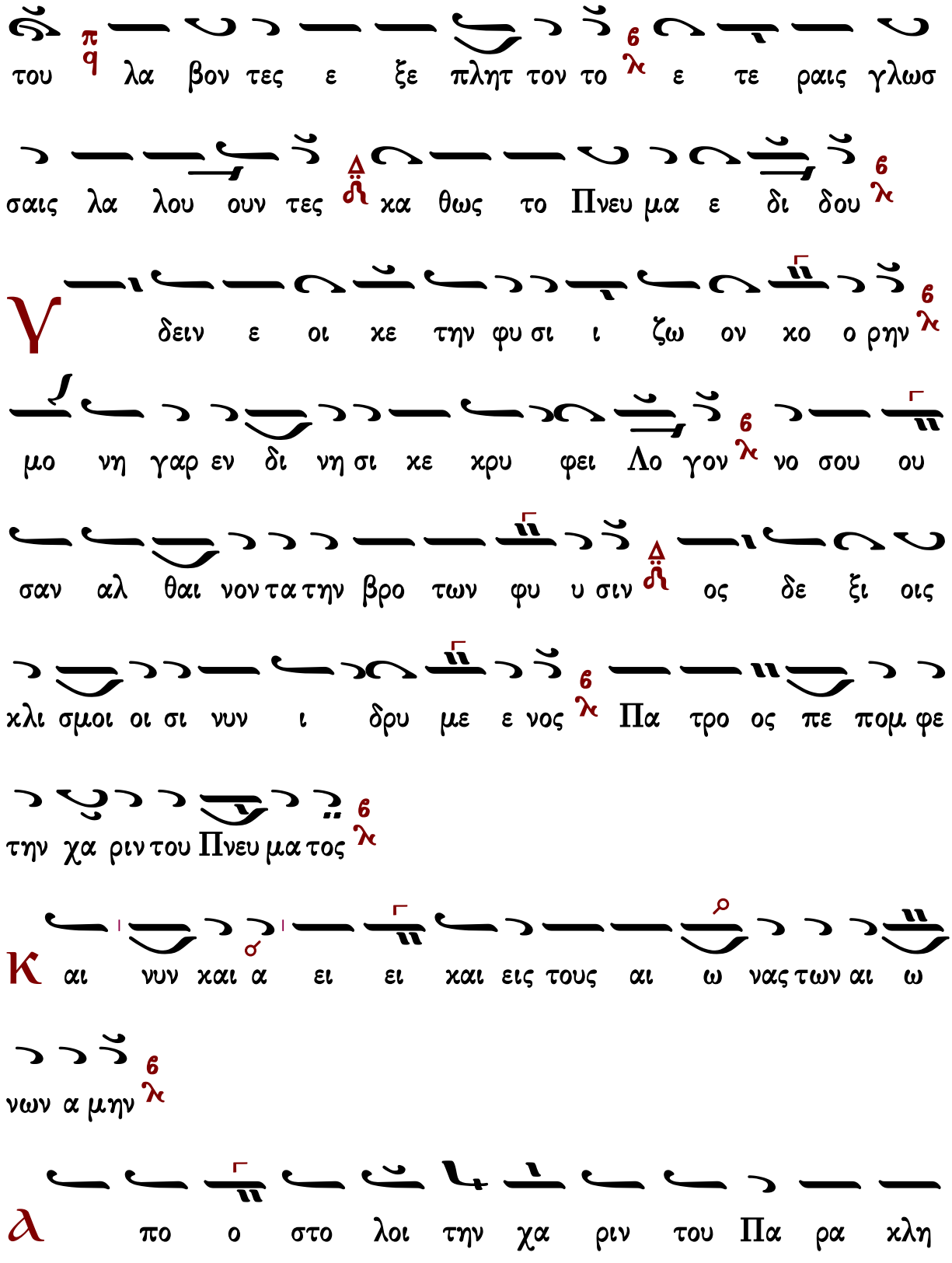

ᾠδὴ θ′, κανὼν β′

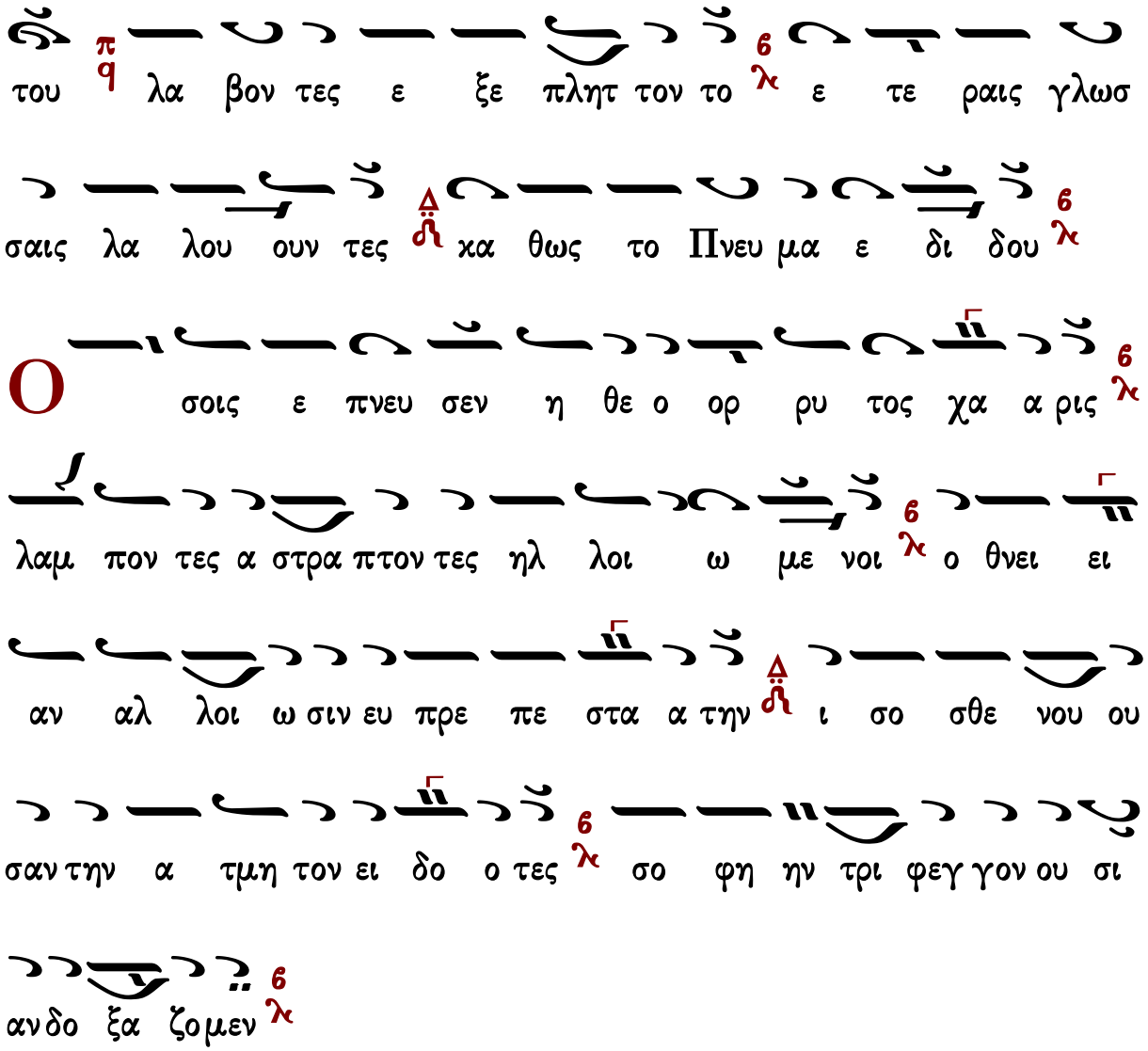
Ἦχος Βϐ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε τε ραις γλωσ
σαις λα λου ουν τες κα θως το Πνευ μα ε δι δου
αι ροις α νασ σα μη τρο πα αρ θε νον χλε ε ος α
παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη τρε ευ ον
ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως ι λιγ γι α δε νου
ους α πας σου τον το χον νο ειν ο θεν σε συμ φω νως δο
ξα ζο μεν (β′)
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα κλη

του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε τε ραις γλωσ
σαις λα λου ουν τες κα θως το Πνευ μα ε δι δου
δειν ε οι κε την φυ σι ι ζω ον κο ο ρην
μο νη γαρ εν δι νη σι κε κρυ φει Λο γον νο σου ου
σαν αλ θαι νον τα την βρο των φυ υ σιν ος δε ξι οις
κλι σμοι οι σι νυν ι δρυ με ε νος Πα τρο ος πε πομ φε
την χα ριν του Πνευ μα τος
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα κλη

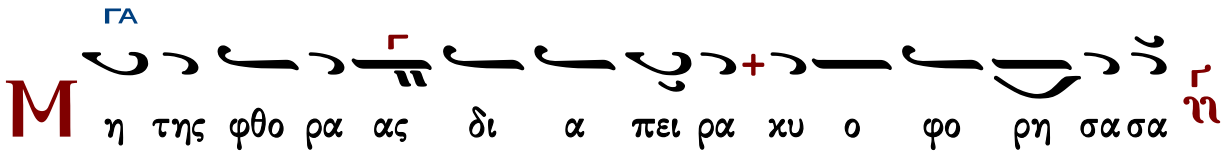

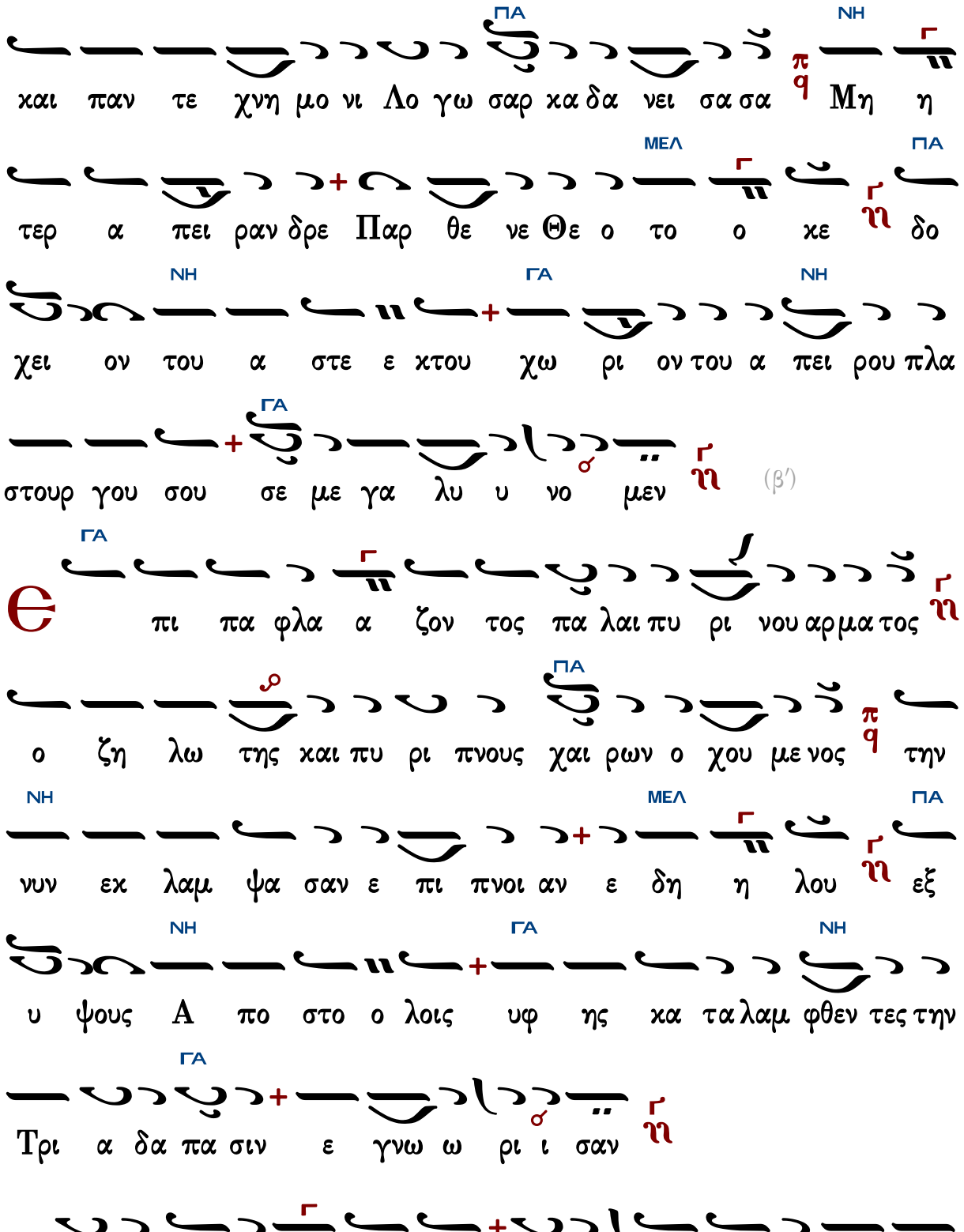
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

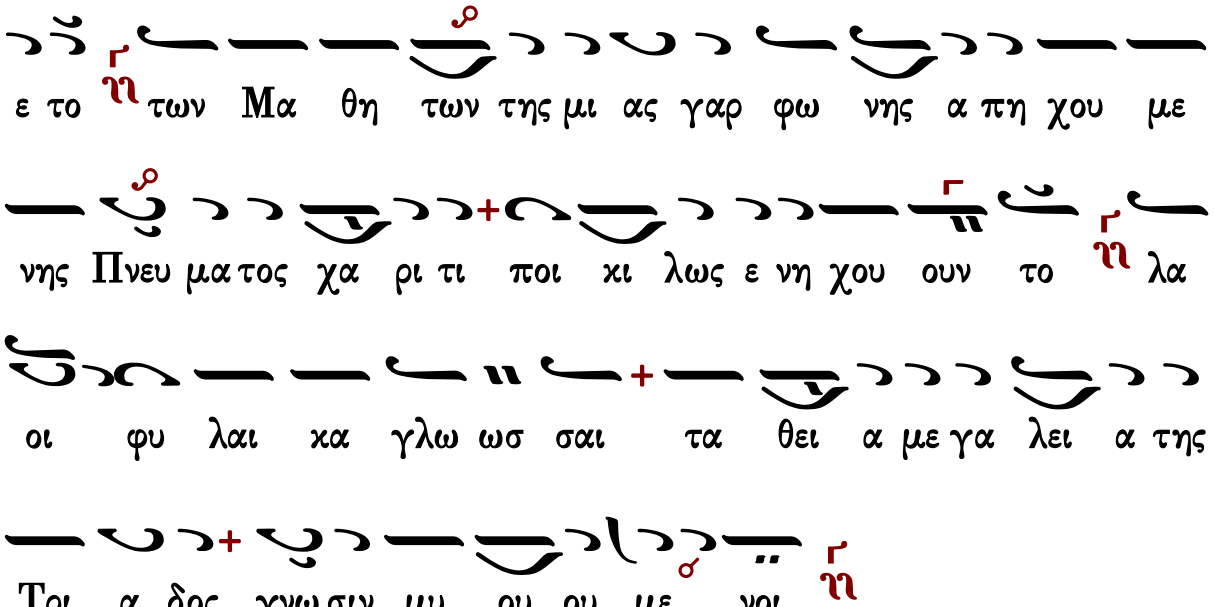
ᾠδὴ θ′, κανὼν α′

Ἦχος Γα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.253#

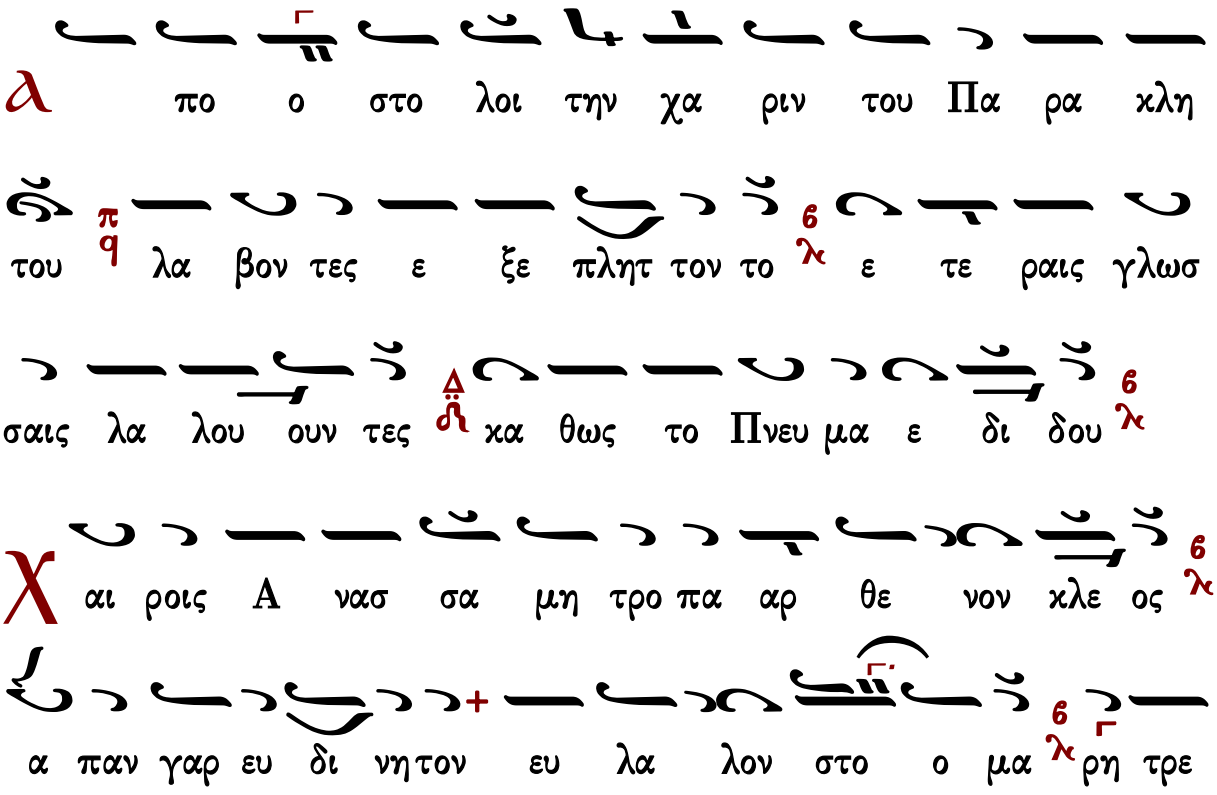

ΠΑ
ΝΗ
και παν τε χνη μο νι Λο γω σαρ κα δα νει σα σα Μη η
ΜΕΛ
ΠΑ
τερ α πει ραν δρε Παρ θε νε Θε ο το ο κε δο
ΝΗ
ΓΑ
ΝΗ
χει ον του α στε ε κτου χω ρι ον του α πει ρου πλα
ΓΑ
στουρ γου σου σε με γα λυ υ νο μεν (β′)
ΓΑ
πι πα φλα α ζον τος πα λαι πυ ρι νου αρ μα τος
ΠΑ
ο ζη λω της και πυ ρι πνους χαι ρων ο χου με νος την
ΝΗ
ΜΕΛ
ΠΑ
νυν εκ λαμ ψα σαν ε πι πνοι αν ε δη η λου εξ
ΝΗ
ΓΑ
ΝΗ
υ ψους Α πο στο ο λοις υφ ης κα τα λαμ φθεν τες την
ΓΑ
Τρι α δα πα σιν ε γνω ω ρι ι σαν
Ν ο μου των φυ υ σε ων δι χα ξε ε νον η κου
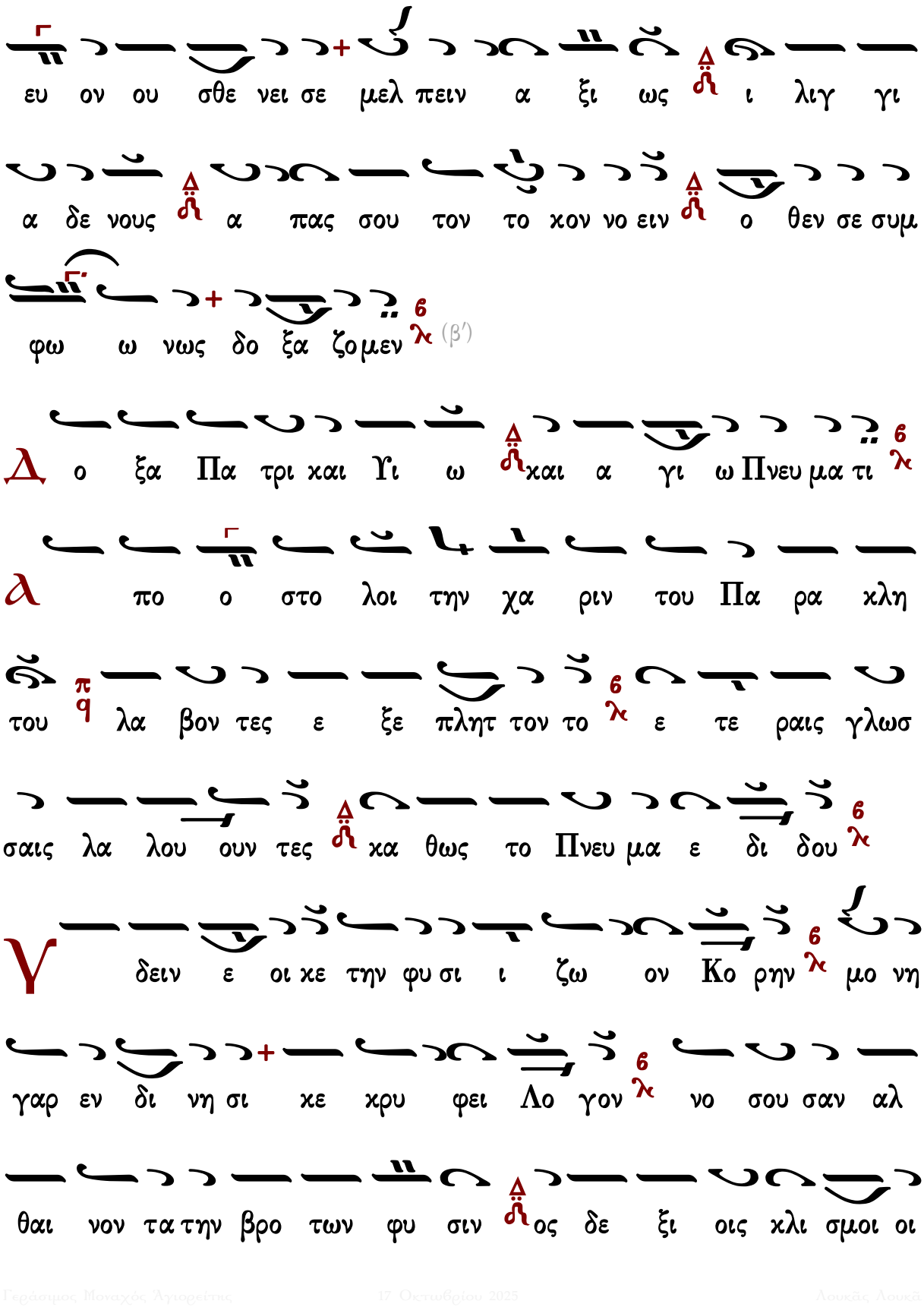

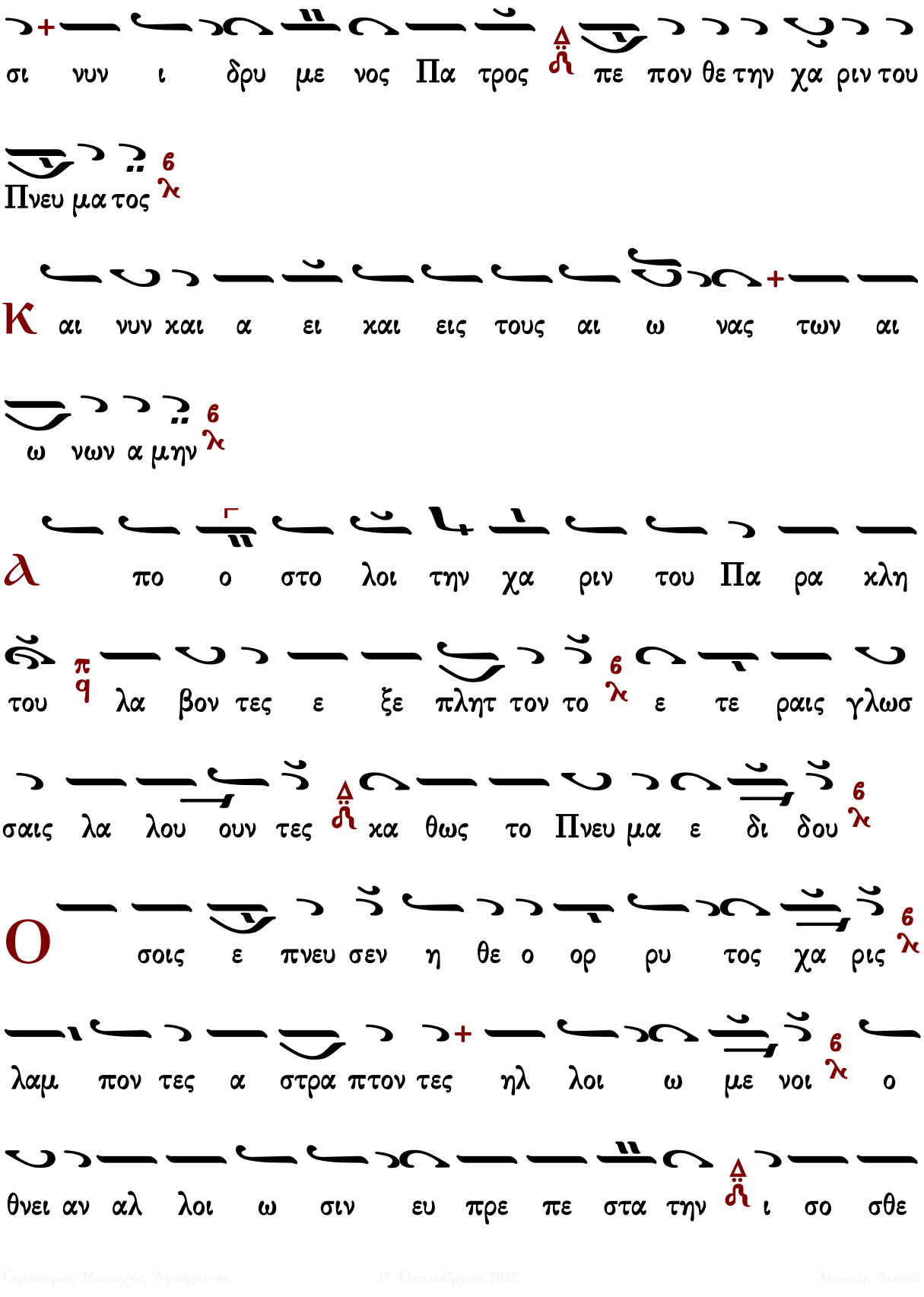
ᾠδὴ θ′, κανὼν β′

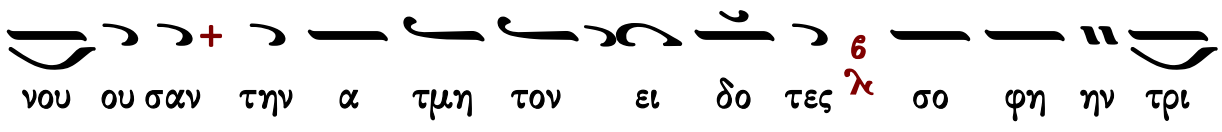
Ἦχος Βϐ

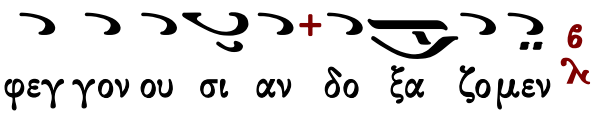
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.255#

ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ως ι λιγ γι
α δε νους α πας σου τον το χον νο ειν ο θεν σε συμ
φω ω νως δο ξα ζο μεν (β′)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα κλη
του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε τε ραις γλωσ
σαις λα λου ουν τες κα θως το Πνευ μα ε δι δου
δειν ε οι κε την φυ σι ι ζω ον Κο ρην μο νη
γαρ εν δι νη σι κε κρυ φει Λο γον νο σου σαν αλ
θαι νον τα την βρο των φυ σιν ος δε ξι οις κλι σμοι οι

σι νυν ι δρυ με νος Πα τρος πε πον θε την χα ριν του
Πνευ μα τος
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα κλη
του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε τε ραις γλωσ
σαις λα λου ουν τες κα θως το Πνευ μα ε δι δου
σοις ε πνευ σεν η θε ο ορ ρυ τος χα ρις
λαμ πον τες α στρα πτον τες ηλ λοι ω με νοι ο
θνει αν αλ λοι ω σιν ευ πρε πε στα την ι σο σθε

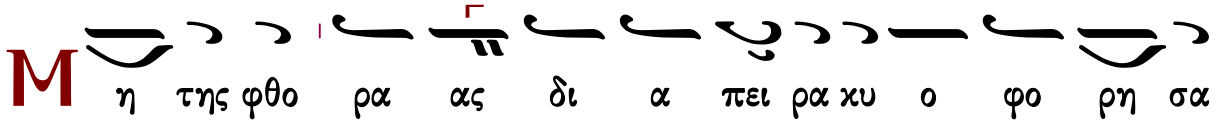

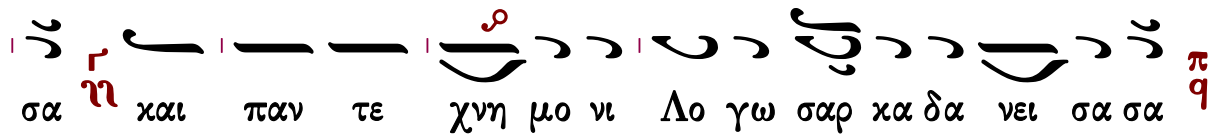
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

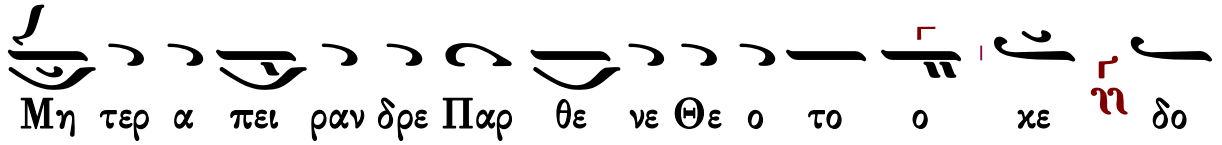
ᾠδὴ θ′, κανὼν α′

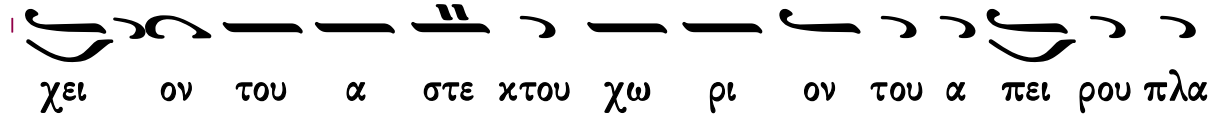
Ἦχος Γα

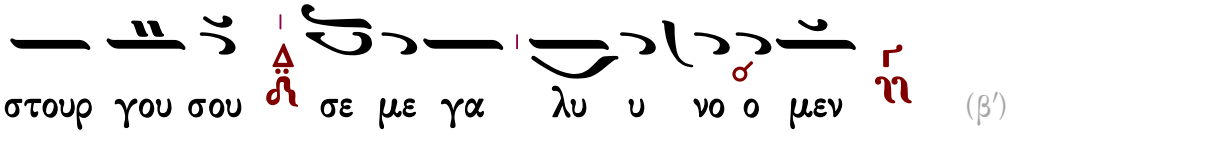
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.500*

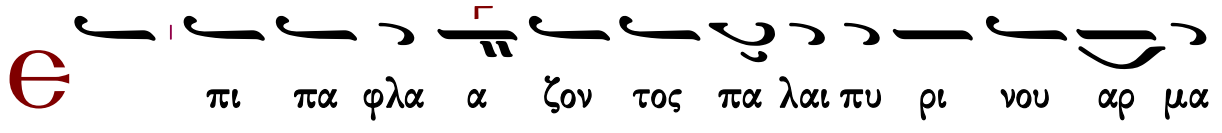

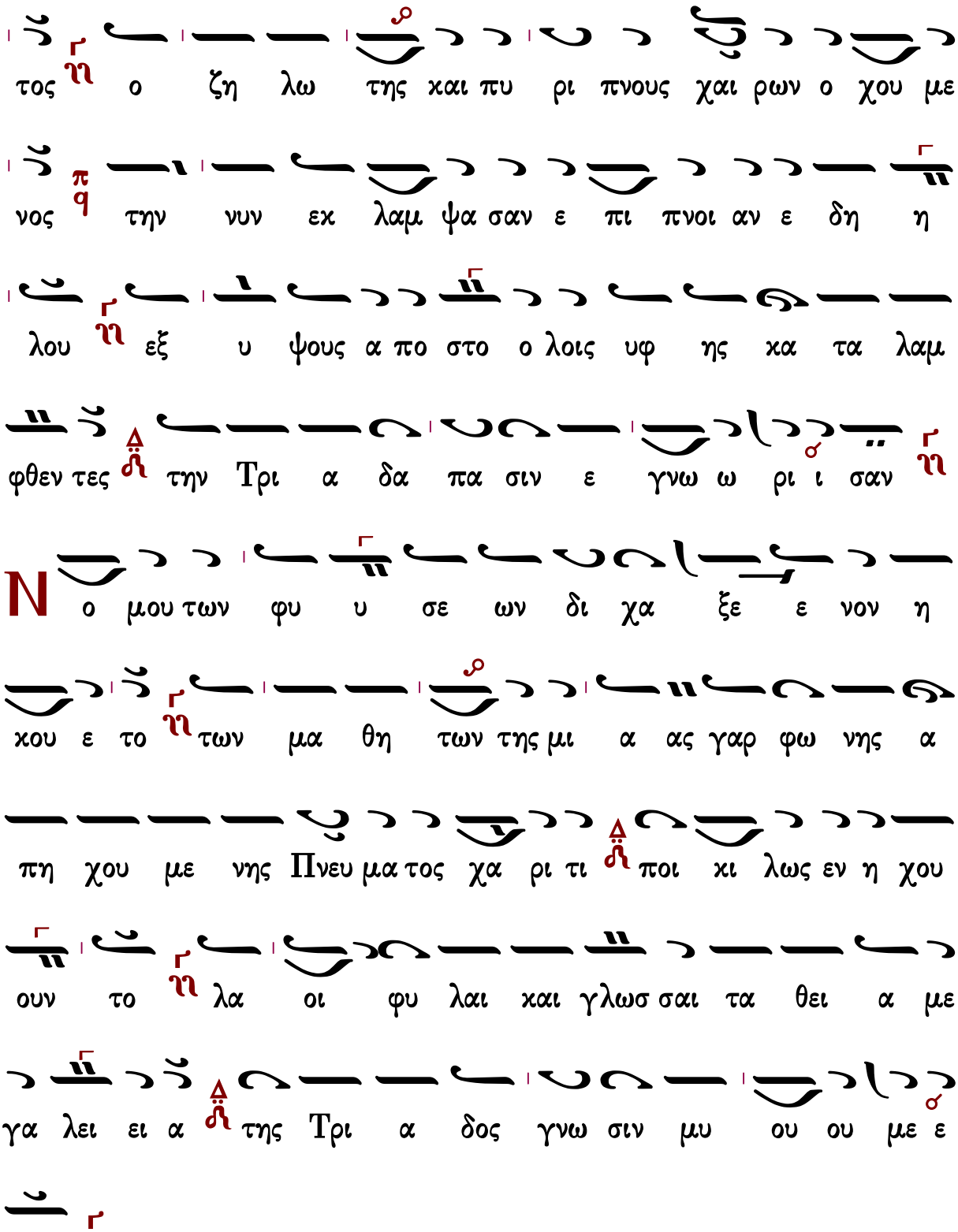

(β′)

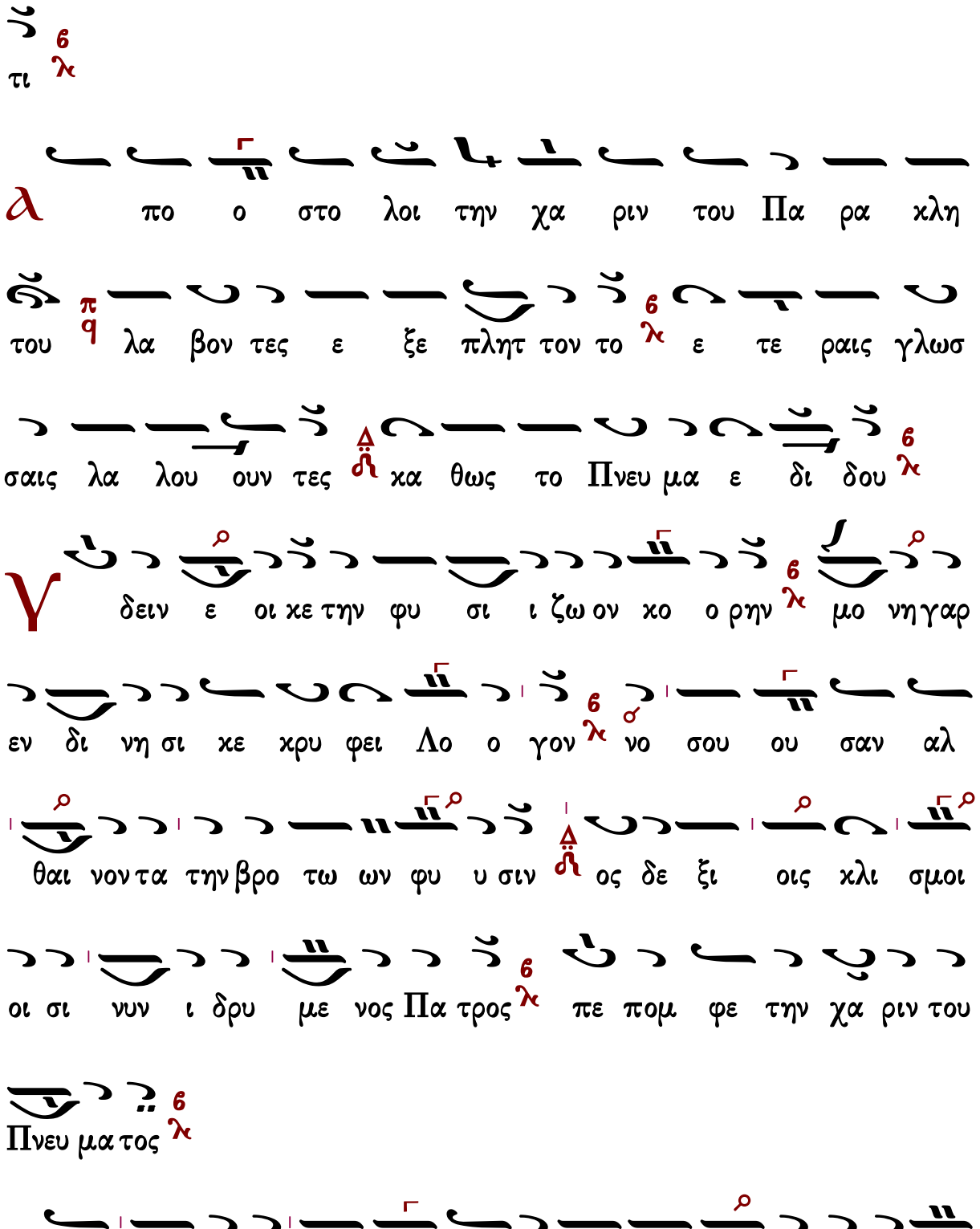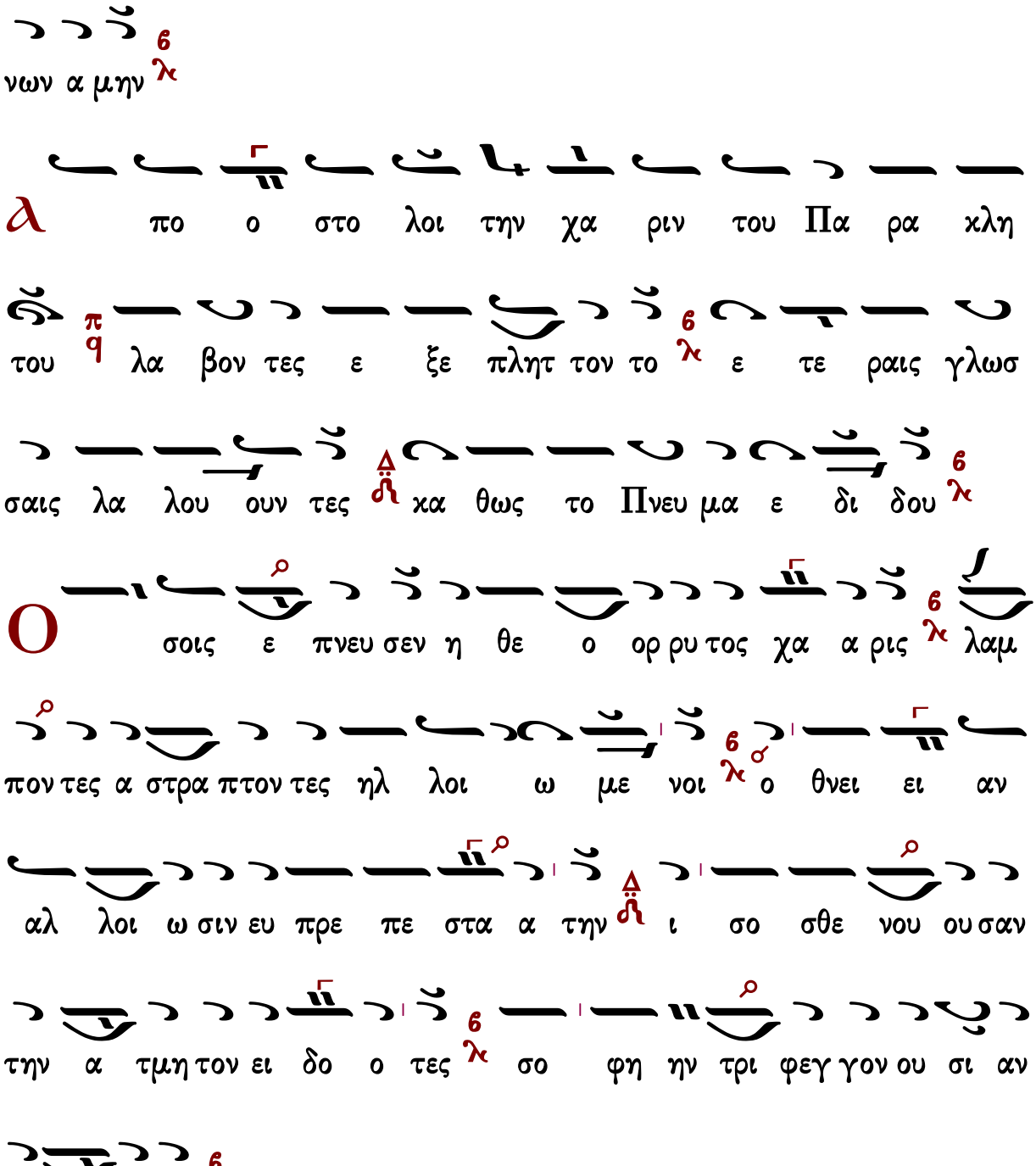

τος ο ζη λω της και πυ ρι πνους χαι ρων ο χου με
νος την νυν εκ λαμ ψα σαν ε πι πνοι αν ε δη η
λου εξ υ ψους α πο στο ο λοις υφ ης κα τα λαμ
φθεν τες την Τρι α δα πα σιν ε γνω ω ρι ι σαν
Νο μου των φυ υ σε ων δι χα ξε ε νον η
χου ε το των μα θη των της μι α ας γαρ φω νης α
πη χου με νης Πνευ μα τος χα ρι τι ποι κι λως εν η χου
ουν το λα οι φυ λαι και γλωσ σαι τα θει α με
γα λει ει α της Τρι α δος γνω σιν μυ ου ου με ε
νοι

Ἦχος δ΄ Βʊ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.501*

τι
Ἀ πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα κλη
του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε τε ραις γλωσ
σαις λα λου ουν τες κα θως το Πνευ μα ε δι δου
Γ δειν ε οι κε την φυ σι ι ζω ον κο ο ρην μο νη γαρ
εν δι νη σι κε κρυ φει Λο ο γον νο σου ου σαν αλ
θαι νον τα την βρο τω ων φυ υ σιν ος δε ξι οις κλι σμοι
οι σι νυν ι δρυ με νος Πα τρος πε πομ φε την χα ριν του
Πνευ μα τος
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

Καταβασίαι θ΄ ᾠδῆς

ἦχος βαρὺς

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρᾳ κυοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

ἦχος δ΄

Χαίροις ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος. Ἅπαν γὰρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα, ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως. Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Σύντομος		Ἀργὴ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Πέτρου Λαμπαδαρίου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

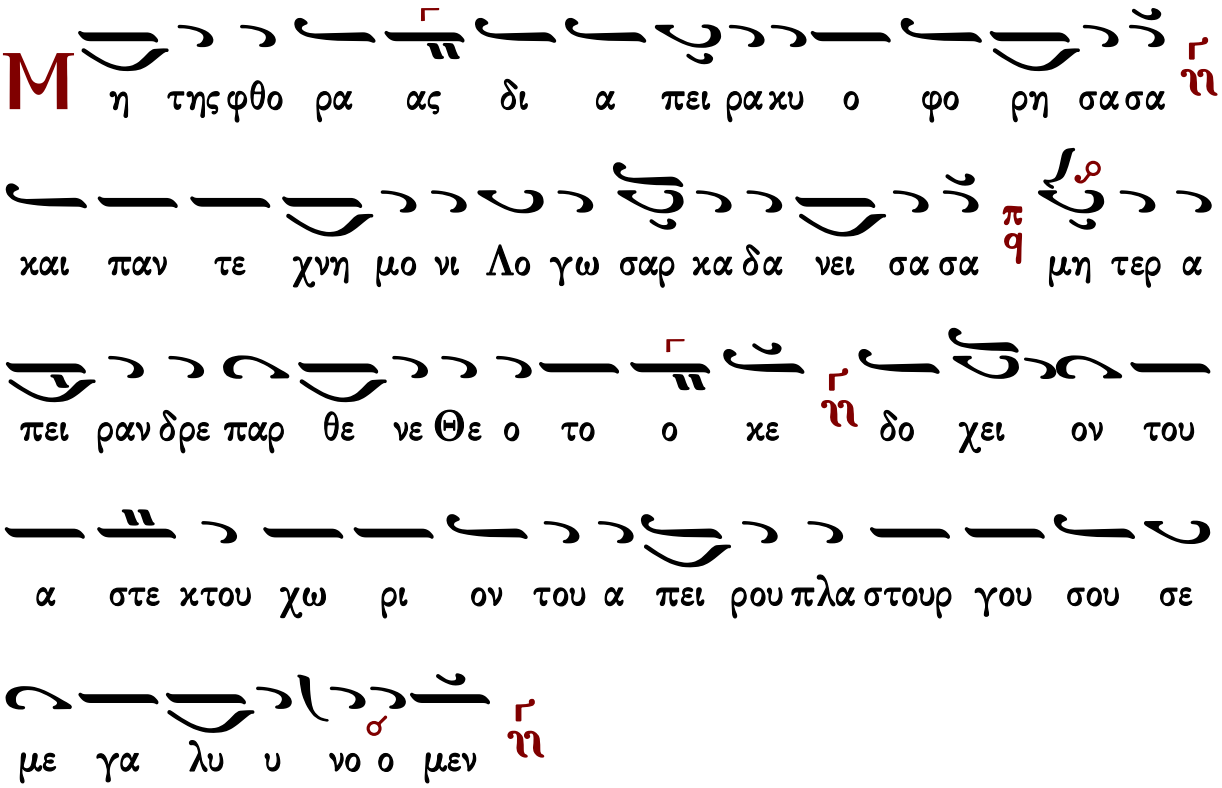
Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Πλ. Δ Γα

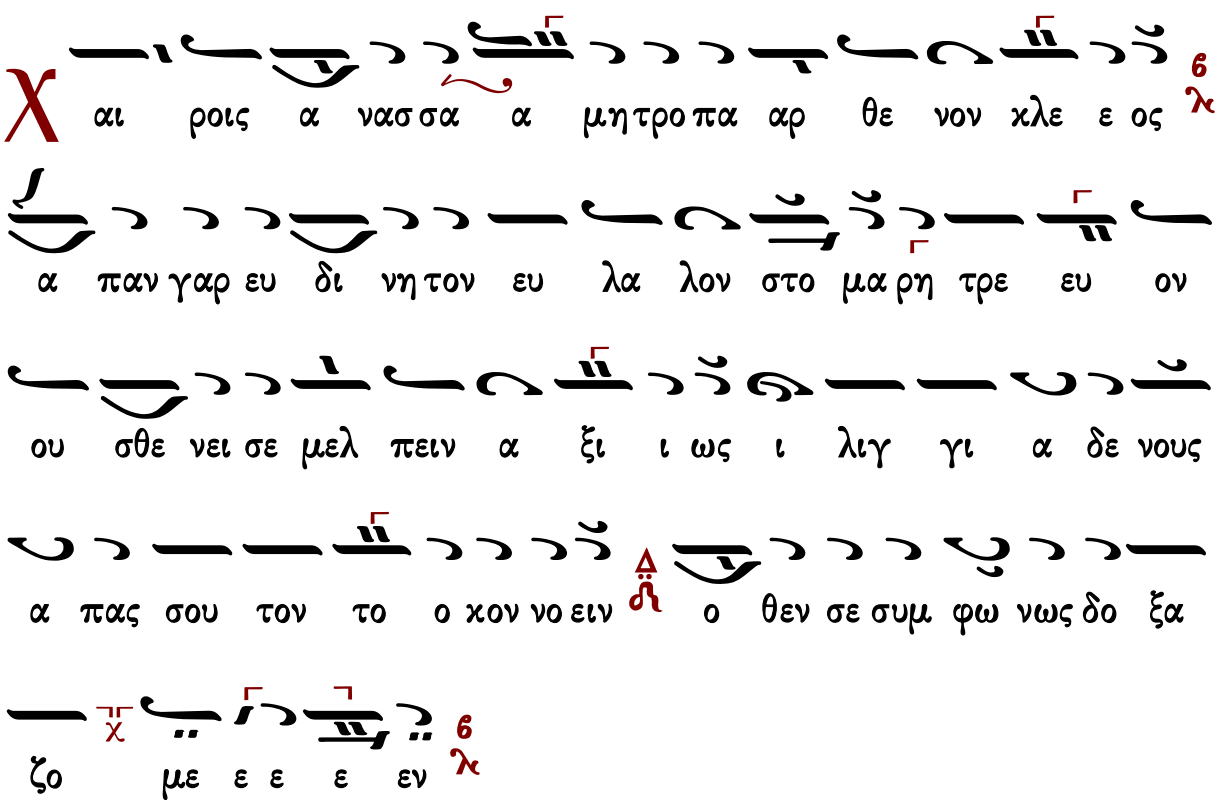
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.429#

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βʁ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.430#

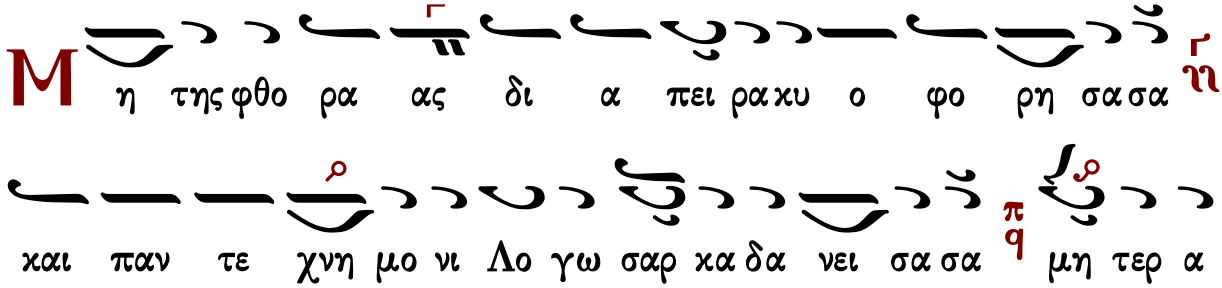

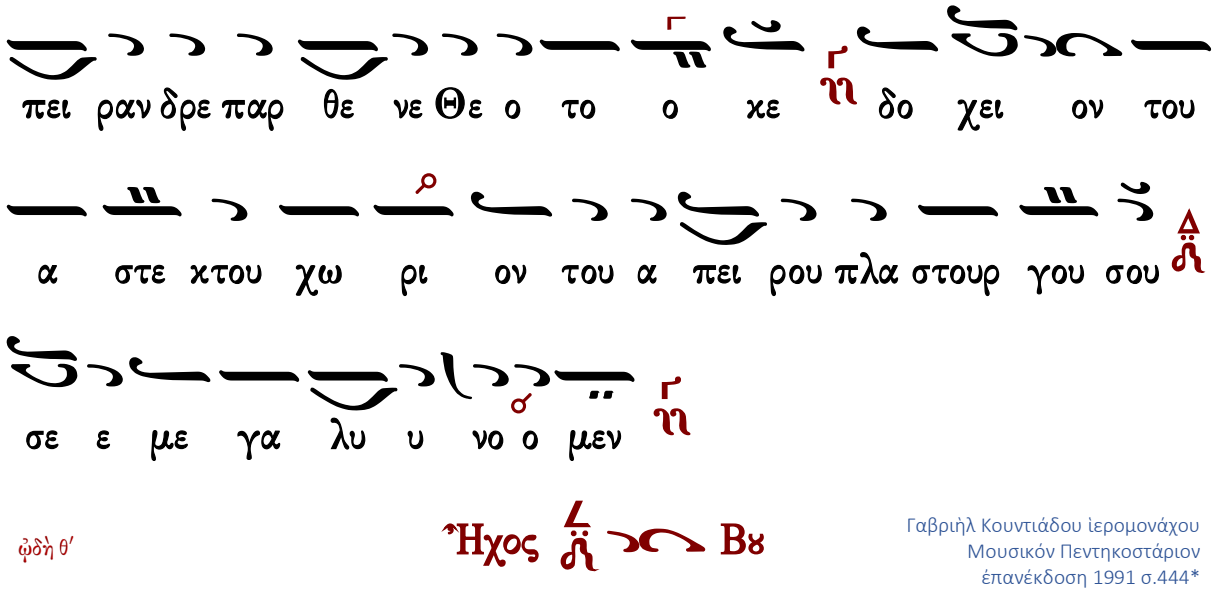
Γαβριὴλ Κουντιάδου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

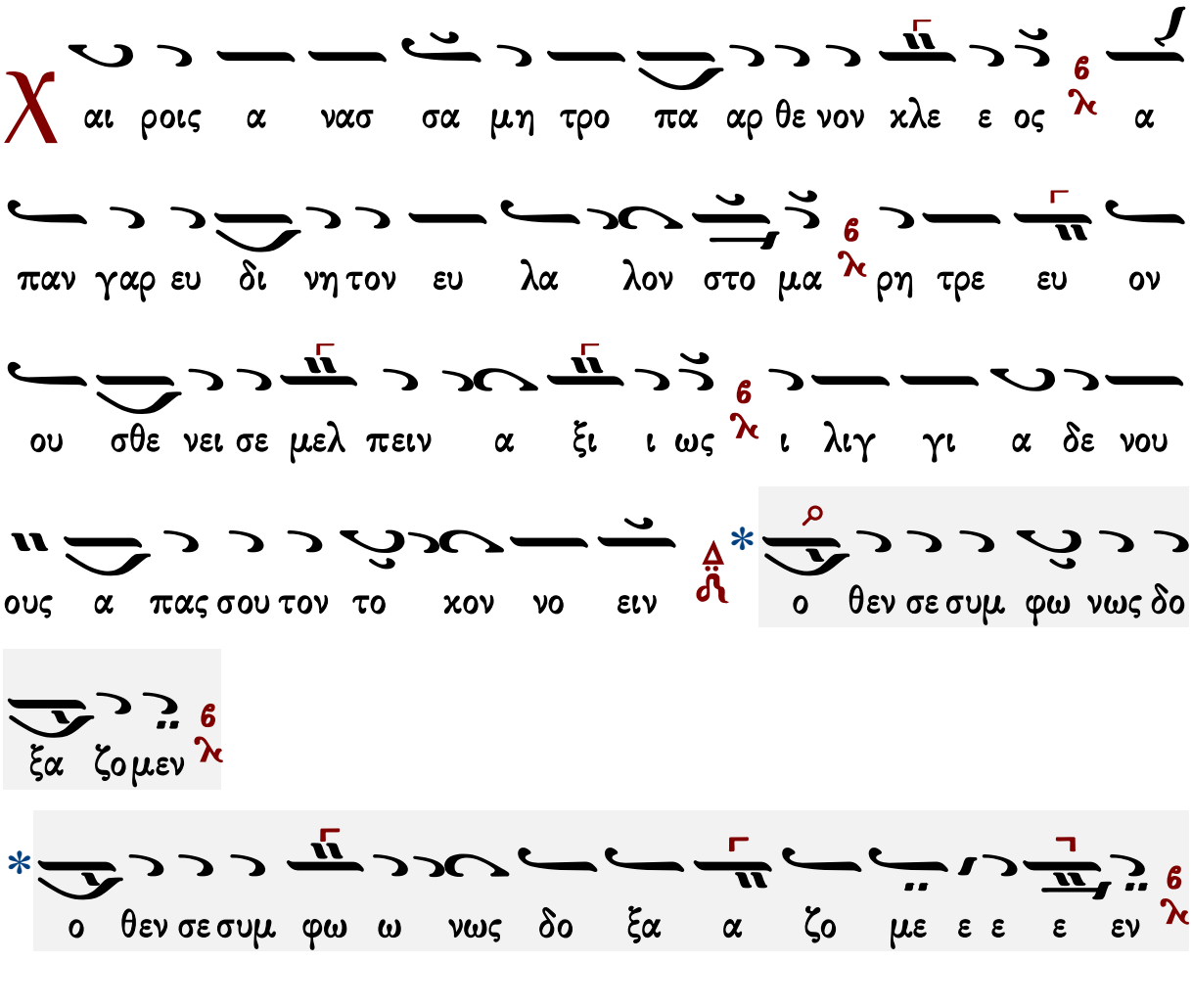

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βϐ

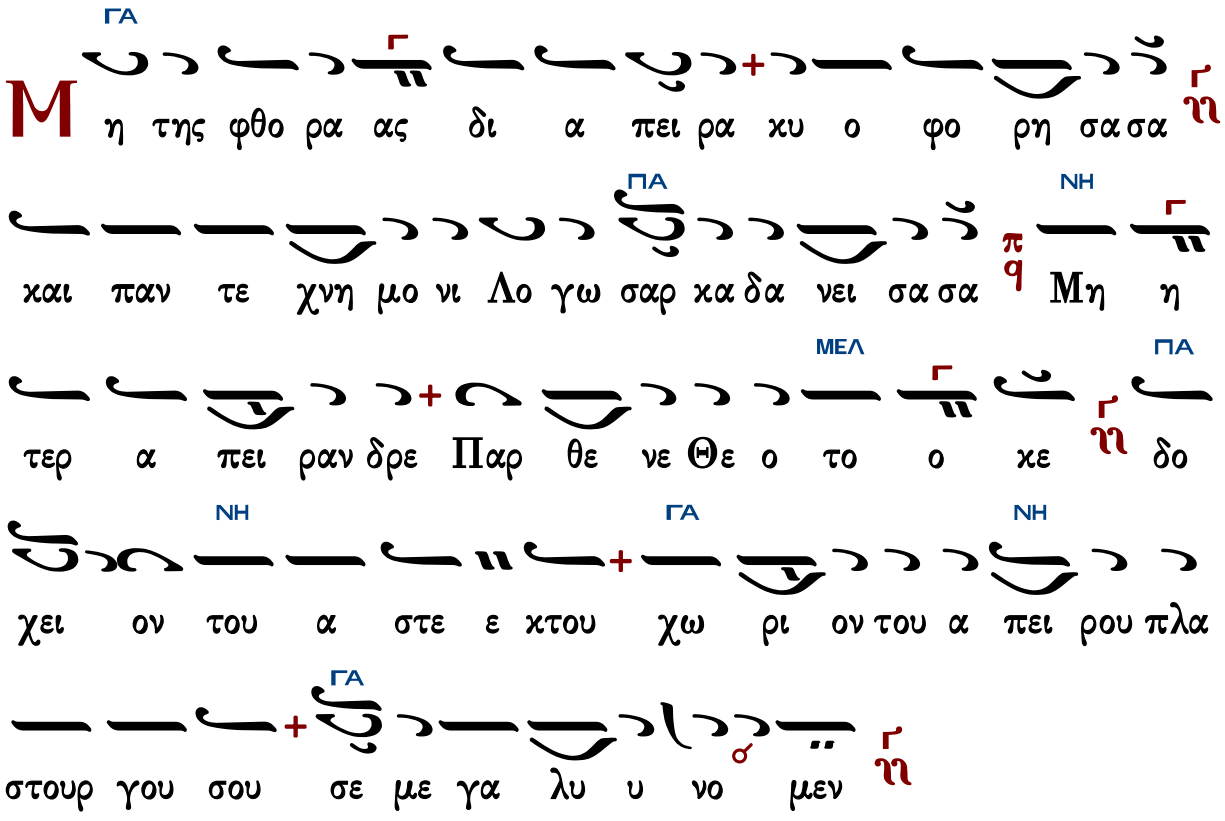
Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Γα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.253#

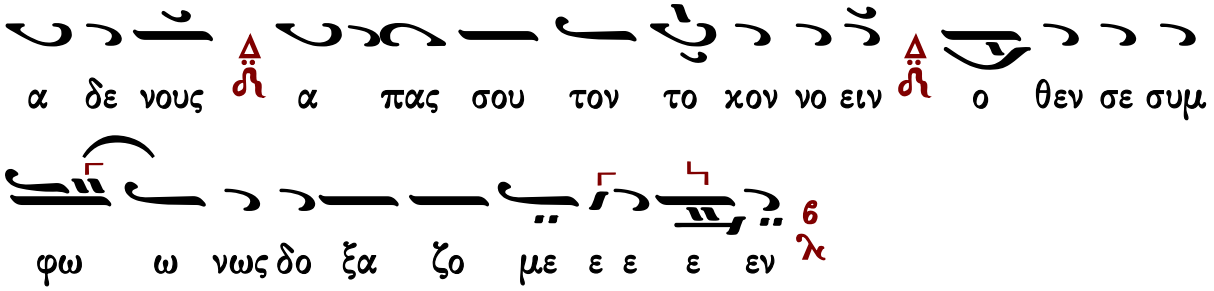

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βου

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.255#

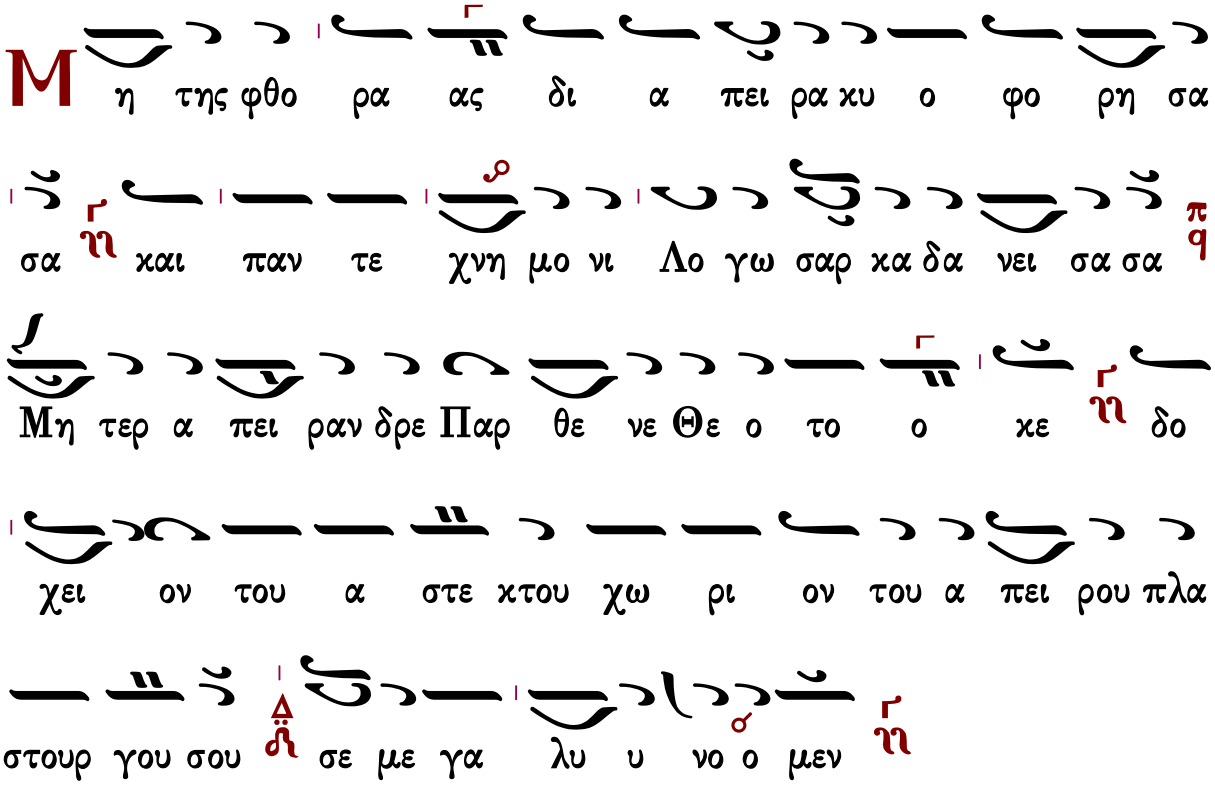

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Γα

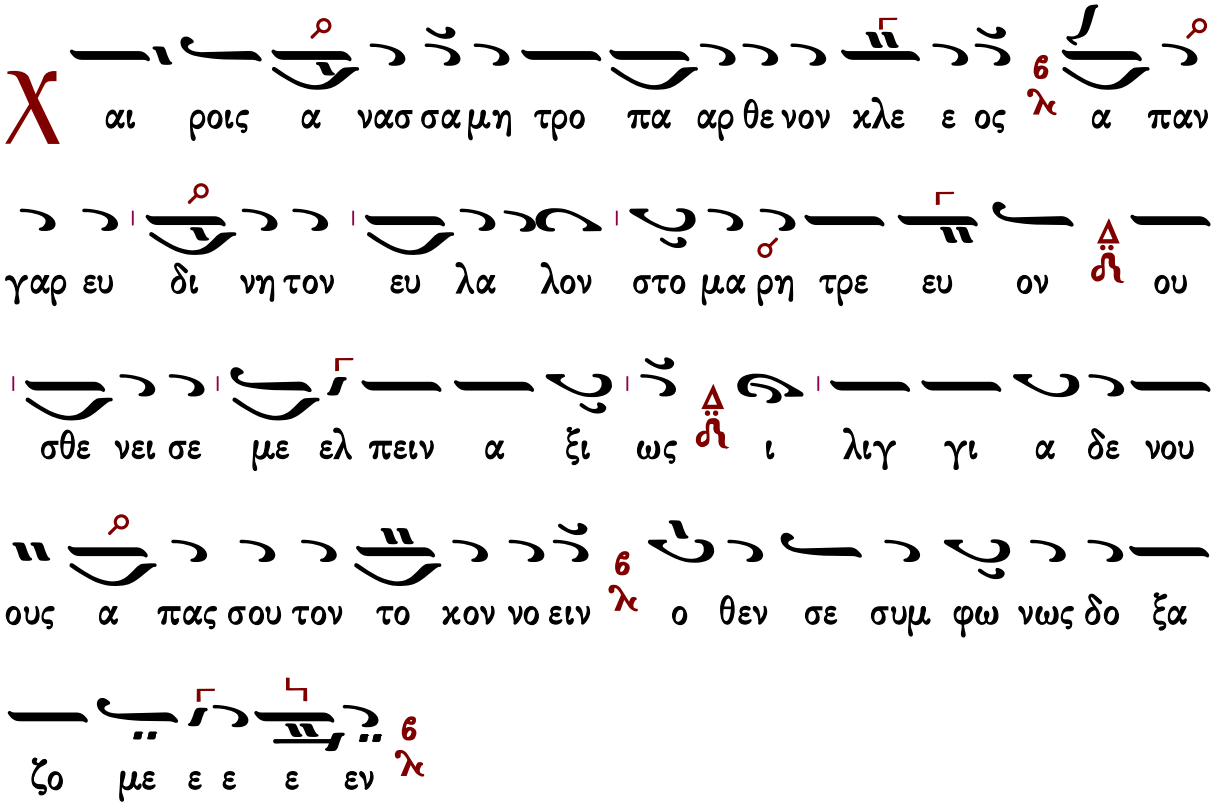
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.500*

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βʁ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.501*

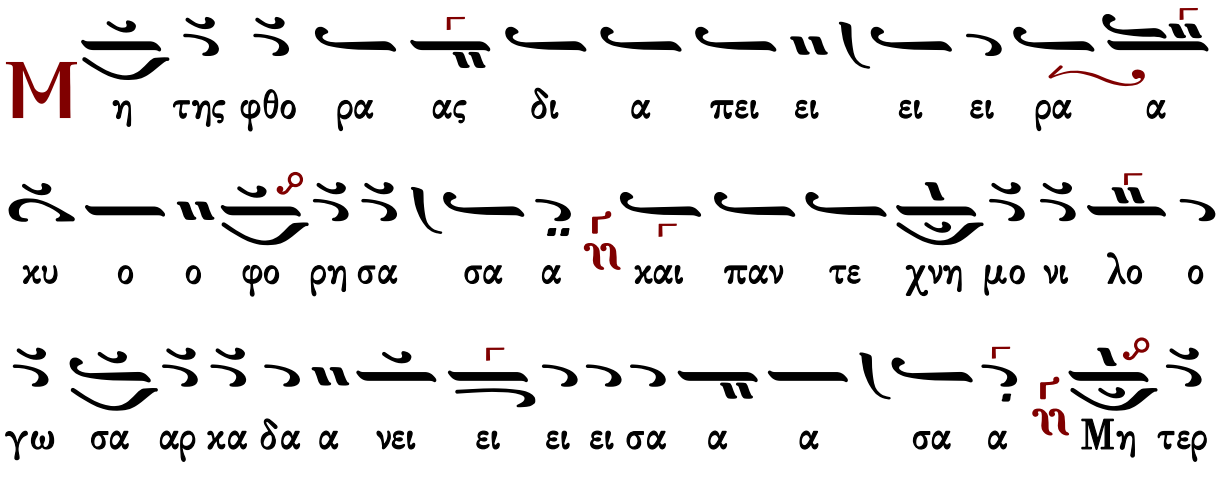
Ἀργὰ

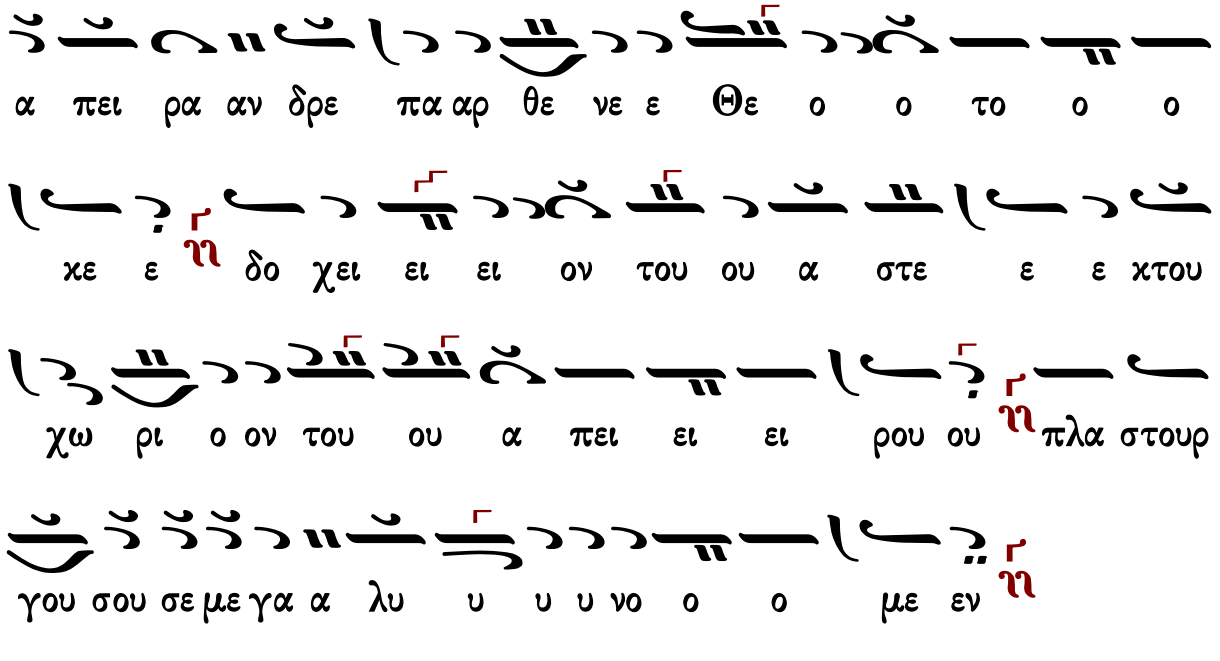
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.86#

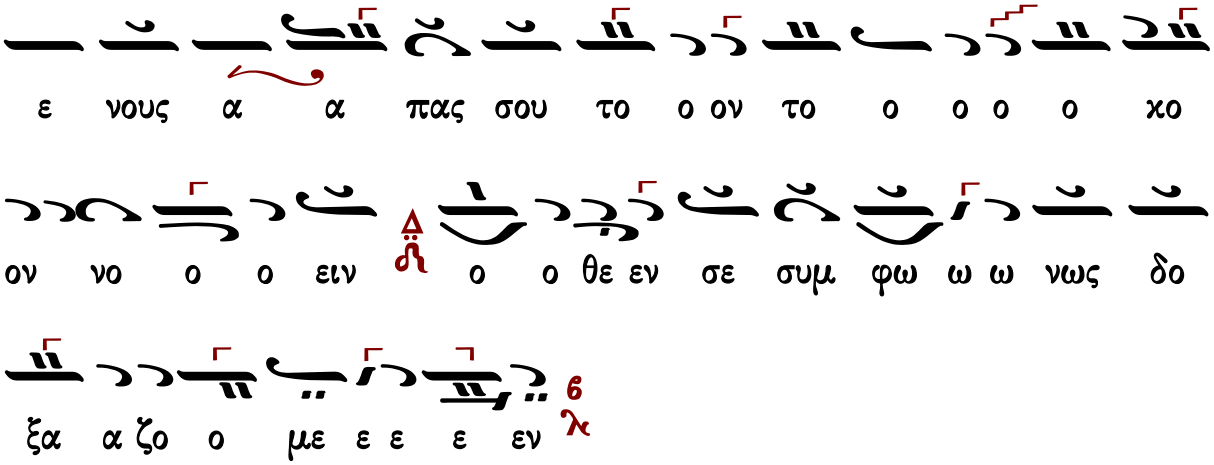

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βϐ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.71#

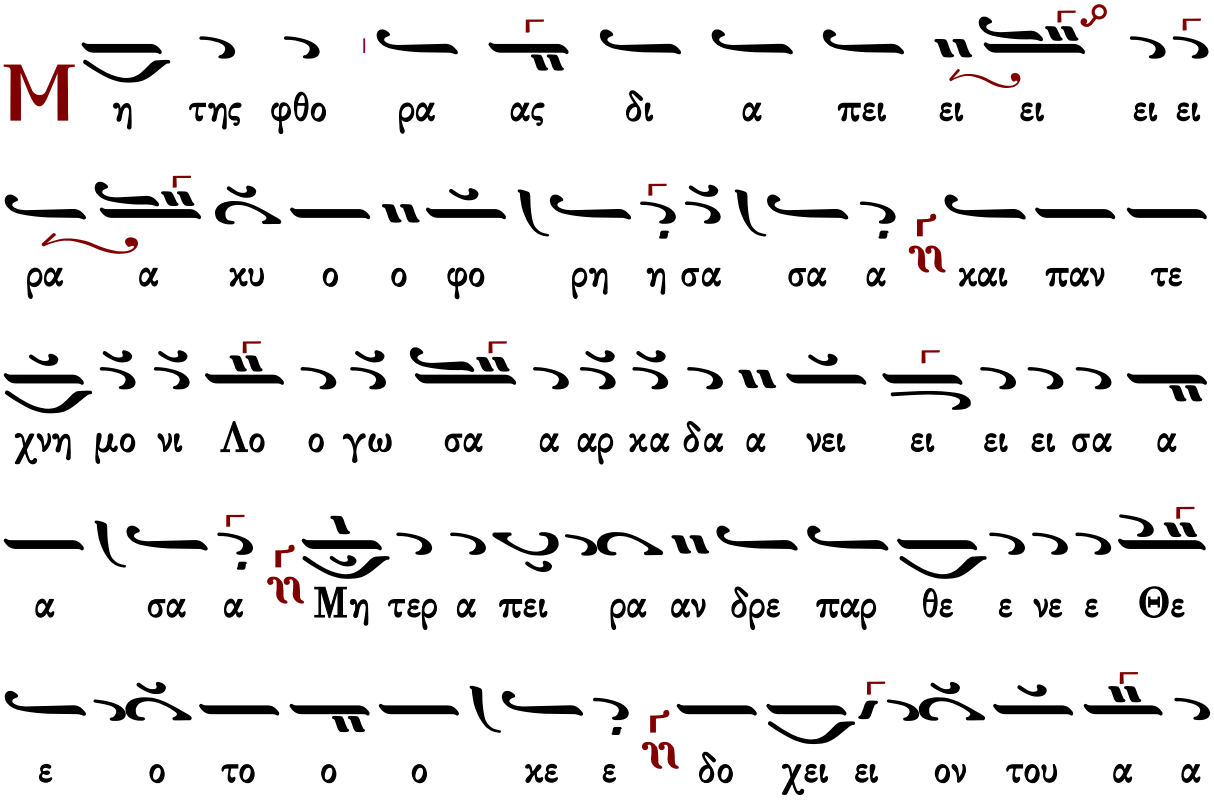

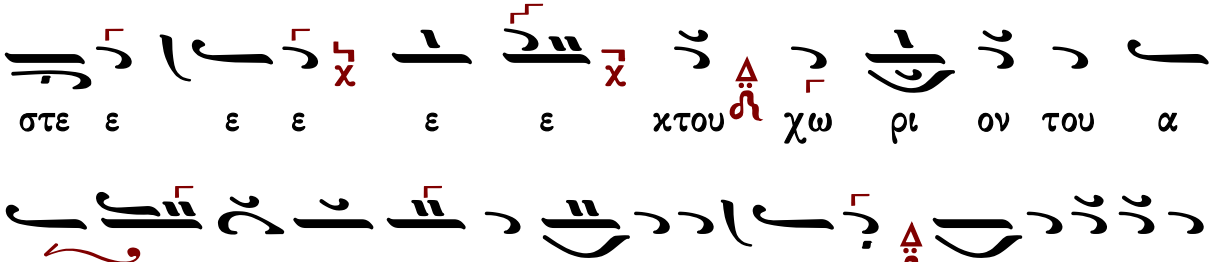
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

Ἀργές, διασκευασμένα

ᾠδὴ θ΄ — Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.502*
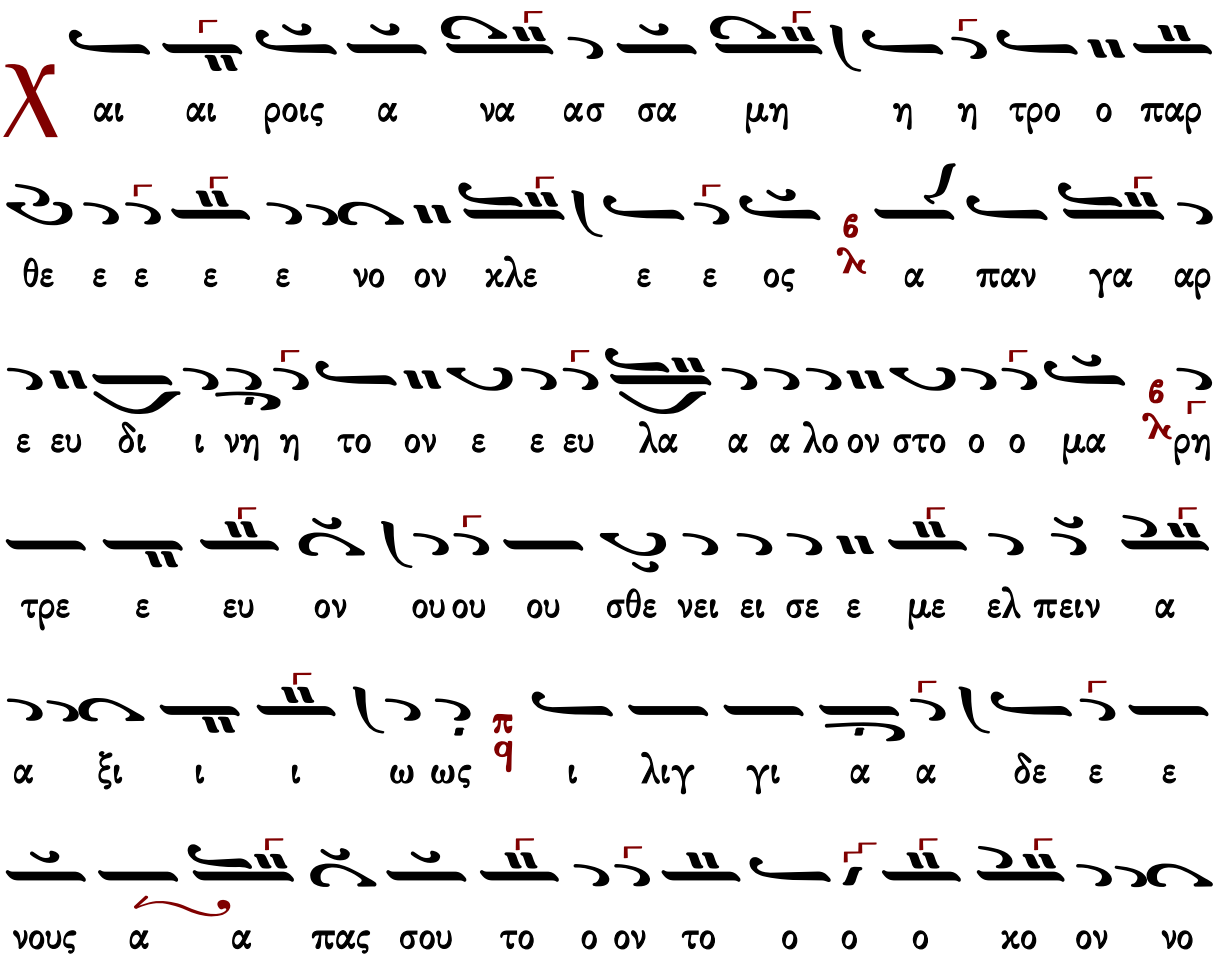

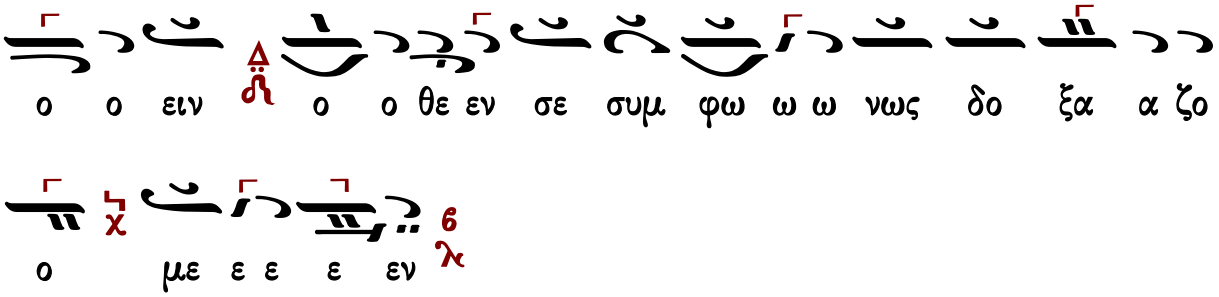

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.404*

ο ο ειν ο ο θε εν σε συμ φω ω ω νως δο ξα α ζο
ο με ε ε ε εν

Τῆς Πεντηκοστῆς ἰαμβικαὶ

Ἀπό τῆς Τρίτης μετά τήν Δευτέραν τοῦ ἁγίου Πνεύματος μέχρι καί τῆς Παρασκευῆς πρό τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἦχος δ΄

α Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ, ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον. Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου, ὁρᾷ τὸν ὄντα καὶ μυεῖται Πνεύματος, γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ᾄσμασιν.

γ Ἔρρηξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας, ὕβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης, μόνῃ προσευχῇ τῆς προφήτιδος πάλαι, Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον, πρὸς τὸν δυνάστην καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

δ Ἄναξ ἀνάκτων, οἷος ἐξ οἵου μόνος Λόγος προελθών, Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου, ἰσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις, νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης, Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε.

ε Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων, πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον, ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας. Νῦν ἐκ Σιὼν γὰρ ἐξελήλυθε νόμος, ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

ς Ἱλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία, ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου, ἵν᾽, ὡς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου Στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσῃς ὅλον τὸν Ἀδάμ, παγγενῆ πεπτωκότα.

ζ Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος, σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας, ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις, σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριὰς μόνη, ἰσοσθενής, ἄναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Λύει τὰ δεσμά, καὶ δροσίζει τὴν φλόγα, ὁ τρισσοφεγγὴς τῆς θεαρχίας τύπος. Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην, ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Σύντομοι	Ἀργαὶ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Λαμπαδαρίου
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

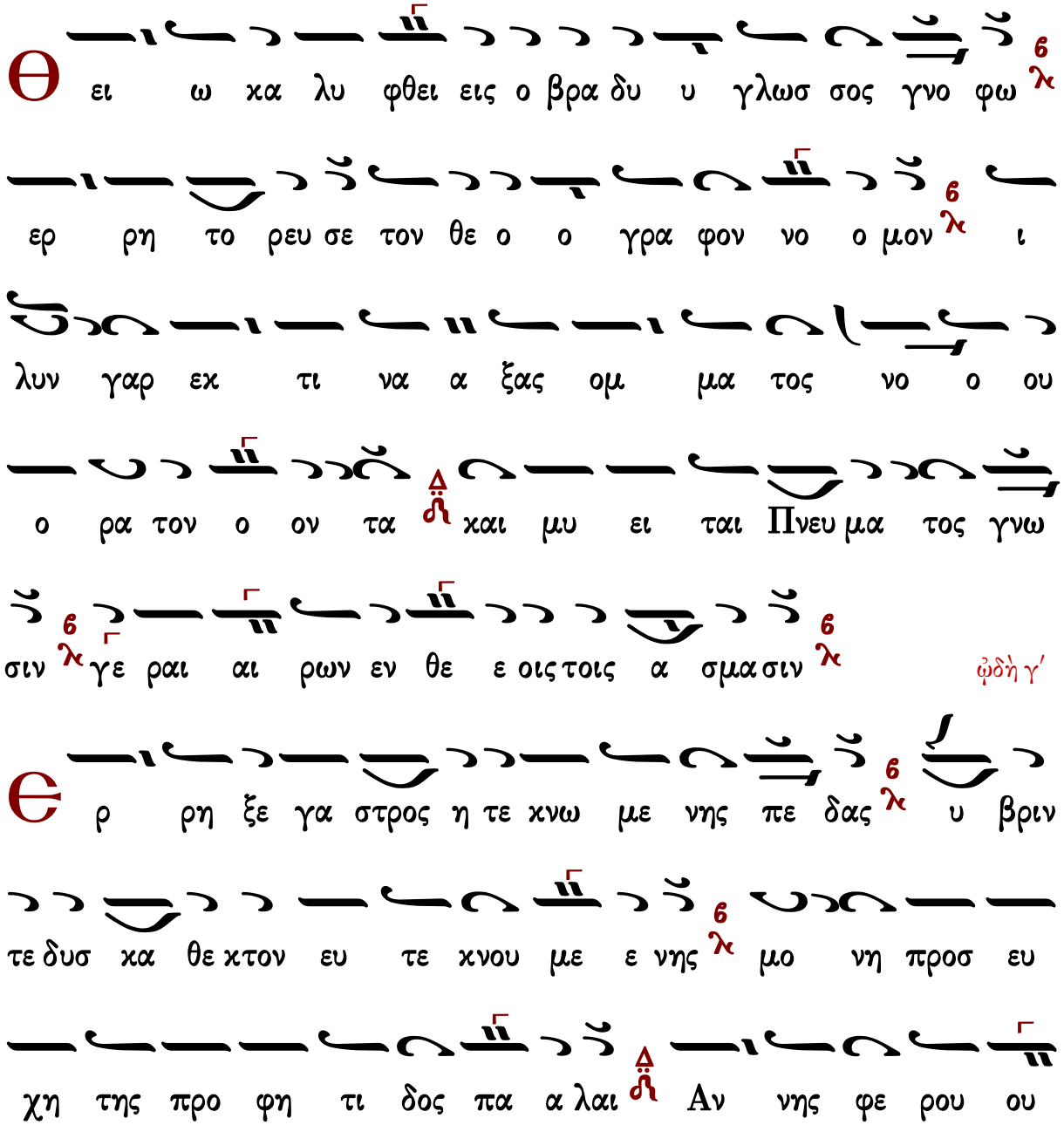
Σύντομοι

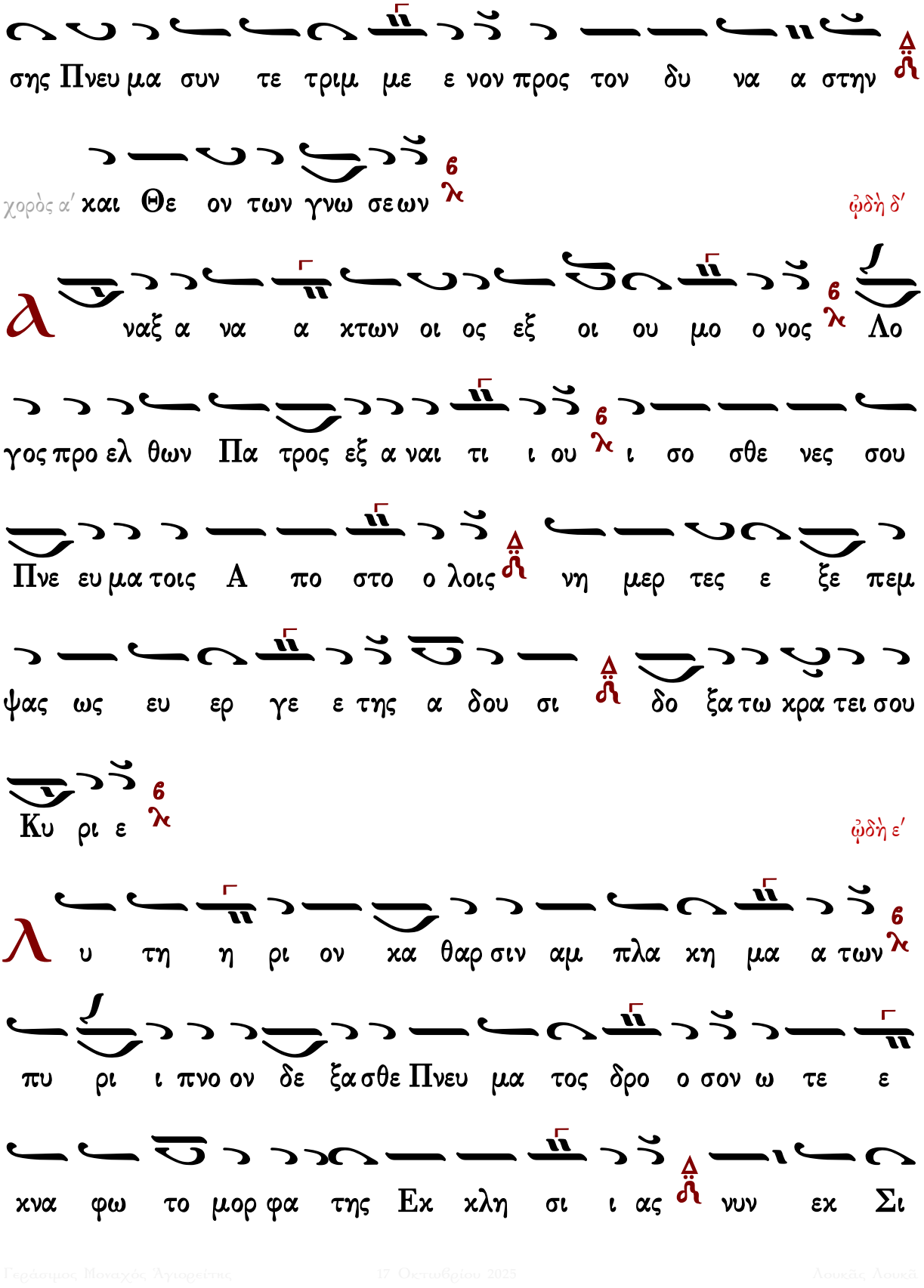
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

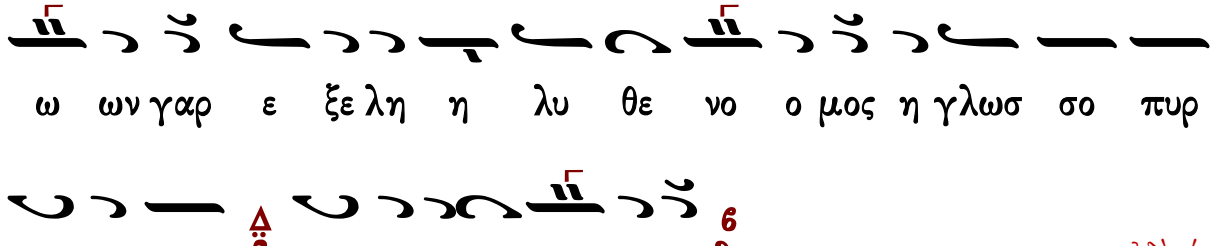
Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βʹ

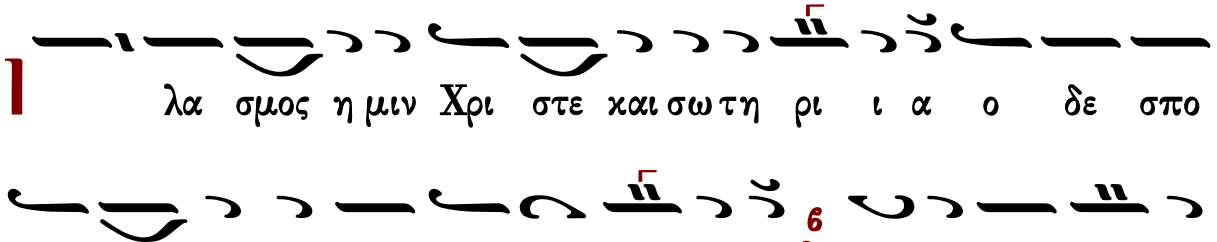
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.420#

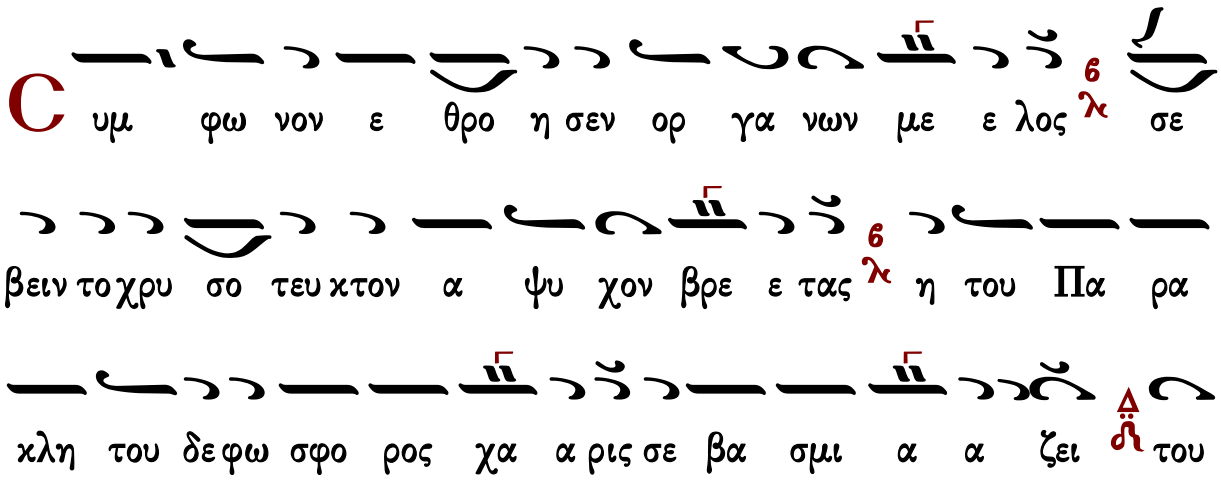

σης Πνευ μα συν τε τριμ με ε νον προς τον δυ να α στην
χορὸς α′ και Θε ον των γνω σε ων
ᾠδὴ δ′
ναξ α να α χτων οι ος εξ οι ου μο ο νος Λο
γος προ ελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου ι σο σθε νες σου
Πνε ευ μα τοις Α πο στο ο λοις νη μερ τες ε ξε πεμ
ψας ως ευ ερ γε ε της α δου σι δο ξα τω κρα τει σου
Κυ ρι ε
ᾠδὴ ε′
υ τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ πλα κη μα α των
πυ ρι ι πνο ον δε ξα σθε Πνευ μα τος δρο ο σον ω τε ε
κνα φω το μορ φα της Εκ κλη σι ι ας νυν εκ Σι

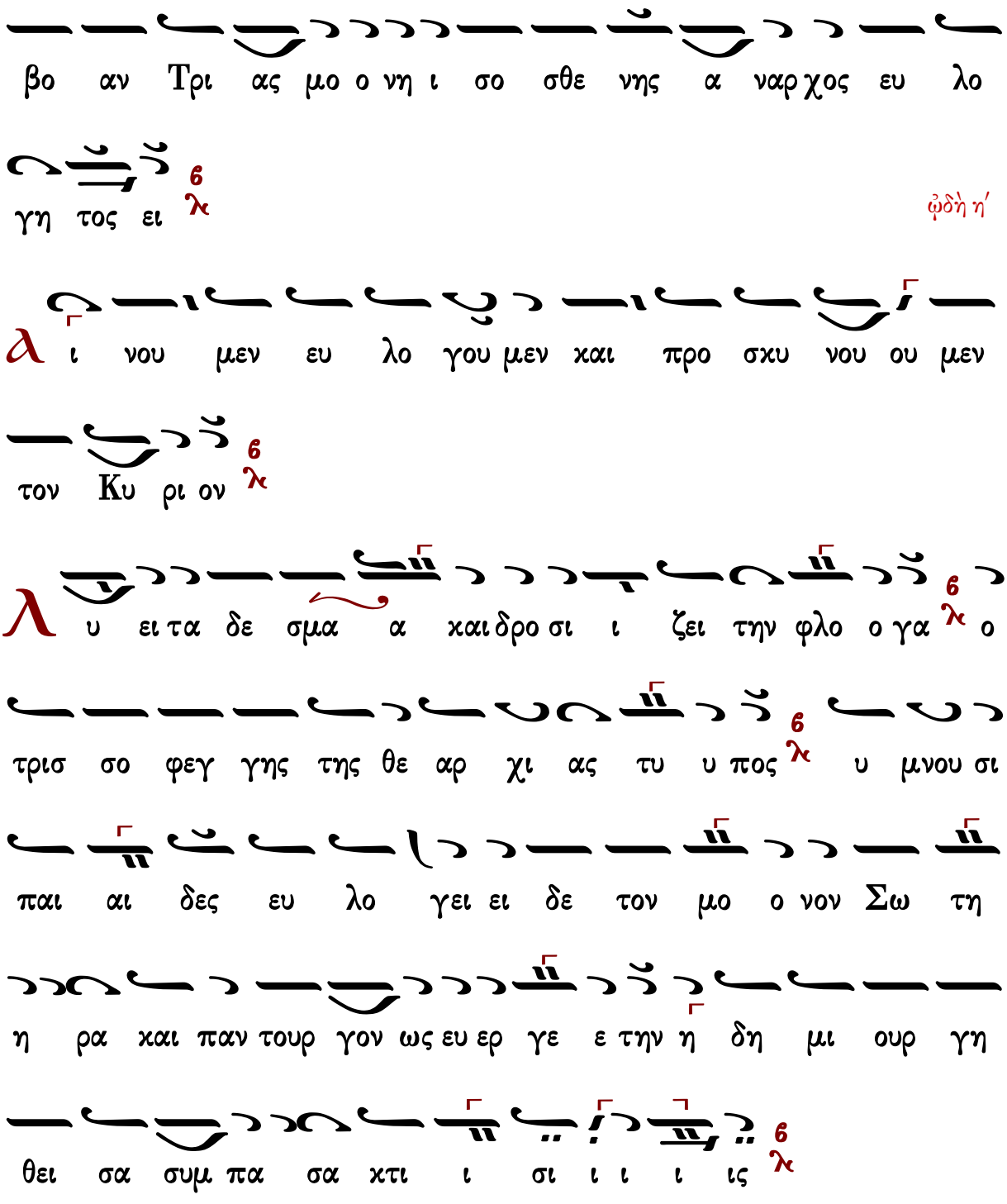

ω ων γαρ ε ξε λη η λυ θε νο ο μος η γλωσ σο πυρ
σο μορ φος Πνευ μα τος χα α ρις

ᾠδὴ ς′

λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη ρι ι α ο δε σπο
της ε λαμ ψας εκ της Παρ θε ε νου ιν ως προ φη την
θη ρος εκ θα λατ τι ι ου στερ νων Ι ω να αν της φθο
ρα ας δι αρ πα α σης ο λον τον Α δαμ παγ γε νη
πε πτω κο ο τα

ᾠδὴ ζ′

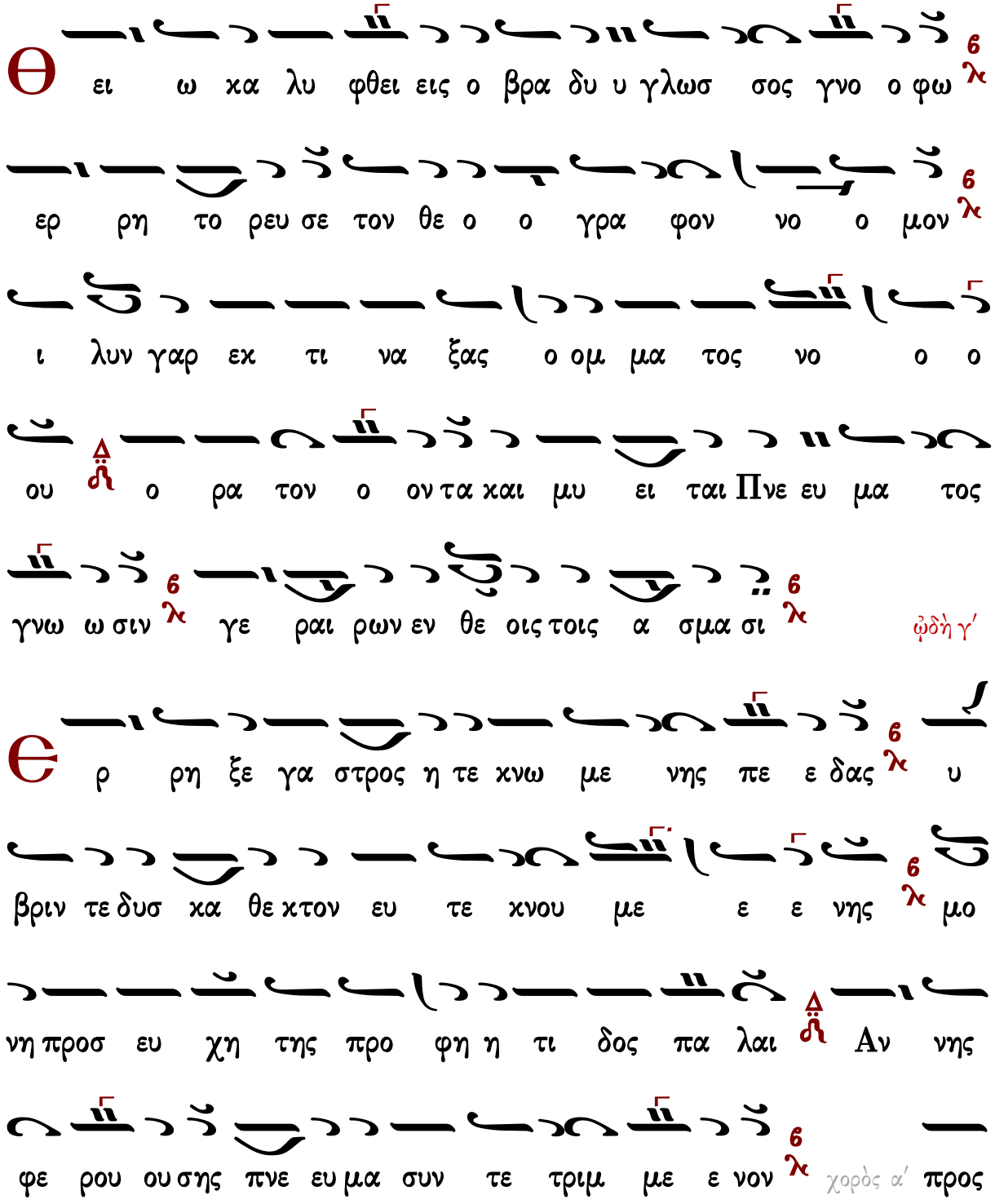

Συμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος σε
βειν το χρυ σο τευ κτον α ψυ χον βρε ε τας η του Πα ρα
κλη του δε φω σφο ρος χα α ρις σε βα σμι α α ζει του

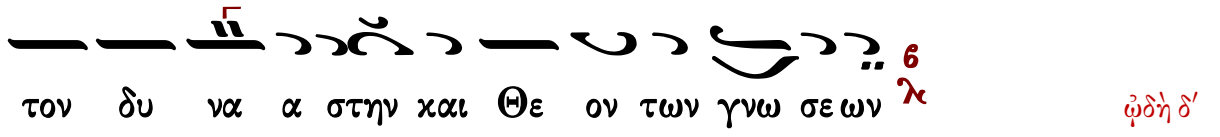

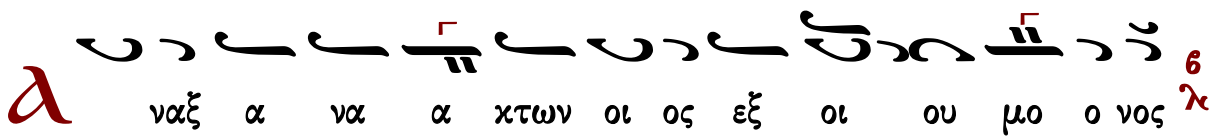
Γαβριὴλ Κουντιάδου

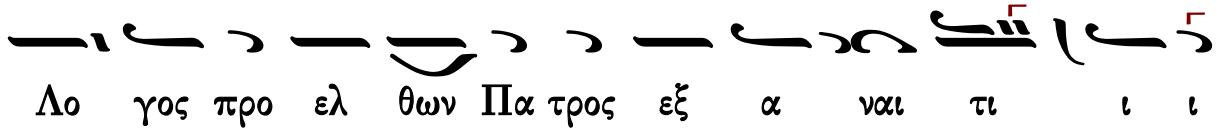
Ἦχος δ΄ Βʊ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

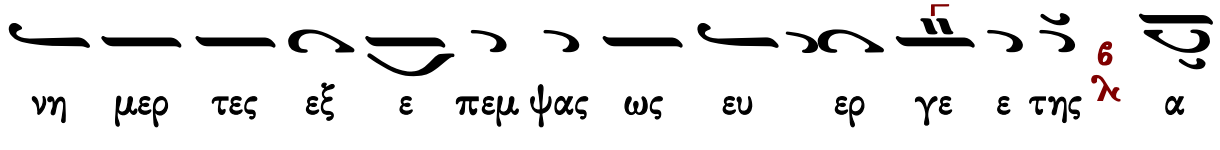

τον δυ να α στην και Θε ον των γνω σε ων
ᾠδὴ δ΄

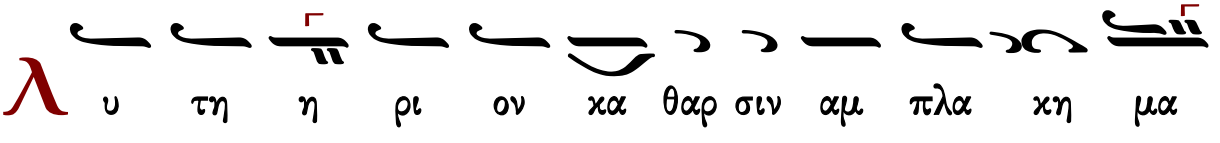

α ναξ α να α κτων οι ος εξ οι ου μο ο νος

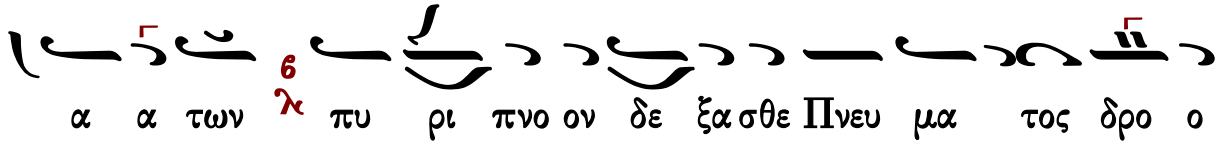

Λο γος προ ελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ι

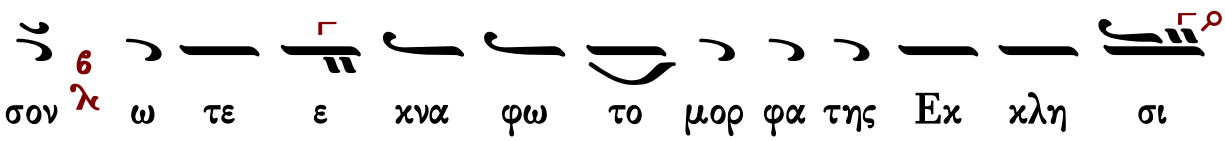

ου ι σο σθε νες σου Πνε ευ μα τοις α πο στο λοις

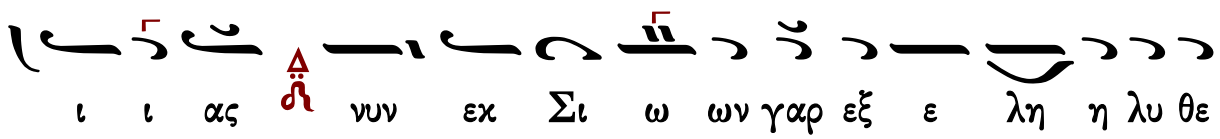

νη μερ τες εξ ε πεμ ψας ως ευ ερ γε ε της α

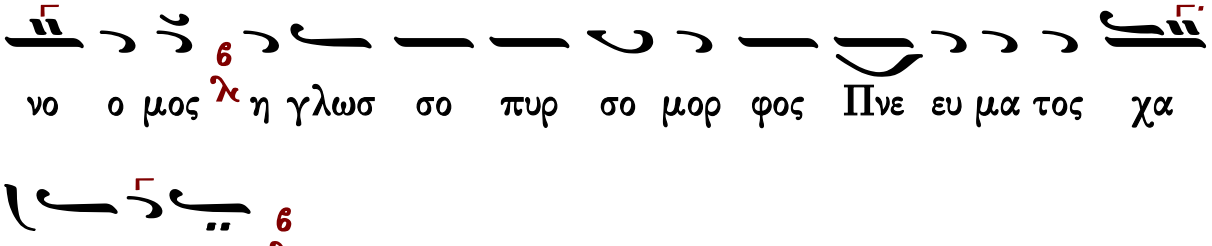

δου ου σι δο ξα τω κρα α τει σου Κυ ρι ε
ᾠδὴ ε΄

υ τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ πλα κη μα

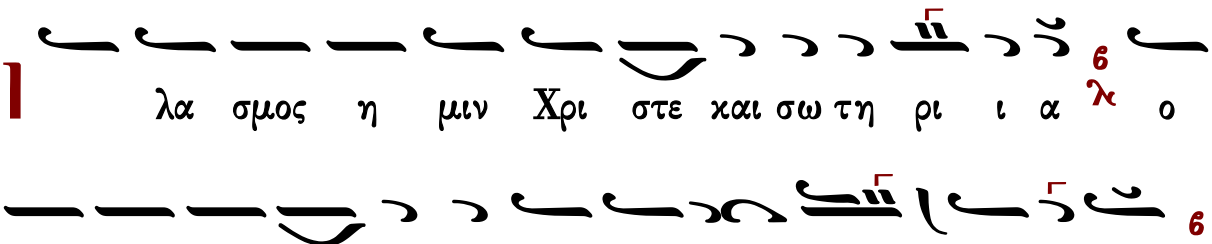

α α των πυ ρι πνο ον δε ξα σθε Πνευ μα τος δρο ο

σον ω τε ε κνα φω το μορ φα της Εκ κλη σι

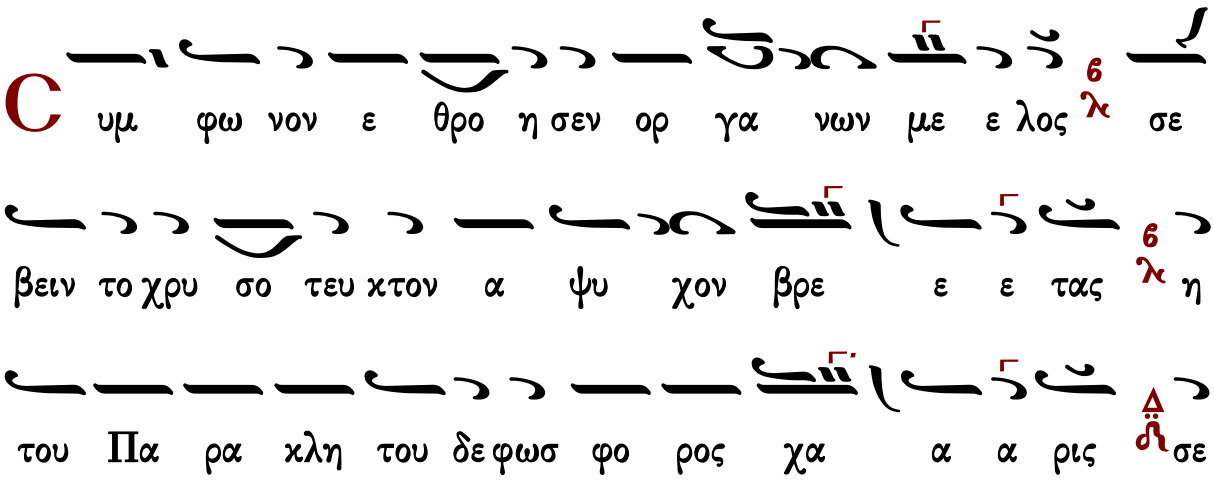

ι ι ας νυν εκ Σι ω ων γαρ εξ ε λη η λυ θε

νο ο μος η γλωσ σο πυρ σο μορ φος Πνε ευ μα τος χα
α α ρις

ᾠδὴ ς′

λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη ρι ι α ο
Δε σπο της ε λαμ ψας εκ της Παρ θε ε ε νου
ιν ως προ φη την θη ρος εκ θα λατ τι ου στερ νων Ι
ω να αν της φθο ρα ας δι αρ πα α σης ο λον τον Α
δαμ παγ γε νη η πε πτω κο ο τα

ᾠδὴ η′

υμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος σε
βειν το χρυ σο τευ κτον α ψυ χον βρε ε ε τας η
του Πα ρα κλη του δε φωσ φο ρος χα α α ρις σε

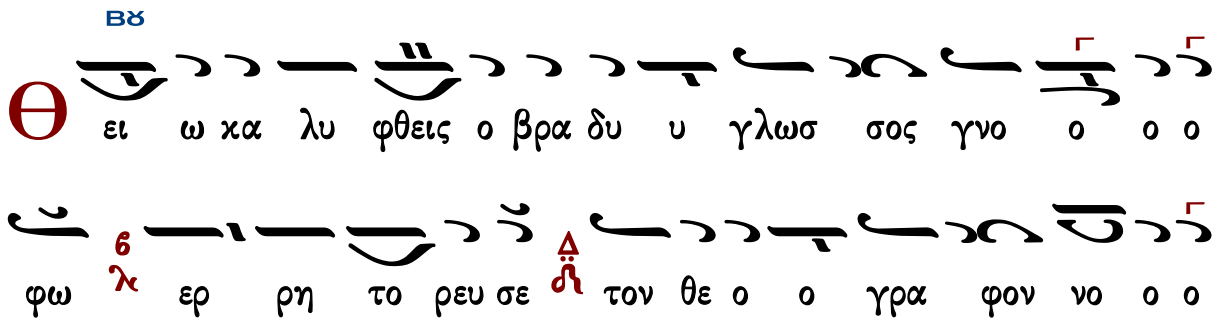

βα σμι α α ζει του βο α αν Τρι ας μο ο νη ι σο σθε
νης α ναρ χος ευ λο γη το ος ει
ᾠδὴ ζ΄
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον
υ ει τα δε σμα α και δρο σι ι ζει την φλο
ο ο γα ο τρισ σο φεγ γης της θε αρ χι ας
τυ υ πος υ μνου σι παι αι δες ευ λο γει τε τον μο
ο νον Σω τη η ρα και παν τουρ γον ως ευ ερ γε ε την
η δη μι ουρ γη θει σα συ υμ πα σα χτι ι ι σι ι ι
ι ις

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

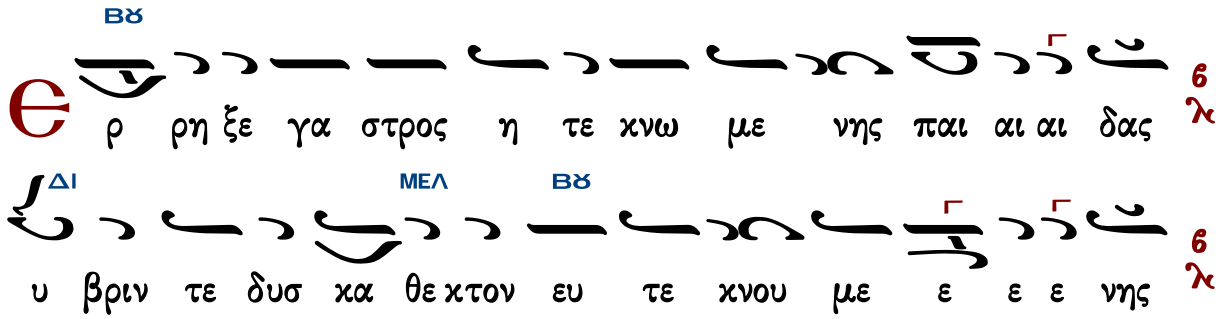
Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ α΄
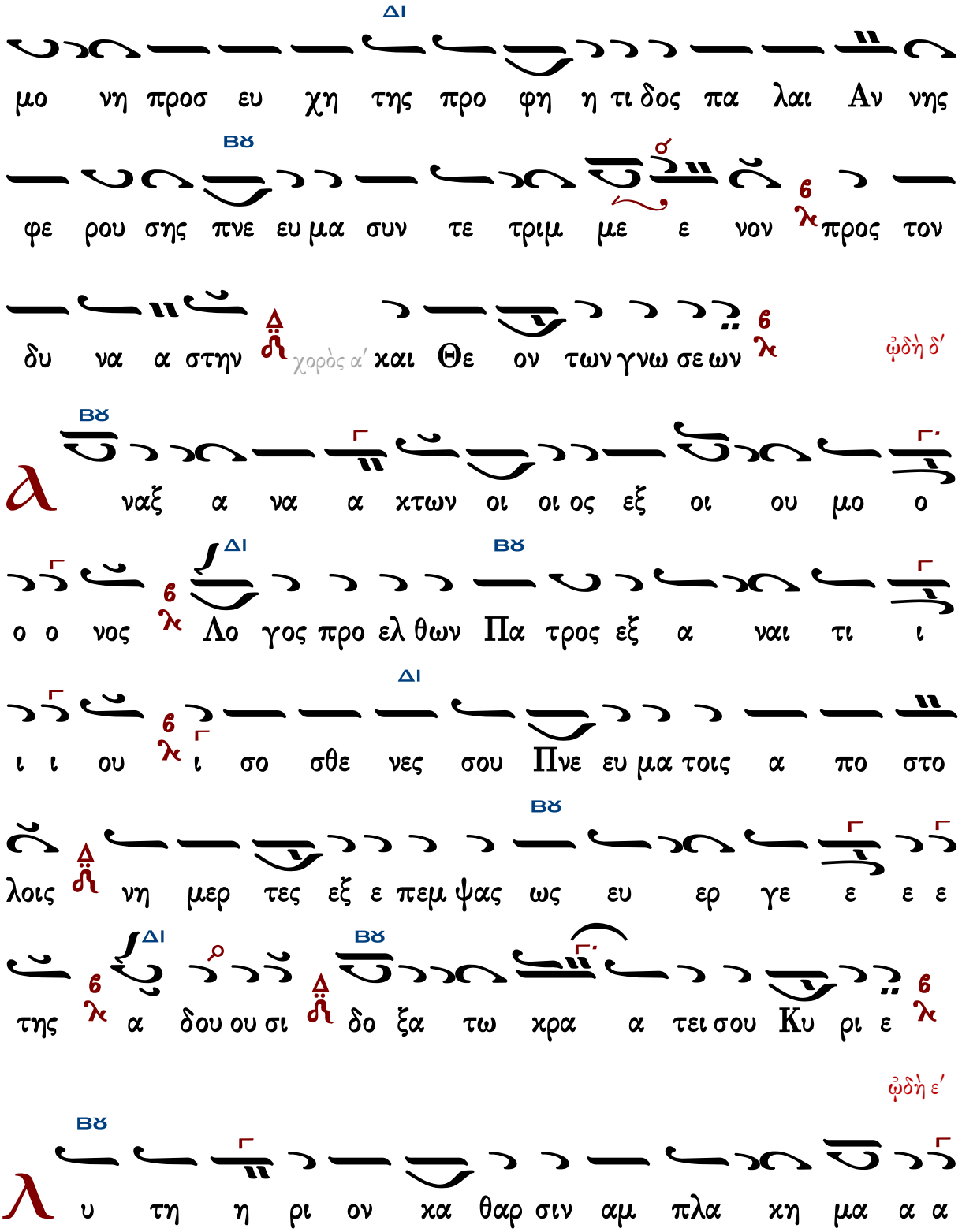
Ἦχος δ΄ Βου

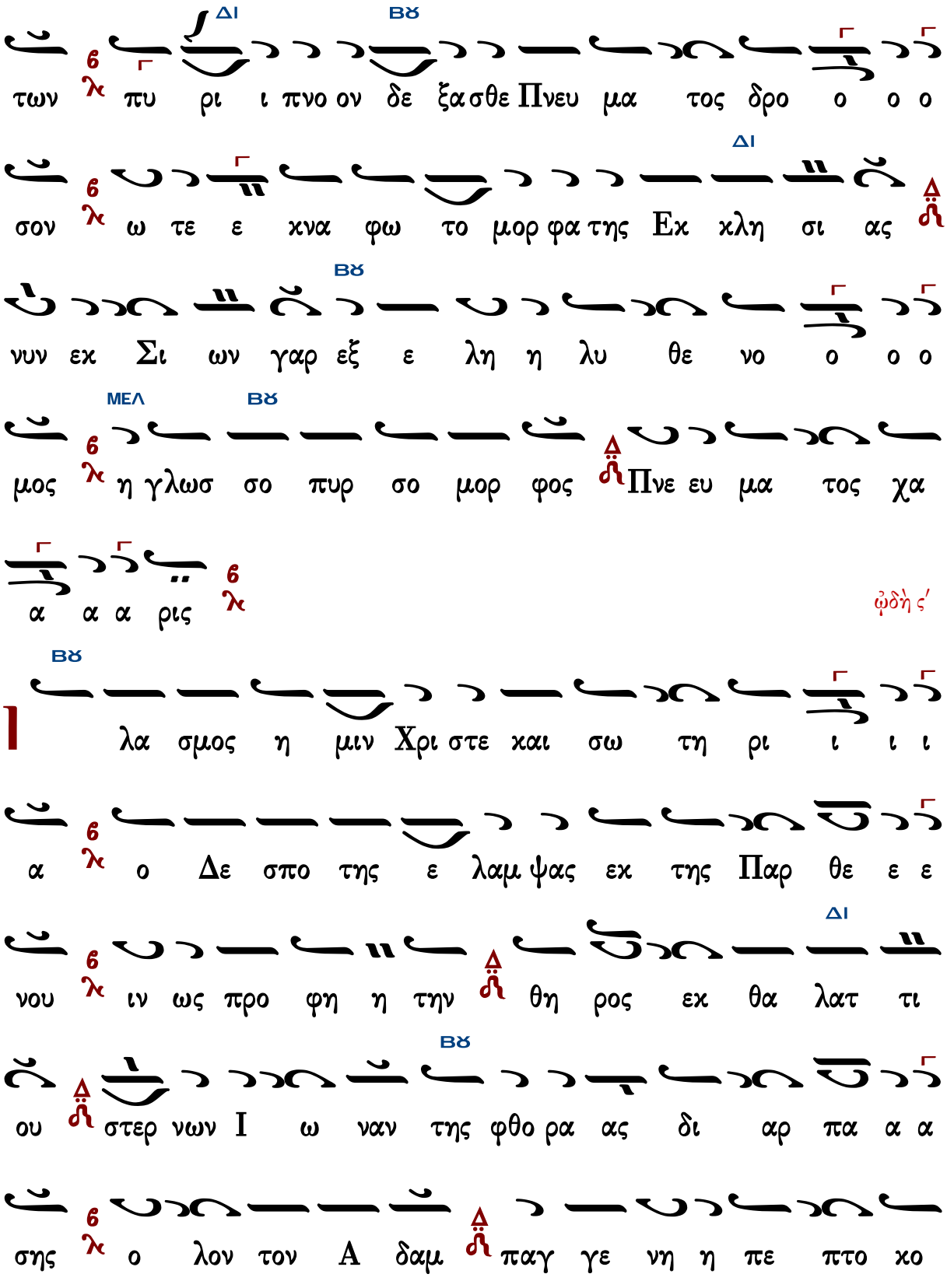
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.247*

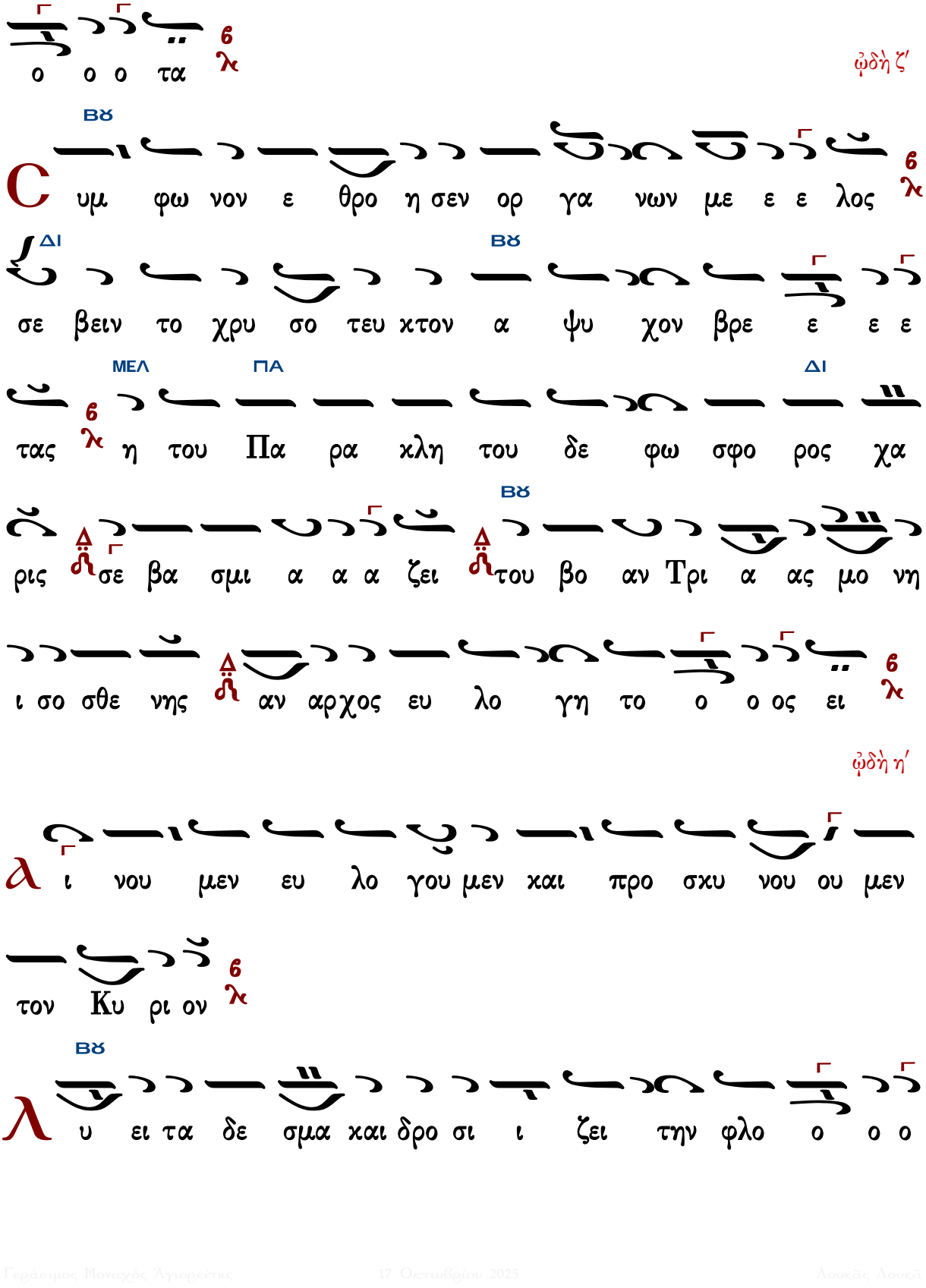

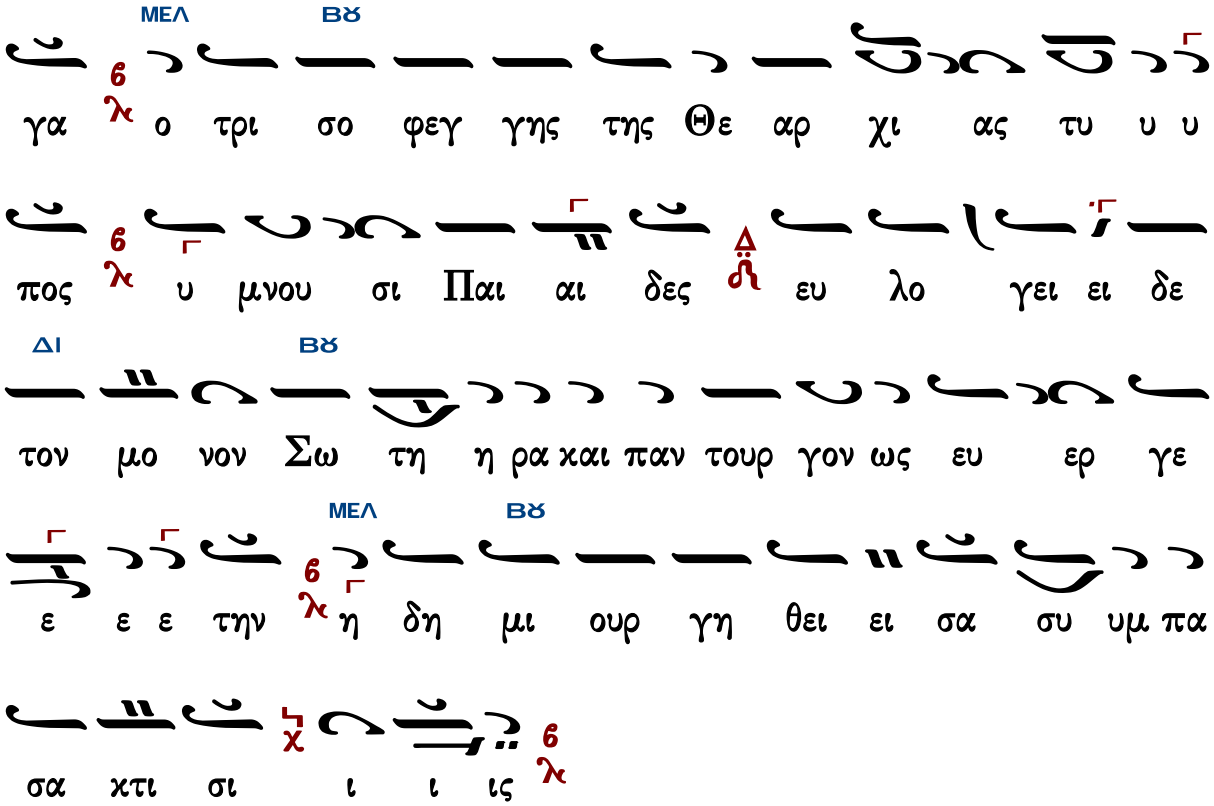
ᾠδὴ γ΄

Δι
μο νη προσ ευ χη της προ φη η τι δος πα λαι Αν νης
Βϐ
φε ρου σης πνε ευ μα συν τε τριμ με ε νον προς τον
δυ να α στην χορὸς α′ και Θε ον των γνω σε ων
ᾠδὴ δ′
Βϐ
α ναξ α να α χτων οι οι ος εξ οι ου μο ο
Δι Βϐ
ο ο νος Λο γος προ ελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι
Δι
ι ι ου ι σο σθε νες σου Πνε ευ μα τοις α πο στο
Βϐ
λοις νη μερ τες εξ ε πεμ ψας ως ευ ερ γε ε ε ε
Δι Βϐ
της α δου ου σι δο ξα τω χρα α τει σου Κυ ρι ε
ᾠδὴ ε′
Βϐ
υ τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ πλα κη μα α α

ΔΙ
Βϐ
των πυ ρι ι πνο ον δε ξα σθε Πνευ μα τος δρο ο ο ο
σον ω τε ε χνα φω το μορ φα της Εκ κλη σι ας
ΔΙ
Βϐ
νυν εκ Σι ων γαρ εξ ε λη η λυ θε νο ο ο ο
ΜΕΛ
Βϐ
μος η γλωσ σο πυρ σο μορ φος Πνε ευ μα τος χα
α α α ρις
ᾠδὴ ς′
Βϐ
λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη ρι ι ι ι
α ο Δε σπο της ε λαμ ψας εκ της Παρ θε ε ε
ΔΙ
νου ιν ως προ φη η την θη ρος εκ θα λατ τι
Βϐ
ου στερ νων Ι ω ναν της φθο ρα ας δι αρ πα α α
σης ο λον τον Α δαμ παγ γε νη η πε πτο κο

ο ο ο τα
ὠδὴ ζ΄
ΒΒ
C υμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε ε λος
ΔΙ ΒΒ
σε βειν το χρυ σο τευ χτον α ψυ χον βρε ε ε ε
ΜΕΛ ΠΑ ΔΙ
τας η του Πα ρα χλη του δε φω σφο ρος χα
ΒΒ
ρις σε βα σμι α α α ζει του βο αν Τρι α ας μο νη
ι σο σθε νης αν αρχος ευ λο γη το ο ο ος ει
ὠδὴ η΄
ἁ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον
ΒΒ
λ υ ει τα δε σμα και δρο σι ι ζει την φλο ο ο ο

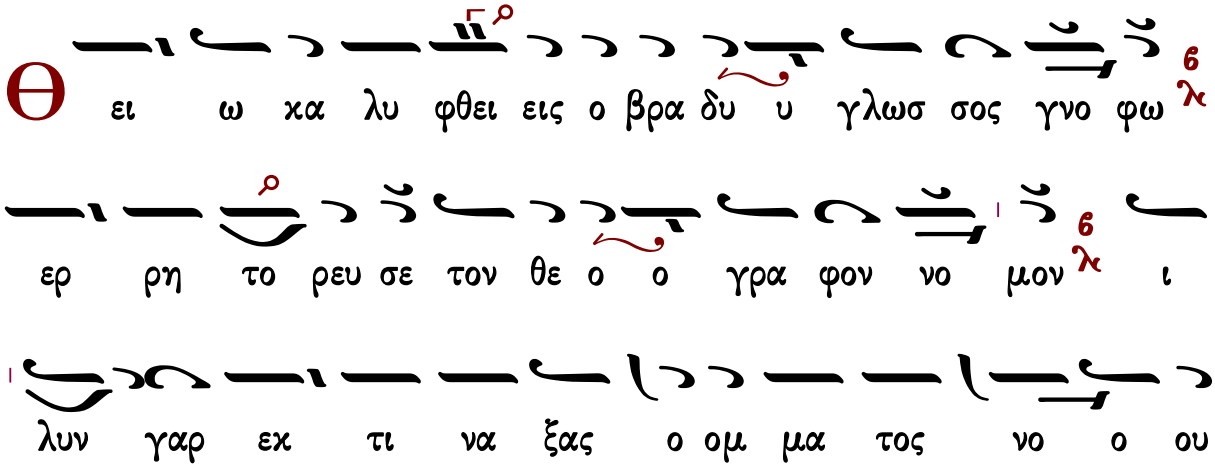

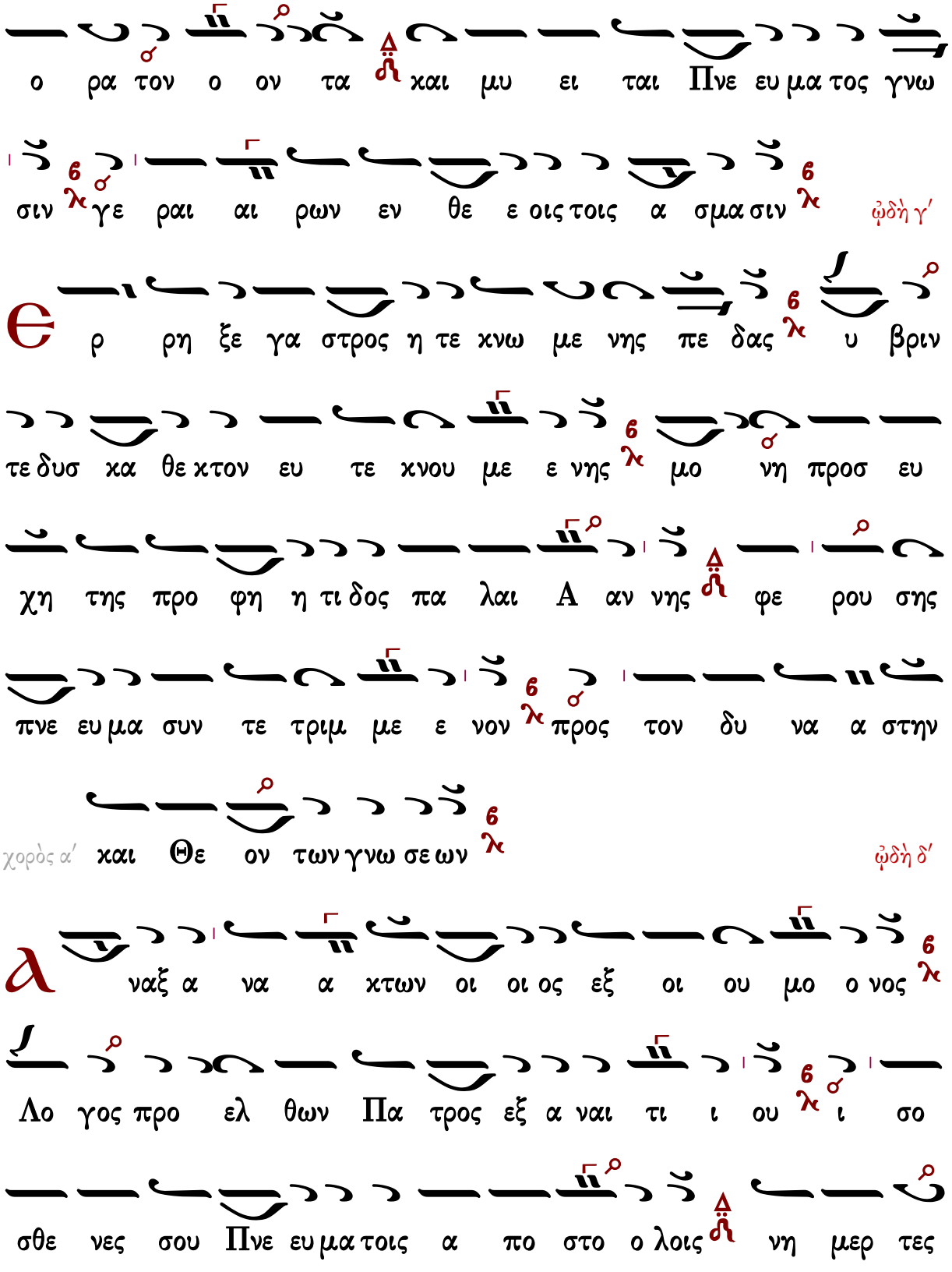
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

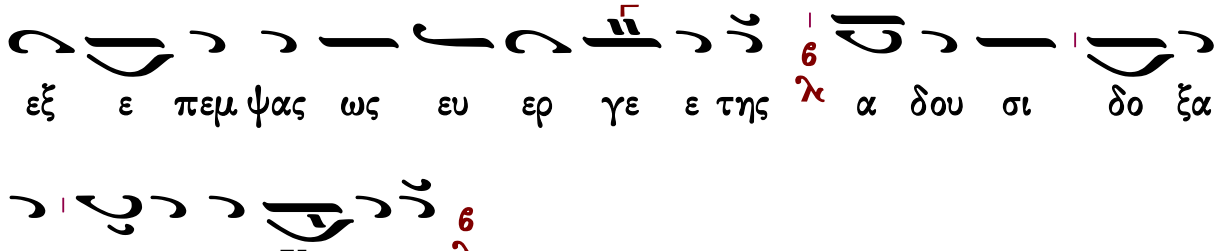
Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βϐ

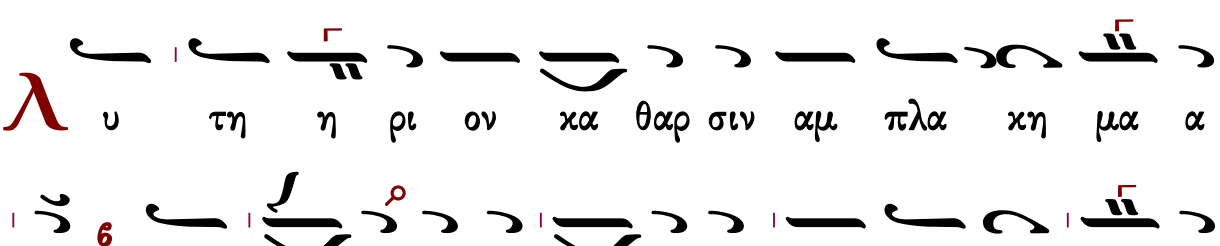
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.491*

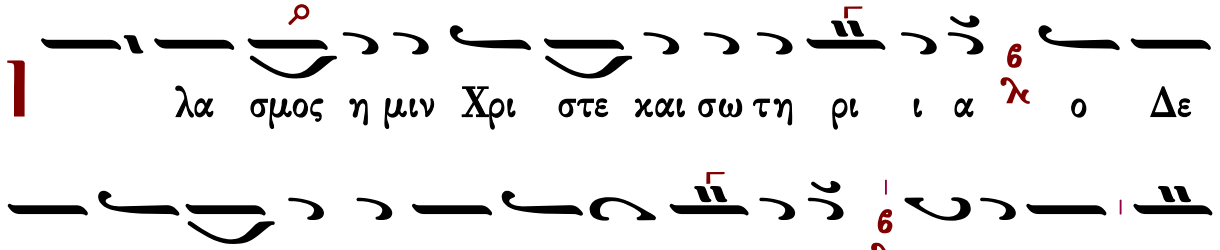

ο ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνε ευ μα τος γνω
σιν γε ραι αι ρων εν θε ε οις τοις α σμα σιν
ὠδὴ γ′
Θ ρ ρη ξε γα στρος η τε χνω με νης πε δας υ βριν
τε δυσ κα θε κτον ευ τε χνου με ε νης μο νη προσ ευ
χη της προ φη η τι δος πα λαι Α αν νης φε ρου σης
πνε ευ μα συν τε τριμ με ε νον προς τον δυ να α στην
χορὸς α′ και Θε ον των γνω σε ων
ὠδὴ δ′
α ναξ α να α κτων οι οι ος εξ οι ου μο ο νος
Λο γος προ ελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου ι σο
σθε νες σου Πνε ευ μα τοις α πο στο ο λοις νη μερ τες

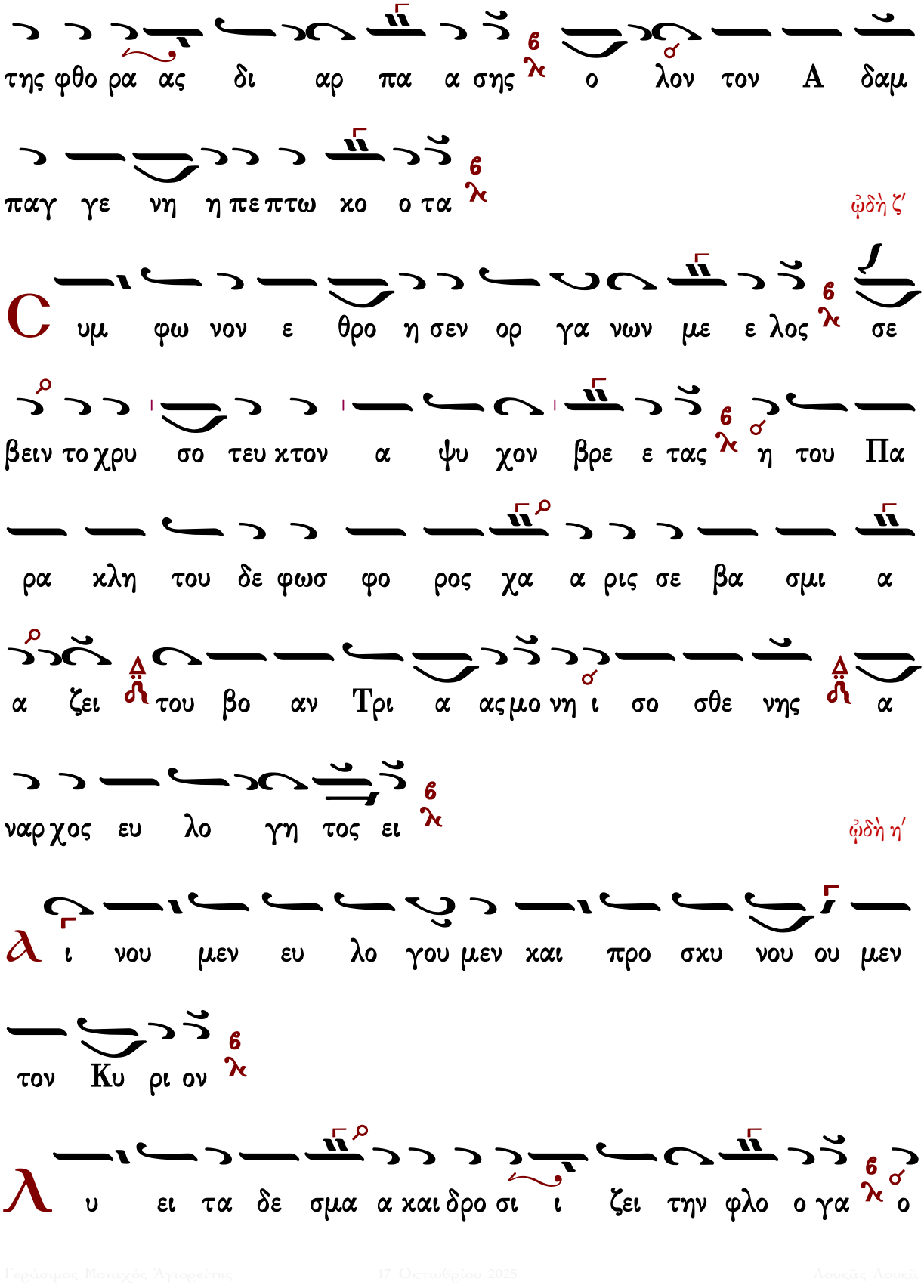

εξ ε πεμ ψας ως ευ ερ γε ε της α δου σι δο ξα
τω κρα τει σου Κυ ρι ε

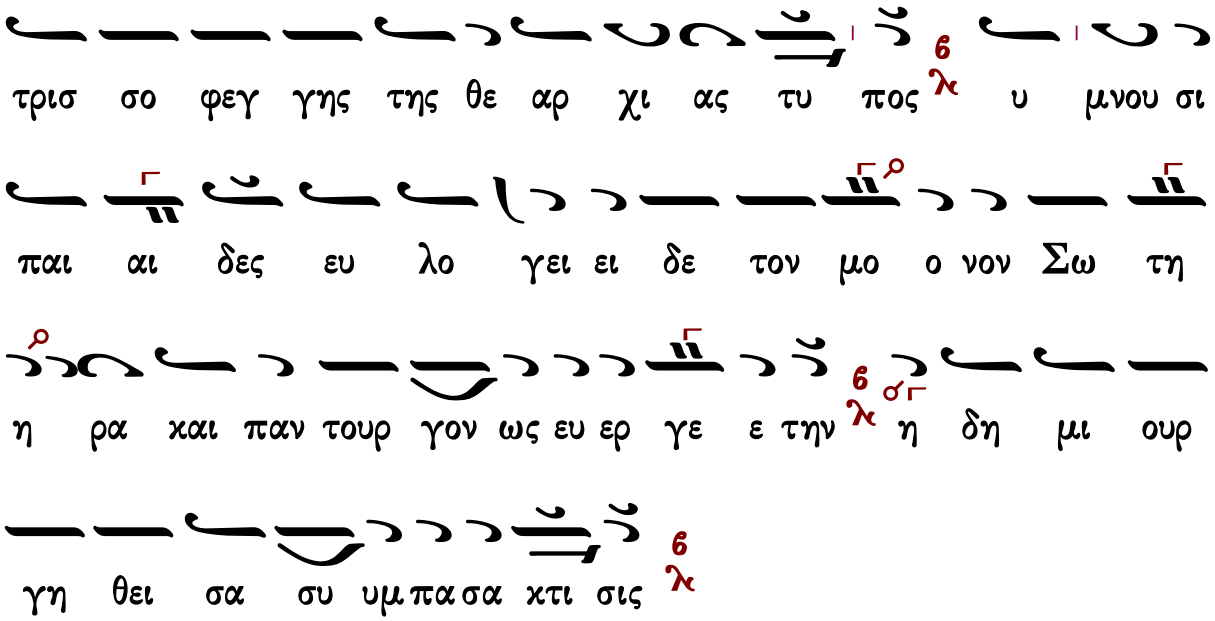
ᾠδὴ ε′

λ υ τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ πλα κη μα α
των πυ ρι ι πνο ον δε ξα σθε Πνευ μα τος δρο ο
σον ω τε ε κνα φω το μορ φα της Εκ κλη σι ι ας
νυν εκ Σι ω ων γαρ εξ ε λη η θυ θε νο ο μος η
γλωσ σο πυρ σο μορ φος Πνευ μα τος χα ρις

ᾠδὴ ς′

λ λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη ρι ι α ο Δε
σπο της ε λαμ ψας εκ της Παρ θε ε νου ιν ως προ φη
την θη ρος εκ θα λατ τι ι ου στερ νων Ι ω να αν

της φθο ρα ας δι αρ πα α σης ο λον τον Α δαμ
παγ γε νη η πε πτω χο ο τα
ᾠδὴ ζ΄
C υμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος σε
βειν το χρυ σο τευ κτον α ψυ χον βρε ε τας η του Πα
ρα κλη του δε φωσ φο ρος χα α ρις σε βα σμι α
α ζει του βο αν Τρι α ας μο νη ι σο σθε νης α
ναρ χος ευ λο γη τος ει
ᾠδὴ η΄
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον
λ υ ει τα δε σμα α και δρο σι ι ζει την φλο ο γα ο

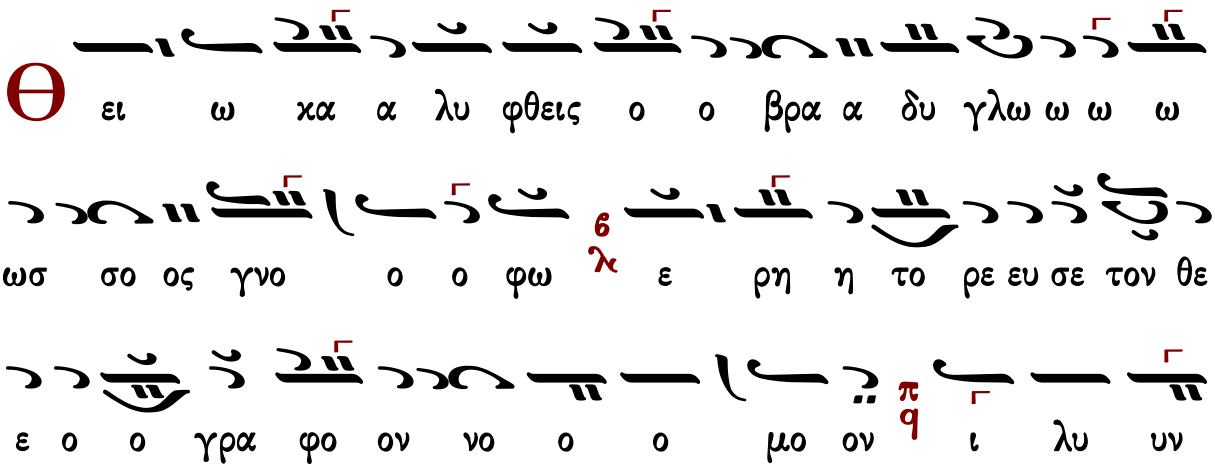
Ἀργαί

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου[19]

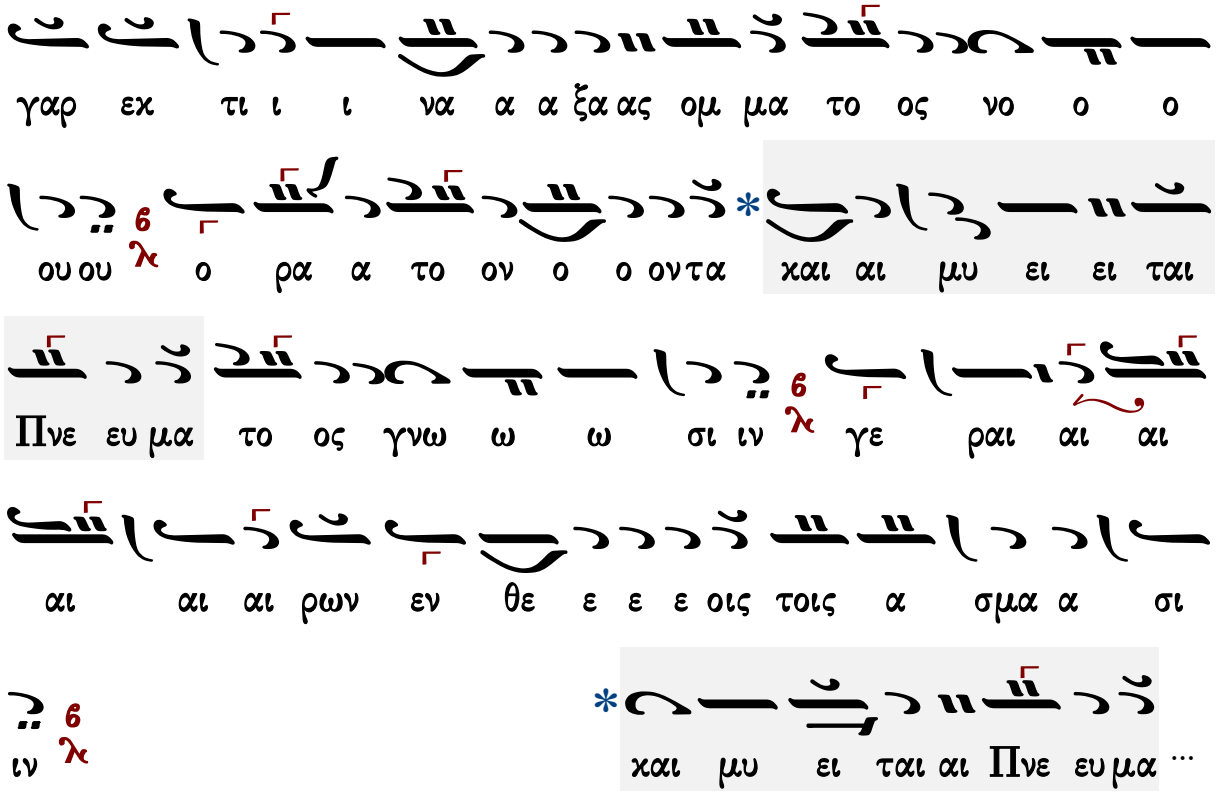
Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ α΄

Ἦχος δ΄ Βϐ

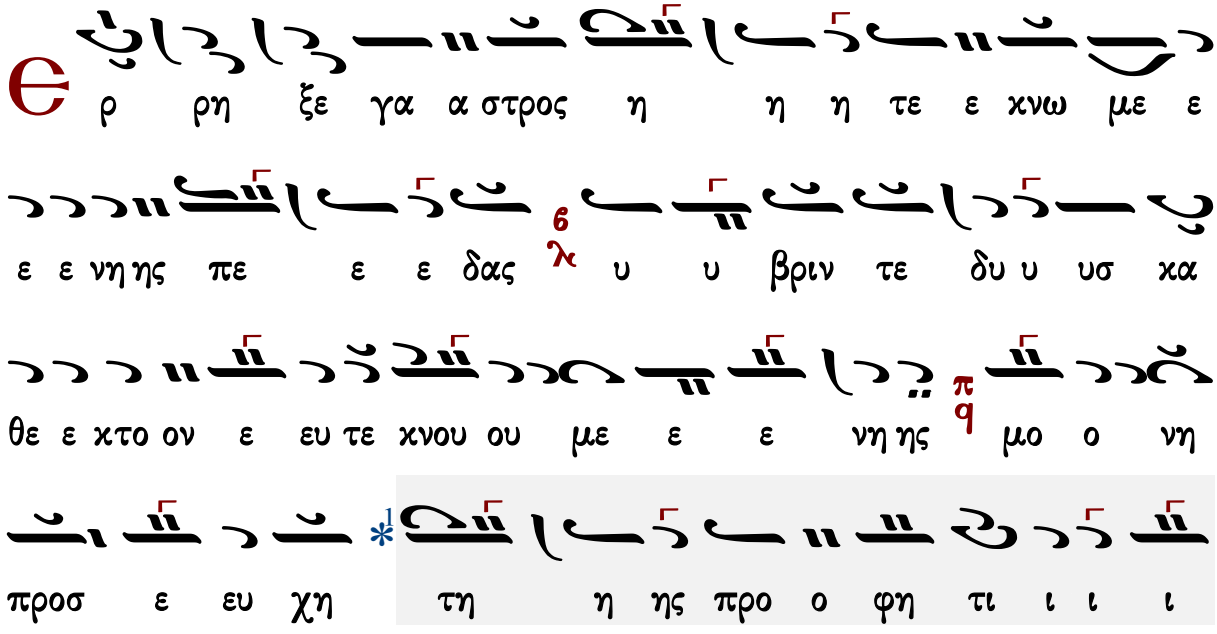
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.397*

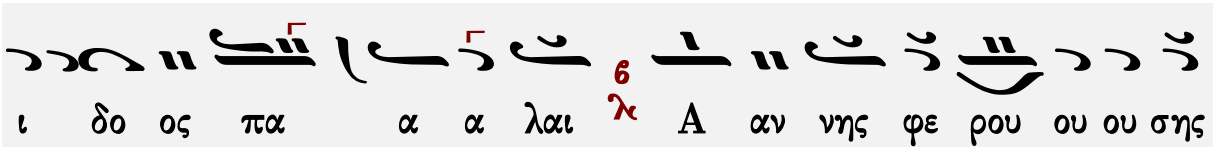

19 Εἰς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφρὰς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων. Οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν παραθέτομεν μεθ' ἑκάστην καταβασίαν. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

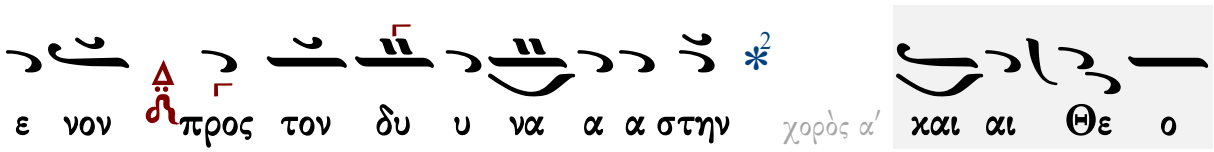

γαρ εκ τι ι ι να α α ξα ας ομ μα το ος νο ο ο
ου ου λ ο ρα α το ον ο ο ον τα και αι μυ ει ει ται
Πνε ευ μα το ος γνω ω ω σι ιν λ γε ραι αι αι
αι αι αι ρων εν θε ε ε ε οις τοις α σμα α σι
ιν λ
και μυ ει ται αι Πνε ευ μα ...

ᾠδὴ γ′

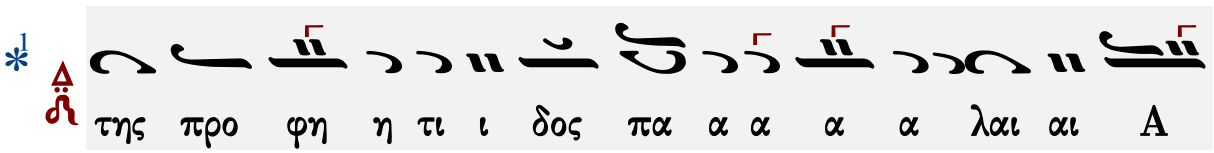

ρ ρη ξε γα α στρος η η η τε ε κνω με ε
ε ε νη ης πε ε ε δας λ υ υ βριν τε δυ υ υσ κα
θε ε κτο ον ε ευ τε κνου ου με ε ε νη ης μο ο νη
προσ ε ευ χη τη η ης προ ο φη τι ι ι ι

ι δο ος πα α α λαι 6 λ Α αν νης φε ρου ου ου σης

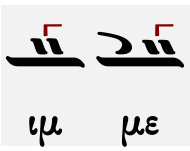

πνε ευ μα συ υ υν τε ε ε τριμ με ε ε ε

ε νον προς τον δυ υ να α α στην χορὸς α′ χαι αι Θε ο

ον των γνω ω σε ε ω ων 6 λ

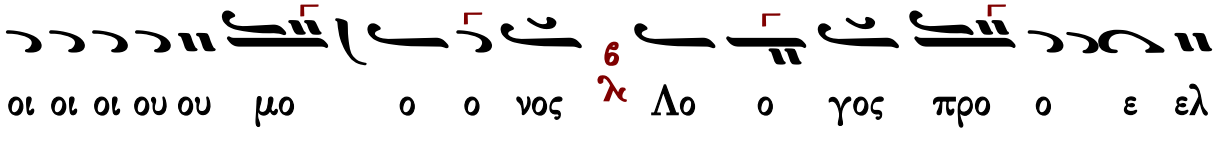

της προ φη η τι ι δος πα α α α α λαι αι Α

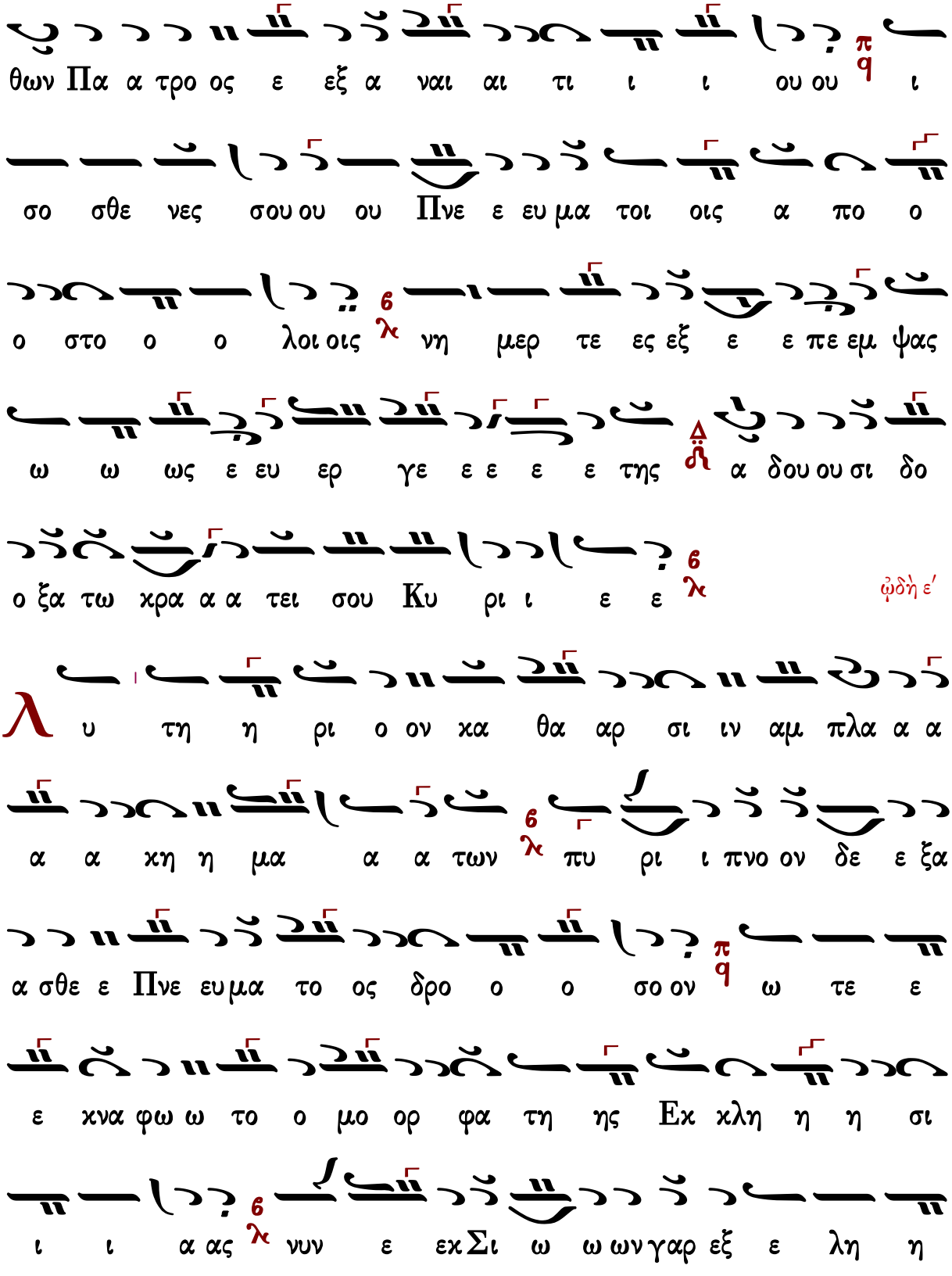

α αν νης 6 λ φε ρου ση ης πνε ευ μα α συν τε ε τρι
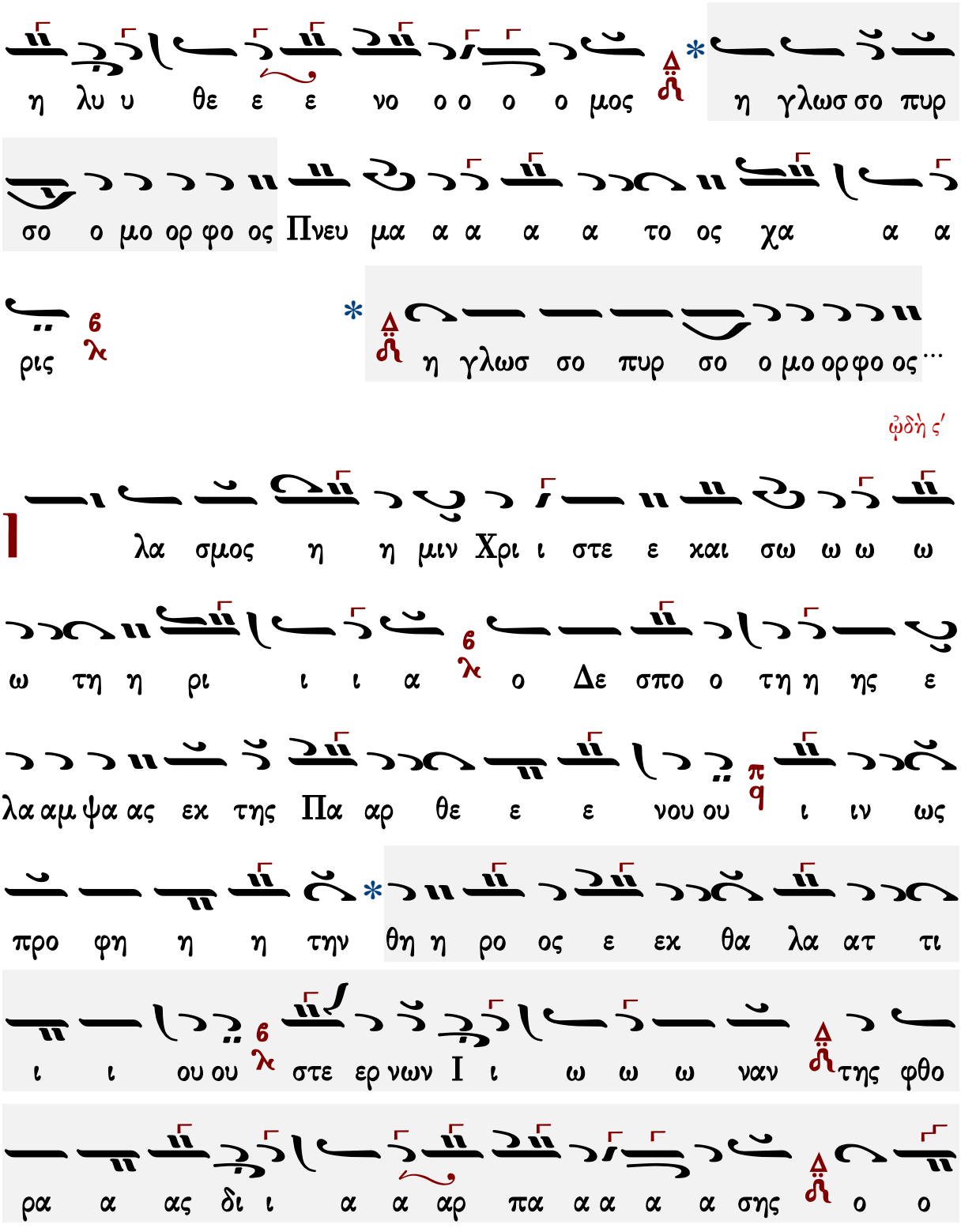

ιμ με ...

χορὸς α′ χαι Θε ο ον τω ων γνω σε ε ω ων 6 λ ᾠδὴ δ′

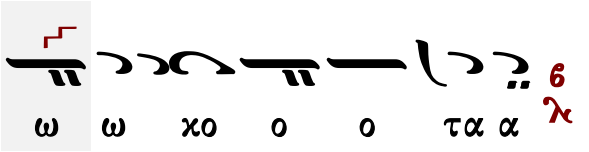

α α ναξ α α να α χτων οι οι οι ο ος εξ οι

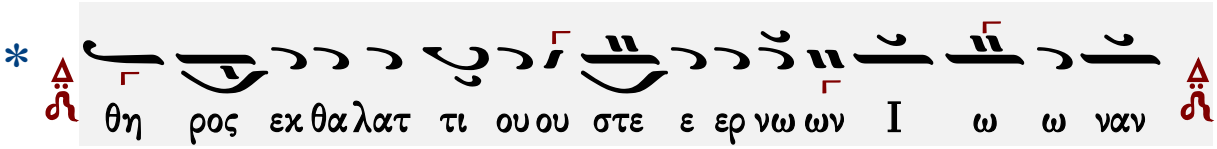

οι οι οι ου ου μο ο ο νος 6 λ Λο ο γος προ ο ε ελ

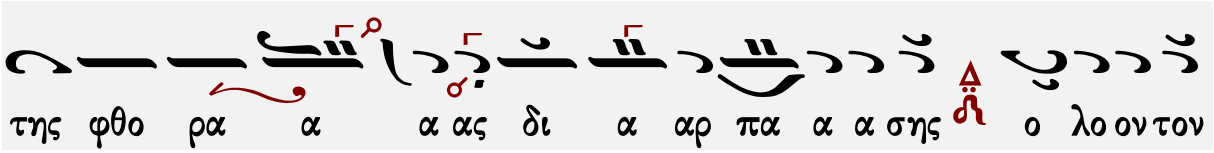

θων Πα α τρο ος ε εξ α ναι αι τι ι ι ου ου ι
σο σθε νες σου ου ου Πνε ε ευ μα τοι οις α πο ο
ο στο ο ο λοι οις νη μερ τε ες εξ ε ε πε εμ ψας
ω ω ως ε ευ ερ γε ε ε ε ε της α δου ου σι δο
ο ξα τω κρα α α τει σου Κυ ρι ι ε ε
ῳδὴ ε΄
λ υ τη η ρι ο ον κα θα αρ σι ιν αμ πλα α α
α α κη η μα α α των πυ ρι ι πνο ον δε ε ξα
α σθε ε Πνε ευ μα το ος δρο ο ο σο ον ω τε ε
ε κνα φω ω το ο μο ορ φα τη ης Εκ κλη η η σι
ι ι α ας νυν ε εκ Σι ω ω ων γαρ εξ ε λη η

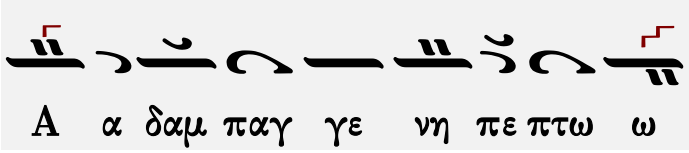

η λυ υ θε ε ε νο ο ο ο ο μος
η γλωσ σο πυρ
σο ο μο ορ φο ος Πνευ μα α α α α το ος χα α α
ρις
η γλωσ σο πυρ σο ο μο ορ φο ος…
ᾠδὴ ς΄
λα σμος η η μιν Χρι ι στε ε και σω ω ω ω
ω τη η ρι ι ι α ο Δε σπο ο τη η ης ε
λα αμ ψα ας εκ της Πα αρ θε ε ε νου ου ι ιν ως
προ φη η η την θη η ρο ος ε εκ θα λα ατ τι
ι ι ου ου στε ερ νων Ι ι ω ω ω ναν της φθο
ρα α ας δι ι α α αρ πα α α α α σης ο ο

ο λον τον Α α δαμ παγ γε ε ε νη η πε πτω

ω ω χο ο ο τα α

θη ρος εκ θα λατ τι ου ου στε ε ερ νω ων Ι ω ω ναν

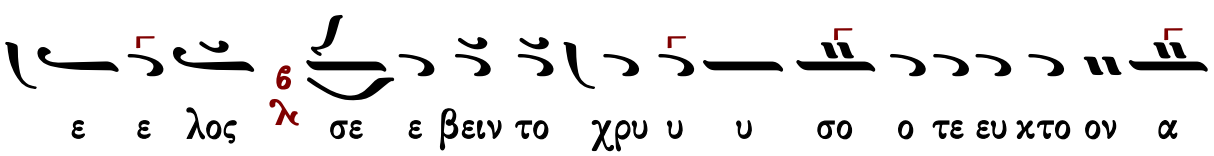

της φθο ρα α α ας δι α αρ πα α α σης ο λο ον τον

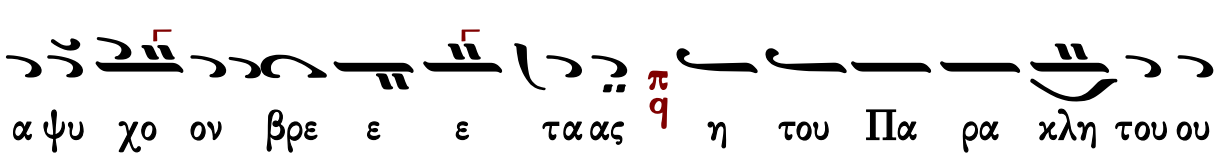

Α α δαμ παγ γε νη πε πτω ω

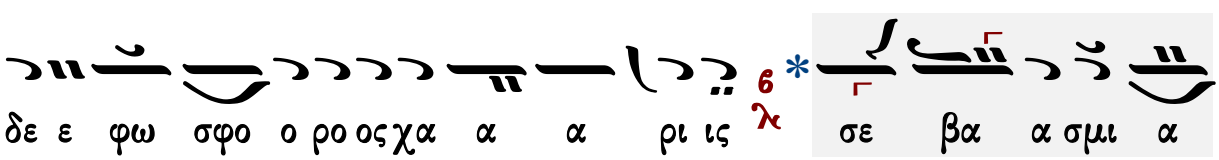
...

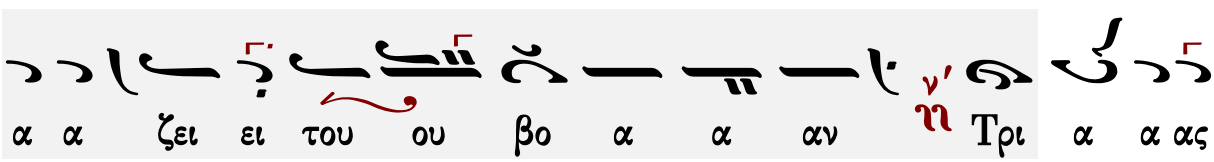
ᾠδὴ ζ΄

Συμ φω νον ε ε θρο ο η η σε εν ορ γα α α α νω ων με

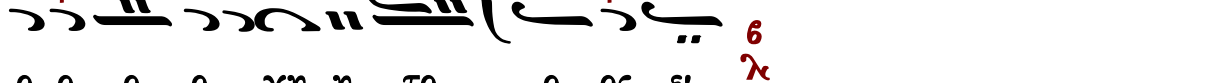

ε ε λος σε ε βειν το χρυ υ υ σο ο τε ευ χτο ον α

α ψυ χο ον βρε ε ε τα ας η του Πα ρα κλη του ου

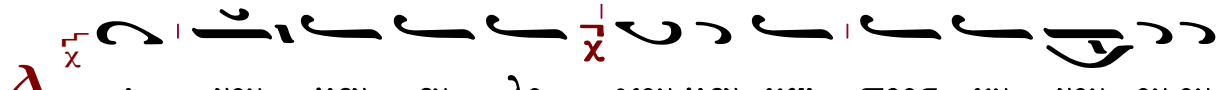

δε ε φω σφο ο ρο ος χα α α ρι ις σε βα α σμι α

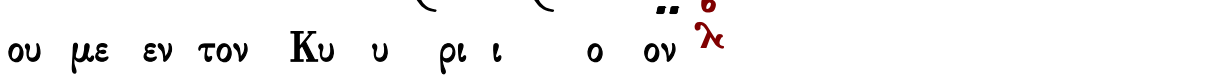

α α ζει ει του ου βο α α αν Τρι α α ας

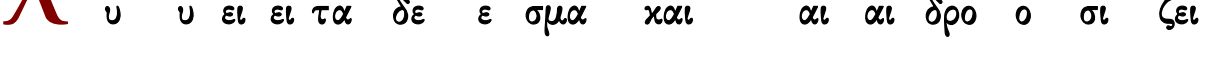

μο ο ο ο ο νη ι ι σο σθε ε νης α ναρχο ος ευ λο

ο ο ο ο γη η το ο ος ει

σε βα σμι ι α α α ζει του βο ο αν Τρι

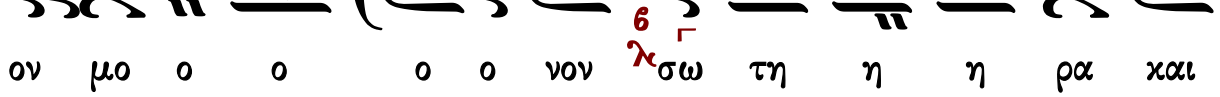

ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου

ου με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον

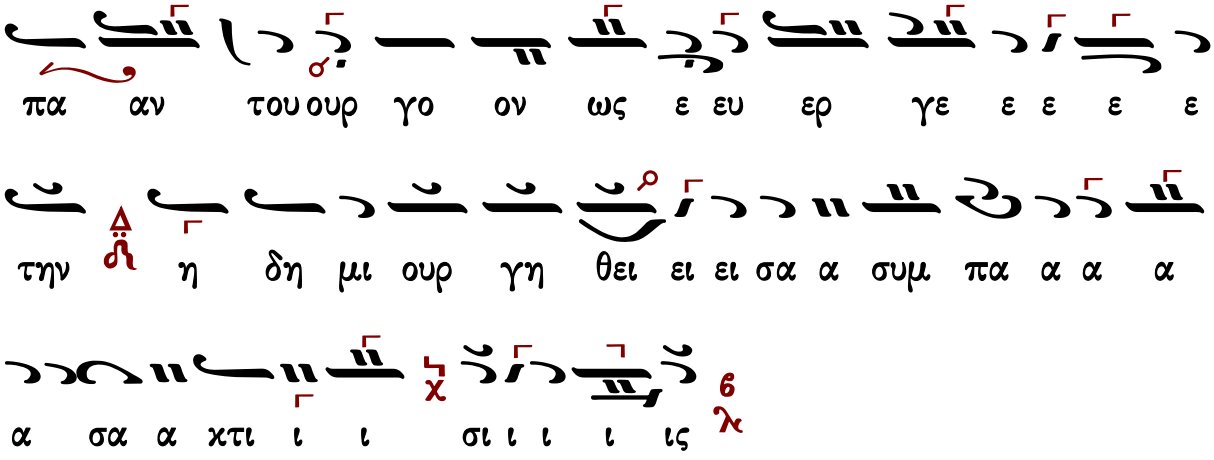

υ υ ει ει τα δε ε σμα και αι αι δρο ο σι ζει

ει ει ει ει τη ην φλο ο ο γα ο τρισ σο φε εγ γης

τη ης θε ε α αρ χι α ας τυ υ πο ος υ μνου σι

παι αι αι αι αι δες ευ λο ο ο γει ει ει δε το ο

ον μο ο ο ο ο νον σω τη η η ρα και

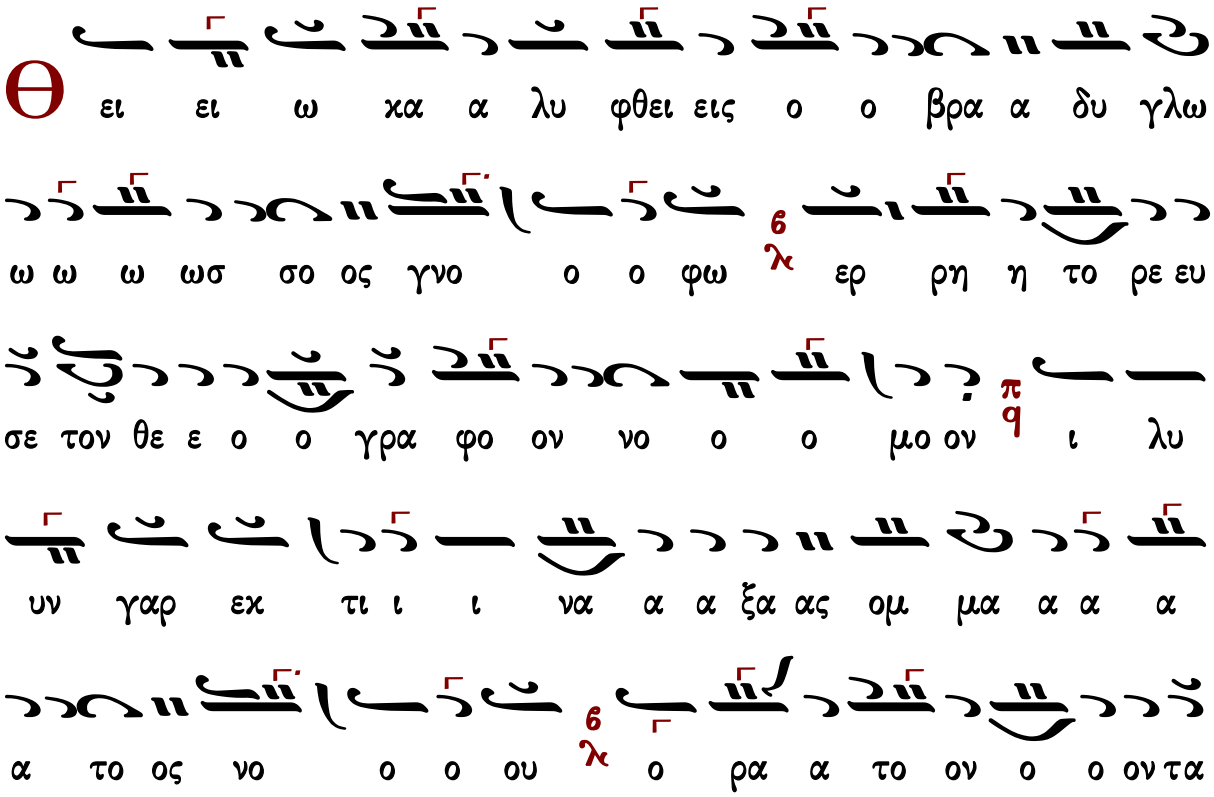

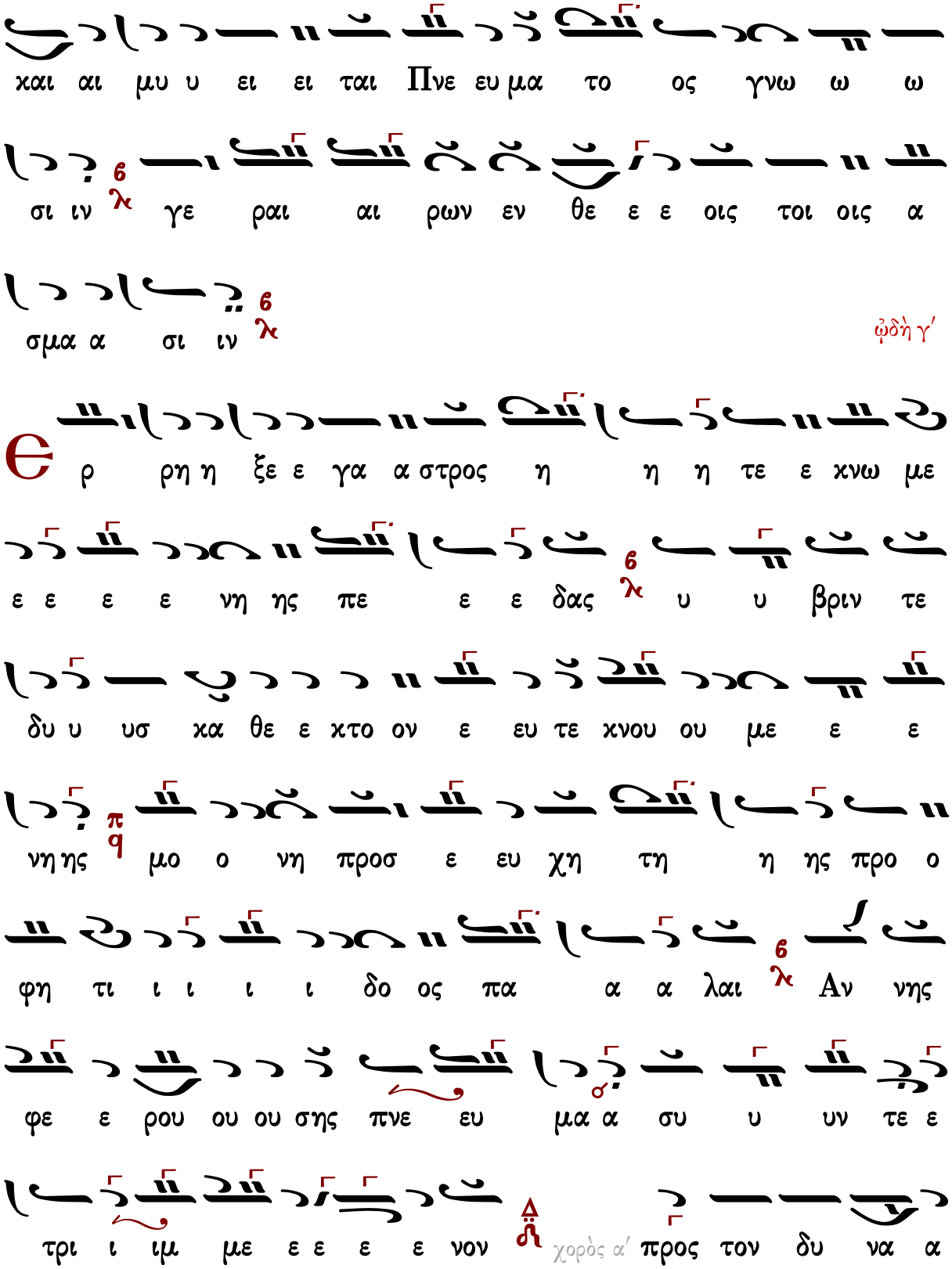
Γαβριὴλ Κουντιάδου
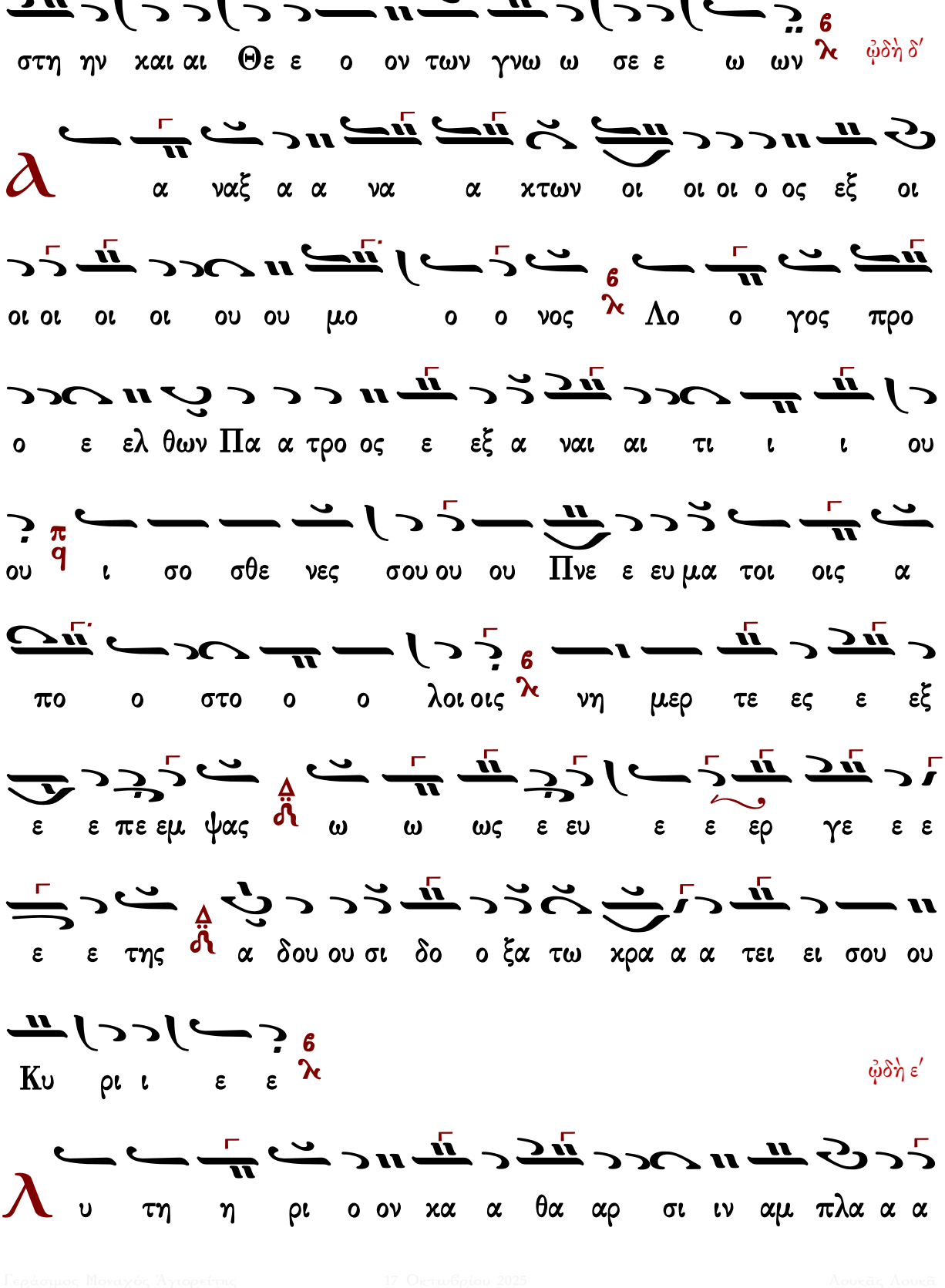
Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
Χρόνος διπλοῦς
ᾠδὴ α΄

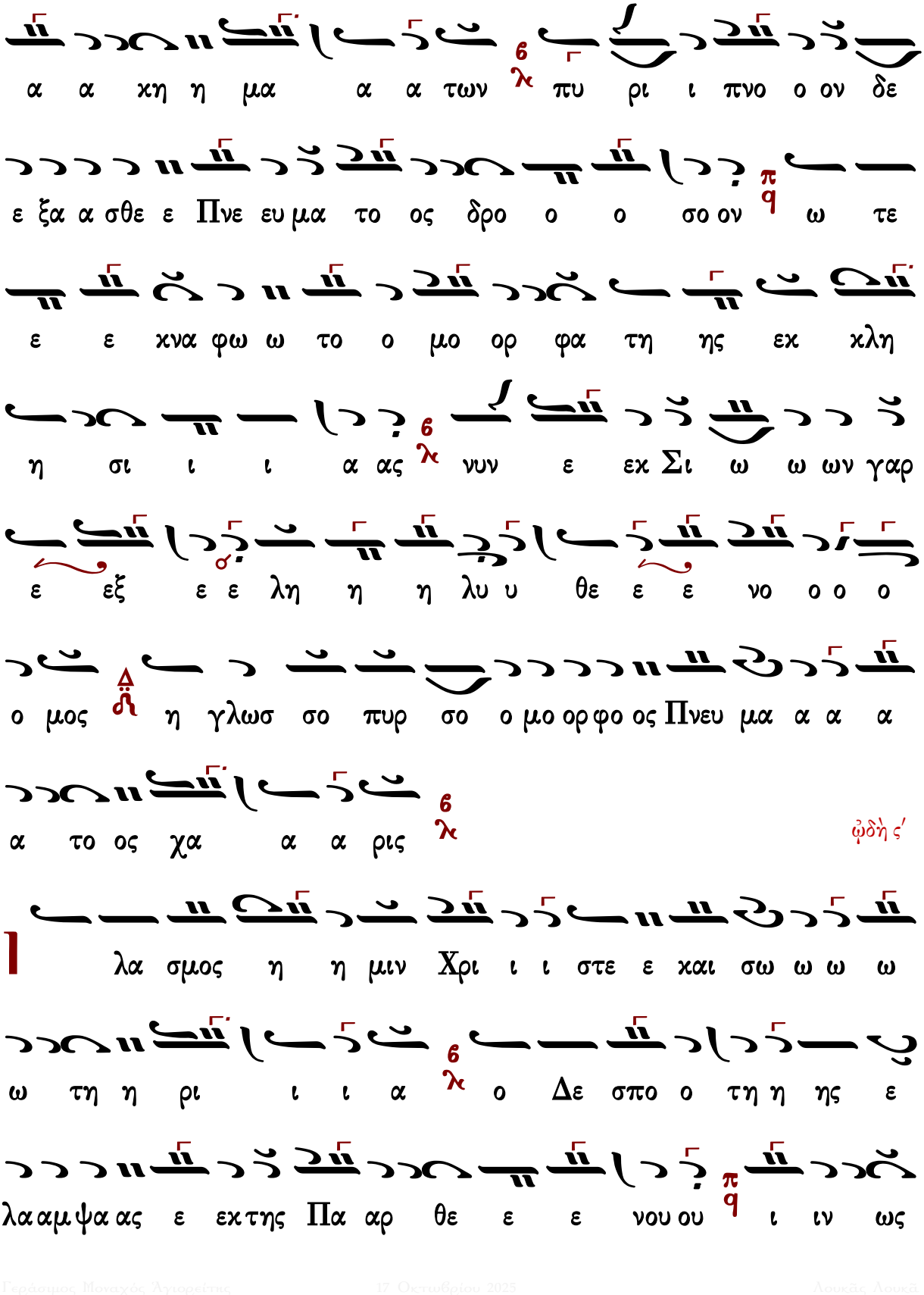
Ἦχος δ΄ Βʊ

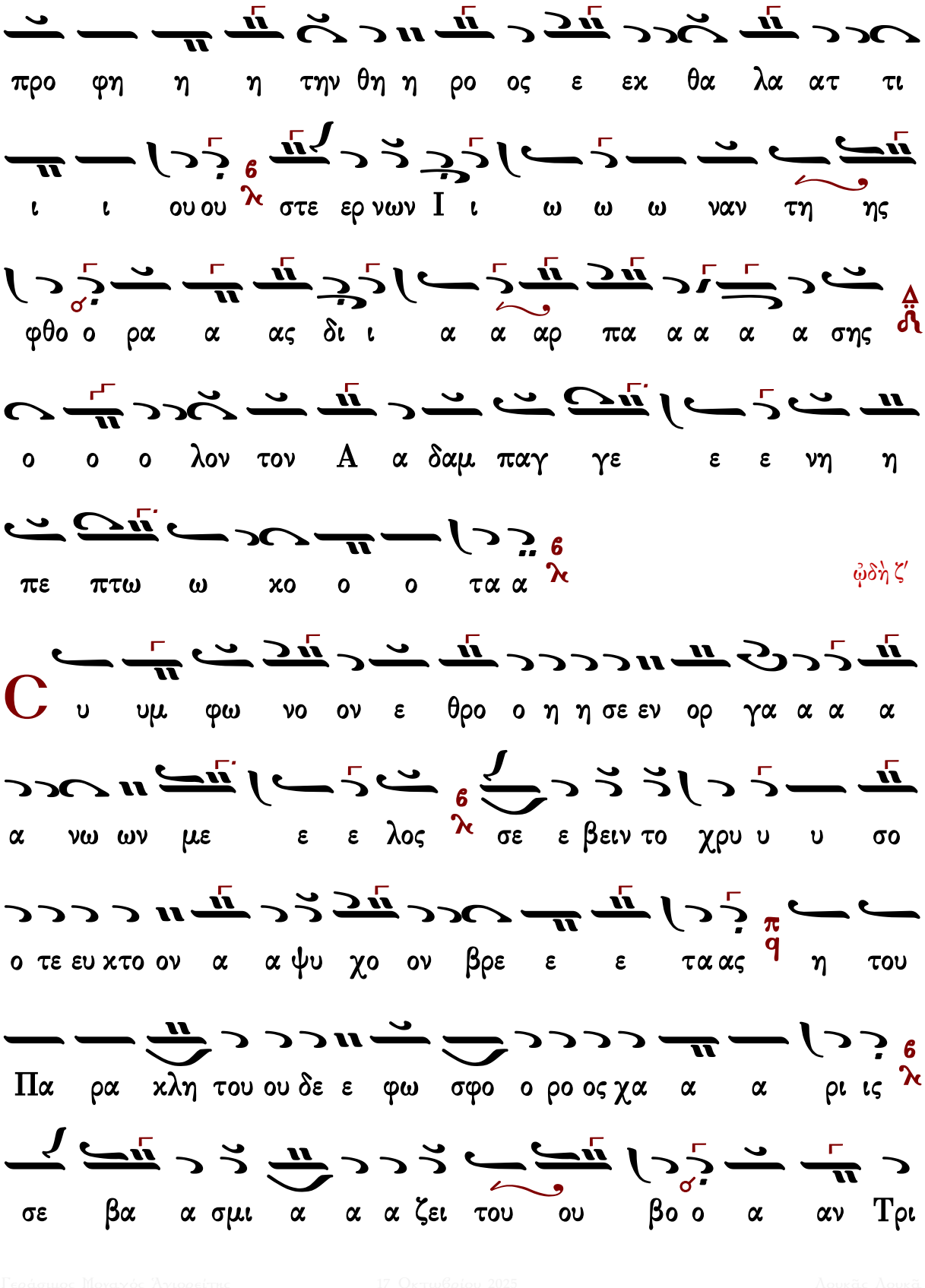
Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.358*

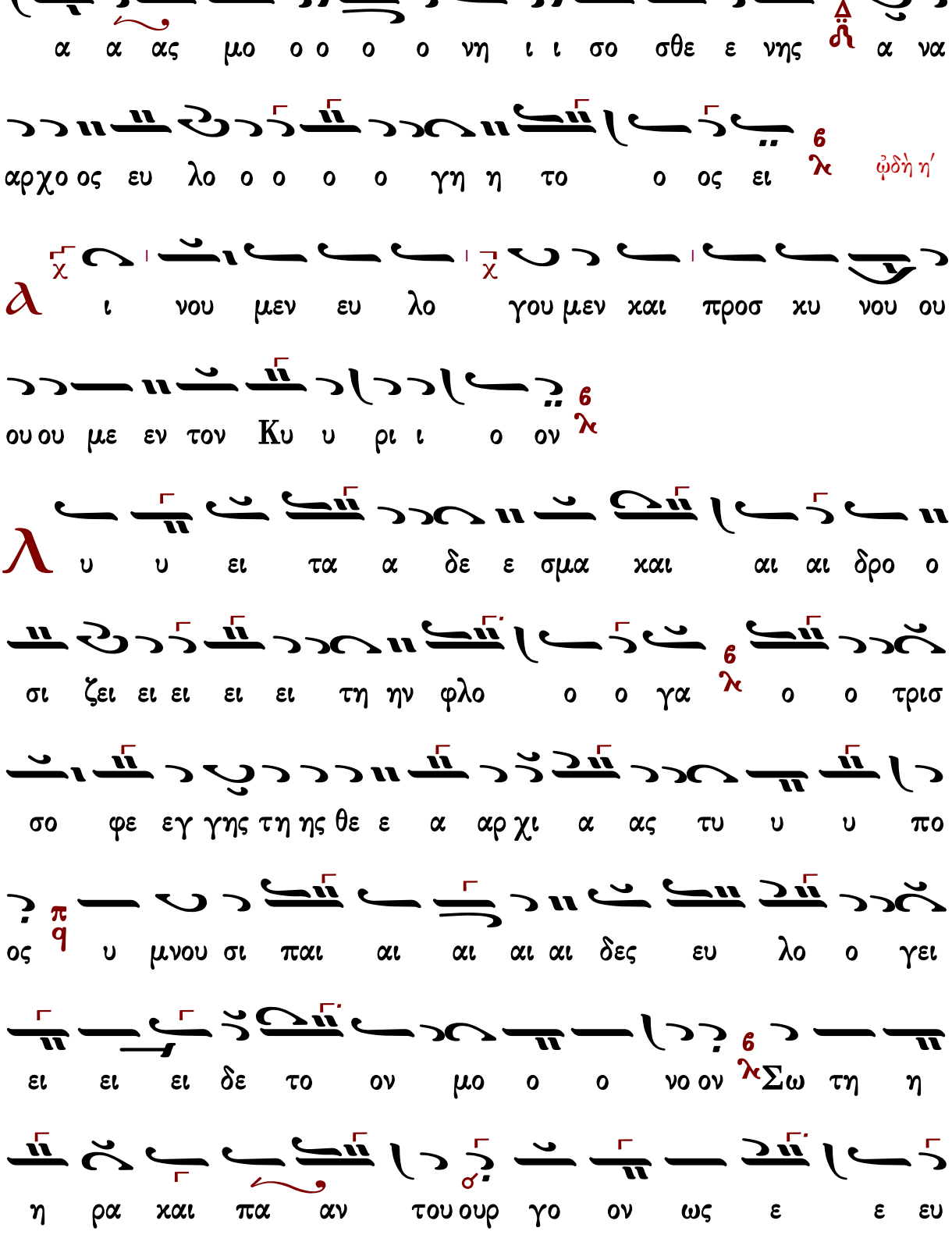

χαι αι μυ υ ει ει ται Πνε ευ μα το ος γνω ω ω
σι ιν γε ραι αι ρων εν θε ε ε οις τοι οις α
σμα α σι ιν
ᾠδὴ γ΄
ρ ρη η ξε ε γα α στρος η η η τε ε χνω με
ε ε ε ε νη ης πε ε ε δας υ υ βριν τε
δυ υ υσ κα θε ε κτο ον ε ευ τε χνου ου με ε ε
νη ης μο ο νη προσ ε ευ χη τη η ης προ ο
φη τι ι ι ι ι δο ος πα α α λαι Αν νης
φε ε ρου ου ου σης πνε ευ μα α συ υ υν τε ε
τρι ι ιμ με ε ε ε ε νον
χορὸς α΄
προς τον δυ να α

στη ην χαι αι Θε ε ο ον των γνω ω σε ε ω ων
ὠδὴ δ΄
α ναξ α α να α χτων οι οι οι ο ος εξ οι
οι οι οι οι ου ου μο ο ο νος Λο ο γος προ
ο ε ελ θων Πα α τρο ος ε εξ α ναι αι τι ι ι ου
ου ι σο σθε νες σου ου ου Πνε ε ευ μα τοι οις α
πο ο στο ο ο λοι οις νη μερ τε ες ε εξ
ε ε πε εμ ψας ω ω ως ε ευ ε ε ερ γε ε ε
ε ε της α δου ου σι δο ο ξα τω χρα α α τει ει σου ου
Κυ ρι ι ε ε
ὠδὴ ε΄
υ τη η ρι ο ον χα α θα αρ σι ιν αμ πλα α α

α α χη η μα α α των πυ ρι ι πνο ο ον δε
ε ξα α σθε ε Πνε ευ μα το ος δρο ο ο σο ον ω τε
ε ε χνα φω ω το ο μο ορ φα τη ης εχ χλη
η σι ι ι α ας νυν ε εχ Σι ω ω ων γαρ
ε εξ ε ε λη η η λυ υ θε ε ε νο ο ο ο
ο μος η γλωσ σο πυρ σο ο μο ορ φο ος Πνευ μα α α α
α το ος χα α α ρις
ὠδὴ ς′
λα σμος η η μιν Χρι ι ι στε ε και σω ω ω ω
ω τη η ρι ι ι α ο Δε σπο ο τη η ης ε
λα αμ ψα ας ε εκ της Πα αρ θε ε ε νου ου ι ιν ως

προ φη η η την θη η ρο ος ε εκ θα λα ατ τι
ι ι ου ου στε ερ νων Ι ι ω ω ω ναν τη ης
φθο ο ρα α ας δι ι α α αρ πα α α α α σης
ο ο ο λον τον Α α δαμ παγ γε ε ε νη η
πε πτω ω χο ο ο τα α
ᾠδὴ ζ΄
C υ υμ φω νο ον ε θρο ο η η σε εν ορ γα α α α
α νω ων με ε ε λος σε ε βειν το χρυ υ υ σο
ο τε ευ κτο ον α α ψυ χο ον βρε ε ε τα ας η του
Πα ρα κλη του ου δε ε φω σφο ο ρο ος χα α α ρι ις
σε βα α σμι α α α ζει του ου βο ο α αν Τρι

α α ας μο ο ο ο ο νη ι ι σο σθε ε νης α να
αρχο ος ευ λο ο ο ο ο γη η το ο ος ει
ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου
ου ου με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον
υ υ ει τα α δε ε σμα και αι αι δρο ο
σι ζει ει ει ει ει τη ην φλο ο ο γα ο ο τρισ
σο φε εγ γης τη ης θε ε α αρ χι α ας τυ υ υ πο
ος υ μνου σι παι αι αι αι αι δες ευ λο ο γει
ει ει ει δε το ον μο ο ο νο ον Σω τη η
η ρα και πα αν του ουρ γο ον ως ε ε ευ

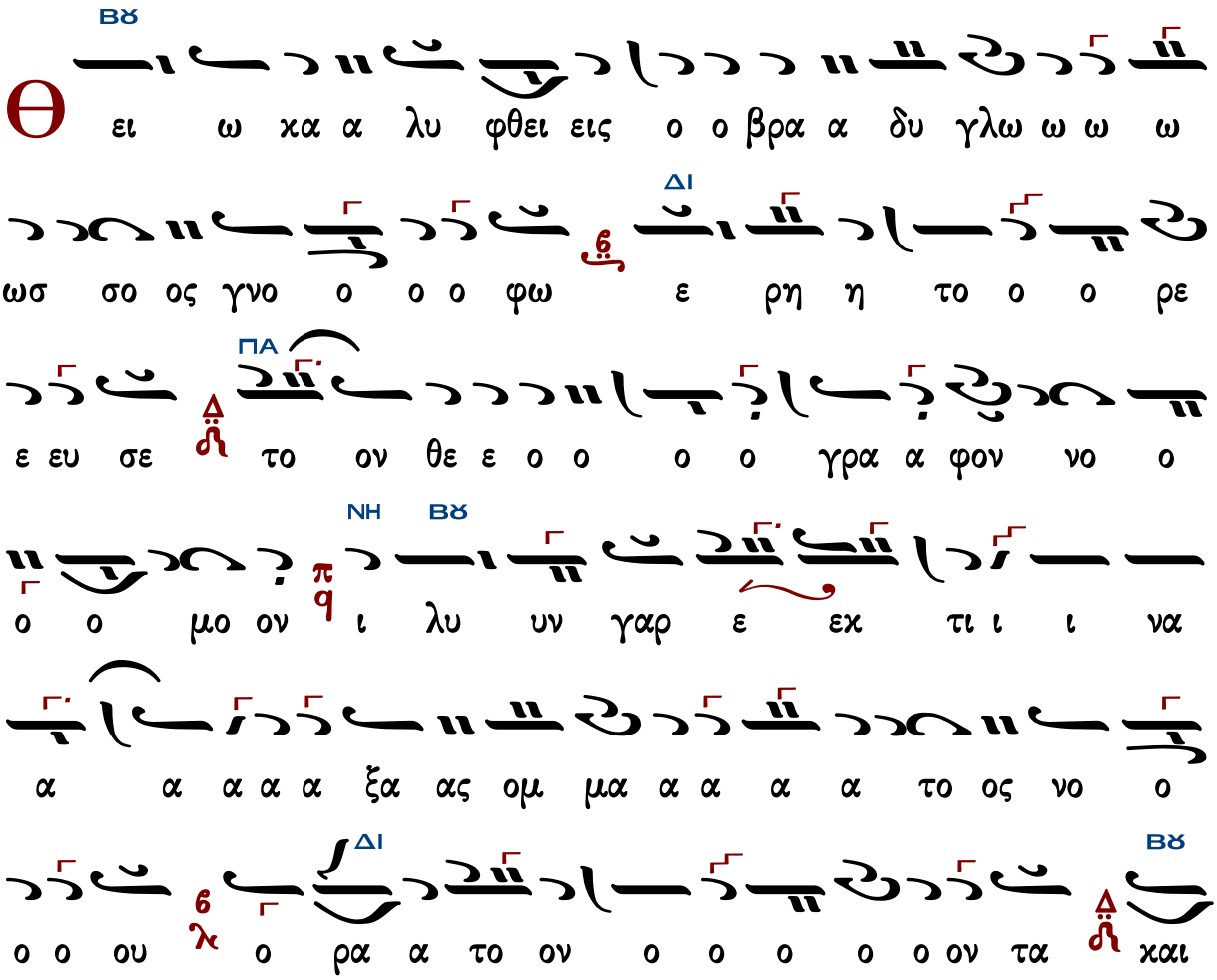

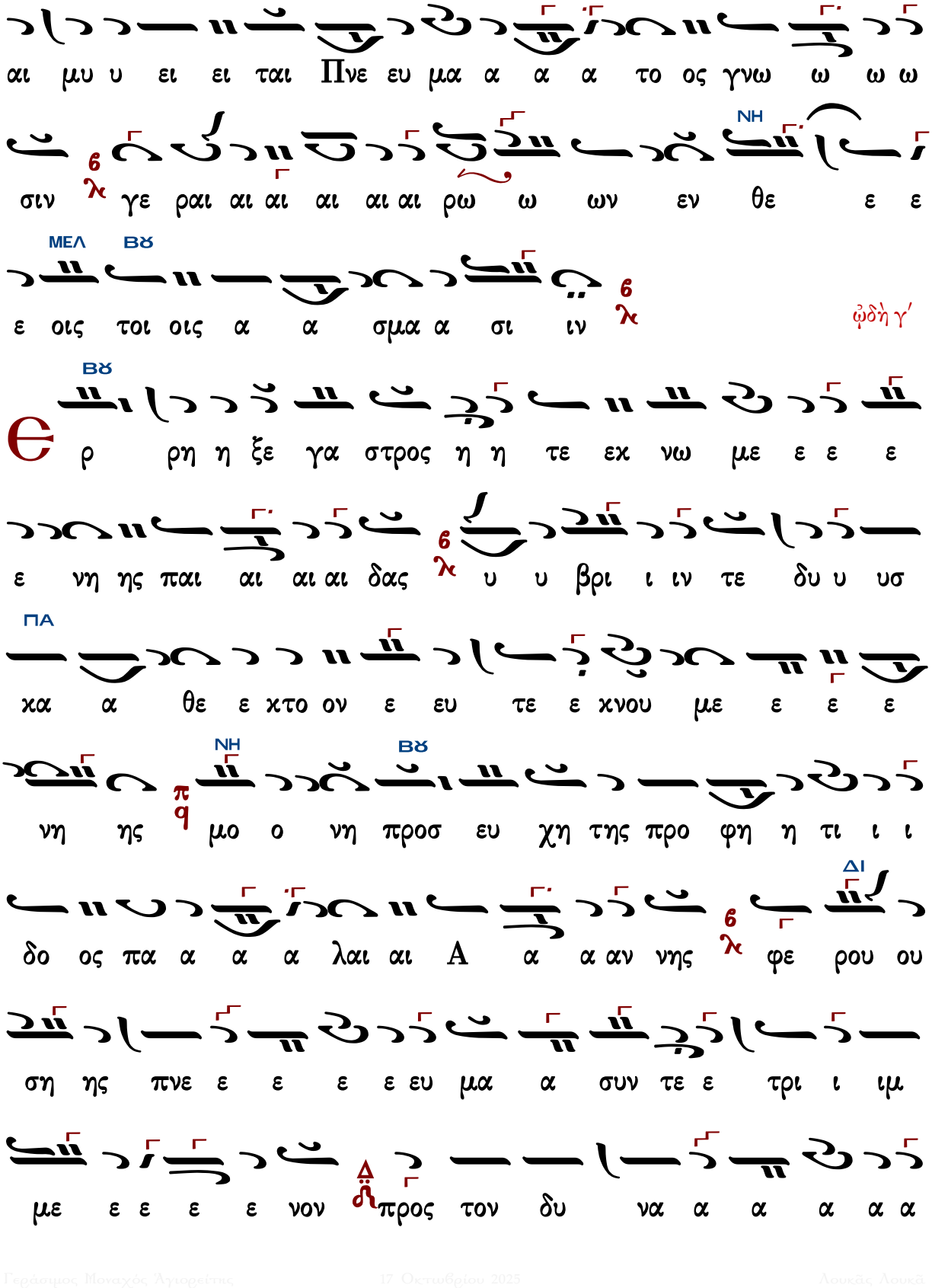
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς
ᾠδὴ α΄

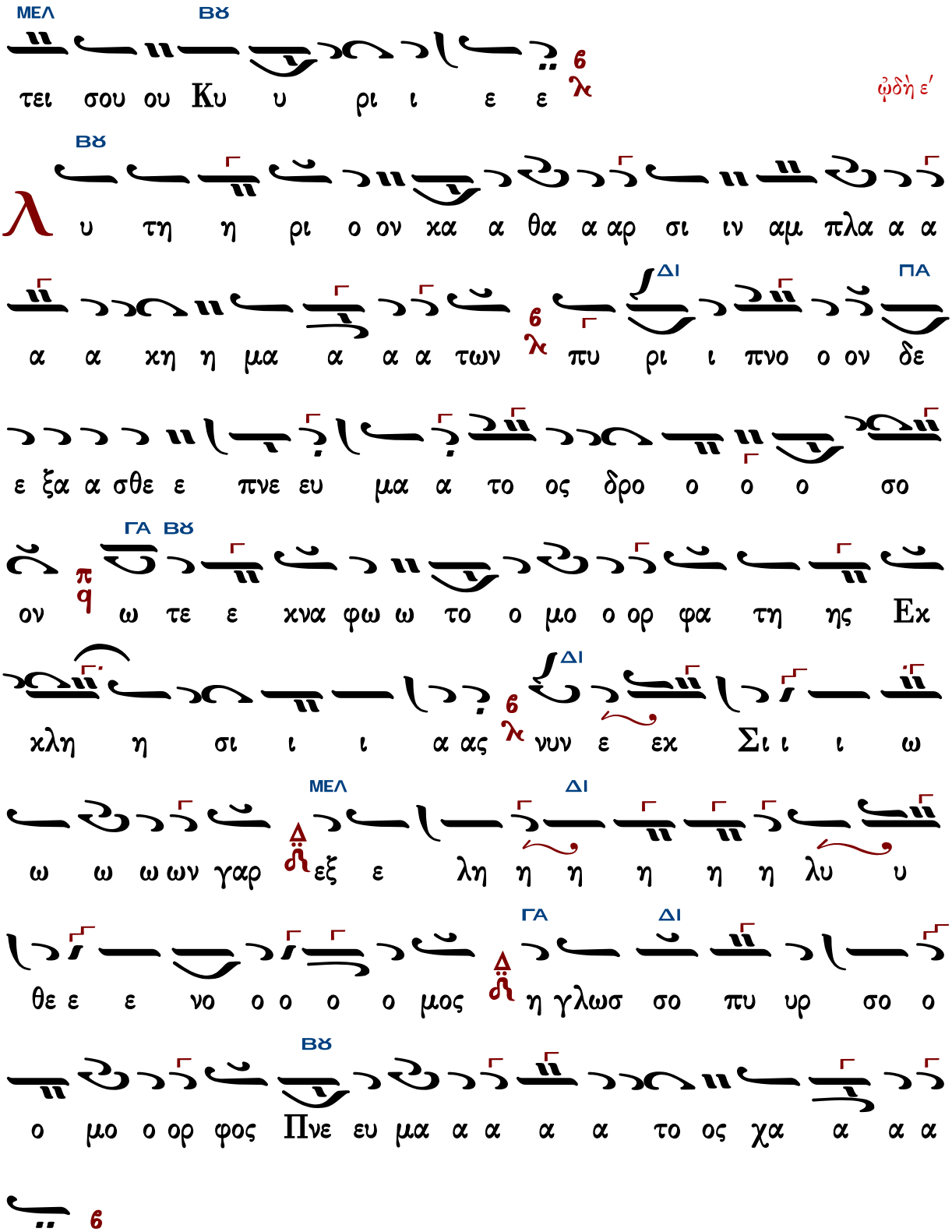
Ἦχος δ΄ Βϐ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.200*

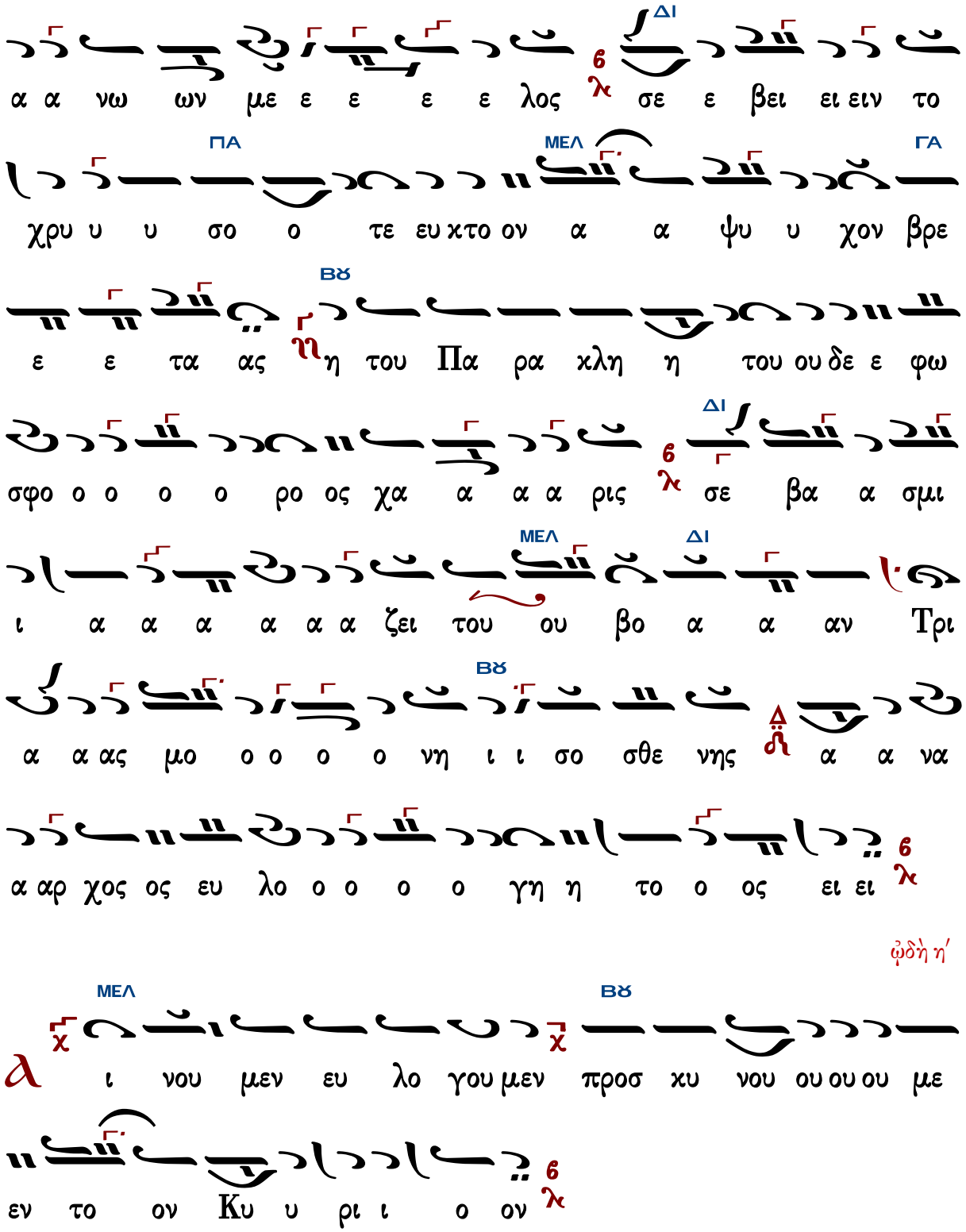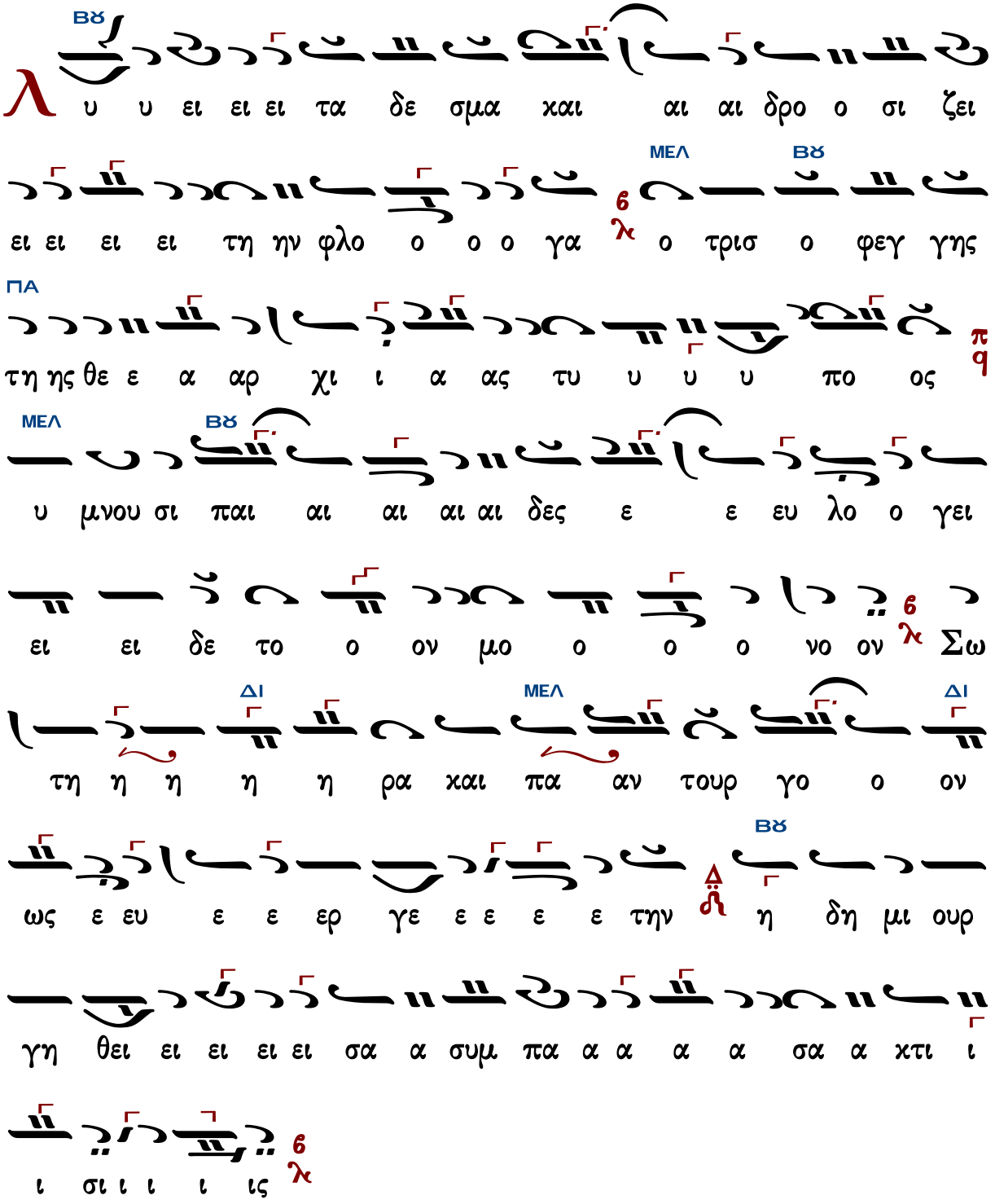

αι μυ υ ει ει ται Πνε ευ μα α α α το ος γνω ω ω ω
ΝΗ
σιν γε ραι αι αι αι αι αι ρω ω ων εν θε ε ε
ΜΕΛ ΒΘ
ε οις τοι οις α α σμα α σι ιν
ὠδὴ γ΄
ΒΘ
ρ ρη η ξε γα στρος η η τε εχ νω με ε ε ε
ε νη ης παι αι αι αι δας υ υ βρι ι ιν τε δυ υ υσ
ΠΑ
χα α θε ε χτο ον ε ευ τε ε χνου με ε ε ε
ΝΗ
ΒΘ
νη ης μο ο νη προσ ευ χη της προ φη η τι ι ι
ΔΙ
δο ος πα α α α λαι αι Α α α αν νης φε ρου ου
ση ης πνε ε ε ε ευ μα α συν τε ε τρι ι ιμ
με ε ε ε ε νον προς τον δυ να α α α α α

Βϐ
στην χορὸς α΄ χαι αι Θε ε ο ον τω ων γνω ω σε ε ω
ων
ϛ
λ
ᾠδὴ δ΄
Βϐ
α ναξ α α να α α χτων οι οι οι οι ο ος εξ οι
οι οι οι οι ου ου μο ο ο ο νος Λο ο γος
ΠΑ
προ ο ο ε ελ θω ων πα α τρο ος ε εξ
ΝΗ Βϐ
α α ναι αι τι ι ι ι ου ου ι σο σθε
π
q
νε ες σου ου ου Πνε ε ε ευ μα τοι οις Α πο ο
ΔΙ
ο στο ο ο λοι οις νη μερ τε ες ε ε ξε ε
ε πε ε εμ ψα ας ως ε ευ ε ε ερ γε ε ε ε ε
Βϐ
ΝΗ
της α δου ου ου σι δο ο ξα α α τω χρα α α α

ΜΕΛ
ΒΒ
τει σου ου Κυ υ ρι ι ε ε
ὠδὴ ε΄
ΒΒ
υ τη η ρι ο ον χα α θα α αρ σι ιν αμ πλα α α
ΔΙ
ΠΑ
α α χη η μα α α α των πυ ρι ι πνο ο ον δε
ε ξα α σθε ε πνε ευ μα α το ος δρο ο ο ο σο
ΓΑ ΒΒ
ον ω τε ε χνα φω ω το ο μο ο ορ φα τη ης Εκ
ΔΙ
χλη η σι ι ι α ας νυν ε εχ Σι ι ι ω
ΜΕΛ
ΔΙ
ω ω ω ων γαρ εξ ε λη η η η η λυ υ
ΓΑ
ΔΙ
θε ε ε νο ο ο ο μος η γλωσ σο πυ υρ σο ο
ΒΒ
ο μο ο ορ φος Πνε ευ μα α α α α το ος χα α α α
ρις
ὠδὴ ς΄

Βαρ
λα σμος η η μιν Χρι ι στε ε και σω ω ω ω
ω τη η ρι ι ι ι α ο Δε σπο ο τη η ης
ΠΑ
ε ε λα αμ ψα ας ε εκ τη ης Παρ θε ε ε ε
ΝΗ ΜΕΛ Βαρ
νου ου ι ιν ως προ φη η η την θη η ρο ος ε
ΔΙ
ε εκ θα λα α ατ τι ι ι ου ου στε ερ νω ω ων
ΜΕΛ ΔΙ
Ι ι ω ω ω ναν της φθο ρα α α α α ας
ΜΕΛ Βαρ ΜΕΛ
δι ι α α αρ πα α α α α σης ο ο ο λο ον
Βαρ
τον Α δαμ πα α αγ γε ε νη η η πε ε ε ε
ε πτω ω χο ο ο ο τα
ᾠδὴ ζ′
Βαρ
Συμ φω νον ε ε θρο ο η η σε εν ορ γα α α

ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΓΑ
ΒΧ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΒΧ
ΜΕΛ
ΒΧ
α α νω ων με ε ε ε ε λος σε ε βει ει ειν το
χρυ υ υ σο ο τε ευ χτο ον α α ψυ υ χον βρε
ε ε τα ας η του Πα ρα χλη η του ου δε ε φω
σφο ο ο ο ο ρο ος χα α α α ρις σε βα α σμι
ι α α α α α α ζει του ου βο α α αν Τρι
α α ας μο ο ο ο ο νη ι ι σο σθε νης α α να
α αρ χος ος ευ λο ο ο ο ο γη η το ο ος ει ει
ἦχος δ΄
ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου ου ου ου με
εν το ον Κυ υ ρι ι ο ον

φδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

κανὼν α′, ᾠδὴ θ′ ἦχος βαρὺς

«Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρᾳ κυοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν». (β′)

Ἐπιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἅρματος, ὁ ζηλωτὴς καὶ πυρίπνους χαίρων ὀχούμενος, τὴν νῦν ἐκλάμψασαν ἐπίπνοιαν ἐδήλου, ἐξ ὕψους ἀποστόλοις, ὑφ᾽ ἧς καταλαμφθέντες, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Νόμου τῶν φύσεων δίχα ξένον ἠκούετο· τῶν μαθητῶν τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηχουμένης, Πνεύματος χάριτι, ποικίλως, ἐνηχοῦντο, λαοί, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, τῆς Τριάδος γνῶσιν μυούμενοι.

κανὼν β′, ᾠδὴ θ′ ἦχος δ′

Ἀπόστολοι, τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο,
ἑτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου.

«Χαίροις ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος. Ἅπαν γὰρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα, ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως. Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν». (β′)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἀπόστολοι, τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο,
ἑτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου.

Ὑδρεν ἔοικε τὴν φυσίζωον κόρην. Μόνη γὰρ ἐν δίνησι κεκρύφει Λόγον νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα τὴν βροτῶν φύσιν. Ὃς δεξιοῖς κλισμοῖσι νῦν ἱδρυμένος Πατρός, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀπόστολοι, τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο,
ἑτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου.

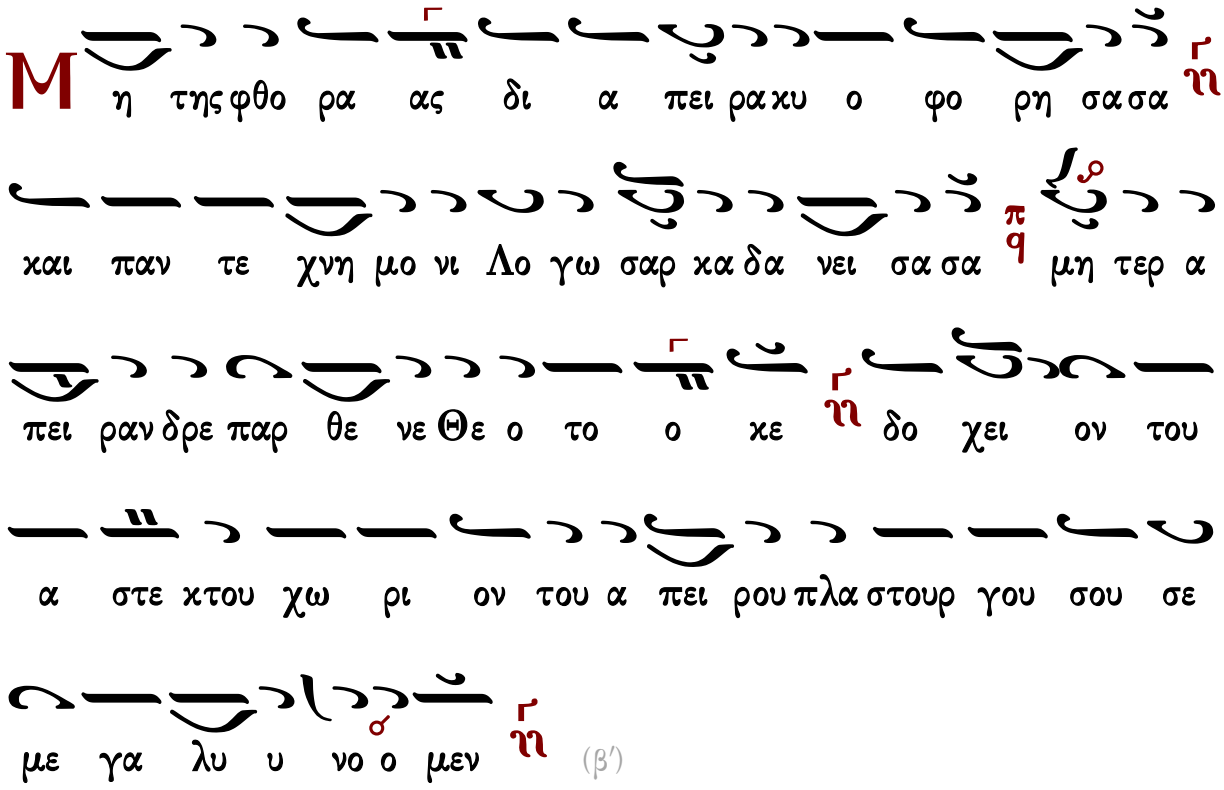
Ὅσοις ἔπνευσεν ἡ θεόρρυτος χάρις, λάμποντες, ἀστράπτοντες, ἠλλοιωμένοι, ὀθνείαν ἀλλοίωσιν εὐπρεπεστάτην ἰσοσθενοῦσαν τὴν ἄτμητον εἰδότες, σοφὴν τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ιωάννου Πρωτοψάλτου

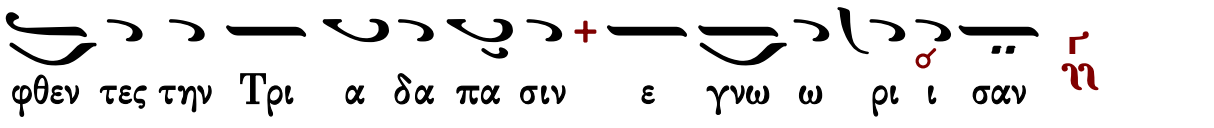
Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.429#

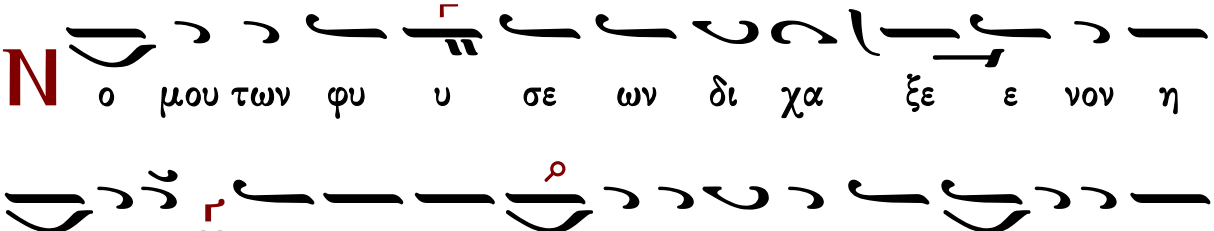

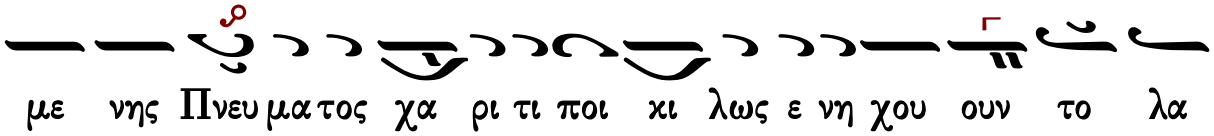
Πεντηκοστάριον, Χρ. Θεοδοσόπουλου 1983 σ.254#

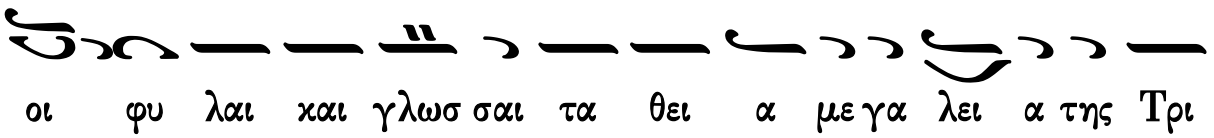

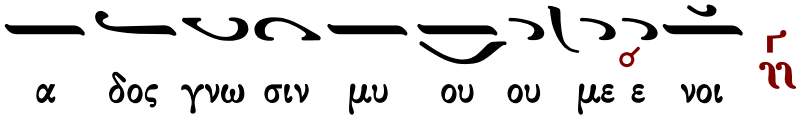

Ιωάννου Πρωτοψάλτου Ειρμολόγιον 1903 σ.430#

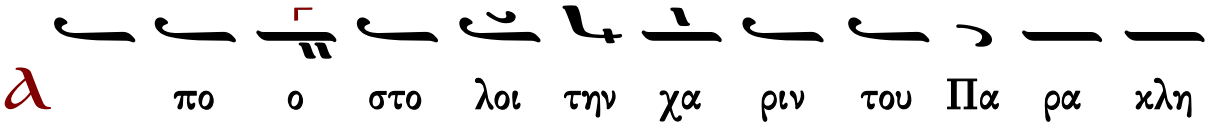

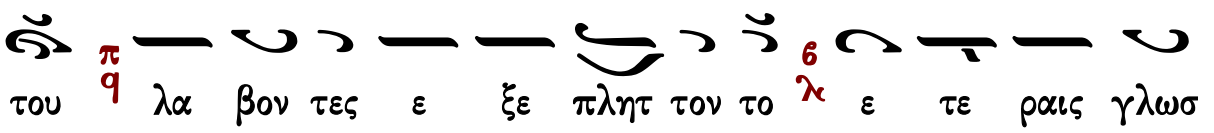

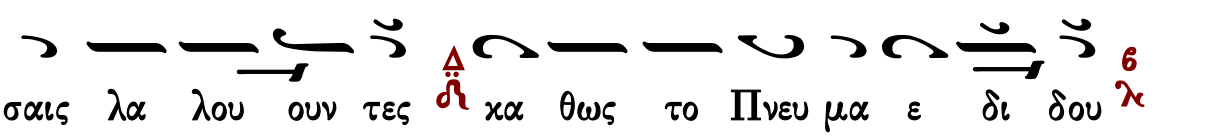
ᾠδὴ θ′, κανὼν β′

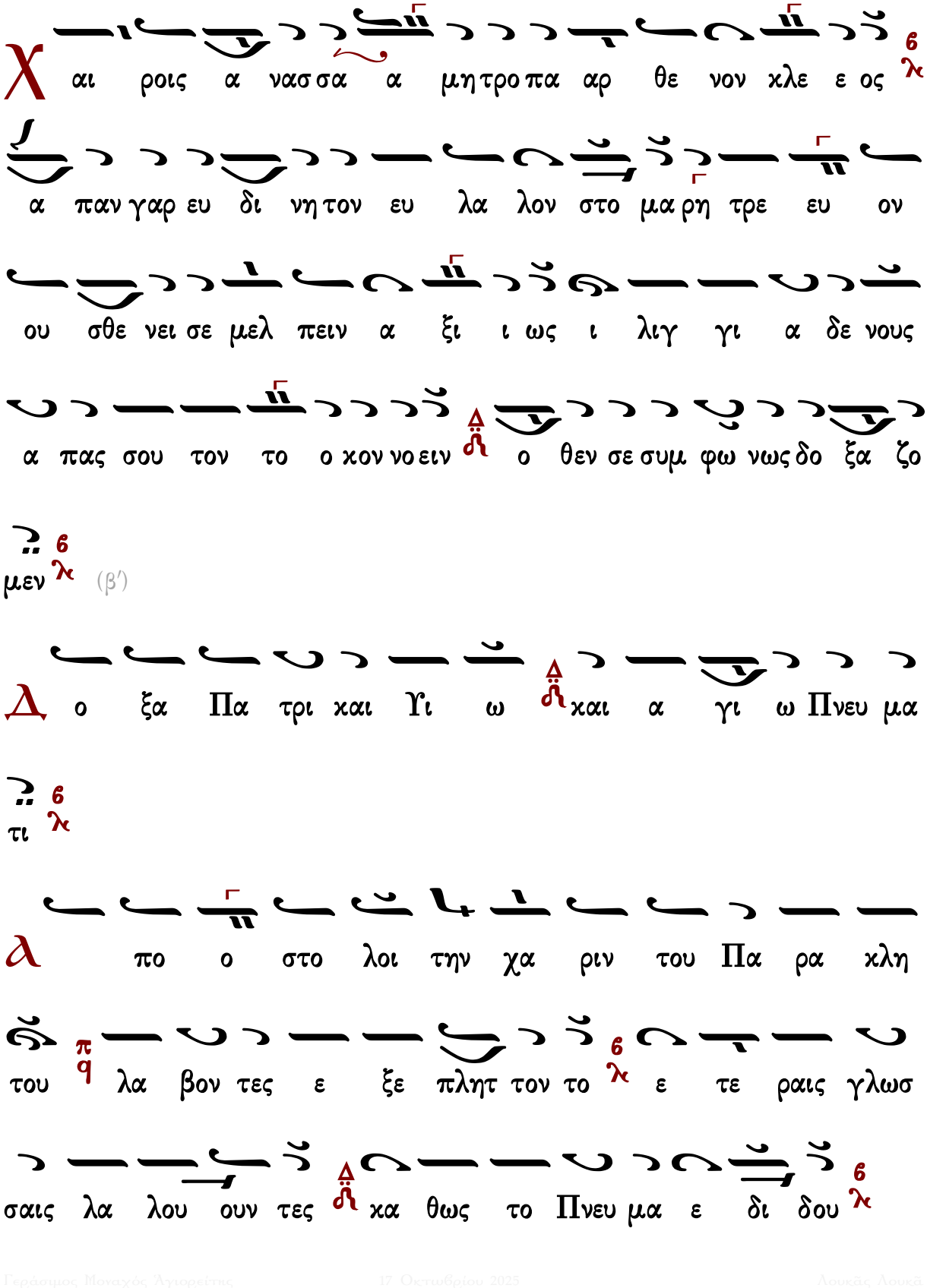
Ἦχος Βʁ
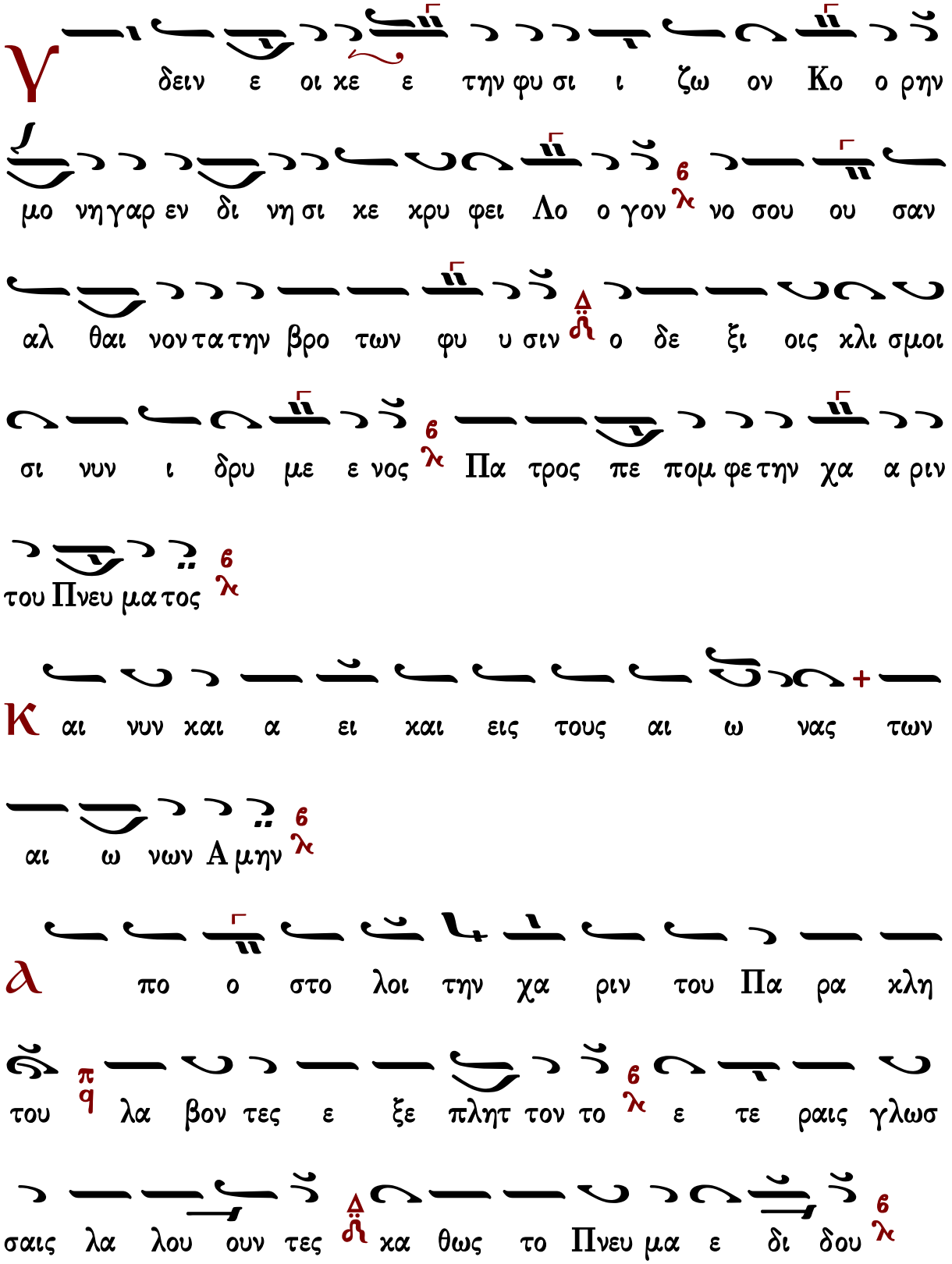
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 s.430#

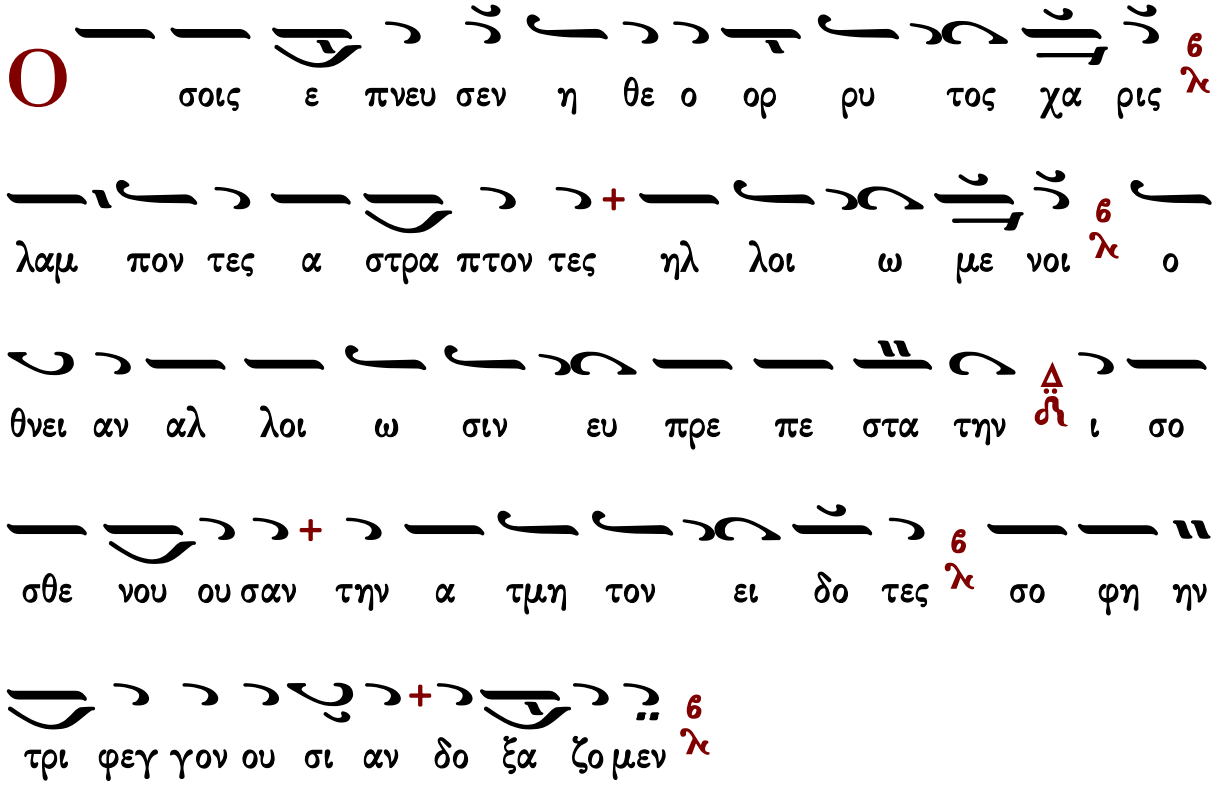

αι ροις α νασ σα α μη τρο πα αρ θε νον κλε ε ος
α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη τρε ευ ον
ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως ι λιγ γι α δε νους
α πας σου τον το ο κον νο ειν ο θεν σε συμ φω νως δο ξα ζο
μεν (β′)
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα κλη
του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε τε ραις γλωσ
σαις λα λου ουν τες κα θως το Πνευ μα ε δι δου

δειν ε οι χε ε την φυ σι ι ζω ον Κο ο ρην
μο νη γαρ εν δι νη σι χε χρυ φει Λο ο γον νο σου ου σαν
αλ θαι νον τα την βρο των φυ υ σιν ο δε ξι οις κλι σμοι
σι νυν ι δρυ με ε νος Πα τρος πε πομ φε την χα α ριν
του Πνευ μα τος
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων Α μην
λ πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα κλη
του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε τε ραις γλωσ
σαις λα λου ουν τες κα θως το Πνευ μα ε δι δου

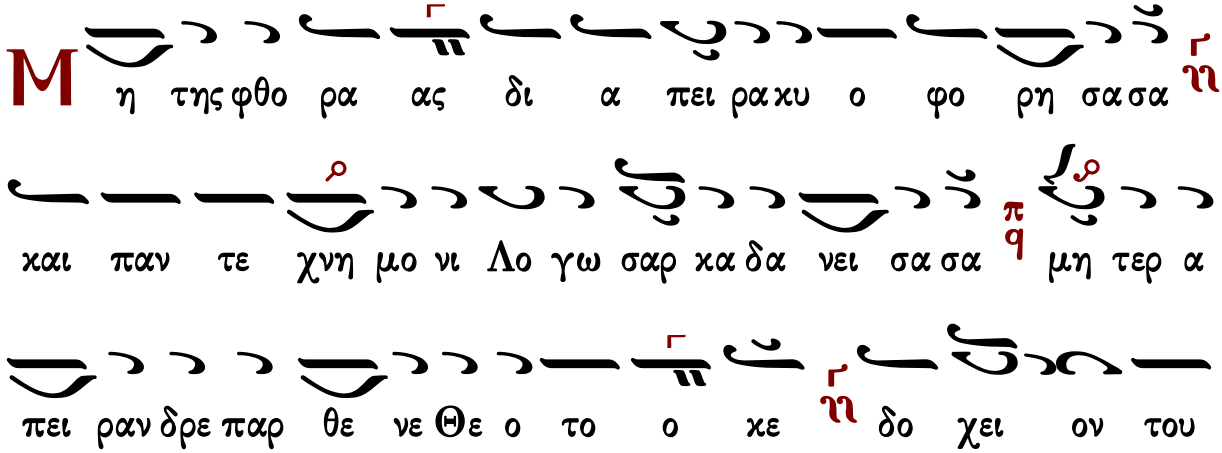

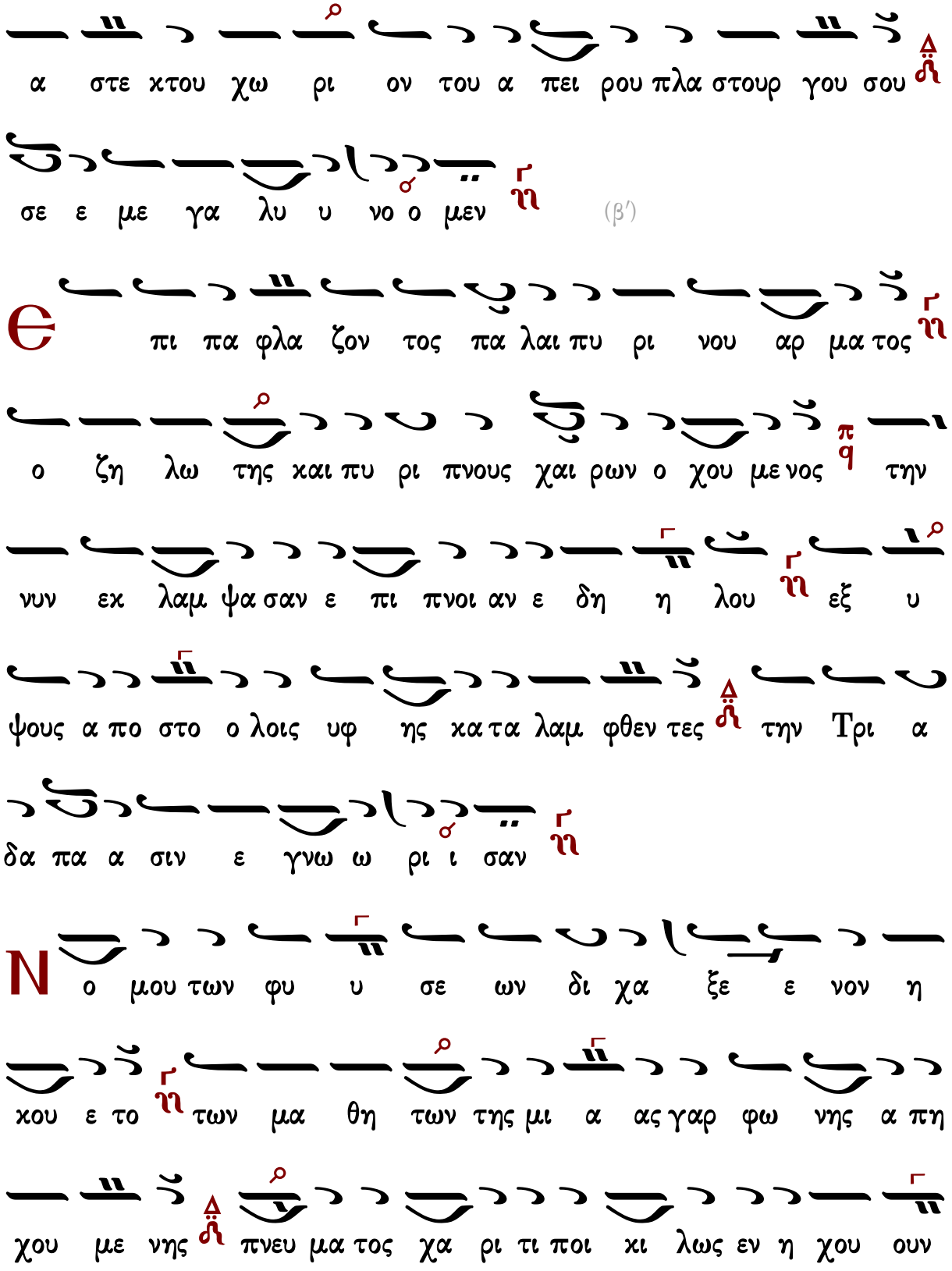
Γαβριὴλ Κουντιάδου

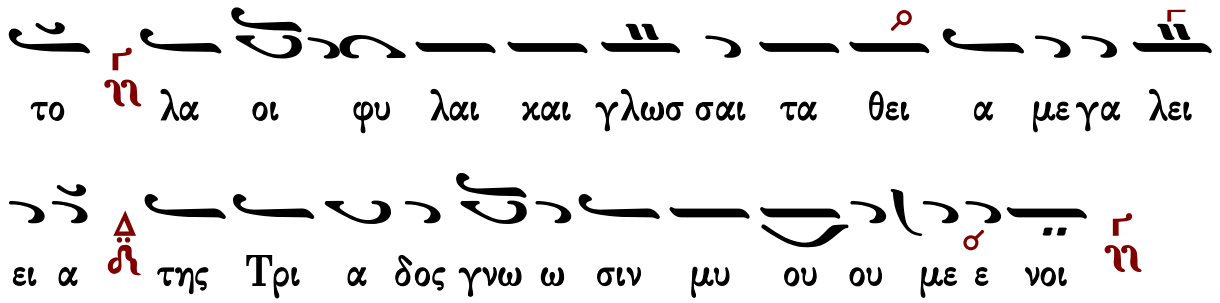
ᾠδὴ θ′, κανὼν α′

Ἦχος Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

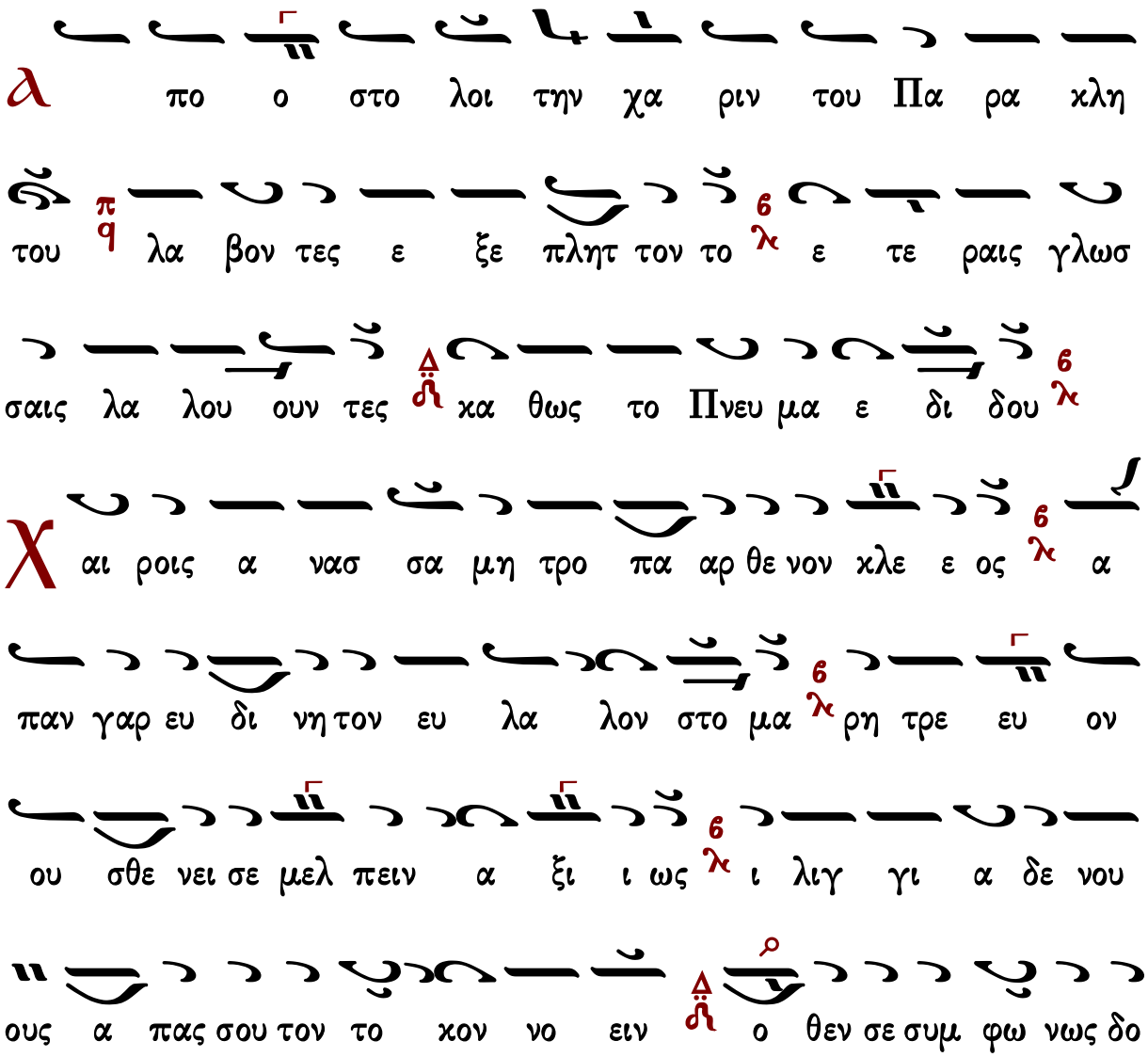

α στε χτου χω ρι ον του α πει ρου πλα στουρ γου σου
σε ε με γα λυ υ νο ο μεν (β′)
Θ πι πα φλα ζον τος πα λαι πυ ρι νου αρ μα τος
ο ζη λω της και πυ ρι πνους χαι ρων ο χου με νος την
νυν εκ λαμ ψα σαν ε πι πνοι αν ε δη η λου εξ υ
ψους α πο στο ο λοις υφ ης κα τα λαμ φθεν τες την Τρι α
δα πα α σιν ε γνω ω ρι ι σαν
Ν ο μου των φυ υ σε ων δι χα ξε ε νον η
χου ε το των μα θη των της μι α ας γαρ φω νης α πη
χου με νης πνευ μα τος χα ρι τι ποι κι λως εν η χου ουν

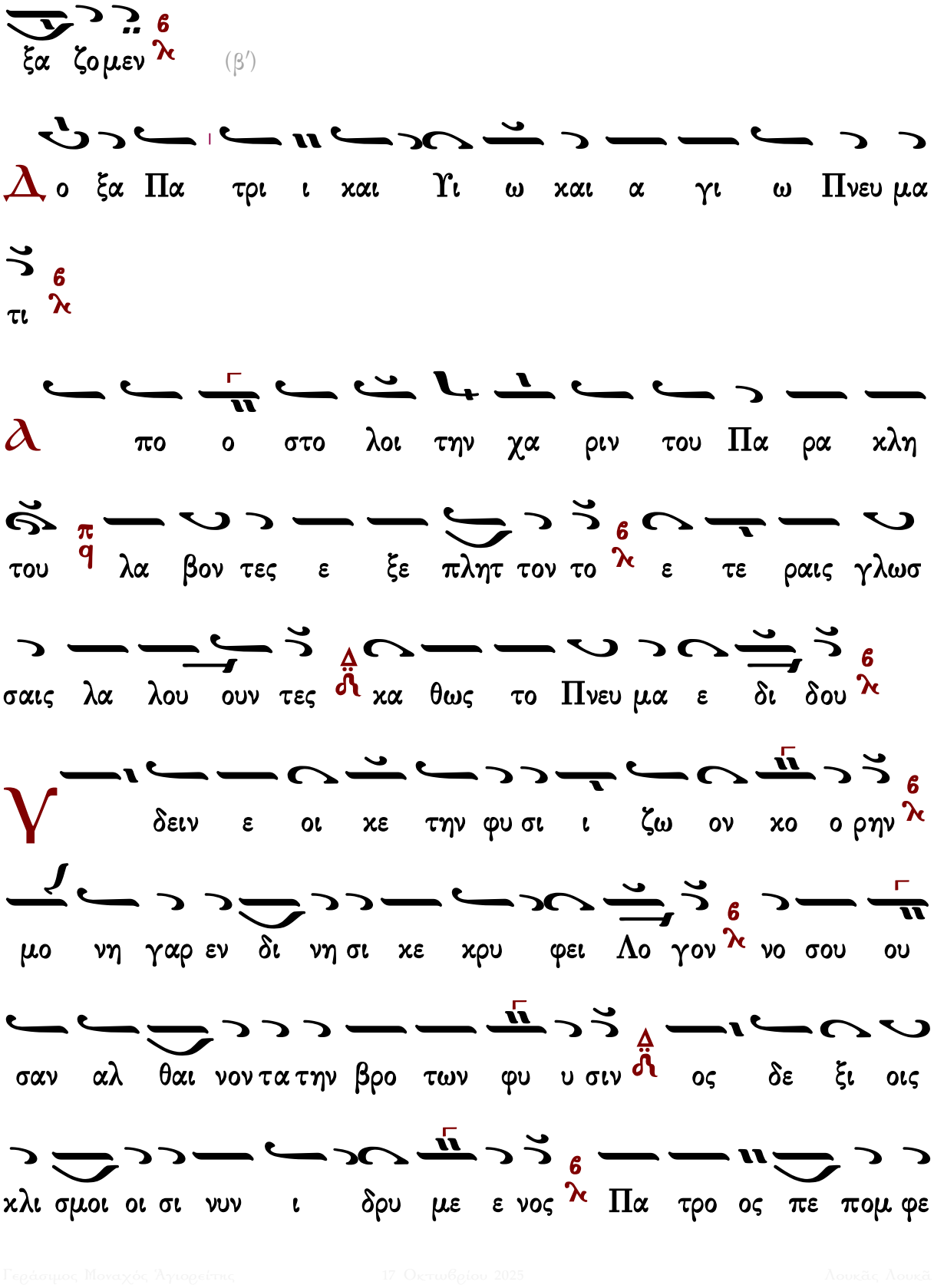

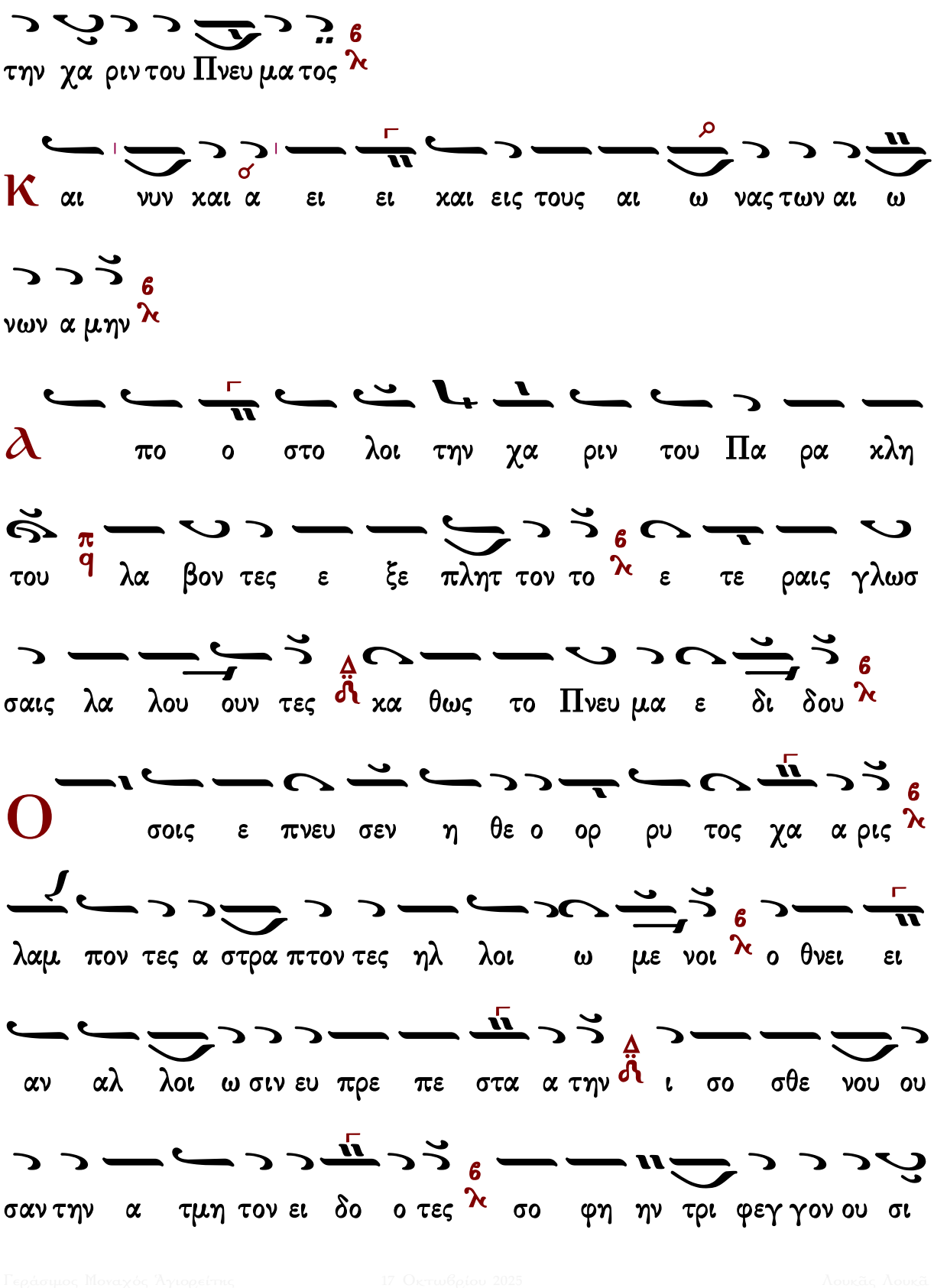
ᾠδὴ θ′, κανὼν β′

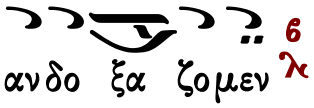
Ἦχος Βϐ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

ξα ζο μεν (β′)
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
λο πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα κλη
του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε τε ραις γλωσ
σαις λα λου ουν τες κα θως το Πνευ μα ε δι δου
γ δειν ε οι κε την φυ σι ι ζω ον χο ο ρην
μο νη γαρ εν δι νη σι κε κρυ φει Λο γον νο σου ου
σαν αλ θαι νον τα την βρο των φυ υ σιν ος δε ξι οις
κλι σμοι οι σι νυν ι δρυ με ε νος Πα τρο ος πε πομ φε

την χα ριντου Πνευ ματος
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
λ πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα κλη
του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε τε ραις γλωσ
σαις λα λου ουν τες κα θως το Πνευ μα ε δι δου
Ο σοις ε πνευ σεν η θε ο ορ ρυ τος χα α ρις
λαμ πον τες α στρα πτον τες ηλ λοι ω με νοι ο θνει ει
αν αλ λοι ω σιν ευ πρε πε στα α την ι σο σθε νου ου
σαν την α τμη τον ει δο ο τες σο φη ην τρι φεγ γον ου σι

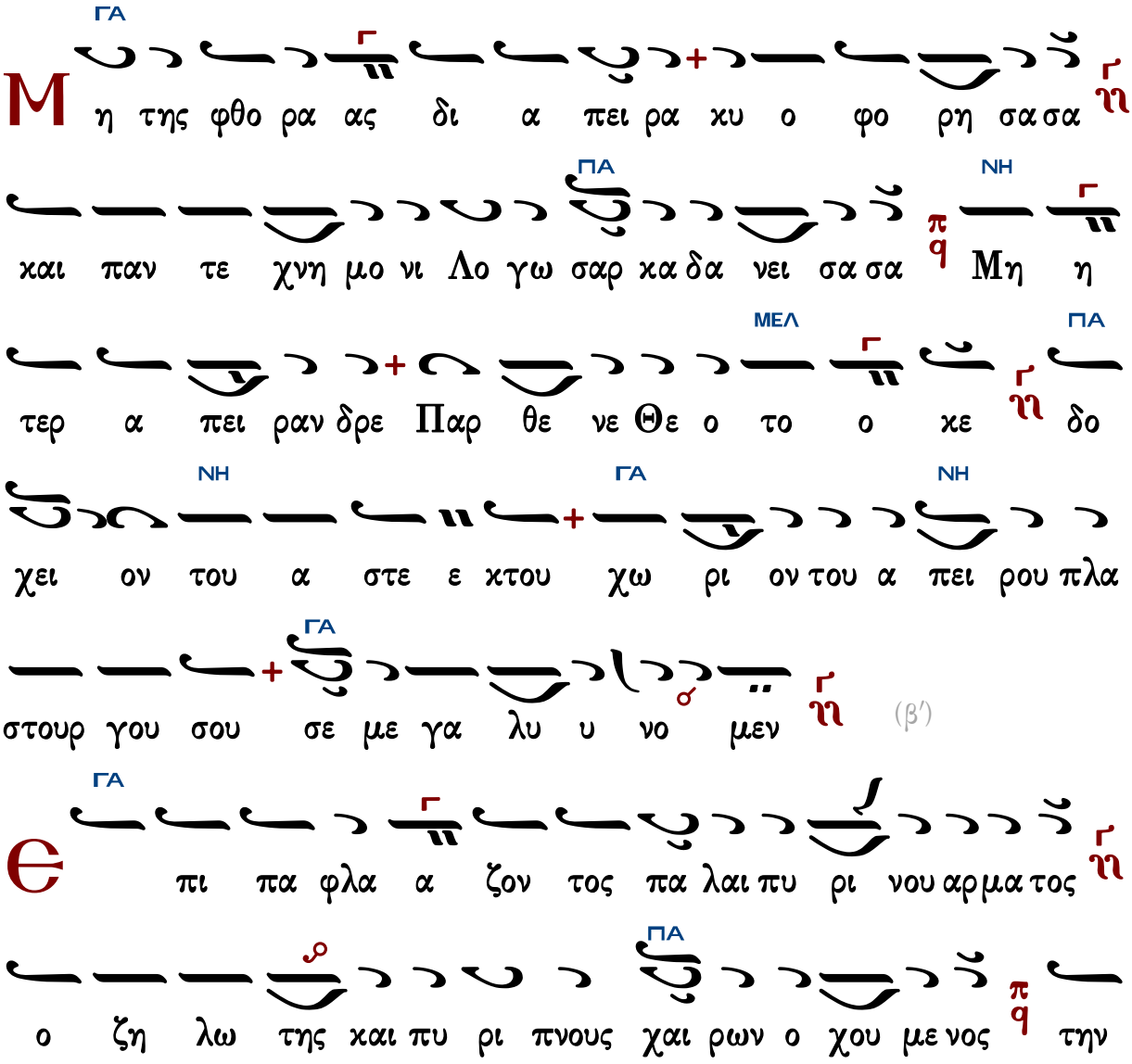

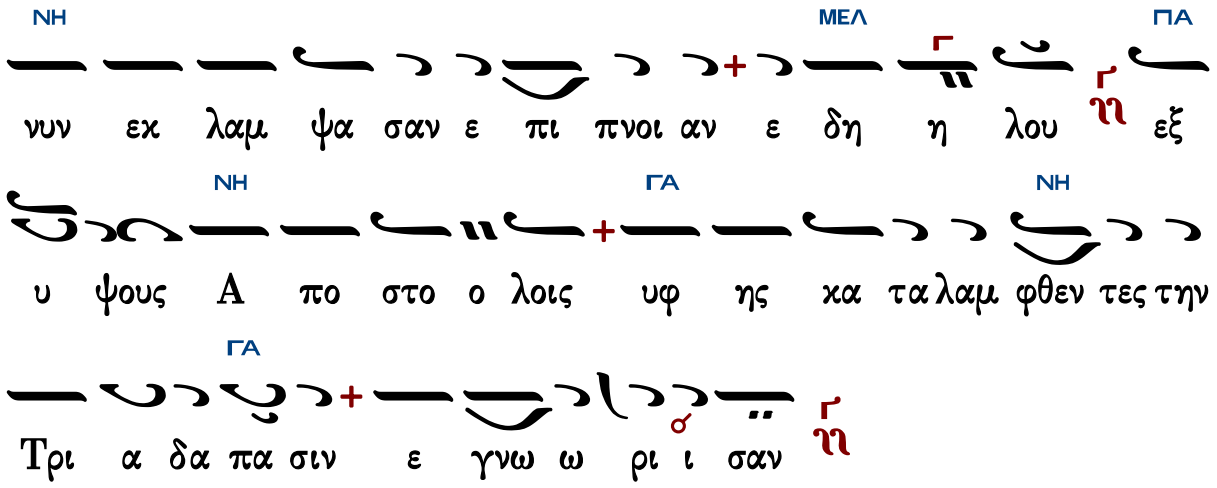
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

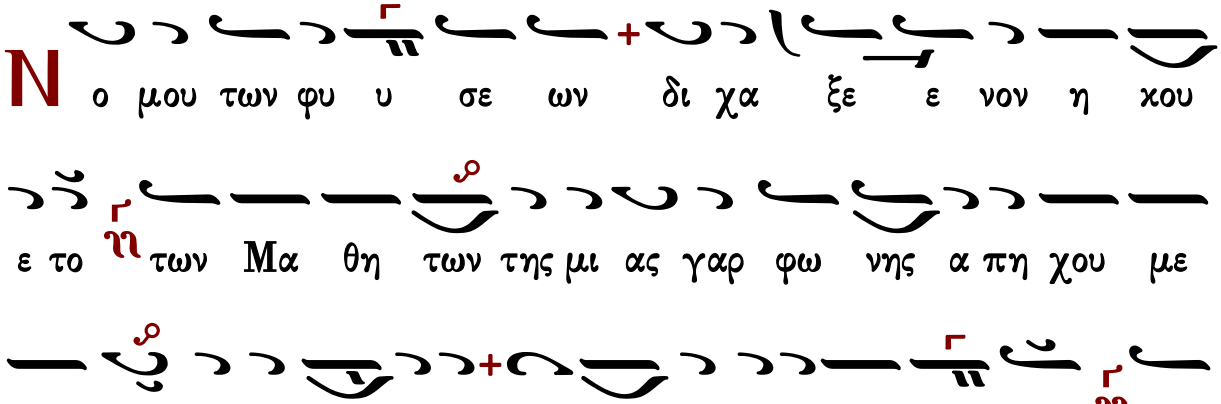
ᾠδὴ θ′, κανὼν α′

Ἦχος Γα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.253#

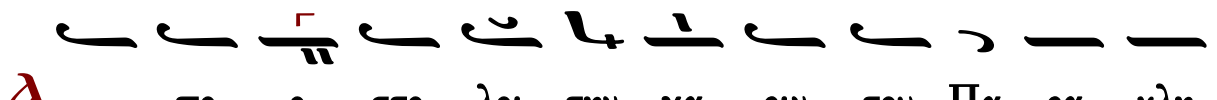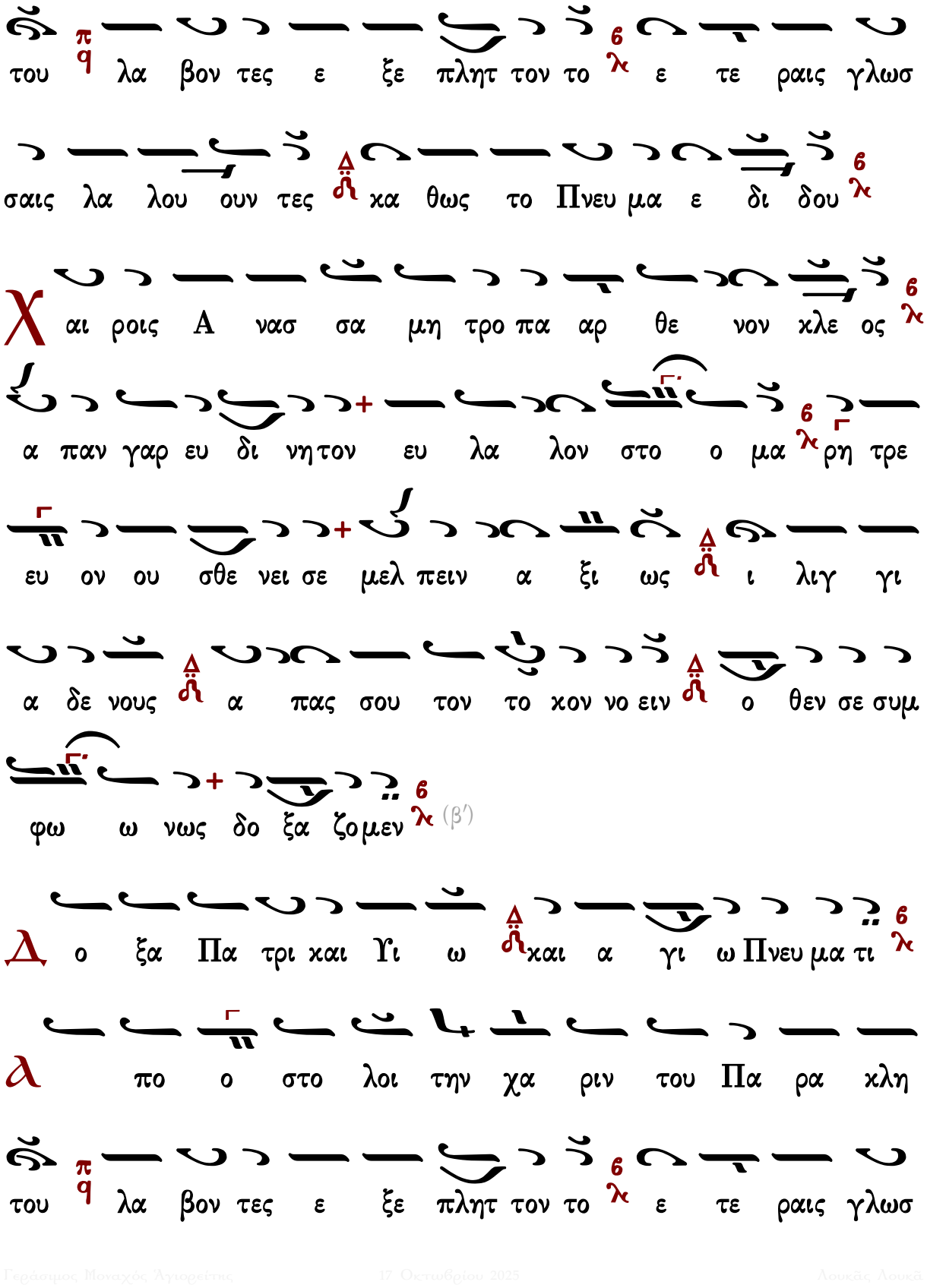

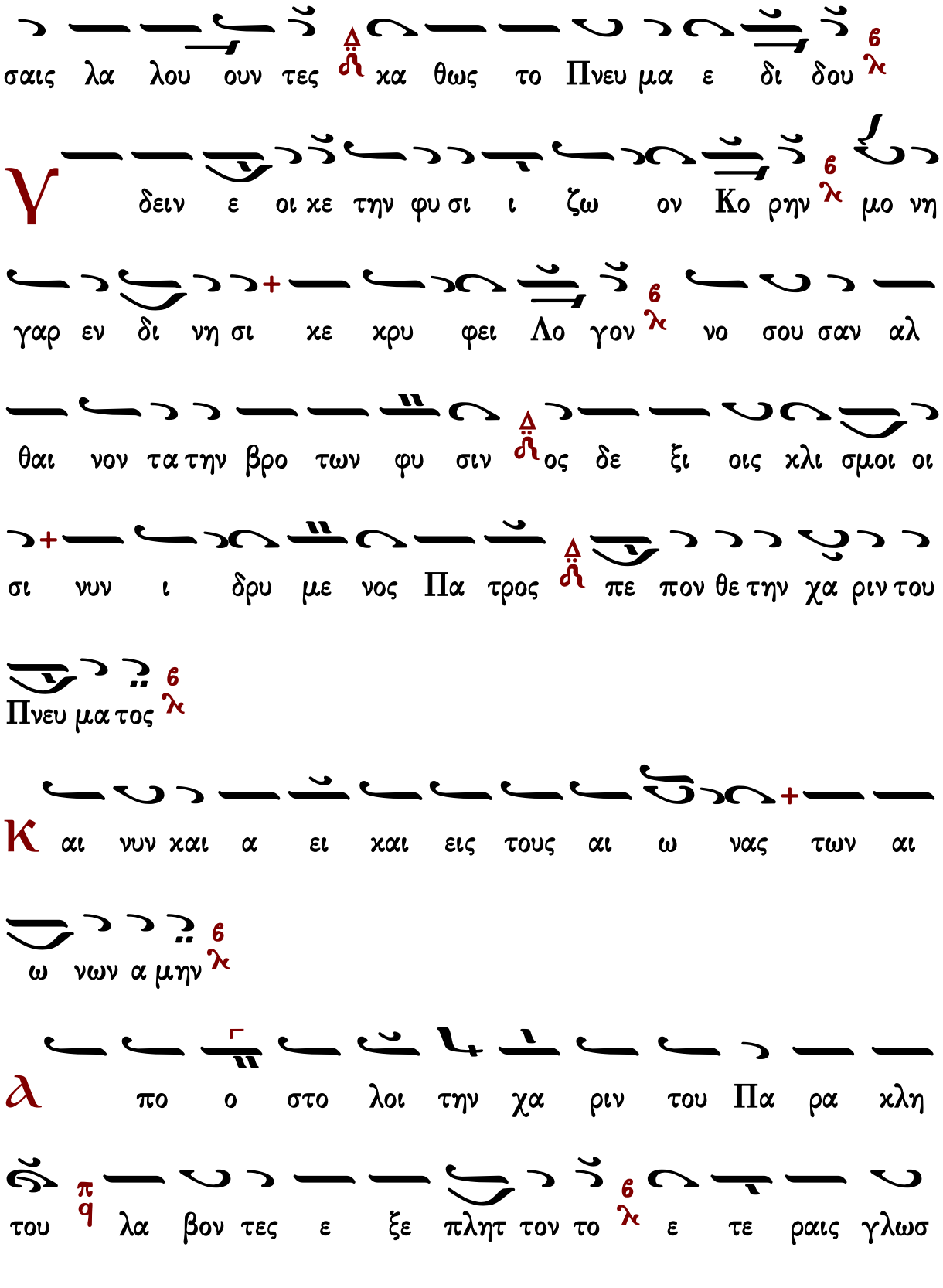
ᾠδὴ θ′, κανὼν β′

Ἦχος Βϐ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.255#

του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε τε ραις γλωσ
σαις λα λου ουν τες κα θως το Πνευ μα ε δι δου
χαι ροις Α νασ σα μη τρο πα αρ θε νον κλε ος
α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο ο μα ρη τρε
ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ως ι λιγ γι
α δε νους α πας σου τον το χον νο ειν ο θεν σε συμ
φω ω νως δο ξα ζο μεν (β′)
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα κλη
του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε τε ραις γλωσ

σαις λα λου ουν τες κα θως το Πνευ μα ε δι δου
δειν ε οι κε την φυ σι ι ζω ον Κο ρην μο νη
γαρ εν δι νη σι κε χρυ φει Λο γον νο σου σαν αλ
θαι νον τα την βρο των φυ σιν ος δε ξι οις χλι σμοι οι
σι νυν ι δρυ με νος Πα τρος πε πον θε την χα ριν του
Πνευ μα τος
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
λ πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα κλη
του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε τε ραις γλωσ

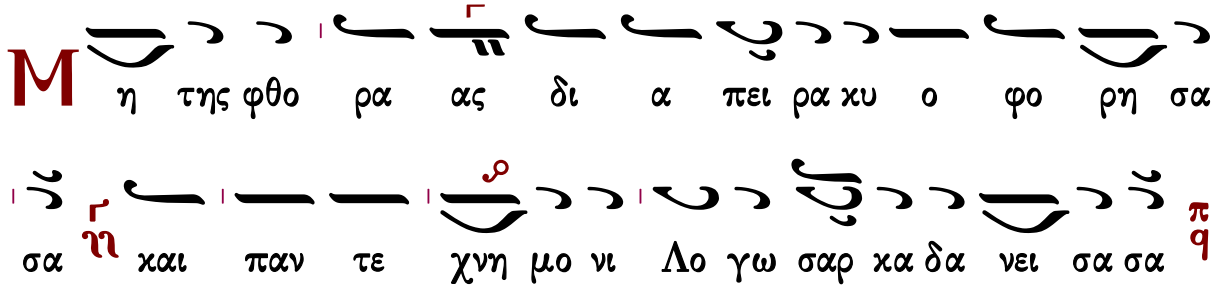

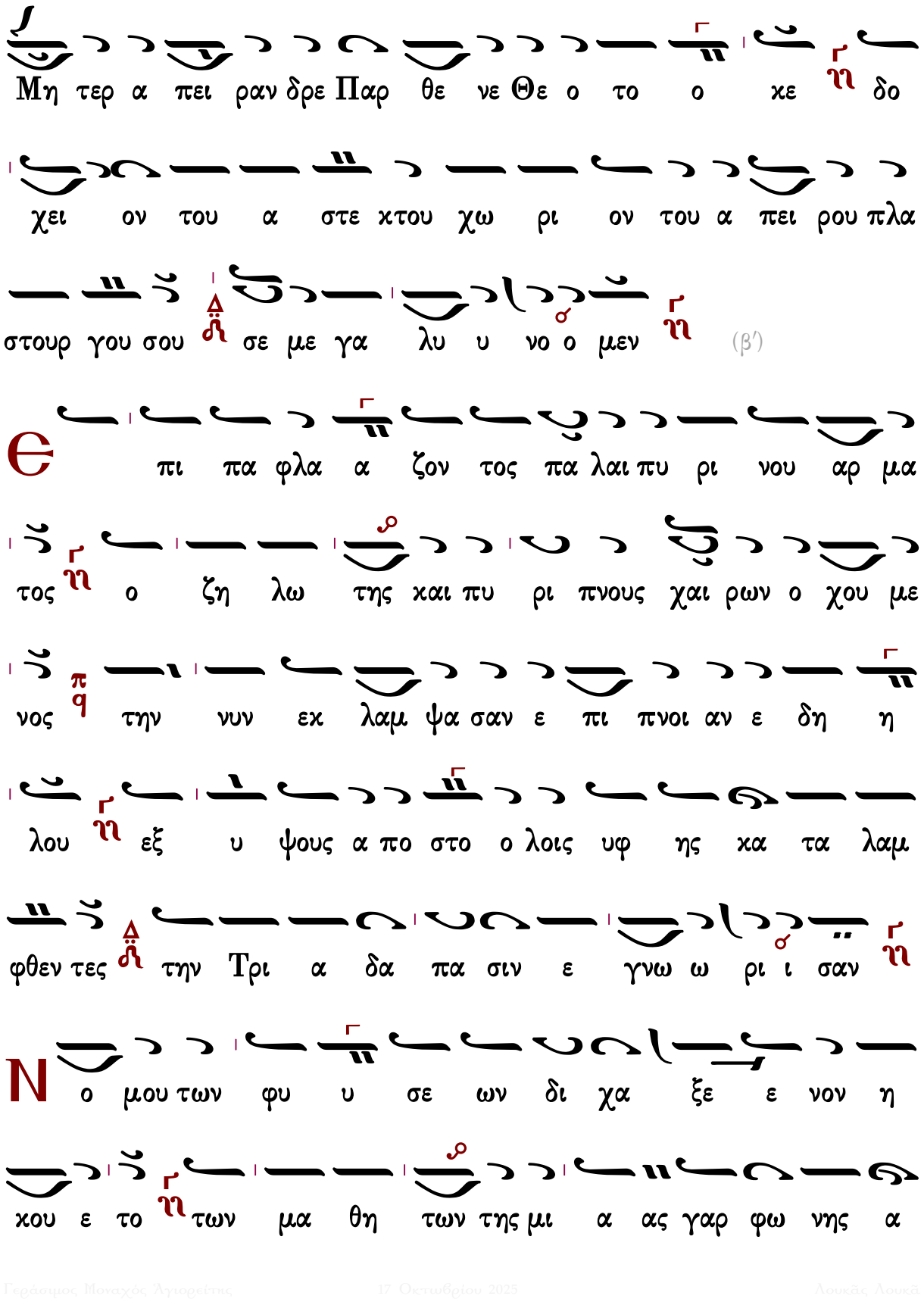
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

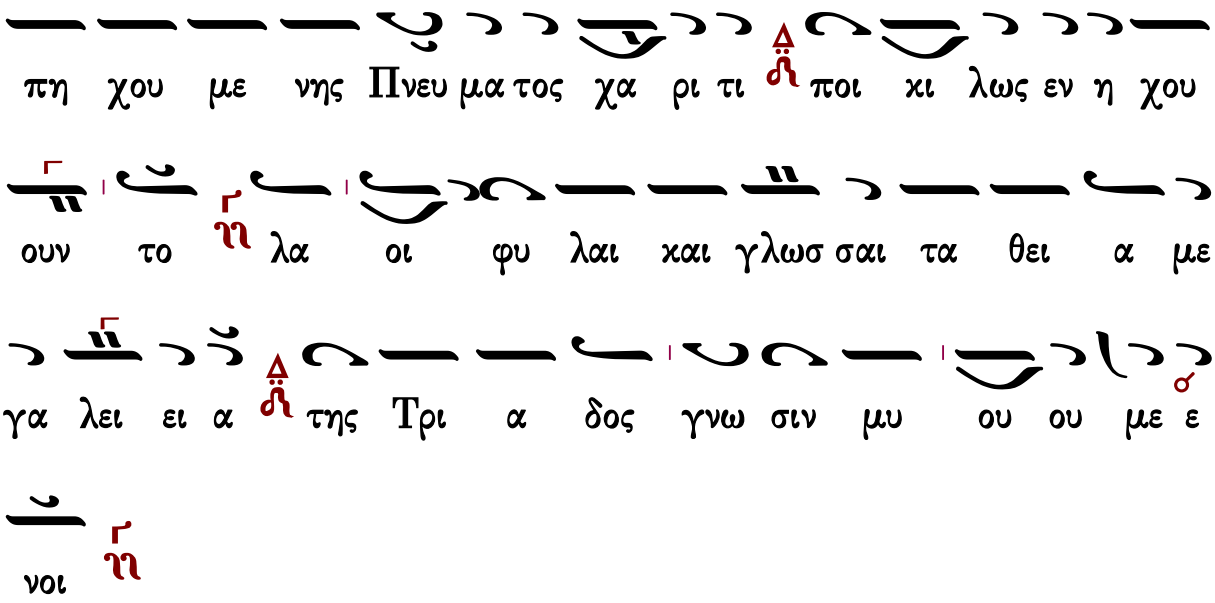
ᾠδὴ θ′, κανὼν α′

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.500*

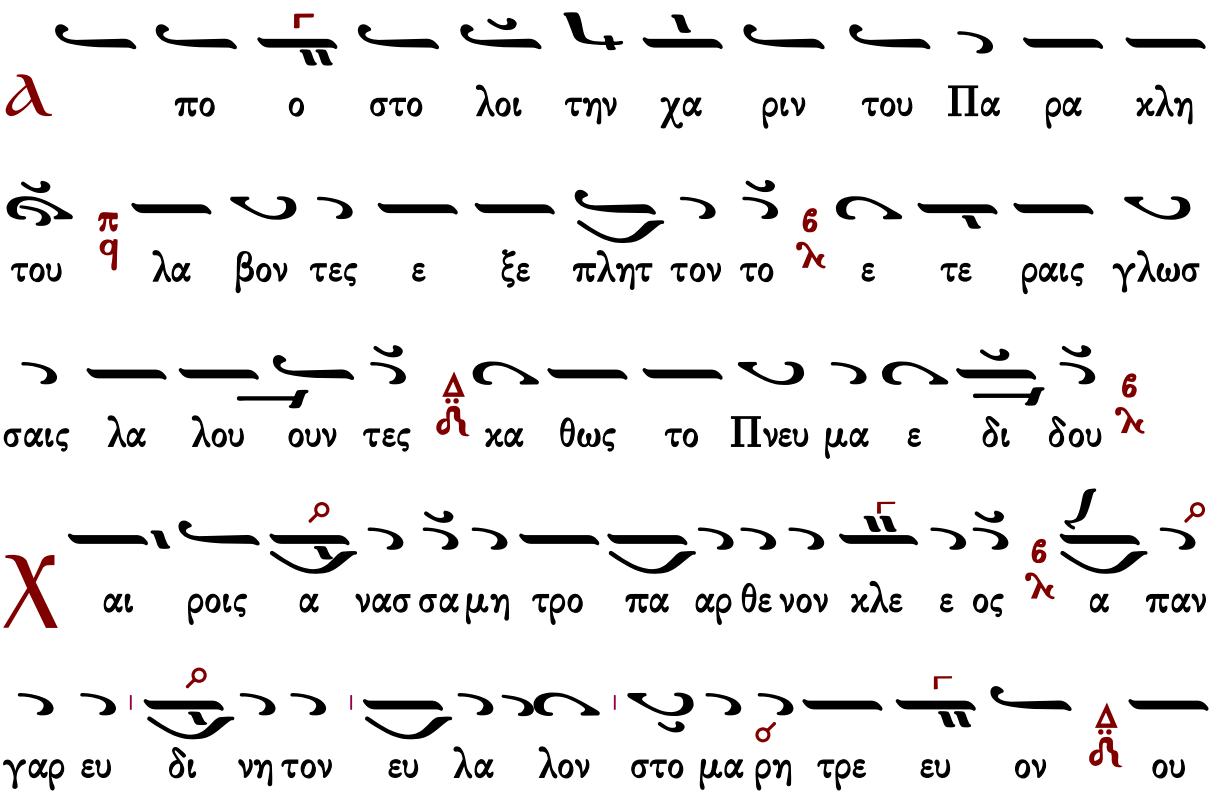

Μη τερ α πει ραν δρε Παρ θε νε Θε ο το ο κε η δο
χει ον του α στε κτου χω ρι ον του α πει ρου πλα
στουρ γου σου η σε με γα λυ υ νο ο μεν η (β′)
Θ πι πα φλα α ζον τος πα λαι πυ ρι νου αρ μα
τος η ο ζη λω της και πυ ρι πνους χαι ρων ο χου με
νος η την νυν εκ λαμ ψα σαν ε πι πνοι αν ε δη η
λου η εξ υ ψους α πο στο ο λοις υφ ης κα τα λαμ
φθεν τες η την Τρι α δα πα σιν ε γνω ω ρι ι σαν η
Ν ο μου των φυ υ σε ων δι χα ξε ε νον η
χου ε το η των μα θη των της μι α ας γαρ φω νης α
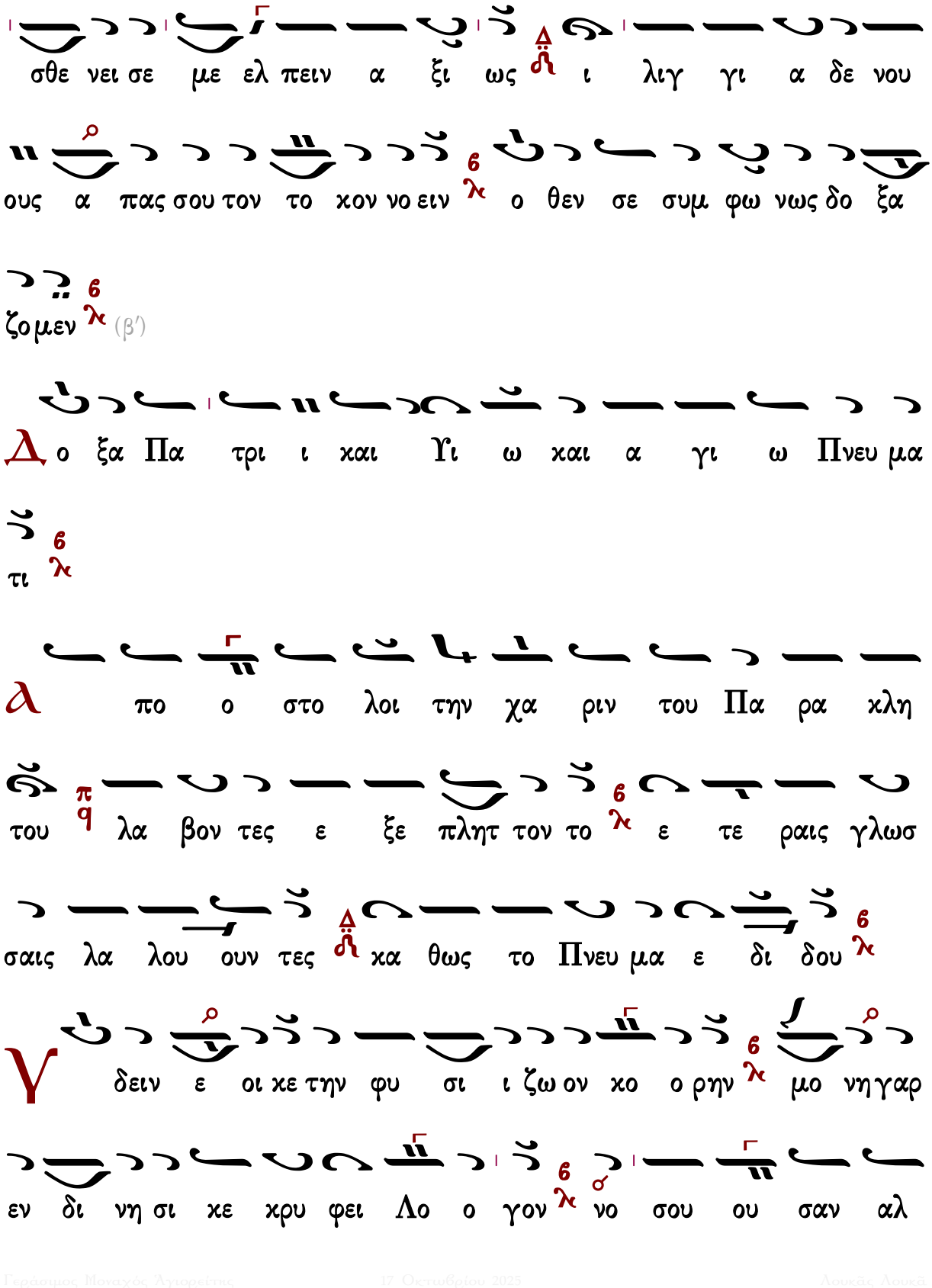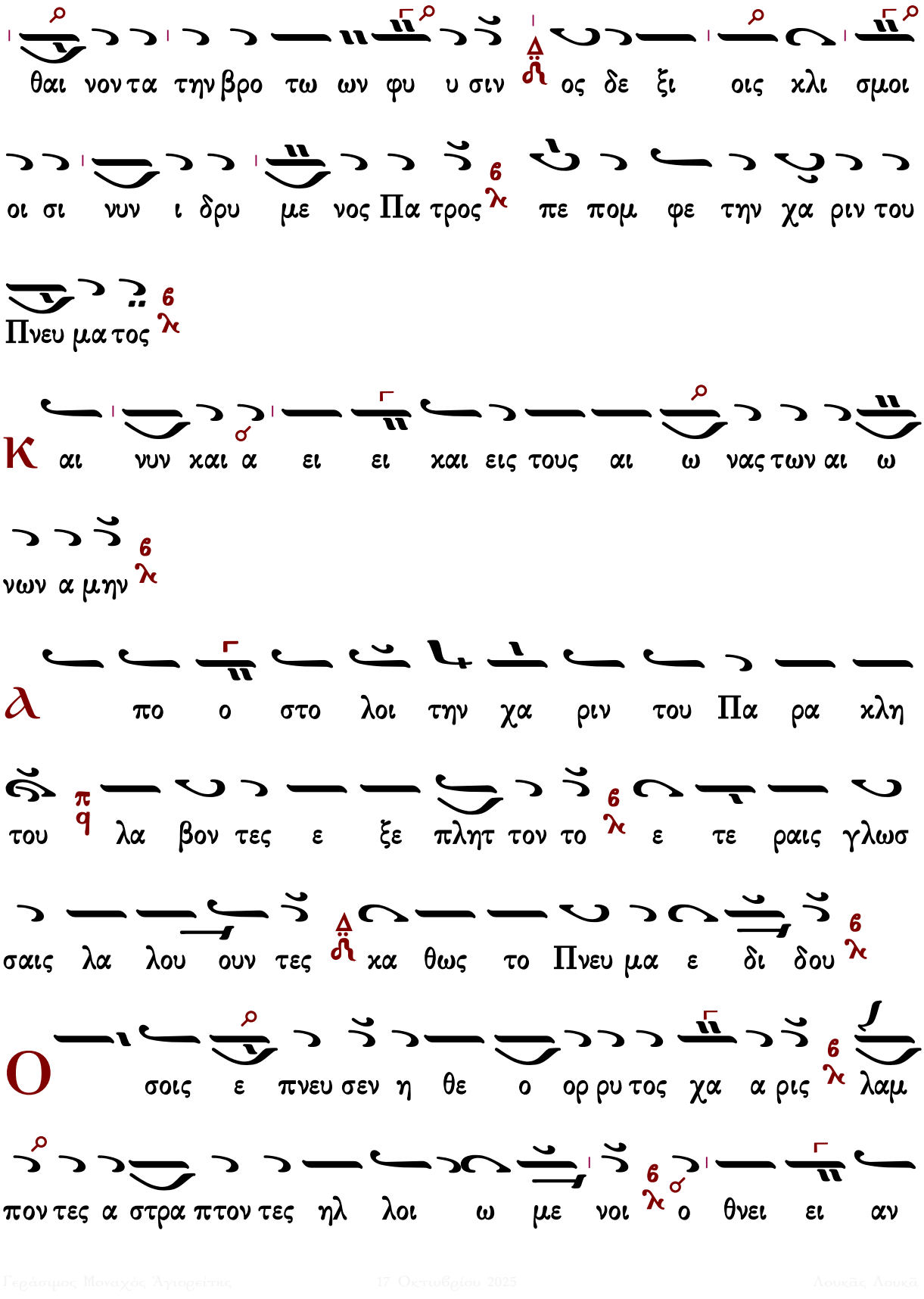

ᾠδὴ θ′, κανὼν β′

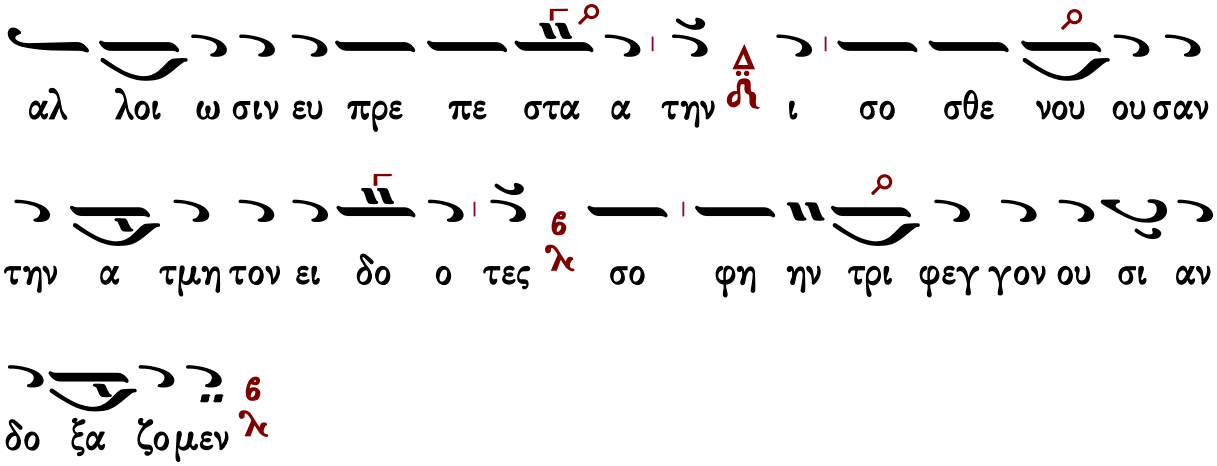
Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.501*

σθε νει σε με ελ πειν α ξι ως ι λιγ γι α δε νου
ους α πας σου τον το χον νο ειν ο θεν σε συμ φω νως δο ξα
ζο μεν (β′)
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα κλη
του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε τε ραις γλωσ
σαις λα λου ουν τες και θως το Πνευ μα ε δι δου
δειν ε οι κε την φυ σι ι ζω ον χο ο ρην μο νηγαρ
εν δι νη σι κε χρυ φει Λο ο γον νο σου ου σαν αλ

θαι νον τα την βρο τω ων φυ υ σιν ος δε ξι οις χλι σμοι
οι σι νυν ι δρυ με νος Πα τρος πε πομ φε την χα ριν του
Πνευ μα τος
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
α πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα κλη
του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε τε ραις γλωσ
σαις λα λου ουν τες κα θως το Πνευ μα ε δι δου
Ο σοις ε πνευ σεν η θε ο ορ ρυ τος χα α ρις λαμ
πον τες α στρα πτον τες ηλ λοι ω με νοι ο θνει ει αν

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος δ΄

Χαίροις ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος· ἅπαν γὰρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα, ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Σύντομος	Ἀργὴ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Πέτρου Λαμπαδαρίου

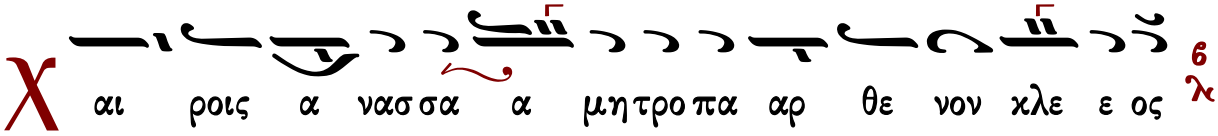
Σύντομος

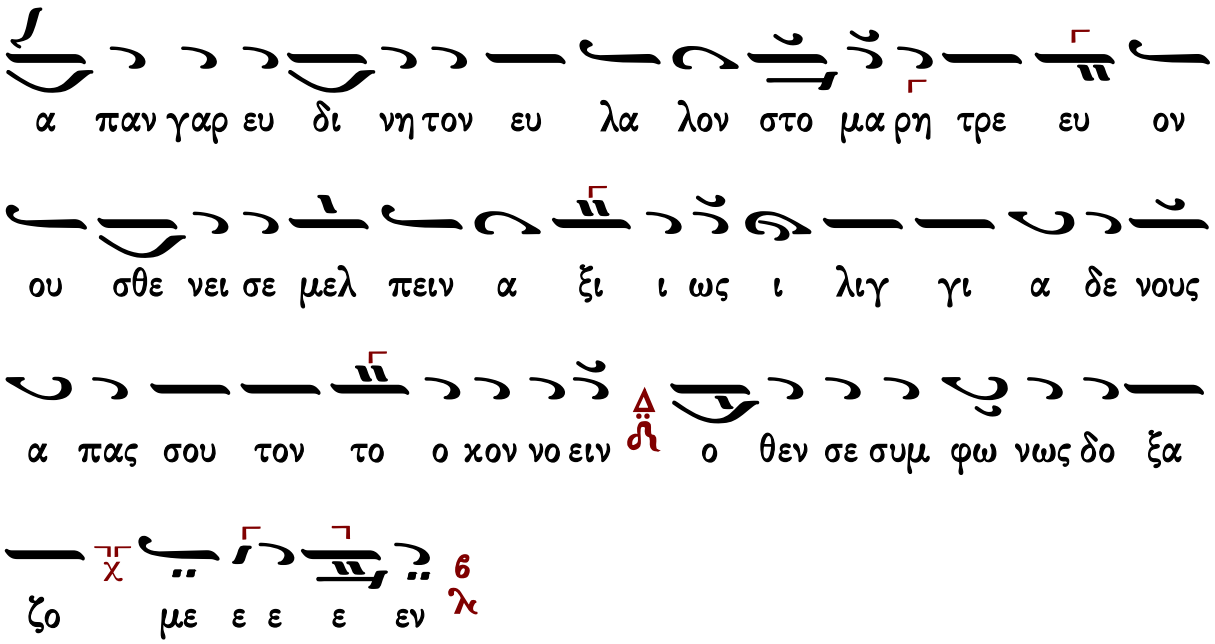
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.430#

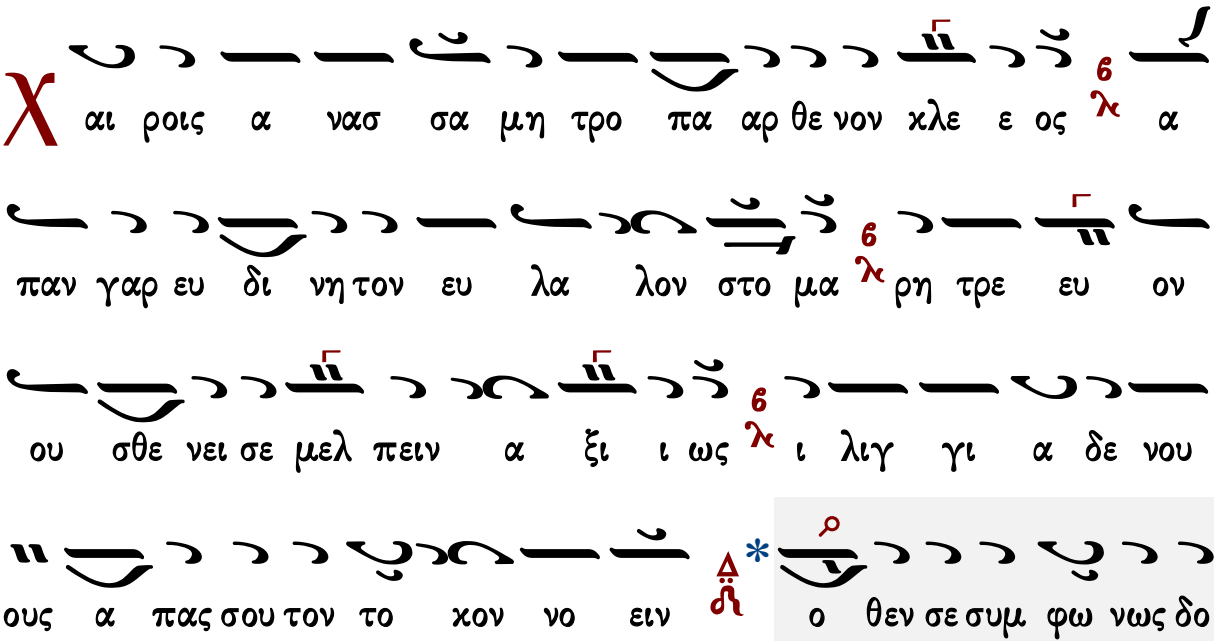

Γαβριὴλ Κουντιάδου

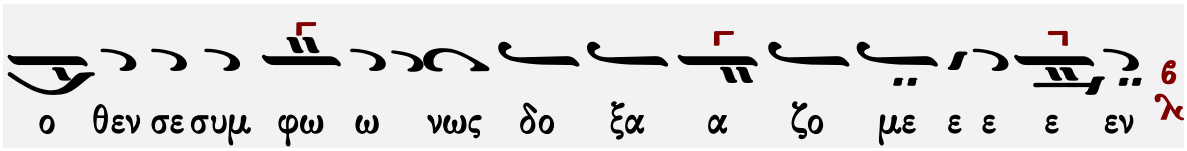
ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βϐ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.444*

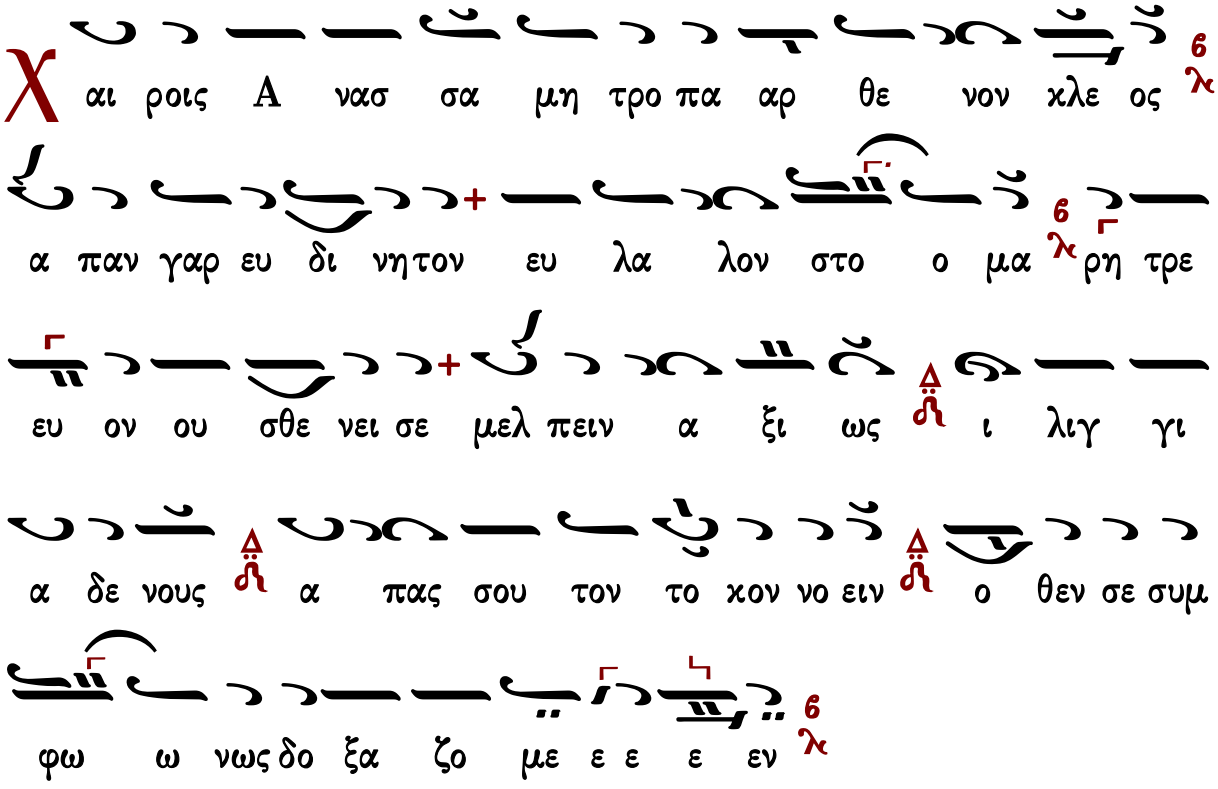

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ᾠδὴ θ΄ Ἦχος Βʹ

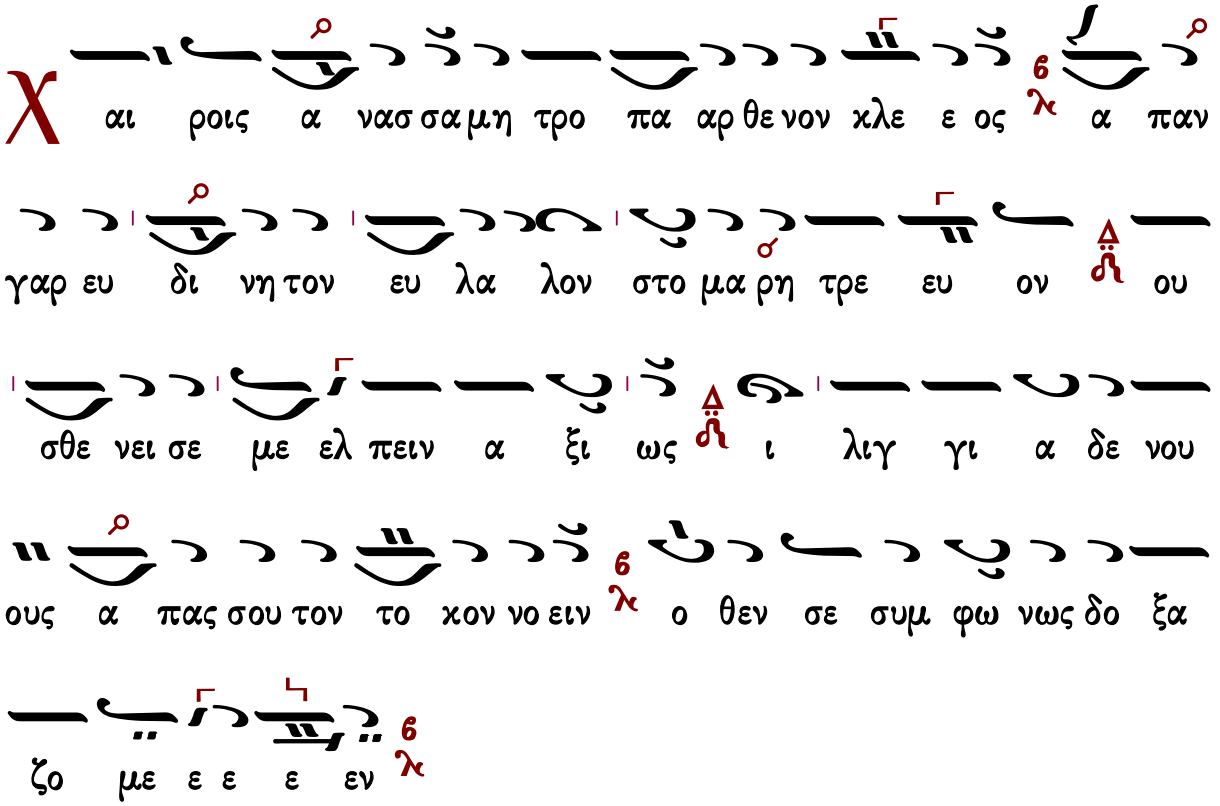
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.255#

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ θ΄ Ἦχος Βʹ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.501*

Ἀργὰ

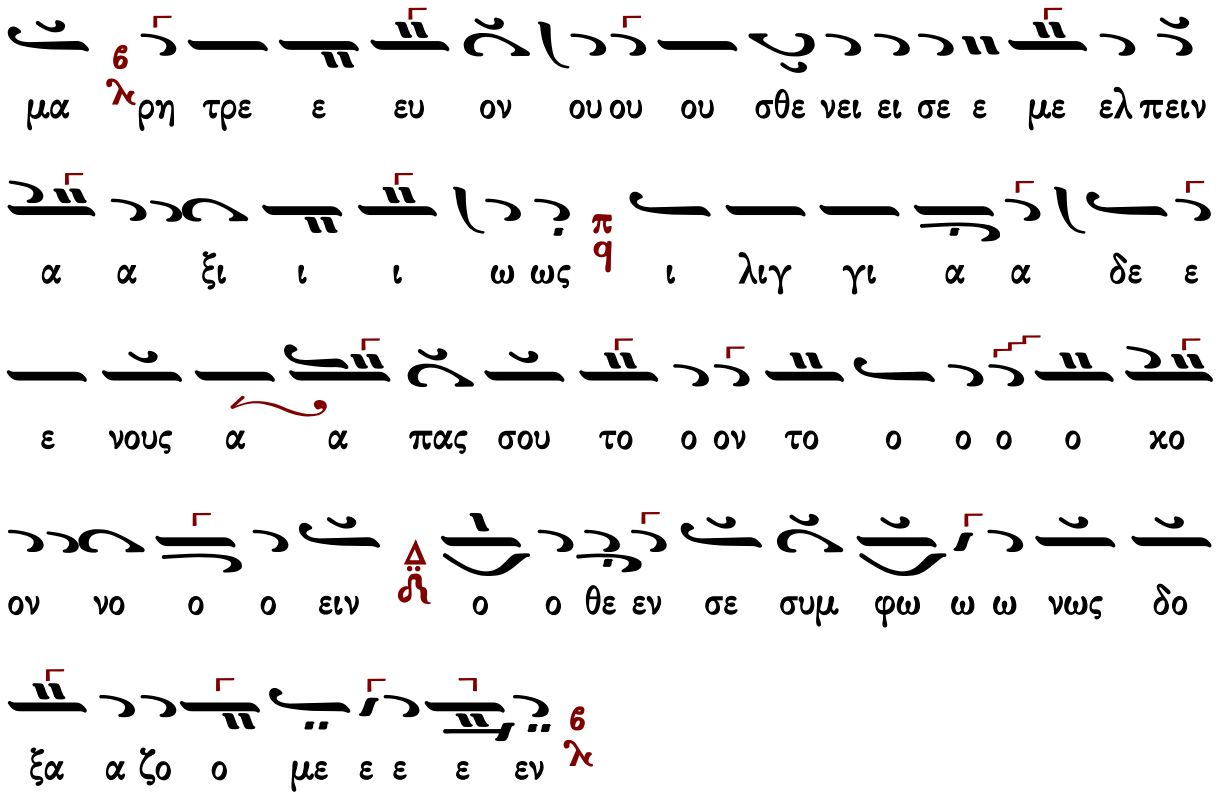
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βγ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.71#

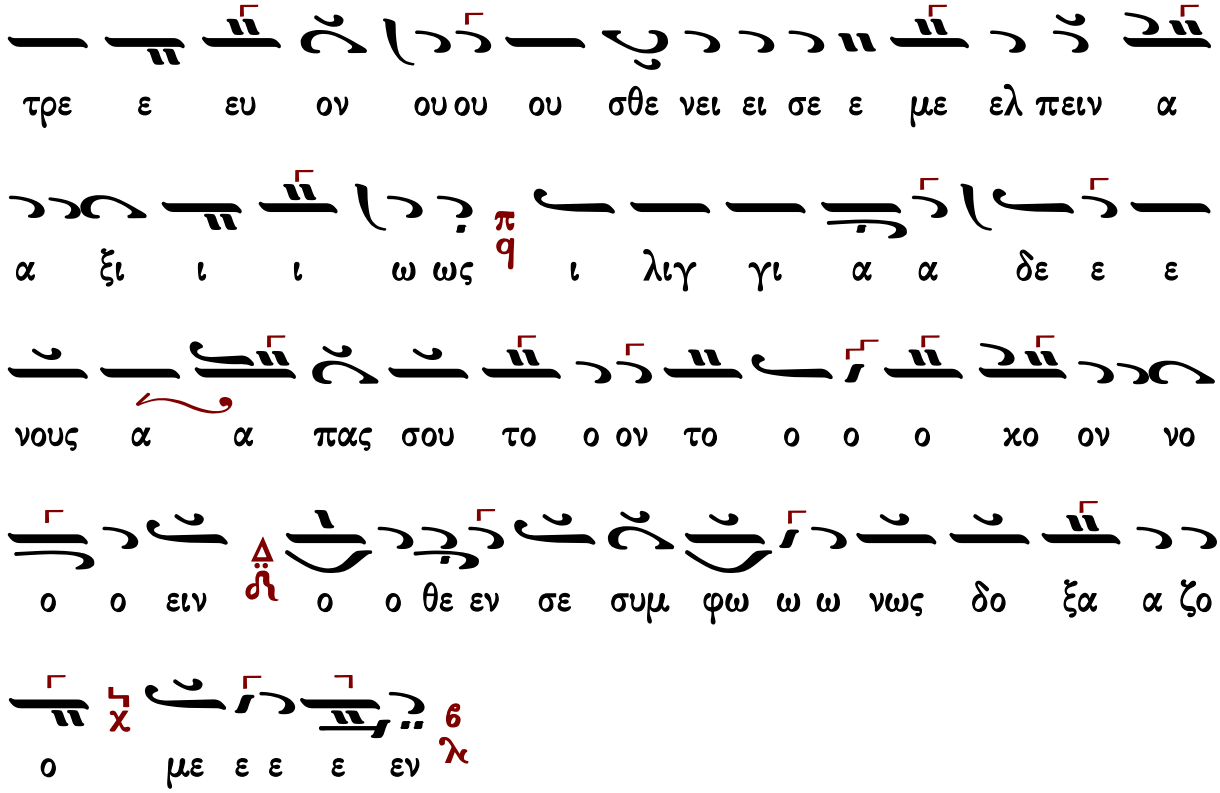
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ θ′
Διασκευασμένη

Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.404*

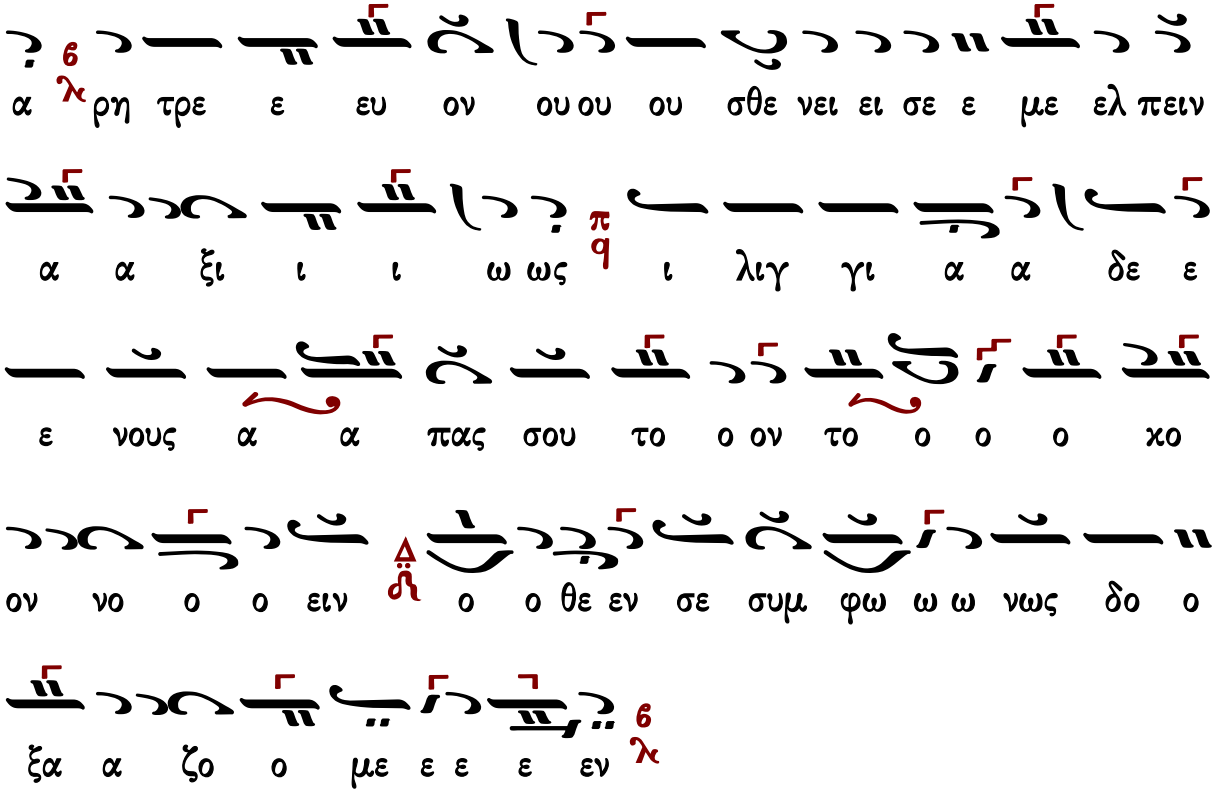
Γαβριὴλ Κουντιάδου

φ̣δὴ θ′

Ἦχος Βϐ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοση 1991 σ.366*

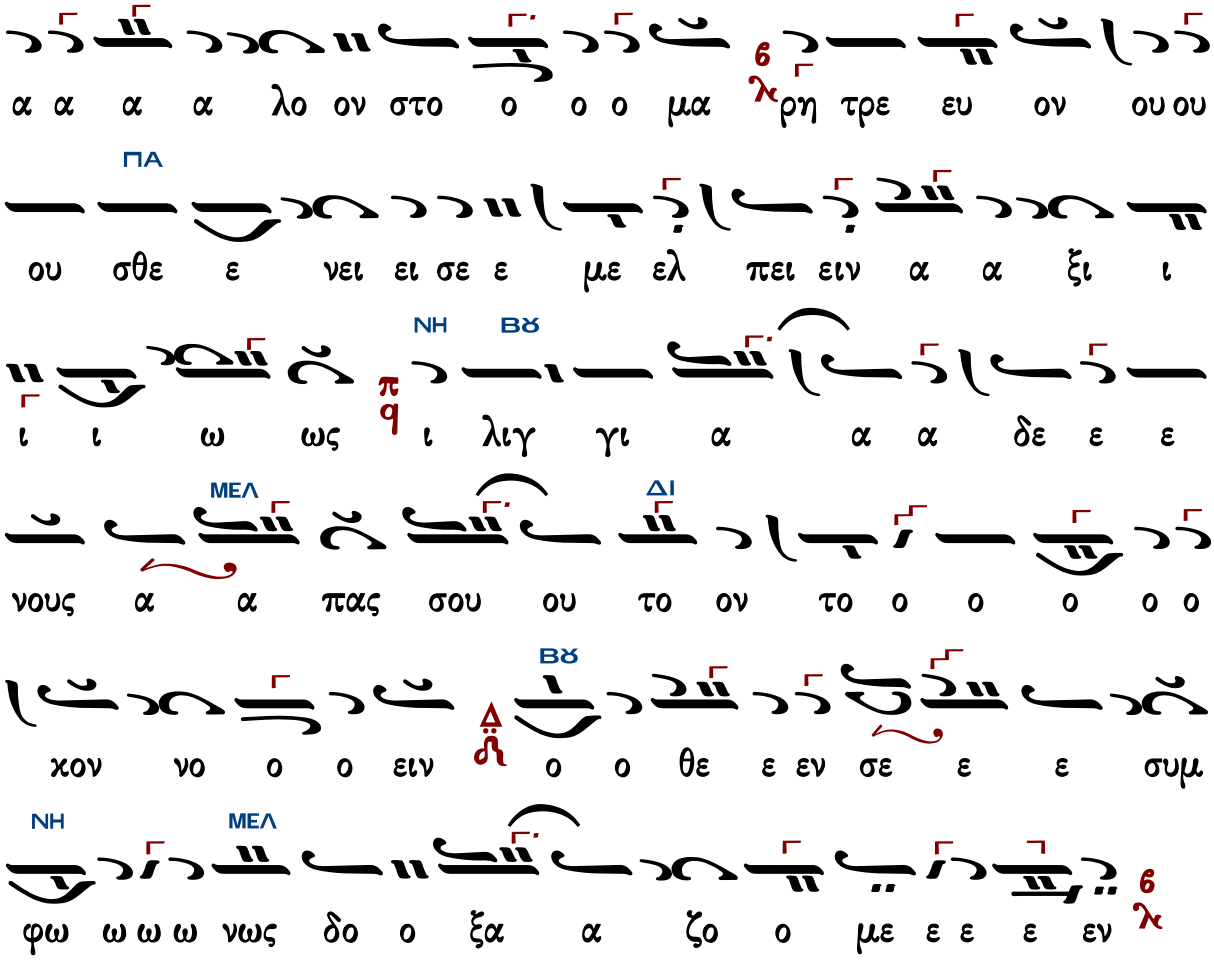

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ᾠδὴ θ′ Ἦχος Βϐ Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.206*

α α α α λο ον στο ο ο ο μα ρη τρε ευ ον ου ου
ου σθε ε νει ει σε ε με ελ πει ειν α α ξι ι
ι ι ω ως ι λιγ γι α α α δε ε ε
νους α α πας σου ου το ον το ο ο ο ο ο
χον νο ο ο ειν ο ο θε ε εν σε ε ε συμ
φω ω ω ω νως δο ο ξα α ζο ο με ε ε ε εν
ΠΑ
ΝΗ
ΒΫ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΒΫ
ΜΕΛ

Τῆς Μεταμορφώσεως (προεόρτιες)

Ἀπό 27 ἕως 31 Ἰουλίου καί ἀπό 2 ἕως 5 Αὐγούστου

ἦχος δ΄

α Χοροὶ Ἰσραήλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται

γ Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

δ Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε Χριστέ, τὸν δημιουργόν, ἐν τῷ φωτί σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὔθυνον.

ς Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρός Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ζ Ἀβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Πέτρου Λαμπαδαρίου

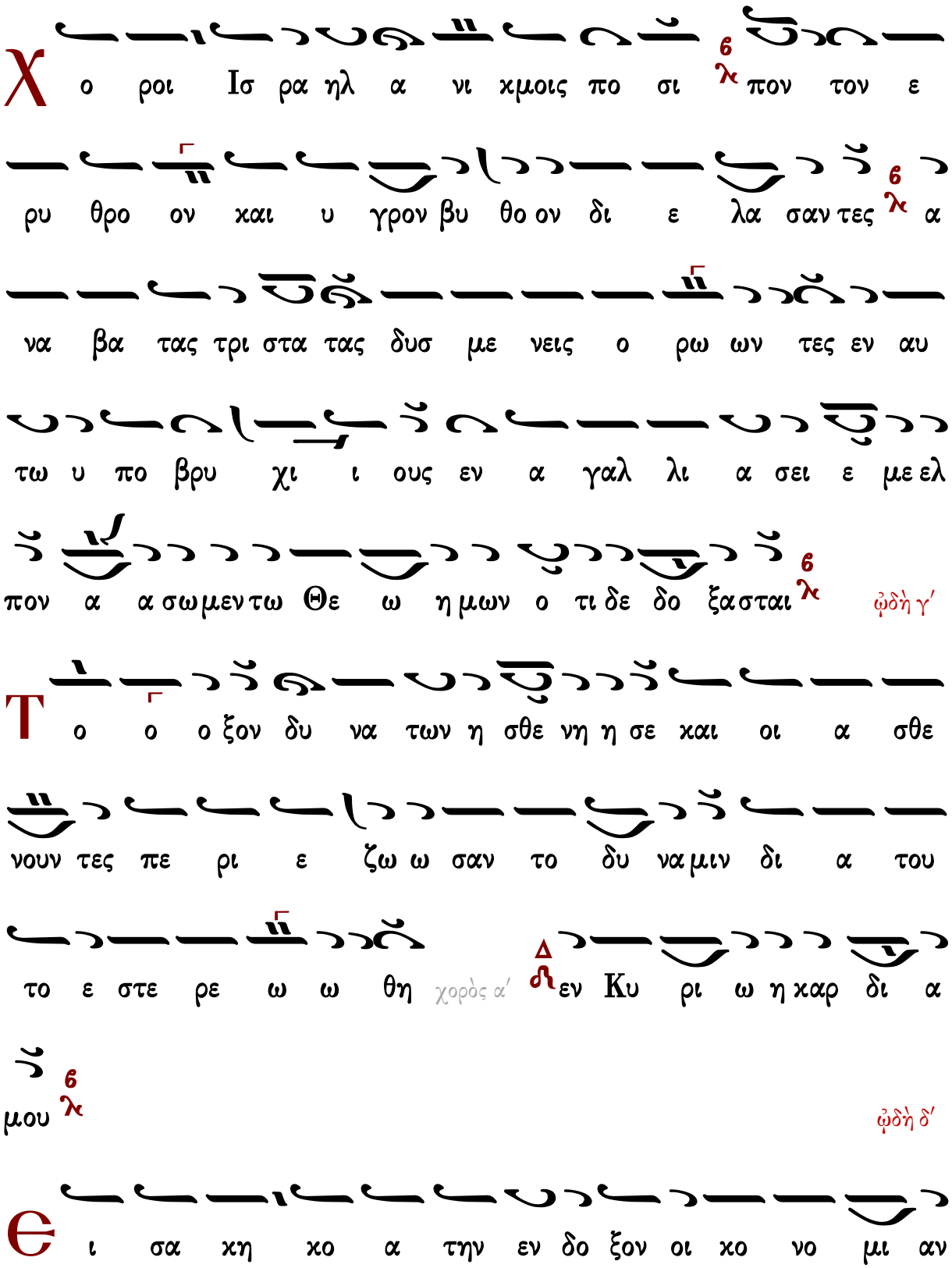
Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

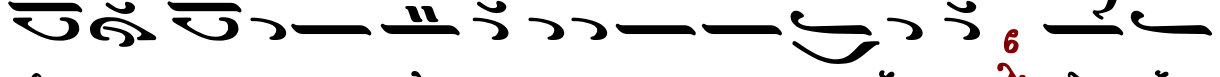
ᾠδὴ α΄

Ἦχος δ΄ Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.307#

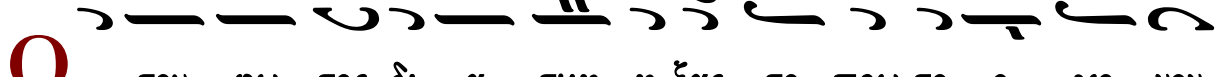

χ ο ροι Ισ ρα ηλ α νι χμοις πο σι πον τον ε
ρυ θρο ον χαι υ γρον βυ θο ον δι ε λα σαν τες α
να βα τας τρι στα τας δυσ με νεις ο ρω ων τες εν αυ
τω υ πο βρυ χι ι ους εν α γαλ λι α σει ε με ελ
πον α α σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται
ὠδὴ γ΄
Τ ο ο ο ξον δυ να των η σθε νη η σε χαι οι α σθε
νουν τες πε ρι ε ζω ω σαν το δυ να μιν δι α του
το ε στε ρε ω ω θη χορὸς α΄ εν Κυ ρι ω η χαρ δι α
μου
ὠδὴ δ΄
θ ι σα χη χο α την εν δο ξον οι χο νο μι αν

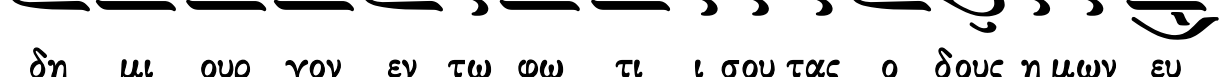

ᾠδὴ ε′

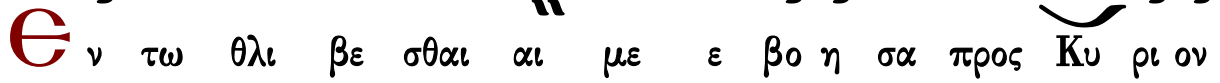

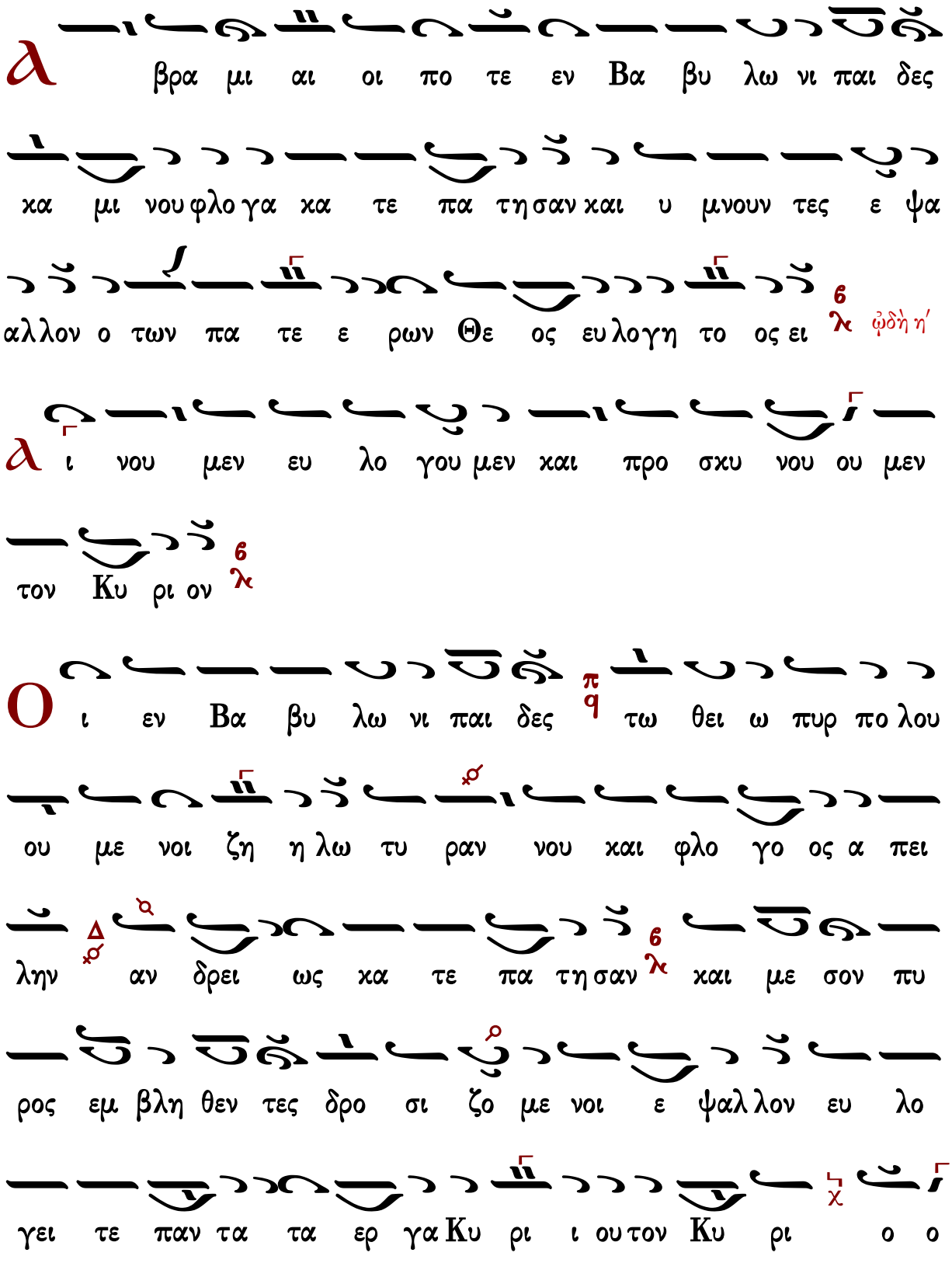

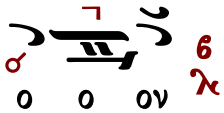
ᾠδὴ ς′

ᾠδὴ ζ′

λ βρα μι αι οι πο τε εν Βα βυ λω νι παι δες
κα μι νου φλο γα κα τε πα τη σαν και υ μνουν τες ε ψα
αλλον ο των πα τε ε ρων Θε ος ευ λο γη το ος ει
ὠδὴ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον
Ο ι εν Βα βυ λω νι παι δες τω θει ω πυρ πο λου
ου με νοι ζη η λω τυ ραν νου και φλο γο ος α πει
λην αν δρει ως κα τε πα τη σαν και με σον πυ
ρος εμ βλη θεν τες δρο σι ζο με νοι ε ψαλ λον ευ λο
γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ο ο

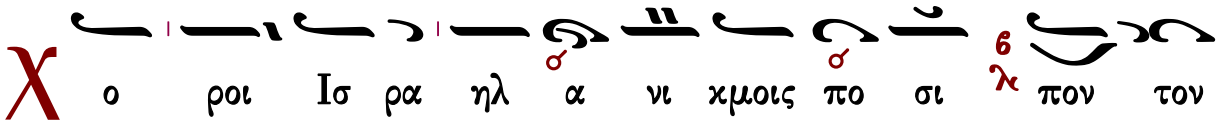

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ α΄

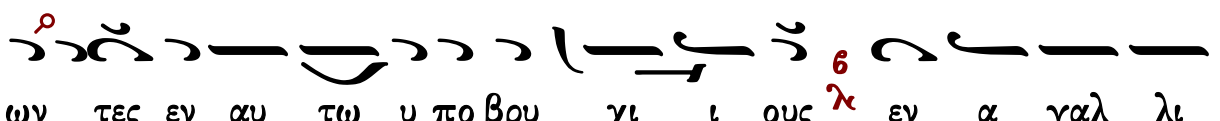
Ἦχος Βϐ

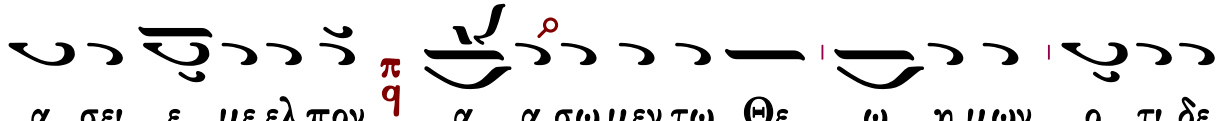
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.302/1342*

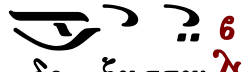

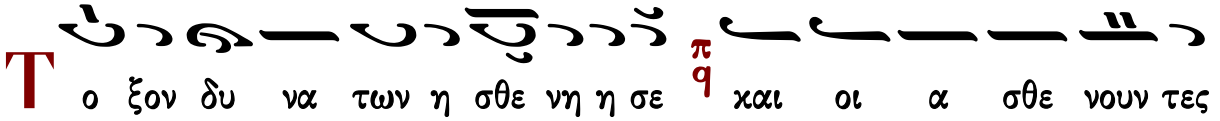

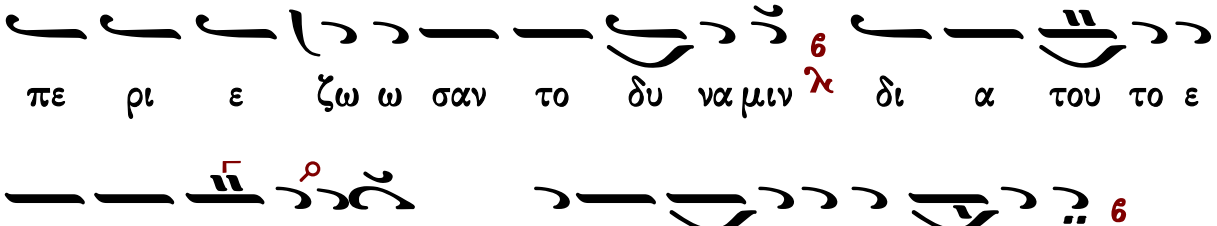

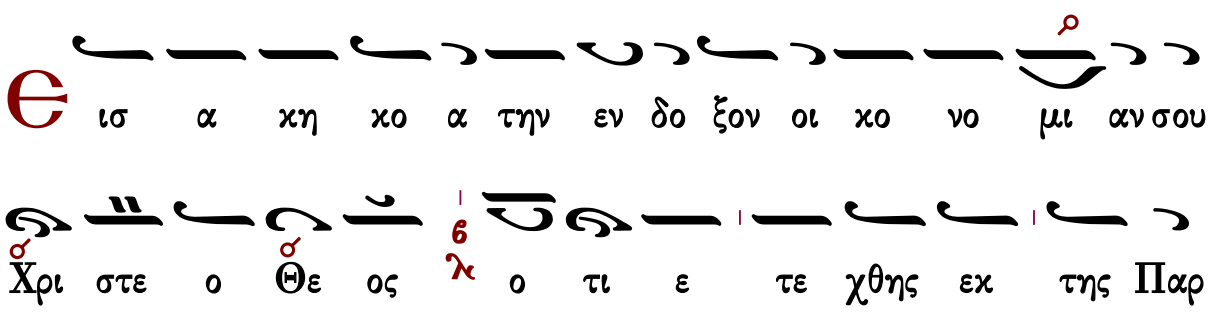

ᾠδὴ γ΄

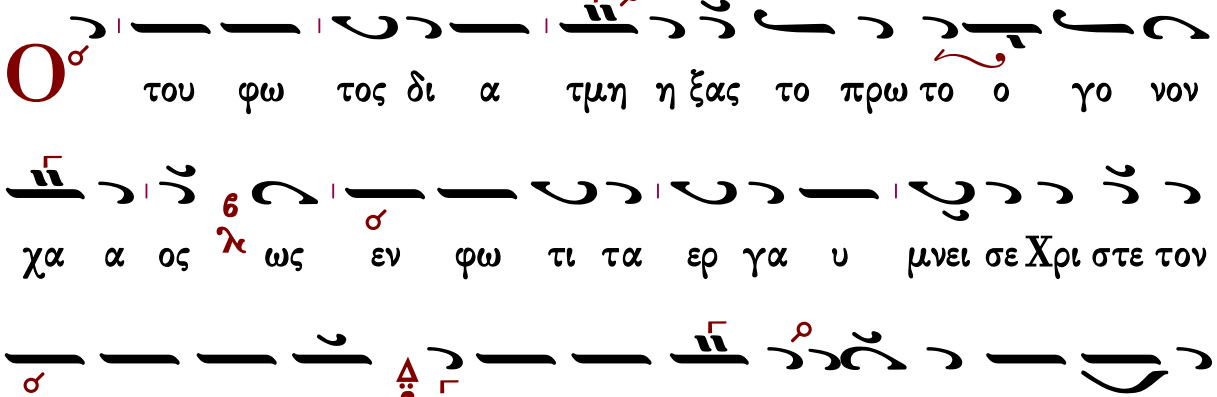

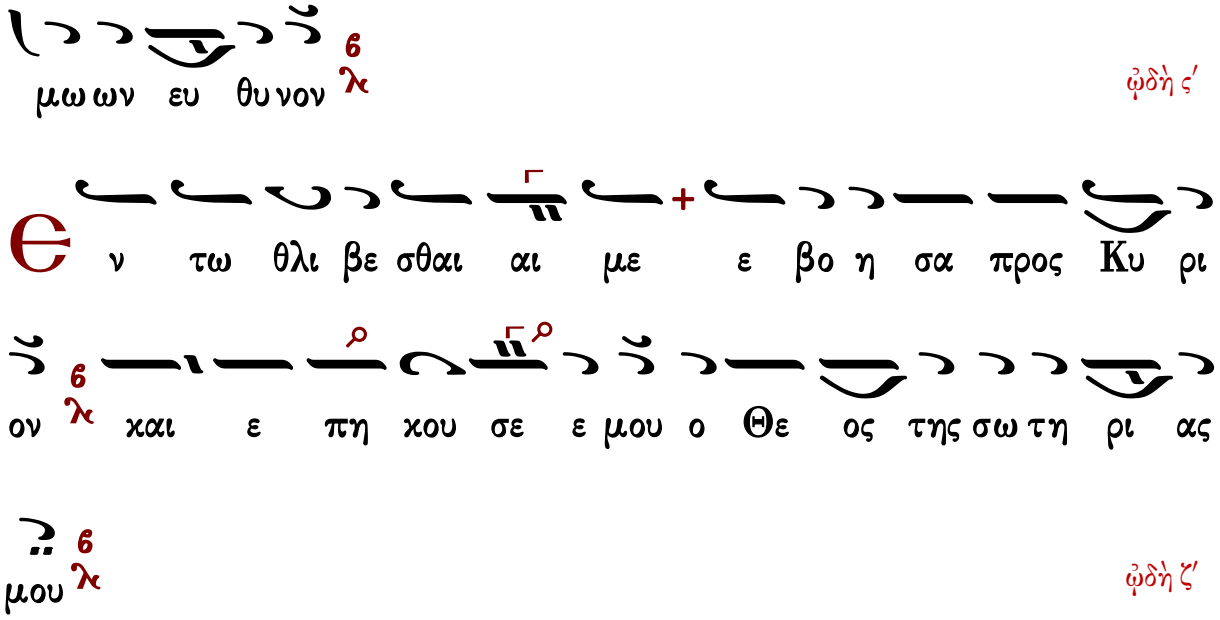

πε ρι ε ζω ω σαν το δυ να μιν δι α του το ε
στε ρε ω ω θη χορὸς α΄ εν Κυ ρι ω η χαρ δι α μου
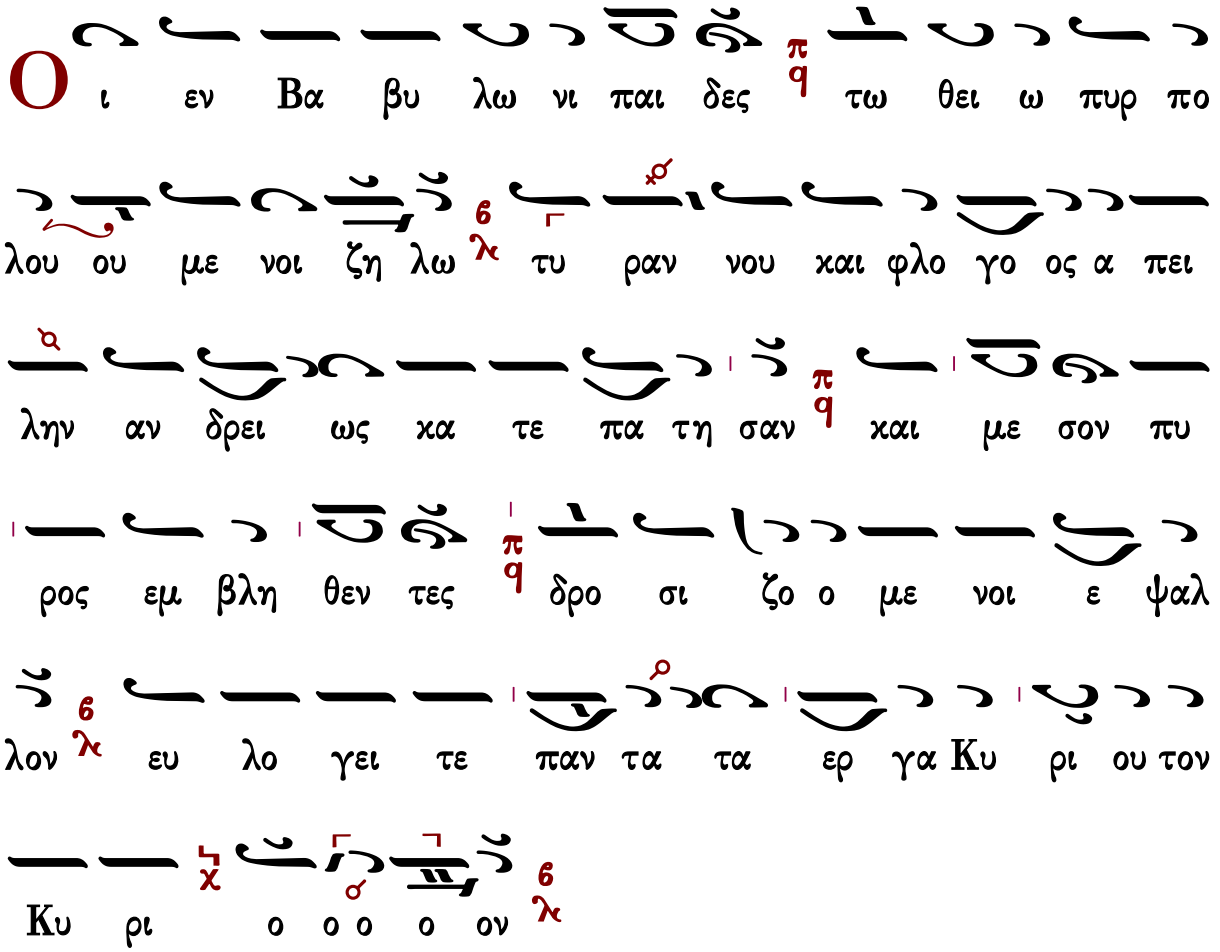
ᾠδὴ δ΄

Θ ισ α χη χο α την εν δο ξον οι χο νο μι αν σου
Χρι στε ο Θε ος ο τι ε τε χθης εκ της Παρ
θε νου ι να εκ πλα νης ρυ ση τους κραυ γα ζον τας δο
ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε

ᾠδὴ ε΄

Ο του φω τος δι α τμη η ξας το πρω το ο γο νον
χα α ος ως εν φω τι τα ερ γα υ μνει σε Χρι στε τον
δη μι ουρ γον εν τω φω τι ι σου τας ο δους η

μω ων ευ θυ νον
ὠδὴ ς′
Θε ν τω θλι βε σθαι αι με ε βο η σα προς Κυ ρι
ον και ε πη κου σε ε μου ο Θε ος της σω τη ρι ας
μου
ὠδὴ ζ′
α βρα μι αι οι πο τε εν Βα βυ λω νι παι
δες καμι νου φλο γα κα τε πα τη σαν εν υ
μνοις κραυ γα ζον τες ο των πα τε ε ρων Θε ος ευ
λογη το ος ει
ὠδὴ η′
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου
μεν τον Κυ ριον

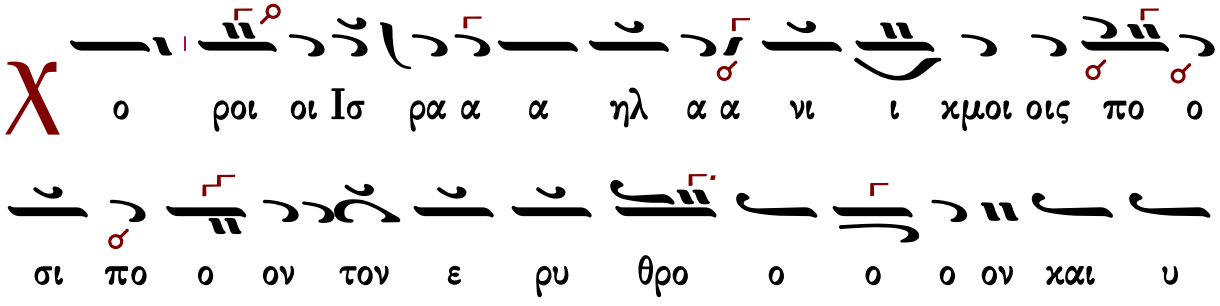
Ἀργαὶ

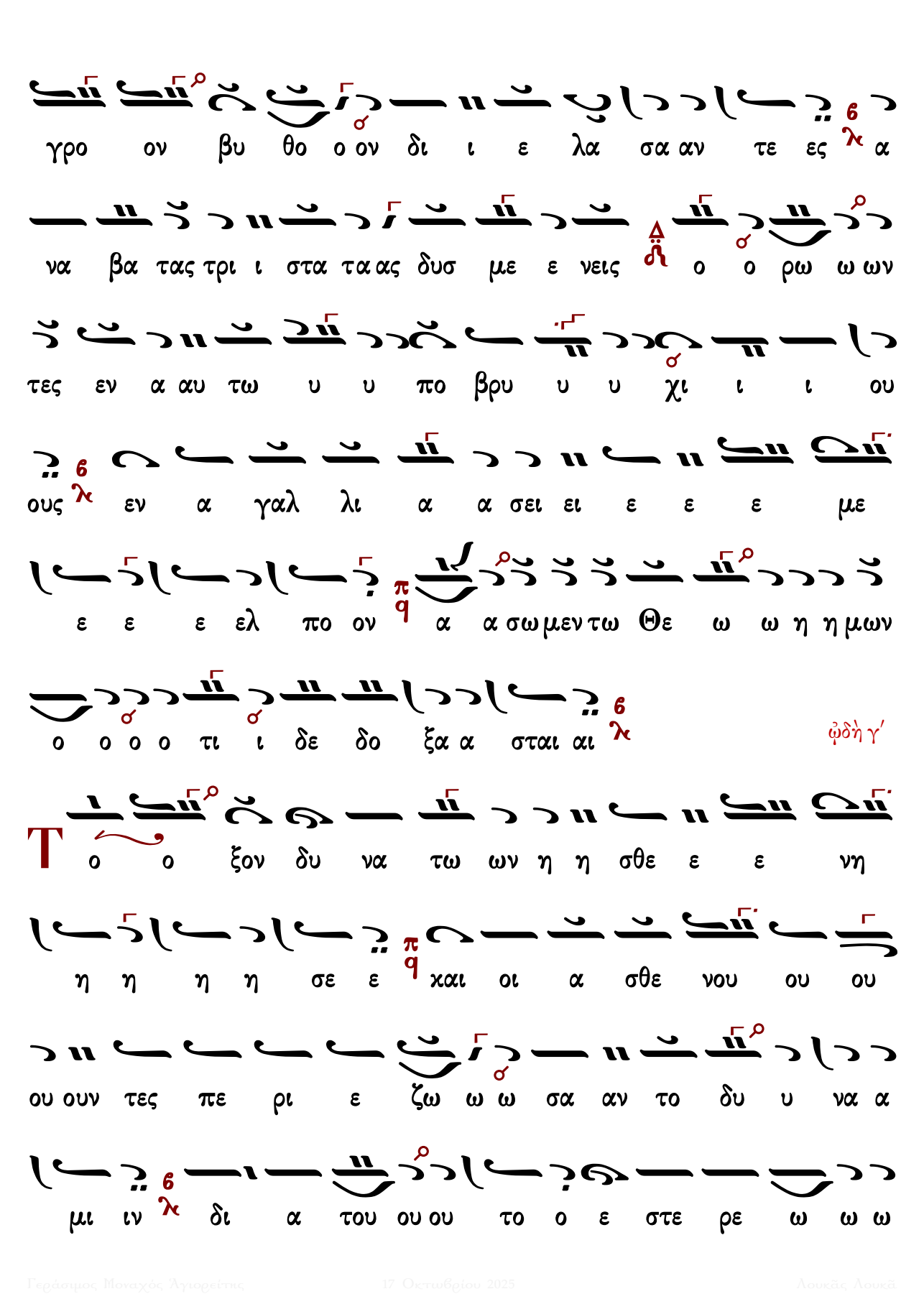
Πέτρου Λαμπαδαρίου

ᾠδὴ α΄

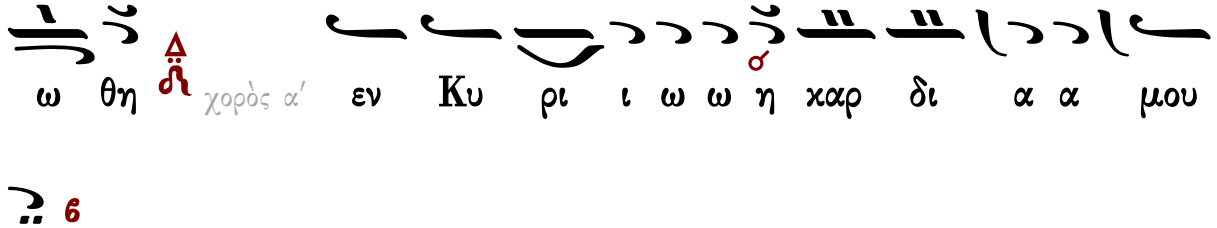
Ἦχος δ΄ Βʏ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.298/1338*

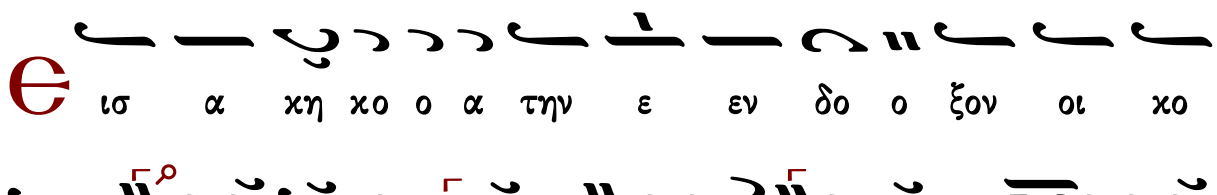

γρο ον βυ θο ο ον δι ι ε λα σα αν τε ες α
να βα τας τρι ι στα τα ας δυσ με ε νεις ο ο ρω ω ων
τες εν α αυ τω υ υ πο βρυ υ υ χι ι ι ου
ους εν α γαλ λι α α σει ει ε ε ε με
ε ε ε ελ πο ον α α σω μεν τω Θε ω ω η η μων
ο ο ο ο τι ι δε δο ξα α σται αι
Το ο ξον δυ να τω ων η η σθε ε ε νη
η η η η σε ε χαι οι α σθε νου ου ου
ου ουν τες πε ρι ε ζω ω ω σα αν το δυ υ να α
μι ιν δι α του ου ου το ο ε στε ρε ω ω ω

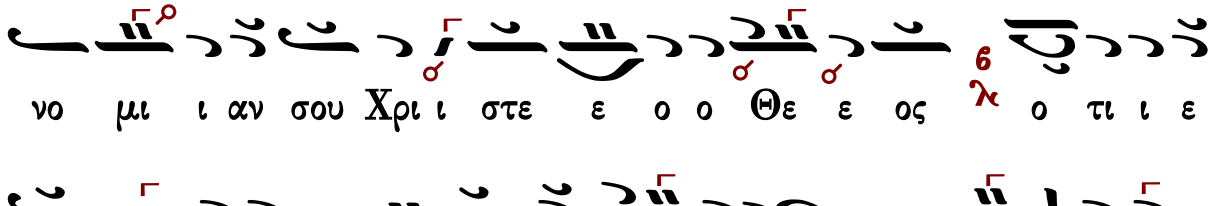
ᾠδὴ γ′

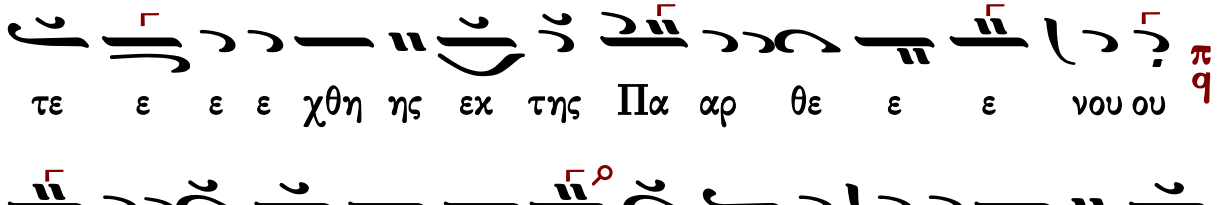

ω θη χορὸς α′ εν Κυ ρι ι ω ω η χαρ δι α α μου

ου

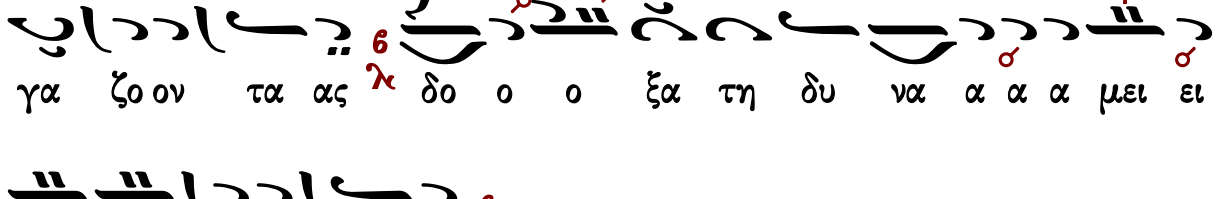
ᾠδὴ δ′

ισ α χη χο ο α την ε εν δο ο ξον οι χο

νο μι ι αν σου Χρι ι στε ε ο ο Θε ε ος ο τι ι ε

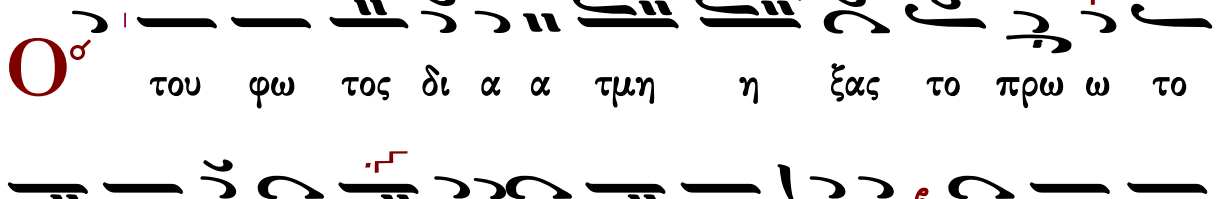

τε ε ε ε χθη ης εκ της Πα αρ θε ε ε νου ου

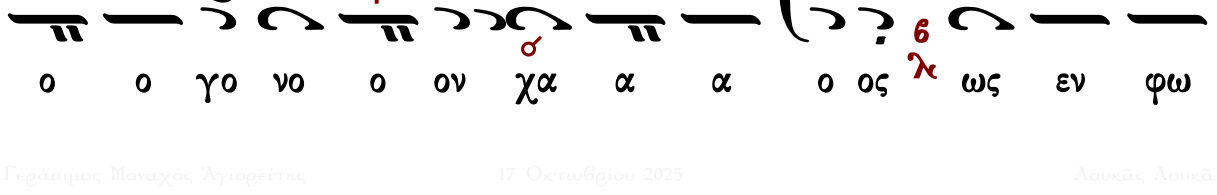

ι ι να εκ πλα α α νης ρυ υ ση η του ους χραυ

γα ζο ον τα ας δο ο ο ξα τη δυ να α α α μει ει

σου Κυ ρι ι ε ε

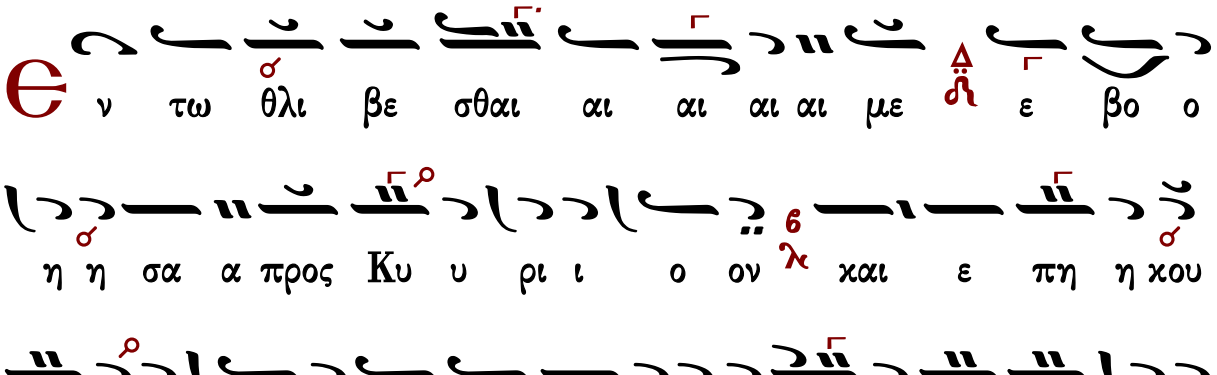
ᾠδὴ ε′

Ο του φω τος δι α α τμη η ξας το πρω ω το

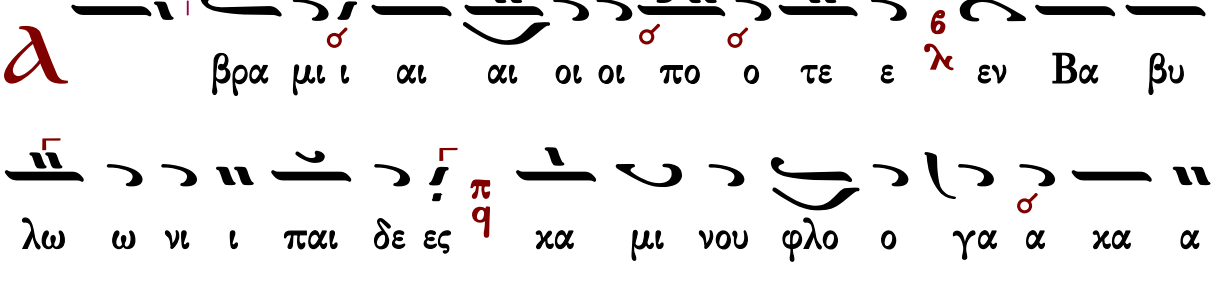

ο ο γο νο ο ον χα α α ο ος ως εν φω

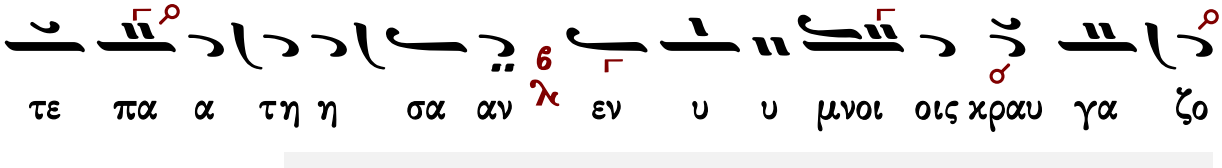

τι ι τα α ερ γα υ υ μνει ει σε ε Χρι ι στε ε το
ο ον δη μι ου ουρ γον ἐν τω φω ω τι ι ι σου
ου τας ο δου ου ου ους η η μω ων ευ θυ υ νο ον

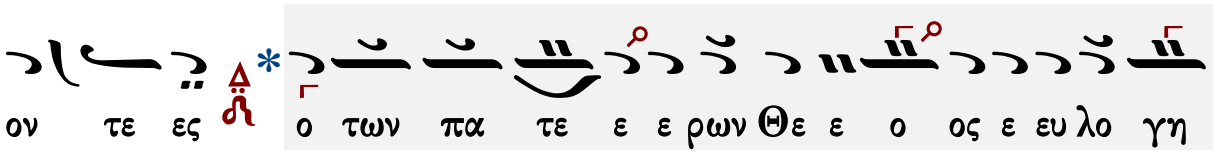
ᾠδὴ ς′

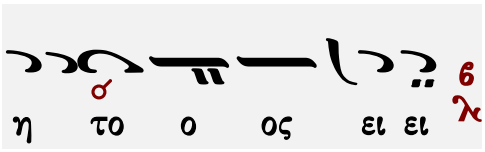

Θε ν τω θλι βε σθαι αι αι αι αι με ἐ βο ο
η η σα α προς Κυ υ ρι ι ο ον και ε πη η κου
σε ε ε μου ου ο Θε ο ος τη ης σω ω τη ρι α ας
μου ου

ᾠδὴ ζ′

Δ βρα μι ι αι αι οι οι πο ο τε ε εν Βα βυ
λω ω νι ι παι δε ες χα μι νου φλο ο γα α χα α

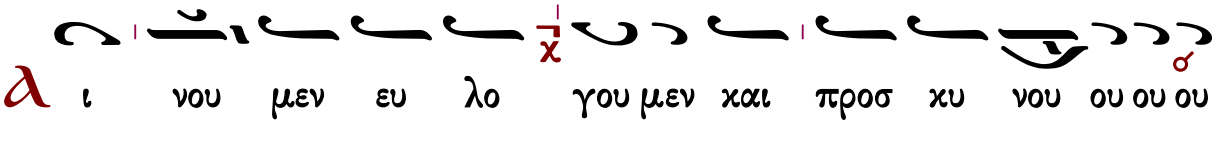

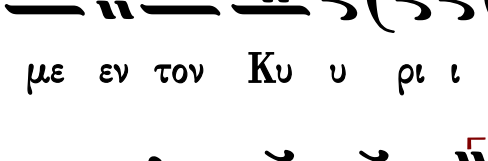
ἄλλη γραμμή

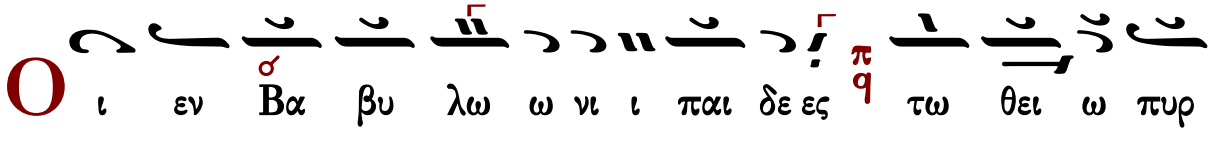

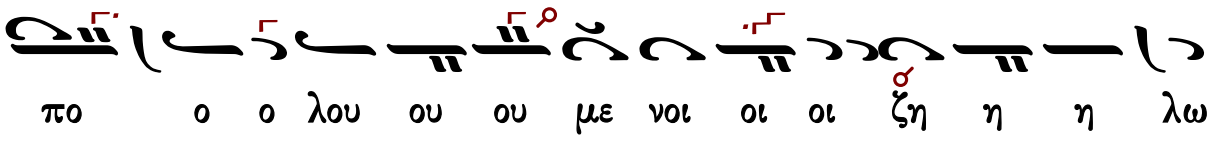

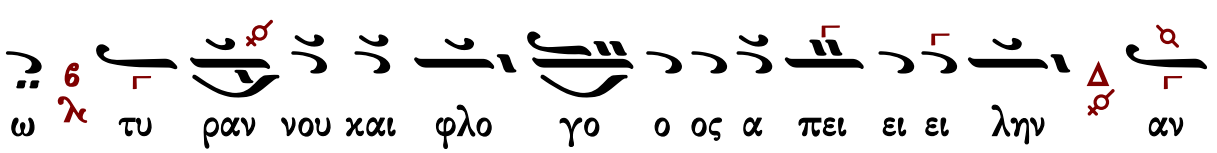
ᾠδὴ η΄

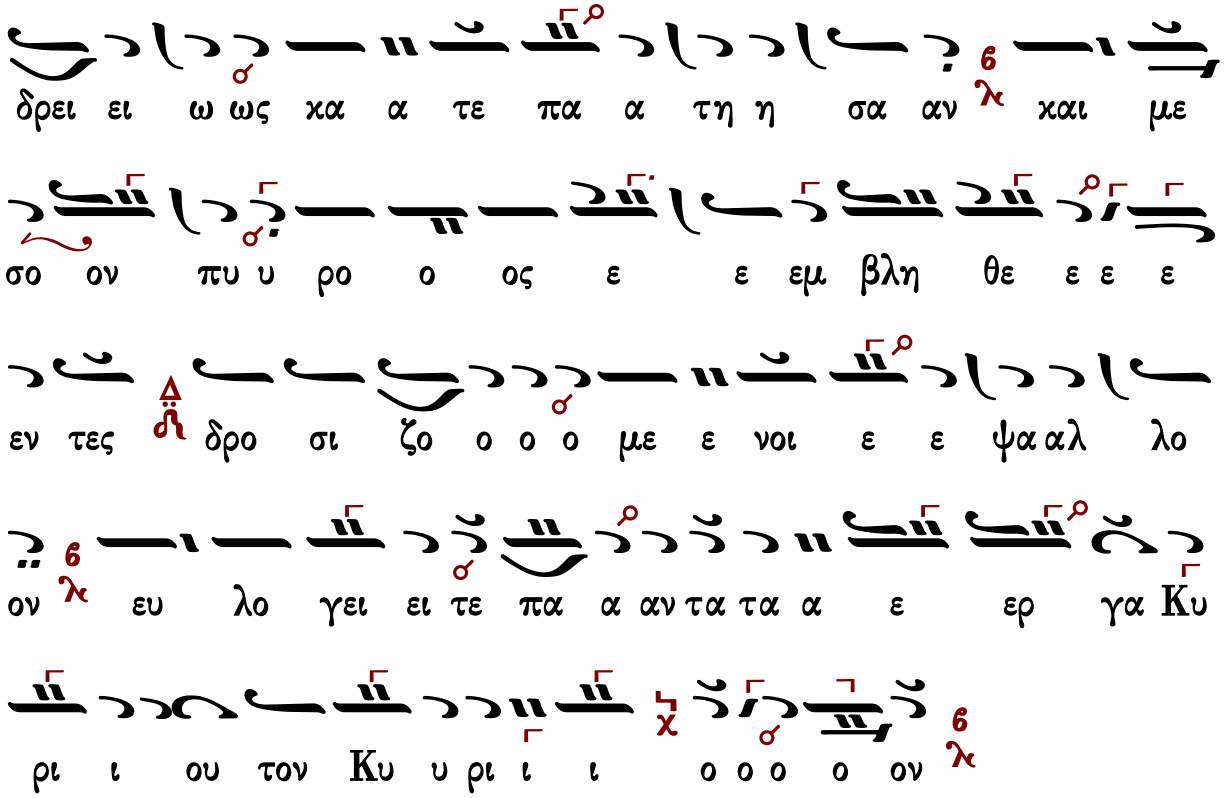

Τιμιωτέρα ἦχος δ΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς

πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Θρασυβούλου Στανίτσα	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 — Ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

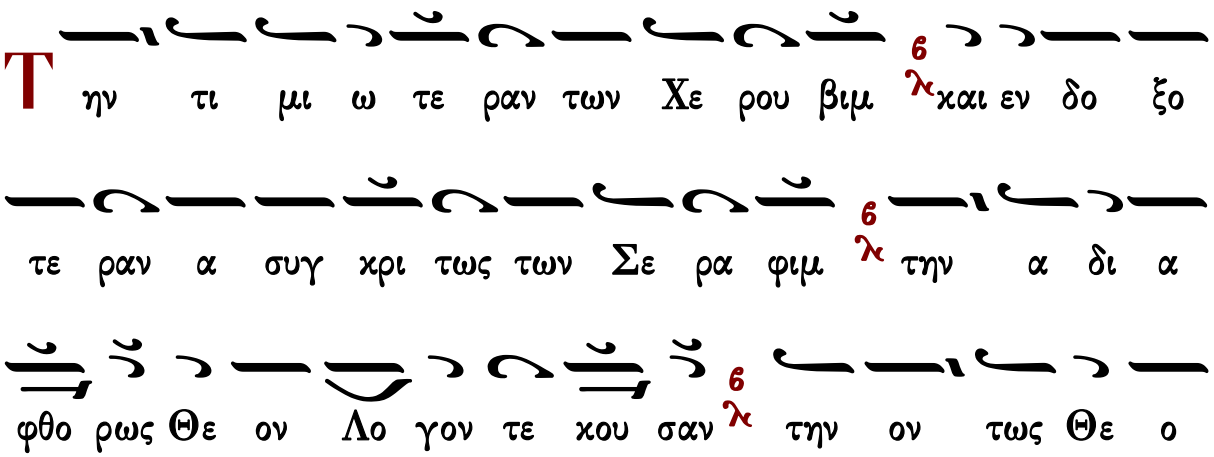
∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος δ΄ Βου — Πανδέκτη Ὀρθρος 1850 σ.502#

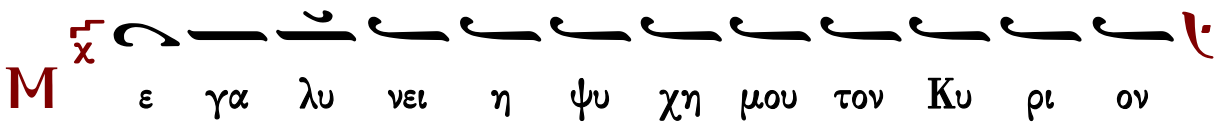

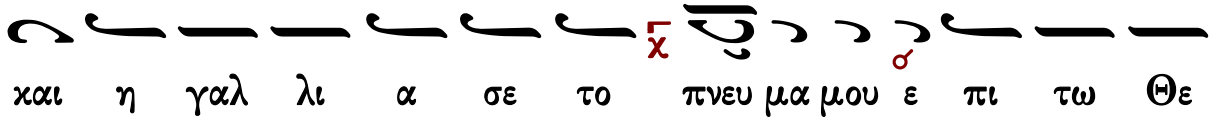

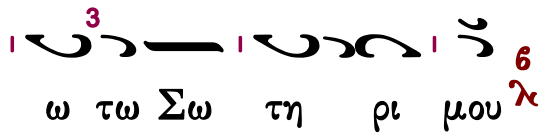
Θρασυβούλου Στανίτσα

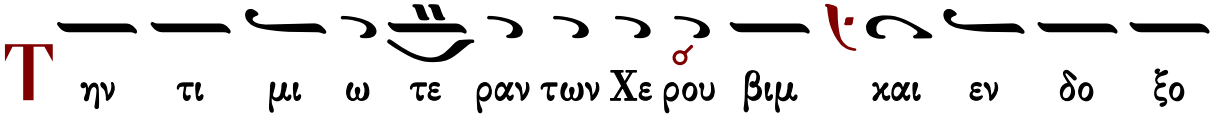

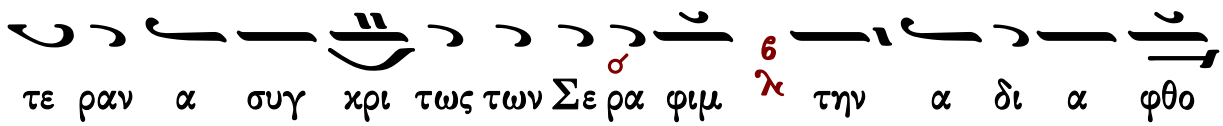
Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2013*

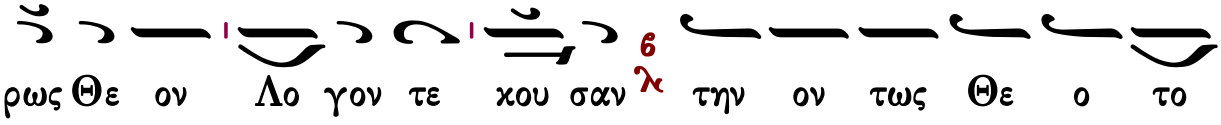

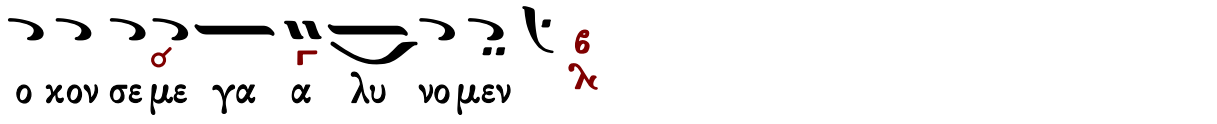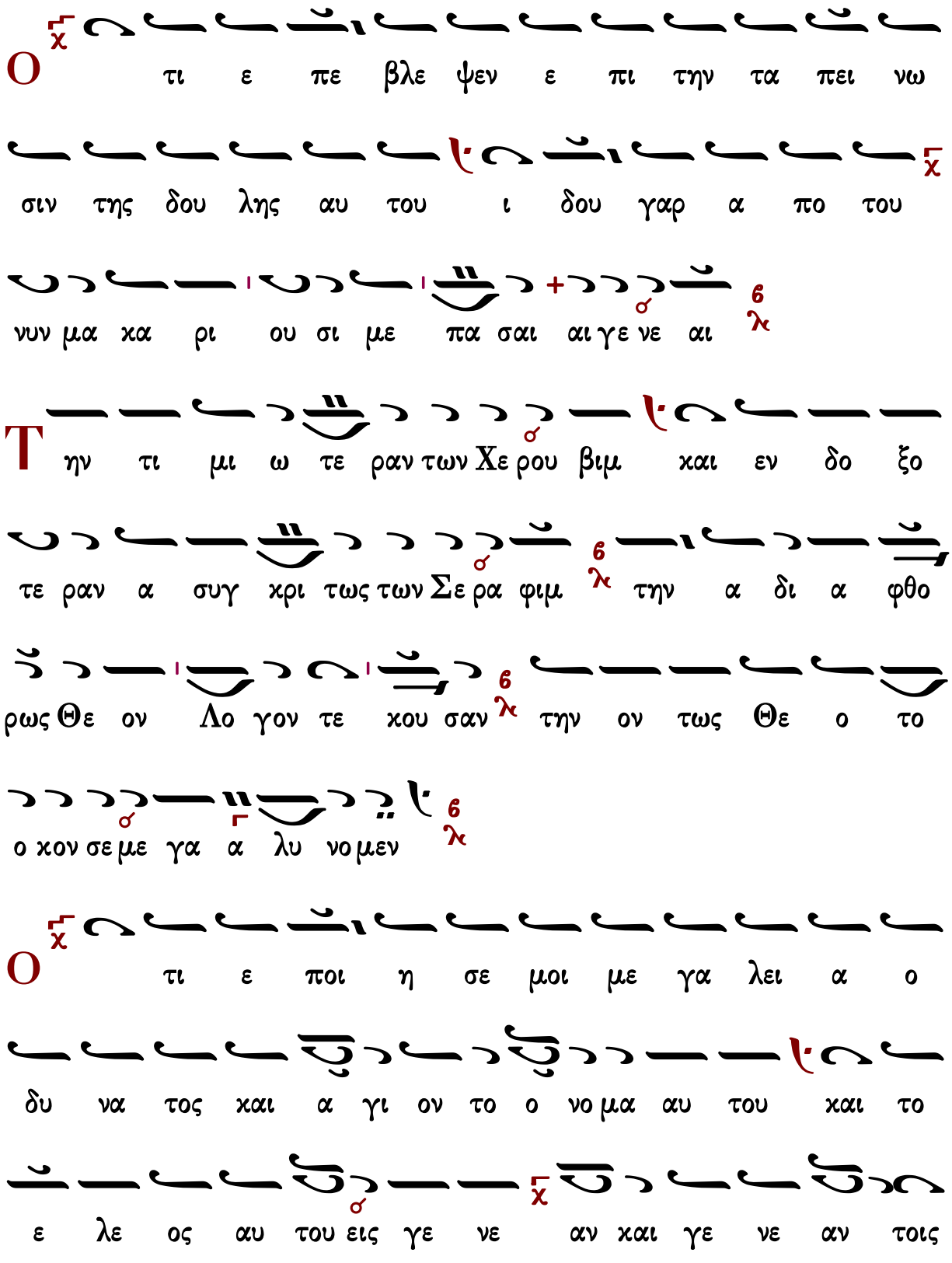

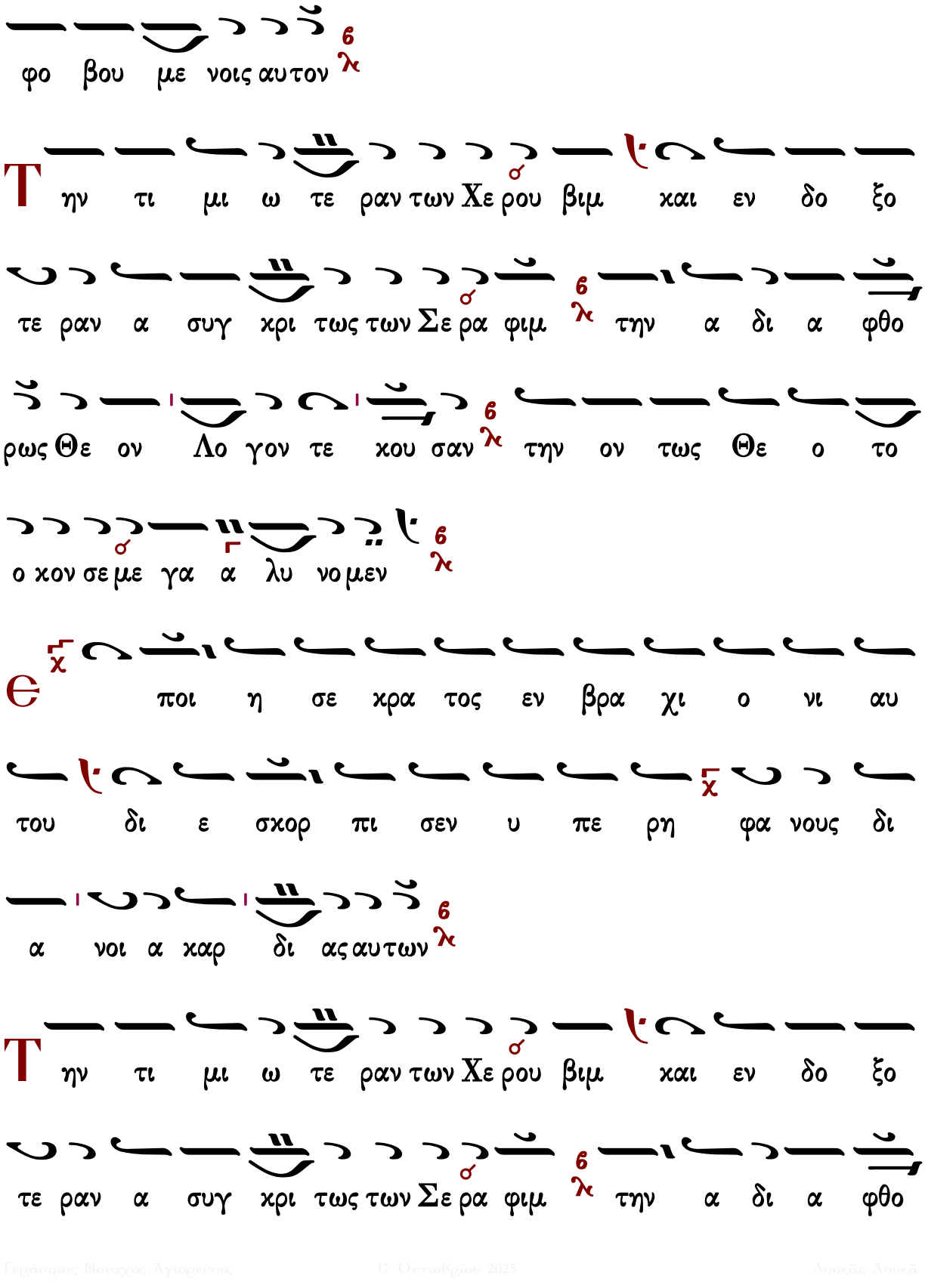

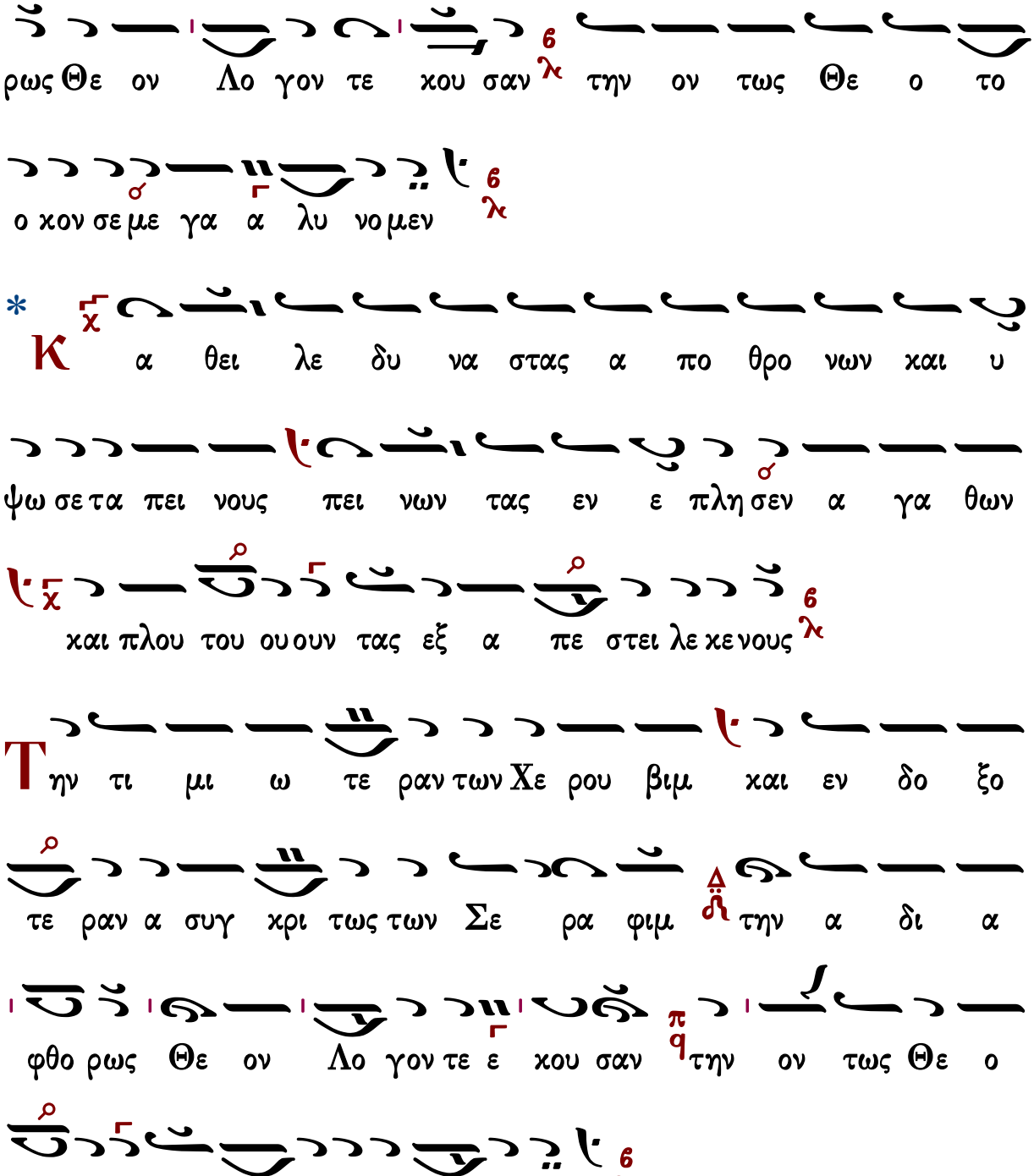

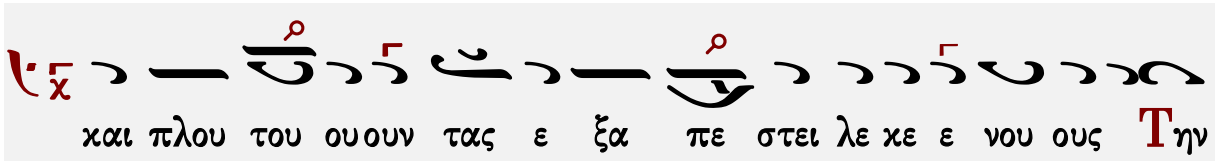

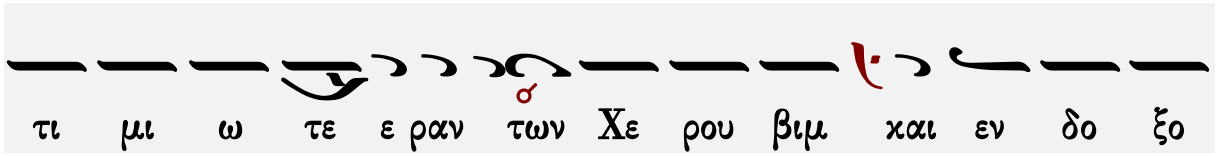

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του
νυν μα χα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το
ο χον σε με γα α λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το
ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις

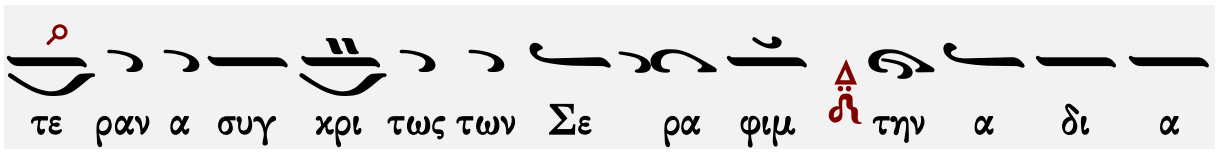

φο βου με νοις αυτον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το
ο κον σε με γα α λυ νο μεν
Θ ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι
α νοι α καρ δι ας αυτων
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το
ο χον σε με γα α λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων
και πλου του ου ουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε χου σαν την ον τως Θε ο
το ο ο χον σε ε μεγα λυ νο μεν
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ

ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων

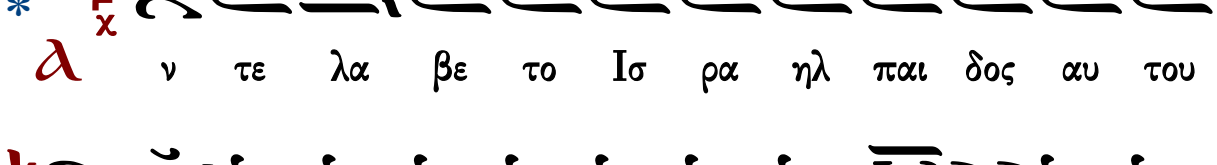

και πλου του ου ουν τας ε ξα πε στει λε κε ε νου ους Την

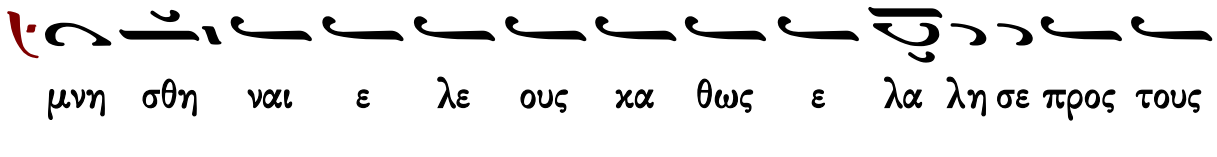

τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

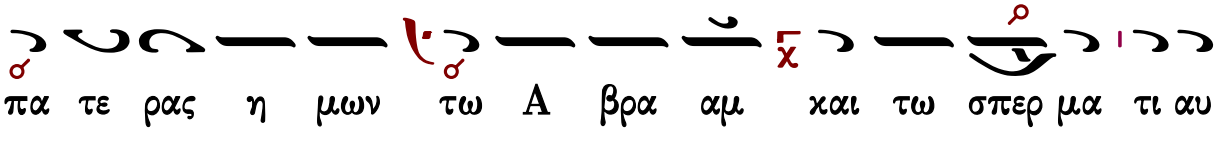

τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε κου σαν τη ν ον τως Θε ο

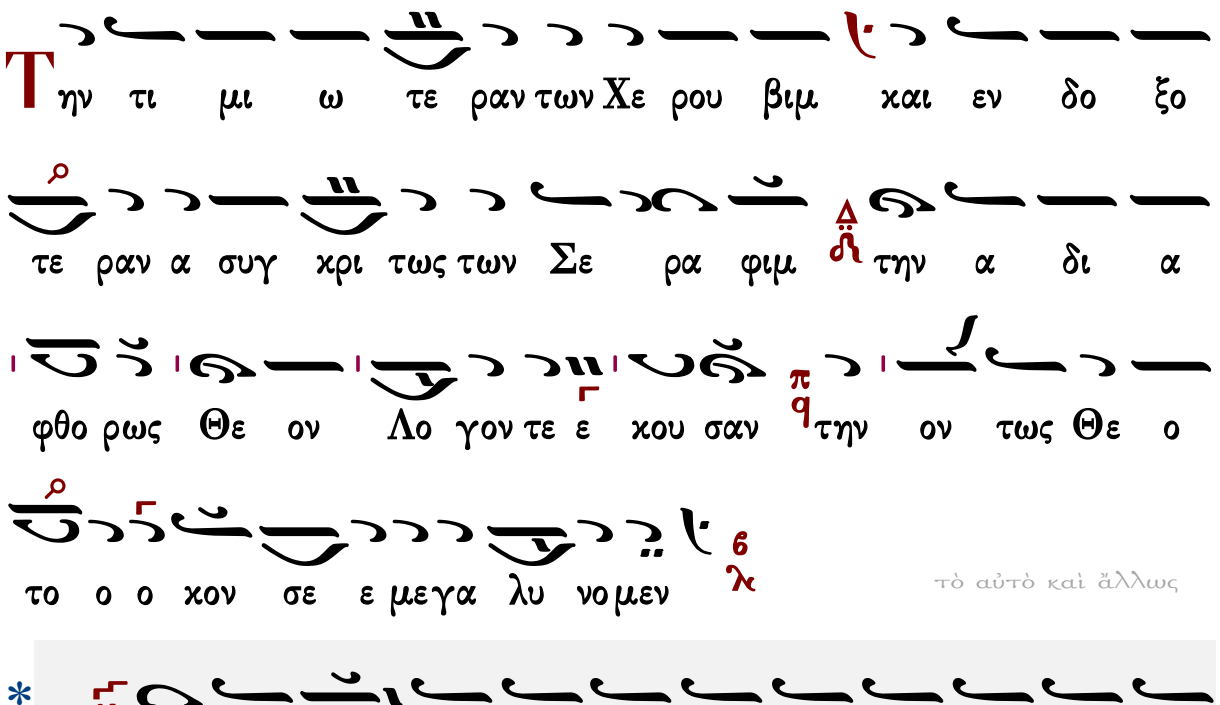

το ο ο κον σε ε μεγα λυ νο μεν

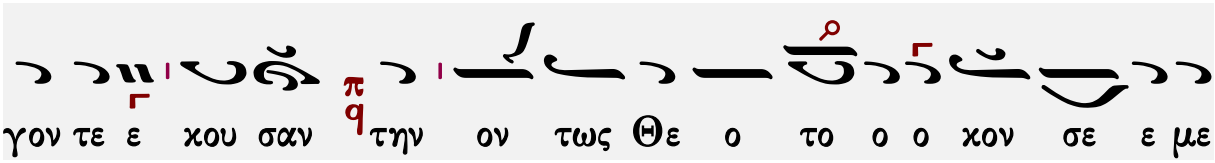

ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

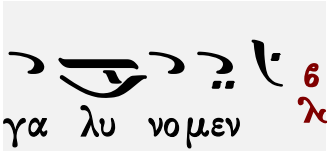

μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους

πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε κου σαν την ον τως Θε ο
το ο ο κον σε ε μεγα λυ νο μεν
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως
* λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους
πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ
του ε ως αι ω ω ω νος Τ ην τι μι ω τε ε ραν
των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ χρι τως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

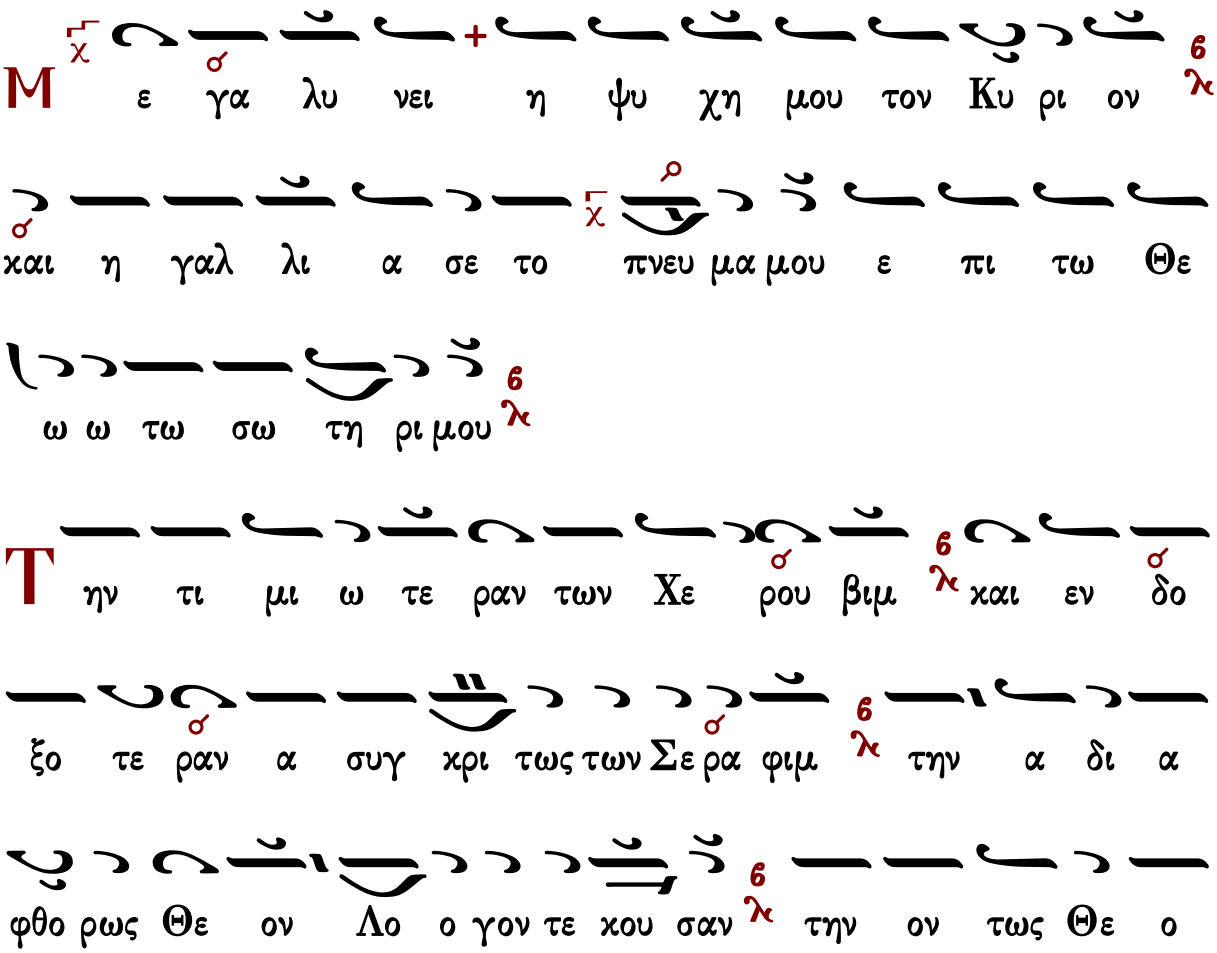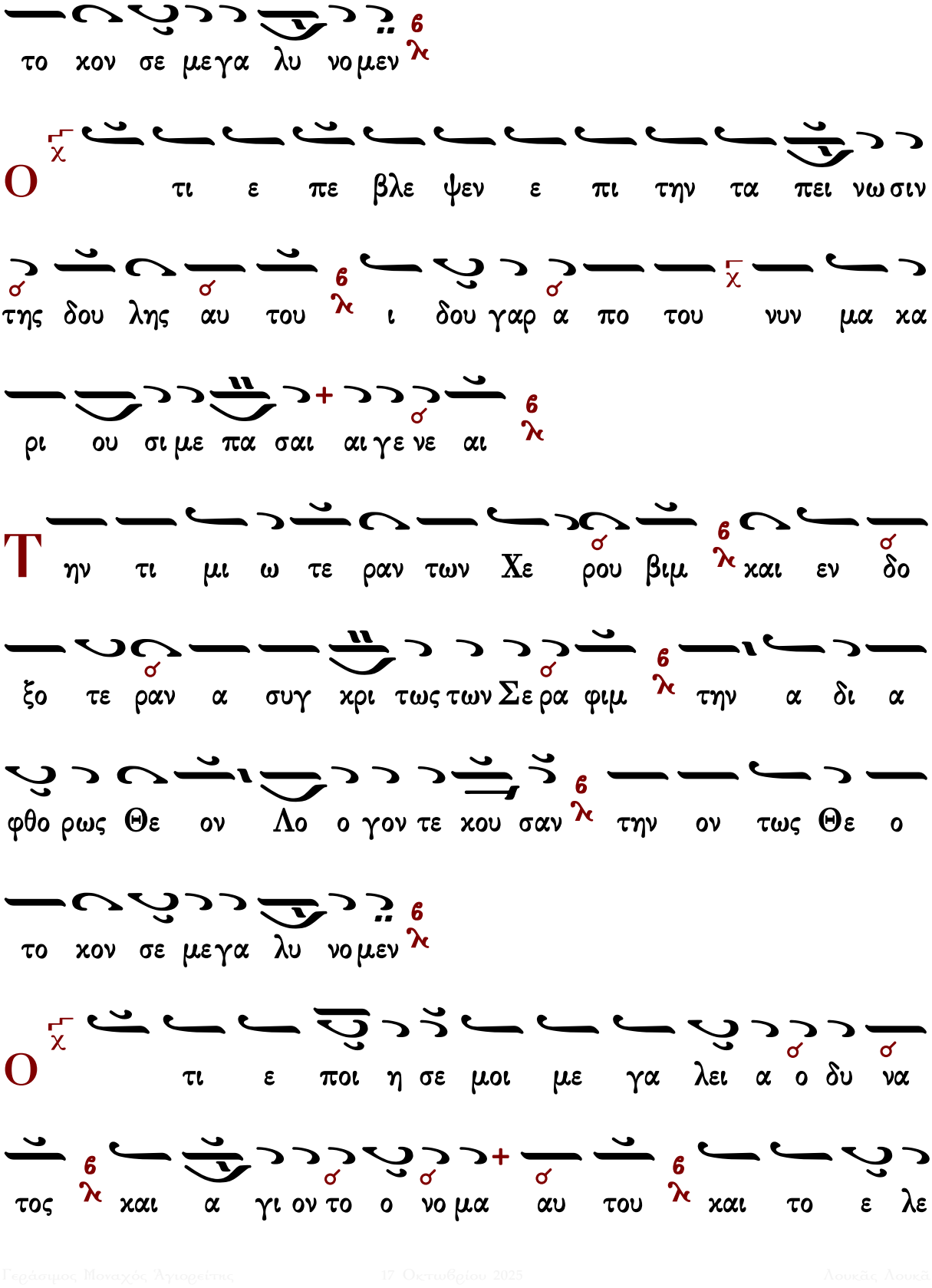

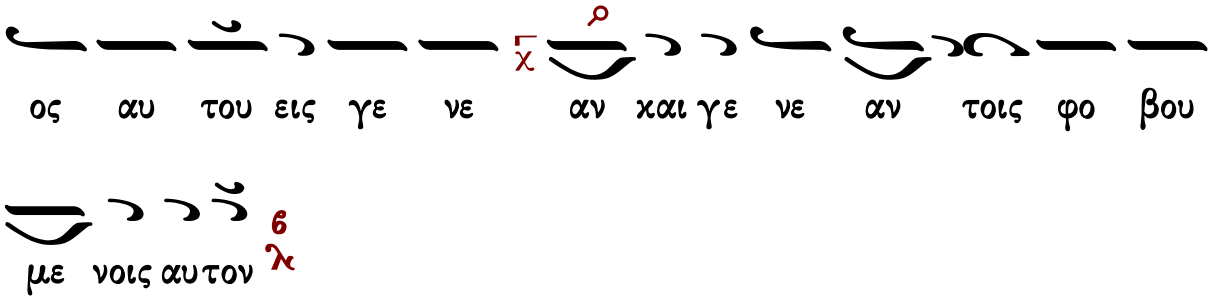
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

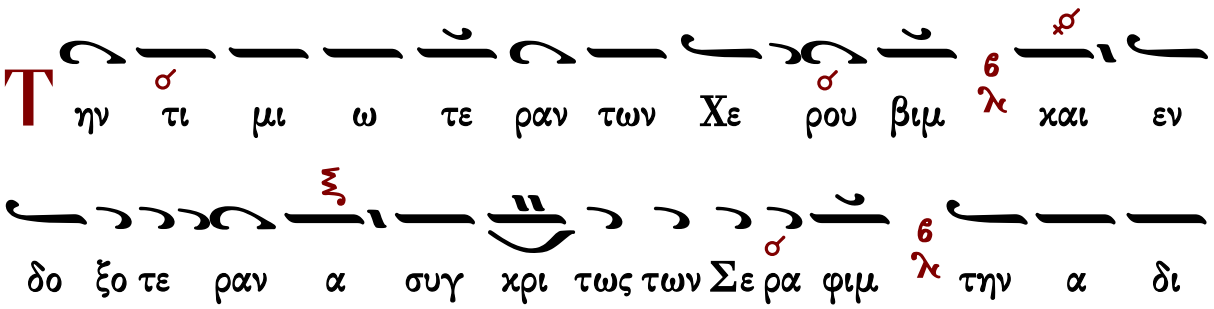
Ἦχος Βϐ

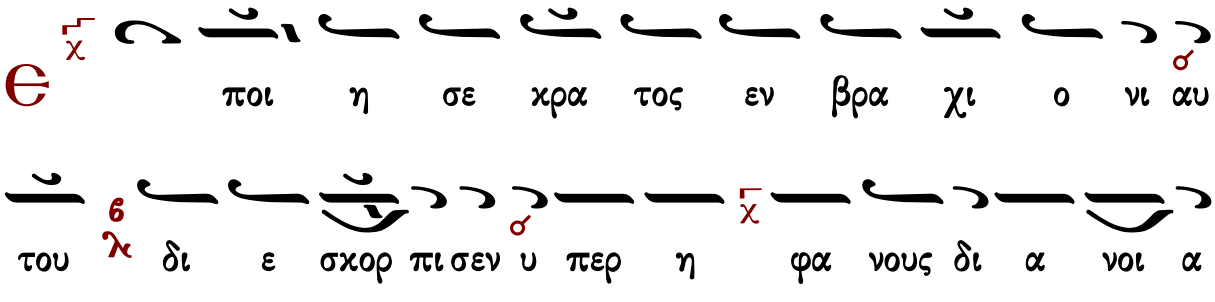
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

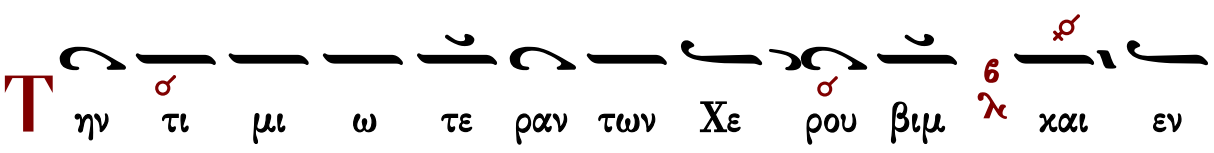

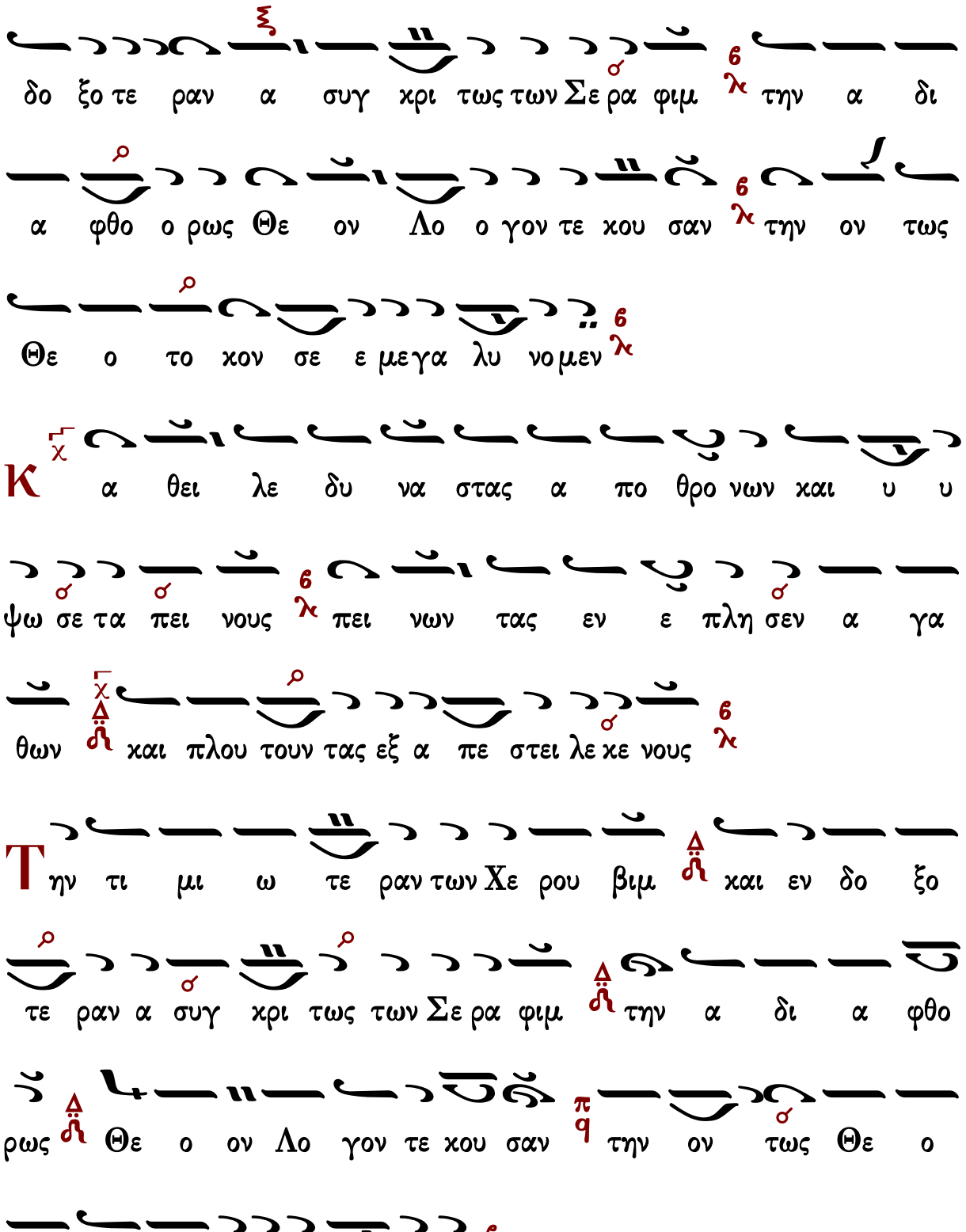

το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε

ος αυ του εις γε νε αν χαι γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Θ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
χαρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε μεγα λυ νο μεν

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος δ΄

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, σὲ Θεοτόκε· διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Σύντομος Ἀργὴ

	Πέτρου Λαμπαδαρίου
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

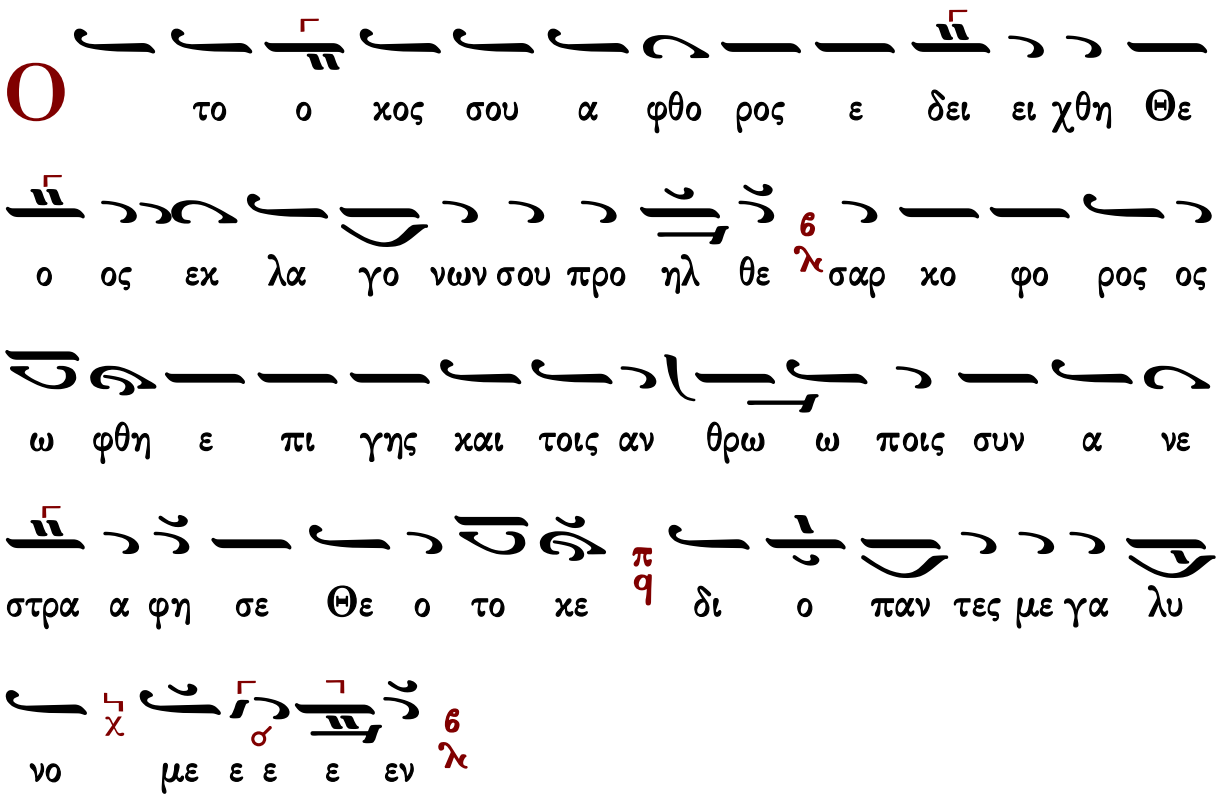
Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βʁ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.312#

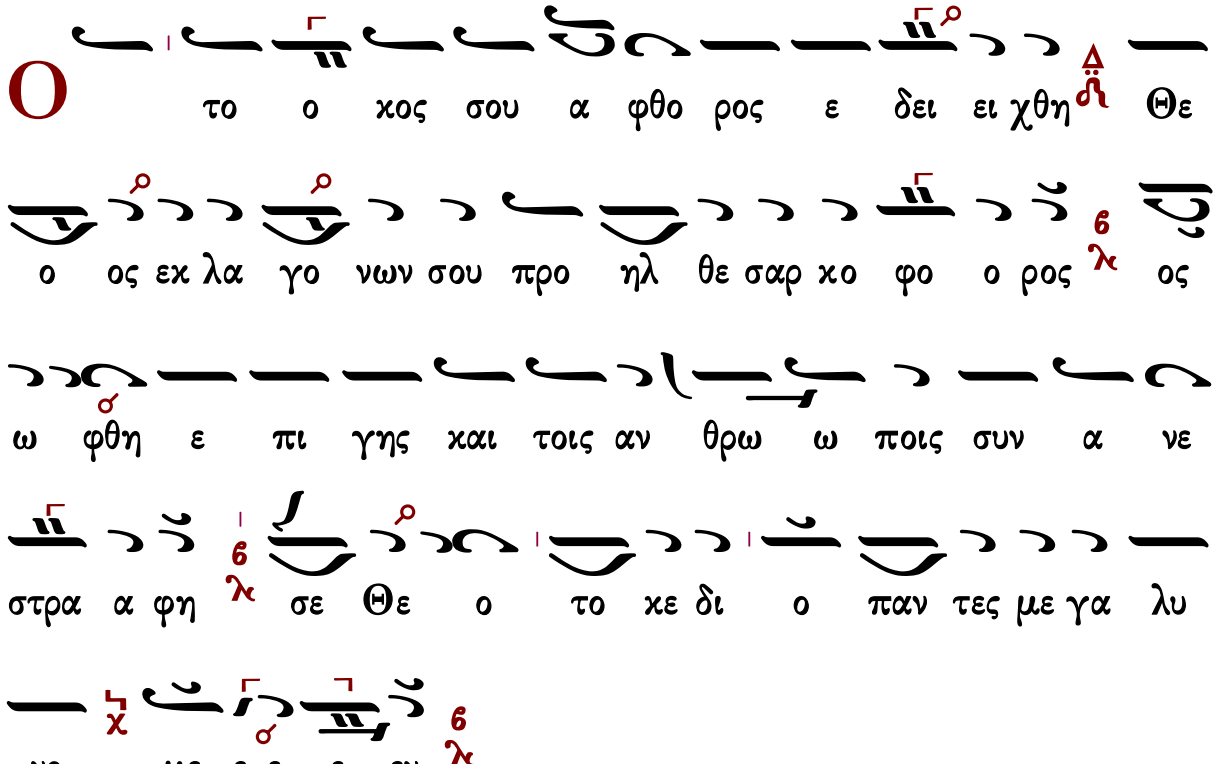

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βʁ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.304/1344*

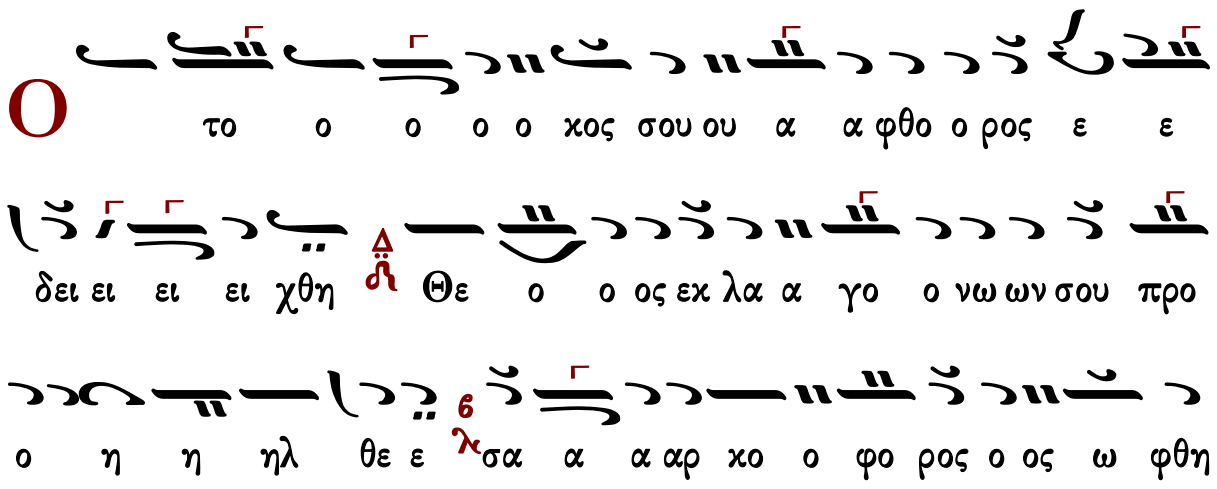
Ἀργὰ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾨδὴ θ′

Ἦχος Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.59#

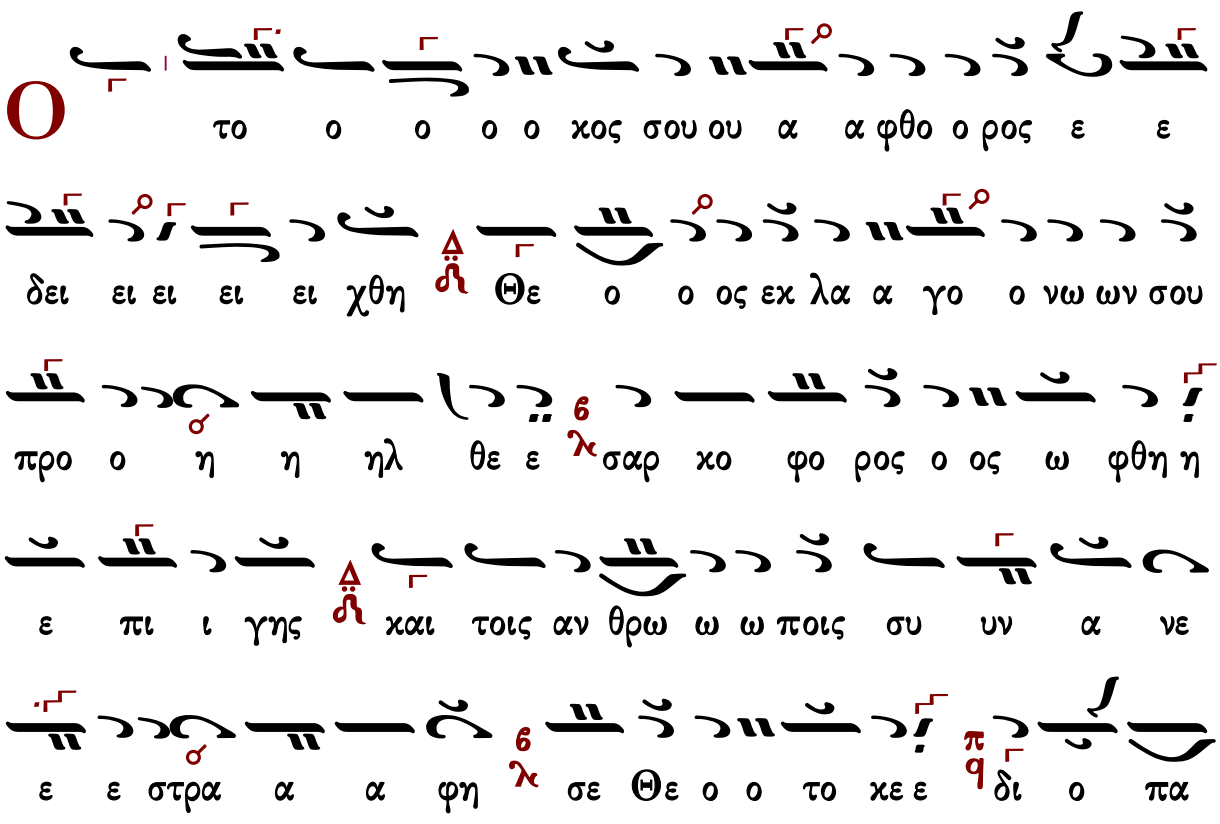

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ᾨδὴ θ′

Ἦχος Βʁ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.301/1341*

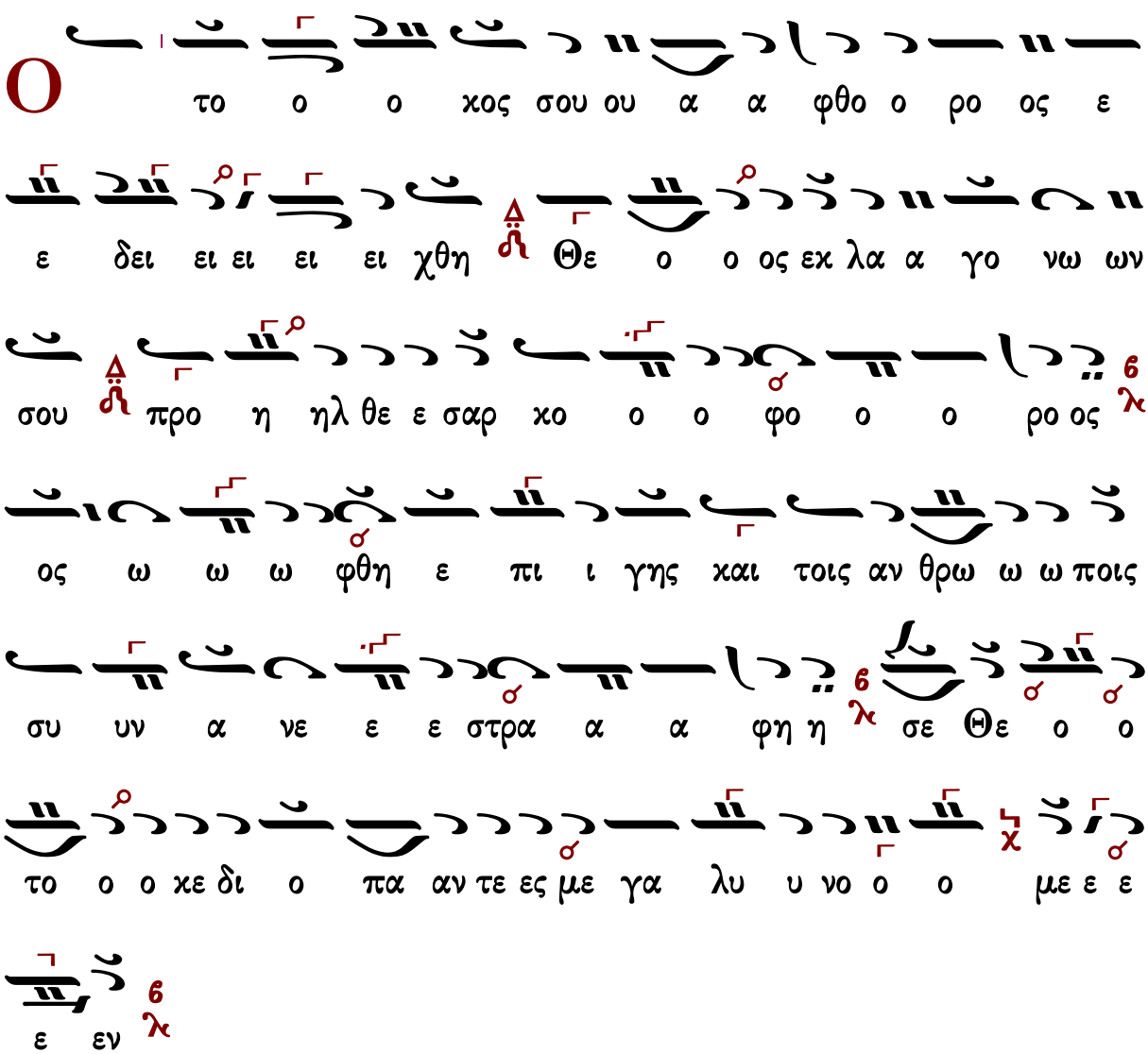

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βʁ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.301/1341*

Τῆς Μεταμορφώσεως 6/8

6 Αὐγούστου

ἦχος πλ.δ΄

α Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ᾽ εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ᾽ εὔρους διαγράψας τὸ ἀήττητον ὅπλον. Διὸ Χριστῷ ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

γ Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα. Τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῴην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

δ Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

ε Ὦ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι᾽ οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ς Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας, Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

ζ Ἔκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ᾽ ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον, ὁ ὑπερύμνητος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Εὐλογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Πέτρου Λαμπαδαρίου

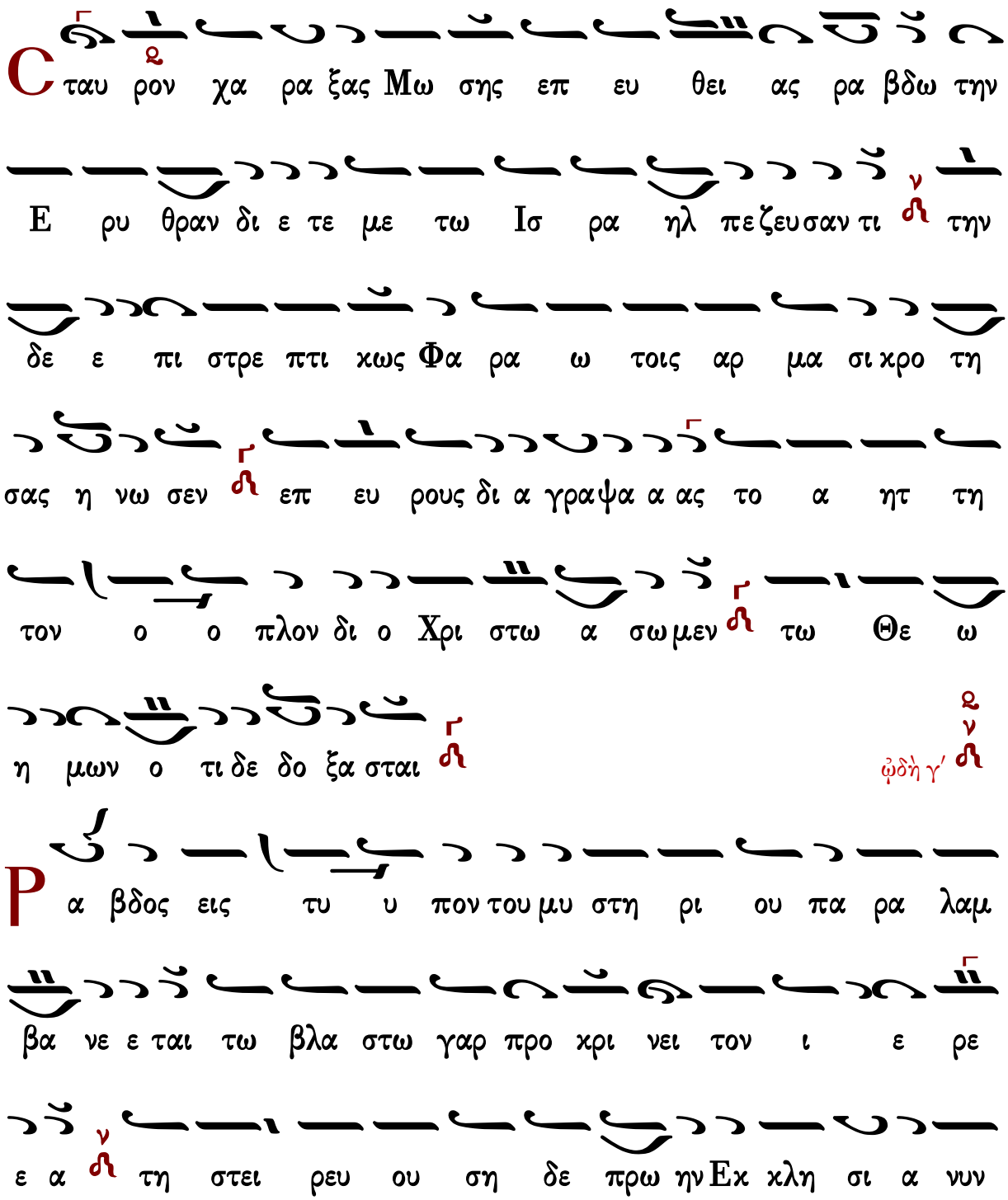
Σύντομοι
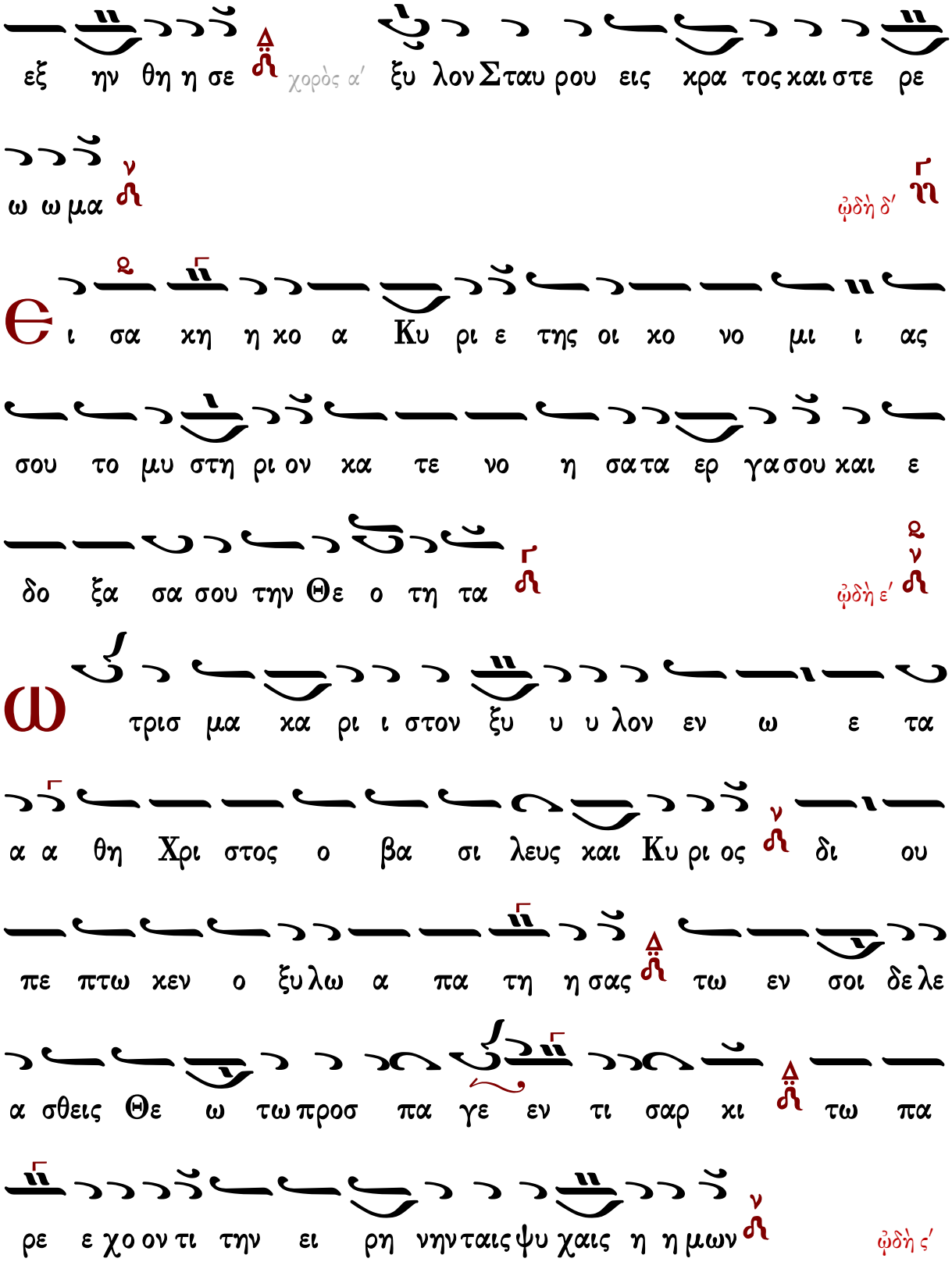
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

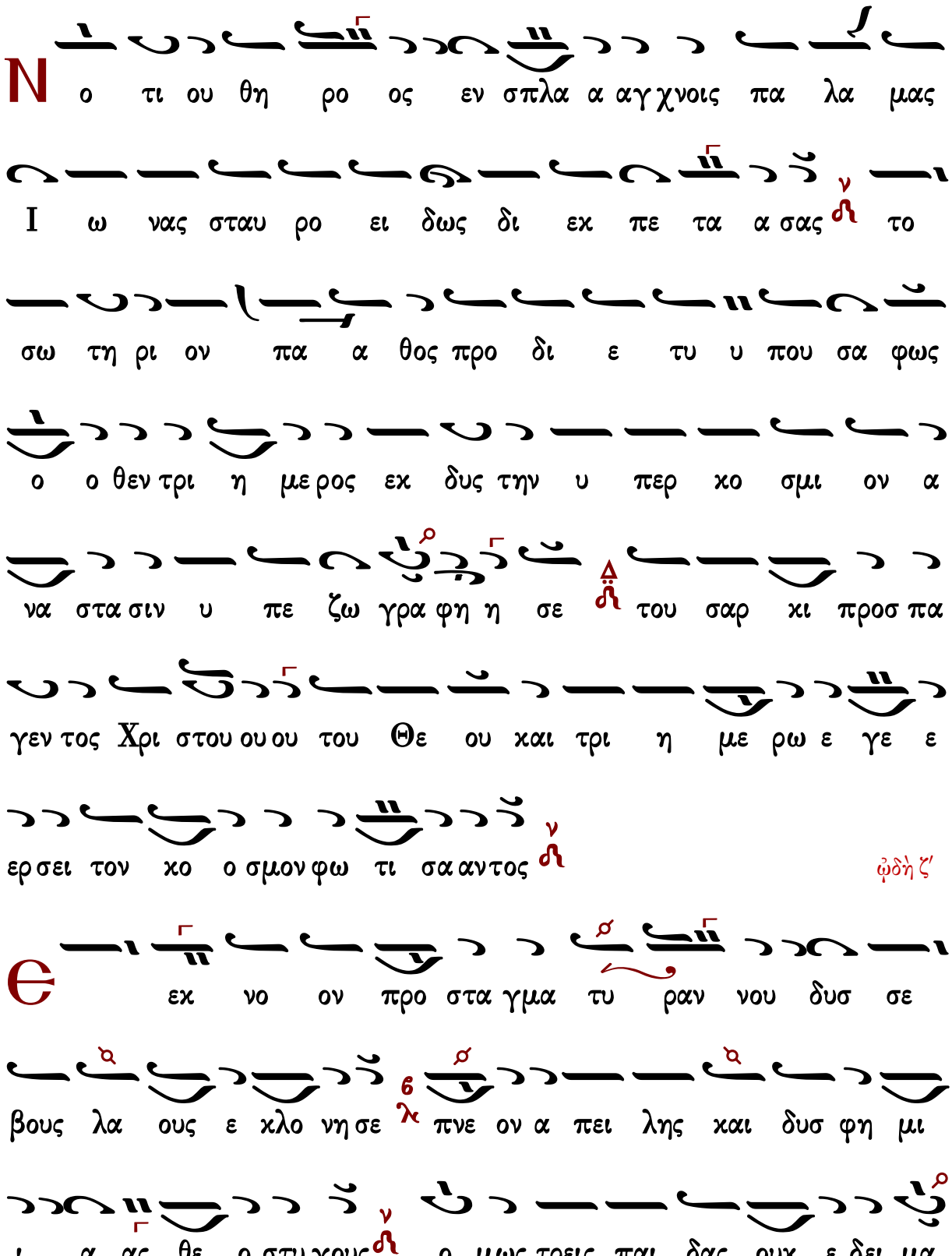
Καταβασίαι Σταυροῦ
ᾠδὴ α΄

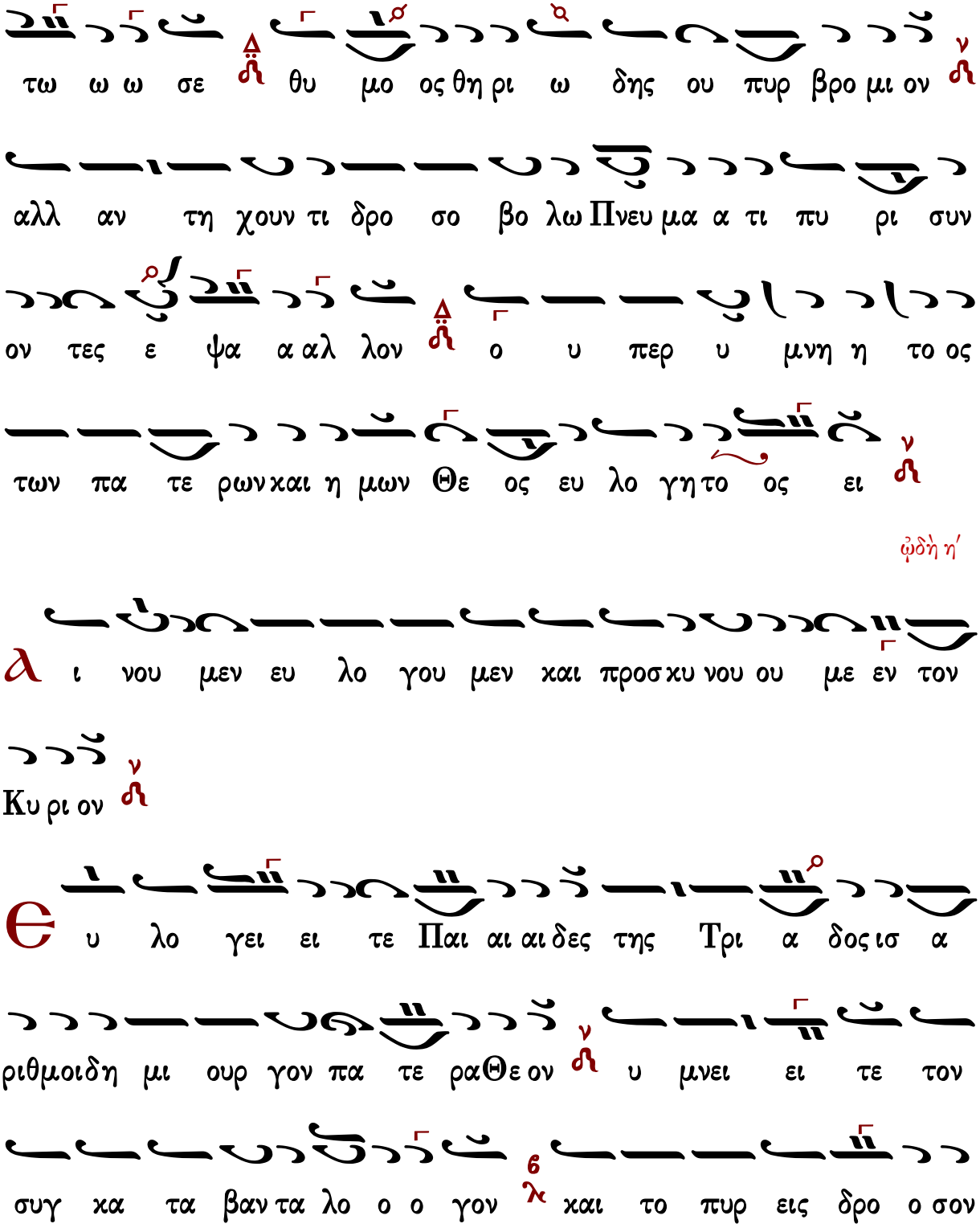
Ἦχος λ̱

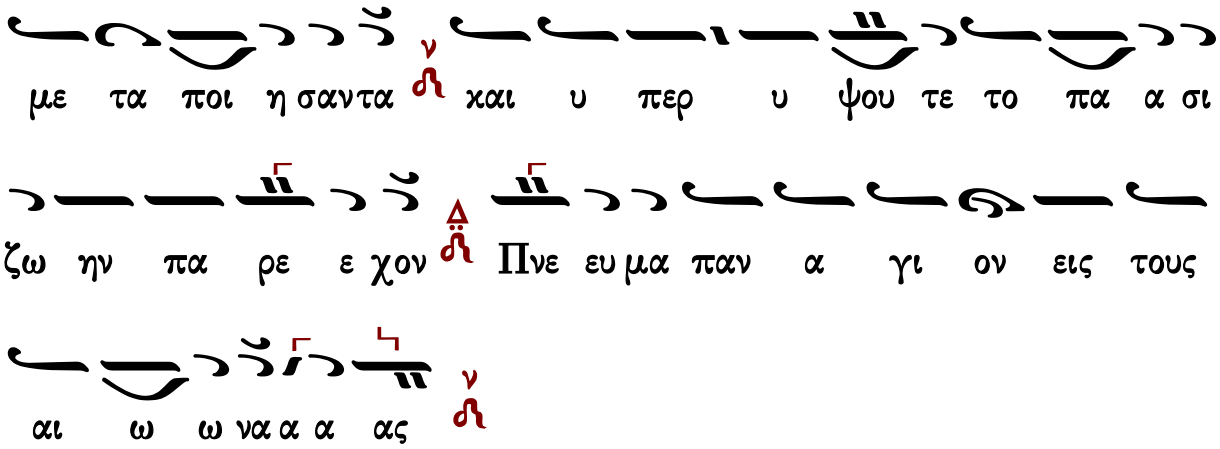
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.225#

εξ ην θη η σε χορὸς α′ ξυ λον Σταυ ρου εις χρα τος και στε ρε
ω ω μα ὠδὴ δ′
Θ ι σα χη η χο α Κυ ρι ε της οι χο νο μι ι ας
σου το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σου και ε
δο ξα σα σου την Θε ο τη τα ὠδὴ ε′
Ω τρισ μα κα ρι ι στον ξυ υ υ λον εν ω ε τα
α α θη Χρι στος ο βα σι λευς και Κυ ρι ος δι ου
πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας τω εν σοι δε λε
α σθεις Θε ω τω προσ πα γε εν τι σαρ κι τω πα
ρε ε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η η μων ὠδὴ ς′

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα λα μας
Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α σας το
σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ που σα φως
ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ περ χο σμι ον α
να στα σιν υ πε ζω γρα φη η σε του σαρ κι προσ πα
γεν τος Χρι στου ου ου του Θε ου και τρι η με ρω ε γε ε
ερ σει τον χο ο σμον φω τι σα αν τος
ᾠδὴ ζ΄
Θ εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νου δυσ σε
βους λα ους ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη μι
ι α ας θε ο στυ γους ο μως τρεις παι δας ουκ ε δει μα

τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον
αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι πυ ρι συν
ον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ μνη η το ος
των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη το ος ει
ᾠδὴ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν τον
Κυ ρι ον
Θ υ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α δος ισ α
ριθμοι δη μι ουρ γον πα τε ρα Θε ον υ μνει ει τε τον
συγ κα τα βαν τα λο ο ο γον και το πυρ εις δρο ο σον

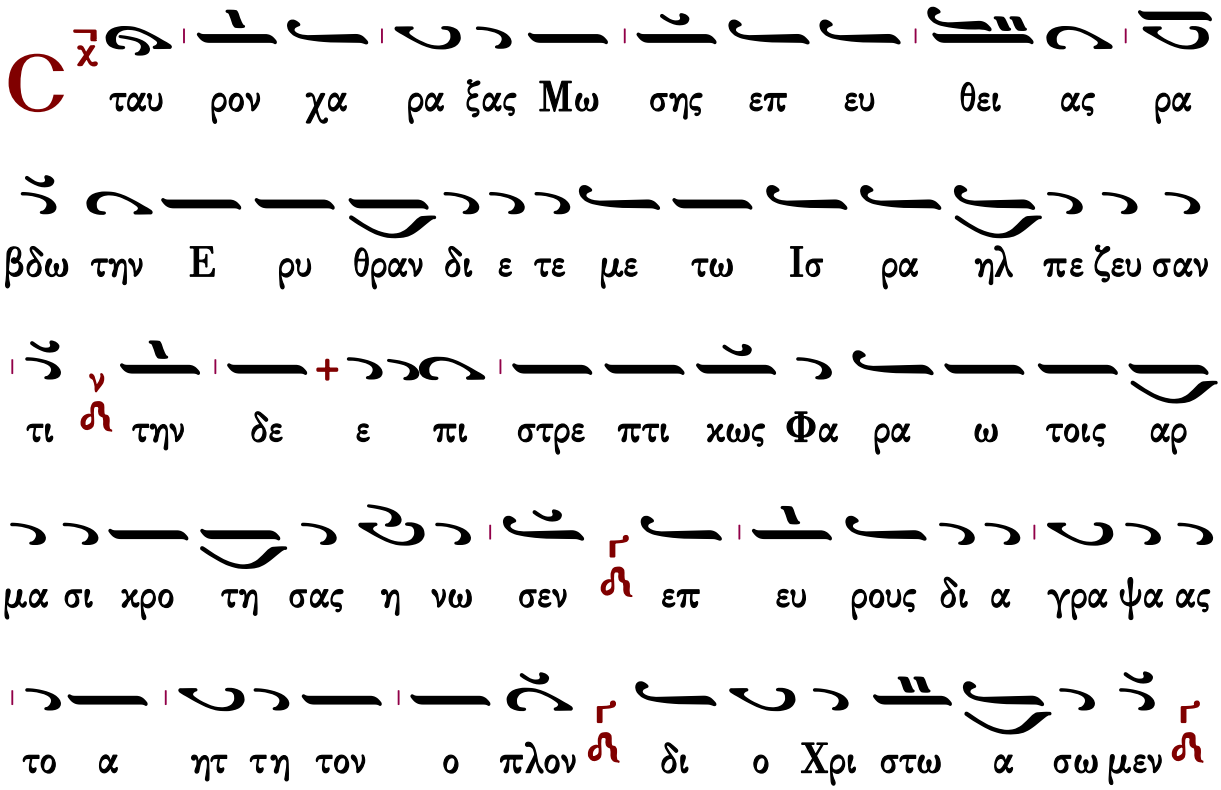

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασίαι Σταυροῦ
ᾠδὴ α΄

Ἦχος λ πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.292/1641*

τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται

ᾠδὴ γ′

Ρ α βδος εις του πον του μυ στη ρι ου πα ρα λαμ βα

νε ε ται τω βλα στω γαρ προ χρι νει τον ι ε ρε

α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν

εξ ην θη σε χορὸς α′ ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε ρε ε

ω ω μα

ᾠδὴ δ′

Θ ισ α κη κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι ας σου

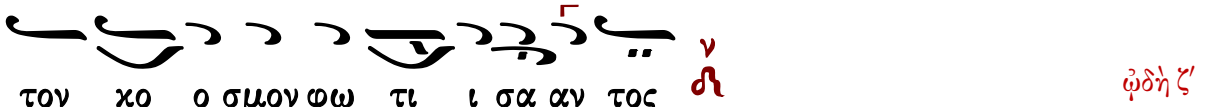
το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σου και ε

δο ξα σα σου την Θε ο τη τα

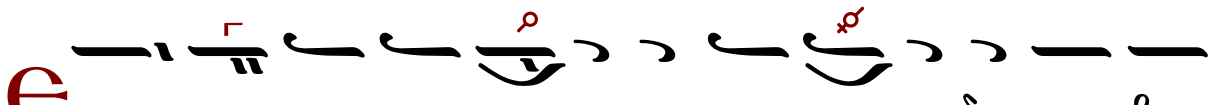
ᾠδὴ ε′

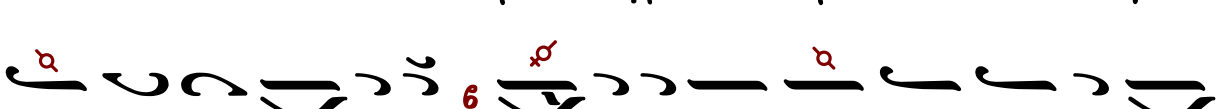
Ω τρισ μα κα ρι ι στον ξυ υ λον εν ω ε

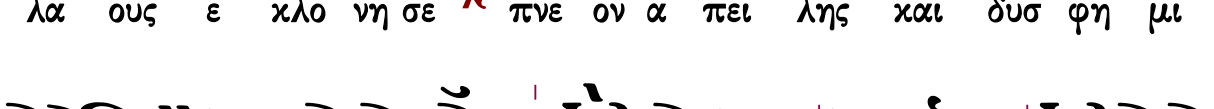

τα θη Χρι στος ο βα σι λευς και Κυ ρι ος δι ου
πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας τω εν σοι δε
λε α σθεις Θε ω τω προσ πα γεν τι σαρ κι τω πα ρε
χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η η μων
ᾠδὴ ϛ΄
Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα λα μας
Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα σας το σω
τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ που σα φως ο ο θεν τρι
η μερος εκ δυς την υ περ χο σμι ον α να στα σιν υ
πε ζω γρα φη η σε του σαρ κι προσ πα γεν τος Χρι
στου ου του Θε ου και τρι η με ρω ε γε ε ερ σει

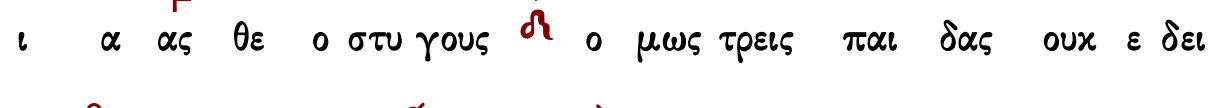

τον χο ο σμον φω τι ι σα αν τος

ᾠδὴ ζ΄

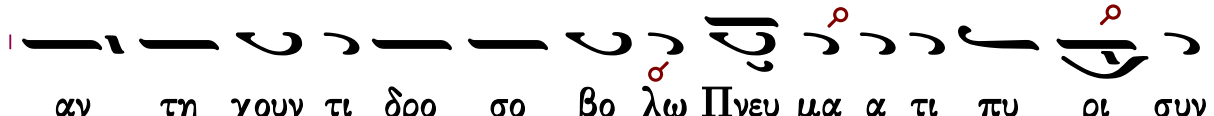

εκ νο ον προσ τα γμα τυ ραν νου δυσ σε βους

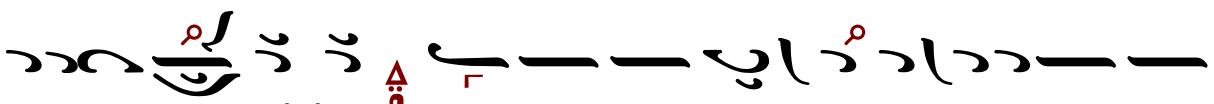

λα ους ε χλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη μι

ι α ας θε ο στυ γους ο μως τρεις παι δας ουκ ε δει

μα τω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον αλλ

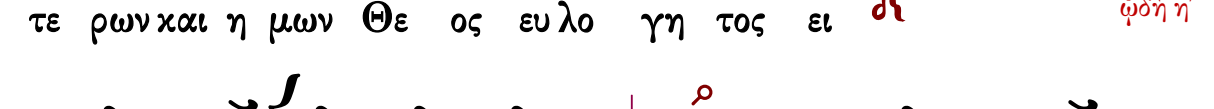

αν τη χουν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι πυ ρι συν

ον τες ε ψαλ λον ο υ περ υ μνη η το ος των πα

τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

ᾠδὴ η΄

ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν

τον Κυ ρι ον

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου[20]

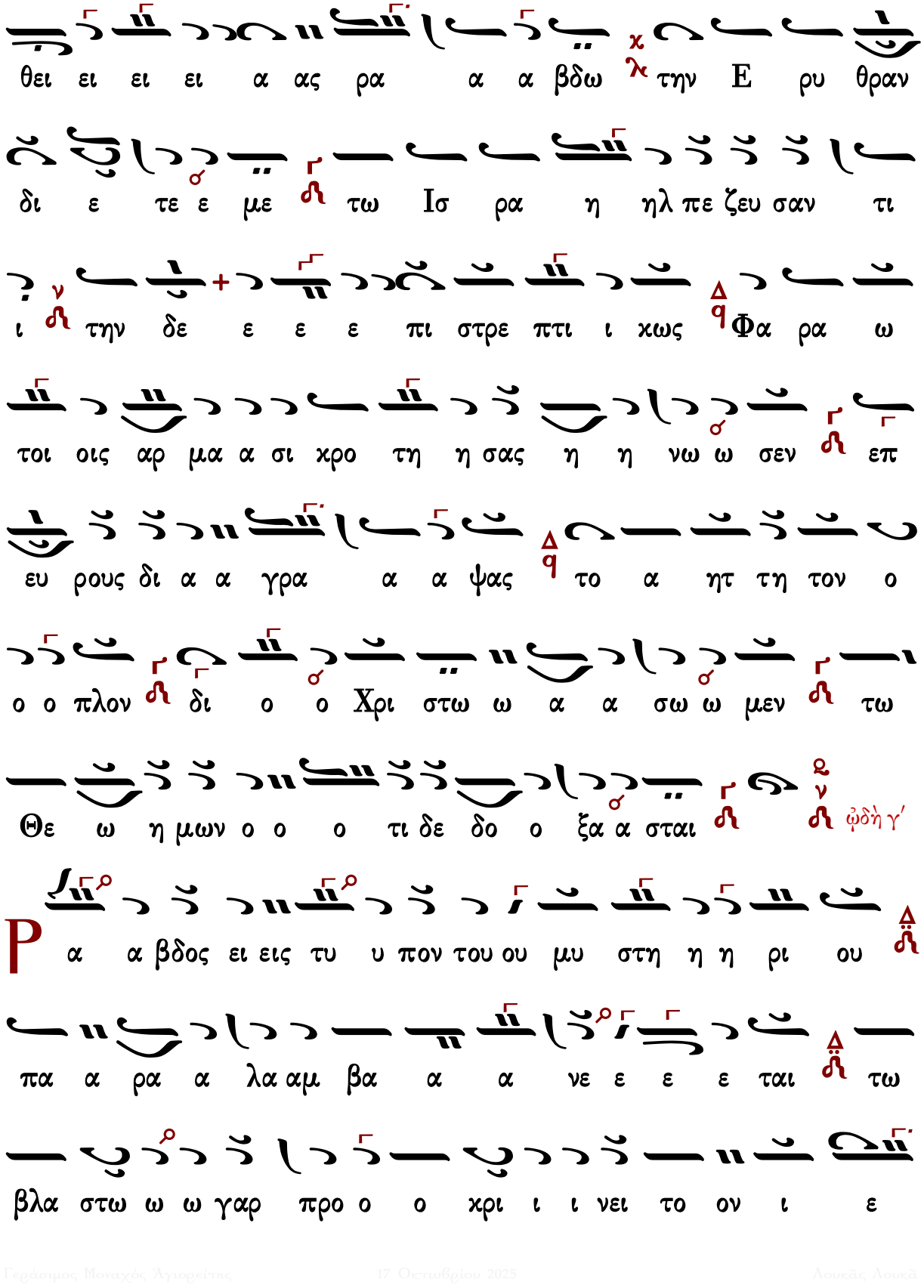
Καταβασίαι Σταυροῦ
ᾠδὴ α΄

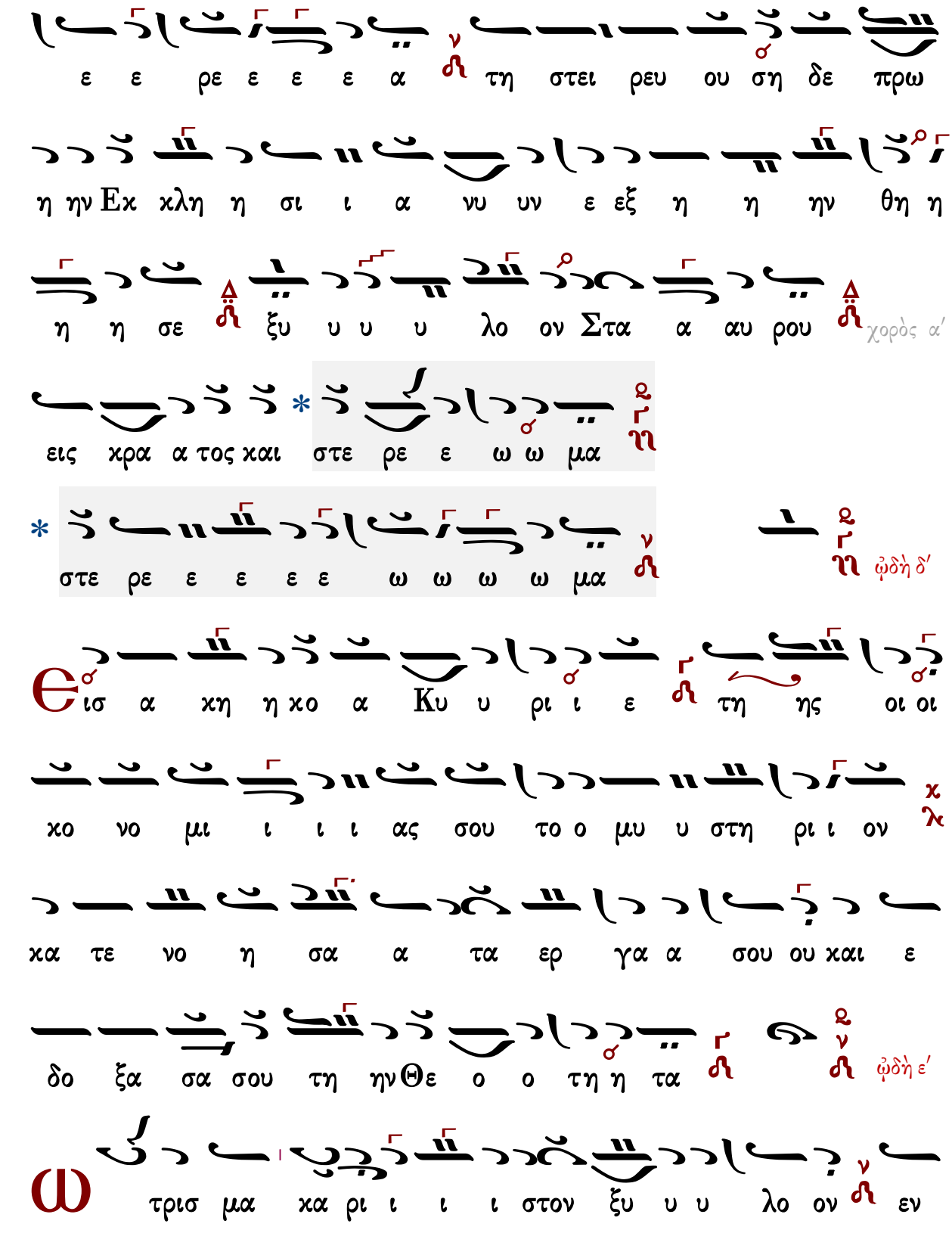
Ἦχος λ πα
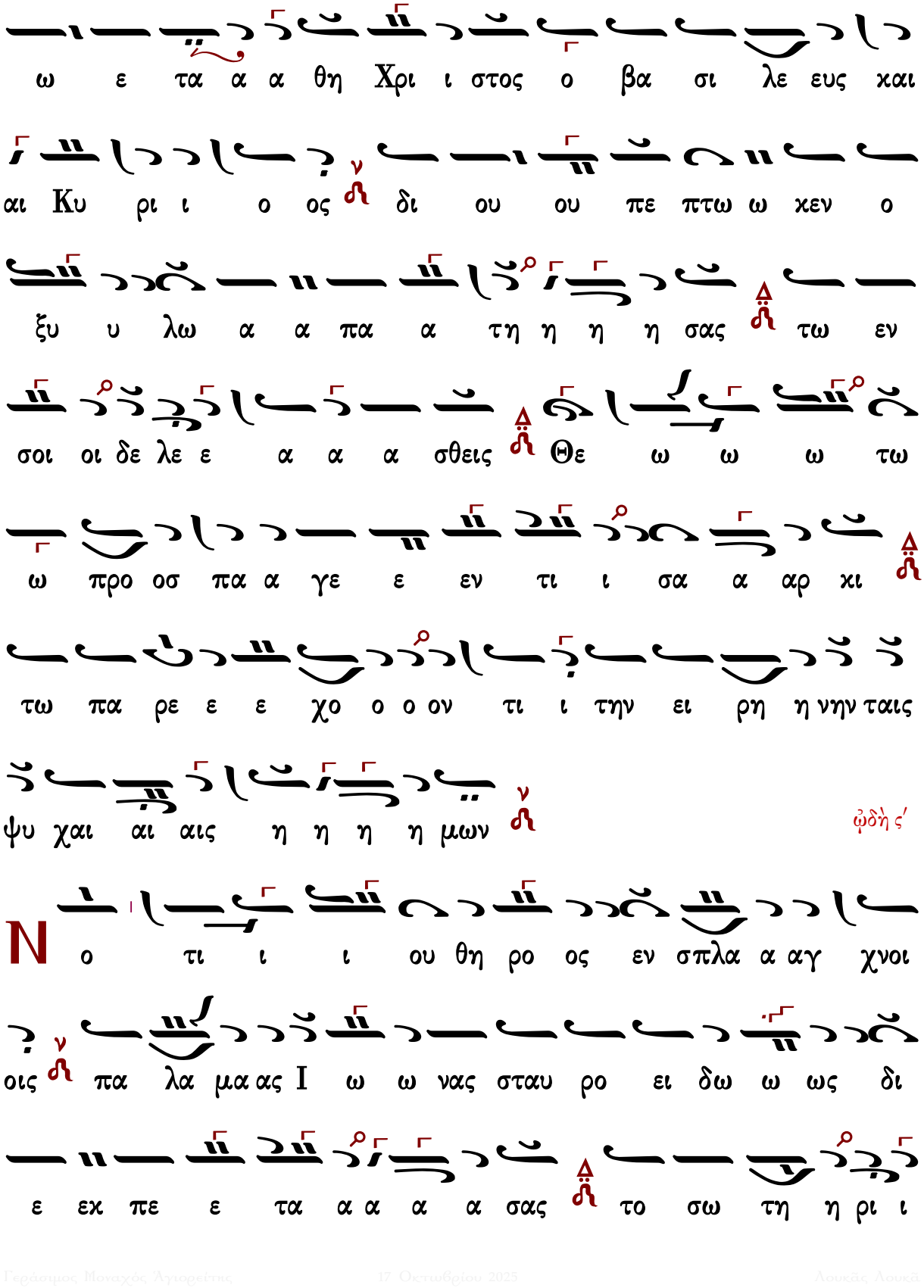
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.287/1636*

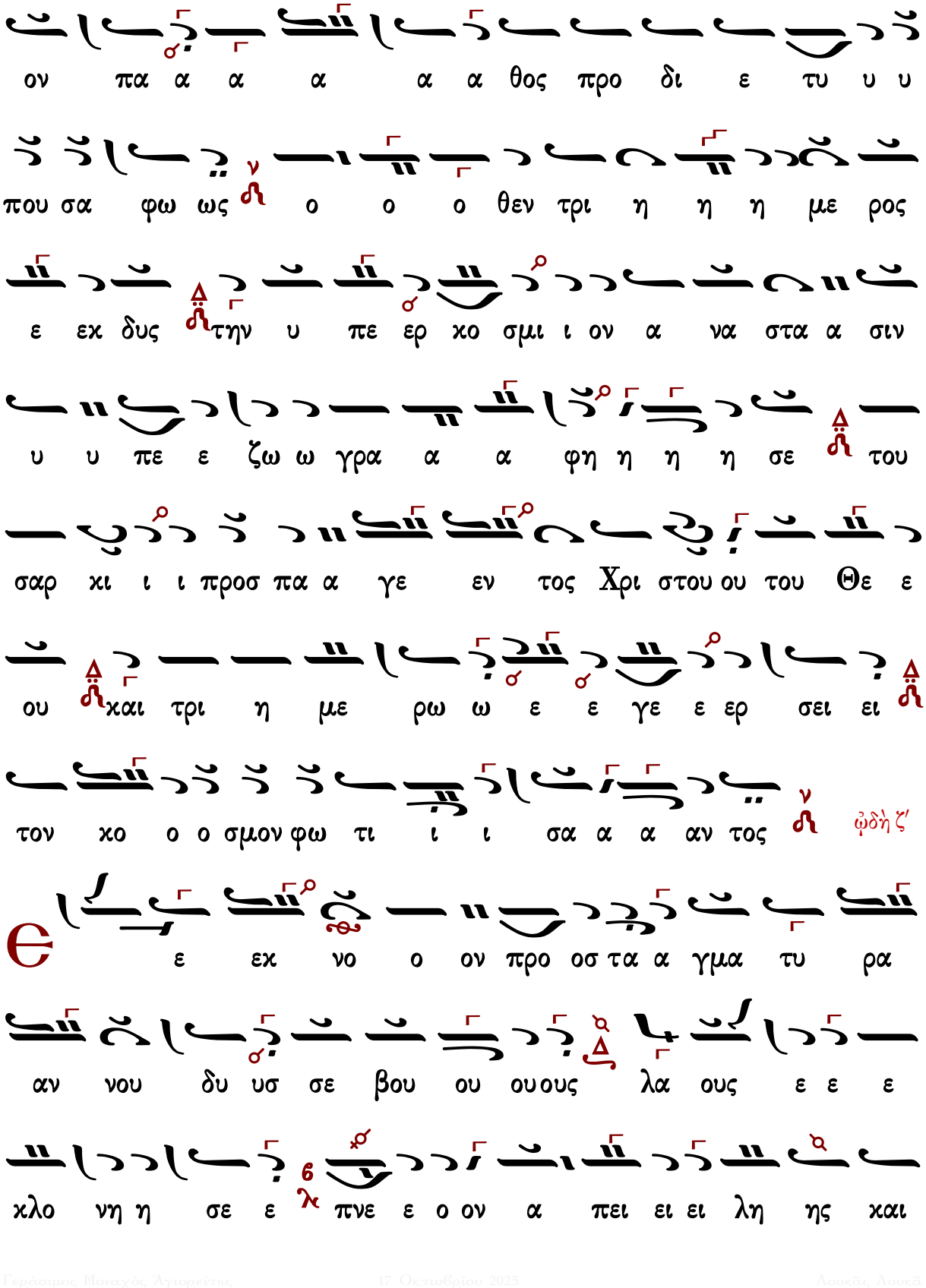

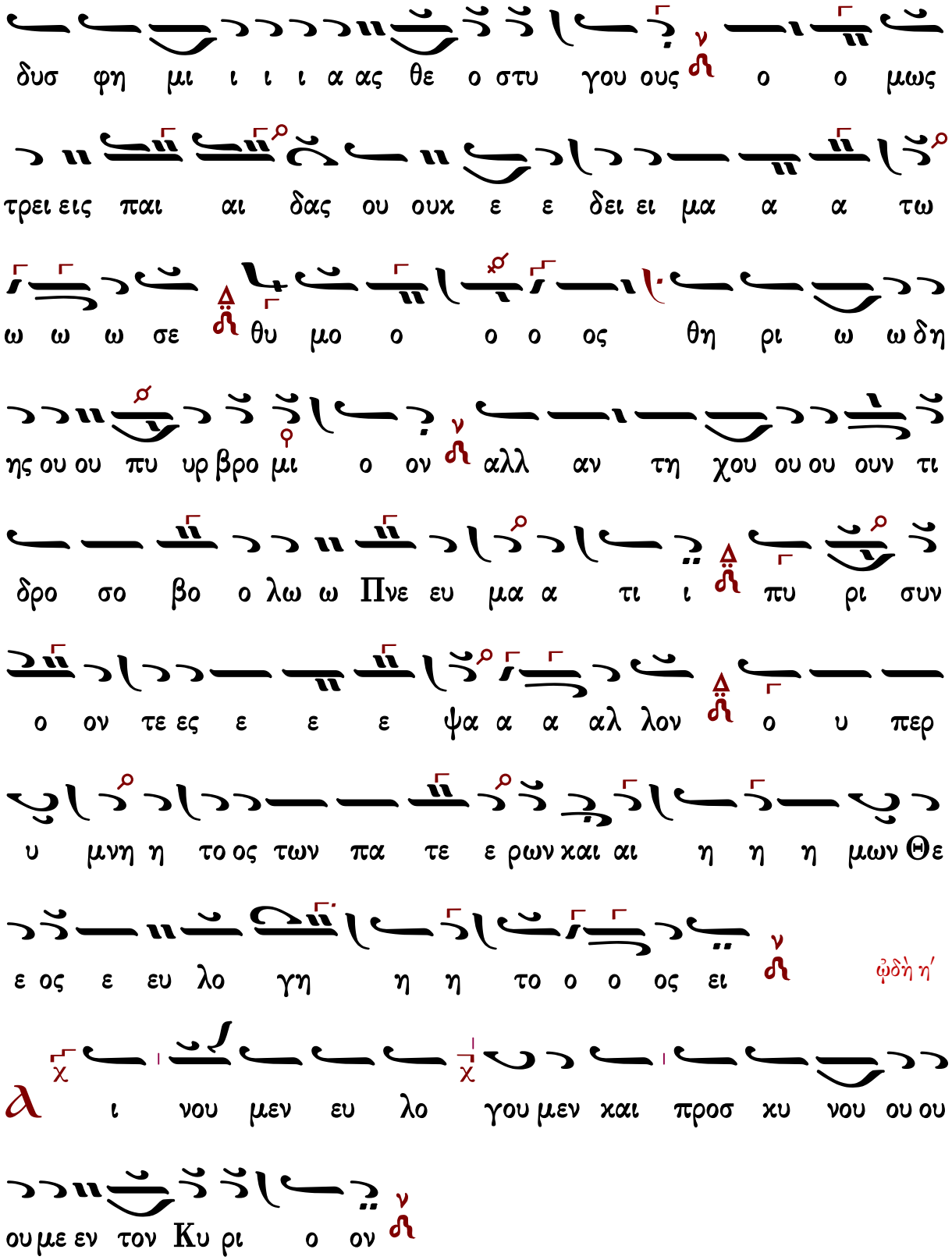
20 Γραμμαί τινες τῶν καταβασιῶν διεσκευάσθησαν ἐλαφρῶς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου διαιρέσεως φράσεων. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

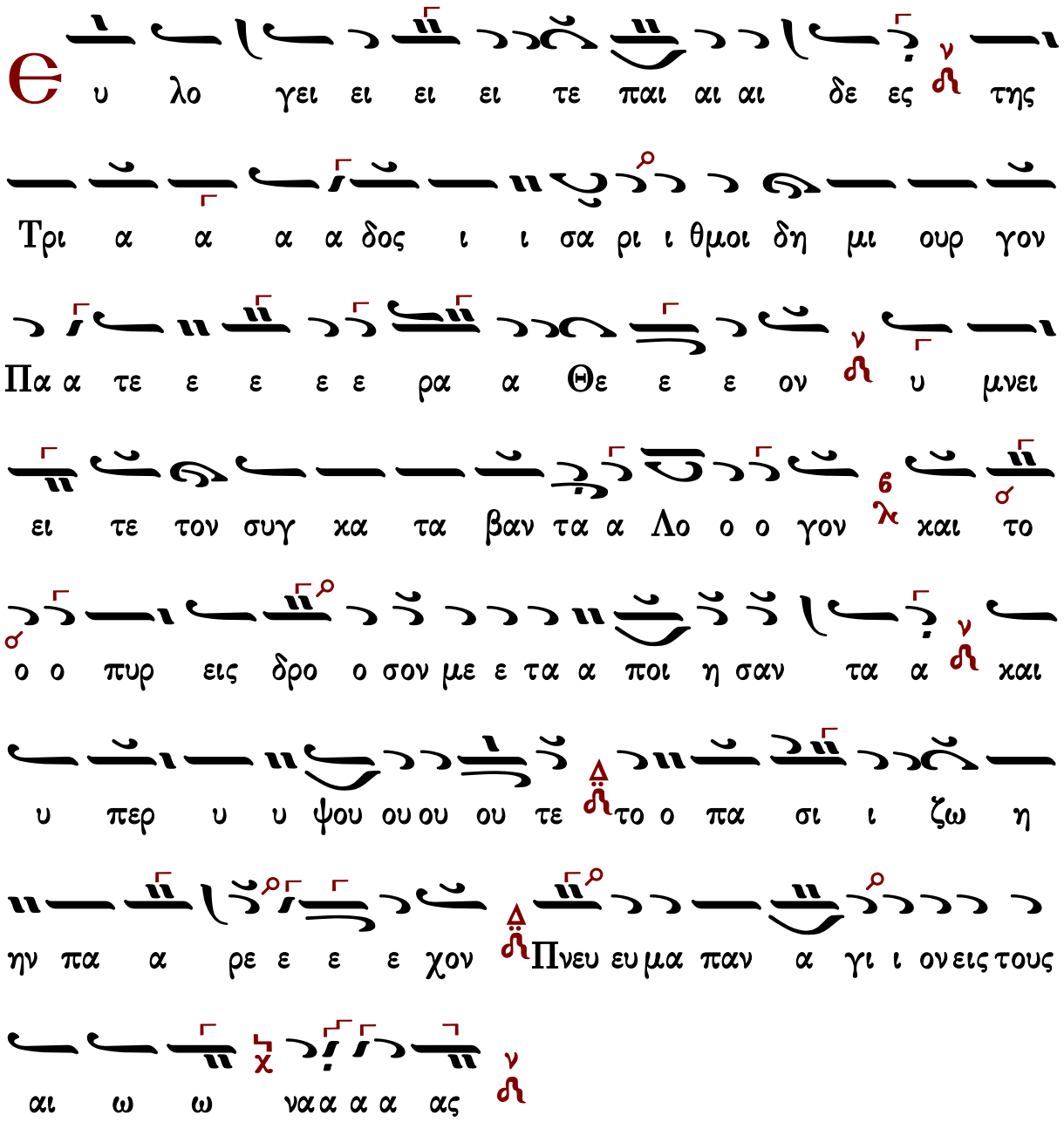

θει ει ει ει α ας ρα α α βδω τηην Ε ρυ θραν
δι ε τε ε με τω Ισ ρα η ηλ πε ζευ σαν τι
ι τηην δε ε ε πι στρε πτι ι χως Φα ρα ω
τοι οις αρ μα α σι χρο τη η σας η η νω ω σεν επ
ευ ρους δι α α γρα α α ψας το α ητ τη τον ο
ο ο πλον δι ο ο Χρι στω ω α α σω ω μεν τω
Θε ω η μων ο ο ο τι δε δο ο ξα α σται ὡδὴ γ΄
Ρ α α βδος ει εις τυ υ πον του ου μυ στη η η ρι ου
πα α ρα α λα αμ βα α α νε ε ε ε ται τω
βλα στω ω ω γαρ προ ο ο χρι ι ι νει το ον ι ε

ε ε ρε ε ε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω
η ην Εκ κλη η σι ι α νυ υν ε εξ η η ην θη η
η η σε ξυ υ υ λο ον Στα α αυ ρου χορὸς α΄
εις χρα α τος και στε ρε ε ω ω μα
στε ρε ε ε ε ω ω ω ω μα ᾠδὴ δ΄
Θ ισ α χη η κο α Κυ υ ρι ι ε τη ης οι οι
κο νο μι ι ι ι ας σου το ο μυ υ στη ρι ι ον
κα τε νο η σα α τα ερ γα α σου ου και ε
δο ξα σα σου τη ην Θε ο ο τη η τα ᾠδὴ ε΄
ω τρισ μα κα ρι ι ι ι στον ξυ υ υ λο ον εν

ω ε τα α α θη Χρι ι στος ο βα σι λε ευς και
αι Κυ ρι ι ο ος δι ου ου πε πτω ω χεν ο
ξυ υ λω α α πα α τη η η η σας τω εν
σοι οι δε λε ε α α α σθεις Θε ω ω ω τω
ω προ οσ πα α γε ε εν τι ι σα α αρ χι
τω πα ρε ε ε χο ο ο ον τι ι την ει ρη η νην ταις
ψυ χαι αι αις η η η η μων
ᾠδὴ ς′
Ν ο τι ι ι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοι
οις πα λα μα ας Ι ω ω νας σταυ ρο ει δω ω ως δι
ε εκ πε ε τα α α α σας το σω τη η ρι ι

ον πα α α α α α θος προ δι ε τυ υ υ
που σα φω ως ο ο ο θεν τρι η η η με ρος
ε εκ δυς την υ πε ερ χο σμι ι ον α να στα α σιν
υ υ πε ε ζω ω γρα α α φη η η η σε του
σαρ κι ι ι προσ πα α γε εν τος Χρι στου ου του Θε ε
ου και τρι η με ρω ω ε ε γε ε ερ σει ει
τον χο ο ο σμον φω τι ι ι σα α α αν τος ὡδὴ ζ΄
ε εκ νο ο ον προ οσ τα α γμα τυ ρα
αν νου δυ υσ σε βου ου ουους λα ους ε ε ε
χλο νη η σε ε πνε ε ο ον α πει ει ει λη ης και

δυσ φη μι ι ι ι α ας θε ο στυ γου ους ο ο μως
τρει εις παι αι δας ου ουκ ε ε δει ει μα α α τω
ω ω ω σε θυ μο ο ο ο ος θη ρι ω ω δη
ης ου ου πυ υρ βρο μι ο ον αλλ αν τη χου ου ουν τι
δρο σο βο ο λω ω Πνε ευ μα α τι ι πυ ρι συν
ο ον τε ες ε ε ε ψα α α αλ λον ο υ περ
υ μνη η το ος των πα τε ε ρων και αι η η η μων Θε
ε ος ε ευ λο γη η η το ο ο ος ει
ᾠδὴ η′
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου
ου με εν τον Κυ ρι ο ον

ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

κανὼν α΄ ἦχος δ΄

«Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὤφθη

ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, σὲ Θεοτόκε· διὸ πάντες μεγαλύνομεν». (β′)

Σύντρομοι καινῇ φωτοχυσίᾳ, ἀθρόως οἱ μαθηταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ τῷ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων προσεκύνησαν.

Ἦχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, θεόκτυπος βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν φώτων. Οὗτός ἐστιν Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς ἀποστόλοις ἀνεβόα, οὗ ἀκούετε.

Καινὰ κατιδόντες καὶ παράδοξα, φωνῆς πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβὼρ οἱ τοῦ Λόγου ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου. Οὗτος ὑπάρχει ἀνεβόων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰκὼν ἀπαράλλακτε τοῦ ὄντος, ἀκίνητε σφραγὶς ἀναλλοίωτε, Υἱὲ λόγε σοφία καὶ βραχίων, δεξιὰ ὑψίστου σθένος, σὲ ἀνυμνοῦμεν, σὺν Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι.

κανὼν β′ ἦχος πλ.δ′

«Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τήν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἵνα σου δείξῃς ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευτέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ ὕψιστος Θεός, ὀφθήσῃ ἑστὼς ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς ἀποστόλοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ σὺν Ἠλίᾳ τε, ἀρρήτως ἔλαμψας· διὸ πάντες σε Χριστὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Δεῦτέ μοι πείθεσθε λαοί, ἀναβάντες εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον ἀΰλως στῶμεν ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ, καὶ ἐποπτεύσωμεν νοὶ θεότητα ἄϋλον, Πατρὸς καὶ Πνεύματος, ἐν Υἱῷ μονογενεῖ ἀπαστράπτουσαν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι, ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ ἀΰλῳ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὲ παρουσίας σου.

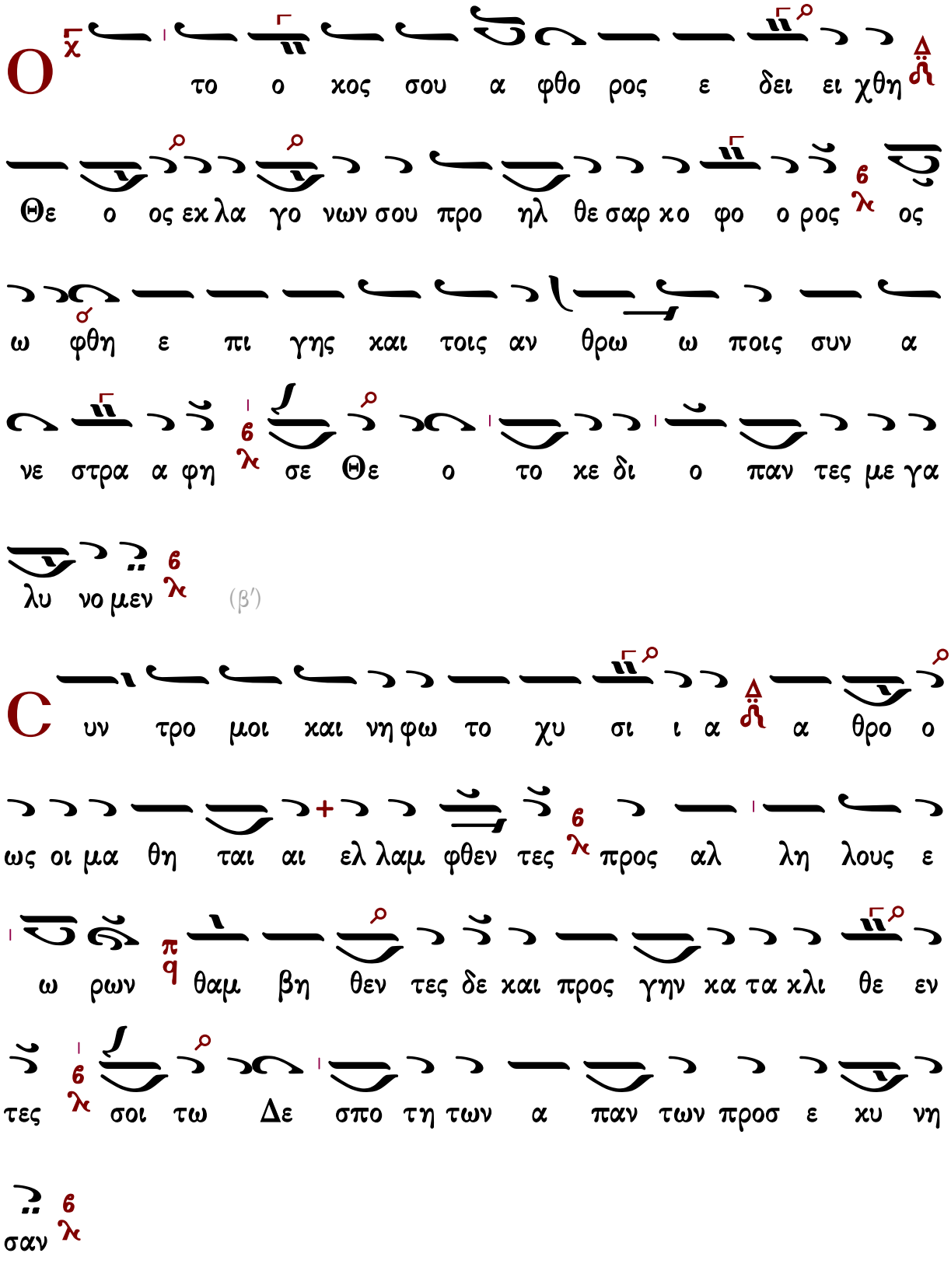
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

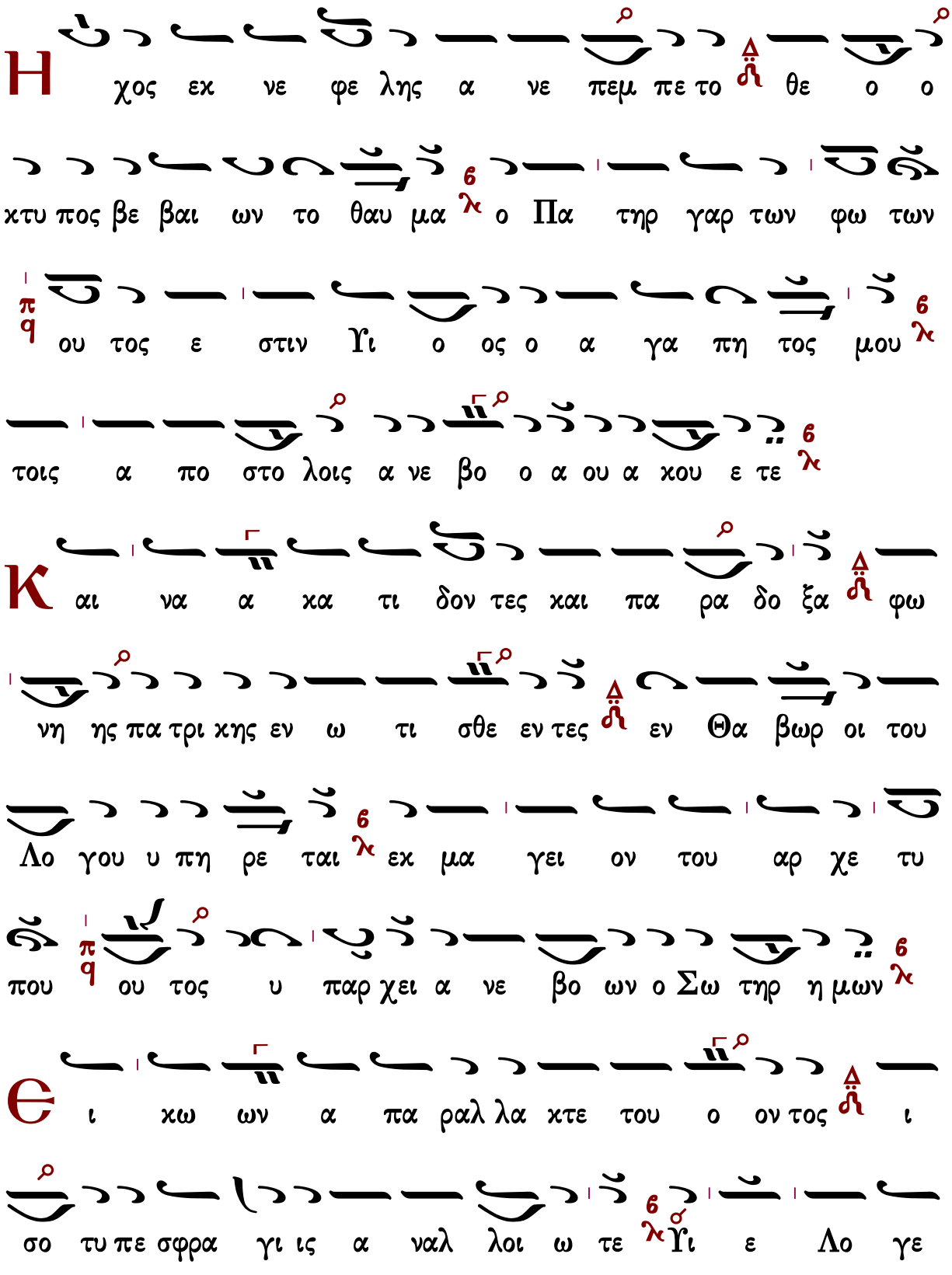
ᾠδὴ θ′, κανὼν α′

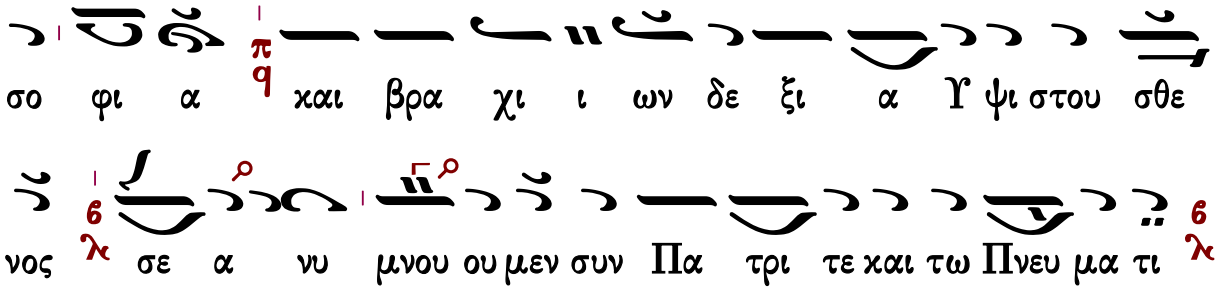
ὁ εἱρμὸς

Ἦχος δ′ Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.92/1440#

Ο το ο χος σου α φθο ρος ε δει ει χθη
Θε ο ος εκ λα γο νων σου προ ηλ θε σαρ κο φο ο ρος ος
ω φθη ε πι γης και τοις αν θρω ω ποις συν α
νε στρα α φη σε Θε ο το κε δι ο παν τες με γα
λυ νο μεν (β′)
Συν τρο μοι και νη φω το χυ σι ι α α θρο ο
ως οι μα θη ται αι ελ λαμ φθεν τες προς αλ λη λους ε
ω ρων θαμ βη θεν τες δε και προς γην κα τα κλι θε εν
τες σοι τω Δε σπο τη των α παν των προσ ε κυ νη
σαν

Η χος εκ νε φε λης α νε πεμ πε το θε ο ο
κτυ πος βε βαι ων το θαυ μα ο Πα τηρ γαρ των φω των
ου τος ε στιν Υι ο ος ο α γα πη τος μου
τοις α πο στο λοις α νε βο ο α ου α κου ε τε
Κ αι να α κα τι δον τες και πα ρα δο ξα φω
νη ης πα τρι κης εν ω τι σθε εν τες εν Θα βωρ οι του
Λο γου υ πη ρε ται εκ μα γει ον του αρ χε τυ
που ου τος υ παρ χει α νε βο ων ο Σω τηρ η μων
Ε ι κω ων α πα ραλ λα κτε του ο ον τος ι
σο τυ πε σφρα γι ις α ναλ λοι ω τε Υι ε Λο γε

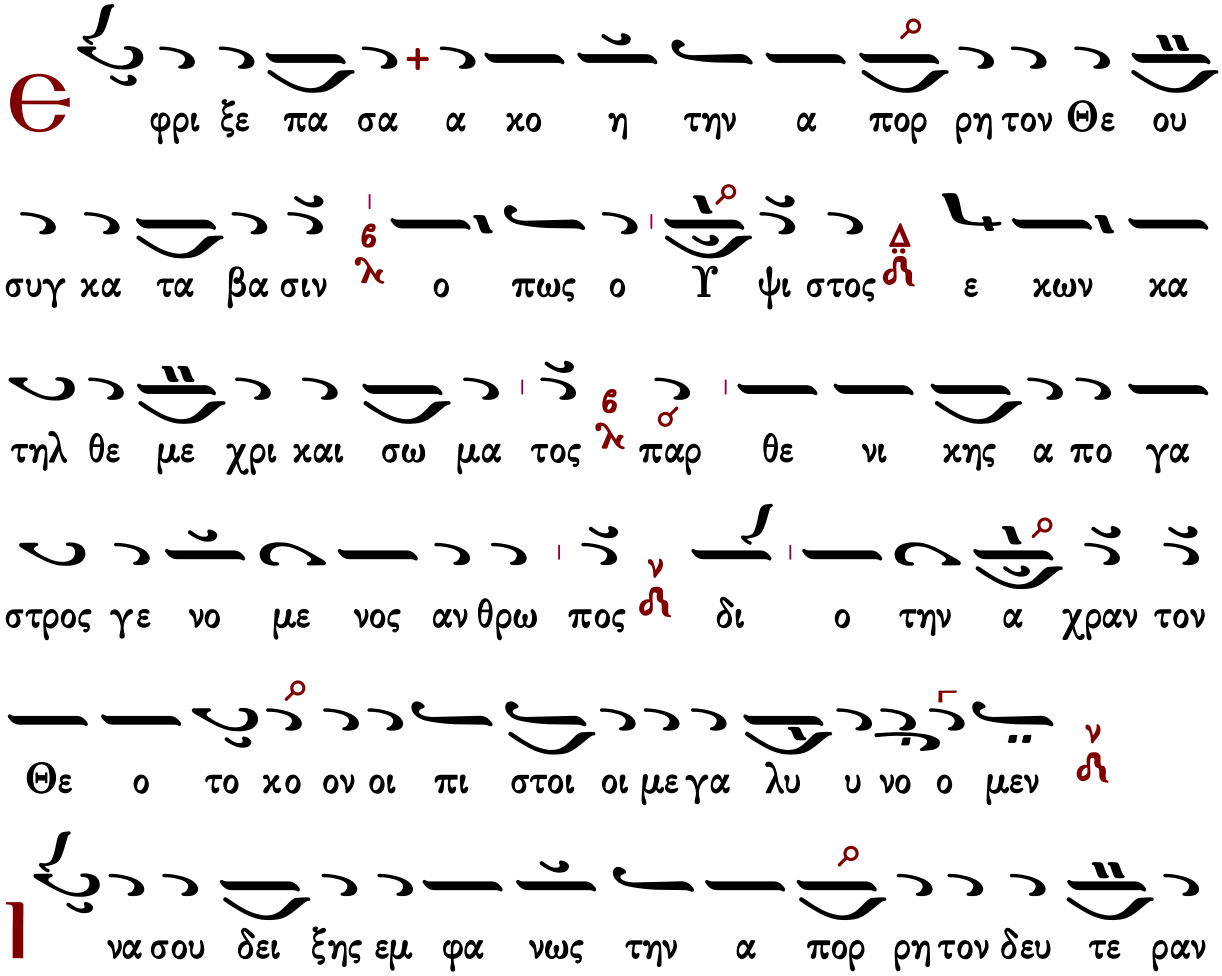

ᾠδὴ θ′, κανὼν ϐ′

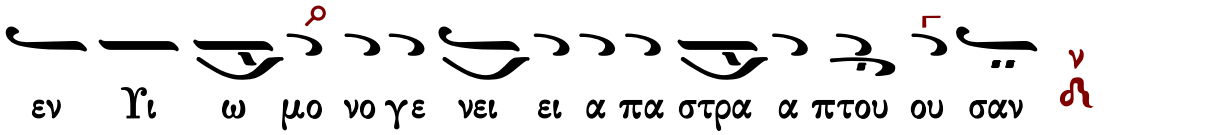
ὁ εἱρμὸς

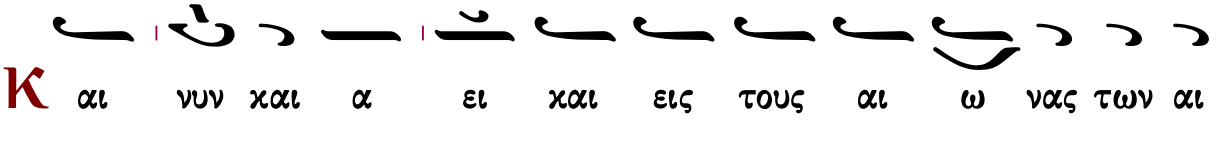
Ἦχος λ πα Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.93/1441#

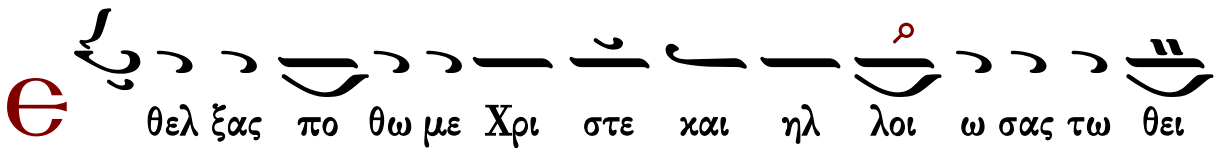

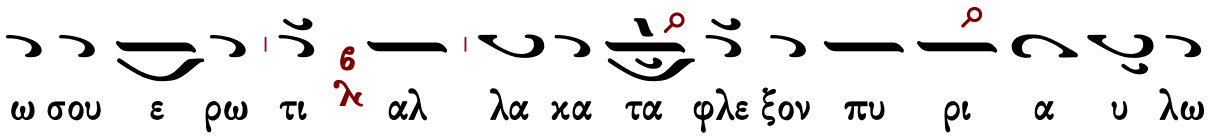

κα τα βα σιν ο πως ο υ ψι στος Θε ος ο φθη
ση ε στως εν με σω θε ων τοις α πο στο λοις εν Θα
βωρ Μω σει συν Η λι α τε αρ ρη τως ε λαμ ψας δι
ο ο παν τε ες σε Χρι στε ε με γα λυ υ νο ο μεν
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Δ ευ τε μοι πει θε σθε λα οι α να βαν τες εις το
ο ρος το α γι ον το ε που ρα νι ον α υ λως
στω ω μεν εν πο λει ζων τος Θε ου και ε πο πτευ σω
μεν νο ι θε ο τη τα α υ λον Πα τρος και Πνευ μα τος

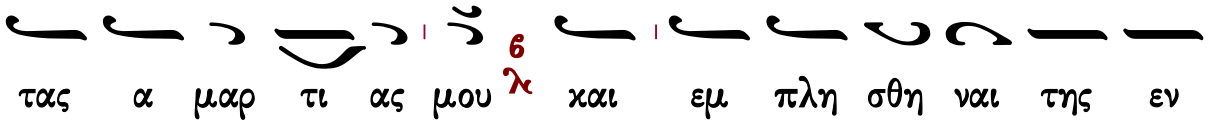

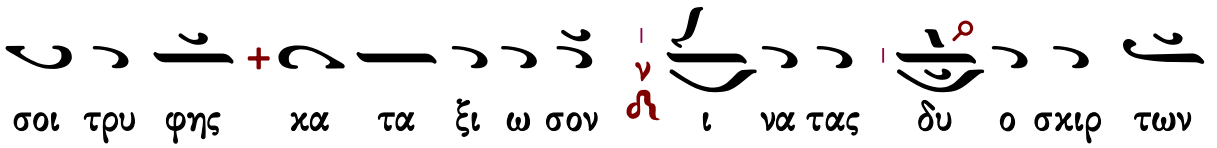

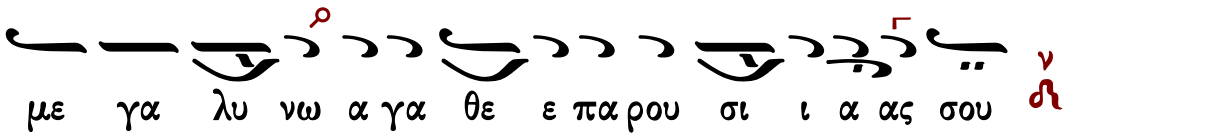

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος πλ.δ΄

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ᾽ οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον. Δι᾽ οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενὴς κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Σύντομος	Ἀργὴ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
	Κωνσταντίνου Λάμπρου

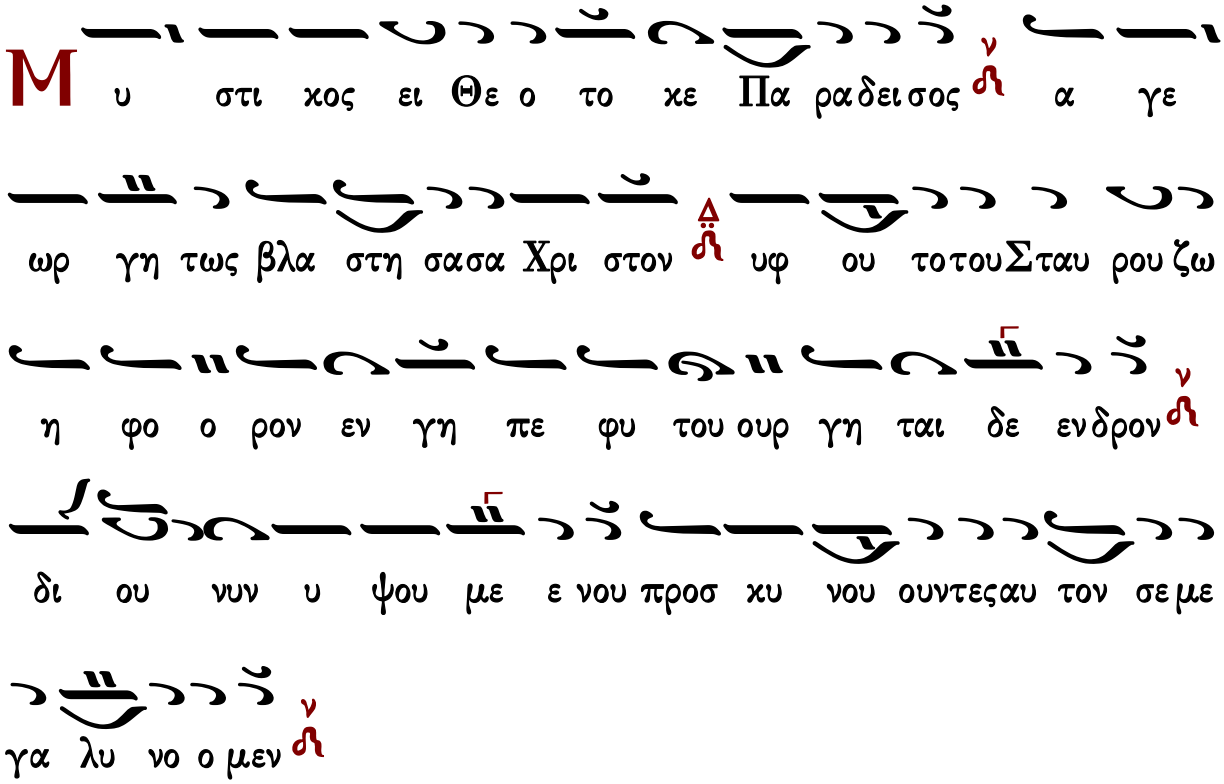
Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Πέτρου Λαμπαδαρίου
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ π ηˇ Νη

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.235#

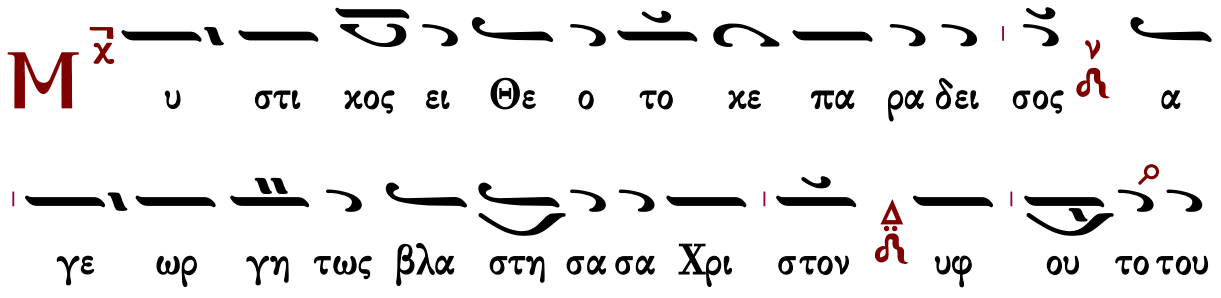

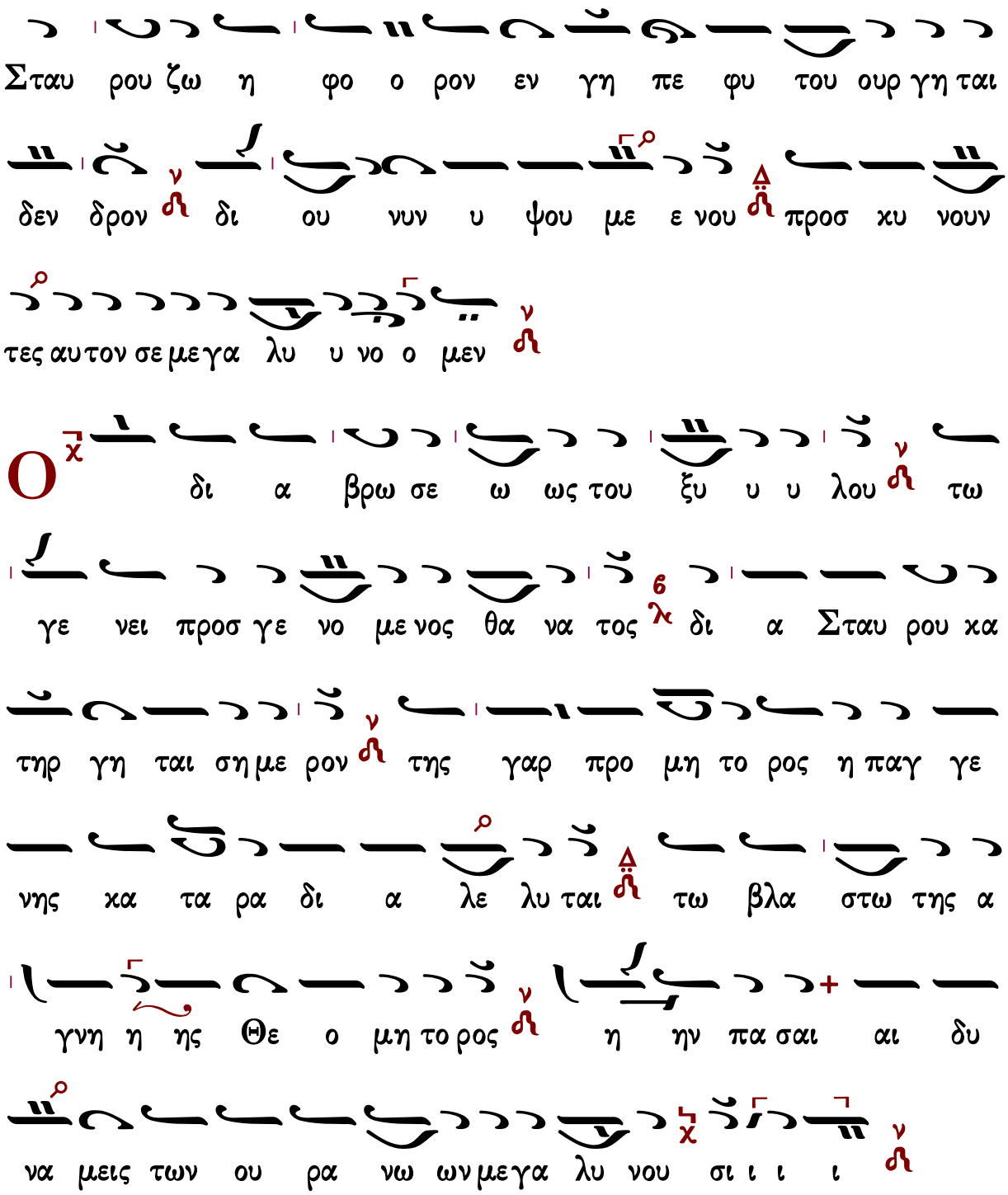

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ θ΄ Ἦχος λ π Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.295/1644*

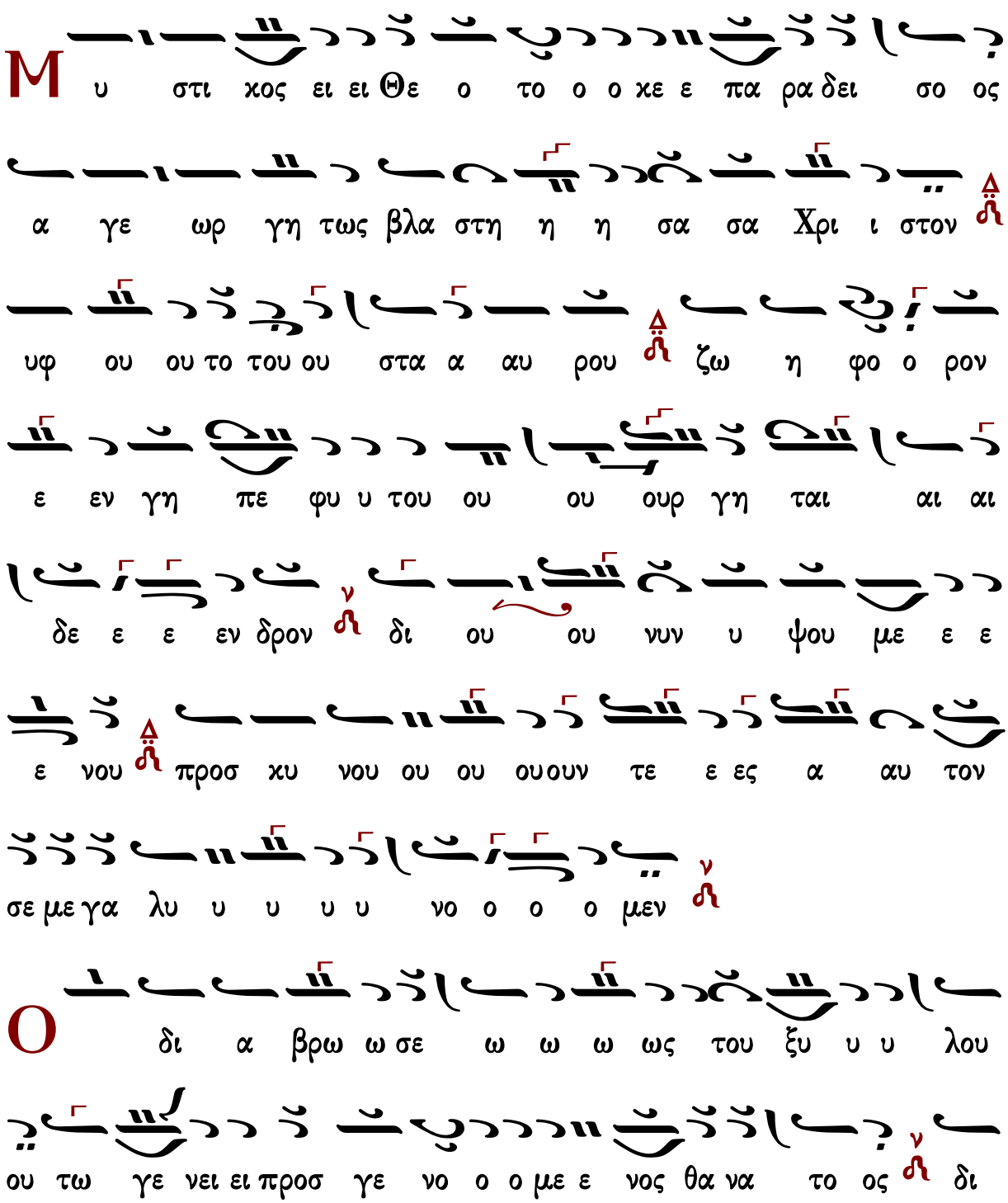
Ἀργὴ

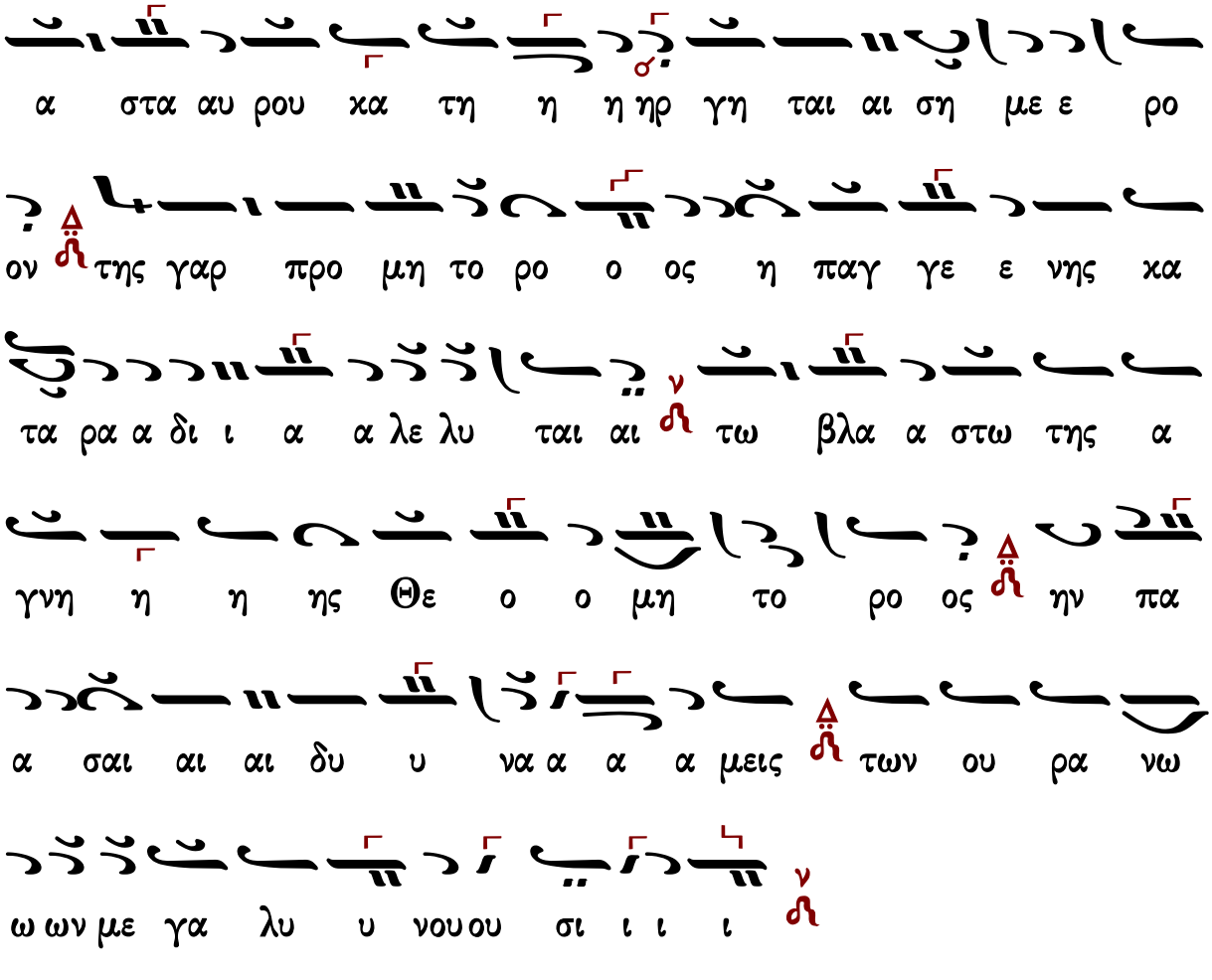
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Πέτρου Λαμπαδαρίου
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ π ηι Νη

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.91#

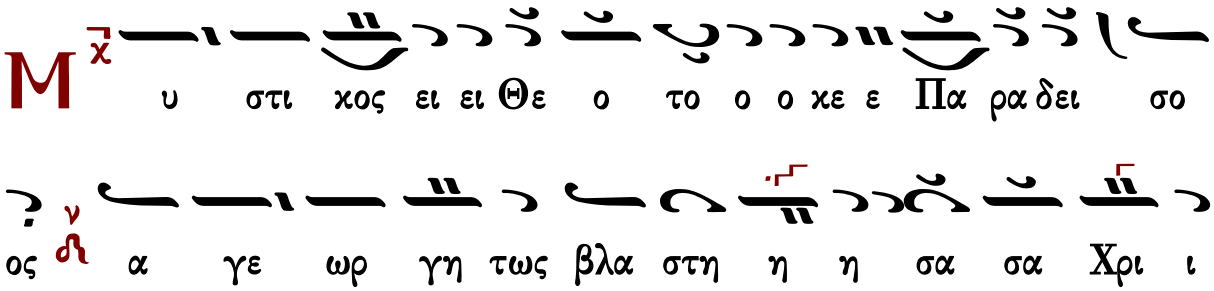

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου Λαμπαδαρίου
ᾠδὴ θ΄

Ἦχος λ π ν Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.291/1640*

στον υφ ου ου το του ου Στα α αυ ρου ζω η φο ο

ρον ε εν γη πε φυ του ου ου ουρ γη ται

αι αι δε ε ε εν δρον δι ου ου νυν υ ψου

με ε ε ε νου προσ κυ νου ου ου ουουν τε ες α

α αυ τον σε με γα λυ υ υ υ νο ο ο ο μεν

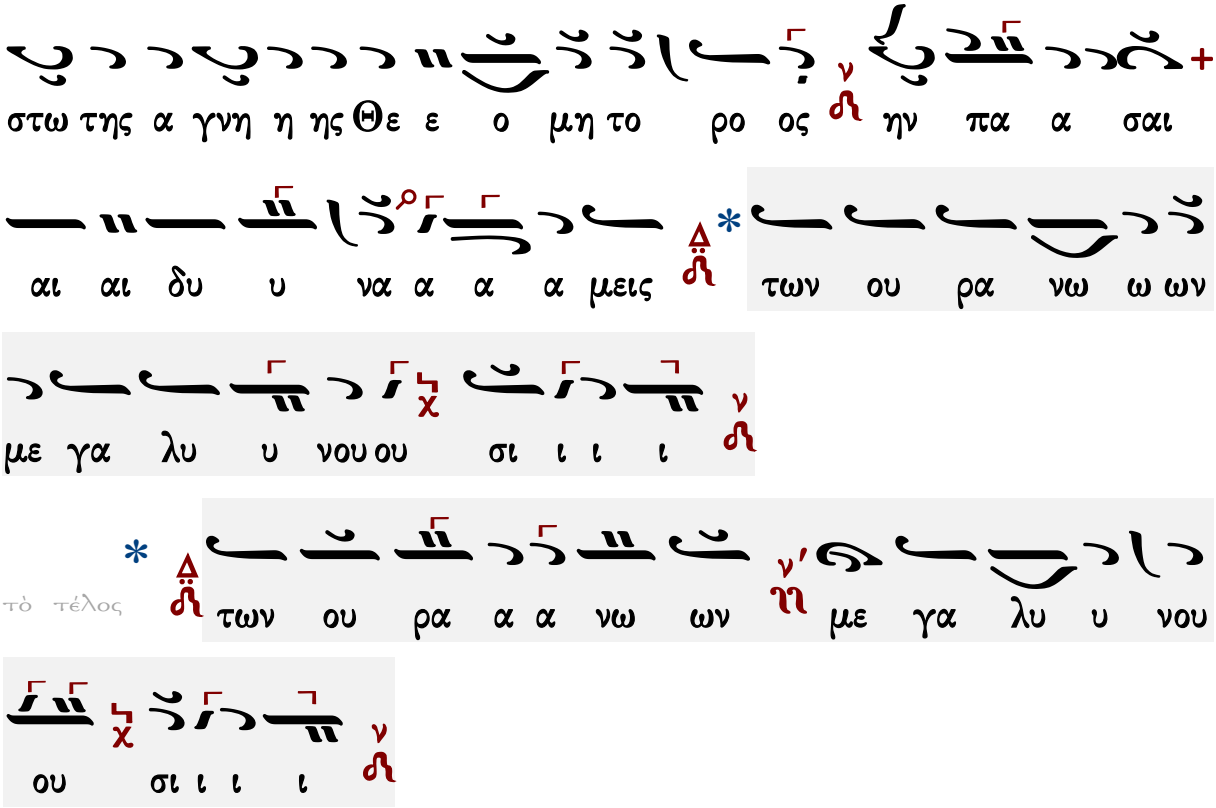
Ο δι α βρω ω σε ω ω ω ως του ξυ υ υ

λου ου τω γε νει ει προσ γε νο με νος θα α να α

τος δι ι α Στα αυ ρου κα τη η ηρ γη η ται ση με ρο

ον της γαρ προ μη το ρο ο ος η παγ γε ε νης κα

τα α α ρα δι α α λε λυ υ ται αι τω βλα

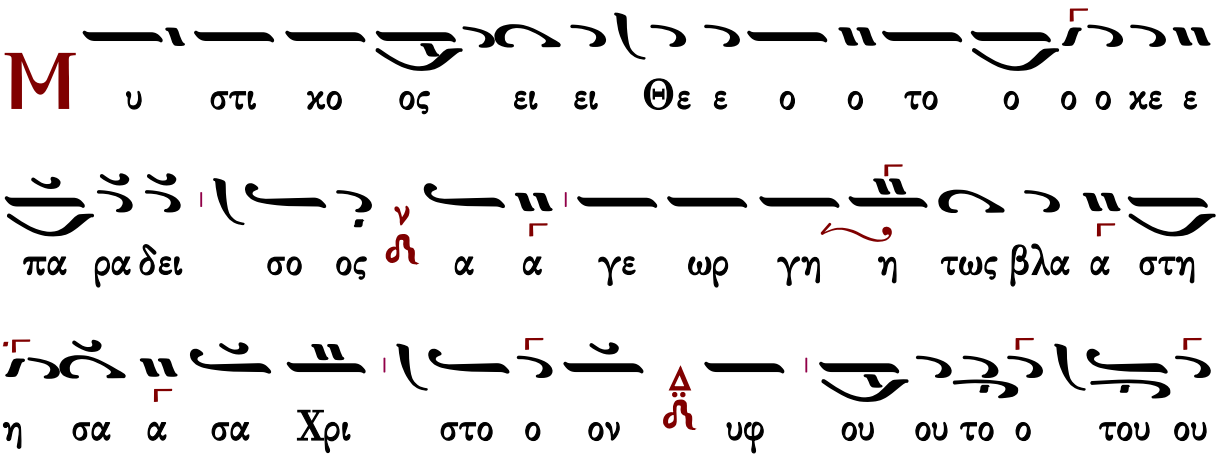

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Πέτρου Λαμπαδαρίου
ᾠδὴ θ′

Ἦχος λ π ν Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
05 Θεία Λειτουργία5.25 σ.257*

Στα α αυ ρου ζω η φο ο ο ο ρον εν γη πε

ε φυ υ υ του ου ουρ γη ται δε ε ε εν δρον δι

ου ου νυν υ ψου με ε ε ε νου προσ κυ νου ου

ου ουν τες α α αυ το ον σε με ε ε γα λυ υ

υ υ νο ο ο ο μεν

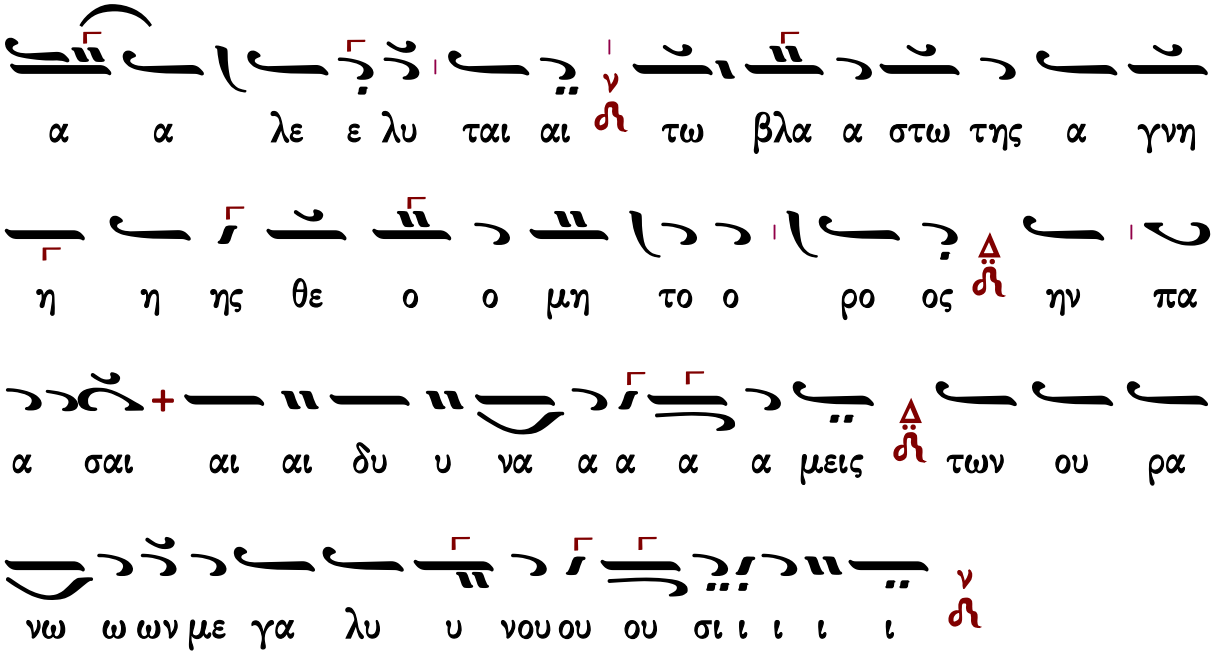
Ο δι α βρω ω ω σε ω ω ω ως του ου ξυ υ

υ λου ου τω γε νει ει προ οσ γε ε νο ο ο ο ο με

ε νο ος θα α να το ος δι α Σταυ ρου κα

τη η η ηρ γη ται αι ση η με ε ρο ον της γαρ

προ μη το ρος η πα αγ γε νης κα τα α ρα α δι ι

α α λε ε λυ ταιαι τω βλα α στω τηης α γνη
η η ης θε ο ο μη το ο ρο ος ην πα
α σαι αι αι δυ υ να α α α α μεις των ου ρα
νω ω ων με γα λυ υ νουου ου σι ι ι ι ι

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου (προεόρτιες)

14 Αὐγούστου

Ἦχος δ΄

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν κοίμησιν.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, γῆθεν μετέστης πρὸς αἰωνίους μονάς, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζωήν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

ς Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

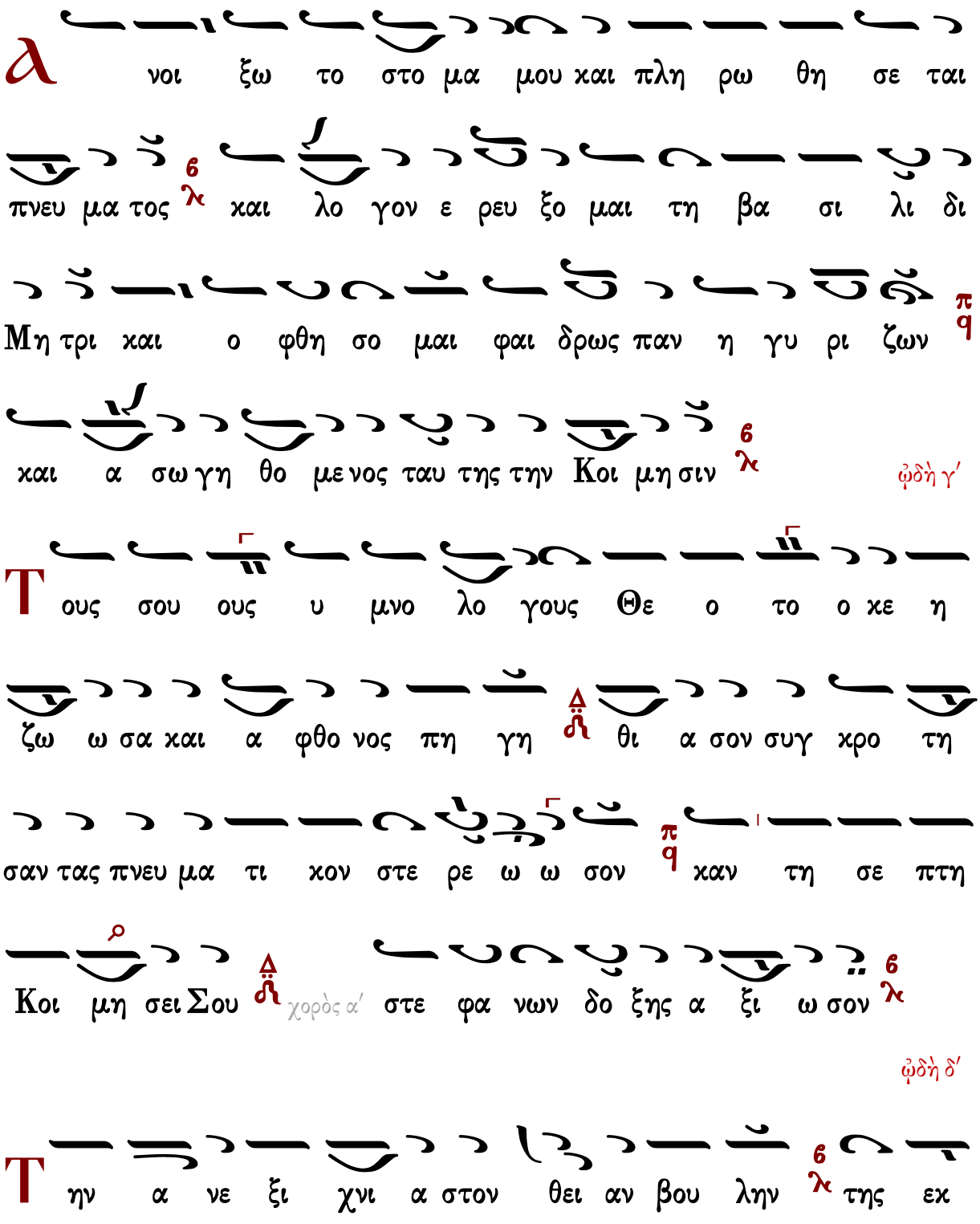
η Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι | Ἀργαί

Σύντομοι

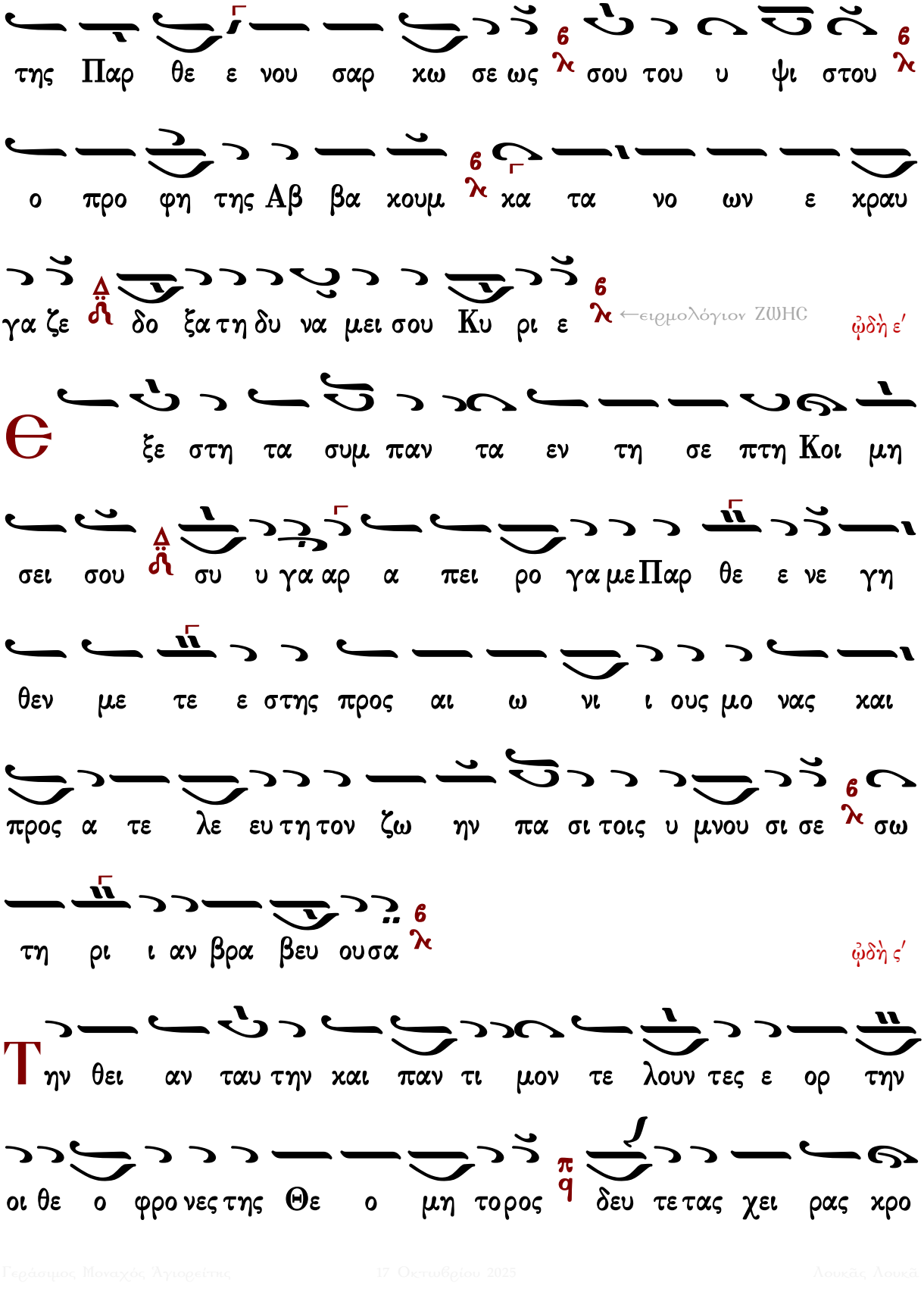
ᾠδὴ α΄ — Ἦχος δ΄ Βʊ

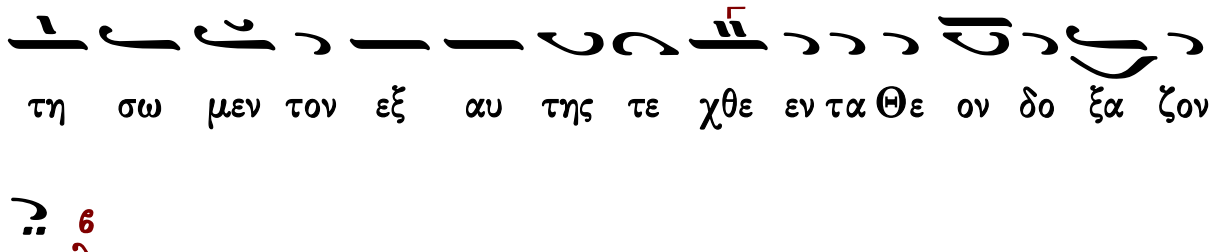
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

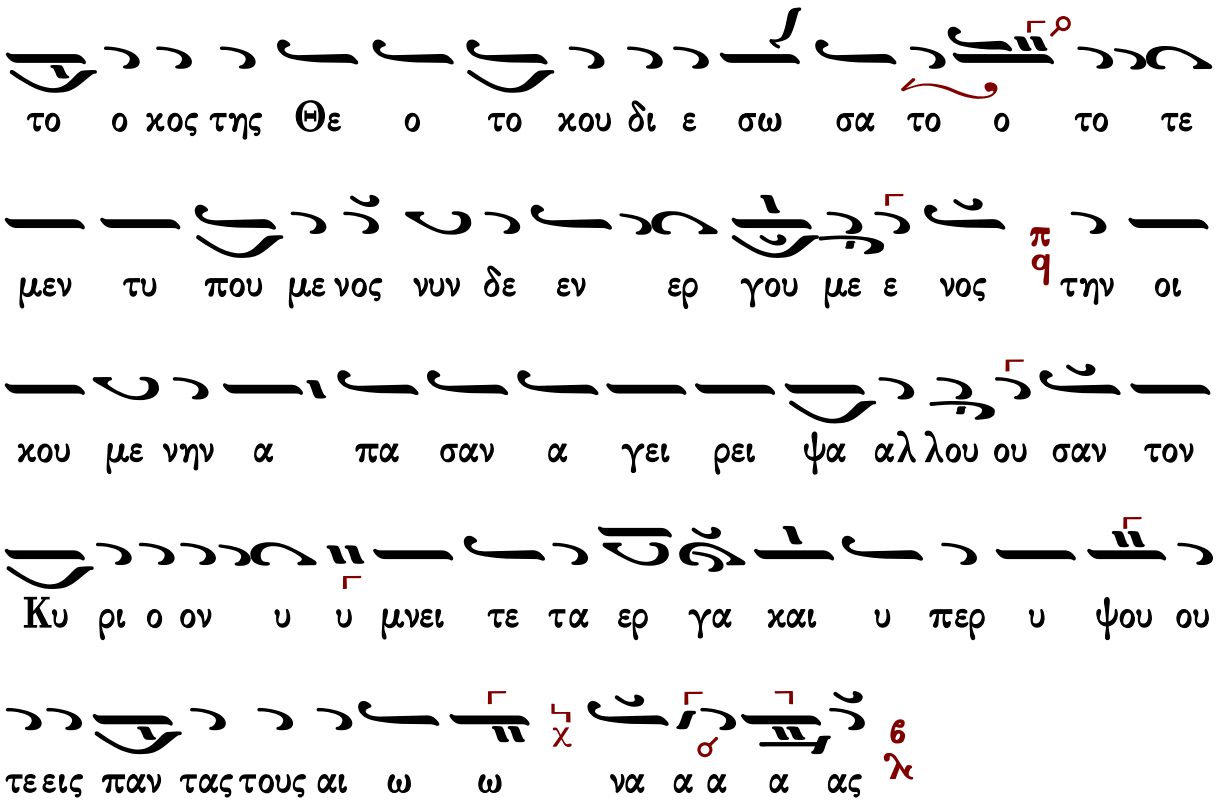

Α νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε ται
πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι
Μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρως παν η γυ ρι ζων
και α σω γη θο με νος ταυ της την Κοι μη σιν
Τ ους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο κε η
ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ χρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη σε πτη
Κοι μη σει Σου χορὸς α΄ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον
Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην της εκ

ᾠδὴ γ΄

ᾠδὴ δ΄

της Παρ θε ε νου σαρ χω σε ως σου του υ ψι στου
ο προ φη της Αβ βα χουμ χα τα νο ων ε χραυ
γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε ←ειρμολόγιον ΖΩΗC ᾠδὴ ε′
ξε στη τα συμ παν τα εν τη σε πτη Κοι μη
σει σου συ υ γα αρ α πει ρο γα μεΠαρ θε ε νε γη
θεν με τε ε στης προς αι ω νι ι ους μο νας και
προς α τε λε ευ τη τον ζω ην πα σι τοις υ μνου σι σε σω
τη ρι ι αν βρα βευ ουσα ᾠδὴ ς′
Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την
οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος δευ τε τας χει ρας χρο

τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον
τες
ᾠδὴ ζ΄
Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη χτι σει οι θε ο φρο νες πα
ρα τον χτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν
δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ μνη
η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το
ος ει
ᾠδὴ η΄
Ἁ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον
Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο

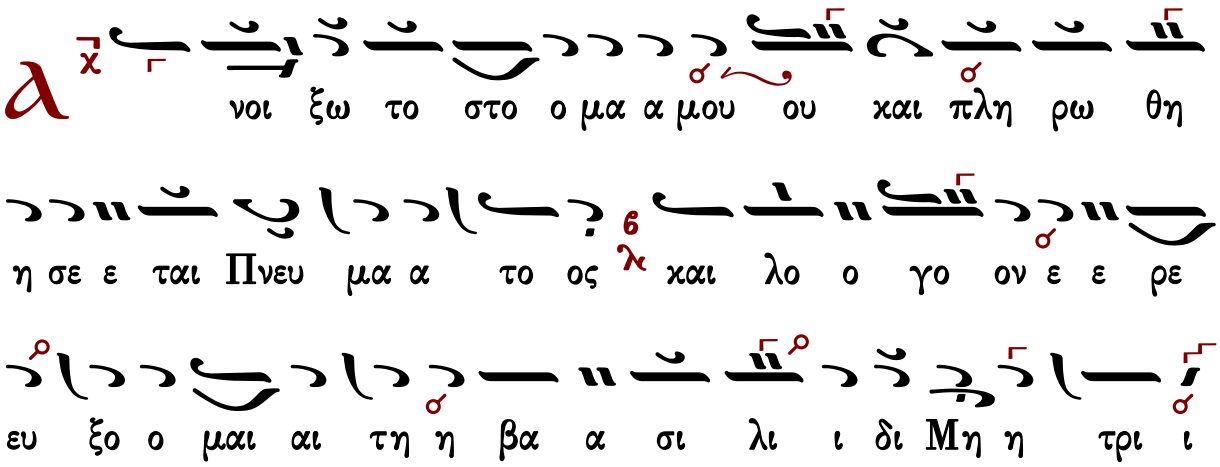
Ἀργαὶ

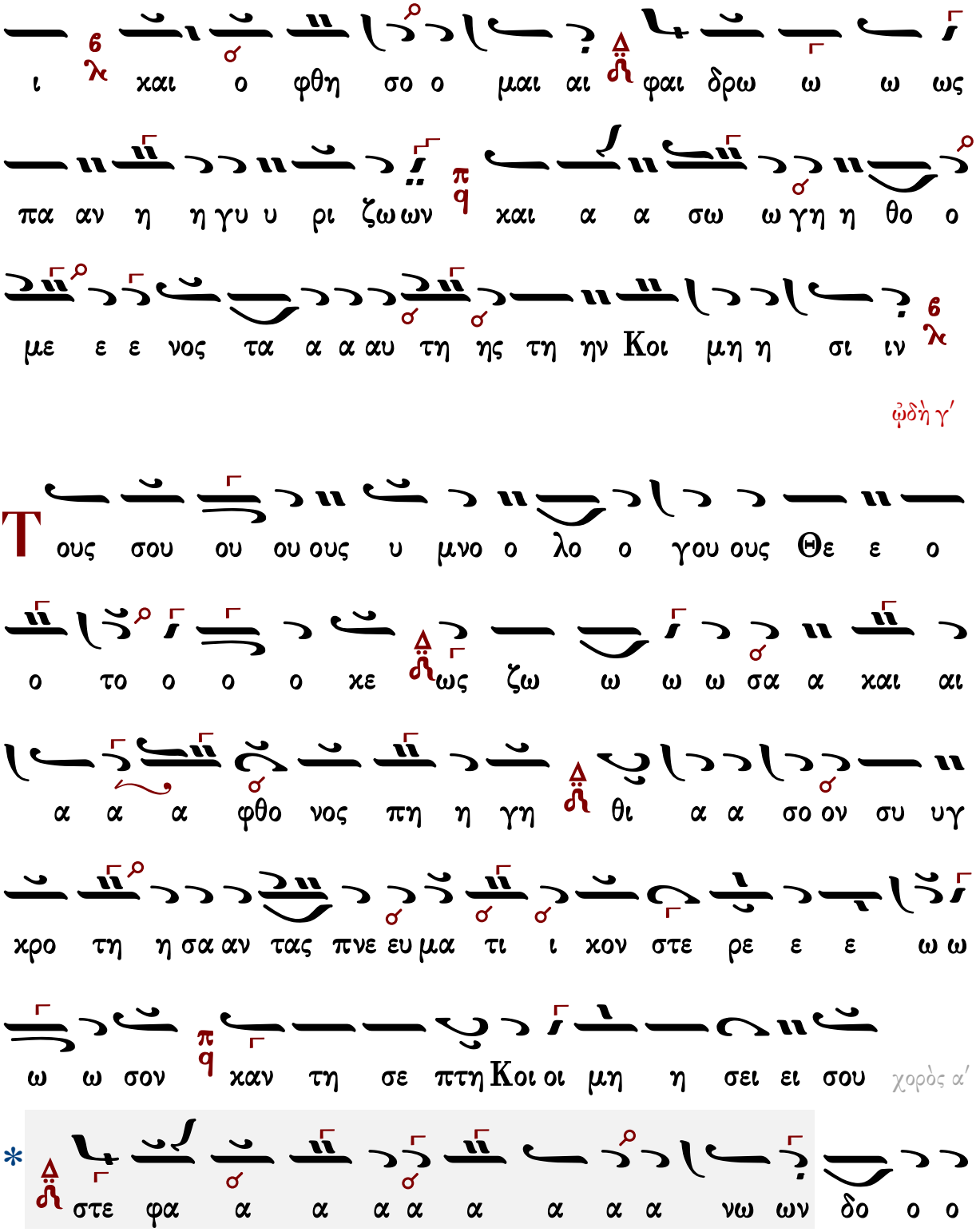
Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βʹ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.234/1932*

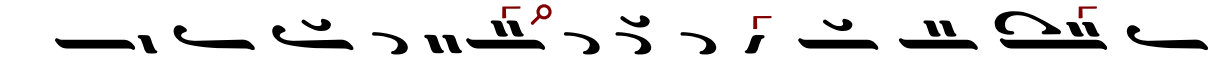

ι χαι ο φθη σο ο μαι αι φαι δρω ω ω ως
πα αν η η γυ υ ρι ζω ων χαι α α σω ω γη η θο ο
με ε ε νος τα α α αυ τη ης τη ην Κοι μη η σι ιν
ὠδὴ γ΄
Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο
ο το ο ο ο χε ως ζω ω ω ω σα α χαι αι
α α α φθο νος πη η γη θι α α σο ον συ υγ
χρο τη η σα αν τας πνε ευ μα τι ι χον στε ρε ε ε ω ω
ω ω σον χαν τη σε πτη Κοι οι μη η σει ει σου
χορὸς α΄
* στε φα α α α α α α α α νω ων δο ο ο

Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

ᾠδὴ δ΄

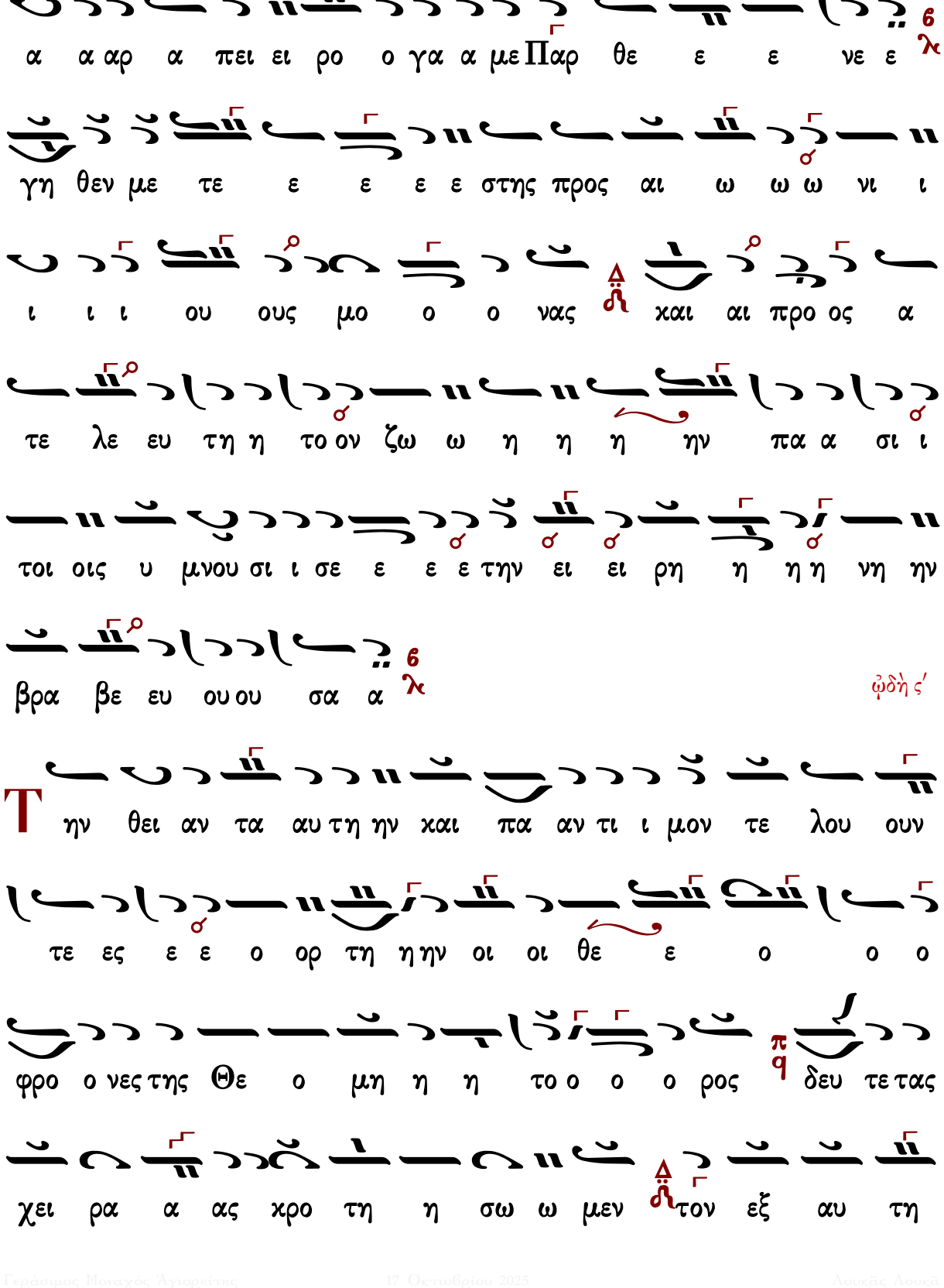

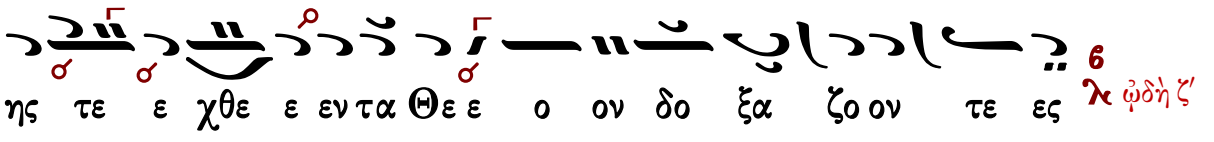

ᾠδὴ ε΄

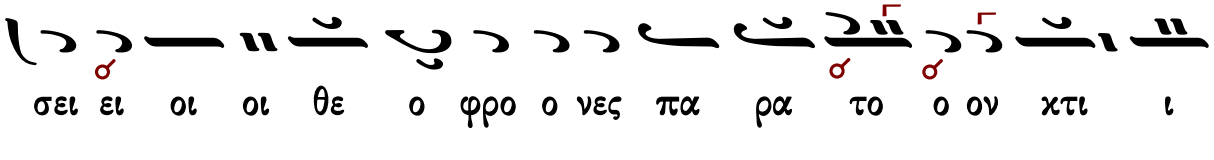

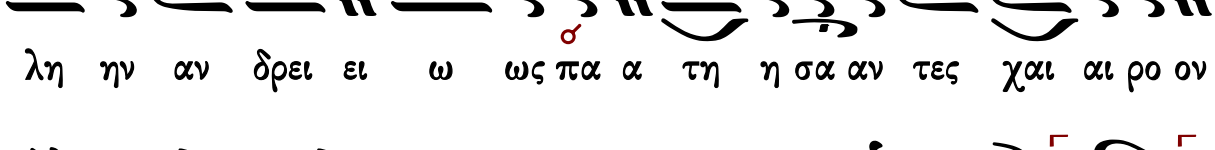

α α αρ α πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε
γη θεν με τε ε ε ε ε στης προς αι ω ω ω νι ι
ι ι ι ου ους μο ο ο νας και αι προ ος α
τε λε ευ τη η το ον ζω ω η η η ην πα α σι ι
τοι οις υ μνου σι ι σε ε ε ε την ει ει ρη η η η νη ην
βρα βε ευ ου ου σα α
ὠδὴ ς΄
Την θει αν τα αυ τη ην και πα αν τι ι μον τε λου ουν
τε ες ε ε ο ορ τη η ην οι οι θε ε ο ο ο
φρο ο νες της Θε ο μη η η το ο ο ο ρος δευ τε τας
χει ρα α ας χρο τη η σω ω μεν τον εξ αυ τη

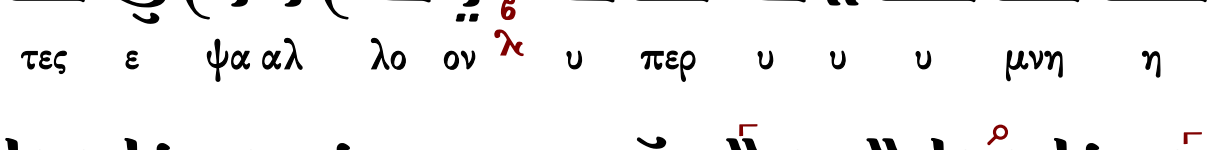

ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον δο ξα ζο ον τε ες
ᾠδὴ ζ΄

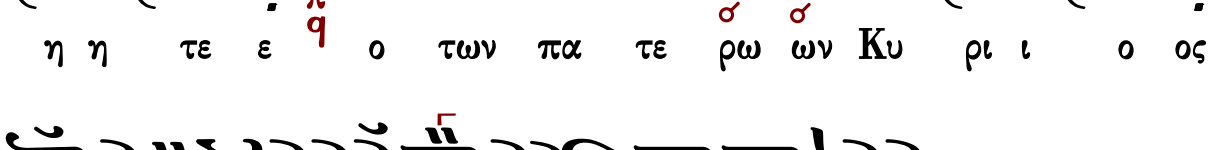

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ευ σαν τη χτι ι

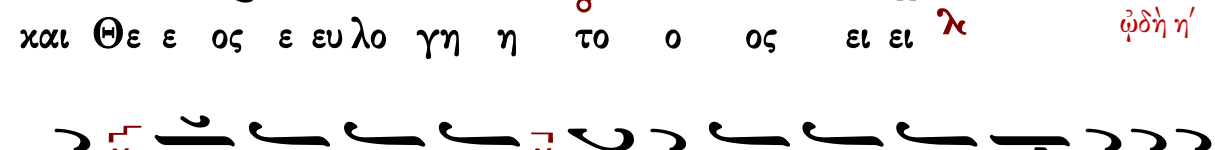

σει ει οι οι θε ο φρο ο νες πα ρα το ο ον χτι ι

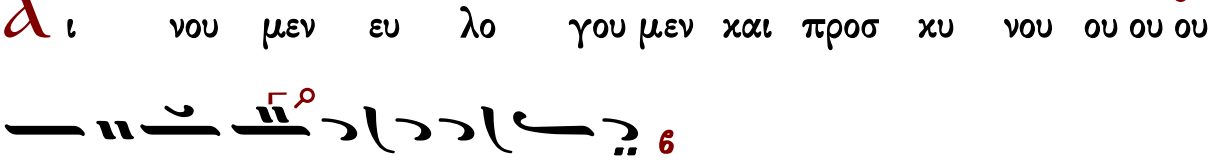

σα α α αν τα α αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει

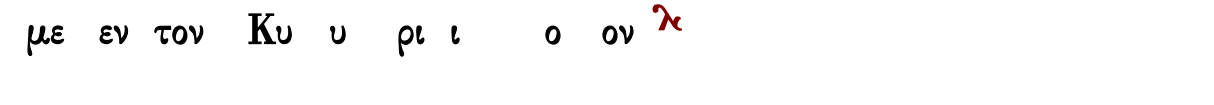

λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

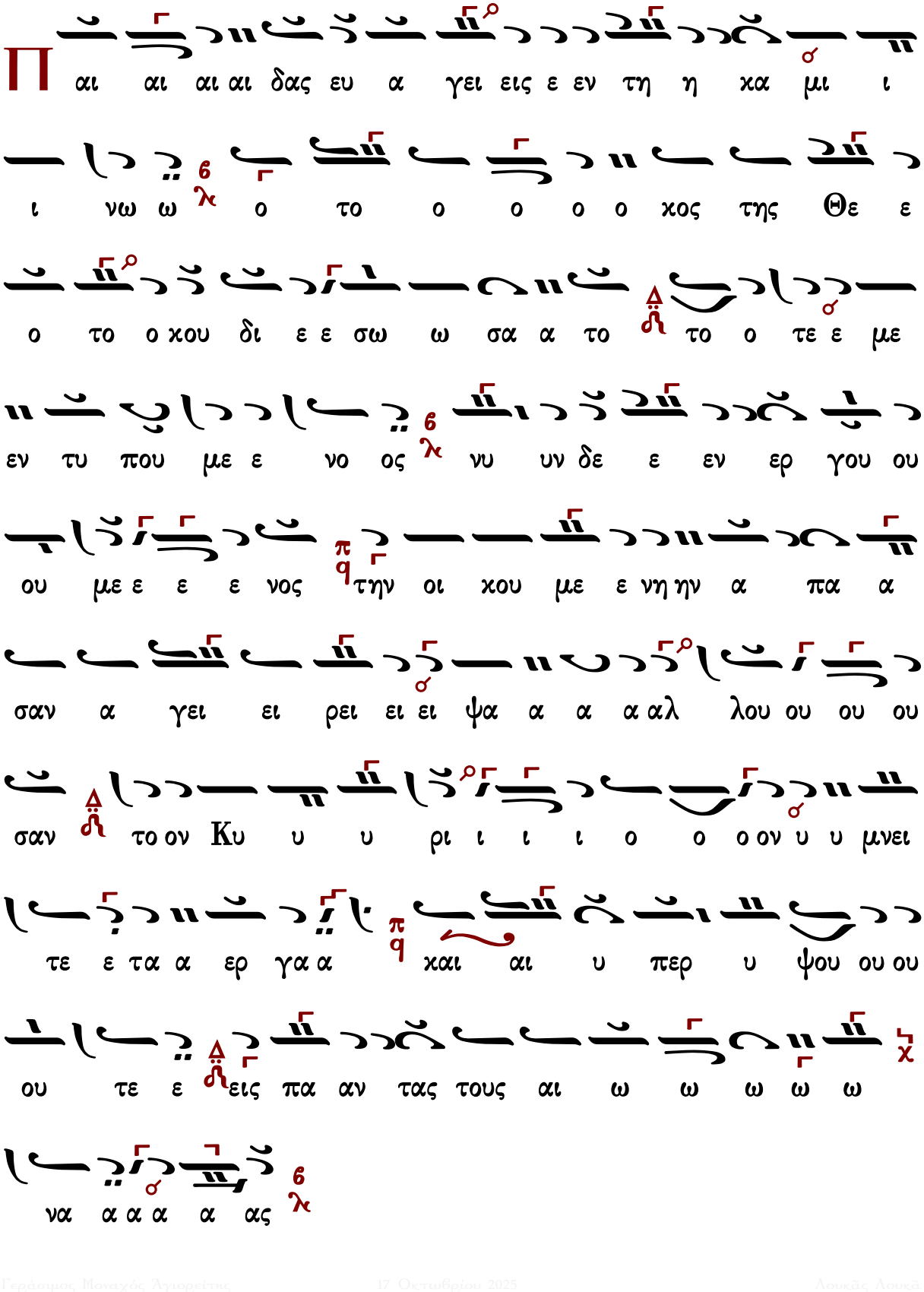

τες ε ψα αλ λο ον υ περ υ υ υ μνη η

η η τε ε ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος

και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει
ᾠδὴ η΄

λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον

Παι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η χα μι ι
ι νω ω λ ο το ο ο ο ο χος της Θε ε
ο το ο χου δι ε ε σω ω σα α το δ το ο τε ε με
εν τυ που με ε νο ος λ νυ υν δε ε εν ερ γου ου
ου με ε ε ε νος π q τη ην οι χου με ε νη ην α πα α
σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ λου ου ου ου
σαν δ το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει
τε ε τα α ερ γα α π q και αι υ περ υ ψου ου ου
ου τε ε δ εις πα αν τας τους αι ω ω ω ω ω χ
να α α α α ας λ

Τιμιωτέρα ἦχος δ΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. **1** ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου | Θρασυβούλου Στανίτσα | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. **1** ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

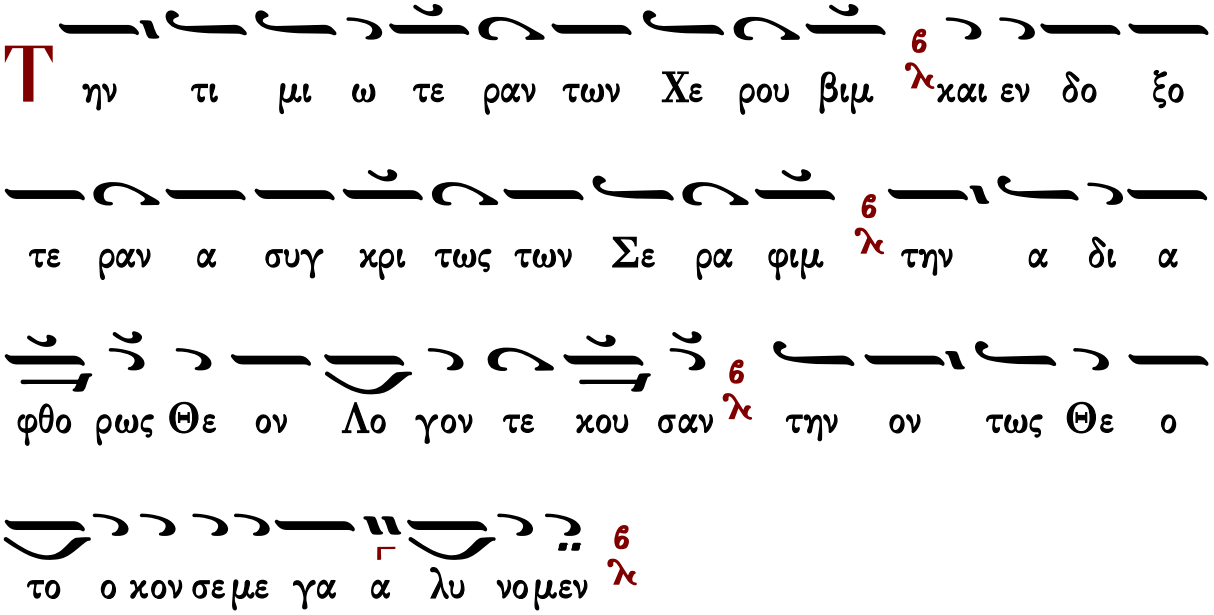
∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος δ΄ Βϐ

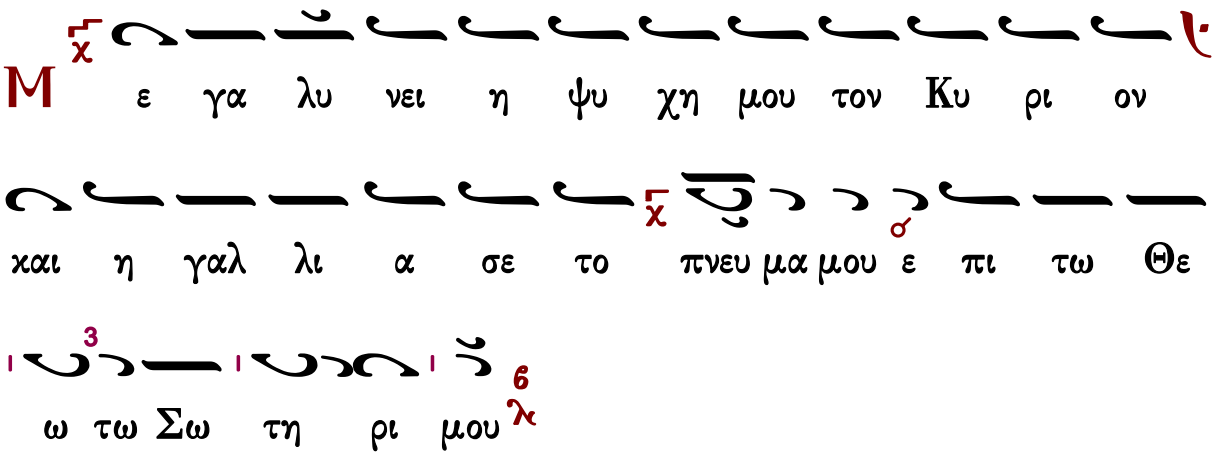
Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.502#

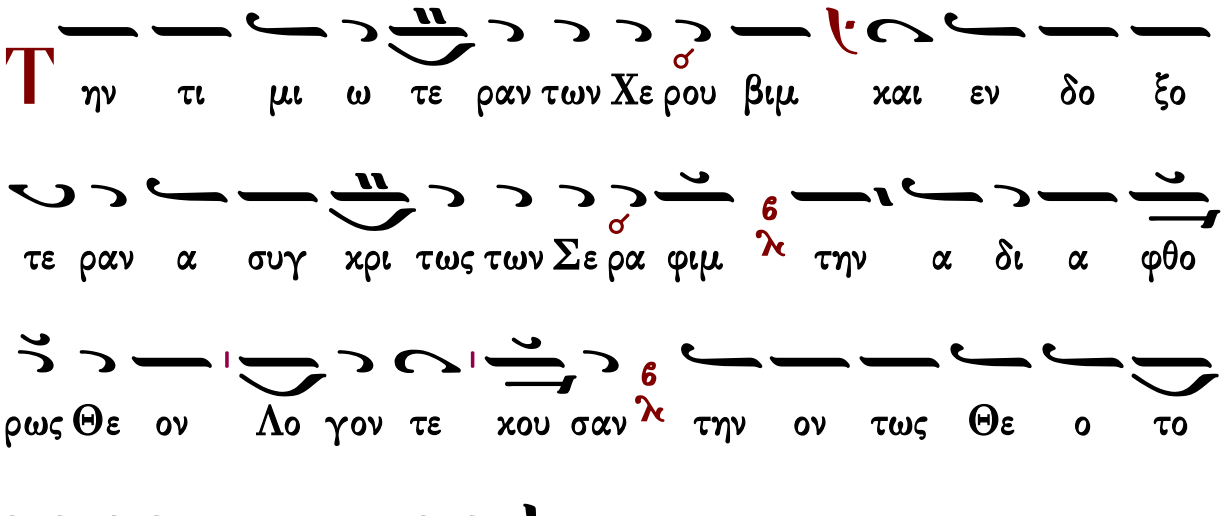

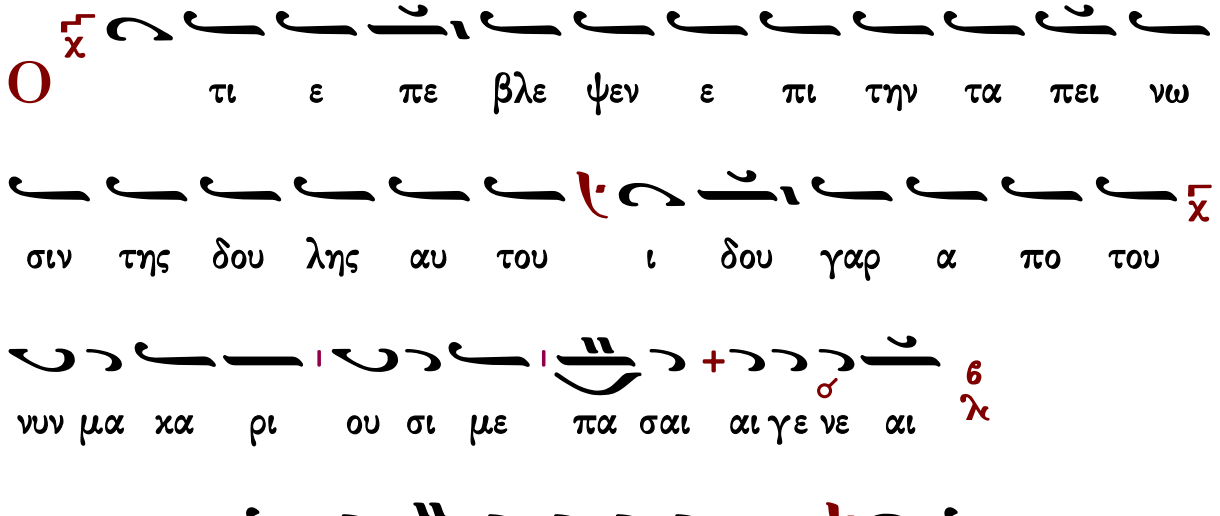
Θρασυβούλου Στανίτσα

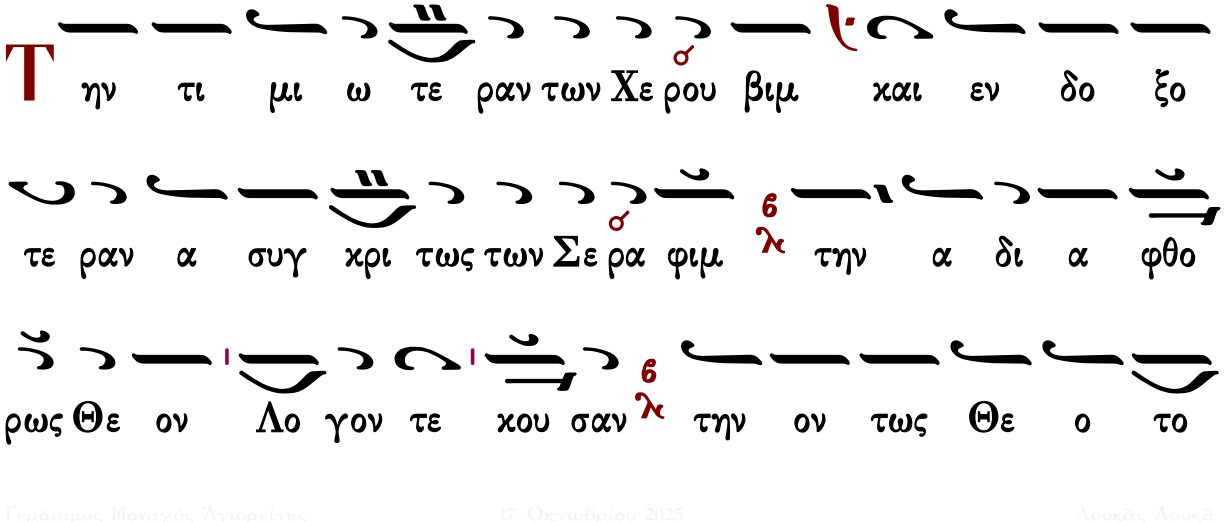
Ἦχος δ΄ Βϐ

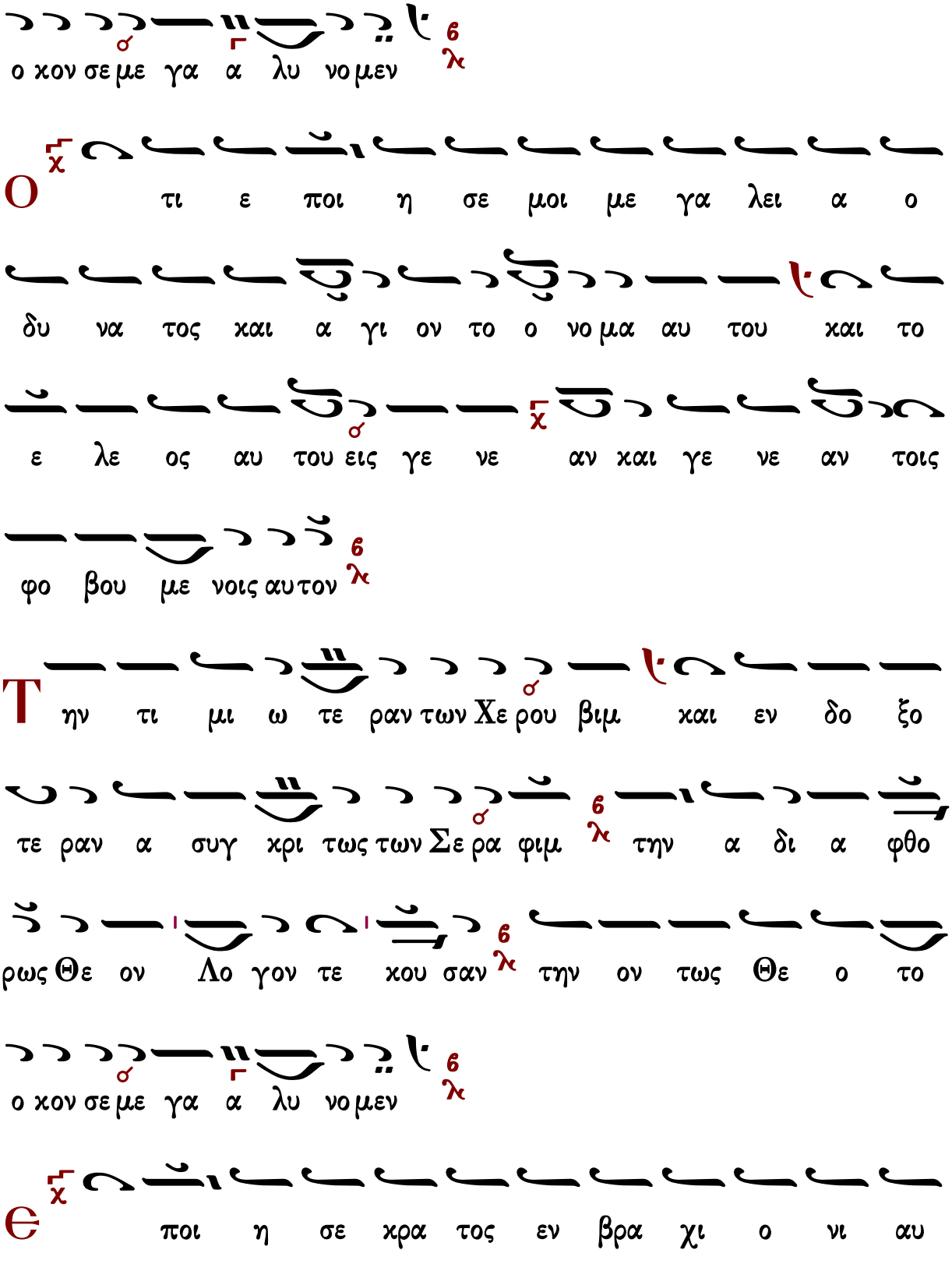
Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2013*
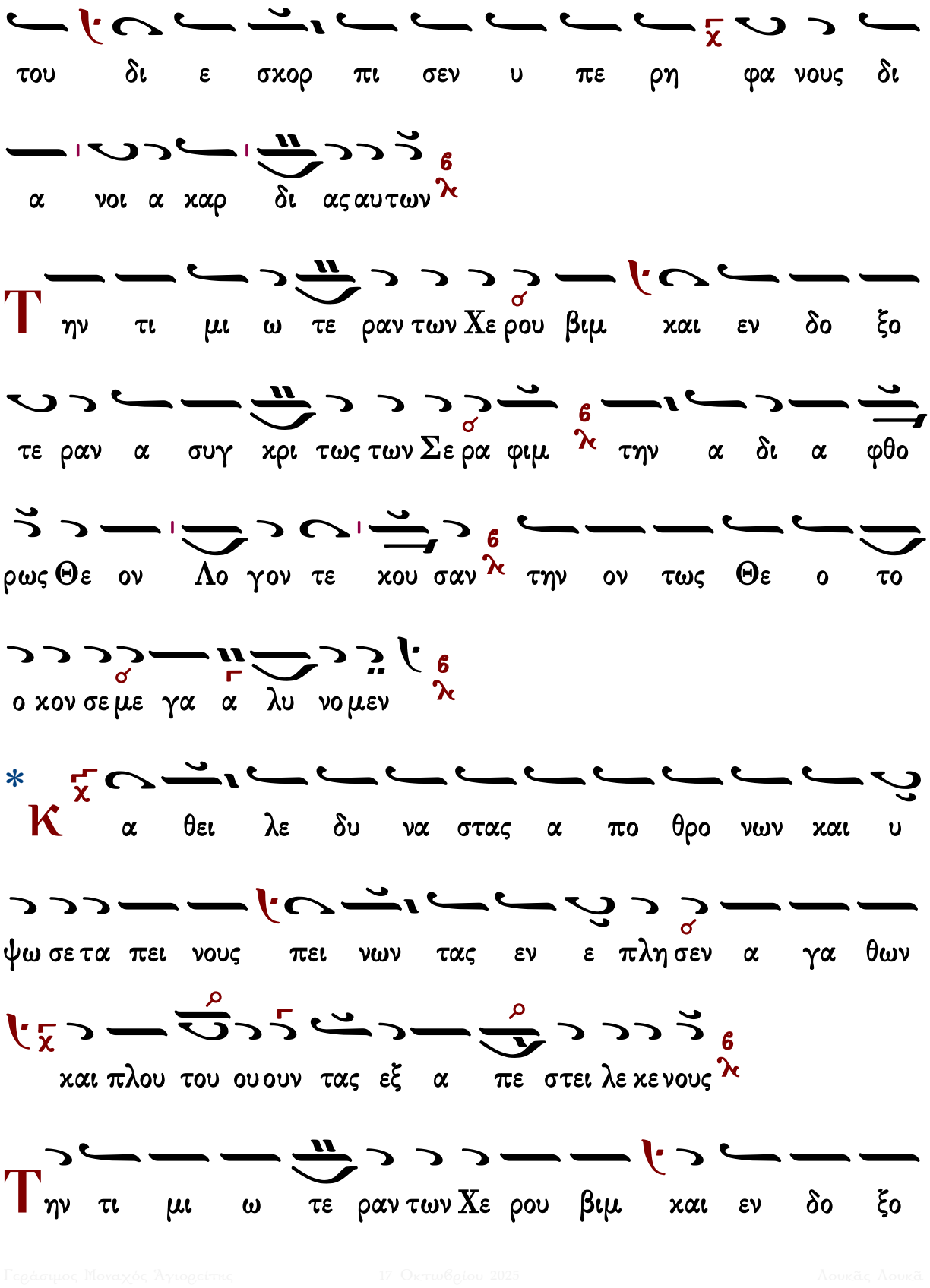

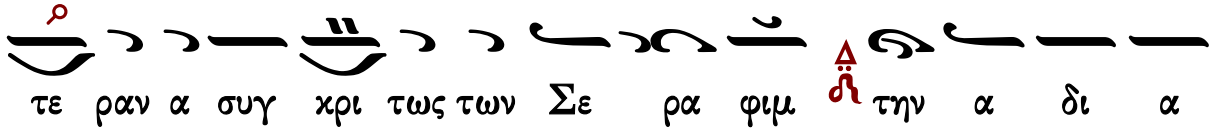

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το
ο χον σε με γα α λυ νο μεν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του
νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

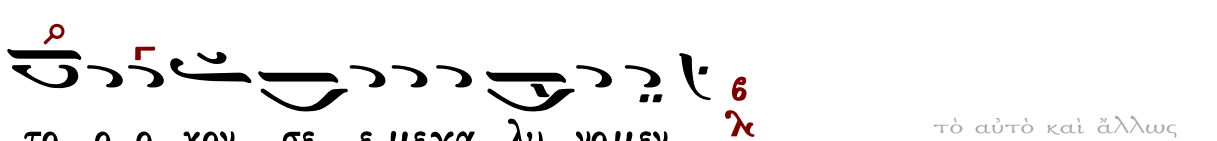

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το

ο χον σε με γα α λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το
ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις
φο βου με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το
ο χον σε με γα α λυ νο μεν
Θ οι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ

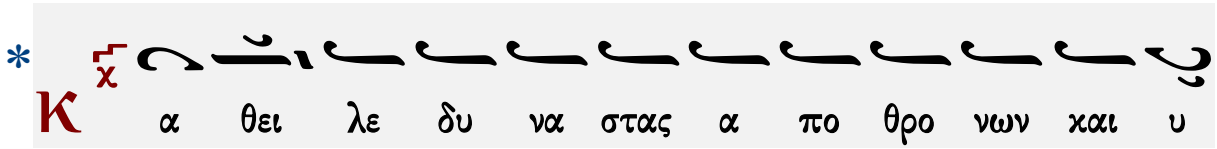

του δι ε σχορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι
α νοι α χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το
ο κον σε με γα α λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων
και πλου του ου ουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

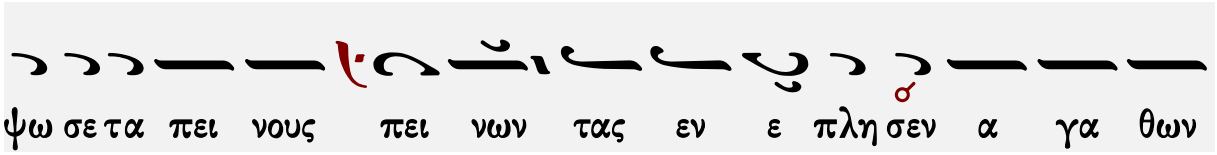

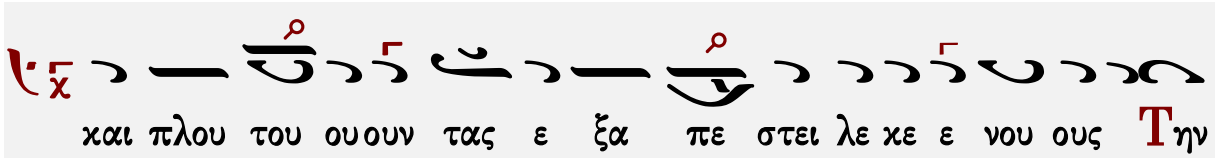

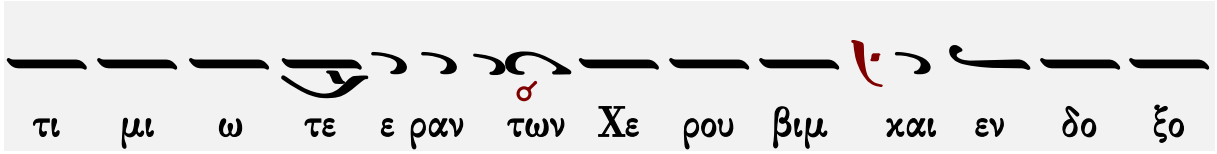

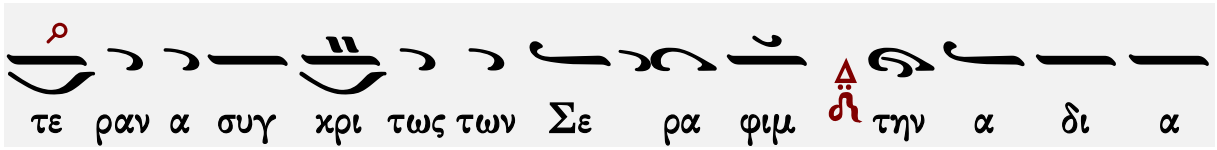
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως

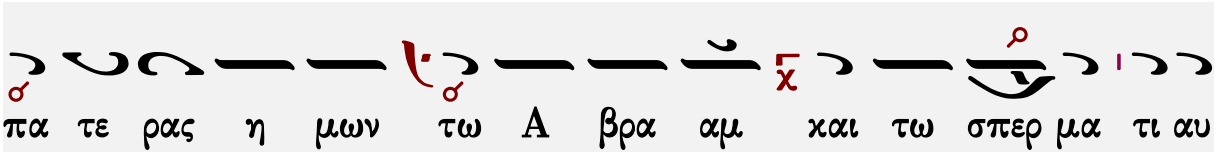

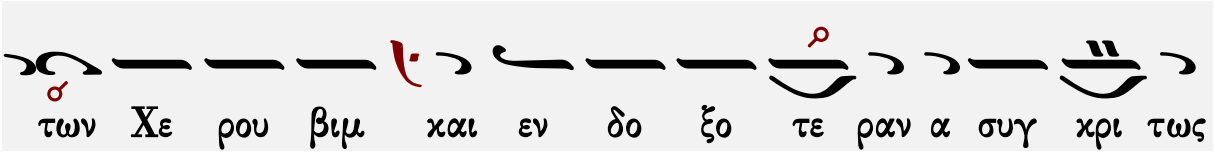

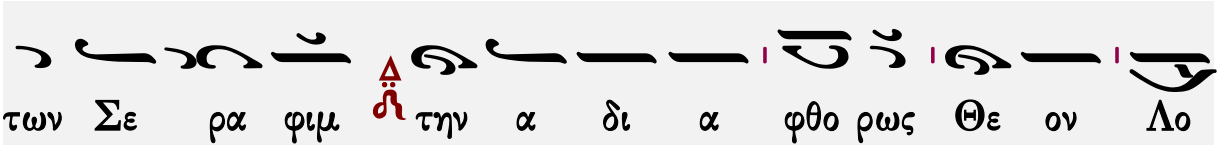

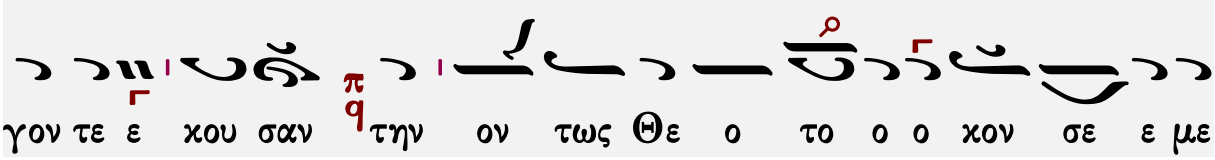

* χ
λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους
πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ
του ε ως αι ω νος
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε κου σαν την ον τως Θε ο
το ο ο κον σε ε μεγα λυ νο μεν
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως
* χ
λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους

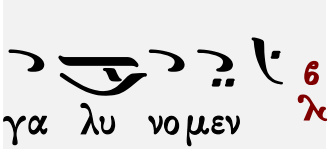

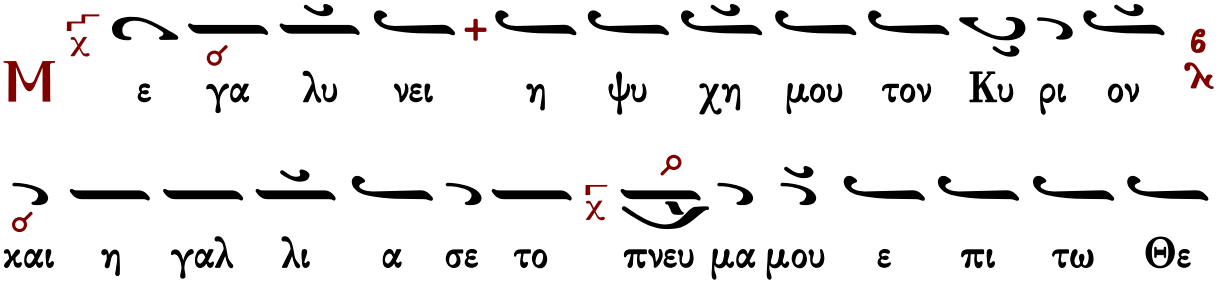

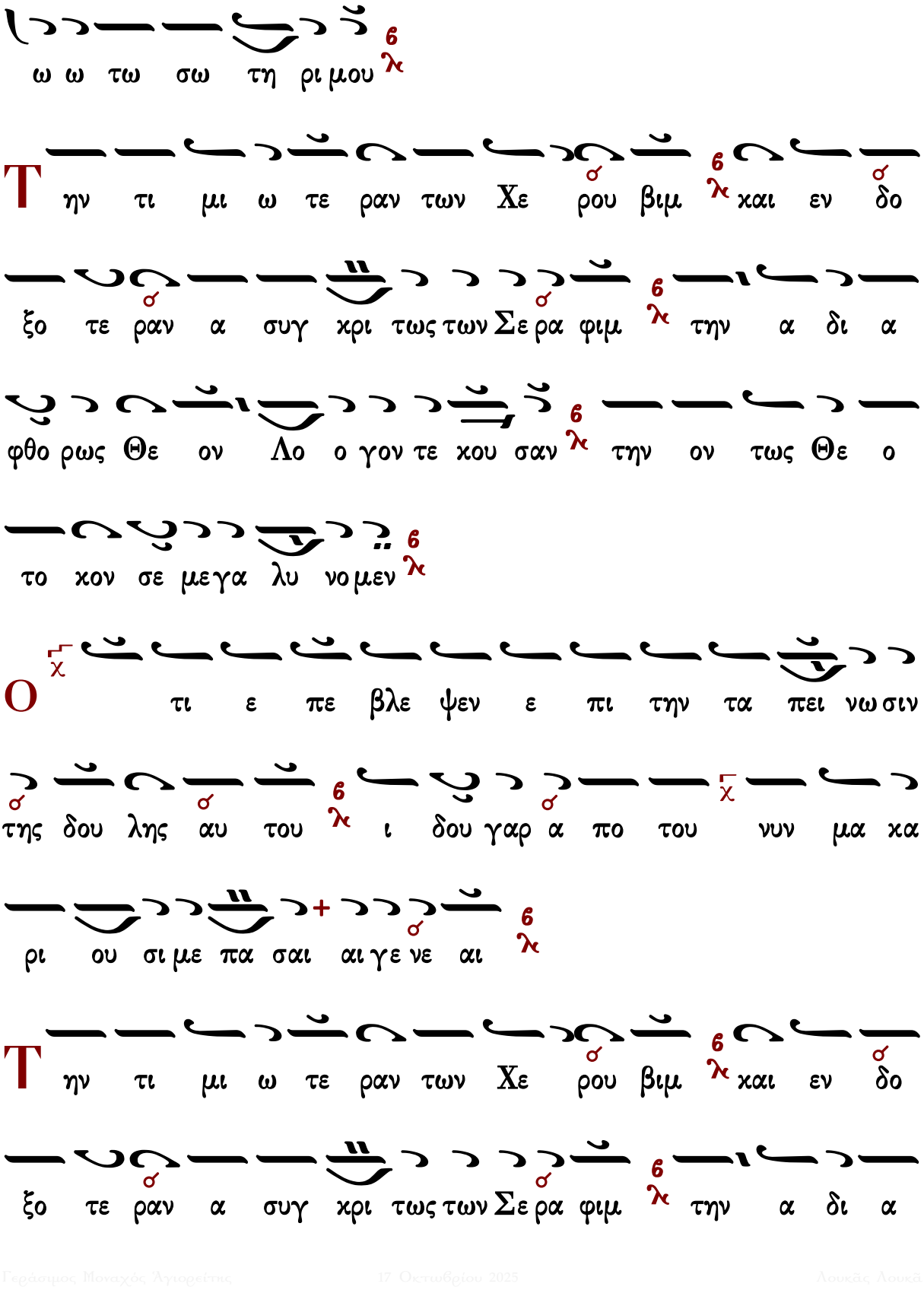

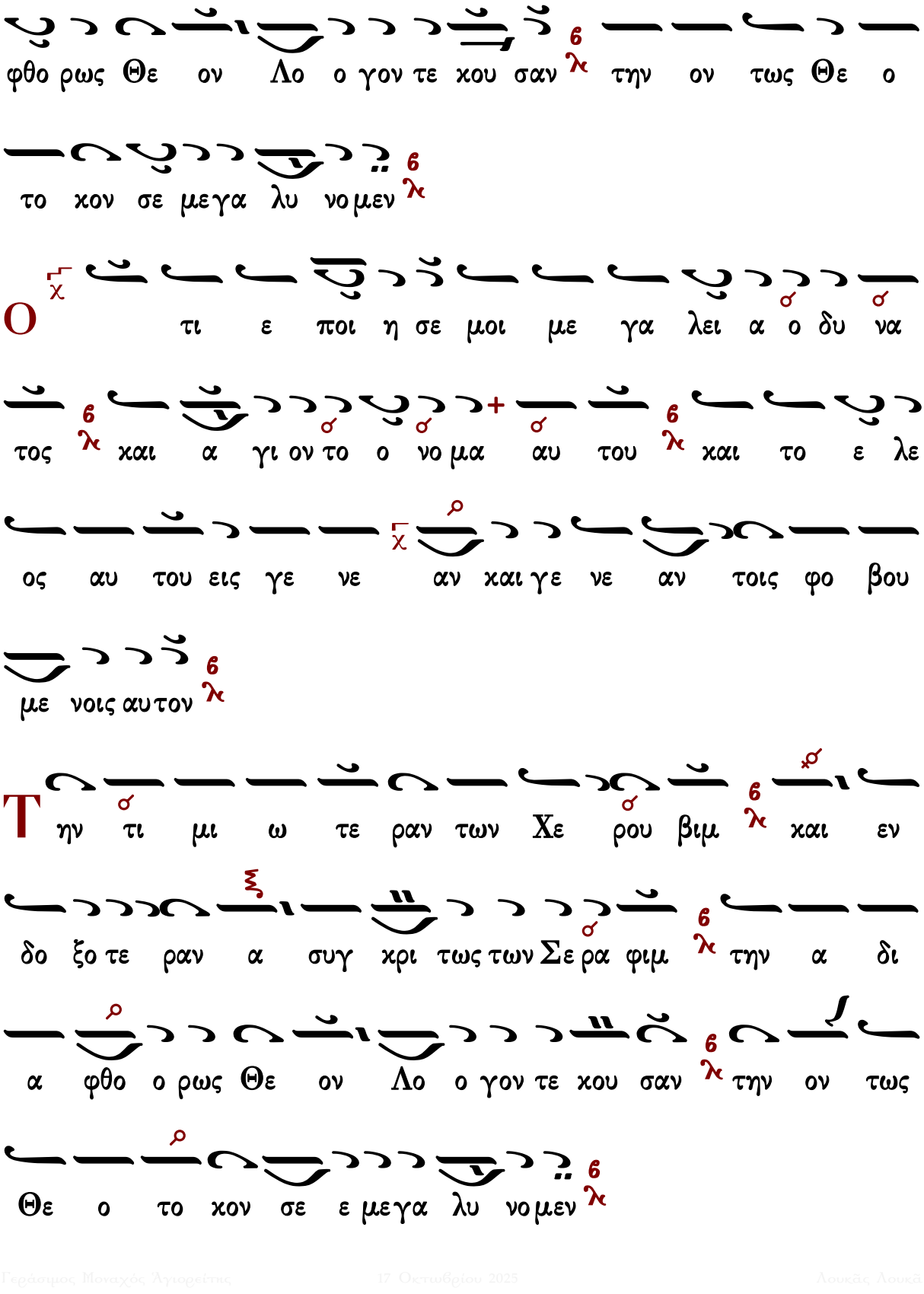
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

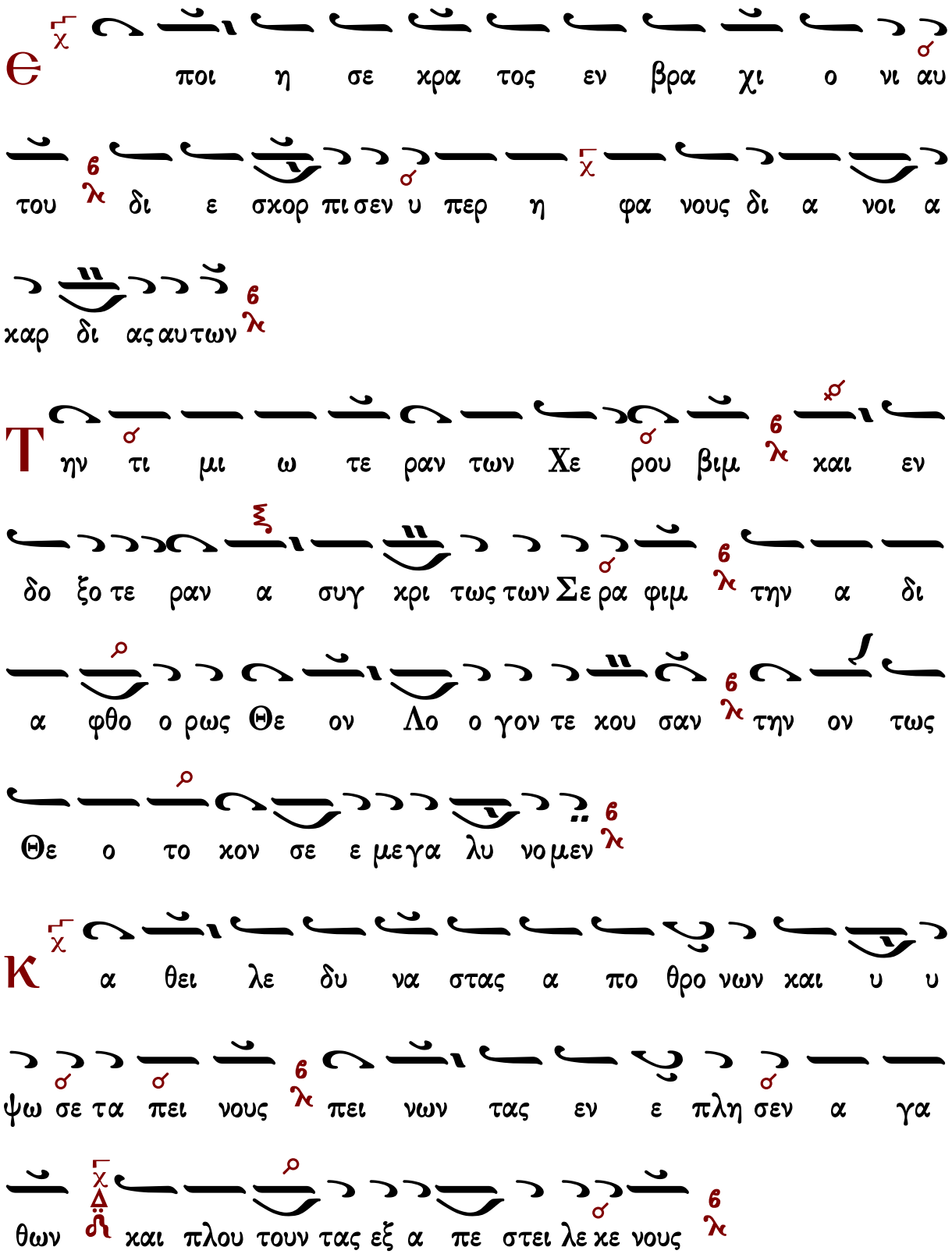
Ἦχος Βϐ

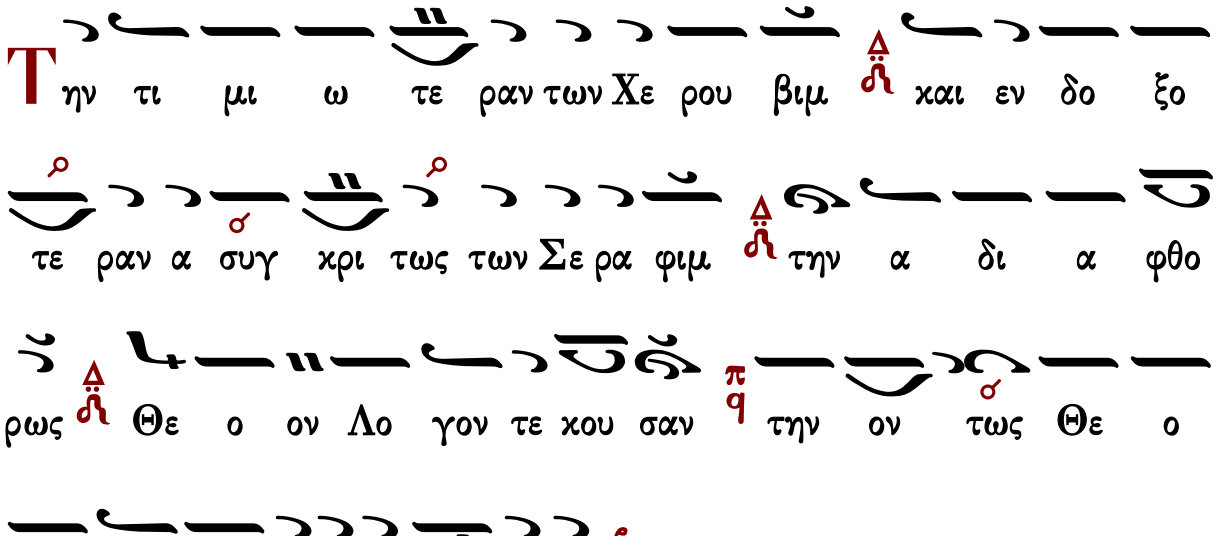
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

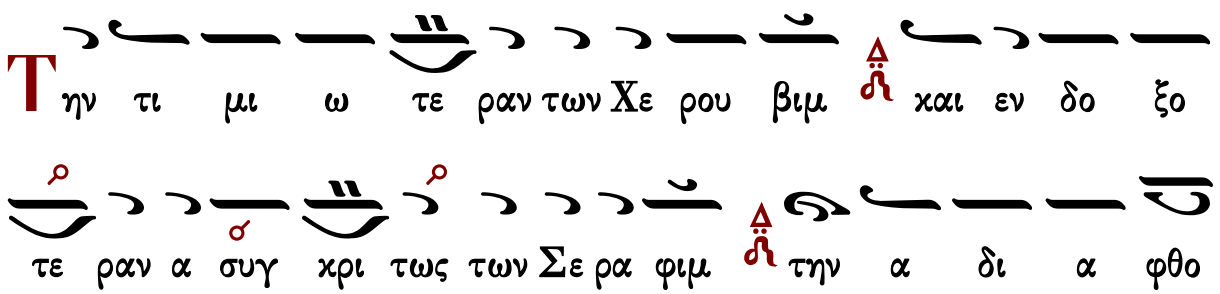

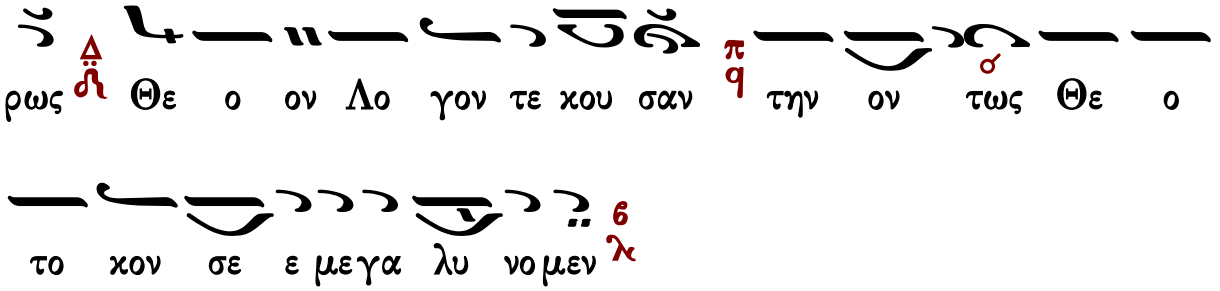

ω ω τω σω τη ρι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε μεγα λυ νομεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν

Θ ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σχορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν
λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ
του ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος δ΄

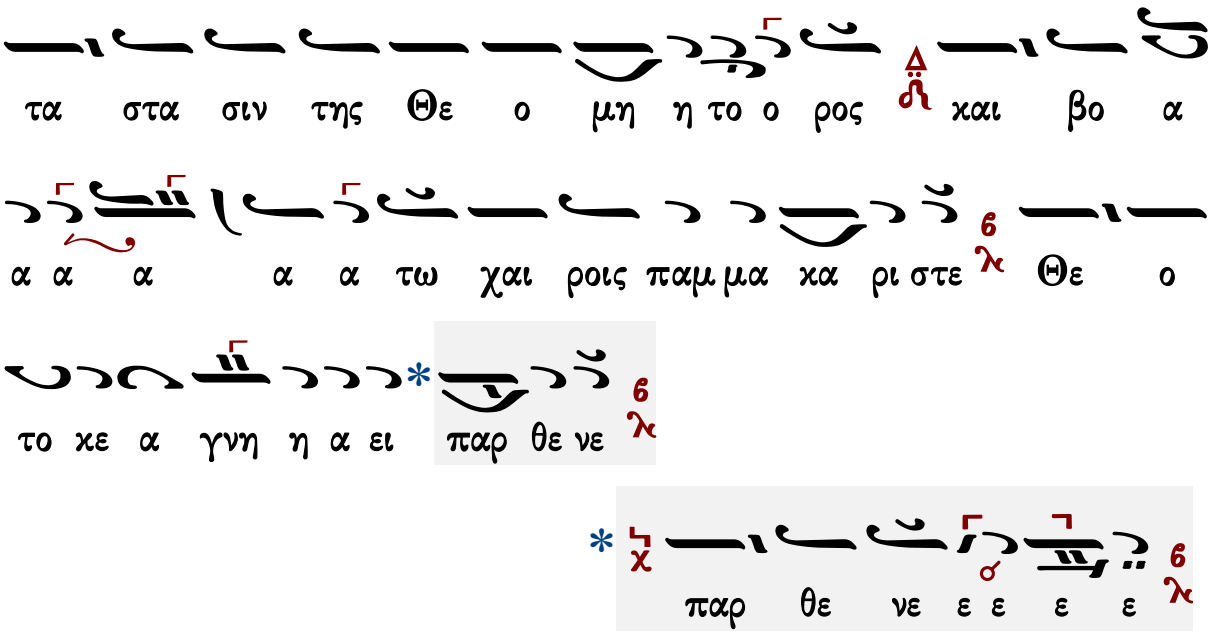
Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

Σύντομος	Ἀργὴ	
Ιωάννου Πρωτοψάλτου	Ιωάννου Πρωτοψάλτου	διασκ. Κωνστ.Παπαγιάννη

Σύντομος

ᾠδὴ θ΄ Ἦχος δ Βʊ Ιωάννου Πρωτοψάλτου Ειρμολόγιον 1903 σ.335#

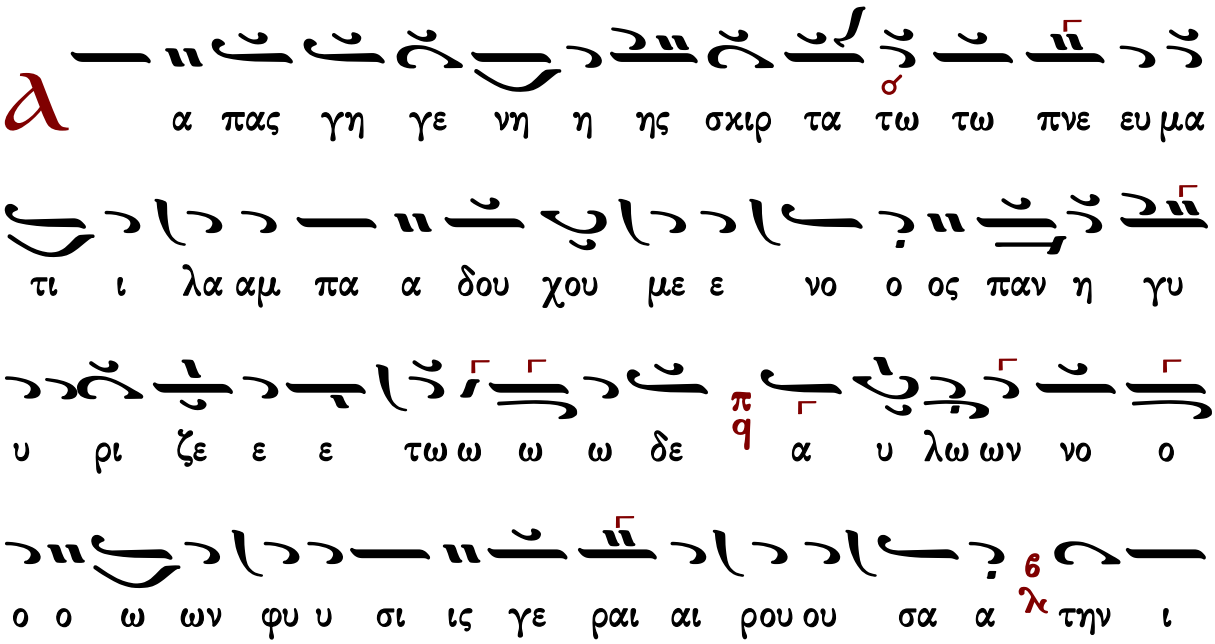

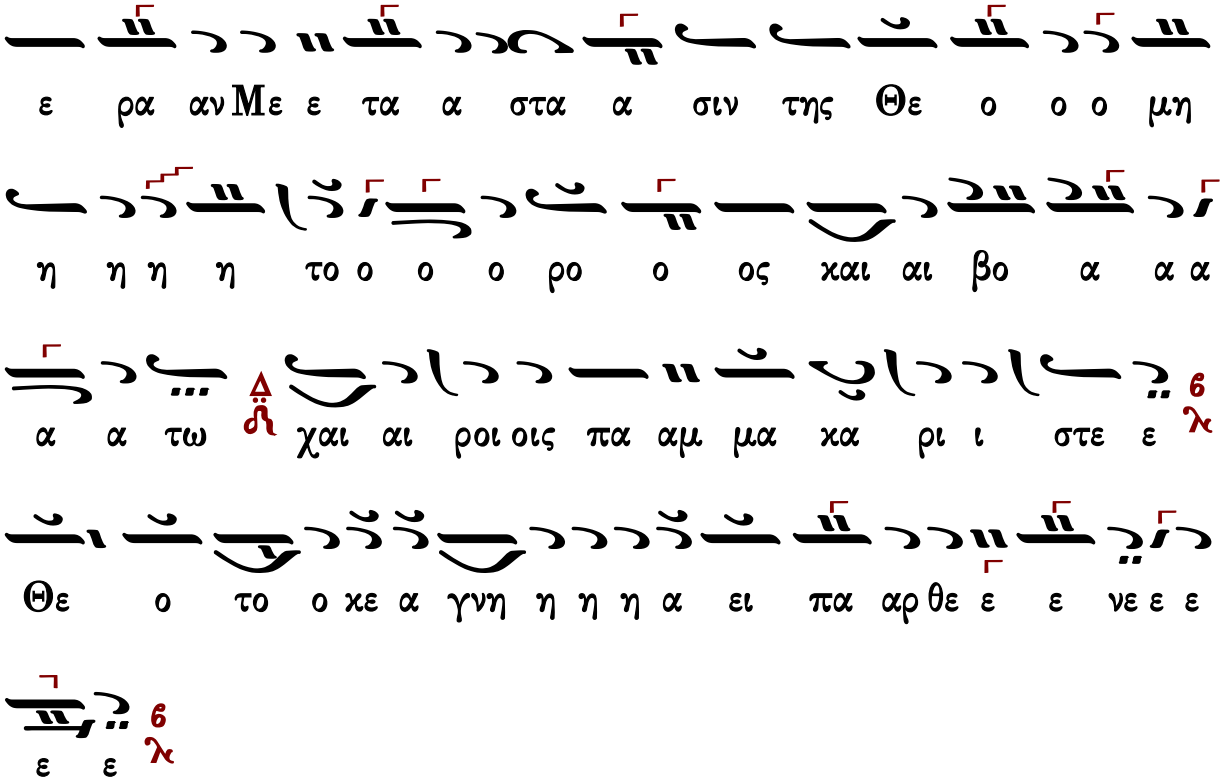
Ἀεγὴ

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βϐ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

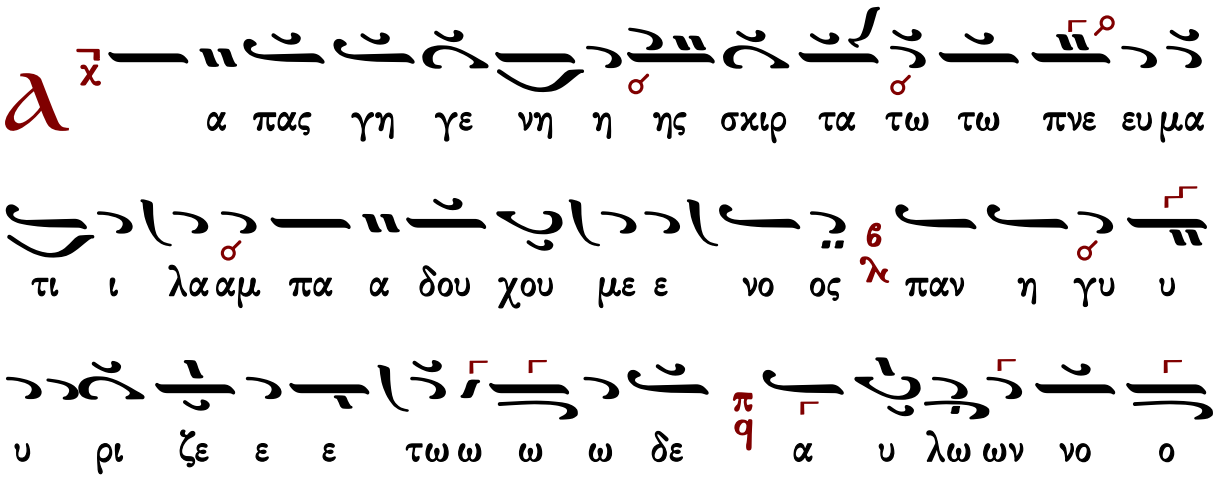

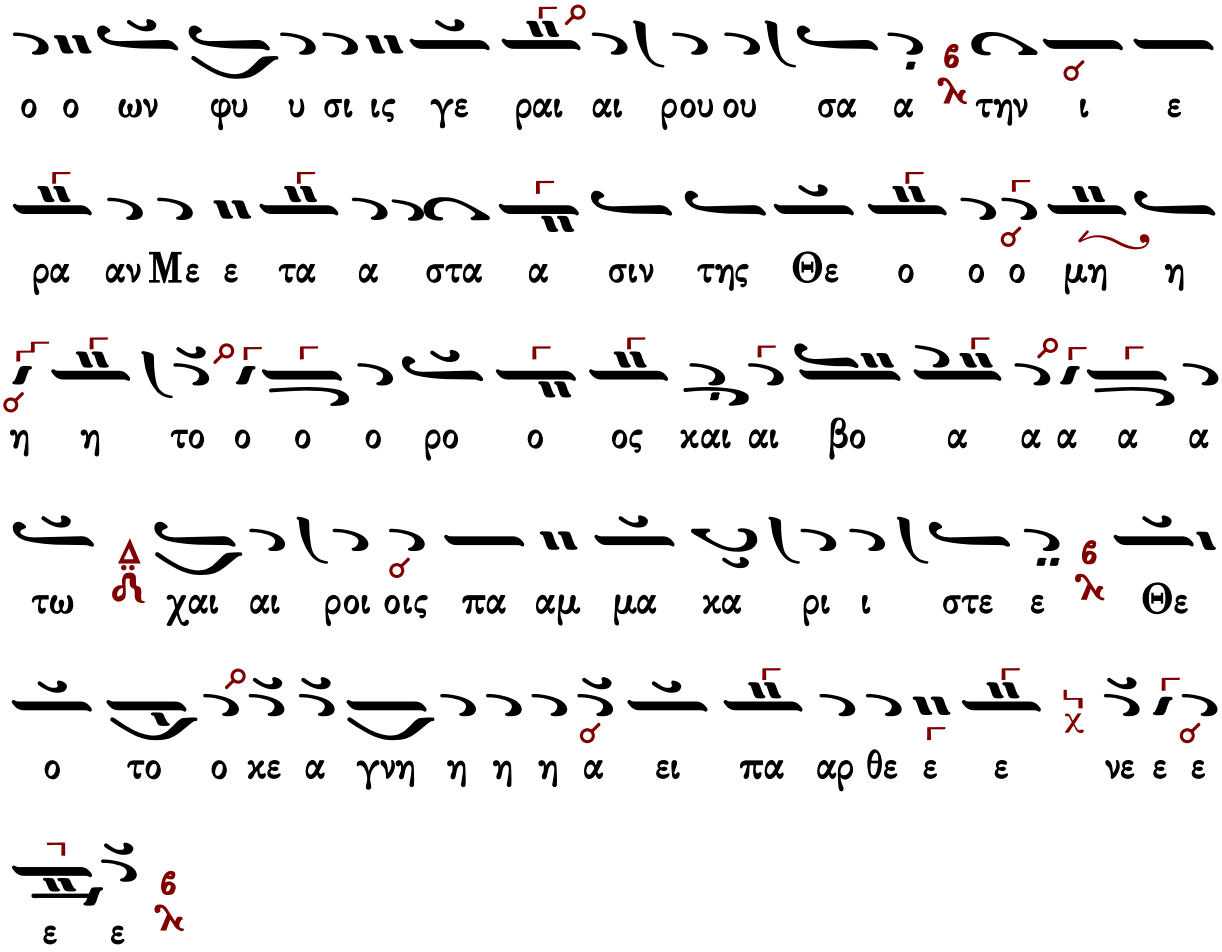
Ἀργὴ (διασκ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1936*

ο ο ων φυ υ σι ις γε ραι αι ρου ου σα α την ι ε
ρα αν Με ε τα α στα α σιν της Θε ο ο ο μη η
η η το ο ο ο ρο ο ος χαι αι βο α α α α α
τω χαι αι ροι οις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε
ο το ο κε α γνη η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε
ε ε

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου 15/8

15 Αὐγούστου

Ὠδὴ α΄ ἦχος α΄

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεὴς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστούς, ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῷ, ᾄδοντας Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

ἦχος δ΄

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Κοίμησιν.

Ὠδὴ γ΄ ἦχος α΄

Ἡ δημιουργική, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἁπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

ἦχος δ΄

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὠδὴ δ΄ ἦχος α΄

Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι, καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος, ἐν ἀγαλλιάσει, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

ἦχος δ΄

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε΄ ἦχος α΄

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρετῶν σου Χριστὲ διηγήσομαι· ἐξ ἀϊδίου γὰρ δόξης συναΐδιον, καὶ ἐνυπόστατον λάμψας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

ἦχος δ΄

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, γῆθεν μετέστης πρὸς αἰωνίους μονάς, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζωήν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ὠδὴ ς΄ Ἦχος α΄

Ἅλιον ποντογενές, κητῷον ἐντόσθιον πῦρ, τῆς τριημέρου ταφῆς σου τι προεικόνισμα, οὗ Ἰωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδεικται· σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ προὐπέπωτο, ἀσινής ἐβόα· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Ἦχος δ΄

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ὠδὴ ζ΄ Ἦχος α΄

Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρί, θεῖος ἔρως ἀντιταττόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν ὁσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος, μουσικοῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός, ὁ δεδοξασμένος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἦχος δ΄

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄ Ἦχος α΄

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Φλόγα δροσίζουσαν ὁσίους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν, ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενής, ἔδειξε παισί· ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου, καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι, τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος δ΄

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	☜ Σύντομοι ☞	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Πέτρου Λαμπαδαρίου	☜ Ἀργαὶ	

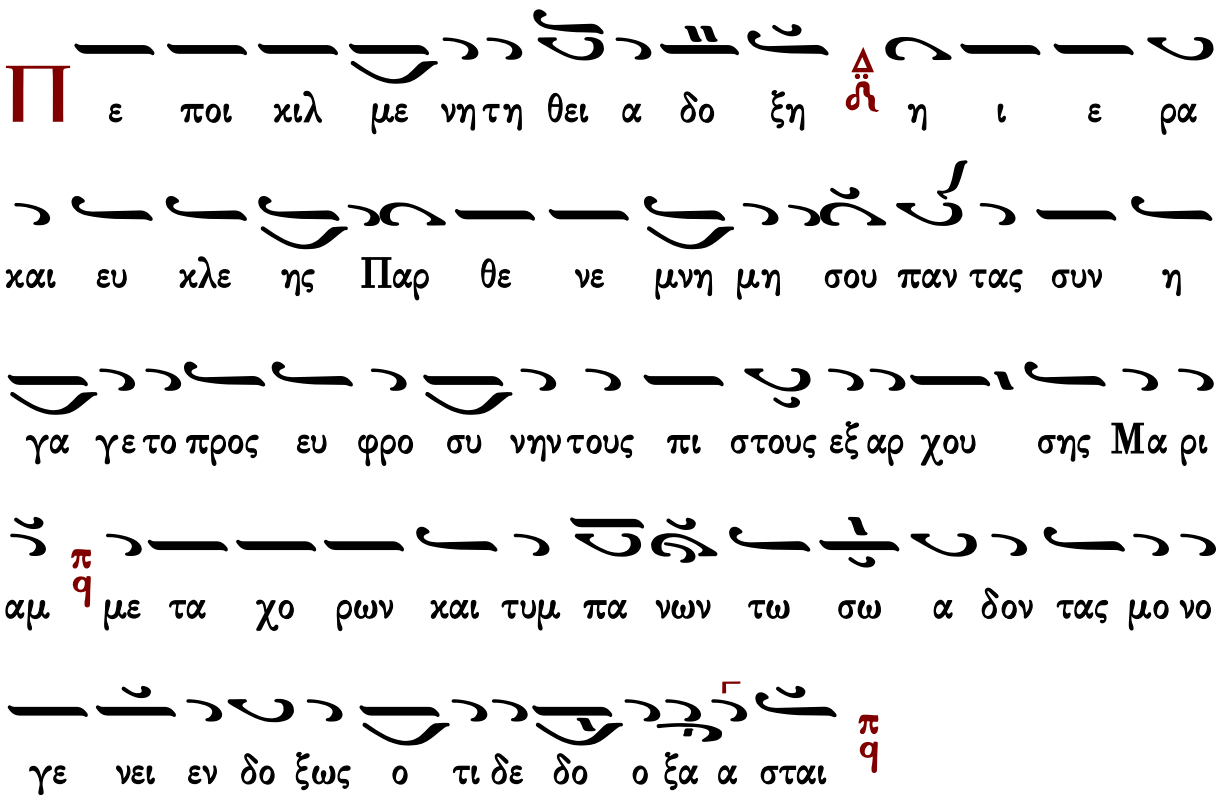
Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α′

Ἦχος δ Πα

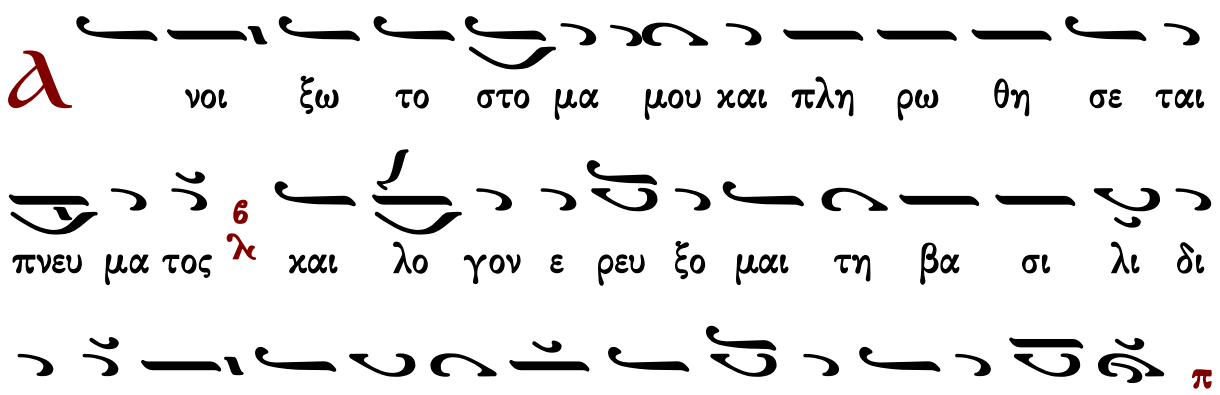
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.314#

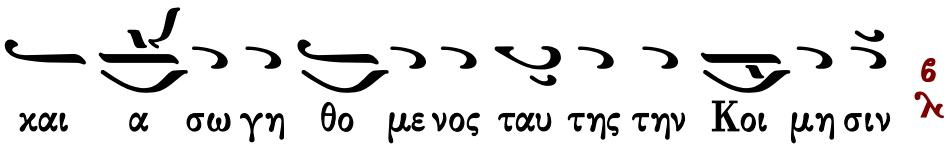

ᾠδὴ α′

Ἦχος δ Βʊ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

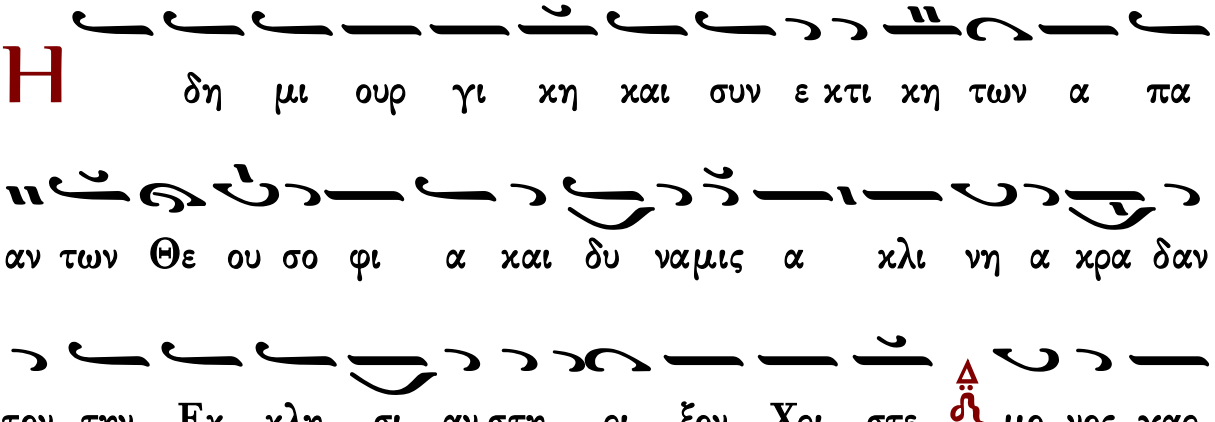

ᾠδὴ γ΄

Ἦχος Πα

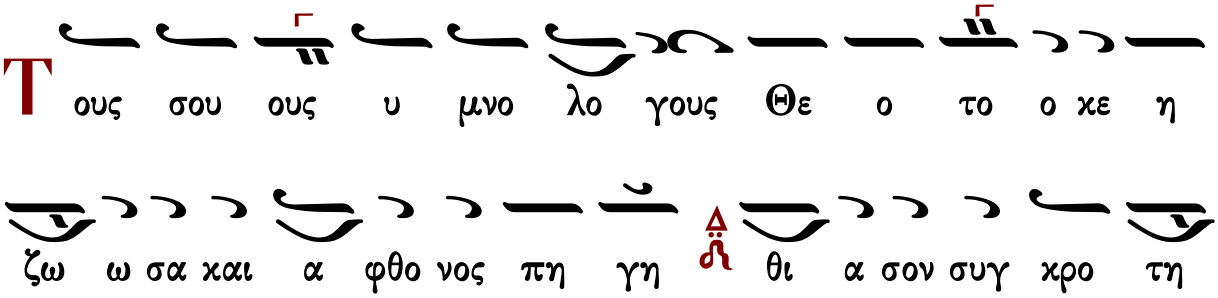
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.314#

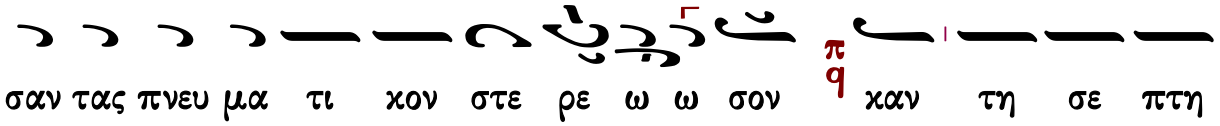

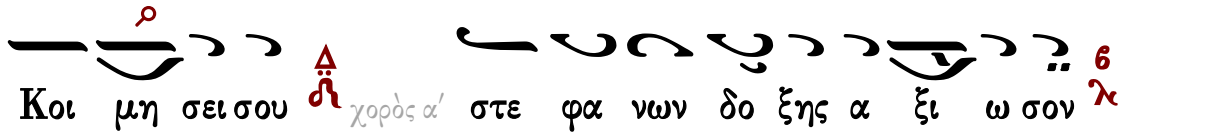
ᾠδὴ γ΄

Ἦχος Βϐ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.331#

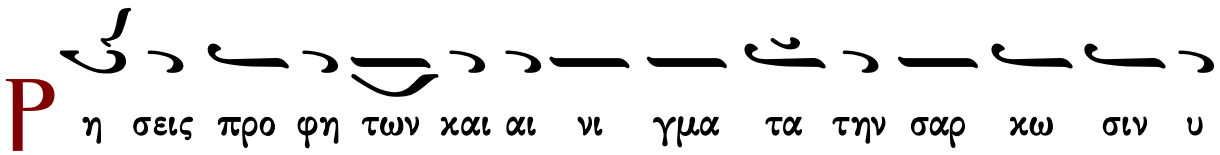

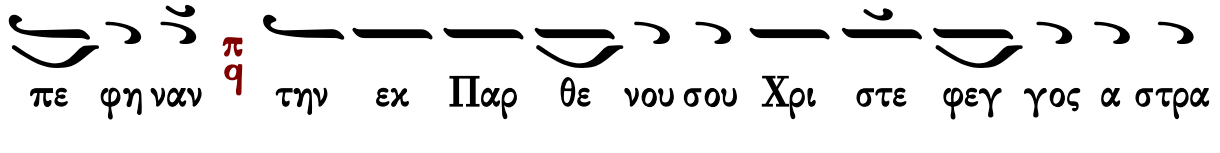

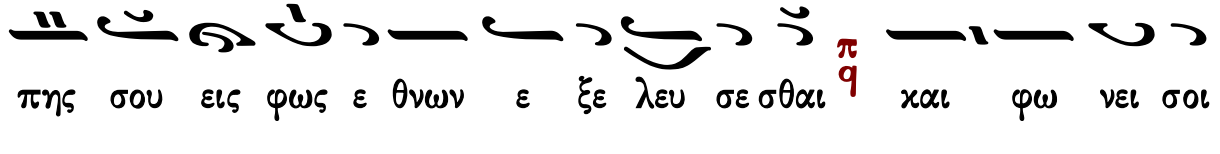
ᾠδὴ δ΄

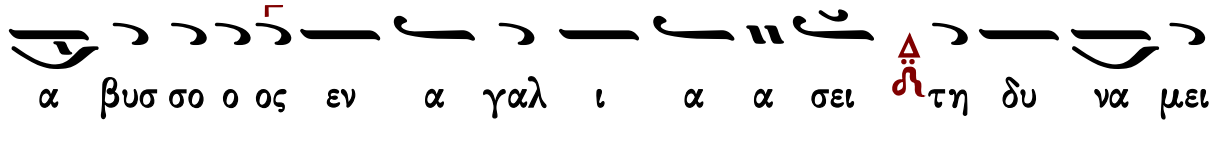
Ἦχος πλ. Πα

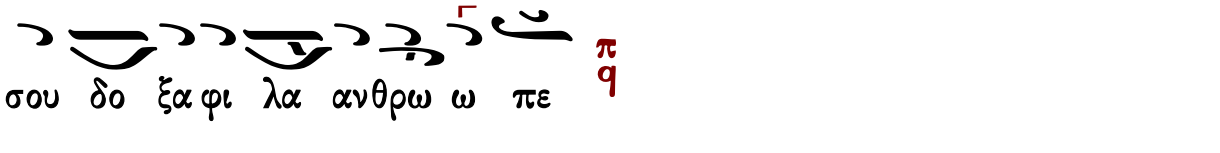
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.315#

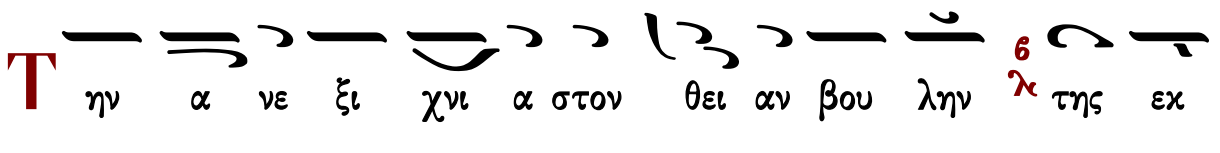

ᾠδὴ δ΄

Ἦχος πλ. Βʹ

Ειρμολόγιον
«ΖΩΗ» 1955 σ.79#

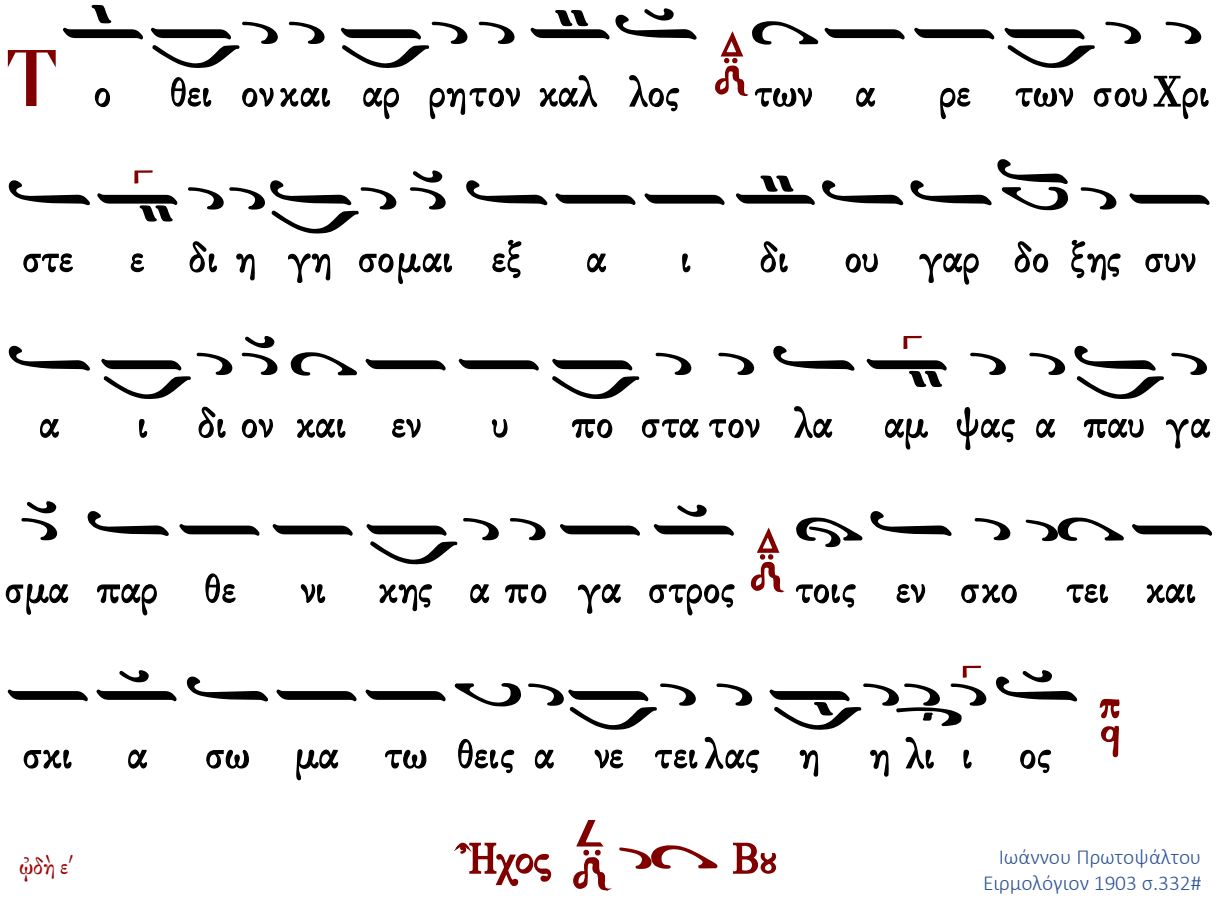

ᾠδὴ ε′

Ἦχος πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.316#

ᾠδὴ ε′

Ἦχος βου

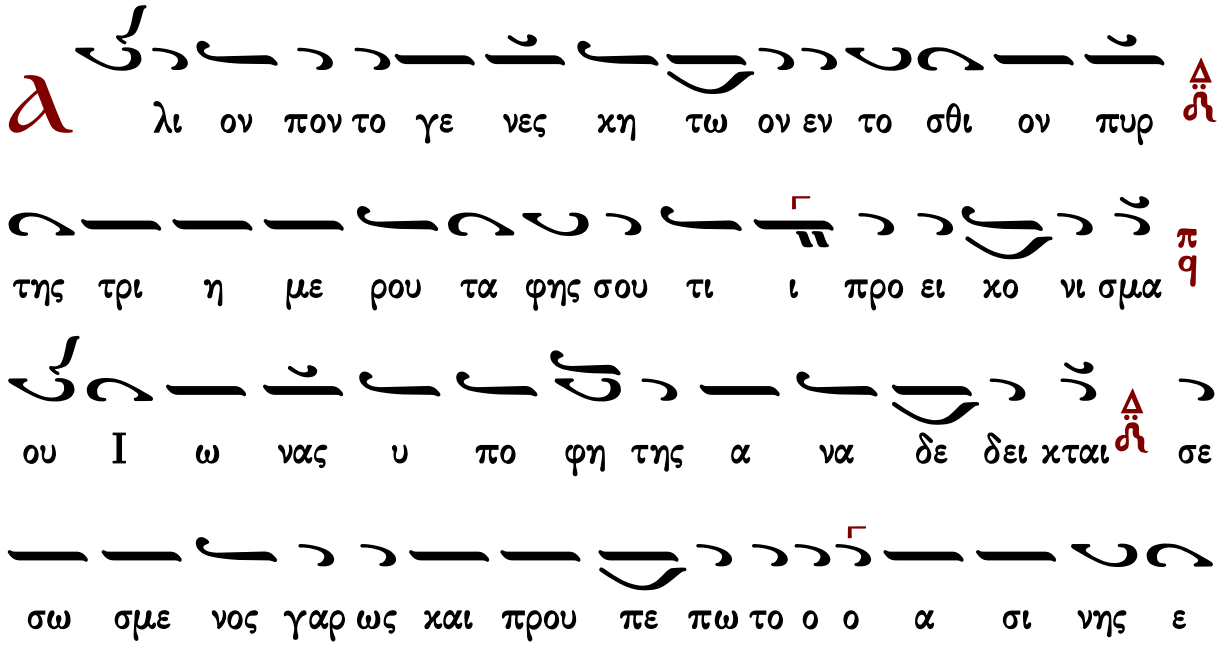
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.332#

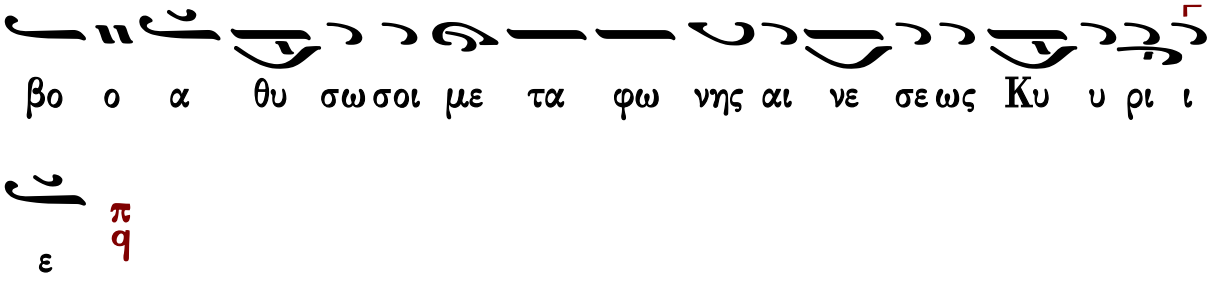

ᾨδὴ ϛ′

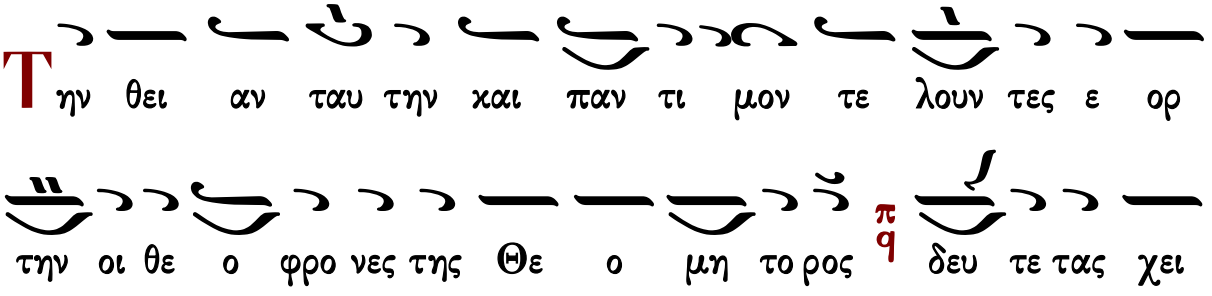
Ἦχος πλ. Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.317#

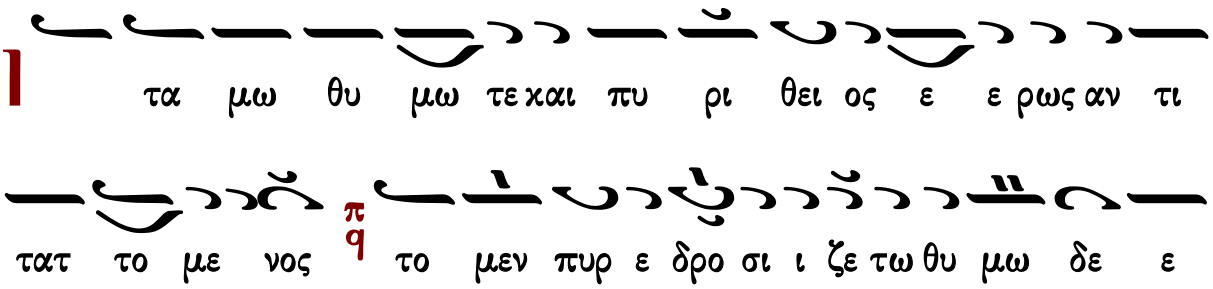

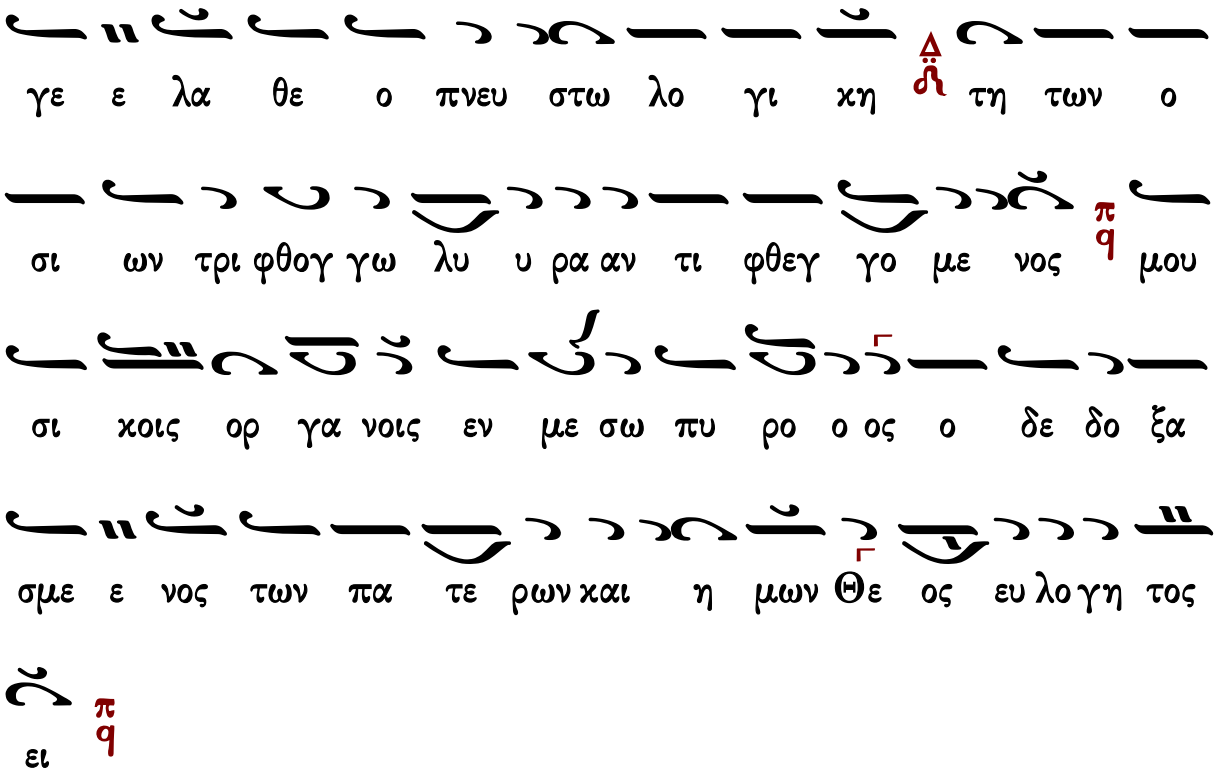

ᾨδὴ ϛ′ Ἦχος Βʁ Ιωάννου Πρωτοψάλτου Ειρμολόγιον 1903 σ.333#

ᾨδὴ ζ′ Ἦχος Πα Ιωάννου Πρωτοψάλτου Ειρμολόγιον 1903 σ.318#

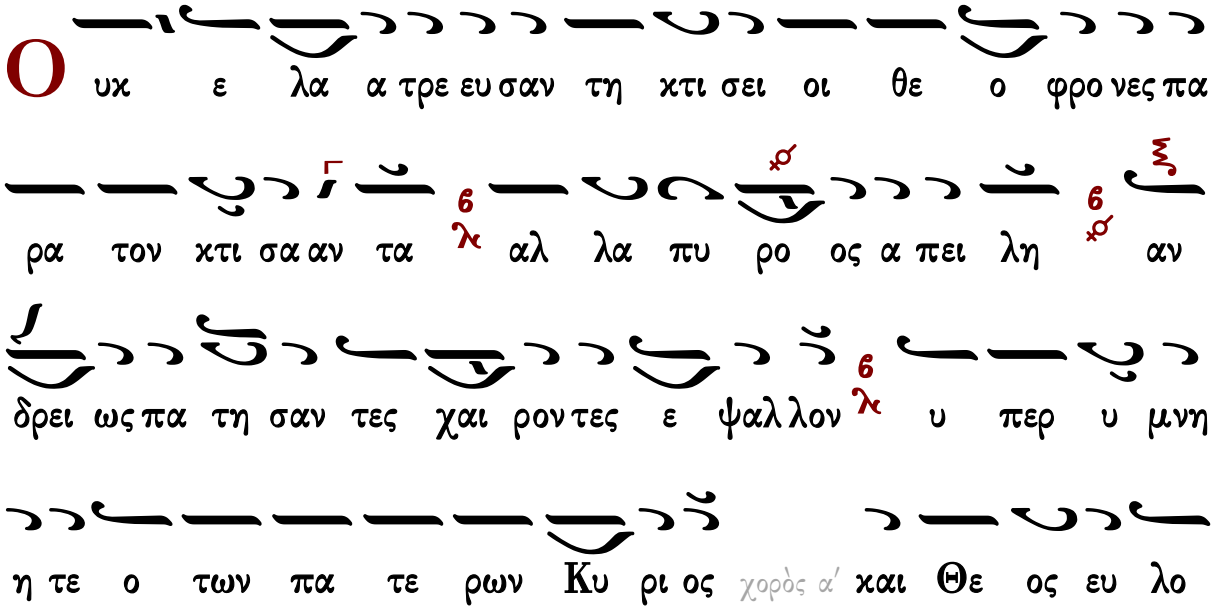

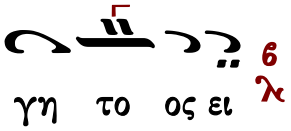

ᾠδὴ ζ΄

Ἦχος Βϐ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.334#

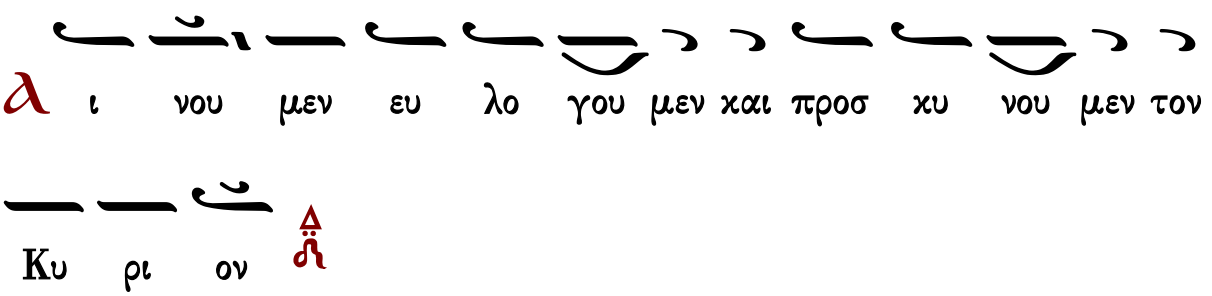

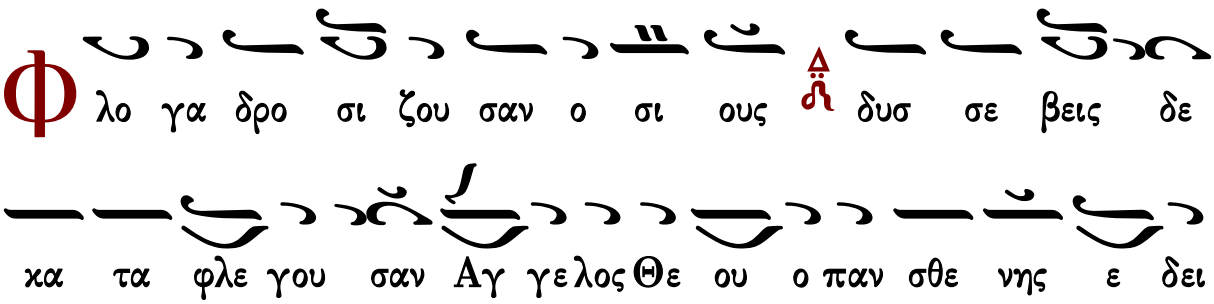

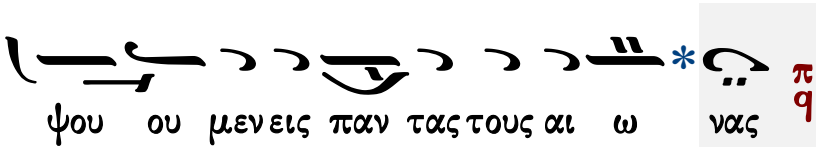
ᾠδὴ η΄

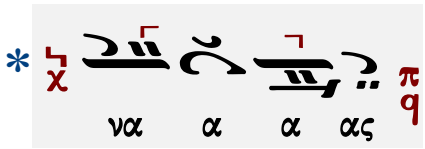
Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.318#

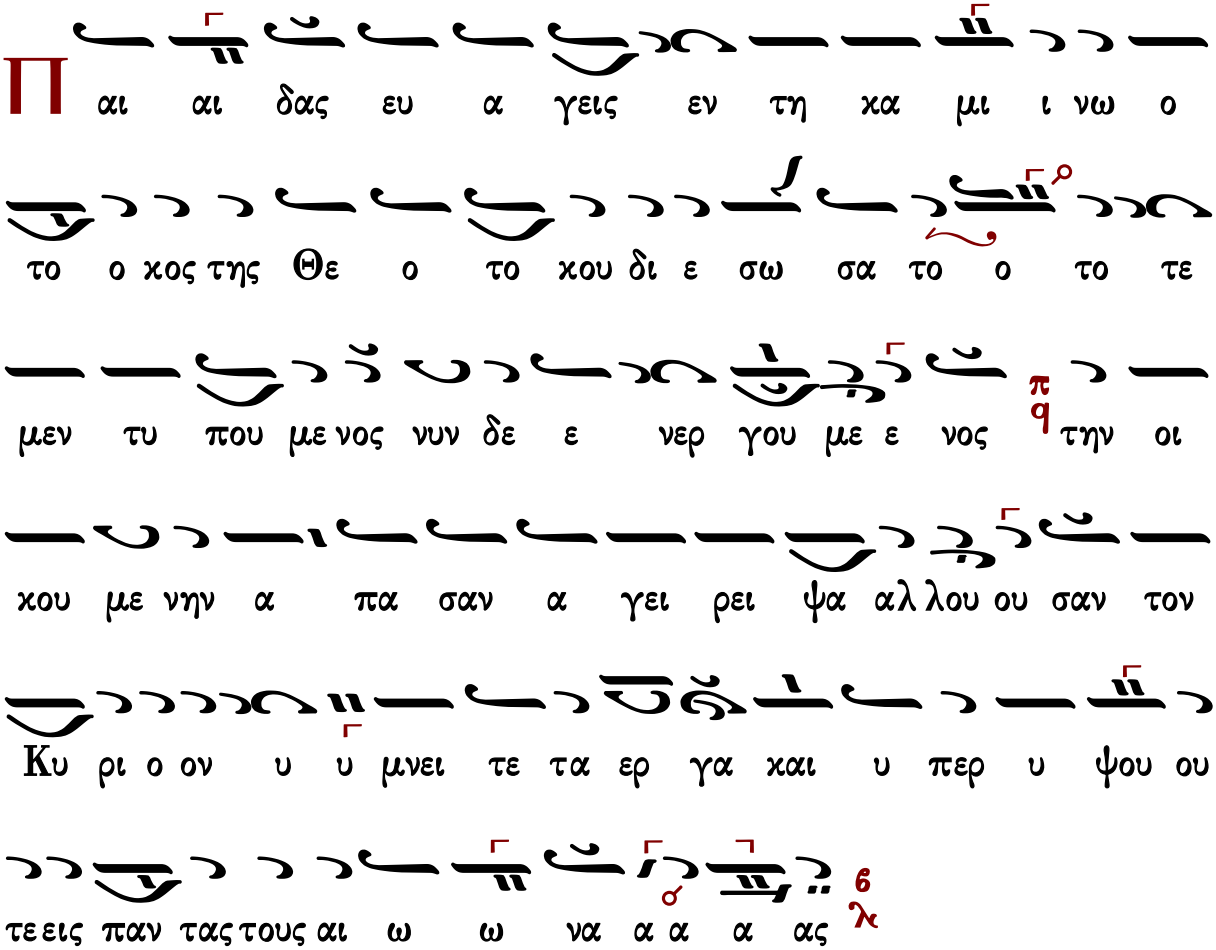

φ̣δ̣ὴ η΄

Ἦχος

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.335#

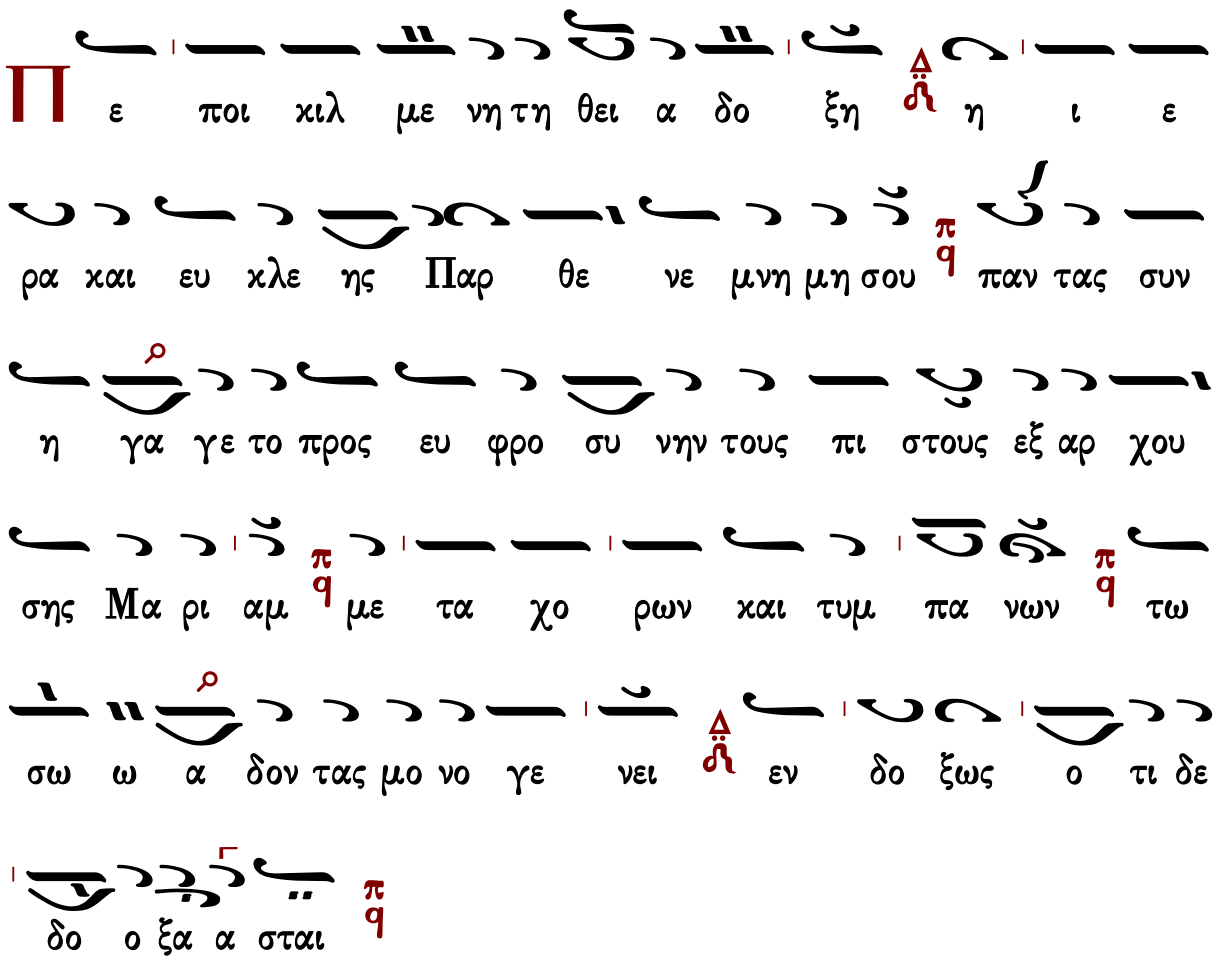

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ α′ κανὼν α′

Ἦχος δ Πα

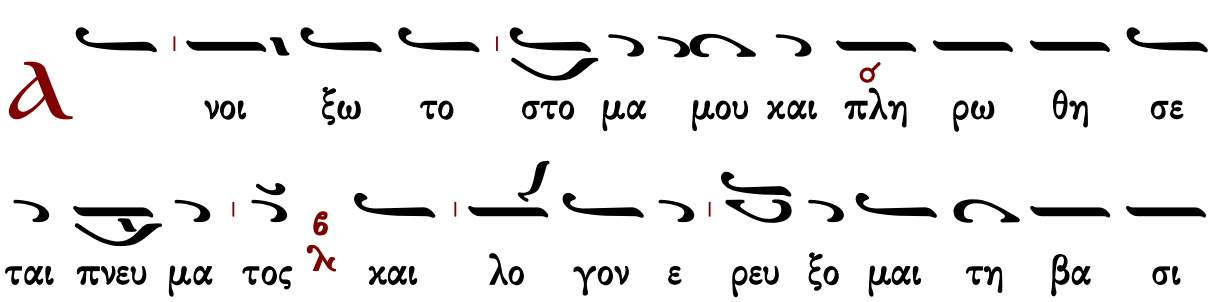
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.138/1487#

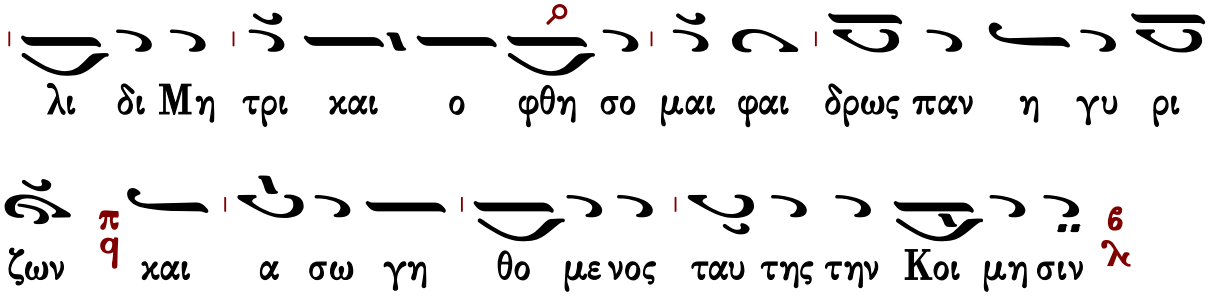

ᾠδὴ α′ κανὼν β′

Ἦχος δ Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.139/1488#

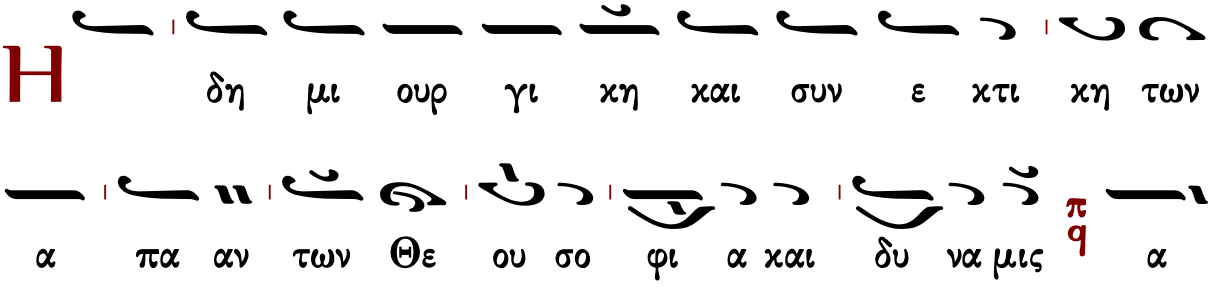

ᾠδὴ γ′ κανὼν α′

Ἦχος Πα

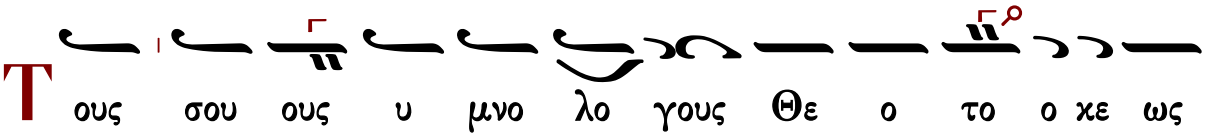
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.141/1490#

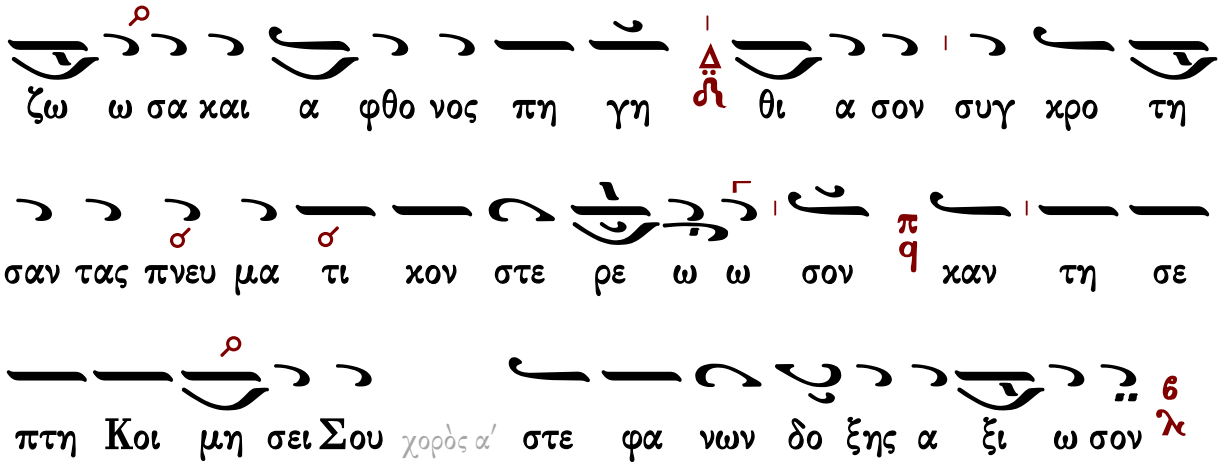

ᾠδὴ γ′ κανὼν γ′

Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.141/1490#

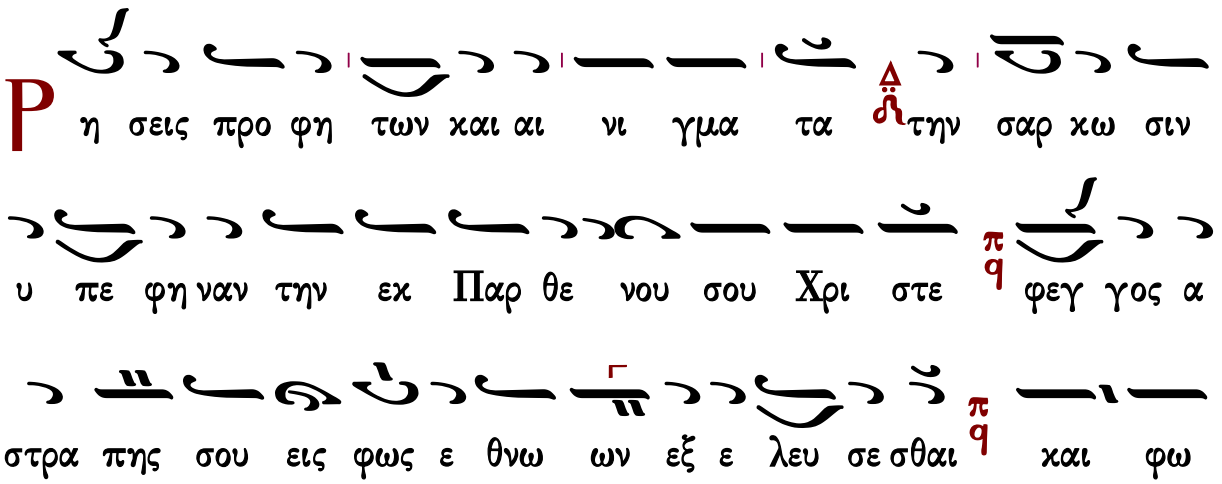

ᾠδὴ δ΄ κανὼν α΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.143/1492*

ᾠδὴ δ΄ κανὼν β΄

Ἦχος Βϐ

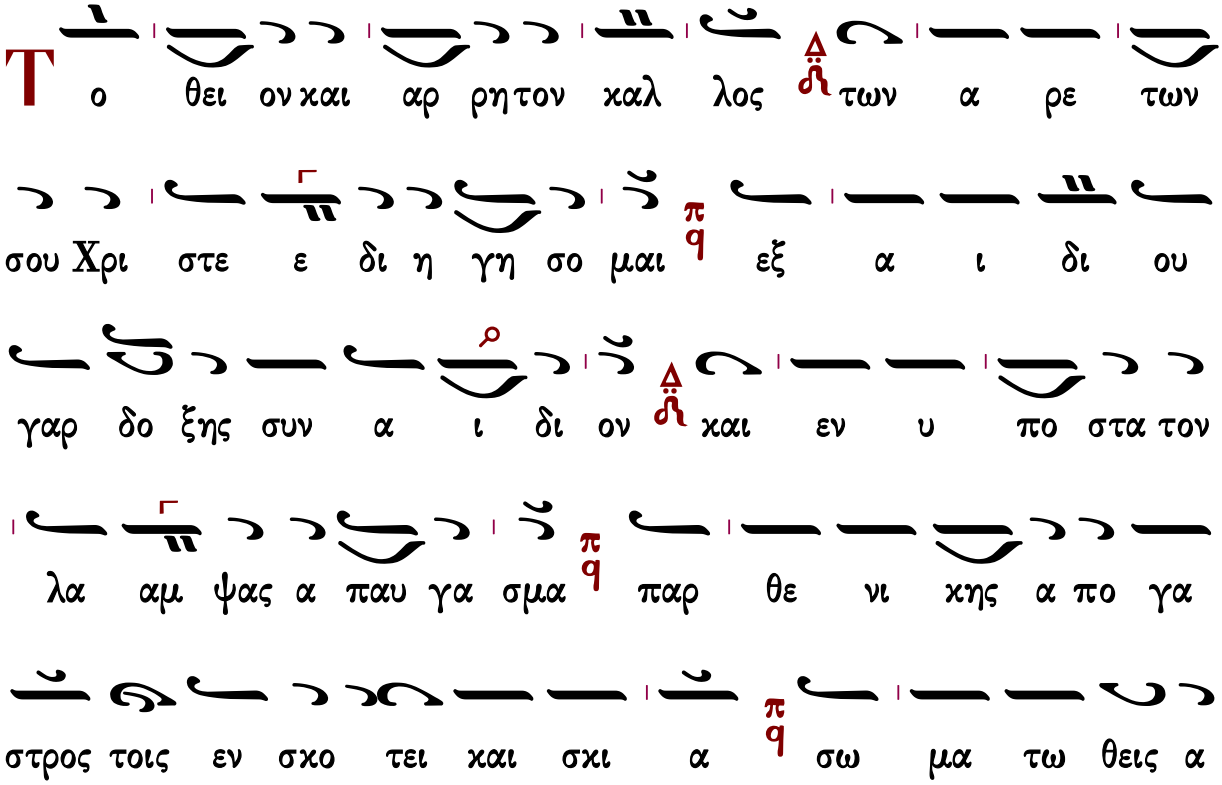
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.143/1492*

ᾠδὴ ε΄ κανὼν α΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.143/1492*

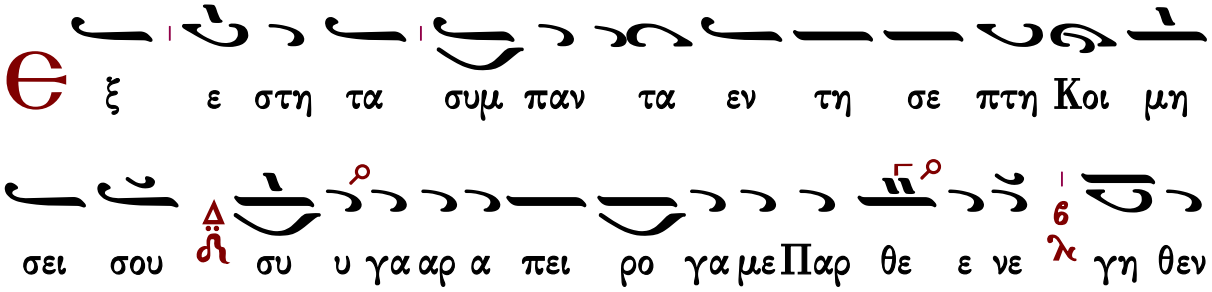

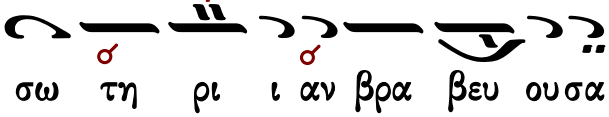
ᾠδὴ ε′ κανὼν β′

Ἦχος Βʹ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.144/1493*

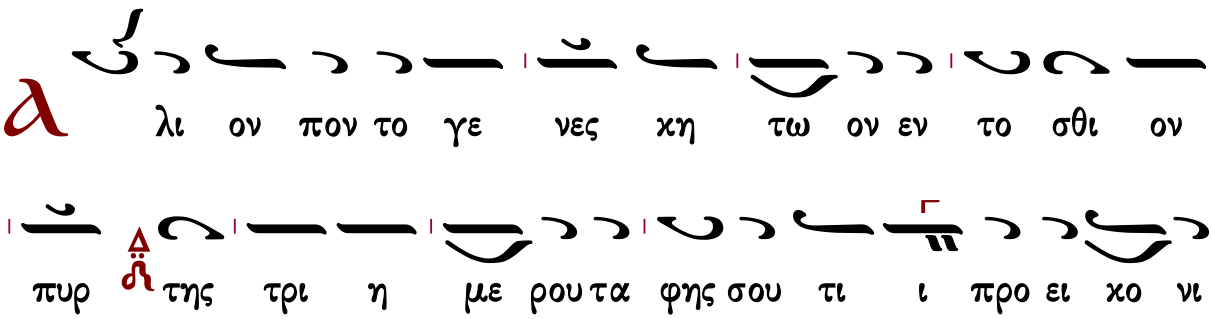
χορὸς α′

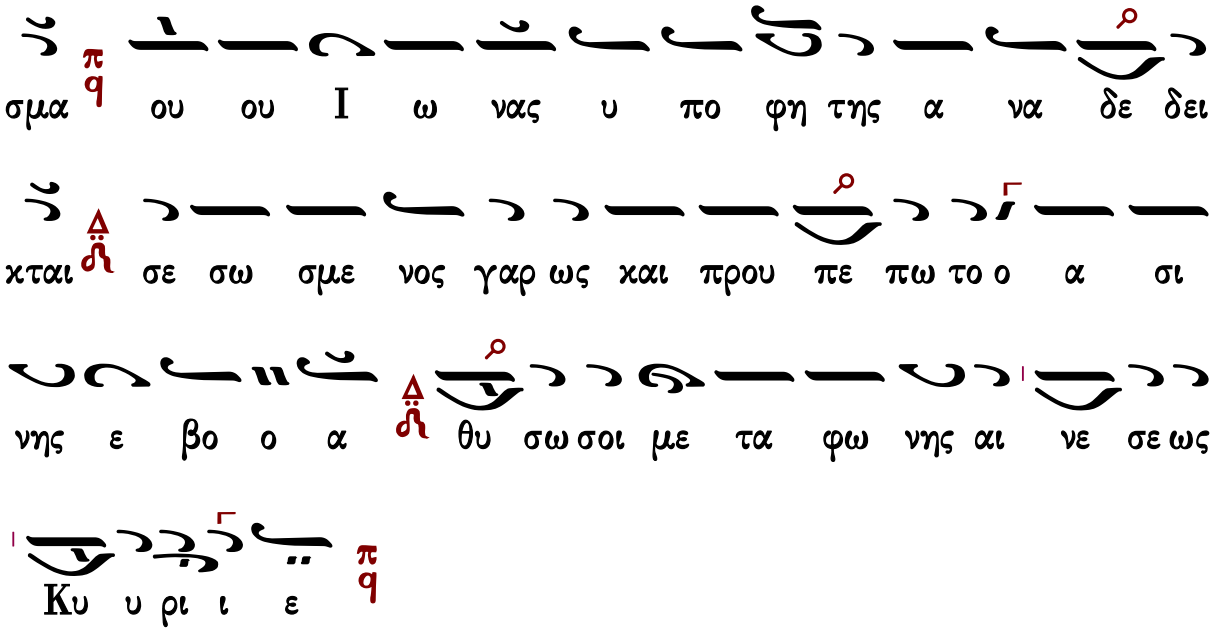

ᾠδὴ ς′ κανὼν α′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.144/1493*

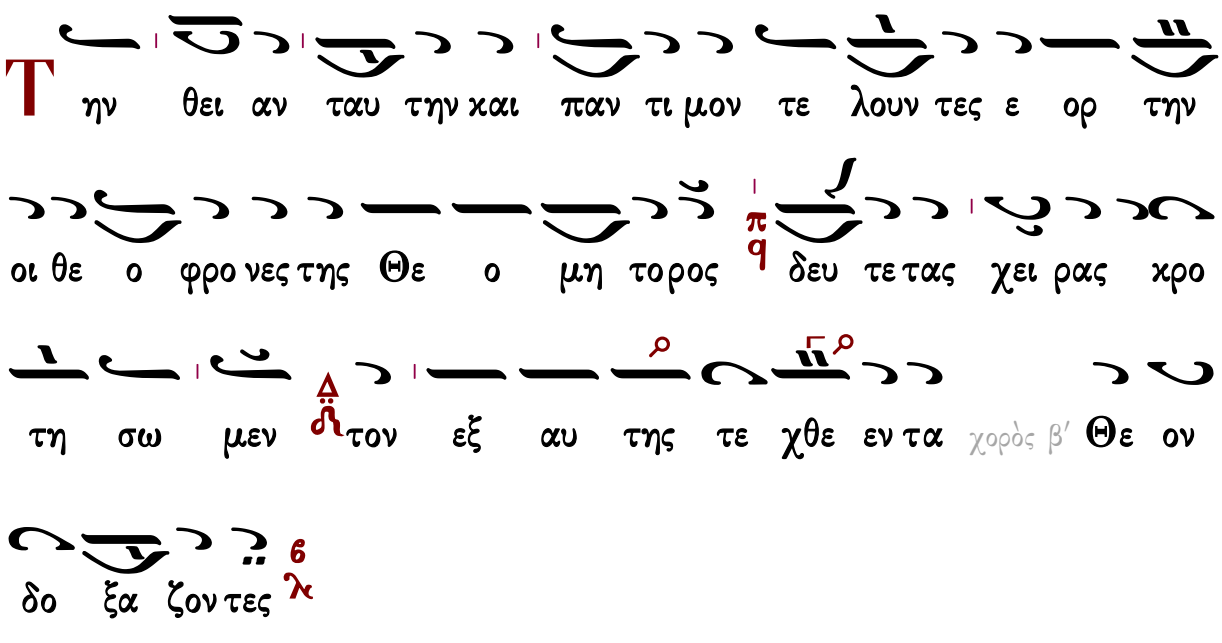

ᾠδὴ ς′ κανὼν β′

Ἦχος Βϐ

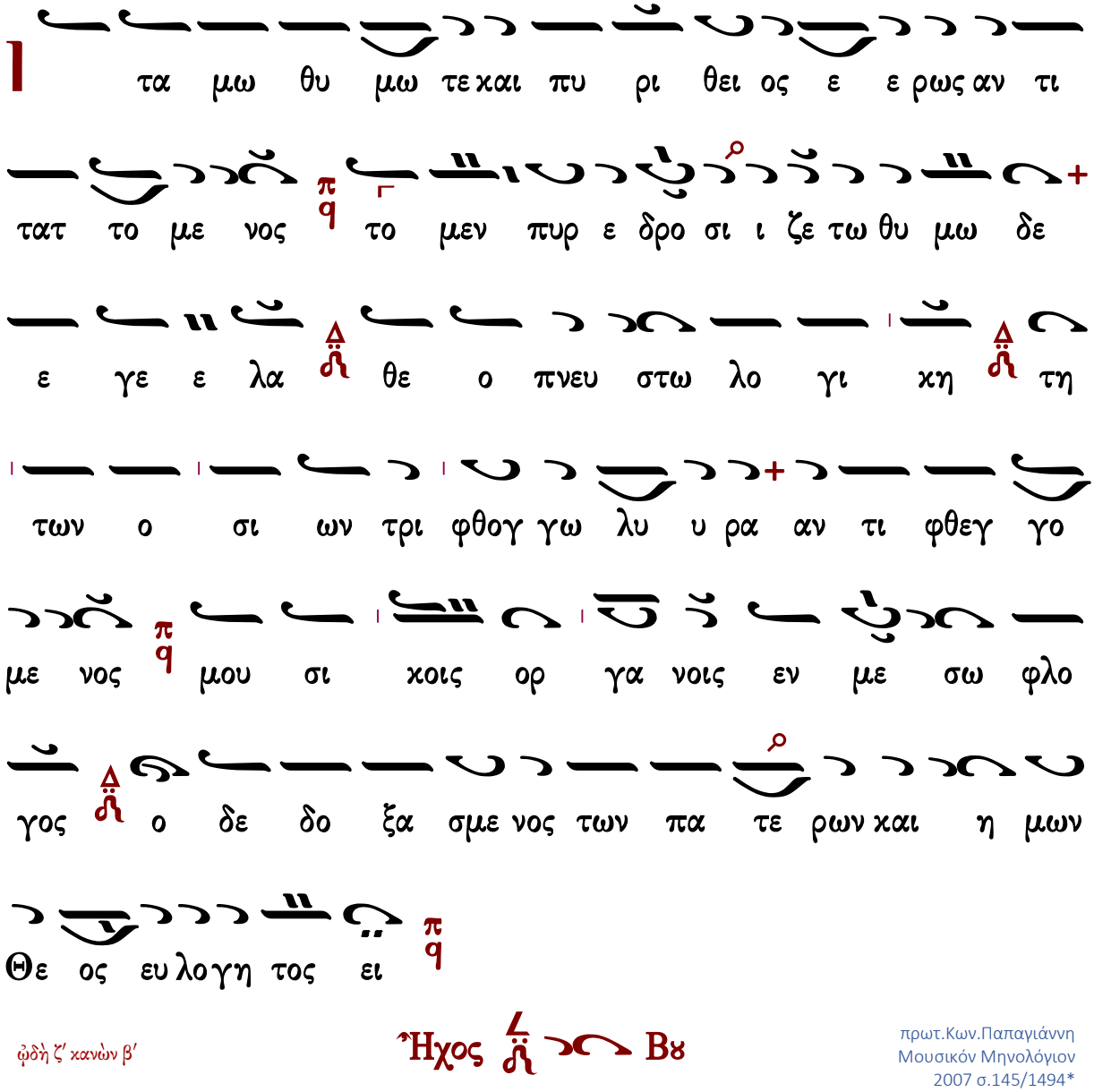
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.144/1493*

ᾠδὴ ζ′ κανὼν α′

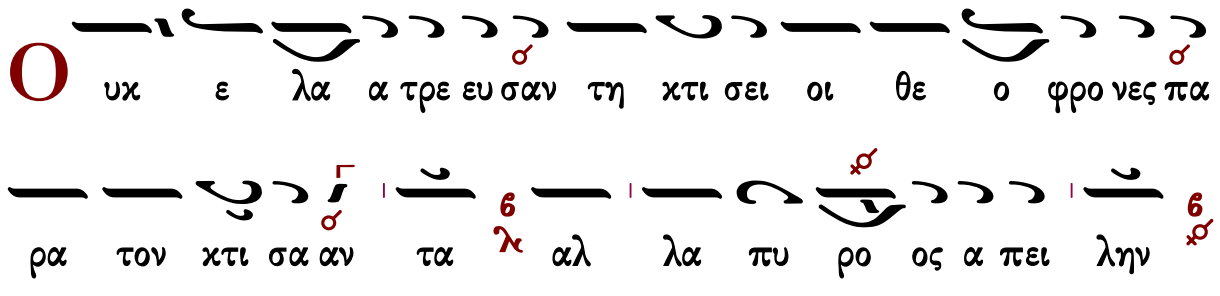
Ἦχος Πα

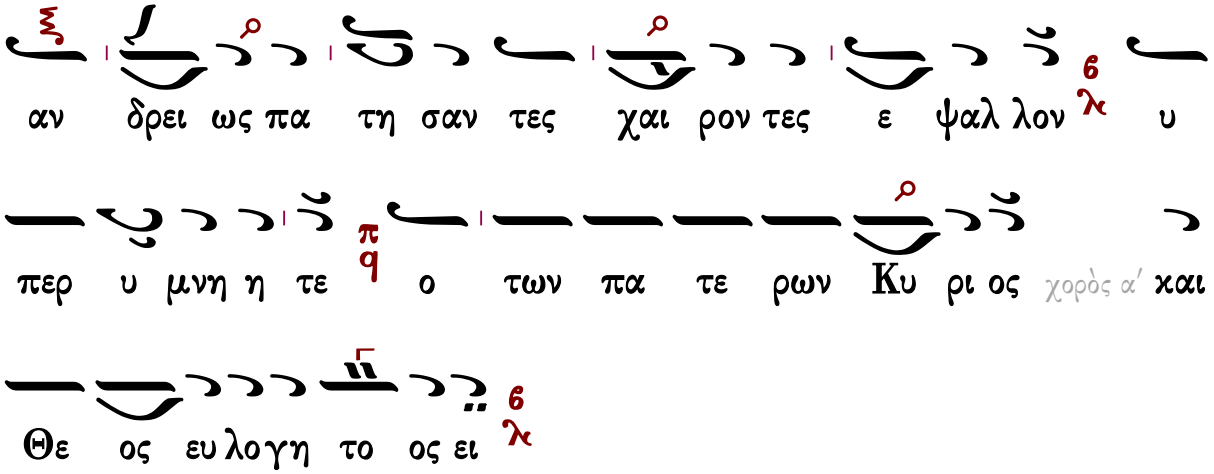
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.145/1494*

ᾠδὴ ζ′ κανὼν β′

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.145/1494*

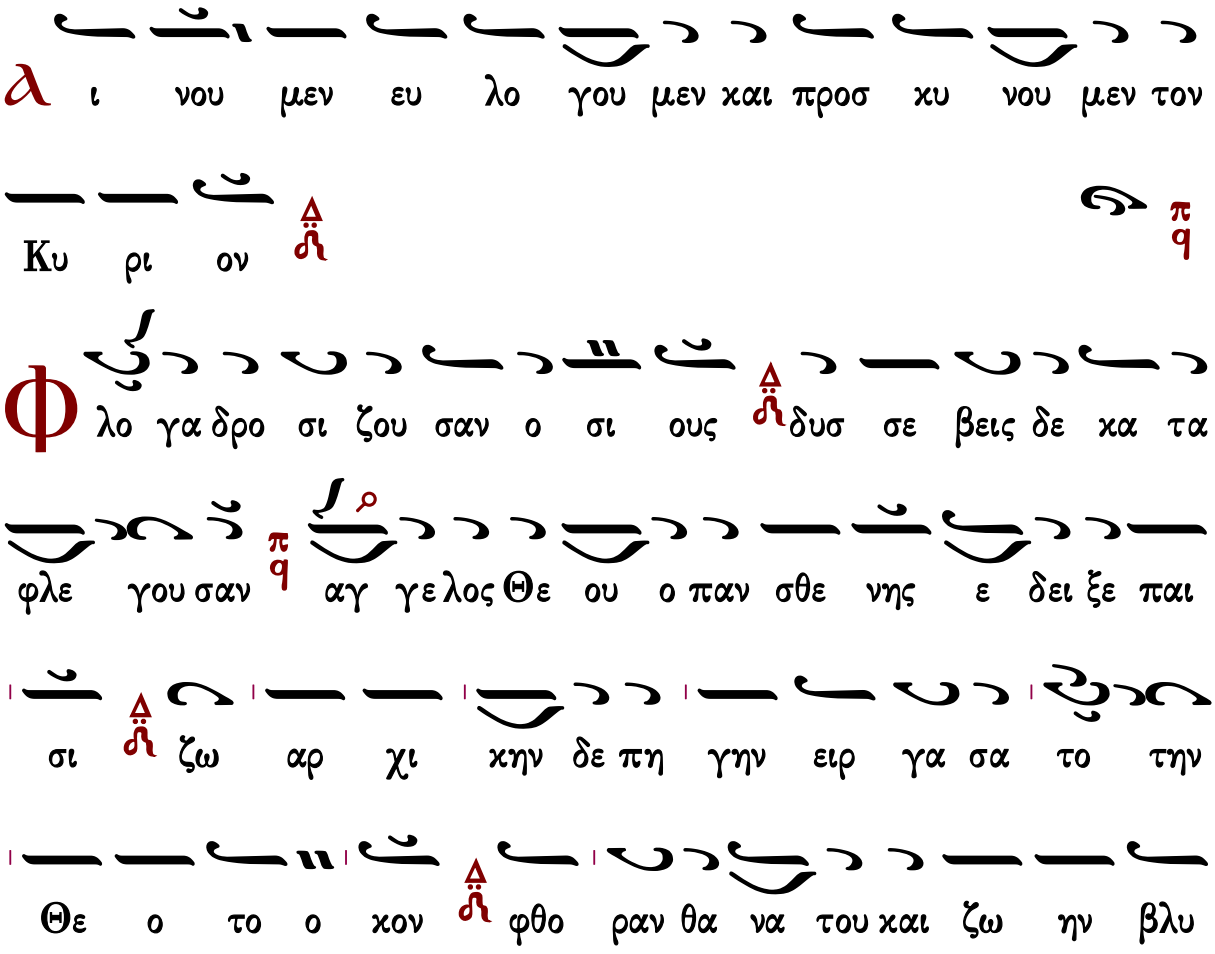

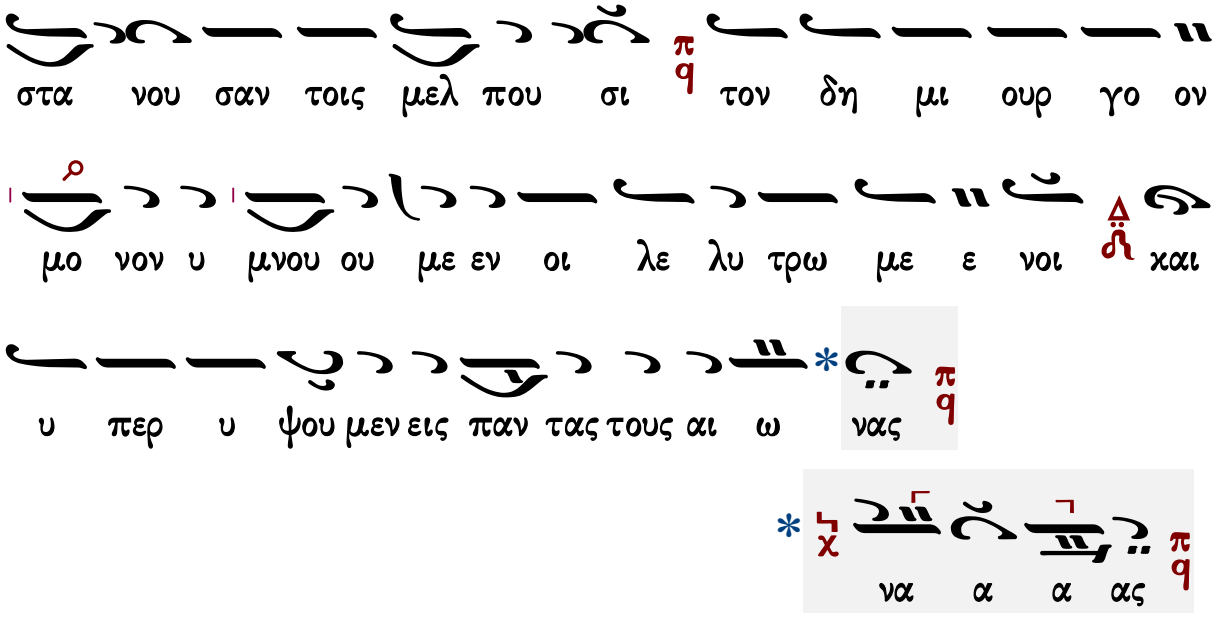

ᾠδὴ η΄ κανὼν α΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.145/1494*

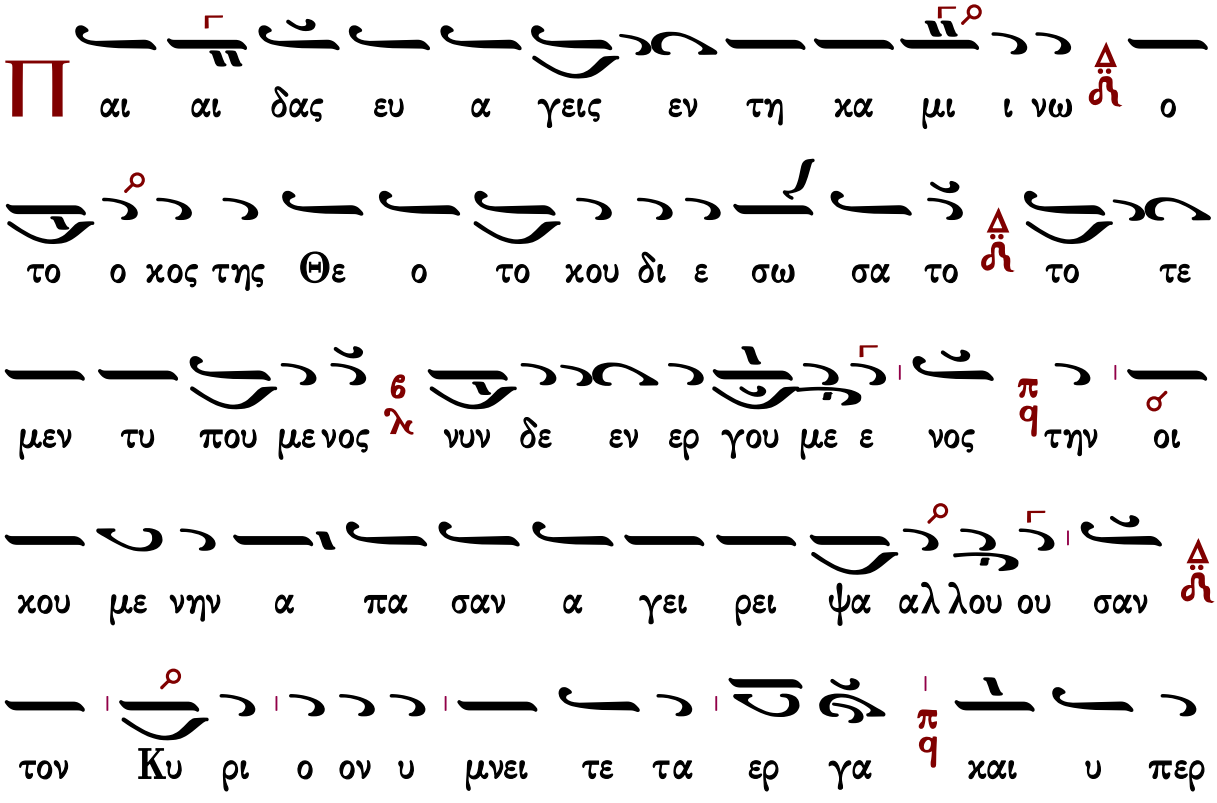

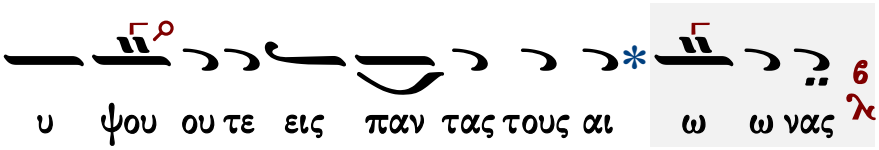

ᾠδὴ η′ κανὼν β′

Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.146/1495*

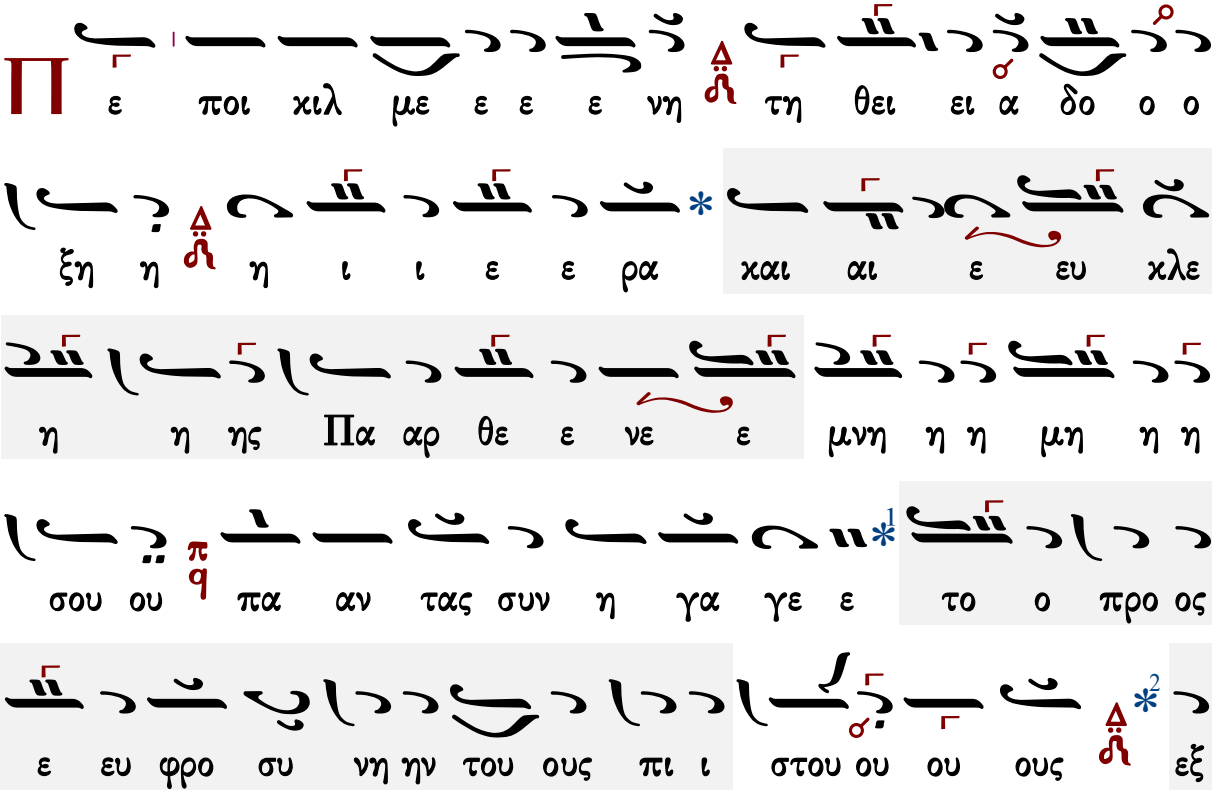
Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)21

Ὠδὴ α΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.146/1495*

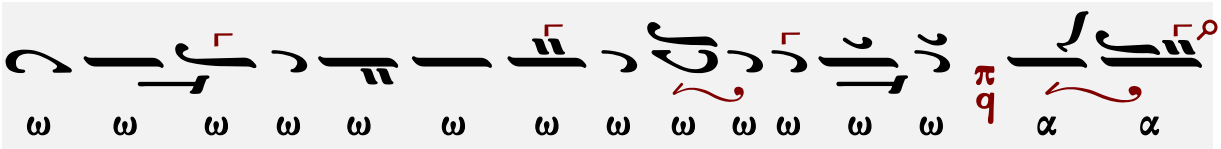

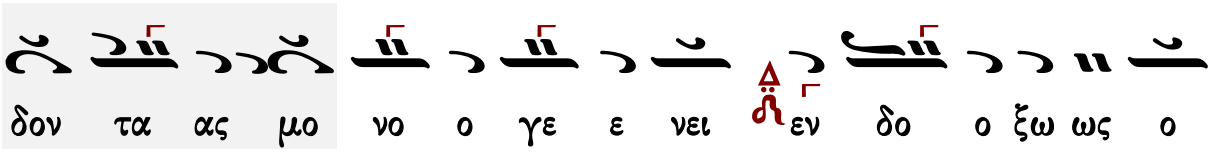
---

21 Ὅπως εἰς τὰς καταβασίας τῶν ἄλλων ἑορτῶν, οὕτω καὶ εἰς τὰς παρούσας ἐπεφέραμεν ἐλαφράς τινας διορθώσεις πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ὀρθοτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος. Οὐσιαστικωτέρας μεταβολὰς παραθέτομεν μεθ' ἑκάστην καταβασίαν. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

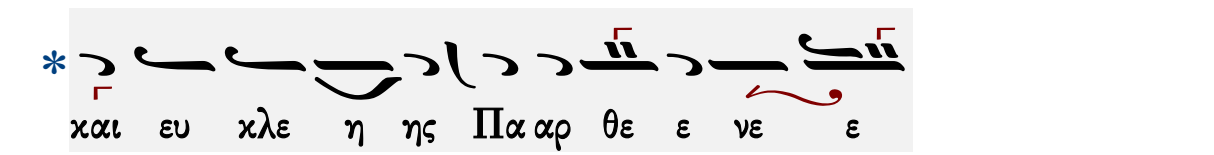

αρ χου ου ου ση η ης Μα α ρι ι ι αμ με τα

α α α χο ο ρων χαι αι τυ υμ πα α α νων τω σω ω

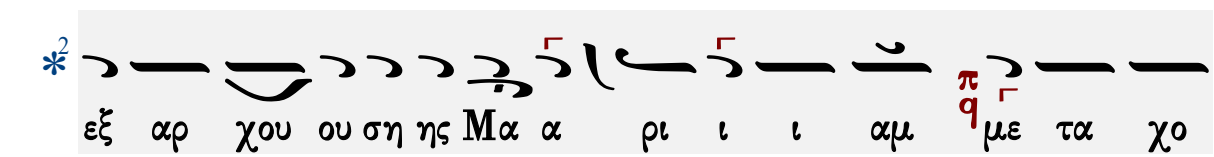

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω α α

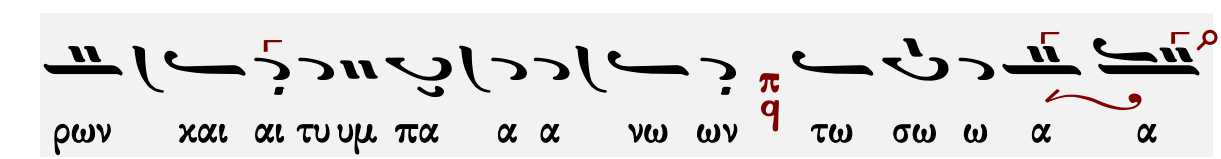

δον τα ας μο νο ο γε ε νει εν δο ο ξω ως ο

τι ι δε ε δο ο ο ο ο ξα α α σται

και ευ χλε η ης Πα αρ θε ε νε ε

το προς ευ φρο συ νη ην του ους πι ι

εξ αρ χου ου ση ης Μα α ρι ι ι αμ με τα χο

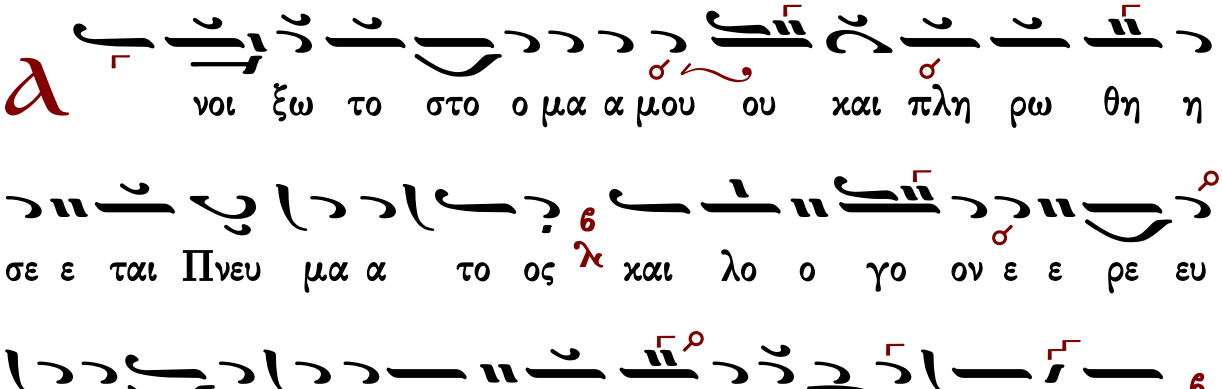

ρων και αι τυ υμ πα α α νω ων τω σω ω α α

δον τα ας μο

ᾨδὴ α΄

Ἦχος δ΄ Βʊ

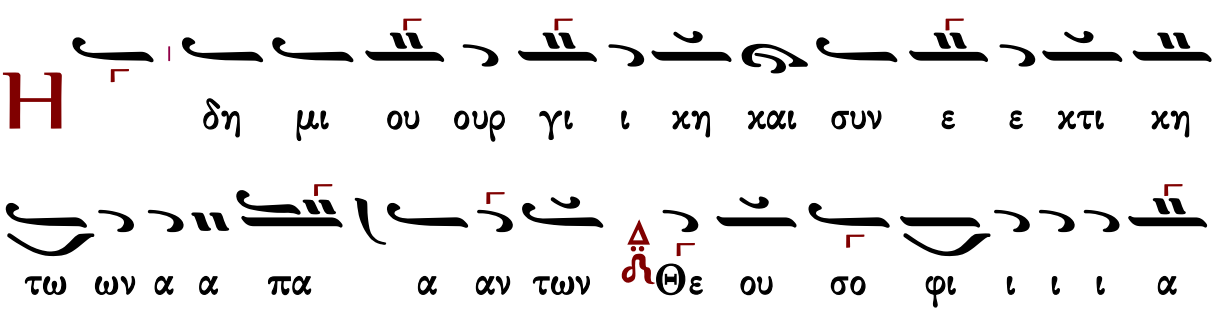
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.234/1932*
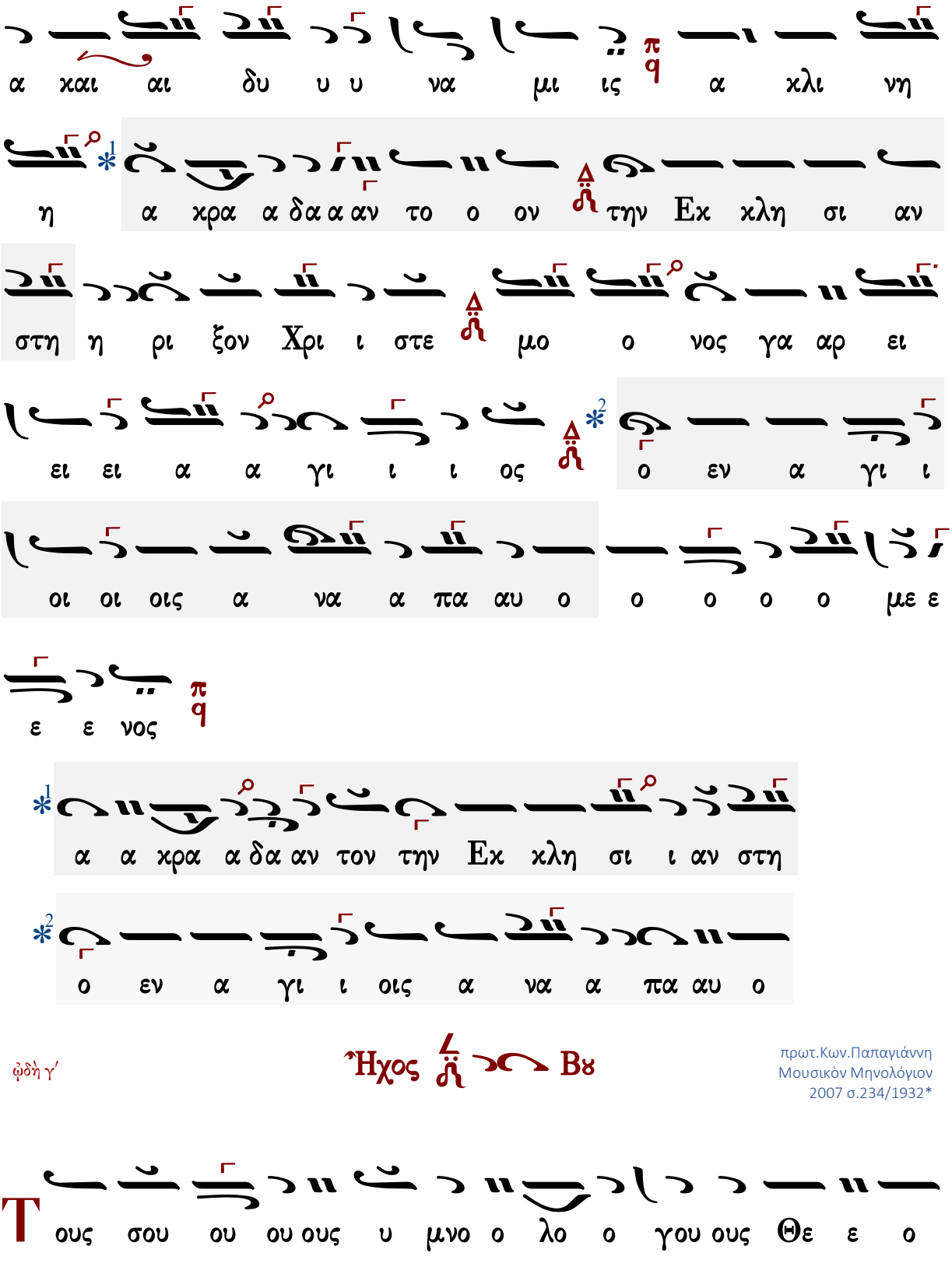

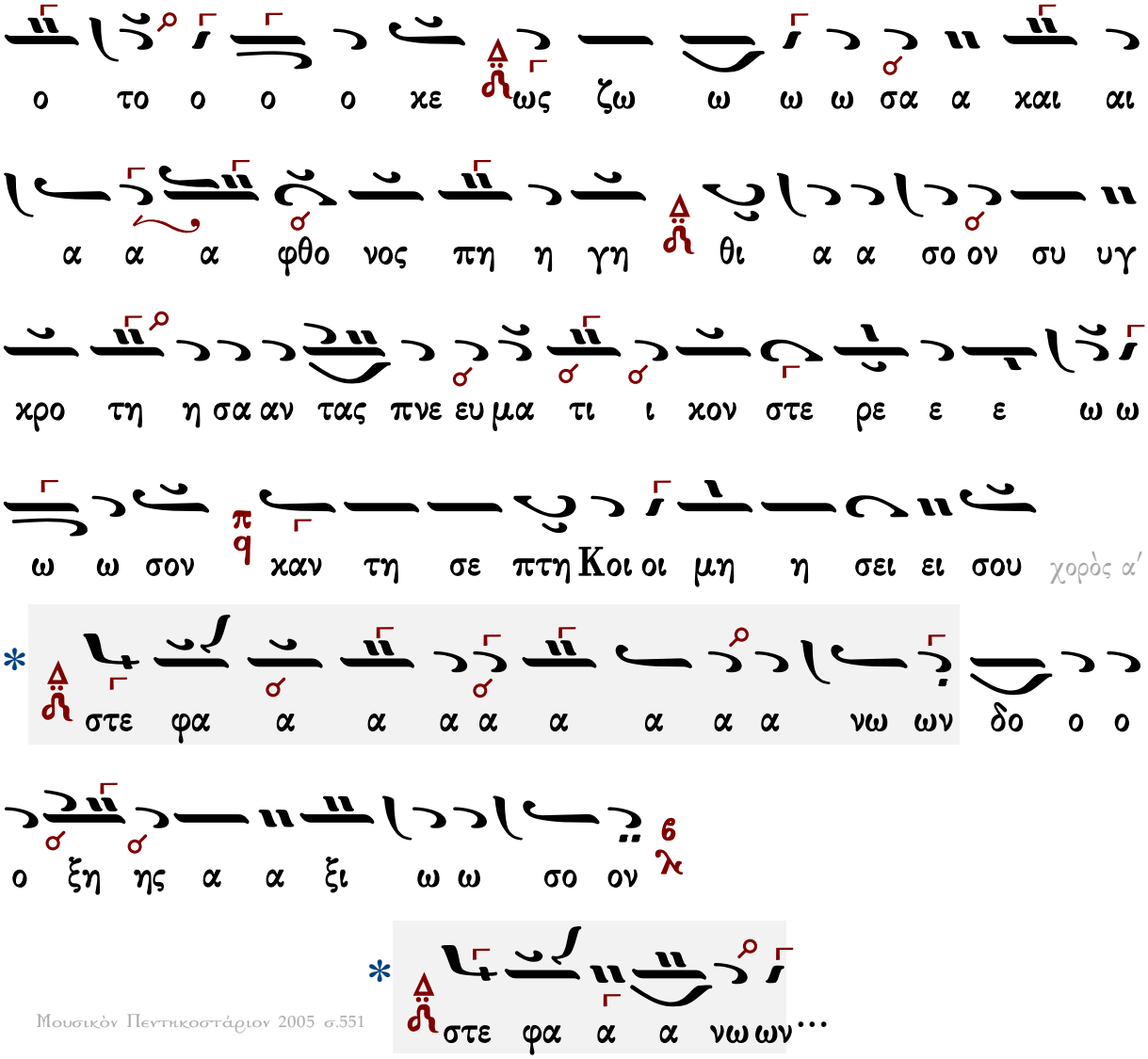
ᾨδὴ γ΄

Ἦχος πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.147/1496*

α χαι αι δυ υ υ να μι ις α κλι νη
η α χρα α δα α αν το ο ον την Εκ κλη σι αν
στη η ρι ξον Χρι ι στε μο ο νος γα αρ ει
ει ει α α γι ι ι ος ο εν α γι ι
οι οι οις α να α πα αυ ο ο ο ο ο με ε
ε ε νος
α α χρα α δα αν τον την Εκ κλη σι ι αν στη
ο εν α γι ι οις α να α πα αυ ο
Ἦχος Βϐ
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.234/1932*
Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο

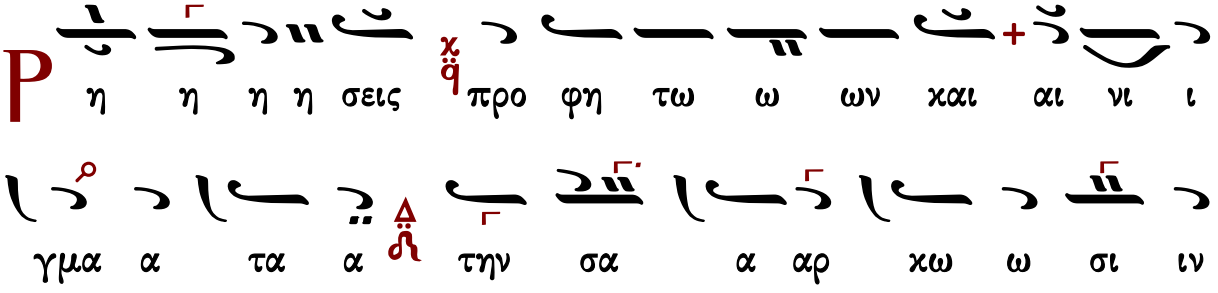

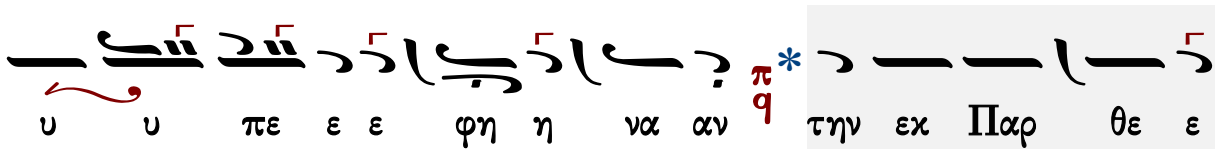
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

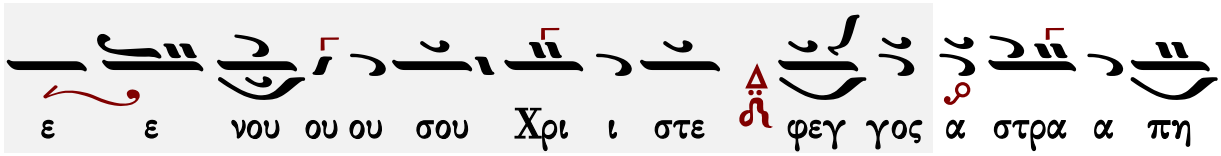
Ὠδὴ δ΄

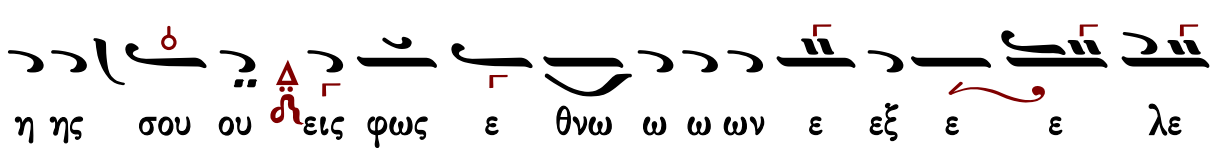
Ἦχος πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.148/1497*

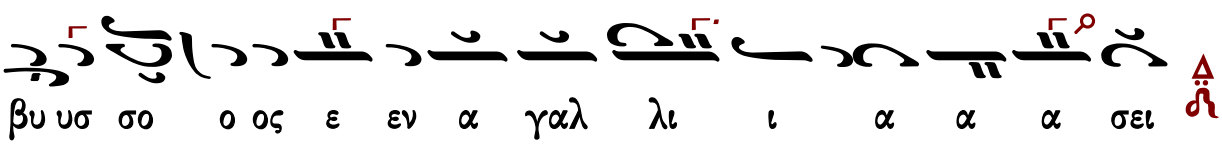

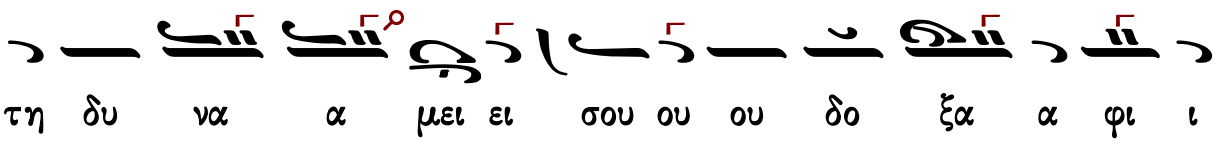

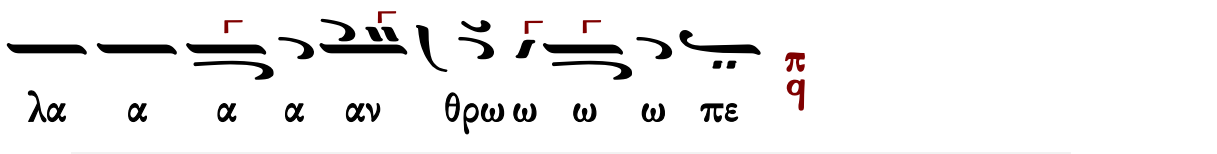

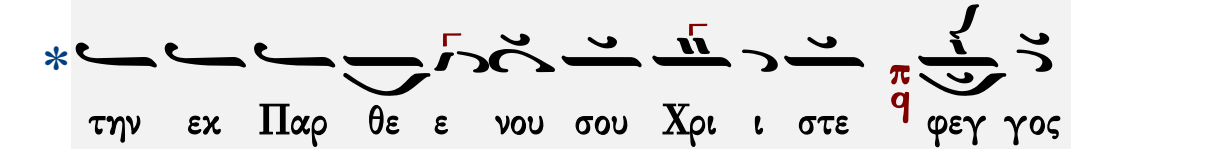

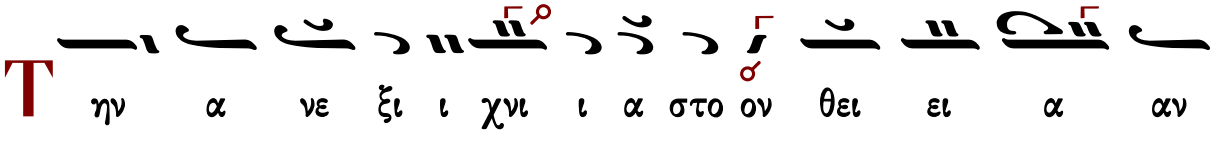

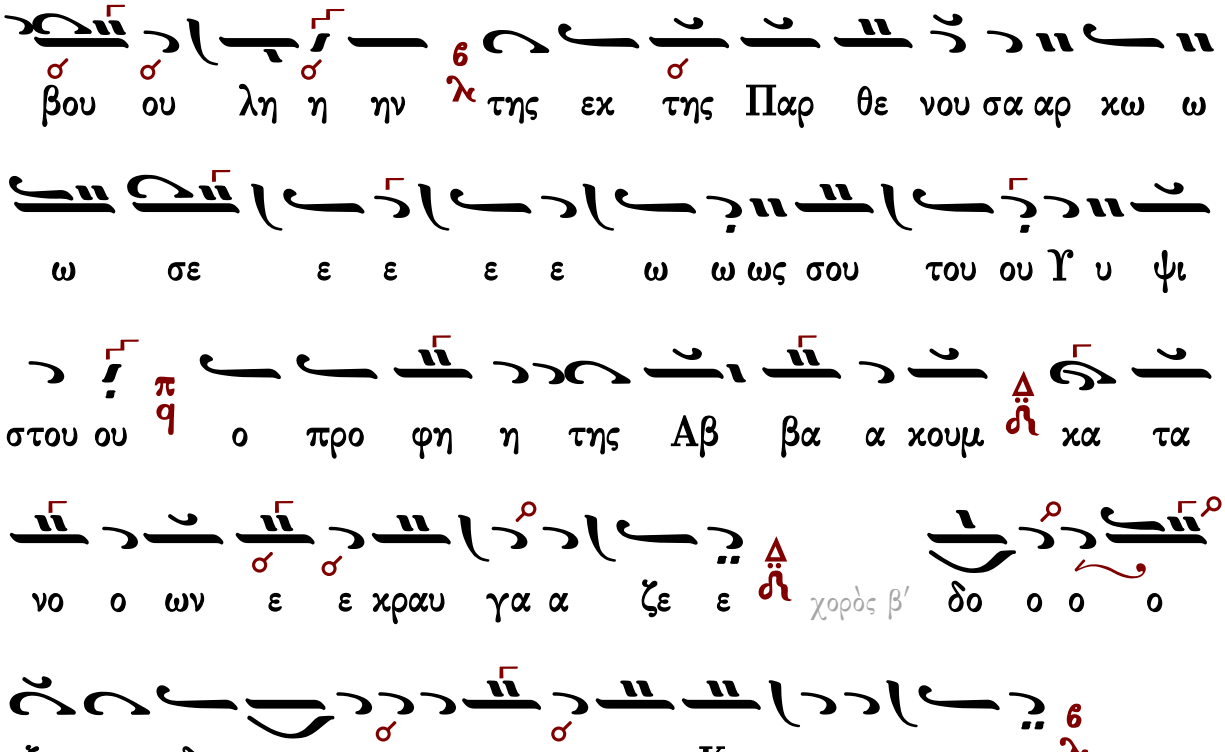

ᾠδὴ ὀ΄

Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.235/1933*

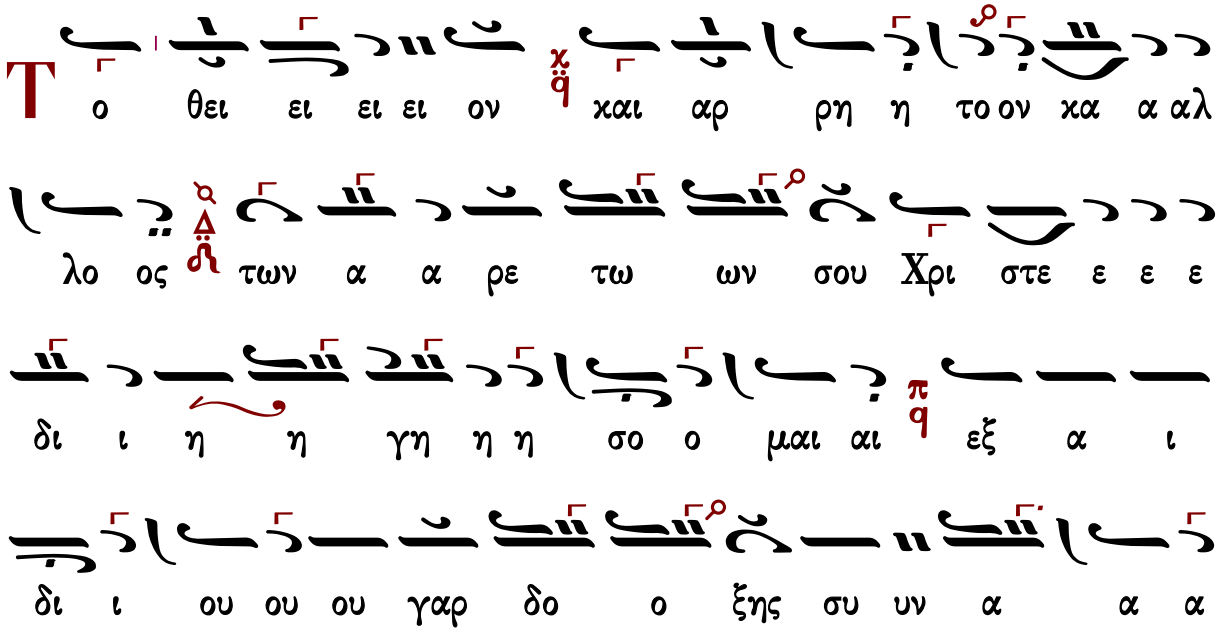

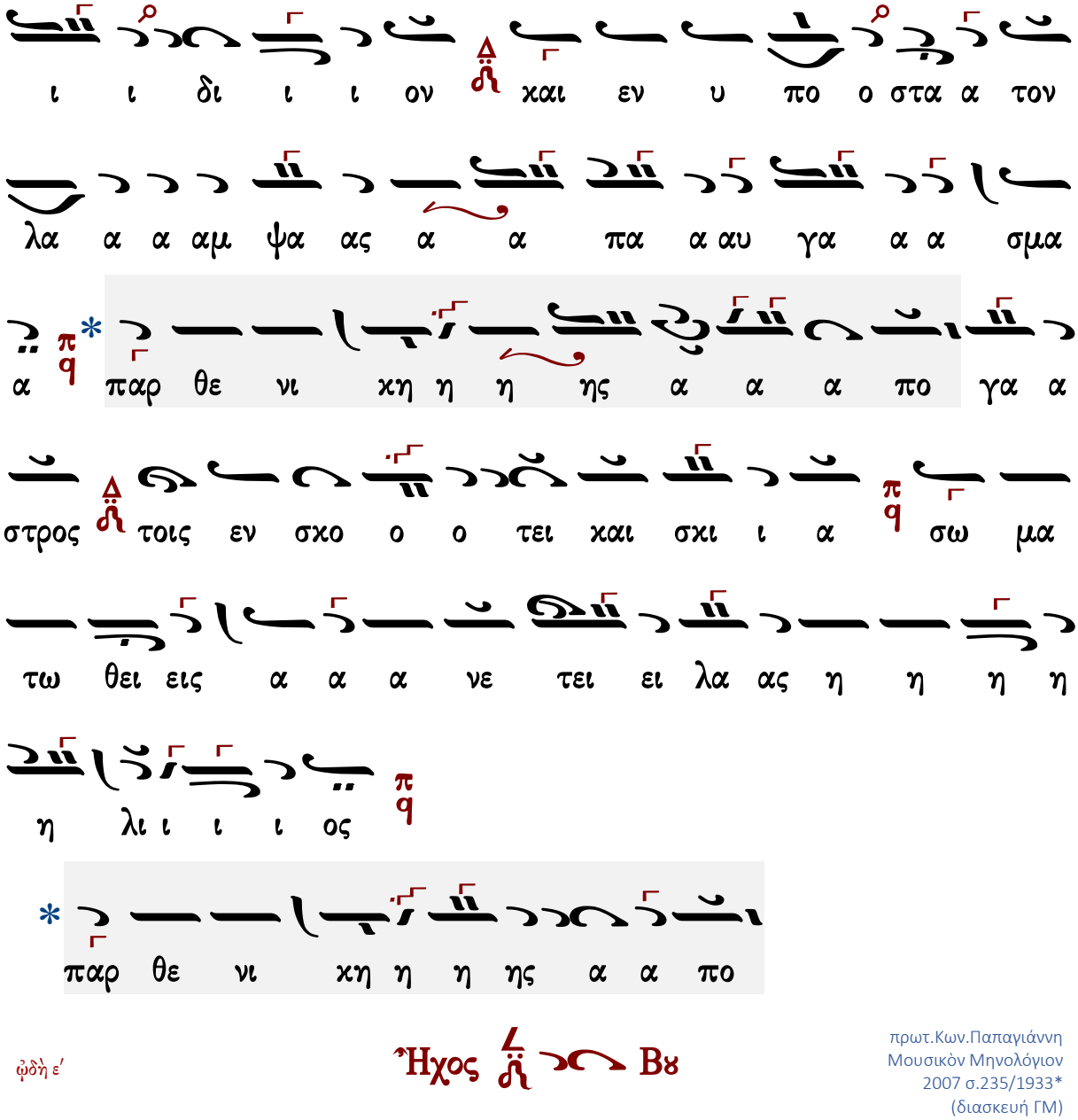

Ὠδὴ ε′

Ἦχος πλ. δ′ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.149/1498*

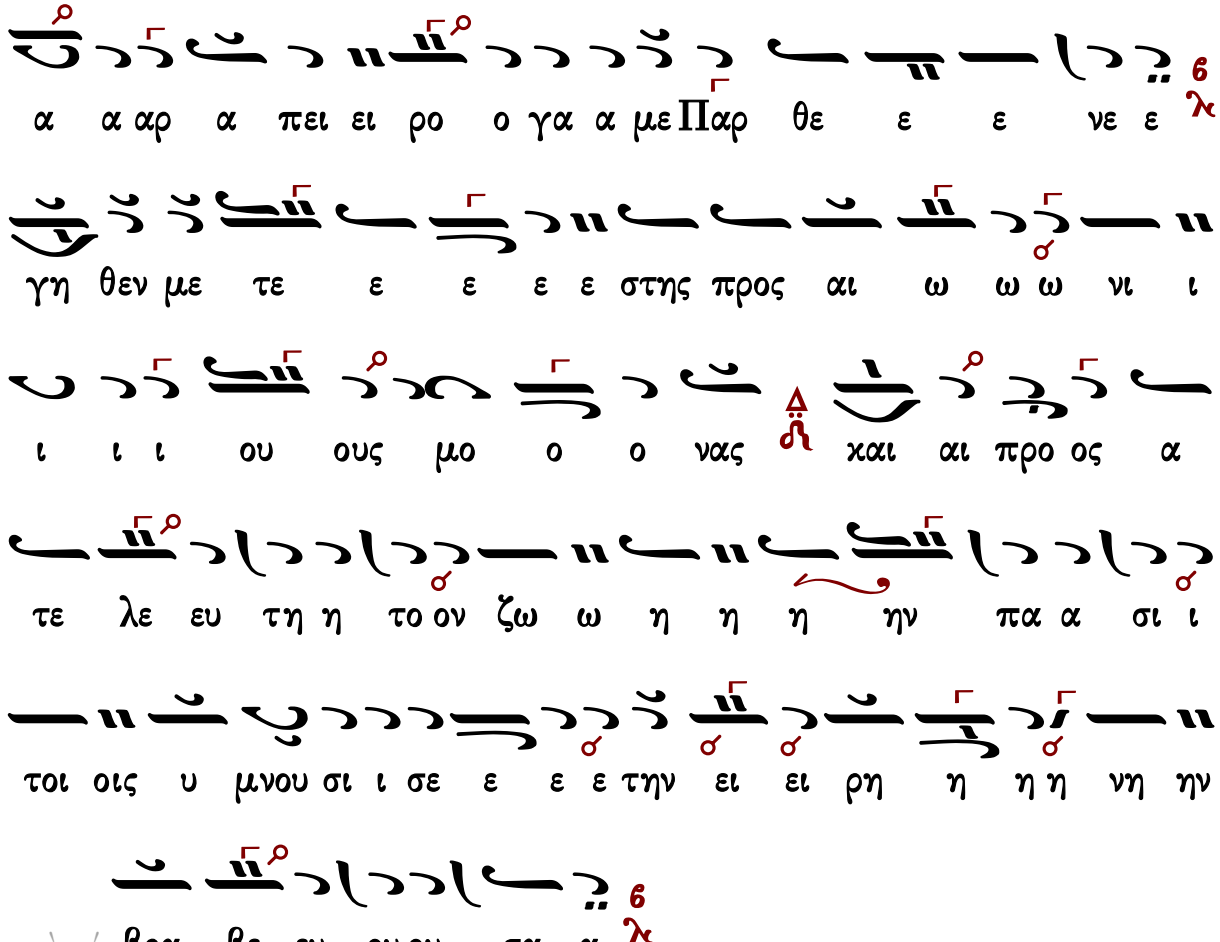

ᾠδὴ ε΄

Ἦχος Βʁ

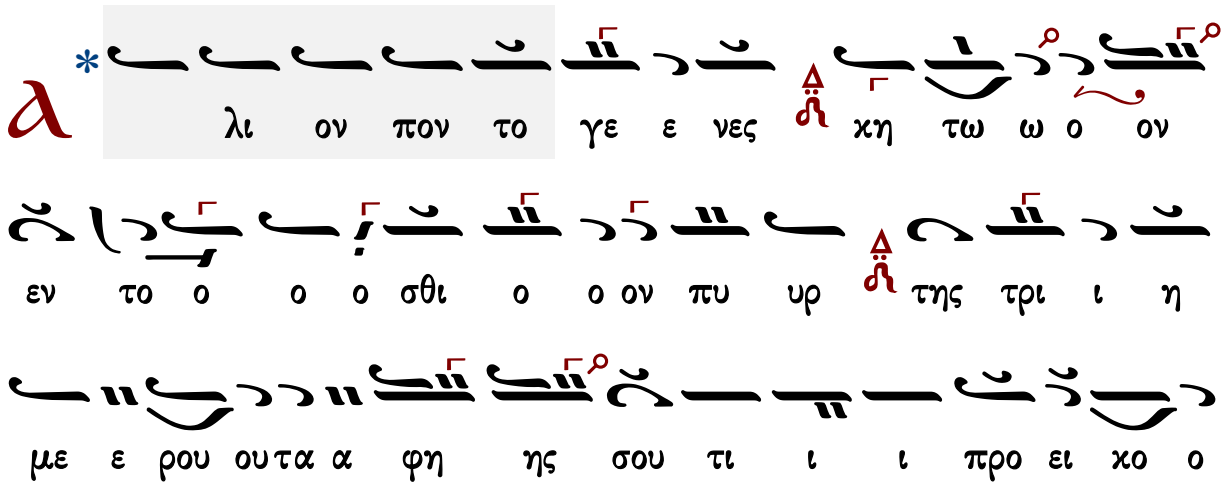
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.235/1933*
(διασκευή ΓΜ)

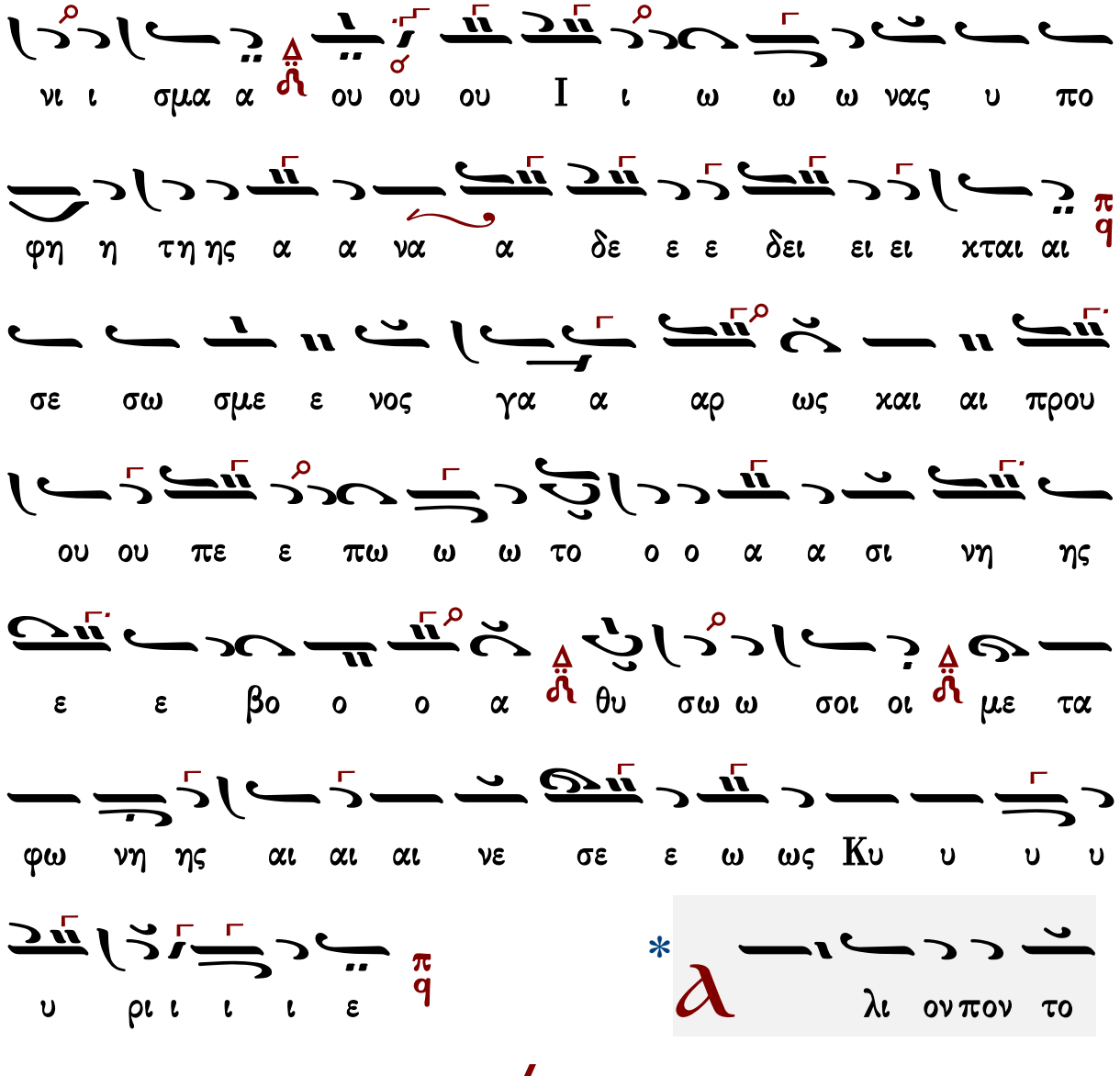

Ἀδὴ ς′

Ἦχος δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.149/1498*

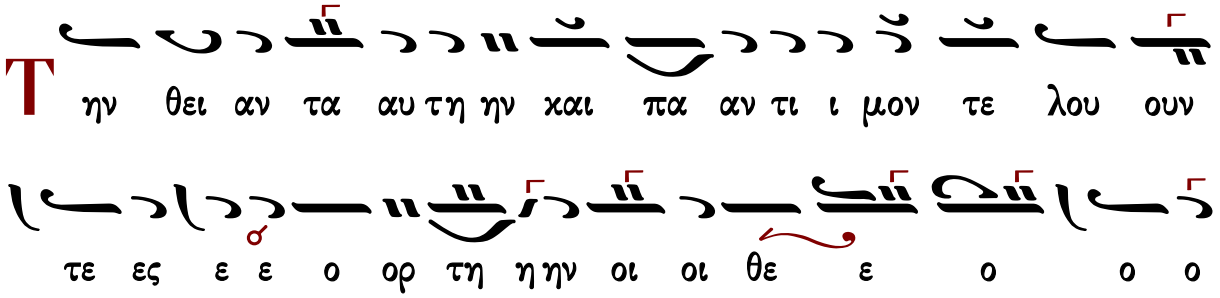

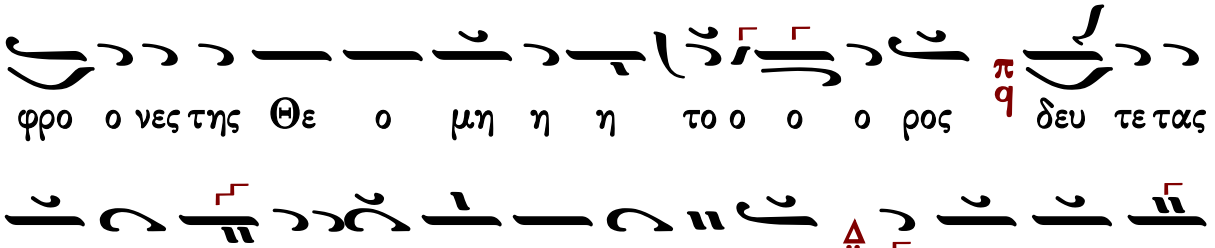

ὡδὴ ς΄

Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.235/1934*

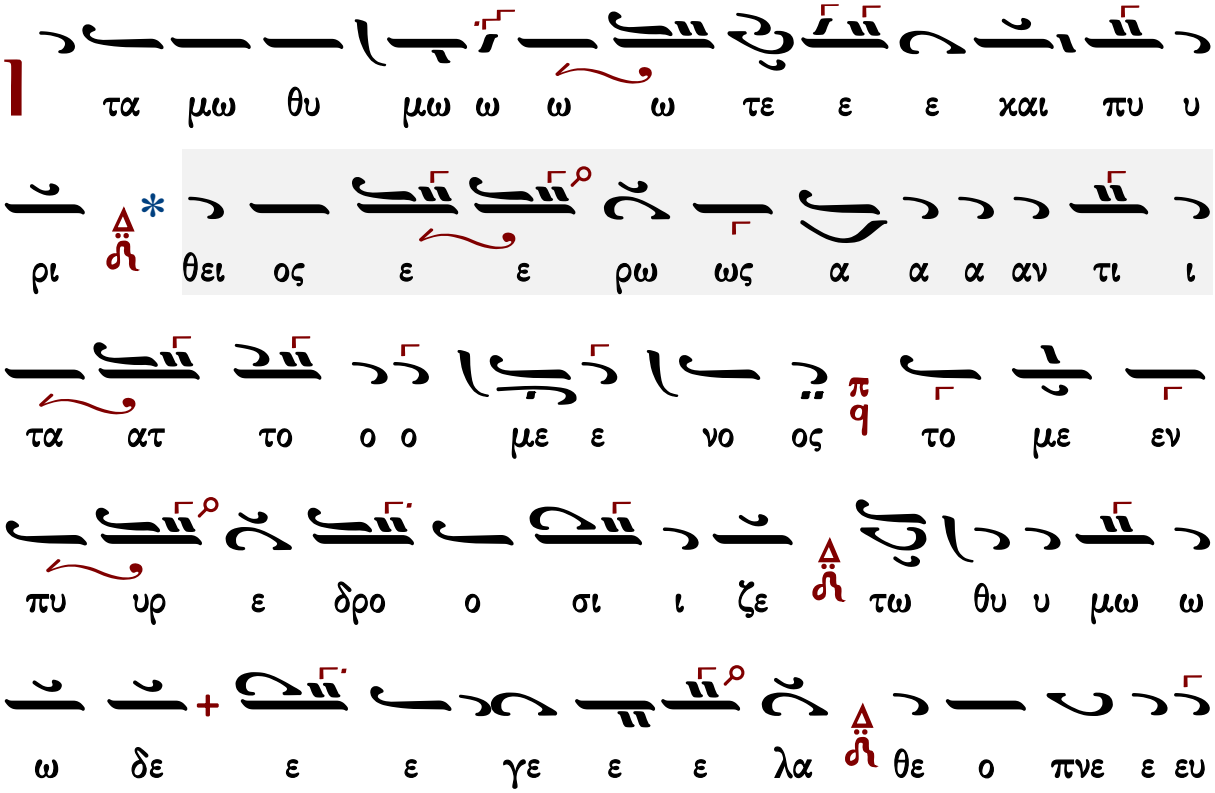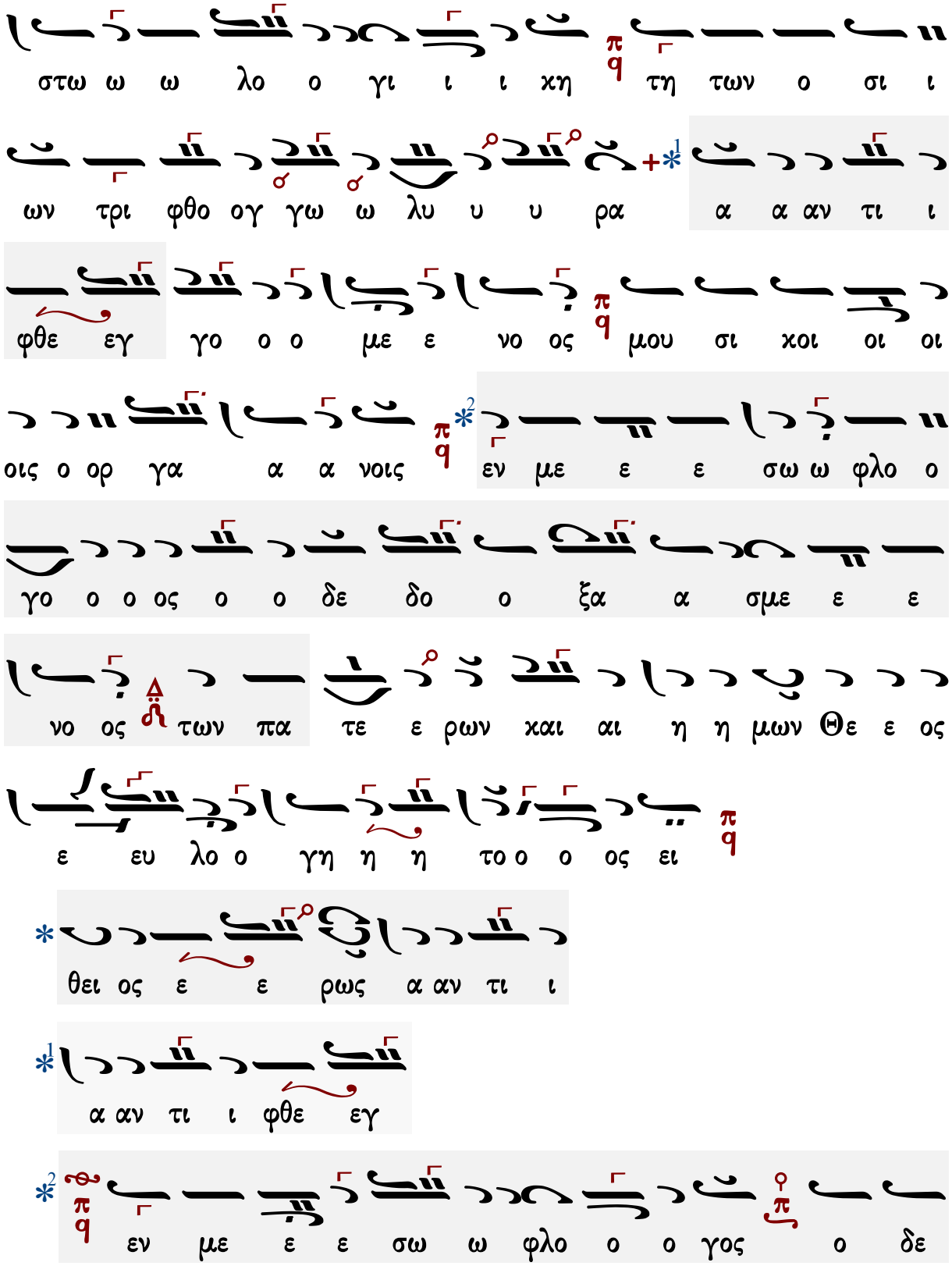

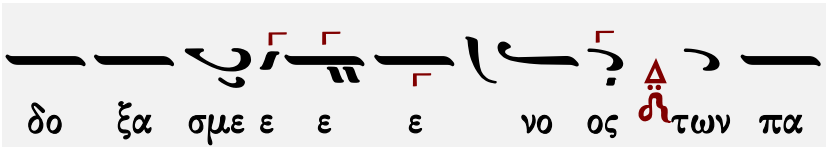
ᾨδὴ ζ΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.150/1499*

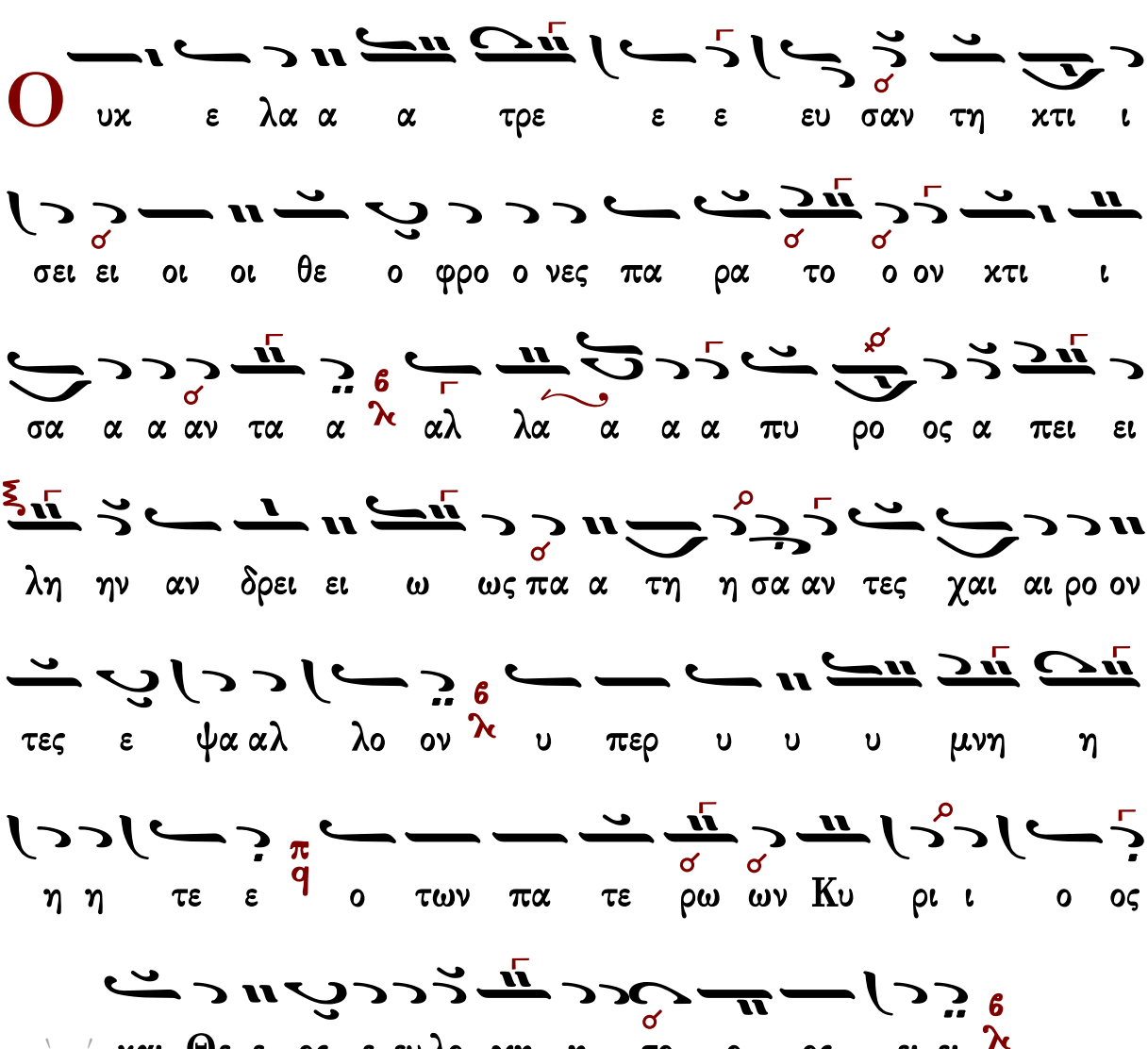

στω ω ω λο ο γι ι ι χη τη των ο σι ι
ων τρι φθο ογ γω ω λυ υ υ ρα α α αν τι ι
φθε εγ γο ο ο με ε νο ος μου σι χοι οι οι
οις ο ορ γα α α νοις εν με ε ε σω ω φλο ο
γο ο ο ος ο ο δε δο ο ξα α σμε ε ε
νο ος των πα τε ε ρων χαι αι η η μων Θε ε ος
ε ευ λο ο γη η η το ο ο ος ει
θει ος ε ε ρως α αν τι ι
α αν τι ι φθε εγ
εν με ε ε σω ω φλο ο ο γος ο δε

ᾨδὴ ζ΄

Ἦχος Βϐ

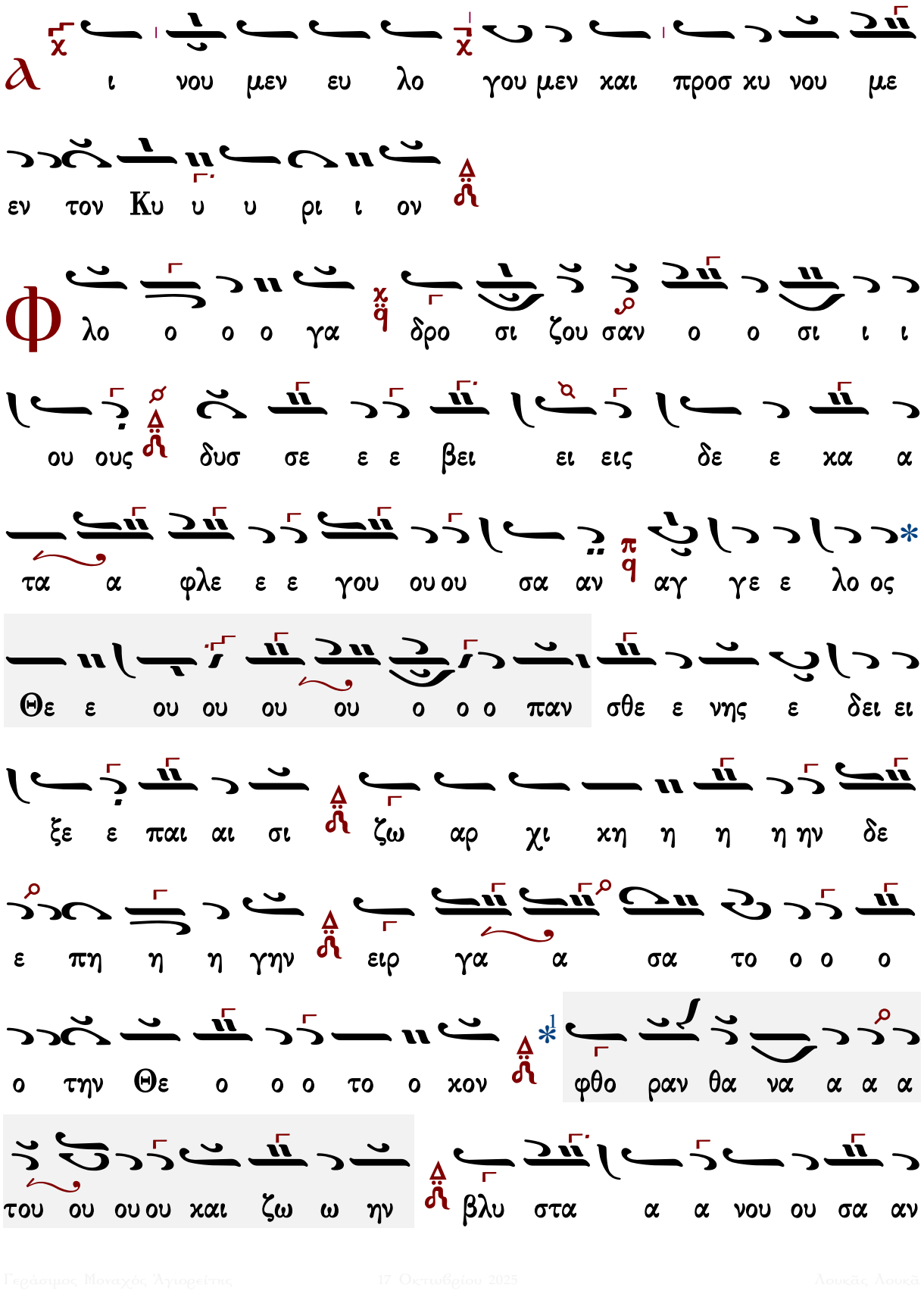
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.236/1934*

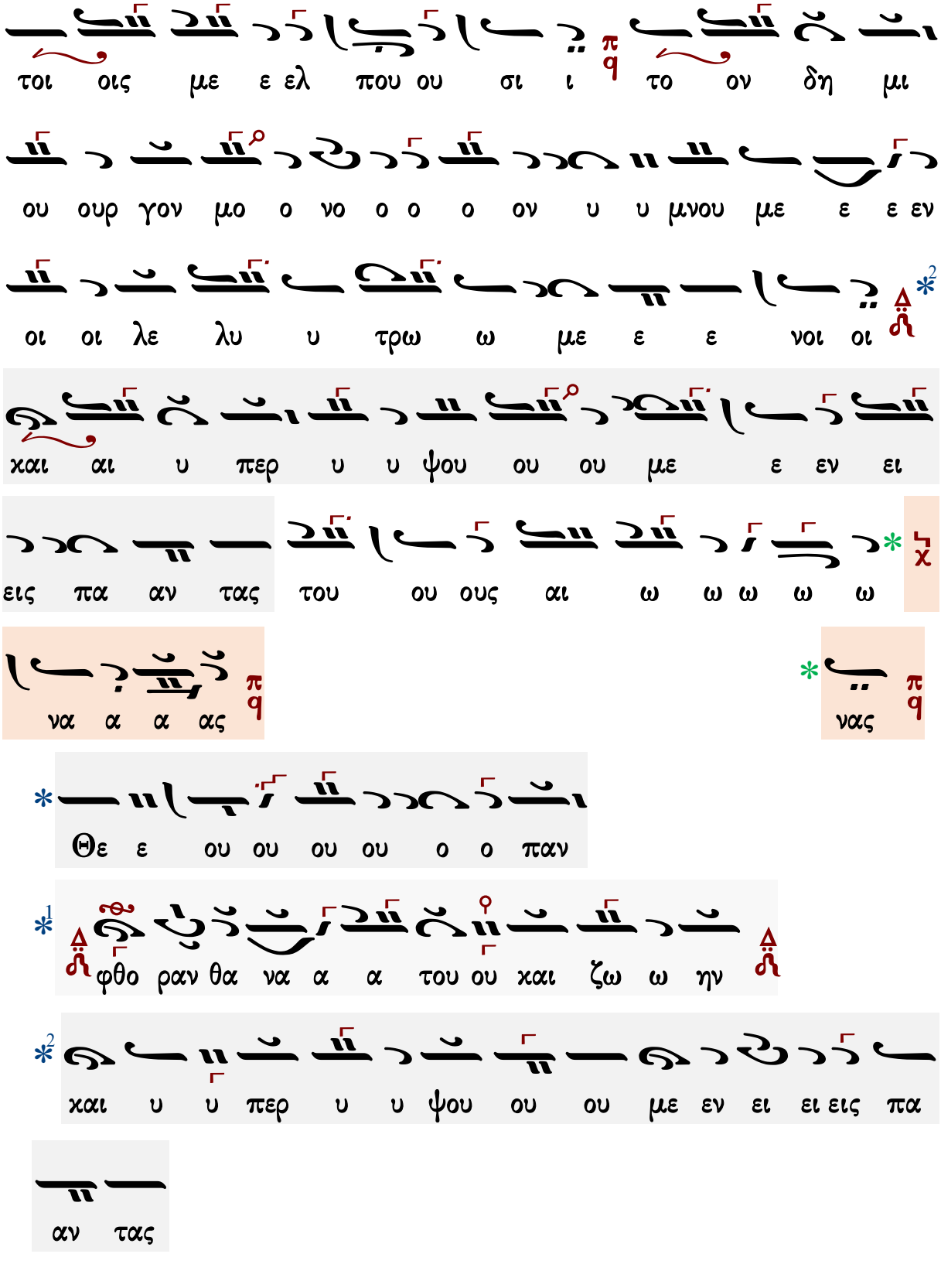

ᾨδὴ η΄

Ἦχος Πα

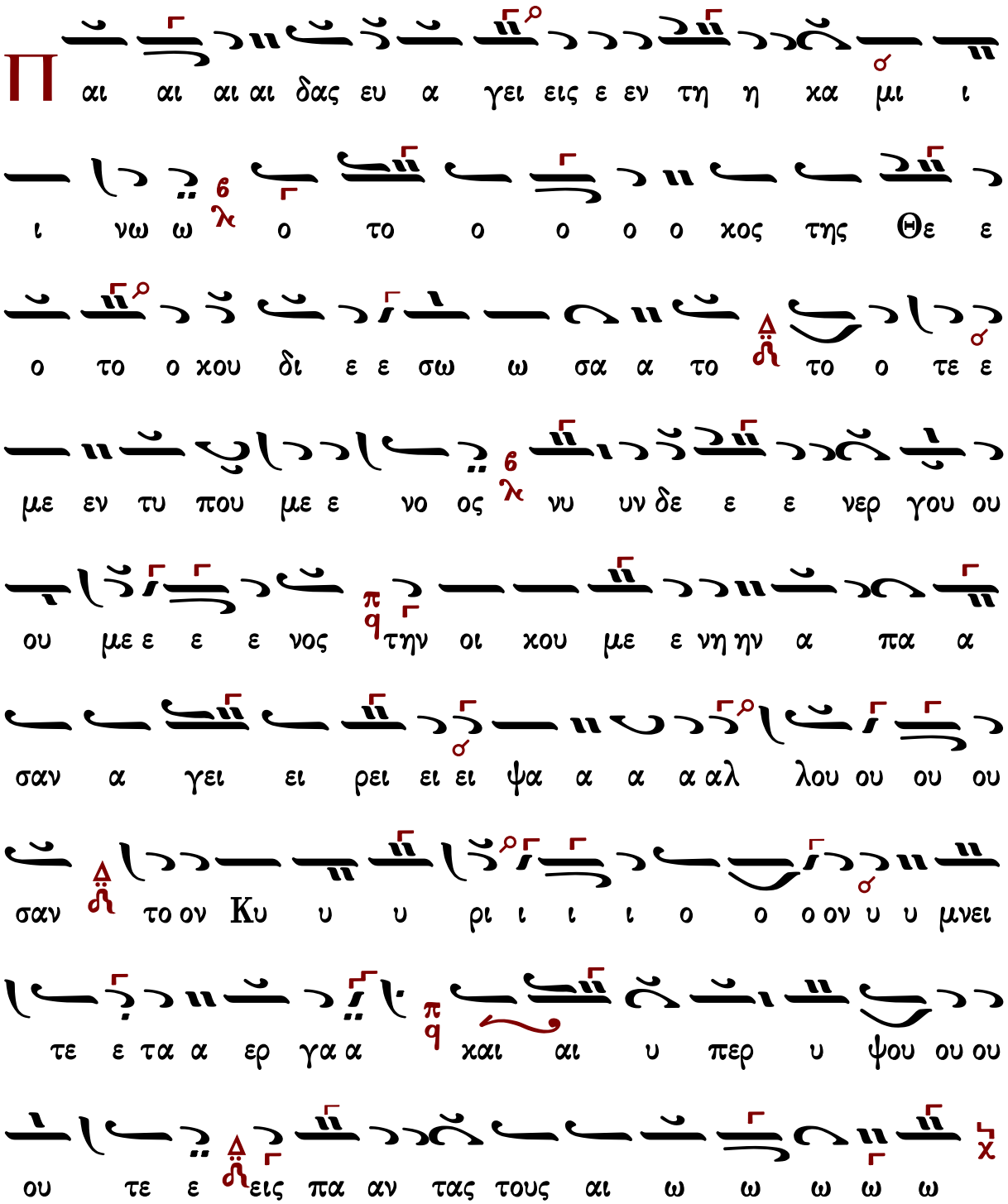
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.151/1500*

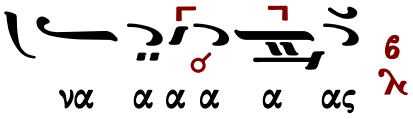

α ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ κυ νου με
εν τον Κυ υ υ ρι ι ον
φ λο ο ο ο γα δρο σι ζου σαν ο ο σι ι ι
ου ους δυσ σε ε ε βει ει εις δε ε χα α
τα α φλε ε ε γου ου ου σα αν αγ γε ε λο ος
Θε ε ου ου ου ου ο ο ο παν σθε ε νης ε δει ει
ξε ε παι αι σι ζω αρ χι χη η η η ην δε
ε πη η η γην ειρ γα α σα το ο ο ο
ο την Θε ο ο ο το ο χον φθο ρα ν θα να α α α
του ου ου ου χαι ζω ω ην βλυ στα α α νου ου σα αν

τοι οις με ε ελ που ου σι ι το ον δη μι
ου ουρ γον μο ο νο ο ο ο ον υ υ μνου με ε ε εν
οι οι λε λυ υ τρω ω με ε ε νοι οι
χαι αι υ περ υ υ ψου ου ου με ε εν ει
εις πα αν τας του ου ους αι ω ω ω ω ω
να α α ας
νας
Θε ε ου ου ου ου ο ο παν
φθο ραν θα να α α του ου χαι ζω ω ην
χαι υ υ περ υ υ ψου ου ου με εν ει ει εις πα
αν τας

Ἦχος δ΄ Βʊ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1935*

ᾠδὴ θ΄ τῆς ἑορτῆς

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

κανὼν α΄, ᾠδὴ θ΄ — Ἦχος α΄

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῴζοις ἀεί, Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου. (β΄)

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ἐξίσταντο ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ Σιὼν σκοπούμεναι, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, γυναικείαν ψυχὴν χειριζόμενον· τῇ γὰρ ἀχράντως τεκούσῃ, υἱοπρεπῶς προσεφώνει· Δεῦρο σεμνή, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Συνέστειλε χορὸς τῶν ἀποστόλων, τὸ θεοδόχον σῶμά σου, μετὰ δέους ὁρῶντες, καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι· Εἰς οὐρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σῴζοις ἀεί, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

κανὼν β΄, ᾠδὴ θ΄ — Ἦχος δ΄

Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο,
πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδοχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο,
πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θείῳ καὶ πίονι, ὄρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἀγαλλιασώμεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπτριζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα, καὶ θειοτέραν σκηνήν, ὡς Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ Ἅγια, τῶν ἁγίων Χριστὸς μετατίθησι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο,
πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Δεῦτε οἱ πιστοί, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν, τῆς Θεομήτορος, καὶ περιπτυξώμεθα, καρδίας χείλη ὄμματα μέτωπα, εἰλικρινῶς προσάπτοντες, καὶ ἀρυσώμεθα, ἰαμάτων, ἄφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀενάου βλυστάνοντα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο,
πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

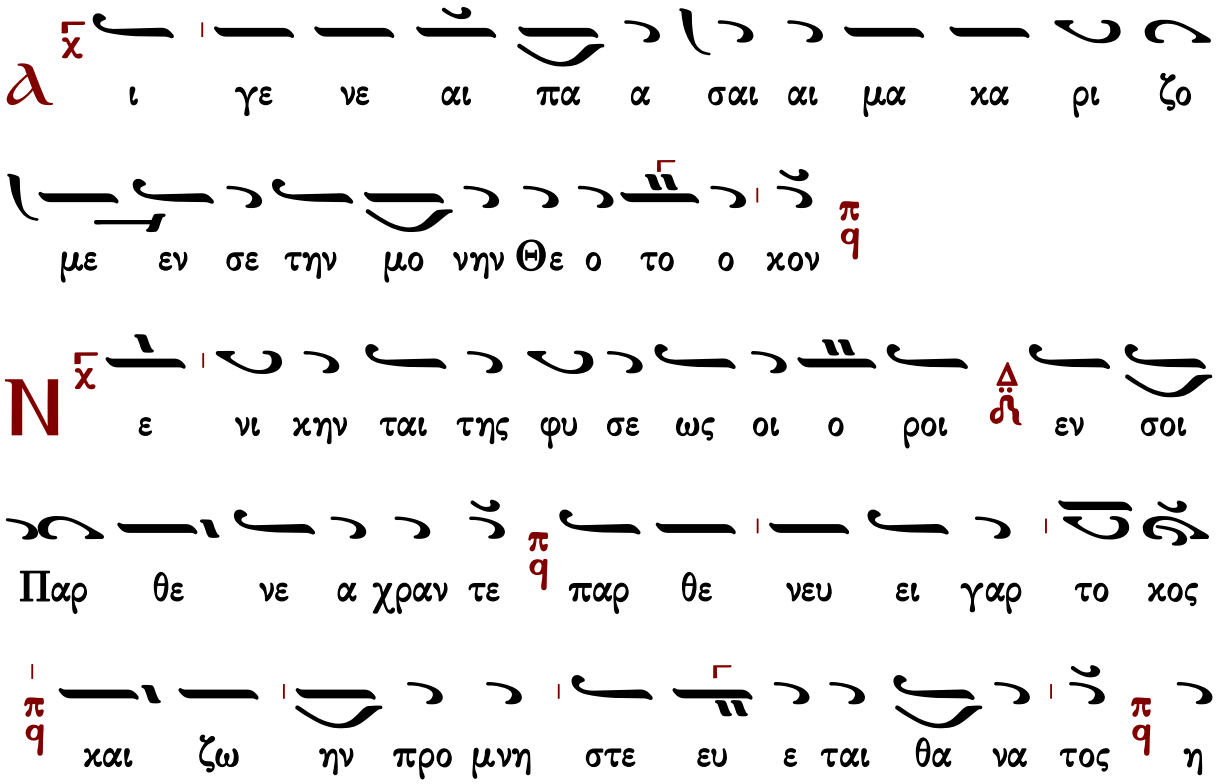
Δέχου παρ᾽ ἡμῶν, ᾠδὴν τὴν ἐξόδιον, Μῆτερ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, καὶ τῇ φωτοφόρῳ σου, καὶ θείᾳ ἐπισκίασον χάριτι, τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, τὴν εἰρήνην, ἄφεσιν τοῖς μέλπουσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

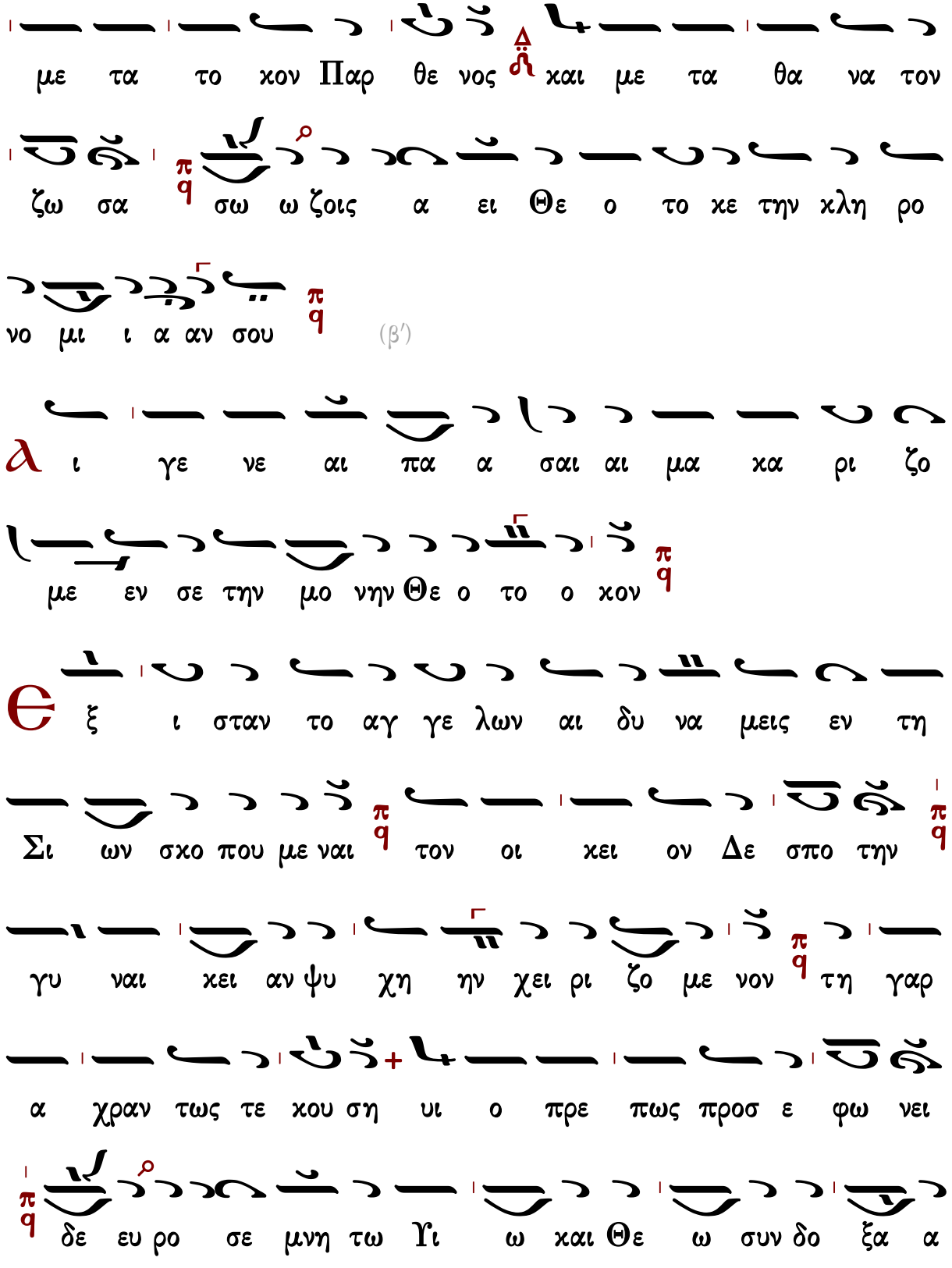
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

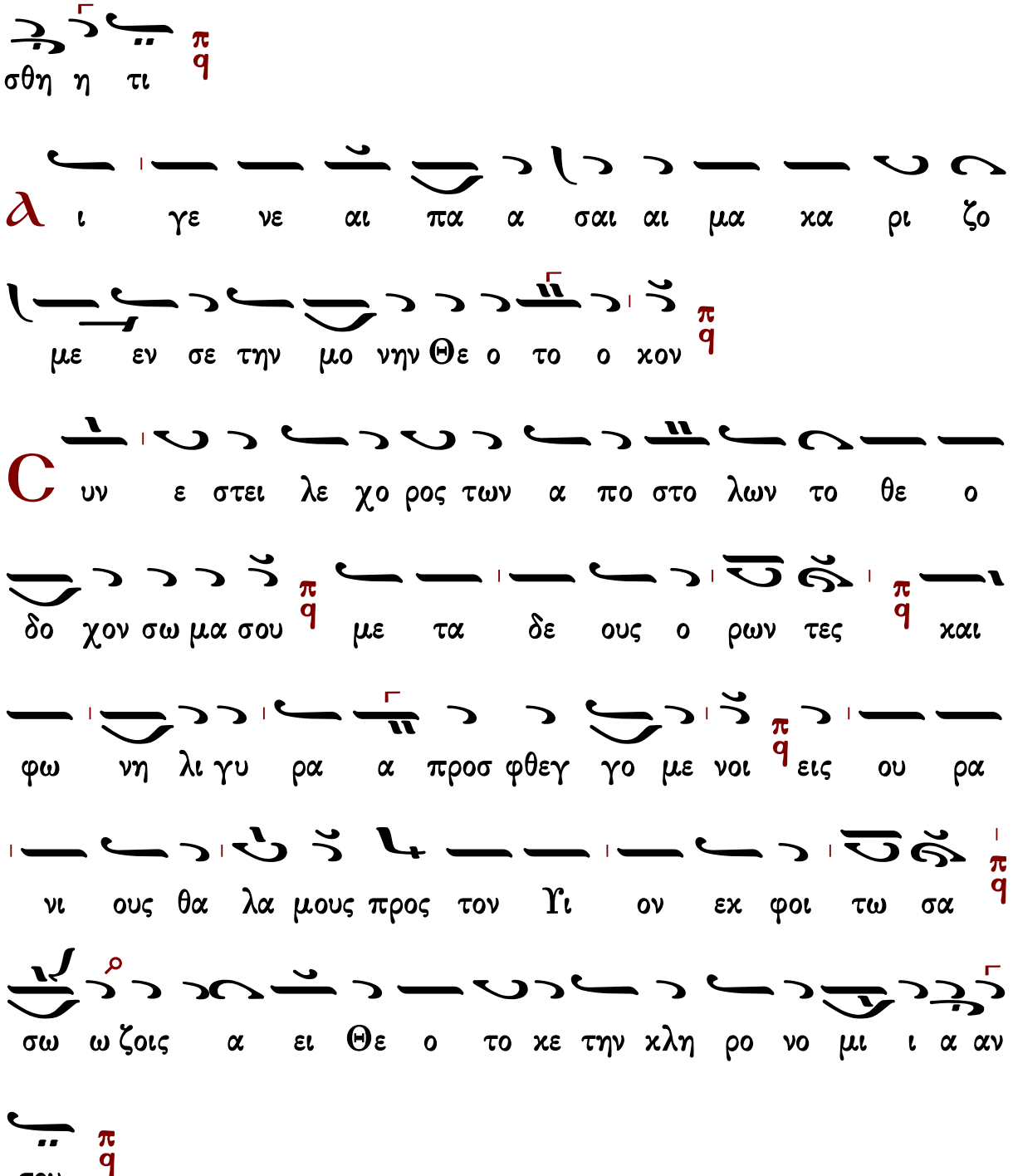
Κανὼν α΄ τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄

Ἦχος 𝄽 𝄽 Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.152/1501#

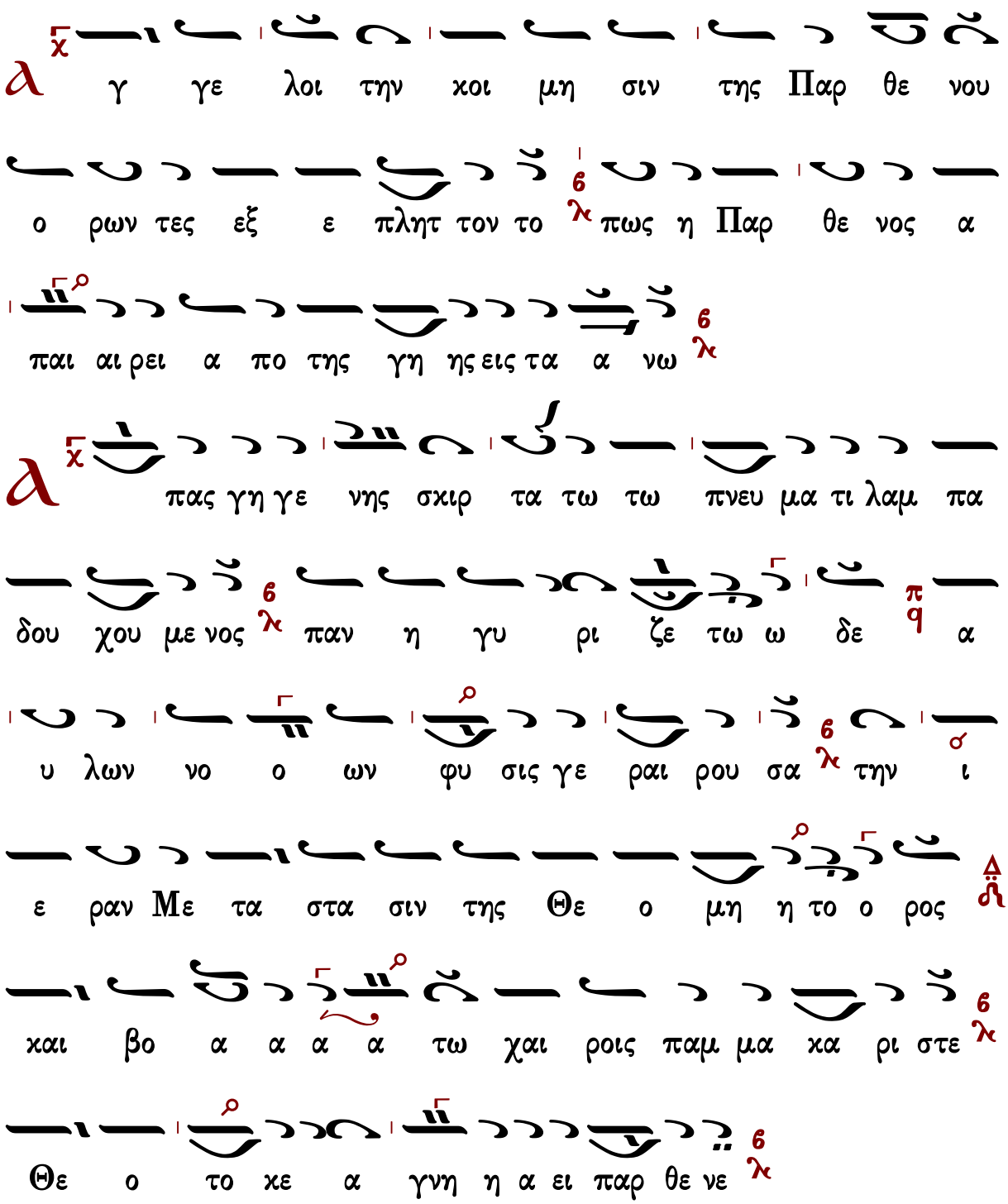

με τα το χον Παρ θε νος και με τα θα να τον
ζω σα σω ω ζοις α ει Θε ο το κε την χλη ρο
νο μι ι α αν σου (β′)
ι γε νε αι πα α σαι αι μα χα ρι ζο
με εν σε την μο νην Θε ο το ο χον
ξ ι σταν το αγ γε λων αι δυ να μεις εν τη
Σι ων σκο που με ναι τον οι κει ον Δε σπο την
γυ ναι κει αν ψυ χη ην χει ρι ζο με νον τη γαρ
α χραν τως τε χου ση υι ο πρε πως προσ ε φω νει
δε ευ ρο σε μνη τω Υι ω και Θε ω συν δο ξα α

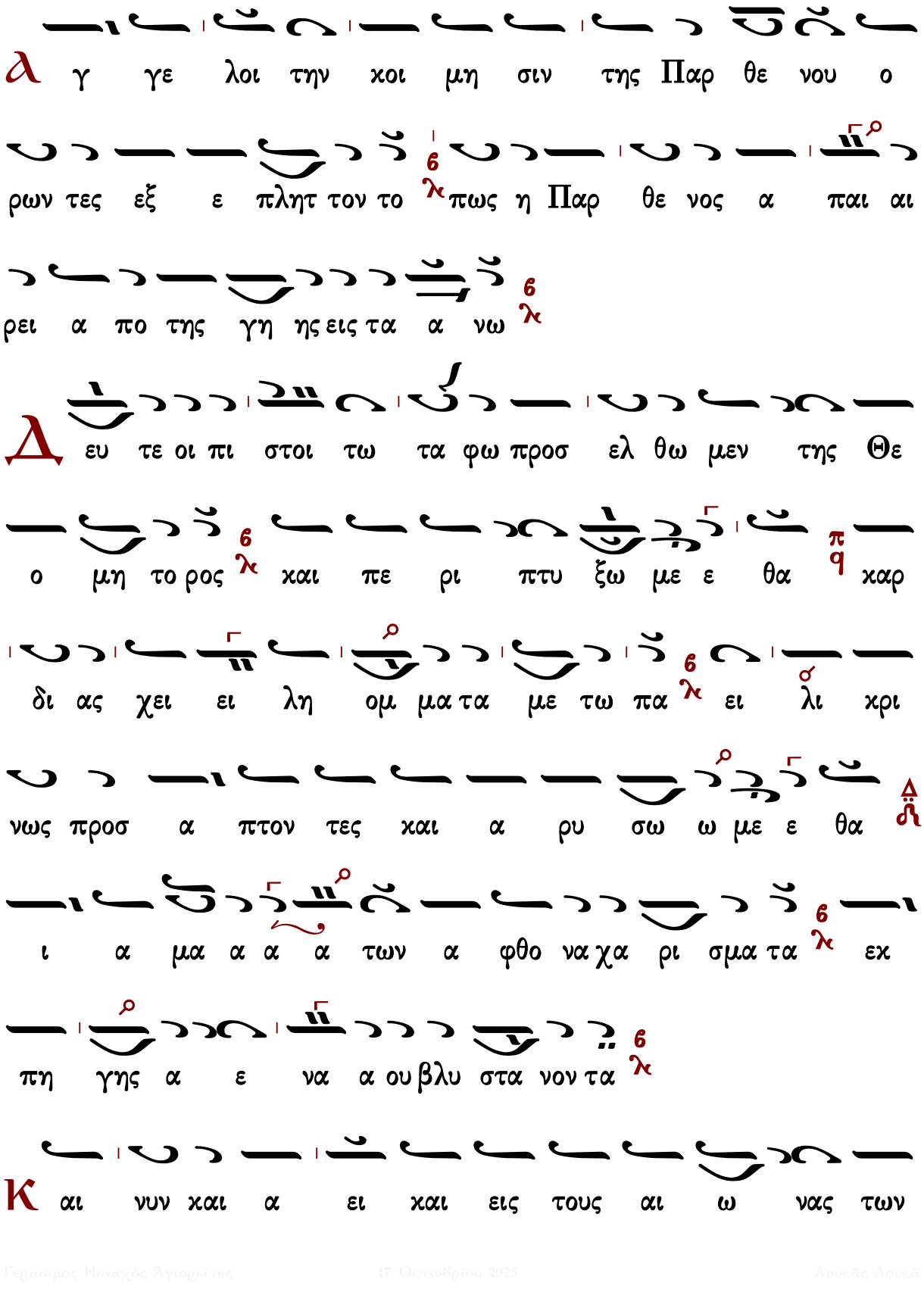
Κανὼν β' τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ'

Ἦχος δ΄ Βʊ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.153/1502#

γ γε λοι την κοι μη σιν της Παρ θε νου ο
ρων τες εξ ε πλητ τον το πως η Παρ θε νος α παι αι
ρει α πο της γη ης εις τα α νω
ευ τε εν Σι ων τω θει ω και πι ο νι ο ρει
του ζων τος Θε ου α γαλ λι α σω με ε θα την
Θε ο το ο κον εν ο πτρι ζο με νοι προς
γαρ την λι αν κρειτ το να και θει ο τε ραν σκη
νην ως Μη τε ε ε ε ρα ταυ την εις τα α γι α
των α γι ων Χρι στος με τα τι θη σι
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Α γ γε λοι την κοι μη σιν της Παρ θε νου ο
ρων τες εξ ε πλητ τον το πως η Παρ θε νος α παι αι
ρει α πο της γη ης εις τα α νω
Δ ευ τε οι πι στοι τω τα φω προσ ελ θω μεν της Θε
ο μη το ρος και πε ρι πτυ ξω με ε θα χαρ
δι ας χει ει λη ομ μα τα με τω πα ει λι χρι
νως προσ α πτον τες και α ρυ σω ω με ε θα
ι α μα α α α των α φθο να χα ρι σμα τα εκ
πη γης α ε να α ουβλυ στα νον τα
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην
α γ γε λοι την κοι μη σιν της Παρ θε νου ο
ρων τες εξ ε πλητ τον το πως η Παρ θε νος α παι αι
ρει α πο της γη ης εις τα α νω
Δ ε χου παρ η μων ω δην την εξ ο δι ον Μη τερ
του ζων τος Θε ου και τη φω το φο ρω ω σου και
θει α ε πι σκι ι α σον χα ρι τι τω βα σι
λει τα τρο παι α τω φι λο χρι στω λα ω την
ει ρη νην α φε σιν τοις μελ που σι και ψυ
χων σω τη ρι ι αν βρα βευ ου σα

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος α΄

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.
Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῴζοις ἀεί, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

ἦχος δ΄

Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο,
πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.
Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδοχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	☜ Σύντομος ☞	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	☜ Ἀργὴ ☞	Πέτρου Λαμπαδαρίου

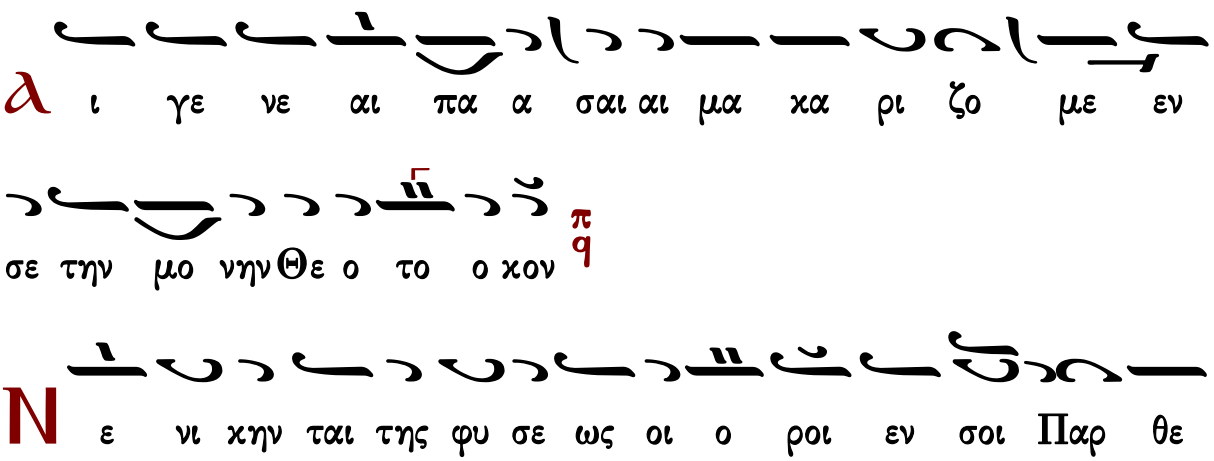
Σύντομος

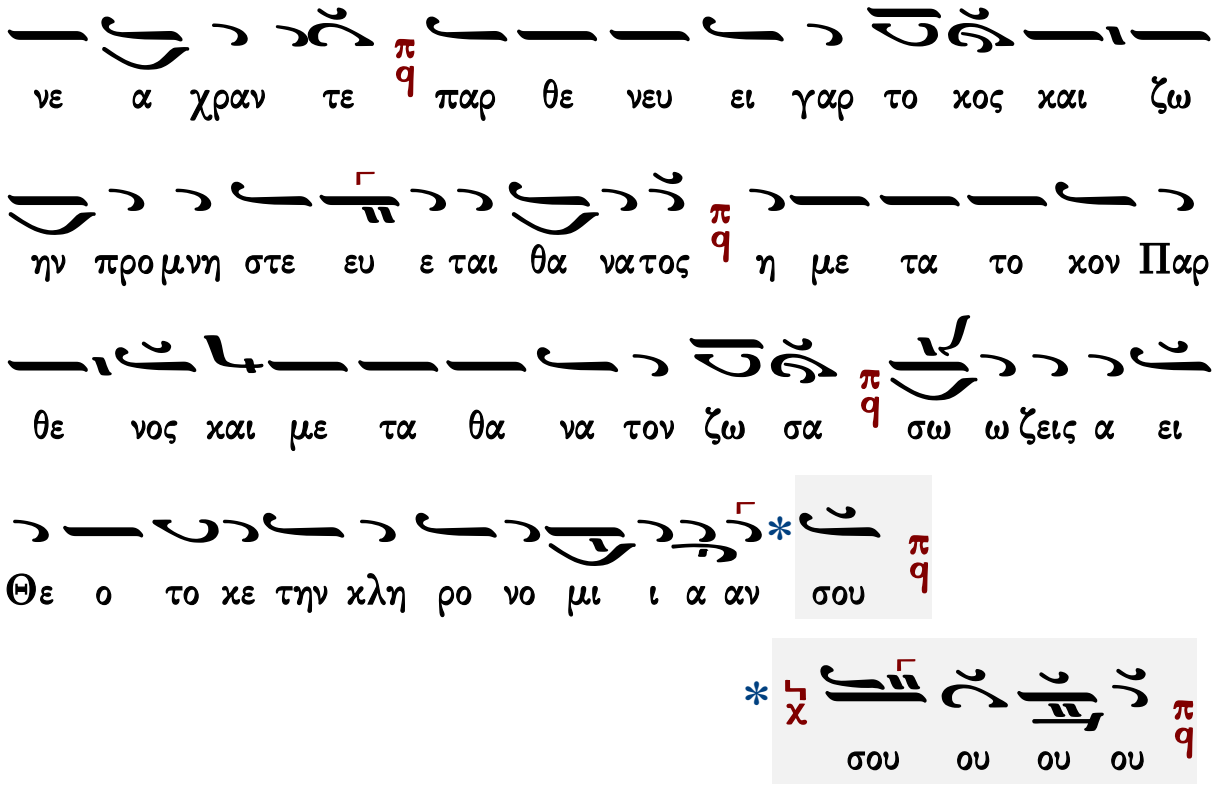
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄
κανὼν α΄

Ἦχος **δ** **πα**

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.319#

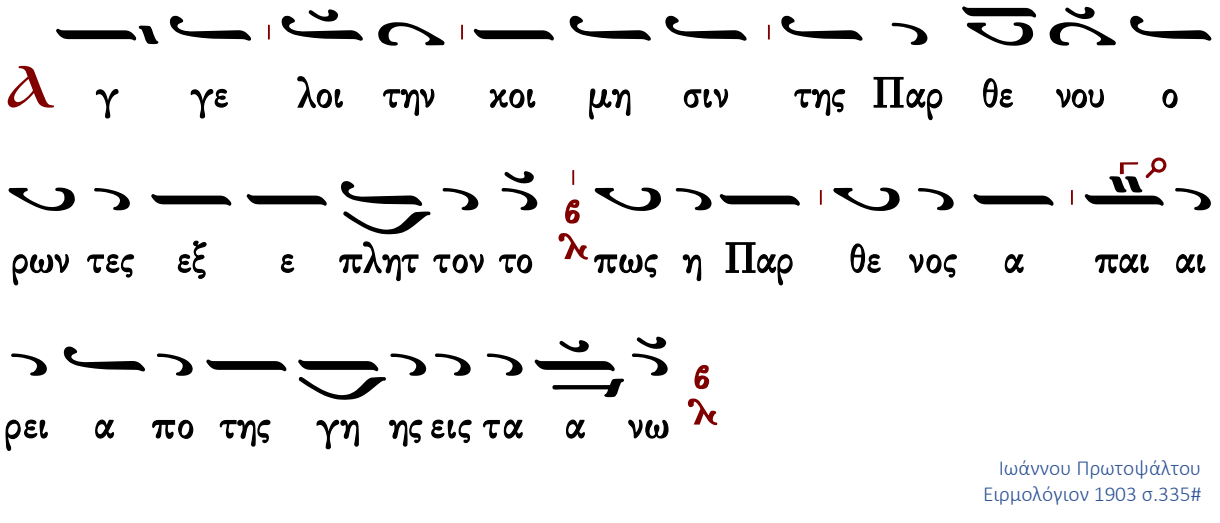

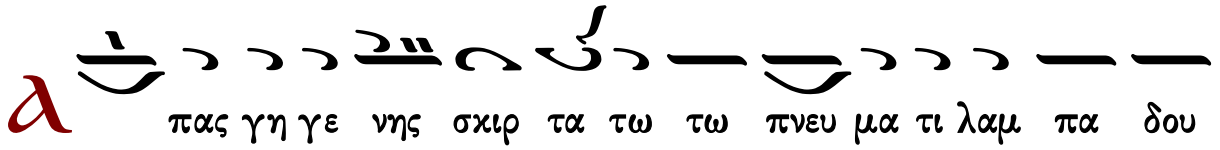
ᾠδὴ θ′
κανὼν β′

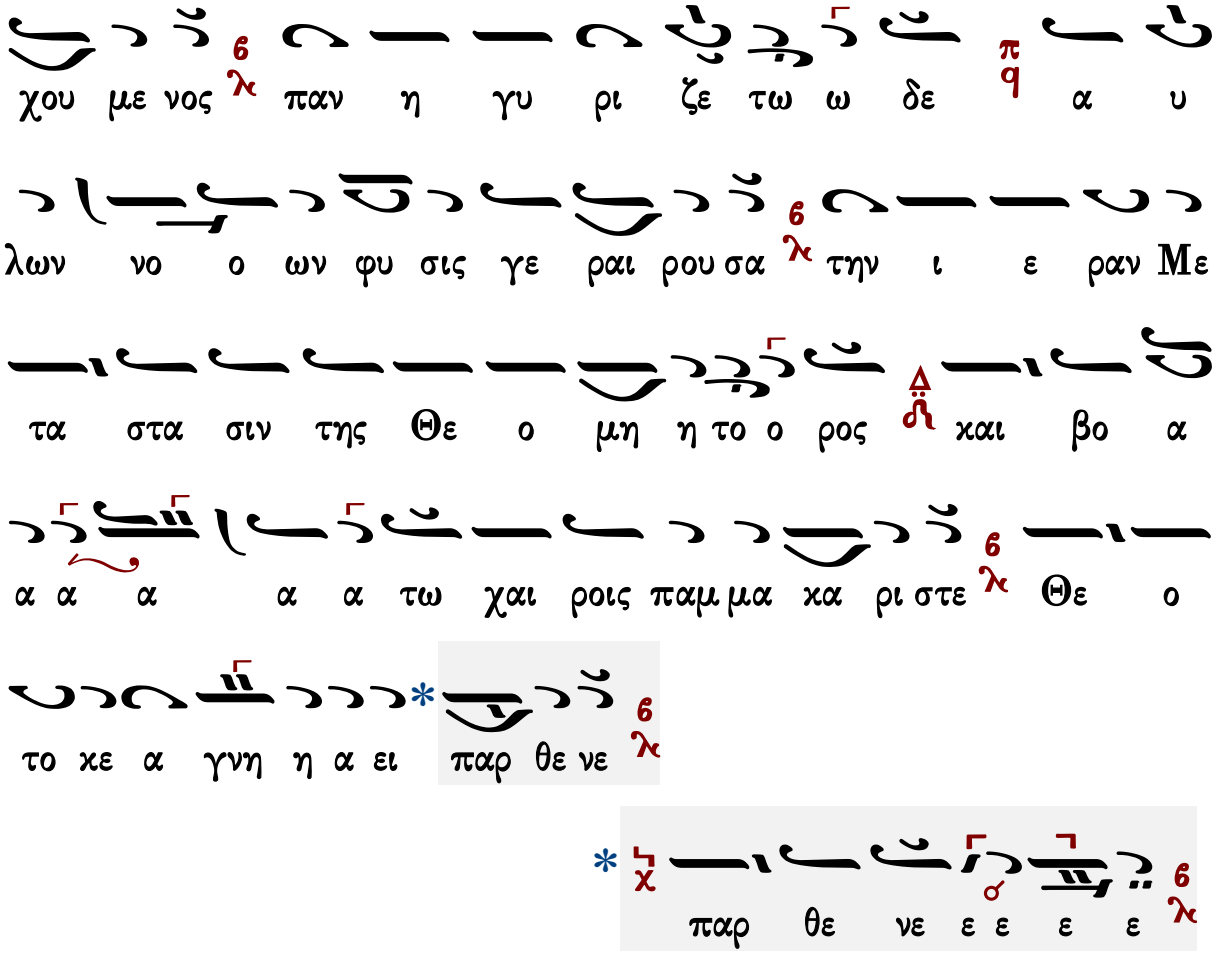
Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.153/1502#

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.335#

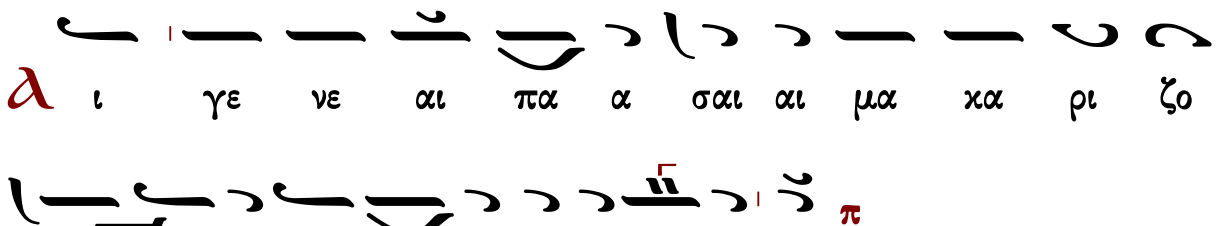

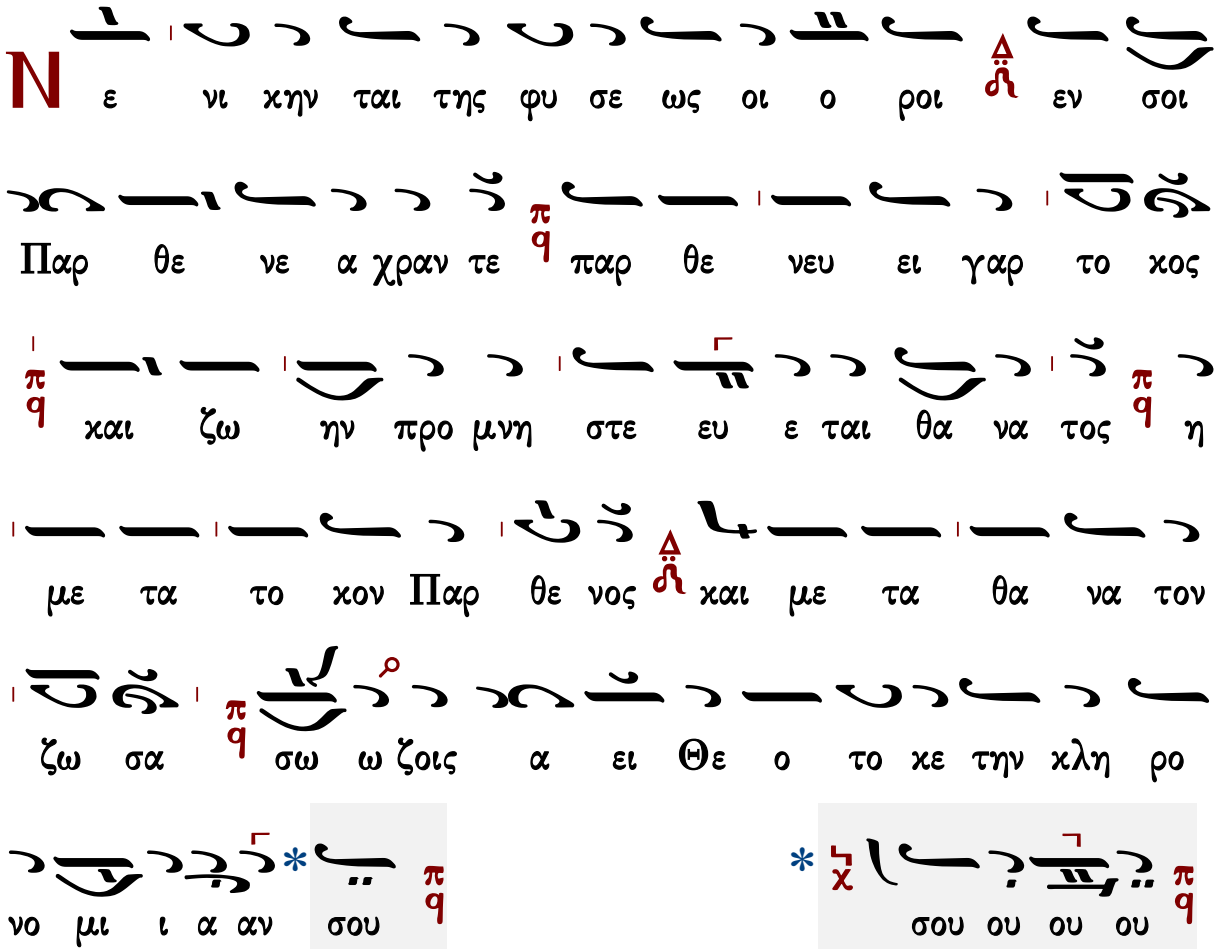
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

φῲδὴ θ′
κανὼν α′

Ἦχος πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.152/1501#

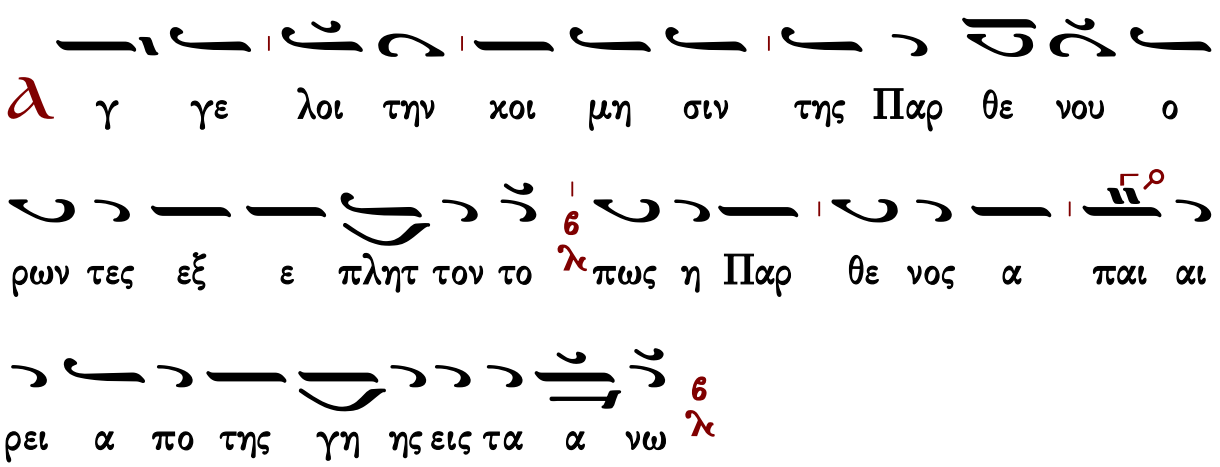

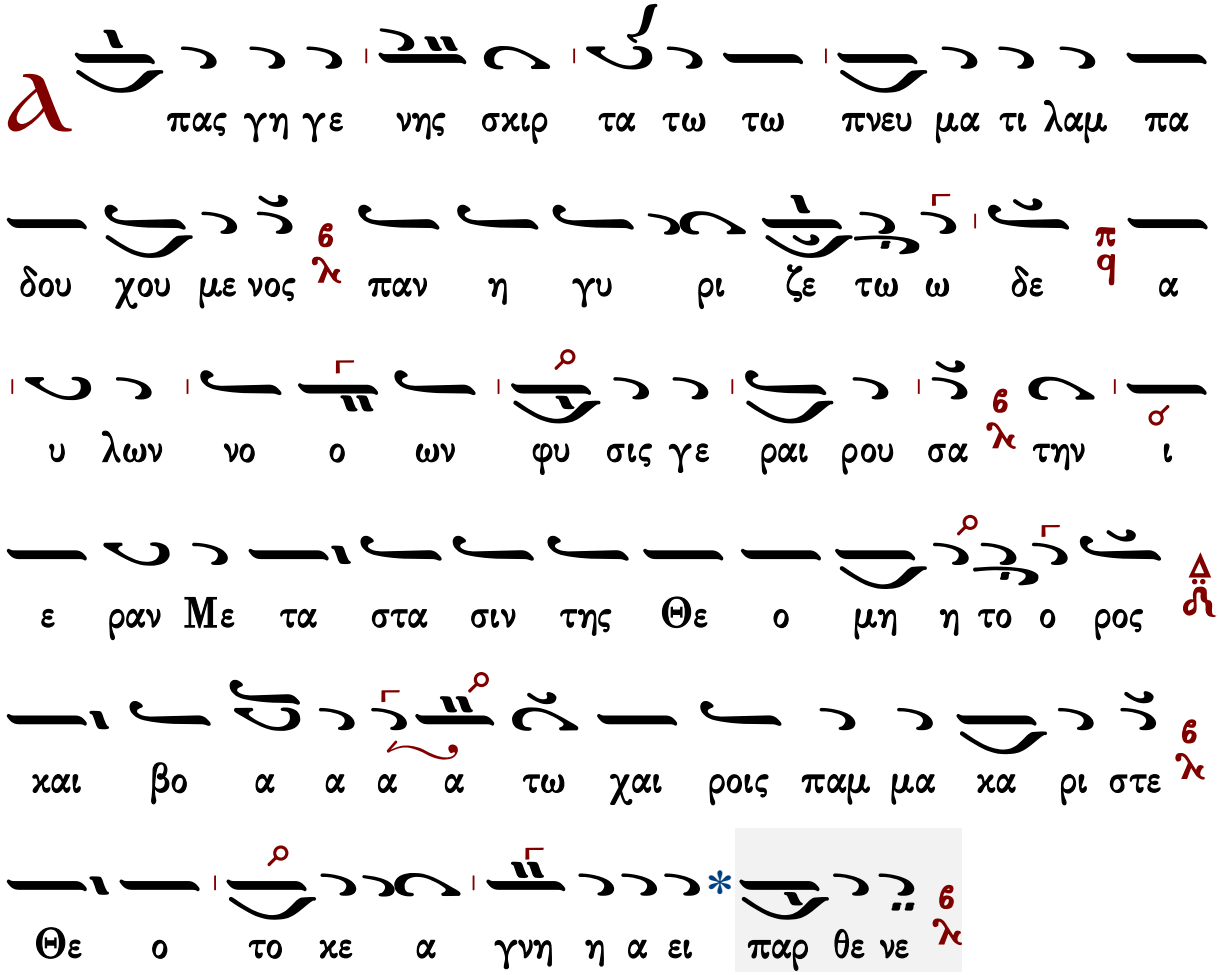

ᾠδὴ θ′
κανὼν β′

Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.153/1502#

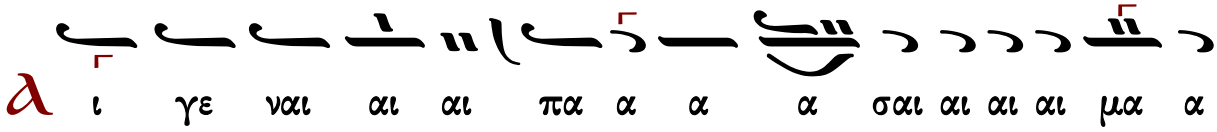
Ἀργὴ
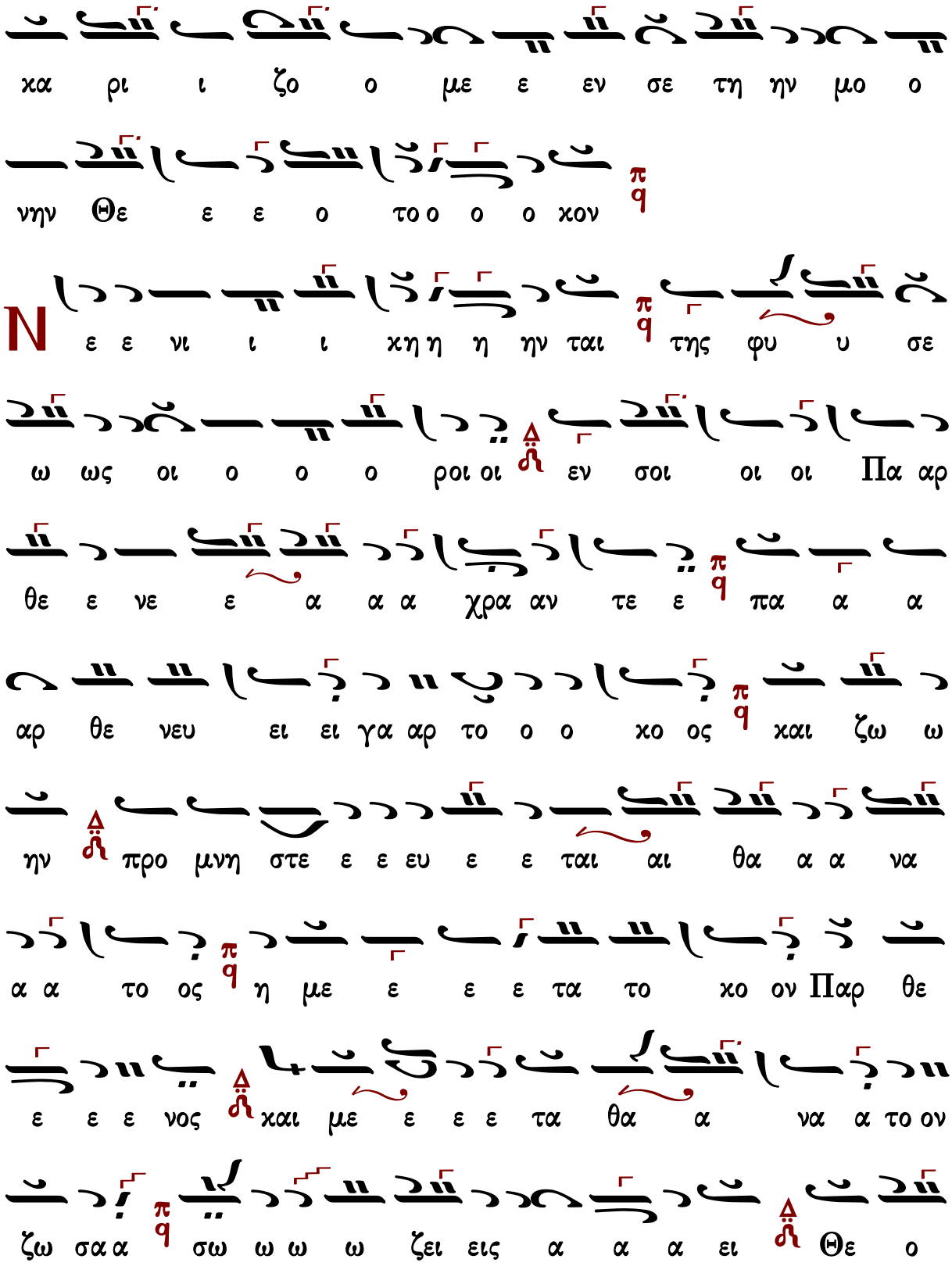
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

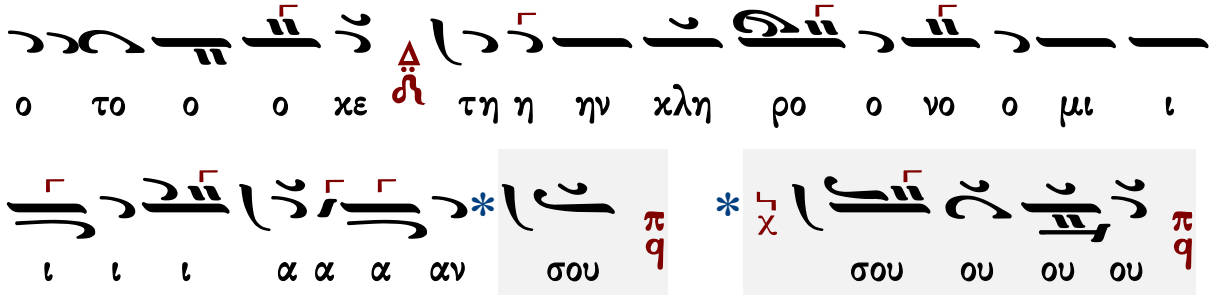
ᾠδὴ θ′
κανὼν α′

Ἦχος πλ. δ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.6#

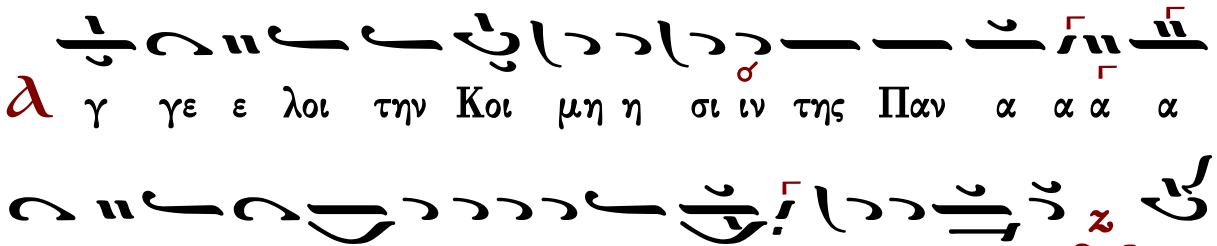

χα ρι ι ζο ο με ε εν σε τη ην μο ο
νην Θε ε ε ο το ο ο ο χον
ε ε νι ι ι χη η η ην ται τη ης φυ υ σε
ω ως οι ο ο ο ροι οι εν σοι οι οι Πα αρ
θε ε νε ε α α α χρα αν τε ε πα α α
αρ θε νευ ει ει γα αρ το ο ο χο ος και ζω ω
ην προ μνη στε ε ε ευ ε ε ται αι θα α α να
α α το ος η με ε ε ε τα το χο ον Παρ θε
ε ε ε νος και με ε ε ε τα θα α να α το ον
ζω σα α σω ω ω ω ζει εις α α α ει Θε ο

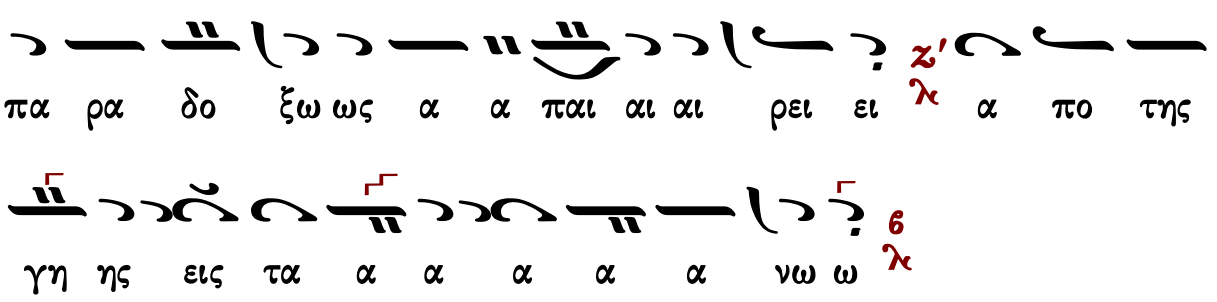

ᾠδὴ θ′
κανὼν β′

Ἦχος Βϐ

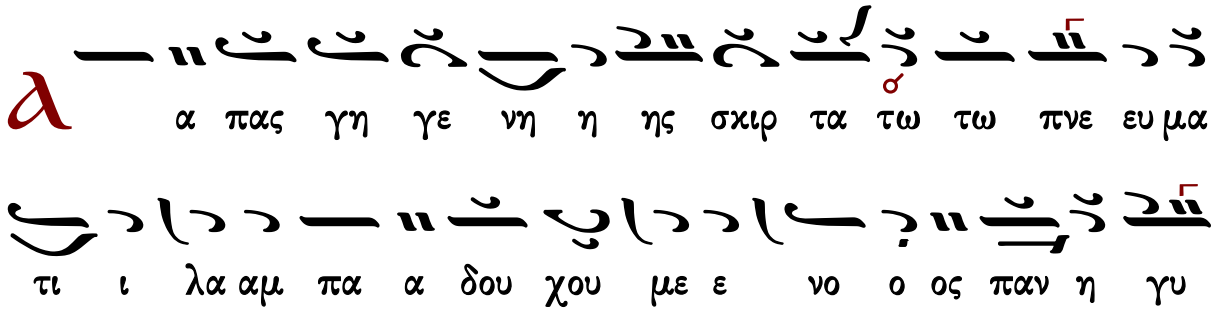
Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός Λειτουργίας
1931 σ.529#

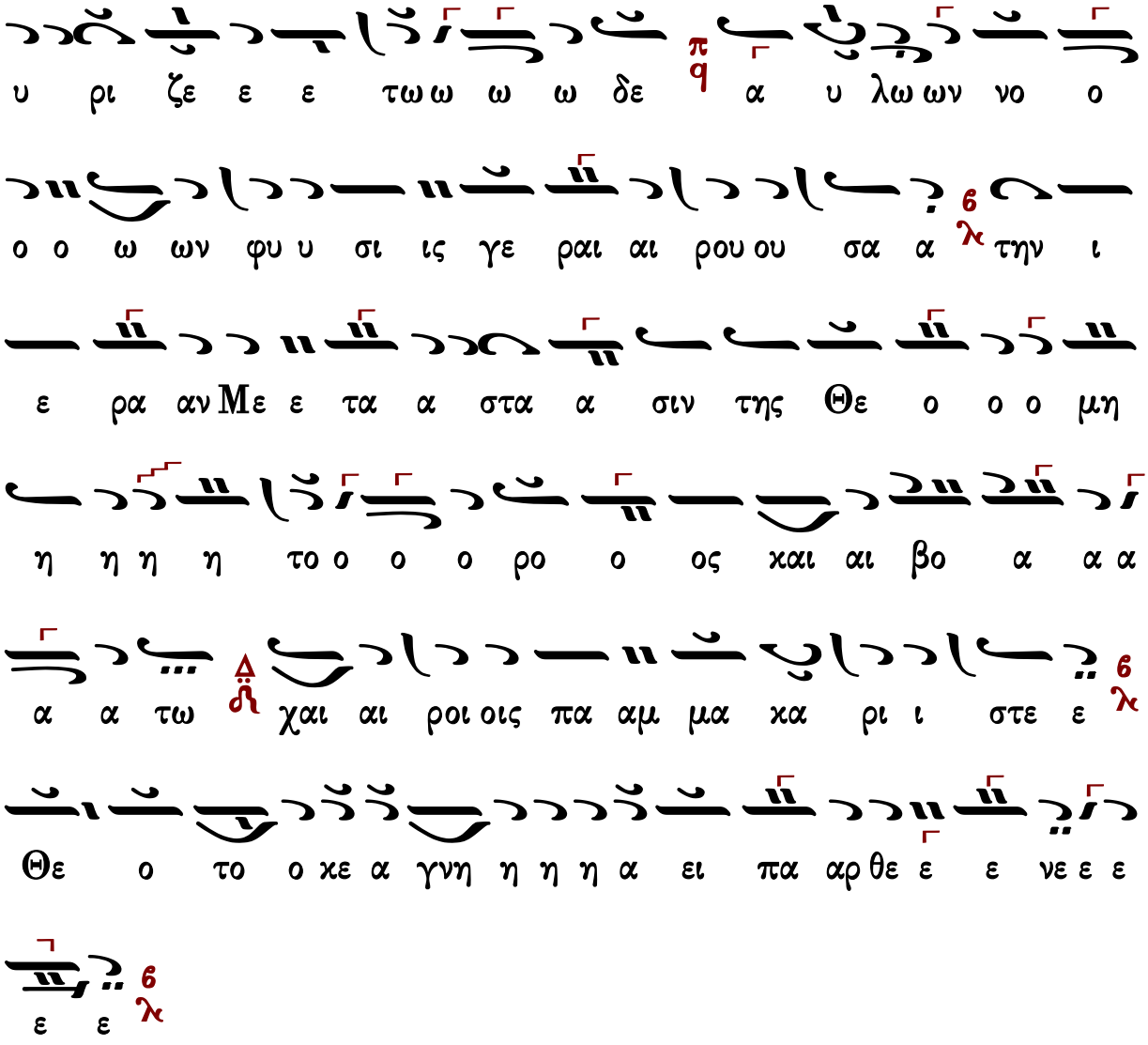

Ἦχος Βϐ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

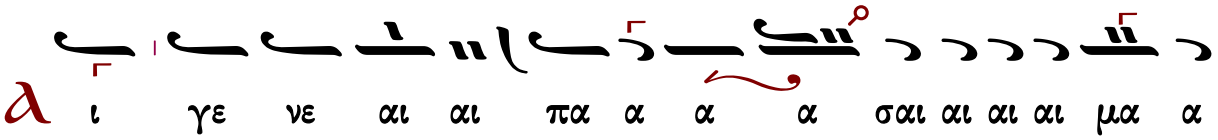

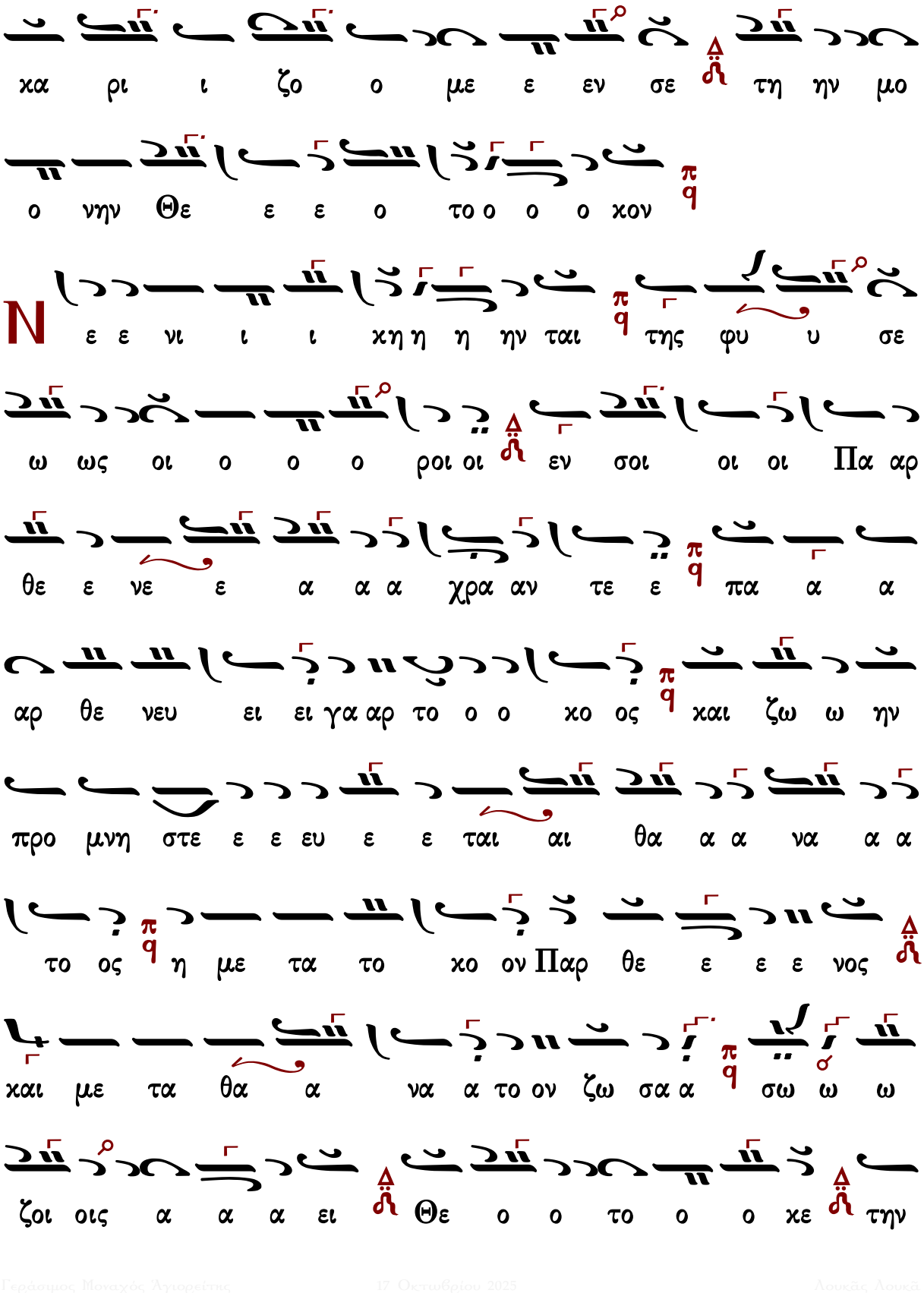
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)

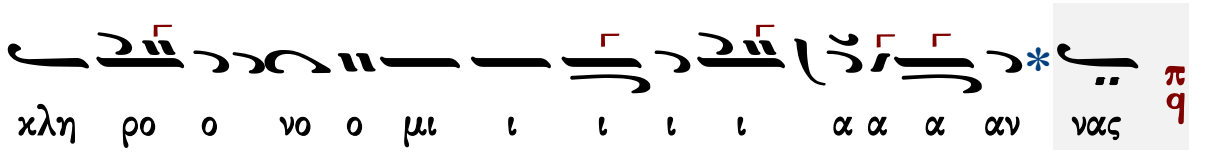
ᾠδὴ θ′
κανὼν α′

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.155//1504*

χα ρι ι ζο ο με ε εν σε τη ην μο
ο νην Θε ε ε ο το ο ο ο χον
Ν ε ε νι ι ι χη η η ην ται τη̃ς φυ υ σε
ω ως οι ο ο ο ροι οι εν σοι οι οι Πα αρ
θε ε νε ε α α α χρα αν τε ε πα α α
αρ θε νευ ει ει γα αρ το ο ο χο ος και ζω ω ην
προ μνη στε ε ε ευ ε ε ται αι θα α α να α α
το ος η με τα το χο ον Παρ θε ε ε ε νος
και με τα θα α να α το ον ζω σα α σω ω ω
ζοι οις α α α ει Θε ο ο το ο ο χε τη̃ν

ᾨδὴ θ′
κανὼν β′

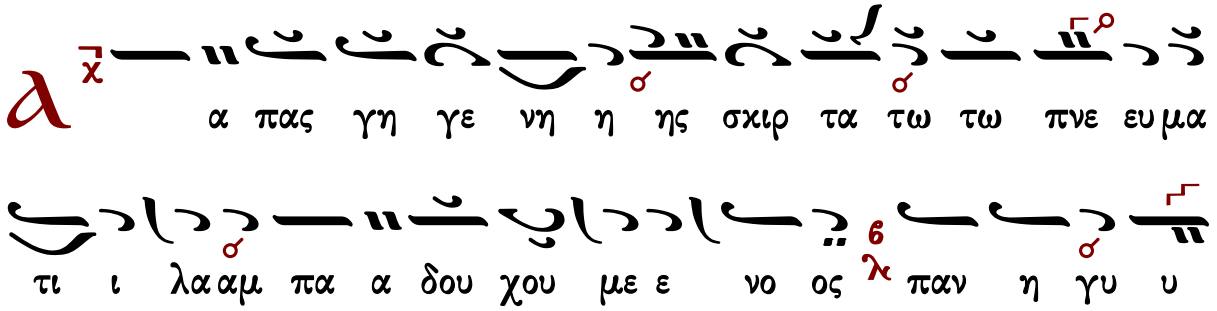
Ἦχος Βϐ

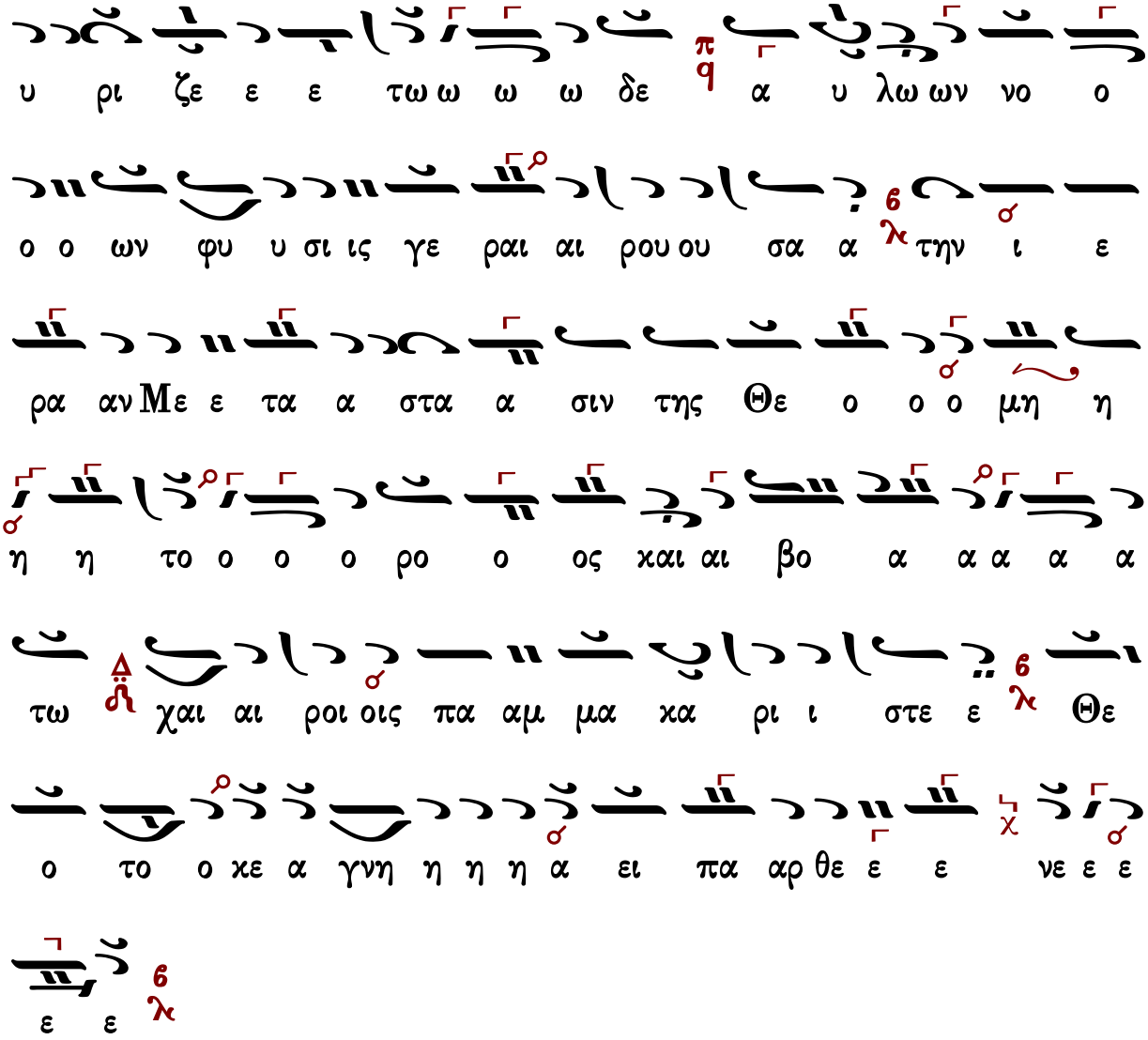
Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός Λειτουργίας
1931 σ.529#

Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1936*

υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α υ λω ων νο ο
ο ο ων φυ υ σι ις γε ραι αι ρου ου σα α τηην ι ε
ρα αν Με ε τα α στα α σιν της Θε ο ο ο μη η
η η το ο ο ο ρο ο ος χαι αι βο α α α α α
τω χαι αι ροι οις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε
ο το ο κε α γνη η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε
ε ε

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου (μεθέορτες)

16 ἕως 23 Αὐγούστου

Ἦχος α΄

α Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεὴς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστούς, ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῷ, ᾄδοντας Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

γ Ἡ δημιουργική, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἁπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

δ Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι, καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος, ἐν ἀγαλλιάσει, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

ε Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρετῶν σου Χριστὲ διηγήσομαι· ἐξ ἀϊδίου γὰρ δόξης συναΐδιον, καὶ ἐνυπόστατον λάμψας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

ς Ἅλιον ποντογενές, κητῷον ἐντόσθιον πῦρ, τῆς τριημέρου ταφῆς σου τι προεικόνισμα, οὗ Ἰωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδεικται· σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ προὐπέπωτο, ἀσινής ἐβόα· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

ζ Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρί, θεῖος ἔρως ἀντιταττόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν ὁσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος, μουσικοῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός, ὁ δεδοξασμένος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Φλόγα δροσίζουσαν ὁσίους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν, ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενής, ἔδειξε παισί· ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου, καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι, τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

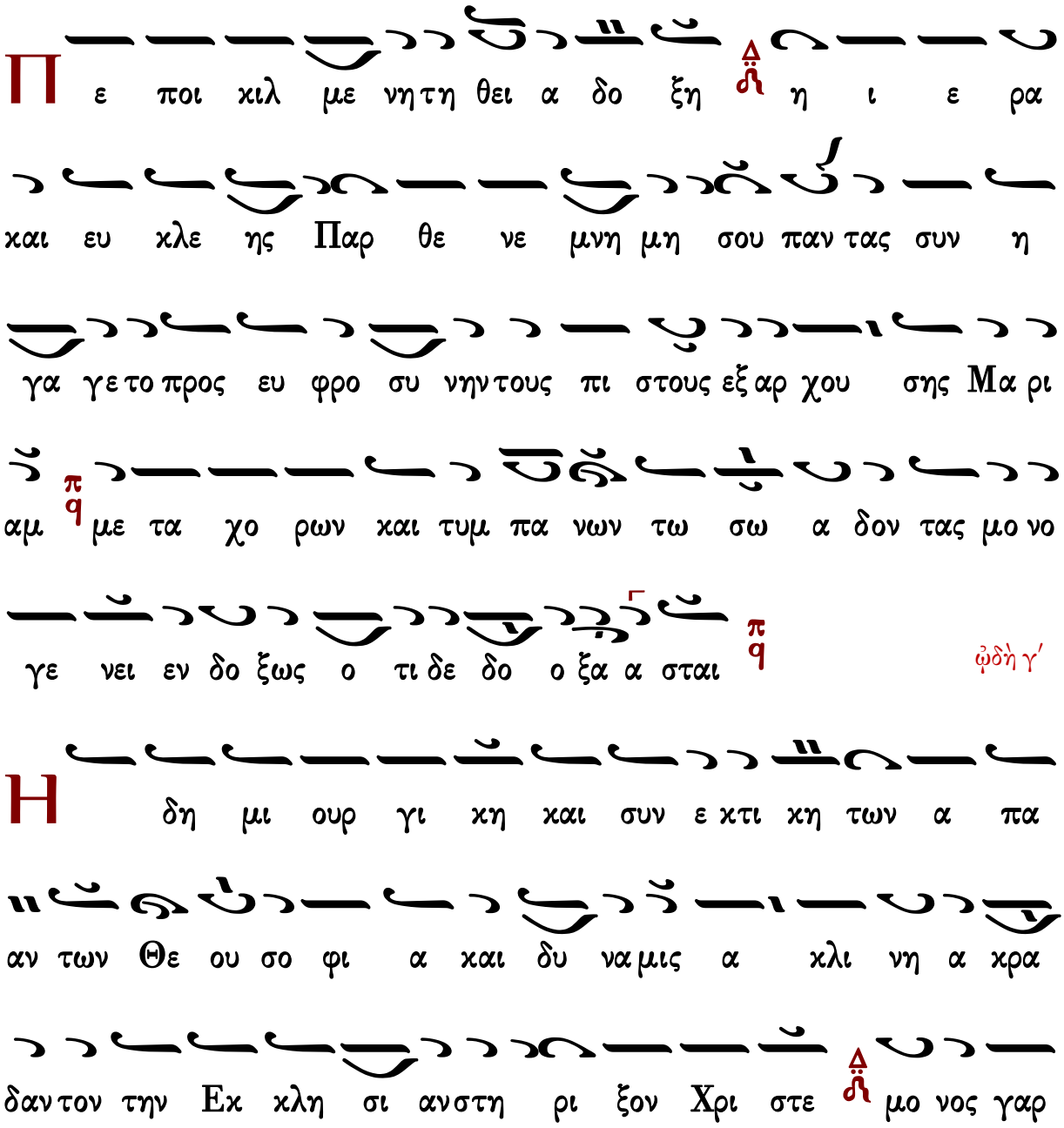
Σύντομοι	Ἀργαὶ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)
	Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Χουρμουζίου)

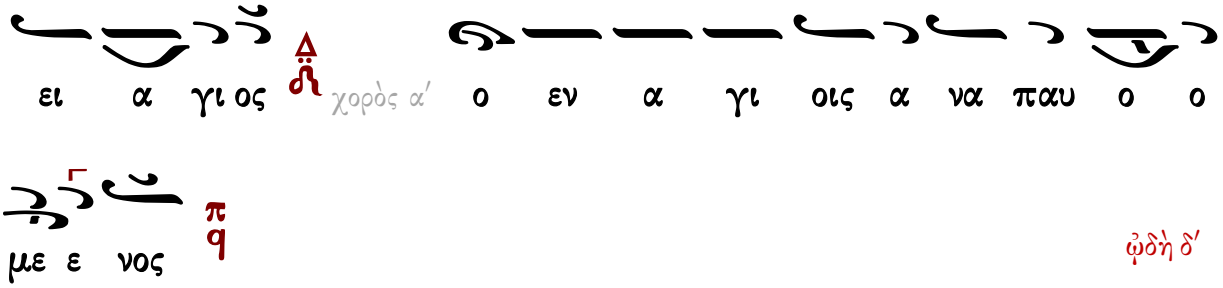
Σύντομοι

ᾠδὴ α΄

Ἦχος δ΄ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.314#

ει α γι ος χορὸς α΄ ο εν α γι οις α να παυ ο ο
με ε νος
ᾠδὴ δ΄
Ρ η σεις Προ φη των και αι νι γμα τα την σαρ κω σιν υ
πε φη ναν την εκ Παρ θε νου σου Χρι στε φεγ γος α στρα
πης σου εις φως ε θνων ε ξε λευ σε σθαι και φω νει σοι
α βυσ σο ο ος εν α γαλ ι α α σει τη δυ να μει
σου δο ξα φι λα ανθρω ω πε
ᾠδὴ ε΄
Τ ο θει ον και αρ ρητον καλ λος των α ρε των σου Χρι
στε ε δι η γη σομαι εξ α ι δι ου γαρ δο ξης συν
α ι δι ον και εν υ πο στα τον λα αμ ψας α παυ γα

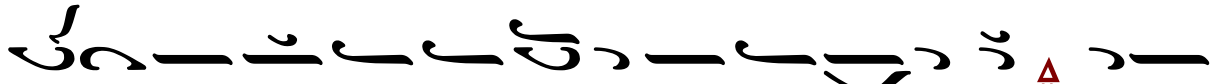

σμα παρ θε νι κης α πο γα στρος τοις εν σκο τει και

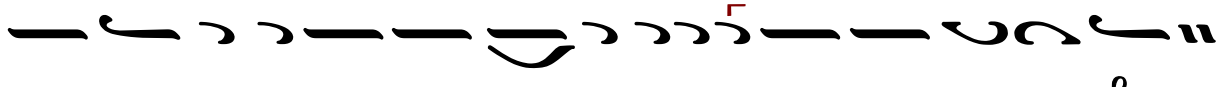

σκι α σω μα τω θεις α νε τει λας η η λι ι ος

ᾠδὴ ς′

λι ον πον το γε νες κη τω ον εν το σθι ον πυρ

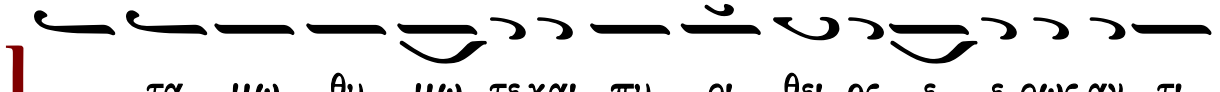

της τρι η με ρου τα φης σου τι ι προ ει κο νι σμα

ου Ι ω νας υ πο φη της α να δε δει κται σε σω

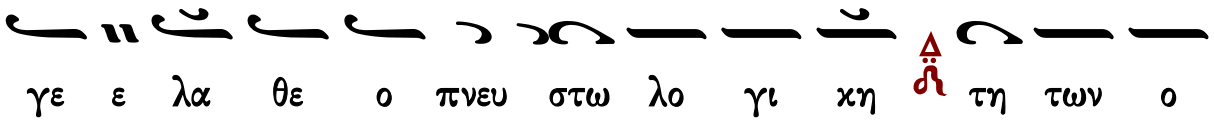

σμε νος γαρ ως και πρου πε πω το ο ο α σι νης ε βο ο

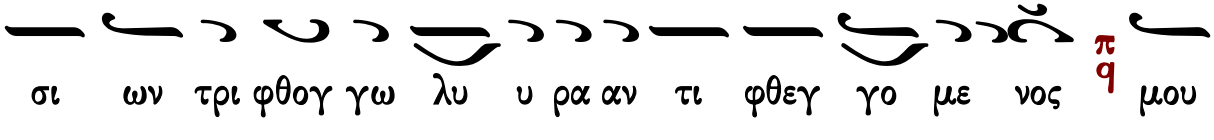

α θυ σω σοι με τα φω νης αι νε σε ως Κυ υ ρι ι ε

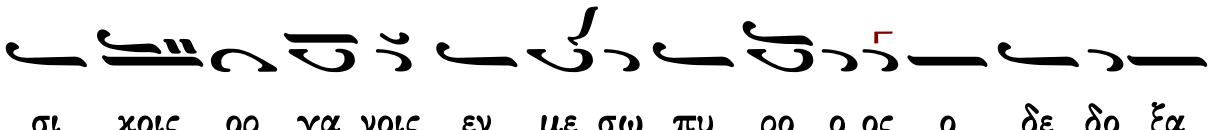
ᾠδὴ ζ′

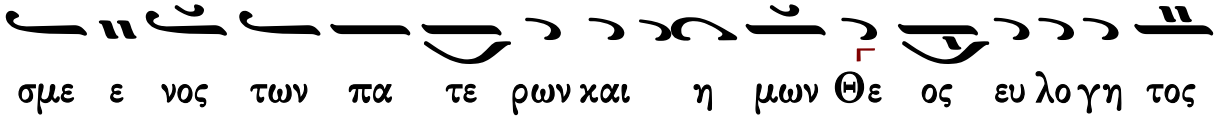

τα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε ρως αν τι

τατ το με νος το μεν πυρ ε δρο σι ι ζε τω θυ μω δε ε

γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι κη τη των ο

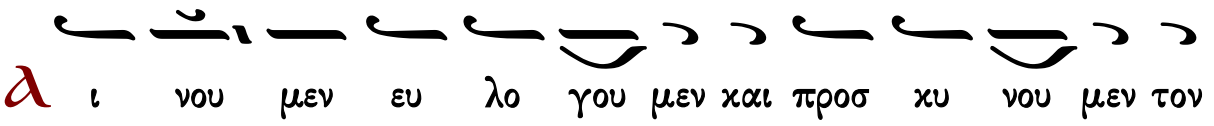

σι ων τρι φθογ γω λυ υ ρα αν τι φθεγ γο με νος μου

σι χοις ορ γα νοις εν με σω πυ ρο ο ος ο δε δο ξα

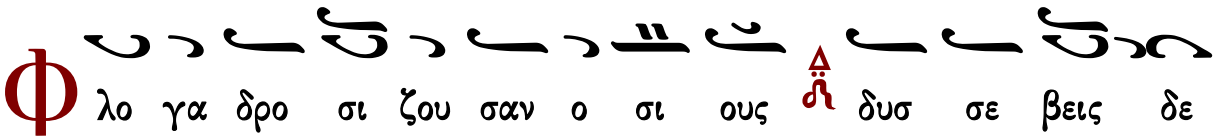

σμε ε νος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος

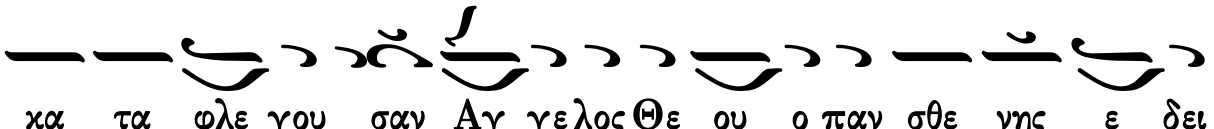

ει

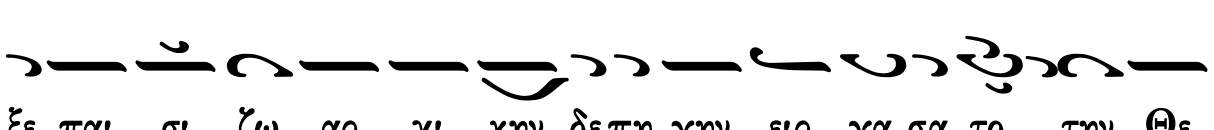
ᾠδὴ η΄

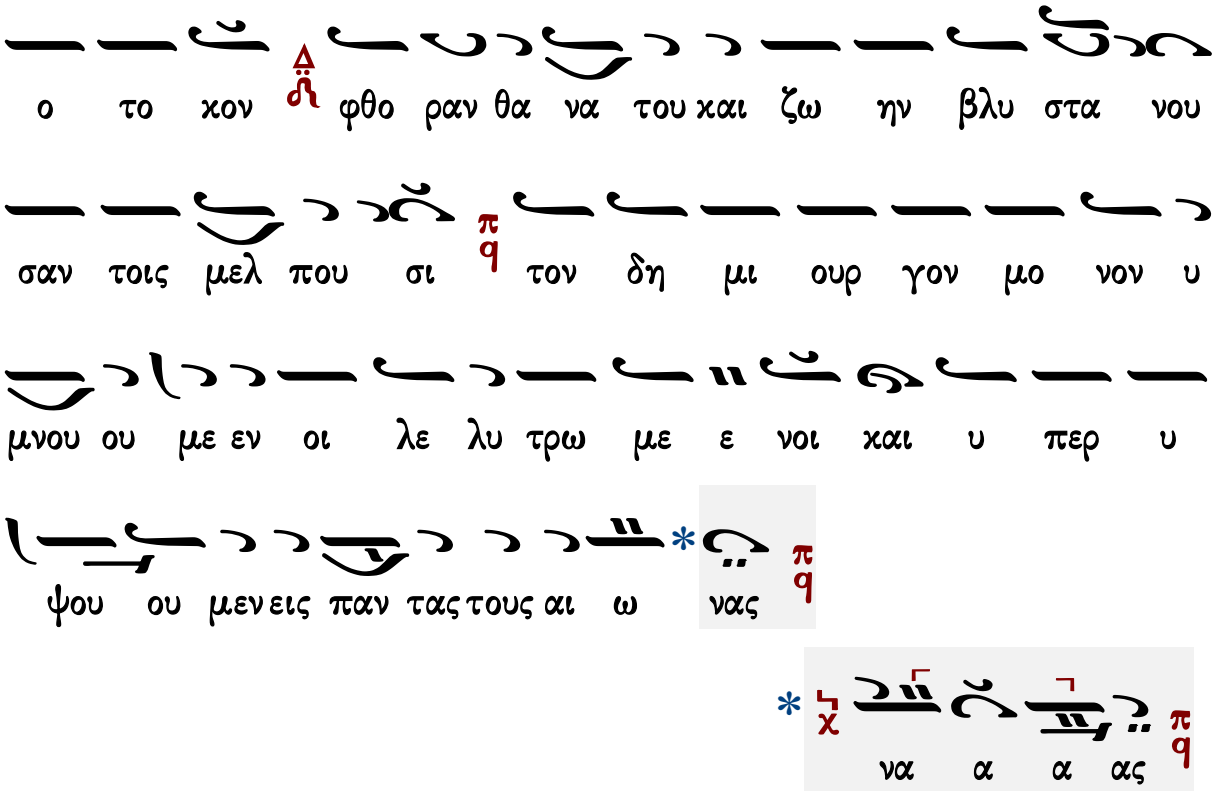

Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον

Κυ ρι ον

Φλο γα δρο σι ζου σαν ο σι ους δυσ σε βεις δε

κα τα φλε γου σαν Αγ γε λος Θε ου ο παν σθε νης ε δει

ξε παι σι ζω αρ χι κην δε πη γην ειρ γα σα το την Θε

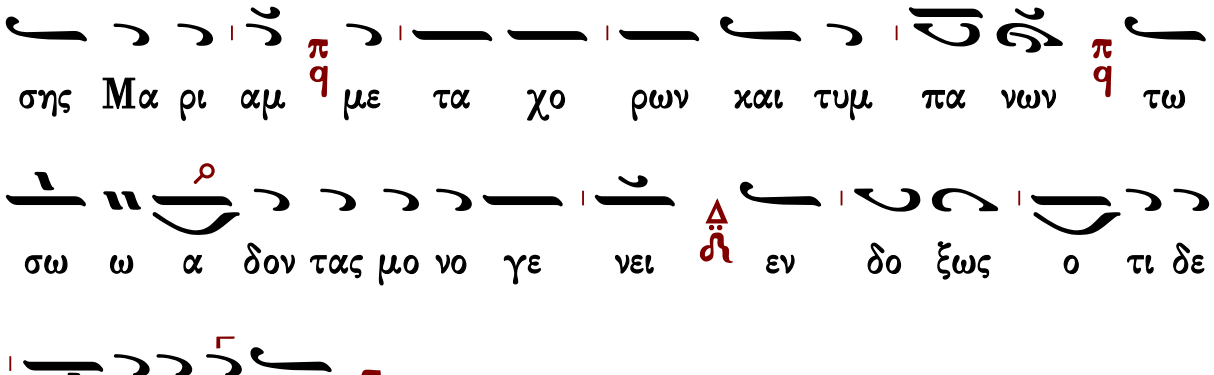
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

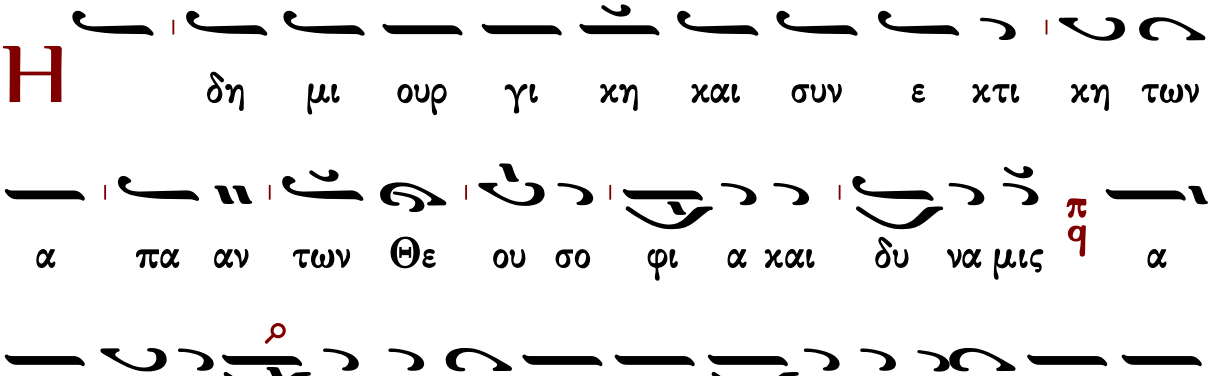
ᾠδὴ α΄

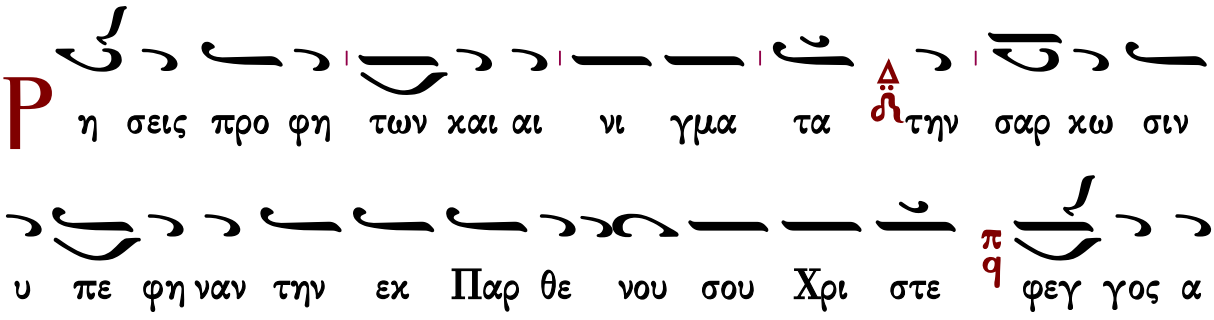
Ἦχος Πα

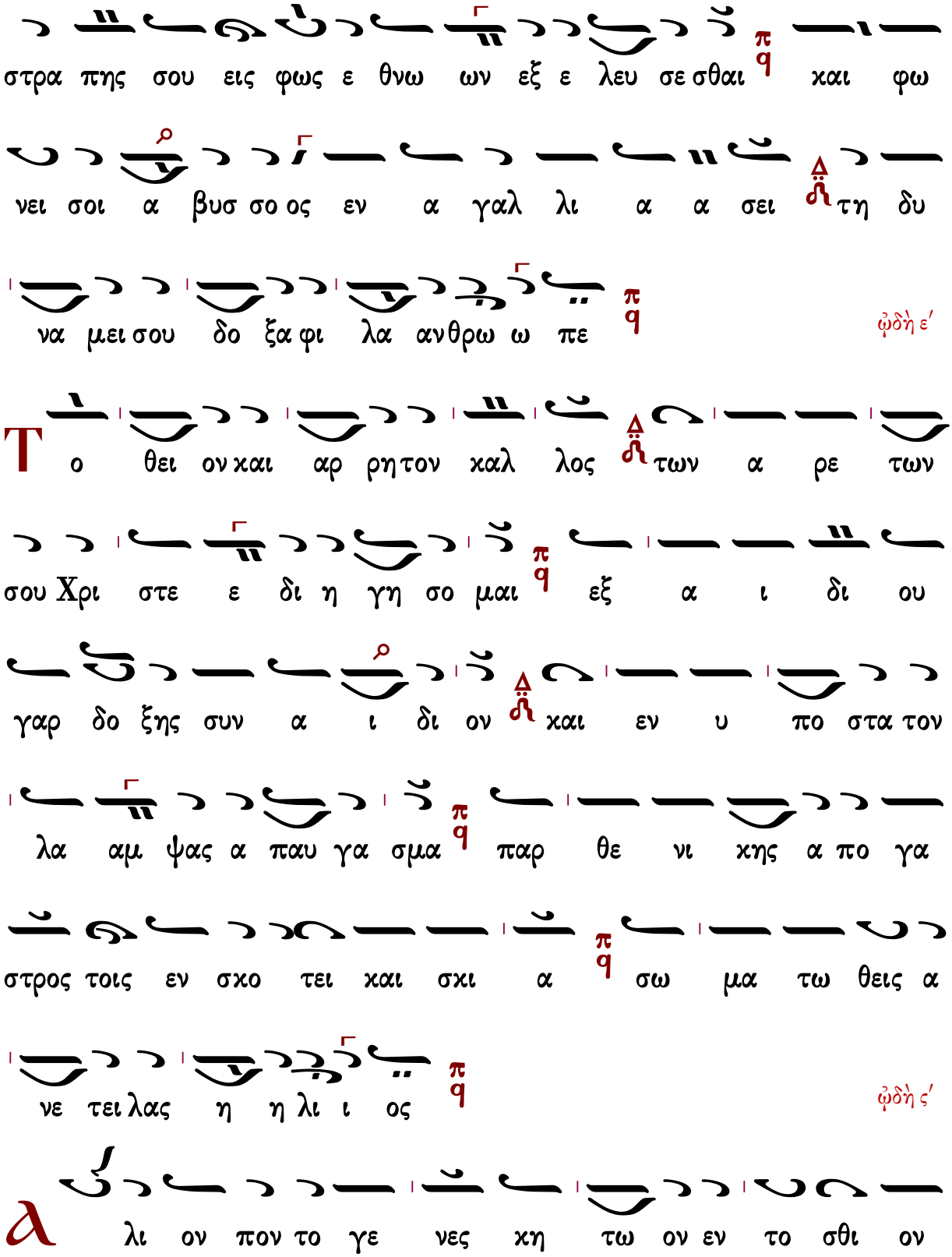
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.138/1487#

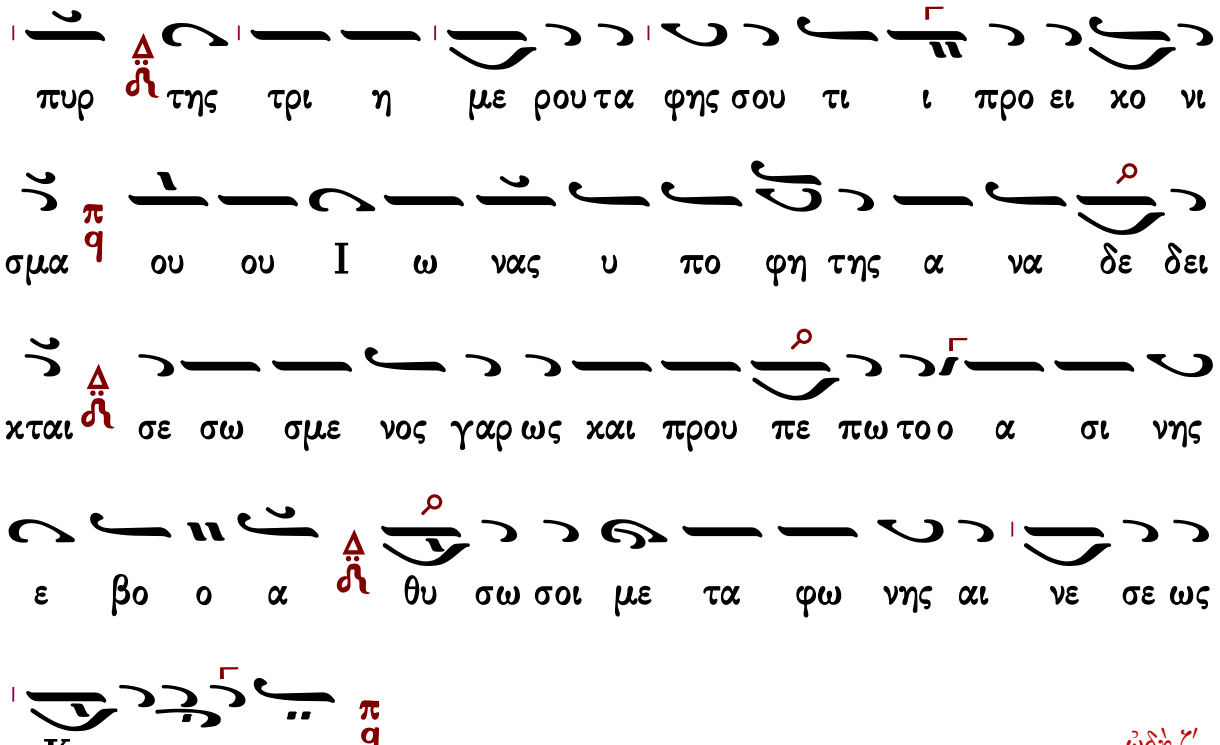

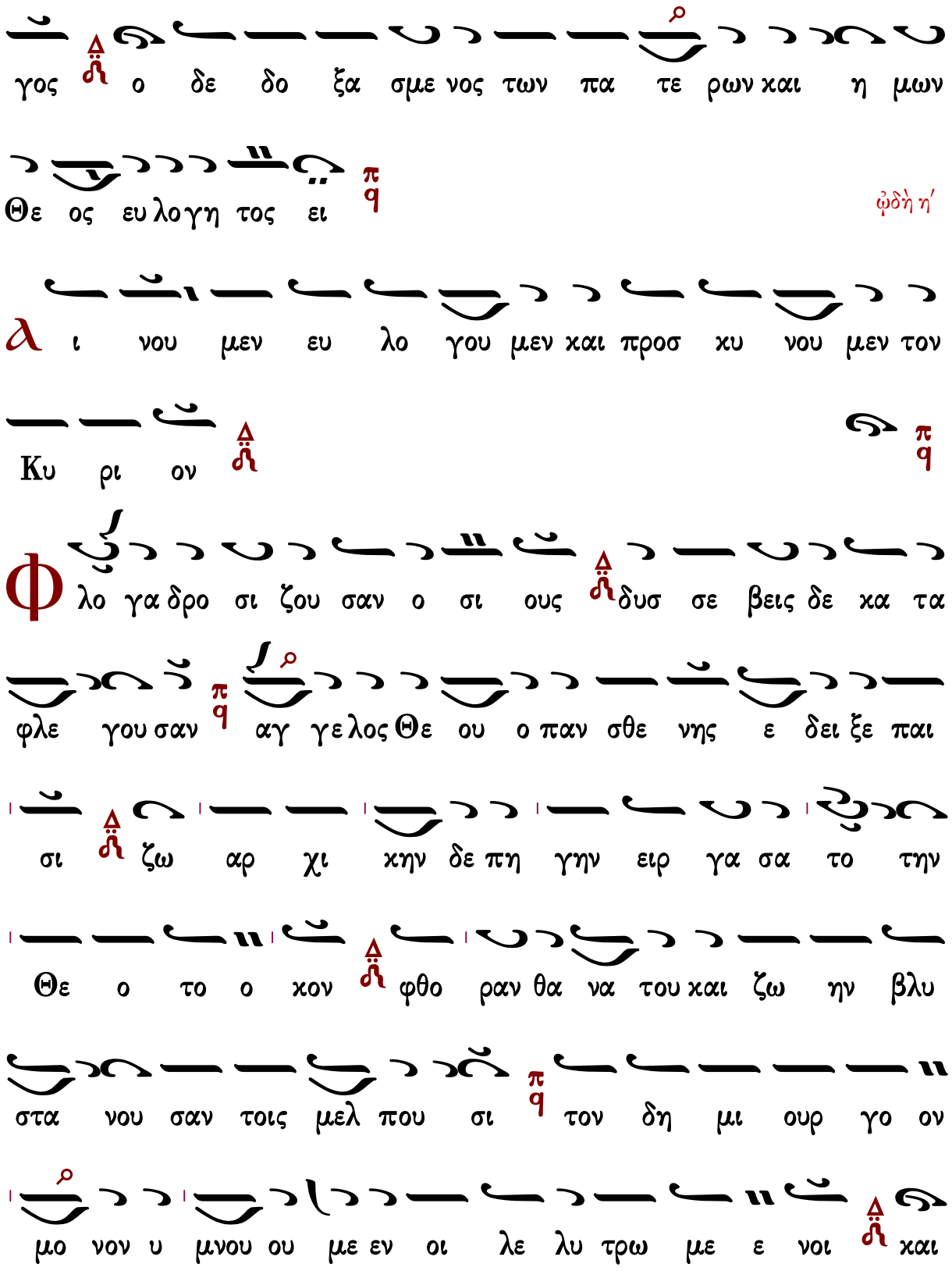

σης Μα ρι αμ με τα χο ρων και τυμ πα νων τω
σω ω α δον τας μο νο γε νει εν δο ξως ο τι δε
δο ο ξα α σται
ᾠδὴ γ΄

Η δη μι ουρ γι κη και συν ε κτι κη των
α πα αν των Θε ου σο φι α και δυ να μις α
κλι νη α κρα δαν τον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι
στε μο νος γαρ ει α γι ος χορὸς α΄ ο εν α γι
οις α να παυ ο ο με ε νος
ᾠδὴ δ΄

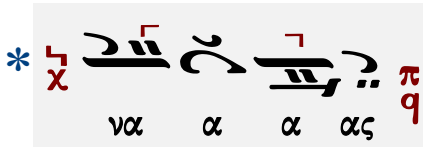

Ρ η σεις προ φη των και αι νι γμα τα την σαρ κω σιν
υ πε φη ναν την εκ Παρ θε νου σου Χρι στε φεγ γος α

στρα πης σου εις φως ε θνω ων εξ ε λευ σε σθαι και φω
νει σοι α βυσ σο ος εν α γαλ λι α α σει τη δυ
να μει σου δο ξα φι λα ανθρω ω πε
ὠδὴ ε′
Το θει ον και αρ ρη τον καλ λος των α ρε των
σου Χρι στε ε δι η γη σο μαι εξ α ι δι ου
γαρ δο ξης συν α ι δι ον και εν υ πο στα τον
λα αμ ψας α παυ γα σμα παρ θε νι κης α πο γα
στρος τοις εν σκο τει και σκι α σω μα τω θεις α
νε τει λας η η λι ι ος
ὠδὴ ς′
λι ον πον το γε νες κη τω ον εν το σθι ον

πυρ της τρι η με ρου τα φης σου τι ι προ ει χο νι
σμα ου ου Ι ω νας υ πο φη της α να δε δει
χται σε σω σμε νος γαρ ως και πρου πε πω τοο α σι νης
ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω νης αι νε σε ως
Κυ υ ρι ι ε
ὠδὴ ζ΄
τα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε ρως αν τι
ταπ το με νος το μεν πυρ ε δρο σι ι ζε τω θυ μω δε
ε γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι κη τη
των ο σι ων τρι φθογ γω λυ υ ρα αν τι φθεγ γο
με νος μου σι χοις ορ γα νοις εν με σω φλο

γος ο δε δο ξα σμε νος των πα τε ρων και η μων
Θε ος ευ λο γη τος ει
ᾠδὴ η΄
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον
Κυ ρι ον
φ λο γα δρο σι ζου σαν ο σι ους δυσ σε βεις δε κα τα
φλε γου σαν αγ γε λος Θε ου ο παν σθε νης ε δει ξε παι
σι ζω αρ χι κην δε πη γην ειρ γα σα το την
Θε ο το ο κον φθο ραν θα να του και ζω ην βλυ
στα νου σαν τοις μελ που σι τον δη μι ουρ γο ον
μο νον υ μνου ου με εν οι λε λυ τρω με ε νοι και

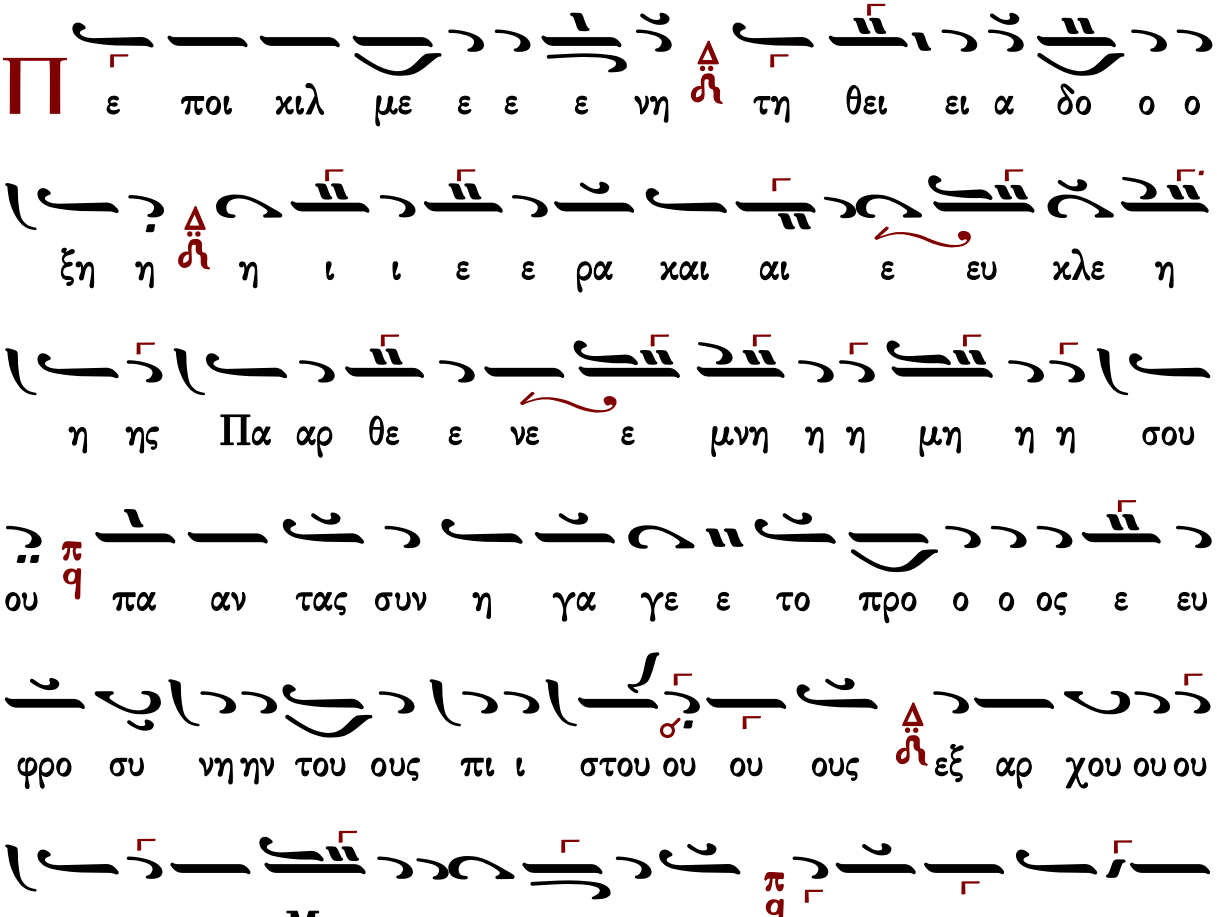
Ἀργαὶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

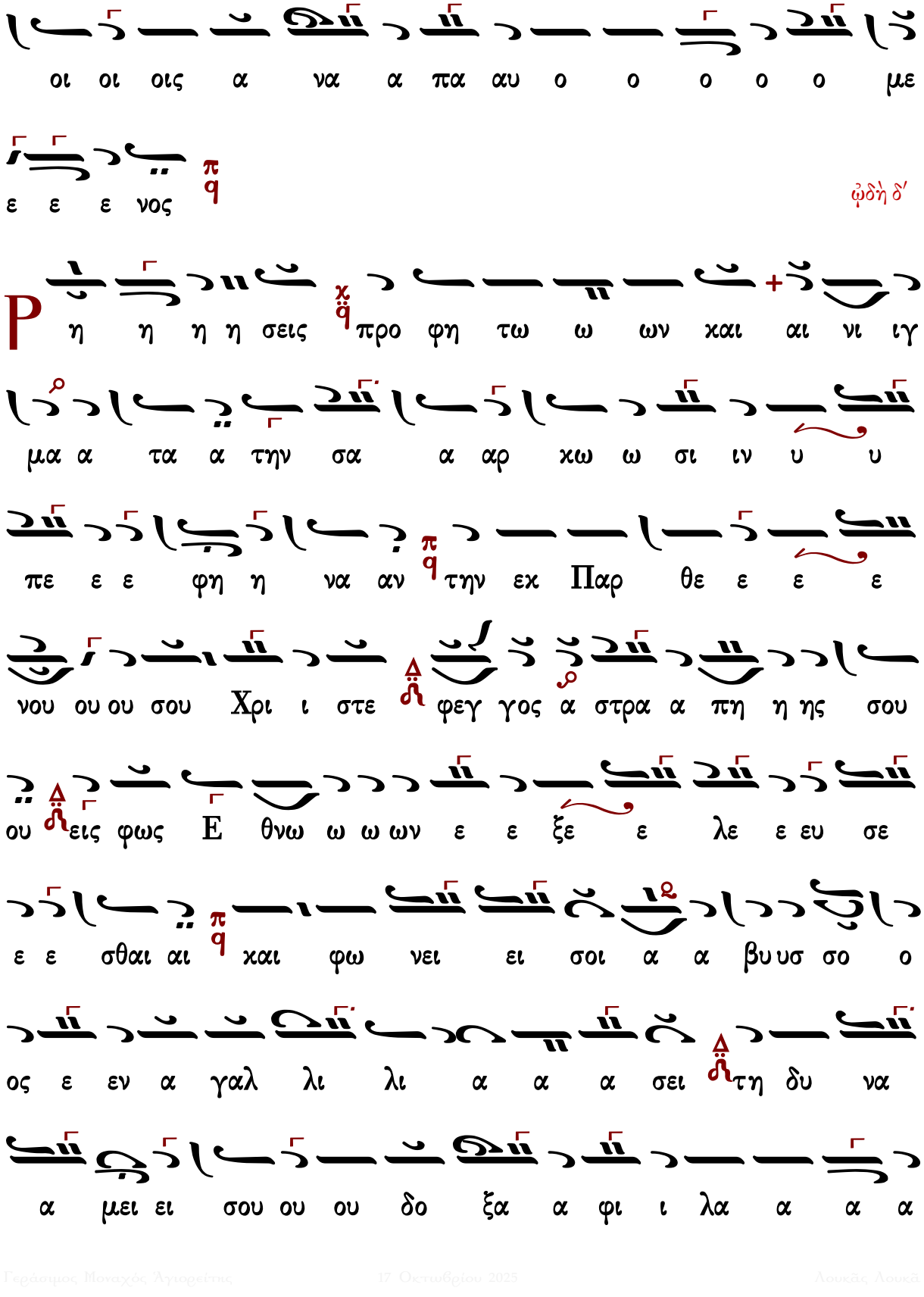
ᾠδὴ α΄

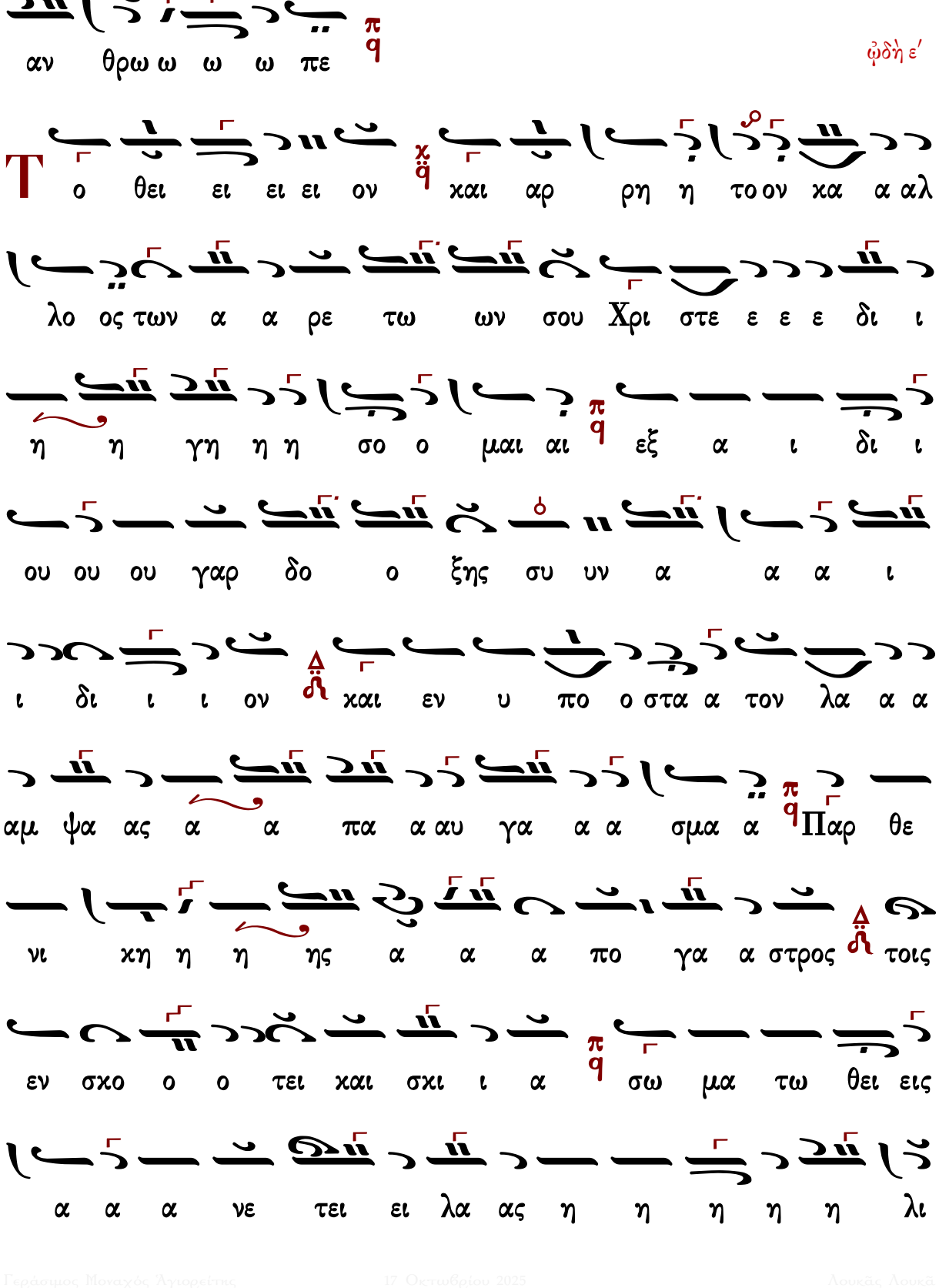
Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.1*

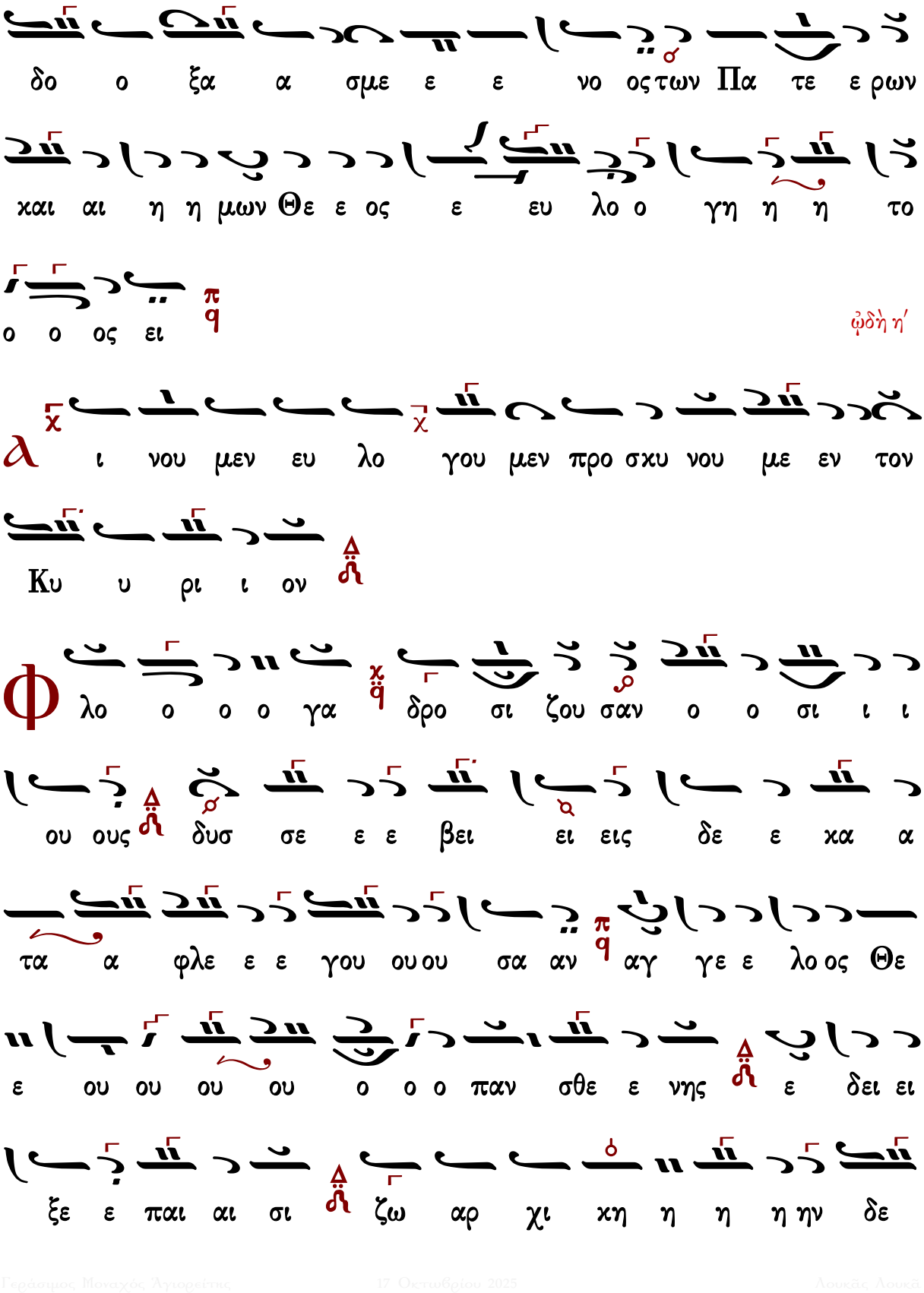

ο ρων χαι αι τυ υμ πα α α νων τω σω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω α α δον τα
ας μο νο ο γε ε νει εν δο ο ξω ως ο τι ι δε ε
δο ο ο ο ο ξα α α σται
ὠδὴ γ΄
Η δη μι ου ουρ γι ι κη και συν ε ε κτι κη
τω ων α α πα α αν των Θε ου σο φι ι ι ι α
α και αι δυ υ υ να μι ις α κλι νη η
α κρα α δα α αν το ο ον την Εκ κλη σι αν στη
η ρι ξο ον Χρι ι στε μο ο νος γα αρ ει
ει ει α α γι ι ι ος χορὸς α΄ ο εν α γι ι
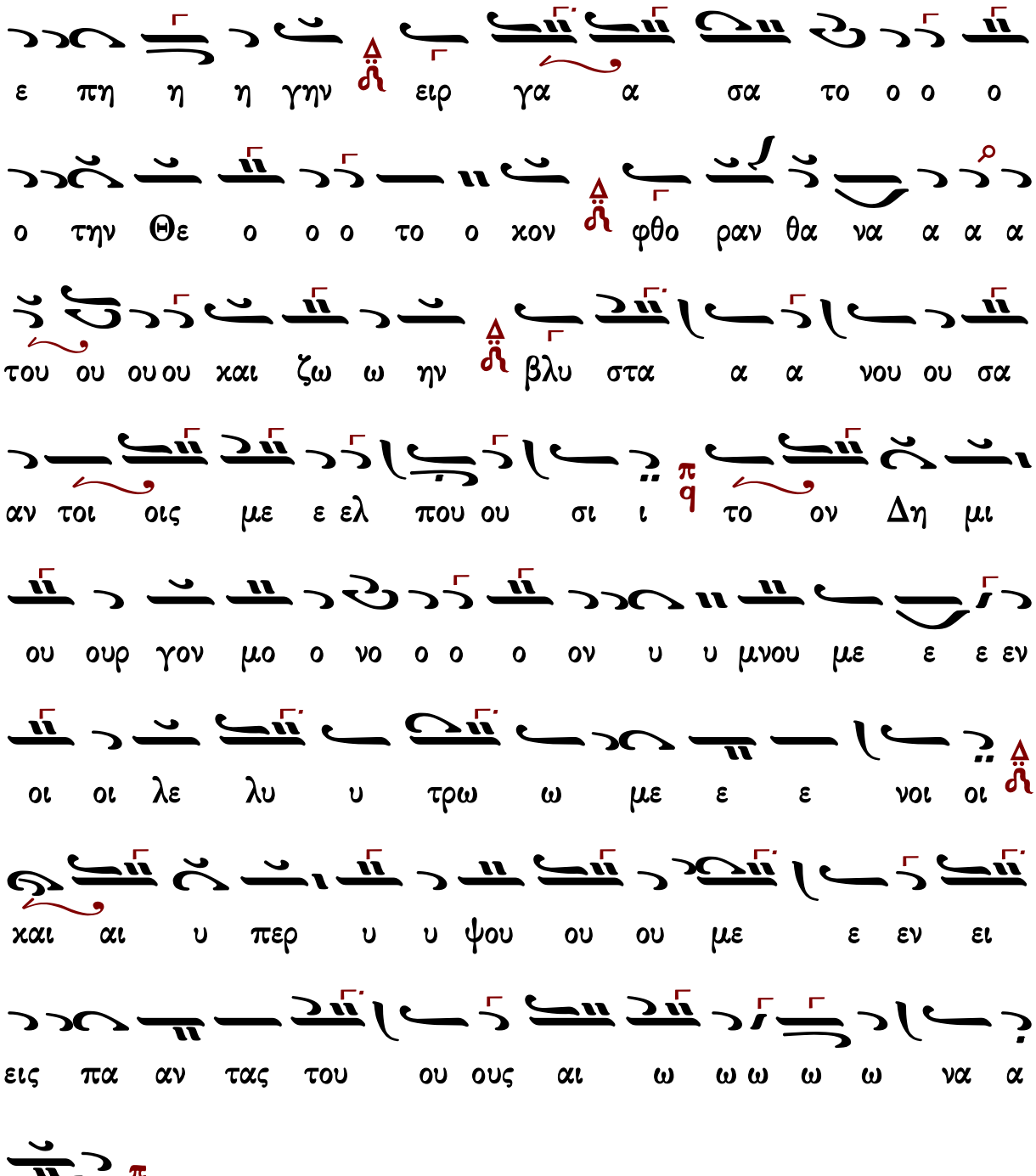

οι οι οις α να α πα αυ ο ο ο ο ο με
ε ε ε νος
ᾠδὴ δ΄
η η η η σεις προ φη τω ω ων χαι αι νι ιγ
μα α τα α την σα α αρ χω ω σι ιν υ υ
πε ε ε φη η να αν την εχ Παρ θε ε ε ε
νου ου ου σου Χρι ι στε φεγ γος α στρα α πη η ης σου
ου εις φως Ε θνω ω ω ων ε ε ξε ε λε ε ευ σε
ε ε σθαι αι χαι φω νει ει σοι α α βυ υσ σο ο
ος ε εν α γαλ λι λι α α α σει τη δυ να
α μει ει σου ου ου δο ξα α φι ι λα α α α

ὠδὴ ε΄
αν θρω ω ω ω πε
Το θει ει ει ει ον και αρ ρη η το ον κα α αλ
λο ος των α α ρε τω ων σου Χρι στε ε ε δι ι
η η γη η η σο ο μαι αι εξ α ι δι ι
ου ου ου γαρ δο ο ξης συ υν α α α ι
ι δι ι ι ον και εν υ πο ο στα α τον λα α α
αμ ψα ας α α πα α αυ γα α α σμα α Παρ θε
νι κη η η ης α α α πο γα α στρος τοις
εν σκο ο ο τει και σκι ι α σω μα τω θει εις
α α α νε τει ει λα ας η η η η η λι

ι ι ι ος
ᾠδὴ ς΄
λι ον πον το γε ε νες χη τω ω ο ον
εν το ο ο ο σθι ο ο ον πυ υρ της τρι ι η με
ε ρου ου τα α φη ης σου τι ι προ ει χο ο
νι ι σμα α ου ου ου ου I ω ω ω νας υ
πο φη η τη ης α α να α δε ε ε δει ει ει χται
αι σε σω σμε ε νος γα α αρ ως χαι αι πρου
ου ου πε ε πω ω ω το ο ο α α σι νη ης
ε ε βο ο ο α θυ σω ω σοι οι με τα
φω νη ης αι αι αι νε σε ε ω ως Κυ υ υ υ

ᾠδὴ ζ΄
υ ρι ι ι ι ε
τα μω θυ μω ω ω ω τε ε ε χαι πυ
υ ρι θει ος ε ε ρω ως α α α αν τι ι τα
ατ το ο ο με ε νο ος το με εν πυ υρ
ε δρο ο σι ι ζε τω θυ υ μω ω ω δε
ε ε γε ε ε λα Θε ο πνε ε ευ στω ω ω
λο ο γι ι ι χη τη των Ο σι ι ων τρι φθο
ογ γω ω λυ υ υ ρα α α αν τι ι φθε εγ γο ο ο
με ε νο ος μου σι χοι οι οι οις ο ορ γα α α
νοις εν με ε ε σω ω φλο ο γο ο ο ος ο ο δε

δο ο ξα α σμε ε ε νο ος των Πα τε ε ρων
και αι η η μων Θε ε ος ε ευ λο ο γη η η το
ο ο ος ει
ᾠδὴ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου με εν τον
Κυ υ ρι ι ον
φ λο ο ο ο γα δρο σι ζου σαν ο ο σι ι ι
ου ους δυσ σε ε ε βει ει εις δε ε κα α
τα α φλε ε ε γου ουου σα αν αγ γε ε λος Θε
ε ου ου ου ου ο ο ο παν σθε ε νης ε δει ει
ξε ε παι αι σι ζω αρ χι κη η η η ην δε

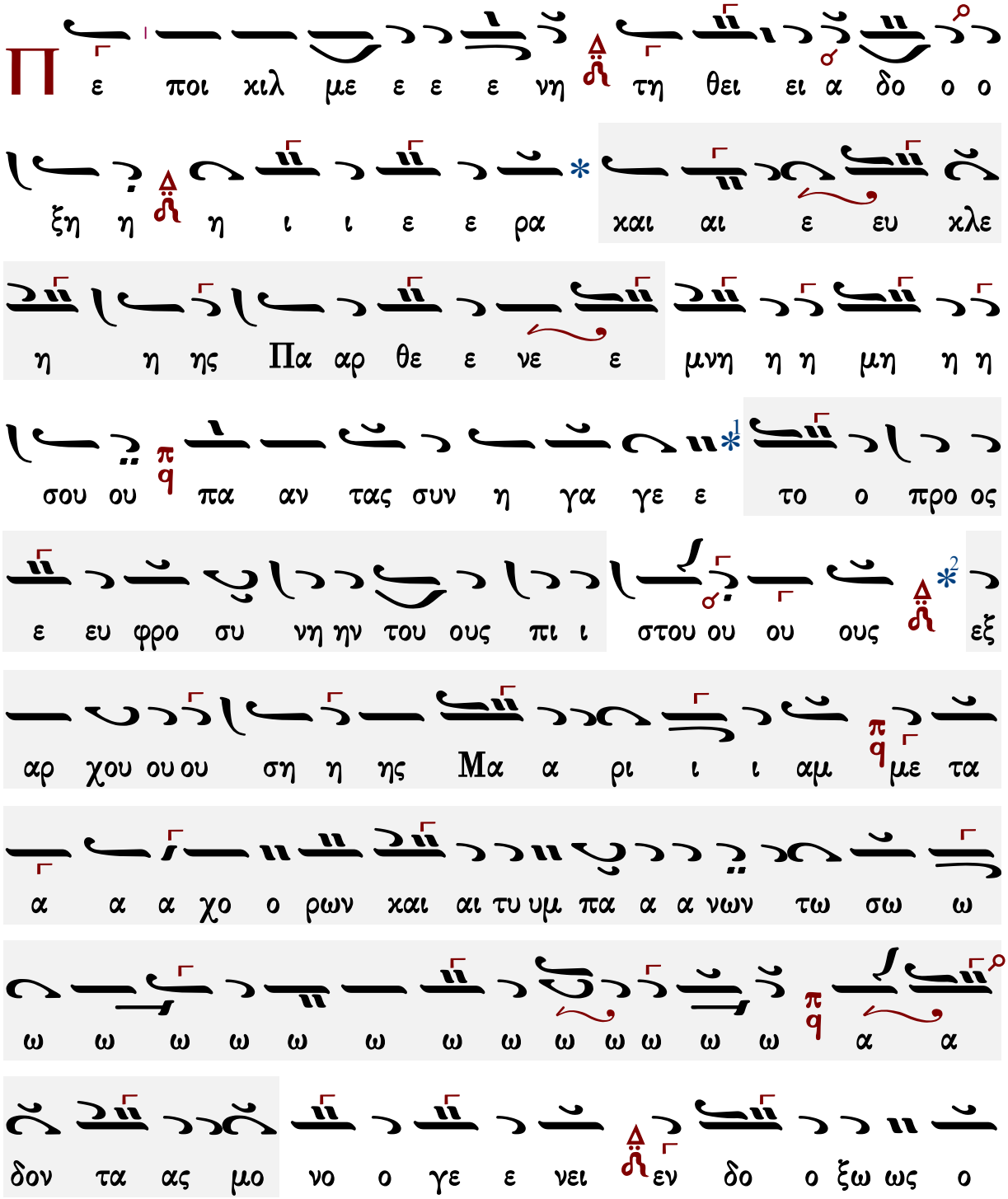

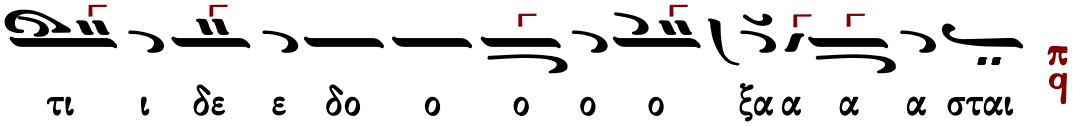
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)[22]

[22] Ὅπως εἰς τὰς καταβασίας τῶν ἄλλων ἑορτῶν, οὕτω καὶ εἰς τὰς παρούσας ἐπεφέραμεν ἐλαφράς τινας διορθώσεις πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ὀρθοτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος. Οὐσιαστικωτέρας μεταβολὰς παραθέτομεν μεθ' ἑκάστην καταβασίαν. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

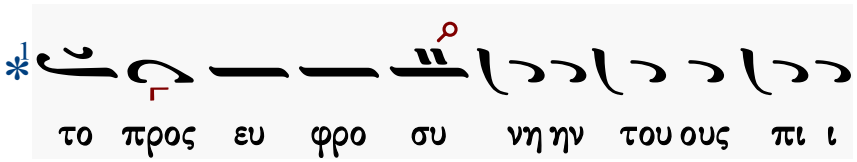
Ἦχος δ Πα

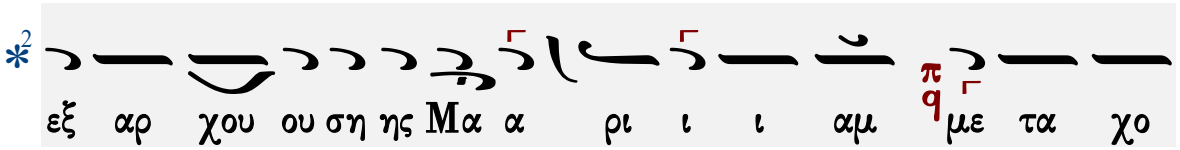
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.146/1495*

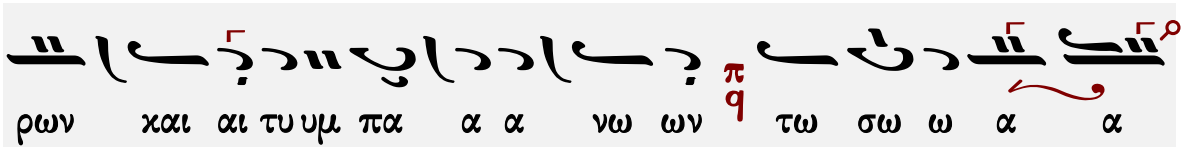

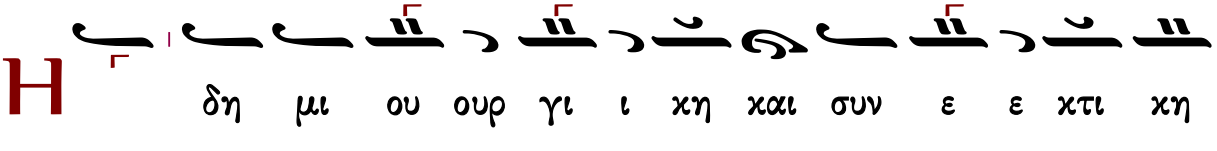

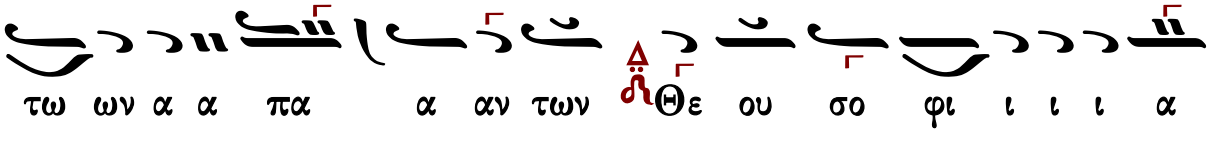

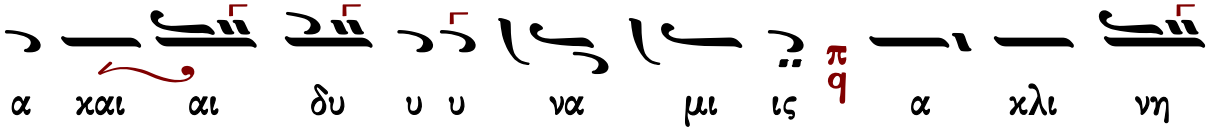
Ὠδὴ γ΄

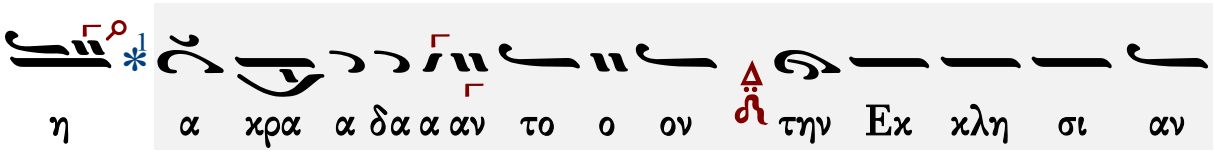
Ἦχος πλ. δ΄ Πα

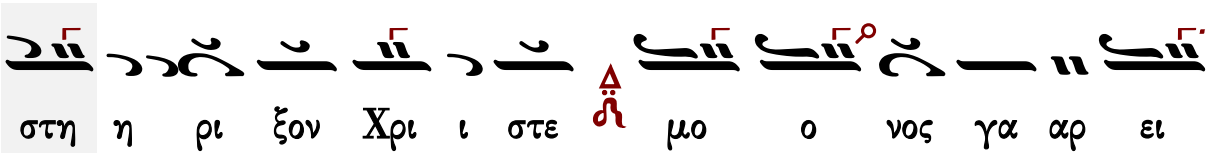
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.147/1496*

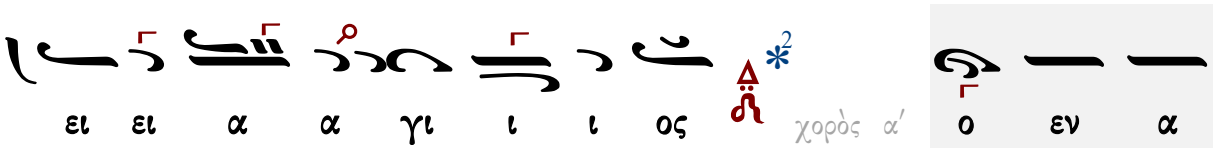

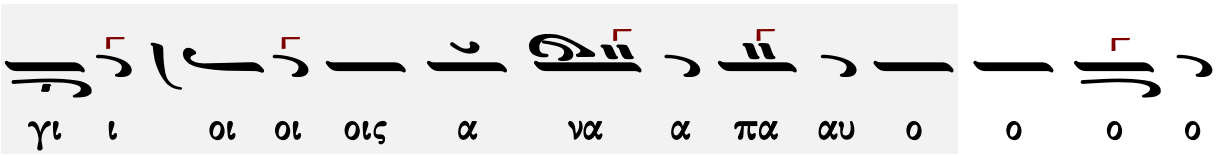

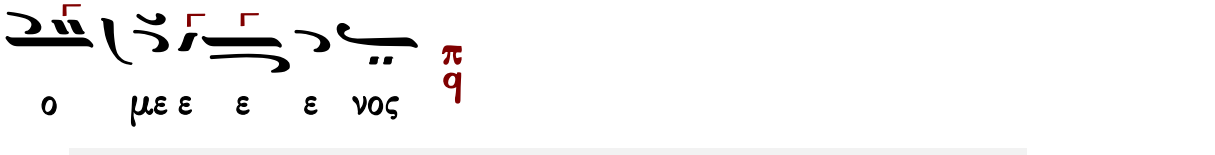

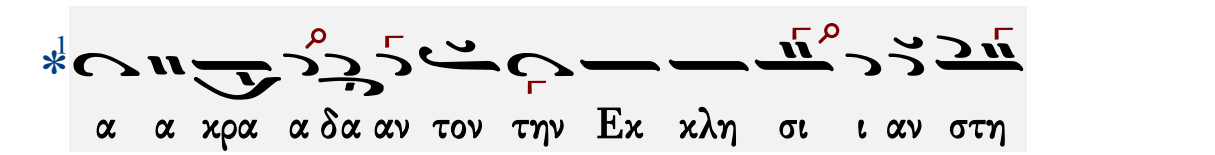

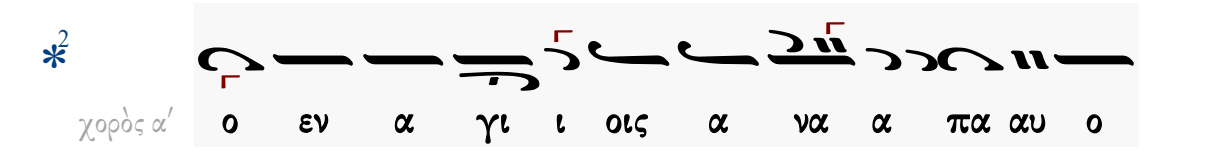

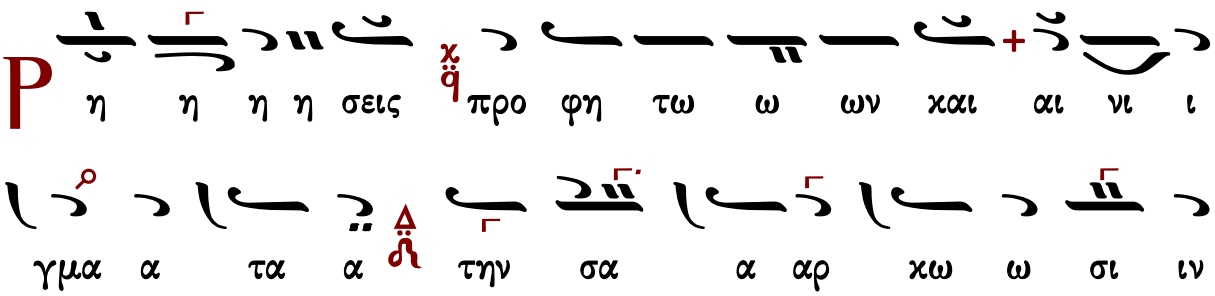

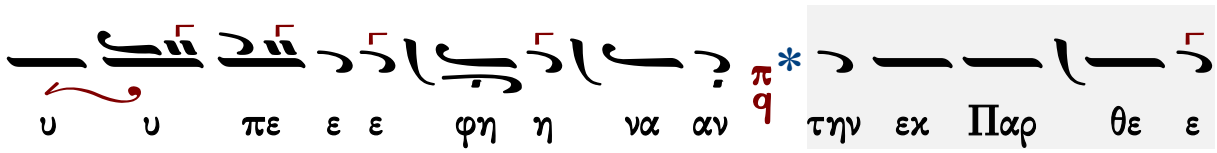

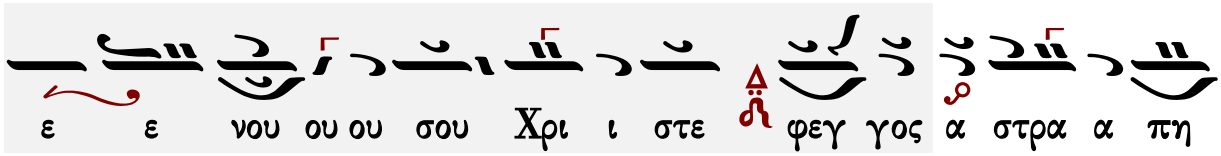
Ὠδὴ δ΄

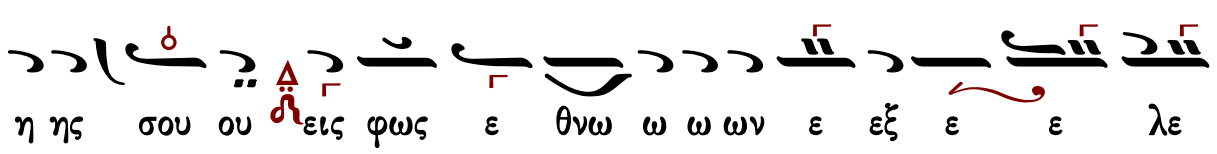
Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.148/1497*

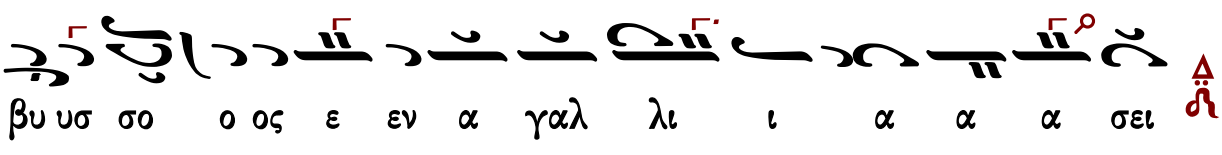

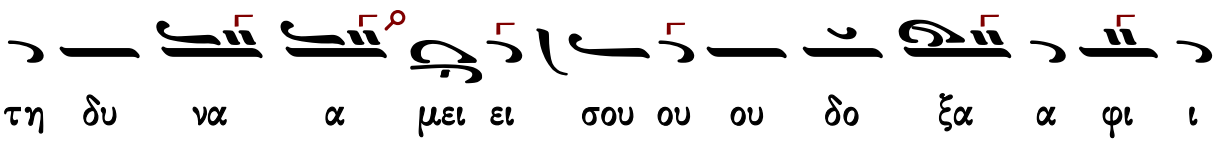

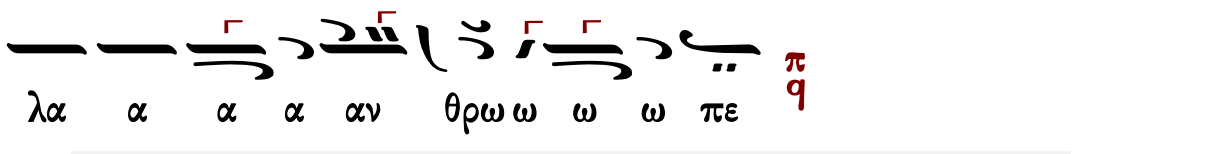

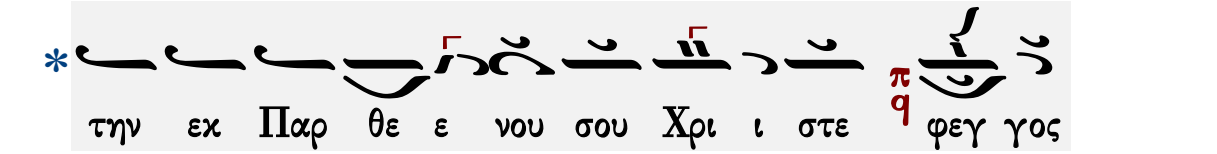

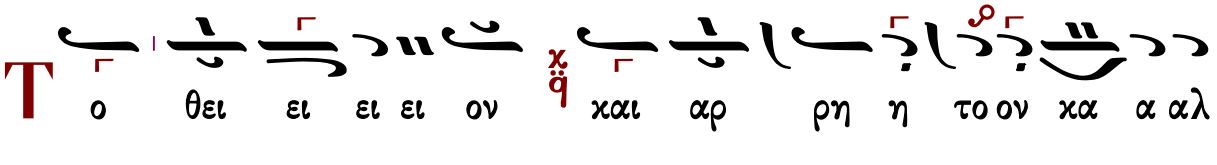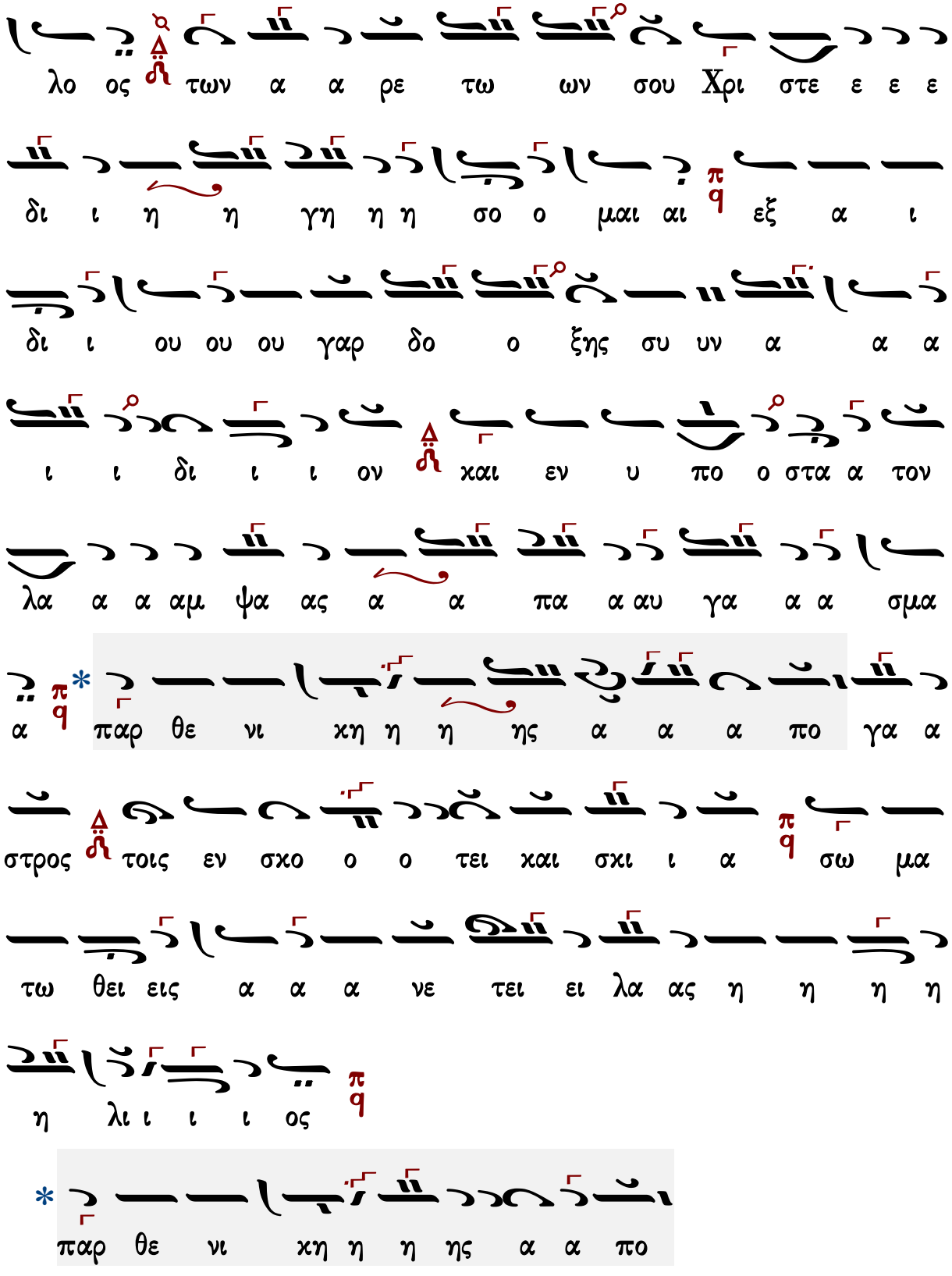

Ἦχος Πα

Ὠδὴ ε΄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.149/1498*

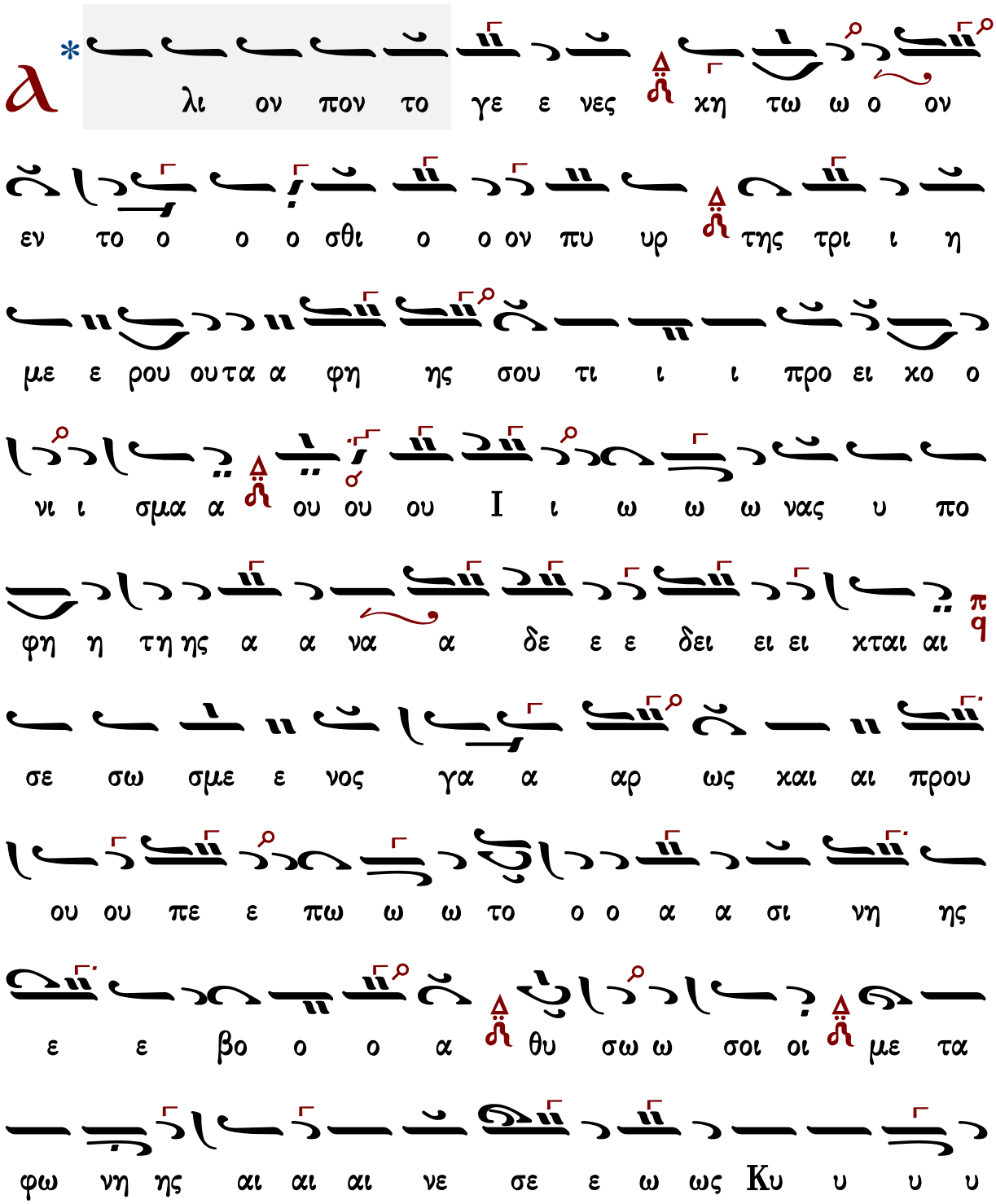

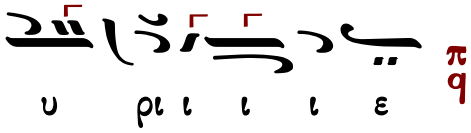

λο ος των α α ρε τω ων σου Χρι στε ε ε ε
δι ι η η γη η η σο ο μαι αι εξ α ι
δι ι ου ου ου γαρ δο ο ξης συ υν α α α
ι ι δι ι ι ον και εν υ πο ο στα α τον
λα α α αμ ψα ας α α πα α αυ γα α α σμα
α παρ θε νι χη η η ης α α α πο γα α
στρος τοις εν σχο ο ο τει χαι σχι ι α σω μα
τω θει εις α α α νε τει ει λα ας η η η η
η λι ι ι ι ος
παρ θε νι χη η η ης α α πο

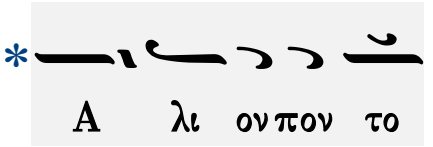
Ὠδὴ ς΄

Ἦχος δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.149/1498*

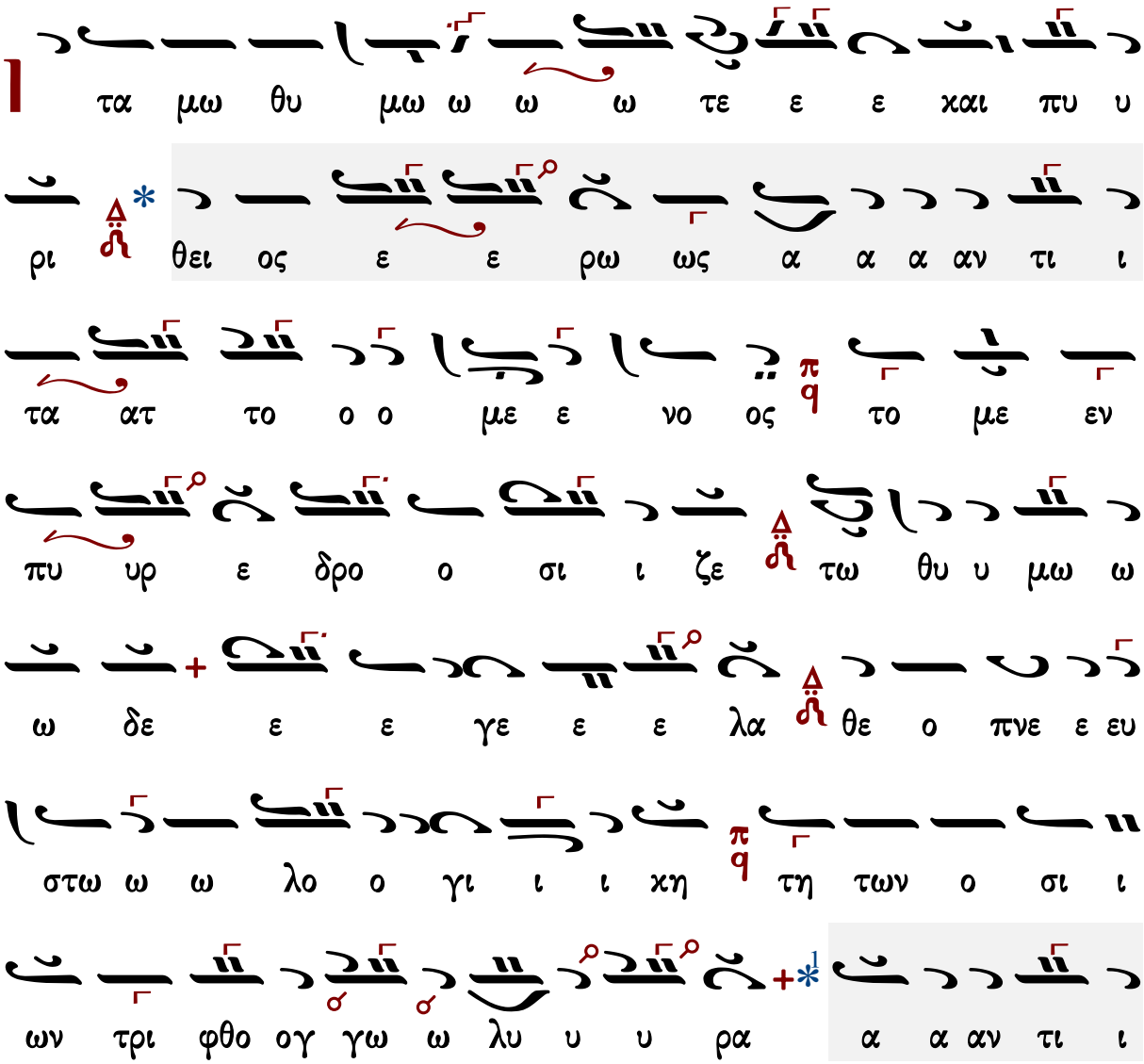

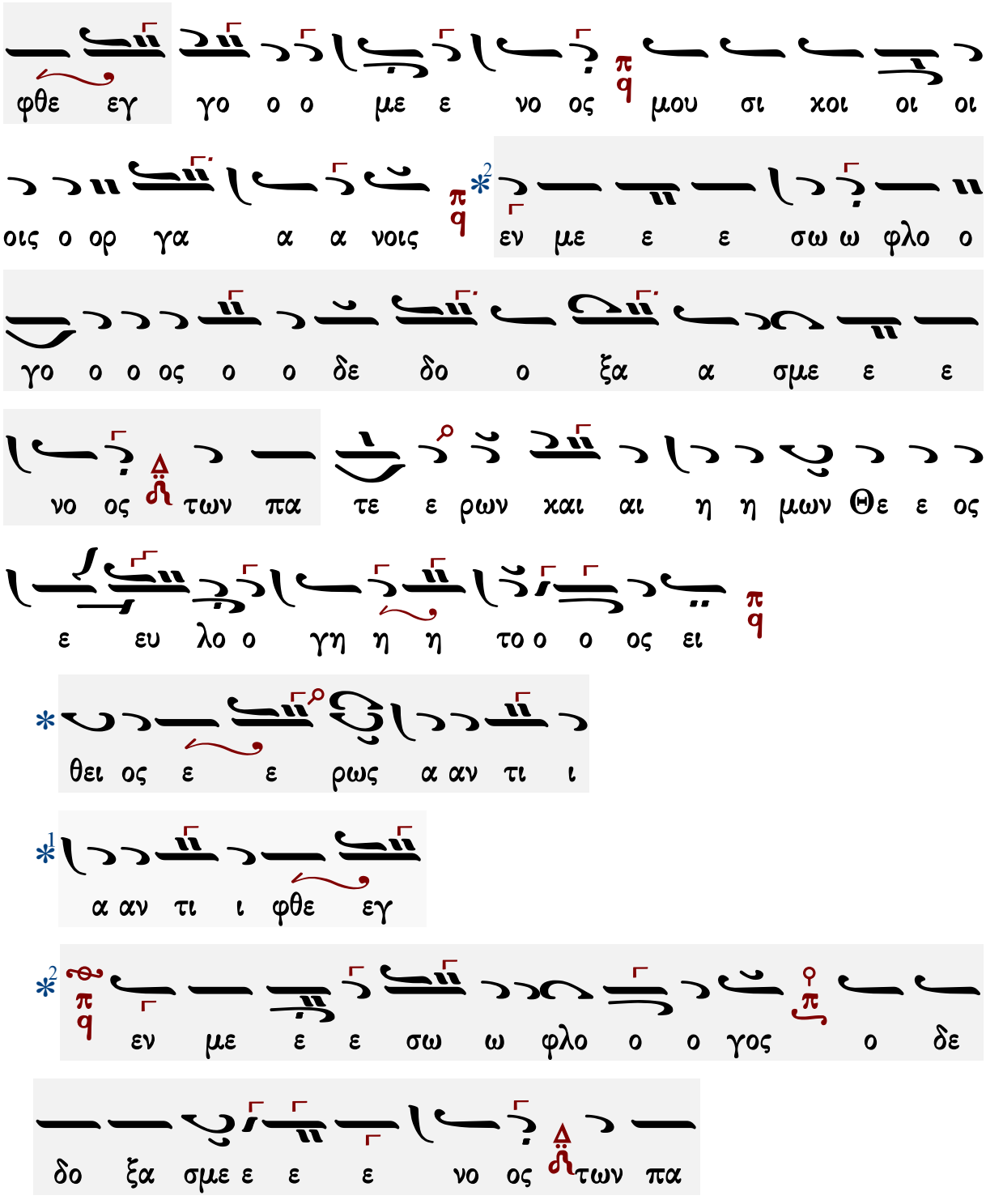

Ὠδὴ ζ΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.150/1499*

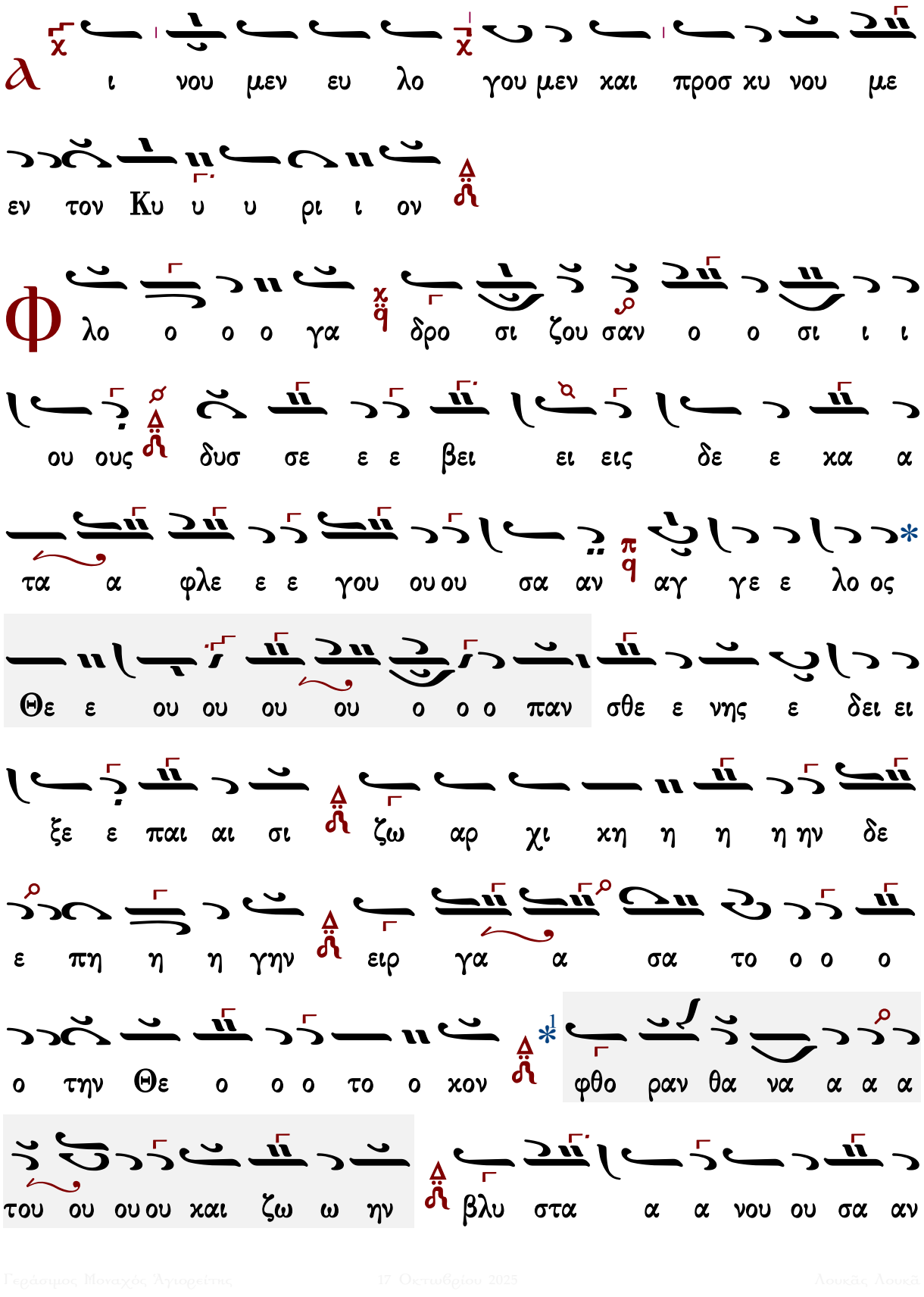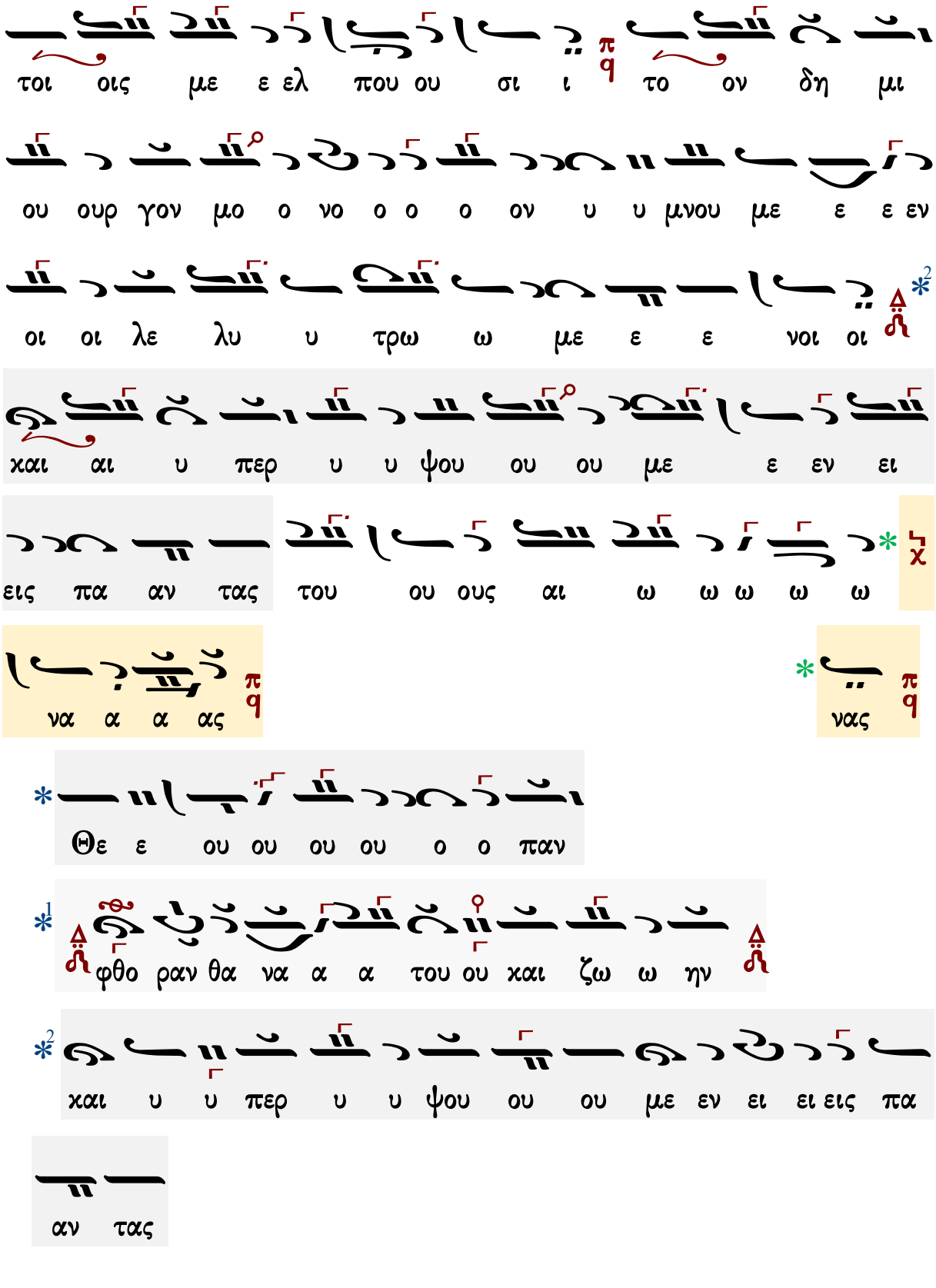

Ὠδὴ η΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.151/1500*

α ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ χυ νου με
εν τον Κυ υ υ ρι ι ον
φ λο ο ο ο γα δρο σι ζου σαν ο ο σι ι ι
ου ους δυσ σε ε ε βει ει εις δε ε χα α
τα α φλε ε ε γου ου ου σα αν αγ γε ε λο ος
Θε ε ου ου ου ου ο ο ο παν σθε ε νης ε δει ει
ξε ε παι αι σι ζω αρ χι χη η η η ην δε
ε πη η η γην ειρ γα α σα το ο ο ο
ο την Θε ο ο ο το ο χον φθο ρα ν θα να α α α
του ου ου ου χαι ζω ω ην βλυ στα α α νου ου σα αν

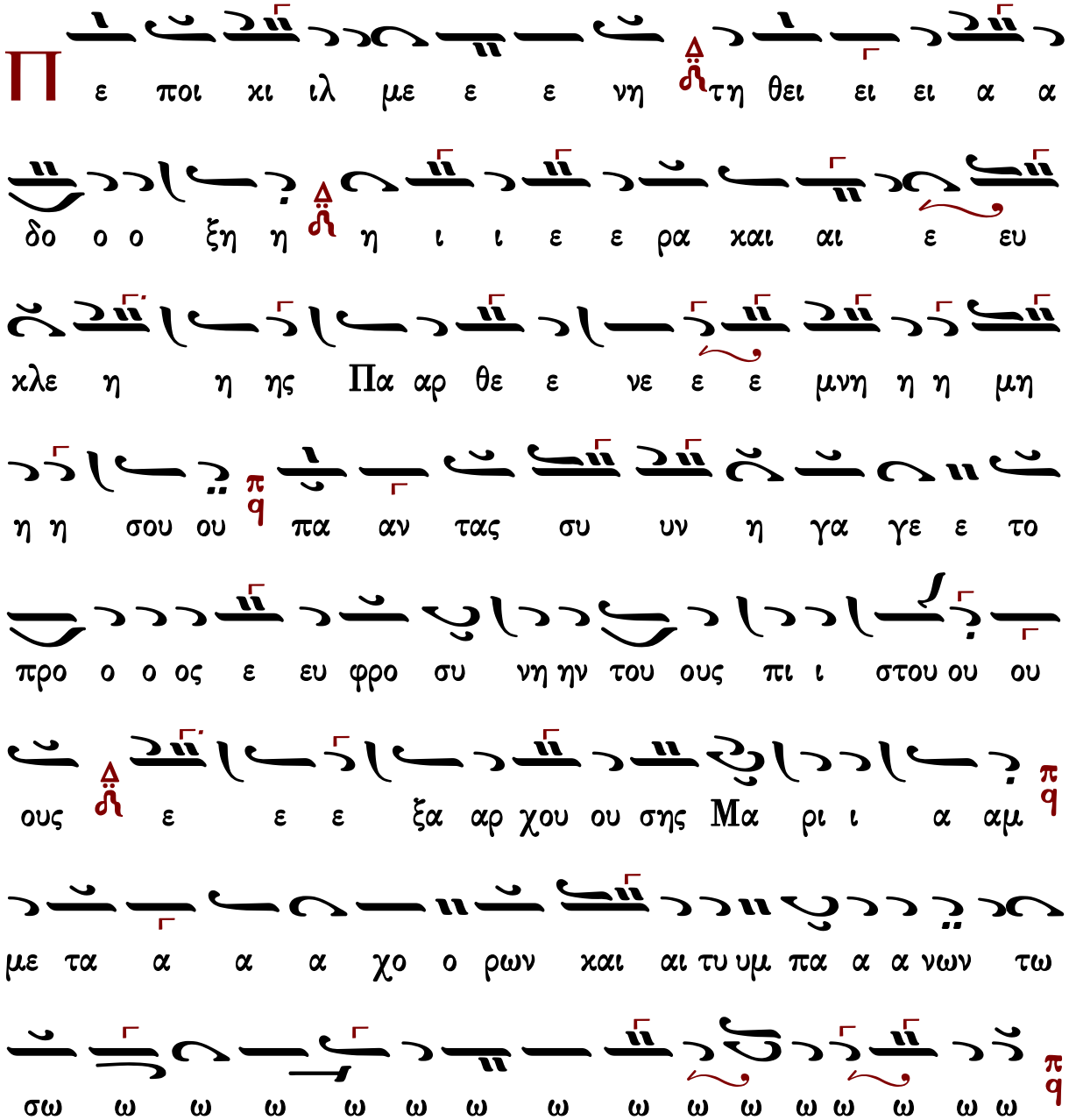

τοι οις με ε ελ που ου σι ι το ον δη μι
ου ουρ γον μο ο νο ο ο ο ον υ υ μνου με ε ε εν
οι οι λε λυ υ τρω ω με ε ε νοι οι
χαι αι υ περ υ υ ψου ου ου με ε εν ει
εις πα αν τας του ου ους αι ω ω ω ω ω
να α α ας
νας
Θε ε ου ου ου ου ο ο παν
φθο ραν θα να α α του ου χαι ζω ω ην
χαι υ υ περ υ υ ψου ου ου με εν ει ει εις πα
αν τας

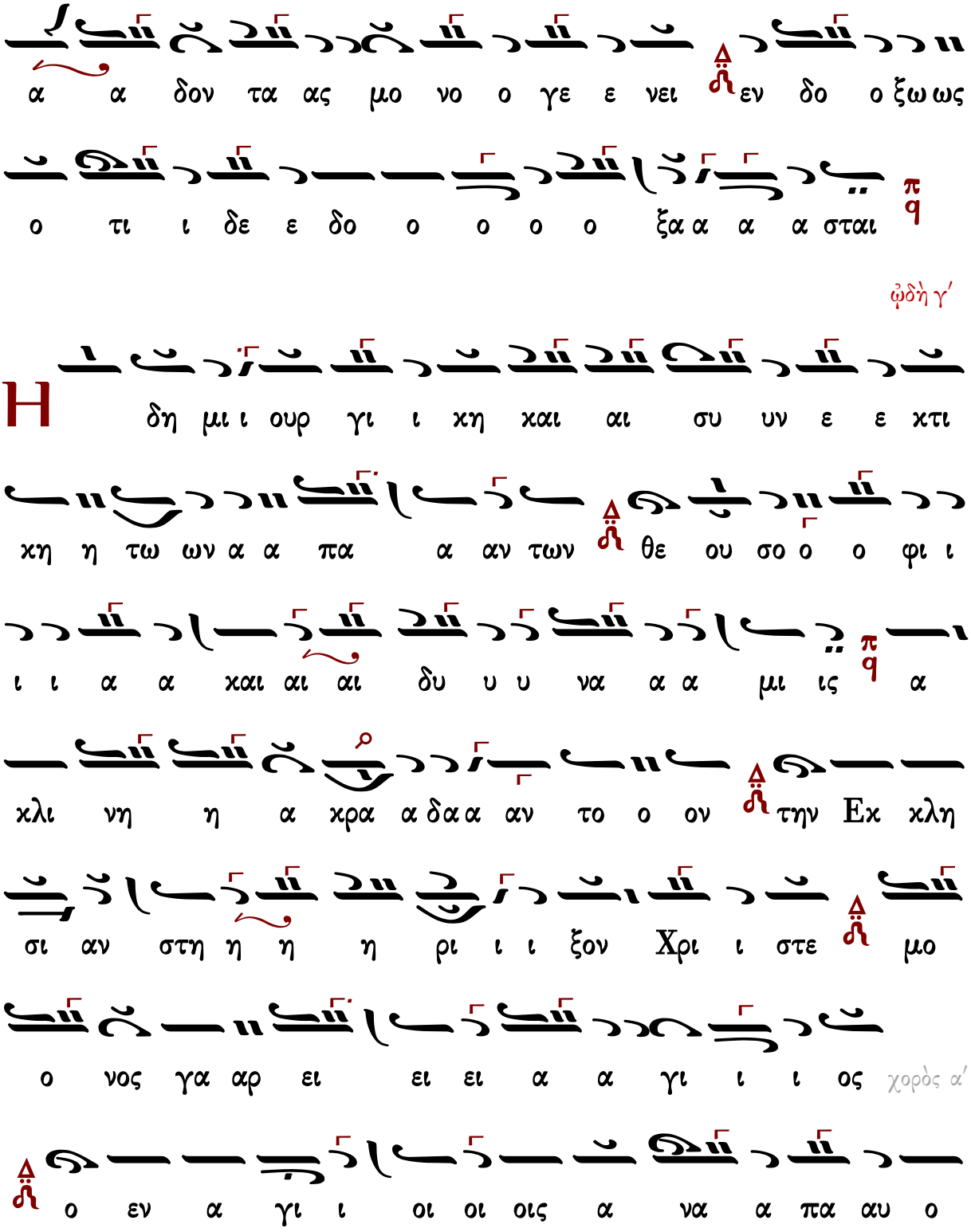
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Χουρμουζίου)

ᾠδὴ α΄

Ἦχος δ Πα

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ειρμολόγιον 1825 σ.1*

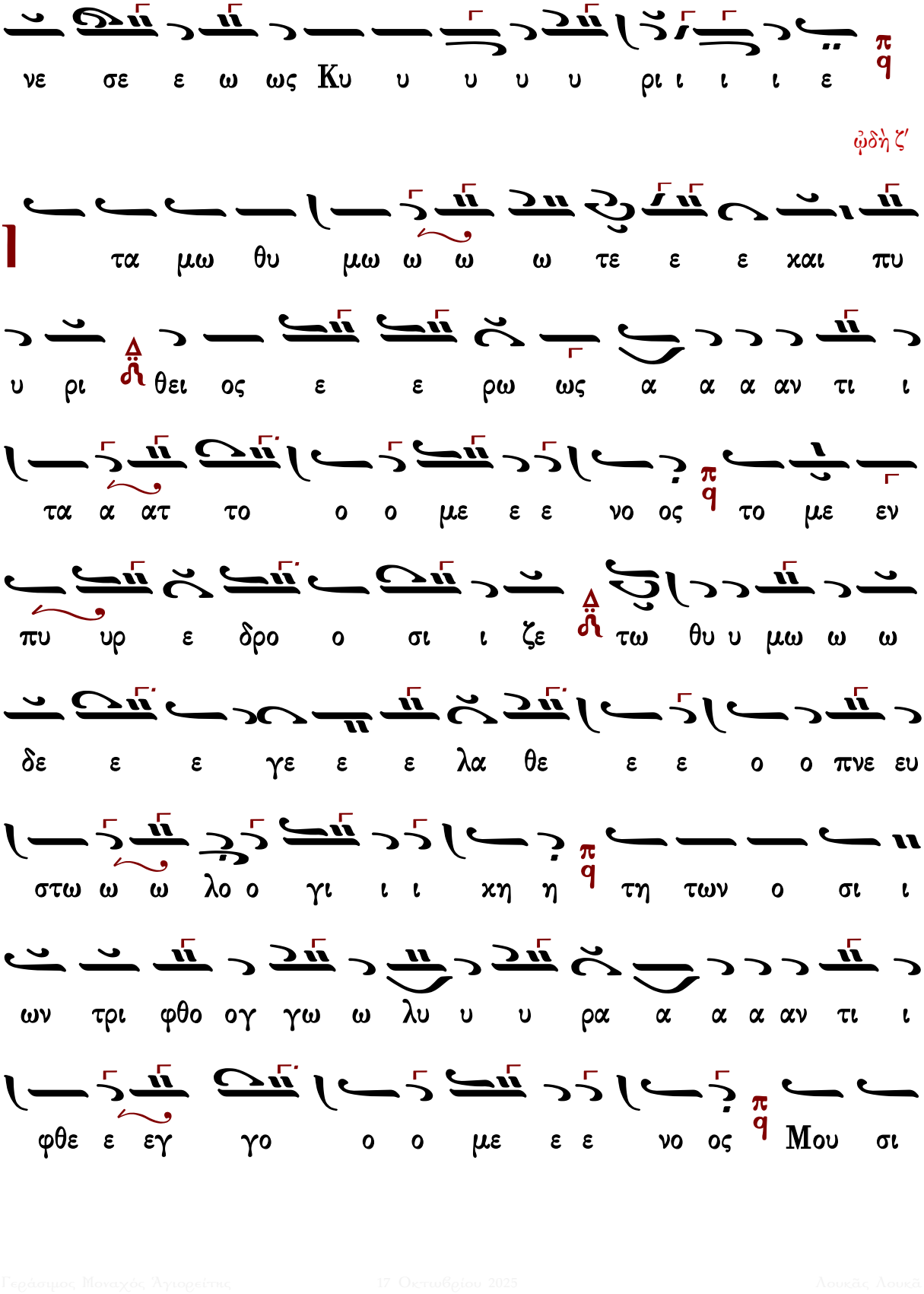

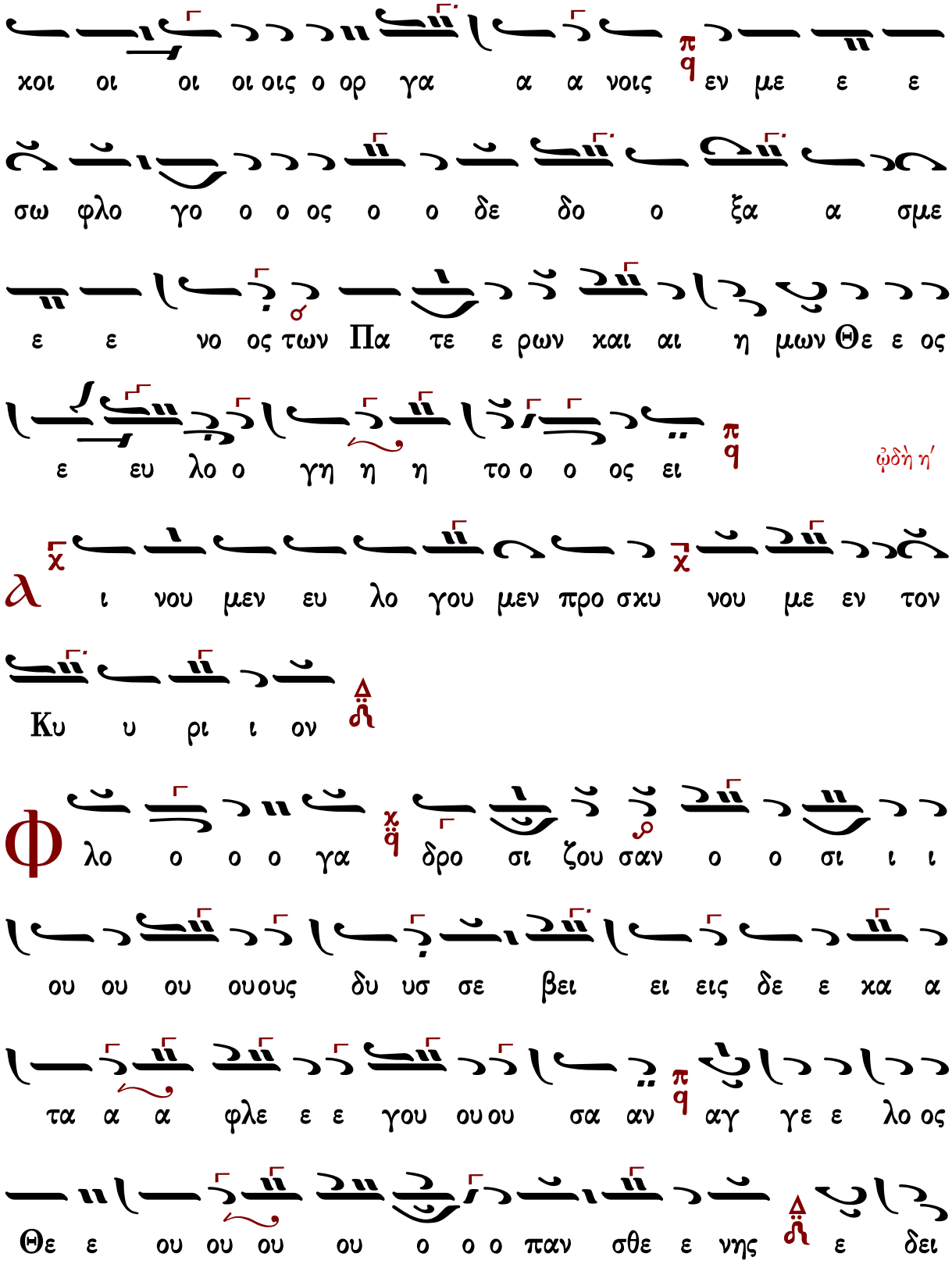

α α δον τα ας μο νο ο γε ε νει εν δο ο ξω ως
ο τι ι δε ε δο ο ο ο ο ξα α α σται
ᾠδὴ γ΄
Η δη μι ι ουρ γι ι κη και αι συ υν ε ε κτι
κη η τω ων α α πα α αν των θε ου σο ο ο φι ι
ι ι α α και αι αι δυ υ υ να α α μι ις α
κλι νη η α κρα α δα α αν το ο ον την Εκ κλη
σι αν στη η η η ρι ι ι ξον Χρι ι στε μο
ο νος γα αρ ει ει ει α α γι ι ι ος χορὸς α΄
ο εν α γι ι οι οι οις α να α πα αυ ο

ο ο ο ο με ε ε ε νος
ᾠδὴ δ΄
Ρ η η η η σεις προ ο ο φη τω ω ων και
αι νι ι γμα α τα α την σα α αρ χω ω σι ιν
υ υ υ πε ε ε φη η να αν την εχ Παρ
θε ε ε ε νου ου ου σου Χρι ι στε φεγ γος α στρα
α πη η ης σου ου εις φως ε ε ε θνω ω ω ων ε ε
ξε ε ε λε ε ευ σε ε ε σθαι αι και φω
νει ει σοι α α βυ υσ σο ο ος ε εν α γαλ λι
ι α α α σει τη δυ να α μει ει σου ου
ου δο ξα α φι ι λα α α α αν θρω ω ω ω

πε
π q
Το θει ει ει ει ον χαι αρ ρη η το ον χα α αλ
λο ος των α α ρε τω ων σου Χρι ι ι στε ε ε ε
δι ι η η η γη η η σο ο ο μαι αι π q εξ α
ι δι ι ου ου ου γαρ δο ο ξης συ υν α
α α ι ι δι ι ι ον χαι εν υ πο ο στα
τον λα α α αμ ψα ας α α α πα α αυ γα α α
σμα α π q Παρ θε νι κη η η ης α α α πο
γα α στρος τοις εν σκο ο ο τει χαι σκι ι α π q σω
μα τω θει εις α α α νε τει ει λα ας η η

η η η λι ι ι ι ος
ᾠδὴ ϛ΄
λι ο πον το γε ε ε νε ες χη τω ω
ο ον εν το ο ο ο σθι ο ο ον πυ υρ της τρι ι
η με ε ρου ουτα α φη ης σου τι ι ι προ ει
χο ο νι ι σμα α ου ουου ου I ι ω ω ω
νας υ πο φη η τη ης α α να α α δε
ε ε δει ει ει χται αι σε σω σμε ε νος
γα α αρ ως χαι αι πρου ου ου πε ε πω ω ω
το ο ο α α συν η ης ε ε βο ο ο
α θυ σω ω σοι οι με τα φω νη ης αι αι αι

νε σε ε ω ως Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε
ᾠδὴ ζ΄
τα μω θυ μω ω ω ω τε ε ε χαι πυ
υ ρι θει ος ε ε ρω ως α α α αν τι ι
τα α ατ το ο ο με ε ε νο ος το με εν
πυ υρ ε δρο ο σι ι ζε τω θυ υ μω ω ω
δε ε ε γε ε ε λα θε ε ε ο ο πνε ευ
στω ω ω λο ο γι ι ι χη η τη των ο σι ι
ων τρι φθο ογ γω ω λυ υ υ ρα α α α αν τι ι
φθε ε εγ γο ο ο με ε ε νο ος Μου σι

χοι οι οι οι οις ο ορ γα α α νοις εν με ε ε
σω φλο γο ο ο ος ο ο δε δο ο ξα α σμε
ε ε νο ος των Πα τε ε ρων χαι αι η μων Θε ε ος
ε ευ λο ο γη η η το ο ο ος ει
ᾠδὴ η′
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου με εν τον
Κυ υ ρι ι ον
φ λο ο ο ο γα δρο σι ζου σαν ο ο σι ι ι
ου ου ου ουους δυ υσ σε βει ει εις δε ε κα α
τα α α φλε ε ε γου ουου σα αν αγ γε ε λο ος
Θε ε ου ου ου ου ο ο ο παν σθε ε νης ε δει

ξε ε παι αι σι ι ι ζω α αρ χι χη η η η ην
δε ε πη η η γην ειρ γα α σα το ο ο
ο τη̃ν Θε ο ο ο το ο χον φθο ραν θα να α α α
του ου ουου χαι αι ζω ω ω η ην βλυ στα α α
νου ου σα αν τοι οι οις με ε ελ που ουου
σει ει το ο ον δη μι ου ουρ γον μο ο νο
ο ο ο ον υ υ μνου με ε ε εν οι οι λε λυ υ
τρω ω με ε ε νοι οι χαι αι υ περ υ
υ ψου ου ου με ε εν ει εις πα αν τας του
ου ους αι αι αι ω ω ω ω ω να α α ας

Τιμιωτέρα ἦχος α΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 — ἦχος α΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου | Θρασυβούλου Στανίτσα | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 — Ἦχος δ Πα

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος δ Πα

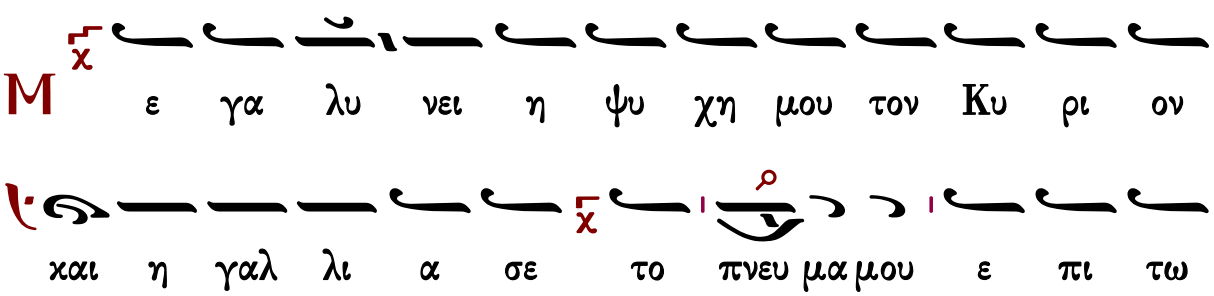
Πανδέκτη
Ὀρθρος 1850 σ.501#

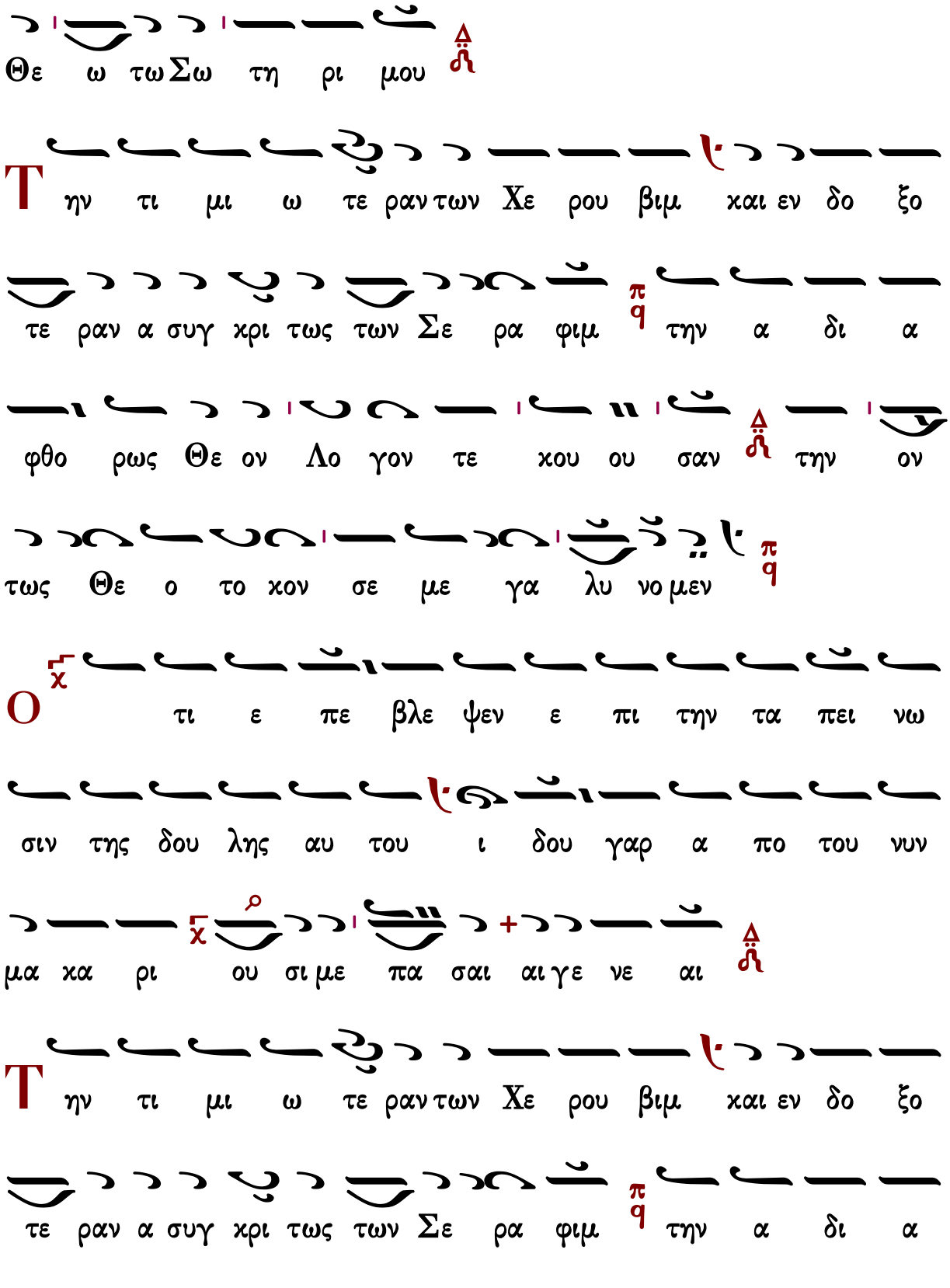

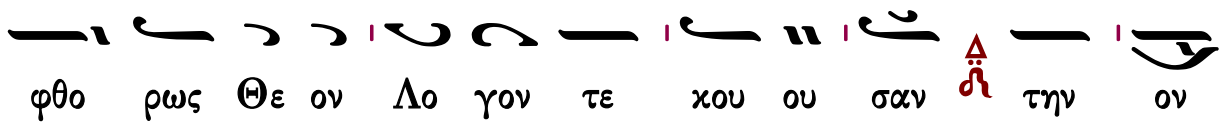
Θρασυβούλου Στανίτσα

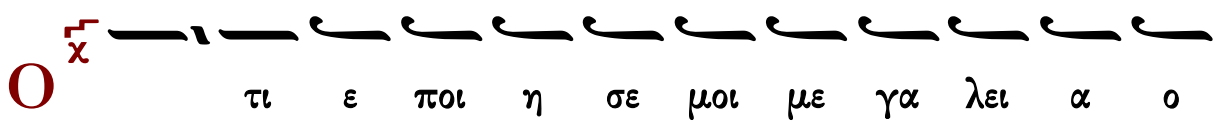
Ἦχος δ Πα

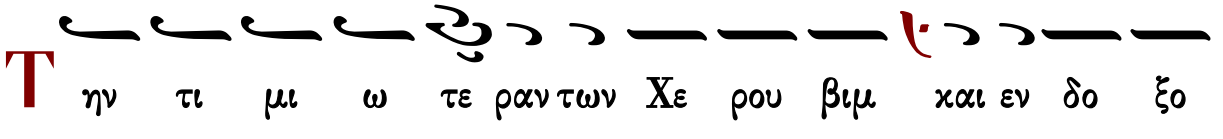
Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2013*

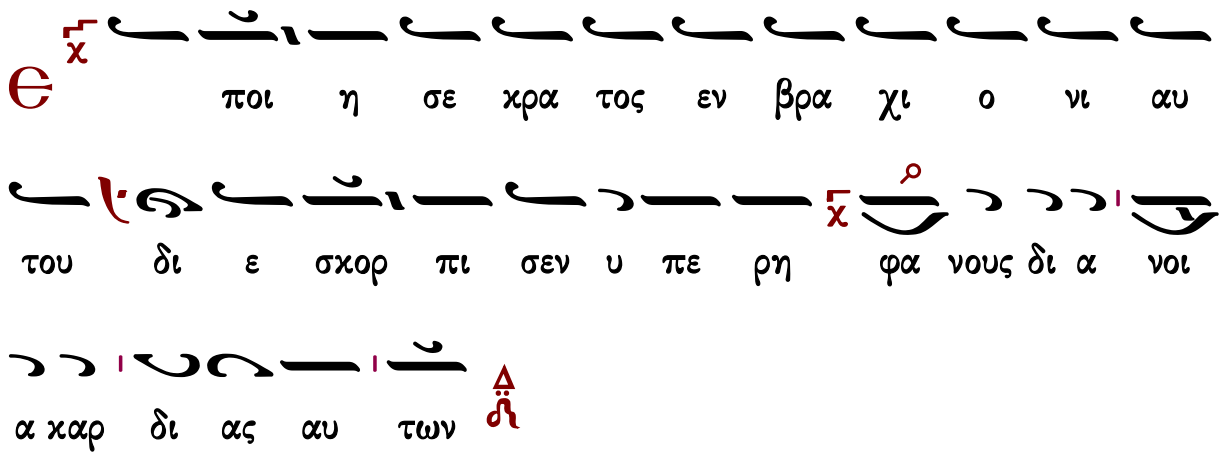

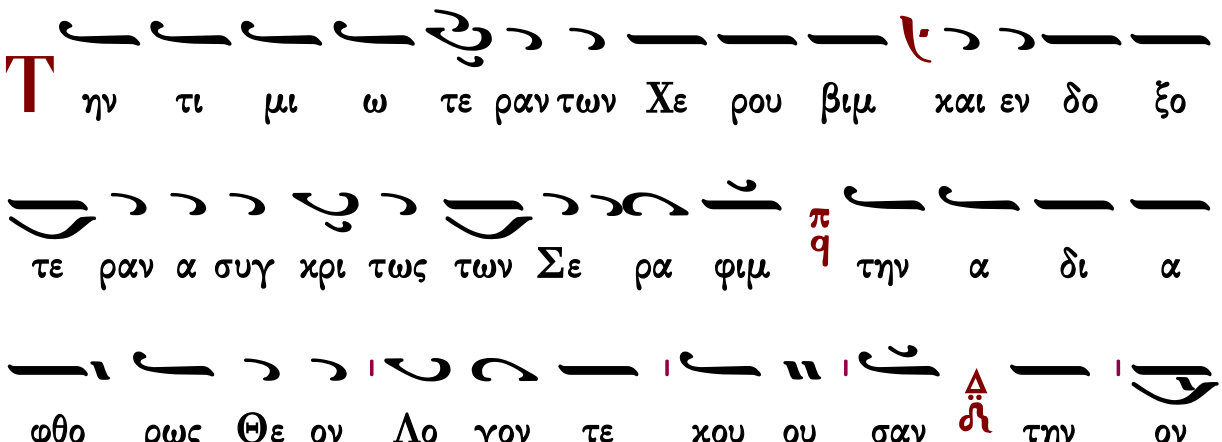

Θε ω τω Σω τη ρι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ τη ν α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν τη ν ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι τη ν τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν
μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ τη ν α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν

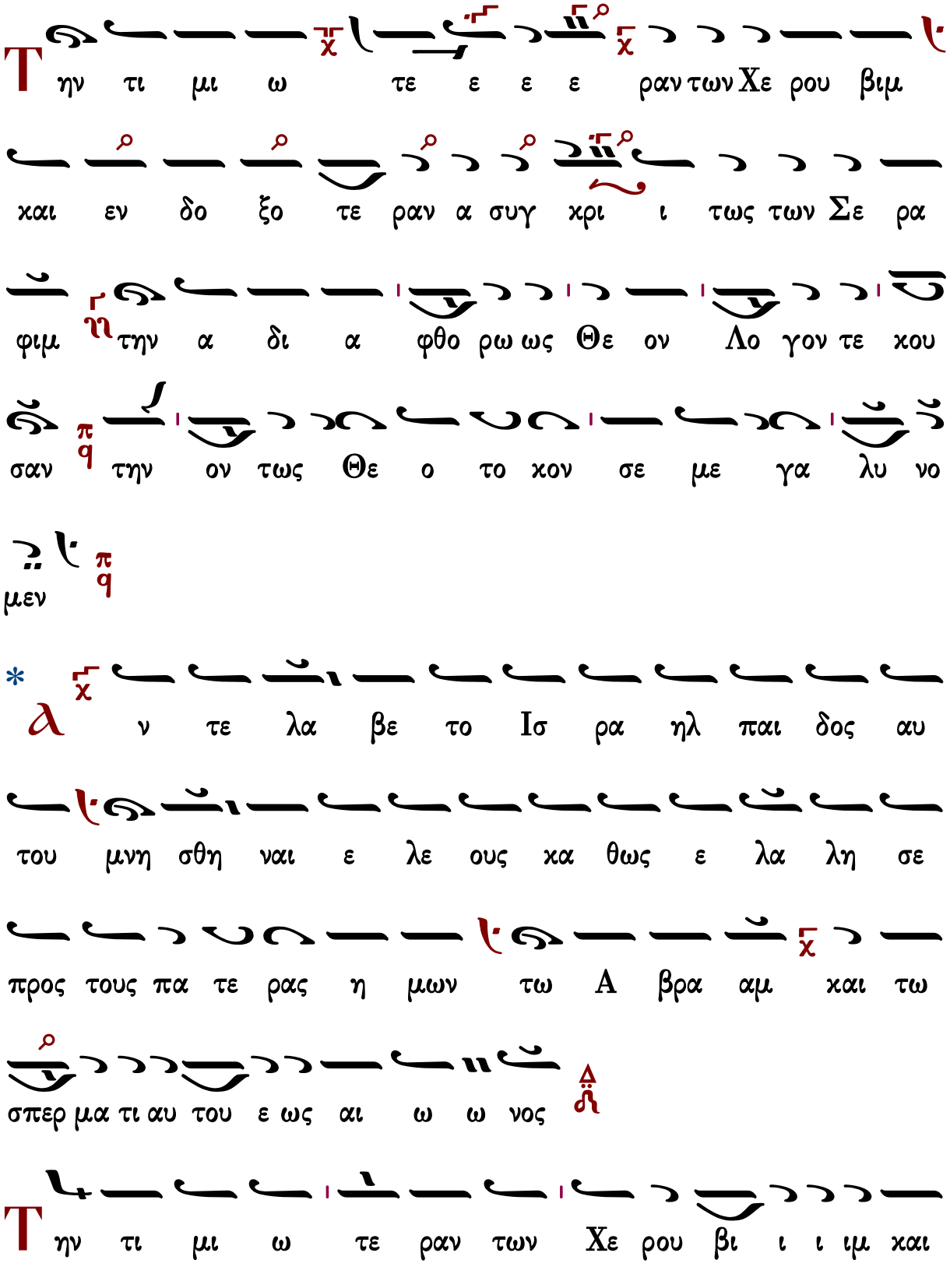

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε
λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν

Θ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι α νοι
α χαρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω
σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θω
ων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

Τ ην τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου βιμ
χαι εν δο ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα
φιμ η την α δι α φθο ρω ως Θε ον Λο γον τε κου
σαν π q την ον τως Θε ο το χον σε με γα λυ νο
μεν π q
* α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ
του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε
προς τους πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω
σπερ μα τι αυ του ε ως αι ω ω νος
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ι ι ιμ και

τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως

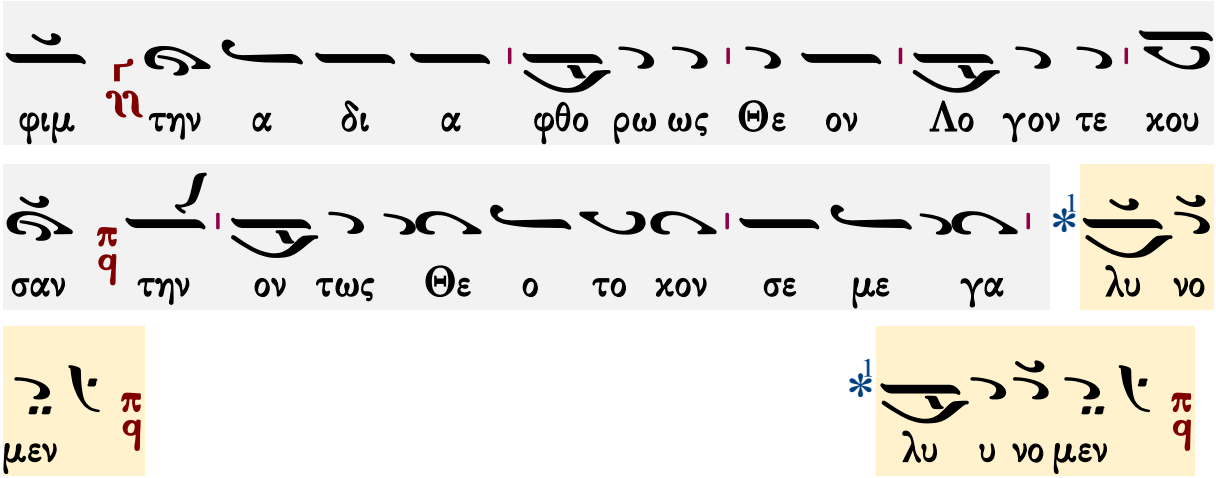

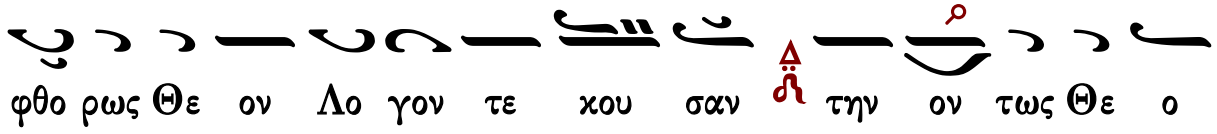

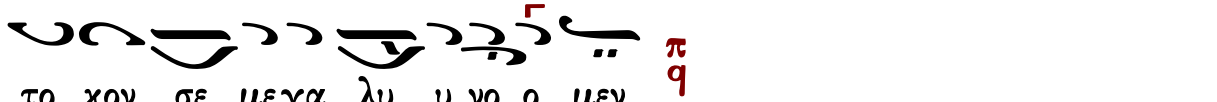
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

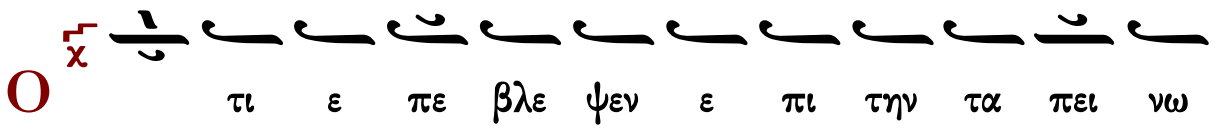
Ἦχος πλ. δ Πα

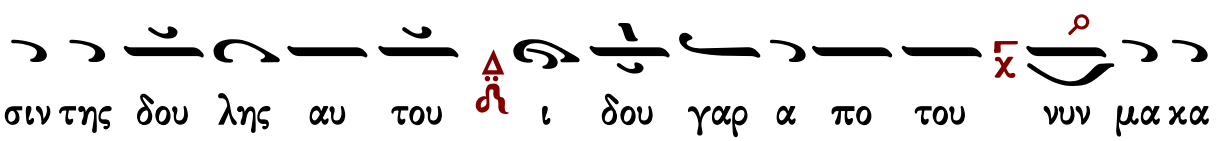
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.19#

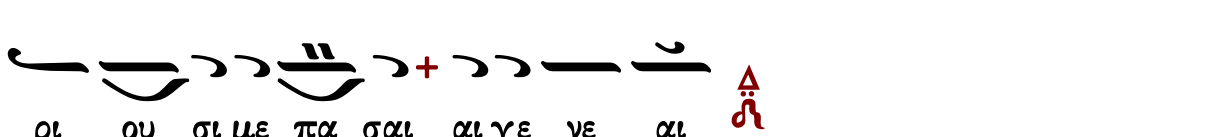

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

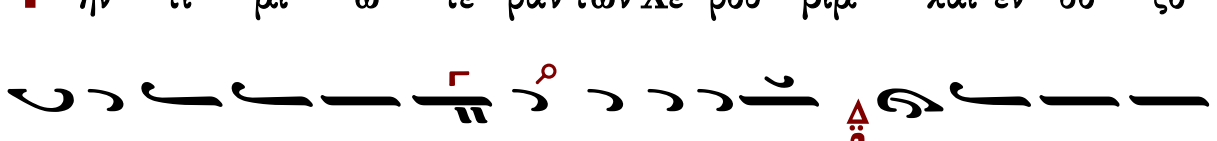

το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

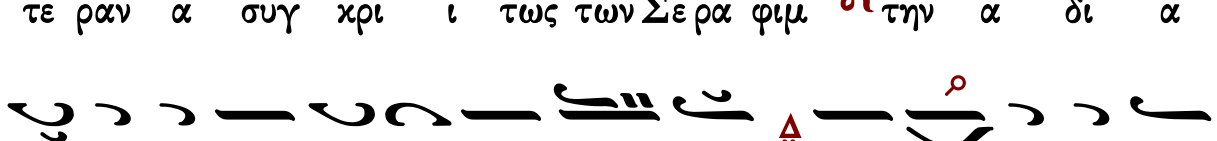

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα

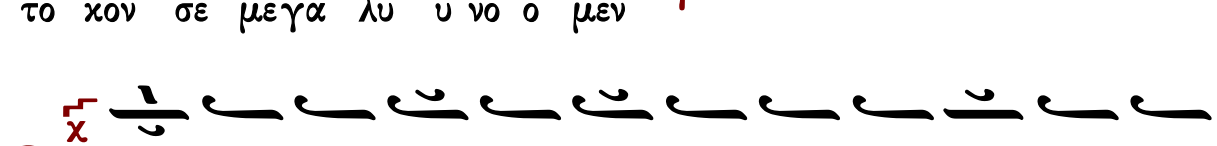

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

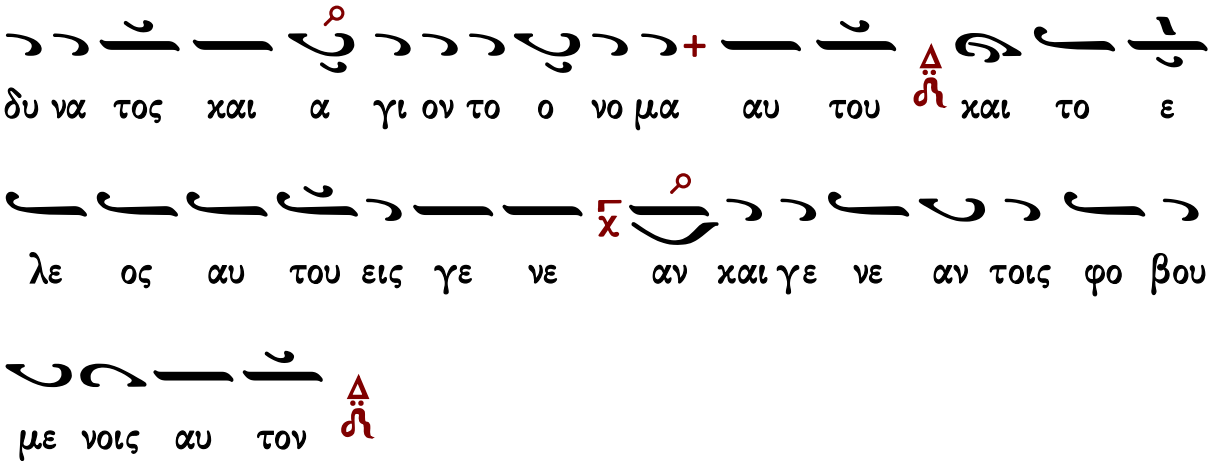

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

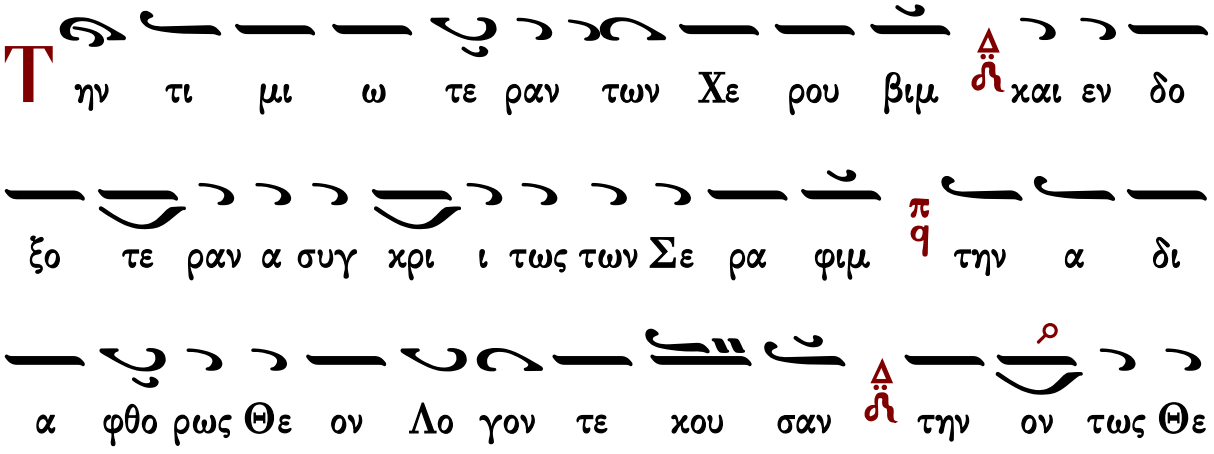

τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

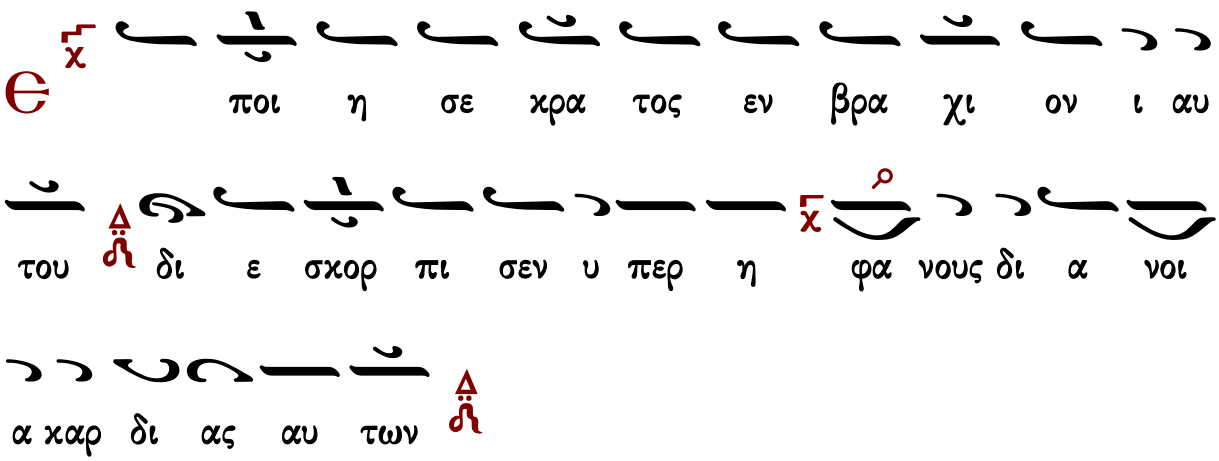

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
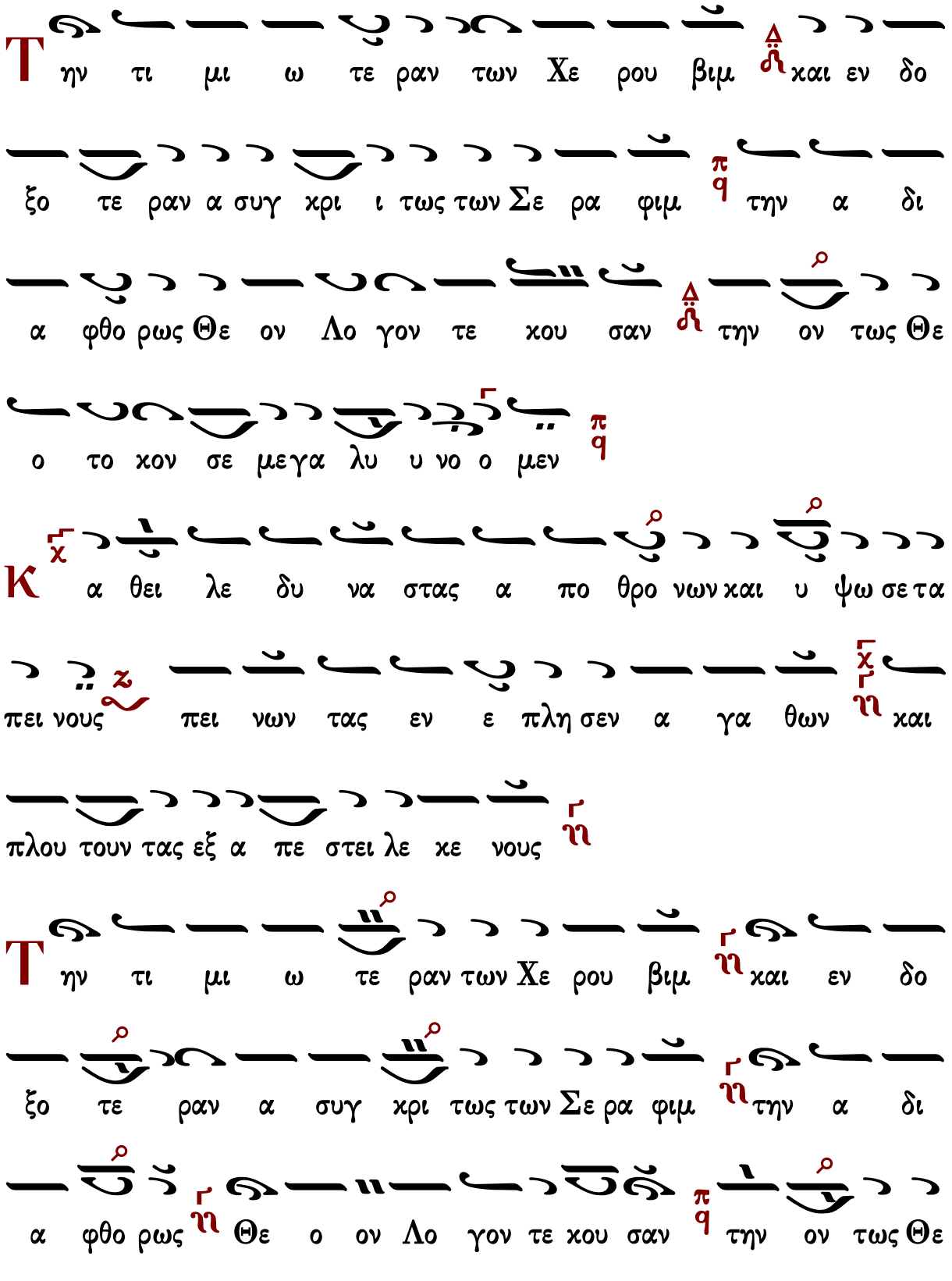

το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

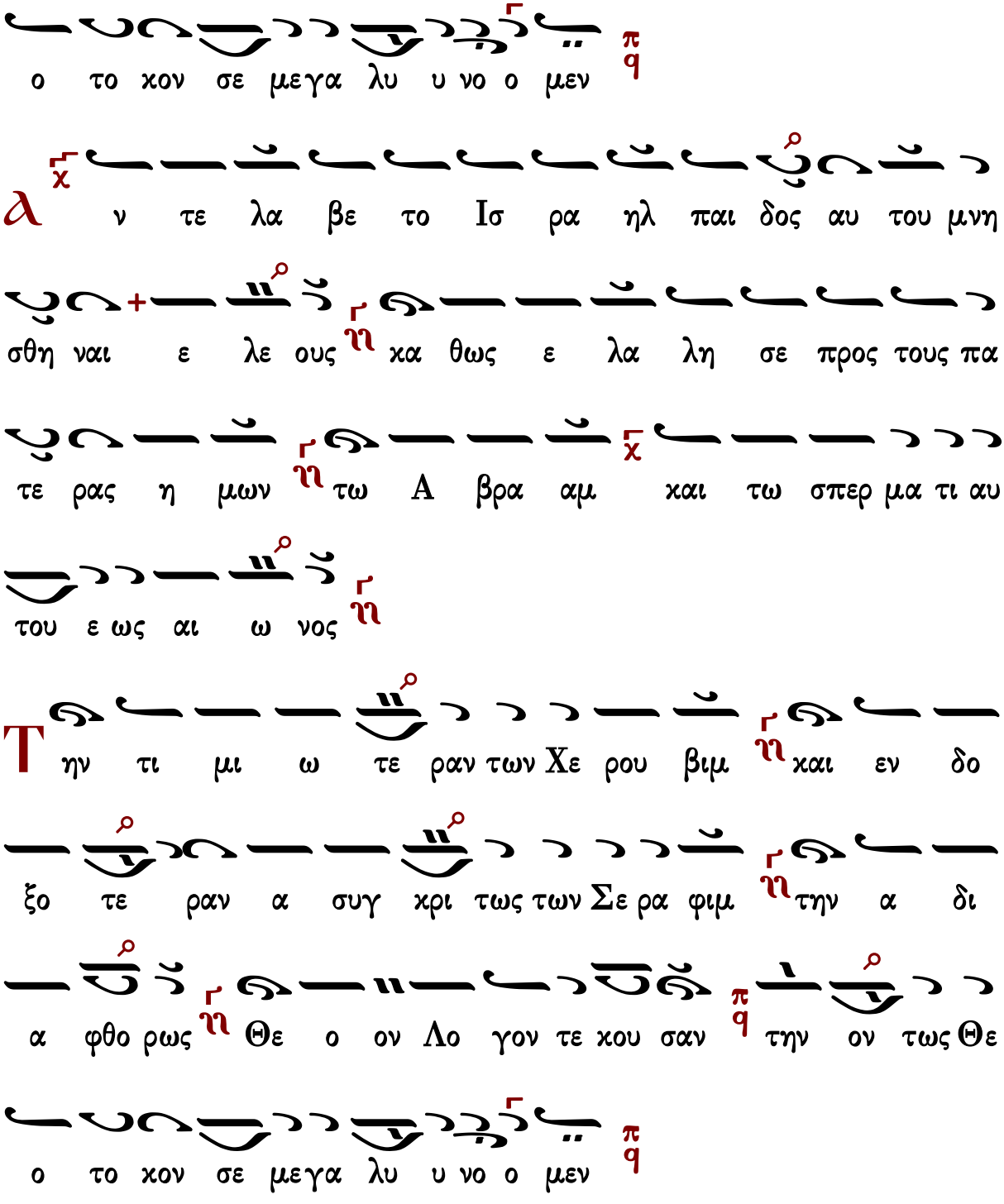

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε
λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

Є ποι η σε κρα τος εν βρα χι ον ι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε
ο το χον σε μεγα λυ υ νο ο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα
πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων και
πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ο ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος α΄

[Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.]

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῴζοις ἀεί, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Σύντομος	Ἀργὴ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)
	Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Χουρμουζίου)

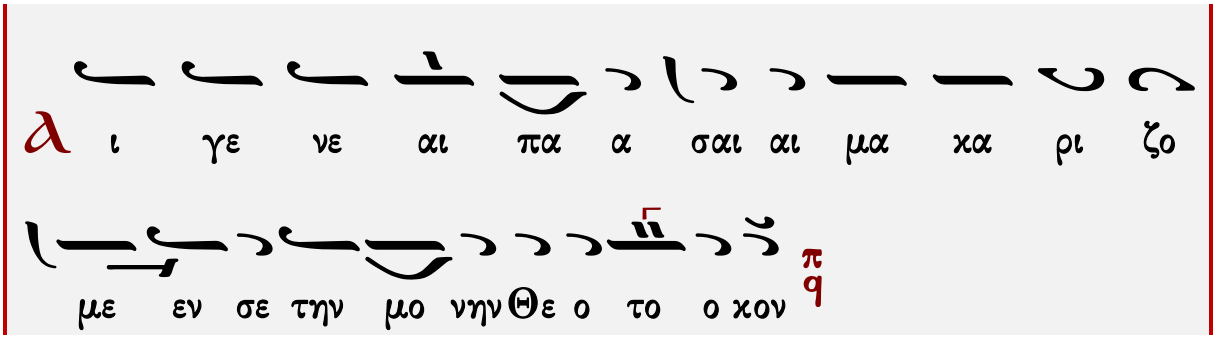
Σύντομος

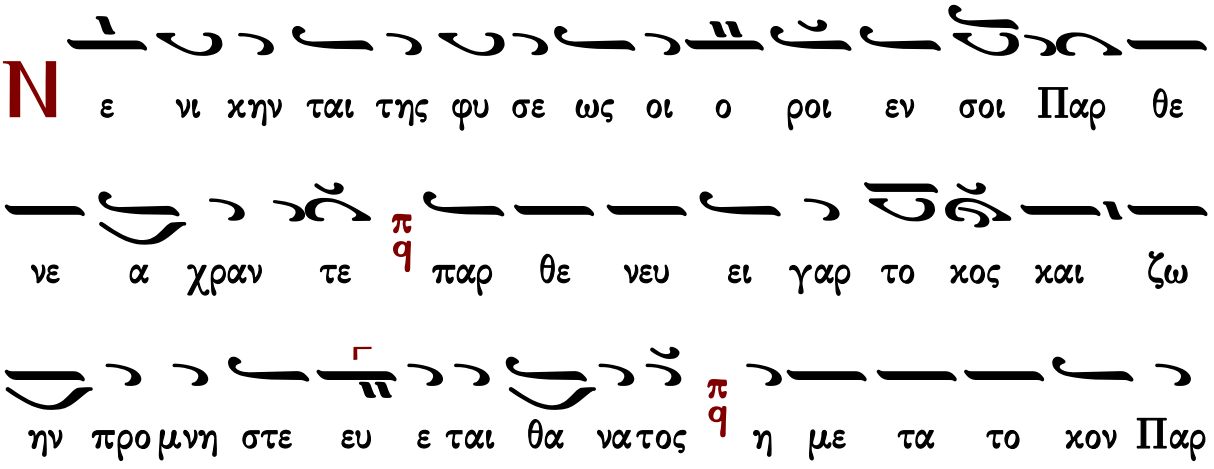
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

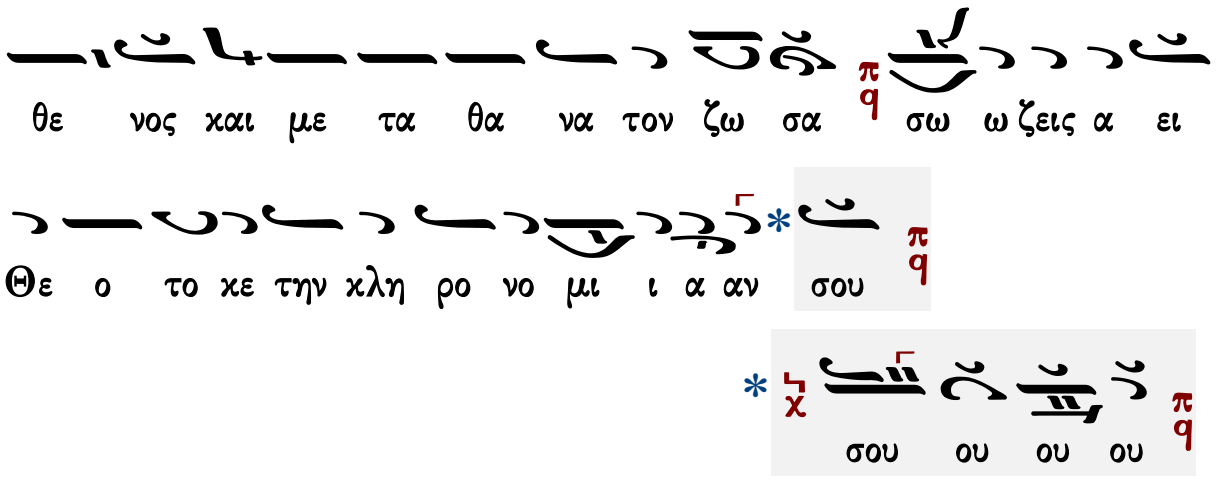
ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.319#

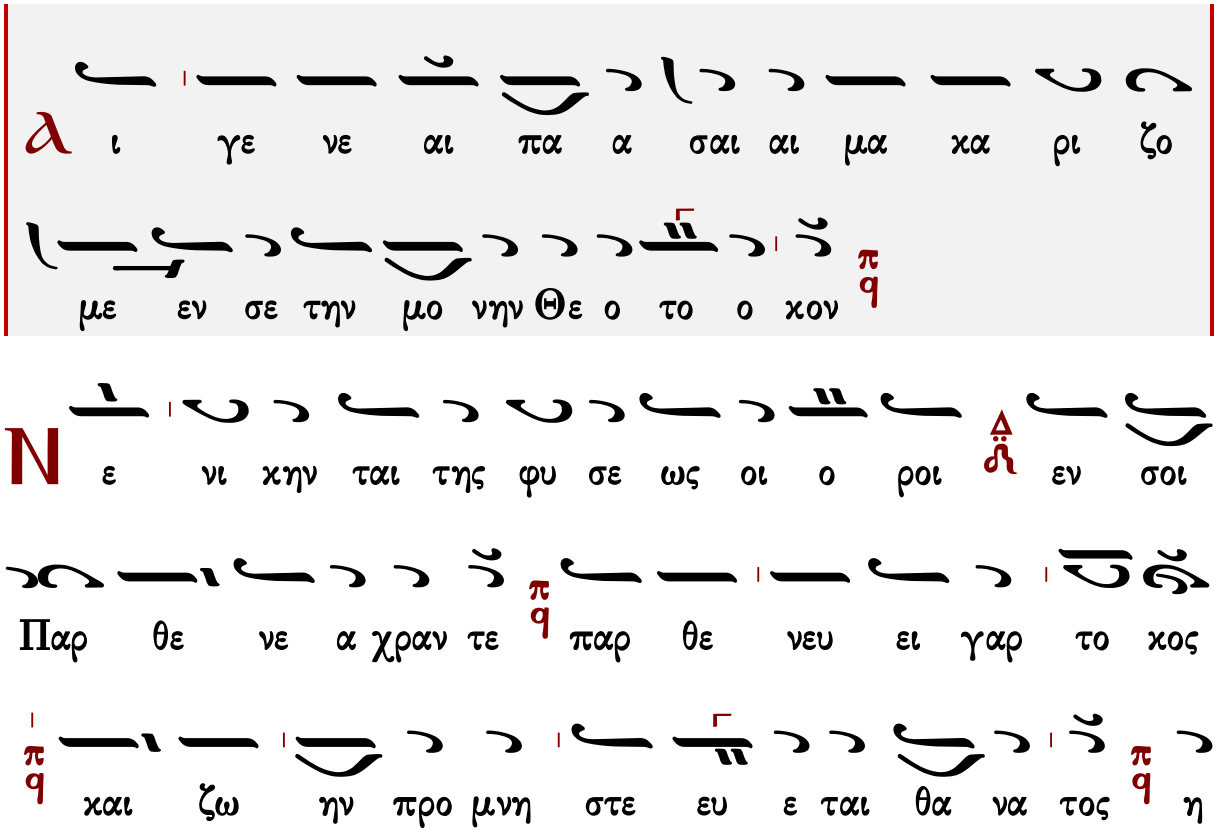

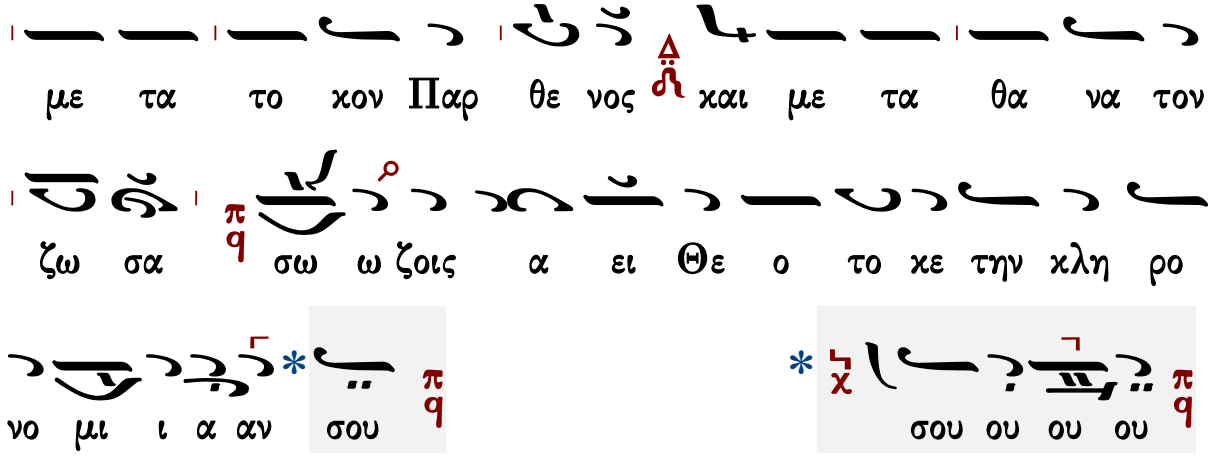
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

φῲδὴ θ′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.152/1501#

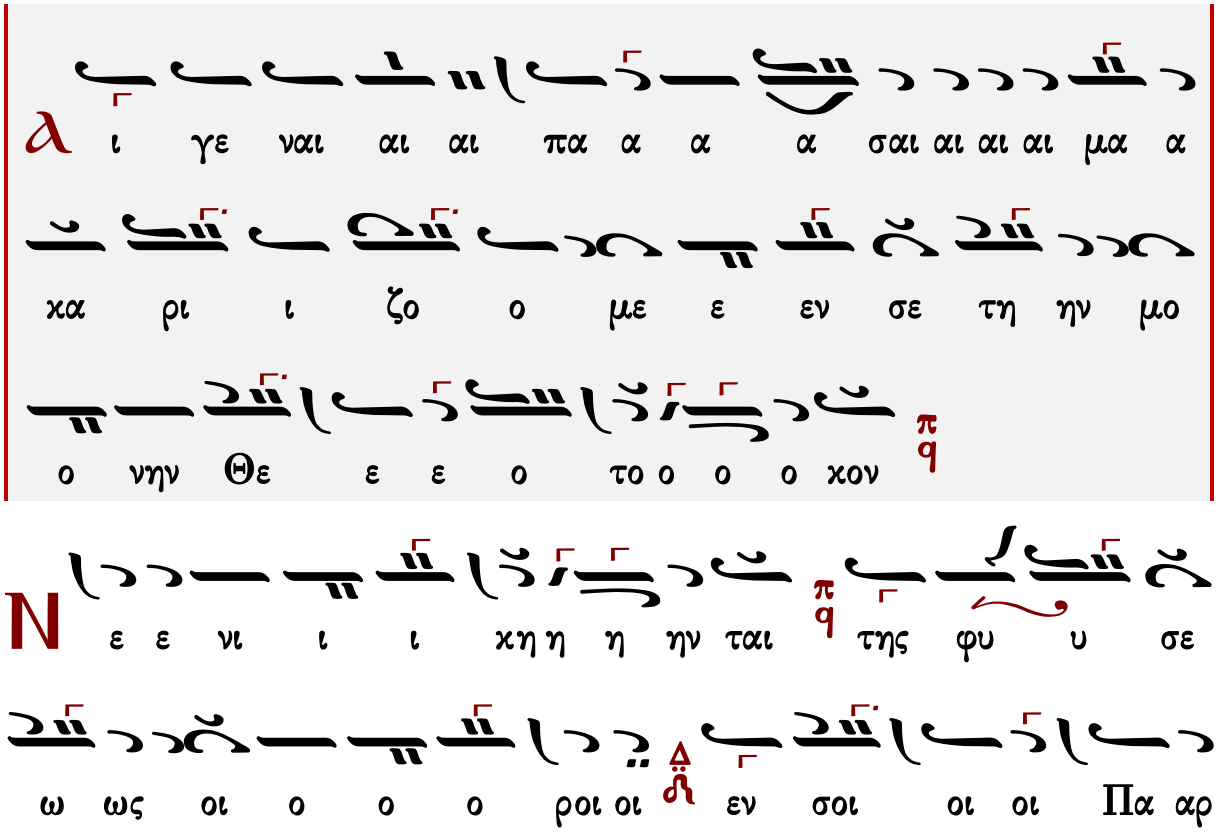

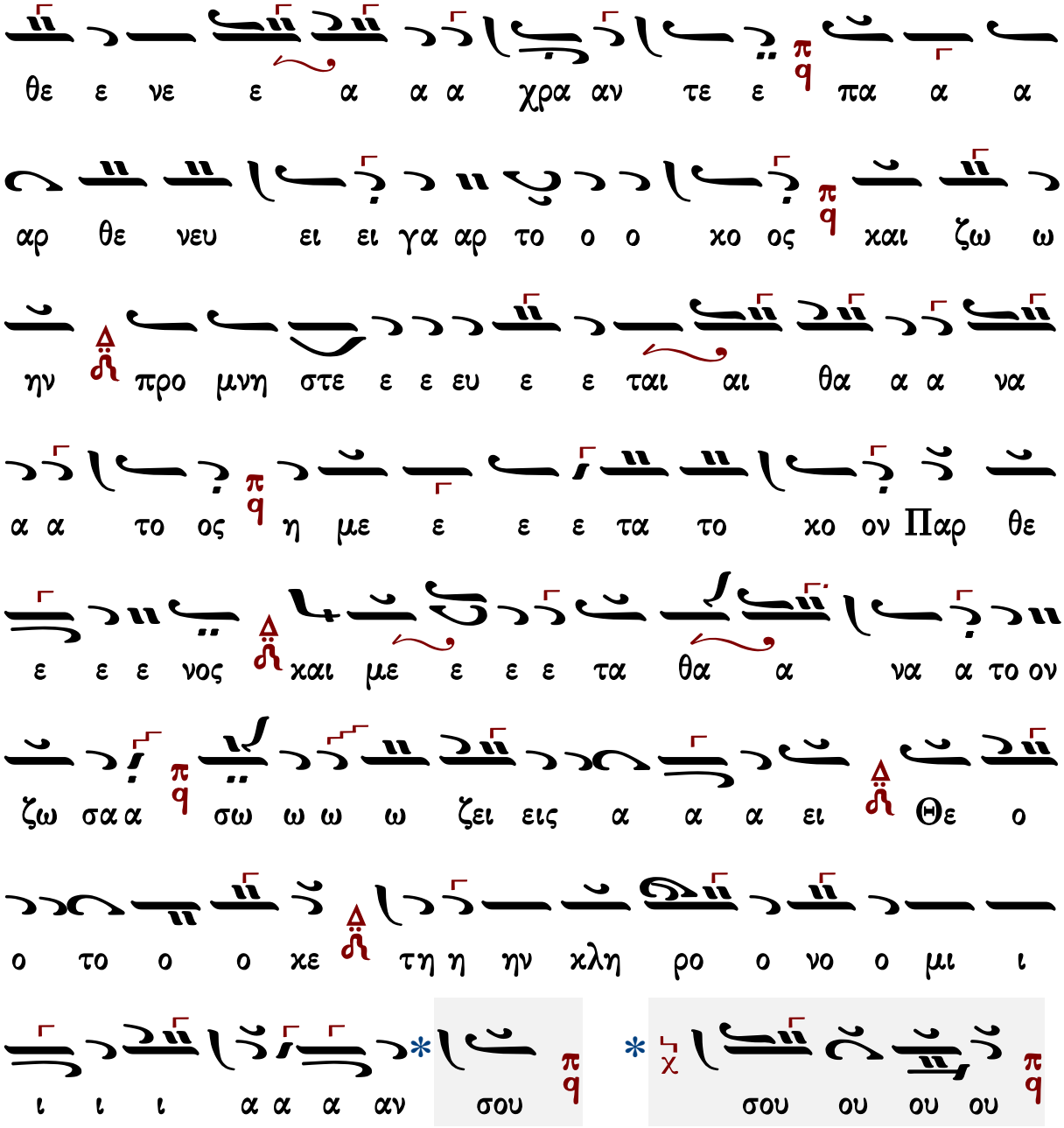

Ἀεγὴ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′ — Ἦχος δ Πα — Ιωάννου Πρωτοψάλτου Ειρμολόγιον 1903 σ.6#

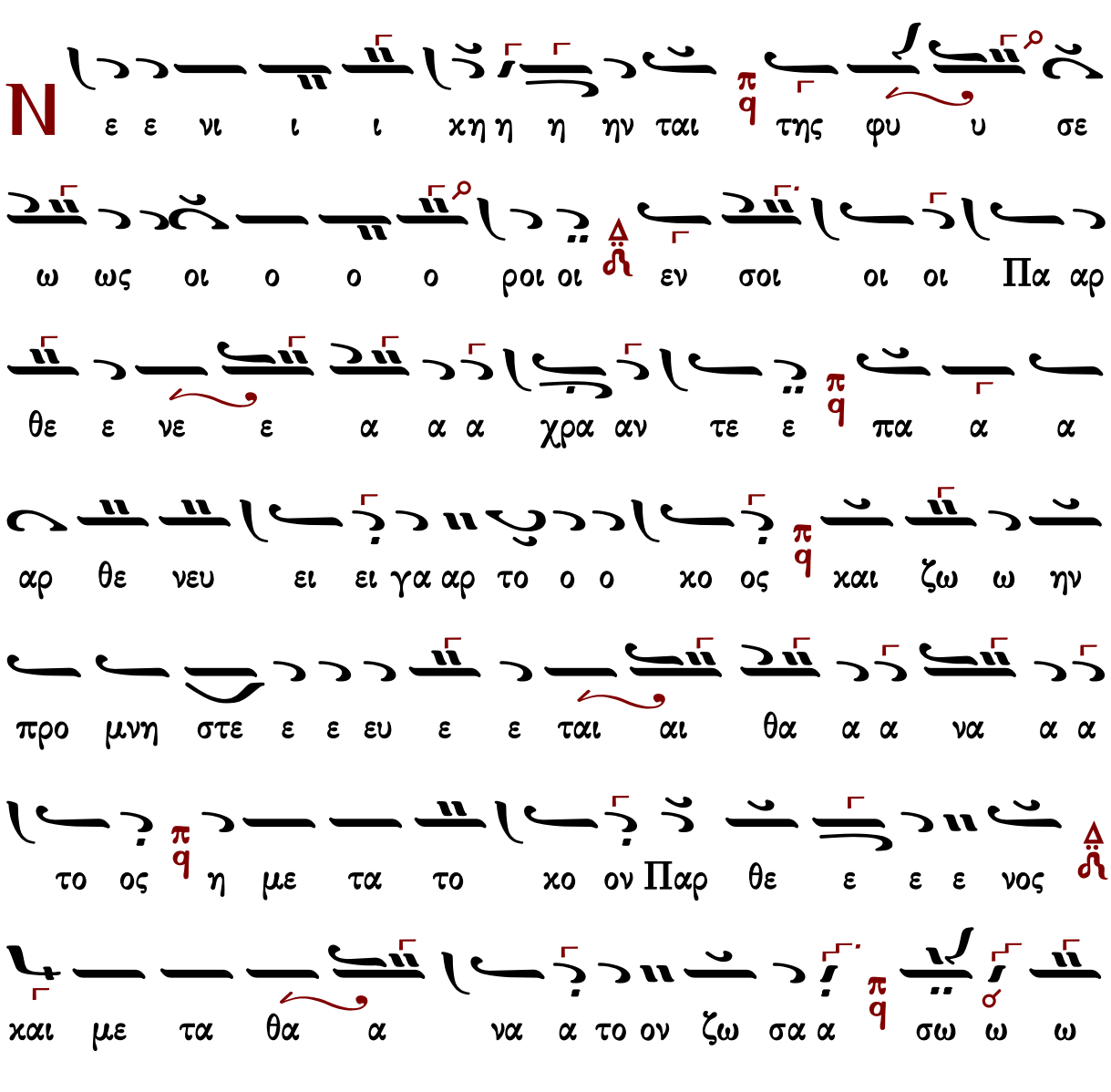
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Παπαγιάννη)

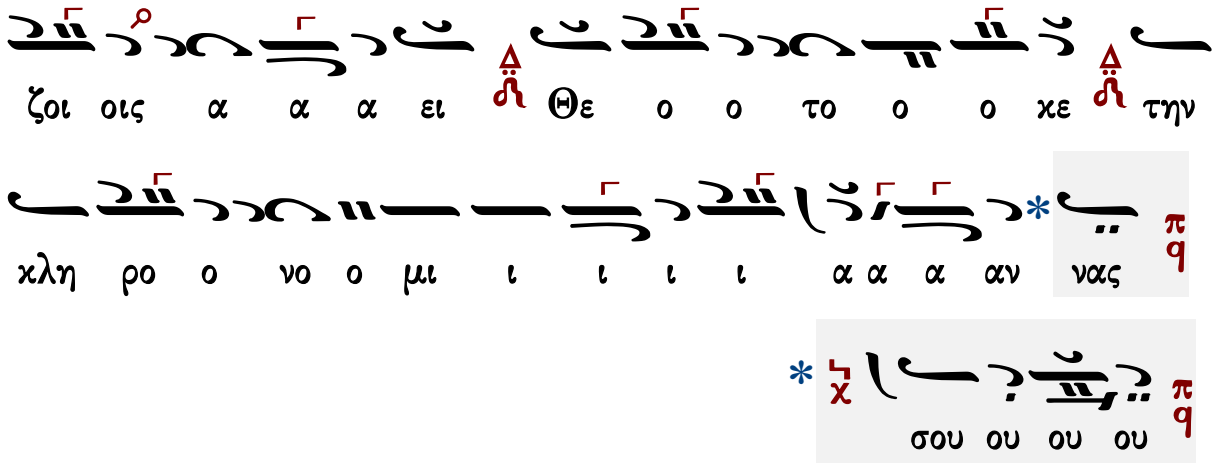
ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.155//1504*

Ἀ ι γε νε αι αι πα α α α σαι αι αι αι μα α
χα ρι ι ζο ο με ε εν σε τη ην μο
ο νην Θε ε ε ο το ο ο ο χον

Ν ε ε νι ι ι χη η η ην ται τη̃ς φυ υ σε
ω ως οι ο ο ο ροι οι ἐν σοι οι οι Πα αρ
θε ε νε ε α α α χρα αν τε ε πα α α
αρ θε νευ ει ει γα αρ το ο ο χο ος και ζω ω ην
προ μνη στε ε ε ευ ε ε ται αι θα α α να α α
το ος η με τα το χο ον Παρ θε ε ε ε νος
χαι με τα θα α να α το ον ζω σα α σω ω ω

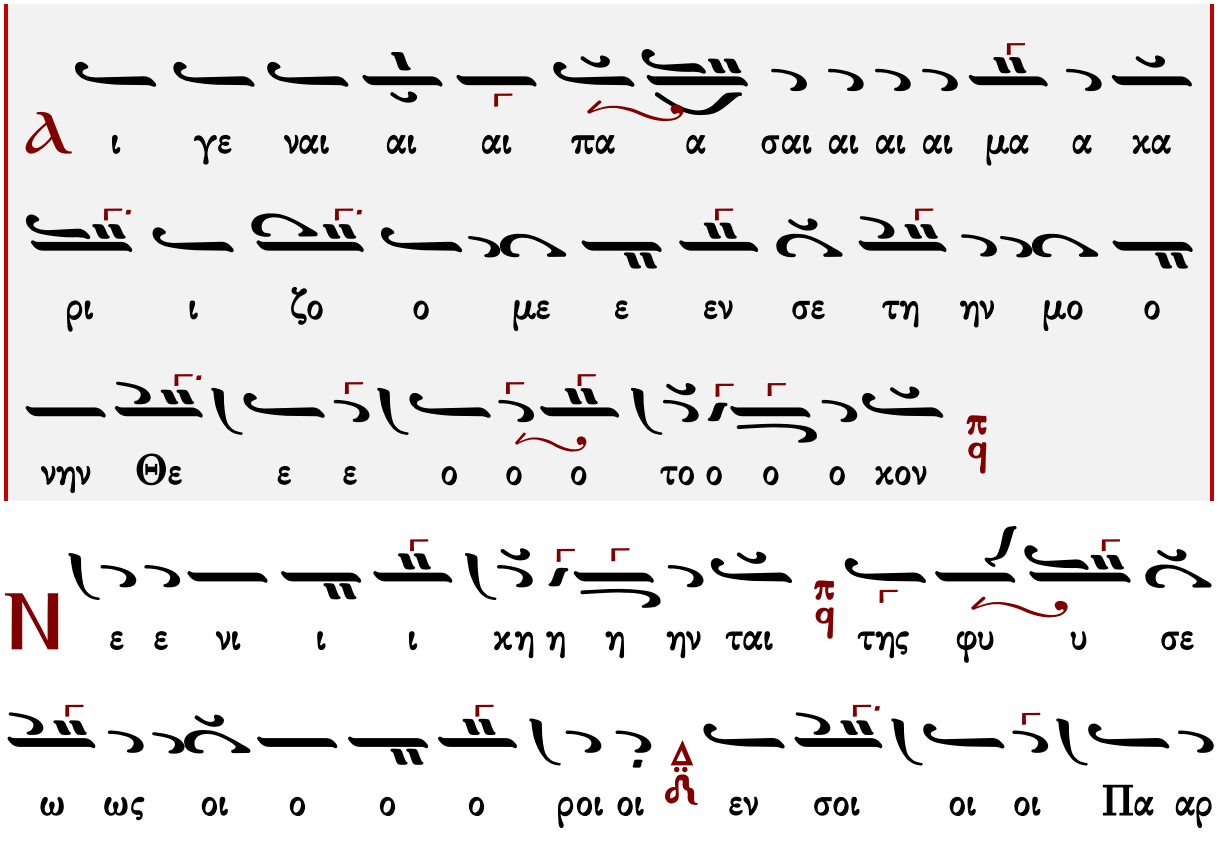

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Χουρμουζίου)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Πα

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ειρμολόγιον 1825 σ.8*

θε ε νε ε ε α α χρα α αν τε ε πα α α
αρ θε νευ ει ει γα αρ το ο ο χο ος και ζω ω ην
προ μνη στε ε ε ευ ε ε ται αι αι θα α α να
α α το ος η με ε ε ε τα το χο ον Παρ θε ε
ε ε νος και με ε ε ε τα θα α να α το ον ζω
σα α σω ω ω ω ζει εις α α α ει Θε ο
ο το ο ο χε ε τη η ην χλη ρο ο νο ο μι
ι ι ι ι α α α αν σου ου ου ου

Εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

22/9-7/11
10/2 – μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριῳδίου
Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πατέρων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου

Ἦχος δ΄

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ς Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

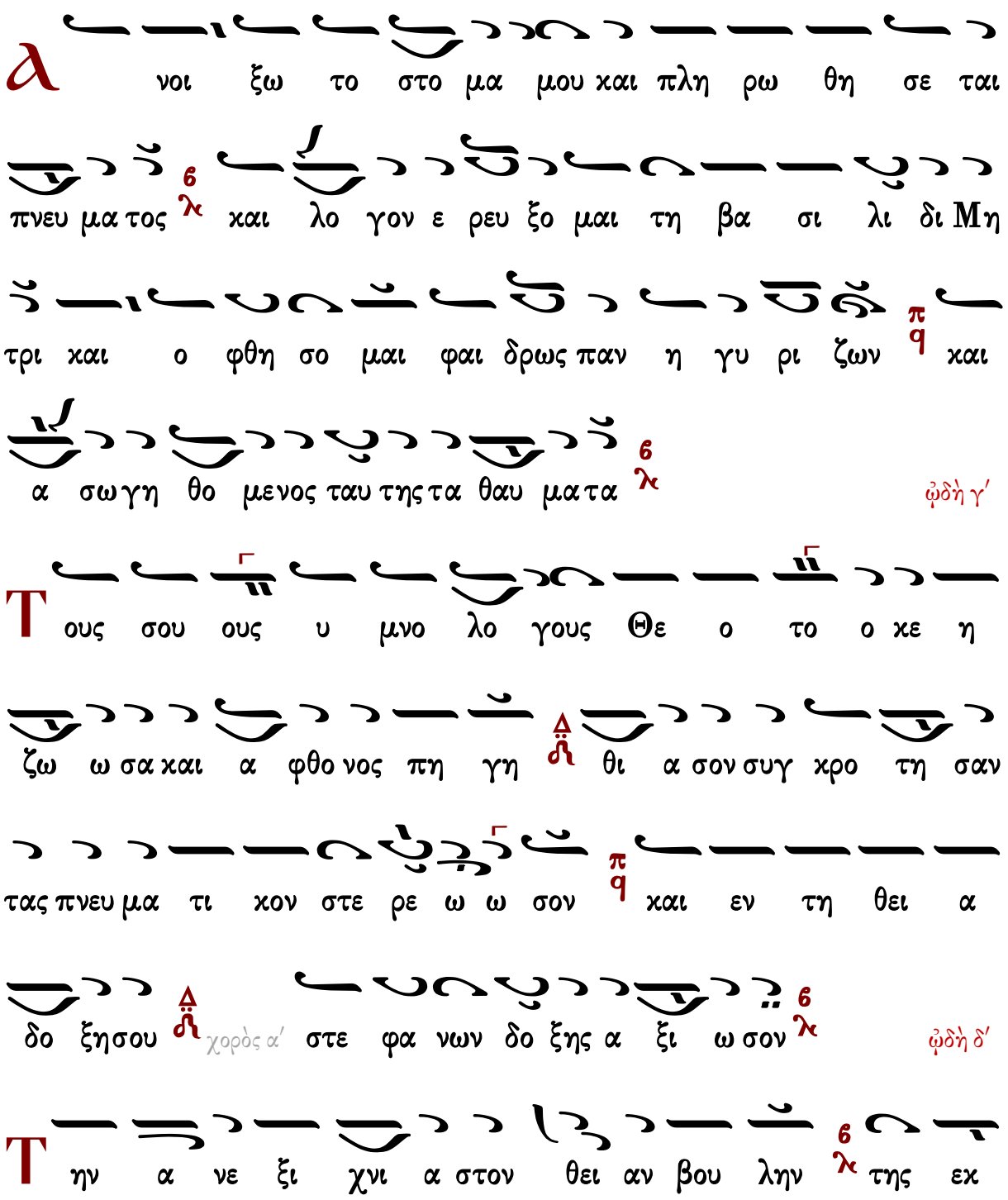
Σύντομοι	Ἀργαὶ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

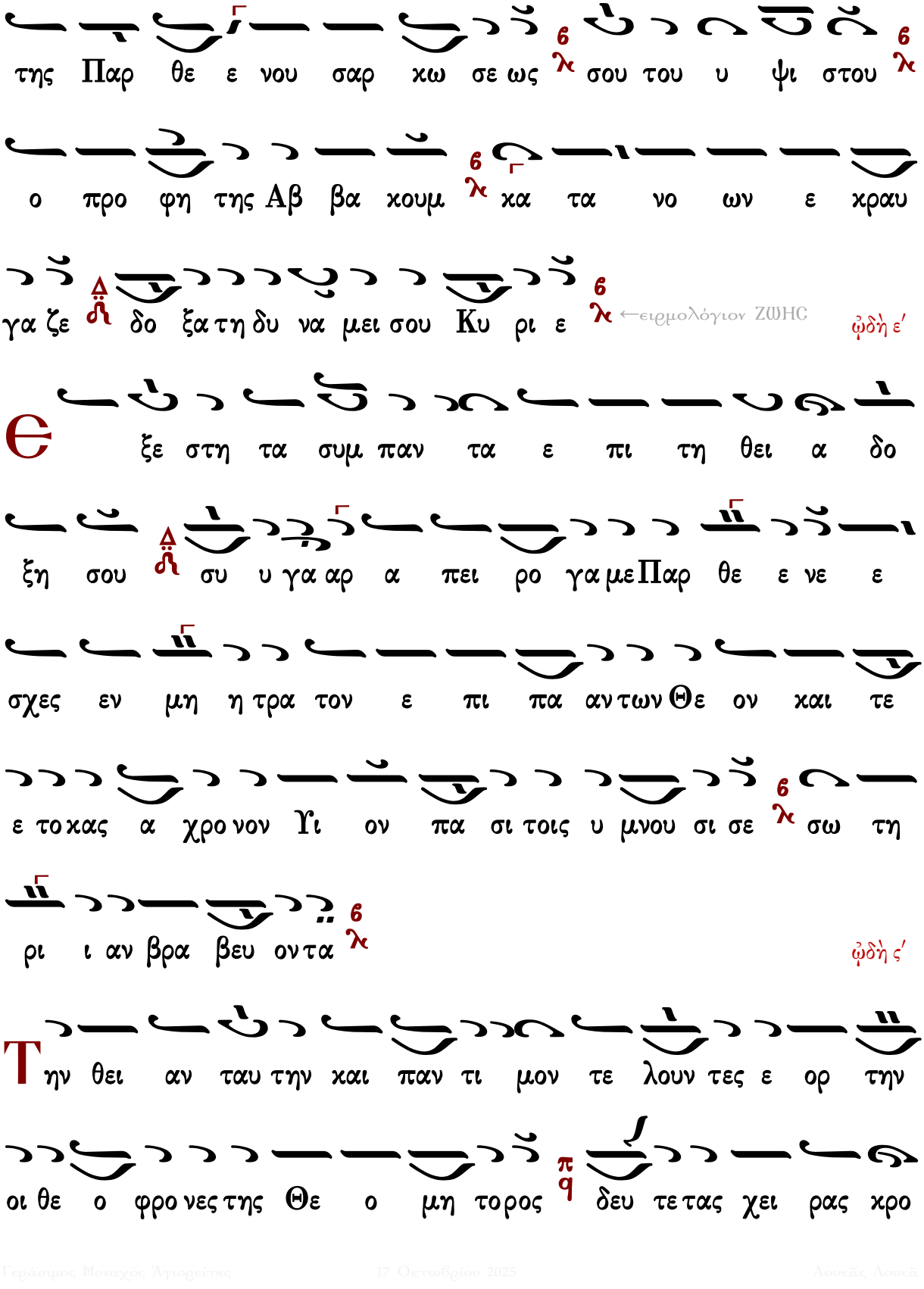
Σύντομοι

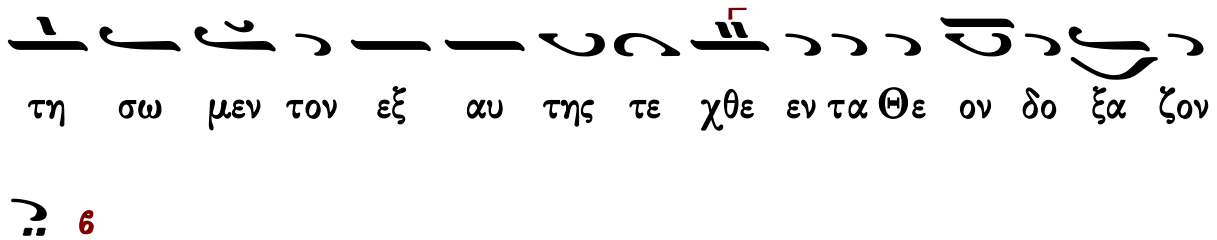
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

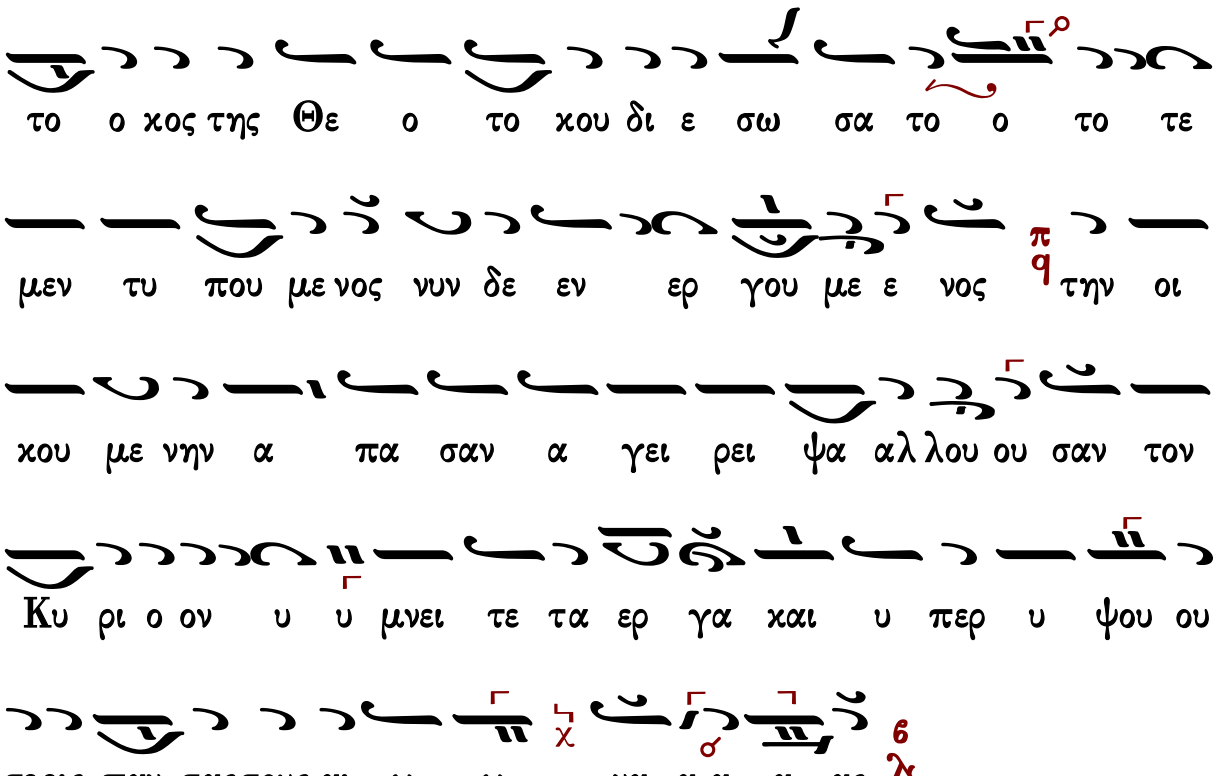
Ἦχος δ΄ Βʁ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου του υ ψι στου
ο προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ
γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε ←ειρμολόγιον ΖΩΗC ᾠδὴ ε′
ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο
ξη σου συ υ γα αρ α πει ρο γα μεΠαρ θε ε νε ε
σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε
ε το κας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη
ρι ι αν βρα βευ ον τα ᾠδὴ ς′
Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την
οι θε ο φρο νες της Θε ο μη το ρος δευ τε τας χει ρας κρο

τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον
τες
ᾠδὴ ζ΄
Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη χτι σει οι θε ο φρο νες πα
ρα τον χτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν
δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ μνη
η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το
ος ει
ᾠδὴ η΄
Ἁ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον
Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο

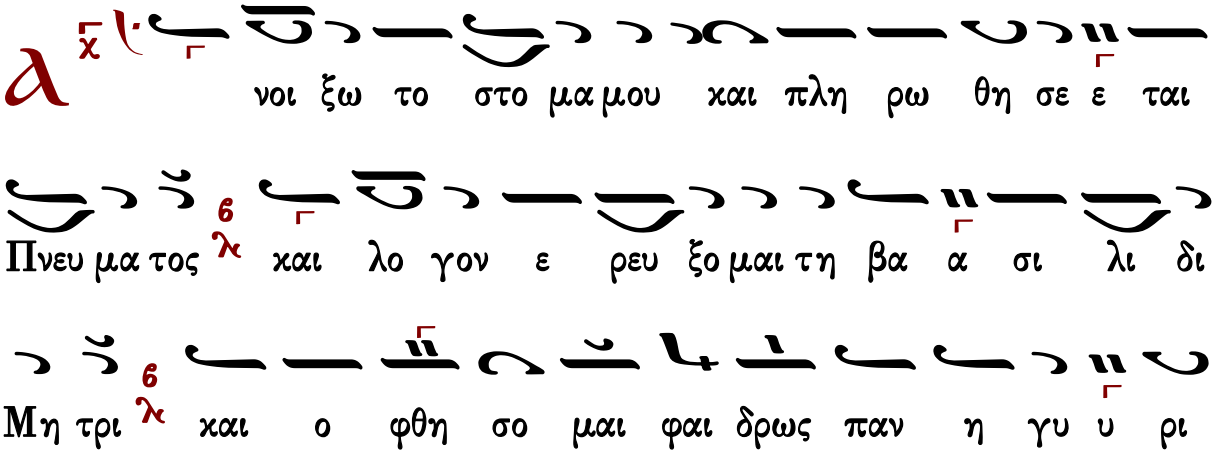

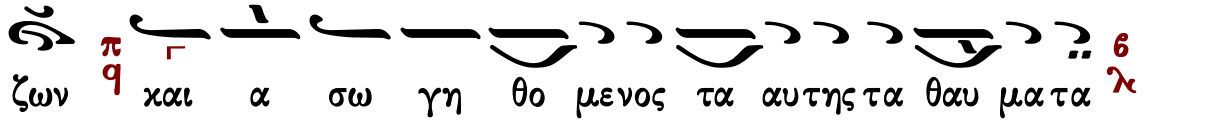
Γαβριήλ Κουντιάδου

ᾠδὴ α΄

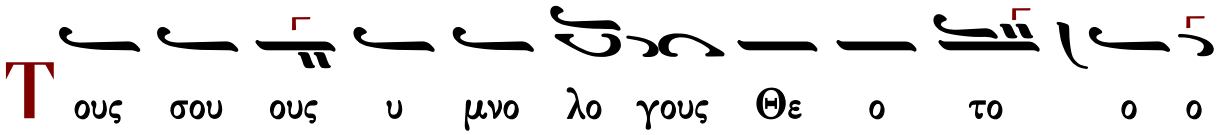
Ἦχος Βϐ

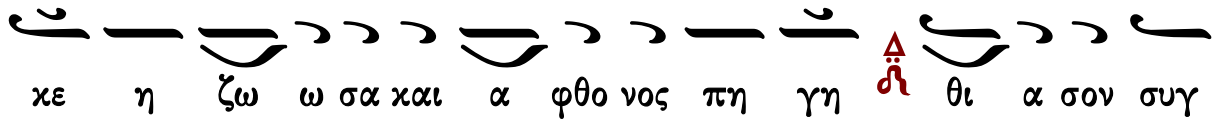
Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.511*

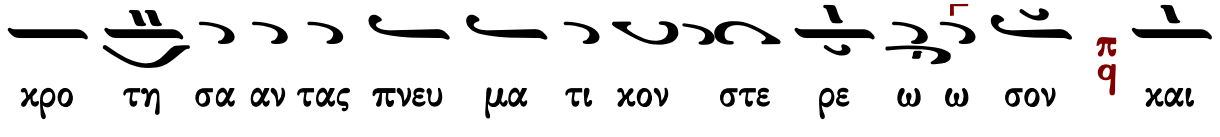

ᾠδὴ γ΄

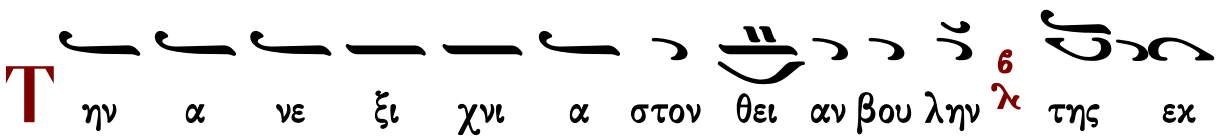

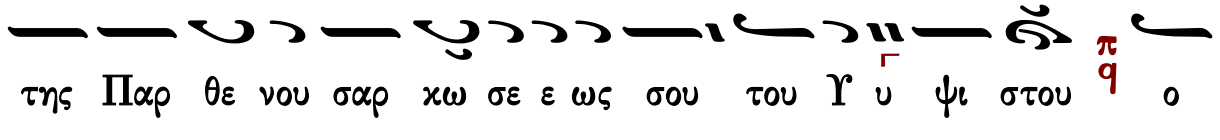

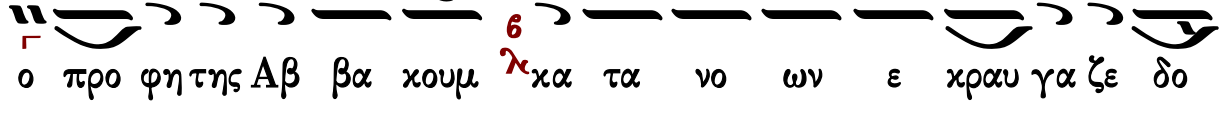

ᾠδὴ δ΄

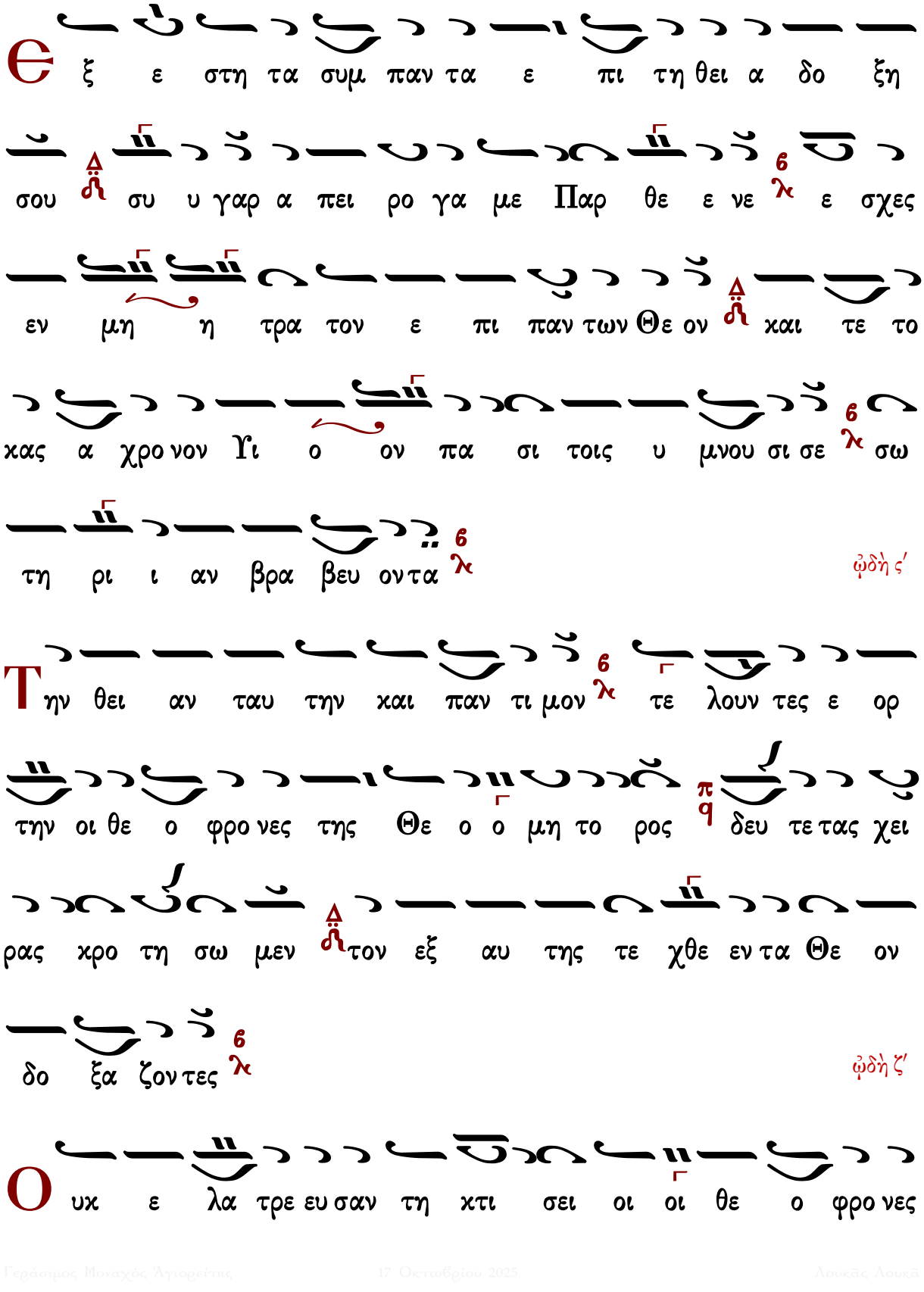

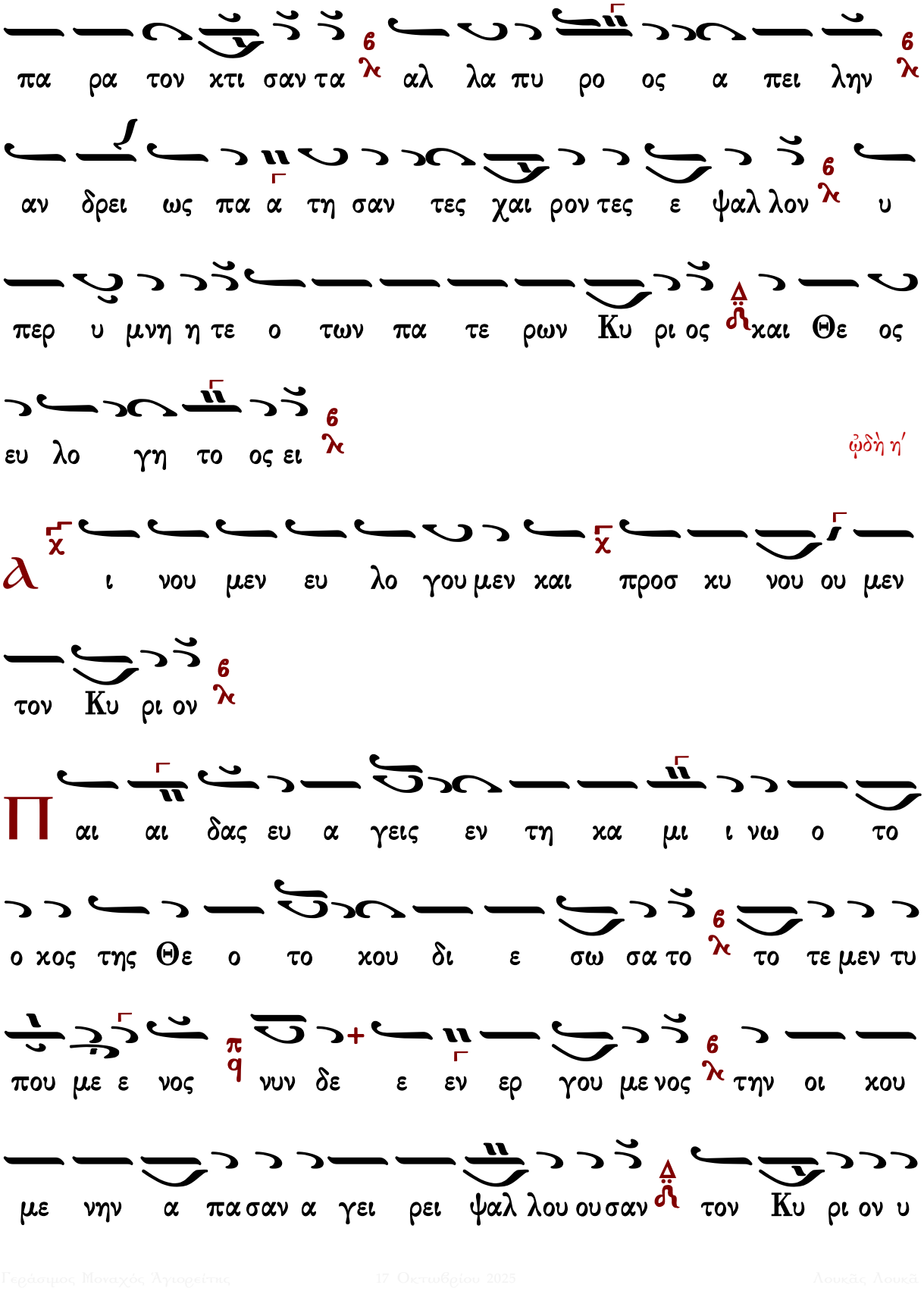

ᾠδὴ ε΄

Ἐξ ε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο ξη
σου δή συ υ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε λέ ε σχες
εν μη η τρα τον ε πι παν των Θε ον δή και τε το
χας α χρο νον Υι ο ον πα σι τοις υ μνου σι σε λέ σω
τη ρι ι αν βρα βευ ον τα λέ
ᾠδὴ ς′
Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον λέ τε λουν τες ε ορ
την οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος πη δευ τε τας χει
ρας χρο τη σω μεν δή τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον
δο ξα ζον τες λέ
ᾠδὴ ζ′
Ο υκ ε λα τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο νες

πα ρα τον χτι σαν τα λ αλ λα πυ ρο ος α πει λην λ
αν δρει ως πα α τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον λ υ
περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος
ευ λο γη το ος ει λ
ᾠδὴ η΄
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν
τον Κυ ρι ον λ
Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω ο το
ο κος της Θε ο το κου δι ε σω σα το λ το τε μεν τυ
που με ε νος νυν δε ε εν ερ γου με νος λ την οι κου
με νην α πα σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν τον Κυ ρι ον υ

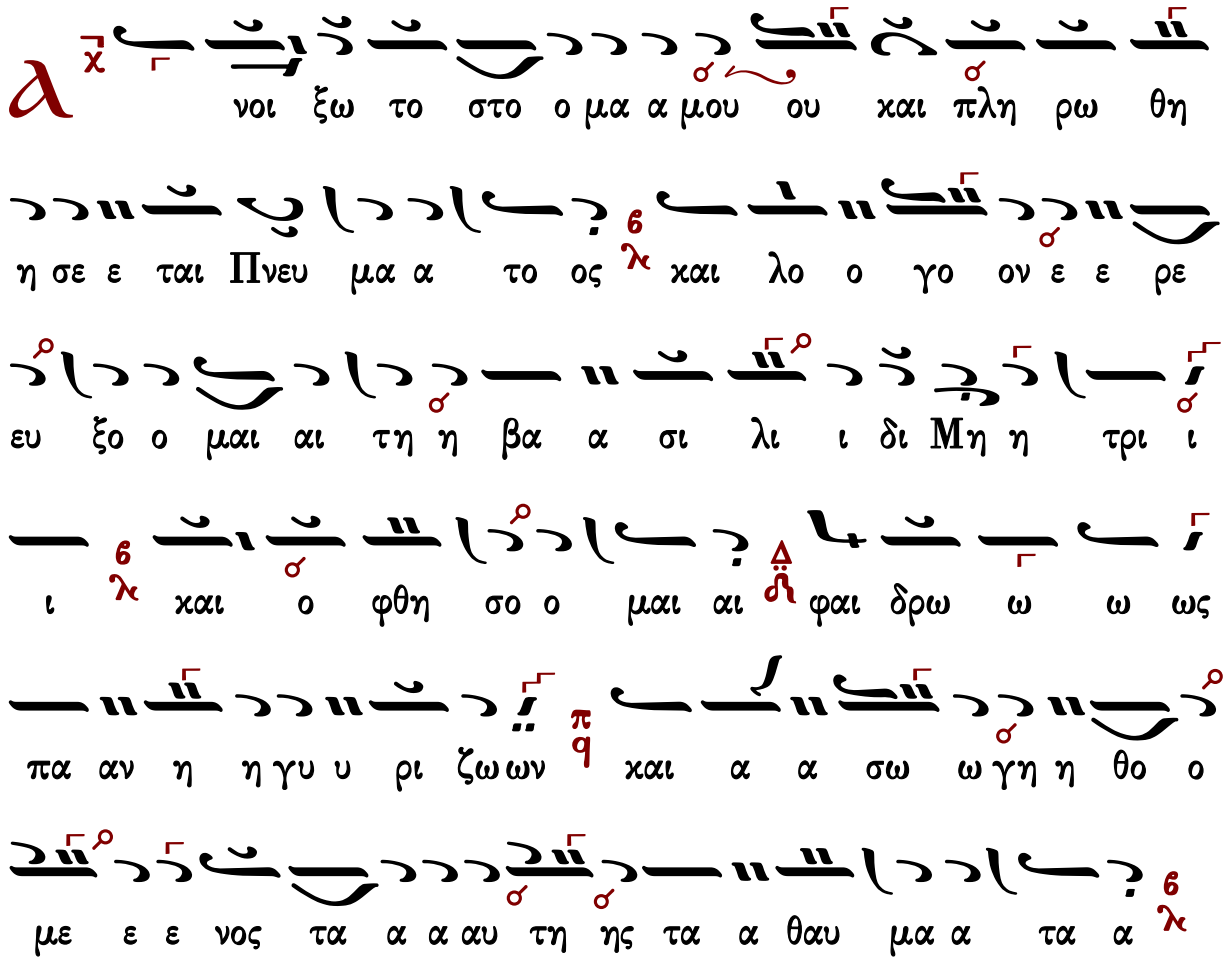
Ἀργαὶ

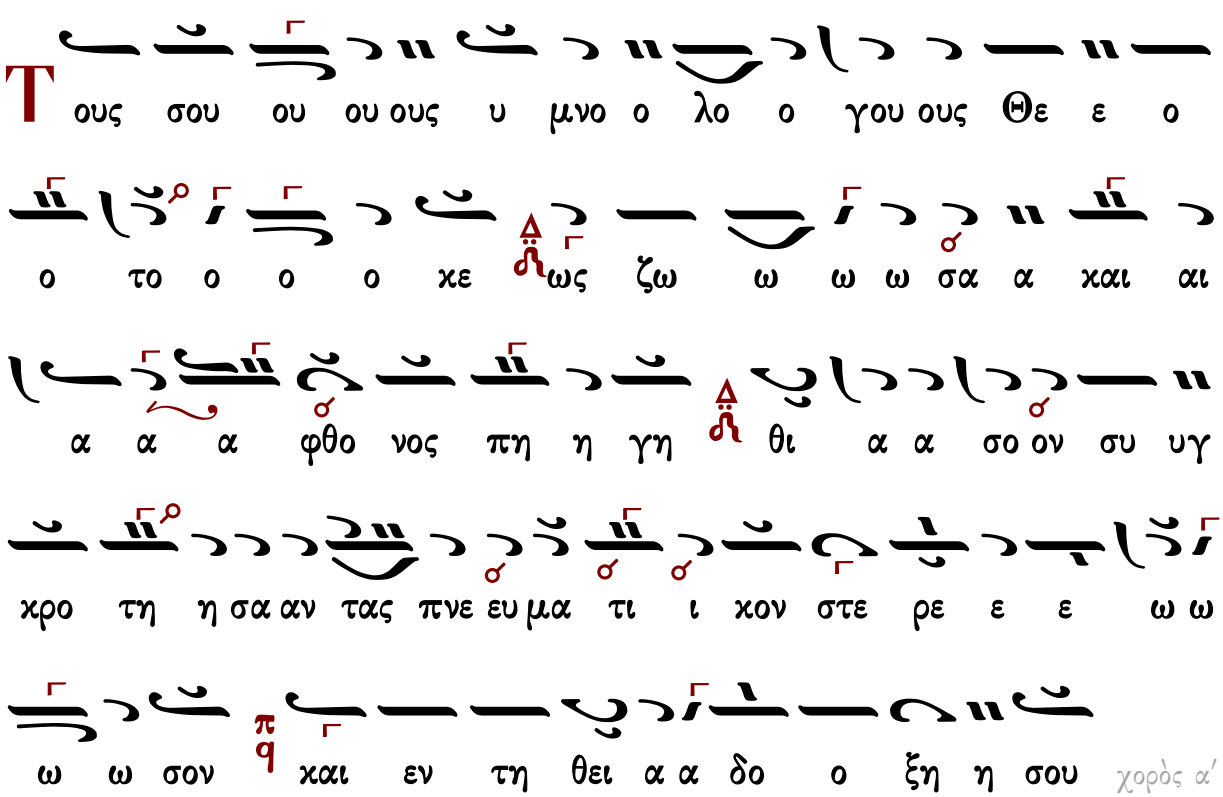
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

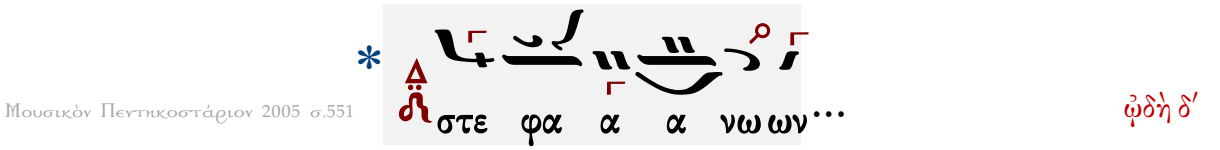
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βʁ

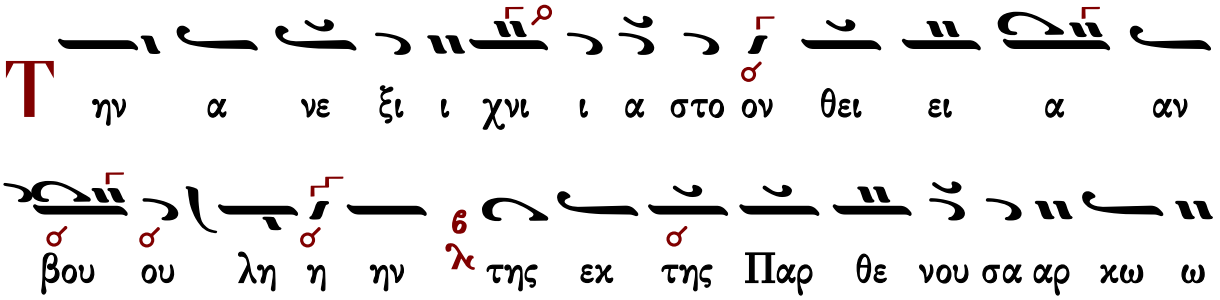
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.234/1932*

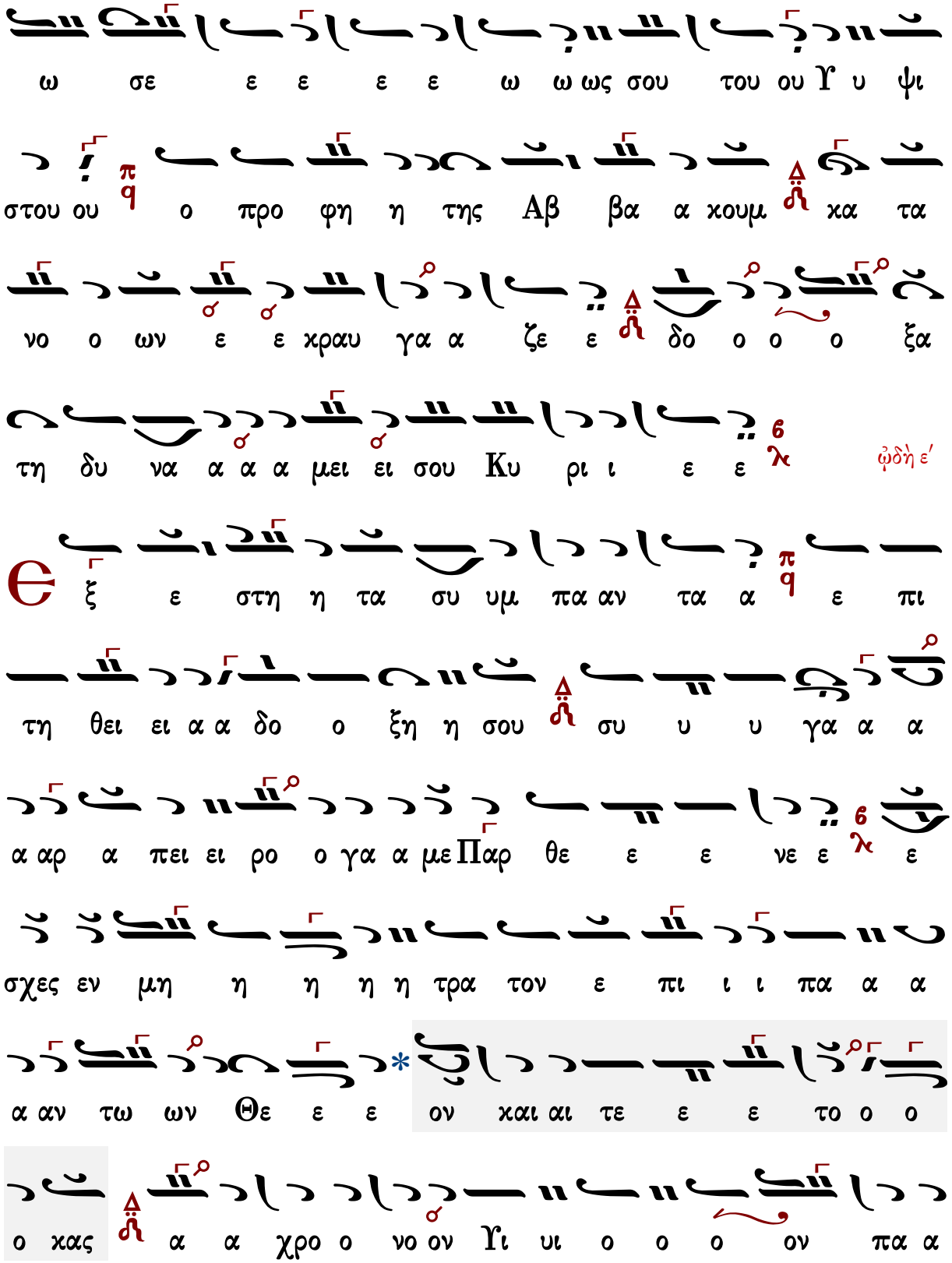

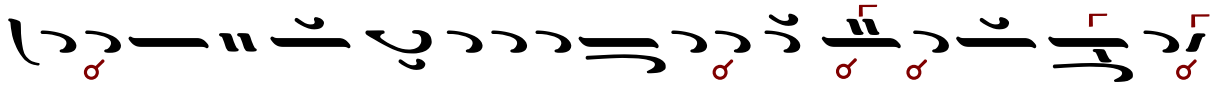

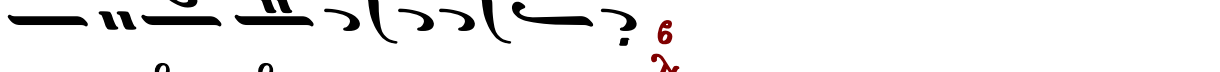

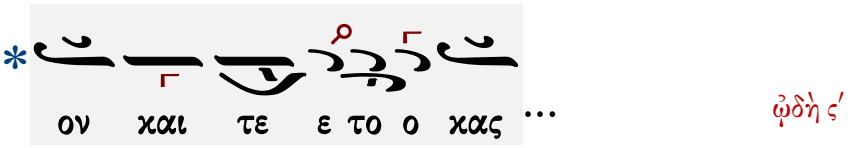
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

ω σε ε ε ε ε ω ω ως σου του ου Υ υ ψι
στου ου ο προ φη η της Αβ βα α κουμ κα τα
νο ο ων ε ε κραυ γα α ζε ε δο ο ο ο ξα
τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι ε ε
ὠδὴ ε΄
ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α ε πι
τη θει ει α α δο ο ξη η σου συ υ υ γα α α
α αρ α πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε ε
σχες εν μη η η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α
α αν τω ων Θε ε ε ον χαι αι τε ε ε το ο ο
ο χας α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ο ον πα α

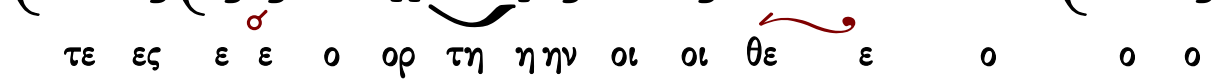

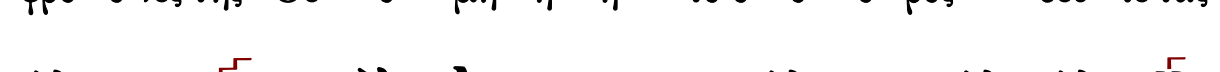

Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

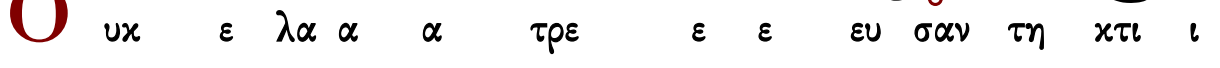
ᾠδὴ ς΄
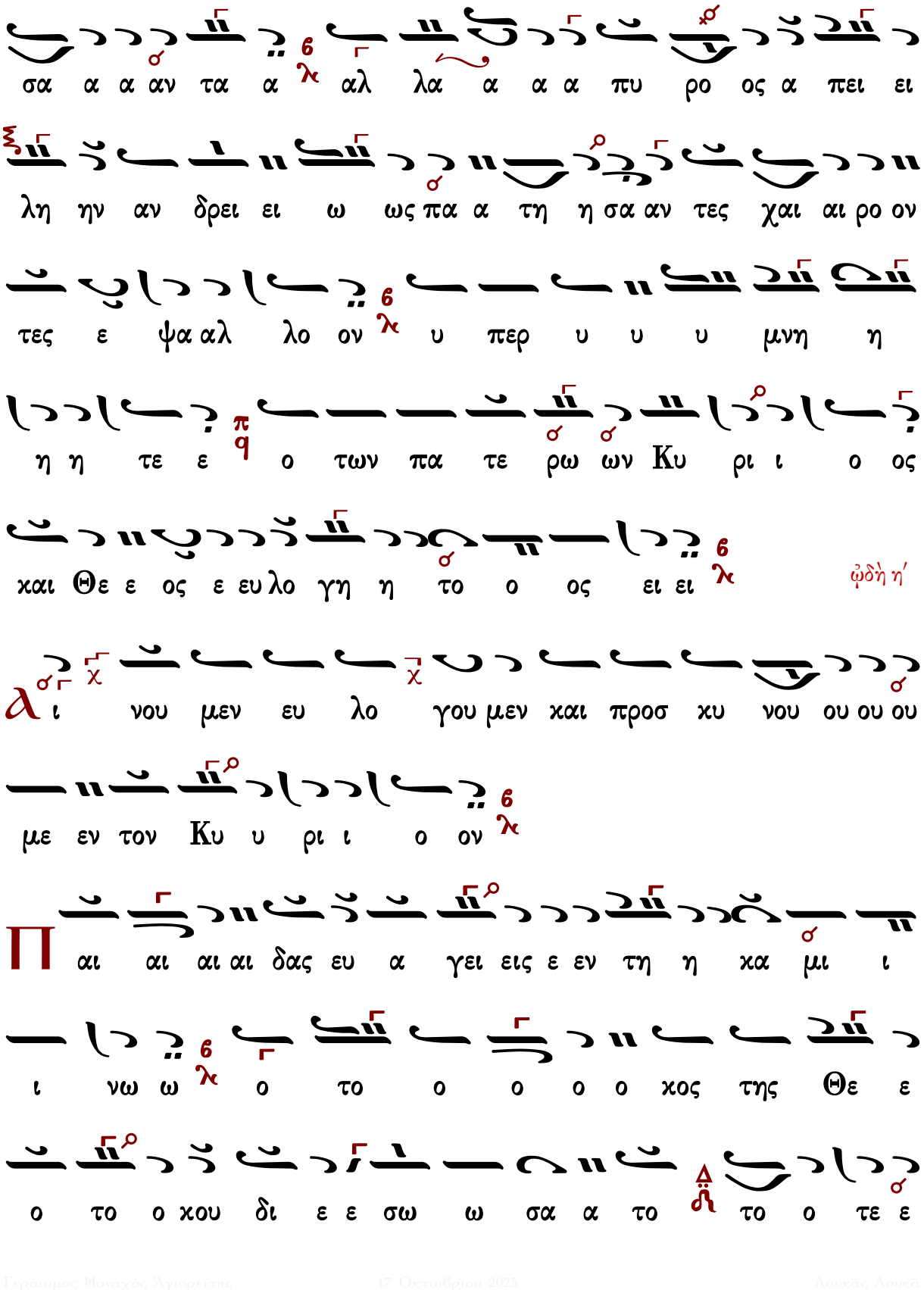

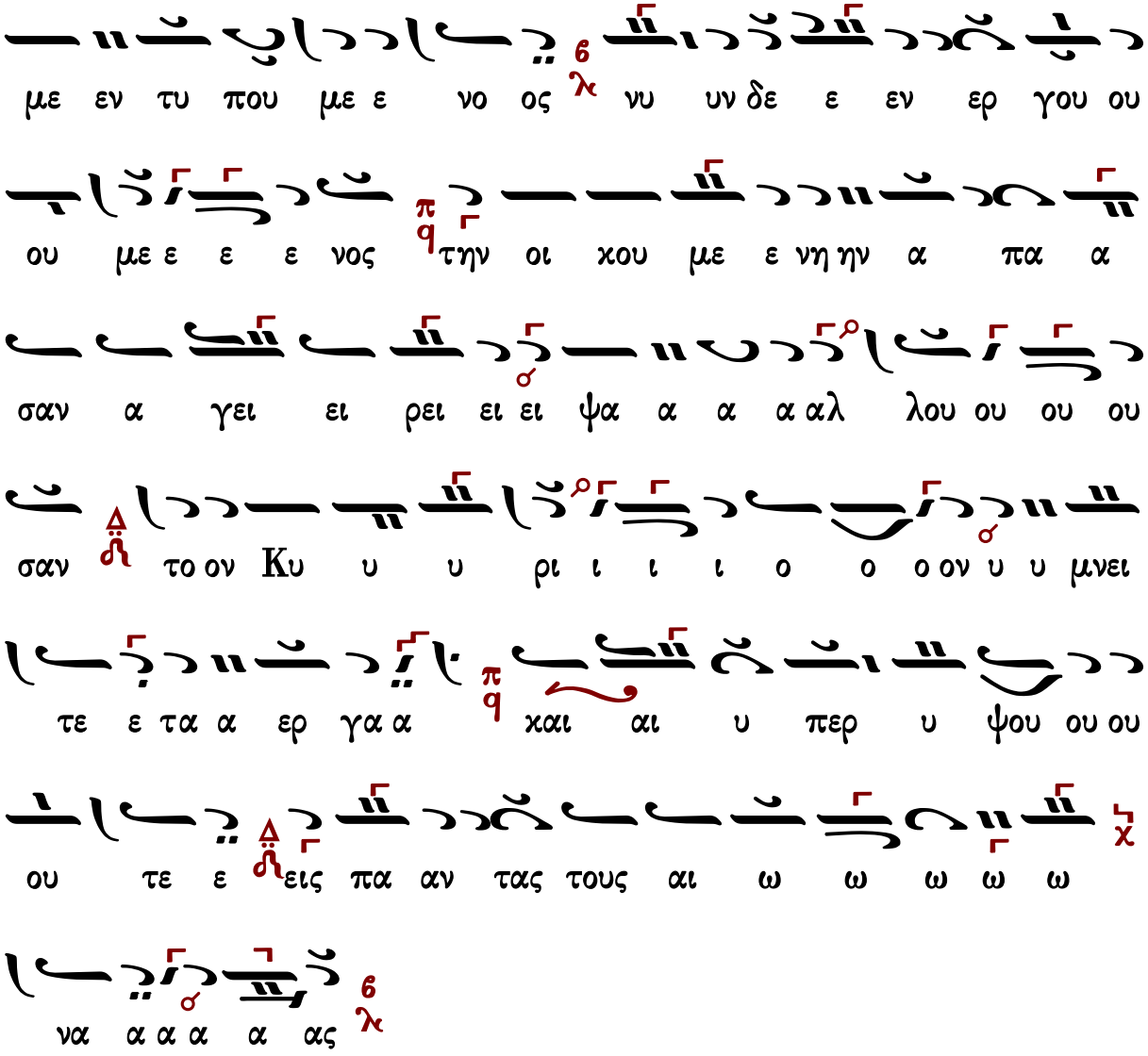

ᾠδὴ ζ΄

σα α α αν τα α αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει
λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον
τες ε ψα αλ λο ον υ περ υ υ υ μνη η
η η τε ε ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος
χαι Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει
ψδὴ η΄
ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ κυ νου ου ου ου
με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον
αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η χα μι ι
ι νω ω ο το ο ο ο ο χος της Θε ε
ο το ο χου δι ε ε σω ω σα α το το ο τε ε

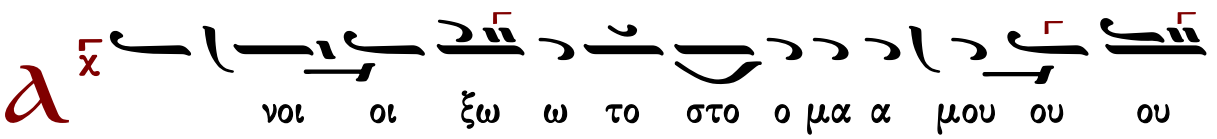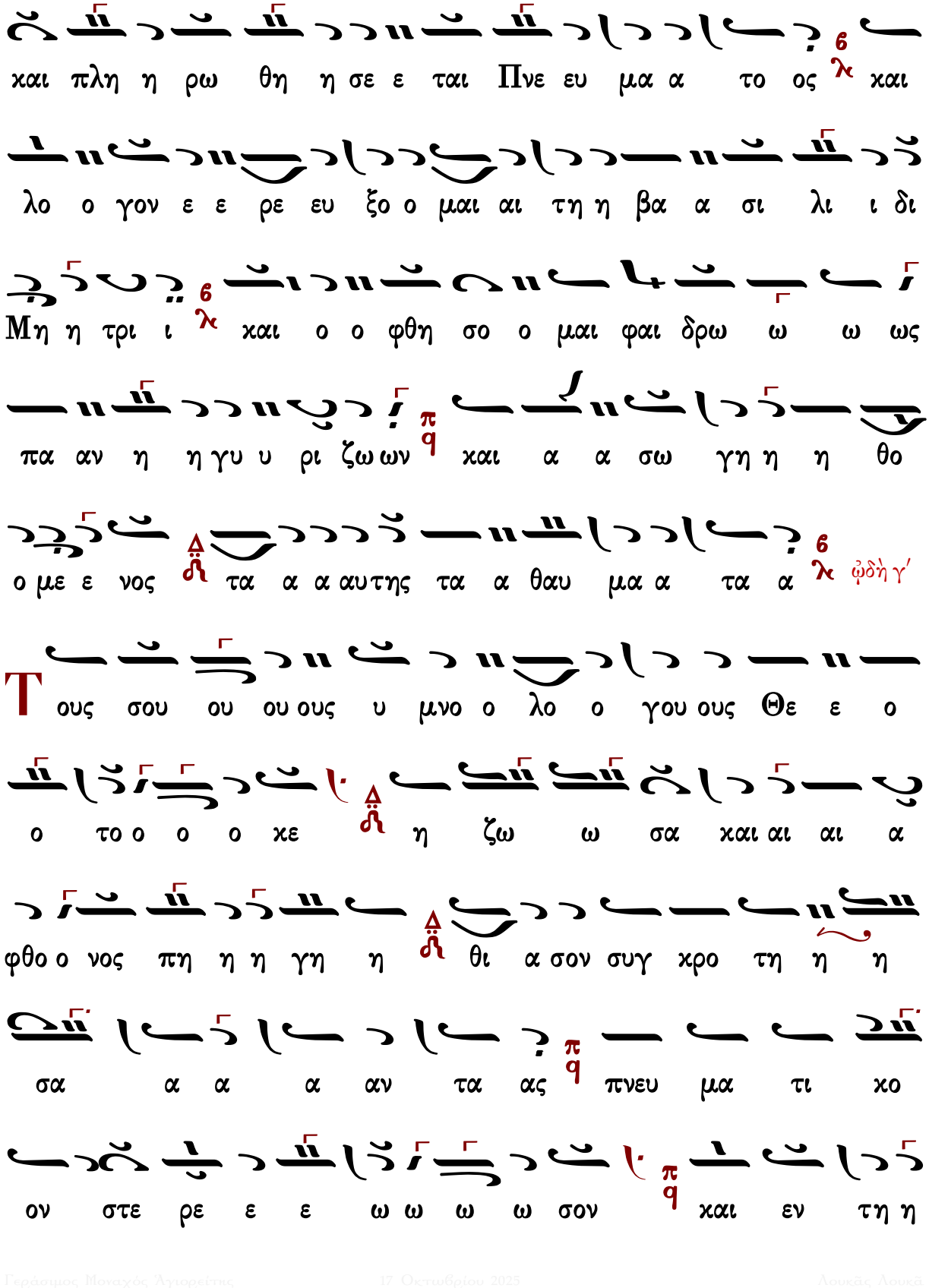

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

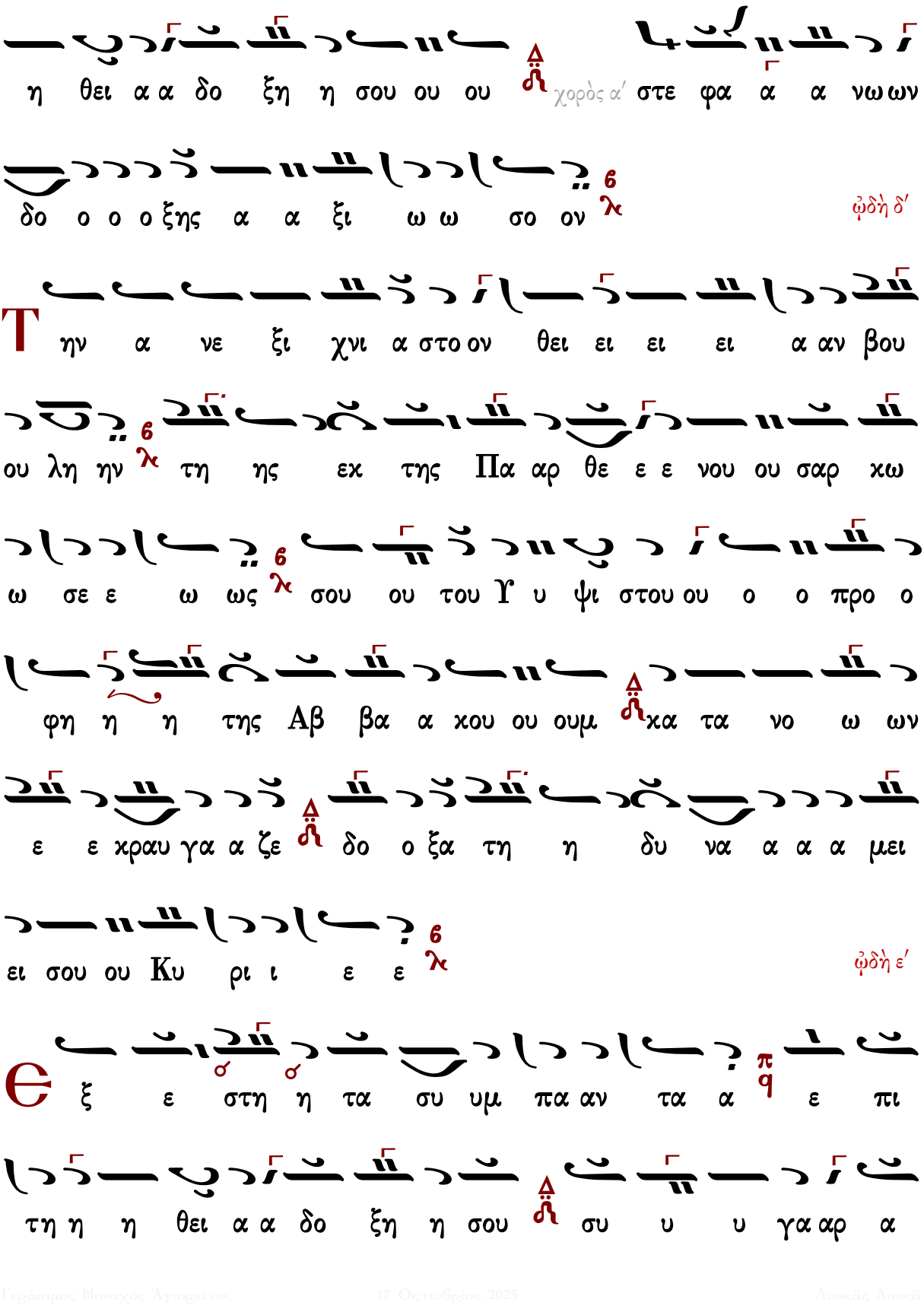
χρόνος διπλοῦς
ᾠδὴ α΄

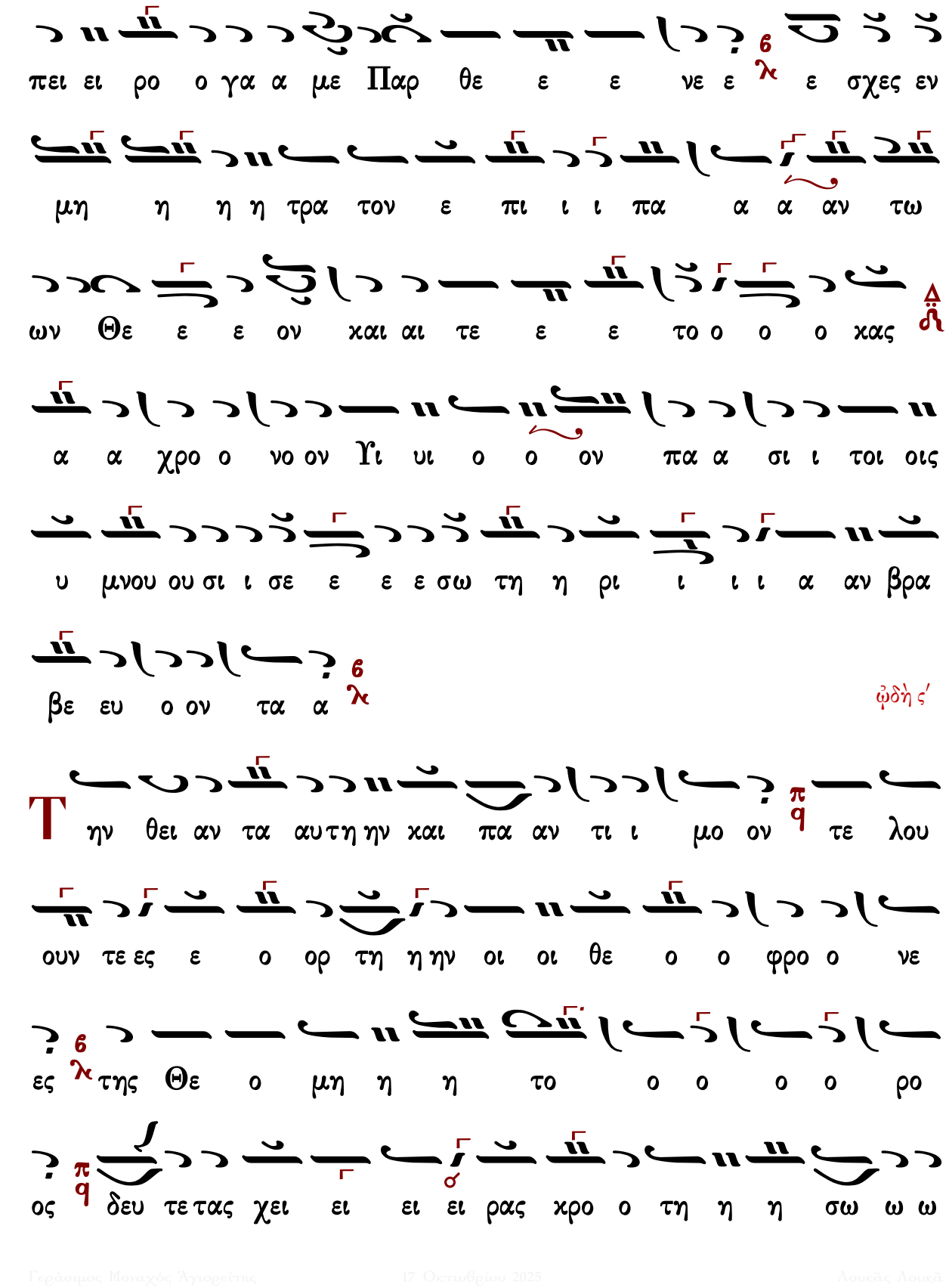
Ἦχος Βϐ

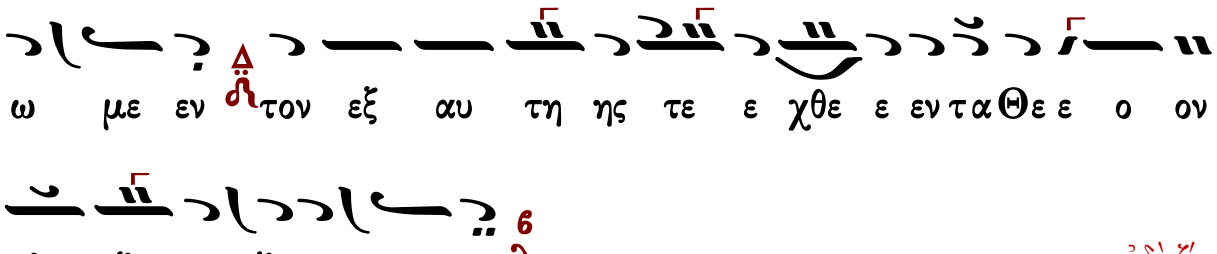
Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.507*

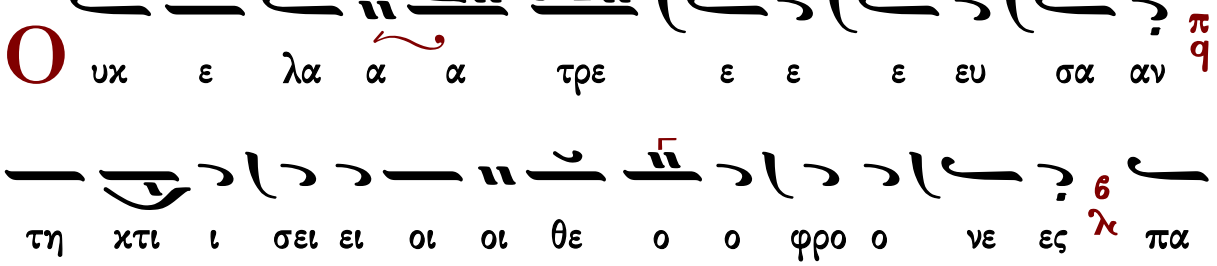

και πλη η ρω θη η σε ε ται Πνε ευ μα α το ος και
λο ο γον ε ε ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι δι
Μη η τρι ι και ο ο φθη σο ο μαι φαι δρω ω ω ως
πα αν η η γυ υ ρι ζω ων και α α σω γη η η θο
ο με ε νος τα α α αυτης τα α θαυ μα α τα α ὠδὴ γ′
Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο
ο το ο ο ο χε η ζω ω σα και αι αι α
φθο ο νος πη η η γη η θι α σον συγ χρο τη η η
σα α α α αν τα ας πνευ μα τι χο
ον στε ρε ε ε ω ω ω ω σον και εν τη η

η θει α α δο ξη η σου ου ου
χορὸς α΄
στε φα α α νω ων
δο ο ο ο ξης α α ξι ω ω σο ον
ὠδὴ δ΄
Τ ην α νε ξι χνι α στο ον θει ει ει ει α αν βου
ου λη ην τη ης εκ της Πα αρ θε ε ε νου ου σαρ κω
ω σε ε ω ως σου ου του Υ υ ψι στου ου ο ο προ ο
φη η η της Αβ βα α κου ου ουμ κα τα νο ω ων
ε ε κραυ γα α ζε δο ο ξα τη η δυ να α α α μει
ει σου ου Κυ ρι ι ε ε
ὠδὴ ε΄
Θ ξ ε στη η τα σου υμ πα αν τα α ε πι
τη η η θει α α δο ξη η σου σου υ υ γα αρ α
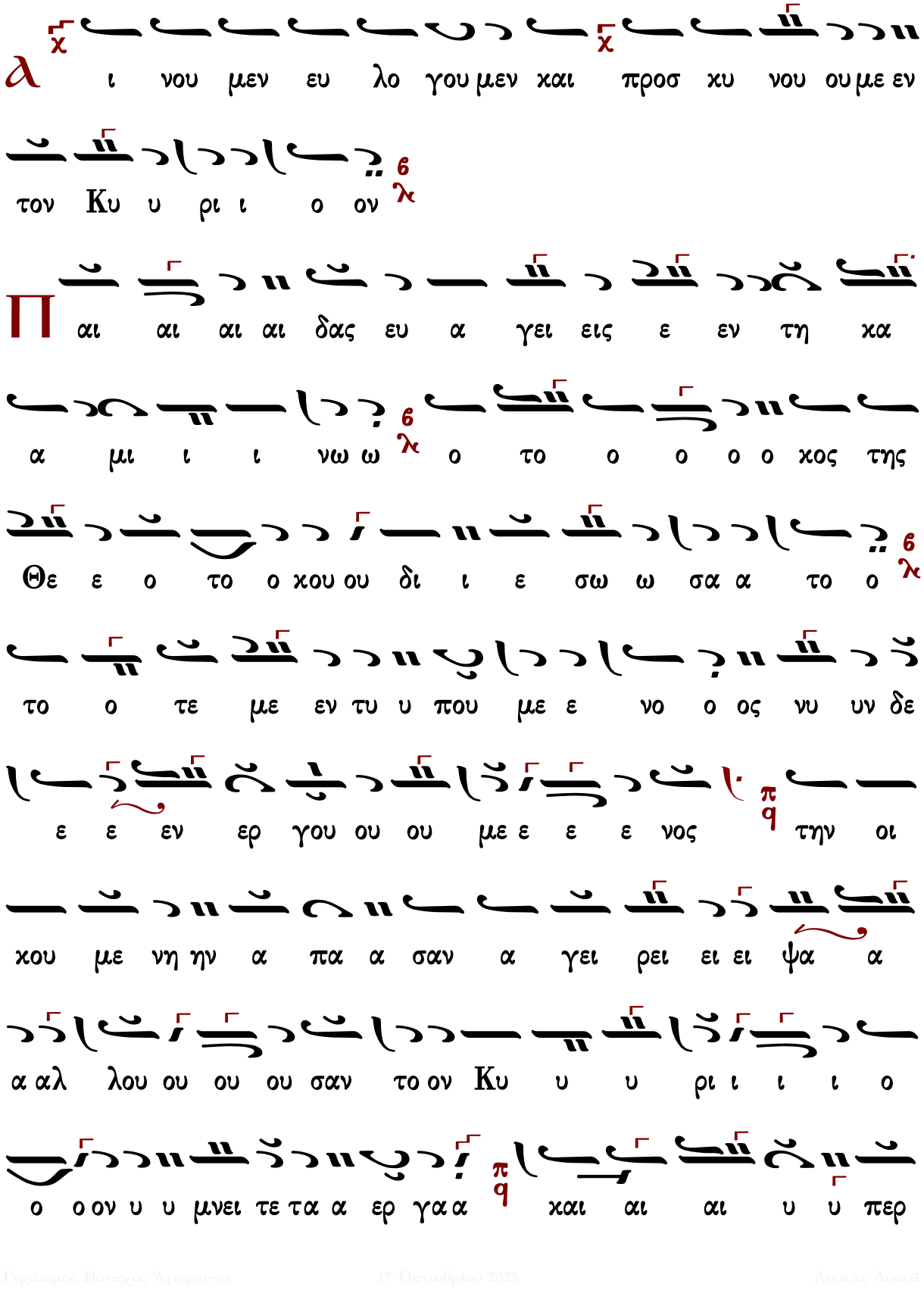

πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε ε σχες εν
μη η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α αν τω
ων Θε ε ε ον χαι αι τε ε ε το ο ο ο χας
α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ον πα α σι ι τοι οις
υ μνου ου σι ι σε ε ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα
βε ευ ο ον τα α
ὠδὴ ς΄
Τ ην θει αν τα αυτη ην χαι πα αν τι ι μο ον τε λου
ουν τε ες ε ο ορ τη η ην οι οι θε ο ο φρο ο νε
ες της Θε ο μη η η το ο ο ο ο ρο
ος δευ τε τας χει ει ει ει ρας χρο ο τη η η σω ω ω

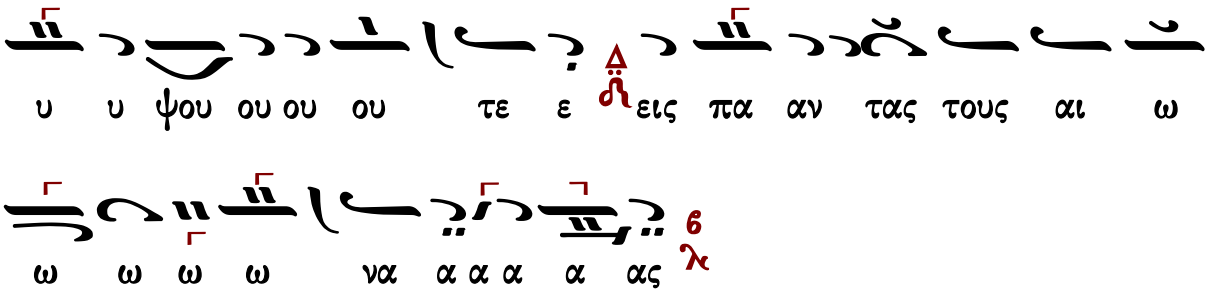

ω με εν τον εξ αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον
δο ξα α ζο ον τε ες

ᾠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ε ευ σα αν
τη χτι ι σει ει οι οι θε ο ο φρο ο νε ες πα
ρα α τον χτι ι ι σα α α αν τα αλ λα α
πυ ρο ος α πει ει λη ην αν δρει ει ως πα α α τη
η σα αν τες χαι αι αι αι ρο ον τες ε ε ψα αλ λο ον
υ περ υ υ υ μνη η η η τε ε ο των πα
α τε ρω ων Κυ ρι ι ος χαι Θε ο ος ε ευ λο
ο γη το ο ος ει ει

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν
τον Κυ υ ρι ι ο ον
Παι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη κα
α μι ι ι νω ω ο το ο ο ο ο χος της
Θε ε ο το ο χου ου δι ι ε σω ω σα α το ο
το ο τε με εν τυ υ που με ε νο ο ος νυ υν δε
ε ε εν ερ γου ου ου με ε ε ε νος την οι
χου με νη ην α πα α σαν α γει ρει ει ει ψα α
α αλ λου ου ου σαν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο
ο ο ον υ υ μνει τε τα α ερ γα α και αι αι υ υ περ

Τιμιωτέρα ἦχος δ΄

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. **1** ἦχος δ΄

∴ **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ **Ὅ**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ **Ὅ**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ **Ἐ**ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ **Κ**αθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ **Ἀ**ντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου | Θρασυβούλου Στανίτσα | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. **1** ἦχος δ΄

∴ **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

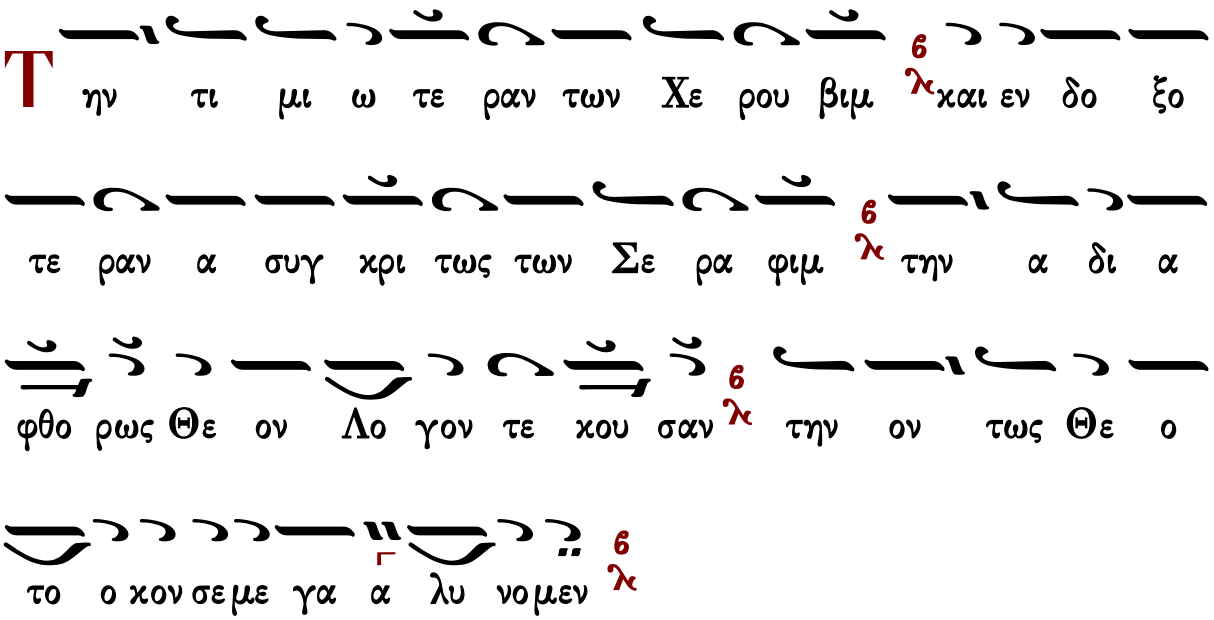
∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Βϐ

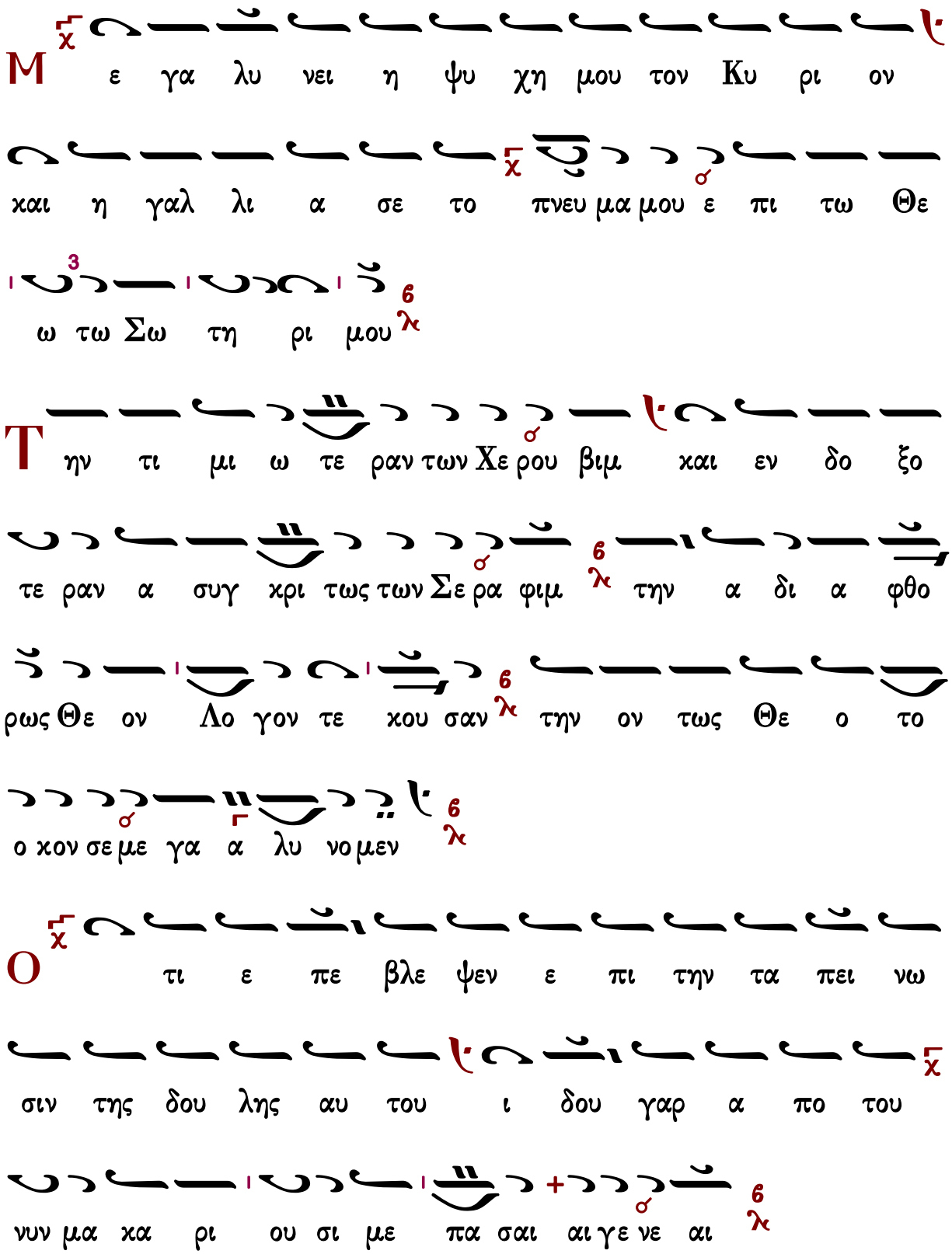
Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.502#

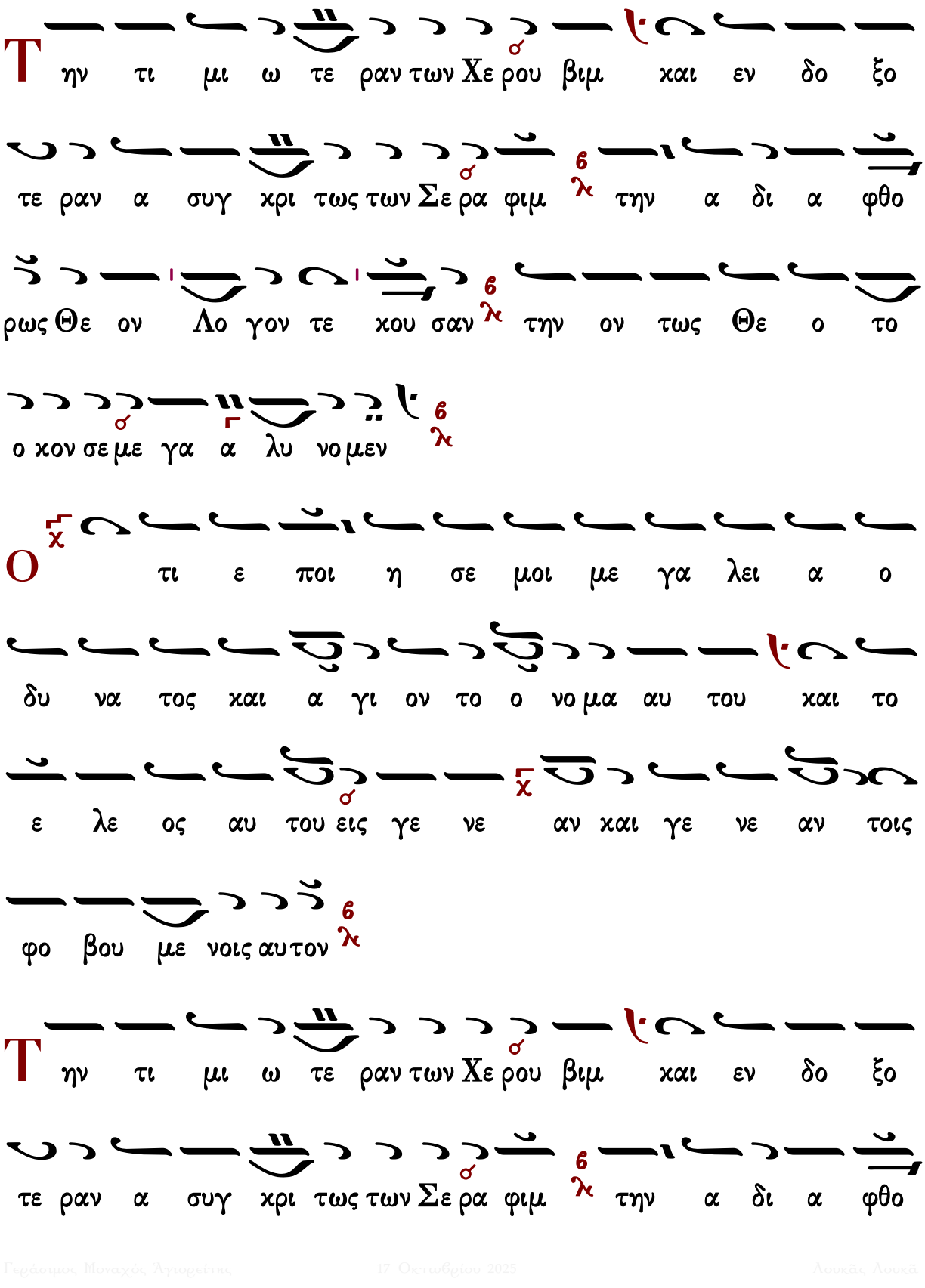

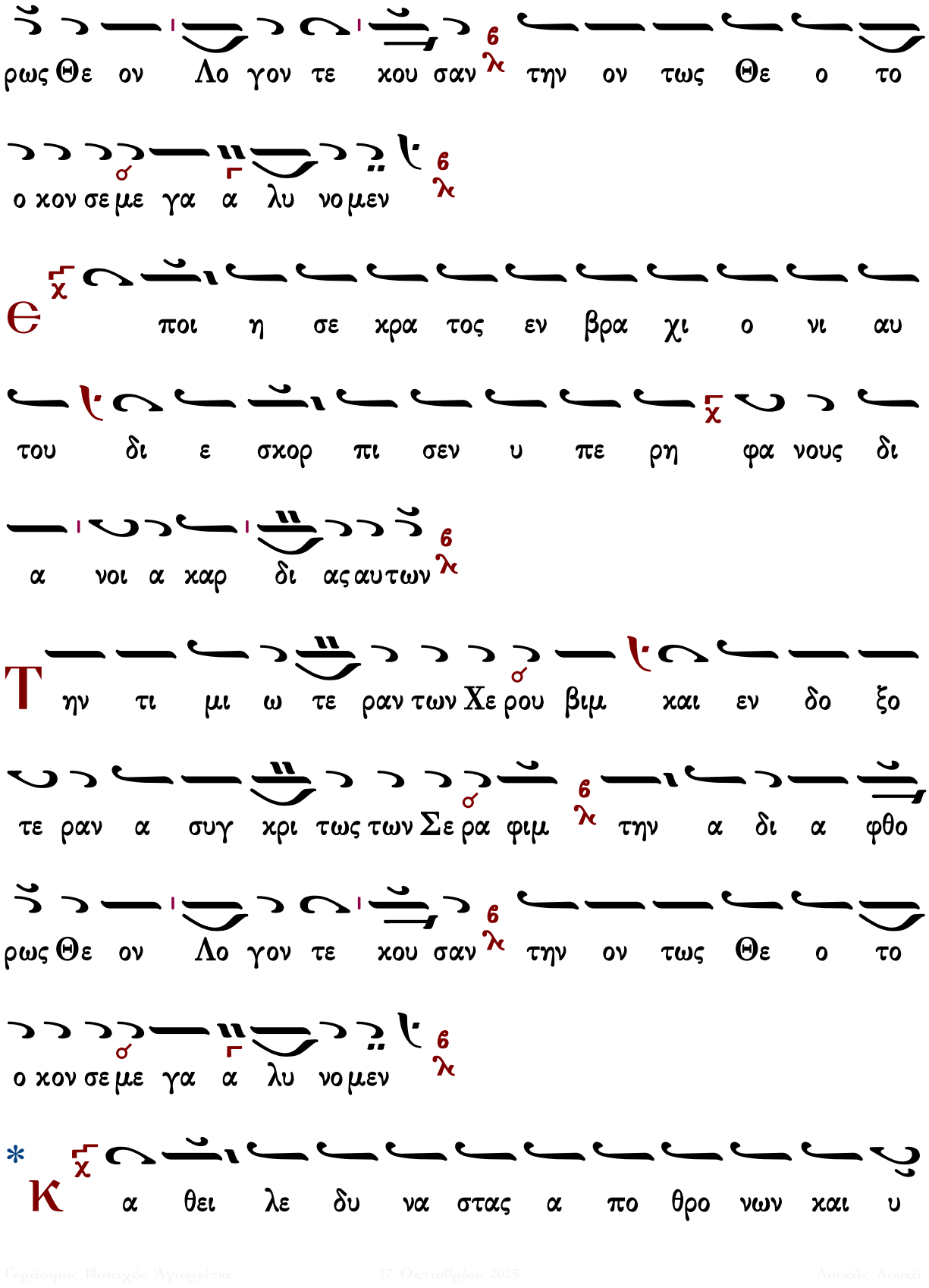
Θρασυβούλου Στανίτσα

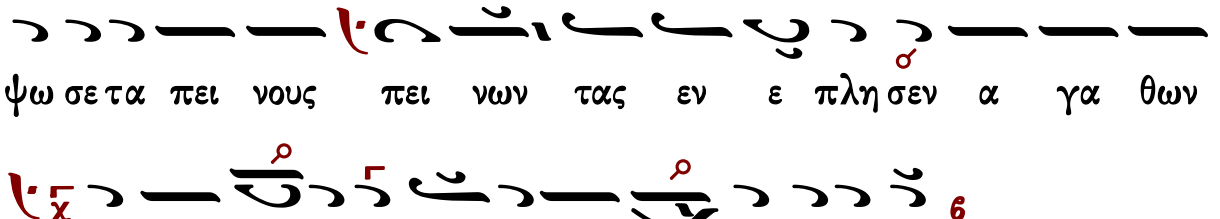
Ἦχος Βϐ

Θρασυβούλου Στανίτσα
Απομαγνητοφωνήσεις
Κων.Σκαρμούτσος 2013*

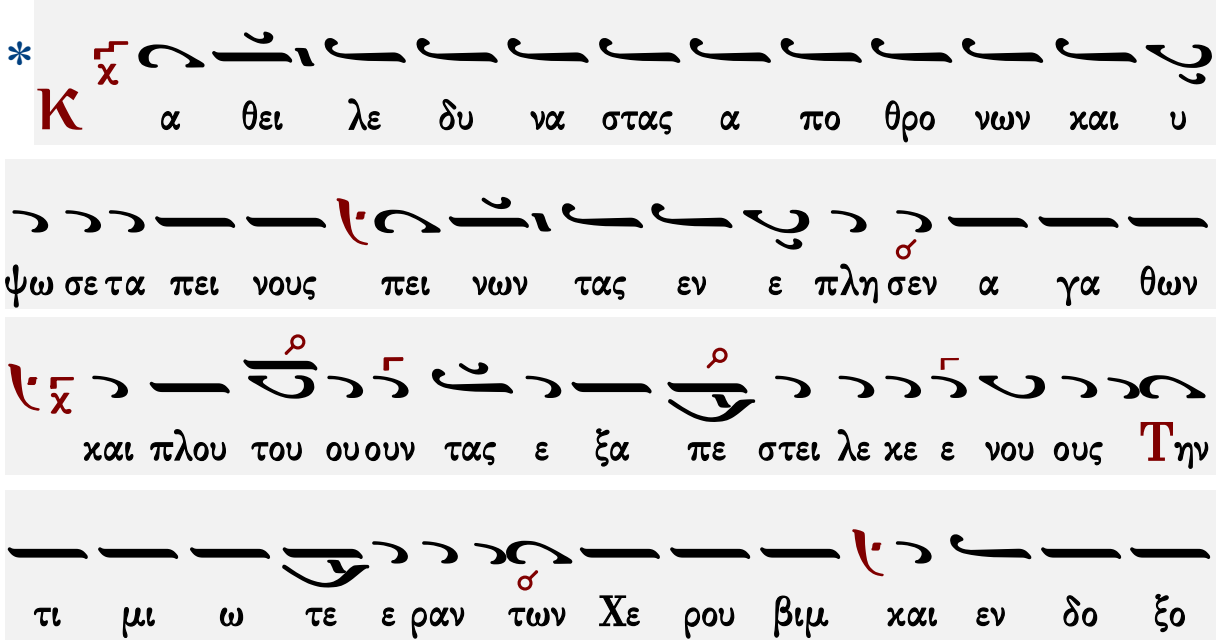

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε
ω τω Σω τη ρι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το
ο κον σε με γα α λυ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του
νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

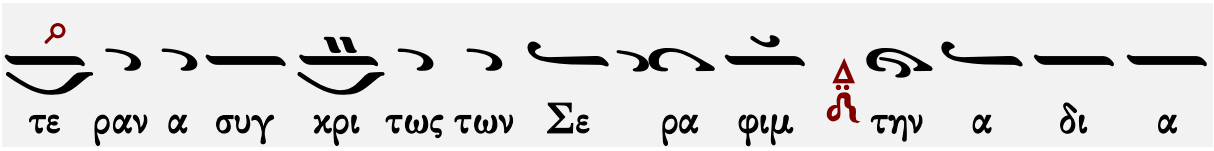

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το
ο κον σε με γα α λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το
ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις
φο βου με νοις αυ τον
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το
ο χον σε με γα α λυ νο μεν
Θε ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σχορ πι σεν υ πε ρη φα νους δι
α νοι α χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το
ο χον σε με γα α λυ νο μεν
* Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ

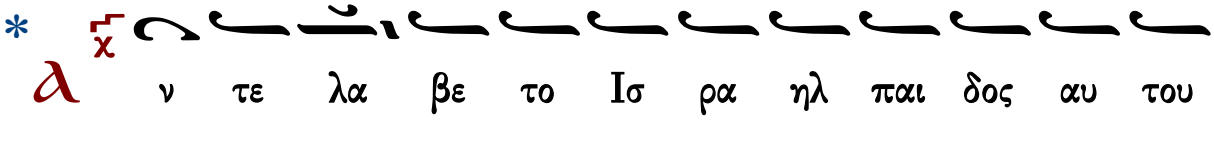
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως

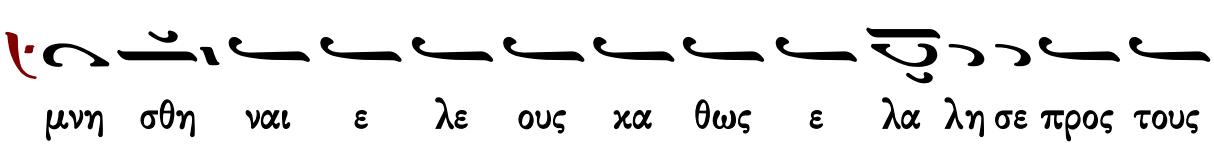

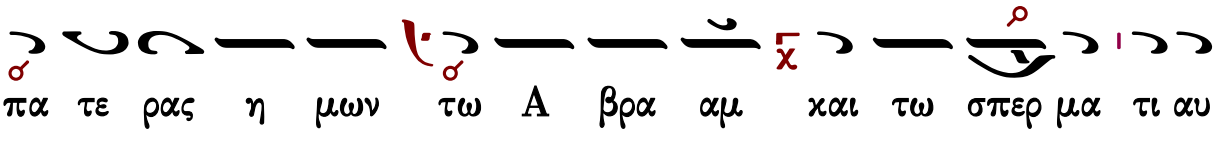

τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

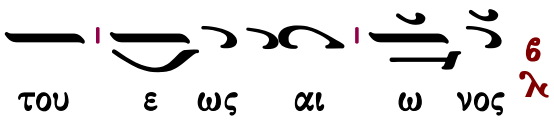

φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε κου σαν την ον τως Θε ο

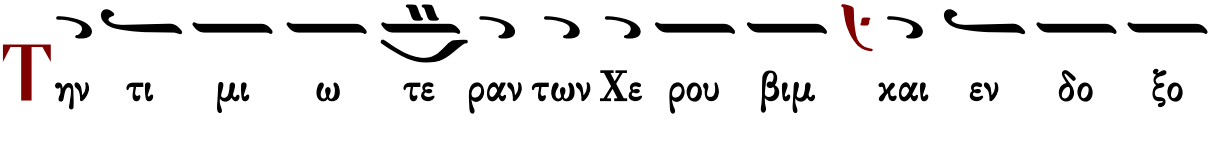

το ο ο κον σε ε μεγα λυ νο μεν

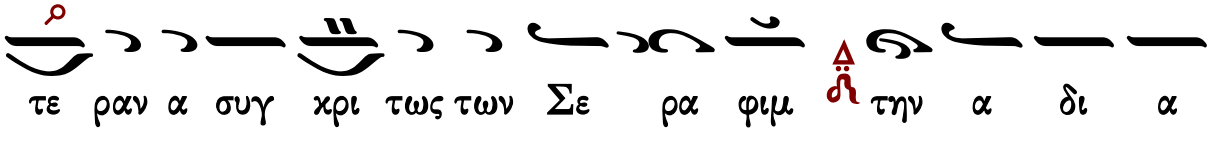

λα ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους

πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω νος

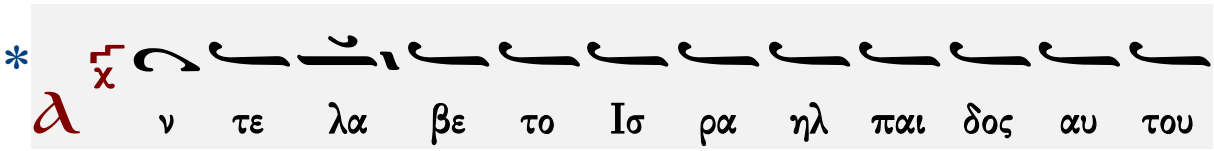

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

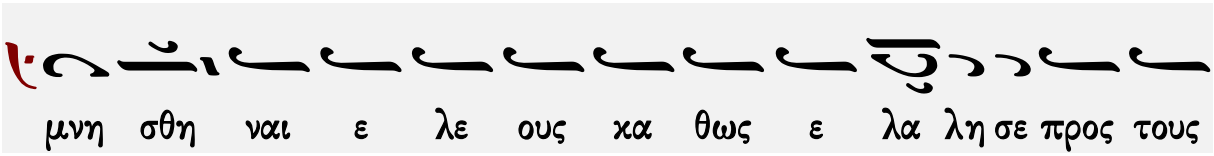

τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

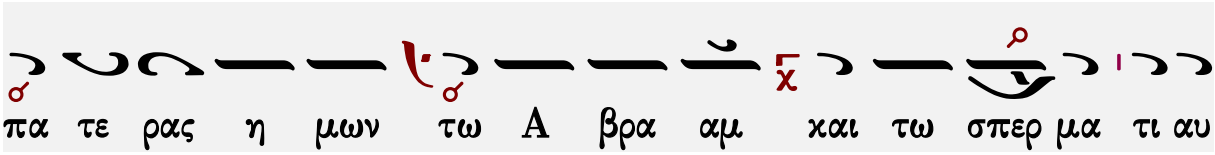

φθο ρως Θε ον Λο γον τε ε κου σαν την ον τως Θε ο

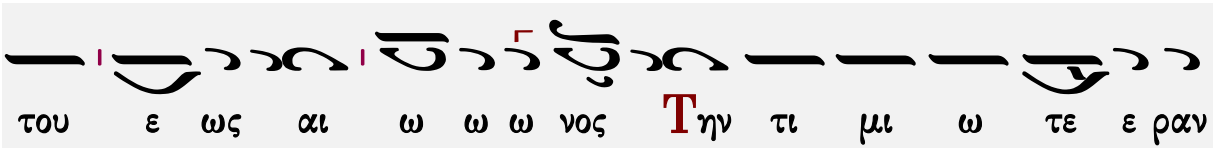

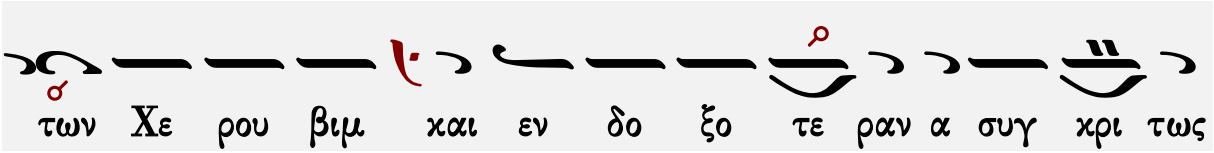
τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλως

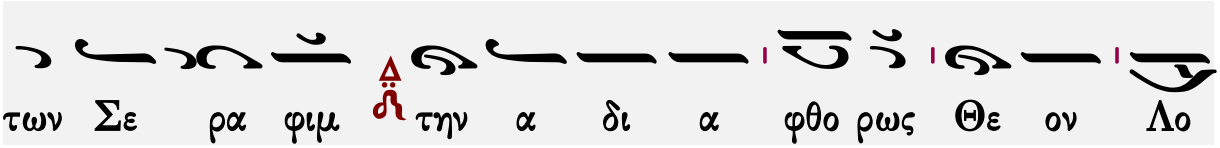

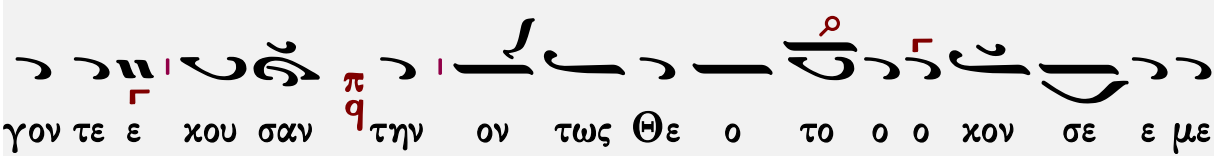

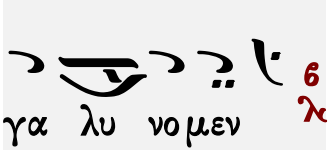

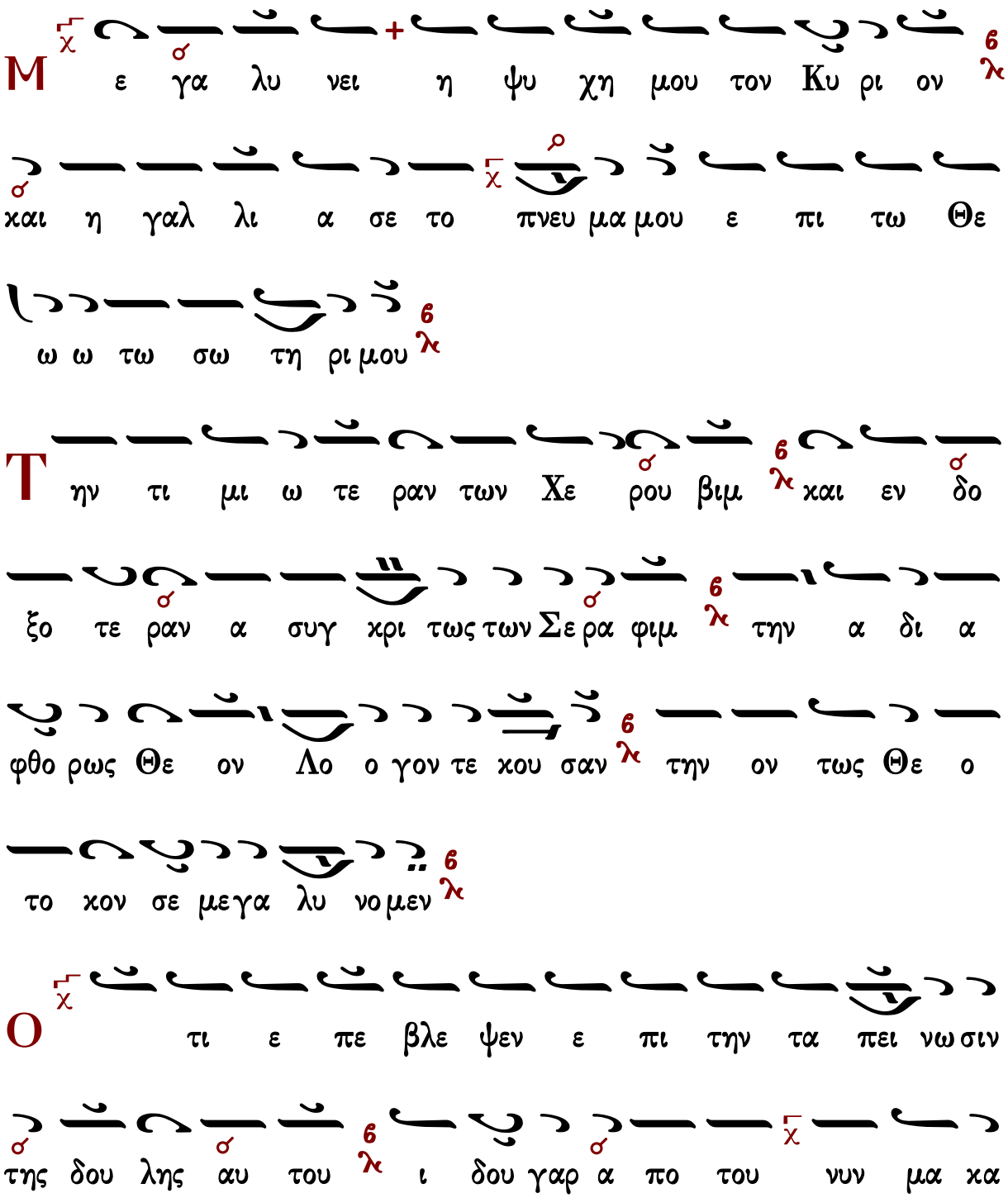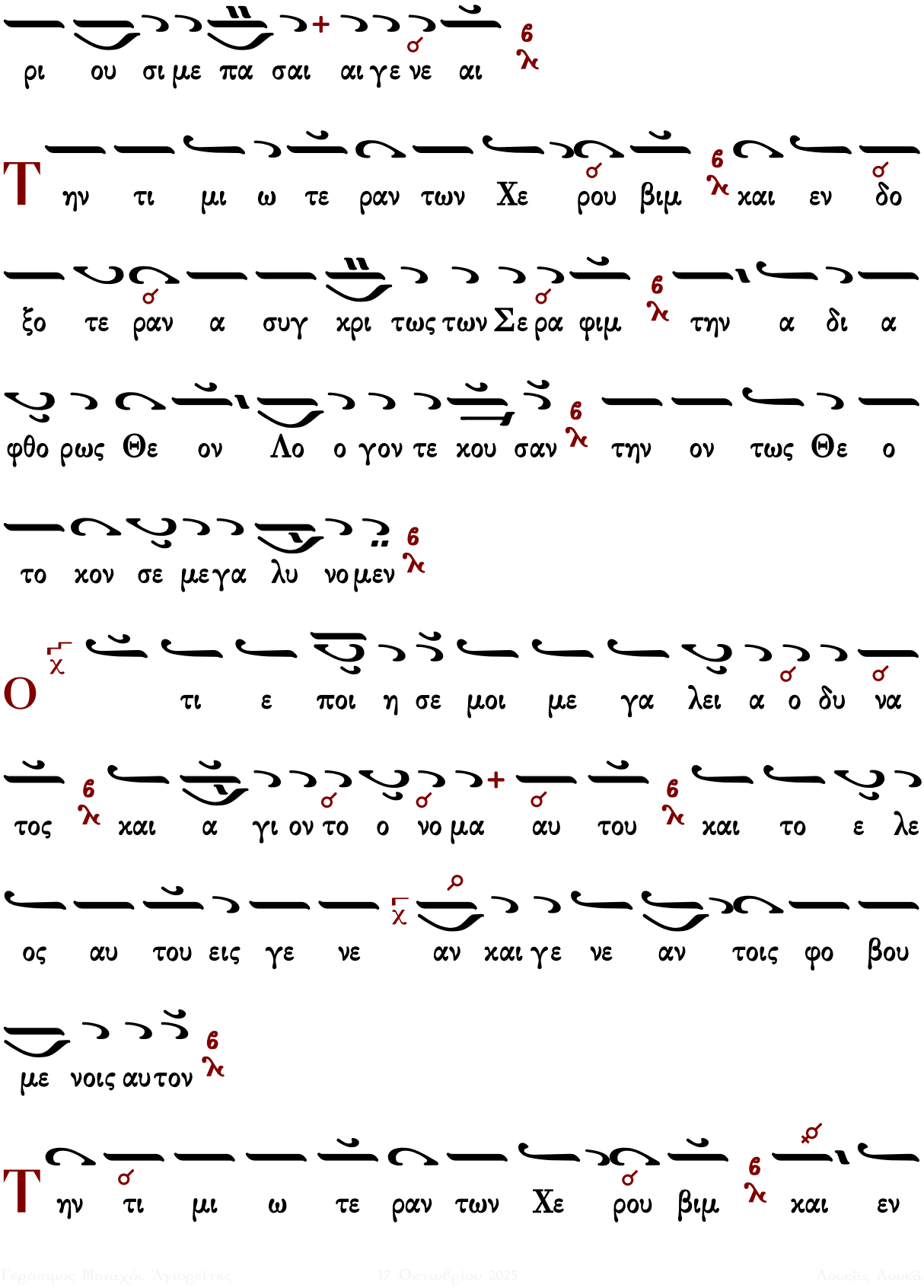

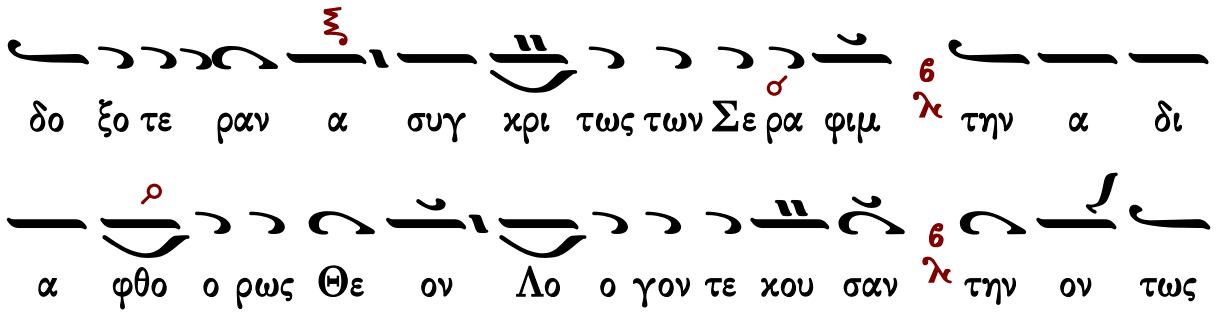

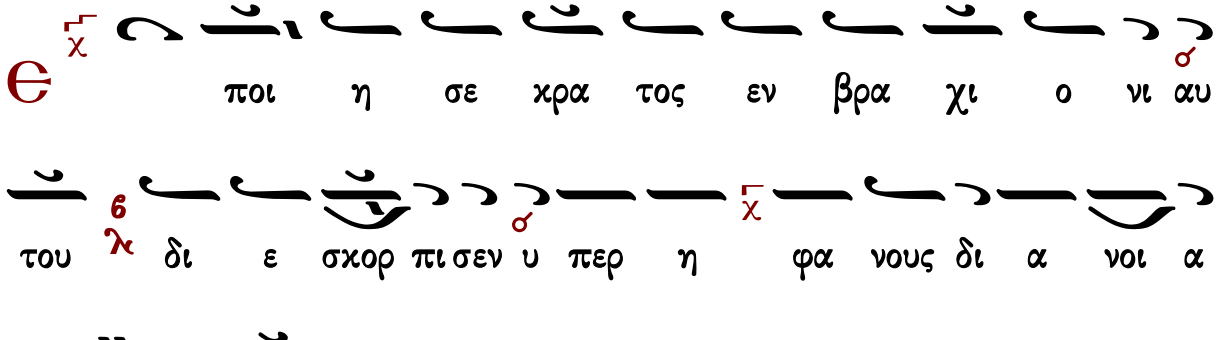

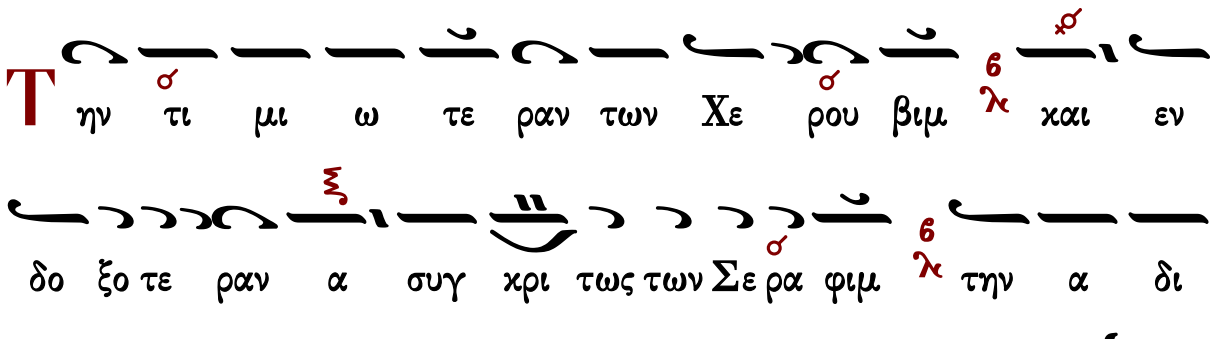
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
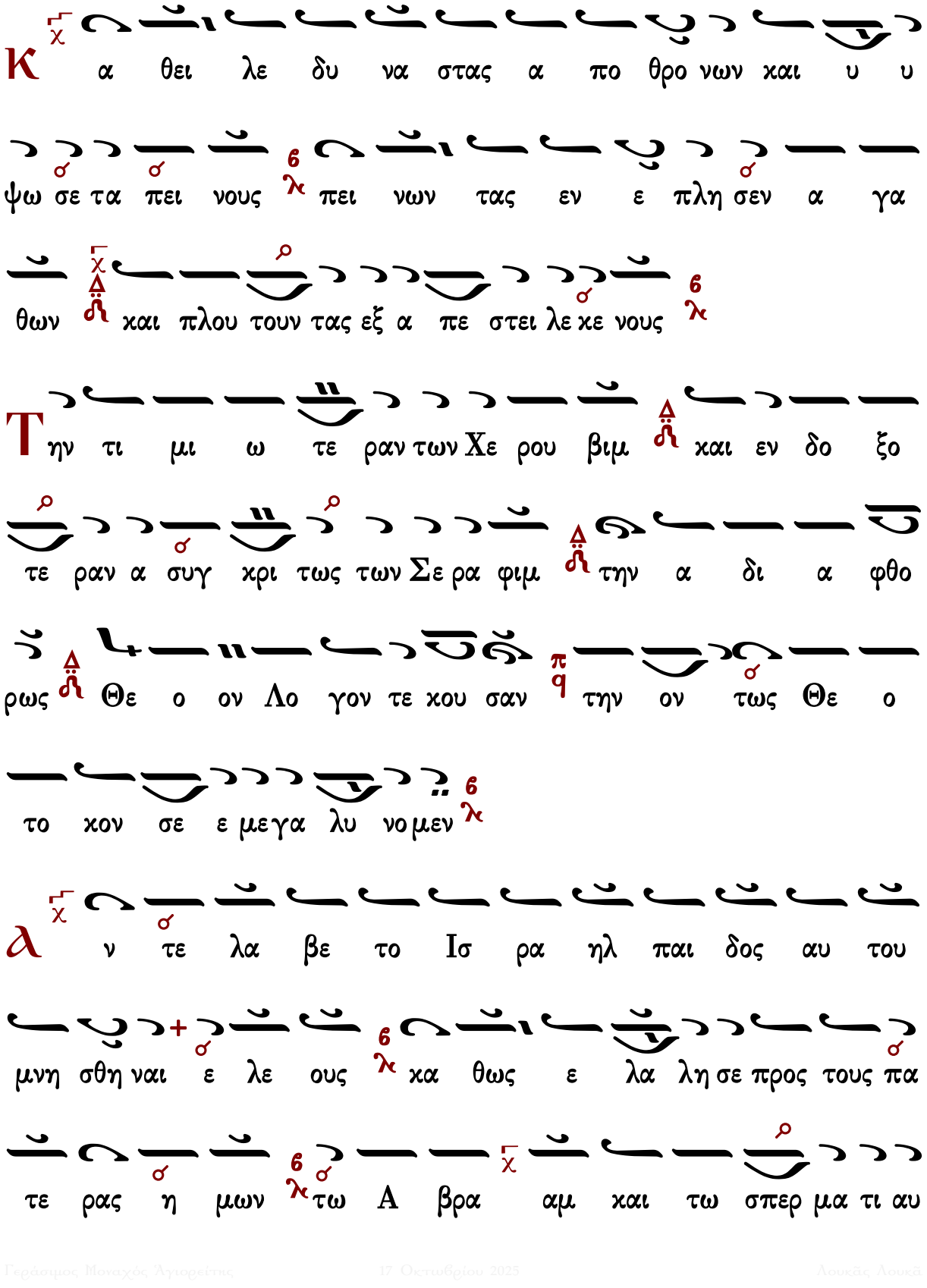

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω Θε
ω ω τω σω τη ρι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
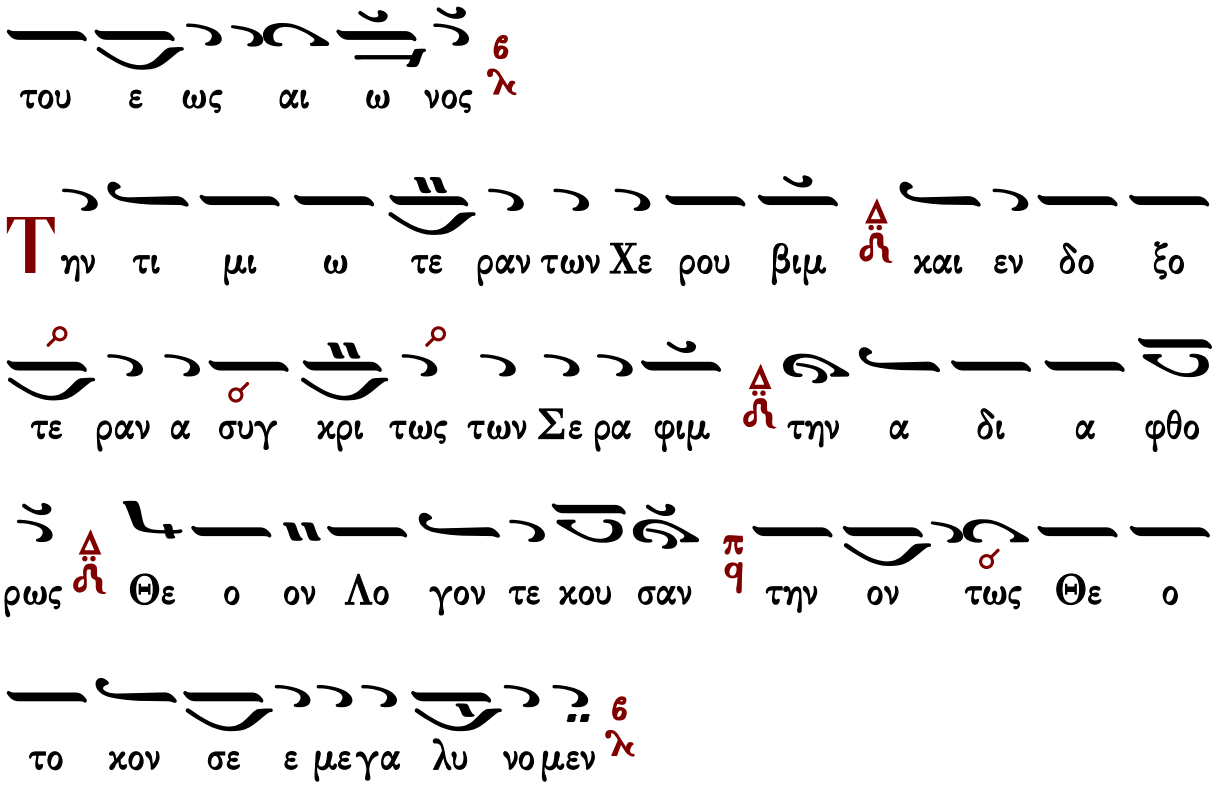

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε χε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν
Ἀ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος δ΄

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

Σύντομος	Ἀργὴ
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
	Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

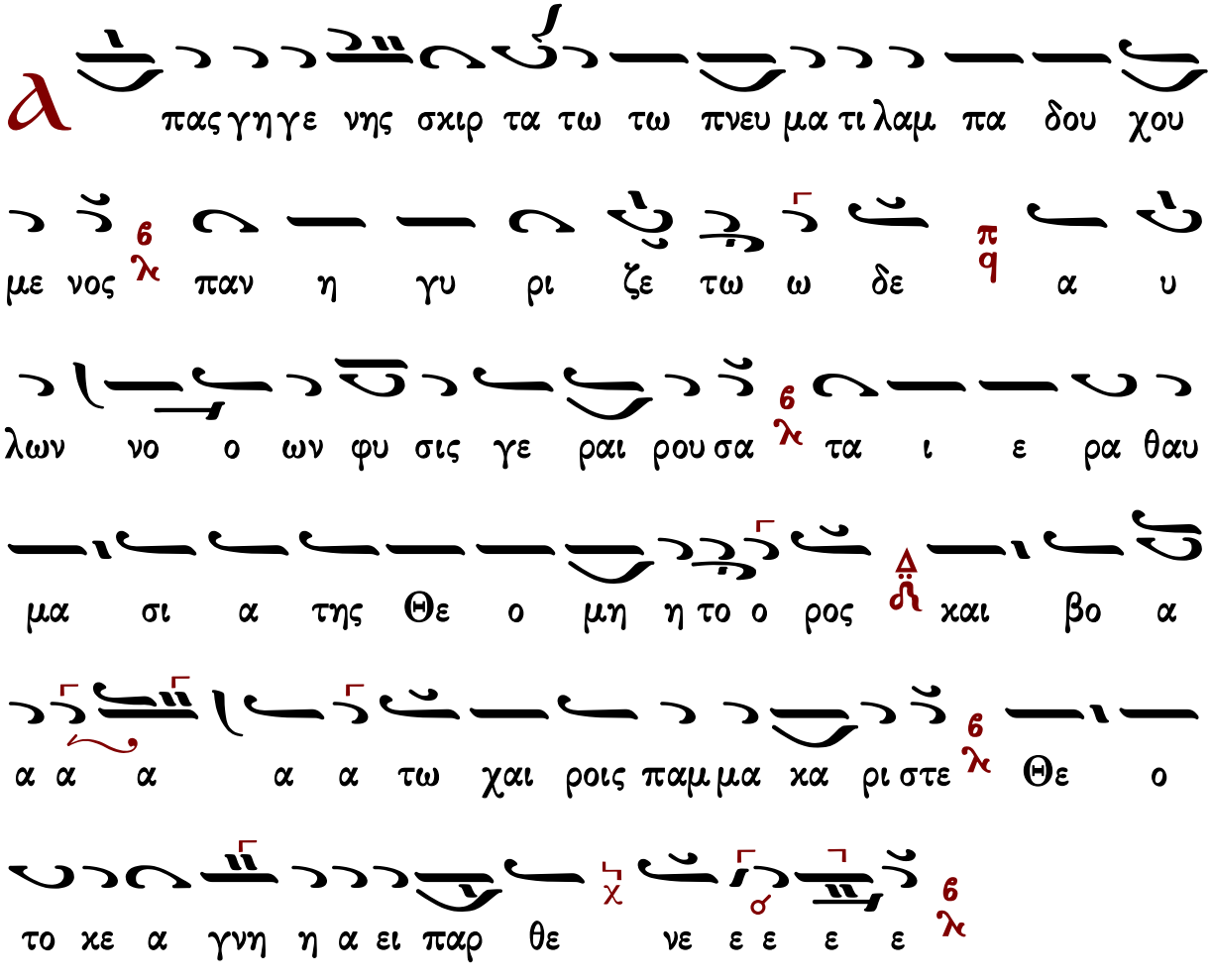
Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος δ΄ Βᾳ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

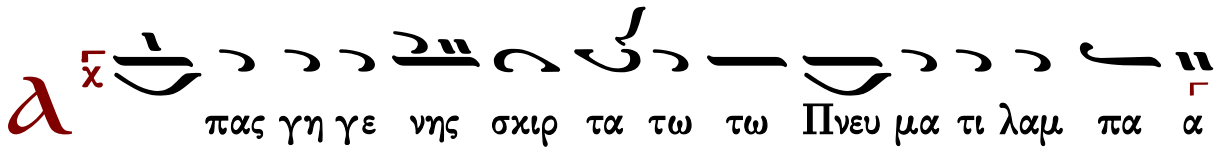

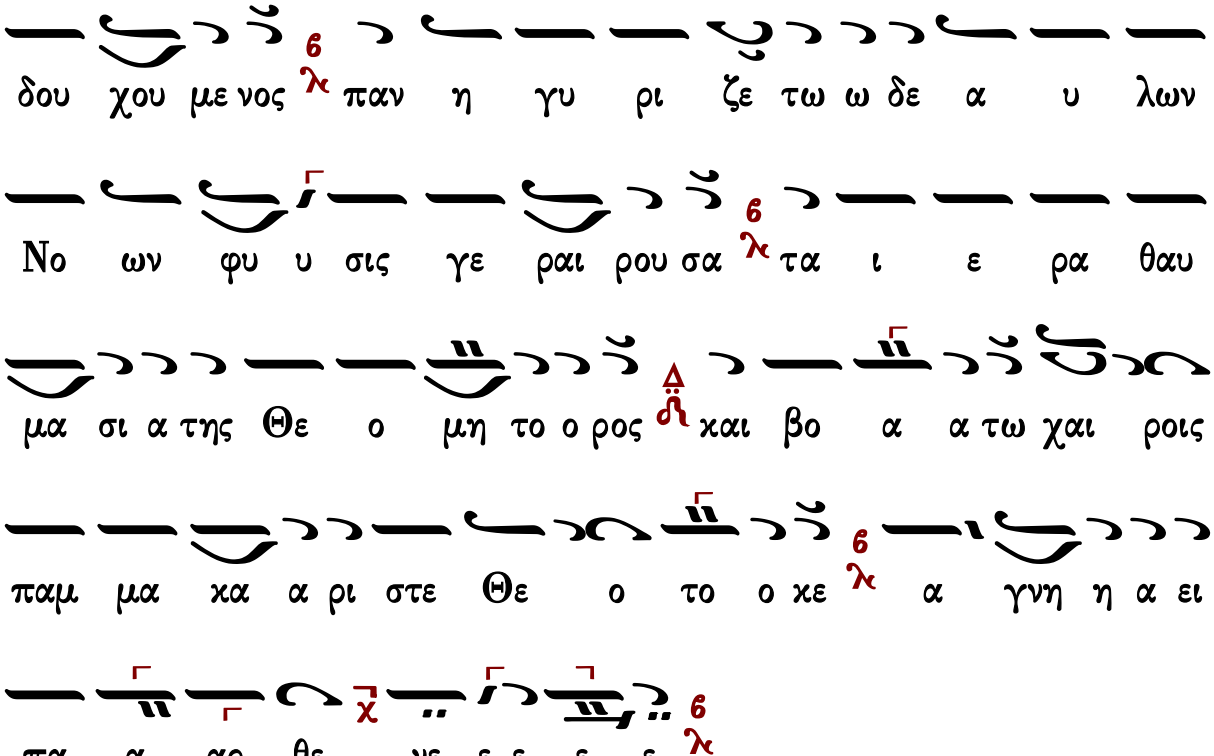
Γαβριὴλ Κουντιάδου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος δ΄ Βᾳ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.514*

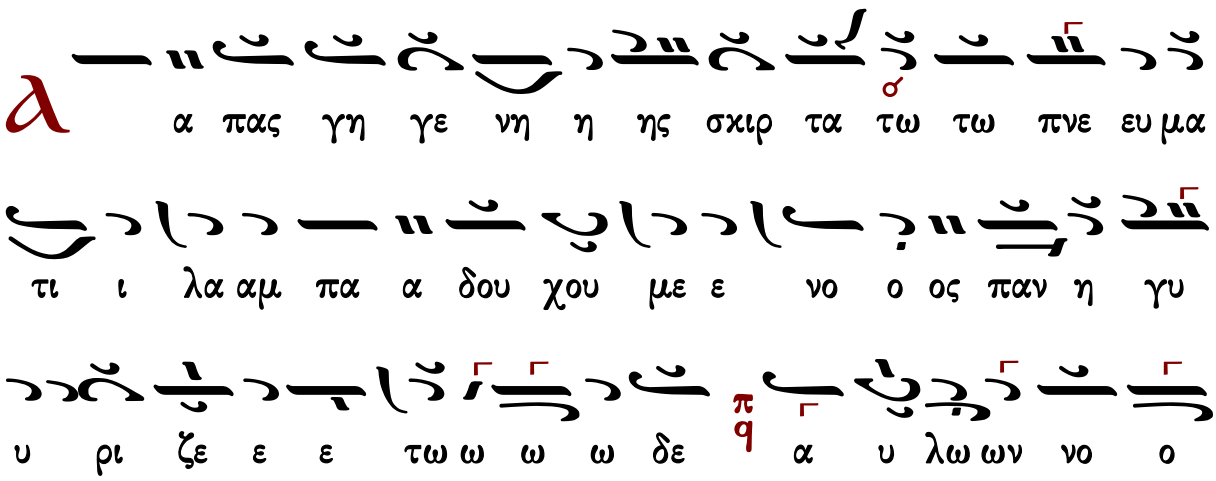
Ἀργὰ

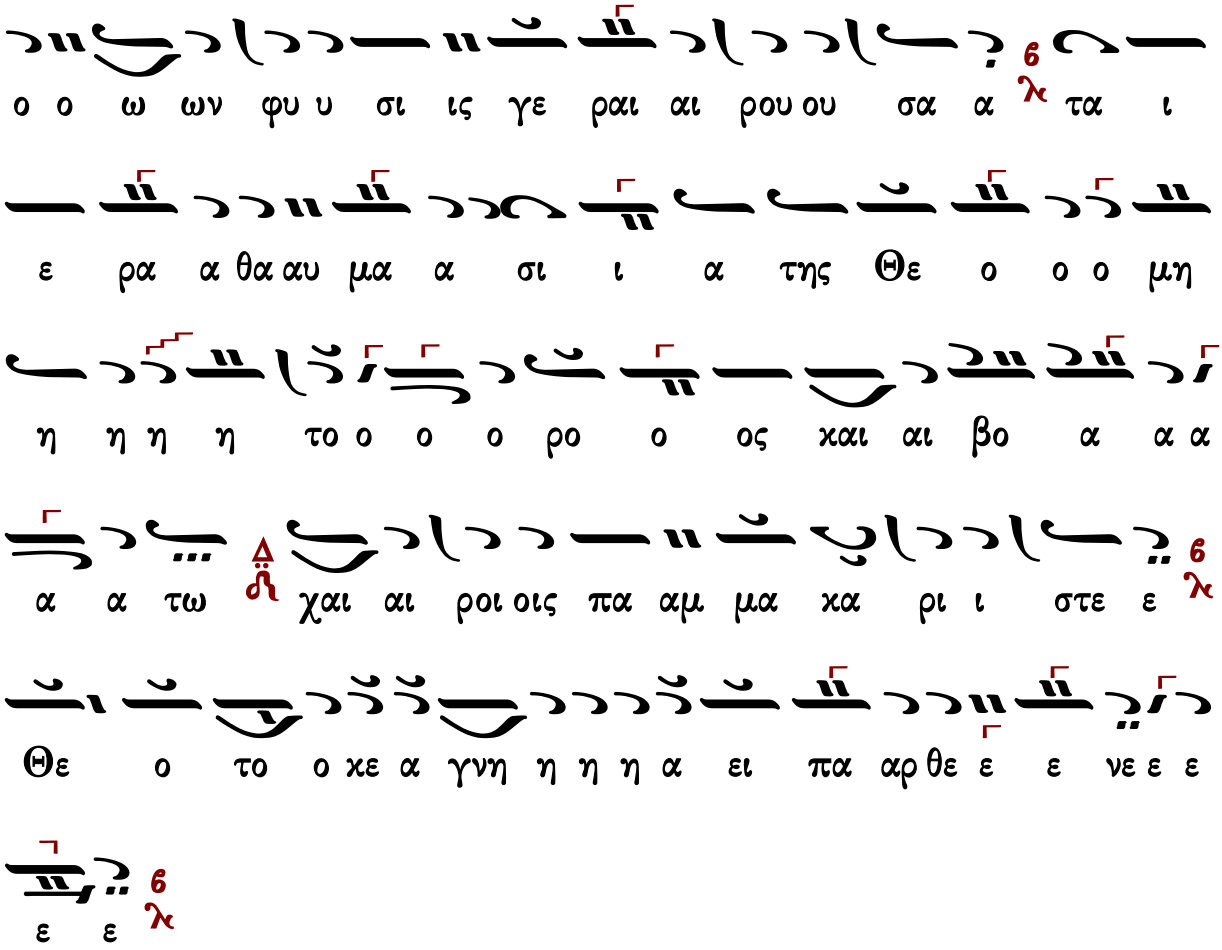
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βʁ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

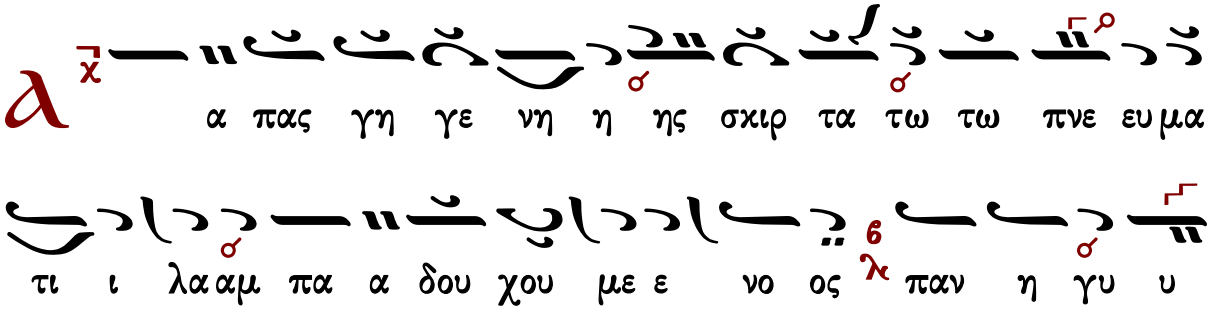

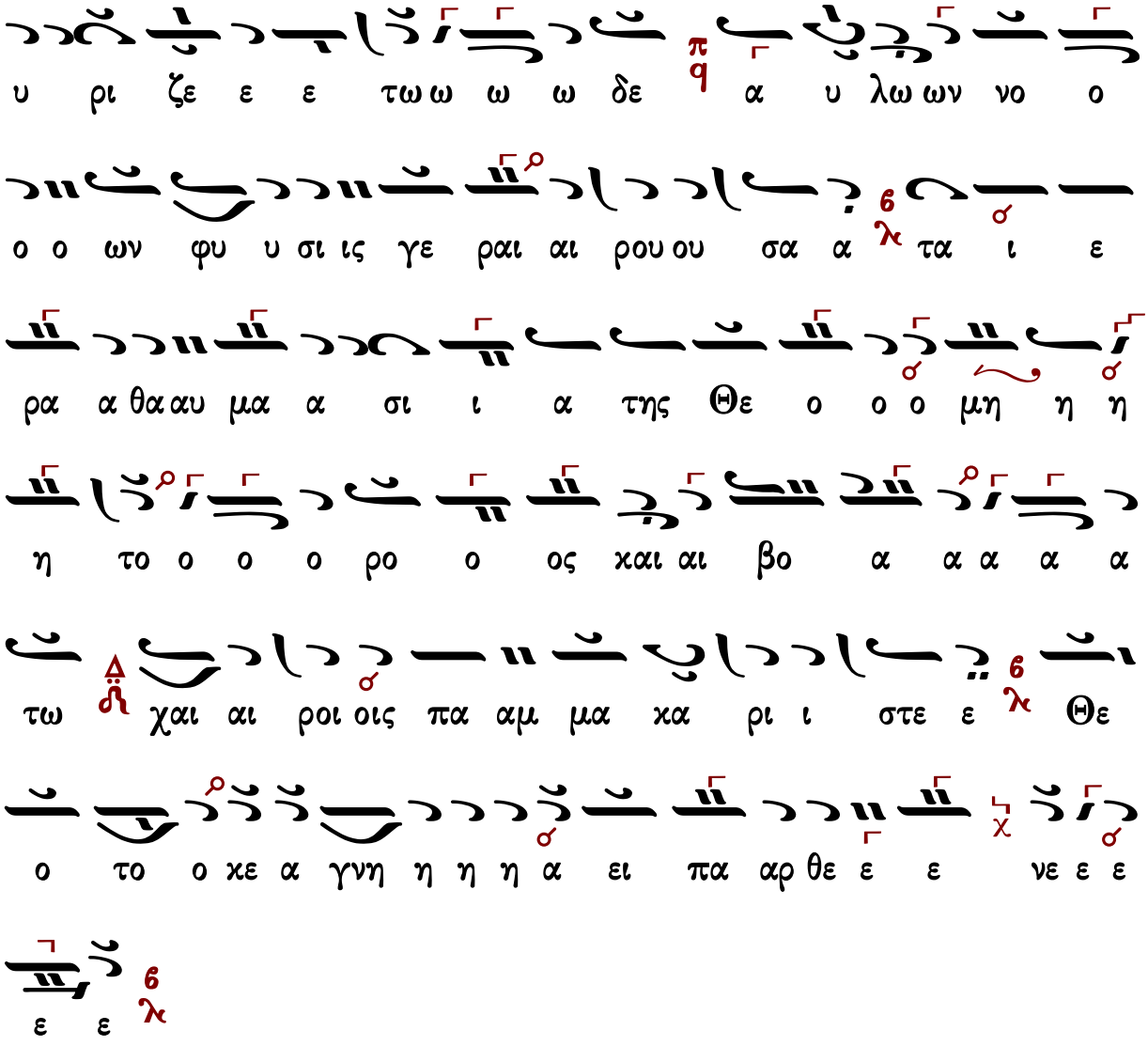
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βʁ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1936*

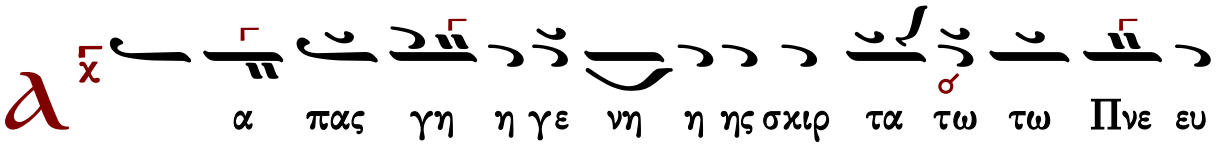

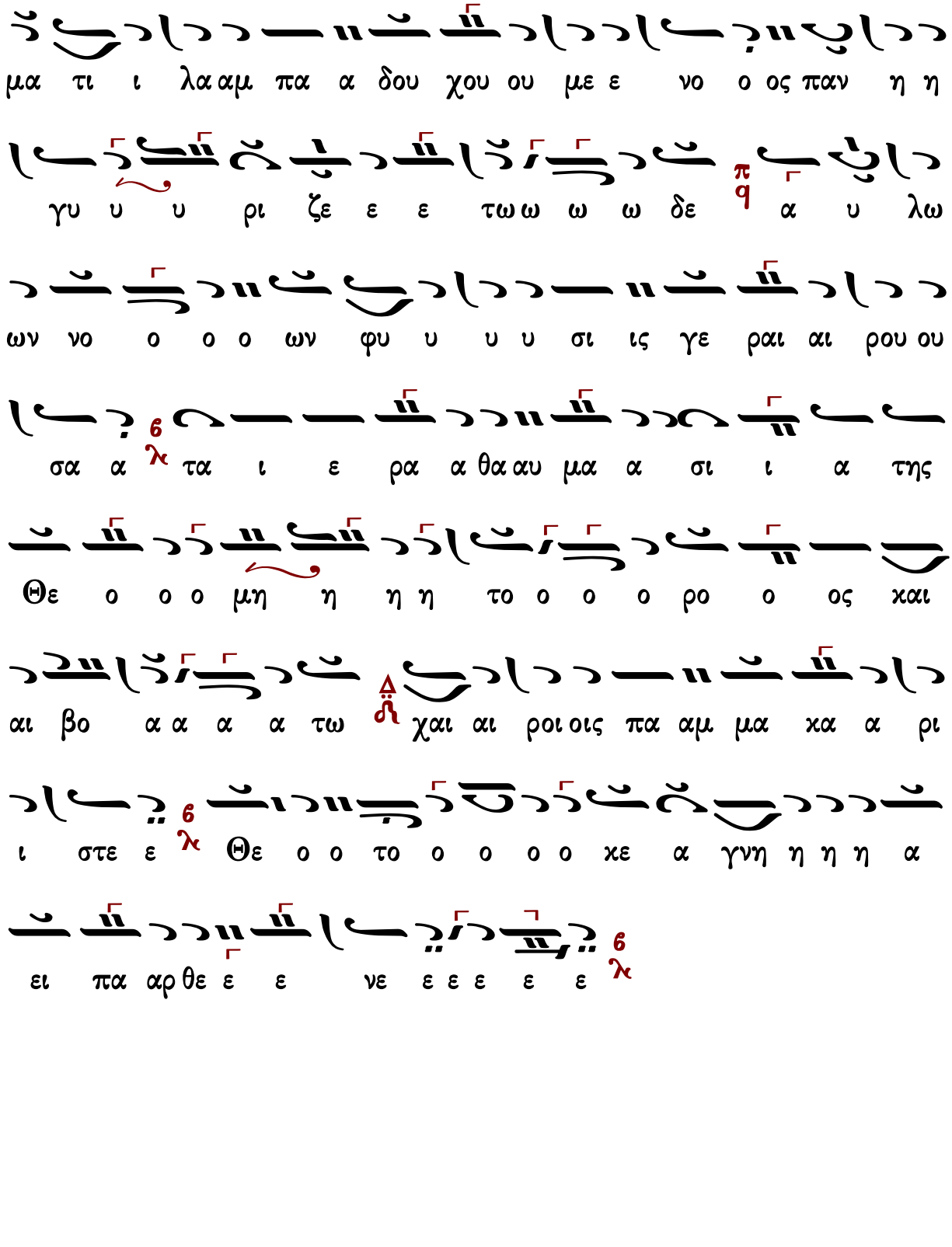
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βγ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἐπανέκδοσις 1991 σ.510*

μα τι ι λα αμ πα α δου χου ου με ε νο ο ος παν η η
γυ υ υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α υ λω
ων νο ο ο ο ων φυ υ υ υ σι ις γε ραι αι ρου ου
σα α τα ι ε ρα α θα αυ μα α σι ι α της
Θε ο ο ο μη η η η το ο ο ο ρο ο ος και
αι βο α α α α τω χαι αι ροι οις πα αμ μα κα α ρι
ι στε ε Θε ο ο το ο ο ο ο κε α γνη η η η α
ει πα αρ θε ε ε νε ε ε ε ε ε

ΤΕΛΟϹ

ΤΩ ΔΕ ΔΩΡΕΟΔΟΤΗ ΘΕΩ
ΔΟΞΑ, ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΠΡΟϹΚΥΝΗϹΙϹ